

МАЛОРУСКО-НІМЕЦЬКИЙ
С Л О В А Р

уложили

Євгеній Желеховський і Софрон Недільський

ц. к. професори гімназії в Станіславі.

Т О М ІІ.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
W Ö R T E R B U C H

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,
З друкарні тов. им. Шевченка, | Druckerei des Szewczenko-Vereines,
під зарядом К. Беднарського. | Geschäftsleiter K. Bednarski.

МАЛОРУСКО-НІМЕЦЬКИЙ СЛОВАР

Том II.

П.

- П, siebzehnter Buchstabe (Покбй,-кйй); п. = пан, пп. = панбве.
- Па-, als Partikel in Zusammensetzungen bei Substantiven bez. das Spätere, Scheinrechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-, After- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.
- Пáбороди, *pl.* Backenbart, *m. B.*
- Пáбородник, *m.* — луговий Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon prat.)
- Пáборонок, -нка, *m.* Acker von der Breite einer Egge; 2) *s.* Відлутка, прилуда
- Пáва, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfauenfeder, *f.*; 3) рýска — *У.* (*Дль.* 34)*?
- Пáвечерниця, *f.* kurzer Abendgottesdienst nach der Vesper, *f.*
- Пáвза, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*
- Пáвзе, пáвзине, *n.* Heubaum mit Павýна, *f.* Stange *f.*
- Павзувати, *v. n.* rausieren.
- Павýдло, *n. s.* Повýла, *Зак.*
- Пáвин, *a.* Pfauen-; *-е пiрб *Ос.* (61) XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie Pfauenfeder. [*adj.* павýнчйй, *Пол.*
- Павýнка, *f.* русáлка — *s.* Пáвчик, Павис, *m.* Anomodon, *B.*
- Пáвиски, *pl.* Luftwurzeln, *pl. B.*
- Пáвйця, пáвixa, (*d.* павýчка), *f.* Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne, *f.*; 2) -йця, Nachtpfauenauge, *n.* Augenspinner, *m.* (Saturnia).
- Пáвйч, *m. s.* Пáва; * jeder buntbefederte Vogel; 2) Nagelspinner, *m.* (Aglia).
- Пáвйй, -вя, ве, *a.* Pfauen-, *Пол.*
- Пáвiр, *m.* *Пар.* *s.* Павýн.
- Павiте, *n. †?* 2) Nebenzweige, *pl.*
- Павкотiти, *v. n.* rauken, poltern.
- Павлáк, ? *m. pl.* *Гол.* III. 492?
- Пáвлик, *m. s.* Рáвлик. [Pauline.
- I. Павлýн, *m.* Paulinus; Павлýна, *f.*
- II. Павлýн, *m. gr. Kn.* *s.* Пáва 1); 2) —, пáвлянийй, *a.* Pfauen-; -инй бчи Blutaug, *n.* (Adonis autumnalis); 3) Павлýн, *Nbfl.* der Рiбниця. Павлýнецъ, -нця, *m.* Pfauenkoralle, *f.* (Pavonia).
- Павлб, Пáвлик, Павлýсь, (-ýнь), *m.* Paulus; Пáвла, *f.* Paula. [Jo), *Вол.*
- Павнйк, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa)
- Пáвoдь, *f.* *Левч.* *s.* Пбвiдь, пбвiнь.
- Пáволока, *f. †* seidener od. baumwollener Zeug; *adj.* пáволочнийй. [волока.
- Пáворочка, *f. dim.* Ч. III. 420 *s.* Пá-Пáвýз, *m.* Heubaum, *m. s.* Рубель.
- Павýк, павутýна (-чýна) & *s.* Паýк & Павýн, павýр, *m.* Pfauenmännchen, *n.*; 2) *gew. pl. s.* Пáва 2). [котiти.
- Павучáти, пáвхати, *v. n. s.* Пáлах-Павучкйй, *pl.* Jungfer im Grünen (Nigella damascena). [nessa Jo), *B.*
- Пáвчик, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Vapáга, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dachschindel etc.).
- Пáгáнецъ, & *Левч. s.* Пóгáнецъ etc.
- Пáгiн, -она, пáгонецъ, (*pl.* пáгiнцi), *m.* пáгоне, *n. coll. He.* Trieb, Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*
- Пáгнiздъ, *m. pl.* пáгнозди, *B.* пáгнiсть, -oстя, *m. Оц.* §. 121. Nagel, *m.* Kляue, *f.*
- Пáгiрок, пáгорок, *Левч. -рка, m.* (künstlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горбóк.
- I. Пáд, *m. s.* Пiд I. [rassé, *f.*
- II. Пáд, *m.* Fall, *m.*; 2) Cascade, *См.*; Те-Пáдь, *f. s.* Спадь Honigthau, *m.* — чбрна Russthai, (Cladosporium fumago) *Вол.*; 2) *s.* Обрив, крýча, *Левч.*; 3) Schicksal, Los, *n.* *Wa.* 37. [Fallsucht, *f.*
- Пáдавка, *B.* пáдáчка, *f.* пáдáльник, *m.*
- Пáдаль, *R.* II. 35, пáдáлiна, *f.* Aas, *n.* verreckte Thiere, *pl.* [lende.
- Пáдалешнийй, *a.* der zu Boden fallende
- Пáдалйця, *f.* frühreif abgefallenes Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, пáдáлична дeтýна, uneheliches Kind; 3) *s.* Самбóйка; 4) *s.* Слоквá.

Падальник, падалець, -лця, *т.* падалница, паданка, *ф.* паданець, -вця *т. в.* Веретільник. [geophora].

Падальниця, *ф.* Aasfliege, *ф.* (Thy-Paдало, *н.* Fallschirm, *т.* Пол.

Падалюхи, *пл. с.* Падалиця 1).

Падаляк, *т.* Hister cadaverinus, *В.*

Падати, *в. н.* fallen; *—коло чого III.

I. 144 с. Запопадати;— ся с. Попадати ся.

Падеж, *т.* Fall, Untergang, *т.* Verderben, *н.* АД. II. 145; худоби Viehseuche, *ф.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *т.*

Падене, *н.* Fall, Verfall, *т.*

Падй, *пл. с.* Пад II.; 2) Terrassen, *пл. Лесч.*

Падивода, *ф.* B. Wasserfall, *т.*

Падйволос, *т.* Sumpfschafthalm, *т.* (Equisetum limosum). [thal.

Падй-земля, *ф.* die Erde als Thränen-Падйж, *ф.* с. Падеж 1) (худоби).

Падкати, (падък-) ся, падкувати (ся) *в. н.* sehr eifrig u. über die Kräfte arbeiten, etw. besorgen; 2) с. Бідкати ся, wehklagen. *Ог.* 111.

Падкйй, *а. с.* Порожкйй; 2) на щось gierig, erpicht auf etw.

Падлечина, падляна, *У. ф.* падлб, *н.* III. I. 407 с. Падаль.

Падлюка, *т. ф.* Aas, *н.* *niederträchtiger, verworfener Mensch.

Падьма, *adv.* — упасти, *Гуш.* ganz niederstürzen. [maschine, *ф.*

Падойй, *а.* Fall-, -а машина Fall-

I. Падбк, -дка, *т. с.* Під I, пад I.

II. Падок, -дку, *т.* Зг. Zufall, *т.*

Падонько, *т. дим.* (unglückliches) Schicksal. [(падати).

Падф, падеш, падé, etc. *praes. с.* Пасти

Падуб, *т. с.* 'Ясень. [В.

Падух, *т.* Furchtkäfer, *т.* (Galleruca),

Падчериня, -яти, *н.* Stiefkind, *н.*

Падчериця, падчерка, *Ме.* 311 с.

Пасербиця, *Ми.* IV. 360.

Пасерок, -рка, *т.* † Art Abkürzungszeichen über dem Worte für das ь.

Пажарйстий, *а.* -а гадина Ф.?

Пажера людод, *т.* Menschenhai, *т.* (Squalus sarcharias). [gefrässig.

Пажерйстий, *К У.* пажерливий, *а.* Пажерли ість, -ости, *ф.* Gefrässigkeit, *ф.* [(Acalepha) *пл.*

Пажиги, *пл.* Seenesseln, Quallen

Пажитъ, *ф.* K. Weide, Hutweide,

Trift, *ф.* Макс.; 2) Raygras, *н.* (Lolium), *В.*

Пажити, *в. а.* (Гбнти) Fugen, Rinnen machen in den ь.

Пажовйтий, *а.* gefrässig.

Паз, *т.* Fuge, *ф.* Falz, *т.* Пол. III. 85.

Пазь, *т.* Page, *т.*

Паздйре, *н.* (В.) с. Термітэ.

Паздерйти, *в. а.* (В.) с. Отпрати 1).

Пазинати, *в. н.* lauern, (В.).

Пазйти, *в. а.* *Wgr.* 95. 122. с. Дбати, пильнувати, *Пол.* III. 13.

Пазька, Пазйна, Пазулька, *ф.* Pelagia; *adj.* Пазьчин der P.

Пазмільки, *пл. е.* Pflanzenart (В.).

Пазвигтъ, -огтя, *т. с.* Пэгніадъ.

Пазовйтий, *а.* gut zum Weiden; gefrässig, esslustig; 2) *Н.* 171 emsig, betriebsam.

Пазор, *т.* Zehe, Kralle, *ф.*

Пазорний, *а.* mit Zehen versehen, (звиря), Zehenthier, *н.*; — членок с. Чйколонок, *Пол.* [Krallen, Schinder *т.*

Пазбрник, *т.* mit grossen scharfen

Пазоручити, *в. н.* с. Позирати, пантрувати.

Пазуха, (д. -ушка). -ушина. *ф.* Busen, Bausch, *т.* (v. Hemde); 2) Eingang in die Scheide (vagina), *т. adj.* пазушний.

Пай, *т.* Antheil, Beuteantheil, *т.* Theilung der Beute III. II. 17; Portion, *ф.* *Кс.* 162; 2) Atomgewicht, *н.* Пол.; вона на свй пай *Кс.* 11 sie ihrerseits, на мій пай für meinen Part.

Пайдйти, *в. н.* *Н.* 37. 263 *gew. impers.* glücken, gut von statten gehen.

Пайка, *ф.* Theil, Antheil, *т.* Portion, *ф.* (пайда, с. Байда). [ся etc. *Ог.* 78.

Пайматфся, *ф.* *Ко.* 43 с. Паньматф-

Пайнщина, *ф.* Ч. II. 649 с. Панщина.

Пайбк, *г.* пайка, *т. дим.* *Ко.* 174 с. Пай 1), пайка. [Приятель etc.

Пайташ, *т.* пайташечка, *ф.* *ungr.* с.

Пайшівка, *ф.* *N.* е. Berges.

Пайж, *ф.* Echinometra, *В.*

Пайжка, *ф.* — гильніста ästige Igelkolbe (Sparganium ramosum).

Пайрка, *ф.* Succinea amphibia.

Пак, *adv.* wiederum, hinwiederum, hingegen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher; 2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Ог.* 209.

Пакка, *ф.* grosses Pack, Kiste, *ф.*

Пакати, *в. н.* с. Пйкати, пйкати.

Пакисель, *т.* † с. Кисель.?

Пакіле, *н.* *coll.* Pfähle, *пл.* Др. с. 422.

Пáкiнь, -оня, *m.* Fabelname e. Pferdes.
Пáкiс, *m.* с. Покiс.

Пáкiсливий, пáкiсний, пáкo-
стний, *a.* пáкiсник, *m.* böswillig, scha-
denfroh, feindlich; der Unrecht thut,
Bösewicht, *m.* [*n.* boshafter Streich.

Пáкiсть, -ости, *f.* Schaden, *m.* Unheil,
Пáклун, *m.* Gamander, *m.* (Teucrium
pollium). [Maulschelle geben.

Пáкнyти, *v. n. s.* Пáкати; 2) — в лицé

Пáкóвний, *a.* geräumig zum Packen.

Пáкол, *m.* † с. Пáкiлe? [(spicula) *B.*

Пáколосок, -ска, *m.* Aehrchen, *n.*

Пáкoслóвити, *v. n.* *Кл.* с. Злo-
слóвити.

Пáкoстити, (пáкoцy, пáкoстиш),
v. n. Schaden anrichten, boshafte Strei-
che spielen; verderben; — ся sich dem
Schaden aussetzen, *Др.* [вий.

Пáкoстний, (-осний) *a. s.* Пáкiсли-
Пáктóй, *adv.* nachher.

Пáкyвáти, *v. a.* packen, verladen.

Пáкyнoк, -нку, *m.* Gepäck, Bagage, *n.*

Пáл, *m. s.* Спéка. *См.*; 2) Feuer, Eifer,
m. Lebhaftigkeit, *f.* *ПГ.*

I. Пáль, *m.* Pfahl, *m.*

II. Пáль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*;
2) Brennmaterial, *n.*

Пáлáвхати, *s.* Пáлáхкoтiти.

Пáлáжка, *f. s.* Полáгна; 2) Bitter-
ling, Plätteln, *m.* (Rhodus amarus) *He.*
Ир. XI. (1) 121. [[παράρροδος]

Пáлáмáр, *m.* Kirchendiener, Küster, *m.*

Пáлáмáрити, (-арювáти), *v. n.*
пáлáмáр sein, dessen Dienst versehen.

Пáлáмáрка, пáлáмáрiха, *f.* Gat-
тин des пáлáмáр, *f.*

Пáлáмáрня, *f.* *Py.* Sacristei, *f.*

Пáлáнe, *n.* das Flammen, Lodern.

Пáлáниця, (*d.* -iчка), *f.* Flammen-
kuchen, Fladen, *m.*; 2) *pl.* пáлáничкi
Früchtchen der wilden Malve (*слиз*), *pl.*

Пáлáнка, *f.* Pfahlwerk (als Festungs-
werk), *n.* befestigtes Feldlager *C. I.* 32.
b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.*
252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *m.*
Сб. III. 36; *Иом.* III. 15.

Пáлáтa, *f.* Palast, *m.* (*pl.* пáлáти pa-
lastähnliche Zimmer), Hof, *m.* Kammer,
Gerichtskammer, *f.* — пóслiв Abgeor-
dnetenhaus, — панiв Herrenhaus, *n.* —
мáгнáтiв Magnatentafel, *f. adj.* пáлáтcь-
кий), (-áцький), von der пáлáтa, vom

Kammergericht, *Кв.* 412; Hof, Palast-
C. I. 164. [brannt sein, glühen.

Пáлáти, *v. n.* lodernd brennen, ent-

Пáлáтка, *f.* kleiner Palast; Zelt, *n.*

Пáлáтник, *m.* Palastaufseher, *m.*

Пáлáхкoтiти, пáлáхнyти, пáлáх-
тiти, *v. n.* lichterloh brennen, aufflam-
men, auflodern, aufflackern.

Пáлáхнeнe, *n.* das Aufflackern.

Пáлáч, *m.* *КУ.* с. Кат.

Пáлáш, *m.* Pallasch, *m.* [fechtfeuer, *n.*

Пáльбá, *f.* das Schiessen; — бoсéвá Гe-

Пáлeвiнa, *f.* Brennmaterial, *n.*

Пáлeнiця, *f. s.* Пáлáниця; 2) *N.* einer
полонiнa. [werden, sich röthen.

Пáлeнiти, *v. n.* roth, schamroth

Пáлeнка, *f. s.* Горiвкa. [rei, *f.*

Пáлeнчáрня, *f.* Brantweinbrenne-

Пáлeнi, -iти, *n. s.* Пáлáниця (-iчка).

Пáлeстiнa, *f.* Palästina, das gelobte
Land, *übht Land; *adj.* пáлeстiнcький.

Пáлeт вepх, *N. e.* Berges. [trag, *m.*

Пáлeт, *m.* Executionsschein, Auf-

Пáлeтник, *m.* Ueberbringer des пá-
лeт, Gerichtsdienner, *m.*

Пáлeць, -лця, *m.* Finger, *m.* Zehe,
f.; 2) Kamme an e. Rade, *f.*; великий

— Daumen, Daum, *m.* [Zahrad, *n.*

Пáлeчний, *a.* -e колeсo Kammrad,

Пáлeвo, *n.* Brennmaterial. *n.* -stoff, *m.*

Пáлeвoдa, *m.* *Кв.* 5. Brausekopf,

Mensch der einen Schuss hat, *Oz.* 118;
2) Lügner, Schwindler, *m.* [ges, (*B.*).

Пáлeгa, *f.* Decke e. Schachtengan-

Пáлeгувáти, *v. a.* gierig fressen.

Пáлeк, *m.* Pflock, kleiner Pfahl.

Пáлeкoпa, *m.* *Вeи.* des heil. Panta-
lemon am 27. Juli a. St.

Пáлeкyвáти, *v. a. s.* Пáлeкyвáти.

Пáлeсьвiт, *m.* *Лeвч.* с. Пáлeвoдa.

Пáлeсткa, *f.* Blattschnecke, *f.* (Phyl-
lirhoë).

Пáлeти, *v. a.* brennen, sengen; feu-
ern, heizen; **рiс.* пáлeний, in Zorn
entbrannt, hitzig.

Пáлeця, (*d.* пáлeчка), *f.* Stock, Geh-
stock, Stab, *m.*; 2) с. Цiпiльнo.

Пáлeчник, *m.* *К.* Gerichtsdienner,
Lictor, *m.*

Пáлeй, *m.* Brandstifter, *m.* *C. II.* 111.

Пáлeйкa, *f.* Brandstifterin, *f.*; 2)

Zündmaschine, *f.* *Py.*

Пáлeк, *m.* (*Фр.*) с. Полáкa, Spur, *f.*

Палісада, *f.* Pallisade, *f.* Schanz-Sturmpfahl, *m.*

Паліса́дник, (*d.* -ичок), *m. K.* der mit Pallisaden od. Sturmpfählen umgebene Platz; *dim.* Rabatte, *f.*

Палі́ти, *v. n.* und — ся *s.* Паленіти, (*Фр.*); 2) fahl, reif werden (*v.* Getreide).

Палі́тра, *f.* Palette, *f.* Farbenbrett, *n. Ks.* 72.

Палі́тча, цур —! *Ks.* 145 *int.* des Палі́чча, *n. coll.* Prügel, Fuchtel, *pl. C. II.* 83. [*n. Ks.*; *adj.* -івний.

Палі́ятів, *m.* Palliativ, Scheinmittel, Палка, *f.* Keule, *f.* Stock; 2) Kolben, (*spadix*); 3) Rohrkolben, *m.* (Typha); 4)

pl. палкі́ die jungen Kiele (Hauptstämme der Feder).

Палкі́й, палькі́й, *Ks. a.* hitzig, ungestüm, feuerig; Zünd- *Пар.*

Палма́, *f.* Palme, Palmenbaum, *m. adj.* пальмо́вий, пальмя́ний, *B.*

Пальмі́ці, *pl. Вол. s.* Палоскінь.

Пальні́к, *m.* Zünder, Zunder, *m. Пар.*

Палоб, *m.* Kiste, *f.*

Палові́й, *s. a. m. N. e.* Berges.

Пальво́йй, *a.* Pfahl.

Пальво́йна, *f. s.* Паливо.

Палові́ско, (пальво-) *n.* Brennstätte, *f.* Feuerherd, *m.*; 2) *s.* Паливо (*B.*).

Пальо́к, *g.* палка, *m.* Fingerling, (Finger) *d. i.* Ueberzug an einen einzelnen Finger, Fingertheil *e.* Handschuhes, *m.*

Паломі́нь, *s.* Паломінь.

Паломні́к, *m.* Pilger, Wallfahrer, der geweihte Palmenblätter aus Palästina brachte.

Пальо́нка, *f.* Pfannkuchen, *m.*

Палочка́, *f.* Stäbchen, Stöckchen, *n.*

Палочко́рбі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.* (Clavicornia).

Палочні́к, *m.* Rohrkolben, *m.* (Typha); палочніко́ваті, *pl.* Rohrkolben-Gewächse, *pl.* (Typhaceae).

Палочні́я, *f.* Keulenpolyur, *m.* (Coryne).

Палуба́, *f.* Steinbutte, *f.* (Rhombus maximus).

Палуба́, (*d.* палубка), *f.* mit Bast (луб), mit Schilfmatte gedeckter Wagen; Decke, *f.*; 2) *ungefüge Magd, Trulle, *f.*

Палубча́стий, *a. M. II.* 198 mit einer Decke.

Палубі́, *pl.* Star, *m.* Schuppen an den Augen: затягну́ти — wegen ц. erblinden.

Палу́ка, *f. Гол. III.* 208 *s.* Лука́.

Пальха́, *f.* Theil des Grundstückes, *m.*

Пальца́т, *m.* Schlägel, Klöpel, *m.*; 2) Zündruthе, -stange, *f. Пар.* [streiten.

Пальцетува́ти ся з ким, mit jmdm

Пальцехо́дний, *a. Пол.* Zehen-, Pftengänger, *m.*

Пальча́к, пальца́к, *m.* Stengel, *m.* (*B.*).

Пальча́стий, (-а́тий), *a.* fingerförmig, handförmig.

Пальчи́к, *m. dim. s.* Палець, Fingerohren, *n.* (*aug.* пальчы́ско, -йце, *m.*).

Палю́га, *m.* grosser Stock, Knüttel, *m. A.-Г.* 156; 2) Erzdieb, *m.* [(Zamia), *B.*

Палюго́вці, *pl.* Zapfenfarne, *pl.*

Палюти́й, *s. a. m.* Monat Februar (Лютый Mon. Jänner), *Гол.*; 2) Monat März (Лютый Mon. Februar).

Палю́тка, *f.* Cordulia, *B.*

Палю́х, *m.* Daumen, *m.* (pollex); Däumling; Finger in *e.* Handschuh, *m.*; 2)

палюхи́ палі́ти Zipfel von Hanf angezündet am Andreastage (*B.*).

Палю́чий, *a.* brennend, heiss.

Палю́чка, *f.* Hitze, *f.* (ein Stadium im Fieber).

Палю́шок, -шка, *m. s.* Пальчик.

Паля́, *f. s.* Пале́ца, (mit dem Lineal) 1); 2) *s.* Паль I. [скробок.

Паля́, -я́ти, паля́тко, *n.* Палені́, по́-

Паля́ндрува́ти, *v. a.* durchstößern, *vgl.* Плі́ндрува́ти.

Паляні́ця, *f. s.* Палані́ця 1).

Паляні́ччї, *v. a. H.* 43 паляні́ччї formen? [лїя́нці́ бә́кчї u. verkauft, *Зак.*

Паляні́шнїця, *f.* Weib das па-

Паля́руш, *m. s.* Пуля́рес.

Паля́тїна, *f.* brandiger, Geruch.

Паля́тнїк, *m. s.* Палётнїк.

Паляту́рки, *pl.* kleine Polster zum Auftragen der Farbe beim Leinwanddruck; 2) Einbanddeckel, *pl.*

Пало́га, *f. s.* Мжї́чка.

Пало́лодь, *f. coll.* пало́лодок, -дка, *m.* Sprössling, *m.* junger Trieb.

Пало́лодина, пало́лодь, *f.* süsser Rahm, (*B.*).

Пало́лоток, -тка, *m. s.* Воло́тъ.

Пало́розь, *f.* leichter Frost. [tia) *B.*

Пало́рка, *f.* Tottenkopf, *m.* (Acheron-

Пало́рок, *m. gew. pl.* пало́роки, пало́роць, *f.* betäubende Verfinsternung in den Augen.

Памота, *f.* Baumwolle, *f.* [des, *B.*
 Памбха, *f.* лобинь — *Saxifraga bryoi-*
 Памплик, *m. gew. pl.* rothe Ballen
 auf Schnüren als Abzeichen guter Schüt-
 zten; übhpt Quaste, *f.*
 Пампфх, (*d.* -фшок), *m.* Krapfen, *m.*
 Kräppel, *n. adj.* пампуховий.
 Памфіль, *m. Ко.* 56 Art Kartenspiel.
 Памфлётник, *m.* Pamphletist, *m. Т.*
 Память, *f.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung,
f. Andenken, *n.* на память auswendig.
 Памятати, пам'ятувати, *v. a.* im Ge-
 dächtnis behalten, gedenken, sich erin-
 nern; — ся das Bewusstsein behalten,
 bei Sinnen sein. [nisreproduction, *f.* *Ил.*
 Памятэвий, *a.* -а віднова Gedächt-
 Памятидостойність, -ости, *f.*
 wohlverdientes Andenken, *До.*
 Памятка, *f.* Andenken, Denkzeichen,
n. Erinnerung, *f.*; 2) *pl.* не в памяткі
 мені ich erinnere mich nicht.
 Памятковий, *a.* Gedächtnis-, denk-
 würdig; -ового завдати кому́ jmdn so
 durchprügeln, dass er eine Zeitlang ge-
 denke, *С. П.* 241.
 Памятливий, *a.* mit gutem Gedächt-
 nis, im G., im Andenken bewahrend,
 gelehrig, aufmerksam, *К.* [dächtnis.
 Памятливість, -ости, *f.* gutes Ge-
 Памятний, *a.* denkwürdig; *adv.*
 кому́ пам'ятно *П.* wer gedenkt; im
 Andenken.
 Памятник, *m.* Denkmal, *n.* Ehren-
 säule, *f.*; 2) der etw. gedenkt, woran sich
 erinnert (*Фр.*); 3) *s.* Пам'ять, тямка, (*Фр.*).
 Памятниця, *f.* Durchprügeln als
 Andenken, *n.* [chen, Mal, *n.*
 Пам'ятуюнок, -нку, *m.* sichtbares Zei-
 Пам'ятущий, *a.* *s.* Пам'ятливий;
 2) dessen man sich erinnert (*B.*).
 Пан, *m.* (*pl.* пані́ u. панове), Herr,
 Grossgrundbesitzer, *m.* панбрат, пане-
 брат, за — von zuahetretender Ver-
 traulichkeit; *adj.* панів, -ова, -ове.
 Панаджин, *m.* Nachlass e. Grund-
 stückes, *m.* (*B.*). [Ко. 15 Blindekuh spielen.
 Панас, *m. s.* Опанас; панасá грáти
 Панахи, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
 Панахйда, *f.* ein Theil des Todten-
 amtes парастас.
 Панва, *f.* Pfanne, *f.*
 Панвиця, *f. s.* Ложниця.
 Панвяр, *m.* Pfannenschmied, *m.* *Пар.*

Панений, панин, панін, *a.* der Her-
 rin, der Hausfrau.
 Паненський, *a.* *Га.* I. 40 der Jung-
 frau, der Braut, jungfräulich. [lichkeit, *f.*
 Паненство, *n.* *Га.* I. 13 Jungfräu-
 Панентьо, *m.* *Гол.* III. 35, паненя,
 -ята, *n.* liebes Herrchen. [74s. Паночок.
 Панець, -ниця, *m.* (*vocat.* панцю) *Гол.* I.
 Паненя, *f.* *М. s.* Панія, пані.
 Паникадильце, *n.* *П.* kleiner
 Kronleuchter, Lampe, *f.*
 Панйско, (-йще), *m.* *aug. s.* Пан, der
 arme gute Herr. [(*Фр.*).
 Паніти, *v. n.* кому́ gut bekommen.
 Паніч, (*d.* -йчик), *m.* Herrensohn,
 junger Herr, Junker, *m.*; 2) *pl.* круче-
 ні -чі, *s.* Кручений 3); *adj.* паничев-
 ський, Junggesellen-, Cavalier- *Кв.* 234.
 Паничувати, *v. n.* als паніч leben.
 Пані, панія, паня, *f.* Herrin, Hausfrau,
 Frau, *f.*
 Панібратати ся з ким, mit jmdm
 sich vertraulich verbinden *М+Б.* 122;
 fraternisieren.
 Панібрáцтво, (-áцтво), *n.* ver-
 traulicher Umgang, Verbrüderung, Fra-
 ternisierung, *f.*
 Панівка, *У.* панілка, *Кол.* I. 61 *f.*
 Pfanne, *f.* Zündloch eines Piston, *n.*
 Панівна, *Ч.* III. 290, панійка *Р.*
 I. 83, *f.* Herrentochter, *f.* Fräulein, *n. s.*
 Панна, пані.
 Панійка, *f. s.* Папушник.
 Панімáтка, паньмáтка &, (-мáтін-
 ка, -мáтуса), *f.* Hausmutter, Hausfrau, *f.*
 Паність, -ости, *m. s.* Паніаць.
 Паніти, *v. n.* vornehmen Herrn spie-
 len, als Herr leben, *Левч.*; 2) *s.* Паніти.
 Панітрувати, *s.* Пантрувати.
 Панка, *f. s.* Панна, пані.
 Панькати ся коло когó, jmdm über-
 triebene Zärtlichkeit erweisen, mit jmdm
 wie mit einem Herrn sich viel zu schaffen,
 geben *А-Г.* 154; inständig bitten, *Ог.* 111.
 Панькоб, *m. s.* Панталімбн.
 Панна, панночка, панну́нця, *f.*
 Fräulein, *n.* Jungfrau, *f.* Mädchen, *n.*
adj. паннин, панночин, *М.* des Fräu-
 leins; 2) *панночкй, *pl.* Art Fisolen
 weiss mit rother Mitte.
 Панова, *f.* Tropaeolum majus.
 Пановане, *n.* das Herrschen, Regie-
 rung, *f.*; 2) sorgenfreies, glückliches Leben.

Пановітій, *a.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie *e.* Herr, Edelmann, *K. Левч;* herrsch-, regiersüchtig, *Пар.*

Пановітність, -ости, *f.* Herrschsucht, *f. Пар.* vornehme Manier.

Пановка, *f. s.* Панівка. [*Ст.*]

Пановлівий, *a.* imponierend, hehr,

Панюга, *f.* grosser Ast.

Панок, -нка, *m.* kleiner Herr. [*Herr.*]

Панонько, паночок, -чка, *m.* lieber

Панотá, *P. I.* 75. панóша, *C. f. coll.* die Herren.

Панотéць, -тця, *m.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *m. (dim.)* панóтчик).

Панóшити ся, herrlich, stolz, vornehm auftreten, gross thun.

Панпúх, *s.* Пампúх, (Pfannkuchen) *m.*

Пансіóньський, *a.* vom Pensionat, *He.*

Пáньський, (-нський), *a.* zum Herrn, zum Gutsherr geh., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrlich, herrlich.

Паньсковáти й, *a.* verfeinert nach Hergeart, verwöhnt, *Фр.*

Пáньство, (пáнство), *n.* Herrschaft, *f. coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.

Панталі́к, пантелі́к, *m.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *m.*; *2) Sinn, Verstand, *m.* збі́ти ко́го в панталіку́ jmdn irre, confus machen.

Панталімо́н, *m.* Pantalemon.

Панталі́ха, *f. N.* einer Anhöhe.

Панта́рка, *f.* Perlhuhn, *n. adj.* панта́рчи. [*coll. = pl.*]

Пантелі́ха, *f.* auffälliges Gebäude

Пантлі́ка, (*d.* -ічка), *f.* Band, *n. (B.)*.

Панто́фель, -фля, панту́хель, -хля, *C. I.* 236, *m.* Pantoffel, *m.*

Пантрі́вий, *a. s.* Обáчний.

Пантрува́ти, *v. a.* ко́го, чо́го *s.* Пильнува́ти, дозира́ти.

Панува́ти, *v. n.* herrschen, regieren, walten; 2) ко́му *KC.* (83) 677 *s.* Пані́ти: на здоро́вля der Gesundheit zuträglich sein. [*Панонько.*]

Пану́ньо, *m.* пану́шка *Kv.* 45. *dim. s.*

Панушо́бя, *f. (rum.)* *Vec. I.* 161 *s.* Кукуру́дза. [*bei e.* Todtenfeier.]

Пáнфіль, *m. s.* Пáмфіль; Art Spiel

Пáнцир, *m.* Panzer, *m. adj.* панці́рні слуги Waffengeführten, *s.* Воя́рин.

Панці́рник, *m.* Panzerträger, *m.*;

2) Gürtelthier, *n.* (*Dasyurus reba*).

Пáнци́тво, *n. s.* Пáньство, *Kol. II.* 50.

Панцур(а)? *ВГ.* 137 ein Mass.

Панча́, *f.* *Др. с.* 213 *s.* Опанча́.

Пáнчі́на, *f. (Фр.)* *s.* Пáвщина.

Паньчи́ха, *f.* Gattin des Панько́, *f.*

Панчи́шин(син &) Sohn & der Паньчи́ха.

Панчо́ха, (*d.* панчи́шка), *f.* Strumpf,

m. (Bundschuh *Пом. II.* 25). (*Gr.* 24.

Панчува́ти, *v. a. s.* Бракува́ти *II.*

Панчу́к, (*d.* панчу́ненко), *m. s.* Па-

ни́ч, па́нонько.

Панщани́н, *m.* *III.* па́нщанний, *a.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.

Панщи́на, (*d.* -інонька), *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*; 2) Gesinde von Leibeigenen zu *e.* Herrschaftsgut

geh. *Ос.* (61) *V.* 52. *VII. s.* Крепа́к, (*pl.*).

Паню́га, *m. aug. s.* Пан, пані́ско.

Пáня, *f. s.* Пáні.

I. Пáня, -я́ти, паня́тко, *n.* Herren-

kind, Herrchen, *n. III. II.* 15.

II. Пáня, *f.* Laubfrosch, *m.* [*s.* Пан.

Паня́не, *pl. Гол. III.* 93 = панóве,

Паня́нка, (*d.* паня́ночка), *f. s.* Пáнна;

2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* паня́нь-

ський, Mädchen-, *He.*

Паня́нко́ве молоко́, Jungfernmilch,

f. (in Weingeist aufgelöstes Benzoë).

Паня́ти, *v. a. s.* Поганя́ти, *Kv.* 171 *Im-*

perat. паня́й! *Оз.* 94. [*pápstlich.*]

I. Пáпа, *m.* Papst, *m. adj.* па́пский

II. Пáпа, *f.* in d. Kinderspr. Brot, *n.*;

па́пати, *v. a.* essen. [*kathol. Geistlichen, n.*

Папафі́ка, *f.* Baret der griech.

Папе́жник, *m.* römischer Katholik,

Pápstling, Pápstler, *m.*

Папе́рина, (*d.* -іночка), *f.* папе́-

рець, -éрок, *m. s.* Папі́р etc.

Папе́рник, *m.* Papierfabrikant, -hán-

dler, *m. А-Г.* 164; 2) Papier-Cyper-

gras, *n.* (*Cyperus papyrus*), *B.*

Паперо́вий, *a. s.* Папі́рний.

Паперу́шина, *f.* *Cystopteris*, *B.*;

2) *s.* Па́пороть.

Папі́р, -éру, *m.* Papier, *n.*

Папі́рець, -рця, папі́рок, -рка, *m.*

dim. s. Папі́р, Papierchen; 2) Ein-Gulden

Papiernote, *f.*; 3) папі́рці, папі́рки Horn-

bekleidung der Zehen bei Hufsäugethie-

ren; Afterklauen, -zehen, -hufen, *pl. B.*

Папі́рня, *f.* Papierfabrik, -mühle, *f.*

Папірниця, *f.* Ч. III. 446 s. Пате-
рниця? [papieren, aus Papier, Papier-
Папірняний, папірчатий, *Левч. а.*
Папір'янка, *f.* Papierlaus, *f.* (Troctes).
Папієт, *m. s.* Папéжник, *Papist, m.*
Папієтика, *f.* ArtPriesterkleid, *Вав.*
Пáпка, *f.* Kinderbrei, *m.* Pappe, *f.* Н.
Паплюга, *f.* Ко. 23 liederliche Dir-
ne, *Hure, f.* III. I. 377.
Паплюжий, *a.* unflätig, liederlich.
Паплюжити, *v. a.* begeistern, beschim-
pfen (кобó словами). [2) Plappermaul, *n.*
Пáпля, *m. f.* Pfuscher, Stümper, *m.*;
Пáпляти, *v. a.* pfuschen; 2) plappern,
schwätzen.
Пáпора, *m.* Flügelknochen, *m.*; 2) *pl.*
KV. Drauthemd, Panzerhemd, *n.*
Пáпороть, *f.* Farn, *m.* Farnkraut,
n. — болот'яна Aspidium thelypteris.
Пáпороти, *pl.* herabhängende Fleisch-
lappen am Unterschnabel des Haushuh-
nes, (*B.*), *vgl.* Пáбороди.
Пáпоротник, *m.* Tüpfelfarn, *m.*
(Polypodium vulg.).
Пáпоротниця, *f.* glatter Schildfarn
(Aspidium filix femina) *Вол.* [phila).
Папоротняк, *m.* Baumfarn, *m.* (Also-
Папорóшенька, *f. dim.* Ч. IV. 99.
Га. I. 14. s. Порóша.
Пáпортина, *f. s.* Пáпороть.
Пáприка, *f.* Paprika, *n.* [würzen.
Паприкувати, *v. a.* mit Paprika
Пáпство, *n.* Papsthum, *n.*
Папу́ла, *f.* Paragei, *m. Вол. adj.* па-
пу́жин, -жний, *Зах.*
Папу́ля, *f.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*
Папу́ці, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,
Папу́ша, *f.* Bund Tabakblätter, *n.*
Папу́шина, *f.* Kukurutzblätter, *pl.*
vgl. Панушóя.
Папу́шник, *m. s.* Пампу́х *C. I. 260.*
Пар, *m. s.* Пáра II. *Зан. II. 457.*; 2)
warme Stelle im Flusse; 3) *s.* Пáренина.
I. Пáра, *f.* Paar, *n.* páрами paar-
weise; мені не під páру mir nicht ent-
sprechend; не до páри kein gutes Paar
bildend.
II. Пáра, *f.* Dampf, Dunst, *m.* [ско.
III. Парá! *Vocat.* verkürzt aus Парá-
Параболéст, *m.* Parabolist, Para-
belschriftsteller, *m.*
Парабóля, *f.* Parabel, *f. adj.* парабó-
лэчний parabolisch, Parabel-

Парáван, *m.* spanische Wand.
Парáда, *f.* Parade, *f.*
Парáджин, *m.* Nbf. der Рíбниця.
Парáдний, *a.* Parade-, Gala-
Парáдник, парáдош, *m.* der Hoffáhr-
tige, Stolze. [Mädchen.
Параднэця, *f.* *Гол. III. 517* stolzes
Парадувати, *v. n.* paradieren, stol-
zieren. [Schmarotzerleben führen.
Паразитничати, *v. n.* Parasit sein,
Парáй, *m.* (-áйка, *f.*) Placker, Qua-
ler, *m.* (-in, *f.*). [des; Zwang, *m.*
Парáйна, парáйна, *f.* Etw. Driugen-
Парáйти, *v. n. s.* Нагáйти.
Параклéс, *m. s.* Молéбен, [παράκλησις].
Парáль, парáлэж, парáлэч, *m.* Schlag-
fluss, *m.* Lähmung, *f.* [Schlage gerührt.
Паралéтик, *m.* paralytisch, vom
Паралéльнэсть, -ости, *f.* Paralle-
lismus, *m.* Concinnität, *f. K.* [putzt.
Парáнный, *a.* glänzend, geziert, ge-
Парáска, Парáся, Парáшка, *f.* Pa-
raseeva; 2) Schöne Frau (Vanessa car-
dui); 3) Парáшка *s.* Пукáс; 4) *N. e.*
Berges. [schirm, *m.*
Парáсоль, *m.* Regenschirm, Sonnen-
Парасóлька, *f.* Sonnenschirm, *m.*
Парáфія, *f.* Pfarre, *f.* Kirchsprengel,
m. adj. парáфіяльний.
Парáфіяний, *m.* парáфіянка, *f.* der,
die Eingepfarrte, Pfarrkind, *n.* Pfarrling, *m.*
Парáшут, *m.* Пол. *s.* Пáдало.
Пард, *m.* Pard, Pantherthier, *n.*
Парди́увати, *s.* Пали́увати, *vgl.*
Бардýга.
Пардинувати, *v. n.* pardonieren.
Пардужэця, *f.* Weibchen des Par-
den, *KV. adj.* пардужий. [Jüngling, *m.*
Пáрень, (-рэнь). *g.* пáрня, *m.* Junge,
Пáрена, *f.* Ч. VII. 556 s. Толокá 1).
Пáрене, *n.* Báhen, Brúhen; heisses
Baden in Dampf.
Пáренина, парэниця, *f.* ein zum
zweiten Male geflügtes Brachfeld; Bra-
che, *f.*
Пáренувати, паренáти, *v. n.*
zweibrachen, zum zweiten Male e. Brach-
feld pflügen; *subst.* паренувáне.
Пари-, *s.* Паре; 2) *s.* Пере-, *Ог. 207.*
Парé, *pl.* Múnzen aufgereiht unter
die Korallen.
Парéло, *n. s.* Гладшник.
Пáринина, *etc. s.* Пáренина *etc.*

Парістий, *a.* paarig, -е число gerade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Grösse, Farbe etc.

Парити, *v. a.* brühen, bähnen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, III.

Парихта, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до -ти гáнзлнч, (*Фр.*). [Friedhof.

Паричів, -ева, *m.* alter heidnischer Паричка, *f.* † alte türk. Münze.

Паричок, -чка, *m. gew. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Паріг, -ога, *m.* Geweihsprosse, -zacke, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (*Lucanus cervus*).

Паріжниця, *f.* Stange beim Dach eines оборіг, *f.* [terschwarm, *m.*

Парій, -оя, *m.* Jungfernschwarm, АПарінка, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Паріпок, -пка, *m.* Hederich, *m.* (*Ery-*

Парісль, -осли, *f. Св.* парісток, -тка, *m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Парісний дощ, Platzregen, *Пар.*

Парістниця ямчата, sprossende Madrepora, *Пол.*

Парічка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbete, *f.* (*Ribes rubrum*), *B.* парічкова́ти, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (*Ribesiacae*),

I. Парка, *f. dim.* Pärchen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salsgöttin, *f.*

II. Парка, *f.* Parze, Möre, Schick-

Паркán, (*d.* -анець), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Паркетний, *a.* Parket-, *He.* [(*B.*).

Паркотáти, *v. n.* plappern, plaudern, Паркотлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Паркетний, *a.* Parket-, *He.* [(*B.*).

Паркотáти, *v. n.* plappern, plaudern, Паркотлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Парротлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Парротлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Парротлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Парротлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Парротлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Парротлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Пароброд, *m. s.* Пароход.

I. Пароване, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Пароване, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровій, *a.* Dampf.

II. Паровій, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á Фіра zweispänniger Wagen.

Паровік, *m.* Dampfmaschine, *f. С.*

I. 91; 2) Dampfkessel, *m. Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* [Stange, *f.*; 2) *s.* Паренина.

Паровіна, *f.* lange dicke Ruthe,

Паровіця, *f.* Zweigespann Ochsen, II. Паровіз, -о́за, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Паровня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зар.*

Парогáтий, *a.* mit Geweih; *pl.* -ті Hirsche, *pl. Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (*Gorgonia*).

Пáроюк, páроік, *Гол.* III. 14, *m. dim. s.* Пáрія.

Парокінний, *a.* zweispännig.

Паро́ля, *f.* Parole, Lösung, *f. Мог.*

Паромá, *adv. s.* Пармá.

Паромі́р, *m.* Dampfmesser, *m. Пар.*

Пáрость, *f. III. I.* 241. páросток, *m. s.* Пáрісль. [не, *f. Пар.*

Парострі́й, -о́ю, *m.* Dampfmaschi-

Паротá, *f. s.* Парнотá. [rhinum] *B.*

Паротка, *f.* Löwenmaul, *n.* (*Antir-*

Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; па-рохо́ва, *f.* Frau des п.

Паро́хія, etc. *s.* Парáфія etc.

Пароход, -о́да, *m.* Dampfschiff, -boot, *n. adj.* парохóдний.

Пароходство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*

Пáрочка, *f. dim.* Pärchen, *n.*

Пáрпати, páрпáї etc. *s.* Пáрпати etc. páрпель etc.

Парск, *m. КУ.* *s.* Фóркане.

Парсúна, *f.* Conterfei, Porträt, *n. Кв.* 77; 2) Gesicht, *n. К.*

Парть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n. Wgr.* 15; passende Zeit: — на рáбу zum Fischfang; 2) по дрúгій пáрти *Кол.* I. 112 von anderer Seite.

Парт, *He.* (*Хмарч.* 50)?

Пáрта, *f.* Art weibl. Kopfputz; *s.* Пáртиця, mehrere Bänder zusammengebunden.

Паргáль, *f. coll.* Stücke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe angefressenen Schafes.

Партагіна, *f.* s. Корпаніна.

Парта́ч, парто́льник, парто́р, *m.* Stümper, Pfuscher, *m.*

Партёси, *pl. Oc.* (61) I. 230 Partitur, *f.*

Парти́ка, *f.* Wohlhaben, Glück, *n.* §. s. Парть 1). [Band, *n.* (zum Schmuck).

Парти́ця, (*d.* -йчка, *Гол.* III. 712)

Парто́віна, *f.* s. Ска́терть.

Парто́ліна, *f.* парто́лене, *n.* Stümperei, Pfuscherei, *f.*

Парто́лити, (-о́рити), парта́чити, *v. n.* stümpern, pfuschen.

Парто́льний, *a.* stümperhaft, *Пар.*

Пару́бок, -ба, (*d.* парубо́чок), *m.* Knecht, Grossknecht, *m.*; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, *m.*

Парубо́цтво, *n. coll.* männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, *pl.*

Парубо́чити, *v. n.* und — ся als erwachsener Jüngling (парубок) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Парубо́чак, парубо́ка, (-убо́чка), *m.* парубо́я, -я́ти, *n.* Mittelknecht, Klein-knecht, junger Bursche.

I. Парува́ти, *v. n.* dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Парувати, *v. a.* paaren, zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — ся sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; ?) *v. n.* und — ся entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Пару́н, *m.* Streich, Schlag, *m.* (mit

Пару́с, *m. Me.* 431 Segel, *n.* підня́ти, розпусті́ти, — III. I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, *m. Левч.*

Парусі́на, *f.* Segeltuch, *n. He.*

Парусі́стий, *a.* mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, *См.*

Парусі́ти, *v. n.* wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lella).

Парусні́ця, *f.* Segelqualle, *f.* (Ve-

Пару́ха, *f.* Fuselbrantwein, *m. adj.* парухо́вий, -а воню́чість das schlecht riechende Fuselöl, *Пол.*

Пару́хи, *pl.* „Sechserl“ vom Kopfhaar (bei den Ohren), *pl.*

Парх, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes

scabiei); 2) **Vein.* eines schäbigen Juden.

Парха́тий, *a.* s. Парші́вий; 2) gespreizt u. zerzaust (коноплі), (*Фр.*).

Парха́чий, *pl.* s. Парха́тий 2), (*Фр.*).

Пархи́, *pl.* Krätze, Räude, *f.* Grind, *m.* s. Парх.

Пархи́м, Пархвén, *m.* Parthenius.

Парцелюва́ти, *v. a.* parcellieren.

Парцувати, *v. a. s.* Парцувати, stöbern.

Парча́ *f.* Gold-od. Silberstoff, *m.* Goldfäden zu Stickereien, III. I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, *m.*

Парче́вий, *a.* von, aus парча.

Парше́на, *f.* Glück, *n. Gr.* 24.

Парші́вий, (-івний), *a.* парші́вець, -вця, *m.* парші́вка, *f.* krätzig, rüdig, schäbig, -er Kerl. [werden.

Парші́вити, *v. n.* rüdig, grindig

Парші́, *pl.* s. Пархи́. [rissige Birnen.

Парші́вкй, *pl.* Art rauhhaütige,

Паршу́к, *m. s.* Парші́вий, (-івець).

Парю́га, *m. f.* Dieb, Gauner, *m.*

Паря́к, *m.* Aesche, *f.* (Salmo thymallas).

I. Пас, *m.* Pass, Reisepass, *m.*

II. Пас, *m.* Streifen, Streif, *m.* [se, *f.*

Пасамáн, *m.* Posament, *n.* Borte, Tres-

Пасамáнник, *m.* Posamentirer, *m.*

Пар.

Паса́ти, *v. a.* oft u. lange Zeit weiden.

Пасьба́, *f.* das Weiden, *n.* [сти II.

Пасви́ти, *v. a. Oc.* (61) X. 126 s. Па-

Пасви́ще, (-иско), *n. s.* Пасовиско.

Пасви́ток, -тка, *m.* die kleine Welt,

Пасе́ка, *f. M. III.* 134 s. Пасі́ка. [*Фр.*

Пасемі́стий, *a.* s. Пасмані́стий.

Пасемні́к, *m.* Zwirn zum Festbin-

den der Fitzen, (пасма); 2) s. Пасмо, V.

Пасемо́к, -мка, *m. s.* Пасинок, (*Фр.*)

Gr. 24. [овечо́к 30 Stück Schafe.

Пасемце́, *n. dim.* s. Пасмо; 2) —

Пасе́нґа, *f.* Paseng, *m.* (Capra aega-

grus), *Пол.*

Пасе́не, пасі́не, *n.* das Weiden.

Пасе́рб, *m.* Stiefsohn, *m.*

Пасе́рби́ця, *f.* Stieftochter, *f.*

Пасе́уш, *m.* (лемж.) s. Пас.

Пасі́ме, *n.* s. Пасемок, пасі́не.

Пасі́на, *f.* schlechter Gürtel, (B.

Пасинкува́ти, (пасимк-), *v. a.* Nebenblätter, wilde Triebe an Pflanzen weg-

reißen, ausbrechen. [docora).

Пасі́нник, *m.* Zinkenkoralle, *f.* (Cla-

Пасіно́к, -нка, *m.* (coll. пасі́не, *n.*)

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) *s.* Пáсерб.

Пáсїстий, *a. s.* Пасманїстий.

Пáсити, *v. n.* glücken, reussieren: мінá лиш однóму пáсит, der Tausch glückt nur Einem. [sprechend.]

Пáсївний, *a.* passend, zutreffend, ent-

Пáсїка, *f.* ausgehauene, ausgerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhegter Weideplatz; 3) Bienengarten, Bienenhof, *m. adj.* пáсїчний. *K.* [hof war.]

Пáсїчїско, *n.* Ort wo ein Bienen-Пáсїчник, (-сїшн-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пáсїчнїкувати, пáсїчнїчити, *v. n.* пáсїчник sein, imkern. [tik, *f.*

Пáсїчнїцтво, *n.* Bienenzucht, Apis

Пáсїчнїчий, *a.* zur Bienenzucht geh., apistisch.

Пáсїя, *f. Kn. s.* Стрáсти Христóвї.

Пáска, *f.* Osterbrod, *n.*

Пáскáр, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weißen gebracht wird, *n.*

Пáсквинь, пáсклин, пáскиль, пáсклень, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пáсконóгий, *a.* bandfüssig, *f.*

Пáскудь, пáскўда, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f. III. I. 230*; 2) ekelhafte, unfläthige niederträchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl. s.* Пáскўдник 2).

Пáскўдити, *v. a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; когó словáми beschimpfen; — ся sich schmutzig machen, zeigen.

Пáскўдний, *a.* garstig, unfläthig, sudelhaft, schmutzig.

Пáскўдник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-иця, *f. -in, f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Пáслим, *m.* Limacina, *B.*

Пáслин, *m.* пасліна, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Пáсля, *adv. P. I. 76 s.* Пóслї.

Пáсмáнїстий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig. [puris vulg.].

Пáсмер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Нїп-

Пáсмїстий, (пасем-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel пáсма enthaltend, *Mx.*

Пáсмо, *n.* Gebinde von Faden, *n.*

Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — rip Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пáсмóвáтїй, *a.* -ї гóри Kettenge-

Пáсмóвéць, -вця, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Пáсмўга, *f.* Streifen, Streif, *m.*

Пáсмўгувати, *v. a.* dunkle Streifen machen *C. II. 69*; пасмўгований, *a. Пол.* mit Streifen, gestreift-

Пáсмўрновелéний, *a.* unrein-grün, *Пом. III. 104.* [sohlen.]

Пáсóвїй, *a.* -ї чóботи, mit Doppel-

Пáсóвїско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [Pa. I. 376.]

Пáсóвїця, *f.* das Weiden, Hütung,

Пáсóм, *adv.* — гнáти товáр unterwegs weidend.

Пáсоха, *f. s.* Пóсóка *КС. (82) I. 25.*

Пáсóчка, *f. dim. s.* Пáска kleines Osterbrod. [grund, *m. Фр.*; 2) *s.* Пáстка.

Пáсть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-

Пáстáя, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пáстьбá, *f. Ч. II. 333 s.* Пáсóвїця.

Пáства, *f.* (духóвна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [sativa].

Пáстернáк, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca

I. Пáсти, (падў, падэш, падé), *v. n.* fallen, *s.* Пáдати; 2) — ся ко́му чим etwas sein: — вўйком ко́му jmds Oheim sein.

II. Пáсти, (пасў, пасэш, пасé), *v. a.*

weiden, hüten; на когóсь *Ф.* lauern, im Anschlage liegen (*v.* Jäger); — чо-гóсь *Кч. 225* auf etw. aufpassen; auf-

lauern; — очýма сcharf umherblicken; — зáдню *К. (Юв. 25)* als der Letzte

bleiben; — ся sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Пáстир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m. adj.* пастýрский Hirten-.

Пáстýрка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пáстýрство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пáстівний, *a. B.* Futter-.

Пáстівнїк, пáстовень, -вня, *m.* пáстовня, *f.* umhegter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Пáстка, *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Пáстов, -тви, пáства, *f. B.* Futter-

Пáстóвїще, *n. C. s.* Пáсóвїско.

Пáстрáма, *f. C. II. 168* geräucher-tes od. gedórrtes Schöpsenfleisch.

Пастригувати, *v. a. s.* Фастригувати.

Пастри́да, *f. coll.* getrocknete Fische.
Пасту́х, (*d.* -ушо́к, *g.* -шка), *m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) рожевий Rosendressel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) пастушок червоноо́бстий Rothsterzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus); — бо́жий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) *Ос.* (61) I. 111.; *adj.* пасту́ший, пасту́шний *Нар.* Hirten-.

Пасту́шити, пастухува́ти, *K. v. n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.

Пасту́шка, *f.* Hirtin, *f.*; 2) *s.* Пасту́х 3).

Пасту́щина, *f.* Hirtenlohn, *m.*

Пасува́ти, *v. a.* zu einander an-passen; 2) *v. n.* passen.

Пасхо́вий, *a.* Pascha-, Oster-, *K.*

Пат, *m. s.* Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*

Па́теленок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*

Па́телки, *pl. dim. s.* Па́гли, *He.*

Па́гельня, *f.* flache Pfanne.

Патентува́ти, *v. a.* patentieren, mit e. Patent versehen.

Патері́к, *m. s.* Ота́чник.

Патері́ця, (-тир-), *f.* Bischofsstab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Bruderschaft als Insignie, oben mit e. kleinen Doppelbilde, *m.* [*n.* Abfälle, *pl.*

Патерса́ч, *m.* (-а́че, *n.*) Abschabsel,

Патеру́ха, *f.* Wirrstroh, *n.* schlechte, verderbene Blätter von Tabak etc.

Патя́к, *m.* патя́ка, *f.* Stock, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -я́ка, *hagere Stute *Ke.*) *dim.* патичо́к, -чка́, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*

Патя́нок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*

Патля́тий, *a.* патля́ч, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.

Па́гли, *pl.* Zotten, lange Haare.

Патна́ дорóга, *H.* 7.?

Па́тока, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m.* A-G. 154.

Па́тьоки, (слі́в), *pl.* Thränenstrom,

Па́толо́ч, *f.* *Ал.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.

Паторова́тий, *a.* splintig (*Ф.*).

Патороч, *f.* — з ким ма́ти *s.* Кло́пит; паторош, *f.* Niederlage, *f.* Verderben, (*Фр.*) [*stigung, f. s.* Порі́ха.

Патьо́ха, *f. gr. He.* (*Виз.* 11) Belu-

Па́точити ся, *Зг.* hervorrieseln.

Па́точний, *азу* па́тока *geh.*

Па́тра́ти, патро́шити, *v. a.* ausweiden, zurichten (пта́цю etc.). [*хиль.*

Патра́хиль, (-фі́ль), *m. f. s.* Епігра-

Патре́т, *m. s.* По́ртрет. [*freund, m.*

Патри́от, *m.* Patriot, Vaterlands-

Патри́отичний, *a.* patriotisch.

Патри́отка, *f.* patriotisches Weib.

Патри́цій, *m.* Patricier, *m.* [*lisch.*

Патри́арха́льний, *a.* patriarchal-

Патру́ляш, *m.* *Гол.* II. 146?

Пату́ра, *f.* бі́ль пату́рами берé der Schmerz remittirt. [*schen.*

Патя́-патя́, *adv. Ke.* 171 vom Plau-

Патя́кати, *v. n.* plauschen, durch Allctrien säumen.

Па́уга, *f.* Geisselscorpion, *m.* (Phrynus).

Па́у́глинок, -нка, *m.* Tafelthierchen, *n.* (Gonium).

Па́у́к, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tege-

на́ria, (Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*

Пау́кбе́ць, -ця, *m.* Meerspinne, *f.* (Ма́ја) *B.*; 2) *pl.* пау́ко́вці, Spinnen-

artige, *pl.* (Arachnoidea), *Пол.*

Пау́тина, (*d.* -я́нка), *f.* паути́на, *n. coll.* Spinnwebbe, *n.* Spinnwebe, *f.*

Паути́нець, -ця, *m.* Anthericum ramosum, *B.* [*bes.*

Паути́нний, *a.* *KV.* des Spinngewe-

Паути́няк, *m.* Weberspinne, *f.* (The-

ridium).

Паути́ця, *f. s.* Пови́тиця; паути-

цьова́ти, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *B.*

Пау́чок, -чка́, *m. dim. s.* Па́у́к; пау-

учко́ва скáтерть mit spinnenähnlichem Muster. [*(rum.).*

Пафта́лі, *pl. Ф.* weibl. Kleidung,

Па́х, *m. s.* Запа́х, *Ос.* (61) VIII. 98.

Па́ха, *f.* Achselhöhle, *f.* носі́ти під па́хою unterm Arm tragen; *Пом.* III. 85.

I. Па́хане, *n. s.* Ню́хане.

II. Па́хане, пахі́те, *H.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Ackers.

Паха́р, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.*

adj. паха́рський, *Зак.*

Паха́рство, *n.* Ackerbau, *m.*

I. Па́хати, *v. a. s.* Ню́хати, riechen.

II. Па́хати, *v. a.* das Feld bebauen.

Паха́тний, *a.* ackerbauend, *Кв.* 197;

паха́ть, *f.* пахо́тна земля́ Ackerland, *n.*

Па́хва, *Др. c.* 180, пахі́вка, *f. s.* Па́ха.

Пахвіна, паховіна, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünning, *f.* (am Leibe), Weichleder, *n.*

Пáхворостъ, *f.* s. Паровіна 1).

Пахніти, пáхну́ти, *v. n.* duften, riechen. [fum, *n. B.*; 2) Geruch, *m.*

Пахно́, *n.* riechende Sachen; Пар-

пáхнути, *v. n.* в когó heftig jmdn anwehen (Філя холодного въздуху).

Пахно́шка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахóлик, *КС. VII. 713.* пахóлок, -лка, *m.* Bube, Bursche, *C. I. 59;* 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Knäblein, Kind, *n.*

Пахолá, -я́ти, пахолáтко, *n.* Bübchen,

Пахтáло, *n. См.* Parfümerie. *f.*

Пахтáти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *См.*

Пахтáти, *v. n. s.* Палахкотáти.

Пáхторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; пáхторене, *n. B.* das Schnüffeln.

Пахúчий, (-у́щий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Пахúчистъ, -ости, *f.* Duft, Wohl-

Пахúщик, *m. Beim* des Basilienkrauts wasylъок; 2) Moschusbokkâfer, *m.* (Cerambyx moschatus).

Пáца, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *He.*

Пáцати, *v. a.* — ногáми schlenkern,

Пацéльный, *a.* geschickt, gewandt, *Gr. 24.*

Пáцити, *v. a. Ф.* arge Streiche spielen, toben, sich vergehen u. dadh. verschulden; 2) *v. n.* Unangeuchmes erleben, erdulden, erfahren, praticieren [patior].

Пáцити ся, ferkeln.

Пáцїр, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Мог.*

Пацáн, *m. s.* Кашавéць.

Пáцькати, *s.* Пáчкати.

Пацкúда, & *s.* Пáскудь & (*B.*).

Пацнá сви́нá, trächtige Sau, Mutter-schwein, *n. Фр.*

Пацóри, пацóрки, *pl. sgl.* пацóрок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Halsschmuck; 2) *s.* Прóвирки. [Mensch

Пацýр, *m.* пацалуватый, bausbäckiger

Пацю́к, (*d.* пацю́к, -чкá), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; дýкий

— der wilde Eber; 2) Ratte, *f. s.* Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (*B.*).

Пацá, -я́ти, пацáтко, *n.* Ferkel, *n.*

Пацáтина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.* [*m.*; 2) Gebärmutter e. *S. f.*

Пацáтник, *m.* Eierstock einer Sau,

Пачáйло, *m.* Landstreicher, *m.*

Пáче, *adv. А. Д. I. 212* vielmehr, — veіх mehr als Alle. [чоси.

Пáчеся, -я́ти, пачéств, *n. coll. s.* Пá-

Пáчесувати, *v. a. Ga. I. 21.* heheln.

Пáчити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Пáчїсник, *m. Ф. s.* Клóче, пáчоси.

Пáчїснýний, *a. s.* Пáчосний.

Пáчка, *f.* Päckchen, kleines Pack, Packet, *n.*

Пачкáр, *n.* Grenzschnuggler, *m.*

Пáчкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пачкувáти, *v. n.* schmuggeln,

Пáчоси, *pl.* Abfälle vom gehecheltem Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Пáчоснýй, *a.* aus пáчоси *H. 103.*

I. Пáша, *m. s.* Бáша, пашá, -áти, *n. А. Д. I. 209* junger Pascha, Kind des P.

II. Пáша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu &; Weide, *f.* [beete.

Пáшейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-

Пашéнный, *a.* Getreide-, -áяма *K. II. 44* Grube zum Aufbewahren de Getreides, *f.*

Пашéстий, *a. s.* Пашнýстий; -а пшенýчка, Futtermais: Pferdezahl, *m.*

Пашїти, *v. n.* brennen: скїра, тїло пашїт brennt in Folge derr Ruthenstrieche, der Berührung von Brennessel &

Пáшквель, (-квіль), *m.* Pasquill, *n.*

Пáшкó, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Пащéнко.

Пашнýй, *a.* viel Futtergras, -kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Me. 96 s.* Запáшний.

Пашнýстий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2) *s.* Пашнýй 1).

Пашнýця, (*d.* -йчка), *f. s.* Пашнá.

Пашнїчóк, (-чкá, *m.*) *He. (Пр. IX. 178)* Ackermann, *m.* [tocoris pabulinus).

Пашнївка, *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-

Пáшнїсть, -ости, *f.* Futtergehalt, *n.*

Пашнá, *f.* Getreide, *n.* übhpt Pflan-

zen die gesäet (nicht gesetzt) werden.

Пашпорт, *m.* Passe-port, Reisepass, *m.*

Пашталáга, *f.* ungewaschenes, loses Maul.

Пашталáгати, пашталáти, *v. a.* maulen, plauschen. [пацаный.

Пáщ, пáща, *f. s.* Пáсть 1), *Пар.*; *adj.*

Пащáнка, *f.* kleiner Backtrog, (*B.*) (für пáска?).

Пащéка, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*

Пащекóванé, *n.* Zänkerey, Grossmüligkeit, *f.*

Пащекувáти, *v. n.* in Wortwechsel sich ergehen, grossmülig sein.

Пащикувáти, *а. К.* grossmülig, grosssprecherisch.

Пащýнка, *f. s.* Фащýнка.

Пáялка, *f.* Löthrohr, *n. adj.* пáяль- ный mit dem Löthrohr, *Пол.*

Пéвний, *a.* gewiss, sicher, zuverlässig; пéвним дéлом (*B.*) ganz gewiss, selbstverständlich.

Пéвнисть, -ости, певнóта, *К. Пу.* *f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*

Певнýк, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*

Педáгóгика, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педáгóгичный, пэдáгóгичisch. [ziehungsanstalt, *f.*

Педáгóгия, *f.* Pädagogium, *n.* Er-

Педáнтýчный, *a.* pedantisch.

Тедькó, *m. s.* Федькó. [дóра.

едóра, Педóрка, *f. s.* Теодóра, То-

лейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken i den Schláfen. [пéиси.

Лейсáти, *a.* пейсáч, *m.* Jude mit

Лейсáшний, *a.* vom jüdischen Páschfest. [für gemeine Tuchdruckerei.

Пéйстра, *f. Зап. I.* 286 Art Muster

Пéйстрина, *f. Ч. VII.* 416 s. Пестрóвина.

Пек, *m.* Gott der Hölle (пéкло); пекóком, пек за пек (пекý), пек ти осинá *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пом. III.* 56—58. [Bácker-, Bäck-

Пекáр, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекáрский,

Пекáриха, пекáрка, *f.* Bäckerin, *f.*

Пекáрня, *f.* Backstube; Küche, *f. adj.* пекарный.

Пекáрство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.*

Пекáрчýк, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.

Пекáрювáти, пекáрити, *v. n.* Bäcker

Пéкати ся чо́гось, von sich etw.

abwehren, *Пом. III.* 56.

Пекéць! *int.* vom Fallen, s. Беркúць.

Пéкло, *n.* Hölle, *f.*

Пекóльни, пекéльный, (*B.*), пекáльный *ВВ.* höllisch, Höllen-.

Пекóльник, *m.* Höllenteufel, teuflischer Mensch. [rie, *f.*

Пекóльница, *f.* Höllenweib, *n.* Fu-

Пекотá, *f.* Hitze, Brunst, *f.*

Пектý, *v. a. s.* Печý, *Оу. §. 95.* (пекý, печéшь). [kammer, *f.*

Пелéвнь, -вня, пелéвний, *m.* Spreu-

Пелéвня, *f.* *Гол. III.* 70 Räumlichkeit wo das Getreide geworfelt wird,

Tenne, Scheune, *f.* *Оз. 49.*

Пелéна, *f. А-Г.* 159 s. Подóлок, при- дýл; 2) s. d. folg. [(*gew. pl.* пеленкý).

Пелéнка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*

Пеленкóвий, *a.* -а детýна, пеленý, -ýти, *n. Пар.* Kind noch in den

Windeln, Wickelkind, *n.*

Пеленувáти, пеленáти, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pfe-

gen, warten, *Кол. II.* 46.

Пелесáти, пелехáти, *a.* mit langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen

Haarlocken, *Оу. §.* 98.

Пелех, *m. Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) s. Ковтýн.

Пелехáня, пелехýля, *f. §.* Weib mit üppigem Haarwuchs, *n.* [toffeln.

Пелехáчки, *pl.* Art schlechte Кар-

Пелехáчка, *f. s.* Плескáч (сипóк).

Пелешáта, *s. f. a. N. e.* полонýна.

Пелешáтник, пелéшний, *n.* Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium cla-

vatum). [u. dichtem Haar am Nacken.

Пелешóк, -шкá, *m.* Ochs mit langem

Пелýнка, *f. s.* Пелéнка.

Пелýк, *f. s.* Пáсть 1).

Пелýко, Пелýо, *m. s.* Пётрó.

Пелýскати ся, s. Впелéсити ся.

Пелýста, *f.* gabelförmiges Werkstück im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.

Пелýстка, *f.* Bestandtheil einer Haarflechte & 2) —, (пелýсток, -тка, *m.* Blütenblatt, *n. Ст.*) Blatt des Sauerkrauts & *Ос. (61) VI.* 33; 3) *pl. s.* Гóлубець 2).

Пелýхи, *ТР.* 183. пелýшкý, *pl. s.* Пелéнка.

Пелýшник, *m. Ст. s.* Пеленý.

Пелýндор, *m. s.* Хребóнóс (Philander), *Пол.*

Пень, *g. инд. m.* Stamm eines Ba-

mes, Stock e. abgehauenen Baumes, Klotz, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* збіже на пни das Getreide auf dem Halme; вѣтяти в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спáти на пень stark schlafen; глухий як пень taub wie ein Klotz; на пеню́ мати *H.* 46. s. Пеньо́к.

Пеньгáрти, *v. a.* träge etw. thun. Пеньгáти, *v. a.* § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд máти до чо́го, den Trieb fühlen.

Пендѣ́ка, *m. f.* Plauscher, *m.* (-in, *f.*); 2) Gerplausch, *n.*

Пендѣ́чити, *v. n.* plauschen, plaudern.

Пендрáк, *m.* Büblein, *n.* Knirps, *m.*

Пендю́ра водѣти, *H.* 266 s. Лáяти ся.

Пендю́чливий, *a.* gespreizt, hof-fährtig *H.* 50. [льок, -лька), *m.* Pinsel, *m.*

Пензель, (-зѣль, *Ke.* 84) (*d.* пензѣ-

Пензельковáтий, *a.* pinselähnlich, *Пол.* [кнути.

Пенкнути, *v. n. s.* Тѣнькнути, тѣв-

Пеньковѣ́й, *a.* aus dem Stocke, aus der Wurzel eines Baumes: лю́лька; -овѣ́, *s. n. a.* Schlaggeld für die Waldhüter, *n.*

Пеннѣ́й, *a.* *H.* 56 streitsüchtig, processüchtig.

Пеньо́к, *g.* пенька́, *m.* ein kleiner Stamm, Stämmchen, *n.* Stumpf e. Baumes; máти з ким на пеньку́ mit jmdm in Fehde sein.

Пенсий онувáти, *v. a.* pensionieren.

Пентонѣ́жка, *f.* *Bein.* des Schafes.

Пентю́хѣ, *pl.* Wurzeltriebe, *pl.*

Пентюховáтий, *a.* *Kn.* (*Пр.* VIII. 773) langweilig, langsam, schwerfällig, §.

Пенца́к, *m. s.* Logása.

Пеню́к, *m.* Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня́, *f.* Hemmnis, Hindernis, *n.* Aufschub, *m.* Anfeindng, Behelligung, *s.* Напасть, бѣда *Ke.* 44. *C. I.* 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, *f.*; 2) Verdacht, *m.* *Ke.* 314. 315, відводѣти від се́бе пеню́ — von sich ableiten.

Пенякувáтий, *a.* versteckt, eigen-sinnig.

Пеня́ти, *v. a.* hemmen, unterbrechen; 2) *v. n.* säumen, sich nicht folgen-sam zeigen; 3) на когó gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf

jmdn die Schuld schieben *H.* 2. *Марк.* 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепелѣ́ще, *n.* *K. s.* Попелѣ́ще.

Пѣр, перѣ́й, *m.* Aesche, *f.* (*Thymalus vexillifer*).

Пѣрать о́двинь, *f.* *Cycas revoluta, B.*

Первáзия, *f.* *Ч. I.* 249 = персвáзия Ueberredung, *f.*

Первáк, (*d.* -ачо́к), *m.* Erstling. *Гл. б.* 44; Erstschwarm, Vorschwarm, *m.*

Первáчка, (*d.* -áчечка), *f.* erstgeborene Tochter, *ГБ.*

Первѣ́нецъ, -нцѣ́, *m.* das erstgeborene Kind, *III. II.* 172; 2) *s.* Первѣ́сниця; первенцѣ́ватѣ́й, *pl.* Primeln, *pl.* (*Primulaceae*) *B.* [früher geboren, älter.

Первѣ́нький, *a.* *Гол.* 221 erst-

Первѣ́ньствѣ́нный, *a. s.* Первѣ́стний, *Лс.* [Erstgeburt, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Первѣ́ньствѣ́, *n.* *Кол.* Recht der Первѣ́сниця, *f.* Schlüsselblume, Primel, *f.* (*Primula veris*).

Первѣ́ць, -вцѣ́, *m. s.* Первáк.

Первѣ́й, *a.* der erste; — брат Вѣ́тер: des Vaterbruders Sohn.

Первѣ́к, *m.* Primfactor, *m.*

Первѣ́нѣ́, первѣ́нка, *Kn. f.* neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Первѣ́нный, *a.* *Ил. s.* Первѣ́стний.

Первѣ́нцѣ́, *f.* Princip, Element, Grundelement, *n. B.*; 2) erste Stufe in d. Tonkunst.

Первѣ́чний, *a.* *Ч. III.* 408 unver-sehrt, neu; 2) primär, *Под.*

Первѣ́нцѣ́, -нцѣ́, (*d.* -нчик, *Гол.* *III.* 15 s. Первáк, Erstschwarm, *m.*

Первѣ́сно́к, (*d.* -о́чок, *У.*), первѣ́сник (*Ф.*), *m.* Erstling, der Erstgeborene.

Первѣ́стѣ́, *n.* erstes Kalb von einer первѣ́стка 2).

Первѣ́стка, *f. s.* Первáчка, *M. I.* 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Первѣ́стний, *a.* allererst, Ur-, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementär. [Urthiere, *pl.* (*Protozoa*).

Первѣ́стнякѣ́, *Фр.* первѣ́стникѣ́, *pl.*

Первѣ́сток, -тка, *m. Ил.* Element, *n.*

Первѣ́тка, *f. s.* Первѣ́стка.

Первѣ́, *adv.* *M. I.* 46 früher, vormalis.

Первобѣ́лецъ, -лцѣ́, *m.* *Ил.* Aut-ochthon, *m.* der Eingeborene.

Первобѣ́т, *m.* *Пар.* первобѣ́тність,

-ости, *f.* Uranfang, Ursprung, *m.* ur-sprünglicher, erster Zustand.

Первобітний, (-бўтній), *a.* ur-sprünglich, primär, *Пол.* [Frühlings, *Гол.*

Первовесняний, *a.* des ersten

Первобір, -бру, *m.* s. Праліс.

Первовзір, -бру, *m.* Urbild, *n.* *Ил.*;

Original, *n.* Urschrift, *f.*

Первовік, -іку, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Первовічний, *a.* Ur-, aus der Ur-

zeit; — бір Urwald, *m.* У.

Первовре́менный, *a.* У. der Vor-

zeit geh., in den ersten Zeiten.

Перводі́янь, *n.* *Гол.* III. 27 Ur-

анfang, Urbeginn, Ursprung, *m.*

Первожы́тель, *m.* *ЛД.* s. Пер-

вобі́лецъ, der erste Einwohner.

Первозв́анный, *a.* zuerst berufen,

(*Вейм.* des Apostels Andreas).

Первозд́анный, *a.* III. II. 185 zu-

erst erschaffen, erstgeschaffen.

Первокраса, *f.* Urschönheit, *f.* *См.*

Перволі́ток, -тка, *m.* *М.* II. 31. in

den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первому́ченик, *m.* der erste Mär-

tyrer, (*Вейм.* des heil. Stephan).

Первоначáльный, *a.* Grund-, -e

вещество *Пол.* s. Пёрвиця. 1).

Первоначáло, *n.* Abstammung,

Abkunft, *f.* *Левч.* [totур, *n.*

Первоо́браз, *m.* *К.* Vorbild, Pro-

Первопа́стир, *m.* Erzpriester, Prä-

лат, *m.* [nal, *n.* *Пар.*

Первопи́сь, *f.* Urschrift, *f.* Origi-

Первопи́сний, *a.* originell, authen-

tisch, autographisch.

Первопідста́ва, *f.* *Не. В.* erste

Grundlage, Grundsatz, *m.* Princip, *n.*

Первопо́чин, *m.* Ursprung, Urbe-

гинн, *m.* *Не.*

Пёрворі́день, -дня, *К.* перворі́-

дець, -дця, (-рідник) *В.* *m.* перворі́-

дний, *a.* Erstgeborener.

Перворі́чний, *a.* des ersten Jahres.

Перворі́д, *m.* Princip, Element, *n.*

Grundstoff, *m.* У.

Перворі́дство, *n.* Erstgeburt, *f.*

Перворі́дний, *a.* ersten Ranges,

erster Classe, *Не.*

Первосвѣ́тний, *a.* primär, -а форм-

ма́ция Primärzeit, *f.* *Фр.* [Weib, *В.*

Первосвѣ́тница, *f.* sehr altes

Первосвѣ́тителъ, *m.* erster od.

oberster Prälat, Bischof, Primas, *m.*

Первосвѣ́щеник, *m.* Erzprie-

ster, *Ил.* Hohepriester, *m.*

Первосвѣ́щество, *n.* Würde

des Erzpriesters, *f.*

Первосни, У. первосни, *pl. gen.*

первосни, der erste tiefe Schlaf.

Первоста́йний, *a.* *К.* ursprün-

glich, angestammt. [pfung, *f.*

Первостворі́ня, *n.* *См.* Erstschö-

Первотворе́ць, -рця, *m.* der erste

bahnbrechende Schriftsteller, *ОП.* [*Мог.*

Первотворі́ний, *a.* originell, *ГШ.*

Первотворі́чий, *a.* *ГШ.* der Er-

сте, bahnbrechend. [stoffe, *pl.* *Пу.*

Первоти́ни, *pl.* Elemente, Grund-

Первоти́ний, *a.* *Оц.* §. 403 s. Пёр-

вістний.

Первоцвѣ́т, *m.* Erstlingsblüten, *pl.*

Erstlinge bes. in d. Dichtkunst, *К.*

Первош́ний, *a.* s. Стри́чний.

Пёрга, *f.* Futtersaft, -brei der Bie-

nen, Blumenstaub, *m.* Honigbrod, *n.*; 2)

*перга schlechte Waare *Щог.* 127; *Пом.*

Перга́ч, *m.* s. Нешперга́ч. [III. 114.

Перга́мін, *m.* Pergament, *n.* *adj.*

перга́мінovýй.

Перд, *m.* Farz, Bauchwind, *m.*

Перді́ти, *v.* *n.* farzen. [(-in, *f.*).

Пердѹн, *m.* (-ѹнка, *f.*) Farzer, *m.*

Пере-, als Praefix in *Zusammen-*

setzungen bezeichnet; a) die Bewegung

durch einen Raum, durch u. über e. Ge-

genstand; b) die Dauer einer Handlung

dh eine Zeit, das Ueberdauern e. Zu-

standes; daher auch c) den Uebergang

von einem Orte zum anderen u. d) von

einer Form zur anderen; e) die Bewe-

gung an e. Gegenstande hin u. vorüber;

f) über denselben hinaus, daher ein Ue-

bertreffen; und demnach g) ein Ueber-

mass der Handlung; h) den Anfang einer

Handlung und i) die Deminution einer

Handlung, *Мі.* IV. 237. 239; *Ог.* 104.

wird übersetzt: durch-, über-, ver-, hin-

über-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-

um-, nacheinander; von neuem, zu sehr,

zu viel, zustark etc. *vgl.* Про-

Переба́кырити ся, sich auf eine

Seite neigen, s. Ба́кыр.

Переба́нити, *v.* *a.* ausbähen.

Перебанува́ти, *v.* *a.* *Ф.* s. Пере-

жа́лувати.

Перебаранчати, *v. n.* (собі) *H.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) *s.* Перепиняти *He.* [scherzen, vertändeln.

Перебарашкувати, *v. a.* durch-
Перебарвлення, *n.* Fluorescenz, *f.*
Пол. [різати.

Перебатувати, *v. a.* *Левч.* *s.* Роз-
Перebaчати, *v. a.* verzeihen, nach-
sehen, entschuldigen.

Перебєнда, *f.* Scherz, *m.* Schäcker-
rei, *f.* *Гол.* III. 350; *pl.* перебєндї Al-
fanzereien, Schnurpfeifereien, *pl.*

Перебєнджувати, *v. n.* кому́ jmdm
etw. zum Trotz machen.

Перебєндювати, *v. n.* *A. Г.* 159
lange hin u. her müssig reden; *v. a.* —
час vertändeln; 2) capriziös sein, *Зап.*

Перебєндя, *m.* capriziöser, unster-
ter, müssig in den Tag hineinlebender
Mensch.

Переберати, (-бир-), перебрати,
v. a. übernehmen (щось на себе); кого
(себе, ся), jmdn (sich) um- verkleiden
за що, als —; 2) mit den Fingern su-
chen, spielen, aufräumen, aufnehmen;
untersuchen u. anders machen, das Gute
auslesen, auswählen u. das Schlechte
ausschiessen, durchsehen, überklauben;
3) — міру das Mass überschreiten zu
viel nehmen; 4) — ся кудá umziehen,
die Wohnung verändern, *b)* через що
über etw. gehen, etw. passieren; *c)* грó-
ші & перебрали ся: sich erschöpfen,
endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.*

Переберки, *pl.* ausgemusterte Waare,
Переберний ченько, (-бир-), *m.*
АД. I. 9. переберний ченька, перебе-
ронька, *f.* der (die) wählerisch ist.

Перебивати, перебити, *v. a.* nach-
einander durch-, zerschlagen, zerbrechen,
durchprügeln, durchdreschen; durch-
stossen, -stechen, -dringen; viel erlegen
schlachten; 2) *перебивати у когó по-
рóги jmdn zu oft besuchen; — парá-
граф überschreiten, gegen den P. ver-
stossen; — кому́ бєсіду, когó в бєсіді
jmdn in der Rede unterbrechen, jmdm
in die R. fallen; — кому́ торг den Kauf
d. Preis, verderben; — кому́ щось jmdm
etw. wegnehmen, wegschnappen; — ся
sich — — * — якось sich kümmerlich
durchhelfen, durchplacken.

Перебивчивий, *a.* durchdringend,

durchschlagend; sich überstürzend, *M.*
Перебійко, *m.* der in jmds Rede
hineinfällt. [gener Nase.

Перебійніс, -оса, *m.* mit zerschla-
Перєбіг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перє-
бігом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *K.*

Перебігати, *v. a.* durchlaufen, durch-
streichen; когó, jmdm vorausseilen, zu-
vorkommen; кому́ дорóгу jmdm in den
Weg kommen; *v. n.* verstreichen, ver-
laufen; до когó zu jmdm überlaufen,
zum Feinde übergehen; когóва пере-
бігáє wird abermals läufisch.

Перебідний, *a.* бідний та — bet-
telarm, *Оз.* 104.

Перебієць, -ійця, *m.* *Ко.* 33. Кáм-
пфер im Zweikampf, Fechter, Faust-
kämpfer, Boxer, *m.* [die Wette.

Перебіжки, *pl.* на — летіти im
Перебій, -ію, *m.* Durchbruch, Durch-
lass, *m.* Flusswehr, *f.*; 2) горівка сто-
їть перебіями *Ф.* (*Пов.* 26)? *s.* Стірта;
3) Durchschlageisen, *n.* *Пар.*

Перебійниця, *f.* Stange zum Fest-
schlagen der Flosshölzer, *f.*

Перебір, -ору, *m.* перебіране, *n.*
Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*;
2) Eigenschaft des (der) Wählerischen;
3) дрібнá піснá з перебіром mit Va-
riationen? 4) Ueberschuss, *m.*

Перебірка, *f.* Art Leiste od. Schiene
im Webstuhl.

Перебірливий, *Зап.* перебірний,
перебірниця, *f.* перебірчивий, *a.* wähle-
risch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel.

Перебірливість, (-бірчивість),
-ости, *f.* Eigenschaft des перебірливий,
Leckerhaftigkeit, *f.*

Перебісити ся, austoben.

Перебічи, *s.* Перебігати. [бієць.

Перебєць, -бїця, *m.* *См.* *s.* Пере-

Перебїна, (-бїйна) *f.* Scheidewand,
f. Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) —
сєрця Herzkammer, *f.* [Перебій.

Перебїй, -ію, *m.* Hindernis, *n.* *vgl.*

Переболіти, *v. n.* den Schmerz über-
stehen; verschmerzen; wieder genesen.

Переболонь, *f.* Membranipora.

Перебóра, *f.* перебóрець, -рця, *m.*
Ч. III. 86 *s.* Перебірливий; 2) Art гаївка.

Переборóти, переборювати, *v. a.*
im Ringen jmdn überwinden.

Переборчастий, *a.* *Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert.

Переборщечка, *m. АД. I. 327 s.*
Переберніченько.

Переборщити, *v. a.* * zu sehr versauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben.

Перебрáти, *s.* Переберáти.

Перевродíти, перебрестí, *v. a.*
durchwaten.

Перебува́ти, перебу́ти, *v. a.*
durchleben, durchmachen, überstehen;
überdauern: бідá бідá перебу́де; 2) *v. n.*
гдєсь wo verweilen, sich aufhalten; 3)
— ся sich forthelfen.

Перевудóва, *f.* Umbau, *m.*

Перевудува́ти, *v. a.* umbauen.

Перебурика́ти, *v. a.* durchstöbern.

Перебу́ти ся, *s.* Перезу́ти ся.

Перебу́яти, *v. a.* маéток verprassen,
vergeuden.

Перевáга, *f.* Uebergewicht, *n.* Präponderanz, *f.* перевáги-вáги *adv. III.*
I. 99 schwankend, wankend,

Перевáжити, (-важáти), *v. a.* überwiegen, durchwágen; когó übertreffen,
über jmdn die Oberhand behalten; 2)
v. n. überwiegen. [künstlich überredend.

Перевáжливий, *a.* -е слово, *K.*

Перевáжний, *a.* überwiegend; ü.
gross *CM.*

Перевалíти, перевáлювати, *v. a.*
auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — кому́ голову den Kopf
zerschlagen; 3) — ся*біль перевáлює ся
es findet eine Krisis in d. Krankheit statt.

Переварíти, (-варувати), *v. a.*
aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel,
zu weich kochen.

Перевдягну́ти, *s.* Передягну́ти.

Перевéденє, *n.* das Hinüberführen;
2) * Uebersetzen, *n.*

Перевéзєнє, *n. s.* Перевіз 2).

Перевéзти, *s.* Перевозíти.

Перевелíченє, *n.* Uebertreibung
über das Mass, *f. K.*

Перевеличíти, *v. a.* über das Mass
vergrössern, übertreiben, *K.*

Перевернігорня, -яти, *n.* ein
scherzh. Name.

Переверну́ти, переверта́ти, *v. a.*
umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очíма die Augen
verdrehen; 2) durchstöbern, über den

Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen;
umfallen, umstürzen.

Перевéрт, *m.* Umsturz, *m.* Umwälzung, *f.*; переверти, *adv.* durcheinander.

Перевéрть, (-ерць), *adv.* umstürzend.

Перевéртанє, *n.* das Umwerfen,
Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, *n.*; 2) das Reducieren
(in d. Arithm.) *K.* [ter Mohnkuchen.

Перевéртáнник, *m.* Art gewickel-

Перевéртєнє, -тня, *m.* der einer
Veränderung unterliegt, sich ändert, aus
der Art schlägt, ausartet (вiвцá); sich
verwandelt: Wáhrwolf, *m. Ko.* 169; 2)
*Abtrünniger, Renegat, *m.*

Перевéртєнєство, *n. He.* Aenderung
der Nationalität, *f.*

Перевéртка, *f. He.* Umkehrung, *f.*

Перевéртній, *a. T.* abtrünnig.

Перевéртно, *adv.* verkehrt.

Перевéршенє, *n.* Oberhand, *f.*; 2)
Uebertreibung, *f.*

Перевéршíти, (-вéршувати), *v. a.*
стіжок anders aufschobern; 2)*когó über
jmdn Ueberhand nehmen, jmdn übertreffen;
3) übermässig etw. aufsetzen,
über das Mass hin thun, übertreiben.

Перевеснó, *n.* Garbenband, *n.* (*dim.*
перевесéльце).

Перевéсник, *m. Pa. I. 239. Левч.* перевéсниця
f. He. s. Ровéсник, ровéсниця.

Перевéсти, переводíти, *v. a.* über-,
durchführen, hinüberführen, -leiten; —
зóлотом mit Gold durchwirken; — з
свiту *P. I. 92* aus der Welt schafen;
— час vergeuden, verschwenden; —
грóшi & durchbringen, — хлiб *P. II.*

107 umsonst fressen; — дух Athem
holen, sich ausschnauben; 2) übersetzen,
übertragen (ein Buch); 3) — ся aus-
warten, ausgehen, aussterben; fehlen.

Перевéтити, *v. a.* übertreffen; 2)
überdauern.

Перевивáти, перевiти, *v. a.* anders
winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen.

Перевисáти, *v. n.* überhangen.

Перевiця, -удка, *f.* Angel, *f.*

Перевiшка, *f. He.* Uebermacht,
Oberhand, *f.* [treffen, übersteigen.

Перевiшшáти, (-iти), *v. a.* über-

Перевiшшенє, (-вiшшенє), *n.* das
Uebertreffen.

Перевіва́ти, *v. a. s.* Перевіяти.
 Переві́д, -о́ду, *m.* Ueberführung, *f.*
 2) *Гол. I.* 176 беру́ воду з перево́ду
 Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Ue-
 bertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung
f. das Aussterben: козацькому ро́ду
 нема́ перево́ду; 5) перево́ди виводіти
Кв. 40 die Stimme modulieren. [fahren.
 Переві́дати ся, sich erkundigen, er-
 Переві́ди, *pl.* Kundschaft, *f.*
 Переві́дка, *f.* eine von den 6 hö-
 heren Saiten an den цимба́ли.
 Переві́дник, переві́дчик, *m.* Ver-
 mittler, Unterhändler; — цы́ган Бя́рен-
 фю́рер; — злоді́йский Diebshehler; Ну-
 renwirt, *m. H.* 16; 2) переві́дник Ver-
 schwender, *m.* [*Ф. s.* Переві́дати ся.
 Переві́дувати, *v. a.* durchforschen,
 Переві́з, -о́зу, *m.* Ueberfahrt, Ueber-
 fuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen,
 Transport, *m.*
 Переві́зний, *a.* zum переві́з geh.;
 пере́візне, *s. n. a.* Fährgeld, *n.* пере-
 візна́ *sc.* ку́зня transportabel, *Фр.*
 Переві́зник, переві́зчик, (*d.* -ні-
 чок), *m.* Fährmann, *m.*
 Переві́й, -ію, *m.* *Bein.* des Шалві́й.
 Переві́кува́ти, *v. a.* вік — durch-
 leben. [prüfen, controlieren.
 Переві́рити, (-я́ти). *v. a.* revidieren,
 Переві́рка, *f.* Controle, Prüfung,
 Revision, Inspection, *f.*
 Переві́сити, (-ві́шати), *v. a.* um-
 hängen; 2) nacheinander aufhängen.
 Переві́яти, *v. a.* durchwehen, -bla-
 sen; 2) durchworfeln.
 Переводі́тель, *m.* Uebersetzer, *m.*
Гол. [stählen vermitteln, behlen.
 Переводі́ти, *s.* Перевести; bei Dieb-
 Переводі́в, -ова, *m. N.* e. Berges.
 Переводі́ня, *f. Кн. Пр. XI.* (2) 60?
 Переводі́чик, *m. s.* Переводі́тель;
 2) *s.* Переві́дник, Nehler, *m.*
 Перевозе́ць, -ві́зця, *m. s.* Пере-
 віз 1); 2) —, перевозчи́к, *Ч. V.* 568 *s.*
 Переві́зник.
 Перевозі́ни, *pl.* Ueberführung, Ue-
 bersiedelung, *f. T.*; 2) Uebersiedelungs-
 fest, *n.*
 Перевозі́ти, перевозжува́ти, *v. a.*
 hinüberführen, überfahren, transportieren
 (zu Wagen od. zu Wasser); — ся um-
 ziehen, übersiedeln.

Перевозо́вий, *a.* Durchfuhr-, Tran-
 sito-. [hinüberziehen, -schlepen.
 Переволо́кати, переволі́чі, *v. a.*
 Переволо́ка, *f.* Raum zwischen zwei
 schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durch-
 ziehen.
 Переволо́чити, *v. a.* umeggen.
 Перевора́, *f.* quer dh die Flur ge-
 hende Furche. [wä́lung, *f.*
 Переворо́т, *m.* (-оть, *f. T.*) Um-
 Переворо́тень, -тня, *m.* Leber-
 blume, Steinblume, *f.*
 Перевя́зь, перевя́зка, *f.* Kreuz-Quer-
 baud, *n. Нс.* Querbinde, *f.* Verband, *m. II.*
 Перевя́зати, перевя́зувати, *v. a.*
 umbinden; anders binden; verbinden
 (ра́ну); quer, durch die Mitte verbind-
 en, binden. [(Phagium).
 Перевя́зник, *m.* Zangenbock, *m.*
 Перевя́зувати́й струк, Glieder-
 schote, *f.* (siliqua lomentacea) *B.* [сло́.
 Перевя́сло, *n. Оц. §. 277. 1. s.* Переве-
 Перега́дувати, перега́дати, *v. a.*
 nach-, überdenken, hin u. her denken.
 Перега́на, (-а́нка), *f.* Ausmuster-
 ung, *f. Пис.*
 Перега́ньба, *f.* Zwiebrache, *f.*
 Переганя́ти, *v. a.* durchtreiben;
 umhertreiben; jmdm zuvorjagen; 2) zwie-
 brachen, *s.* Парина́ти; 3) von neuem
 destillieren.
 Перегара́здіти, *v. n.* des Guten
 zu viel thun, sich überheben, über die
 Schnur hauen, *К V.*
 Перега́рувати, *v. n. s.* Перегоріти.
 Перега́тати, (-га́чувати), *v. a.* mit
 e. Faschinendamm (га́ть) versperren.
 Перега́дати, *v. a.* entstellen, ver-
 zerren, *Ст.*
 Перегінати́, *s.* Перегну́ти.
 Перегін, -о́ну, *m.* Durchtrieb, *m.*
 das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrom-
 meln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегі́ни
 Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегі́н
 um die Wette; 3) zu schnelles Treiben
 des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben,
m. Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwie-
 brache, *f.*; 6) Züchtigung, *f. C. I.* 189.
 перегі́ну да́ти *Левч.* durchprügeln.
 Перегінка́, *f.* Destillation, *f. Пол.*; 2)
Зан. II. 547e. gewisser Theil im Schafpelz.
 Перегінни́й, *a.* -а горі́вка, abgezo-
 gener, destillierter Brantwein.

Перегліпувати ся äugeln, nach einander hinüberblicken.

Переглода́ти, *v. a.* durchnagen.

Перегло́йти ся, sich dh ein Gedränge herausarbeiten; робота не перегло́ти́ть ся kommt nicht ans Ende.

Перегля́д, *m.* Durchsicht Uebersicht; Rundschau; — вóйска Heerschau, *f.*

Перегляда́ти, перегляну́ти, перегле́жувати, *M. II. 134, v. a.* durchschauen, sehen, beschauen, besehen, besichtigen, durchmustern, durchsuchen; — ся Blicke wechseln. [Term.]

Перегля́дний, *a.* übersichtlich,

Перегна́ти, *v. a. s.* Переганя́ти.

Перегнива́ти, перегни́ти, *v. n.* ganz verfaulen, durchfaulen. [Dünger.]

Перегни́й, -ою, *m.* (durchfaulter)

Перегну́ти, *v. a.* hinüberbiegen; 2) zu stark umbiegen. [pl.]

Перегово́ри, *pl.* Unterhandlungen,

Переговорі́ти (-говору́вати), *v. a.* durchsprechen, bis ans Ende reden; 2) ко́го dhs Sprechen überwältigen; überreden; — ся з кимóсь *M. I. 90* mit jmdm sprechen, Worte wechseln.

Перего́д, *m.* з годо́м-перего́дом, за пере́годо́м *C. II. 157*, пере́годо́м *M. II. 19*, nach einiger Zeit; пере́годами von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, *f.*

Пере́года, *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-

Пере́годі́ти, *v. n. s.* Перечекáти. *Кн. Ме. 369.* з чимóсь womit abwarten, etw. aufschieben; sich gedulden.

Пере́годя́, *adv. He. s.* Пере́год etc.

Пере́голя́ти, (-го́лювати), *v. a.* (nacheinander) rasieren *III. II. 150.* [men.]

Пере́голосо́увати, *v. a.* überstim-

Пере́голоті́ти ся, *s.* Пере́гло́ти-ти ся. [плу́ги.]

Пере́го́ни, *pl. s.* Пере́гін 2); 2) *s.* Роз-

Пере́горо́дка, *f. dim. s.* Пере́горо́да, kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Versschlag, *m.* Fach, *n.* *C. II. 110.*

Пере́горо́ти, *v. n.* hindurchbrennen; verbrennen; verrotten (*v.* Dünger).

Пере́горо́да, *f.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.* Versschlag, *m.*

Пере́горо́ді́ти, (-горо́джувати), *v. a.* abtheilen, abscheiden, trennen (dh einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.

Пере́горо́дни́ця, *f.* Art Staupilz: Phragmidium, *Vol.*

Пере́горо́ти, (-о́ртувати), пере́го́ри́ти, *v. a.* hinüber-, durchscharren; — лопáтою umschaufeln, umhäufeln.

Пере́гра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*

Пере́гравáти, пере́грати́, *v. a.* durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (*v.* Bienen) *s.* Гра́ти.

Пере́гриза́ти, пере́грі́зати, *v. a.* durchbeissen, zernagen, durchfressen.

Пере́гризки, *pl. s.* Пере́ди.

Пере́гри́ти ся, *Ч. IV. 563 s.* Загри́ти ся. [des Donners.]

Пере́грома́ти ся, vom Durchrollen

Пере́гую́вати ся, (-гую́увати ся) einander laut zu-, hinüberrufen.

Пере́гуля́ти, *v. a.* im flotten Leben durchbringen, vergeuden.

Пере́д, -ду́, *m.* Vordertheil, *m.* das Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e. Wagens, e. Kleides & (*opp. зад*); *pl.* пере́ди Vorderschuhe, Oberlieder, *pl.*; 2) —

вэ́сти, виводі́ти an der Spitze schreiten, stehen, sein, *п. в.* в тáнцю vor-

танzen; пере́д держа́ти по́язу *Кч. 54* in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten);

на пере́д, пере́до́м im voraus, in vorn-

hinein; пере́до́м früher, vordem; з пере́ду von vorne; на пере́ді vorne.

Пе́ред, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.*

bezeichnet den Gegenstand vor welchen e. Bewegung geschieht (nach d. Verben der Bewegung): прийти́, крути́ти ся

верти́ти ся пере́д ко́го, *п. що*; взя́ти пере́д (напере́д) сбе́бе vor sich nehmen;

dsgl. напе́ред, по́ пере́д (dsgl. спере́д на пере́д; *Mi. IV. 440. 441*; II) *mit d.*

Instrum. bez. a) dasjenige vor dem etw. ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.*

за): мо́вити, присяга́ти, крѝти ся, сто́яти пе́ред ким (чим); б) bez. die

Zeit, der eine Handlung vorhergegangen ist: пере́д свѝтом, vor Tagesan-

bruch, пере́д тѝм vordem, vorher, пре́до сме́ртю (-ев) vor dem Tode; dsgl. попе́-

ред, *Mi. IV. 755—758. c)* bez. die Ursache: пере́д сльозка́ми vor Thränen, *Oz. 193.*

Пере́дава́ти, пере́да́ти, *v. a.* übergeben, überliefern; übergeben, übermitteln lassen, überantworten; 2) zu

viel geben.

Пере́да́вщина, *У.* передани́на, *Вах Це. f.* пере́данє, *n. До.* Ueberlieferung, Tradition, *f.*

Переда́йник, *м. Т.* Uebermittler, *м.*
 Передама́ниця, *ф. N. e.* Berges.
 Переда́р, *м.* Oberhirt, *м.*
 Переда́ча, *ф.* Uebergabe, Uebermit-
 telung, *ф.*; 2) was zu viel (über den Wert)
 gegeben ist, Uebergabot, *н. H.* 206.

Передвѣстник, *м.* Vorbote, Ver-
 күnder, *м. Фр.*

Передвѣчний, передвѣцький, *МШ.*
а. aus der Vorzeit, aus dem grauen Al-
 terthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig,
К. Досв. 240). [theilen.]

Передво́йти, *в. а.* in zwei Theile

Передвче́ра, *adv.* vorgestern.

Передго́ловье, *н.* Vorkopf, *м. В.*

Передгоспо́дній, *а.* -я свѣчка
 vor dem Herrn (Gott) brennend.

Передгрудь, *ф.* Unterhals, *м. Пол.*

Передгрудь, *н. с.* Нашійник 1);
 Halsschild, *м.* [Tagesanbruch.]

Перед-ді-днем, *adv. Га.* I. 14 vor

Передѣржа́нець, -нця, *м.* Nehler,
 Diebshehler, *м. Ке.* 311.

Передѣржа́ти, (-дѣржувати), *в. а.*
 etw. zu lange behalten, aufbewahren;
 verhehlen. [gen, *м.*

Переджо́лудок, -дка, *м.* Vorm-
 а. — вітер win-
 terlich.

Передиві́ти, *в. а.* durchschauen.

Передира́ти, (-дер-), передѣр-
 ти, *в. а.* entzwei reissen, mitten zer-
 reissen; ся з ким jmdn necken, mit
 jmdm zanken, streiten.

Передирка, *ф.* передіранє, *н.*
н. unbedeutendes Zerwürfniss, Gezänk,
н. Neckerei, *ф. Фр.*

Переді́ти, *в. а.* когò (*Фр.*) jmdm
 zuvor zu kommen suchen; — ся voran
 an der Spitze gehen.

Переді́л, *м.* переділенє, *н.* (noch-
 malige) Theilung, Scheidung, *ф.* Fach, *н.*

Переді́ле, *н.* Scheide, *ф.*

Переділі́ти, (-ділювати), *в. а.* ent-
 zwei theilen, ab- scheidem, trennen; —
 ся untereinander ver-theilen.

Переді́лка, *ф.* Abtheilung; Schei-
 dewand, *ф.* Fach, *м.*; 2) Wechselwir-
 kung, Gegenseitigkeit, Reciprocity, *ф.* Зг.

Переді́лува́ти ся, *Зг.* auf einan-
 der gegenseitig wechselwirken, in Re-
 ciprocity sein. [Прѣдки.]

Передкі́, *рл. с.* Прѣд (*рл.*); 2) с.

Перед-кі́н, *г.* передконѣ, *м. Ст.*
 Vorhof, *м.* ? [lings-]

Передлі́тній, *а.* Vorsommer-, Früh-

Передмо́ва, *ф.* Vorrede, *ф. Ш.* I. 136.

Передмо́сте, *н.* Brückenkopf, *м.*

Передній, *а.* Vorder-, vorn befind-
 lich, der (die, das) vordere; -е слово
 Vorwort; *б)* das erste Wort; 2) früher,
 vorig. [Arithm.] *н.*; 2) vorderes Stiefelbrett.

Передні́к, *м.* Vorderglied, (in d.

Передні́ший, передні́щий, *а.*
compar. zu Прѣдний, vorig; *adv.* -ще
 früher, eher.

Передно́вок, -вку, передно́вінок,
 -нку, *м.* die Zeit (des Darbens) vor der
 Ernte.

Переднува́ти, (-днюва́ти), *в. н.*
 (— день *П. н.* 40) den Tag verleben,
 vertreiben.

Передня́к, *м.* der Vorangehende,
 Führer, *м.* (цан — bei einer Herde).

Передобі́дний, (-обідняний, *Не. а.*
 vomittägig, vor dem Mittagsmal.

Передобі́док, -дка, *м. Н.* 234 zwei-
 tes Frühstück.

Передове́ць, -вця, *Ф.* передові́к,
Не. м. der Vordere, Erste, Repräsentant,
 Anführer, Hauptling, *м.* Haupt, *н.* Vor-
 kämpfer, *м.*; *рл. Оз.* Vorhut, Avantgarde, *ф.*

Передові́й, *а.* s. d. vor.

Передовні́цтво, *н.* Führung, *ф. К.*

Передо́день, *м.* на передо́дни,
 (-дню), am Vorabend; передо́днем,
adv. W. vor Tagesanbruch, in der Frühe.

Передо́к, -дка, (*д.* передо́чок), *м.*
 Vordersitz, Bock, *м. Не.*; 2) с. Прѣд.

Передо́бли, *рл. aug.* zu до́бли s. Ді́л,
Гол. I. 170. [Herbst-]

Передосі́нний, *а.* vorherbstlich,

Передоста́тний, *а.* s. Передпо-
 слі́дний. [über dem Feuerherd.]

Передпі́чний, *а.* -е ві́нок gegen-

Передпа́та, *ф.* Vorausbezahlung;
 Pränumeration, *ф. Шар.* [ник etc.]

Передпа́тний, & с. Прѣдпа́т-

Передпа́сниця, *ф.* Fusswurzel,
ф. (tarsus).

Передпокі́й, -бою, *м.* Vorzimmer, *н.*

Передпо́слі́дний, *а.* der (die, das)
 vorletzte. [nachspotten.]

Передра́жнюва́ти, *в. а.* когò jmdm

Передраме́нный, *а.* -а кість, пе-
 редраме́ниця, *ф.* Vorarmbein, *н. В.*

Передрамя, -рамени, *n.* Vorarm, Unterarm, *m.*

Передрантус, *m. s.* Обдертѣх.

Передри, *pl.* Art Krankheit.

Передримати ся, ein Schläfchen sich gönnen. [*mer, m.*

Передримка, *f.* Schläfchen, *n.* Schlum-

Передробѣти, *v. a.* zerstückeln; können. [*froren sein.*

Передрогнути, *v. n.* ganz durch-

Передрук, *m.* Abdruck, Nachdruck, *m. k.* [цось wovon einen Abdruck machen.

Передрукувати, *v. a.* abdrucken,

Передрухнѣти, *v. n.* durch u. durch morsch werden. [*wirung, f.*

Передряга, *f. k.* 376 Unruhe, Ver-

Передслово, *n.* Vorwort, *n.* Vorrede, *f. III. I. 136.* [*todesnahe, II.*

Передсмертний, *a.* vor dem Tode,

Передсвѣний, *a.* *Гол. гр.* 34. an- gehängt, präfixirt.

Передсуд, *m. k. s.* Прѣсуд. [*(Фр.).*

Передтогидь, *adv. s.* Позаторик,

Перед-того, передтѣм, *adv.* vor- dem, vorher, vormals. [*ring, B.*

Передтуле, *n.* erster Brustkasten-

Передувати, (передую, -уєш, -ує), *v. n.* vorangehen, vorreiten; vorwalten, *Пар.*

Передумати, (-думувати), *v. n. s.*

Перегадувати; sich anders besinnen.

Передушѣти, *v. a.* nacheinander

erwürgen. [*вий, Св. a.* vorzeitig, unzeitig.

Передчасний, *ГШ.* передчас-

Передягати, передягнути, *v. a.* ver-, umkleiden.

Передякувати не мочѣ кому, jmdm nicht genug danken können, *Тор.*

Переём, *g.* перѣйму, *m.* Unterbre-

chung, *f.* Halt, *m.* *Левч.*; das Aufhalten,

Auffangen einer verlorengehenden Sa- che; 3) die Belohnung dafür, *W.* (*d.* перемѣць), *s.* Перѣйма.

Пережальувати, *v. a.* verschmerzen.

Пережати, пережинати, *v. a.* quer durchschneiden, (mit der Sichel);

2) когò jmdm im Ernten zuvorkommen.

Переждати, *v. a. s.* Перечекати.

Переженѣти, *v. a.* nacheinander verheiraten. [*abwarten.*

Пережидати, *v. a. M. II. 153* öfters

Пережий, *a. Ф. s.* Завидця. [*leben.*

Пережитѣ, *n.* das Durchleben; Ueber-

Пережити, переживати, *v. a.*

когò überleben; цось durchleben, über- stehen, ertragen.

Пережуватель, *m.* Wiederkauer, *m.*

Пережувати, пережѣти, *v. a.* wie- derkauen; zerkauen.

Перѣзва, *f.* Einladung der Schwie- gereitern zu den Eltern des Eidams bei

d. Hochzeit, *Марк.* 146. [*mens, f.*

Перѣзване, *n.* Umänderung des Na-

Перѣзвати, *v. a.* anders benennen; 2) когò до себе jmdn zu sich berufen,

bescheiden, einladen. [*ste, n.*

Перѣзвін, -ѣну, *m.* Läuten zum Fe-

Перѣзвонѣти, (-звѣнувати), *v. n.* ein Fest einläuten, zur Messe & läuten.

Перѣзвученє, *n.* *Д. гр.* 43 Umlaut, *m.*

Перѣзвѣчувати ся, *Д. гр.* 45 um- lauten.

Перѣзвѣний, *m. gew. pl.* перѣзвѣне, Theilnehmer an der перѣзва; перѣзвѣн-

ка, *f.* Theilnehmerin an der п. [*wintern.*

Перѣзимувати, *v. a.* und *v. n.* über-

Перѣзимча, -ати, *n.* überwinter- tes Kalb, (*B.*).

Перѣзівки, *pl. Ч. IV. 580,* пере-

зів, *m. f. Ч. IV. 466. 467 s.* Перѣзва, Bewirtung bei ders.

Перѣзір, -ѣру, *m. Term. s.* Перегляд.

Перѣзувати, (-зѣти), *v. a.* — чѣбо- ти, — ся von neuem (andere Schuhe etc.) anziehen. [*frieren.*

Перѣзѣбати, (-зѣбнути), *v. n.* durch-

Перѣйма, *f. s.* Переём; Uebernah- me, *f.* Empfang, *m. T.; 2)* Aufhaltung

u. Bewirtung auf dem Wege des Hoch-

zeitgefolges, bereitet von jungen Freun- den des Bräutigams, *Ч. IV. 463; 3) pl.*

das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m. Ч.*

III. 302; 4) Preis, Lohn für das Auf-

fangen, Aufhalten, *m. Ч. III. 303; 5)*

на перѣйми um die Wette.

Перѣймаѣти, *v. a.* auffangen, auf-

halten; 2) * (leicht) begreifen, lernen;

3) vom Wechselgesang; 4) — ся чим

von etw. durchdrungen sein; 5) *s.* Пе- рѣняѣти ся. [*umformen, anders benennen.*

Переименувати, *v. a.* den Namen

Переимлѣивѣи, *a.* empfänglich, ge-lehrig, *Ог.* [*lichkeit, Gelehrigkeit, f.*

Переимлѣивѣсть, -ости, *f.* Empfäng-

Перѣймом, *adv.* mit Unterbrechun- gen, dann u. wann *M. II. 75.*

Переиначити, (-инакшити, *Ог.*

110. -и́нaczyćати), *v. a.* anders machen, um- verändern, umstellen, verdrehen.

Переї́ом, -йому, *m. s.* Переї́ом, переї́ома. [umwandeln.

Переї́стачувати, *v. a.* *Зг.* ver-

Переї́стачене, *n.* Umwandlung, *f.*

Переї́йти, переходіти, *v. n.* hindurch-

gehen, vorüber-, durchgehen; nach der

Reihe gehen, vorbeigehen; — в щось

P. I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw.

übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen,

когось, щось übergehen; neben jmdm

vorbeigehen, wobei das Vorübergehen

mit leeren Händen od. leerem Gefäss

(Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung

für den Reisenden etc. genommen wird:

для переї́шла менє з порожніми

відрами mein Unglück ist mir schon

vom Schicksal bestimmt; — в по́вні

когось jmdm glückliche Vorbedeutung

geben; *b)* — когò в чім jmdn worin

übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся

спазieren gehen.

Переї́да, *f.* übermässiges Essen, *Зг.*

Переї́дати, переї́сти, *v. a.* auf-

verzehren; — гро́ми Geld fürs Essen

ausgeben; durchnagen; durchfressen (von

ätzenden Flüssigkeiten); — хлі́б ко́му

alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht

mehr schmecken (in Folge einer u. der-

selben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*

Переї́ди, (-їдки), *pl.* Ueberbleibsel

Переї́зд, *m.* Durchfahrt, Durchreise,

f. переї́здом auf der D.

Переї́зди́ти, (-їзди́ти), *v. n.* durch-

reisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &;

2) *s.* Переї́хати.

Переї́хати, *v. a.* überfahren (jmdn

auf der Strasse); durchfahren, zurück-

legen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere

Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren

reiten, fahren.

Пере́ка, *f.* *Пар.* *s.* Пере́ченє.

Перека́бати́ти, (-ка́бачувати), *v. a.*

jmdn auf seine Seite hinüberziehen; —

ся zur anderen Partei übergehen, seine

Gesinnung ändern, (*B.*) (ка́бат).

Перека́з, *m.* перека́зья, *f.* *Ваз.* Ue-

berlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) пе-

река́з почтовий Postanweisung; 3) *s.*

Провіско; 4) *s. d.* folg.

Перека́занє, *n.* Auftrag, *m.* Beauf-

tragung, Ueberweisung, *f.* *T.*

Перека́зати, (-ка́зувати), *v. a.* her-

sagen, *P. I.* 116; erzählen (alles nach-

einander); 2) die Nachricht überbringen,

berichten, sagen lassen; до когò jmdn —.

Перека́зніти, *v. a.* nacheinander

strafen.

Перека́латати, *v. a.* durchklopfen.

Перекараба́ркати ся, sich hin-

überwälzen. [winken.

Перека́вати, *v. n.* zu Ende bewegen,

Перека́данє, *n.* das Hin- u. Her-

werfen.

Перека́дати, перека́нути, *v. a.*

hin u. her werfen, durch-, herumwerfen;

— ся чим, в що sich in etw. (schnell)

verwandeln; *b)* — ся з ким до́брам

слова́м freundliches Wort wechseln.

Перека́дний, *a.* — міст Zugbrücke,

f. C. II. 116.

Перека́нець, -нця, *Мл.* перека́н-

чик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Перека́ня, *f.* *Зг.* Renegatin, *f.*

Перека́ніти, (-капа́ти), *v. n.* zu

viel gekocht werden.

Перекаса́ти, (-ка́снути), *v. n.* zu

viel gähren, zu sauer werden. [purzeln, *B.*

Перека́цнути ся, (-ка́тънути),

Перека́шенє, *n.* *B.* das Ferment-

irenlassen.

Перека́и, -о́ну, *m.* quer über den

Weg gezogener Graben, Quergraben;

ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei

Meeren od. Flüssen gezogener Canal;

2) Erdwall, *m.*

Перека́р, -о́ру, *m.* grosser Streit,

Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — на-

да́ти, ро́бити *ОП.* ко́му Trotz bieten,

на — ко́му jmdm zum Trotz, zum Pos-

sen; 2) *pl.* перека́ри, *K.* Streitfragen.

Перека́с, -о́са, *m. s.* Покіє.

Перека́д, *m.* Unterlage bei der

Feuerung, Querholz, *He.* (*Пр.* XII. 273)

n.; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Перека́дати, перека́ласти, *v. a.*

umsetzen, anders setzen, a. legen, a. auf-

schichten; versetzen; umpacken; zwis-

chen etw. legen, durchschliessen (e.

Buch); 2) *übersetzen, übertragen.

Перека́дина, *f.* Querbalken, *m.*

Перека́дка, *f.* Abtheilung *f.* Fach, *n.*

Scheidewand, *f.*

Перекладний, *a.* -а мова, реч Sprache der Uebersetzung, *f. K.*

Перекладчик, *m.* Uebersetzer, *m.*

Переклеїти, *v. a.* umkleben, anders aufkleben.

Переклика́ти, *v. a.* zu sich hinübrufen, *L.* 116; 2) abrufen, die Namen verlesen; 3) переклика́ти ся einander zurufen.

Переклічка, *f.* Zuruf, *m.* Зг. das Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse, einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Controle, *f.*

Перекло́нене, *n.* Beugung, *f. Пол.*

Перекло́нити, (-кло́нювати), *v. a.* hinüberbeugen.

Переклю́каний, *a. s.* Склю́каний.

Переклю́ч драчі́нець, *m.* Rohrpalme, *f.* (Calamus draco) *B.*

Перекоче́рвати, *A.-Г.* 163. перековерка́ти, *v. a.* verdrehen, verhunzen.

Перекóн, -óну, *m.* Гол. перекóна, *f.* перекóяне, *n.* Beweis, *m.* Beweisführung; 2) Ueberzeugung, *f.*

Переконáти, (-кóнувати), *v. a.* überzeugen, überführen.

Перекóп, *m. s.* Перекóп; 2) Andorn, *m.* (Marrubium peregrinum).

Перекопáти, (-кóпувати), *v. a.* durchgraben, umgraben. [canoriformis).

Перекóпниця, *f.* Blattfuss, *m.* (Arus

Перекоренáти, *v. a.* durchschimpfen. [ausarten, *C. I.* 181.

Перекорáти ся, sich verwandeln,

Перекорáще, *n. s.* Перекóр. [ben.

Перекóрчити ся, *in Noth durchle-

Перекóси, *pl. N. e.* Berges.

Пéреко́сити, (-кóшувати), *v. a.* durchmähen; 2) schief stellen, sch. machen, krümmen, *C.*

Перекотáполе, *n.* Gipskraut, Büschelkraut, *n.* (Gypsophila paniculata); 2) Kuh Seifenkraut, (Saponaria vaccaria); 3) blaue Laufdistel, *Oz.* 118.

Перекотáти, (-кóчувати), *v. a.* überwälzen, fortrollen.

Перекочу́вати, *v. n.* das Standlager wechseln, übersiedeln, streifen, ziehen (*v. Nomaden* u. Räuberbanden), *K.*; 2) *v. a.* über e. Fluss etc. überführen; — не máло бід, *Ф.* überstehen, erdulden.

Перекра́дати, перекра́сти, *v. a.* wegstehlen; einschwärzen, schmuggeln;

— ся sich ein-,herüber-, durchschleichen.

Перекра́сити, (-краша́ти), *v. a.* dh überladenen Schmuok, Zierat verunstalten, verschnörkeln, *Гол.* [weg, *m.*

Перекрэ́сте, *n.* Kreuzweg, Scheide-

Перекрестáти, перекрэ́щувати, *v. n.* kreuzweise legen (дрóва &); — ся sich durchkreuzen; 2) *s.* Перекрестáти.

Перекривáти, (-кривля́ти), *v. a.* schief stellen; 2) zu sehr krümmen; 3) * nachspotten.

Перекрича́ти, *v. a.* überschreien.

Перекрй́й, -óю, *m.* (*vocat.* ти місяцю перекрóю) Durchschnitt; Mond im Viertel, *m.*

Перекро́їти, *v. a.* durchschneiden.

Перекрóплене, *n.* das Destillieren, *Пол.* [messer, *m. Пар. В.*

Перекрóг, *m.* Durchschnitt, Durch-

Перекружа́ти, *v. a.* (rundes) Holz rundum durchhauen.

Перекруте́нь, -тня, *m.* verzogenes, verkrümmtes Wesen, *Ст.*

Перекрута́ти, перекру́чувати, *v. a.* verdrehen, verkrümmen.

Перекру́тка, *f.* перекру́чене, *n.* Verdrehung, schädliche Aenderung, Umbildung, *f.*

Перекува́ти, переку́ти, *v. a.* umschmieden; anders in Ketten schlagen; umhämmern; 2) vom Kuckuck: das „ку-ку!“ verlauten lassen, *Ме.* 463.

Перекуйóвдити, *v. a.* entstellen, verzerren.

Перекупáти, (-купáти, -купля́ти), *v. a.* kaufen u. wiederverkaufen; ко́го jmdn im Handel überbieten; 2) bestechen.

Переку́пець, -пця, переку́пник, *m.* Händler, Zwischenhändler, Trödler, Kleinkrämer, *m.*; 2) *s.* Підку́пник.

Переку́пка, *f.* Trödlerin, Höckerin, *f.*

Переку́пля, *f.* Zwischenhandel, *m. У.*

Перекупний, *a. s.* Підку́пний.

Перекура́ти, *v. a.* durchbrauchen; -räuchern.

Перекуси́ти, (-ку́шувати), *v. a.* durchbeissen; 2) щóсь ein wenig essen, einen Imbiss nehmen.

Переку́ска, *f.* Imbiss, Zubiss, *m.*

Переку́тня, *f.* Diagonale, *f.*

Перелáвка, *f. s.* Лáвка 2).

Перелагоджувати, *v. a.* amar-

beiten, umsetzen.

Перелад, *m.* Н. 129 s. Пóлад; нї ладү нї переладү gar keine Ordnung.

Переладити, *v. a.* umformen, reformieren, *ВБ.*

Перелаз, *m.* das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlötel, *m.*; 2) s. Переступень.

Перелазити, *v. n.* s. Перелазити.

Перелэжати, *v. n.* müssig liegen; sich verlegen.

Перелэстник, (-лэсник), *m.* der Teufel in Gestalt einer geliebten Person Ч. I. 193; Ehe-teufel, Asmodi, *m.*; 2) nächtliche Samenergiessung, Pollution, *f.*

Перелэт, *m.* das Ueberfliegen, *n.* Strich, Zug der Vögel, *m.*; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелэта, лобода —, *f.* Chenopodium bonus Henricus; 2) Anemone alpina.

Перелэтний, *a.* Zug-, Strich-, Wander-.

Перелыв, *m.* das Ueberfließen, *pl.* перелыви melodische Modulationen, Läufer, *pt.*

Переливати, перелыти, (-лыти), *v. a.* von neuem übergiessen, umgiessen; 2) — ся überfließen, -laufen.

Переливки, *pl.* то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass. [melodisch.]

Перелывно, *adv.* Фр. überströmend; Перелицьоване, *n.* Travestie;

Travestierung, *f.*

Перелицювати, *v. a.* travestieren, *Кч.* 362; umkleiden; 2) umwenden (e. Kleid).

Переліг, -огу, *m.* s. Обліг.

Перелізти, *v. a.* über-, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Перелік, *m. К.* — дати, Rechen-schaft geben. [Zählung, *f.* s. Перекличка.

Переліка, *f. Кв.* 217 Berechnung,

Переліс, *m. Н.* 291. *Еф.* 21 s. Прáліс, прóліс, прýліс.

Переліска, *f. s.* Прóліска.

Перелісок, -ска, *m.* quer sich ziehendes Wäldchen, *Фр.*; Baumgruppe, *f. У.*

Перелітати, перелетіти, *v. n.* durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелічати, *v. a.* zählen, berechnen.

Перелыник, *m.* Perlenfischer, *m.*

Перелыніцтво, *n.* Perlenfischerei, *f. Пар.*

Переловити, *v. a.* auffangen, aufgreifen. [115, Krämpfe, *pl.*

Перелогги, *pl.* Art Krankheit, Ч. I.

Перелогувати, *v. n.* brach liegen.

Переложити, *s.* Перекладати.

Перелом, *m.* Durchbruch, *m.* Krisis, *f.*

Переломма, *f.* на когó зробіти з ким перелому gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломати, (-ломити, -ломлювати), *v. a.* durch-, zerbrechen; * überwältigen; — ся zum Durchbruch kommen.

Переломлене, *n.* Brechung, *f. Пол.*

Переломно, *adv.* arpeggio, mit gebrochenen Accorden.

Перелупати, *v. a.* — очи glotzen.

Перелупити, *s.* Переломати.

Перелюбець, -бпя, перелюбник, *m.* Ehebrecher, der Unzüchtige, *К.*

Перелюбити, *v. a.* zu viel lieben, sich satt lieben.

Перелюбний, *a.* ehebrecherisch, *К.*

Перелюбниця, *f.* Ehebrecherin;

Нуре, *f.* unzüchtiges Weib, *К.*

Перелюбство, *n.* Ehebruch, *m.* Unzucht, *f. К.* [tzen, *n.*

Перелык, *m.* Schrecken, *m.* Entse-

Перелыкати, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) sehr erschrecken; перелыканий, *ptc.* erschrocken, voll Angst.

Перелычати, перелычати, *v. n.* im Liegen den Platz wechseln. [Russine.]

Перелышок, -шка, *m.* Ф. polonisierter

Перемавлати, *s.* Перемовити.

Перемагати, *v. a.* überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.]

Перемазати, *v. a.* von neuem

Переман, *m. К.* переманене, *n.* das Herüberlocken.

Переманити, (-манювати), *v. a.* herüberlocken, an sich locken. [Regen.]

Перемарчити, *v. n.* vom leichten

Перемеженити ся, *М. II.* 116

durchbrechen, (*v. n.*) zum Durchbruch

gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемежувати, *v. a.* von neuem

ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine)

hin u. her verrücken, verschieben.

Перемейска, *f.* Nbfld des Прут.

Перемелювати, *v. a.* s. Перемолоти.

Перемерзати, перемерзнути, *v. n.*

durchfrieren.

Перемёрти, *v. n. s.* Перемирати.
Перемесло, *n. (Фр.) s.* Перевесло.
Перемести, (-мету, -метеш) *v. a.*
wieder ausfehen, -kehren.

Перемёт, *m.* на -ті стати комусь im
Wege stehen, hinderlich sein, *M+B.379.*

Переметати, (-мечу, -мечеш) *v. a.*
hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.

Переметушити, *v. a.* durcheinander,
zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*

Перемешкати, (-мешкувати) *v. n.*
eine Zeitlang an einem Orte wohnen.

Перемивати, переміти, *v. a.*
nacheinander durchwaschen, -spülen.

Перемівка, *f.* das Schlämmen, *Пол.*

Переміяжити, (-мяджити) *v. a.*
durcheinander todt kneten, schlagen.

Перемікати, *v. a.* durchraufen;
перемікати товари Schleichhandel trei-
ben, *Пар.* [Промінати.

I. Перемінати, перемінати, *v. n. s.*

II. Перемінати, перемняти, *v. a.*
von neuem durchkneten, dheinander knit-
tern, -drücken; 2) — ся fast vergehen;
b) unschlussig sein, *Левч.*; перемняло
ся hat sich beschwichtigt.

Перемір, *m.* *Др.* переміре, *n. Ков.*
Шар. Friedensschluss, Friedensvertrag;
Frieden, *m.*; 2) Waffenstillstand, *m.*

Перемирати, *v. n.* nacheinander
ganz aussterben. [versöhnen.

Перемирати ся, (-мирати ся), sich

Перемислити, перемисляти, *v. n.*
nach-, überdenken, überlegen; viel durch-
denken. [finderisch, *Пол.*

Перемисльний, *a.* sinnreich, er-
Перемітник, *m.* Schleichhändler,
Schmuggler, *m. Пар.*

Перемішль, *m. Ваг.* 139 s. Промисл.

Перемішляне, *n. Пол.* das Durch-
denken, Erwägen.

Перемішлянин, *m.* Einwohner,
Bürger der St. Перемішль.

Переміг, -огу, *m. Пар. s.* Переміга.

Переміна, *f.* Veränderung, Abwechse-
lung, *f.* Wechsel, *m.* Verwandlung; Ab-
lösung, *f. Ч. V.* 960; 2) Gang bei Tische,
m.; 3) s. Перепіранка, *Ос.* (61) I. 292.

Перемінити, (-мінати, -мінюва-
ти) *v. a.* verändern, vertauschen, ver-
wandeln. [abwechselnd.

Перемінка, *f.* Austausch, *m.* в -нку
Перемінний, *a.* wechselnd, *R.* ver-

änderlich, unstet; variierend.

Перемінник, *m.* Verwandler, *m.*

Перемінність, перемінчивість,
-ости, *f. Под.* Veränderlichkeit, Unbe-
ständigkeit, *f.* Wechsel, *m.* [мінний.

Перемінчивий, *a. Под. s.* Пере-

Перемірити, (-мірати, -мірюва-
ти) *v. a.* noch einmal messen, ummessen.

Перемістити, (-міщати) *v. a.* an-
ders stellen; auf e. andere Stelle setzen;
versetzen; — ся *Др. c.* 127 die Plätze
wechseln.

Переміт, -іту, *m.* das zweite Mal
umgepflügter Acker, Zwiebrache, *f.*; 2)
Lücke, *f.*

Переміть, -оти, *f. s.* Мотоу, мотоу.

Перемітати, *v. a. s.* Перемісти.

Переміти, *pl.* зложити гвєри в —
in Pyramiden. [2) kleiner Fussteg.

Перемітка, *f.* Kopftuch der Frauen;

Перемітний, *a.* verschieden, viele-
rlei, mancherlei; -ої загра́ти ab-
wechselnd in Tonart *Гол. III.* 497.

Перемітувати, *v. a. s.* Переме-
тати; wechseln (*B.*).

Перемішати, (мішувати), *v. a.*
vermischen, untereinander mengen.

Перемішка, *f.* Mischung, Vermi-
schung, *f.*; 2) das in die Mitte kommt,
versetzt wird *H.* 241. [untermischt.

Перемішне, *adv. M. III.* 137 ver-
Перемлілий, *a. db.* Hunger erschöpft.

Перемняти, *s.* Перемінати II.

Перемова, *f. Б. s.* Перека́; 2) Уе-
berredung, *f.*

Перемовити, (-мовляти), *v. a.* ко́го
до себе jmdn auf seine Seite überreden,
bringen, locken; — ся unterhandeln; b)

— ся з ким böse Worte wechseln, hadern.

Перемовочка, *f. dim.* vom Mädchen
das für sich einnehmen, überreden kann,
Ме. 178.

Переміга, *f. s.* Замо́га, Uebergewicht,
n. Oberhand, Ueberlegenheit, *f. Mi.* II.

29. *Левч. pl.* в перемігити з ким mit
jmdm um den Vorrang streiten, wetteifern.

Перемігати, *v. a. s.* Перемагати;
— ся sich durchschlagen. [реве́ць.

Перемі́ць, -оїця, *m. s.* Пере́м, пе-

Перемі́жний, *a.* übermächtig.

Перемі́ти, (-мо́лювати), *v. n.*
(— ся) zu Ende beten; 2) *v. a.* erflehen.

Перемі́дніти, *v. n.* nicht mehr

jung sein. Зѳ. [durchmahlen.

Перемолѳти, (-мѳлювати), *v. a.*

Перемолотѳти, (-молѳчувати), *v. a.* durchdreschen.

Перемотѳти, (-мѳтувати), *v. a.* anders wickeln, aufhaspeln.

Перемѳти, *pl. Ф.* (Поез. (68) 124) зѳрѳя в перемѳтах *s.* Перемѳти?

Перемѳчѳ, *s.* Перемагѳти.

Перемудруватѳти, *v. a.* überlisten.

Перемѳлина, *f.* Tümpel, Sumpf, *u.* Lache, *f.*

Перемѳлѳти, (-мѳлювати), *v. a.* durchspülen, -waschen, -brechen (*v.* Wasser).

Перемѳчѳитѳ, *v. a.* noch einmal, nacheinander, viele martern, quälen; ermüden; — *ся* sich abmergeln, *s.* abarbeiten.

Перенѳем, *m.* Aftermiete, *f.*

Перенаймѳти, (-ѳитѳ) *v. a.* abmieten.

Перенайтѳ, *v. a.* когѳ versöhnen; jmdn um Verzeihung bitten.

Перенѳсене, *n.* das Uebertragen, Hinüberbringen, *n.* Uebertrag, *m.* Versetzung, *f.*

Перенѳсти, *v. a. s.* Перенѳситѳ.

Перенѳзина, *f.* Querthal, *n.*

Перенѳзувати, (-нѳзѳти), *v. a.* anders aufreihen (корѳлѳ &); 2) — *ся* sich halbieren. [переймѳти.

Перенимѳти, *v. a. s.* Перенѳитѳ;

Переницѳватѳти, *v. a. s.* Перелицѳватѳти 2).

Перенѳс. -ѳсу, *m. s.* Перенѳсене; 2) das Hinübertragen der gesegneten Hostie am „Великий Вхѳд“ des Hochamtes; 3) normale Lage der Gebärmutter, *Ч. IV. 5.*

Перенѳсе, (-нѳсе), *n.* der Raum zwischen den Augen od. Nasenlöchern, *С. II. 22;* 2) das erste Band vorn an den Schlittenkufen.

Перенѳсове, *n. s.* das vor.

Перенѳсинѳ, *pl. s.* Перенѳсене; die Heimführung der Neuvermählten, der jungen Ehefrau zu ihrem Ehemanne.

Перенѳситѳ, (-нѳшувати), *v. a.* über-, hinübertragen -bringen; anderswohin bringen, versetzen; 2) — багѳто гѳря viel Unglück ertragen, ausstehen; 3) über die normale Zeit hinaus schwanger (trächtig) bleiben; 4) — *ся* um-

ziehen, seine Wohnung verändern, wohin übersiedeln.

Перенѳсиця, *f. s.* Перенѳсе 1), Obertheil der Nase, *m.* Stirn, *f.* Metopon, *n.*

Перенѳсний, *a.* figürlich, metaphorisch, übertragen, *Пар. Фр.* [chen, *n.*

Перенѳсник, *m.* Versetzungszeit

Перенѳчувѳти, *v. a.* und *v. n.* übernachten, ü. lassen.

Перенѳхати, *v. a.* auswittern; 2) — *ся* з кѳм § sich mit jmdm heimlich verabreden.

Перенѳитѳ, *v. a. s.* Переймѳти; auf-, übernehmen; — *ся* *M. II. 73* schwächer werden, nachlassen; aufhören: сѳла, вѳтер, дощ etc.

Переообразѳти, (-образѳитѳ), *v. a.* ver-, umwandeln, umbilden; — *ся* Metamorphose erleiden.

Переообразѳа, *f. B.* переобразженѳ, *n.* Verwandlung, Metamorphose, *f.*

Переодрѳти, *s.* Передягѳти.

Переодрѳчѳитѳ, *v. a. s.* Переодрѳчѳитѳ.

Переодрѳчѳитѳ, *v. a.* nacheinander alles stampfen.

Переодрѳа, *f. s.* Розплѳга.

Переодрѳитѳ, (-ѳрѳувати), *v. a.* umpflügen, stürzen.

Перепадѳти, (-падѳувати), *v. n.* bisweilen, allmählich fallen (дощ, снѳг &); -ѳе-уѳ копѳйка daun u. wann fällt zu, kommt ein.

Перепадѳистий, *a.* veränderlich, unstet; ощ mit Unterbrechung; -ѳ лѳто Sommer in dem oft der Regen fällt.

Перепалѳитѳ, (-палѳитѳ) *v. a.* durchbrennen; 2) den Ofen zu stark heizen.

Перепаска, *f.* Querbinde, *f.*; 2) — Венѳри (Cestum Veneris), *Пол.*

Перепѳсти, *v. n. s.* Перепадѳитѳ; — *ся* wegen Hunger eingefallene Bauchflanken bekommen, am Körper abfallen.

Перепелѳчник, *m.* Wachtelhund, *m.*

Перепелѳця, (*d.* -ѳчка, -ѳлочка, -ѳловька, -ѳлка, -ѳлюшка), *f.* перепѳл, (-ѳлочок, -ѳловько), перепелѳх, *Mi. II. 290. m.* Wachtel, *f.* (Coturnix dactylisonans); 2) Art гаѳвка; *adj.* перепелѳчий, перепѳлончий *Кол. I. 172. 185.*

Перепелѳчатѳ, *v. m. B. s.* Підпѳлѳтькати. [Перепѳнитѳти, перепѳр- & Перепѳнитѳти &, перепѳр- & *s.* Переперѳти, *v. a.* durchwaschen.

Перепередіти, *v. a.* *Ф.* zuvorkommen, übertreffen.

Переперти, (-пирати), *v. a.* когб jmdn in der Disput überwinden; щось das Seinige durchsetzen.

Переперчити, *v. a.* zustark pfeffern.

Перепечайка, (-печка), *f. s.* Перепічка.

Перепечатувати, (-печатати), *v. a.* umsiegeln; 2) abdrucken, nachdrucken.

Перепечі, (-пекті), *v. a.* zu scharf backen; durchbacken, durchbraten.

Перепивати, перепіти, *v. a. s.* Пропивати; 2) щось кому jmdm (bes. dem Bräutigam od. der Braut) beim Ausleeren des Glases schenken, schenkend bestimmen *Kol. I.* 311; — до когб (gegenseitig) jmdm zurinken; 2) перепіти ся дес Сауфен, der Trunksucht schon überdrüssig werden. [sägen.

Перепилувати, *v. a.* durchfeilen;

Перепінаня, *n.* знакі-ня, Interpunctionszeichen, *pl.*

Перепиніти, (-пінювати), -піняти) *v. a.* hindern, unterbrechen, hemmen; in die Rede fallen, *Кл.* [*n.* Бор.

Перепинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Перепіранка, *f. H.* 219. abgetragenes Hemd zum Anziehen während ein zweites (besseres) gewaschen wird, *vgl.* Переперати.

Перепись, *f.* Revision, Conscription, Zählung des Volkes, *f. C.* I. 229.

Переписати, (-пісувати), *v. a.* umschreiben, wieder abschreiben, на чьcro ins Reine schreiben; überschreiben; — на когб щось jmdm etw. gerichtlich verschreiben, zuerkennen lassen, auf jmdn etw. übertragen; 2) — ся sich von neuem anders wo einschreiben lassen; *b)* — ся з ким mit jmdm correspondieren, im Briefwechsel stehen.

Переписка, *f.* Briefwechsel, *m.* Correspondenz, *f.* [2) *s.* Переписка.

Переписуваня, *n.* das Abschreiben;

Переписуватель, *m.* Abschreiber, *m.*

Перепит, *m. K.* Streitfrage, *f.*

Перепитати, (-питувати), *v. a.* (— ся) за ким (чим) nach jmdm (wornach) fragen, sich erkundigen; jmdn erfragen, ausfindig machen; 2) когб durchprüfen.

Перепитуваня, *n.* das Nachfra-

gen; 2) das Durchprüfen; 3) Gespräch, *n.* Unterredung, *f. K.*

Перепих, *m.* Pracht, *f.* Prunk, *m. Cm.*

Перепихати, *s.* Перепихати.

Перепихіцьнути ся, *§.* *Фр.* umstürzen. [ges Zwieback, *Зак.*

Перепієць, -ійця, *m.* Art würzi-

Перепій, -ію, *m. s.* Пропій, *vgl.*

Перепивати 2). [репій geh.

Перепійний, *a. Ч.* IV. 677 zum пе-

Перепійщина, *f.* Getreide od. Stück Vieh zum перепивати 2) bestimmt, *Kol. I.* 319.

Перепікати, *v. a. s.* Перепечі.

Перепіч, *f. Me.* 163 *s.* Пріпічок.

Перепічка, (-пічка), *f.* kleines Brodlaib vom übriggebliebenem Teig gebacken (vorn an der перепіч); solches (ordinäres) Osterbrod; Art Käsekuchen zu Ostern.

Переплавити, (-плавляти), *v. a.* Erze, Metalle läutern, umschmelzen, *K.*

Переплавна середя, *H.* 10 *s.* Прява *s.* (переполовєние 50-наці).

Переплакати, *v. a.* durchweinen.

Переплатити, (-платувати), *v. a.* zu theuer bezahlen.

Переплести, переплітати, *v. a.* durch-, ver-, einflechten; durchziehen, -weben; in einander verschlingen; einbinden (e. Buch) *ГШ.* [binder, *m.*

Переплєтник, (-лєчик), *m.* Buch-

Переплигнути, *v. a.* überspringen, *He.*

Переплєсти, переплівати, *v. n.* hinüber, durchschwimmen, hinüberschiffen; vorbeischwimmen; 2) durchfließen, vorbeifließen. [Art Stickerei.

Переплитовічка, *f. Kol. I.* 48. 347

Переплітка, *f. s.* Зплітка.

Переплуг, *m. H.* 39?

Переплутати, (-плутувати), *v. a.* durch-, verwickeln, verschlingen, verwirren. [Beziehungen, *pl.*

Переплутти, *pl. Вах.* Connexionen,

Переплутні, *pl.* verwickelte Sachen, *Зак.* [spannen; 2) anders anbinden.

Перепніти, (-пінати), *v. a.* durch-

Переповісти, (-повідати), *v. a.* nach-einander alles durchgehends erzählen.

Переповненя, *n.* Ueberfüllung, *f.*

Переповніти, (-повніти), *v. a.* überfüllen, zu voll machen.

- Переподати, *v. a. Mx.* mittheilen.
 Перепоймати, перепомнати, *v. a.* когб jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).
 Перепоїти, (-поїувати), *v. a.* betrunken machen.
 Переполовінити, (-половіти), *v. a.* zur Hälfte theilen, halbieren, *He.*
 Переполоскати, (-лок-полікувати), *v. a.* wieder ausspülen, leicht waschen.
 Переполбти, (-полювати), *v. a.* von neuem jäten.
 Переполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrecken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.
 Переполошіти, *v. a.* erschrecken; *ptc.* -лошений, -лоханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(Eryngium camp.) *Вол.*
 Переполбшник, *m.* Mannstreu, *f.*
 Перепбна, *f.* Hindernis, *n.*
 Перепбнити, *v. n. s.* Перепиніти.
 Перепбнка, *f. Пол.* Scheidewand, — груднй Zwerchfell, *n.*
 Перепбчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*
 Перепбчнок, -нку, *m.* Rastort, *m.*
 Перепбчїти, *v. n.* ein wenig rasten, ausruhen; *adj.* перепбчїлий der geruht hat (-е боле &).
 Перепбсати, *v. a.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.
 Перепрбава, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*
 Перепрбвїти, перепрбвїти, *v. a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — lassen, einen Ort passieren.
 Перепрбгнїти, *v. a.* sehr begehren.
 Перепрбїти, *v. a. s.* Перепербїти.
 Перепрбшати, *s.* Перепросїти.
 Перепрїця, *f.* Zebra-Schnecke, *f.*
 Перепрїти, *v. n.* durchschwitzen.
 Перепрбвдженє, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f. T.*; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*
 Перепрбдїти, (-прбвджувати), *v. a.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.
 Перепрбдвєць, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*
 Перепрбдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*
 Перепрбдати, *v. a.* nach u. nach verkaufen; перепрбдувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.
 Перепрбс, *m. Ко.* 198 Streit, *m.*
 Перепрбсїни, *pl.* (-прбсїня, *n.* -прбсїнка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*
 Перепрбсїти, (-прбсїувати), *v. a.* когб jmdn um Verzeihung bitten, abbitten; — ся зким sich mit jmdm aussöhnen. [spannen.
 Перепрбгати, (-прбгї), *v. a.* um-
 Перепрбдати, (-прбдїти), *v. a.* (alles) nach u. nach aufspinnen.
 Перепрбд, *m. Mx.* Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*
 Перепрбдїти, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепрбдїжений, *ptc.* heftig erschreckt.
 Перепрбрхнїти, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.
 Перепрбскаїти, перепрбсїти, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchsehen; 3) — майнб verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).
 Перепрбст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Нїс.*
 Перепрбгати, (-прбгїувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders fesseln (*кбнї*).
 Перепрбгте, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m. He.* на перепрбгї mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n. Ко.* 150.
 Перепрбхати, (-прбхїти), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.
 Перепрбїт, *m.* Перепрбїтиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зан.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пнїти.
 Перепрбїти, (-прбїти), *v. a. s.* Перепрбїти.
 Перепрбжати, (-прбжїти), *v. a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.
 Перепрбвлївїй, (рбзний, *B.*) *a. s.* Пропрбвлївїй.
 Перепрбстати, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.
 Перэрава, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m. Zap.*; 2) Cichorium intybus); 3) Wiesengeld, *n. (Lysimachia nummularia).*

Перерва́ти, перерива́ти, *v. a.* durch-, zerreißen; 2) unterbrechen, stören; кому́ — in die Rede fallen.

Перерече́ ся, (-ріка́ти ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф. Гол. III. 32.*

Перержа́вити, *v. n.* durchrosten.

Перерив, -рву, *m. Ос. (61) IX. 177. s. Перерва 1).*

Перерива́ч, *m.* Unterbrecher, *m. Пол.*

Перері́ти, *v. a.* durchwühlen, -graben.

Перері́дний, *a. Ос. (62) VIII, 18?*

Перері́з, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.

Перері́зати, (-різува́ти) *v. a.* durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.

Перері́чка, *f.* Wortwechsel, *m.*

Переро́б, *m. Ки.* переро́блене, *n.* Umwandlung, Abänderung, *f.*

Переро́бити, (-робля́ти), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.

Переро́бний, *a.* -а в́анщина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*

Переро́дити, *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *II.*

Перероста́ти, *v. a. s.* Перераста́ти.

Переру́б, *m.* Fach, *n.* Schublade, *f.*; 2) Geiße, *f. s.* Переру́б 2). [durchhauen.

Переру́бати, (-ру́бувати), *v. a.*

Переря́джувати, (-ряді́ти), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кс. 312.*

Переря́жка, *f. Др.* переря́жене, *n.* das Umkleiden.

Переса́да, *f.* Uebertreibung, Ueber-
spannung, *f.* das Zuweitgehen, *Пар.*

Переса́джувати, (-сади́ти), *v. a.* umsetzen, um-, verpflanzen, versetzen; 2) — ко́нім über etw. setzen; 3) über-
treiben, zu weit gehen, zu viel von etw. nehmen. [spannt, *Пар.*

Переса́дний, *a.* übertrieben, über-

Пересакува́ти, *v. a.* §. trennen, scheiden.

Пересві́снути, (-свиста́ти), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertref-

fen; * verjuxen; — ся wechselsweise einander zupfeifen.

Пересві́д, *m. В.* Ueberzeugung, *f.*

Пересві́дчене, *m. Не. (xm. 89)* Aussicht, Anschauung, *f.*

Пересві́дчити, (-а́ти), *v. a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц. §. 582.*

Пересе́лене, пересе́леньство, *n.* Uebersiedelung, Versetzung; — на́ро-
дів Völkerwanderung, *f.* [siedelnde.

Пересе́ленець, -нця, *m.* der Ueber-

Пересе́ляти, (-се́ляти, -се́лювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.

Пересе́рде, *n.* Zorn, Groll; Unwille, *m.*

Пересе́рдити ся, *Ч. IV. 418* aus-
zürnen, ausgrollen, mit dem Aerger ge-
nug haben, im Zorn nachlassen.

Пересі́дити, (-сі́джувати), *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у ко́го — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.

Пересі́ляти, *s.* Пересе́ляти.

Пересі́лене, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хоро́би das Nach-
lassen der Krankheit, Krisis, *f.* — лі́тне etc. *Ваз.* Sonnenwende, *f.*

I. Пересі́ляти, (-сі́лювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др. с. 231. III. II. 103;* — ся nachlassen (хоро́ба &).

II. Пересі́ляти, (сі́лювати), *v. a.* durchschlingen, -knüpfen. [dung. *f.*

Пересі́лка, *f.* Ueberschickung, Sen-

Пересі́п, *f. Не. m.* umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flus-
ses liegend, *f.*

Пересі́пати, (-сі́пувати), *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — ха́ту & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *P. II. 107* mit dem Schütten tändeln.

Пересі́яти, *v. a.* übersätigen.

Пересі́хати, пересі́хнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.

Пересі́вати, пересі́яти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.

Пересі́дати, пересі́сти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, um-
steigen; — ко́го von der schlecht ge-
schluckten Speise; — ся * nachlassen: морбз *Ч. I. 32, сла́бість, робо́та* etc.

Пересі́длати, *v. a.* umsatteln.

Пересі́ль, *m. Н. 243* Uebersalzen,

n. s. Недосіль. [*m.*

Пересіч, *f.* *Нар.* Durchschnittspunkt, Пересіча, *f.* *СМ.* Durchschnitt, *m.* das Durchschneiden.

Пересіченє, *n.* *Оц.* 579 пересічка, *f.* *Ог.* Einschnitt, *m.* Cäsus, *f.*

Пересічї, (-січї), *v. a.* entzwei-, durchschneiden, -hauen; 2) durchpeitschen.

Пересічний, *a.* durchschnittlich, Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt; -а тóчка Schneiderpunkt, *m.* *СМ.*

Пересїяти, *s.* Пересївати.

Перескáz, *m.* Erzählung, *f.*

Перескázа, *f. s.* Перешкóда.

Перескázати, (-скázувати), *v. a.* ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2) wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.

Перескаком, *M. II.* 114 перескоком, *adv.* sprunghaft, desultorisch.

Перескáкувати, (-скóчити), *v. a.* über-, hinüberspringen. [*rung, f.*

Перескáрга, *f.* Störung, Behinde-

Перескаржáти, *v. a.* behindern, stören. [kleinen Burschen, *Kol. I.* 190.

Перескíчки, *pl.* Art Osterspiel der

Перескíчний, *a.* — рік *s.* Переступний.

Перескóк, *m.* Uebersprung, *m.* Lücke, *f.*; *pl.* Seitensprünge, Schleichwege, Kunstgriffe, *pl. T.* [heit überstehen.

Переслабувати ся, längere Krank-

Переслáти, *v. a.* überschicken, -senden *s.* Переслáти. [suchen.

Переслáдити, *v. a.* nochmals unter-

Пересловянити ся, sich slavi-

сieren. [do administrieren.

Переслугóувати ся, excursion-

Переслужїти, *v. n.* eine Zeitlang

dienen; -яла ся Служба Бóжа wurde abgehalten. [hören; überhören.

Переслúхати, *v. a.* zu Ende Alles

Переслúга, *f. s.* Переслúг etc.

Переслміяти, *v. a.* корó länger lachen als jmd. [(mehrere Sachen), *ГШ.*

Пересмотрїти, *v. a.* durchsehen

Переснїти, *v. a.* durchträumen.

Переснувати, *v. a.* hindurchweben, -stricken; aufziehen, spinnen.

Переснúг, *m.* переснúга, *f.* Streifen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.

Переснúговати, *a.* gestreift,

Переснáдити, *v. n.* *Гол.* kümmerlich durchleben, -kränkeln; vegetieren.

Пересóбуванє, пересóбувати, *He. s.* Пересувáти etc.

Пересолáти, (-сóлювати), *v. a.* übersalzen; 2) * übertreiben, über die Schnur hauen; zu theuer bezahlen.

Пересóвнь, *m.* der erste Schlaf.

Переспа, *f.* Aufschutt, *m.* дві -пí прóса опихáти zwei Aufschütte Hirse enthülsen. [ся ein wenig schlafen.

Переспáти, *v. a.* durchschlafen; —

Переспиткувати, *v. a.* durchprüfen.

Переспів, *m.* nochmaliges Singen, Nachgesang, *e.* übersetzte Dichtung, *K.*

Переспівáти, *v. a.* durchsingen.

Переспїти, *v. n.* zuvorkommend eingreifen, vorgreifen; 2) überreif werden.

Переспорїти, *v. a.* корó (im Streit, in *e.* Disput) jmdn überwinden; über-treffen *Кв.* 231; Oberhand gewinnen, überzeugen, *C. I.* 193.

Переспрáва, *f.* Verhandlung, *f.*

Пересправляти, *v. a.* verhandeln (щось в ким).

Перестáва, *f.* Schleuse, Wehr, *f.* Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung, Conversion, *f.* *Ил.* [halten.

Перестáвати, *v. n.* aufhören, inne-

Перестáвити, (-ставляти), *v. a.* umsetzen, umstellen, versetzen; 2) umbauen; 3) — ся * *M.* ins selige Jenseits übergehen [престав-].

Перестáвка, *f. dim. s.* Перестáва; quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung; Permutation, *f.* (in *d.* Mathem).

Перестáнь, *f. Me.* 363. *Ч. I.* 86. перестан, *m. He.* das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.* [Перестáва 2).

Перестáновá, *f.* Umwandlung, *f. s.*

Перестáновїти, *v. a. s.* Перестáвити 1).

Перестарїти ся, veralten, zu alt werden; перестарїлий, *a.* veraltet, obsolet.

Перестáти, *v. n. s.* Перестáвати.

Перестебнувати, *v. a.* durchsteppen. [das Bett ummachen.

Перестелáти, (стéлювати), *v. a.*

Перестерéчи, (-стерїгáти), *v. a.* warnen, auf etw. aufmerksam machen; verhüten.

Перестїйний, *a. s.* Перестóялий.

Перестїльниця, *f. Ваг.* 142 *s.* Пóстїль?

Пересторога, *f.* Warnung, Ueberwachung, *f.*

Пересторона, *f.* Häuserreihe, *f.* III.

Перестороніти, *v. n.* auf die andere Seite, in fremdes Lager übergehen.

Перестобялић, (-стобяний), *a.* überreif; alt.

Перестобѣти, *v. a.* корó länger als ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v. n.* zu lange stehen: überreif werden.

Перестрадіти, (-страждати), *v. n. s.* Перетерпіти.

Перестрѣх *m.* plötzlicher Schrecken; 2) Giftwicke, *f.* (*Coronilla varia*).

Перестрѣшити, *v. a.* erschrecken.

Перестрибнѣти, (-стрибувати), *v. a.* überhüpfen, -springen.

Перестрижка, *f.* Vliess vom einjährigen Schafe, *n.*

Перестривати, *P. I. 3.* перестринути *M. II. 83.* *v. a.* begegnen, jmdm in den Weg kommen.

Перестрїй.-бю, *m.* (-стрїйка, *f.* Фр.), перестрѣнне, Umbau, *m.* Reform, Reorganisation, *f.* *T. ВВ.*

Перестрїлити, (-стрїлювати), *v. a.* durchschossen; — ся auf einander schiessen.

[ander, Beschiessen, *n.*

Перестрїлка, *f.* Feuern auf ein-

Перестрїт, -їту, *m.* Begegnung, *f.* böser, unglücklicher Zwischenfall, *s.* Пристрїт.

[plex latifolia).

Перестрїтник, *m.* Melde, *f.* (*Atriplex latifolia*).

Перестрїч прицьвїточник, *m.* blauer Wachtelweizen (*Melampyrum nemorosum*).

[tor, *m.*

Перестроїтель, *m.* *Мог.* Reforma-

Перестроїти, (-строїювати), *v. a.*

umbauen, umbilden, umgestalten, *У.*; umstimmen.

Перестрѣчувати, *v. a.* *Ч. V. 34* durchziehen, -wirken, -sticken.

Перестругати, *v. a.* nacheinander schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel abhobeln.

[Stampfen.

Переструна, *f.* Partie Hirse zum

Переструнчити, *v. a.* die Schafe bei der струнка (сторонка) zählen u. melken; übhrt nacheinander vornehmen, durchmustern, durchzählen, *У.*

Переступ, *m.* Uebertretung, Sünde, *f.* Vergehen *Кн.*; 2) *s.* Перѣстава 1); 3) *s.* Перѣступень.

Переступати, (-їти), *v. a.* einen Fuss vor den anderen setzen, Schritt vor Schritt gehen; überschreiten, — через попір über die Schwelle schreiten, gehen; *übertreten; 2) *v. n.* переступило комѣ на пѣтий рік jmd hat das fünfte Lebensjahr angefangen; місяць etc. переступає variiert.

Перѣступень, -пня, *m.* Gicht-Zaunrübe, Stinkwurz, *f.* (*Bryonia alba et dioica*).

Перѣступленє, *n.* *Зар. s.* Перѣступ 1).

Перѣступний, *a.* — рік Schaltjahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig, *Фр.* verbrecherisch, *ВВ.* [ВВ.

Перѣступник, *m.* Verbrecher, *m.*

Перѣсув, *m.* Engpass, *m.*

Перѣсѣванє, перѣсѣненє, *n.* Verrückung, Verschiebung, *f.* das Uebertragen.

Перѣсѣвати, перѣсѣнути, *v. a.* verrücken, hinüber-, durchschieben, verschieben; — ся vorüber-, vorbeischleichen.

Перѣсѣд, *m. gew. pl.* abermalige Durchsicht e. Processes, *АД. II. 136*; 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren; obergerichtliche Appellation; 3) Nachrede, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfälliges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* *Кв. 149. 169.*

Перѣсѣдє, *n.* — брѣти, *Еф. 53. s.* Перѣсѣд (и), 2).

Перѣсѣдїти, перѣсѣджувати, *v. a.* einen Process von neuem durchsehen; 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleumden; verurtheilen.

Перѣсѣдлївий, *a.* klug, vorsorglich, *Гл. б. 78.* [nen, drehen.

Перѣсѣкати, *v. a.* von neuem zwir-

Перѣсѣшїти, (-сѣшувати), *v. a.* nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr trocknen. [durch reichen, auslangen.

Перѣсѣгати, (-сѣгнути), *v. n.* hin-

Перѣсѣкати, (-сѣкнути), *v. n.* durchdrungen werden, einsaugen.

Перѣтасѣвати, *v. a.* між соббю, *He.* mit einander vermischen, verwechseln.

Перѣтвїр, -бру, *m.* *ТР. 169* Umschaffung, Umformung, Umwandlung, Veränderung, Verarbeitung, *f.*

Перѣтворїти, (-творїти), *v. a.* umschaffen, umbilden.

Перѣтенѣтти, *v. a.* *M. II. 118* das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.

Перетерпіти, *v. a.* erdulden, ausstehen, überstehen; — *зіжкою* sich vom Essen enthalten.

Перетёрти, перетирати, *v. a.* durchreiben, -schaben; — *ся*: *зв'язді* перетирать *ся* vom Fallen der Sternschnuppen, *Зг.*; *перетёрло *ся* hat sich beschwichtigt.

Перетечі, перетікати, *v. n.* durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.

Перетижнювати, *v. n.* die Woche verleben. [III. I. 309.]

Перетик, *m.* Art weibl. Kleidung

Перетікати, *v. a.* durchwirken, -sticken, -wehen.

Перетинати, *v. a. s.* Перетяти.

Перетінок, -нка, *m.* Quermauer, Nebenmauer, *f.*

Перетічити, (-тічувати), *v. a.* umpflanzen. *Л.* 166; 2) durch Stangen (anders) abstecken.

Перетік, -оку, *ОН.* (*d.* перетічок, *C. I.* 91), *m.* durchfliessender Strom; -es Wasser. [*v. a. s.* Перетікати.]

Переткати, (-тчү, -тчеш, -тчє),

Перетлівати, (-тліти), *v. n.* ganz zu Asche verglimmen; durch u. durch verfaulen.

Перетолкувати, *v. a.* *übersetzen.

Перетолокувати, *v. n.* als „то-лока“ brach liegen.

Перетоніти, *v. a.* zu dünn machen.

Перетонүти, *v. a.* dem переплісти analog gebr. u. damit verb. *Ч. V.* 458.

Перетопіти, (-топлювати), *v. a.* umschmelzen. [ти (ся).]

Перетохмати *ся*, *§. s.* Перенхати.

Перетравити, *v. a.* verdauen.

Перетривати, (-тривати), *v. a.* überdauern; aushalten, ausdauern.

Перетривжити *ся*, in Bestürzung gerathen *М+Б.* 116.

Перетримати, (-тримувати) *v. a. s.* Передержати. [bung].

Перетрінє, *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-

Перетріпанє, *n.* das Durchklopfen; Durchprügeln.

Перетрусіти, (-трүшувати), *v. a. s.* Перетрясати; 2) — *ся* *Зг.* erschrecken.

Перетрясати, (-трясті), *v. a.* durchschütteln, -rütteln; durchsuchen.

Перетягати, (-тягнути), *v. a.* hin-

überziehen; 2) zu stark anziehen. [den.

Перетяжати, (-їти), *v. a.* überbür-

Перетяжка, *f.* beständige Wanderung.

Перетязь, *f.* durchgelassene Stange (od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.

Перетяти, *v. a.* durchschneiden, -hauen. [брати (перобраний).]

Переубраній, *ptc. Нс. s.* Пере-

Переулок, -лка, *m.* Nebengasse, Quergasse, *f.*

Переумити, *v. a. М. II.* 124 umstimmen, jmds Denkungsart umwandeln, anders berathen.

Переучіти, *v. a.* viele nacheinander lehren; 2) — *ся* sich überstudieren, überklug werden; verlernen.

Перефолувати, *v. a.* § vergeuden.

Перехавкнүти, *v. n.* sich überlaufen. [Перехопити 2).]

Перехамнүти, *a. a.* § *Н.* 289 *s.*

Перехваліти, (-хвалювати), *v. a.* übertrieben, zu sehr loben, übermässig preisen. [s. Перехопити.]

Перехватіти, (-хвачувати), *v. a.*

Перехватно, *a. Пол.* sich überhastend. [durchpeitschen (хвоя).]

Перехвоіти, *v. a.* когб різками

Перехибіти, (-хиблювати), *v. a.* beeinträchtigen, *K.*

Перехибнүти *ся*, *s.* Звихнүти *ся*, das Gleichgewicht verlieren, sich überschlagen.

Перехиліти, (-хиляти), *v. a.* hinüberneigen; — *ся* sich —, umschlagen.

Перехитрити, *v. a.* überlisten.

Перехід, -о́ду, *m.* Uebergang, Durchgang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor, *n.*; 3) на перехід не любіти, не терпіти & когб überaus, durchaus, über die Massen —. [im Kalben aussetzt.]

Перехідка, *f.* Kuh, welche ein Jahr

Перехідки, *pl.* abgetragene (schon getragene) Kleider. [s. Переходний, *Оз.*

Перехідний, *a.* *Зг.* Uebergangs-; 2)

Перехідниця, *pl.* Durchgangsnoten, *pl.* (in d. Musik). [Verhehlen.]

Перехованє, *n.* das Aufbewahren;

Переховати, (-ховувати), *v. a.* aufbewahren, verhehlen, heimlich verbergen, verwahren.

Переходни, *pl.* Uebersiedelung, *f.*

Переходительний, переходо-

вий, *a. Le. s.* Перехідний.

Переходити, *v. a. & s.* Перейти; переходжений, *ptc.* abgetragen, abgenutzt (*v.* Kleidern); переходя, *ptc.* verbeigehend, im Vorbeigehen.

Переходовець, -вця, *m. K.* переходящий. *ptc.* С. II. 17; переходжий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende; Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Переходний, *a.* thätig übergehend, transitiv, (глагол) *Оц. Пар.* [am Wege.

Переходом, *adv.* — в чьстим обли
Перехожати, *v. n.* reif, ältlich werden, *Plc.*

Перехопити, (-хопляти, -хоплювати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, wegnehmen, erwischen, erhaschen, aufheben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu sich nehmen; 3) — ся sich überhasten, s. überstürzen, voreilig sein.

Перехотіти ся, (*impers.*) *Ч. II.* 263 s. Відохтіти ся.

Перехрестє, *n.* die Stelle wo sich zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz verbunden sind; Etwas kreuzweise gefertigtes, zusammengeschlagenes: Kreuzriemen &. [рехрешне. *s. n. a.* Kreuzweg, *m.*

Перехрестина, перехрестка, С. пе-

Перехрестити, (-христ-, -хрощувати), *v. a. s.* Перекрестити; bekreuzigen, mit dem Zeichen des h. Kreuzes segnen; 2) umtaufen; — ся sich bekreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes machen; sich umtaufen lassen, e. andere Religion annehmen.

Перехрестний, *a.* Kreuz-; — шлях, -а дороба Kreuzweg, *m.*

Перехрист, *m. H. 20* getaufter Inde; ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Перець, *g.* перцю. *m.* Pfeffer, *m.*; *задати кому перцю tüchtig jmdm Prügel einpfeffern. [blühen.

Перецьисти, (-цвітати), *v. n.* ver-

Перецідити, (-ціджувати), *v. a.* durchsiehen, filtrieren. [der Reihe küssen.

Перецілувати, *v. a.* alle nach-

Перецініти, (-цінювати), *v. a.* von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарувати, *v. a.* verzaubern, dh Zaubermittel verwandeln, *ВБ.*

Перечекати, (-чікувати). *v. a.* abwarten, warten, bis... [*f.* das Leugnen.

Переченє, *n.* Verneinung, Negation,

Переченити, (-чепляти), *v. a.* umheften; 2) im Reden jmdn unterbrechen *Кв.* 274. [durchstreichen.

Перечеркати, (-чёркнути), *v. a.*

Перечеряти, *v. a.* *Гол. III.* 419 umtauschen, -wechseln.

Перечестувати, *v. a.* nach der Reihe den Ehrentrock reichen.

Перечикати, (-чійкувати), *v. a.* durchhauen, -schneiden, *K.*

Перечинити, *v. a.* *Гол. III.* 198 s. Причинити; 2) — збіже durchkreiseln.

Перечисліти, (-числяти), *v. a.* über-, durchzählen; 2) — ся sich verrechnen. [reinigen, säubern.

Перечистити, (-чійшувати), *v. a.*

Перечитати, (-чійтувати), *v. a.* über-, durchlesen.

Перечити, (перечу, перечиш), *v. a.* verneinen, negieren, leugnen, bestreiten.

Перечка, *f. s.* Поперечка; перепенєс; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2)

Гол. III. 115? 3) s. Перечєне, без перєчки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Перечко, *n. dim. s.* Піречко, (-енько).

Перечний, *a.* widerstreitend, widersprechend, *Св.*; verneinend, negativ;

-є речєне Verneinungssatz, -а чєстиця Negation, *f. Пар.* [рєчнєсть.

Перечнєсть, -ости, *f. Т. s.* Супє-

Перечорт, *m.* Erzteufel, *m.* *Оз.* 104.

Перечос, -осу, *m. Ко.* 78 die Stelle wo das Kopfhaar entzwei gekämmt wird;

Schlitz, *f.?*

Перечот, -оту, *m.* Durchzählung, *f.* на -отї in Evidenz + *M. (Pa. I.* 140)?

Перечувати, &, перечутє, *Св.* & *s.* Прочувати, прочутє &.

Перешептати ся, (-шептувати), einander zuflüstern. [nen untereinander.

Перешепти, *pl.* das Flüstern, Rausch.

Перешеретувати, *v. a.* durchschroten, *He.*

Перешибати, *v. a. s.* Прошибати &

Перешивальник, *m.* Nähseitholz der Schuster zum Nähen der Röhren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte (Röhren) näht.

Перешивати, перешити, *v. a.* umnähen, anders nähen, aus e. alten Kleidungsstücke etwas anderes machen (на

кото щось); durchnähen.

Перешивка, *f.* das Nähen der

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешко́да, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешко́дити. (-шкаджа́ти), *v. a.* кому́. jmdn stören, hindern.

Перешлю́говати́й, *a. Ga.* II 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blößen, lückenhaft (кб́лос на зёрно); *vgl.* Переслю́га etc.

Перешука́ти, (-шу́кувати), *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетáти, *v. a.* durchsingen,

Переще́пина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach etc.

Перещепи́ти, (-щеплювати), *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pfpfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C. II.* 137. 148.

Перещу́пати, *v. a.* — ку́ри nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Переякий, *a. Oc.* (62) I. 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Пери́й, & *s.* Пери́й переіва́тиця &.

Пери́ло, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl. P. II.* 105 Geländer, *n. Kn.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Пери́на, *f. K.* Flug-, Loderasche, *f. II.* Пери́на, (*d.* -йнка), *f. s.* Перце́.

перо́ *Др. с.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpfühl, *m.*

Пери́стий, *a.* federartig, *ГШ.*

Пери́стка, *f.* Art Federkoralle, See-feder, *f.* (Pennatula).

Пери́тка, *f.* Schildfarn, *m.* (Aspidium).

Пери́г, etc. *s.* Пиріг etc.

Пери́д, пере́идь, *adv. s.* Пере́д, vorne, vor.

Пери́дний, *a. МШ.* *s.* Передний 2).

Пере́риже, *adv.* (Ф.) *s.* Переднійший, (-ше, *adv.*).

I. Пери́й, -ію, *m.* переіва́тиця, пере́ри́йка, *f.* Ackerquecke, *f.* Quecken, *m.*

(Tritium repens); [*m.* (-і́й) bes. Wurzel, *f.* (-і́йка) bes. Pflanze als Gras]; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis; — лісови́й *B. tectorum.* [thymalus).

II. Пери́й, *m.* Aesche, Asch, *f.* (Salmo

Пери́йова́ти́й, *a.* verqueckt (но́ле).

Пери́одичний, *a.* periodisch. [kig.

Пери́стий, *a.* gestreift, streifig, schek-

Пери́стошн́йі́й, *a.* mit dichten Federn am Halse bedeckt, am H. gestreift, (*B.*).

Пери́щити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) *v.* dichten, starken Regen.

Пере́рія, *f.* Ч. III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перка́тий, *s.* Пирка́тий. [вий.

Перка́ль, *m.* Perkal, *n. adj.* перка́ле-

Перко́лаб, *m.* Nbf. des Чéремош

б.; 2) *pl. N.* е. по́лонина. [tetrah).

Перко́ша, *f.* Zwergtrappe, *f.* (Otis

Перку́н, *m.* Haubentaucher, *m.* (Pardiceps crist).

Пе́рла, *f.* Perle, *f.*

Перламу́т, *m.* Perlmutt, *n. C.* II. 156.

Пе́рлик, *m. s.* Кийнъ; 2) Art Schmiedewerkstück. [Thautropfen, *m. У.*

Перли́на, *f. s.* Пе́рла; — росі́й

Перли́нок, -нка, *m.* Perlethierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Св.*

Перли́стий, *a.* perlen; 2) perlend,

Перли́ти ся, perlen, *Пар.*

Перли́вни́ця, *f.* Perlmuschel, *f.* (Meleagrina).

Перло́, *n. coll. M.* I. 78 Perlen, *pl.*; перло́м чистий rein, weiss wie Perlen

Ос. (61) X. 59.

Перлове́ць, -вця́, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; Perlenvogel, *m.* *Пар.*

Перло́вий, *a.* von Perlen, Perl; -о́ви́ крупки Perlgrauen, *pl.*

Перлорі́дний, *a.* perlentragend, *B.*

Перна́к, *m.* Federsack, *m.*; 2) —,

перна́ль Made der Hypoderma bovis; *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (*B.*). [Feder-

Перна́тий, *a. K.* I. 28 befiedert;

Перна́тка, *f. s.* Пери́стка.

Перна́ток, -тка, бла́ват — krauskö-

pfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Перна́ч, *m. s.* Пирна́ч, *Зах.* [Schafes.

Перна́чка, *f.* dickes Gedärm des

Перна́чок, -чка, *m.* Federmotte, *f.*

(Alucita), *Пол.* [chen, *n.*

Перна́к, *m.* Federbüchse, *f.* -käst-

Перо́, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Перо́жини, & *s.* Пиро́жини &.

Пероно́бгі, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Перо́ха, *f. aug. s.* Пери́йка.

Перо́ч, *f.* — болотя́на Sumpfpriemel,

f. (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Пе́рса, *pl.* пе́рси. *pl.* Brust, *f.* (bes.

Персва́зия, *f. H.* 255 Ueberredung,

Vorstellung, *f.*

Персідський, перський, *a.* persisch.
 Персик, *m.* He. Pfirsiche, *f.* adj. персиковий. [стїнь.
 Персник, (*d.* перснечок), *m.* s. Перс-
 Персвий, *a.* Ос. (61) VIII. 99 auf-
 gebaucht, aufgeblasen.
 Персть, -та, † *m.* s. Палець.
 Перстач, *m.* — білбчик, *m.* Gänse-
 Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
 Перстень, (-тїнь), -еня, (*d.* пер-
 стник, перстєник, -енєць, *g.* -енця, *m.*
 перстєнка, *f.*), *m.* pl. перстєні, (перснї
 К. II. 15), Ring, Finger, Schmuckring,
m. adj. перстєнєвий, перстньовий Ч.
 III. 440 aus Ringen, *Og.* 92.
 Перстєнєць льон-вій, Leinseide,
 Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
 Перстєнєк, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*
 (Annulata). [(Pteroceras).
 Перстївка, *f.* Fingerschnecke, *f.*
 I. Перть, *f.* Fussteg für den Schaf-
 trieb, *m.* (B.). *Пом.* II. 24.
 II. Перть, *m.* Ziegenbock, *m.*
 Пєрти. (пру. преш пре). *v. a.* drängen,
 drücken, zwingen; 2) *s.* Перєчити, —
 ся streiten, rechten.
 Пєрун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl,
m.; 2) † Donnergott, *m.* adj. перубний.
 Перуняк, *m.* Blitzsinter, Fulgurit, *m.*
 Перушка, *f.* Kammschnecke, *f.* (Val-
 vata). [хати МШ.
 Перхати, *v. n.* flattern, *Фр.* s. Пор-
 Перхкий, *a.* brüchig, leicht zer-
 brechlich, splitterig, *s.* Порхкий.
 Пєрхнути, *v. n.* moderig, brüchig
 werden. [lein, *n.*
 Перцє, *n.* dim. Federchen, Feder-
 Перцївка, *Пар.* перчїнка, *Лєвч.*
f. Pfefferbüchse, *f.*
 Перцьовий, *a.* Pfeffer-.
 Перцьоїд, перцьоїда, *m.* Pfefferfres-
 ser, vogel, *m.* [Capsicum annuum).
 Перцюга, *f.* Beissbere, Paprika, *f.*
 Пєрцюс, *P.* II. 140?
 Перчакївка, (-чик-), *f.* Pfeffer-
 brantwein, *m.*
 Перчанїк, *m.* kleines Backwerk
 mit e. Füllsel aus Nüssen, Honig u. Pfeffer.
 Перчїна, *f.* Piperine, *f.*
 Перчїсті, перцьовати, *pl.* Pfeffer-
 artige (Piperinae, Piperaceae).
 Пєрчити, *v. a.* pfeffern.
 Пєрчитися, brunsten (von Ziegen),

vgl. Перть II.
 Перчїця, *f.* s. Перцюга. [erst, *Лєвч.*
 Перш, перше, перве, *adv.* anfangs; zu-
 Першак, *m.* Anfänger, *m.* T. [f.
 Першакка, *f.* Stute mit erstem Fohlen,
 Першенство, *s.* Первєнство.
 Пєрший, (*d.* першечкий Н 176),
a. s. Пєрвий; hauptsächlich; *am grös-
 sten, am furchtbarsten & Ч. II. 145. 291.
 Першиня, (*d.* -їнка), *f.* s. Пєрвиня.
 Першїньскї царї =? перскї, пер-
 шї ц.? *Кол.* I. 90.
 Пєс, *gen.* пса, *m.* Hund, *m.* *пітї на пси,
 ві пси zu grunde gehen.
 Пєсї головець, -вця, *m.* ein Unthier
 mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.*
 (gew. pl. P. I. 71. II. 185. *Др.* с. 2. *Ра.*
 I. 393—395. [Hündchen, *n.*
 Пєсик, пєск, *gen.* пєсика, *m.* dim.
 Пєсїй, (-пєсїньскїй, Ч. II. 40 пєс-
 кий А. Г. 154) *a.* Hunds-, Hunde-, hün-
 disch; — тїждєнь Woche vom Knecht
 zugedient; — влоєс Straubfuss, *m.* (Pfer-
 dekrankheit); — чєсник Knopfsimse, *f.*
 (Juncus conglomeratus); пєся скїра Sol-
 datentrommel (aus Hundehaut), *f.*
 Пєскáр, *m.* Cobitis barbatula. [ця.
 Пєскоглад, -глад, *m.* s. Пєсковобли-
 Пєслївий, *a.* (B.) s. Пєстєлївий.
 Пєслїни, *pl.* s. Пєслив. [нїва.
 Пєслїнка, *f.* Вол. s. Голубїнка зеле-
 Пєслїнка, *f.* unzeitig abgefallenes,
 frühreifes Obst, bes. Zwetschken.
 Пєсбчник, *m.* Gobius fluviatilis u.
 melanostomus.
 Пєстєлївий, *Зар.* пєстївий, *Ст.*
 В. *a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lie-
 blich; 2) verzogen, verzärtelt.
 Пєстєлївість, -ости, *f.* Zärtlich-
 keit; 2) Verzärtelung, *f.*
 Пєстїк, *m.* I. III. kleiner Malerpinsel.
 Пєстїна, Пєстя, *f.* Epistemia.
 Пєстїти, *v. a.* liebkosen, zärtlich
 thun; — ся коло когó sich an jmdn
 anschmiegen; sich zieren, lieblich spre-
 chen wollen.
 Пєстїй, *m.* verzärteltes, verzogenes
 Söhnlein, Muttersöhnchen, Schosskind, *n.*
 Пєстїйка, пєстїнка, (-їночка), *f.*
 verzärteltes, verhätsheltes Töchterchen;
 verzogenes Kind, *КУ.* [щєнє.
 Пєстїнє, *ОП.* пєстуванє, *n.* s. Пє-
 Пєстощї, *pl.* (пєстощ, *f.* *sgl.* *Py.*)

Liebkosung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.*

I. Пестра́к, *m.* Art buntscheckiger [Pflz.]

II. Пестра́к, *m.* eiserner Rechen.

Пестрий, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig.

Пестринá, *f.* buntgestreifte Leinwand.

Пестри́ня, *Зак.* пестринь, *f.* s. Пестротá.

Пестри́ти, *v. a.* bunt machen, b. färben.

Пестри́ти, *v. n.* bunt schimmern, *Кл.*

Пестро́вий, *a.* aus пестринá verfertigt.

Пестрокрíлий, *a.* *Мог.* mit bunten Flügeln.

Пестропéрий, *a.* buntgefiedert, *Фр.*

Пестротá, *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f.*

Пестру́х, *m.* s. Ласу́ня.

Пестру́шка, *f.* s. Пеструг.

Пестрю́га, *f.* *Accipenser stellatus*; 2) s. Пеструг.

Пестря́к, *m.* *Vanessa polychlores.*

Пестря́нка таво́лка, Blutfleck, *m.* (*Zygaena filipend.*). [gen, warten.]

Пестува́ти, *v. a.* s. Пести́ти; рше.

Песту́нка, (-уночка), *f.* s. Песту́нка.

Песю́га, *m.* *aug.* s. Пес.

Песю́к, *m.* kleiner Hund.

Песю́ха, песя́чка, *f.* Pferdelausfliege, *f.* (*Hippobosca equina.*)

Песа́, -я́ти, песя́тско, *n.* s. Песик.

Песа́чий, *a.* s. Песі́й.

Петь! *int.* s. Пек. [f. Oberkleid, *n.*

Петéк, (*d.* -ечóк), *m.* петечы́на,

Петéлька, *f.* Schlinge, *f.* III. I. 114;

2) *pl.* петелькі́ Bänder zum Tragen der Esstöpfе ins Feld etc. [Gr. 25.]

Петéче, *n.* nicht gewalktes Tuch,

Петлехáтий, *a.* (*Фр.*) s. Пелехáтий.

Петлѝця, *f.* Schnurband, *n.* Schleife, *f.* III. II. 22.

Петлѝвка, *f.* *Strangalia.* [тльов- etc.]

Петлѝванець, *m.* III. s. Пи-

Петля́, *f.* Schlinge, *f.*; петлі́ га тѝтлі́ вимѝчувати vom Kreuz-. u. Quer-

laufen, -Nuschen eines Hasen, *Шог.* 68.

Петри́к, *m.* s. Бѝдрик; 2) s. Петрб.

Петри́ха, *f.* Weib des Петрб; Петри́шин der П. (Sohn etc.).

Петрѝв, -ба, -ба, *a.* des Петрб;

— хрест *Lathraea squamaria*; ба за́куска *Achyrophorus maculatus*; б) Ну-

рочаері́s radiata; -ба́ батогá *Cicho-*

rium intybus.

Петрѝвка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малѝнька нічка-петрѝвочка.

Петрѝвна, *f.* Tochter des Петрб.

Петрѝвний, петрѝвщаний, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der петрѝвка.

Петрѝвщина, *f.* die Gabe von Käse u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petrifeste gegeben. [m. Peter, Petrus.]

Петрб. Петру́нь, (у́ньо), Петрусь, Петро́ж, *m.* N. e. Berges.

Петро́па, *m.* s. Прото́па.

Петру́ха, *f.* kümmelblättrige Silge (*Selinum carvifolium.*)

Петру́шка, (*d.* -у́шечка), *f.* Petersilie, *f.* (*Petroselinum sat.*); *adj.* петру́щин, aus P.; петру́шкѝвѝ уставки Art Stickmuster *Kol.* I. 48. [2) s. Пеця́к.]

Петю́х, *m.* II. n. 65. лишѝ дух та —

Петю́шка, *f.* *Cobitis taenia.*

Пѝц, *m.* s. Піч; пѝцѝк, -цка́, kleiner Ofen; — до ка́ви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*

Пѝцкати́ся, *Левч.* s. Па́нькати́ся.

Пѝцу́х, *m.* s. Пічкѝр 1).

Пѝця́к, *m.* glühender Eisendraht (zum Durchbrennen des Pfeifenrohres).

Пѝч, *f.* s. Піч. [sten, *m.*

Пѝча́к, *m.* Maiskolben gut zum Rö-

Пѝча́ль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübnis, *f.* (Ч. V. 345 *masc.* als Reimw. zu жаль). [kränken.]

Пѝчалѝти, *v. a.* bekümmern, betrüben,

Пѝчалѝти, *v. n.* У. Ф. in Kummer leben, in K. vergehen, sich grämen, sich härmen. [bekümmert, trübsinnig, traurig.]

Пѝча́льни́й, пѝчалѝвѝтий, *M.* II. 128

Пѝча́ть, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2)

Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*

Пѝча́тати, *v. a.* siegeln, zu-, versie-

siegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.

Пѝча́тѝнци́, *pl.* *Sigillariae*, *B.* [gel.]

Пѝча́тка, *f.* s. Пѝча́ть 1); kleiner Sie-

Пѝча́тка́р, *m.* Siegelstecher, Pet-

schieferstecher, Graveur, *m.* Пар.

Пѝча́тѝни́й, *a.* zum Buchdruck geh;

-е слѝво das (öffentliche) gedruckte

Wort; 2) Siegel, *Пар.* [ker, *m.*

Пѝча́тѝник, *m.* Drucker, Buchdruck-

Пѝча́тѝня, *f.* Buchdruckerei, Drucke-

rei, *f.*; 2) Druk, *m.* Drucklegung, *f.* *Мог.*

Печáтувати, *v. a. s.* Печáтати 1).
 Печені, *pl.* *Фр. s.* Печінка (*pl.*).
 Печенóчники, *pl.* Lebermoose, *pl.*
 (Hepaticae).
 Печенюх, *m.* gebratener Apfel.
 Печéня, *f.* Braten, *m.*
 Печéра, (*d.* печéрка) *f.* Höhle, Grotte,
 Kluft, Gruft, *f. adj.* печéрський. Höhlen-
 Печеріця, (*d.* -йчка) *f.* Feldblät-
 terschwamm, Champignon, *m.* (Agari-
 cus camp.).
 Печéрник, *m.* Höhlenmönch, *m.* *ОБ.*
 Печéя, *f.* Leck. *s.* Печій.
 Печій, пекті́. [пеку́, (печу́), печéш.
 печé], *v. a.* backen, braten, rösten; 2)
 brennen; 3) — ся на сонци sich den
 sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
 Печиво, *n.* Gebäck, *n.* *H. 5.* das Ge-
 backene: Brod &; — хлѣба der ganze ein-
 malige Schub des Brodes in den Backofen.
 Печіак, *m. s.* Печáк.
 Печіва, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
 Печіще, *n.* (*aug*) *s.* Піч, Ofen, *m.*
 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u.
 Ofen) gestanden, *C. II.* 117. [Згáга.
 Печія́, *f.* *Mi. II.* 71 Sodbrennen, *n. s.*
 Печінка, *f.* Leber, *m.* (hepar); 2) *s.*
 Печéня, *Пр. III.* 288.
 Печіркувати, *v. n.* in Höhlen u.
 Löchern Fische fangen; *subst.* печіркó-
 ванє, *n.* [s. Песóчник.
 Печкóур, *m.* *Кч.* 309 *s.* Пічкóур 1); 2)
 Печник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
 Печоглáдниця, *Ч. IV.* 95. печоглá-
 дниця 615, *pl. s.* Оглáдниця, обóврини.
 Печурічка, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hi-
 rundo riparia).
 Пещéня, *n.* das Liebkosen, Zärtlich-
 thun; 2) das Verzärteln, Verhättseln.
 Пещéра, *f. s.* Печéра. [*m.* *Пар.*
 Пивáк, пивáр. *m.* Biertrinker, -bruder,
 Пивáрня, *f.* Bierhaus, *n.* -halle, -bank,
f. *Пар.*
 Пивáти, *v. a.* oft trinken.
 Півний, *a.* Bier; bierfarbig.
 Пивніця, (*d.* -йчка) *f.* Keller, *m. adj.*
 пивнічний. [Kellermeister, Kellner, *m.*
 Пивнічий, *s. a. m.* пивнічий, *m.*
 Пивнолїкий, *a. P. I.* 131? *st.* Пов-
 лїкий?
 Піво, (*aug.* пивіще, *dim.* пивцé), *n.*
 Bier, *n.* *наваріти півá Verwirrung
 verursachen.

Пивовáр, (-áрник, *Пар.*) *m.* Bierbrau-
 er, *m.* (-áрка, *f.* -áuerin, *f.*).
 Пивовáрня, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräu-
 haus, *n.* [Brauen geh., Brau-
 Пивовáрський, (-áрний), *a.* zum
 Пивовáрство, *n.* Bierbrauerei, *f.*
 das Bierbrauen.
 Пивовáрчýк, *m.* Brauerknecht, *m.*
 Пивопій, *m.* *Пар. s.* Пивáк.
 Пивóта, *f.* *Др. с. 379 Wein.* der горівка.
 Пигіця, піголиця, *f. s.* Чáйка, Кіе-
 битз, *m.* *Пом. III.* 113.
 Пилу́лькати, *v. a.* langsam trinken
 (голь-голь!). [wächse (Sapotaceae).
 Пилгвицевáти, *pl.* Breiäpfel-Ge-
 Пиж, *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N. e.*
 Kinderspieles *Ч. IV.* 39. *Пом. III.* 86—87.
 Пижмáк, *m.* Zibethmaus, *f.* (Fiber
 zibeth.) *adj.* пижмáковий, *Пол.*
 Пижмáнець, -нця, *m.* Moschuspolyp,
m. (Eledone). [ха moschatellina).
 Пижмівчик, *m.* Bisamkraut, *n.* (Ado-
 Піжмо, *n.* Moschus, Bisam, *m.*; 2)
 edle Schafgarbe (Achillea nobilis) *Me.*
 70; 3) *s. d.* vor. *Ч. V.* 462; 4) Т-часе-
 tum vulg); *adj.* пижмóвий.
 Пижмóвєць, -вця, *m.* echtes Mo-
 schusthier, *n.* (Moschus moschiferus), *Пол.*
 Пі́ва, *f.* §. Maul, Gefriss, *n. s.* Пі́ка.
 Пизáтий, *a.* bausbackig, feistwangig.
 Пивáни, *pl. s.* Пáваєнє.
 Пі́зи, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buch-
 weizenteig mit eingeöltem u. zerdrück-
 tem Knoblauch.
 Пій, піймо, пійте, *imperat.* zu Пі́ти.
 Пійка, *f. s.* Піцáк.
 Пійкати, *s.* Пікаги (*B.*).
 Пик! *int.* аві пик! *Ф.* keinen Muck!
 nicht einmal ein Bischen. [Gesicht, *n.* *Мх.*
 Пі́ка, *f.* §. Backen, *m.* Maul, Gefriss,
 Пійкати, пікнути, *v. n.* einen klei-
 nen Laut von sich geben, hören lassen,
 mucksen; — лóльку sich gemüthlich
 die Pfeife schmauchen.
 Пикáтий, *a. s.* Пизáтий.
 Пійл, *m.* Staub, *m.*
 Пилá, *f.* Säge, *f.*
 Пилáвни, *pl. s.* Пилáнє.
 Пилáчка соснóва, Kiefern-Blatt-
 wespe, *f.* (Tenthredo pini).
 Пійлга, *f.* Sorge, Besorgung, *f.* [ко.
 Пилéнько, *adv.* *Л.* 100 *s.* Пилéнь-
 Пилигрíмка, *f.* *He.* Pilgerin, *f.*

Пиліна, (*d.* пилінка), *f.* Staub, *m.* das kleinste, geringste Theilchen; Staubkorn; Mehlstaub, *m.*; 2) *das Vergängliche.

Пиліна, *n.* Holzsägespäne, *pl.*

Пилинкова́тий, *a.* staubartig.

Пиліп, Пиліпцо, *m.* Philippus.

Пиліпівка, *f.* Adventfasten mit dem Tag des h. Philipp (Ende November) anfangend.

[раско́льник.

Пилипѡн, *m.* Art grossruss Sectirer:

I. Пиліти. *v. a.* stauben, *Марк.* 105. — пїлом den Staub aufwirbeln *Ч. IV.* 138.

II. Пиліти, *v. a.* sägen; feilen; 2) beißen, *Фр.*; 3) antreiben; 4) aufmerken, scharf beobachten *Wgr.* 101.

Пиліш, *m.* Lagerstätte der Schweine, schmutzige Stätte, *Га.* II. 56.

I. Пїлка, *f.* Ball, *m.* [pila].

II. Пїлка, *f.* kleine Säge, Handsäge, *f.* (*d.* пїлочка); 2) *s.* Пильнік.

Пилкѡваний, *a.* gesägt, gezähnt.

I. Пїльній, *a.* *M.* II. 151 Staub-, staubig.

II. Пїльній, пильно́вийтий, *Max.* (-ува́тий), *a.* fleissig, emsig, eifrig, sorgsam, sorgfältig; dringend, angelegentlich, pressant; *adv.* -но — — eilig, schnell; *b)* eindringlich, unverwandt: — поди́віти ся на ко́г.

Пильнік, (*d.* -йчок). *m.* Feile, *f.*

Пильніця, *f.* Sägefiege, *f.* (Xylota).

Пїльність, -ости, *f.* пильно́ване, *n.* Fleiss, *m.* Emsigkeit, Sorgfalt, Sorge, Achtsamkeit, *f.* das Streben.

Пильнува́ти, *v. a.* bewachen, acht haben, besorgen; aufmerken, abwarten; — ко́г auf jmdn achten.

Пильня́, *f.* Sägemühle, *f.* *Шл.*

Пилѡвник, *m.* Griffel, Staubweg, *m.* (stylus), *B.* [nus pristis] *Вол.*

Пилѡс, *m.* Sägefisch, *m.* (Squali-

Пилорѡгі, *pl.* Sägehörnige (Serricornia).

Пилѡчник, *m.* *s.* Пїдич *m.*

Пилува́ти, пиліти, *v. a.* *s.* Пиліти II. 1), 2) 3); на ко́г jmdn zur Eile antreiben; — ся sich beeilen; *s.* Пильнува́ти.

Пильце́, (пьяльце́), *n.* *s.* Вильце́?

Пильча́стий, *a.* *B.* *s.* Пилкѡваний.

Пильчаторѡгі. *pl.* *s.* Пилорѡгі.

Пїльщик, *m.* *Ч.* I. 51 *s.* Трач.

Пилѡга, *f.* *aug.* *s.* Пил. [*Пом.* III. 19.

Пилѡк, *m.* Sumpfwelpe, *f.* (Circus).

Пилѡля, *f.* Pille, *f.* (pillula).

Пилѡх, *m.* Blattwespe, *f.* (Tenthredo).

Пилѡховець, -вця, *m.* Blattwe-spenschwärmer, *m.* (Sesia tenthredini-formis).

Пилѡк, *m.* Staubgefäss, *n.* (stamen), *B.* *adj.* пилѡко́вий цѡвіт Staubblüte, *f.*

Пилѡстра. *f.* Pfeiler, Pilaster, *m.*

Пилѡти, *v. a.* *s.* Пиліти II. 1).

Пїмфа, пїхва, *H.* 81 *f.* angezündete Papierdüte um jmdm den Rauch in die Nase zu blasen (aus Muthwillen).

Пиндїга, *f.* Art Sauersuppe aus sauerer Milch gekocht.

Пїндик, *m.* *H.* 292 *s.* Хвїст.

Пиндичїне, *n.* *Фр.* Plausch, *m.* Ge-plärr, *n.* [wonach sehr suchen; ansuchen, §.

Пїндорити за чим etw. urgieren,

Пиндѡчити. *v. a.* an-aufziehen; — ся hoffärtig werden. [stören, (*B.*).

Пинїти, *v. a.* hindern, abhalten, *BB.*;

Пинїти, *v. n.* zögern, säumen.

Пипѡк, *m.* (*B.*) *s.* Пїпѡк.

Пїпка, *f.* Brustwarze *f.*; 2) Mundstück beim Tabakspfeifenrohre, *n.*

Пїпнавка, *Зг.* пипнавїна, *f.* Grü-belei, *f.* leichtere Arbeit.

Пїпнати, *v. a.* grübeln, picheln.

Пїпоть, -птя, *m.* Pips, *m.* (Art Hüh-nerkrankheit an d. Zunge).

Пїптики, *pl.* Fleischwüchse am Kopf des Hahnes &, *pl.*

I. Пир, *m.* — жовтокрїлий, *V. s.* Пер.

II. Пир, *m.* Gastgelage, *n.* Schmaus, *m.* Bankett, *n.* III. I. 361. — ве́сти з ким mit jmdm Gastgelage halten, sich unterhalten; *b)* hadern, streiten; 2) Ha-der, Streit, *m.* *s.* Пєрти. [Hündin, *f.*

Пирѡ, (*B.*) пїргѡ, *m.* *f.* Hund, *m.*

Пирѡч, *m.* *s.* Пєргѡч.

Пирєй, пирїй, & *s.* Пєрїй. Quеcke; 2) Strohasche, *f.* *Пом.* III. 89.

Пирєйник, *m.* Grubber, Exstirpa-tor, *m.* *Гн.* 67.

Пїрий. *a.* *Закл.* leer. [(*Фр.*) *Пом.* III. 89.

Пирїти, *v. n.* von Zorn entbrennen,

Пирїг, -ога. (*d.* пирїжок, -жкѡ). *m.* gefüllter Kloss, Maultasche, *f.*; 2) Pасте-те, *f.*; 3) *pl.* пирѡгї Hungerzwetchken, *pl.*

Пиркѡтий. *a.* stumpfnasig, *s.* Кирпѡтий. [genussreich, schmausend.

Пирлївий, *a.* *Зар.* (*Веч.* I. 18)

Пирній, *a.* fett, nahrhaft, (*Фр.*).

Пирнячий, *a.* scharf vom Geruch (alter Käse, Essig etc.).

Пирѳванѳ, *n.* das Abhalten des Gastgelages, Gelage, das Zechen, *Mal, n. Kov. Kn.*

Пирѳженѳ, *n.* Wasser in dem пирогъ gekocht wurden, *n.* [*Kol. I. 311.*

Пирѳжини, *pl.* fünfter Hochzeittag,

Пирѳжити ся, sich wie ein пирѳgeberden, sich viel ausnehmen, ein Gernegross sein wollen: *колысь не пирѳ, то не пирѳжити ся!*

Пирѳскати, пирѳнути, *v. a. s.* Прискати &; 2) *v. n.* elastisch ausschellen.

Пирѳскяч, *m. s.* Омелюх (Turdus).

Пирѳский, *a. A. I.* 35 кинь — feuerig schnaubend *II.*

Пирѳнути, *v. n.* fortlaufen, sich auf u. davon machen, *P. I. 6;* 2) zerbrechen, springen, rissig werden, *У;* 3) * verenden, sterben.

Пирѳть, *m. s.* Перть.

Пирѳвати, *v. n.* Gastgelage halten, schmausen, zechen, *К. Kn.*

Пирѳхати, пирѳхнути, *v. n.* leise schnauben, wispern.

Пирѳц, *m. s.* Прищ.

Писак, писакя, §. *H. 118. III. II. 1.* писальник *He. m. s.* Писар 1); 2) *s.* Писатель.

Писальний, *a.* Schreib-, *m.*

Писало, (*d.* писальцѳ), *n.* Schreibstift; Bleistift, Schieferstift, *m. Cm.;* 2) Schreibzeug, *n.* Бор.

Писанѳ, *n.* das Schreiben, Malen; 2) Schrift, *f.* Schriftwerk, *n.* (*d.* писанѳчко).

Писанйна, *f.* Schreiberei, *f.*

Писанка, *f.* in Mustern bemaltes Ei, *s.* Писати.

Писар, (*d.* писарѳцѳ, -рѳя, писарчѳк), *m.* Schreiber; Scribent, Scribler; Gemeindeschreiber; ehem. Schriftführer in e. Kanzlei, *m.;* 2) —, писарка, *f.* Alburnus (Aspius) Baldneri. [*fleckt.*

Писарѳстий, *a.* bunt gestreift, *ge-*

Писарка, *f.* Gattin des писар (*d.* Gemeindeschreibers), *f.;* 2) писарка, писарня, *f.* писарство, *n.* Schreibamt (-dienst) in e. Gemeinde, *n.*

Писарня, *f.* Kanzlei, *M. II. 122;* literarische, schriftstellerische Werkstatt, *К.*

Писарский, *a.* Schreiber-.

Писарчити, писарювати, писарити, *v. n.* Schreiber sein; scribeln.

Писатель, *m.* Schriftsteller, *Literat, m. adj.* писательский schriftstellerisch, *Пар.*

Писателька, *f.* Schriftstellerin, *f.*

Писательство, *n.* Schriftstellerei, *f.*

Писати, (*пѳшу, пѳшем*), *v. a.* schreiben, verzeichnen; ver-, abfassen; 2) malen, zeichnen; fummeln; 3) — ся sich schreiben, sich nennen, heissen; *b)* —

ся на щѳь einer Sache beitreten, beipflichten, (etw. unterschreiben); *ptc.* пѳсаний geschrieben (*opp.* ѳстний); bemalt, bunt; -ни рѳви buntgestiockte Gewänder; -а травя Bandgras, *n. B.* -а хвѳлька *Ф. (Поѳз. (67) 33?*

Писачка, *m. f. dim. s.* Писакя, *H. 118;* 2) Fummelholz (des Schusters), *n.;* 3) Art Krankheit? *M+B. 180.*

Писемѳстий, *a.* dünn gestreift, (*B.*).

Писѳцѳ, -сѳя, *m. s.* Писатель.

Писк, пѳскит, -оту, *m.* das Piepen, Wimmern; Gerpfiff, *n.* [*Gr. 26.*

Пѳскавецѳ, -вѳя, *m.* Art Kraut,

Пискати, *a.* пискяч, *m.* ein loses Maul habend.

Пѳски, *pl.* Wangen, Backen, *pl.;* *s.*

Пѳсок: бѳб як кячачѳ пѳски.

Пѳскѳвка, *f.* ganz junge Henne.

Пѳскѳр, -ора, пискѳр, *m.* Schlammbeisser, Wetterfisch, Bisgurn, *m.* (Cobitis fossilis).

Писклявий, *a.* piepend.

Пискля, -яти, *n. Cm.* junger, unflügger Vogel, junges Vöglein, Kuchlein, *n.*

Пискѳвѳб, пискорѳвѳб, *m.* Art Fisch, *B.*

Пискѳрѳватий, *a.* grau-schwarzweiss (e. Kuh &). [*erwiedern.*

Пискѳвати, *v. n.* lose maulen, barsch

Пискѳля, *f. s.* Пискати.

Писляна, *f.* Паслян, пѳсляни (*pl.*).

Письямак, письямака, *m. s.* Писак, Scribent, *m.* der Gelehrte (im verächtl. Sinne) *К. adj.* письямацкий, *s.* Писательский. [*richt. m.*

Письямаченѳ, *n.* §. Elementarunter-

Письямачити, *v. a.* корѳ jmdm Elementarunterricht ertheilen, *Ос. (62) I. 66.*

Письямѳнецѳ, -вѳя, *B.* письямѳвецѳ, -вѳя, *Ст. ОII. m. s.* Писатель, *adj.* письямѳецкий *OIII. s.* Письямѳнѳчий.

Письямѳний, *a.* schriftkundig, des Lesens u. Schreibens; kundig; gelehrt;

2) schriftlich; Schrift-; 3) Schreib-, *Пар.* Письямѳник, *m.* der Schriftgelehrte.

Письменныйчій, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei; 2) Literatur, *f.*

Письменність, *-ости, f.* Schrift-

Письменный, *a.* — знак Schriftzeichen, *n. Пар.*

Письменство, *n.* Kenntniss des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *K.; 2) Bildung, f.*

Письмо, (*d.* писемцѣ), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; etw. Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.; 2) Blatt, n.* Zeitung, *f.;* 2) Buchstaben, *pl.* дрібнѣ — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учѣти ся письмá lesen u. schreiben lernen; на письмі schriftlich.

Письмовність, *-ости, f. ОИ. s.* Письменність. [führer, *m.*

Письмовдець, *-дця, m.* Schrift-

Письмолій, *m.* Schriftgiesser, *m. Пар.*

Письмолійня, *f.* Schriftgiesserei, *f.*

Піснути, *v. m.* mucksen. [anfangen.

Писнути, *v. a. Ко.* 17 zu schreiben

Писовня, *f.* Rechtschreibung, *f. До.*

Писок, *-ска, (d. -очок), m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.

Пісувати, *v. a.* oft schreiben, *Ф.*

Писулька, *A-G.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Graptomyza), *B.*

Писуля, *m. §.* Schreiber, *m.*

Пісче, *s. n. a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofschreiber, *f.*

Пита́ний, *a.* Frage-, Frag-, *Пар.*

Пита́не, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.*

Пита́нка, *f. s.* По́пит.

I. Пита́ти, *v. a. † V.* ernähren.

II. Пита́ти, *v. a.* fragen; ко́го, за ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, *n. v.* achten; — ся ко́го за, про, о що jmdn wornach fragen.

Питва́, *f. Ог.* 99 Trinkgelage, *n.*

Питво́, *n.* Getränk, *n.* Getränk, *m. M. Ст. s.* Питѣ. [*m.* Getränk, *n.*

Питѣ, *питенѣ, n.* das Trinken; Trank,

Питѣйний, *a.* б́дкуп *C. II.* 104 Schank-

Пітель, *-гя, m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m., 2) das Beuteln, Duchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, f. He. (Пр. XI. (1) 66).*

Піти, (*пю, пеш, пѣ*), *v. a.* trinken;

2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до ко́го jmdm zutrinken; хотѣти піти dürsten, Durst haben.

I. Пі́тими́й, *a. P. II.* 157 trinkbar.

II. Пі́тими́й, *a. M. II.* 175. *He. s.*

Пі́томи́й.

Пі́тка, *f.* Plumpsack, *m.; 2) Art Gesellschaftsspiel mit Nachfragen nach e. von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (e. Münze etc.).*

Пітлѣвий, *a.* neugierig, fragelustig.

Пітлѣванець, *-нця, m.* mit dem Weissbrod gut genährt.

Пітлюва́ти, *v. a.* beuteln, durchsieben; питлѣваний хлѣб aus gebetteltem Mehl gebacken, Weissbrod.

Пітній, *a.* — мід *s.* Питущий 1).

Пітоменність, *B. пита́мость, f. Гол.* пита́мство, *n. V.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [nes Seminar etc.).

Пітомець, *-мця, m.* Zögling, *m. (ei-*

Пітоми́й, (*-тьом-*), *пита́менний, a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.

Пітоньки, *пита́чки, v. a. dim. s.*

Пі́ти.

Піту́лькати, *v. a. s.* Дули́ати.

Піту́н, *m. Гол. I.* 324 Trinker, *m.*

Піту́чка, *f.* Topf, *m.*

Піту́щий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereit; — мід Meth, *m.; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken Пр. VI.* 545; trunksüchtig, *C. I.* 62. *K.*

Піта́тко, *n.* Trinkgeschirr, *n.*

Пі́ха́, *f. ГИ. s.* Горді́ня, Hoffart, *f.*

Пі́хати, *v. a. s.* Опі́хати *Ч. I.* 261.

Пі́хати́й, *a. M. II.* 32 hoffartig, stolz.

Пі́ха́ч, *m.* Stosszahn, *m. Пол.*

Пі́хить, *пихіць, int. & s.* Пехе́ць &.

Пі́хнути, *v. a.* anhauchen.

Пі́хорну́ти, *v. a.* reißen, *M+B.*

Пі́хота́, *f. s.* Пі́ха *R.* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f. До.*

Пі́хті́й, *m.* Schnauber, *m.* [fen, *Кн.*

Пі́хті́ти, *v. n.* schnauben, schnau-

Пі́цькати, *пі́цяти, v. a.* pfuschen, picheln; wühlen.

Пі́цу́ра, *f. aug. s.* Пі́ха.

Пі́шанѣ, *n.* Hoffart; Ziererei, *f. He.*

Пи́шати ся, *пі́шнати ся,* sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.

Пишкі́, *pl.* Blutfedern, *pl.* s. Пішок.

Пішній, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht, pompös. [art, f.; 2] s. Пишнота.

Пішність, -ости, *f.* Stolz, *m.* Hoffprangend, mit prangenden Farben, *K.*

Пишнобу́тний, *a.* herrlich, üppig, *Kл.* [Flügeln, *Мл.*

Пишнокр'я́лий, *a.* mit schönen

Пишнота, *f.* stolze Schönheit, st. Zier, st. hehre Pracht, Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* prachtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*

Пишньо́ха, (*д.* -о́шка), пішня, *f.* die sich brüftet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.

Пишноцві́т, квіт —, *m.* *Мл.* пиш-

Пішо́к, -шка, *m.* Federkiel, *n.* s. Пиш-

кі́, *Пот.* III. 86.

Пішо́н, *a.* Ч. III. 294 s. Пішній.

Піща́, *f.* P. I. 1. Nahrung, Speise, *f.*

Пища́ль, *f.* Flinte, Büchse, *f.* Schiessgewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *АД.* I. 249. 254. II. 121.

Пища́лка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen).

Пища́ти, *v. n.* pieren; pfeifen.

Піщя́й, *m.* schmäleres Ende des Eies, *s.* Носик.

Піщик, *m.* Mundstück, *n.* (від люльки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) s. Пішок (*Фр.*).

Піщити, *v. a.* s. Р'яти, *Gr.* 26.

Піщок, -шка, *m.* У. s. Чип, л'вар.

Пищу́х, *m.* — деравч Baumläufer, *m.* (*Certhia* famil.).

Пібра́ти ся, *s.* Побра́ти (ся).

Пів, *adv.* u. *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів ро́ку (піврі́к) ein halbes Jahr, півко́пи (півко́па) halbes Schock etc. (*s.* unten an entspr. St.); пів бі́ди halbwegs, leidlich angehend; на-пів (навпів *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів до́роги am halben Wege; пів до дру́гої halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-

Піва́ркуш, *m.* halber Bogen Papier; *adj.* піваркуше́вий.

Піво́біч, *adv.* *Мог.* (*Ск.* 26) halbseits.

Півбо́жок, -жка, *m.* Halbgott, *m.*

Півбо́чок, -чка, *m.* s. Полу́бічок.

Півва́крик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*

Півга́к, *m.* s. Полу́гак.

Півго́динний, *a.* halbstündig.

Півго́лий, *a.* halbnaackt.

Півго́ни, *pl.* halbes Gewende, *s.* Го́ни.

Півго́лосом, *ГШ.* в півго́лоса, *Кн.* *adv.* halblaut. [*m.* *ГШ.*

Півгру́нто́вий хлоп, Halbbauer,

Півда́рмо, *adv.* halb umsonst.

Півдана́йцята, *num.* zwölftehalb.

Півде́вята, *num.* neuntehalb.

Півде́нь, *m.* der halbe Tag, з півдня *P. II.* 167 = з полу́дня, *s.* Полу́дне.

Півде́нний, *a.* halbtägig.

Півде́сята, *num.* zehntehalb.

Півдру́га, *num.* s. Півтора, *Гол.* 445.

Піве́нь, *g.* півня, *m.* Hahn, *m.* s. Когу́т.

Піве́ць, -ця́, *m.* Sänger, *m.*

Півзи́не, *n.* півзинка, *f.* півзі́ни, *pl.* s. Півзине́, ківа́йна, перевесло́ am

First des Strodaches.

Півка, *f.* s. Пілака.

Півкаба́лка, *f.* halber Bogen. [ter).

Півкв'а́рта, *f.* halbe Quart (ca. $\frac{1}{2}$ Li-

Півкв'а́тирок, -рка, *m.* halbe кваті́рка (ca. $\frac{1}{8}$ Liter). [півкіло́вий.

Півкі́ло, *n.* halbes Kilogramm; *adj.*

Півкі́пка, *f.* Ко. 32 kleine Münze (пів ко́пій).

Півко́вник, *m.* s. Полко́вник.

Півко́лєсні́, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.

Півко́ло, *n.* *Пар.* s. Півокру́г.

Півко́па, *f.* півко́пок, -пка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getreides s. Полу́кіпок.

Півко́шик, -ши́ка, півко́шок, -шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*

Півкру́глий, *a.* halbrund.

Півкру́гом, *adv.* im Halbkreis, halbkreisförmig. [*Пар.*

Півкру́жок, -жо́ка, *m.* s. Півокру́г,

Півку́ля, *f.* Halbkugel, *f.*

Півкурча́, -а́ги, *n.* halbes Hühnchen.

Півлі́дний, *a.* starr wie Eis, *Лір.*

Півлі́тний, *a.* *Пар.* s. Піврі́чний.

Півме́рлий, *a.* halbtodt.

Півме́таль, *n.* Halbmetall, *n.*

Півмі́сяць, *m.* Halbmond, *m.* *adj.*

півмі́сячний halbmonatlich. [förmig, *B.*

Півмі́сячко́ватий, *a.* halbmond-

Півмітійний, *a.* halbmythisch, *He.*
 Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.
 Півник, (*d.*-ичок), *m.* *dim.*s. Півень,
 junger Hahn; 2) Tulpe, *f.* *См.*; 3) *pl.*
 Corydalis sava, Orobus vernus, Iris bo-
 hemica, I. pseudacorus, I. sibirica.
 Півниківий, півнячий, *He.* *a.* des
 Hahnes. [(drollig) geberden.
 Півнити ся, *См.* sich wie ein Hahn
 Північ, -очи, *f.* Mitternacht, *f.*;
 о півночи, о північ, *им* М.; (*d.* пів-
 ночка); 2) Norden, *m.* на північ ге-
 ген, nach N.
 Північний, (-ночний), *a.* mitter-
 nächtlich; 2) nördlich, nordisch.
 Піводинайцята, *num.* eilftehalb.
 Півоконце, *n.* Halbfenster, *n.*
 Півокруг, *m.* Halbkreis, Halbzirkel,
m. півокругом, *adv.* *s.* Півкругом, *Фр.*
 Півонія, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).
 Півобрити, *v.* *n.* jammern.
 Півосьма, (-ми), *num.* achtehalb. [*m.*
 Півострів, *m.* Halbinsel, *f.* Chersones,
 Півоберт, *m.* *m.* *s.* Півокруг; пів-
 чертом, *adv.* *s.* Півкругом, *М.*
 Півобчком, *adv.* mit verstohlenem
 (halbem) Blick, *У.*
 Півпанок, -нка, *m.* *s.* Підпанок, *Т.*
 Півпарубок, -бка, *m.* *s.* Парубчак,
 Jüngling, *III.* I. 103. [цѣрек.
 Півцѣрек, *adv.* quer entzwei, *s.* По-
 Півпиво, *n.* *Пар.* Halbbier, *n.*
 Півпівника, *n.* *indecl.* *k.* halbes jun-
 ges Hähnchen (in d. Fabel).
 Півповѣрх, *m.* Halbgeschoss, *n.* *Пар.*
 Півпівний, *a.* — кут gerader Winkel.
 Півполуденник, *m.* Mittagshalb-
 kreis, *m.*
 Півполукіпок, -пка, *m.* $\frac{1}{4}$ Schock.
 Півпоперечник, *m.* *Пар.* Halb-
 messer, *m.*
 Півпята, *num.* fünftehalb.
 Піврік, -оку, *m.* Halbjahr, halbes Jahr.
 Піврілок, -лька, *m.* $2\frac{1}{2}$ — 3 Joch
 Acker.
 Піврічний, (-рочний), *a.* halbjährig.
 Півроче, *n.* Halbjahr, Semester, *n.*
 Півружі, *pl.* Art Muster der Lei-
 nenstickerei.
 Півсамогла́сна, *f.* *Оу.* §. 12. пів-
 сáмовук, *m.* *Дгр.* Halbvocal, *m.* (se-
 mivocalis).
 Півсвіт, -іта, *m.* halbe Welt, Halb-

welt, *f.* *К.* — русáлок *КУ.* I. 223 flotte
 leichte, wüste Welt; demi-monde.
 Півсема, (-ми), *num.* siebenthalb.
 Півсе́ток, *s.* Півсе́ток.
 Півсѣх, півтих, *adv.* *Пр.* V. 411
 zweifelhaft, räthselhaft. [thargie, *f.*
 Півсмерть, *f.* *Ф.* halber Tod, Le-
 Півсонє, *n.* *У.* півспячка, *f.* *Фр.*
 Halbschlummer, *m.* [im Halbschlummer.
 Півсонно, *adv.* *МШ.* im Halbschlaf,
 Півсе́ток, -тка, *m.* Halbhundert, *n.*
ГШ. — полотна́ 50 Ellen & Leinwand
 als ein Stück. [ta Getreides.
 Півстѣрок, -тка, *m.* kleinere стѣр-
 Півстѣн, -ѣну, *m.* gebrochenes Stöh-
 nen. [*n.* *adj.* півсуконний.
 Півсукно́, півсуконце, *n.* Halbtuch,
 Півта́лѣр, (-ляр), *m.* halber Thaler.
 Півте́мний, *a.* halbdunkel.
 Півто́н, *m.* Halbton, *m.*
 Півтора, *m.* *n.* півтори, *f.* *num.* an-
 derthalb, *Оу.* §. 184. 5. -ра людского
P. II. 130 was nicht ganz in Ordnung
 ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstüm-
 meltes, Thörichtes, *He.*; * — нещастя
 scherzh. *Вейн.* des Dreschflegels, des Ge-
 wehres mit dem Bajonett u. ähnl.
 Півтора́к, *m.* Feld $1\frac{1}{2}$ Morgen
 umfassend; 2) *pl.* півтораки́ Paar Ochsen
 von nicht gleicher Größe. [dert.
 Півтора́ста, *num.* anderthalbhun-
 Півтора́чка, *f.* Brett von $1\frac{1}{2}$ Zoll
 Dicke, *n.*
 Півтретя, *m.* *n.* півтретї, *f.* *num.*
 drittheil, *Оу.* §. 184. 5; — ста = 250.
 Півхлоп'я, -яти, *n.* kleiner Bursche,
Лев. [geschieden.
 Півці, *pl.* Felder dh Sträuche etc.
 Півча́, -яти, *n.* *s.* Пілка, пічина.
 Півчварта, *num.* viertelhalb; — ста
 = 350.
 Півша́р, *m.* *ГШ.* *Пар.* *s.* Півку́ля.
 Півшеста, *num.* sechsthalb.
 Півши́рок, -рка, *m.* (пóля) halber
 Morgen Feldes.
 Півшовко́вий, *a.* halbseiden.
 Півшорки, *pl.* englisches leichtes
 Pferdegeschirr.
 Пігані́стий, *a.* bunt gestreift.
 Пі́гий, *m.* Nbf. des Прут.
 Пігна́ти, (пожѣну, пожѣнеш), *v.* *a.*
 treiben, fortreiben; * — химери tolle
 Spässe, Unsinn treiben, *Кв.* 197; — ся

und v. n. за ким jmdm nachsetzen um ihn zu ereilen; forteilen.

Пігнути, v. a. s. Погинати.

Пісва, f. Quitte, f. (Cydonia vulg.).

Пісўлка, f. s. Пяўля.

I. Під, g. подá, m. Dachboden, m. das obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle, in d. Scheune etc.

II. Під, praep. unter, bei, an, gegen, hin; für, zu; I) mit dem Accusativ (auf die Frage wohin?) bez. під a) den Gegenstand unter den e. Bewegung geschieht, oft mit Ausdruck der blossen Annäherung, namentl. bei Städten: під стіл пустити, кинути unter den Tisch; під вікно піти, під Львів прийти. ставати; під гору den Berg hinan, bergauf; під воду піти unter das Wasser versinken; під вінець розчесати fertig unter den Brautkranz, für das Anlegen des B., під бараблю гноїти; під лад комў итї jmdm sich fügen; підходити під корó * jmdn zu gewinnen trachten; під охóту напїти ся sich ein Räuschohen holen; під сїлу робїти gegen (über) die Kraft arbeiten; dgl. По-під: по під гай, повід стóли, повід гóри, взїти повід бóки unter die Arme fassen, виглядати повід ясні зóри gegen Morgendämmerung; b) wird під гебр. um den Begriff der Unterwerfung auszudrücken; під Москалі піти sich unter russische Botmässigkeit begeben; взїти корó під свою рўку unter seine Leitung nehmen, — під нóги mit Füßen treten, — під стóрожу unter die Wache stellen; під мїлий Бир казати bei Gott betheuern; c) bez. під bei den Numeralia: ungefähr, gegen; d) bez. під die Zeit, gegen welche, während welcher etw. geschieht: під обїд, під обїди (сóнце) um die Zeit der Malzeit, під вéчер gegen Abend, під ніч im Anfange der Nacht, під час zur Zeit, derzeit, jeweilig, під сóєнь; під конéць etc. gegen Ende. II) mit dem Instrumental (auf die Frage wo?) bez. під a) den Gegenstand, unter dem, unterhalb dessen etw. ruht od. eine Bewegung vor sich geht (opp. над): під верóбу стóяти, під столóм лежати, бїтва під 'Оршою, die Schlacht bei O., під ким ямку грéбети (unter) jmdm eine Grube

graben; під спóдом unten, unterse., під охóтов бўти ein Räuschohen haben; b) bez. die Zeit, in der e. Handlung vor sich geht: під держáвою, під панóваннem unter der Regierung; c) bez. під dasjenige, dem etw. untergeordnet ist: під Тўркою жїти, під правóм бўти; під утрáтою unter Verlust, під рукóю unter (bei) der Hand, під кнўтом unter der Knute, під ключém unterm Schlüssel, під замком hinter Schloss u. Riegel, п. з. unterhalb der Burg (u. des Schlosses); dgl. по-під: повід горóю, повід небесáми; III) mit dem Local sehr selten: піде ми гóлоє повід небесáх ст. повід небесáми od. повід небесá; IV) in Zusammensetzungen bedeutet під- (підо-, підї-): unter-, hinter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, Aft-er, von unten, heimlich, halb, etwas, ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe-, heran-, an-. (Beisp. s. unten an entspr. Stellen). Mi. IV. 435—437. 753—755. 678. 230—232. II. 409—410. [f. Пол.]

Підазóтан, m. Untersalpetersäure, Підóавити, (-вляти), v. a. s. Причинїти.

Підбармóвувати ся, Левч. sich anpassen, nachahmen, verstohlen heranschleichen.

Підбáсок, -ска, m. Bassgeige f.; 2) hohe Basstimme, Bariton, Ks. 40.

Підбевка, f. s. Бévка; підбóвка.

Підбéдрe, n. Unterschenkel, m.

Підберáти, (-бирáти), v. a. von unten etw. herausnehmen, ausschneiden z. B. Honigwaben, zeideln; aufnehmen, auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e. langes Kleid) und — ся, sich —; 2) e. ähnliche Sache zu einer anderen suchen, wählen; entleihen, auslesen, K; 3) — ся до корó (до комóри &) sich an jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щóєь Luts. 155 auf etw. pochen, sich stützen.

Підберéжка, f. підбережнїк, m. Uferschwalbe, f. (Hirundo riparia).

Підберéжний, a. unter dem Ufer befindlich.

Підберезóвець, -вця, m. Карузїнер-, Birkenpilz, m. (Boletus scaber), Вол.

Підбéхтувати, (-éхтати), v. a. Mx. an-, aufhetzen.

Підбáвине, n. s. Півáине, кїзлїне.

Підбіванка, *f.* Kammertuch, *n.*

Підбівати, підбійти, *v. a.* von unten etw. an-, einschlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einmachen, verrühren; unterfüttern (одѣжу чим); 2) *когось на якесь діло zu etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K. I.* 261. *He.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, сонце -ло ся (високо) die Sonne ist hoch aufgegangen; *b)* — ся vom Angegriffen-sein der Füße auf hartem, steinigem Boden, sich die Füße wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüssigen Menschen &); *c)* — ся під ласку чийо *Др. с.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.

Підбивка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.

Підбитє, *n.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбитяк, підбитеняк *m.* Rock mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитяк = підбитий борщ, eingemacht; 3) підбитє, Oberfuss, Oberriem, *m.* Oberleder am Stiefel, на підбитю im Oberriem, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*

Підбитель, *m.* Unterjocher, *m. Par.*

Підбичувати, *v. a. s.* Бичувати, übhpt. nachhelfen.

Підбігати, підбічи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P. I.* 1; — кровю mit Blut unterlaufen. [laufend.]

Підбігцем, *adv.* halb gehend, halb
Підбіг, -бю, *m.* Unterfutter beim Kleid, *n.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбіг Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбіжник, Bärenspinnerraupe, *f.* (*Euprepia — eruca*).

Підбійка, *f. s.* Підбій, 1).

Підбіжний, *a. s.* Підсобний, *Par.*

Підбіль, -ілю, *m.* Hufstättch, *m.* (*Tus-silago farfara*). [unten weissen.]

Підбіляти, (-білювати), *v. a.* von

Підбільший, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.]

Підбільшіти, *v. n.* grösser wachsen,
Підбір, -ору, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstücken), *m. Ks.* 83.; 2) —, *Ks.* 81. підбірка, *f.* Auswahl, *f.*

Підбічи, *s.* Підбігати.

Підбічний, *a.* an, von der Seite,

R. 96; -а детина noch an der Seite der Mutter schlafend, noch saugend.

Підбічниця, *f.* Beischläferin, *f.*
Підбобки, *pl.* за — взяти ся *s.* Підбобчити ся.

Підболотник, *m. s.* Поболотниця.
Підбобра, *f. Me.* 68 *s.* Підбір 1). [Kinn, *n.*
Підборідок, -дка, *m.* підбородє, *n.*
Підборкати, *v. a. Ks. s.* Приборкати.
Підбородень, -дня, підбород, *m.* Sturmband, *n.*

Підбороздень, -озня, *m.* (-оздня, *f.*) Feldlerche, *f.* (*Alda arv.*). [unecht,

Підборний, *a. Ko.* 79 unterschoben.

Підбобчити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.

Підбобя, *f. s.* Підбора.

Підбрехач, *m.* Nachhelfer im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln, *m.* (-ачка, *f. in, f.*) *Ks.* 349.

Підбрїти, підбривати, *v. a. s.* Підголіти 2). [хач (-ачка) sein.]

Підбрїхувати, *v. n.* ein підбре-

Підбувати, підбути, *v. n.* *Др. с.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, -schwellen, grösser werden.

Підбудїти, (-буджувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *MIII.*

Підбудувати, *v. a.* unterbauen.

Підбунта давати, підбунтувати, *v. a. s.* Підбудїти u. d. folg.

Підбури́ти, (-бурювати), *v. a.* auf-rühren, auwiegeln. [e. Nebel heben.]

Підважити, (-важувати), *v. a.* mit

Підвал, *m.* Kammer unter dem Erd-geschoss e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m. Ks. Ks.* 261. *adj.* підвальний zum p. geh., Souterrain-.

Підвалина, підвала, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*

Підвалїти, (-валювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; von unten ausheben u. erschüttern.

Підварїти, (-варувати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.

Підвезти, (-везу, -везем), *v. a.* когó jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — хату etc., місце на хату etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвередіти ся, sich verheben, *He.*
Підверечи, *v. a. s.* Підкінута 1).
Підвертіти, (-верчувати), *v. a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Kl.*

Підвеселений, *a.* fröhlich ge-
Підвести, (-веду, -ведеш), *v. a.* vor-
führen, her-, zuführen; hinführen (als
Begleiter); heimlich einführen; 2) ver-
führen, verleiten, betrügen; * — під
монастир hinters Licht führen, soppen;
3) heben, aufrichten; — ся sich auf,
emporheben, s. aufrichten; 4) — хату,
піч etc. unterwärts anstreichen.

Підвечер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*

Підвечіркувати, *v. n.* das Vesper-
brot essen. [*n.* Jause, *f.*

Підвечірок, -рку, *m.* Vesperbrot,

Підвивати, (-винути), підвіти,
v. a. unter etw. wickeln, aufwickeln,
unten umwickeln (св'ячку); 2) ver-,
unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*

Підвижка, *f. Nae.* підвищенє, *n.*

Підвинайматель, *m.* Aferbe-
standgeber, *m. Term.*

Підвисіти, *He.* підвиспати, під-
вишпяти, *v. a.* höher machen, erhöhen,
erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *H* 252.

Підвихнути, *v. a.* що wegschnar-

Підвишень, -шня, *m.* Agaricus pru-
nulus.

Підвишник, *m.* Erhöhungszeichen, *n.*

Підвивати, *v. a. s.* Підвіяти.

Підвідити, *v. a.* hintergehen, be-
trügen. [Підв'одчик.

Підвідник, *H* 253. підвідчик, *m. s.*

Підвій, -ю, *m.* підвіяне, *n.* Krank-
heit (Lähmung) dh bösen Luftzug od.
Wind, *f.*

Підвія, *f. s.* Підв'ія.

Підвіяти, *v. a.* etwas Getreide win-
den, worfeln; 2) підвіяло корó jmd
wurde krank (gelähmt) dh bösen Luft-
zug; von unten wehen.

Підвластний, *a.* unterworfen, -ge-
ben, botmässig, unterthan, *m. C. II.* 205
Гол. untergeordnet, subaltern, *Пар.*

Підвластність, -ости, *f.* Unter-
thänigkeit; Unterordnung, *f. Пар.*

Підв'ода, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte
Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pfer-
den, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes,
Pflicht zu fahren, *f.*

Підв'одє, *n.* Untermauer, *f. (Фр.).*

Підв'одини, *pl. Кн. Пр.* VII. 229.
Intriguen, *pl.*

Підв'одити, (-в'оджу, -в'одим), *s.* Під-
вести. [unterseeisch, *He.*

Підв'одний, *a.* unter dem Wasser,

Підв'одчик, *m. C. I.* 48 Fuhrmann,
Kutscher einer підв'ода *f.* [Підв'езати.

Підв'озити, (-в'ожу, в'озим), *v. a. s.*

Підволока, *f.* Pflugschleife, (zum
Schleppen des Pfluges), *f.*

Підворога, *f. Кроп.* 14?

Підворотня, *f.* Brett das unter eine

Thür (ворóга) gestellt wird? *Гол. гр.* 70.

Підв'обя, лилія —, *f.* Türkenbund,
m. (Lilium martagon). [unterbinden.

Підв'язати, (-в'язувати), *v. a.* auf-,

Підв'язка, *f.* Strumpfband, übhpt.
Band, *n.*

Підгалистий, *a.* -е дєрево Baum
mit hohem, schmächtigen Stamm u. einer
spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.

Підганяти, *v. a.* unter etw. hin-, hin-

Підгарячити, *v. a.* anfeuern, *K.*

Підгас, *m.* Salz aus d. Kochpfanne
nach Auslöschten des Feuers gehoben, (*B.*)

Підгати́ти, підгачувати, *v. a.* —
грєблю den Damm ausbessern; одін
до одного —, *He.* (Пр. IV. 196)? [грєреть.

Підг'єстер, *m. Ч.* VII. 402 s. Під-

Підгелати, *v. a.*? [Розв'ора.

Підг'єреть, *f.* підг'єреть, *АД.* II. 27 s.

Підг'єрць, *f.* Ruthenband unten die

Wagenleiter verknüpfend, *n.*

Підгінці, *pl.* nachwachsende Triebe,
Wurzelsprossen, *pl.*

Підгіре, *n.* Gegend, am Fusse e.
Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.*

підгірський. [ter dem Hügel, *K.*

Підгірний, *a.* unten am Berge, un-

Підгірянін, *m.* Bewohner des
підгіре, *m.*

Підгливка, *f.* Art Birnbaum.

Підгля́дѣти, підгля́нути, *v. a.* корó
heimlich beobachten, jmdm nachsehen;
abgucken (jmdm etw. щось у корó).

Підглядник, *m.* Späher, Aufraurer,
m. K. [faulen.

Підгнивати, підгніти, *v. n.* an-

Підгній, -ою, *m.* Düngung, *f.*

Підгні́ти, підгні́чувати, *v. a.*
огонь anschüren, anfachen, dass es lo-
dere, *K.*

Підгноїти, *v. a.* Dünger hinzugeben.

Підговорювати, *v. a. M. s.* Підмовляти.

Підгодувати, *v. a. s.* Підкормити.

Підголяти, підголювати, *v. a.* entblößen; 2) von unten, einwenig abrasieren.

Підголо́ва, *n. W.* Kopfkissen, *m.*

Підгбнець, -нця, *m. s.* Підгінці.

Підгбрілка, *f.* Rothhalsente, *f.* (Anas ferina). [*m.*; 2) Kehlriemen, *m.*

Підгбрле, *n.* Wamme, Wampe, *f.* Trill,

Підгбрлиця, *f.* unterer Theil des Ochsenjoches; 2) Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa). [gendes Land; Vorstadt, *f.*

Підгород, *n.* nahe bei e. Stadt lie-
Підгорбчка, *f. dim.* kleiner Vorberg, *Ч. IV.* 533.

Підгоргати, підгоргнути, *v. a.* unter etw. scharren; behäufeln (барабóлї &).

Підготóвити, (-вляти), *v. a.* vorbereiten. [dem Rechen zusammenscharren.

Підгребати, (-гребти), *v. a.* mit

Підгрйб, (*d.* -йбóк), *m.* Art essbarer Schwamm. [spielen zu fangen suchen.

Підгривати, *v. a.* jmdn im Karten-

Підгривати, підгривати, *v. a.* von unten benagen.

Підгрянити, *v. n. impers. Ч. II.* 623, -йло ist kothig geworden.

Підгуляти, *v. a.* sich güthlich thun, sich besuchen. [scheln, tänzeln.

Підгуцькувати, *v. a. (Фр.)* hüt-

Підгрунте, *n.* Untergrund, *m.*

Підд́аванє, підд́анє, *n.* das Hinzugeben; 2) Uebergabe, Unterwerfung; Ergebung, *f.*

Піддавати, піддати, *v. a.* кому щось jmdn noch mehr (Stoff) hinzugeben; vermehren; — гадку den Gedanken eingeben; 2) ergeben, übergeben; — ся sich ergeben, s. unterziehen; s. unterwerfen, s. untergeben, unterliegen.

Підда́кувати, *v. n. С. I.* 233 s. Пóта́кувати.

Підд́анець, -нця, *Кол.* 167. підд́аник, (-анчик), *Фр.* підд́анок, -нка, *Кл.* підд́аний, *a. (s. m.)* untergeben, unterthan; Leibeigener; der Unterthan; unterthänig, botmässig, Diener; Vasall, *m. adj.* підд́анський, підд́анчий, Unterthans-. [nigkeit, *f. Пар.*

Підд́аність, -ости, *f.* Unterthä-

Підд́анка, *f.* Unterthanin, *f.* die

Botmässige. [Leibeigenschaft, *f.*

Підд́анство, *n.* Unterthanschaft; Підданчлйвий, *a. (Фр.)* bequem behaglich.

Підд́аше, (*d.* -ашечко), *m.* Ort dicht unter dem Dache, Boden, Söller, *m.* Dachstube, Dachwohnung, *f.* Wetterdach, *n.*

Піддвигну́ти, *v. a.* heben, auf die Beine helfen, aufrichten.

Підд́ержанє, *n. Пр. II.* 246 Unterhalt, Beistand, Vorschub, *m.* Unterstützung, *f.*

Підд́ержати, підд́ержувати, *v. a.* halten, aufrecht halten; Unterhalt geben, unterstützen.

Підд́ерти, підд́ерати, *v. a.* in die Höhe emporrecken, heben, reißen; 2) untenher, rufen, zupfen.

Піддвля́ти ся, nach-, zusehen.

Піддимка, *f.* Art Pflze, *He.*

Підд́овок, -вка, *m.* sehr junges Mädchen, *Левч.* [schenhand zugeführt, *Гл.* 35.

Підд́ільний, *a.* künstlich, von Men-

Підд́ільянець, -нця, *m. s.* Зад́ільянець, *Гол.*

Підд́іски, *pl. s.* Підісок, *Кв.* 77.

Підд́іакон, *m.* Subdiaconus, *m.*

Підд́обри́ти ся, підд́обрувати ся кому́ jmds Gunst erschmeicheln durch gefällige Werke; sich bei jmdm einschmeicheln, під кобсь.

Піддру́жба, *m.* піддру́жок, піддру́жний, *s. a. m. Кв.* 66. піддру́же, *n. Ме.* 189. 190. піддру́жок, *Кв.* 63. Unterbrautführer, *m.* [fer.

Піддру́жка, *f.* jüngere Kranzjung-

Піддр́ягнути, *v. n. s.* Підтр́ягнути.

Підд́убень, -бня, *m.* Schönfuss, *m.* (Boletus calopus). [letus pachypus).

Підд́убовик, *m.* Bitterpilz, *m.* (Bo-

Підд́убок, -бка, *m.* Bilzling, *m.* (Boletus edulis) *Вол.*

Підду́вати, підду́ти, *v. a.* darunter blasen; (*v. n.*) von unten wehen; anfachen.

Підду́вка, *f.* das Anfachen; Luftzug, *m. Пол.* [sich erholen, genesen.

Підду́жати, *v. n.* stärker werden,

Підду́льки, *pl.* kleinere ду́лі (Birnen). [schirres an den Hinterschenkeln, *m.*

Підду́пки, *pl.* Theil des Pferdege-

Підду́пці, *pl.* Werkstück am Wagen zur Aufnahme der Deichsel, *n.*

Підду́рїти, підду́рювати, *v. a.* be-
thören, hintergehen, überlisten.

Піддичий, *s. a. m.* Gehilfe, Lehrling e. Kirchensängers (дяк). [гати.

Підгнати, підгибати, *v. a. s.* Підб-

Під'емниця, *f. Пол. s.* Вехідниця.

Підержине, *n. (Фр.) s.* Підозріне.

Піджалівник, *m.* unter Nesseln (im Unkraut під лопухом) zur Welt gekommen: uneheliches Kind, Bastard, *m.*

Піджарий, *a. Гр.* — хорт, dünnseitig, mager, hager.

Піджарити, піджарювати, *v. a.* von unten braten, rösten; 2) die Glut anfachen. [Verbrechen anstiften. §.

Підждеряти, *v. a. (Ф.)* zu einem

Піджегати, піджигати, *Ч. III. 279*

v. a. anzünden, anschüren, anfachen; *anstiften, aufhetzen.

Піджйва, *f.* Stärkung, *f. Левч.*

Підживити, підживляти, *v. a.* когó jmdm die Nahrung zuführen, verschaffen; stärken; — *са М. II. 199* mit Nahrung sich laben, *s.* stärken.

Підживоте, *n.* Unterbauch, *m. Пар.*

Підждане, *n.* Erwartung, *f.* das Erwarten, *ГГ.* [warten.

Підждати, *v. a.* erwarten; ab-

Піджйлий, *a.* altersschwach, *He.*

Піджинати, *v. a.* когó jmdm im Getreideschneiden nachhelfen.

Піджйрити, *v. a.* unterwaschen, *s.* Підм'улити.

Піджйти, підживати, *v. n. s.* Віджйти; 2) zum vollen, frohen, genussreichen Leben kommen, gute Tage erleben.

Піджпка, *f.* піджбпок, -пка, *m.* Hinterbacken, *m.* Hinterkeule, *f.*

Піджлунбчий, *a.*-а залса Bauchspeicheldrüse, (pancreas), *f. Под.*

Піджбга, *f. Н. 65.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) das Anzünden, Anfachen; Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. К.*; 3) *Anfeuerung, Anstiftung, *f.* das Aufhetzen.

Піджбд, *m. М. II. 120 s.* Підждане.

Підзавійний, *a.* — горнець Topf *ca. 16* Liter fassend, *m.* [Term.

Підзакупник, *m.* Subarendator, *m.*

Підзастав, *m.* Afterpfand, *n.*

Підзаставлене, *n.* Afterverpfändung, *f. Term.* [Пар.

Підзгребляти, *v. a.* aufstriegeln,

Підзелювати, *v. a. s.* Підложити (чоботи).

Малоруско-німецкий Словар.

Підземельний, підземний, *a.* unterirdisch.

Підзив, *m.* Aufruf, *m. ГГ.*

Підзірити, *v. a. Мр. 472* mit neidischem u. scheelem Blicke etw. schädigen, verderben.

Підзбр, -бру, *m. s.* Підозріне, *B.*

Підзгравати, *v. n.* zum Tanze e. Melodie singen, trillern; 2) mit falschem Ton mitspielen, -singen, *К.*

Підй-ко, *Imperat.* zu nitá: geh' nur! geh' wohl.

Підименовувати ся, unter fremdem Namen auftreten, den Namen wechseln. [Stiefel, *n. s.* Підбитіе.

Підйом, *m. Кв. 84.* Oberleder am

Підитнути ся, (*М. I. 76.* -ли ся ноги) starr werden, erlahmen, *vgl.* Підтинати.

Піді-, *s.* Підо-, під-.

Підібгати, підігнути, *v. a.* unterbiegen; unterschlagen (ноги); unterziehen, *Кв. 260*; unterstecken, *Л. 16.*

Підібрати ся, *s.* Підберати (ся).

Підігнати, (піджену, -женеш) *v. a. s.* Підганяти; — (*в гору*) jmdn in die Höhe treiben (bei Versteigerungen).

Підізвати, (підзову, -зовеш), *v. a.* когó до себе jmdn zu sich rufen; einladen.

Під'їзд, *m.* Einkehr, Auffahrt, *f.*; 2) Streifzug, *m. К.*

Під'їздити, під'їзжати, *v. n.* heranfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.

Підіймати, (-яти), підійняти, *v. a.* aufheben, erheben, aufrichten; *когó на сьміх *АД. I. 258* jmdn dem Gelächter, dem Spott preisgeben; 2) — *ся* sich erheben; *б)* — *ся* чогось etw. übernehmen, auf sich nehmen, sich einer Sache unterziehen; *s.* Піднімати.

Підійти, підходити, *v. n.* heran, anrücken, -kommen; до когó, ид кому, кому auf jmdn zugehen, sich jmdm nähern; — кому під ласку *Ч. V. 104* jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2) *v. a.* jmdn hintergehen, zu überlisten, suchen, beschleichen.

Підіпнати, *v. a. s.* Підпинати.

Підірвати, *v. a. s.* Підривати.

Підісок, -ека, *m. Gesch. pl.* підіски, Eisenstäbchen zum Beschlag der Wagenachse unterseits, *n.* Achsenschiene, *f.* (eig. підвісок, вісь Achse).

Під'їсти, під'їдати, *v. a.* когó jmdm das Futter wegfressen (*v. Vieh*); 2) — собі sich satt essen.

Під'їхати, *v. n. s.* Підїздіти 1).

Підкадіти, *v. a.* beräuchern.

Підказати, підказувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einsagen, *He.* [schmäzzer, *m.* (Saxicola).

Підкаменець, -нця, *m.* Stein-

Підкамінчик, головачик —, *m.* Cottus quadricornis. [s. Поткáne.

Підкáne, (= підткáne), *n. He.*

Підканцеля (б) рїст, *m.* Unterkanzelist, *m. Ko.*

Підкапітан, *m.* Unterhauptmann, *m.*

Підкапок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebráme gemeiner Weiber, *Kyx.*; 2) Scheitelkarpe, *f.* -káppchen, *n. Zax.*

Підкарпатній, *K.* підкарпатский, *a.* an den Karpathen gelegen.

Підкасистий, *a.* von unten geschürzt, gelüpf, gestülpt; 2) dickbäuchig.

Підквартбвий, *a.* — горнець са. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*

Підкерманіч, підкермич, *Пар. m.*

Підкид, *m.* підкїданка, *f.* підкїдане, *n.* das erste Pflügen.

Підкидати, (-увати), підкїнути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; кому heimlich jmdm etw. (Gestohlenes) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жїто & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pflügen.

Підкидáчка, *f.* *Ku.* підкїдьок (-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*

Підкисати, підкїснути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gáhren; aufgehen (*v. Brotteig*).

Підкиснички, *pl. Me.* 199?

Підкїшкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.

Підкївка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.

Підкїп, -опу, *m. s.* Підкоп.

Підкїпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, кóпи) ausgekrochen ist.

Підкїпниця, дівчина —, *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.

Підкїсник, *m.* Schleifband am Ende

Підкїтка, *f. s.* Підмітка, Sohle, *f.*

Підкїтькувати ся, *Zar.* hüpfend dahin rollen.

Підклад, *m. s.* Підкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*

Підкладати, підкласти, *v. a. s.* Підложити.

Підкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m. He.*; 2) s. Пóкладок.

Підклеїти, підклеювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.

Підкловувати, *v. a. s.* Підцькувати.

Підклонь, *f.* Seitenholz am Wagen, *s.* Кловїця.

Підклонїти, (-кловювати), *v. a.* unter etw. biegen; *anterwerfen, *Пар.*

Підкловцкати, *v. a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*B.*).

Підклова, *f.* Hufeisen; 2) s. Підкївка.

Підковати, *s.* Підкувати.

Підковець, -вця, підковонóсик, *Vol. m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).

Підкол, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.

Підколїнний, *a.* unter dem Knie befindlich.

Підколїнницї, *pl.* Strümpfe, *pl.*

Підколїно, *n.* Kniebeuge, *f. Пар.*

Підколбдний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.

Підколбти, *v. a.* von unten stechen.

Підколбтник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).

Підколўп, *m. s.* Перепелїця. [(*B.*).

Підколўпнути, *s.* Підплїткати,

Підкомбнник, *m. Пар.* підконтюшій, *s. a. m.* Unterstallmeister, *m.*

Підкомбрий, *a. Мор.* Kammerherr, Kämmerer, *m. adj.* підкомбрийский.

Підкоп, -бу, *m. С. II.* 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f. K.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підкбаний, *Egf.* 17.; *підкїп на кого робїти jmdm eine Grube graben.

Підкопане, підкопуване, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*

Підкопати, підкопувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, *s.* hineingraben; — ся під чїюсь славу *K.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.

Підкопистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкорміти, (-міти), *v. a.* jmdn essen lassen, einwenig mästen.
 Підкорник, *m.* Rindenkäfer, *m.* (Hirprophloeus). [abstutzen].
 Підкоротити, *v. a.* ab-, verkürzen.
 Підкосити, (-кошувати), *v. a.* etwas ab-mähen. [Holzbauten, *f.*
 Підкостина, *f.* Unterlage (кості) bei
 Підкотити, підкочувати, *v. a.* unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукаві etc. aufschürzen. [de, *m.*
 Підкоше, *n.* Korb fürs Mahlgetreide.
 Підкрадати ся, (-красти ся), sich wohin verstoehlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.
 Підкрасити, підкрасувати, *v. a.* schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben. [*f.* Beistand, *m.*
 Підкріпити, підкріплена, *n.* Stärkung.
 Підкріпити, (-плати), *v. a.* kräftigen, stärken, erquickern.
 Підкріяти, *v. n. s.* Окріяти.
 Підкроїти, *v. a.* kurz zuschneiden, zustutzen.
 Підкропівник, *m.* підкропівка, *f.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv).
 Підкропівниця, *f.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina). [sen u. antrinken.
 Підкропити собі sich tüchtig anessen.
 Підкругляк, *m.* *N. e.* Berges.
 Підкруїни, *pl.* gröbere Theile der gemahlenen Körner.
 Підкруїти, підкруїувати, *v. a.* von unten aufwinden, drehen, schrauben.
 Підкувати, *v. a.* коня — beschlagen (eig. unten anschmieden, *Mi.* IV. 231).
 Підкукундати, *v. a.* §. s. Підмобвити, *Gr.* 25.
 Підкуляти, (-кулювати), *v. a.* — ноги an sich, unter sich ziehen, krümmen.
 Підкульок, -лька, (*d.* -кульчик), *m.* vordere Lünse.
 Підкупити, (-купляти), *v. a.* erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen *Mi.* IV. 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf. [bar.
 Підкупний, *a.* bestechlich, bestechlich.
 Підкупник, підкупень, -ня, *m.* Bestecher, *m.* *Par.* [keit, *f.*
 Підкупність, -ости, *f.* Bestechlichkeit.
 Підкупство, *n.* підкуп, *m.* *Par.* Bestechung, *f.* [räuchern.
 Підкурень, підкурюване, *n.* das Be-

Підкуріти, *v. a.* von unten räuchern.
 Підкусити, *v. a.* *Ко.* 21 verleiten, in Versuchung führen.
 Підкути, *v. a. s.* Підкувати.
 Підкухарок, -рка, *m.* підкухарчий, *s. a. m. K.* Küchenjunge, -gehilfe, *m.*
 Підкущ, *m.* Halbstrauch, *m.*
 Підлабузнити ся, *Гл. б.* 121 до когó verliebt sich zu jmdm nähern, *s.* anschmiegen, einschmeicheln, *Пом.* I. 128.
 Підладити, підладжувати, *v. a.* anpassen, entsprechend zuriichten; — ся під щось *K.* sich an etw. anschmiegen, *s.* an etw. halten; sich anpassen, *Кн.*
 Підлазити, *v. n. s.* Підлізти.
 Підласий, підласистий, *a.* unter dem Bauche weiss (wie ласиця) *B.*
 Підласити, *v. a.* чорта медом gewinnen, hold machen.
 Підласкуване, *n.* Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, *f. K.*
 Підлатати, *v. a.* von unten flicken, -anschlagen. [nutzten Schlittenkufen, *m.*
 Підлатка, *f.* Unterschlag bei abge-
 Підлева, *f. Ко.* 12. *s.* Підліва.
 Підлега, *f. Рч.* 250 Holzband unter der помістниця des Wagens, *n. vgl.* Підгэрць. [liegend.
 Підлежний, *a.* unterworfen, unter-
 Підлежність, -ости, *f. Фр.* Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, *f.*
 Підлено, *n.* Afterlehen, *n.* [*m. Term.*
 Підленівник, *m.* Afterlehensmann,
 Підлєсливий, підлєслий, підлєстний, *a.* schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до когóсь jmdm gewogen, geneigt, willfährig.
 Підлєсливість, (-стив-, *He.* -стлив-, *KV.*), -ости, *f.* Schmeichelei, Erschleiohung der Gunst, *f.* das Einschmeicheln.
 Підлєсник, *m. s.* Перелєсник.
 Підлєстити ся, підлєщувати ся, sich einschmeicheln.
 Підлєтити, *v. n. s.* Підлітати.
 Підлєщик, *m.* junger лещ, лещ, (Abramis brama). [Sauce, Brühe, *f. H.* 266.
 Підліва, підливка, *f.* Ueberguss, *m.*
 Підліване, *n.* das Begiessen.
 Підливати, підліти, *v. a.* unter etw. giessen, zugiessen; begiessen (Pflanzen); когó mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begiessen.

Підлива́ч, *m.* Aufgiesser, *m.* Пар.
 Підли́з, *K.* підли́за, (-а́йко), підли-
 за́ч, підлизу́н, підлизу́ха, *m.* Schmeichler,
 Speichellecker, Augendiener, *m.*

Підлиза́ти ся, підлизува́ти ся ко-
 му́ sich bei jmdm einschmeicheln, jmds
 Speichellecker sein; 2) вода́ & підлизуе́
 ся überfließt an den Seiten des Geschir-
 res bei langsamem Giessen; sich belecken.

Підли́й, *a.* gemein, schlecht, gering,
 niedrig, niederträchtig, verschmitzt.

Підли́пки, *pl.* Art Pilze.

Підли́стник, *m.* s. Подорі́шник.

Підли́цяти ся до ко́го um jmds
 Gunst werben, sich einschmeicheln, ко-
 кетти́рен. [кладка.]

Підли́жка, *f.* *dim.* s. Підло́га, під-

Підли́зти, *v. n.* langsam hinaufgehen,
 kriechen; steigen; unter etw. kriechen,
 schleichen; *під ко́го jmdn bestechen,
Ks. 165.

Підли́ка́р, *m.* Unterarzt, *m.* [іти.]

Підли́піти, (-па́ти), *v. a. s.* Підкле-

Підли́се, *n.* Waldrand, *m.*

Підли́ска, *f.* — трилатча́та Früh-
 lings-Leberblümchen, *n.* (Hepatica tri-
 loba). [ster, *m.*

Підли́сничий, *a. s. m.* Unterför-

Підли́сок, -ска, *m.* Viola mirabilis,
V. odorata.

Підли́сть, -ости, *f.* Gemeinheit,
 Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*

Підли́т, -лету, *m.* Aufflug, *m.* Пар.

Підли́тати, *v. n.* auffliegen, -auf-
 flattern; herbeifliegen.

Підли́тка довгопла́вка, *f.* Flugfisch,
m. (Echocoetus volitans).

Підли́тка, *f.* підли́ток, -тка, *m.* Мор.
 noch ganz junges Mädchen, n. g. j. Kind,
 das Junge. [eines gepflanzten Nusskernes.

Підли́шок, -шка, *m.* einjähriger Trieb

Підли́щак, *m.* Nuss, *f.*

Підли́щки, *pl.* s. Підлі́ска.

Підло́бе, *n.* Höhlung der Augen un-
 ter der Stirn, *f.* з підло́бя диві́ти ся
 finster (aus tiefliegenden Augen) blicken
 s. З-під. [terschobenes Actenstück.

Підло́г, -ога, *m. gr.* Betrug, *m.* un-
 Підло́га, *f.* Grundlage, *f.* s. Підва́-
 лина; Schwelle, *f.*; 2) Fussboden, *m.*

Підложі́ти, *v. a.* unter etw. le-
 gen, unterlegen, -setzen; unterschieben;
 — чо́боти die Stiefel besohlen.

Підло́жний, *a.* unterschoben, un-
 echt, *Term.* [weib, Concubine, Maitresse, *f.*

Підло́жниця, *f.* III. II. 179 Kebs-

Підло́жність, -ости, *f.* Unecht-
 heit, *f.* *Term.* Falschheit, *f.*

Підло́кíte, *n. K.* Art Gestell, *n.*

Підло́кóтник, *m.* Höhe einer Fen-
 sterbrüstung, *f.* Левч. [kriechender Mensch.

Підлу́н, *m.* ein Niederträchtiger,

Підля́гати, підля́гувати, підля́й,
v. n. unterliegen, unterworfen, unter-
 thänig sein; folgsam, gefügig sein.

Підля́ти, *v. a. s.* Підлива́ти.

Підмава́ляти, *s.* Підмовля́ти.

Підмага́ти ся, *Зар.* sich auffaffen,
 s. zusammenehmen, s. materiell aufhelfen.

Підма́суляти, *v. a. §. s.* Підмо́вити.

Підма́йсти, -стра, *m.* Untermeister,
 Altgesell, *m.* Под.

Підмака́ти, *s.* Підмо́кнути.

Підма́на, *f.* Ч. IV. 93 Betrug, *m.*
 Lockung, *f.*

Підма́няти, підма́нювати, *v. a.* jmdn
 dh schmeichelhafte Versprechungen ver-
 führen, überreden; zu sich rufen, locken;
ptc. підма́няний *He.* oft betrogen, ge-
 täuscht. [verbesserten Systems, *f.* Левч.

Підмаши́нок, -нка, *m.* Windmühle

Підменша́ти, *v. a.* klein machen.

Підме́сти, *s.* Підмі́тати.

Підме́т, -éту, *m.* Feldstück, *n.* Pa. I.
 371; — грома́дский bestimmtes Ge-
 meindegrundstück; Theil des Ackers zur
 Bebauung des Hanfes; 2) das erste Pflü-
 gen s. Підки́д; 3) підмет, Subject, *n.*
 (in d. Gramm).

Підмето́вий, *a.* subjectiv; Subjects-

Підметча́, -ати, *n.* Мо́г. unter-
 schobenes, ausgesetztes Kind, Findling, *m.*

Підмива́ти, підмі́ти, *v. a.* unter-
 waschen, -spülen. [*B. vgl.* Омíа.

Підми́зи, *pl.* zu freies Hofmachen,

Підми́чок, -чка, *m.* s. Розво́ра.

Підмі́на, *f.* підмінча́, -ати, *n.* ein
 von der відьма́ (віщца́) heimlich ver-
 tauschetes, unterschobenes Kind, Weohsel-
 balg, *m.* (Ф.) *vgl.* Відмінча́..

Підміні́ти, підмінюва́ти, підмі-
 ня́ти, *v. a.* (heimlich) vertauschen, un-
 terschieben, *Др. c.* 303; — ся simulie-
 ren, einen anderen vorgeben, scheinen
 wollen. [mengt, Zusatz, *m.* Mischung, *f.*

Підми́в, *f.* das was man unter etwas

Підмісячний, *a.* sublunaris, *Пар.*
 Підміт-, *егу, m. s.* Підмет; 2) *s.* Подене.
 Підмітати, *v. a.* auf einen Haufen
 fegen, auf die Seite fegen, rein fegen,
 rein kehren.

Підмітка, *f.* підміток, -тка, *m.* Ein-
 lage aus Stroh in die Stiefel; 2) Sohle
 am Stiefel, *f.* neue Schuhsohle.

Підмітувати, *v. a. s.* Підкидати.
 Підмітча, -ати, *n. s.* Підметча.

Підмішати, підмішувати, *v. a.* un-
 termischen, -mengen.

Підмова, *f.* heimliche Ueberredung,
 Aufhetzung, *f.*; дати ся на підмову,
 sich verführen lassen.

Підмовляти, підмовити, *v. a.* über-
 reden, aufhetzen: когось на когось;
 verführen. [stand, *m.* Hilfe, *f.*

Підмога, *f.* Unterstützung *f.* Bei-
 Підмогати, *v. a. s.* Підпомагати.

Підмогач, *m. s.* Помічник.

Підмогильний, *a.* unter dem Grab-
 hügel, Grabes-, *Te.*

Підмогоріччати, *v. a.* когь *Кв.*
 535 jmdn zum Zwecke der Bestechung
 viel trinken (zechen) lassen.

Підмозжина, *f.* verlängertes Mark.

Підмокнути, *v. n.* von unten (nach
 u. nach) nass werden; *adj.* підмоклий,
 etwas nass geworden.

Підмосте, *n.* Brückenjoch, *n. Пар.*

Підмости́ти, підмощувати, *v. a.*
 ein Gerüst aufführen. [*n.* Stufe, *f.*

Підмосток, -тка, *m.* Gerüst; Podium.

Підмочі́ся, (підмогу, -можеш),
M. I. 151 *s.* Підмагати ся.

Підмочіти, підмочувати, *v. a.* nass
 machen, anfeuchten.

Підмочка, *f.* Ueberschwemmung, *f.*

Підмуляти, підмулювати, *v. a. s.*
 Підмивати. [termauer, *f.* Untergemäuer, *n.*

Підмури, *pl. Ст.* підмурованє, *n.* Un-
 Підмурувати, *v. a.* untermauern.

Підна́єм, -а́йму, *m.* Afterbestand,
m. Aftermiete, *f.* Term.

Підна́ємець, -мця, піднайматель
 (-итель), *m.* Afterbestandnehmer, After-
 mieter, *m.*

Піднаймати, (-яти), піднайти, *v. a.*
 hinzumieten, -dingen; — хату als Af-
 terpartei Wohnung mieten.

Піднайти, піднаходити, піднай-
 мати, *v. a.* hintergehen, betrügen; be-

stechen; *s.* Підійти.

Підначальний, *a.* untergeben, un-
 terthan, subaltern, *К.* [haber, *m.* Др. с. 140.

Підначальник, *m.* Unterbefehls-
 Підне́бе, *n.* Klima, *n. Пар.*

Піднебє́нний, *a.* Gaumen-, palatal.
 Піднебє́се, *n.* Luftraum unter dem
 Himmel hin, *m.* Lüfte, *pl.*

Піднебє́сний, *a.* unter dem Him-
 melsgewölbe, bis zum Himmel reichend,
 himmelhoch, *MIII.*

Піднебінє, *n.* Gaumen, *m.* gaumen-
 förmige Wölbung e. Backofens etc.

Підне́бний, *a.* *W.* Himmels-; kli-
 matisch, *Гол.*

Підне́відити, *v. a.* когь *Н.* 252. *К.*
 (*Хата.* 190) auf die Probe stellen, zu hin-
 tergehen, zu foppen trachten, *s.* Підвідити.

Піднево́лити, *v. a.* unterjochen,
 unterwerfen, *К.*

Піднево́льний, (-вільн-), *a.* nicht-
 freiwillig, unfrei, gezwungen, *Кн. Ст.*

Піднево́льність, -ости, *f.* Un-
 terthänigkeit, *f.*; Zwang, *m.*

Піднепа́дати, піднепа́сти, *v. n.*
 herab-, herunterkommen, verarmen.

Підне́сенє, *n.* das Aufheben, Erhe-
 ben; Erhöhung, Aufrichtung; 2) Hebung,
 Arsis, *Ог. f.*

Підне́сти, *s.* Підносити.

Підні́вок, -вка, *m.* kleine Neu-
 wiese am niedriger gelegenen Ende des
 Feldes.

Підні́кати, підні́квати, *v. n.* ein
 wenig er-, aufwachsen; hervorsprossen,
 sich abheben, *MIII. V.*

Підніма́ти, *v. a. s.* Підіймати; гнів
 на когь — in Zorn gegen jmdn ent-
 brennen; крик, бучу — ein Geschrei
 erheben, einen Krawall anstiften.

Підні́же, *n.* Untergerüst des Tisches,
n. Кол. I. 240; 2) —, підно́же *s.* Під-
 ніжок; Fussgestell, *n.*

Підні́жка, *f.* Tritt, *m.* Trittbrett,
 Fussbrett, *n.* (bei der Schnitzbank, im
 Webstuhl, *gew. pl.*).

Підні́жний, *a.* — ко́рм, Gras, das
 auf der Weide zur Nahrung für das
 Vieh bleibt. [Schemel, *m. III. II.* 68.

Підні́жок, -жка, *m.* Fusschemel,

Підні́с, -осу, *m.* Präsentirteller, *m.*

Підно́ва, *f.* підно́вленє, *n.* Erneu-
 erung, theilweise Reparatur, *f.*

Підновіти, (-вляти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auffrischen, erneuern.

Підноріти, піднорювати, *v. a. Пол.* unterwühlen, unterwaschen, -spülen.

Підносіти, підношувати, *v. a.* aufrichten, erheben (крик, віміт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *hervorheben, aufnehmen, aufstellen, (гадку) heben, fördern; — ся sich —, Aufschwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночувати, *v. n.* десь wo ein-
Підну́дити собі чо́го sich vollfressen. [antreiben, *Пар.*

Підну́жкати, підну́кати, *v. a.*

Підну́стри, (підну́стр-, *Wgr.* XI), *v. a.* aufhetzen, anstiften.

Підня́ти, *v. a. s.* Підне́сти.

Підобга́ти, etc. підобра́ти etc. підогну́ти etc. *s.* Піді-.

Підобра́зний, *a.* -а стіна́ Wand, an der Bilder hängen.

Підогріва́ти, *v. a. К.* anfeuern.

Підожда́ти, *v. a. s.* Піджди́ати.

Підоздрі́ти, *v. a. s.* Підгла́нути.

Підба́ри, *pl. См.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. См.*

Підозрива́ти, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd... *Пар.*

Підба́рлий, (-зріний), *a.* verdächtig, verdachterregend.

Підова́рне, *n.* підозрільсть, *У.* (-зрільсть, *Ф.*), -ости, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підба́йма, *f.* Hebevorrichtung, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в бо́ї); 2) Nelkenwurz, *f.* (Geum montanum gegen Verhebung).

Підба́й, *s.* Підба́й-.

Підба́к, -дка́, *m. dim.* kleiner Dachboden *Жол.* I. 57 s. Під I. [f. (сума).

Підокру́жок, -жка, *m.* Trugdolde, Підолля́ти, *s.* Підлива́ти.

Підба́яти, *v. a. s.* Підба́яти, — кошту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопала́ти, *v. a.* кру́пи, wannen.

Підора́ти, підорува́ти, *v. a.* unter-

Підорва́ти, *f.* Art Pflze. [pflügen.

Підорва́ти, *s.* Підрива́ти; підорва́ний *a.* mit Leistenbruch. [rum eur.].

Підорі́шник, *m.* Haselwurz, *f.* (Asa-

Підосинбо́вик, підосі́чник, *m.* Во-

letus aurantiacus.

Підосі́нник, *m.* *Вол. s.* Підосинбо́вик.

Підоспі́ти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підострі́шина, *f.* e. längere Latte im Dache.

Підофі́цер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохо́та, *f.* Aufmunterung, *f.* *Пар.*

Підохоті́ти, підохочува́ти, *v. a.* aufmuntern; підохотува́ти, *v. n.* *Гол.*

III. 60 sich gütlich thun, sich anheuern.

Підощві́тинovýй, *a.* unterhalb des Perigons.

Підощва́, *f.* Sohle, Fusssohle, *f.*

Підпада́ти, *v. n.* unter etw. fallen, gerathen; unterliegen, unterworfen sein, verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten, mit Bitten bestürmen, *Мх. b)* jmdn hintergehen. [zum Anziehen.

Підпа́дистий, *a.* чо́бит schwierig

Підпа́л, *m.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) Anzünden, Unterlegen des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pul-

vermine, *f.* Sprengschuss, *m.* *Пол.*

Підпала́ти, *v. a. s.* Підопала́ти.

Підпала́чка, *f. s.* Перепеля́ця, (*В.*).

Підпале́нє, *n.* das Anbrennen von unten; 2) Brandlegung, *f.*

Підпале́нник, підпала́ч, підпала́щик, *Ки. m.* Brandleger, -stifter, Mordbrenner, *m.*

Підпала́ти, підпа́лювати, *v. a.* Feuer anlegen, von unten anzünden; 2) — коня́ dh hitziges Fahren od. Reiten gebrechlich machen.

Підпала́ка, *f.* Zunder, *m.* Anmacheholz; 2) — підпало́к, -лка, *m. Н.* 200.

Ос. (61) XII. 67. s. Пале́нця.

Підпала́льнало́дя, Brander, *m.* *Пар.*

Підпала́вий, *a.* Percussions-, *Пол.*

Підпано́к, -нка, *m.* kleiner Herr; Diener eines grossen (echten) Herrn, *m.*

Підпа́р, *m.* aus Stroh geflochtene Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпа́рити, *v. a.* dampfen; von unten erwärmen. [рубок.

Підпа́рубо́чий, *s. a. m.* junger па́-

Підпа́рубо́чня, *f. coll.* ältere Bur-

schens, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпа́сач, підпа́сич, підпасок, -ска, *m.* Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпа́сок, -ска, *m.* *ŽP.* Hüfte, Seite, *f.*

I. Підпа́сти, підпаса́ти, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mästen; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпастя, *v. n. v. a. s.* Підпадати.

Підпенька, *f.* Winter-, Stockschwamm, Hallimasch, *m.* (*Agaricus mel-leus*); — дрібна Nagelschwamm, Krösling, *m.* (*A. esculentus*); — пахнуча Nelkenblätterschwamm, falscher Mousseron (*A. oreades*); — вербובה Schwefelkopf, *m.* (*A. fascicularis*); — пєса Bitterschwamm (*A. lateritius*), *Vol.*

Підперати, підперти, *v. a.* unterstützen, stützen; anstemmen; — ся sich — —. [umgürten.

Підперзати, підперізувати, *v. a.*

Підперіа, -ізу, *m. k.* Gürtel, *m.*

Підпечалати, *v. a.* zu viel grämen. *L.* 118.

Підпечі, підпекати, *v. a.* von unten anheizen, anbrennen, Brennstoff zusetzen; 2) einwenig backen.

Підпечінь, *f.?*

Підпийлий, *a. III.* II. 13 betrunken.

Підпиллок, -лка, *v.* Пильнік, *Под.*

Підпинати, *v. a.* unten-, anheften, -schnallen. [Unterzeichnung, *f.*

Підпис, *m.* підпис, *f.* Unterschrift,

Підписанє, підписуванє, *n.* das Unterschreiben, Unterfertigen.

Підписар, *m.* підписарчий, (-арчий, *He.*), *s. a. m.* Schreibergehilfe, *m.*

Підписати, підписувати, *v. a.* unterschreiben, unterzeichnen, unterfertigen; — ся sich — —. [pisse, *n.*

Підписка, *f.* Bescheinigung, *f.* Rece-

Підписний, *a.* unterschrieben; -е : Jota subscriptum, *Бор.* [(oft) betrinken.

Підпити, підпивати собі, *v. a.* sich

Підпиток, -тку, *m.* Rausch, *m.* Zechen, *n.* на підпітку im Rausch *Kч.* 27.

Підпіга, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala).

Підплать, *int.* vom Wachtelschlag: підплаткати, підпідьомкати, *v. n.*

Підплатка, *f. s.* Перепелця.

Підпінок, -нка, *m. Ко.* 216 gemeiner Brantwein. [Stütze.

Підпірка, *f. dim. s.* Підпіра, kleine

Підпіч, -єчи, *f.* підпіче, *n.* leerer Raum, Nische, *f.* Loch, *n.* unter dem Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатити, підплатувати, *v. a.* heimlich bezahlen, bestechen.

Підплести, підплітати, *v. a.* unterflechten. [tern reichend.

Під-плєчі, *adv.* bis zu den Schul-

Підплєчник, *m.* Achselhöhle, *f.*

Підпливати, підплисти, *v. n.* hinzu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крб-вю im Blute schwimmen; під старість-ати, sich dem Greisenalter nähern, *P.* 130.

Підплігувати, (-прігувати), *v. n.* hüpfend hintrotteln.

Підплітник, *m.* підплітїнка, *f.* kleiner unter Steinplatten nistender Vogel, *ГШ.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*).

Підплікувати, підплєкати, *v. a.* теля до корови ansetzen zum Säugen; * einander zuführen u. zu verbinden trachten. [tauglich, *m.*

Підплужник, *m.* Ochs zum Pflug

Підповідати, підповісти, *v. a.* ein-sagen, einflüstern.

Підповня, *f.* Vollmond, *m.* [Gürtel.

Підпоісок, -ска, *m. Ч. V.* 667 kleiner

Підпоіти, підпоювати, *v. a.* jmdn berauschen, jmdm ein Räuschchen beibringen. [пблїк.

Підполіче, *n.* obere Bordüre des

Підполковник, *m.* Oberstlieutenant, *m. adj.* -нічий. [setzen, annehmen.

Підположити, *v. a. Кл.* voraus-

Підполонїньський, *a. Гол.* гори -і Untergebirge, *n.?*

Підполоч, *f.* vom Wasser unterwaschene (-spülte) Ufer. [tagszeit.

Підполуднішній, *a.* um die Mit-

Підполюсовий, *a.* Polar-

Підпомагати, підпомочі, *v. a.* unterstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe leisten; fördern. [leistung, f. Beistand, *m.*

Підпомога, *f.* Unterstützung, Hilfe-

Підпомобчий, (-ощий, *Ко.* 176), *a.* Hilfs-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпомобшник, (-мощник), *m.* Beihelfer, Helfer, Förderer, *m.*; 2) Gehilfe, *m. Кч.* 198.

Підпона, *f.* Balken, *m.* (am Gehirn).

Підпіра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* Stütz-pfeiler, *m.* [uant, *m.*

Підпоручник, *m.* Unterlieute-

Підпоясати, *s.* Підперзати.

Підправа, підправка, *f.* Nachbes-serung, Reparatur, *f.* berichtiger (fremder) Zusatz, Interpolation, *f. K.*; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.
 Підправити, (-вляти), *v. a.* gut bestellen: поле; nachbessern; reparieren; mittels e. Zuthat einmachen: борщ & Підпраниче, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (праник) legt. [*m.*] Unterfährich, *m.*
 Підпраниче, *v. a. m.* (-брщик, Підприємець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.* [Gesellschaft als Unternehmer, *f.* Підприємство, *n.* Unternehmung, Підприєжик, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater). [*s.* Підвєсти 1).
 Підпровадити, (-ваджувати), *v. a.*
 Підпросіти, (-прощувати), *v. a.* insgeheim bitten.
 Підпруга, *f.* *Гр. s.* Попрўга.
 Підпружити, *v. a. Cm.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschnallen.
 Підпрутіти, *v. a.* — коцу die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen. [gerissenen Sense, *m. s. d. vor.*
 Підпруток, -тка, *m.* Unterschlag zur
 Підпряг, *m.* Dazu-, Beispannen, *n.*
 Підпрягати, підпрячй, *v. a.* dazu-, zu-, beispannen, einschirren. [*men.*
 Підпрягати, *v. a.* einwenig aufräuen
 Підпускати, підпустіти, *v. a.* когó до себе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.
 Підпухати, підпухнути, *v. a.* einwenig anschwellen; *adj.* підпухлий, aufgetrieben, aufgeschwollen. [*gen. m.*
 Підпушник, *m.* *Пол.* Lab, Labma-
 Підпняий, *a. s.* Підпняий.
 Підрабляти, *s.* Підробіти.
 Підрадити, підражувати, *v. a. II.* schlecht berathen, verführen, verleiten.
 Підраний, *ptc.* zerrissen, *s.* Подєрти.
 Підребєре, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*
 Підрешєток, -тка, *m. gew. pl.* підрешітки gröberes Bastsieb; kleineres B.
 Підрив, *m.* Unterwühlung, *f.*
 Підривати, *v. a.* von unten etw. abreissen, abreissen; schädigen; 2) *s.* Підрїти.
 Підривач, *m.* Wühler, *m.*
 Підривка, *f.* Art Fischnetz.
 Підрїзник, *m.* Art Priestergewand, *n.*
 Підрїжок, -їйка, *m.* Cyprinus Nordmanni.

Підрїти, *v. a.* unterwühlen, -graben.
 Підрївнати, *v. a.* ebenen, gleich machen.
 Підрїзати, підрїзувати, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstützen; ausschneiden, — пчóли zeideln.
 Підрїзка, *f.* Messer zum Zeideln, *n.*
 Підрїзовач, *m.* Art Halbpfug, Scarificator, *m.* [Kleider.
 Підрїмани, *pl. Ч. II.* 606 Art weibl.
 Підрїче, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.
 Підробіти, (-бляти), *v. a.* einwenig weiter machen; панчóху — den Strumpf anstricken; 2) unterschieben, fälsohen, nachmachen.
 Підрòблене, *n. s. d. vor.*; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*
 Підрозумівати, *v. a. Пол.* darunter verstehen, voraussetzen.
 Підростати, підростї, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; aufgehen (*v. Teig*).
 Підросток, -тка, *m. s.* Підлїтка.
 Підрубати, підрубувати, *v. a.* unten anhauen; * — хату на всі чотїри угли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.
 Підрумняїти, (-нювати), *v. a.* röthen, schminken, *K.*; — ся leicht erröthen.
 Підручний, *a.* unter der Hand befindlich, Hand-; — кїнь etc. linksseitig eingeschirrt; 2) *s.* Підручник 3), 4).
 Підручник, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m.*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m.*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m. Кв.* 309.
 I. Підряд, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f.*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f. Рч.* 256.
 II. Підряд, *adv.* nach der Reihe insgesammt, nacheinander, *He.*
 Підрядїти, (-ряджувати), *v. v.* когó mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під щось *Кв.* 399. [*altern, subordiniert.*
 Підрядний, *a.* untergeordnet; sub-
 Підрядність, -ости, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f. Ал.*

Підрядно-суперечний, *a.* subconträr entgegengesetzt, *Ил.* [mer, *m.*

Підрядчик, *m.* Lieferant, Unterneh-

Підсад, *n.* der dem Hause nächstgelegene Theil des Obstgartens, *Ф.* (Р. X. 94).

Підсадистий, підсаджуватий, *a.* *Пол.* untersetzt, stark entwickelt, plump.

Підсадити, підсаджувати, *v. a.* unterlegen, -stellen; 3) emporhelfen, emporsteigen helfen; 3) dazupflanzen. [нянка.

Підсадівка, підсадка *f.* Вол. с. Стер. Підсак, *m.* підсака, підсаківка. *f.* kleines Fischernetz im ganzen Bogen an e. Stange angebunden.

Підсахарити, *v. a.* § berauben; — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).

Підсвинок, -нка, *m.* halbjähriges Schwein, *Мі.* II. 362.

Підсвiчник, *m.* Leuchter, *m.* *Не.*

Підсебійний, *a.* s. Підсобі́йний.

Підси́лити, підси́ляти, *v. a.* kräftigen, unterstützen, fördern, *Пар.*

Підси́лок, -луку, *m.* Лещ. Stärkung, Erquickung; Verstärkung, *f.*

Підси́нити, підси́нювати, *v. a.* einwenig bläuen, *Не.*

Підси́пати, *v. a.* unter etw. streuen, schütten; * — собі sich tüchtig antrinken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Лещ.*

Підси́пка, *f.* was zum Unterschütten dient. [res Sieb.

Підси́ток, -тка, *m.* feineres, kleine.

Підси́яти, *v. n.* nach u. nach trocken werden. [nachsäen; 2) durchsieben.

Підси́яти, підси́яти, *v. a.* dazu-

Підси́вки, *pl.* Гол. III. 9 das Säen am Feldende.

Підси́дати, підси́сти, *v. n.* auf jmdn lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) gerinnen (молоко́); підси́ло ся яйце́, das Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3) підси́жувати ся s. Приси́дати ся.

Підси́дка, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.* на підси́дки и́ти (на за́яця &) auf den Anstand gehen, (*B.*).

Підси́кувати, підси́чити, *v. n.* aufspringen; aufhüpfen; 2) unter etw. springen. [befindlich.

Підси́рний, *a.* unter der Haut Підси́рниця, *f.* Art Fadenpilz: Rizomorpha, *Вол.* [хвiснути ся.

Підси́взнути ся, *К.* *Кух.* s. Подси́взнути ся, *f.* Art Wasser-

schlange, *s.* Пісокóблиця.

Підси́кок, *m.* Sprung, *m.* у підси́кок и́ти, бiчи in (lustigen) Sprüngen hingehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*

Підси́цький, підси́чний, *a.* -а пісня, нiта etc. fröhliche, zum hüpfenden Tanz einladende Weise.

Підси́ринок, -нка, *m.* Schrotkasten in e. Mühle, *m.* [unten rupfen.

Підси́убати, підси́убити, *v. a.* von Підси́дити, *v. a.* auf die Spur kommen, bemerken.

Підси́пуватий, *a.* verblendet, kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit geschlagen, *Кл.*

Підси́жливий, *a.* sich durch Niederträchtigkeiten einschmeichelnd, knechtisch, *К.*

Підси́жувати, *v. n.* dienen; — ся кому́ sich bei jmdm einzuschmeicheln suchen.

Підси́х, *m.* das Behorchen, Belauschen, на підси́хи *АД.* I. 211 um zu horchen, zu beobachten, zu belauschen.

Підси́хати, підси́хувати, *v. a.* horchen, belauschen.

Підси́хач, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*

Підси́малити, *s.* Приси́малити.

Підси́метань, *n.* die Schichte unter dem Rahm, unterer Rahm, *m.*

Підси́метанник, *m.* s. Сметанник.

Підси́микати ся, die Aermel aufziehen.

Підси́миювати, *v. n.* *Кв.* 91 lächeln, spotten, scherzen; — кому́сь *Гл. б.* 74 verlachen, höhnen.

Підси́мушити, *v. a.* kurz scherzen, rupfen, stutzen.

Підси́нiзок, -зка, *m.* Art Topf, *Зак.*

Підси́бистий, *a.* unter sich gebogen.

Підси́бiти, (-бiяти), *v. a.* кому́ helfen, beistehen, unterstützen, Beistand gewähren, *См.* [schlächtige Mühle.

Підси́бiйний, *a.* — млин unter-

Підси́огласiти, *v. a.* корб, *Кл.* (*Пр.* VIII. 300) bereden, bewegen, aufregen.

Підси́бки, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*); 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl.* *Пар.*

Підси́ловiй, *m.* Bastardnachtigall, *m.* (*Sylvia hypolais*) *Мі.* II. 410.

Підси́олодiти, *v. a.* versüßsen.

Підси́бiчник, підси́бух, *m.* s. Собiчник.

Підсохнути, *v. n. s.* Підсихати.
 Підспівач, *m.* Dichterling, Poetaster, Afterdichter, *m. K.*
 Підспівувати, *v. n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *K.* [ник.
 Підспідник, *m.* Лесч. *s.* Підсубій-
 Підспіль, *adv. s.* Засніль.
 Підспора, *f.* Зак. Hilfe, Förderung, *f.*
 Підпоріти (-яти), *v. n.* кому́ nach-
 helfen, fördern. [Restauration, *f.*
 Підпоруга, *f. K.* Ausbesserung.
 Підсрібнік, *m.* Perlmutterfalter, *m.*
 (Argynnis).
 Підстава, підставина, *f.* Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, *m. f.*; 2) Unterschiebung, Vertretung, *f. L. 39; Ч. V. 1005?*
 Підставка, *f.* kleine Unterlage; 2) Untersatz, *m. Пар.*; 3) Besohlung, *f.*; 4) Geigensteg, *m.*
 Підставляти, (-авити), *v. a.* unter etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — чоботи die Stiefel besohlen.
 Підставник, *m.* Leuchter, *m.*
 Підстароста, підстарість, *Гол. III. 304. m.* der jüngere староста; Unteraufseher bei der Frohne, Untervogt, *m.*
 Підстарший, *a.* nächst ältere.
 Підстегне, *n.* Unterschenkel, *m. B.*
 Підстеліти, підстелювати, *v. a.* unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.
 Підстеля, *f.* Standort der Kühe, *m.*
 Підстеречй, підстеріати, *v. a.* bemerken, ertappen; aufauern, aufpassen, beobachten, *C. II. 111. [Ч. IV. 306.*
 Підстілє, *n.* Raum unter dem Tisch, *m.*
 Підстілка, *f.* Streu, *f.*
 Підстьобнути, *v. a.* einen Streich, Stoss von unten geben.
 Підстьожень, підстьожеринє, *n.* Unterstreu, Unterlage des стїжок, *f. s.* Стбжеринє.
 Підстоблини, *pl.* Kofer auf Füßen unter dem Tisch (in e. Bauernhütte), *m.*
 Підстобяти ся, підстобювати ся, sich setzen, sich abklären; 2) gerinnen, dick werden; 3) *v. a.* чоботи — *s.* Підставляти 2).
 Підстригати, підстричи, *v. a.* abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.

Підстригач, *m.* Wollabscherer, Tuchscherer, *m.*
 Підстрілити (-ілювати), *v. a.* andarunter, erschossen. [стрітний.
 Підстрічний, *a. s.* Стрічний; При-
 Підстріше, *n.* Halbdach, *n.*
 Підстрішник, *m.* Sperber, *m.* (A-sturnisus), *B.* [ke, *f.*
 Підступ, *m.* Hinterlist, Arglist, Ränherzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a.* — ціну́ erhöhen.
 Підступний, *a.* hinterlistig, arglistig, berückend, verfänglich.
 Підступність, *осги. f. s.* Підступ, Verfänglichkeit, *f. Пар.*
 Підсубійник, підсубійок, -ійка, *m. s.* Підсубійний млин.
 Підсувати, підсунути, *v. a.* unterschieben, -legen, -stecken; etw. hinrücken.
 Підсудимий, *a.* unter jmds Gerichtsbarkeit stehend; verklagt, vor Gericht gezogen, der Angeklagte. [richter, *m.*
 Підсудок, -дка, *m. Ко. 77. Гр.* Unter-
 Підсудканець, -нця, *m.* Maisbrot, *n. (B.).*
 Підсука́ти, *v. a.* — нітку dünner an dem Ende drehen; — рукаві aufziehen, -schürzen.
 Підсусі́д жувати ся, підсусі́д-ти ся *Др. с. 218* als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *K. (Хата. 175)* Nachbar sein, *Г.*
 Підсусі́док, -дка, *m.* Nachbar, Bestandnehmer im Clientelverhältnisse, *m. adj.* підсусі́дский.
 Підта́качка, *m.* Jaherr, *m. Кз. 105. s.*
 Підтовча́чка, підбрехач. [lustig.
 Підтане́чний, (-ешний), *a.* tanz-
 Підтанцюва́ти, *v. n.* leicht dazu tanzen, hüpfen.
 Підте́рти, *v. a. s.* Підтирати.
 Підте́ча, *f. Не. (Пр. XI. (1) 107)* Gerüst von Pföcken worauf das Fischernetz zum Trocknen gelegt wird, *n.*
 Підте́чка, *f. s.* Підтичка 2).
 Підті́кати, *v. a. Н. 25* unter etw. setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — ся sich aufschürzen.
 Підти́нати, *v. a. s.* Підтіати.
 Підти́нник, *m.* Scrophularia nodo-

sa; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.

Підтирати, *v. a.* ab wischen, scheu-
Підтирка, *f.* das Abwischen.

Підтирати, *s. a. m.* Unterkirchen-
diener, *m.* [*m. Kв.* 438; 2) *s.* Надтичка.

Підтичка, *f.* Fetzen zum Stopfen,

Підтікати, підтечі, *v. n.* unter etw.
darunter fließen. [Dirne.

Підтіпанка, *f.* *Ко.* 200 liederliche

Підтовчачка, *m. Кв.* 73. 140. der
in einer Schenke dazu bestellt ist um
dem Abnehmer des Getränks dasselbe,
dh Stossen unter den Arm wegzugies-
sen, *s. d.* folg.

Підтовкнути, підтовкати, *v. a. Кв.*
73 unter etw. stossen, *s. d.* vor.

Підтоки, *pl.* gabeliges Werkstück
an d. Hinterachse des Wagens.

Підтопяти, *v. a. Ч. V.* 367 über-
fluten; 2) etwas heizen.

Підтопяти ся, alt werden, abge-
mergelt w. *III. I.* 143. [markt, k. Messe.

Підтобрже, (-а), *n. H.* 174 kleiner Jahr-

Підточина, *f.* Maulwurfhügel, *m.*

Підточити, (-бчувати), *v. a.* von
unten anstücken; 2) schleifen, ziehen,
wälzen, rollen unter etw.: *віа під шбу;*
3) unten etw. (spitz) dreheln; 4) von
unten benagen, abfressen. [надтичка.

Підточка, *f. Ч. VII.* 426. *s.* Підтечка.

Підтравний, *a.* -а *коса* gut das
Gras mähend. [essen [трапєца].

Підтрепезувати ся, sich satt
Підтроватьти, *v. a.* на *кого* hetzen.

Підтруняти, *v. a. Ко.* 209 antreiben,
anstacheln. [schütteln.

Підтрясати, підтрясті, *v. a.* etw.
Підтряхати, (-хнути), *v. n.* etwas
trocken werden. [pontica.

Підтумок, -мка, *m.* junge Clupea
Підтупцем, (-туп-), *adv. s.* Під-
біцем. [Gauner, Dieb, *m.*

Підтяга, *m. Ко.* 226. Langfinger,

Підтягати, підтягнути, підтягу-
вати, *v. a.* anziehen, von unten zusam-
menziehen, festschnallen, mitziehen, nach
oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n.*
(голосом) einstimmen, accompagnieren.

Підтяжка, *f. К.* Tragband, *n.* Hosenträger, *m.*

Підтяти, (підбтну, (-діт-), підб-
тнеш), *v. a.* von unten anhaueu, anschnei-
den; — *кряла, волосв, &* zustutzen;

* — *кого* jmdm e. empfindlichen Schaden
beibringen. [Пити gehen.

Підуть, підеш & підуть, *praesens* zu
Підупадати, підупасти, *v. n.* in
Verfall kommen, herunterkommen, arm
werden.

Підует, *m.* підуетва, (-утов), під-
уетка, *f.* Nöstling, Schnützer, *m.* Nase, *f.*
(Chondrostoma nasus). [tzen, aufwiegeln.

Підуетити, підущати, *v. a.* aufhe-

Підуетливий, *a. У.* aufhetzend,
aufwiegend, aufwieglerisch.

Підуфалий, *a. Гол. s.* Подуфалий.

Підучити, підучувати, *v. a.* dazu
jmdn einwenig unterrichten, abrichten,
lehren; 2) — *ся* einwenig lernen, dazu
lernen, abgerichtet werden.

Підушник, *m. s.* Заушник, *Зг.*

Підхарчити ся, genug, satt essen.

Підхвалювати, *v. a.* lobend zu-
reden.

Підхват, *m. s.* Підривка. [хобити.

Підхватити, підхвачувати, *s.* Під-

Підхвостний, *a.* -а *тобровка* Af-
terdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*

Підхвосток, -стка, *m.* — *жінко-*
чий Weibernarr, *m.*

Підхилити, підхиляти, підхилю-
вати, *v. a.* von unten wenden, unter etw.
bringen; — *двері* halb öffnen.

Підхідний, *a. Ол. s.* Підхожий 1).

Підхлібний, *a. s.* Підлєсливий.

Підхлібник, *m. s.* Облєсник.

Підхмельти, *v. a.* berauschen.

Підхмельний, *a.* Rausch-, -ий *газ*
Rauschgas, Lust-, Lachgas, *n. Пол.*

Підховати, (-бувати), *v. a.* dh
eine Zeit auferziehen, pflegen (über die
ersten Lebensjahre hinaus).

Підход, *m.* listige Redewendung, An-
spielung, *f. М. II.* 174; 2) Verhältnis,
n. Кн. (in d. Mathem).

Підходити, *v. n. s.* Підійти; — *під*
що zu etw. passen, entsprechend sein;
підходящий, *a.* gewöhnlich, nicht son-
derlich.

Підхожий, *a.* passend, entspre-
chend, günstig; 2) im vorgerückten Alter.

Підхоломе, *n. В.* Fuss des Hügels, *m.*

Підхорунжий, *s. a. m.* Unterfahn-

Підхотилий, *a. s.* Підхожий. [rich, *m.*

Підціцїрка, *f. s.* Посьмірїох.

Підцюпити, *v. a. §.* wegschnappen,

-stipitzen, *Левч.* [сідати.

Підчану́ти, *v. n.* на ко́б с. Під-
I. Підчас, підчас, *m. coll.* erste Kohl-
Krautblätter, -sprossen, *pl.*; 2) aus den-
selben zubereitete Speise.

II. Підчас, *conj.* — того, während
dem, zur Zeit, с. Під II.

Підча́ший, *s. a. m.* підчашник, *m.*
Untermundschenk, *m.* [ten anhängen.

Підчепі́ти, (-п'я́ти), *v. a.* von un-
Підчепу́рити, *v. a.* nett machen,
schmücken. [Bauche, — weiss (Ochs &).

Підчеревий, *a.* von, unter dem

Підчерка́ти, підчеркву́ти, *v. a.*
unterstreichen.

Підчеса́ти, підчісувати, *v. a.* hinauf-
kämmen; — ся с. Причеса́ти трóха.

Підчиня́ти, підчиня́ти, *v. a.* — абі́же
reinigen; 2) — пера́ *ОП.* zuschneiden;
3) untermischen, -mengen.

Підчінка, *f.* Falbel- od. Bortenbe-
satz unten am Unterrocke der Frauen,
m.; 2) *pl.* підчинки ausgesiebte Kör-
ner, Geafter, *n.*

Підчісти́ти, підчища́ти, *v. a.* rei-
nigen; 2) wegräumen, entwenden.

Підхмеля́ти, *v. a.* с. Підхмеля́ти.

Підшанцьо́вувати ся до ко́бсь.
§. *Др. с.* 297 sich zu jmdm nähern.

Підшафа́рий, *s. a. m.* *Рч.* 12 Un-
terschaffner, *m.* [bläselei, *f.*

Підшепт, *m.* Einflüsterung, Ohren-

Підше́птувати, *v. a.* einflüstern.

Підшива́льник, *m.* Schusterge-
sell, der die Sohlen unternäheth.

Підшива́ти, підши́ти, *v. a.* von
unten annähen, unternähen, unterfuttern;
— чо́боти neue Oberleder u. Sohlen zu
fertigen Röhren annähen; 2) ся під ко́б,
n. що sich auf jmdn berufen, etw. zum
Vorwand nehmen, unter etw. sich ein-
schleichen.

Підшивка, *f.* підшитé, *n.* Un-
ternähen der Sohlen u. des Oberleders,
n. s. d. vor; 2) Gesellenarbeit, *f.*; 3)
(підшевка) Unterfutter e. Kleides, *n.*

Підши́йка, *f. s.* Підгóрлиця 1).

Підши́пник, *m. Под.* eiserne Hülse,
worin der Zapfen einer Walze läuft.

Підшми́рїти ся, с. Підхмеля́ти ся.

Підштóвхувати, *v. a.* von hinten
stossen. [a. §. aufstacheln, aufhetzen.

Підштрї́кувати, підштү́рити, *v.*

Підшфучувати, *v. a.* *Ч. IV.* 569
scherzen, sprassen.

Під'ю́дити, під'ю́джувати, *v. a.* auf-
hetzen, anreizen, с. Підустя́ти.

Під'ю́чний, *a.* -е авірї́ Saumthier, *n.*

Під'я́бедити, *v. a.* §. verleumden.

Під'язи́чний, *a.* -а кість Zungen-
bein, *n.* *Пол.* [heit.

Під'язи́чниця, *f.* Art Kinderkrank-

Під'яре́мний, *a.* jochtragend, *K.*
Joch-. [Lastthier, *n. K.*

Під'яре́мник, *m.* Jochstier, *m.* Zug,

Під'ярі́вки. *pl.* Sommeräpfel, *pl.*

Пі́жда, *f. s.* Пі́жд.

Пі́жда́ти, *v. a.* warten.

Пі́жити, *v. a.* tüchtig fuchteln.

Пі́жма́к & пі́жмо & с. Пі́жма́к &.

Пі́з = біз = без с. Че́рез.

Пі́зва, *f.* Klage, Anklage, *f.*

Пі́звати, *s.* Позива́ти.

Пі́злий, *a.* hassend, rachsüchtig.

Пі́зма, пі́зма, *Ф.* пі́зна, *f.* пі́змо, *n.*

Hass, *m.* Gehässigkeit; Rachsucht, *f.*

Groll, *m.*; 2) Leid, Unrecht, *n.*

Пі́змува́ти на ко́б gegen jmdn

grollen, Hass fühlen.

Пі́знава́ти, пі́зна́ти, *v. a.* erken-

nen, kennen lernen, einsehen, begrei-

fen; — ся (з ким) mit jmdm bekannt

werden; — ся на чім hinter etwas kom-

men, erkennen.

Пі́зна́нє, *n.* Erkennung, Erkenntnis, *f.*

Пі́зна́ка, *Ф.* пі́знако́мість, *ости, f.*

merkliches Zeichen eines Fortschrittes,

e. Vortheiles, с. При́зна́ка.

Пі́зна́чний, *a.* *Фр. Нав.* kenntlich,

bemerkbar, es ist zu erkennen.

Пі́зний, *a.* spät; *adv.* пі́зно; -ий ду́б

Sommereiche, *f.* (*Quercus pedunculata tar-*

disflora); пі́зний Іва́н (auch *pl.*) ein

Spätling, Spätvogel.

Пі́зні́ти ся, с. Опі́зна́ти ся, *Левч.*

Пі́зноцьві́т, *m.* Herbstzeitlose, *f.*

(*Colchicum autumnale*).

Пі́йка. *f. См.* Trinkgelage, Zechen, *n.*

Пі́йло, *n.* Getränk, Gesöff, *n.*;

Schlempe, *f.*

Пі́йма́. *f.* Gefangennehmung, *f. Max.*;

2) пі́йма Inhalt, *m.*; 3) Ueberschwem-

mung, *f. s.* Пі́вінь, *Левч.* der Ueb. aus-

gesetztes Grundstück.

Пі́йма́ти, пі́йма́ти, *v. a.* fangen,

ergreifen, bekommen, erwischen, erja-

gen; *begreifen, fassen; 2) — ся sich fangen, gerathen, kommen, *B.*; *b*) — ся *s.* Обіймати ся; *c*) — ся (und *v. n.*) mit *d. Infinit.* *s.* Підіймати ся чогось, sich verpflichten; *d*) *s.* Привнавати ся; *e*) für jmdn einstehen.

Пійміця, *f.* Abtheilung, *f. z. B.* Wahlkreis, *m.*; 2) Zug des Hochzeitgefolges um die Braut abzuholen, *Kol.* I. 305.

Пійті, *v. n. s.* Піті.

Пііт, пііт, *m. s.* Поёт, *III.* II. 162.

Піка, *f.* Pike, Lanze, *f.*

Пікавка, *f.* Pieper, *m.* (Anthus); 2) — пікало, *n.* Art pierende Spieldose.

Пікати, пікнати, *v. n.* pieren, pierpen.

Пікієр, *m.* Pikenier, Lanzenmann, *m.* III. I. 332.

[*ger. m.*

Піклувальник, *m.* Fürsorger, Pflege-
Піклувати ся коло когось jmdm
Sorge angedeihen lassen, *III.* I. 143.

Піклуватий, *a.* sorgend, sorgsam.

Пікній, *a.* zum Backen dienend,
Back-, (піч, коріто).

Пікнванс, *n. s.* Пітно.

Піколок, -лка, *m. s.* Піч, Ofen, *m.*

Пікуй, *m.* *N. e.* Berges.

Пікулік, *m. s.* Пікавка 1).

Піку́н, пікунець, -нця, *m. s.* Муравель; 2) Backtopf, *m.*

Пікшіти, *v. a. s.* Покришати.

Піл, *g.* полу, *m.* Boden, *P.* I. 45, Fussboden, *m.*; 2) (*gen.* пола) Bett, *n.* Pritsche, *f.*

Пільга, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* *AD.* I. 122. 214; 2) Keilvorrichtung zum Nachlassen, *f. s.* Фбляга; *pl.* пільгі Stangen beim Heben des zusägenden Klotzes od. beim Heuladen gebr.; 3) *s.* Підлога, Unterlage, *f.* *Пом.* II. 6.

Пільговий, *a.* рік ein Jahr frei von Steuern u. Abgaben, Freijahr, *n.*

Пільжити, *v. n. s.* Полівити; 2) *v. a.* — дерево die zum Flößen bestimmten Baumstämme zusammenwälzen.

Пілка, (*d.* пілчина), *f.* ein Stück Tuch etc. der Länge nach (zu spіднійця); 2) Art Umschlagetuch für Frauen, *Ам.* 420; 3) Art dichtes Fischnetz.

Пілляти ся, sich heftig u. reichlich ergiessen (дош).

Пільний, (пільский, пільцький, *(В.) a.* Feld-, -не сіно Ackerheu, *n.*; -не вікно *s.* Відпільний.

Пільх, *m. B. s.* Повх.

Пілюх, *m.* пілюшка, *f.* пілюша, -ати, *n.* Wickelkind, *n.*

Піля, *praep. s.* Біля *TP.* 121; днійна піля днійни Tag für Tag (*vgl.* Заспіль); 2) піля, *adv. s.* Після, *Wgr.* VIII.

Пімкнѹти ся, *s.* Помикати ся *ВВ.*

Пімста, *f. s.* Месть; — анас! der Henker, (*d.* Teufel) weiss es!

Пімститель, *m.* Гол. *s.* Мститель.

Пімстѹти, *v. a.* rächen.

Пімше, (-и), *adv.* später, hernach, *Wgr.* XV. *Gr.* 25.

Пімшіти, *v. a. s.* Толочити.

Піна, піниця, *f.* Schaum, *m.*

Піндзѹ, *pl. §.* на піндзѹх стоѹти auf den Fingerspitzen stehen, *vgl.* На-вспі-
нячки. [chen.

Пінити ся, schäumen, Schaum ma-
Пінішниця, *f.* Art Bauchpilz: Spumaria, *Вол.*

Пінів верх, *m. N. e.* Berges.

Пінка, *f.* — морска Meerschaum, *m.*; 2) *s.* Старка (на молоці). [блійця. *B.*

Пінькавка, *f.* пінкало, *m. s.* Зя-

Пінькати, *v. n.* pieren.

Пінковатий, *a.* schaumartig, *Пол.*

Піньмати, *s.* Піймати, *Кв.*

Пінний, *a. s.* Пінявий; пінна (*d. i.* горівка), *s. a. f.* піннік, *m. C. II.*

254 Art (schäumender) guter Brautwein.

Пінниця, *f.* Stirnzirpe, *f.* (Cercopis spumaria). [schaumig, schaumbedeckt.

Пінявий, *a.* *Кв.* 53. schäumend,

Пінявъ, *m. gew. pl.* Geld, *n.*

Піняк, *m.* — сліяњець, Schaum-
zirpe, *f.* (Aphrophora spumaria).

Піп, *gen.* попа, *m.* Pfaff, Priester, Pfar-
ger, *m. adj.* попів, -ова, -ове; Піп Іван

N. e. Berges. [Hinterknieen e. Pferdes.

Піпак, *m.* Piephacke, *f.*: Beulen an

Піпéрек, *adv. s.* Попéрек.

Піпка, *f. s.* Піпка; люлька.

Піре (-я, -е), (*d.* піренько, -ечко),
coll. n. die Federn, das Gefieder.

Пірина, *f. P. I.* 154, Feder, *f.*

Пірієстий, *a.* federig, federartig, Feder-, *Пар.*

Пірити, *v. a.* federn, Federn ver-
streuen; 2) — ся mausern, mausen (die Federn verlieren).

Піріій, *m. s.* Піріій, періій.

Пірінка, пірянка, *f.* Federflocke,
f. Federflaum, *m.*

Пірка, *f.* стрілка-, Ч. III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, *m.* dem Federkranze; 2) *Bein.* e. lebhaften Mädchens *H.* 267.

Піркѹт, *m.* *Зак.* wilde Taube.

Пірна́ч, *m.* *Кч.* 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.

Пірна́чка, *f.* Kalbsmagen, *n.* (В.); 2) Streckfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірлянка Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).

І. Пірній, *a.* *Пар.* s. Пірїстий.

ІІ. Пірній, *a.* s. Попірній.

Пірнійкоза, *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).

Пірнѹти, *v.* *n.* s. Порина́ти.

Піро́, *n.* s. Перо́.

Піродрáха, *f.* Federschleisserin, *f.* Ф.

Пірча́стий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастодільний fiederspaltig, *B.*

Пірчяти, *v.* *a.* fucheln, prügeln, *P. I.* 3. s. Періщити. [чити ся.

Пірчѹн, *m.* junger Bock; *vgl.* Пёр-

Піряний, *a.* Feder, aus Federn.

Пісенька, *f.* s. Пісонька.

Пісенний, *a.* sängerisch, gesangreich.

Пісенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* *C. I.* 254.

Пісенність, -ости, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.

Піська, *f.* *Пар.* Inzicht, *f.* s. Підоврїне.

І. Піскáр, *m.* s. Піскір.

ІІ. Піскáр, *m.* Sandmann, *m.* *Пар.*

Пісківці, *pl.* *N. e.* Berges. [sandhaltig.

Пісковáтий, *a.* sandig, sandfarbig,

Пісковéць, -вця́, *m.* Sandstein, *m.*

Пісковій, *a.* Sand-, sandig.

Пісковіця, *f.* *N. e.* Berges.

Піско́вище, (-иско), *n.* Sandfläche, *f.* *B.*; Sandhaufe, *m.* *Пар.*

Пісковóблиця, (-обниця) *f.* Steinsanger, *m.* Pricke, *f.* (Petromyzon), *B.*

Піско́мір, *m.* Sandmuschel, *f.* (Psammobia).

Піскѹ́чка, *f.* s. Мідик, мідиця. [*n.*

Післа́нь, *f.* післане, *n.* s. Побетль; Bett,

Післа́нець, -вця́, (*d.* післанчик), післанник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*

Післа́не́цтво, *n.* Botengang, *m.* *adj.* післанецкий, Boten-, *Term.*

Післа́нка, післа́нниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*

Післа́нництво, *ГШ.* післаньство, *Кл. n.* Botenamnt, *n.* Gesandtschaft, Mission, *f.*

Післа́нщина́, *f.* Botenlohn, *m.* *ГШ.*

Післа́ти, *v.* *a.* s. Посила́ти.

Післа́ще, *n.* *Ос.* (62) I. 20 rechter Fuss (des Fängers von wilden Pferden).

Післа́г, *m.* s. Післанець.

Післа́д, *praep.* mit *d. Genit.* nach: — менé nach mir in der Reihenfolge.

Післо́нько, *m.* *dim.* s. Пісол.

Після, 1) *praep.* mit *d. Genit.* nach, gemäss, entsprechend; 2) nach; після за́втра. *p.* за́втрого übermorgen, після-обід, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, s. Омісля Ч. II. 137; *Mi.* IV. 560.

Післа́нка, *f.* *gew. pl.* s. Песля́нка.

Пісе́нь, *f.* s. Пісня.

Пісе́ний, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * *arm.* [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*

Пісе́ник, *Гол.* III. 532, пісе́нікар, *Пар.*

Пісе́нікáти, *s.* Побетити.

Пісе́ніти, *v.* *n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesang ergehen, *VIII. B.*

Пісе́нічка, *f.* s. Пісонька. [fastend.

Пісе́нікóвий, *a.* *P. II.* 200 streng Пісе́ніти, *v.* *n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (Ф).

Пісно́любний, *a.* liederliebend, *MIII.*

Пісно́сло́вний, *a.* geistliche Lieder, *K.*

Пісно́сло́вний, *a.* sangesvoll, liederreich, *MIII.*

Пісе́нюва́ти, *v.* *n.* *He.* s. Пісе́нікáти.

Пісе́ня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*

Пісе́няр, *m.* *TP.* 179 s. Пісе́ник.

Пісо́к, -скѹ́, (*d.* пісочок), *m.* Sand, *m.* *pl.* піски sandige Landstriche, *pl.* Sandfläche, *f.*

[Пісчáний.

Пісо́чáний, *M.* пісочний *Пар.* *a.* s.

Пісо́чник, *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B.*

Пісо́чниця, *f.* Фр. Streusandbüchse, *f.*

Пісе́па, *f.* *Ос.* (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesäuert werden.

[und für. Піс(ь)пі́ль, *adv.* nacheinander, für

Пісе́т, *gen.* пісегу, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f.*

Пісте́й, *v. n.* s. Пітї́ *Веч.* I. 237. 263. *Оз.* 90.

Пісте́йка, *f.* Nfll. des Прут.

Піснийй, *a. s.* Піснийй.
 Піснийця, *f.* п'ятниця — Fasten-
 tag, *m. St.* [*n.* Pistole, *f.*
 Пістоль, *m.* пістоль, -яти (*d.*-лягко),
 Пістрік, пістрік, *m.* пістрічка,
f. schwärige Beule, Packengeschwür, *n.*
 Eiterblase, *f.*
 Піструк, *m. s.* Котюрюка, *B.*
 Пістрівий, *a. St.* *s.* Пестрій.
 Пістувати, *v. a.* pflegen, warten.
 Пістун, *m.* Pfleger, *m. pl.* Pflege-
 eltern, *pl. Пар.*
 Пістунка, *f.* Kinderwärterin, *f.* Kin-
 dermädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f. Пар.*
 Пістунчити, *v. n.* кому́ jmds Kin-
 derwärterin sein.
 Пісцяти, *v. a.* bepissen.
 Пісчаний, *a.* Sand, sandig.
 Пісчанка, *f.* Sandköcher, *m.* (Sabella).
 Пісчинá, пісчуга, *Кч. f.* Sandbo-
 den, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f. Це.*
 Пісчинка, *f.* Sandkorn, *n. He.*
 Пісяти, *v. n.* pissen, harnen, *Ч. II.* 528.
 Піт, *gen.* поту, *m.* Schweiss, *m.* взяти
 на по́ти zum Schwitzen einnehmen.
 Пітайний, *a. s.* Піотайний.
 Пітá, (підá, підéш), *v. n.* hingehen,
 wohingehen; *s.* Итá; пішла думка в
 слóво а дáлi и в дáло der Gedanke gieng
 über in Wort u. That, wurde zum W.
 und zur Th. [schweissig.
 Пітнийй, пітнявий, *St. a.* schwitzend,
 Пітний, *m.* Filzdecke unter dem
 Пітніти, *v. n. s.* Пріти. [Sattel, *f.*
 Пітрóшити, *v. a. s.* Патрóшити.
 Пітушóк, -шкá, *m. s.* Півник; 2)
 — тревáлий Swertia perennis, *B. etc.*
 Пітá, -яти, *n. s.* Потá, (*B.*).
 Піхати, піхэтьнути, піхнути, *v. a.*
 stossen, *§.*
 Піхва, піхвиця, *B. f. s.* Пóхва.
 Піхováтий, піхováчий, *a. s.* schei-
 denförmig, scheidig, *B.* [*adv. s.* Пішки.
 Піхóм, *Кч.* 198. піхóю, *Ос.* (61) VI. 41,
 Піхóта, *f.* Fussvolk, *n.* Infanterie,
f. итá піхотóю zu Fuss gehen; 2)
 Buschfüsse, *s.* Піша фасóля.
 Піхотáйна, *АД.* I. 332, піхотáинець,
 -ця, піхотáник, *m.* Fussgänger, *m.* [ший.
 Піхóтнийй, піхóчий, *a.* Fuss-, *s.* Пі-
 Піхóтниця, піхóрка, *f.* Fusspfad,
 Fussweg, *m.* [ner Futtersack.
 Піхтір, *m.* aus Schnüren geflochte-

Піхту́р, махну́ти -ра, zu Fuss sich
 aufmachen; піхту́рою, *adv. Кч.* 144 *s.*
 Пішки. [*f. s.* Міху́р.
 Піху́р, (*d.* піхурéць, -рця), *m.* Blase,
 Піху́рниця, *f.* Physalia, *Пол.*
 Піхурце́ніг, -ога, *m.* Blasenfluss,
m. (Thrips).
 Піцтóль, *m. Др. с.* 213 *s.* Пістóль.
 Піч, *gen.* печáй, *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пічка
 kleiner O.). [tuberosus).
 Пічáвка, *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus
 Пічканé & пічкати ся & *s.* Пáч-
 канé, пáцькати ся &.
 Пічкóур, *m. II.* 139 Ofenhecker, *m.*;
 2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічкóурекій, *He.*
 des *n.*
 Пічнік, *m.* Ofensetzer, *m. He.*
 Пічну́, пічнéш. & *praes.* zu Пóчáти.
 Пічнáвiти, пічнáти, *v. n.* aufquel-
 len, aufschwellen. [Ofenherd, *m. C. I.* 7.
 Пічóрка, *f.* Ofen-, Küchennische, *f.*
 Пішáк, *m.* Fussoldat; Arbeiter zu
 Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пішка.
 Пішáва, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kis-
 senüberzug, *m.* [Піхотáйна.
 Пішені́ця, *f. m. Зап. Вер.* I. 6. *s.*
 Піше́ць, -шця, *m. s.* Піший, піхотáйна.
 Пішечий, *a.* -а дорóга, *s.* Пішка.
 Піший, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss
 abgearbeitet, *vgl.* Пішáк 1); фасóля —
s. Піхóта 2). *Пом.* III. 92.
 Пішка, *f. s.* Піхотáниця. [Fuss.
 Пішки, пішкáми, пішкóм, *adv.* zu
 Пішо́ход, *m. Ко.* 318 Fussweg, Trot-
 toir, *m.*; 2) — пішо́ходець, -дя, *К.*
 Fussgänger, *m. Фр.*
 Пішáк, *m.* Pieper, *m.* (Anthus).
 Піщинá, *f. Це.* -йнка & піщóга,
 піщáнийй & *s.* Пісчинá & пісчáнийй &.
 Пія́вка, *f. etc. s.* Пя́вка.
 Пія́к, *aug.* пія́чийско, *m. s.* Пя́нийця;
 2) *pl.* п'якí, *s.* Лохáйна.
 Пія́внá, -яти, *n. etc. s.* Пя́нá.
 П'я́ти, *v. n.* kráhen; singen; 2) *АД.*
 II. 60 *v. a.*?
 П'я́тiка, *f.* Saufgelage, *n.*
 П'я́цтво, пія́нство, *n.* Trunksucht,
 Sauferei, *f. He.*
 П'я́чка, *f.* Saufferin, *f.* trunksüchti-
 ges Weib; 2) Hinterhaupt, *n.* (*B.*).
 Плав, (*d.* плавóк, -вка), *m.* Strom,
 Fluss, *m.* fliessendes Wasser, *Me.* 214.
Кч. 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в плав,

плѣвом (плѣсти etc.) in Strömen, fluthend, massenweise, *Лесч.*; Anschwemmung, *f.*; 2) niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кч.* 4. с. Плавня; 3) Floss, *n.* с. Сплав, *К.*; 4) с. Пласти.

Плѣва, *f.* *Ф.* (*Пр.* III. 117)?

Плавѣк, *m.* Schiffmühle, *f.* *Лесч.*; 2) *pl.* Flotthölzer beim Netz, *pl.* Flottholz, *n.* *Кол.* I. 73. [(in der Luft) schweben.

Плавѣти, *v. n.* schwimmen, schiffen;

Плавѣч, *m.* guter Schwimmer; 2) *вѣтъзъ* — Segelfalter, *m.* (*Papilio rodalirius*) [*Holzes*, (*B.*).

Плавѣчка, *f.* das Verflößen des

Плавень, -вня, *m.* Flussmittel, *n.*

Пол.; 2) Nachenthierchen, *n.* (*Euplotes*), *B.*

Плавѣати, *v. n.* kriechen, schleichen,

Пр. I. 175. с. Плазувати 1). [*Gans.*

Пласти, *pl.* acht Schwungfedern der Плавиковый, *a.* *Пол.* с. Флюоро-бодный, с. Плавник 4).

Плавйло, *n.* *gew. pl.* с. Плавѣк 2).

Плавина, *f.* *Мог.* плавине, *n. coll.* (*B.*)

alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавина, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плавинка, *f.* *Пол.* с. Плавка 2).

Плависко, *n.* Schwemme, *f.*

Плавити, *v. a.* schwimmen; 2) schmelzen, *Пар.*; flößen. [*haut*, *f.* *Пол.*

Плавка, *f.* Flosse, *f.* *Пол.*; 2) Schwimm-

Плавкий, *a.* flüssig; с. Плавний *.

Плавконижний, *a.* Ruderfüsser, Flossenfüsser, *m.* *Пол.*

Плавлене, *n.* das Schwemmen.

Плавний, *a.* flüssig; fließend, *leicht, sink, leicht; — мѣт Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — мѣтурецъ Schwimmblase, *f.*

Плавник, *m.* Schwimmer, *m.*; 2)

Art Boot *Ос.* (61) I. 230; 3) Schmelzer,

m. *Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *m.* *Пол.*

Плавница, плавѣчка, *f.* Schwimmerin, *f.* *Пар.*

Плавничий, *a.* *Пар.* с. Плавчий.

Плавність, -ости, *f.* das Fließende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Плавня, *f.* Gewässer, *n.* Weiher, *m.*; 2) Niederungswald, *m.* *С.* II. 145. 163.

Плавун, *m.* Schwimmvogel, *m.* *Пар.*

Плавунецъ, -нца, *m.* Schwimmkäfer, *m.* (*Dytiscus*).

Плавуха, *f.* с. Полбый, -а корова.

Плавунник, *m.* *Hottonia palustris*.

Плавцѣм, *adv.* schwimmend.

Плавци, *pl.* с. Сплавник.

Плавця пѣти, fortschwimmen, (*B.*).

Плавчатий, *a.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *n.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавчатка, *f.* *Salpa pinnata*, *B.*

Плавчий, *a.* Schwimm-, -а болонка Schwimmhaut, *f.* *Пол.*

Плавя, (-е), *n.* Moorgegend, *f.* *Оз.* 83.

Плава, *m.* lange Ruthe beim Osterpiel, *Кол.* I. 195; 2) flache Seite; *Н.* 268? *adj.* плазовый; плавом *adv.* kriechend, *Фр.*

Плазень, -зня, *m.* die flache Seite (der Sense etc.); плазнем ударили mit der fl. S. schlagen. [*erniedrigen*, *Зг.*

Плазити ся, sich verflachen, sich

Плазка, *f.* Waschbrett, *n.* с. Лавка 2).

Плазмо, *n.* *Gr.* 25 с. Плѣсно.

Плазнить, *adv.* mit der flachen Seite.

Плазовитий, *a.* flach, с. Плоский.

Плазувати, *v. a.* mit der Fläche schlagen, fuchteln; 2) *v. n.* kriechen, krabbeln, *Кс.* 70; hinschlendern, *Мол.* * sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимось.

Плай, (*d.* плаічок), *m.* плаічка, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *m.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плаіом,

adv. stracks, reihenweise, nebeneinander.

Плакане, (*d.* -анечко), *n.* das Weinen.

Плакати, (— ся, *К.*) [*плачу*, *плачеш*], *v. n.* weinen, klagen; плачущий (плакующий, *К.*) weinend, Klage-.

Плакса, плаксивецъ, -вця, *m.* Weiner, Greiner; (-in, *f.*); 2) Winselaffe, *m.* (*Cebus apella*).

Плаксивий, *a.* weinerlich.

Плаксивци, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit). [*thrum salicaria*].

Плакун, *m.* brauner Weiderich, (*Лу-*

Пламенитий, *М.* пламенный, *III.*

II. 237, *a.* Flammen, flammend, hell

lodernd, lichterloh.

Пламенити, *v. a.* entflammen, *B.*

Пламеніти, *v. n.* *Св.* flammen, lodern.

Планета, *f.* Planet, Wandelstern, *m.*; 2)

pl. zeitliche Misstimmung, Misbehagen, *n.* Launen, *pl.*

Планѣтник, *m.* *Ч.* II. 584 Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *m.* (-иця, -in, *f.*).

Планетува́тий, *a. H. 6.* in der Planetenkunde bewandert.

Плані́че, *n. coll.* Aeste, Zweige, *pl.*

Плані́та, *f.* — гірська Berggöttin, *f. Ф.*

Плані́тний, *a.* zuträglich, wirksam (лік), (*B.*). [helfen.

Плані́тува́ти, *v. n.* zuträglich sein,

Плані́й, *pl.* wildes Obst.

Плані́й, *a. s.* Марні́й 1), худі́й.

Плані́ти, *v. n. s.* Марні́ти, ніді́ти.

Пла́скове́ць, *s.* Пластове́ць.

Пла́сник, *m.* Rispfenfarn, *m.* (Osmunda)

Пла́снути, *v. n. s.* Спла́снути.

Пла́ст, *m.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пла́стом, пла́стами schichtenweise. [303.

Пла́ста́ти, *v. n.* sich plagen? *Др. с.*

Пла́ста́тий, пла́стова́тий, *a.* in grossen Flocken, Schichten, *B.*

Пла́сти́на, *f.* Diele, *f. Кв.* 160.

Пла́сти́ве, *n. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.

Пла́стове́ць, -вця́, пла́стові́к, пла́стун, *m.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *m.*

Пла́стові́й, *a.* -а́ до́шка gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гі́нтова́ д.).

Пла́стувáти, *v. a.* Neu & in Schichten legen; 2) *v. n.* пла́стун sein. [III. 51.

Пла́стун, *m.* Art Grenzsoldat, *Пом.*

Пла́стунство, *n.* Dienst eines пла́стун, *m.*; 2) Jagd auf Morásten *f.*

Пла́т, *m.* Ч. IV. 676 einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *m.* *Пом.* III. 51.

Пла́та, *f.* плат, *m.* Ф. Bezahlung; Besoldung, *f.* Lohn, Gehalt. *m.* *Пом.* III. 50.

Пла́та́ти, *v. a. s.* Лата́ти (*B.*).

Пла́тва, *f.* Balken, *m.* Dachschwelle, *f.*

Пла́тве, *n.* Kleidung, *f.* Kleid, *n.*

Пла́тен, *a.* Ф. (*Пр.* III. 285) *s.* Пла́тний; я був би — ich könnte bezahlt werden; кому́ то́то пла́тно? wem bringt es Nutzen?

Пла́ти́на *f.* *s.* Пла́ток; Kopftuch, *n.*

Пла́ти́нка, *f.* Plättchen, *n.* (lamella), *B.*

Пла́ти́нник, *m.* Art Schwamm: Agaricus.

Пла́ти́ти, (плачу́, платі́ш, платі́ть), *v. a.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *v. n.* gut

Малоруко-німецький Словар.

bezahlt werden.

[lung, *Кв.*

Пла́тїж, *m.* Bescheinigung der Zah-

Пла́тка, *f.* *s.* Лátка, (*B.*).

Пла́ткóвани́й, *a.* fleckig, gefleckt.

Пла́тний, *a.* bezahlt, besoldet; beglichen, *Др. с.* 149; 2) zahlbar, fällig (e. Wechsel); 3) lohnend; не є пла́тно, не робіть ся — es hat keinen Erfolg, bethätigt sich nicht (лікарство); *s.*

Пла́тен. [*m.* *Пар.*

Пла́тник, *m.* Zahler, Zahlmeister,

Пла́тні́чий, *a.* Zahl-, Zahlungs-

Пла́тня́, (*d.* пла́тничка), *f.* *s.* Пла́та, Gehalt, *m.* [пла́товка).

Пла́тов, -тви, *f.* *s.* Пла́тва, (*dim.*

Пла́то́к, -тка́, (*d.* платóчок), *m.* ein Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-, Taschen-, Halstuch, *n.*; 2) Lappen, *m.*

s. Плат, платі́на. [*pl.* (Lamellicornia),

Пла́точко́ро́гі, *pl.* Blatthörnige,

Пла́тча́тий, (-а́чий), *a.* lappig, in Lappen getheilt; -а́чи, *pl.* Primelblütige, *pl.* (Petalanthae).

Пла́та́ниця, *f.* *Ос.* (61) III. 21 vornehm Gekleidete. [Ону́чка.

Пла́тянка, *f.* Fusslappen, *m.* *s.*

Пла́ун, *m.* Tannenbärlapp, *m.* (Lycopodium selago).

Пла́ха, *f.* flaches, lang abgespaltenes Stück Holz mit einer scharfen Kante; 2) Schwert, *n.* *C.* II. 263; 3) Tischplatte, *f.*; 4) Block, *m.* *Гр.* [*lum.* *Вол.*

Пла́хі́тка, *f.* Wulst, *m.* (volva, vel-

Пла́хта, (*d.* пла́хотка, пла́хтінка), *f.* *s.* Верéта; 2) weibl. Rock (спідниця).

Пла́ч, -чу́, *m.* das Weinen, Wehklagen, *n.*; пла́чі ма́ти weinerlich sein; Klagehied, *n.* [*lich.* Thränen-, *Макс. Т.*

Пла́че́вний, *a.* beweinenwert, kläglich-

Пла́чка, пла́чниця, *f.* *Пар.* Klageweib, *n.*

Пла́чно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*

Пла́чня, *f.* *N. e.* Berges.

Пла́шанкі́, *pl.* kleine Schlitten aus zwei breiteren Scheithölzern (пла́ха).

Пла́шка, *f.* *dim.* *s.* Пла́ха; Holzspan, *m.* [*ten.* (Holz).

Пла́шковáтий, *a.* in breiten Schei-

Пла́щ, (*d.* пла́щик), *m.* Mantel, *m.*

Пла́щані́ця, *f.* das Tuch worauf

Christi Grablegung abgebildet ist.

Пла́щи́на, *f.* *К.* *s.* Площи́на.

Пла́щувáтий, *a.* in Mantel gehüllt;

М+Б. 120. 121?

[temulentum.

Плевѣл, *т.* Lolium perenne u. L.
Плевѣльница періѣка, *ф.* s. Пе-
рїѣ, *В.*

Плевѣн, *т.* Pottfisch, *т.* Пар.

Плезувати, *в. н.* § voraussetzen,
supponieren, (*Фр.*). [Säugen.

Плѣканѣ, *н.* Pflege, Zucht, *ф.* das
Плѣканецъ, -нця, плѣканчик, *т.*
Pflegekind, *н.* -sohn, *т.* Pflegebefohle-
ner; gut genährtes, gepflegtes Kind;
verzärteltes Söhnchen; der im Ueber-
fluss aufgewachsen ist u. dem man es
ansieht, (*Ф.*).

Плѣканка, (*д.* -аночка), Вах пле-
кѣнница, *У. ф.* Pflөгетоchter, die zärt-
lich Gepflegte.

Плекатѣрка, (*д.* -аронька). *ф.* Гол.
III. 82 Pfliegerin, Wärterin, *ф.*

Плекѣтель, *т.* Pflieger; Züchter,
Erzieher, *К. т.* (-елька, *ф.* -in, *ф.*).

Плекѣти, (-ѣю, -ѣш), *в. а.* pflegen,
warten, erziehen, züchten; säugen.

Плекотѣра *ф.* Mutterschaf, Ziege, das
(die) ein fremdes Lamm (Zicklein) säugt.

Плектї, плечї, (плечѣ, плечѣш),
в. а. *У.* s. Плекѣти.

Плѣмѣ, плѣмѣнѣ, Пар. плѣмѣ, -ени,
н. Geschlecht, *н.* Stamm, *т.* Familie; Na-
tion, Generation, *ф.* [stammt.

Плѣмѣнный, *а.* Stammes-, ange-
Плѣмѣнність, -ости, *ф.* Nationalität.

Плѣмѣнство, *н.* *Эг.* s. Плѣмѣ.

Плѣмїник, плѣмїнник, *т.* Neffe;
Anverwandte, *т.*

Плѣмїница, плѣмїнничка, *ф.*
die Anverwandte; Nichte, *ф.* [стїй.

Пленїстїй, *а.* brüchig, s. Плівї-
Пленїти ся, brüchig werden.

Пленїця, *ф.* Stamm in zwei Hälften
gesägt als Bauholz, *т.*; 2) Ketten, Fes-
seln, *пл.* *Ч.* I. 166.

Пленїчїти, *в. н.* ungereimtes Zeug
sprechen; schwärmen in Fieberhitze; —
ся, пленїтати ся träumen, (*Фр.*) wun-
derlich zugehen, *Ф.*

Плѣнтати, *в. а.* nachlässig stricken,
Не.; — ся *С.* I. 54 herumirren.

Плѣсень, -сня, *т.* Scheibenqualle, *ф.*
(Cassiopea).

Плеск, *М.* III. 129. плѣскїт, -оту,
Ст. т. das Plätschern, Geplätscher, *т.*

Плѣскавка, плескавїця, *ф.* s. Пло-

скавїця.

[-wecken, *т.*

Плѣскавка, *ф.* — сїра Käselab,
Плескѣти, (плѣщу, плѣщеш), *в. н.*
plätschern; 2) в долбнї, в рѣки —
klatschen; *plaudern, plauschen; 3) plät-
ten, glätten.

Плескѣтїй, *а.* flach, platt.

Плескѣч, *т.* плескѣчка, *ф.* Art flach-
ches Strohbindel zum Dachdecken; 2)
unreife Erbsenschote, s. Лопѣтка 3);
3) Rhodeus sericeus (Cyprinus amarus).

Плесковѣтїй, *а.* flach gedrückt

(Флѣшка).
Плѣсно, *н. gew. пл.* плѣсна, Mittel-
fuss, *т.* (metatarsus), Plattfuss; 2) Mit-
telhand, *ф.* (metacarpus); 3) Lücke, leere
Stelle im gedüngten Felde.

Плѣснуги, *в. н.* s. Плескѣти 2), (die
Hände) zusammenschlagen.

Плѣсо, *н.* tiefe Stelle im Wasser;
Flusssee, *т.* Untiefe, *ф.*; 2) s. Плѣсно 1).

Плѣсти, (плѣту, плѣтеш), *в. а.* flech-
ten, winden; 2) plauschen; * коло рѣта
плѣтѣ ми ся ich habe es auf der Zunge, (*В.*).

Плетѣр, плѣтѣнь, -тнѣ, *К.* I. 297
geflochtener Zaun, Flechtwerk, *н.* ge-
flochtenes Thor; 2) Material zum Flechten.

Плетѣнь, *н.* etwas Geflochtenes;
Korb, *т.*

Плетѣник, *т.* geflochtene Bretzel.

Плетенїця, *ф.* Geflecht, *н.* s. Плівї
1); 2) s. Зѣплѣтка; Flechtwerk, *н.* Hürde,
ф.; 3) Klatsch, Plausch, *т.* eitles Gerede,
Geschwätz, *н.* (auch *пл.*).

Плетенцѣ, *н.* kleines Floss.

Плетѣнѣк, *т.* s. Плівї, плѣтѣр 1).

Плетїво, *н.* Flechtwerk, *н.* *В.*; 2)
Spitze, Flechte (geklöppelt), *ф.* *Ст.*

Плетїця, *ф.* s. Плотїця. [stiel.

Плѣтище, *н.* geflochtener Peitschen-

Плетїй, *т.* Flechter, *т.* *Левч.*

Плѣтїнь, *ф.* *Ме.* 295. Geflecht, Ge-
winde, *н.* [ken, *Т.*

Плетнїцтво, *н.* das Flechten, Wir-

Плѣтнѣ, *ф. gew. пл.* *К.* Plauschereien,
пл. Klatsch, *т.* erkünstelte Lügen.

Плетѣха, *ф.* Klatschweib, *н.* *Ст.*

Плѣтчик, плѣтїга, *т.* Maulmacher;
Ohrenbläser, *т.*

Плетїнка, *ф.* s. Плѣтїнь; umfrie-
deter Brunnen, *Не.* (*Пр.* III. 147).

Плѣць, *т.* *М+Б.* 355 s. Пляц.

Плѣчанка, (-чанка), *ф.* Hemd ohne

Falten beim Kragen, *n.*

Плечастий, (-атий, *M.*); плечистий, *a.* breitschulterig, starkschulterig, vierschrotig.

Плечо, плеченя, -яти, *n.* плечийці, *pl.* Schulter, *f.* плечі, die Schultern, der Rücken; *плечі мати за собою *e.* Stütze an jmdm haben, protegirt werden.

Плечико, *m.* Stickerei am Hemd an der Achsel, *f.*; *pl.* плечка, Achsel- u. Schultertheile des Hemdes, *pl.*

Плечко, *n.* P. I. 120 Schulterblatt, Viertel, *n.* *v.* geschlacht. Vieh).

Плечний, *a.* Rücken-, Schulter, *B.*

Плечнийстий, *a.* *Фр.* *s.* Плечастий.

Плещня, *f.* Stock mit Eisen Spitze, *m.*

Плещук, *m.* *s.* Лещук (Art Spiel).

Плив, *m.* Fluss, Lauf, *m.* час плив своїм пливом *M.* III. 46; пливом плісти stark fließen, strömen, *s.* Плав.

Пливак, пливач, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) *s.* Плавак, *Лещ.*; 3) Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Пливець, -вця, *m.* *s.* Плавунець.

Пливкий, *a.* flüssig, *Фр.*

Плівний, *a.* (*Фр.*) *s.* Плавний, -а бєсїда fließende Aussprache.

Пливу́н, *m.* Flugsandboden, *m.*

Плиг, *m.* Sprung, *m.* *зплигу́ збіти ся *Ко.* 44 sich beirren lassen, confus werden; 2) *int.* vom unerwarteten Aufkommen, Einspringen, *s.* Гульк.

Плігати, плигону́ти, *Ст. v. n.* hüpfen, springen, sich tummeln, *IT.* *Ном.*

Плин, *m.* Flüssigkeit, *f.* *ГШ.* [III. 114.

Пливь, *f.* Fluss, Lauf, Verlauf, Wandel, *m.* das Fließen, *He.* Strömung, *f.* *OH.*; піти в пливь verloren gehen, schwinden.

Плиничити ся, *Ф.* *s.* Пленичити.

Плінний, *a.* flüssig.

Плінність, -ости, *f.* Flüssigkeit, *f.* das Flüssigsein, *ГШ.*

Плину́ти, *v. n.* fließen, *s.* Плісти.

Плис, *Ч.* V. 347?

Плис! *int.* vom Einfallen ins Wasser.

Пліска, *f.* Blässhuhn, *n.* (Fulica atra); 2) —, пліскава, Bachstelze, *f.* (Motacilla alba).

Плисковатий, *a.* *He.* flach gelegen.

Плисовий, *a.* von Plusch, plüschchen.

Плісти, (пливу́, пливéш), *v. n.* fließen; 2) schwimmen; schiffen, segeln.

Пліетка, *f.* *s.* Пліска 2).

Пліта, (*d.* плітка), *f.* плітє, *n.* coll. Platte, Fliese, *f.* Pflasterstein, *m.*; 2) Ziegel, *m.*; 3) Floss, *n.* C. II. 121.

Плиткий, плітий, *a.* seicht; -ий таріля flacher Teller. [Platten-, Quader-.

Плітбовий, плитняковий, *Пол. a.*

Плівá, *f.* Haut, Membrane, *f.*; 2) Zwerchfell, *n.*

Плівка, *f.* dünnes Häutchen; 2) Balgklappen, *m.* *B.*; 3) *pl.* плівкі Augenerlider, *pl.* *s.* Кліпкі.

Плівний, *a.* *s.* Плінний.

Плід, *g.* плоду, *m.* Frucht, *f.* Fötus, *m.*; 2) Erzeugnis, *n.*

Плідний, *a.* fruchtbar; ergiebig; -а мátка befruchteter Weisel; плідно в кошápi reich gesegnet, *Кол.* I. 98.

Плідник, *m.* Fruchtlager der Pilze,

Пліки, *pl.*? *Шог.* 154? [*n.* *Вол.*

Плін, *g.* плону, *m.* *КС.* IV. 590. 507. *s.* Полон, Gefangenschaft, *f.*

Плінь, *f.* von *e.* betriebsamen, geschiedtem, energischem Menschen; von *e.* Zudringlichen. [Schmiedeeisen, *m.* (*Ф.*).

Пліна́, *f.* Splitter, (*Фр.*); Splint im Пліністий, *a.* splittig, brüchig, *Фр.*

Плініти, *v. a.* *s.* Неволити: дітина мátір плінить (сєу́чи гру́ди).

Плінівка, *f.* Thesium montanum.

Плінка, *f.* Bruch, *m.*; 2) sehr dünne Schichte, Ueberzug, Membrane, *f.* *Под.*

Плінний, *a.* ergiebig, ausgiebig. [(*Ф.*).

Пліноватий, *a.* splintig, (Eisen &),

Плінчити, *v. a.* *s.* Плініти.

Плісень, плісінь, плісонь, (*B.*), *f.* Schimmel, *m.* Kahm, *f.* Kopf-, Brodschimmel (Mucor mucedo).

Плісник, *m.* Flösser, *m.*

Плісниця, *pl.* Fadenpilze, *pl.* (Hyphomycetes, Mucedines).

Плісність, -ости, *f.* *s.* Плісень.

Плісніти, *v. n.* schimmeln, schimmelig, kahmig werden, vermodern.

Пліснявий, *a.* schimmelig, moderig.

Пліснявка, *f.* Art Geschwür an der Zunge, *Др.* *s.* 28; 2) —, пліснянка, (*Фр.*) *s.* Плісень.

Плісняк, *pl.* Mucromycetae, *Фр.*

Пліт, *g.* плота, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Пліть, *g.* пліти, *f.* etwas Geflochtenes, Flechte, *f.*; Geflecht, Gewinde zum Strohhut, *n.*; 2) geflochtene Knute, Geißel,

f. pl. Ruthenstreiche, *pl. Rv.* 277.
 Плітка, пліточка, *A. G.* 168, *f. s.*
 Плотіяця. [Flechten des Wagenkorbes.
 Плітка, *f.* ein Umzug, Aufzug im
 Пліткій, *pl. H.* 135 Klatschereien, *pl.*
 Пліточка, *f. dim. Rv.* 417 s. Пліть 2).
 Плітуча, *f.* Convolvulus sepium.
 Плітцє, *n.* kleines Floss zum Ueber-
 Пліха, *f. s.* Плішка. [fahren.
 Плічко, плічцє, *n. dim. s.* Плечє, *Ф.*
 Пліш, *m.* Glatze, kahle Platte; Blösse,
 Lücke, *f.*; 2) *N. e.* Berges; *Пом.* III. 10.
 Плішанка, *f.* Saxicola leucomelas.
 Плішійвий, *a.* плішівець, -вця, *m.*
 mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, *m.*
 Плішійти, *v. a. s.* Заплішійти.
 Плішка, *f.* kleiner Keil zum Ver-
 keilen, Vernieten; 2) *pl. N. e.* полоніна.
 Пловá, *f.* Flutregen, *m.*; 2) *s.* Пóвнй.
 Пловане діло *P. I.* 74? leichtes Spiel.
 Пловєць, -вця, *m.* Schiffer, See-
 fahrer, *m. M.* III. 49.
 Плодійет, плодійстець, -сця, пло-
 дісток, -тка, *m.* Winter-Jakobszwiebel,
f. (Allium fistulosum); 2) *s.* Зрізованець.
 Пло́дити, *v. a.* zeugen, erzeugen,
 Früchte hervorbringen; — ся sich ver-
 mehren, *s.* fortpflanzen; vorkommen.
 Плодлівий, *H.* 286, плодівтий,
 плодучий, (щій), *S. I.* 104, плóдний,
a. s. Плідний.
 Плодністиий, *a.* befruchtend.
 Плодніця, *f.* fruchtbares Weib, (*Фр.*).
 Пловійий, *a.* Zeugungs-, Vermeh-
 rungs-. [дючість, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, *f.*
 Плодівтість, пло́дність, пло-
 Плож, *Ч.* III. 16? [I. 256.
 Пльондрати ся, umherirren, *S.*
 Пльондри, *pl. s.* Штандари.
 Пльондроване місто крémіньом
 Плонка, *f. s.* Ліснійця. [докóла?
 Пльонно, *adv.* — кавати щось hies-
 send, leicht.
 Пльосїнь, пльоскань, *Пар. f. s.* Пльща.
 Пльоска, *f. N. e.* Berges.
 Пльоскавіця, *f.* Blicke, *f.* (Abra-
 mis blicca). [ge, *f.* (Hippobosca equina).
 Пльоскавка кіньскá, Pferdelausflie-
 Пльоскаль, *m. s.* Пльосконóгий, *Пар.*
 Пльосквá, *f.* Wasserscorpion, *m.* (Nepa).
 Пльоскійий, *a.* flach, platt; eben, plan;
 -é вєркало Planspiegel, *m.*
 Пльоскїнь, *f. s.* Пльоскїн; пльоскїн-

ний, (-кунний), *s.* Пльоскїний.
 Пльоскїсть, -ости, *f.* Flachheit;
 Plathheit *f. ГШ.*; 2) Fläche, *f. Пар.*
 Flächeninhalt, *m.*
 Пльоскови́клий, *a.* planconvex.
 Пльосковогнүтий, *a.* planconvex,
Пол. [Brustkasten, *Под.*
 Пльоскогрүдий, *a.* mit flachem
 Пльоскокрүжок, -жка, *m.* Teller-
 schnecke, *f.* (Planorbis). [*n. Пар.*
 Пльоскомір, -іра, *m.* Flächenmass,
 Пльосконóгий, *a.* flachfüssig; Platt-
 fuss, *m. Пар.*
 Пльосконóсий, *a.* plattnasig, Plat-
 nas, *Пол.*; -а качка Löffelente, *f.* (Anas
 clupearia); качиця пльосконóсиця *Ч. II.*
 322 mit plattem Schnabel.
 Пльоскорівня, *f.* flaches Plateau, *Це.*
 Пльоскочеревійий, *a.* plattbauchig.
 Пльоскош, *m.* Plattwurm, *m.* (Pla-
 naria). [(Platessa vulg.).
 Пльоскүша, *f.* Scholle, Plateise, *f.*
 Пльостіти, *v. a.* glätten, plätten, *B.*
 Пльостіве, *n. coll.* grosse Aeste, *vgl.*
 Пльостіве. [Platte, *f.*
 Пльот, *m.* плоть, *f.* Floss, *n.* Flösse,
 Пльоть, *f.* Leib, *n.* Fleisch, *n. † III.*
 I. 227. *IG.*; 2) слаба — *Ф.* (*PX.* 119)
 das schwache Geschlecht (plec); 3) *s.*
 Плотіяця.
 Плотáр, *m.* Flösser, *m.* (B.).
 Пльотва, *f. s.* Плотіяця.
 Пльотик, *m. dim. s.* Плит; 2) Zaun-
 könig, *m.* (Troglodytes parvulus).
 Плотіця, (-ійка), плотнійця, *f.*
 Plätze, Rothfeder, *f.* (Leuciscus ery-
 throphthalmus).
 Пльотнійий, *a.* *Пол.* dicht. [barbarum.
 Пльотнік, *m. s.* Пльотик 2); 2) Lucium
 Пльотня, *f.* Blechplatte des Koch-
 ofens, *f.*
 Пльотовєць, -вця, *m.* gemeiner Ta-
 bak auf Hecken (пліт) getrocknet.
 Пльотовіця, *f.* Floss, Flossholz, *n.*
 Пльохійий, пльохівтий. *Ф. a.* schlecht,
 gering, sehr mittelmässig (*сотпар.* пльох-
 ший *P. I.* 21); *adv.* пльохо *Rv.* 53 leicht-
 fertig, unachtsam. [correctheit, *f. s.* Хяба.
 Пльохість, -ости, *f.* Зг. Mängel, *m.* Un-
 Пльохіщати, *v. n.* schlechter werden
Оз. 110. [gem, schlechtem Gewinn, *T.*
 Пльохокбрїстнійий, *a.* von gerip-
 Пльохоум, *m. Ф.* пльохоумний, *a.*

Schwachkopf, *m.* geisteskrank; 2) leichtsinnig. [lich; s. ? Кляпоу́хий *H.* 171 ?

Плоху́тый, *a. s.* Плохий, schwach-

Плоху́тка, *m. f.* Ко. 74 Schwächling, *m.*

Плоша́ти, *v. n.* III. I. 380 saumselig, nachlässig, leichtfertig sein, werden.

Плошка, *f. C.* Lämpchen, *n.* (bes. zur Illumination).

Площа, площа́вина, *f.* Fläche, Ebene, *f.*

Площик, *m. s.* Плеска́ч 1); 2) Pfeilspitze, *f.*

Площина́, *f.* Flächenraum, *m. Пар.*

Площинна́чка, *f.* Placopsilina.

Площи́стый, *a.* flach, *Вах.*

Площи́ця, *f. s.* Плогва.

Площи́ний, *a.* Flächen-

Площи́сть, площи́сть, *ГШ.* -ости, *f.* Flächeninhalt, *m.*

Площи́вина, *f. Б. Пр.* VI. 9 Gehüsch, *n.*

Плуг, *m.* Pflug, *m.*

Плуга́нити ся, *He.* langsam, gemächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.

Плуга́тар, (-áтор). плуга́ч. плужа́нийн, *m.* Pflüger, Ackermann, *m.*

Плуго́вий, *a.* — vil Pflugochs, *m.* -é. *n. s. a.* Pfluggebuhr, *f.*

Плуго́вця, *f.* Pflugdienst, *m. Пар.*

Плу́жйти, *v. a. s.* Ора́ти. *Ф.*; *кому́ zu jmds Gunsten pflügen, *II. n.* 98 zuträglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*) *Др. с.* 146; gedeihen, blühen *H.* 46.

Плу́жок, -жкá, *m.* Häufelpflug, *m.*

Плу́тавий, *a.* verkrüppelt, missgebürtig.

Плу́таняна, плу́танка *II. VI.* плу́таня́ця *P. II.* 65. *f.* Verwicklung, Verwirrung, *f.* verworrenes Zeug, Gewirre, *n.*

Плу́тати, плу́та́ти, *v. a.* verwickeln, wickeln; wedeln *P. I.* 16; * ungeheimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.

Плу́тня́, *f. Ч.* IV. 204; плу́тощи́, *pl. М+Б.* 383 Betriegererei, Schelmerei, Spitzbüberei. *f.* Schwindeleien, *pl.*

Плу́тня́га, *m. Зах.* Schuft, Spitzbub, *m.*

Плу́цца, *f. pol. s.* Лэ́кге; *adj.* плу́ц-вий Лungen-, *Пол.*

Плюва́. *f. s.* Пля́ва.

Плюва́ти, *v. n.* speien, spucken; — керво́в Blut auswerfen; 2) schmeissen (v. Eierlegen der Schmeissfliege); *Пом.* III. 113.

Плюва́чка, *f.* Spucknapf, -kasten, *m.* -becken, *n.*; 2) Art Weissfisch, (*B.*)

Плю́га, *m. f.* плюга́вецъ, -вця, *m.* плюга́вий, *a.* garstig, schmutzig, niederträchtig.

Плюга́вити, *v. a. s.* Пога́нити.

Плюга́виця, плюга́вка, *f.* liederliches Weib; 2) Dungfliege, *f.* (Scatophaga), *B.*; 3) *s.* Ящірка.

Плюга́вство, *n.* Sudelei, Schweinerei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Ungeziefer, *m.*

Плю́дри, *pl.* Pluderhosen, *pl.*

Плю́зйне, *n. s.* Пля́зе; кля́зне.

Плю́нути, плю́ти, *s.* Плюва́ти.

Плюсь! *int.* vom plätschernden Fall ins Wasser, *C. I.* 103. platsch!

Плюск, *m.* плюско́га, *f. H.* 64. *M.* das Plätschern, Geplätscher, Geräusch, *n.*

Плюска́тя, плюско́га, плю́щити, *v. n.* plätschern.

Плюска́тый, *a. s.* Плеска́тый.

Плюскла́й, *a. P.* II. 208 unreif grün, verkümmert.

Плюсно, *n. Пол. s.* Пля́сна 1); 2) Sprungbein, *n.* (astragalus). [Unwetter, *n.*

Плю́га, (*d.* плю́га). *f.* Regenwetter,

Плю́гйти, *v. n.* regnen; плю́тит es regnet.

Плю́тка щелі́ста, rissiger Blätterchwamm, (*Agaricus rimosus*), *Вол.*

Плю́ха, *f. s.* Заплю́виця.

Плю́хнути, *v. n. M.* I. 113 und — ся *Ос.* (61) IX. 43 fallen, sich niederstürzen, -senken.

Плю́ш, *m.* Plüsch, *m. adj.* плюшо́вий.

Плю́шняк, *m.* Art Pflze. [hederacea.

Плю́щ, *m. s.* Блющ; 2) Glechoma

Плю́ща, *f.* Platzregen, *m.* (*B.*).

Плю́щити, *v. a.* — бчи die Augen zudrücken, schliessen.

Плю́щух, *m. Пол. s.* Кригу́шка.

Плявдува́ти, пля́вува́ти, *v. n.* gut bekommen, zuträglich sein, — кому́.

Пля́вка, *f. s.* Пя́вка.

Пля́кати ся, gesaugt, aufgezogen werden; *s.* Пляка́ти.

Пля́м-пля́м, *int.* vom undeutlichen, schmalzenden, stotternden Reden.

Пля́ма, (*d.* пля́мка). *f.* Flecken, Schmutzfleck, *m.* [voll Flecken, Fleck-.

Пля́мй, *B.* пля́мйстйй, *a.* fleckig,

Пля́мити, *v. a.* schmutzig machen, heflecken.

Пля́мка *f. s.* Кля́мка. *Лев. Кв.* 230.

Пля́мкати, *v. n.* hin u. her die Zun-

ge bewegen, schmalzen. [(Zerene) B.

Плѣмник, *m.* Fleckenspanner, *m.*

Плян, *m.* Plan, *m.*

Плянтро, *n. s.* Пóдро, під.

Плянтувѣти, *v. a.* planieren, ebnen.

Плянувѣти, *v. a.* nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, *f. s.* Цокотуха.

Плѣпля, *f.* Klatschweib, *n.* Плау.

Пляс, *m. s.* Тѣнецъ.

Плясѣти, (плѣшу, плѣшеш), плѣсѣти), *v. n.* tanzen, vortanzen; *K. I.* 271.

Плясканка, *f. s.* Плѣсканка; Klumpen weichen Lehmес mit Händen gearbeitet.

Пляскѣч, *m.* Schlag, *m.* Schelle, *f.*

Плясовѣця, *f.* Tanzunterhaltung, *f.* *Mi.* II. 304.

Пляст, *m. s.* Пласт.

Плятан, *m.* Platan, *f.* (Platanus); плятановѣти Plataneae. [нóвий

Плятинна, *f.* Platin, *n. adj.* пяти-

Пляц, -цу, *m.* Platz, *m.* freier Raum; пляцовѣ, *s. n. a.* Standgeld, *n.*

Пляцок, -чка, (*d.* пляцочок), *m. s.* Паланця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [*s.* Флѣшка &.

Плѣшка, (*d.* пляшѣна, -йнка), *f.*

Пнѣвий, *a.* Stamm, *Bor.*

Пнѣвѣ, *n. coll. s.* Пень, пняк.

Пнѣра, *f.* Пол. wildes Mutterschwein; *s.* Понѣра. [Klotz, *m.*

Пняк, (*d.* пнячок, -чка), *m.* Stamm.

Пняти ся, (пну, пнеш), *v. a.* sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken.

Пнятин, *m. N. e.* Berges.

По, *praep.* nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по *a)* den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сей бóк an dieser Seite, по праву рýку rechts, по конѣць стола am Ende (Rande) des Tisches. *Distributiv:* по два & zu zwei &, коштувѣти по три рíнькѣ, раз по раз Mal auf (um) Mal, einmal übers (ums) andre, vielmal; по двѣчи zweimal; *b)* bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колѣна bis an die Kniee, по пóя bis zu den Hüften, по ўха bis an die Ohren, по конѣць свѣта bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad

bei *Compar.* u. *Superl.:* немѣ по здорóвля дорóжшого es ist nichts über die Gesnndheit theurerer (dsgl. по-над); *c)* bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; *d)* bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийтí, поїхати, післати по когóсь, по щось: nach, um zu — holen etc.; *e)* bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по рѣно in der Frühe, по дрýгий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по *a)* den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dsgl. mit dem *Local.* u. *Accus.:*) по ўлицям, по лѣсам, по гóрам, по бóлому пóлю, по гóроду, по мóстови; *b)* bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: по ранѣньку in der Frühe; по (пí) днѣви beim Tageslicht, bei, am Tage, по-ночи in (bei, während) der Nacht, по недѣлям an Sonntagen; *c)* bez. по dasjenige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wornach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по плѣтю встрѣчѣють а по рóзуму випроваджѣють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по ймени клѣкати, по мѣтери блѣзький свѣяк mütterlicherseits; по правдѣ казѣти, жѣти wahrheitsgemäss, gerecht, ehrlich; по закóну nach dem Gesetze, gesetzlich, по бóжому gottgefällig, gerecht; по нашóму nach unserer Sitte, по мóбему nach meinem Wunsch; по сусѣдству in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по невóли wider Willen, ungerne, unfreiwillig, по дѣвному nach altem Brauch, по пѣному im Rausch, по мужѣцкому бѣнерisch, по якóму? wie? auf welche Weise? півнѣти по бѣсѣдѣ, по гóлосѣ, по нѣмѣцкому покѣзу заговорѣти III. II. 68. *d)* bez. по die Distribution; по кавѣлку je ein Stück, stückweise, кождóму дѣти по талѣру jedem je einen Thaler, по днѣви, je einen Tag, тра знѣти по чóму лóкоть wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по *a)* den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durchhin: по гóрах, по лѣсах, по Українѣ,

по воді плисти, по руці кому́ бути jmdm bequem, gelegen sein, по пеклі́ гоніти durch die Hölle hin, in der H. herum, по дорозі́ unterwegs, по людьох́ біда́ хідит, unter den Leuten, по досьвітках, по вечерніцях, по празникáх бувáти; по нотах nach Noten III. I. 370; ferner bez. по den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Handlung unmittelbar getroffen wird: по лиці́ б́яти, вдáрити ся по полáх рука́ми; б) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt; перейшо́в по мені́ рікóу nach mir, nachdem ich —), по Бóзі́ пёрший nach Gott der erste, т́иждень по т́ижни мивáє verstreicht —; по ро́ці́ nach einem Jahre, по дни́ наступáє ніч nach dem Tage folgt die Nacht, по обіді́ nach dem Essen, по мо́йй голові́, по мені́ nach meinem Tode, по ба́тьку взя́ти майно́ nach dem Vater erben; не по мо́йх грóшех nicht nach meinem Geld der Preis; с) bez. по den Grund einer Gemüthsbe-
 wegung od. e. Handlung: тужі́ти, пла́кати по кі́м, щож мені́ по мо́йй урòді́ was liegt mir an meiner Schönheit; д) bez. die Distribution: по одні́м дни́ zu einem Tage, je einen Tag, по дво́х, zu zwei, je zwei, по трòх etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. по- (ni-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach unterbrochene, d. h. zu verschiedenen Zeiten od. an versch. Orten vor sich gehende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i. eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, ein wenig“); 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Bedeutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: ein wenig, etwas, nach und nach; viel, eine Menge; ver-, er-, ein-, be-, zer-, auf-, nacheinander. *Ми*. IV. 226—227. 430. 625. 676. *Оз*. 190—191. 110. *По-с*. *Па-* *Ми*. II. 359. 407. Das Fehlende

s. unter einfachen Wörtern auf die obigen Bestimmungen Bezug nehmend.

Побабі́ти, *v. n.* weichlich, verweichlicht werden, *См*.

Побáбрати, *v. a. s.* Бáбрати (ся).

Побагáтшáти, *v. n. s.* Побогáтти.

Побадьорні́шáти, *v. n.* munter und rüstiger werden, *М+Б*. 257.

Побáжанє, *n. s.* Бáжанє.

Побаклúчити ся, *Н*. 230? *s.* Вáбулушити (ся). [вотужі́ти.

Побанувáти, *v. n. s.* Банувáти,

Побáрити ся, *МШ*. *s.* Забáрити ся.

Побаришувáти, *v. n.* einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся.

Побарлòжити ся, *s.* Барлòжити

Побáтько, *n. См*. Пфегевater, *m.*

Побáченє, *n.* das Wiedersehen; до-ня! zum W.! побачі́не мáти на щось worauf Obacht geben.

Побáчити, *v. a.* erblicken, sehen — ся einander wiedersehen.

Побгáти, *v. a. s.* Бгáти; 2) — ся sich aufbauschen, *He*. [Обезпéка etc.

Побезпéка, *f.* побезпéченє, *n. s.*

Побезпéчити, *v. a.* jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на когò sich auf jmdn verlassen.

Поберáти, (-бир-), *v. a.* nehmen, ergreifen: сум нас побирáє die Trauer ergreift unser Herz; — плати́ю den Gehalt beziehen, — подáтки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich verheiraten; б) — ся на когò, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; *s.* Брáти.

Побережáний, побережець, -жця, *m.* Uferbewohner, *m.* [Uferstrich, *m.*

Побережá, *n.* Uferland, Gestade, *n.*

Побереже́чка, *f.* *Вєи*. mehrerer Thiere *Ч*. III. 478.

Побережний, *a.* vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen *С*. II. 132.

Побережні́к, (*d.* -ичòк), *m.* Waldhüter, Heger, Forstläufer, -knecht, *m*;

побережні́чка, *f.* Weib eines Waldhü-
 тєрс, *n. Зар.*; побережні́чук, *m.* Sohn e. W.

Побережні́ця, *f.* побережник, *m.*
 Уфєршвалбе, *f.* (*Hirundo riparia*). [sein.

Побережні́чити, *v. n.* Waldhüter

Побері́гати, поберечі́, (-егті́), *v.*

a. hüten, hegen, schonen; — ся sich —,

vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побісїдувати, *v. n.* з ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorsprechen.

Побіванє, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmerz).

Побіванка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f. S.*

Побивати, побіти, *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, zerbrechen; besiegen; — дах. дїм das Haus decken; слїзã слїзу́ побивãє die eine Thräne ereilt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *M.*; 2) — ся за чим nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II. 185 mit einem Schlag.

Побивахом за однім махом — *P.* Побивач, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Triebel, *m.* (des Böttchers).

Побій пес, *m.* с. Гїцель.

Побирати, с. Поберати.

Побірно, *adv.* angenehm.

Побит, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; якїм побїтом? auf welche Weise? сим п. auf diese *W. B.*

Побитє, *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

Побіг, -ігу, *m.* побіганє, (*d*-ãнечко). *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f.* *Зан.* II. 550 нїтї в побіги ausgehen auf Fr.

Побігáйка, *f.* die Eilfertige.

Побігáчик, *m.* *Вєт.* des зáйчик, der flinke, schnell laufende Hase *P. II.* 2.

Побігати собі, einwenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побігáшка, *f.* *M.* III. 80 schnell, oft

Побігáщий, побіжущий, *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *M III.*

Побіда, *f. s.* Бідá II.; Misshandlung, *f.* angeathane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побідáш, *m.* с. Бідáк.

Побідáтель, побідник, *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр.*); 2) Sieger, Besieger; *Вєт.* des Siegeschwertes, *Кв.* 173; побідниця, *f.* Siegerin, *f.* *Пар.*; 3) побідник *Allium victoriale*, *B.*

Побідити, побіджати, *v. a.* jmdm mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побідєнный, *ptc. S.* *Щог. M.*

vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, *s.* Бідний.

Побідкати ся чим Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Мог. Зг.*

Побідний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побіднити, побідніщати, *v. n.* ärmer werden, verarmen. [*m. M.* (*Вєч.* II. 74).

Побідбма, *m.* der Sieche, Krüppel,

Побідонбсний, *a.* *Зг.* siegreich.

Побіже, *n. K.* с. Побўже.

Побій, -бю, *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч.* III. 19; Mal, Zeichen von Schlägen, *n. Кв.* 334; 2) Kampf,

m. Py. Schlacht, *f. Ч.* III. 309 поббєм стáти 295 kampfertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken,

(mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побійка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) с. Побій 3).

Побійний, *a.* -а гармáта *ОП.* mörderisch?; -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побійця, *m.* Klopffechter, *Ф*; Raufbold,

Побік, -оку, *m. Кв.* (*Пр.* XI. (2) 48) Partei, *f.*; 2) с. Побоки.

Побіляти, побілювати, *v. a.* weiss anstreichen, *w. malen*; 2) überzinnen;

3) bleichen *P. II.* 44.

Побіліти, *v. n.* weiss werden; *adj.* побілілий, *III.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побільшати, (-йти), *v. a.* grösser machen; 2) *v. n.* (-йти ся) grösser werden.

Побілюванє, побіленє, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побіля, *praep.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Кв.* längs, entlang, *C. I.* 146; nahe an, in der Nähe von, *Лєвч.*

Побір, -бру, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recrutierung, *f.*

Побірки, *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*

Побірник, *m.* Einnahmer, *m. Пар.*

Побісїбáтька -знáкóму, *adv.* *Ст.* der Teufel weiss wie.

Побісурманити ся, ein Muselman, ein Ungläubiger werden.

Побіч, *s.* Побіля. [бїжїш).

Побічи, *v. n.* hinlaufen (побіжѣ, по-

Побічливий, *a.* rauflustig.

Побічний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f.*; *adv.* побічно (-е), neben; с. Бічний. [Bundesgenosse, *m. Ст.*

Побічник, *m.* Nebenwohner; *Вax.*; 2)

Побічниця, *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Breche &); 2) Leiste, *f.*
 Побіщати, *v. a. M. I.* 117 s. Пообіщати.
 Побіяти, *v. a. pol. Гол. I.* 196. 197
 (забіяти 207) s. Побивати.
 Поблагати, *s. Благати.*
 Поблагодарити, (-бладар-), *v. a.*
 † danken *Др. с.* 299.
 Поблагословити, *v. a. s. Благосло-*
 вити. einsegnen; — ся sich bekreuzen.
 Поблажати, *v. n. кому щось jmdm*
 dh die Finger sehen, nachsehen, Nach-
 sicht haben mit jmdm.
 Поблажливий, *a. (Ф.) nachsichtig,*
 sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.
 Поблажливість, -ости, *f. Nach-*
 sicht, Milde, *f.* [с. Соблазь &
 Поблазь, *f. поблазити ся & К.*
 Поблєкнути, *v. n. verbleichen, ver-*
 schiessen.
 Поблеск, *m. Пол. Schimmer, m.*
 Побліжній, *a. Др. nächst, homogen.*
 Поблизити, *v. a. zu nahe rücken.*
 Поблизький, *a. nahe, nahe gelegen.*
 Поблизнити ся, *Гол. III.* 16
 Zwillinge zur Welt bringen.
 Поблизьк, -зку, *m. Nähe, f. в по-*
 близьку, поблизу, *p. б. колб (mit d.*
Genit.) in der Nähe von, Кн. [rer, m.
 Поблискач, *m. Кл. Blitzschleude-*
 Побліскуванє, *n. das Leuchten,*
 Schimmern, *Пол.*
 Побліскувати, *v. n. s. Бліскати.*
 Побліднути, *v. n. erblassen, blass,*
 bleich werden.
 Поблуд, & поблудити & s. Блуд &
 Поблудний, *a. mit Mängeln, schlecht,*
 nichtsnutzig, *Зах.*
 Поблукати, *v. n. irrsinnig werden.*
 Побогатити, *v. n. reich werden.*
 По-богато, *adv. viel, in grossem*
 Quantum.
 Пободрити, *v. n. sich fassen, Вах.*
 Побоєвище, *n. s. Побоїще.*
 Побоже, *n. Ebene des Flusses Бор. К.*
 Побожити, *v. a. щось etw. mit*
 einem Eid bekräftigen, *Гол. III.* 439;
 — ся bei Gott schwören.
 Побожний, *a. fromm, andächtig.*
 Побожність, -ости, *f. Frömmig-*
 кeit, *f.* [feld, *n. Wahlstatt, f.*
 Побоїще, (-їско), *n. Пар. Schlacht-*
 Пбоки, *pl. Kanten e. Brettes; 2)*
 Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-бокы! fort! weg damit! *Кн.*
 Поболіти, (поболувати), *v. n. ein-*
 wenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen;
 2) —, *M. II.* 168, — ся krank werden,
 erkranken. [(Limosa).
 Поболотниця, *f. Pfuhschnepfe, f.*
 Поборник, *m. Kämpfer für etw.,*
 Verfechter, Vertheidiger, Beschützer, *m.*
III. II. 168; (-иця, *f. Эг. -in, f.*). [Пол.
 Побороздкований, *a. gefurcht,*
 Поборозняк, *m. s. Борозняк.*
 Поборонити, *v. a. verwehren, ко-*
 му щось.
 Побороти, поборювати, *v. a. über-*
 wältigen, bewältigen, überwinden, be-
 siegen; 3) — ся в ким den Kampf mit
 jmdm aufnehmen, ringen.
 Поборснї, *pl. s. Посторонок (pl.)*
Ос. (61) III. 54. (поборні? *Зах.*)
 Побочина, *f. gew. pl. Seitenwand,*
f. Seitenleisten, m.
 Побочити ся, *Б. (Ир. VI.* 54).
 Побочкати, *v. a. ungr. s. Поці-*
 лувати, *Гол. III.* 67. [[cubine, *f.*
 Побочниця, *f. s. Побічниця; Con-*
 Побракувати, *v. a. чогось Ал. als*
 unnütz wegwerfen, verachten.
 Побранити, *v. a. gr. ausschelten.*
 Побрат, *m. Ст. s. Побратім.*
 Побратати, *v. a. verbrüdern, zu*
 Brüdern machen ког в ким; — ся
 sich verbrüdern, die Bruderschaft, den
 Bruderbund schliessen.
 Побрати, *v. a. s. Поберати; — ся*
Кн. 3. den Weg einschlagen, — далаї
M. I. 16 sich weiter auf den Weg ma-
 chen, weiter aufbrechen.
 Побратим. (-їмець), *m. mit dem man*
 Bruderschaft geschlossen hat, Freund u.
 Bruder, Wahlbruder, *Mi. II.* 360; Her-
 zensfreund; Stammesbruder, *m.*
 Побратимий, (-їмкий, *Гол.*),
 побратний, *Пар. a. Bruder-, brüderlich,*
 stammverwandt, befreundet.
 Побратимство, *n. Bruderschaft,*
 Verbrüderung, *f.*
 Побрезати чимось etw. verschmä-
 hen, verwerfen, *Ос. (61) I.* 322.
 Побренькач, *m. s. Пбрєнкач.*
 Побрєхач, *m. Lügenmaul, n. ver-*
 logener Lump, *ВВ.*
 Побрєхєнка, *f. Anekdote, f. Левч.*
 Побридіти ся, Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).

Побридки. *pl. K. II.* 19 das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.

Побриак, *m. Cm.* Wasserstrahl, *m.*

Побро, *m. Kz.* 126 s. Побратим.

Побродити, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.

Побродяга, *m. s.* Бродяга.

Побросати, *v. a. gr. АД. I.* 215 s. Покидати.

Побрякач, *m. gew. pl.* * klingendes Geld: ко́й бу́ди побряка́чи то бу́дут послу́ха́чи.

Побувати, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.

Побуд, *m.* — природный Naturtrieb, Instinct, *m. B.*

Побудитель, побудник, *Пар. m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* * Triebfeder, *f.*

Побудити, побуджати, *v. a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побудити viele nach u. nach aufwecken.

Побудливий, *a.* reizbar, erregbar, *B.*

Побудливість, побудність, *B.* -сти, *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f. Ган. Ил.* [sich anbauen.

Побудувати, *v. a.* erbauen; — ся

Побу́же, *n.* Land am Flusse Буг, *n.*

Побу́рити, *v. a.* auseinander wühlen, stören, wirre machen (волосе).

Побут, побуток, -тку, *Ks. m. s.* Побит; Stand, Umstand, *m.*

Побу́ти, *s.* Побувати. [rig werden.

Побути́ти, *v. n. Гол. I.* 84 mode.

Побутоп'ясь, *f. T.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f.*

Пов, *ungr. Гол. III.* 492 s. Пів.

Пова́б, *m.* пова́ба, *f. K.* s. Пона́да.

Пова́бити ся на щось, *K. s.* Пона́дити ся. [kend, interessant, *K.*

Пова́бливий, *a.* anregend, verlock

Пова́га, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) s. Пова́жність.

Пова́гом, пова́жно, *adv.* ernst, gravitatisch, bedächtigt, *Лев.*

Пова́да, (*d.* пова́дка), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Ks.* 141; 2) Schaden, *m. Шог.* 108; 3) Fehler, Mangel, *m. B.*

Пова́дити *v. a.* in Zwist bringen, bezwisten, *Пар.*; 2) *v. n.* ко́му́ schaden; 3) — ся *И.* 79 s. Пона́дити ся.

Пова́дний, *a.* geneigt zu etw. (mit *d. Infinit.*).

Пова́жаня, (-еня, *Ks.* 118), *n.* Achtung, Ehre, Verehrung, *f. III. I.* 379.

Пова́жати, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Ks.* 118.

Пова́жити, *v. n.* ко́му́ *Ks.* 49 jmds Bitte berücksichtigen, vgl. Ува́жити; 2) — ся на ко́го auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *ИГ.*; *b)* — ся wagen, sich erdreisten.

Пова́жливий, *a.* in mässig ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Зан. I.* 332; 2) *s. d.* folg. *КС.* (82) VIII. 280.

Пова́жний, *a.* ernst, erasthaft, gesetzt, achtungsgebietend, angesehen.

Пова́жність, -ости, *f.* Würde, *f.* würdevolles Aussehen. [ernster werden,

Пова́жніти, *v. n. Зар.* gesetzter,

Пова́жшати, (-жшати), *v. n. Др. с.* 118 schwerer werden. [Zimmerdecke, *f.*

Пова́ла, пова́лина, (*B.*) *У. f. s.* Стéля,

Пова́лець, -ця, *m.* накида́льний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*

Пова́лити, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen.

[demisch.

Пова́льний, *a. Ks.* allgemein, epi-

Пова́лом, *adv.* haufenweise, in Scharen, *Ks. s.* Пóкотом.

Пова́ляти, *v. a. s.* Пова́лити; 2) beschmutzen, beschmieren.

Пова́пніти, пова́пяти, *III. II.* 154. *v. a.* mit Kalk übertünchen.

Пова́р, *m.* Koch, *m.*

Пова́р'яти, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) мороз пова́р'ив росли́ни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.

Пова́рувати, *v. n. P. I.* 112 Kochkunst üben, kochen.

Пова́рувати ся, (mit *d. Infinit.*) *M.* anstehen, Bedenken tragen.

Пова́р'язький, *a. K.* nach der Herrschaft der Waräger. [чяти.

Пова́безпечувати, *K. s.* Побезпé-

Пова́грузати, *v. n.* ver-, einsinken.

Пова́лар, *m.* Капузе, *f.*; 2) * Капузе-träger, *m.*

Пова́држати, *v. a.* abhalten, mässiggen; — ся sich enthalten, sich m. [sig.

Пова́држливий, *a.* enthaltsam, mäs-

Повдѣржливість, -ости, *f.* Ent-
haltsamkeit, Mässigkeit, *f.* Пар. [-wehen.

Повдувати, *v. a.* hineinblasen,
Повдягати, *v. a.* ankleiden.

Повѣдене, *n.* das Betragen, Auffüh-
rung, *f.* Пар.

Повѣдѣнця, *P. II.* 170. поведія,
Ф. *f. s.* Повѣдене; Charakter, *m.*; 2)
Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Повѣдїця, *f.* ЗР. *s.* Півість.

По-ведмѣжи, *adv.* nach Bärenart.

Повѣзти, (повѣзу, повѣзеш), *v. a.*
fahren, tragen, wohin schaffen, bringen;
2) *gut gehen, gelingen, reussieren.

Повелїка, повилїця *f. s.* Повилїця.

Повеликий, *a.* zu gross; повелї-
кѣ, *adv.* *M. III.* 50 gross, viel.

Повелїтель, *m.* Ко. 199 Befehls-
haber, Beherrscher, *m.*

Повеличати, *v. a.* heloben, preisen;
— ся sich rühmen.

Повеличїти, *v. a.* когó чимóсь
jmdm grössere Last aufbürden; 2) in gros-
se Theile theilen. [len, gebieten.

Повелївати, повелїти, *v. n.* befeh-
лївень, *m. OII.* Fülle, *f. s.* Півний.

Пóвер, *adv.* (Фр.) *s.* Пóверх 1).

Повередїти, *v. a.* schädigen.

Повересло, *n.* повереселе. (-сіле), *n.*
coll. s. Перевесло. [fen; zurückstossen.

Поверѣчи, повергати, *v. a.* hinwer-

Повѣрн. процав мїй вїк без повѣрну
ohne Wiederkehr.

Повернїти, повертати, *v. a.*
umdrehen, -wenden, -kehren; lenken;
zurückgeben, -erstatten; — когóсь в
щось verändern, umstalten; когóсь на
кїзву jmdn auf das Aerar übertragen,
Kn.; 2) *v. n.* до когó, кудá, zu jmdm,
wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich
—, zurück-, wiederkehren; б) sich
rühren *L.* 52; с) в що etwas werden,
sich in etw. verwandeln.

Пóверт, *m.* Schwenkung, *f.* *Mi. II.*
32; 2) Stelle wo die Richtung des We-
ges sich ändert.

Повертлївий, *a.* rührig, flink.

Повѣрх, *adv. praep.* über; oberhalb;
mehr als; — прáва (брати) mit Ver-
stoss gegen das Gesetz; 2) повѣрх, *m.*
Stockwerk, Etage, *n.*

По-вѣрха, (-хи), *adv. s. d.* folg.

Повѣрхний, До. поверховий, Фр.

(-бвний, До.), *a.* äusser, äusserlich, dem
Scheine nach; ober; oberflächlich.

Повѣрхник, *m.* Satteldecke, *f.*

Повѣрхниця, *f.* das Aeusserere, Obe-
re; 2) äussere Fläche, *Мог.*; das Sichab-
hebende; 3) Dünger auf die Oberfläche
gestreut: Kopfdüngung, *f.*; 4) —, по-
вѣрхничка Art Muster in d. Leinen-
stickerie, Einsatz am Hemdärmel, *m.*

Повѣрхність, -ости, *f.* bewegliche
(äussere) Güter, Mobilien, *n.*; 2) Ober-
flächlichkeit; 3) Aussenseite, *f.*

Поверхóвв, *n. Эг.* (Пр. II. 193) oberer
Lauf des Flusses? *s.* Верхівѣ.

Поверхóвиця, *f. s.* Верховóда.

Поверхувати, Ф. повершїти, *III.*
I. 82. *C. II.* 108 *s.* Завершїти, vol-
lenden, ausführen. [ken, *Нас.*

Повѣршнїй, *a.* — mit Stockwer-

Повеселїти, *v. a.* erfreuen, ver-
gnügen.

Повеселїти, повеселїшати, *v. n.*
froh, fröhlich werden, vergnügter w.

Повѣсти, (повѣду, повѣдеш), *v. a. s.*
Поводїти. [einnehmen.

Повечѣряти, *v. n.* das Abendessen

Повз, *praep. s.* Пóвз, *L.* 156.

Повз солодїш Түпфельн, *m.* Engel-
süss, *n.* (Polypodium vulg.).

Пóвзати, повзнїти, *v. n.* und —ся
schleichen, kriechen; *s.* Хóвзати ся *III.*

Повзач, *m.* Schleicher, Kriecher, *m.*

Повдѣржливість, -ости, *f.* Ent-
haltsamkeit, *f.* ОВ.

Повдóвж, *adv.* der Länge nach;
повдóвжний, *a.* Längen-. [Шог. 153.

Повзкрáй, *adv.* über den Rand hin,

Повзун, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,

Повзунцїй, *a.* kriechend, *B.* [f. (Sitta).

Повзїти собі що, (гáдку), fassen,
sich vornehmen. [chen.

Повибóрбáджувати, *v. a.* ausfur-

Повивáти, *v. a.* ein- windeln, wickeln.

Повивáч, *m.* Wickel-, Windelhand, *n.*

Повигáдувати, *v. a.* er-, aussin-
nen, ausdenken.

Повиганїти, (-гонїти), *v. a.* viele
(alle) nach einander austreiben, fortjagen.

По-вигóдї, *adv.* *M. II.* 75 je nach-
dem es gelegen, bequem ist.

Пóвид, *m.* das Aeusserere, Gestalt, *f.*
Ansehen, *n.* Пол.

Повидати, *v. a.* wahrnehmen, einse-

hen, sehen, erblicken, *IT.*; 2) besuchen, Повіден, *a. s.* Повінен. [*Л. 67.*
Повідіти, *v. a.* erblicken, *Зг. s.* Повидати 1); 2) повиділо ся кому (impers). scheinen, vorkommen.
Повідний, *a. Пол.* äusserlich; *adv.* повідно, *Зар.* scheinbar, dem Anschein nach. [schiene werden, *Шог. 92.*
Повідніти, *v. n.* sichtbar, hell, be-
Повидну, *К.* по-видіці, *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht.
Повиж, *Ф.* повіжше, *adv.* (*praep.* mit *d. Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb.
Повіж, *f.* Gewohnheit, *f. T.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*КС. (82) I.*
Повіжнути, *v. n.* gewohnt sein,
Повіла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *n.* bes. Pflaumenmus.
Повіле, *n. coll.* Ganasche, *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [*тіця.*
Повіліця, повілюха, *f. v.* Повілі-
Повілітати, *v. n.* nach u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на що; 3) з чого herausfallen. [*mus, f.*
Повілінка, *f.* Suppe aus Pflaumen
Повимінати, *v. a.* auspressen, -kneten. [*дувати.*
Повимишляти, *v. a. s.* Повігати-
Повіна, *f. s.* Повінність.
Повінен, (повіннен), повінна. повінно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повінно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кн. б)* vielleicht, *vgl.* Мусити.
Повиніти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *М. III. 80*; 2) gehorsam sein *Др. с. 416*; 3) sich verpflichten.
Повінність, -ости, *f.* Pflicht, *f.*
Повиновати, *v. a.* когó für schuldig erklären, beschuldigen, *М. II. 192.*
Повинувати ся, *v. s.* Повиніти ся 2).
I. Повинути, *v. a. s.* Повівати.
II. Повинути, *v. n. s.* Повінюти.
Повинятко, *n. Мл.* Wickeltuch, *n.*
Повисий, повіслий, *a.* herabhängend, überhängend, nickend. [*м. К.*
Повисляний, *m.* Weichselbewohner,
Повислянина, *f.* Weichselland, *n.*
Повіснути, *v. n.* herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben.
Повітане, *n.* Bewillkommung, Ве-

grüssung, *f.* [grüssen.
Повітати, *v. a.* bewillkommen, be-
Повітвердити, *v. a. s.* Вітвердити. [*віток.*
Повіте, *n.* das Einwindeln, *s.* Повіти, *v. a. s.* Повівати; — ся sich winden, *s.* aufranken (*v.* Pflanzen).
Повітиця, *f.* Flachsseide, *f.* (*Cuscuta epilinum*), 2) Winde, *f.* (*Convolvulus*).
Повітич, *m.* windender Knöterich (*Polygonum convolvulus*).
Повітник, *m.* *Atragene alpina*, *B.*
Повіток, -тку, *ТР. 45* (*d.* повіточок). *m. s.* Сповіток. [*түха.*
Повітүха, *К.* (-түха). *f. s.* Спові-
Повіхати, *v. a.* jmdn schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln.
Повіхнути ся, gestört, verrenkt werden, erlahmen, *Под.*
Повішати, повищати, *v. a.* höher machen, erhöhen, emascipieren.
Повішаний, повищаний, *a.* obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -e *s.* Повиж.
Повіщувати, *v. a.* ausraufen, -rupfen. [*heu, Фр.*; *Hauch, Athem, m. He.*
Повів, -іву, *m.* das Wehen, Hinwe-
Повівати, *v. n.* sanft wehen, flattern (*хоругів*).
Повід, -ода, *m.* (повідь, *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * *Disposition, Anordnung, f.* 3) -оду. *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дати anordnen; Veranlassung geben. [*149*; *s.* Повінь.
I. Повідь, -оди, *f.* Frühlingsflut, *f. Кн.*
II. Повідь, -иди, *f. s.* Повість, *Ч. III. 298*; Gerücht, *n.* *Пар.*
Повідати, *v. a.* sagen, erzählen.
Повідач, *m.* Erzähler, Sprecher, Berichterstatter, Anzeiger, *m. М.*
Повідка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.*
Повідка, *f.* Zügelriemen, *m.* -schnur, Halfter, *f.*
Повідлежувати собі обки sich die Seiten wund liegen. [*морозити.*
Повідморжувати, *v. a. s.* Від-
Повідок, -дка, *pl. dim.* повідоньки, *s.* Повід 1), піводи.
Повідувати, *v. a.* besichtigen, (*B.*).
Повідця, *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чогó.
Повідя, (*в*), *n. s.* Повінь.
Повіза, -озу, *m.* Kutsche, *f.*
Повій, -бію, *m. s.* Звій, півсётюк *Кн.*

Пові́й, -о́ю. пові́йка, *Convolvulus* arg.; 2) *Lucium barbarum*. [*convolvuli*, *B.*
 Пові́йко́вець, -вця, *m.* *Sphinx*
 I. Пові́йний, *a.* schlingend, rankend, *B.* [wehend.
 II. Пові́йний, *a.* — вітер stark
 Пові́йник, (*d.* -ичок), *m.* с. Повива́ч; 2) с. Пóвій, *Вол.*
 Пові́йниця, *f.* liederliche Dirne.
 По-ві́к, *adv.* lebelang.
 Пові́ка, *f.* Augenlid, *n.*
 Пові́кува́ти, *v. n.* lange leben, (*B.*).
 Пові́льго́тно, *adv.* leicht, etwas frei.
 Пові́льний, *a.* willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit
 2) langsam, gemächlich. [keit, *f.*
 Пові́льність, -ости, *f.* Langsam-
 Пові́нь, -ини, *f.* (*Ф.м.*) Uberschwem-
 мung, *Flut*, *f.* Hochwasser, *n.*
 Пові́нець, нця, — жа́бник, Frosch-
 biss, *m.* (*Hydrocharis morsus ranae*);
 пові́нцевáти, *pl.* *Hydrocharideae*, *B.*
 Пові́ну́ти, *v. n.* с. Пові́яти.
 Пові́нча́на, *n.* Trauung, *f.* III. II. 221.
 Пові́нча́ти, *v. a.* bekränzen, krönen;
 2) trauen (*v. d.* Heirat); ся sich dh
 Trauung ebelich verbinden.
 Пові́ренє, *n.* *Мж.* Vertrauen, Zutrau-
 en, *n.*; 2) *Зар.* с. Пóвірка 1).
 Пові́ре́нник, *m.* *T.* пові́рний, *s.*
a. m. *C.* II. 99. Vertrauter, Vertrauens-
 mann, *m.* der Bevollmächtigte.
 Пові́рити, пові́рати, *v. a.* anver-
 трауен; glauben; creditieren; 2) bemes-
 сен, erproben, e. Probe anstellen, prü-
 fen, *Ч.* III. 344.
 Пóвірка, *f.* Aberglaube, Wahn, *m.*
Зар.; 2) Credit, *m.*; 3) Probe, *f.* *K.*
 Пові́рля́вий, *a.* Vertrauens-, *Важ.*
 Пові́рний, *a.* vertraut, vertraulich,
 zutraulich, *Зар.* с. *a. m.* *Ме.* 387 der
 Vertraute; *adv.* на пові́рну, *adv.* *М.* III.
 28 vertraulich, traut.
 Пові́рні́к, *m.* на — вівці гоні́ти
 (*Ф*) Hutweide, worauf die Schafe aber-
 mals (zum Nachtweiden) getrieben wer-
 ден, с. Повéрн, поверну́ти.
 Пові́рочний, *a.* Control-, Unter-
 suchungs-, Reambulations-, *He.*
 Пові́сити, *v. a.* aufhängen, -henken.
 Пові́смо, *n.* Gespinst, *n.*; 2) 60 Sträh-
 не zusammen. [Novelle, *f.*
 Пóвість, *f.* Erzählung; Geschichte,

Пові́ствовáтельний, *a.* *Гол.*
 erzählend, episch. [вістáти.
 Пові́ствува́ти, *v. a.* *Фр.* с. По-
 Пові́сти, (пові́м, пові́ш, пові́сть),
v. a. с. Пові́да́ти; не пові́м ich kann
 es nicht sagen, ich weiss es nicht.
 Пові́стáти, пові́тува́ти, *Ф.в.а.* er-
 зáhlen *M.* I. 44. II. 149; 2) melden, sa-
 ген, berichten.
 Пóвістка, *f.* kleine Erzählung; 2)
 Nachricht, *Др.* с. 243. *C.* I. 161.
 Пові́стні́к, *m.* *Ос.* (62) VIII. 30?
 Пові́стниця, *f.* Tradition, *f.* (*n. xv. 4*).
 Пові́т, *m.* Kreis, Bezirk, District,
m. (e. Landes); *adj.* пові́товий; *adv.*
 пові́тово, (*Фр.*) auf umwegen.
 Пóвіть, *f.*? *Н.* 152? [віт, Land, *n.*
 Пові́тв, *n.* Luft, freie L; 2) с. По-
 Пові́тка, (*d.* -очка), *f.* Wetterdach,
 Dach, *n.*
 Пові́тре, *n.* с. Вóздух, *Пар.* ver-
 pestete Luft, Pest, *f.* *adj.* пові́тро́вий,
Ст. с. Вóздúшний. [трéнник.
 Пові́трéнник, *m.* (-иця, *f.*) с. Наві́-
 Пові́трéнниця, *f.* Pestilenzwurz,
f. (*Petasites offic.*) *Вол.*
 Пові́тчик, *m.* Beamter einer Kreis-
 hauptmannschaft, *Кр.* 294; jmd aus e.
Кр. Кн.; *Н.* 230?
 Пові́шáльний, *m.* der Gehängte.
 Пові́шати, *v. a.* nach u. nach auf-
 hängen. [verkúnden, berichten, melden.
 Пові́ща́ти, *v. a.* *Ст.* aussprechen,
 Пові́щувáти ся, sich verloben.
 Пові́я, *f.* *Ст.* + *М.* с. Пові́йниця.
 Пові́яло, *n.* Зé. Fächer, *m.*
 Пові́яти, *v. n.* wehen, blasen; 2)
v. a. зóйже, wofeln, windigen; — ся
 кудá sich wohin fortmachen. [einlegen.
 Повкля́дáти, *v. a.* nach u. nach hin-
 Пóвкупі, *adv.* *М.* II. 111 im Haufen,
 zusammengeschart.
 Повля́гáти ся, с. Влéжати ся.
 Повмерáти, *v. n.* nach u. nach sterben.
 Пóвнь, *f.* *К.У.* Vollheit, Vollkommen-
 heit, Vollständigkeit, *f.*
 Пóвний, *a.* voll; vollständig, völlig
 complet, Gesammt; — цв́т gefüllte
 Blume; *d.* повне́нка, *Др.* с. 99 schwan-
 гер; повне́ський, ganz, überaus voll;
adv. пóвно etc.
 Пóвниця, *f.* (volles) Trinkgeschirr,
 Glas (Brantwein etc.), *n.*; 2) — чувств,

- У. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*
 Пóвність. -ости. *f.* Пар. *s.* Повно́та.
 Повнобóкий. *a.* mit ausgefüllten
 Bauchseiten (v. Rind).
 Повнобáгий. *a.* schwerfällig, *K.*
 Повнобáжий. *a.* vollgiltig.
 Повнобáжність. -ости. *f.* Voll-
 giltigkeit, *f.* Пар.
 Повнобáдий. *a.* der ein volles Ge-
 sicht hat, mit vollen schönen Wangen,
 vollwangig; hausbäckig.
 Повнобáдв. *n.* Т. *s.* Пóвинь. [walt.
 Повнобáстний. *a.* mit voller Ge-
 Повнобáстник. *m.* Bevollmäch-
 tigt, *Term.* [Gewalt; Vollmacht, *f.* Пар.
 Повнобáстність. -ости. *f.* volle
 Повнобáсий. (-бєний). *a.* voll-
 lautend, vollstimmig, *Пар.*
 Повнобáсність. -ости. *f.* Voll-
 laut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.
 Повнобáшно. *adv.* У. mit vollem
 Повнобáвтий. *a.* mit voller Blüte.
 Повнобáсий. *a.* volljährig.
 Повнобáптий. *a.* vollhnfig.
 Повнобáвий. *a.* vollblütig.
 Повнобáций. *a.* *s.* Повнобáдий.
 Повнобáтв. *n.* Т. повнобáтність.
 -ости. *f.* Volljährigkeit, *f.*
 Повнобáтний. *a.* volljährig.
 Повнобáчів. *n.* Vollmacht, *f.* *Term.*
 Повнобáчний. *a.* Не. повнобáч-
 ник. *m.* *s.* Повнобáстний etc. der Be-
 vollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*
 Пóвнобáка. *f.* Га. I. 68 Пóвниця 1).
 Повнобáвний. *a.* vollberechtigt,
 ВВ. [berechtigung, *f.*
 Повнобáвність. -ости. *f.* Voll-
 Повнобáгий. *a.* mit dichtem, knö-
 chernem (nicht hohlem) Geweib, *Пол.*
 Повнобáродний. *a.* vollbürtig, *Term.*
 Повнобáрство. *a.* Vollbürtigkeit,
f. *Term.* [keit, *f.*
 Повнобáта. *f.* Fülle; Vollheit, Völlig-
 Повнобáвстий. *a.* mit buschigem
 Schwanz, *K.* (v. Eichhorn).
 Повнобáвїт. *m.* gefüllte Blume.
 Пóвнобáчка. *f.* дїм. *s.* Пóвниця 1);
 kleine Flasche. [*m.* *s.* Пїдпóвня, *Пар.*
 Пóвня. *f.* Fülle, *f.* *K.*; 2) Vollmond,
 Пóвнява. *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.* *K.*
 Повня́к. *m.* Tagetes erecta, *s.* Куп-
 чак; -місяць *M.* III. 58 Vollmond, *m.*
 Пóвод. (*d.* поводєць), *m.* пóвода,
f. *C.* gew. *pl.* пóводи Zügel, *pl.*
 Поводáр. поводáтор, (-тар), *Лєвч.*
 поводáр. *K.* поводáч, *C.* I. 176, *m.*
 Führer, Leiter, *m.* [gerschaft, *f.*
 Поводáторство. *n.* Leitung, Füh-
 Поводєнь. *f.* *s.* Пóвинь.
 Поводáйти. (поводáжу, поводáш),
 повєсти. *v. a.* führen, leiten, begleiten;
 2) — чим *Иг.* 87. lenken, regieren,
 walten; — очýма (очýцї *III.* I. 28)
 rings schauen, mit dem Auge schwei-
 fen; 3) — ся дєсь *Кв.* 282 sich wo be-
 finden; як поводáт ся? wie geht's?,
 повєло ся es ist gut gegangen, ist ge-
 lungen, hat geglückt; б) es kam die
 Sitte auf, *K.*
 Поводáнє. *n.* Не. *ОП.* *s.* Повєденє.
 Поводáя. *pl.* *s.* Пóвод. *pl.* [дáр.
 Повожáтий. *s. a. m.* III. I. 44 *s.* Пóво-
 Повбá, *m.* † Pflicht zu führen u. zu
 fahren, *P.* zur Fracht, *f.*
 Пóвоз. *m.* *s.* Пóлоз, полбáз.
 Повоáйти, (повбáжу, повбáш), *v. a.*
s. Повєзти; — рукáми Не. mit deu
 Hánden herumfahren, tasten.
 Повбáник. *m.* Зар. *s.* Візнїк.
 Повозбáвий. *a.* — кїнь Kutschen-
 pferd, *n.*; 2) -є брємя † *s.* Пóвбá.
 Повбáли. *d.* поволєньки, *adv.* lang-
 sam, gemach. [fahren, nachgeben.
 Поволáйти, *v. n.* чомусь *B.* will-
 Поволáйти, *v. a.* entscheiden, für gut
 finden, *Pa.* I. 381.
 Пóволáцьки, *adv.* *s.* Пóволочки.
 Поволáчї, поволáкáти, *v. a.*
 überziehen.
 Пóволáчка. *f.* *s.* Тяганáна; 2) Zie-
 che, *f.*; 3) — оксамїтна Зар. (*Пр.* II.
 159) Band, *n.* [steuer, *f.*
 Поволбáвщина, *f.* *K.* Hornvieh-
 Пóволоди, *pl.* Streifen beim Son-
 nenuntergang, *pl.*
 Пóволок, -оку. *m.* пóволока, *f.* *Пол.*
 Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f.* ВВ.
 Поволбáченька, *f.* дїм. *R.* 22. *s.*
 Пáволока.
 Поволбáчїти, *v. a.* schleppen; hin
 u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся ein-
 wenig hin u. her streifen. [schleppend.
 Пóволочки, (-оцьки), *adv.* hin-
 Поворожáйти, *v. a.* etwas vorzau-
 bern; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*
 Поворáзка, *K.* поворбáочка, *f.* dünne

Пóвороз, *т. с.* Бабрун.
 Пóворот, -оту, *т. пóв* ротъ, *н. Ст.*
 Umwenden, Umschwenken, *н.* Schwenkung; Wendung des Körpers, *ф.*: на поворотах, *С. I.* 122. с. Пóворотка; 2) Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rückfahrt, *ф.*
 Пóворотка, *ф. Кн.* (*Пр. IX.* 814). Kehr, *ф.* Ort wo man umwendet, Scheideweg, *т. ?*
 Пóвороткий, *а. Не.* gewandt, geschmeidig, flink, behend, geschickt.
 Пóворотний. *а.* zurückkehrend, rückfällig, Rück-; -а тóчка Wendepunct, *т. К.*; 2) с. Пóвороткий.
 Пóворотник, *т.* Wendekreis, *т. Пол.*
 Пóворотність, -ости, *ф.* Behendigkeit, Geschicklichkeit, *ф.* [versa, umgehend.
 Пóворотно, *adv. Св.* umgekehrt, vice
 Поворохну́ти ся, sich rühren.
 Повору́шене, *н. Не.* Bewegung, *ф.*
 Повоть, *ф. Не.* (*Хм.* 103)?
 Пóвохкий, *а.* feuchtlich. [besiegen.
 Повоюва́ти, *в. а. Р II.* 10 bekämpfen,
 Повнада́ти, *в. н.* nach u. nach hereinfallen. [abreißen.
 Повпаздерува́ти, *в. а.* die Rinde
 Повп'яво, *н. ? Ст.* 187 с. Півп'яво.
 Поврази́ти ся, *М. III.* 94 betroffen werden. [повраста́лий eingewachsen.
 Повраста́ти, *в. а.* einwachsen; *adj.*
 Поврачува́ти, *в. а. Др. с.* 29 curieren, heilen.
 Повремені́ти, *в. н. гр. Кн.* sich gedulden, e. günstige Zeit abwarten.
 Повселю́дно, *adv.* allgemein.
 Повсеча́сно, *adv.* jederzeit.
 Повсе́гда, *adv. с.* Завсе́гда; 2) с. Повсю́да.
 Пóвсть, повст'яна, пóвстка, *Ко.* 70 *ф.* Filz, *т.* durcheinander gewirte Thierhaare, *рл.*
 Повстава́ти, повста́ти, *в. н.* nach einander aufstehen, sich erheben; 2) entstehen; повста́лий, *а.* entstanden.
 Повста́не, *н.* Aufstand, *т. Term.*
 Повста́нець, -нця, *т.* der Aufständische, Insurgent, *т. Term. Пар.*
 Повста́ти, *в. а.* zu повсть zusammenschlagen, -wirren, filzen.
 Повстріча́ти, *в. а.* щось etw. begegnen; — ся einander begegnen.
 Повст'яній, повст'ювій, *а.* filzen,

filzig, aus Filz gefertigt, Filz- [В,
 Повст'яній а. filzähnlich, filzig.
 Пóвстянка, *ф. Н.* 33. Kleid & aus
 повсть. [überall, allenthalben, ailerorts.
 Повсю́да, (-и), повсю́дейка, *adv.*
 Повсю́дний, *а.* allgemein, allg. befindlich, überall, häufig vorkommend, *К. Пол.*
 Повсю́дність, -ости, *ф.* allgemeine Verbreitung, *т.* [werden.
 Повсю́дніти, *в. н. ВВ.* allgemein
 Повсяде́нщина, *ф.* Alltäglichkeit, *ф. К.* [täglich, *К.*
 Повсяде́нний, *а.* aller Tage, tag-
 Повсякча́сний, *а.* immerwährend, zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *Ст. М+Б.* 273. [holung, Repetition, *ф.*
 Повта́ряне, повта́рене, *н.* Wieder-
 Повте́рати, (-тир-), *в. а.* abwischen.
 Повта́рювати ся, *К. с.* Втиря́ти(ся).
 Повтиска́ти, повт'шкувати, *в. а.* hineindrücken, -pressen; — ся sich hindrängen.
 Повто́рий, *а. Пар.* wiederholentlich; *adv.* повта́рене *Га. I.* 9. *пол.* abermals, zum zweiten Male. [lungs-
 Повторі́тельний, *а.* Wiederhol-
 Повторі́ти, повта́рати, *в. а.* wiederholen, repetieren; — ся sich w.
 Повто́рник, *т.* Wiederholungszeichen, *н.* [machen.
 Повуза́ти, *в. а.* schmaler, enger
 Пóвузкий, *а.* ziemlich schmal, zu schmal.
 Повх, *т.* Rellmaus, *ф.* Siebenschläfer, *т.* (*Myoxus glis*) *Пол.*; 2) с. Нор'ця; 3) Kartoffelmaus, *ф.*; 4) с. Хома́к (*Фр.*).
 Повха́рня, *ф.* Behältnis für die Rellmause, *н.* (glirarium).
 Повхо́дити, *в. н.* hinein-, eingehen.
 Повчо́к, -чка, *т. дим.* с. Полк, kleine Schar, Fähnlein, *н.* [Knirps; *vgl.* Повх.
 Повшу́к, *т. Зак.* kleines Bübchen
 Пóв'язь, *ф. Банд, н.* Bindestroh, Stroh zum Binden, *н.*; 2) с. Вужа́ще; 3) с. Зв'язь, *К.*
 Пóв'язати, *в. а.* nach u. nach zusammenbinden; umbinden; — ся чим etw. um sich wickeln, — binden.
 Пóв'язка, *ф.* Verband, *т.* Umwicklung, *ф.*; 2) Art des Bindens des Kopftuches.
 Пóв'яліти ся, *Ф.* todmüde werden.
 Пóв'янути, *в. н.* welk werden, ver-

welken; *adj.* пов'ялий, verwelkt. [gen.

Погадати, *v. n.* nachdenken, überle-
Погань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträch-
tigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmutztes
Gesindel *Kч.* 186.

Поганий, *a.* (поганець, -нця, *m.*)
schmutzig; niederträchtig; garstig;
schlecht, böse; -е Місце *N. e.* Berges.

Поганій, *m.* Heide, *m.*; 2) *Vein.* des
Wolfes.

Поганити, *v. a.* schänden; verun-
reinigen, entweihen; — ся sich schän-
den lassen, *s.* schmutzig machen.

Поганка, *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorn-
grütze, *f.*; 3) Fieber, *n.*; 4) змія — Natter, *f.*

Поганькувати, *v. a.* genug garstig.

Поганський, *a.* heidnisch, Heiden-.

Поганство, *n.* Heidenthum, *n.*; 2) *s.*
Погань.

Поганяло, *m. s.* Поганяч.

Поганяти, *v. a.* treiben, antreiben,
vor sich hintreiben; *vgl.* Поганяч.

I. Погар, *m. Ф. s.* Пугар, *dim.* по-
гарик *Luts.* 170. [brannte Partie Waldes.

II. Погар, *m.* ausgehauene u. ausge-
Погарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25.

Погаркати ся з ким, mit jmdm
arg hadern.

Погарчина, *f. N. e.* Berges.

Погасати, погаснути, *v. n.* aus-, er-,
verlöschen (*v. n.*); schwinden, eingehen:
гриб, прищ. [löschen, (*v. a.*).

Погасити, погасити, *v. a.* aus-

Погибати, погибнути, *v. n.* ver-
lorengehen, umkommen, — смерти des
Todes werden.

Погібель, *f.* Krümmung, Biegung,
f. Bug, *m.*; зігнути ся в три погібелі
sich fussfällig bücken; 2) Verderben,
n. Tod, *m.* Vernichtung, *f.*

Погібельний, *a.* verderblich, tödt-
lich, des Verderbens, *K.*

Погіблиця, погібниця, *f.* tödtli-
che Pest, bes. Viehsenche, Rinderpest,
f.; Verderben, *n.*; 2) Schafot, *n.* Richt-
stätte, *f. Ф.*

Погібший, *a.* verloren, *K.*

Погінати, *v. a.* ein wenig biegen;
— ся sich — —, nachgeben, elastisch sein.

Погіннути, *v. n. s.* Погибати; 2)
in Verlust gerathen.

Погірити, *v. a.* vergeuden.

Погідв, *n.* Wetter, *n. B.*

Погідливий, погідний, *a.* heiter,
klar, mit schönem Wetter.

Погій, -юю, *m. pl.* погій hohe Woge,
Welle (brausend u. tobend); hervorschie-
sendes Wasser, Blut &, *Ф.*

Погін, -ону, *m. s.* Погоня; в по-
гін за ким побічи um die Wette nach
jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; по-
гонюм, heftig stürmend, stürzend.

Погінка, *f. s.* Ногінка.

Погіре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *n.*

Погірник, *m. (Ф.) s.* Погар II.

Погіршити, (-ати), *v. a.* verschlim-
mern, verschlechtern. [kosen.

Поглядити, *v. a.* streicheln; lieb

Погляіти, *v. a. s.* Поглядити be-
schwichtigen, beilegen. [schlingen, *He.*

Поглинути, *v. a. M. II.* 67. ver-

Поглиціти, *v. n.* kaum leben, fristen.

Поглотити, поглотати, *v. a. s.* По-
глинути; absorbieren, *Пол.*

Поглохлий, *a. M. III.* 102 erstickt,
unterdrückt, eingegangen.

Поглощальність, -ости, *f.* Ab-
sorptionsvermögen, *n.* [Absorption, *f. Пол.*

Поглощенє, *n.* das Verschlingen;

Поглубач, *m.* Untergundspflug,
Wühler, *m.*

Поглубити, (-бляти), *v. a.* tiefer
senken, tief pflügen, die Ackerkrumme
vertiefen.

Поглум, *m. K V.* поглумка, *f. H.* 69
Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmach, *f.*

Поглумити ся кому, jmdm ver-
spotten, verhöhnern. [III. 48.

Поглушати, *v. a.* übertäuben, *M.*

Погляд, *m.* Blick, *m.* das Schauen.

Ansehen; в поглядом на щось mit
Hinblick, mit Hinsicht worauf; в того
погляду von diesem Gesichtspuncte;
2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.*

Поглядати, поглядити, поглянути,
v. n. на корó jmdn anblicken, anschau-
en, worauf hinsehen, blicken, schauen;
— ся на що worauf sehen, Acht ha-
ben; — за ким nach jmdm schauen,
suchen, auf jmdn Acht geben.

Погніти, *v. n.* (völlig) verfaulen.

Погнівати ся, ein wenig zürnen;
— ся з ким sich mit jmdm entzweien,
verzürnen.

Погнійка, *f.* Scatophaga stercoraria.

Погнітати ся, arbeitscheu flauieren.

Погноўці, *v. a.* d. üngen; 2) verfaulen lassen. [verschmähen.

Погнуша́ти ся чо́го † *III. I. 393*
Погові́р, -ору, *m.* Nachrede, *f.* (übler)
Ruf. *Пот. III. 132.*

Погово́ры́ти, *v. n. s.* Побэ́сідувати;
поговору́вати, fabeln, plauschen, sagen.

Пого́да, погоди́на, *Кн. f.* schönes,
heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung; 2) Heiterkeit, *f.*

Погоди́ти, *v. a.* einigen, beschwichtigen; 2) mieten, d.ingen; 3) *v. n.* кому́ *Кн. 295* jmdm helfen, beistehen, Glück geben; schönes Wetter geben; *b)* warten, sich gedulden (*Imperat.* погоди́ у. погоди́ погба́ s. Поди́ etc. *Оз. 57*); 4) — ся sich einigen, einig werden, sich versöhnen; *b)* — ся *M. II. 40* sich anbieten, ein Anerbieten thun.

По-го́ді, *Ф.* погоди́, *Кв. adv.* погоди́вши, *ptc.* etwas später, nach einiger Zeit.

Погоди́вок, -вкy, *m.* Nahrung, Kost,
Пого́дник, *m.* Stück Holz zum Hemmen des Mühlrades. [füttern.

Погодува́ти, *v. a.* zu essen geben,
Пого́дняк, *m.* погба́дняка, *f.* Krabbenrippe, *f.* (Thomisus viaticus).

Пого́жий, *a.* brauchbar, gut.
Пого́йкувати, *v. n.* johlen.

Пого́іти ся, heilen, heil werden.
Поголи́ти, *v. a.* rasieren; — ся sich —.
Поголи́ти, *v. n.* nackt, arm werden, verarmen, *H. 140.*

Поголови́ный, *a.* allgemein; — по-да́ток s. d. folg.; 2) gliedlich.

Поголо́вщина, *f.* Kopfsteuer; 2) Recrutierung wo aus jeder Bauernfamilie ein Mann genommen wird, *f.*

Поголо́дні́ти, поголо́ніти, *v. n.* hungrig werden; leer werden (кишкі́).

Пого́лос, *m.* Nachhall, *m. Пол.; 2)*
s. d. folg. *К.* [*n.* Ruf, *m.*

Поголо́са, *К.* пого́лоска, *f.* Gerücht,
Поголо́ски, *adv.* laut.

Поголо́сенный, *a.* verkündet, ver-lautbart, öffentlich. [werden, *К.*

Поголоси́йша́ти, *v. n.* lauter
Поголу́біти, *v. n.* blau werden.

Поголу́біти, *v. a.* liebkosen, lie-beln, umarmen. [merisch, *К.*

Погомери́вский, *a.* час nachho-
Пого́н, *m.* Streifen, *m. C. II. 142.*

Пого́нь, *f.* *АД. I. 121* s. Погба́ня.
Пого́нець, -нца, *m. Зап. I. 316*

Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim Kriegswesen); Kärrner, Fuhrmann; Lieferant, *m. Др. с. 237*; 3) s. Погба́нич (als junger Bursch, *Кв. 172*).

Пого́ня́ти, *v. a.* wohin treiben; 2) *ein Weib beschlafen.

Пого́нич, *m.* Treiber, Lenker des Pferde-, od. Ochsengespans beim Pflügen, *m.*; 2) s. Журни́вка I. 1).

Пого́нный, *a.* verfolgend, *См.*; -е ко́лесо Triebrad, *n.* [verfolgend, *m. Шар.*

Пого́н(ь)чик, *m. s.* Погба́нич 1); 2)
Пого́ня, (*d.* погба́нонька), *f.* das Nachsetzen, Nachjagen.

Пого́рда, *f.* *Пар.* погба́рджуване, *n.* Verachtung, *f.* das Verachten.

Пого́рди́ти, *v. n.* чим с. Гордува́ти.
Пого́рдли́вий, *a.* verächtlich, verachtend, *Зап.* verachtungswürdig.

Пого́рдо, *adv.* *Ф.* verächtlich; stolz, *См.*
Пого́ри́джа, *f.* *H. 80* Brand, Feuerbrand, *m. M. I. 38*; Brandstätte, *f.*

Пого́ристий, *a.* höher gelegen, hügelig, *B.*

Пого́ри́ще, *Мх.* погба́ри́лище,
Фр. погба́ровиско, (*Фр.*) *n. s.* Пожари́ще.

Пого́ри́ле, *s. n. a.* Beitrag für Abgebrannte, *m.*

Пого́ри́лець, -льця, *m.* der Abgebrannte, Abbrändler, *m.*; 2) *N. e.* поло-ни́на; 3) *Nbf.* des Че́ремош ч.

Пого́ри́ти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht lange brennen.

Пого́ришний, *a.* — вітер der Windzug welcher vom Gebirge kommt, Bergwind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen.

Пого́родя́ти, *v. a.* verzaunen, ein
Пого́роня́не, *m.* angebrannte Bäume, Getreide & von e. Feuerbrunst.

Пого́рюва́ти, *v. n.* s. Горюва́ти.
Пого́рячи́ти, *v. n.* warm, heiss werden. [jen, gastlich jmdn aufwarten.

Пого́сти́ти, *v. a.* ко́ро́ jmdn bewir-
Пого́стровати́, *v. a.* *Ч. IV. 170.?*

Пого́стюва́ти, *v. n.* *Ч. IV. 580* besu-chen u. dabei sich bewirten lassen.

Пого́ти́в, (-тов), *adv.* *H. 106* noch mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл. б. 76.?*

Пого́това, *n.* *Зг.* Bereitschaft, *f.*
Погра́баці, *v. a.* mit dem Rechen (граба́) das Beet bearbeiten.

Погрѣбити, *v. a.* plündern; 2) pñāden. [sehen, *Под.*

Погранѣти, *v. a.* mit Kanten ver-

Погранѣче, *n.* Grenzstrich, Grenzort, *m.* [der Grenze liegend.

Погранѣчний, *a.* angrenzend, an

Погранѣчник, *m.* Ochs & von der Grenze als Mischling zweier Racen.

Погрѣб, *d.* погрѣбок, -бка, *m.* Keller, *m.*; 2) *s.* Погрѣб.

Погрѣбѣти, *v. a.* begraben, beerdigen; 2) — чимось *etw.* verachten *C. I. 88. 208.*

Погрѣбѣр, *m.* Todtengräber, *m.* (B.).

Погрѣбѣч, *m.* Ofenkücke, *f.* Schürstock, *m.*; 2) *s.* Погрѣбѣр.

Погрѣбѣльне, *s. a. n.* † Art Abgabe.

Погрѣбини, *pl.* Trauermal, *n.*

Погрѣбний, *a.* Keller-, *Еф.* 17.; 2) zum Begräbnis geh.

Погрѣбник, *m.* *s.* Погрѣб 1).

Погрѣбстѣй, (погрѣбѣ, -бѣш), *v. a. s.* Погрѣбати.

Погрѣвина, *f.* (*pl.*) *s.* Грѣва 2).

Погрѣб, -бу, *m. d.* погрѣбѣць, *m.* погрѣбѣне, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Beerdigung, Bestattung, *f.* [бѣч &

Погрѣбѣч, & погрѣбати &, *s.* Погрѣ-

Погрѣбник, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Necrophorus).

Погрѣбий, *a.* *Фр.* *s.* Грѣбий.

Погрѣманѣ, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч.* 180.

Погрѣти, *v. a.* рѣки коло чогось *etw.* entwenden, sich woran vergreifen.

Погрѣх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n.* ВВ.

Погрѣше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.

Погрѣшка, *f.* ГШ. *s.* Похѣбка.

Погрѣва, *До.* погрѣжуване, *n.* Drohung, *f.*

Погрѣзѣти, погрѣжувати, *v. n.* drohen, *комѣ,* — *ся* на *кого,* *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.

Погрѣмити, (-мѣти), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.

Погрѣмник, *m.* Bezwingen, Besieger, *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*) *Ос.*

Погрѣнити *ся,* *s.* Грѣнити *ся.*

Погрѣбий, *a.* zu dick. [dick machen.

Погрѣбити, *v. a.* dicker, gröber, zu

Погрѣбник, *m.* ?

Погрѣдѣ, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погрѣдниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, *s.* Грѣдниця.

Погрѣжѣти, погрѣжити, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.

Погрѣзка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.

Погрѣба, *f.* Verderben, *n. s.* Погрѣбѣль.

Погрѣбѣтель, *Кс.* погрѣбѣщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*

Погрѣбити, (-бѣити), *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.

Погрѣдити, *v. a.* *комѣ* *щось* jmdm *etw.* verleiden; *кого,* *щось* tadeln, entehren.

Погрѣдка, *f.* Gerücht, Gerede, *n. Ко.* 35; 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*

Погрѣдук, *m.* Nachhall, *m.* М. III. 98; 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m. К.*; 3) Zuruf, *m. Ч.* III. 104.

Погрѣковщѣна, *f. Ос.* (61) VIII. 102 Art Abgabe an den Pfarrer.

Погрѣкувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.

Погрѣлянка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n. К.* *s.* Гулянка, *Гол.* III. 520.

Погрѣнути *ся,* *Не.* (Пр. XI. (1) 10) *s.* Гунѣти, пугнѣти? [нен.

Погрѣкоти, *v. n.* einwenig dröh-

Погрѣстѣти, погрѣстѣти, *v. a.* dichter machen, zu dicht (dick) kochen, dichter setzen *Фр.* [mögen.

Погрѣлати, *v. n.* §. *s.* Подолѣти, ver-

Под-, *s.* Під-.

Подавати, *v. n.* на *кого,* на *що* ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подоба.

Подавѣльник, подавѣльщик, подавѣч, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.

Подавѣтель, *m.* *s.* Подѣтель.

Подавати, подѣти, *v. a.* darreichen, hingeben, einreichen, übergeben; — *помѣч* Hilfe leisten; — *відраду* Erleichterung bringen, verschaffen; — *причину* e. Ursache angeben, Veranlassung geben; 2) — *ся* *кудѣ* wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b)* — *ся* *о* (на) *носѣду* um e. Anstellung ein Gesuch einreichen; *c)* — *ся* nachgeben, nachlassen; *подало* *трѣха* *слабѣму* wur-

de leichter; unterliegen, s. Помарніти.

Подавати, (-вляти, -авлювати),
v. a. s. Давати. [längst.

Подавно, *adv.* genug alt *C. II.* 98;

Подаля, *f. Пш.* Entfernung, Weite, *f.*

Подаляти, *v. a.* zu weit rücken.

Подаля, (-ль), подальше, *adv.* ein-
wenig, ziemlich weit, entfernt, від чого.

Подање, *n. Оп.* Opfer, *n.*; 2) подане,
n. eingereichtes Gesuch, Eingabe, *f.*

Подарок, (*d.* -арочок), -рку, по-
дарунок, -нку, *m.* Geschenk, *n.* Lie-
besgabe, *f.*

Подарувати, *v. a.* schenken; 2)
— ся einander verzeihen, *M.*

Подать, *Me.* 423. подачка, *Kч.*
198 s. Податок, дачка.

Податель, *m.* Geber, Spender, *m.*
(-ателька, (*f. Пш.* -in, *f.*).

Подати, s. Подавати.

Податливий, *a.* nachgiebig.

Податливість, -ости, *f.* Nachgie-
bigkeit, *f.*

Податний, *a.* ansehnlich, prächtig,
hübsch, (*Фр.*); 2) податний steuertra-
gend, -pflichtig, *Бил.*-а сила Steuerkraft, *f.*

Податник, *m.* Steuerzahler, *m.*

Податок, -тку, *m.* Steuer, Abgabe,
f.; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim
Melken gereicht, *f. adj.* податковий,
Steuer-

Подача, *f.* das Geben; Entrichtung
einer Gebühr, Taxe, *M. I.* 109; 2) Angebot, *n.*

Подаяние, *n.* † milde Gabe, Beitrag,
m. C. II. 198.

Подбїг, -їгу, *m. Ч. III.* 263 das Jucken.

Побдїл, -їлу, *m.* Petasites vulg.

Побвиг, *m.* Anstrengung, *f.* das Be-
streben, Unternehmen, ritterliche That;
Kampf, *m. K. He.*; 2) *pl.* подвіги Kir-
chenfahnen, *pl.*

Подвіганє, *n.* Verhebung, *f.*

Подвігати ся, sich verheben; по-
двигнути ся sich aufrichten; vorrücken.

Подвійний, *a.* *Фр.* beweglich.

Подвійник, *m.* Kämpfer, Streiter,
Verfechter, Förderer, *m.* (-иця, *f. in, f.*).

Подвижність, *n. He.* strenge
Mönchspflicht als Kampf.

Подвижність, -ости, *f.* Beweglich-
keit, *f.* Fortschritt, *m.*

Подвизати ся, † kämpfen, *K.*

Подвійка, *f.* Doppelflinte, *f.* -gewehr,

n.; 2) Doppelfleck, *m.* (Episema) *B.*

Подвійний, *a.* doppelt, zweifach.

Подвійність, -ости, *f. He.* das Dop-
pelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, *m.*

Подвійня, *f.* Doppelkleidung, *f.*

Подвірє, (-є, -я, -а), *n.* Hof, Hof-
platz, Hofraum, *m.*

Подвірній, *a.* Hof-; подвірне, *s. a. n.*
Hofgeld, *n.* Bauplatzabgabe, *f. K.*

Подвірня, *f. Me.* 434 Hausflur, *f.*

Подворожки, *Гол.* III. 268.?

Подгюлювати, *v. a. Ч.* IV. 460
vom Abnehmen der намітка der Braut
dh den дружок. [Піддружба.

Поддружий, *s. a. m. Ч.* IV. 657 s.

Подєколи, *adv.* dann u. wann, zeit-
weilig, hin u. wiederum. [germassen.

Подєкуди, (-а), *adv.* hie u. da, eini-

Подєне, *n.* Bodenschichte, *f.*; 2) s.

Подєнок. [Подєкуди, куданєбудь.

Подєнде, (-ду, *АД.* I. 261) *adv.* s.

Подєнька, *f.* Eintagsfliege, *f. Вол.*

Подєнькувати, *v. a. Пр.* II. 247

hie u. da reden, verlauten, munkeln;
2) *scherzh. Neubildung.* des *Ko.* 101.

Подєнна, *s. a. f. Крон.* Taglohn, *m.*; 2)
s. Подєнщина.

Подєнний, *a.* täglich; *adv.* подєн-
но Tag für Tag, — робїти als Taglöhner.

Подєнок, -нка, *m.* unterste Schichte,
Sohle, Unterstreu des Schobers &; 2) s.

Помістниця.

Подєнщик, *m. K.* Taglöhner, *m.*

Подєнщина, *f.* Tagewerk, *n.* Tage-
arbeit, *f. M.* [werden, erstarren, *Ke.* 122.

Подєрєвїти, *v. n.* starr (wie Holz)

Подєрєжати, *v. a.* eine Zeitlang hal-
ten; — ся sich halten, ausharren, aus-
dauern, *T.*

Подєрти, (підру, підрєш), *v. a.* zer-
reißen, zerkratzen. [Дєсна, *n.*

Подєсєнщина, *f. K.* Land am Fl.

Подєшевити, подєшевшати, *v. n.*
wohlfeiler, billiger werden. [(B.).

Побдєякий, *a.* manche, *pl.* -ки einige

Побдєвїн, -ону, *m. III.* II. 192. по-

дзвїнне, (-є), *n.* das Läuten, Sterbe-
geläut, *n.*

Подзвонїти, *v. a.* einwenig läuten.

Подзєбр, *m.* s. Підзєбр.

Подї, подїт, *Imperat.* zu Погодїти
(= погодї, погодїт).

Подїбати, *v. a.* antreffen, worauf

stossen, finden; 2) подибати III. I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Infinit.*).

Подив, *т. Н.* 172 Schau, *ф.* для подиву zur Sch.; Bewunderung, *ф. Пар.*

Подивити ся, hinschauen, blicken; подивив ся на мене er blickte fest od. feindlich mich an, *Ос.* 234.

Подивляти, *в. а.* bewundern.

Подивляч, *т.* Bewunderer, *т. Пар. В.*

Подивний, *а.* bewunderungsvoll, *Пар.*

Подивоване, *н. Ч. I.* 143 с. Врѣки.

Подивувати, *в. н. М. II.* 127, staunen, — ся чому sich über etw. wundern.

Подимикати, *в. а. с.* Демикати, погрѣшити.

Подймний, *а.* von jedem Rauchfange, von jedem Hause; подймне, *с. а. н.* подимовщина, подймщина, *ф.* Haus-u. Grundsteuer (bemessen nach der Anzahl der Rauchfänge (дймник), *ф.*

Подймок, -мка, *т. Ч. I.* 129?

Подйна, *ф. У.* с. Під I. с. d. folg.

Подине, *н.* Material zur Ausführung des під I. d. i. des Dachbodens, u. dieser selbst; *vgl.* Подене.

Подира́ти, *в. н.* по скірі (мороз &) die Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Подих, *т.* Rauch, *т. К.*

Подихати, подихнути, *в. н.* gelindhauchen, wehen, *Кн.*

Подібе, *н. Под.* Aehnlichkeit, *ф.* на — nach der Weise, *н. д.* Art; якймсь подібем до одѣжі mit einer Art von Kleidung.

Подібний, *а.* ähnlich; *adv.* подібно, auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; *б)* ist geziemend, steht an: кому, *с.* Подобен. [(Specularia speculum).

Подібниця, *ф.* Frauenspiegel, *т.*

Подібність, -ости, *ф.* Aehnlichkeit, Analogie, *ф. Ал.*

Подівати, *в. а.* hinthun, hinlegen, etw. wo lassen; — ся hingerathen, hinkommen.

Подівок, -вка, *т. с.* Подблук.

Подій, -бю, *т.* das Melken.

Поділ, -блү, *т. Ме.* 136 flaches Land, Ebene, *ф.* Thal, *н.*; — горій *Не.* die untere Lage des Berges, Fuss d. Berges, *т.*

Пбділ, -ілу, *т.* Theilung, Vertheilung, *ф.* до рівного пбділу zu gleichen Theilen; 2) das Dividieren, *К.*; 3) Abtheilung, *ф.*

Пбділати, *в. а. с.* Поробити.

Пбділе, *т.* Podolien (Theil v. Kleinarussland), *н. adj.* подільський, podolisch; 2) піті на — den Ehemann verlassen u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Пбділе, *н. с.* Пбділ; поділя шукати einen modus vivendi suchen.

Пбділяти, поділяти, *в. а.* theilen, vertheilen; — ся з ким sich mit jmdm theilen: чим etw. jmdm mittheilen.

Пбділка, *ф.* Scala, *ф. Пол.*

Пбдільний, *а.* theilbar. [keit, *ф.*

Пбдільність, -ости, *ф.* Theilbar-

Пбділок, -лку, *т.* der zuerkannte Theil, Antheil, *т.* [2) с. Поділок.

Пбділѣнок, -нку, *т. с.* Пбділ 1);

Пбдільчивий, *а.* bereit mit Anderem zu theilen, mittheilend, freigebig, hilfreich, *К.*

Пбдільчівість, -ости, *ф.* Bereitschaft mitzuthemen, milde Gabe zu spenden, *К.* [führend.

Пбділющий, *а.* theilnehmend, mit-

Пбдірчавити. *в. н.* + *М.* Löcher bekommen, löcherig werden.

Пбдіти, *в. а. с.* Подівати.

Пбдія, *ф. М. II.* 118 Handlung, That, *ф.* Verfahren, *н.*; Thatsache, *ф.* Factum, *т.*

Пбдіяти, *в. а. с.* Діяти. [нути ся.

Пбдіванути ся, *Н.* 105 с. Похбвз-

Пбдіячий, *а.* Ст. с. Підлий.

Пбдімух, *т. У.* с. Пбдіх. [ehen.

Пбдімухнути, *в. а.* anblasen, -fa-

Пбдіпрянець, -нця, *т.* Einwohner

der Podnіprянцина: der Gegend an den Ufern des Днїпрб, *К.* [Днїстрб.

Пбдістрб, *н. К.* das Gebiet am

Пбдіба, (*д.* подббонька), *ф.* Gesicht,

н. — лиця *У.* Ausdruck des Antlitzes,

Gesichtsausdruck, *т.* Physiognomie, *ф.*;

ф.; 2) Gleichnis, *н.* Fabel, *ф. М. III.*; 3)

Gefallen, *н.* Geschmack, *т. К.* (*Ос.* (61)

IV. 32; не подбба es ziemt nicht.

Пбдібати, *в. а.* корб собі an jmdm

Gefallen haben, finden; 2) корб jmdm

Auszeichnung, Ebre erweisen, *Ч. III.* 445;

3) — ся (кому) gefallen, wohlgefallen;

4) *в. н. с.* Подабати.

Пбдібен, подббень, *Н.* 218. *а.* schick-

lich, entsprechend, hübsch, schön: при-

беря пень а ббде подббень; не подбба

рїч es schickt sich nicht, ist nicht billig.

Пбдібенство, *н.* Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, *f.* was geziemend ist, *K. I.* 33.

Подобина, *f.* nachahmende Gestalt, *Вол.*; по -ні чогось auf dieselbe Weise, wie —, nach Art, *K.*

Подобити, *v. a.* formen, gestalten, *B.*; 2) — ся sich ähnlich machen, ähnlich werden, *K.*: комф.

Подобіннь, *f.* Aehnlichkeit, *f. Пар.*; 2) Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f. В.*

Подобність, -ости, *f. Гол.* Wahrscheinlichkeit, *f.* [lich.

Подобно, *adv. Ч. V.* 215 wahrscheinlich.

Подобнька, *f. dim.* s. Подоба.

Подобріти, *v. a. s.* Задобріти, *Зг.*

Подобріти, *v. n.* gut, besser, gü- tiger werden.

Подовгастий, *Пол.* подовжїстий, *Вал. a.* länglich, langgestreckt; подовжїсто-круговатий elliptisch, *Вал.*

Подовгий, *a.* zu lang.

Подовжїти, *v. a.* zu lang, länger machen; 2) *v. n.* lange verweilen, verbleiben, *Фр.* [175 zufriedenstellen.

Подовольствувати, *v. a. С. II.*

Подовшати, *v. n.* länger werden.

Подовший, *a.* länger, *T.*

Подогїти, *v. a. s.* Подоїти, (*B.*).

Подоговбрювати ся, *s.* Догово- ріти 4) с). [ten.

Подозволяти, *v. a.* erlauben, gestat-

Подоїти, *v. a. s.* Доїти. [gerschaft.

Подоль, у подолї, *K.* in der Schwan-

Подоль, (-я), *n. См.* Schleppe, *f.*

Подолїнка, *f.* Art Volksmelodie der Thalbewohner, *f.* [ский).

Подолїський, *a. s.* Подїль, (подїль-

Подолїти, *v. a.* bewältigen, über- winden. [Thal wehend.

Подолїшний, *a.* — вітер über das

Подолїшник, *m. s.* Подорішник.

Подблок, -блка, *u.* -їлка, *m.* Schos, Untertheil e. Kleides, *m.*

Подольнянїн, (*d.* -лянич), подольяк, *m.* Bewohner von Podolien, Podolier; подольнянка, *f.* Bewohnerin v. P.; Weib aus P.; подольячка Weib des подольяк, *n.*

Подбїнка, *f.* Mutterlauge, *f. Пол.*

Подбїний, *a.* Grund-, — лїд, Grund- eis, *n. Пол.*

Подбїчник, *m.* Einwohner vom Don.

Подоріже, *n. s.* Пбдорож.

Подоріжець, -жця, *m.* Reisege-

fährte, Trabant, *m.* [подоріжньому.

Подоріжньому, *adv. Б.* = По-

Подорішник, *m.* Asarum euro- paicum. [des Черемош ч.

Подороватий, *s. a. m.* linker Nbf.

Пбдорож, *f.* подоріже, *n. Ф.* Reise, *f.* Reisen, *pl.*

Подорожїти ся, *s.* Дорожїти ся.

Подорожїти, *v. n.* theuerer wer- den, im Preise steigen.

Подоріжний, *a.* Reise-; *s. a. m.* der Reisende, Passagier, *m.* подоріже, *s. n. a.* Reisegeld; по-дорожньому убранний, *He.* im Reiseanzug.

Подоріжник, *m.* Wegwart, *m.* (Plan- tago maior); 2) Ackerknorpelkraut, *n.* (Polycnemum arv.); 3) Vogelknöterich, *m.* (Polygonum aviculare); 4) Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis).

Подоріжчина, *f.* Art Abgabe an den Gutsherr, *Ч. VII.* 517.

Подоруде, *n.* на-дю bei der Hand, zur H.; eben damals.

Подоставати, *v. a. s.* Дїставати.

Подостатком, *adv.* reichlich, ge- nug, viel. [sticken, *Me.* 26.

Подотбчувати, *v. a.* annähen, an-

Подбхнути, *v. n.* III. I. 305. s. Поди- хати. [Совп.

Подошбв, -швї, *f. s.* Підшва; 2) *s.*

Подражәне, (-анє, III. I. 354), † *n.* Nachahmung, Nachbildung, *f. Бор.*

Подражненє, *n.* Reizung; Erre- gung, *f.*

Подражнїти, *v. a.* reizen, necken.

Подрапати, *v. a.* zerkratzen.

Подрати, *v. a. s.* Подерти; *v. n.* Reisaus nehmen *P. I.* 7. [тувати.

Подратувати, *v. a. С. I.* 108 s. Дра-

Пбдрїбці, пбдрїбї, *pl.* Gekröse, *n.*

Пбдро, *n.* Stockwerk, *n.* Tribüne, *f.* Dachboden, *m.*

Пбдрїбина, *K.* пбдрїбця, *K. n. f.* Einzelheit, *f.* Detail, *n.* у пбдрїбцю *M. III.* 51 eingehend, detailmässig; 2) *coll. u. pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Пбдрїбїти, *v. a.* zerbröckeln, zer- theilen; verkleinern; *in Diminutiven sich ausdrücken. [gehend, detailmässig.

Пбдрїбний, *a.* umständlich, ein-

Пбдрїбність, -ости, *f.* Umständ- lichkeit, *f.*; 2) *s.* Пбдрїбина.

Пбдрїбїти, *v. n.* weg-forttrippeln.

Подо́рцькати, *v. a.* §. einwenig schlagen, stechen. [Gespielin, Gefährtin, *f.*

Подо́рґга, (*d.* -ґжечка), *f.* Freundin, Подо́рґге, *adv.* zweitens.

Подо́рґгувати, *v. n.* *M.* з кимось mit jmdm als Freund verkehren, befreundet sein.

Подо́рґже, (*d.* подо́рґжечко), *n.* Ehepaar, Ehegespann, *n. C. I.* 1; 2) Gemal, *n.* (Mann oder Frau).

Подо́рґжина, *f. Ne. s.* Подо́рґга, 2) *s.* Дружинá. *Гол. I.* 297.

Подо́рґжити, *v. a.* (freundschaftlich) verbinden; ehelich in ein Paar vereinigen; *v. n.* und — ся з ким Freundschaft schliessen, *s.* Дру́жати.

Подо́рґжний, *a.* gesellig, freundschaftlich; 2) Ehe-, ehelich. [Подо́рґга.

Подо́рґжниця, *f. M. II.* 82. 103 *s.*

Подо́рґжність, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* [*adv.* freundlich.

Подо́рґжньому, подо́рґзьки(-ій), Подо́рґя, *f. Ф.* Bühne, *f.* [decke, *f.*

Подо́ртебѣнки, *pl. A. I.* 256 Sattel-Подо́ув. *m. s.* Подо́умх.

Подо́увáнити, *v. a. K. s.* Дувáнити. Подо́увáти, *v. a.* sanft blassen, wehen; *s.* Подо́ути.

Подо́уґга, *f. Ру. s.* Побѣда. Подо́уґжати, подо́уґжувати, *v. a.* bewältigen; 2) *v. n.* genesen.

Подо́уґжий, *a.* mächtig, *Ст.*; подо́уґжу, *adv. M. III.* 50 stark, heftig.

Подо́уґжчáти, *v. n.* künftiger, stärker, gesunder werden.

Подо́умáти, *v. n.* nachdenken, überlegen; den Gedanken fassen, *P. I.* 148.

Подо́умка, *f. Ос. (61) IX.* 179 Gedanke, *m.*

Подо́унути, *v. a. Ф.* leicht anhauchen: еріблом & подунѣний, подо́утий leicht versilbert etc.

Подо́урáти, *v. a.* коґо јмдн zum Narren haben, forren; лишѣ подо́урáв звѣрха омаѣсов hat nur sehr spärlich, bloss als Lockung das Fett oberflächlich gegeben.

Подо́урáти, подо́урáнити ся, *P. II.* 71 nárrisch, wahnwitzig, thöricht werden.

Подо́урáнийшáти, *v. a.* thörichter werden, *Шл.* [сáти.

Подо́усáти, подо́ушувати, *v. a. s.* Ду-Подо́ути, *v. n.* (stark, heftig) hin-

wehen, hinbrausen, fortstürmen; 2) *v. a. s.* Подо́унути.

Подо́уфáлий, подо́уфáний, *a.* allzu vertraulich; vermessen, verwegen, keck.

Подо́уфáлість, подо́уфáльність, -ости, *f.* подо́уфáльство, *Ч. VI.* подо́уфáне, *n.* Vertraulichkeit, *Фр.*; Verwegenheit,

Кеckheit, Zudringlichkeit, *f.* подо́уфáне вложáти на коґо zu jmdm Vertrauen hegen, (*Фр.*).

Подо́уґха, *f.* Schwüle, Hitze, *f. s.* За-ду́ха (*B.*); 2) *Me.* 91. *s.* Подо́ушка.

Подо́душ, *adv.* in Fülle, genug, satt.

Подо́уше, *n.* (подо́уши), Glockengeläute nach e. Verstorbenen, *n.*

Подо́ушáти, *s.* Подо́усáти.

Подо́ушка, (*d.* подо́ушина, подо́ушочка), *f.* Kissen, Kopfkissen, *m.*; 2) hölzerner Ansatz oben auf den Achsen des Wagens liegend. [steuer, *f.*

Подо́ушне, *s. n. a.* Kopfgeld, *n.* Kopf-Подо́йка, *f.* подо́йкуване, *n.* Dank, *m.*

Подо́йка, *f.* подо́йкуване, *n.* Dank, *m.* Danksagung, *f.* [danken, Dang sagen.

Подо́йкувати, *v. n.* кому́, коґо, *f. Марк.* 145?

Подо́йчати, *v. a.* коґо себѣ јмдн lieb gewinnen; — ся кому́сь bei jmdm Wohlgefallen finden, lieb werden, jmdm gefallen. [kes, *Ки.*

Подо́йчливий, *a.* dankend, des Dank-Подо́йчний, *a.* dankeswert, willkommen, gefällig, lieb, *Ч. IV.* 450; 2) dank-sagend, dankbar, *MIII.*; lohnend, nutzbringend, (*B.*). [jemand, einer, (*B.*).

Подо́йчен, подо́йна, подо́дно, *a.* mancher, Подо́йнка, *f.* einläufige Flinte. [fach.

Подо́йнковий, *a. H.* 28 einzeln, ein-Подо́йнкувáти ся, sich duellieren.

Подо́йнок, -нка, *m.* Zweikampf, *m.* Duell, *n.*; 2) — білозѣр, Herzblatt, Stu-dentenröschen, *n.* (*Parnassia palustr.*).

Подо́йнци, подо́дні, *Пар. adv.* einzeln, zu éinem genommen.

Подо́йничий, *a.* einfach, schlicht, *ГIII.*

Подо́днáти, *v. a.* mieten, dingen; — ся übereinkommen, *s.* Подо́дйти ся.

Подо́днійця, *f. У. s.* Ђдинія.

По́эзия, *f.* Poésie, Dichtkunst, Dich-tung, *f.* Gedicht, *n.* (*dim.* по́эвийка Ge-dichtchen, *n.*).

По́эм, *m.* Begriff, *m.* *Пар.*

По́эма, (*d.* по́эмка), *f.* по́эмаг, *m.* Poem, Gedicht, *n.*

Поёмщина, (-изна), *f.* *АД.* II. 145, Abgabe für die Erlaubnis zur Heirat, *f.*
 Поёт, *m.* Poët, Dichter, *m.* [Dichten.
 Поетизованє, *n.* das Poetisieren,
 Поетичний, *a.* poëtisch, dichterisch.
 Поетичність, -ости, *f.* das Poetische, dichterischer Geist, -es Gefühl, das Wesen der Dichtung.

Поётка, *f.* Dichterin, *f.*
 Поетчук, *m.* Dichterling, Poetaster, *m.*
 Пожада, *f.* У. das Verlangen, s. Победа.
 Пожадати, *v. n.* *ОИ.* wollen, den Willen haben; verlangen; -ало ся комуь *М.* II. 75 jmd wünscht.

Пожадливість, *Левч.* пожадність, *Пар.* -ости, *f.* Begehrlichkeit, Begierde, *f.*

Пожаль, *m.* злєний — *Ч.* V. 973; Meernessel, *f.* (Pysalia). [dauern, *n.*

Пожаль, *m.* *М.* III. 101 Mitleid, Ве-
 Пожальвник, *m.* Sänger, *m.* (Sylvia);
 2) с. Піджальвник, Bastard, *m.*

Пожалити, *v. a.* stechen; brennen (mit Stacheln (жал) u. der Brennessel); — ся gestochen, gebrannt werden. [(ся)

Пожалити ся, *Л.* 89 с. Пожалкувати

Пожалити, *v. n.* *P.* II. 157 чогó — jmdn dauern, es sparen wollen, schonen; пожаль ся Бóже моєї праці es möge Gott dauern meine Arbeit, es ist bei Gott schade um meine A.; — ся пóвои білого хлѣба; 2) — ся klagen, sich beklagen, *С.* I. 17.

Пожалкувати, пожалувати, *v. a.* корó Mitleid für jmdn fühlen, *М.* mit jmdm haben, jmdm Schonung angeheihen lassen, jmdn bedauern, jmds sich erbarmen; комуь чогóсь jmdm etw. missgönnen, 2) *v. n.* пожалуй би, (щобóй) таки. *Кв.* 12 *gr.* gesetzt dass, nun aber...

Пожалуванє, *n.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Пожар, *m.* Feuerbrunst, *f.* Feuerbrand, *m.* на — спускати in Brand stecken, *АД.* I. 219. [39 Brandstätte, *f.*

Пожаріще, *n.* пожаріща, *f.* *Ш.* II. 11

Пожарний, *a.* Feuer-, zum Feuerbrand, zur Feuerwehr geh.: *ІП.* -а бєшѣха mit Brandblasen. [wache, *f.*

Пожарня, *f.* Feuerwehrremise; 2)

Пожартувати, *v. n.* einwenig schäekern, scherzen.

Пожати, *v. n.* einwenig Getreide schneiden in d. Erntezeit, ernten, *Ш.* II. 96.

Пожачка, *f.* die Furchtsame *М.*

III. 68. [schandern.

Пожанути ся, *Шог.* erschrecken,

Пожобурити, *v. n.* чим с. Шпурити, *He.*

Пожедь, *f.* У. пожед, *m.* *ЛД.* Zinsenbetrag vom Capital, *m.*, с. Піжда.

Пожежа, *f.* с. Пожар.

Пожелати, *v. n.* чогó комуь wünschen, gratulieren. [Perlen besetzen.

Пожемчужити, *v. a.* *Ч.* V. 246 mit

Пожєну. поженєш, & *praes.* (*m.* Futurbdtg. с. Пігнати, гнати.

Пожєню, поженєши, & *praes.* (*m.* Futurbdtg). с. Женяти, поженєти.

Пожерати, (-жир-), пожерти, *v. a.* verzehren, auffressen, verschlingen; 2) opfern, *Ш.* II. 139 — жєртау Brandopferbringen. [opferung, *f.*

Пожертвованє, *n.* Opferung; Auf-

Пожертвователь, *m.* Spender; Gönner, *m.* [opfern.

Пожертвувати, *v. a.* opfern; auf-

Пожїва, (*д.*-ївка) *f.* поживок, -вку, *m.* *He.* Nahrung; Beute, Ausbeute, *f.* Gewinn, *m.*

Поживанє, *n.* *Кв.* 320 Leben, Fristen, *n.* Unterhalt, *m.*; 2) Nutzen, Genuss, *m.* *М.* I. 31.

Поживати, *v. n.* с. Пожїти, gemüthlich leben *P.* I. 20; 3) *v. a.* geniessen, essen.

Поживїти, поживляти, *v. a.* nähren; — ся zu essen bekommen, sich nähren; — колó чогó wobei profitieren. [тний.

Пожївний, поживність & с. Пожї-

Пожид, *m.* с. Пожедь.

Пожидовити, *v. n.* Iude werden, *К.*

Пожилець, -льця, *m.* Einmieter, Mietsmann, *m.* *Левч.* [terin, Mietsfrau, *f.*

Пожїлиця, (*д.* -ичка) *f.* Einmie-

Пожилкувати, *v. a.* adern, *ptc.* -бваний гeadert.

Пожинати, с. Пожати.

Пожїрний, *a.* gefrässig.

Пожїтє, *n.* Lebensunterhalt, *m.*; 2) das Meiteinanderleben, *n.* Umgang, *m.*

Пожїтелька, *f.* *См.* с. Пожїлиця.

Пожїти, *v. n.* leben, verleben, с. Поживати; 2) *v. a.* — здорóвє, *М.* die Gesundheit dh mühseliges Leben vernichten; — смєрти in einer Gefahr umkommen, den Tod finden.

Пожитковий, *a.* *Нав.* Nutz-; податок Ertragsteuer, *f.* -а вартість Nutz-

wert, *m.* [etw. Nutzen ziehen.

Пожиткувати, *v. n.* з чого aus
Пожитний, *a.* nahrhaft, nährend; zu-
träglich, erspriesslich, *Ф.* nützlich, *Гн.* 11.

Пожитність, *-ости, f.* Nahrhaftig-
keit, *Пар.*; Nützlichkeit, *f.* *Гн.* 14.

Пожиток, *-тку, m.* Nutzen, Vortheil,
Ertrag, *m. pl. C. II.* 188 Vorräthe, *pl.*;
Нав' у. Gut, *K.*; у пчл: Tracht, Ho-
nigtracht, — головній Volltracht, *f.*

Пожиточний, *a.* nützlich. [keit, *f.*

Пожиточність, *-ости, f.* Nützlich-

Пожитчити, пожитка, etc. *s.* Позі-
чити etc. [zerkauen.

Пожовати, (пожую, пожуєш), *v. a.*

Пожовкнути, *v. n.* gelb werden, ver-

Пожовтяти, *v. a.* gelb färben. [gilben.

Пожовтка, *f.* das Gelbfärben, *Пол.*

Пожоба, *f.* Brandstiftung, Mordbren-
nerei, *f. C. II.* 134, Verwüstung, Ver-
nichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.

Пожонити ся, *IT.* *s.* Поженити,
поженю (ся).

Пожорлявець, *-вця, m.* — птїч-
ник Vogelspinne, *f.* (Theraphosa avi-
cularia), *B.*

Пожурити, *v. a.* когò jmdm (dh
Rügen) Kummer bereiten; — ся *s.* За-
журити ся.

Пожути, *s.* Пожовати. [sus).

Пожучниця, *f.* Käfermilbe, *f.* (Gama-
Пов. *praep. s.* Пожв. *P. II.* 164. *Mi. IV.* 251.

По-за, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u.
Instrum. verbindet die Bedeutungen der

einzelnen Praepos. по und за; dsgl. als
Praefix *Mi. IV.* 249—252: по-за мене

ходиш, ховаєш ся; дóбре тобі п. м. un-
ter meiner Obhut (hinter mir) gehts dir

gut; по за очи hinterrücks; по-за са-
дóм hinter dem Obstgarten, поза Бó-
гом рикóю etc. [Заталпати (ся).

Позабéйкувати ся, *Ч. II.* 256 *s.*

Позабивати, *v. a.* nacheinander
festschlagen; — todtschlagen, tödten,
morden. [vieles) vergessen.

Позабувати, позабути, *v. a.* (alles,
Позавертати, *v. a.* umkehren lassen.

Позавидіти, позавидувати, *v. n. s.*

Завидіти etc.; позавіслувати на когò
Гол. III. 86 jmdm, gegen jmdn böse
werden. [довжити ся.

Позавинуватити ся, *Под. s.* За-

Позавідувати, *v. n.* чимось etw. an-

stiften, zuwege bringen, bewerkstelligen.

Позавічний, *v. H.* 205 *s.* Забчний.

Позаводити, *s.* Заводити.

Позавтра, позавтрьому, *adv.* позав-
трий, позавтрьоний день übermorgen.

Позавчєра, *adv.* vorgestern, ehe-
gestern; *adj.* позавчєрашний (-вчор-).

Позавязати, *v. n. s.* Завязнути.

Позагладжувати, *v. a.* ganz glatt
überall machen; 2) **Me.* 324 vernichten.

Позаглінні ўставки, *pl.* позагола,
f. Art Naht u. Stickerei, *Кол.* 48. 347.

vgl. Игла, гóлка. [ruhigen.

Позагодити, *v. a. s.* Загодити, be-

Позагонити, позаганяти, *v. a.* ein-
weg-, vertreiben. [позаду *adv.* u. *praep.*

Позад, *praep. mit d. Genit.* hinter;

Позадє, *n.* Hintergetreide, Afterge-
treide, *n.* Kaff, *m.*

Позадний, *a. Cm.* Hinter-.

Позадниця, *f. s.* Задниця.

Позаємний, *a. Zg.* gegenseitig.

Позаввтра, *adv.* nach übermorgen.

Позазбїрувати, *v. a.* fleissig, genau
sammeln, nachlesen.

Позаздрити, *Cm.* позаздрити
кому чогось *ВБ. s.* Позавидувати.

Позаземний, *a.* überirdisch, jen-
seitig, *T.* [Закадіти.

Позакаджа́ти, *v. a. АД. I.* 297 *s.*

Позакєре́увати, *v. a.* verthun, ver-
geuden, verlieren.

Позакі́лько, *adv. Гол.* so viel, wie
viel, insofern, insoweit, je nachdem.

Позакладати, *v. a. s.* Закладати;
заставляти, versetzen als Pfand, *Кв.* 131.

Позакли́нати, *v. a.* mit Eidschwur
bannen, beschwören.

Позалі́тєсь, *adv. s.* Позаторік.

Позаля́гати, *v. n. s.* Залягати.

Позамі́слити ся, *Cm.* in Gedan-
ken sein, nachdenken.

Позаму́лювати ся, von Ochsen,
am Nacken vom Jache wundgerieben
werden, *P. I.* 171. [стїти.

Позана́щувати, *v. a. s.* Занапа-

Позана́прасно, *adv. Кв.* 377 ver-
geblich. [дбати.

Позанед́бувати, *v. a. К. s.* Зане-

Позані́міти, *v. n. s.* Оніміти.

Позані́чний, *a.* vorgestrig, (*B.*)

Позапани́братати ся, vertraulich
mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

ten, (*Кв.* 200 -брати́ти ся). [ті́ти.]
 Позаобкру́чувати, *v. a. s.* Обкру-
 Позаобов'язко́вий, *a. T.* ausser der
 Pflicht. [*Кв.* 3.]
 Позап'ялювати, *v. a.* bestäuben,
 Позап'я́кувати, *v. a.* бчи с. За-
 п'я́кати. [зарубі́ти.]
 Позап'я́лювати, *v. a. s.* Зарубі́ти;
 Позаприкля́ду, *adv. B.* (*Пр.* VII.
 655).? [einander einladen.]
 Позап'ра́шувати, *v. a.* viele nach-
 Позап'ро́шений, *a. + M.* vorvergan-
 gen. [reinduváti.]
 Позарандо́вувати, *v. a. s.* Заарен-
 Позаран́ки, *adv.* in aller Frühe.
 Поза́рти ти ся, *s.* Полáснити ся, *Левч.*
 Позаслáти, *v. a. s.* Застелáти,
Шог. 17.
 Позаслужо́вий, *a.* ausser Dienst.
 Поза-сно́чи, *adv. U.* vorige Nacht;
 vorgestern, (*B.*). [кладáти, *Кв.*
 Позастано́вляти, *v. a. s.* Поза-
 Позасти́ле, *n.?* [fern, darum, so nun.
 Поза-тáк, *correl.* zu Поза-я́к, *Зг.* inso-
 Позати ся чо́лїтний, *a.* vor tau-
 send Jahren. [ний, *a.* vor zwei Jahren.
 Поза́торі́к, *adv.* III. I. 10. позаторі́ч-
 Позатрі́скувати ся (болóтом),
 sich bespritzen, beschmutzen.
 Позáуш, позáушник, *m.* Ohrfeige, *f.*
 позáуш удáрити когó.
 Повахарчо́вувати, *v. a. Oc.* (61)
 III. 25 schlecht nàhren.
 Повахля́ти, *v. n. s.* Охля́ти.
 Позáцвита́ти, *v. n.* nach u. nach,
 nacheinander aufblühen. [nageln.]
 Повацьвяхо́вувати, *v. a. K.* ver-
 Позашко́льний, *a.* ausserhalb der
 Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
 Позашто́пувати, *v. a. M + B. s.* По-
 Поза-я́к, *adv.* inwiefern, weil, da.
 Поза-я́кий, *a.* inwiefern gross &
 wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
 Поза-я́ко́сь, *adv. Фр.* vor nicht
 langer Zeit, neulich, nicht lange her;
 vorgestern, (*Фр.*).
 Позáва, *f.* Befreiung, *f.* (від чо́гó).
 Позáвити, *v. a. s.* Збáвити; —
 ся чо́гó etw. verlieren.
 Позбитку́вати, *v. a.* когó, на ки-
 мось jmdn misshandeln, beschädigen,
 arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
 Позбóджувати, *v. a.* nacheinan-

Позвáти, *v. a.* rufen; einladen.
 Позв'я́тувати, *v. a. Зг.* nacheinan-
 der grüssen, *s.* Витáти.
 Позв'ідати ся, sich erkundigen,
 nachfragen, erfahren, *У.*
 Позв'і́л, -олу, *m. Ф. s.* Позв'о́лене.
 Позв'і́льно, *adv.* es ist erlaubt.
 По-зв'і́рний, *adv. Нс.* wie ein
 wildes Thier.
 Позв'і́ряти ся, *s.* Пáчити ся.
 Позв'óдно, *adv. K. I.* 69.?
 Позв'óлене, *n.* Erlaubnis, Einwilli-
 gung *f.*; з позв'óленя *P. I.* 75 mit Verlaub.
 Позв'óлити, (-лáти), *v. a.* erlau-
 ben, gestatten, einwilligen.
 Позвоні́ти, *s.* Подзвоні́ти. [grat, *m.*
 Позвóнок, -нка, *m.* Wirbel im Rück-
 Позвонóчний, *a. pl.* -і костóвці
 Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
 Позвук, *m.* Nachhal, *m. Пол.*
 Позвáдувати, *v. a.* собі an (Alles)
 nacheinander sich erinnern.
 Позгну́щати ся, unter der Würde
 halten, verschmähen, (*K. Кв.* I. 53) *s.*
 Погну́щати ся, *Кв.* 31. [Zeit.
 Позгóдом, *adv. Шог.* 154 mit der
 Поздихáти, *v. n.* nacheinander cre-
 pieren.
 Позд'і́ря, *n. s.* Термі́тэ, *Гол.* III. 380.
 Поздо́рвити ся, *Ч. I.* 5, поздо-
 рóвкати ся, поздрав'твувати ся *gr.* ein-
 ander grüssen; поздо́ров Бóже! grüss
 dich (sie etc) Gott, Glück zu!
 Поздо́ровіти, *v. n.* gesund werden.
 Поздо́рвлене, поздо́рóвкане, *S.*
n. Gruss, *m. C.*
 Поздо́ровля́ти, *v. a.* grüssen.
 Поздрі́не, *n.* Blick, *m.* das Sehen, *Ог.* 90.
 Пóздріти, *v. a.* erblicken. [*Reimw.*
 Поздубáнок, -нка, *m. Гол.* III. 236
 Позду́вати ся, sich aufblàhen.
 Повелені́ти, *v. a.* grün machen,
III. I. 365. [grünen.
 Повелені́ти, *v. n.* grün werden,
 Пóзем, *m.* Horizont, *m. Пол.*
 Пóзем'є́ле, *Ков.* пóзем'є, *Зг. n.* Ter-
 rain, *n.* Oberfläche der Erde, *Зг.*
 Пóзем'є́льний, *a.* — дим Parterr-
 haus, *n. Нав.* [zontal, wagrecht.
 Пóземий, пóземний, *Пол. a.* hori-
 Пóземниця, *f. Пол.* die Wagrechte.
 Пóземомі́рка, *f.* Schrottwage, *f. Пол.*
 Пóзаявáти, *v. a.* zusammenrufen.

Позів, *m.* Ruf, Beruf, *m. K. s.* Позив; 2) *s.* Позов.

Позіване, *n.* Benennung, *f.* Name, *m.*; 2) das Belangen vor Gericht, Anklagen, Processieren.

Позивати, *v. a. s.* Позівати; vor Gericht belangen, rufen.

Позивач, *Kn.* позиватель, *m.* Клігер, *m.* (-ателька, *f.* Клігерин, *f.*).

Позивка, *f. s.* Позіване, *Kv.* 131.

Позівка, *f. K. s.* Позичка; на -иці, на -іках ausgeliehen.

Позівна, *f. s.* Позівна, Позівка.

Позирати, *a. n.* hinschauen; позирнути, позирнути, на щось auf etw. den Blick werfen, hinblicken.

Позискане, *n.* das Gewinnen, Gewinn, *m.* [Придбати, *ГШ.*

Позискати, позискувати, *v. a. s.*

Позитивний, *a.* positiv. [гер, *K.*

Позичало, *m.* Gläubiger, Wucher-

Позичати, (-яти), *v. a.* leihen, borgen, ausleihen.

Позичка, *f.* das Leihen, (*pl.* *Ш. II.* 3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Darlehen, *n.*; 2) Schulden, *pl.* *Пр. II.* 335.

Позівати, *v. a.* gähnen. [zehren.

Поз'їдати, *v. a.* aufessen, fressen, ver-

Поз'їдати, *v. a.* auffessen, fressen, ver-

Поз'їдати, *v. a.* auffessen, fressen, ver-

Позір, -ору, *m.* Blick, Hinblick, *m.*;

2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.* дати *u.* O. geben; 3) Schein, das Aussehen; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen, *n.* Gestalt, *f.* Habitus, *m. B.*; 5) Stattlichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позирний, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2) stattlich, schön, (*B.*).

Позирувати, *He.* позувати, *v. n.* posieren, eine Pose, e. (steife, ausgesuchte) Geberde annehmen, in solcher sitzen, stehen. [bleiben.

Позиставати, позистати, *v. n.* übrig

Позисталисть, -ости, *f. BB.* Ueberbleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позихати, *v. n. s.* Позівати.

Позиходити, *Ш. I.* 351 *s.* Позиходити (*ся*).

Позлежований, *a. MШ.* dh langes Liegen verdorben, verlegen.

Позвладенський, *adv.* in grösster Not, darband, *He.*

Позлітка, *f. s.* Позолітка.

Позлодійка, *f. M. III.* 27 Verdacht u. Vorwurf des Raubes u. Diebstahles.

Позлодійкувати, *v. n.* einwenig diebisch vorgehen, *Ст.* [diebisch.

Позлодійски, *adv.* nach Diebesart, Позлорічити, *v. a. Sz.* fluchen, schmähen. [zornig werden.

Позлостити, *v. n.* einwenig böse,

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позлостий, позлостий, *Зан.*

Позорій, *a. B. s.* Позірній 2) ansehnlich. [s. Опозоріти.

Позоріти, *Кн.* позорювати, *К. v. a.*

Позоріще, *n.* Schauspiel, *n.* (Фр.), (bes. e. schmäliches, trauriges); Schauspiel, *m.* III. II. 108; Bühne, *f.* 185.

Позорлявий, *a.* T.scheinbar, trügerisch, Schein-. [schmälich, schimpflich.

Позорній, *a. s.* Позірній 1); 2)

Позорниця, *f.* Schaubude, *f.* Theater, *n.*

Позорувати, *v. n. s.* Позирати, Acht geben. [erhellт werden.

Позоряти, *v. n. Me.* 437 erleuchtet,

Позринати, *v. n.* sich los. u. davon machen, *Кв.* 194. [schneiden.

Позривувати, *v. n.* nach u. nach ab-

Позрине, *n.* Blick, *m.* V.

Позрїти, *v. n. s.* Позирати.

Позсиняти, *v. n.* blau werden.

Позсувати, *v. a.* wegstreifen, -schieben; 2) до купї zusammenschieben, -rücken. [— ся Scharten bekommen.

Позубити, *v. a.* auszacken, zähneln;

Позумєнт, *m.* Posament, *n.* Borte, *f.*

Поз'являти ся, erscheinen, aufkommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*

Пойда, *f.* Ч. IV. 30 Landstreicherin,

Пойменний, *a. ВВ.* dem Namen nach, Namen-; *adv.* -но В. nahmhaft.

Поймийти, *v. a.* mit Moos stopfen.

Поиншїти ся, sich verändern, *См.*

Пойотіваний, *a.* postjotirt, *Оц.* §. 8.

Пойск, *m. pl.* Пол. Suchen, Nachsuchen, *n.*

Пойскрованє, *n.* Пол. Funkeln, *n.*

Поисущий, *a. ТР.* 7. 31. 91.?

Пойд, *m.* поїдом їсти, заїсти ganz auf, verzehren, auffressen, *См.*; — вісти ся sich einbissen um zu verschlingen.

Поїдати, *v. a. М.* III. 80* nagen, peinlich drücken.

Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m. s.* Гризá,

Пойзд, *m.* leichtes Kutschenfahren; 2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Gefolge, *n.* Gefährten *pl.* bes. bei der Hochzeit, *Марх.* 113), *Кч.* 208. II. 65; 3) Kutsche, *f.* Wagen, *m.* [Hochzeitfolge, III. II. 133.

Поїзджанїн, *m. gew. pl.* fahrendes

Поїордановець, -вця, *m. Ф.* Nachlied am Jordanfeste, *n.*

Поїсти, *v. a.* (поїм, поїш u. поїсь, поїсть) s. Поз'їдати. [fahren, abfahren.

Поїхати, (поїду, поїдеш), *v. n.* hin-

Поїшки, *pl.* Caltha palustris. [*f. Зак.*

Покабáньщина, *f.* † Mahlgebühr,

Покадїти, *v. a.* etwas räuchern.

Покажчик, *m.* Index, Zeiger, Register, Ausweis, Katalog, *m.* Verzeichnis, *n.*

Побáа, *m.* das Zeigen, Vorweisen, Unterweisung, *f.* Unterricht, *m.* III. II. 68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) Anzeige. Denuntiation, *f.* He.

Показати, показувати, *v. a.* zeigen, weisen, hindeuten, unterweisen, vorzeigen, vortragen, lehren; — ся sich zeigen, sich sehen lassen, erscheinen, sich erweisen.

Показати, *v. a.* verderben; zerbrechen; — ся verderben werden; б) — ся toll, wüthend werden.

Показавий, *a.* ansehnlich, В.

Показний, *a.* concret, eclatant, handgreiflich, *ОП.*; 2) ansehnlich, hervorragend, prächtig.

Показник, *m.* Zeiger, *m.* В.

Покай, -аю, *m. s.* Покаянє.

Побáль, *adv.* s. Побки. [нувати.

Покаменувати, *v. a. К. s.* Укаме-

Покамянцáне, *pl. s.* Камяничин.

Поканати, *v. a. III. II. 44 s.* Поконати.

Покáпати, *v. a.* einwenig tröpfeln, beträufeln; beflecken; — ся sich —

Покарамзинувати, *v. n. К.* nach Karamsins Art schreiben.

Покарати, *v. a.* strafen, züchtigen.

Покарубїти, *Кол.* I. 196, (-буляти), *v. a.* burzelnd hin werfen.

Покартати, *v. a. s.* Картати.

Покаравити ся, runzlig, rissig werden, *Зак.*

Покарий, *a.* hoch gelegen; hügelig.

Покашлювати, *v. n.* husteln, bisweilen husten.

Покаянє, *n.* Reue; Busse, *f.*

Покайний, *a.* Buss-, Reue-

Покайник, покайник, *m.* Büsser, *m.* bussfertiger Sünder, *До.*

Покайниця, *f.* Büsserin, *f.*

Покаяти ся, Reue fühlen; Busse thun; sich bessern.

Побáв, *m.* Eile, Hast Beschleunigung, *f.* Т. без побáву saumselig; 2) Rennen, *n.* [ger thun.

Поквáпити ся, sich beeilen, eilig.

Поквільно, поквóлом, (-му), *adv.* langsam, gemach.

Покіскувати, *v. n.* Кенкувати.
Покерв'авити, *v. a.* mit Blut be-
flecken, blutig misshandeln.

Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange;
пóки сьвіт сóнця so lange die Sonne
scheint; пóки-що einstweilen, unter-
dessen, bis dahin.

Пóки, дай пóки (*d.* покій) кому́,
чому lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es
sein, gieb Ruh, thue es nicht weiter.

Поківати, *v. a. s.* Кйвати.

Покив'ач, *m. T.* Kopfnicker, *m.*

Пóкид'ь, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichts-
nutziges, gemeines Gesindel.

Покід'ати, покійнути, *v. a. weg-*,
hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen;
wovon abstehen, einer Sache entsagen;
verlassen, liegen lassen; ablegen (*e.* Un-
art &)* — ся = положити ся (*v. d.* Kuh);
„покійнь-са́ни-бе́рї-виз“ *s.* Волосінка.

Пóкід'ька, *f.* geringfügige Sache,
Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m.*
Кв. 335. *К.*

Пóкиль, пóкіль, *conj. s.* Пóки. [ten.

Покійити, *v. a. ungr.* gegen etw. rich-

Покійнько, покійдько, *m. H.* 122
(Rührmichnichtan) Taugenichts, *m.*

Покит'яполе, *n.* distelähnliche Mann-
streu, (*Eryngium planum*).

Покіц'яне, *n.* das Betasten, Auf-
greifen im Bindekuchspiel.

Покіц'яти, *s.* Кйц'яти.

Покій, -о́ю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe,
f. V.; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des
Buchstabens П. [den, *M. + B.* 72; 2) *s. d.* folg.

Покійний, *a.* ruhig, friedlich, zuftie-

Покійник, (*d.* -ійничок), *m.* покій-
ниця, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.

Покі́єшно, *adv. K. s.* Поко́єчно.

Покі́нч'ати ся, euden; покі́нч'ити,
v. a. beendigen.

Покі́пніти, *v. n.* schmelzen.

Покі́рливий, покі́рний, *a.* de-
müthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *II.*

Покі́рливість, *M. I.* 29 покі́р-
ність, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit,
Unterwürfigkeit, *f.*

Покі́рник, *m.* Ergebener, erg. Diener.

Покі́є, -о́са, *m.* Schwaden, *m.*

Покі́єний, *a.* einträglich.

Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Ab-
satz, *m.*; 2) Verdeck *e.* Schiffes, *n.*; 3)
einmal umgepflühtes Feld, *s.* Зябл'я;

4) — д'їла *He.* Organisation, Verfassung,
f. System, *n.* — душі *См.* Anlage, Stim-
mung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* De-
positum *n.* *Term.*; 6) *H.* 232 *s.* Покладок.

Пóклад'ь, *f. He.* (*n.* 202) Stellung,
Lage, *s. d.* vor. 4).

Поклад'ати, покла́сти, *v. a.* hinle-
gen, -stellen, -setzen; ко́го jmdn hin-
legen um ihn zu prügeln; — покло́ни
III. I. 286. *АД. II.* 11 fussfällige Ver-
beugungen machen, *f.* grüssen; — пі-
лю́ *e.* Acker stürzen, zum ersten Male
umbrechen; — га́дку на ко́го auf jmdn
den Verdacht lenken; — наді́ю в кі́м,
в чім auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung
setzen; — во сні́ *K.* träumen; 2) —
ся за щось: за п'ана etc. sich für jmdn
ausgeben; б) etw. unternehmen; c) —
ся worauf eingehen, einverstanden sein;
sich legen etc. [leger, *m. Term.*

Поклад'атель, *m.* Deponent, Nieder-
Поклад'ини, *pl.* Führung der Neu-
vermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147
Haltung des Beilagers (als feierliche
Vollziehung der Vermählung).

Поклад'ливий, *a.* gefügig, gehor-
sam, ergeben; 2) besonnen, bedächtig,
K.; 3) weitläufig, weitschweifig, *K.*

Поклад'ний, *a.* bequem; 2) — грим
bar liegendes Geld; *pl.* Depositengel-
der, *Term.*

Поклад'ничий, *a. Term.* Depositen-.
Пóкладок, -дка, *m. gew. pl.* Ei, (bes.
des Hausgeflügels).

Покла́жа, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.*
Schatz, *m. Мак.*; Ladung, Fracht, *f.*

Покла́н'яти ся, *s.* Покло́н'ити ся.
Покла́сти, (покладу́, покладеш)
s. Поклад'ати.

Покла́пати, *v. a. s.* Клепа́ти.

Пóклеп, *m.* Verleumdung, *f. Пол.*;
2) Anklage, *f. H.* 143.

Покла́пник, *m.* Verleumder, *m.*

Покла́гати, *v. n.* мо́же ще — kann
noch leidlich weiter leben. [gehen.

Поклі́вати, *v. n. Зак. §.* schnell weg-
Пóклик, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*

Покли́кан'є, *n.* Beruf, *m.* 2) Einbe-
rufung, *f.*

Поклі́кати, поклі́кувати, (-йкну-
ти), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen;
a. n. — на ко́го vor Gericht jmdn an-
zeigen, (*Фр.*) — ся на ко́го, на що

sich berufen.

Поклинкувати, поклинцювати, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen, bekeilen. [spitzig.]

Поклинчастий, *a. K.* keilförmig, Поклич, (*іч*), *f. Фр.* Einberufung, *f.*

2) *s.* Погололка; 3) *s.* Драча 2) (*Фр.*)

Поклін, -ону, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bückling; *m.* поклóном припасти (до когó) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; ити́ до когó в поклóном jmdm mit einer ergebenen Bitte angehen; поклóни клáсти, б́йти fussfällige (rituelle) Verbeugungen machen; на поклін *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: посилáти & щось кому́сь.

Покліп, покліпник, & *K. s.* Поклеп &

Покліпувати, *v. n. s.* Кліпати.

Покліть, *f.* hölzernes Gerüst der Egge. [дить?

Покліч, *Ф.* громовий тóпір — хó-

Поклбнене, поклбньство, *Др.* 3г. *n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Поклоніти, *v. a.* beugen; щось кому́сь *Ф.* widmen, dedicieren, zueignen; — ся кому́ vor jmdm sich verbeugen, jmdm anbeten, verehren; — ся до когó, кому́ jmdm grüssen, jmdm den Gruss entbieten. [lehrer; Anhänger, *m.*

Поклбник, *m. Св.* Anbeter, Ver-

Поклбниця, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

Покля, *conj. s.* Пóки, *Luts.* 162; пó-кля — закля so lange als, bis, *Oz.* 211.

Покляте, *n. K. s.* Клятьба. [(Ф.)(В.).

Покміть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покмітити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen. [mung, *f.*

Покмітóванє, *n. Пол.* Wahrneh-

Покобеніти ся, Grimassen, Schererei, Ziererei machen, *Kn.*

Поковиряти, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Поковтáч, *m. s.* Дáтель.

Покóвтувати, *v. n.* rochen, schlagen.

Поко́вий, (покойбвий), *a.* Zimmer; *s. a. m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -ий пéсик Schosshündchen, *n. Пол.*

Поко́ївка, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmädchen, *n. adj.* поко́ївчин.

Поко́їк, *m. dim.* kleines Zimmer.

Поко́їти, *v. a. TP.* 9. когó, що jmdm Ruhe gewähren, Ruhestätte verschaffen; — ся ausruhen, ruhen.

Поко́лиса́ти, (-лиха́ти), *v. a.* wiegen (in e. Wiege), sanft hin u. her bewegen. [Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Поко́ліне, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm,

Поко́лінець, -нця, *m. П. n.* 89 der e. kurze bis zu den Knien reichende Kleidung trägt, *s.* Голоколінець.

Поко́лі́нник, *m.* Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Поко́лі́нниця́, *pl.* lange wollene Fussesocken, Kniewärmer, *pl.*

Поко́ло́дне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den дітський.

Поко́лоса́ти ся, Aehren bekommen.

Поко́ло́ти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlachten.

Поко́ло́тити, поко́ло́чувати, *v. a.* trüben, verwirren, stören, ein wenig durchprügeln. [лоту́шкою.

Поко́ло́цькати, *v. a.* rühren (ко-

Поко́ло́шкати, *v. a.* stören, stossen, schlagen. [Mantgebüß, *f.* Зак.

Поко́ло́щина, *f.* † Alt Durchfahrt-

Поко́ля́дь, *f. Ф.* Schlussverse der коля́да als Glückwunsch, *pl.*

По́кон, -она, *m.* Anfang, Uranfang, *m.* в по́кон-ві́ку́ seit, von dem Urbeginn der Welt.

Поко́на́ти, *v. a. III. II.* 44. überwinden, bewältigen, todtschlagen.

Поко́не́че, *n.* (-éчок, *m.*) Ende, *n.* на по́конéчу am äussersten Ende, ganz hinter. [lich, übrigens.

Поко́не́чно, *adv.* endlich, schliess-

Поко́па́ти, *v. a.* nacheinander graben.

Поко́пати, *v. a.* нога́ми mit Füssen treten, schlagen. [menrechen.

Поко́па́ти, *v. a.* in Feimen zusam-

По́кор, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (*Ф.*)

Поко́бра, *f. s.* Поко́рлі́вість.

Поко́брє́нь, *n.* Unterwerfung, Bezwungung, *f.* [Spross, *m.*

Поко́брє́нок, -нка, *m.* Nachkomme,

Поко́брє́ньство, *n.* Nachkommen-schaft, *f.*

Поко́рї́ству́́ти, *v. n. P. I.* 89 und — ся (чи́) etwas vorthellhaft benützen, Nutzen, Genuss, Vorthell wo-

von haben. [berer, *m.*
 Покоритель, *m.* Bezwingler, Ero-
 Покорити, *v. a.* demüthigen, un-
 terjochen, bezwingen; — ся sich de-
 müthigen, unterliegen, sich für besiegt
 erklären. [milch, *f.*
 Покорм, -му, *m. P. I.* 134 Mutter.
 Покормити, *v. a.* zu essen geben,
 füttern, säugen.
 Покоробити ся, *s.* Попачити ся.
 Покоротити, *v. a.* kürzer machen,
 ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.
 Покороткий, *a.* zu kurz.
 Покороче, *n. H. III. s.* Скороче.
 Покорствувати, *v. n. C. II.* 185.
gr. gehorchen, folgsam sein. [скортити.
 Покортити, *v. n. Кв.* 421 *s.* Кортити,
 Покорчити, *v. a.* krampfhaft zu-
 sammenziehen *s.* Корчити; — ся zu-
 sammenschrumpfen.
 Покосити, *v. a.* einwenig mähen;
 2) alles völlig abmähen.
 Покосом, *adv. H.* 222 *s.* Поботом?
 Покост, -осту, *m.* Firnis, *m.*
 Покость, *f. Гол. III.* 107 Muschel,
f. Perlmutter, *n.*?
 Покостити, *v. a. Гол. III.* 28 — жу-
 ковіню ein-, auslegen, schmücken;
vgl. Кість. [kieren.
 Покостувати, *v. a.* firnissen, lak-
 Покот, -ота, *m.* ein Hundename,
ВГ. 141. [Abdachung, *f. Кв. 62. М. III. 14.*
 Покот, -оту, *m.* Seitenabhang, *m.*
 Покотигній, -оя, *m.* Pillenwähler,
m. (Sisyphus).
 Покотигоршок, -шка, *m. Нс.*
 61. *e.* Fabelname: Erbse roller, *m. [II.*
 Покотиболе, *m. s.* Перекотиполе.
 Покотити, (покочу, покотити), *v. a.*
 hinwälzen, -rollen, -schieben; *— роги
 sterben; — ся sich herabwälzen; aus-
 einanderfallen. [lotonfeuer, *n.*
 Покотівий, *a.* -а пальо́а, *Кл. Ре.*
 Покотьоло, *n. C.* Kreisel, *n.* runde
 Scheibe zum Rollen.
 Покотом, за —, *adv.* nach der Reihe,
 nach der Ordnung; hingestreckt.
 Покотити, *v. a. М. II.* 99 *когó* lieb
 gewinnen, sich in jmdn verlieben.
 Покотувати, *v. a. s.* Покушати.
 Покрагати, *v. a. s.* Покраяти (*B.*).
 Покрадіємци, *adv.* verstorhen,
 heimlich.

Покража, *m.* Fall eines Diebstahls, *m.*
 По-кра́й, *praep. m. d. Genit.* am
 Rande, entlang.
 Покра́йниця, *pl. s.* Відко́си.
 Покра́йці, *pl.* Backenzähne, *pl.*
 Покра́ка, *f.* verkrüppelter, ver-
 krümmter Mensch.
 Покра́кати, *v. n.* einwenig krächzen.
 Покра́пувати *v. n.* tröpfeln (*v.*
 Regen).
 Покра́са, *f.* Zierat, *m. Ол. pl. Cm.*
 äussere Zier; Schönheiten *e.* Gedichtes,
pl. B; 2) Hemd der entjungfertnen Braut
 mit dem rothen Blutfleck vom zerrisse-
 nen Hymen, *Ч. IV.* 453. *II.* 62.
 Покра́сити, *v. a.* zieren, schön färben.
 Покра́сич, *m. Нс. Пр. XI.* (1) 122
 Feuerstange, *f.* [*v. n.* schöner werden.
 Покра́снити, (-сїти), покра́снати,
 Покра́сти, (покра́ду, покра́деш),
v. a. nach u. nach viel wegstehlen.
 Покра́сувати ся, schön, prächtig
 auftreten, *Кв. 84.* [zerkratzen.
 Покра́ччати ся, einander raufen u.
 Покра́яти, *v. a.* in Stücke schnei-
 den, zerschneiden. [verwandt.
 Покра́вний, покра́вний, *a. Гол.*
 Покра́ята, (*d.* -я́тка), *f. Гол. III.*
 368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als
 Schmuck für den Hut, bes. des Bräutigams.
 Покра́пяти ся, *Нс. s.* Покра́пяти
 (ся).
 Покра́стословити ся, *Мх.* einan-
 der den Gruss „Сла́ва Иису́у Христу“
 zurufen; Покра́стословити ся.
 Покра́вляльниця, *f. М. II.* 199 *s.*
 Покра́вало; 2) —, покра́вляльниця *Ч.*
 IV. 367 die Braut, welche eben unter
 die Haube gebracht wird, die Frauen-
 kopfbedeckung annehmen soll.
 Покра́вало, (-я́ло), *n.* Schleier,
m. Hülle, Decke, *f.* Tuch & zum Bedek-
 ken, zum Verhüllen. [hüllen, Bedeckung, *f.*
 Покра́вляне, *n.* das Bedecken, Ver-
 Покра́вляти, *v. a.* be-, zudecken,
 verhüllen; überziehen; decken (*ко́шта,*
видáтки); vertuschen; 2) — ся sich
 verbergen, *s.* verstecken, zugedeckt wer-
 den *M. II.* 98; *b)* ся з *ким* mit jmdm
 Beischlaf pflegen; *c)* von *d.* Mädchen,
 das schwanger wird, da es die Frauen-
 haube annehmen muss. [bill, *f.*
 Покра́вляне, *n.* Unrecht, *n.* Un-

- Покривдати, *v. a.* Unrecht zufügen.
 Покривий, *a.* etwas krumm.
 Покривити, *v. a.* krümmen, krumm machen; — душею verrathen, einer unehrlichen That schuldig werden, wortbrüchig sein, *Kv.* 133.
 Покриву́лити, (-уля́ти), *v. a.* § krumm machen, *k.* fahren etc.
 Пóкрик, *m.* Zuruf, Aufruf, *C.* II. 139., Schrei, *m.* *Ст.* s. Пóклик.
 Покривну́ти, (-кóнути, *Ст.*), *v. n.* laut rufen, aufschreien.
 Покритé, *n.* Bedeckung; *Deckung (der Kosten), *f.* Dach, *n.* Ueberzug, *m.*
 Покрýти, *s.* Покривáти.
 Пóкритка, *f.* ein verführtes Mädchen, *s.* Покривáти 2) б) с).
 Покритю́к, *m.* Sohn einer пóкритка.
 Покрича́ти, *v. n.* на когó jmdm rügend zurufen. [stüekeln.
 Покриши́ти, *v. a.* zerbröckeln, zer-
 Пóкришка, *f.* Deckel, *m.* Stürze, *f.*
 Покривéльщик, *m.* Под. Dachdecker, *m.*
 Покривля́, *f.* Dach, *n.* *He.*
 Покривний, *a.* *Ог.* s. Покривний.
 Покрив, -бю, *m.* Schnitt, (e. Kleides etc) Schlag, *m.* Façon, *f.*
 Покривка, *f.* *Ст.* 221 s. Крайка.
 Покривити, (-плити), *a. a.* stärken, erquicken; — ся sich — —, sich mit e. Essen laben. [kung, *f.*
 Покривленé, *n.* Stärkung, Erquik-
 Покрива, *f. s.* Покривáло; 2) Святá —, (*d.* Покривонька), Fest des Schutzes der heil. Jungfrau am 1. Oct. *a.* St.
 Покривáвити, *v. a. s.* Покривáвити.
 Покривéний, *a.* *АД.* I. 208 = покривний gedeckt.
 Покривитель, *m.* Beschützer, Protector, Gönner, *m.* (-ителька. *f.* in, *f.*).
 Покривительство, *n.* Schutz, *m.* Protectorat, *n.*
 Покривский, *a.* zu Покрива 2) geh.
 Покривник, *m.* (-ивница, -ивня, *f.*) Hecken Sperling, *m.* (*Accentor modularis*); 2) Grasmücke, *f.* (*Sylvia*).
 Покривити, (-плити), *v. a.* besprengen, beträufeln. [suchen, §.
 Покривнувати ся, sich e. Platz
 Покривини, *pl.* покривинка, *f.* Mehl (feinere Graupen) aus den (gröberer) Graupen ausgesiebt, *n. s.* Підкрив-
- пини (*Фр.*); 2) -ини, körniger Honig (*B.*).
 Покривити, *v. a.* мукý. grob mahlen.
 Пóкрут, *m.* *He.* покрúченé, *n.* Um-drehung, *f.*
 Покривити, покривувати, по-
 крутити, *P.* II. 131. покривувати, *v. a.* um-drehen; kräuseln.
 Покривувати ся, (-кривувати ся), sich in angeblüher Vielge-schäftigkeit umher drehen. [schling, *m.*
 Покривч, *m.* *Левч.* s. Пóкор 2) Мi-
 Покривчий, *a.* *He.* verdreht, ver-zerrt, verworren.
 Покривити, *v. a. s.* Покривити zerknirschen, zermalmen.
 Покривати, *s.* Покривити.
 Пóкуда, *adv.* s. Дéкуда.
 Покривова, *conj.* *Me.* 441. *АД.* I. 250. *gr.* s. Пóки.
 Пóкуль, *conj.* s. Пóки (ль). [reusis.
 Покривець, -ля, *m.* *Lycosa syngo-*
 Покривати ся, in Gevatterschaft treten, jmds kum werden.
 Покривдóсити, *v. a.* arg zerzausen, *s.* Покривдóкати. [gang im Kaufe, *m.*
 Пóкуп, *m.* das Kaufen, Absatz, Ab-
 Покривати, *v. a.* ausbaden.
 Покривач, *Под.* покривель, *He.* пó-
 купець, -ця, покривник, *Зг.* *m.*
 Käufer, Kunde, *m.*
 Покривити, *v. a.* kaufen, einkaufen.
 Покривний, *a.* zu kaufen gesucht, guten Abgang, gute Nachfrage habend; 2) gekauft, angekauft, *Kv.* 163.
 Пóкур, *m.* Пóкор 2).
 Покриван, *m.* Art Pilz, (*B.*).
 Покривити, *v. n.* einwenig rauchen.
 Покривити, *v. a. s.* Покривити.
 Пóкурч, *m.* *Ст.* s. Покривч, покрива.
 Покривчий, *adv.* *H.* 174 wie ein Huhn.
 Покривса, *f.* Versuchung, *f.* [sen haben.
 Покривати, *v. a.* zer-beissen, gebis-
 Покривити ся, *K.* sich erkünnen, trachten, der Versuchung unterliegen.
 Покривт, *m.* *Ф.* s. Покривте 1).
 Пóкуть, *m.* (*R.* 31) Hausgott, Penat, *m.*
 Покривта, *f.* Busse, *f.*
 Покривтар, *m.* *ОИ.* s. Покривник.
 Покривтати, *s.* Закувати.
 Покривте, *n.* Ehrenplatz im Winkel rechts beim Eingang in d. Bauernhütte, *m.*; 2) Land am Прут Чéремош bis

zum Дністрів als nördl. Grenze, *Оз.* 19. *Кол.* I. 3. 17. 339.

Покўти, *v. a.* schmieden; beschlagen; in Fesseln schlagen. [men, toben.

Покўтїти, *v. n.* III. II. 45 *gr.* schwär.

Покўтний, *a.* Winkel.

Покўтничий, *a.* *См. s.* Покаянный.

Покўтувати, *v. n.* büssen.

Покўтянін, *m.* Einwohner des Покўте 2). [aus II.

Покўцкїй, *a.* zu Покўте; 2) geh.,

Покўховщина, *f.* покўховне, *s. a. n.* Ausschanksteuer, *f. K.*

Покўшане, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmacks. [einwenig essen.

Покўшати, *v. a.* kosten, verkosten,

Пол, *gen.* полу u. пола *m. K.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.* Geburt, *f.* Stand, *m.*

Полá, *f.* Vorderstück e. Kleides, *n.* Schoss, Rockschoß, *m.*; 2) dicker ungetheilter Felsen, *У.* grosses Stück Brotes, *Мак.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) *s.* Місячка, (*B.*); 5) Lage, *f.* Verhältnis, *n.*; прóти своєї полї, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke“. [wohnend, Elbe.

Полáбскїй, *a.* an der Elbe (Лáба)

Полáгáти, *v. a.* щось на щось: грóшї, здоровлє & legen, verwenden,

Полáгна, *f.* Pelagia. [opfern.

Полáгода, *f.* *s.* Злáгода.

Полáгодити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten III. I. 377.

Пóлад, *m. H.* 129 Verbesserung, Berichtigung, *f.*

Пóладити, поладнáти, *v. a.* herstellen ausbessern; — ся з ким, mit jmdm verabreden, feststellen *Кч.* 103.; sich vertragen *Кв.* 42.

Пóлаз, *m. Га.* II. 13. jedes im Adventfasten (пильнївка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Пóлазник, полаздець, -зця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полаз als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an e. grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Пóлакомити, ся, *s.* Злáкомити ся.

Пóламáти, поламнўти *АД.* I. 211, *v. a. s.* Пóломáти; — бчи nur die Augen

zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Пóланўжне, *s. a. n.* Kettengeld, *n.*

Пóлáпати, *v. a.* greifen, fassen, tappen, *s.* Помáццати; fangen; 2) — ся *be-greifen, hinters Licht kommen, sich zu-rechtfinden. [tappend, herumtastend.

Пóлапки, *K.* полапцем, *Гр. adv.*

Пóлáсити ся, *Левц.* поласувáти ся на що *s.* Злáкомити ся; *v. n.* naschen.

Пóласкавїйшáти, *v. n.* in günsti-gere Stimmung kommen, III.

Пóлáскати, *v. a.* streicheln, *См. s.* Поглáдити.

Пóлатáйко, полатўх, *m.* Flicker: Schuh-, Töpferflicker, *m.* Schneiderlein, *n.*

Пóлатáти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — дўшу das Herz erleichtern *С.* II. 57.

Пóлатки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.*

Пóлатнїти, *v. a. s.* Латáти.

Пóлáяти, *v. a.* schelten, rügen; — ся Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

Пóлáба, *f.* Triticum spelta. [bellen.

Пóльгувáти, *v. n.* nachlassen, will-fahren, *Сб.* I. 332., — комў, чомў *K.*

I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пільга.

Пóле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — заповїсти den Krieg verkünden, erklären, заповїдане — Schlachtfeld, u. Wahlstatt, *f.*, — прий-мáти die Schlacht annehmen, *КУ.*; на полях in den Ebenen (*срр.* в гóрах).

Пóлебезáти, *v. n.* *Кч.* etwas plau-Пóлєва, *f. s.* Полява. [schen.

Пóлевїй, & *s.* Польовїй &.

Пóлевїк, *m.* Feldspath, Orthoklas, *m.*

Пóлєгка, *Ф.* полєккїсть, -ости, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — думї Friede, *m. Ос.* (61) III. 25.

Пóлєгкїй, *a.* zu leicht; пó-легки, *adv.* leicht, sanft. [*He. s. d.* folg.

Пóлєглий, *a.* niedergesenkt, -liegend Пóлєглиця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat u. dadh verdorben ist.

Пóлегнўти, *v. n. s.* Поленўти.

Пó-лєгбньки, (гóцьки), *adv.* leicht, sanft, zart; allmählich, *У.*

Пóлегша, *f. ВВ.* *s.* Полєкша.

Пóлегшáти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*). [kaum.]

По-лѣдѣва, (-и), *adv.* schwerlich, Полѣдиця, *f.* Гол. III. 73 s. Гололѣдиця, ожелѣда.

Полежѣй, полежѣк, *H.* 212, полежѣй, *m. s.* Лѣжень 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*

Полежѣале, *s. n. a.* Lagerzins, *m.*

Полежѣати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*

Пблѣзи, *pl.* Stellen wo der Schnee

Полѣкша, *Фр.* полѣкшина (*d.* -йночка), *f.* полекшине, *n. W.* s. Пильга.

Полелѣб, *n.* „Пр. „IX. 220 myth. Götterwesen.

Пбленѣ, *n.* das Jäten.

Поленѣти, *v. n.* weg-, fort-, dahinfliegen, -fliehen, *Oz.* 92.

Пблепо! *int.* komm doch!

Пблет, -у, *m.* Flug, Schwung, *m.*

Полетѣти, (полечѣу, полетѣш), *v. n.* wegfiegen, dahineilen.

Полѣтний, *a.* -е слово geflügelt, *Kl.*

Полѣток, -тка, *m.* — солоніни Speckseite, *f.*

Полехка, *f. s.* Полѣкша.

По-лехкѣу, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.

Пблѣчко, *n. dim. s.* Пбле, kleines liebes Feld. [diff.]

Полѣквѣий цѣвѣт, *Digitalis gran-*

Пользовѣтій, польвѣчій, *a. s.* Пбжитѣчній; heilsam.

Пблѣзувати, *v. a. gr.* ourieren, heilen.

Полѣ, *pl. s.* Пил, *He. Пр.* XI. (1) 68.

Пблив, *m. gew. pl.* пбливи вдѣрили з нѣй bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.

Полѣва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n.* Пол.

Поливѣйчик, *m.* Begiesser, *m.* (*Bein.* des Regens).

Поливѣльницѣя, поливѣльня, *f. s.* Зильницѣя, Beuchfass, *n.*; 2) Art Gefäss des Webers.

Поливаник, *m.* Giesskanne, *f.*

Поливѣти, *v. a.* begiessen; поливѣтний понедѣлок der Ostermontag an d. man sich zum Scherz begiesst; -ий (-йвѣтний) горнець mit Glasur übergossen, überzogen, glasirt.

Пбливка, *f.* das Begiessen; 2) Suppe, Brühe, *f.*

Малоруско-німецкий Словарь.

Поливѣда, *f.* Лѣвч. s. Половѣдѣ, *Зак.*

Поливѣтничик, *m.* Verfertiger, Töpfer des mit Glasur überzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.

Полѣгати ся з ким III. I. 66 §.

Полѣгѣч, *m.* §. der Verbündete, Vertraute, Helfershelfer, Anhänger, *m.* *Kv.* 313. *Гр.* [lecken.

Поливѣти, *v. a.* be-lecken, einwenig

Полѣзѣкати, *v. n.* B. (*Пр.* VII. 732) mit der Löffel an den Rand der Schüssel beim Essen anstreichen, ?

Пблик, *m.* полѣка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.*; 2) s. Личѣна, нечѣмна —; 3)

pl. пбликій Art Stickererei an d. Hemdärmeln e. Mädchens, *Oc.* (61) XII. 27.

Полѣн, полѣнь, -у, *m.* Wermut, *m.* (*Artemisia absinthium*); *adj.* полинѣвий Wermut.

Полѣна, *f. s.* Павліна, Paulina.

Полѣнатѣ, *v. n.* *K.* II. 34 s. Полинѣти.

Полѣнѣць, -нцѣя, *m.* *Artemisia austriaca.* [sinth, *n.*

Полѣнѣвка, *f.* Wermutliquer, Ab-

Полѣнѣти, *v. n.* s. Поленѣти.

Полѣнѣчик, *m.* *Gnaphalium arv.*

Полѣнѣти, *v. n.* verschossen, verbleichen; dahin schwinden, -welken.

Пблѣск, *m.* полѣскуване, *n.* das Erglänzen, Schein, Schimmer, *m.* У.

Полѣска, *f.* Kahlfliege, *f.* (*Psila*).

Полѣскувати, *v. n.* erglänzen, schimmern. [wechseln, *K.*

Полистуѣти ся з ким, Briefe

Полѣти, *v. a.* s. Поливѣти.

Полѣтѣця, *f. s.* Повѣтѣця.

Полѣтѣя, (*d.* -йчка), *f.* Wandbrett, Regal, Schüsselbrett; 2) Pflugohr, *n.*; 3) Rockschoß, *m. s.* Полѣ 1); 4) Katzenklee, *m.* (*Trifolium arv.*).

Полѣче, *n.* Porträt, Conterfei, *n.* III.

Полѣчничик, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.

Полишѣти, (-йти), *v. a.* zurück-

Полѣшнѣ, *s. a. n.* gestohlenes Gut, womit man e. Dieb überführen kann, *corpus delicti.*

Полѣбѣчок, *s.* Полѣбѣчок.

Пблів, -ову, *m.* Fang, *m.* Вах.

Полѣвѣти, *v. n.* комѣу jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; поливѣтцій, *a.* lindernd, *B.*

Полівка, *f.* freies Feld, *K. I.* 35.
 Полівний, *s. a. m. N. e.* полоніна.
 Поліг, -огу, *m.* Bettvorhang, *m. C.* II. 201; 2) *pl.* поліги *Пар. s.* Злогі; жати на поліг (поліж (*B.*)) das Getreide in Gelegen schneiden. [denstück, *n.*
 Полідвиця, *f.* Lendenbraten, *m. Len.*
 Поліжницья, *f.* Wöchnerin, Kindbetterin, *f.* [*n.* anstalt, *f. Term.*
 Поліжничий, *a.* — дім Gebärhaus,
 Полівний, *a. H.* 113?
 Полівун, *m. Ч. II.* 250 der (auf den Knieen) hin kriechende.
 Полізти, (полізу, поліаєш), полізати, *P. I.* 45, *v. n.* hinaufklettern, steigen kriechen; 2) herab, hin-. [хобник.
 Полій, *m.* Mentha aquatica; 2) *s.* Бло.
 Поліно, (*d.* полінце, *aug.* полініа, *f.*), *n.* ein Stück, e. Scheitel Holz.
 Полінувати ся, zu träge sein für e. Arbeit.
 Поліп, *m.* Polyr, *m.* [streichen.
 Поліпїти, *v. a.* bekleben, mit Lehm anpolіпшїти, *v. n. s.* Получшати.
 Полірувати, *v. a.* polieren. [*m.*
 Полірчий лупець, *m.* Polierschiefer.
 Полісун, *m. s.* Лісовік; *Вейн.* des heil. Юрій *Ч. I.* 171 „der Bergesalte“, Waldhüter, *m.*
 Полісук, *m.* Гол. *I.* 684 *s.* Полішук.
 Політаври, *pl.* Art Musikinstrumente.
 Політати, *v. n.* (сніг &) von Zeit zu Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her einwenіg flattern.
 Політе, *n.* das günstige, gedeihliche Jahr für das Gerathen des Getreides & — на щось; das Gedeihen, Fruchtbarkeit, *f.*; 2) *s.* Пільга.
 Політерувати, *v. a.* politieren. [ний.
 Політика, *f.* Politik, *f. adj.* політїч.
 Політікян, *m.* politisierender Grosprecher. [politischer Oekonomist.
 Політїко-економїст, *m. Kn.*
 Політїкувати, *v. n.* politisieren; 2) überaus höflich thun, Ziererei machen; — ся *Kn.* 16 einander Gefälligkeiten nach der Etikette erweisen, diplomatisieren.
 Політїця, *f. s.* Повитїця.
 Політїчка, *f. s.* Гарасївка.
 Політний, *a.* — контракт Nutznießungsvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für je ein Jahr).

Політник, *m.* Arbeiter in d. Frühlings- u. Sommerzeit, *m. He.*
 Політниця, *f. s.* Половїльниця.
 Політок, -тку, *m. s.* Політе 1); 2) der Theil des Feldes welches ein Jahr benutzt wird; 3) der Ertrag eines Jahres von e. Felde; на політки дати поле etc. кому́ jmdm das Feld etc. nur Nutznießung auf Jahre überlassen; 4) Jahresring bei Bäumen, *m.*
 Політура, *f.* Politur, *f.*
 Політұха, *f.* Пол. Flugeichhörnchen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
 Політұщїй, *a.* unruhig hin u. her
 Полїца, *f.* Polizze, *f.*
 Полїцаїй, (-айник), *m.* Polizeidiener, Wachmann, *m. adj.* поліцаїський (-айський). [ний polizeilich.
 Полїция, *f.* Polizei, *f. adj.* поліцаїй-
 Пóлїч, *f. Ч. IV.* 3. Heilung, *f.*
 I. Полїчїти, *v. a.* curieren, heilen, *Kn.* — ся sich —
 II. Полїчїти, *v. a.* zählen, berechnen; неполїчїмий, *a. V.* unberechenbar.
 Полк, *m.* Regiment, *n.* Heeresabtheilung, *f. adj.* полковїй.
 Пóлка, *f. АД. I.* 171 Pfannendeckel am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
 Пóлька, *f.* Polin, *f.*; 2) langer Kaftan der Kleinbürgerfrauen. [ments, Oberst, *m.*
 Полкóвник, *m.* Commandant e. Regi-
 Полковникувати, *v. n.* полковник sein.
 Полкóвниця, полкóвниха, *Ч. V.* 811 Gattin des полкóвник, Oberstin, *f.* [вник.
 Полковнїче, *n. Me.* 399 *s.* Полкó-
 Полковнїчий, *a. АД. II.* 10 des полкóвник, Obersten-
 Полковóдець, -дця, *m.* Anführer e. Heeres, Feldherr, *m.*
 Пóльний, *a. s.* Пільний; 2) *s. a. m. s.* Польовїй 3) (*Фр.*).
 Пóльнїти, *v. n.* Пт. *s.* Поленїти.
 Пóльва, *f.* Spreu, *n.*; Spelze, *f.* (gluma), *B.*
 Пóльваня, *n.* Jagd, Birsch, *f.*
 Пóльванець, -вця, *m. (B.)* Jäger, Weidmann, *m.* [tig, *B.*
 Пóловастїй, *a.* balg- od. spelzblü-
 Пóльвати, *v. n. s.* Полюзати.
 Пóловáчка, вїбїжка, — *f.* Poa fertilis, *B.* [ломїнь.
 Пóловень, -вня, *m. Wgr. IX.* *s.* Пó-

Половѣць, -вця, *т.* Termitte, *ф.* (Termes). [geh.]

Половѣцький, *а.* zu den Polowzern

Половий, *а.* falb.

Половий, *а.* geschlechtlich, sexuell.

Польовий, *а.* Feld-, Acker-; 2) der auf dem flachen Lande lebt (*opp.* гірняк); 3) *с. а. т.* Feldhüter, *т.*

Польовійк, *т. Не.* (*Пр.* IX. 558) Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Левч. т.*

Половійк, *т.* Rothfalke, *т.* (Tinunaculus); Art Sperber, *т.*

Половіна, (*д.* -йнка), *ф.* Hälfte, *ф.* Польовіна, *ф. с.* Поляна.

Половінити, *в. а.* in zwei Hälften, zur Hälfte theilen, halbieren. [gleich, *В.*

Половинівий, *а.* нерівно-уполовинчик, *т.* Zwitter, Halbding, *и. ** с. Переківчик. [*а. В.* spreuborstig.

Половісто-щетинковастий, Половіти, *в. а.* auffangen. [halb.

Половітий, *Зг.* половичний, *У. а.* Половіця, *ф.* ГШ. с. Половіна.

Половіця, *ф.* ehem. *Н.* der St. Катеринослав.

Половіч, *т.* Mitbesitzer, Miteigenthümer zur Hälfte, *т.*; ми половичі до того поля.

Половічний, *а.* halbtheilig, ГШ. Половічність, -ости, *ф.* Halbheit, *ф.* ГШ.

Половідє, (-вдє, *С. I.* 146), *н.* половидь, -иди, *ф. ИГ.* Wasserflut, *ф. с.* Півинь.

Половільник, *т.* Jäater, *т.* [Jäterin, *ф.* Половільниця, половіля, *К. У. ф.* Пóловинь, -ини, *ф.* Ф. с. Пóловень.

Половіти, *в. н.* falben, falb werden. Половка, *ф.* falbe Kuh.

Польовка, *ф.* Пол. с. Норіяця. Пóловко, *т.* falber Ochs.

Половник, *т.* Spreukammer, *ф.* I. Половніця, *ф. с.* Половільниця.

II. Половніця, *ф. с.* Полуніяця. Половнічка благовонка, *ф.* Ruchgras, *н.* (Anthoxantum odoratum), *В.*

Половнішинок, -нка, *т.* Art Pflze. Половдє, (-я), *н. с.* Половідє.

Половоляцій, *а.* falb am Gesicht. Половуня, (-ўха, -ўша), *ф. с.* Пóловка.

Половўха, (-ўшка), *ф.* langgramige Windfahne, Ackerschmiele, *ф.* (Apera spica venti).

Половчанін, Половчин, *ИГ. т.* пл. Пóловці, Polowze, *т.* (чанка, *ф.* Polowzerin. [kerej.

Половчасті ұставка, *пл.* Art Stik-Пóлог, *т. с.* Поліг 1) Шл. Ку.; 2) Ebene, *ф.* Мi. II. 25; 3) с. Піднівок, *Левч. пл.* положі М. II. 78 Niederungen in der Steppe, *пл.*

Полога, *ф. У.* Lage, Situation, *ф.* Пологий, *а.* sanft sich senkend, niedergehend, *Не.* schräg, *С. II.* 130; 2) horizontal *ОБ.*

Пологість, -ости, *ф. с.* Спохліість. Положенє, *н.* Lage, Situation, *ф.* Stand, *т.* Umstände, *пл. Н.* 194; 2) Satz, *т.* (in d. Gram. *Оу.*); 3) Abstammung, *ф. с.* Лóже. [sich absenkend.

Положїстий, *а.* -а горá allmählig Положїти, *в. а. с.* Покладати; — що на когó* jmdm etw. vermachen, für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собі щось sich etw. anrechnen; — за драбїнку* = мáчку, бáгу сáти, жовáти; — ся, sich legen; — ся* Junge gebáren (*в.* Vieh, корóва). [ця.

Положкїня, *ф. П. н.* 115. с. Положнї-

Положнїй, *а. Пар.* (полєжўщє, *adv. В.)* positiv. [2) Wochen-

Положнїчий, *а. Терм.* Hebammen; Положóк, -жкá, *т. дм. с.* Поліг 1).

Пóлов, (*д.* половóк, -кá), *т.* grosse Schlange; 2) —, половє, *н. (coll.)* Schlittenkufe, *ф. Р. II.* 7.; 3) Bestandtheil des Pfluges, с. Поляця 2). [spülen, waschen.

Полокáти, (полóчу, полóчєш), *в. а.* Пóловльник, *т.* побля, *ф. с.* Пóловільник, *т.* -иця, *ф.*

Пóлова, *ф. Ос.* (62) II. 62. ?

Поломáти, (-áти), *в. а.* zerbrechen; * — чинóсь вóлю Ч. V. 249 gegen, wider jmds Willen handeln.

Поломáло, *т.* ungeschickter Mensch der Alles zerbricht, verdirbt (*В.*).

Пóломинь, -ини, *ф.* (*д.* поломичок, -чка, *т.*) Flamme, *ф.* [menähnlich-

Поломінїстий, *а.* flammig, flam.

Поломінїти, *в. н.* flammen. [Пар.

Поломіннїй, *а.* Flammen-, flammend,

Поломінчáтий, *а.* geflammt, *Пол.*

Поломка, *ф.* Phlomis tuberosa, *В.*

Поломнїти, *в. а.* Wgr. XVII. с. Поломáти. [lodernd, lichterloh.

Пóломно, *adv. М. III.* 73 flammend,

Поломок, -мка, *т. См.* Bruchstück, *н.*
 Поломя (-е), *н. с.* Поломивъ.
 Полон, *т. ГШ.* полонь, *ф. Ос.* (62)
 X. 111 Gefangenschaft, *ф.; 2) coll.* die
 Kriegsgefangenen, *пл. АД.* I. 286. 287;
 3) Ertrag, *т.* Ausbeute, *ф.* Früchte, *пл;*
 4) Haarmücke, *ф.* (Bibio) *В;* Heerwurm-
 mücke, *bes.* Larven (Sciara milit.).
 Полонѣне, *н. ГШ.* Gefangenneh-
 мung, *ф.*
 Половѣник, *т.* Kriegsgefangener,
 Gefangener, Erbeuteter, Slave, *т. Левч.*
 Полоник, (-лодник, -лобник), *т.*
 Schöpffloßel, Klos-, Kochlöffel, *т.; 2)*
 Schatzgeist, *т.*
 Полонина, (*д.* -йна) *ф.* Hochebene,
ф. Plateau, Tafelland, *н.;* Alpentrift, Alpe
 Alm, *ф.; 2)* Gefangennahme, *ф. К.*
 Полонинка, *ф.* Wasserpieper, *т.*
 (Anthus spinoleta) *В.*
 Полонинный, *У.* полонинский,
а. Alm-; хід Austrieb des Viehes in
 die poloninny, *Gr.* 35.
 Полонити, *в. а.* gefangen nehmen,
 erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш. П.*
 49; 2) Eiswulmen aushauen *Кол.* I. 68.
 Полоничья, (*д.* -иченька), *ф. с.* По-
 луничья.
 Полонка, *ф.* Eiswuhne, Blenke, *ф.*
 Полонный, *а.* gefangen, erbeutet,
Макс.; 2) ergiebig, *с.* Плинный.
 Полонник, *т. ГШ. Св.* *с. д.* folg.;
 2) Harmützenmoos, *н.* (Polytrichum com-
 mune) *Вол.*
 Полонянецъ, -нця, *МШ.* полоня-
 нѣк *Фр.* полонянин *К. т. с.* Половѣник;
 der Leibeigene, Hörige. [ниѣ hausend, *т.*
 Полоняник, *т.* Bär in den полони-
 Полонянка, (*д.* -няночка), *ф.* eine
 Gefangene. [пати; 2) — ся *с.* Попукати.
 Полопати, *а. н. Ч.* IV. 530 *с.* Шолб-
 Польопати, *в. а.* trüben, beflecken,
 beschmutzen; — ся sich —.
 Польопати, *пл.* getrüбte, ver-
 unreinigte Flüssigkeit, solche Ueber-
 bleibsel (von e. Speise etc.).
 Полос, *т. с.* Полосъ 3).
 Полоса, (*д.* полосѣшка *Ч.* V. 610)
 Streif; 2) Landstrich, *т.*
 Полосатий, *а.* gestreift, *К.; 2)* weit,
 breit, *Ш.* 218. [Полокати.
 Полоскати, (полочу, -бочеш), *в. а. с.*
 Полоскозуб, *т. Ч.* III. 8 der Mon-

tag als der erste Tag der grossen Fa-
 sten, an dem man die Zähne (mit Brant-
 wein) spült, d. i. an dem man zecht.
 Полоскотати, *в. а. с.* Поскоботати.
 Полоскун шоп, *т.* Waschbär,
 Schupp, *т.* (Procyon lotor). [ampliata.
 Полост, листень —, *т.* Agaricia
 Полосувати, *в. а.* in lange Strei-
 fen zerreißen, hin u. her zerren, miss-
 handeln; 2) secieren, *Кроу.*
 Полоть, *ген.* пилтá, *т.* Speckseite,
 -schrote, *ф. Н.* 260. [Jäten, *ф.*
 Полотьба, *ф.* das Jäten, Zeit zum
 Полотѣнце, (-ѣнечко), полотѣне,
н. дим. с. Полотноб; 2) Schwimmhaut
 (der Vögel), *ф.; 2)* Sensenklinge, *ф.* [т.
 Полотѣнщик, *т.* Leinwandhändler,
 Полоти, (полю, od. полову, полеш,
 od. полеш *Оц.* 203), *в. а.* jäten.
 Полотки, *пл.* geräucherte Gänse-
 brust, Spickgans, *ф.*
 Полотно, *н.* полотнина, *ф. Ру. aug.*
 полотнище *н. К.* Leinwand, *ф.* Linnen,
н. Gewebe, *н.* Stück Leinwand; 2) *fer-
 tige Eisenbahnstrecke. [Linnen-
 Полотняний, *а.* aus Leinwand,
 Полотняники, *пл.* die Leinwand-
 kleider Tragenden, d. i. Bewohner des
 flachen Landes (*opp.* гірнякѣ die Woll-
 kleider tragen). [wand, *н.*
 Полотнянка, *ф.* Kleid aus Lein-
 Полох, *т.* Scheuche, Poranz, *ф.; 2)*
 Bestürzung; Verscheuchung, *ф. К.;* по-
 лох-полох! *int.* vom Aufwallen u. An-
 drang des Blutes zum Herzen hin.
 Полохати, *в. а. с.* scheuchen, schrecken.
 Полохий, *Ф.* полохливий, *а.* scheu,
 furchtsam; *adv.* полохо дивити ся scheu
 blicken.
 Полохливість, -ости, полохнѣча,
См. ф. scheues Wesen, Furchtsamkeit,
 Schüchternheit, *ф.* [тѣти.
 Полохтѣти, *в. н. Зар. с.* Палахко-
 Полчка, *ф. с.* Бовница, *В.; 2)* das
 Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*
 Полошити, *в. а. с.* Полохати; — ся
 scheu werden, чо́бъ wovon.
 Полошний, *а. В. с.* Полохливий.
 Польский, *а.* polnisch; — тѣнецъ
С. Polonaise, *ф.*
 Польскість, -сети, *ф.* Polenthum, *н.*
 Польстѣти ся на щось, *К. dh.* etw.
 sich verlocken, bestechen lassen.

Пóлтва, *f.* linker Nbf. des Буг.
 Полтй́нник, *m.* halbes Silberrubel-
 Полу-, *s.* Пів-. [stück.
 Полубі́с, *m.* Halbteufel, *m.*
 Полубі́чок, -чка, полубі́ч, *m.* Halb-
 fass, *n.* halbeTonne. [Kopfbedeckung, *n.*
 Пóлубка, *f.* Baststück (луб) in weibl.
 Полубо́г, *m.* Halbgott, *m.* *K.*
 Полубогі́ня, *f.* Halbgöttin, *f.* *ГШ.*
 Полувечі́рний, *a.*-а зоря *У.*
 Полуві́думаний, *a.* halbersonnen.
 Полувні́ця, *f.* *М.* III. 138 *s.* По-
 луні́ця.
 Полу́уха, *f.* *s.* Половуха.
 Полуга́к, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem.
 übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *K.*
 Полуга́рний, *a.*-а горі́вка, schlech-
 ter, gemeiner Brantwein.
 Полугла́сна, *s.* *a.* *f.* Halblauter, *m.*
 (in d. Gram) *ГШ.* [gert, *Под.*
 Полуголо́дний, *a.* halb verhun-
 Полуго́ре, *n.* *Ос.* (61) VII. mässige
 Anhöhe.
 Полуде́нний, *a.* *С.* I. 128 *s.* Полу-
 дне́вий; 2) полуде́нно, *adv.* den halben
 Tag über.
 Полуде́нник, *m.* *Ф.* (*Пр.* V. 216)
 Teufel der um die Mittagszeit ein Aus-
 bund (ві́дміна) unterschiebt; 2) Mittags-
 kreis, Meridian, *m.*; 3) Schwebfliege, *f.*
 (Syrophus).
 Полуде́нок, -нку, полуде́нь, -дня,
 полудні́к, *Лев.* полудне́ць, *Гол.*
 III. 240, *m.* полудне́, *n.* *АД.* I. 148 das
 Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise
f. (versch. von обід); полуде́нь *Др.* *с.*
 227 *s.* Полудне.
 Пóлуди, *рл.* *s.* Пáлуди; *sgl.* Палуда *В.*
 Полудна́ти, *Ме.* 224. *Р.* I. 119. по-
 луднува́ти, полуденкува́ти, *v.* *n.* zu
 Mittag ein Essen einnehmen.
 Полудне́, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.*
 з-полудня́ зверну́ло (сонце); по-по-
 лудни *adv.* nachmittags.
 Полудне́вий, полудні́шний, (-де-
 ні́шний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mit-
 tägig, südlich, Süd, *В.* полудневосхі́д-
 ний etc. südöstlich etc. [*m.* *Пар.*
 Полудне́вець, -вця, *m.* Südländer,
 Полудносхі́д, -бду, *m.* Südosten,
Пар.
 Полудрабо́к, -бка, *m.* Leiterbaum, *m.*
 Полу́живий, *a.* halblebend, dem Tode

nahe, *ВВ.*

Полужупа́нчик, *m.* Art Halbjacke.
 Полу́зка, *f.* *s.* Ні́зка (корáлів &), (*В.*)
 Полузрі́лий, *a.* halbreif, *В.*
 Полу́йка, *f.* Fass, *n.* (ме́ду etc.)
 Полу́ка, *f.* günstiger Erfolg, Wohler-
 gehen, Wohl, Glück, *n.*
 Полукáвити, *v.* *n.* heucheln, *Ст.*
 Полу́кварток, -тка, *m.* *s.* Півквáрта.
 Полу́кіпок, -пка, *m.* Halbschock, *m.*
 Півкóла.
 Полу́кішок, -шка, *m.* *s.* Півкóшок.
 Полукóвщина, *f.* † Abgabe vom
 Bibernest, *f.* (лукно).
 Полукрй́ви, *рл.* Halbdecken, *рл.*
 (hemielutra) *В.*
 Полукрй́льці, (-крй́вці, *В.*) *рл.*
 Halbdecker, Halbflügler, *рл.* (Hemiptera).
 Полукруго́вий, *a.* *В.* полукругом,
adv. *Пол.* *s.* Півокру́жний etc.
 Полуку́лістий, *a.* halbkugelig.
 Полулі́тр, *m.* halbe Liter.
 Полума́чок, -чка, *m.* eine halbe
 Metze = 0 30743 Hektol.
 Полуме́тр, *m.* halber Meter.
 Полумисо́к, -ска, *m.* flache Schüssel,
 Mittelschüssel.
 Полумі́р, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*
 Полумі́рця, *f.* halbe мі́рця,
 Halbe, *f.*
 Полумі́сяць, *m.* Halbmond, *m.*
 Полумі́сяцьова́тий, *a.* *Пол.* halb-
 mondförmig.
 Полуні́ця, (*d.* -і́ченька), *f.* полу-
 ні́чний, *m.* *Пе.* 163 hochstenglige Erd-
 beere, (Fragaria elatior). *Пом.* II. 12.
 Полуні́шний, *m.* Trifolium mont.
 Полуні́ч, -ночі, *f.* *С.* II. 131 *s.* Північ.
 Полуночні́й, (-но́шний), *a.* *АД.* I.
 213 *Re.* 120 mitternächtlich.
 Полуночні́ця, *f.* Lesen der Psal-
 men vor der Frühmesse, *n.* совá-*К.*
 Nachteule, *f.*
 Полу́ня, *f.* *s.* Полóвка. [mig.
 Полубручкóвий, *a.* halbringför-
 Полуосьмі́на, *f.* halbe Осмі́на.
 Полупано́к, -нка, *m.* *s.* Пíдпанок;
 полу́панька, *f.* Tochter des п. [-brechen.
 Полупа́ти, (-і́ти), *v.* *a.* zerspalten,
 Полупі́тра, der Tag nach dem
 Petrifeste.
 Полупка, *f.* Umschlag im Heft.
 Полуплáвка, *f.* halbe Schwimnhaut.

Полу́пушок, -шка, *м.* Ч. II. 250.
с. Полу́кшок.

Полу́рйбиці, *рл.* с. Боконла́вці.

Полу́рйба, *ф.* Art Fisch, Ч. II. 252.

Полу́рову́ми́нє, *n.* halbes Verständ-
nis, *к.*

Полу́свйта, *ф.* Halbkleid, *n.* *кв.*

Полу́сёрдка, *ф.* Halbherzmuschel, *ф.*
(Hemicardium).

Полу́сёток, -тка, *м.* с. Півсёток.

Полу́ск, *м.* II. 82. Gepolter, Schla-
gen, *а.* [gallertartig.

Полу́скрйплий, *а.* halbgeronnen,

Полу́сон, -сну, *м.* Halbschlaf,
-schlummer, *м.*

Полу́сорочйни, *рл.* Todtenamt,
das 20 Tage nach dem Tode eines Ver-
storbenen gehalten wird, *кв.* 67.

Полу́ста́вецъ, -вця, *м.* Buch mit
полу́ста́в gedruckt *кв.* 111. [bände, *n.*

Полу́станок, -нка, *м.* Amtsge-

Полу́стрілковати́й, *а.* halbpfeil-
förmig. [Мор. Art Atlasstoff.

Полу́табэнт, (-табйнок, *Зак.*) *м.*

Полу́тйнь, *ф.* Пол. с. Півтйнь.

Полу́уста́в, *м.* alterthümliche (klei-
nere) Kirchenschrift. [(Anomura).

Полу́хвбсти, *рл.* Halbschwänzer, *рл.*

Полу́цьвіт, *м.* Viola tricolor.

Полу́цьвітки, *рл.* Blätchen in d.
Leinenstickerei; 2) Art Blumen Ч. IV.
405; с. Бвэсмёртки.

Полу́чати, (-йти), *в.* *а.* zusam-
men-, verbinden, vereinigen, -knüpfen;
2) с. Потра́фити, vermögen, können,
verstehen, wissen; 2) erhalten, bekom-
men, *III.* *Л.* 144. [glücklich.

Полу́чний, *а.* günstig, erwünscht,

Полу́чність, -ости, *ф.* с. Полу́ка.

Полу́чшати, *в.* *n.* besser werden.

Полу́шка, *ф.* vierter Theil einer ко-
пйлка II. 205.

Полу́щити, *в.* *а.* с. Лу́щити.

Польце́, *н.* *дйм.* с. По́ле.

Полчанйн, *м.* *Wgr.* 32. zum полк
geh., Mitglied eines полк; Krieger, Sol-
dat, *м.*

Польща, *ф.* Polen, Polenthum, *н.*

Польщина́, (-йзна, *к.*), *ф.* das Pol-
nische, polnische Sprache.

Польщити, *в.* *а.* polonisieren; — ся,
польщити *к.* sich polonisieren.

Полю́бйти, (-бляти, *III.*), *в.* *а.*

liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. ver-
lieben; — ся кому́ С. II. 244 jmdm

lieb werden, jmdm gefallen, — собі
щось sich worin gefallen.

Полю́бвний, *а.* Liebes-, *Ру.* *Ф.*

Полю́бвник, (*д.* -ичок), *м.* Ge-
liebter, Liebhaber, Buhle, *м.* *P.* I. 172.

Полю́бвниця, *ф.* Geliebte, Buhle,
Maitresse, *ф.* *Гр.* Ч. V. 91. [lieb ist.

По-лю́бу, *adv.* *См.* lieb, hold, wie es

Полю́бувати, *в.* *а.* *См.* mit Lust
sehen; — ся (се́бі) в чім sich woran
erfreuen, s. ergötzen. [jagen, birschen.

Полю́вати, (полюю, полюеш), *в.* *н.*

Полю́де, *н.* *coll.* *к.* Dörfer, *рл.* um-
herliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steu-
er, Abgabe, *ф.*

Полю́дний, *а.* zu полю́де geh., -а
дань Abgabe, Steuer des Volkes, *к.*

Полю́днованє, *н.* с. Полю́де.

Полю́дский, *а.* den Meuschen an-
gemessen, *vgl.* Лю́дяний. [nachlassen.

Полю́увати, *в.* *а.* freier machen,

Полю́нька, Полю́ська, *ф.* Apollonia.
Поблюс, *м.* Pol, *м.*

Полю́стонька, *ф.* Ч. V. 734 с.?
Пелю́стка. [Berges.

I. Полю́х, *м.* с. Полянйя; 2) *Н.* е

II. Полю́х, *м.* с. Половйльник.

Полю́хбвка, *ф.* ein Bestandtheil
des Weiberhemdes, *М.* [*n.* *М.* II. 345.

Полю́ша, *ф.* (-аги, *н.*?) Wickelkind,
Побляг, *м.* Druck, *н.* Last, *ф.* *Б.*

Поля́гати, *в.* *н.* sich legen, lagern,
с. zur Ruhe legen, begeben; — свати;
на щось с. Наполя́гати 1).

Побляк, *д.* полячок, -чка), *м.* Pole, *м.*

Поля́кати, *в.* *а.* schrecken, *кв.* 363.

Поля́на, *ф.* freies Feld, Waldlich-
tung, — wiese, *ф.*; 2) Kuh auf der Hut-
weide geboren.

Полянйя, полянець, -ця, поля-
нйця, *Ф.* *Гол.* I. 684, Einwohner der
fruchtbaren Ebenen (um Колочйя); Thal-
bewohner, podolischer Ackerbauer, с.
Гречкосйй.

Полянйвка, *ф.* Stadtanger, *м.* [ся!

Полянйти ся, *III.* с. Заполонйти
Поля́нка, *дйм.* с. Поля́на 1); 2) *рл.*
полянкй с. Полу́нйця.

Поля́ньска, гора́, *Н.* е. Berges.

Поля́пати, *в.* *а.* с. Поля́кати; 2) be-
flecken, beschmutzen.

Полярний, *a.* Polar-.
 Поляск, *m.* *Ст.* Knall, *m.*
 Поляскати, *v.a.* С. II. 21 beklopfen, leicht schlagen.
 Полятиця, *f.* *s.* Повитиця.
 Полятичка, *f.* *s.* Політичка.
 Полячій, (поляжк, -ляжеи), *v. n. s.*
 Полягати. [Helfen, Beistehen.
 Помáгане, *n.* помáганка, *f.* das
 Помáгати, *v. n.* кому́ helfen, beistehen; нützen, frommen; помáгáй-Біг вам! hilf euch Gott!
 Помáгáч, *m.* *s.* Помічник.
 Помáдá, *f.* Pomade, *f. adj.* помáдний, *Б.*
 Помáдувáти, *v. a.* pomadisieren.
 Помáзане, *n.* Bestreichen, Schmierен, 2) Salbung, Weihe, *f.* *К.*
 Помáзáник, III. II. 248. помáзень, (-áзанець) *К. m.* der Gesalbte des Herrn.
 Помáзáти, (-áзувати), *v. a.* bestreichen, schmieren; 2) salben.
 Помáймувáти, *v.a.* *Ос.* (62) V. 105 ?
 Помáйнувáти, *v.m.* III. I. 351 fort-eilen, -huschen.
 Помáлэньки, *adv.* *s.* Помáлу.
 Помáлий, *a.* zu klein.
 Помáлйти, *v.a.* kleiner machen, verkleinern, *Марк.* 75.
 Помáлйти, *v. n.* kleiner werden.
 Помáльóванe, *n.* das Bemalen.
 Помáлу, *adv.* langsam, allmálig.
 Помáлювáти, *v.a.* bemalen. [sam".
 Помáлюх, *m.* *Га.* II. 49 „Pater Lang-
 Помáмрóтати, *v. n.* *Св.* *s.* Пошпéтати.
 Помáна, *f.* Andenken, *n.* Erin-nerung, *f.* Gedáchtis an e. Verstorbenen, *s.* Пóминки; Geschenk nach dem Absterben; Art weissen Brodes mit Kreuzen zu rituellem Gebrauch, *Ос.* (61) XII. 61; 2) Versprechung, *f.* *Ф.* *Gr.* 25; 3) Trugbild, *n.* *Фр.* Gespenst, Ungethüm, *n.* *Мх.* *s.* Відміна 3), манá.
 Помáнйти, *v.a.* verlocken, verführen, ködern *s.* Манйти.
 Помáнлйвий, *a.* *М.* II. 134 verlockend, verführerisch, trügerisch.
 Помáнтáчити, *v.a.* кóсу die Sense mit der мантáчка nachwetzen.
 Помáрáнчá, *f.* Pomeranzenbaum, *m.* Orangen-Agrume, *f.* (Citrus aurantium); 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помáрáнчакй, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides);

помáрáнчовáтй, *pl.* Orangengewächse, Goldápfel, *pl.* (Aurantiacae).
 Помáрáнчéвий, *a.* Pomeranzen-.
 Помáрáнчик, жовтíох —, *m.* Pomeranzenfalter, *m.* (Colias edusa). [quer, *m.*
 Помáрáнчівка, *f.* Pomeranzenli-
 Помáрáрати, *v. a.* beschmieren.
 Помáрнйти, *v. n.* abmagern, verfallen, sich abzehren; помáрнлий, *a.* abgemagert, abgehámt, elend, dürrtig.
 Помáрнувáти, *v. a.* *s.* Змарнйти.
 Помáстйти, *v. a.* beschmieren, bestreichen; 2) befüllen.
 Пóмах, *m.* Schwung, *m.* *Ст.*
 Помáхати, помáхувати, *v. n.* einwenig od. oft schwingen.
 Помáцати, (-цяти), помáцувати, *v. a.* befüllen, betasten.
 Пóмацки, *adv.* *s.* На-пóмацки.
 Помáчáти, *v.a.* befeuchten, nass machen; 2) eintunken. [2) Befüllen.
 Помáщенe, *n.* das Beschmieren;
 Помáяти ся, hinschlendern, -wan-ken; *s.* Мáяти ся.
 Помéже, *n.* *coll.* die Rainen, *pl.* 32.
 Помéжи, *praep.* *s.* Мéжи.
 Помежувáти, *v. a.* *s.* Межувáти.
 Помелйско, *n.* Ofenbesenstiel, *m.*; 2) *aug.* *s.* Помелó.
 Помелó, (*aug.* помелйще, *и.* помелюха, *f.*), *n.* Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
 Поменйти, *v. a.* benennen, *Левч.*
 Поменник, *m.* *Ф.* *s.* Пáмятник.
 Поменчйти, (-шйга), *v. a.* kleiner machen, verringern; — ся *Др. с.* 170, поменшáти, *v. n.* kleiner werden, sich verringern.
 Помéншйй, *a.* geringer, etwas kleiner; по-мéнше etwas weniger.
 Померáнця, *f.* *s.* Помáрáнчá.
 Померéте, *n.* *s.* Погйбель; 2) Misswachs, *m.*
 Померзэньти ся, *И.* 184 з кимось einander schmähen u. dadh. sich entzweien. [Froste leiden.
 Померзнути, *v. n.* erfrieren, vom
 Пóмерк, *m.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Todesschatten, *m.* *pl.* dunkle Schatten; — нóчи Dunkel der Nacht.
 Померкáти, померкнути, (-мéрхн-) *v. n.* dunkel werden, sich verdunkeln, *s.* verfinstern; den Glanz verlieren, matt werden, verlöschen (свйгло).

Помертвіти, *v. n.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Кч.* 158; помертвілий гблос gebrochene Todesstimme, *Ст.*

Померти, (*пiмрy, пiмреш*), *v. n.* sterben; померлий, померший, *a* der Verstorbene. [*реинфеген, kehren.*

Помести, (*пометy, пометеш*), *v. a.*

По мет, -у, *m.* Wurf, *m.* пометом im Massenwurf; 2) — тіла *Ваг.* Körperbewegung, *f*; 3) *s.* Поміть.

Пометати (-аю, -аеш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) *s.* Скінути (*v.* Frühgeburt).

Пометене, пометине, *Зан.* II. 59, пометичя, *m. f.* II. *n.* 83. Kehrriecht, *n.* Auswurf, *n.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Пометіскринка, *f. m.* *Га.* II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Помешкане, *n.* Wohnung, *f.*

Помивати, *v. a.* aufwaschen.

Помигати, *Гуш.* помигнути, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Помієць, -ійця, помійник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Помійкй, *pl. dim.* *s.* Помій.

Помійниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f*; 2) Spülzober, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzober bei der Thür steht.

Помійі, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Помікати, *v. a.* ausheheln; 2) помікати, *v. a.* *Гол.* III. 340 fortreißen; 3) кимось jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *III.* I. 277; beleumunden; 4) fortheilen. [*літи I. и II.*

I. Поміліти, II. поміліти *s.* Ми-

Помілість, -ости, *f. s.* Помілуване.

Помілка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Помільне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Помільний, *a.* *Св.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich. [*schene Uferstelle, (B.)*

Поміло, *n.* ausgespülte, ausgewa-

Помілуване, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Помілувати, *v. a.* когб sich jmds erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben,

jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — ся *Ч. IV.* 239 einander lieblosen.

Помімо, *праер. adv.* *s.* Мімо.

Помин, поминок, -нку, *m.* помійжка, *f.* *Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не нійні з поминком, *Гол.* nicht heute zu gedenken. *n. h.* davon zu sprechen. [*jmds feiernd.*

Поминальний, *a.* das Gedächtnis Поминальниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Поминати, *v. a.* когб, що, gedenken; jmds Andenken, Gedächtnis (mit e. Todtenamt) feiern; поминай як звали *P. I.* 128 *Rdrt.*: wenn jmd e. Streich gespielt hat und erwischte bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Поминати, *v. a. s.* Поминүти.

Поминіти ся, *Ос.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

Поминки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tödtensfeier, *f.*

Помійник, *m.* *Левч. s.* Поміяник.

Поминүти, *v. a.* когб, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *M.* II. 145.

Помирати, *v. n. s.* Померти.

Помірене, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помиріти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — ся sich aussöhnen, Frieden schliessen.

Помірна, *s. a. f.* *H.* 82 -у написати Friedensurkunde, *f.?*

Помісл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на поміслях *Ч. I.* 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n. K.*

Поміслити, *v. a.* щось собі sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen. [*Помивати.*

Поміти, (*помію, поміеш*), *v. a. s.*

Поміток, -тка, *m. s.* Мітка.

Помишлене, (-ліне), *n.* Gedanke, *m. Зг.*; 2) — на когб мати gegen jmdn Verdacht hegen.

Помишляти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Помія, *f.* Loch im Flussufer, *n. s.* Поміло. [*wort, n.*

Помівка, *f.* Stichwort, Gewohnheits-Pомідор, *m.* Liebes-, Paradiesapfel, *m.*

(*Solanum lycopersicum*). *adj.* помідорівий, [bart; *nahe kommend *H. VI.*

Поміжний, *a.* angrenzend, benach-
Помізджити, *s.* Перемізджити.

Поміняти, *v. a.* щось на когó auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — собі geloben.

Поміну́тно, *adv.* *Al.* von Minute zu Minute, stündlich.

Поміня́ти, *v. a.* tauschen; wechseln; — ся untereinander tauschen.

I. Помі́р, -ору, *m.* поміре, *n.* *K.* Pest, Epidemie, *f.*

II. Помі́р, -іру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).

Помірець, -іря, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*

Помірити, (-ря́ти), *v. a.* aus-, bemessen; — ся sich mit jmdm messen.

Помі́рка, (*d.* -ірочка), *f.* Parcellen, *f.*; 2) Messung, *f.* *Py.*

Помі́рковане, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f.*; Rücksicht, *f.* Mass, *n.*

Помі́ркува́ти, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — ся sich eines Besseren besinnen; помі́ркований чоловік bedachtsam, gescheidt, rück-sichtsvoll.

Помі́рний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmaß haltend; ebenmässig, proportional, proportionirt, *He. s.* Розмі́рний; помі́рне, *s. a. n.* Messungsgebǘhr, *f.* [мірець.

Помі́рник, помі́рчик, *m. s.* Помі́рність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltbarkeit, *f.* *K. He.*

Помі́рвий, *a.* Mess-, Messung-.

Помі́рок, -рка, *m. s.* Помі́рка 1); 2) *s.* Помі́р II. *Ч. I.* 2; 3) *N. e.* Berges.

Помі́сь, *K. I.* 27. *M.* помі́сьть *M. I.* 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.

Помі́сїти, *v. a. s.* Місїти.
Помі́ст, -бсту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*

Помі́сте, *M. I.* 23 помі́сте *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*

Помі́стїти, (помі́щу помі́стїти), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; в собі fassen; — ся Platz, Raum finden. [Помі́стїти ся (*Фр.*).

Помі́стїти ся свої́ крївди *s.*

Помі́стниця, *f.* у всі: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern, treten.

Помі́стїшити, *v. a.* zerkneten,
Помі́сячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.

Помі́ть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жа́ти, на -ети лежа́ти, ohne in Garben zu binden.

Помі́тати, *v. a. s.* Помі́сти.

Помі́тїти, (помі́чу, помі́тїти), *v. a.* Помі́чати.

Помі́тка, *f.* *Vax. s.* Помі́чане.

Помі́тїшити, *s.* Помі́стїшити.

Помі́ха, *f. gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f.* *IT. C. I.* 169.

Помі́храти, *v. a. s.* Поме́рфелити.

Помі́ч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstützung, *f.* Beistand, *m.* * von Kindern: помі́ч (*pl.* помі́чи) ро́стé?

Помі́чане, (чене), *n.* Bemerkung, Beobachtung, Notiz, *f.* [ken, beobachten.

Помі́чати, *v. a.* wahrnehmen, bemerken.

Помі́чний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [Helfer, Beistand, *m.*

Помі́чник, (-і́чник-), *m.* Gehilfe;
Помі́чниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* * vom Nebenflusse, *K.*

Помі́ш, *f. s.* Мі́шанїна; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.

Помі́шательність, -ости, *f.* *Kov.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*

Помі́шати, *v. a. s.* Мі́шати; помі́шувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.

Помі́щати, *s.* Помі́стїти.

Помі́щене, *n.* das Hinstellen, Anbringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*

Помі́щик, *m. gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m.* *Пар.* (-иця, *f.* -ін, *f.*).

Помі́рка, *f.* *Мак. s.* Ті́мка, зга́дка.

Помно́жене, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplicieren, *K.*

Помно́жїти, (-їти), помно́жувати, *v. a.* vermehren; multiplicieren.

Помня́к, *m.* помня́ч, *f. s.* Пóмяк &

Помня́ти, (пімну́, пі́мнїти), *v. a.* zerknittern, quetschen, — ся sich — ;

b) — ся * sich in sich selbst verschliessen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P. I.* 132; sich sträuben, *s.* weigern, *s.* zieren, *P. II.* 175.

Помо́ва, *f.* (üble) Nachrede.

Помо́вити, *v. n.* з ким *s.* Погово-

рѣти; помовляти, *v. a.* Me 9 s. Намовляти.

Помовка, *f.* das Sprechen davon; Erwähnung, *f.* Gerede, *n.* за вовка —, а вовк ту wenn man vom Wolfe spricht, guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*

Помовчати, *v. n.* einwenig schwei-

Помога, *f.* Ч. I. 95. s. Поміч. [gen.

Помогильний, *a.* auf den Gräbern lebend, den Gräbern geweiht, *Гуш.*

Помоглиивий, *a.* hilfreich, *МШ.*

Помокнути, *v. n.* nass werden.

Помолѣбствувати, *v. n.* Gottesdienst verrichten. [verrichten.

Помолити ся, beten, ein Gebet

Помолодѣти, *adv.* jung, wie es e. braven Jüngling ziemt.

Помолодити ся, sich mit feinen weissen Wölkchen umziehen: -ило ся нѣбо, (B.). [am Himmel, *pl.* (B.).

Помолодки, *pl.* weisse Wölkchen

Помолодніти, (-діти), *v. n.* jung werden, sich verjüngen.

Помолѣти, (помѣлю, помѣлеш), *v. a. s.* Молѣти). [тиш], *v. a. s.* Молотити.

Помолотити, (помолѣчу, помолѣ-

Помолѣчник, *m.* Capsella bursa pastoris.

Помѣра, *f.* (Фр.) s. Помір I, Seuche, *f.*; 2) niederschlagender Spott: що там було сміхій, що помѣри!

Помордувати, *v. a.* hinmorden; 2) sehr abmühen, — ся sich —.

Помѣре, *n.* Meeresgestade, Küstenland, *n.*; 2) Pommern, *n. adj.* помѣрекий.

Поморити, *v. a. s.* Морити, bedrücken; — ся ermüden.

Поморозь, *f.* К. s. Заморозь.

Поморозити, *v. a. s.* Зморозити.

Поморок, -оку, *m. s.* Паморок, морок, Düsterei, Dunkelheit, *f.*

Поморокувати ся, sich viel geistig anstrengen, *Левч.*

Помѣрхий, *a.* verwittert; runzelig, *Левч.* s. Порохнавий (B.).

Помѣрщити, *v. a. s.* Мѣрщити; — ся, помѣрщити *Ос.* (61) VI. 34 sich runzeln, runzelig werden.

Поморянин, *m.* Küstenbewohner, *m.*

Помостина, *f.* помосток -тка, *m.* Diele, *f.* Brett vom Fussboden (поміст), *Ф.*; 2) s. Помісниця.

Помостити, *v. a.* überbrücken, darüberlegen, anbringen, den Fussboden

legen III. II. 49; auszimmern; 2) s. Постелити С. II. 138; — ся М. II. 159 sich lagern.

Помочій, [помѣжу, *u.* помѣгу, помѣжеш], *v. n. s.* Помагати; не помѣже ся Р. I. 18, нічо не помѣже es hilft nichts. [f. (Argyroneta) B.

Помочильник, *m.* Trichterspinne,

Помочина, *f.* помѣченє, *n.* Befechung, *f.* das Nassmachen.

Помочити, *v. a. s.* Помачати; — ковѣлі s. Мочити.

Помочка, *f.* дім. s. Поміч.

Помѣшний & s. Помічний &. [рен-.

Помѣпа, *f.* Румре, *f. adj.* помѣпвий Рум-

Помпїєр, *m.* Pompier, Spritzenmann, Feuerlöschmann, *m. adj.* помпїєрский;

помпїєрство, *n. T.* Dienst eines помпїєр.

Помпувати, *v. a.* pumpen.

Помрака, *f. s.* Паморока. [werden.

Помракати, *v. n.* düster, nebelig

Помрачїтель, *m.* Verfinsterner, *m.*

Помрочити, (-ати), *v. a.* verfinstern, verdunkeln. [Щог. 138.

Помрїлий, *a.* abgestorben, -і лугї

Помруглиивий, *a.* V. blinzeln.

Помѣста, *f.* II. s. Мѣсть, німѣста.

Помѣстїти, *s.* Пимѣтїти. [Ст.

Помѣстїво, *adv.* mit Rachegefühl,

Помѣстник, *m.* II. s. Мѣстник.

Помѣка, *f.*? дай ся до помѣки мїй Бѣже!

Помѣляти, *v. a.* beschmieren.

Помѣур, *m.* Wand-Glaskraut, *n.* (Parietaria) B.

Помуравити, *v. n.* sich mit Rasen bedecken; помуравїле лицѣ Фр. mit grünlich-schimmeligen Flecken (bei Greisen vor dem Tode).

Помурувати, *v. a.* viel mauern.

Помутїти, *v. a.* P. II. 138 trüben, verdunkeln; 2) *v. n.* schwärmen, e. Streich spielen III. II. 45.

Помутїлий, *a.* ОП. gestört.

Помутнїти ся, sich trüben.

Помѣчїти, *v. a.* einwenig martern, quälen; abmühen; — ся sich —.

Помѣпа, *f.* Art Moos: Jungermannia, B.

Помѣяк, *m.* Thauwetter, *n.*

Помякати, помякнати, помякнати, *v. n.* weicher werden; nachlassen (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nachgiebiger zeigen.

Пом'яки й, (-мякий), *a.* zu weich.
 Пом'яник, *n.* *Левч.* Todtenverzeichnis, *n.* Nekrolog, *m.*
 Пом'янути, *v. a. s.* Поминати I. пом'янутий, *ptc. Пол.* erwähnt, angeführt,
 Пом'яти, *s.* Помніати. [genannt.
 Понаберати, *a. a. s.* Набрати: viel —, *nach u. nach* —.
 Понабрюкати, *v. n.* anschwellen.
 Понав'альне & *v. n.* Понов'альне &.
 Понавидумувати, *v. a.* viel aussinnen, erdichten. [= ся *s.* Квалити ся.
 Понагляти, *v. n.* *Гол.* III. 503 und
 Понад, *praep. s.* Над, darüber hin, über — hin, *Mi.* IV. 251. 423. 752; d. Fehlende unter Понад-*s.* unter Над.
 Понада, (*d.* понадка), *f.* Versuchung, Lust, *f.* Köder *n.* Lockspeise, *f.*; 2) Sitte, *f.* Brauch, *m.*
 Понадбрати, *v. a.* nach u. nach viel erwerben, erarbeiten, *III.* I. 141.
 Понадберати, (-б'рувати), *v. a.* nach u. nach von jedem etwas wegnehmen.
 Понадвисати, *v. n.* überhangen.
 По-над-гірю, *adv. K.* entlang des Gebirges. [fügen.
 Понадавати, *v. a.* hinzugeben,
 Понаддніпряньський, *a.* am Дніпрó gelegen, sich hinziehend.
 Понаджин, *m. s.* Панáджин.
 Понадзубний, *a.* *Пол.* oberhalb der Zähne.
 Понадимати, *s.* Понадувати.
 Понадити, *v. a.* locken, ködern; 2) — желізо в плузі anschweissen, *s.* Надити; 3) — ся на щось auf etw. los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.* 18; *b)* sich etwas angewöhnen, *Кo.* 5. verlockt, verleitet werden. [anziehen.
 Понадівати, *v. a.* (viele Kleider)
 Понад'їдати, *v. a.* anfressen, anagen. [angefahren kommen.
 Понад'їздити, *v. n.* nach u. nach
 Понадїяти ся на когó, на щось auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in jmdn, worin seine Hoffnung setzen, *Кo.* 294.
 Понадка, *f. s.* Понада. [Mass, überaus.
 Понадмірно, *adv. Св.* über alles
 Понаднізувати, *v. a.* von aufgereiheter Schnur Korallen einen Theil wegnehmen und auf e. andere Schnur aufreihen.

Понадний, *a. s.* Принадний.
 Понадписувати, *v. a.* mit Aufschriften versehen.
 Понадувати, *v. a.* aufblähen, anschwellen, — ся sich — —; *schmollen.
 Понадходити, *v. n.* nach u. nach herankommen.
 Понадягати, *s.* Понадівати.
 Понажа, *f. s.* Понада 2).
 Понажити, *v. a.* *Зан. Вер.* I. 18. nackt machen, entblössen; die Rüstung abziehen. [sammen-, herzulaufen.
 Поназбигати, *v. n.* und — ся zu-
 Поназдивити ся, *He.* mit Verwunderung sehen, sich satt sehen.
 Поназивати, *v. a.* einen nach dem anderen benennen. [besonders.
 Понайбільше, *adv.* zumeist, ganz
 Понамобжити ся, sich anstrengen.
 Понапак'зувати ся, понап'зувати ся sich zornig aufblähen, (*v.* Hähnen). [(v. vielem Vieh &).
 Понапасати ся, sich satt weiden
 Понапаск'джувати, *s.* Напаск'удити. [попанилий, *a.* Ф. besoffen.
 Понапивати ся, sich satt trinken;
 Понапрасно, *adv.* vergeblich, *Под.*
 Понапридб'овувати, *v. a. s.* Придбати. [щувати, *s.* Напростувати.
 Понапрост'овувати, понапрó-
 Понапувати, *v. a. s.* Наповати.
 Понаривати, *v. a.* *Ме.* 453 — ярма? *vgl.* Наривати бикі. [-спаськи, *H.* 182?
 По-наськи, *adv. s.* Наський; —
 Понаскóчити, *v. n.* heran in Menge springen. [werden.
 Понаставати, *v. n.* aufkommen,
 Понастанавляти, (-новлявати, *К.*), *v. a. s.* Настановати; vieles aufstellen.
 Понасувати, *v. a.* hinzuschieben; — ся, понасóвувати ся *К.* herabhangen; sich ansammeln. [men.
 Понасходити ся, zusammenkom-
 Понат'урити ся кому́, sich mit jmdm gesellig verbinden; sich jmdm anvertrauen, *К.*
 Понах'ляний, *a.* überhangen, *К.*
 Понаходити, (-хожати), *v. a.* nacheinander vorfinden, aussuchen; 2) *v. n.* zahlreich kommen.
 Понашати, *v. n.* кому́ jmdm nachspotten, jmds Worte höhnend wiederholen.

Понашивати, *v. a.* vieles an-, aufnähen. [чого, diesfalls —

Поневаж-чогó, *adv.* -а що до Поневільний, *a.* Гол. I. 203 gezwungen, nicht freiwillig.

Поневірець, -рця, *m. T.* der Ruchlose, Verworfenene, Niederträchtige.

Поневірки, *pl.* поневірство, *n.* gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*

Поневіркувати, поневіряти, *v. a.* schönede behandeln, herumstossen; — ся sich in der Welt elend (liederlich *M. II.* 142) herumtreiben.

Поневолити, *v. a.* unterjochen.

Понедівничок, -чка, *m. dim. s.* Понеділок.

Понеділкувати, *v. n.* alle Montage fasten; *subst.* понеділкуванє, *n.* das Fasten am Montag.

Понедільно, *adv.* wöchentlich.

Понеділок, -лка, *m.* Montag, *adj.* понеділковий; — чистий *s.* Полоскозуб; обліваний — *s.* Обливати; — мироносний Montag nach der провідна неділя; — зелений Pfingstmontag.

Понéже, (поне́жав *Kol.* I. 116), *conj. s.* Позн'як. [Нирнути.

Понéрти (поне́рү, поне́реш) *v. n. s.*

Понéсти, *v. a.* davon tragen; hintragen; 2) * — туду, шкóди, кошту богато sich viel Mühe geben, Schaden leiden, Kosten tragen; erleiden, erdulden; 3) — славу (не — ви) *III. II.* 56, славою I. 206 (чиєю) verhöhnern, lästern, schmähen. [schurigeln.

Понетворити, *s.* Поневіркувати,

Понéханє, *n.* das Unterlassen, Unterlassung, Meidung, *f.*

Понехати, понехувати, *v. a.* unterlassen, bleiben lassen.

Понивати, *v. n.* in Gram vergehen, *M.* schwach werden, Schmerz fühlen.

Понігати, *v. a. s.* Нікати 1).

Понижати, (-яти), *v. a.* erniedrigen, hintansetzen, herabsetzen, geringer schätzen; — ся sich erniedrigen &

Поніже, поні́же, *adv.* (etwas mehr) unten. [setzung, *f.*

Поніженє, *n.* Erniedrigung, Herab-

Поніже́но, *adv.* unterthänig, ergeben; — просіти *Гол.* III. 423.

Понижчати, *v. n.* Біл. sinken, verfallen.

Поні́зє, *n.* ВВ. Grundlage, *f.* niedere Sphäre. [*v. a.* zu niedrig machen.

Поні́зйти, (поні́жу, поні́зши), Пóнизький, *a.* zu niedrig.

Поні́зу, *adv. s.* Ні́зом.

Поні́кати, пові́кнути, *v. n.* sich zur Erde senken, die Augen niederschlagen.

Поні́клий, поні́кнутий, *V. a.* niedergesenkt, niedergeschlagen, unansehnlich *III. I.* 203. [fassen.

Поні́мати, *v. a.* begreifen, verstehen,

Поні́млівий, *a.* *Ил. s.* Поні́тейний. [vermögen, *n.* Пар.

Поні́млівість, -ости, *f.* Fassungs-

Поні́та, *f. m.* mürrischer Kopfhänger; 2) *s.* Нє́тля 2). [Kind.

Поні́тє, *n.* niedliches Frauchen, *n.*

Поні́ти, *v. n. s.* Понивати.

Поні́тична, *f.* Charpie, *f.* (*n. xвор.* 36).

Поні́шити, *v. a. s.* Пригадати; зновіти. [störung, *f.*

Поні́щенє, *n.* Vernichtung, Zer-

Поні́щити, *v. a.* vernichten, zerstören.

Поні́вєчити, *v. a.* verderben.

Пóніж, -жа, *m.* Strick zum Treten mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*

Поні́жйти, *v. a. s.* Понестіти.

Пóнімо, *adv.* insgeheim.

Поні́мчити, *v. a. s.* Зні́мчити.

Поні́ячити, *v. a. s.* Поні́вєчити; — ся herunterkommen, schlechter werden.

Пóно, *adv.* *He. n.* 148 — нóки so lange — wie lange.

Понóв, *m.* Зг. (*Пр. II.* 17) Neumond, *m.* на -ві am N., um die Zeit des N.

Понóва, *f. s.* Порóша.

Понóвльнє, *s. n. a.* поновальниця, *f.* Zeit (im Herbst) wann Gaben aus einzelnen Bauerngehöften ausgebeten, gesammelt werden; 2) -иця, *f.* Frau, welche solche Gaben sammelt: хóдить по-навальнім; поновальник, *m.* [he, *n.*

Понóвини, *pl.* Fest der Tempelwei-

Понóвйти, (-вляти), *v. a.* wieder neu machen, ausbessern, erneuern; закóн поновлений Deuteronomium, *n. K.*

Понóвленє, (-влєнє), *n.* Erneuerung, Wiederherstellung, *f.* [vgl. Пóніж.

Пóножі, *pl.* Tritte bei den крóсна, *pl.*

Понóмар, *s.* Паламар.

Пóнорови, *pl.* Angewöhnung, *f.*

Понóровити ся, gefallen.

Понбса, *f. Эг. Stolz, Uebermuth, m. Пот.* III. 132.

Поносити, (понбшу, понбсиш), *v. a.* nach u. nach hin-, zusammen tragen; einwenig tragen; *s. Понести*; понашати; — віру den Glauben finden.

Понбска, *f. Ко. 126* was man e. Hunde hinwirft, dass er apportiere.

Понбсний, *а. Ч. III. 18* entehrend, schmachvoll. [dorben werden?

Понбсувати ся, *Гол. III. 3* ver-

Пб-ночи, *adv.* nachts, in der Nacht.

Поночлэжничок, -чка, *m. dim. pl.* Me. 308 der das Vieh in der Nacht sucht.

Поношати ся з чоубь, *У.* worüber spotten, *s. Понашати.* [gen, Erdulden.

Понбшене, *n.* das Tragen, Extra-

Понбвий, *а.* hochroth, ponseau.

Понудити, *v. a.* abmüden, abmühen.

Понужател, *m. Ваг. Zwingherr, m.*

Понужати, *v. a.* понужкувати ся кимбь, *s. Нужкати, schurigeln.*

Понука, *f. Анtrieb, m. Anregung, f. Ф. s. Принука; 2) Einwilligung, f. дати —, Зар.*

Понукати, *v. a.* antreiben; 2) понукнути, понукти, (*praet.* понук, -укла, -укло), *v. n.* zunicken, (mit Mühe) nachgehen, einwilligen.

Понукач, *m.* Antreiber, *m.*

Пбнур, *m. (В.) s. Боранюк.*

Понура, *f.* finsternes Wesen, schmol-

лender Kopfhänger: -ою бродити, ходити *M.* mit finsternem Gesicht.

Понурій, понурійвий, *а.* den Kopf niederhängend; niedergeschlagen, betrübt, finster, düster, verdrossen, missmüthig. [ken, -hängen, betrübt werden.

Понурити ся, den Kopf niedersen.

Понурість, -ости, *f.* finsternes, unfreundliches, düsteres Wesen; Missmuth, *m.* Düstereit, *f. Кн. [rudibunda).*

Понурка, *f.* Kopfhänger, *m. (Orgyia*

Понч, *m. Punsch, m. adj.* пончвий.

Пончшенка, *f. dim.* *s. Панчбха.*

Понюх, *m. См. понюшка, f. Ч. II. 573 — табакки eine Prise Schnupftahaks.*

Понюхати, *v. a.* anriechen; 2) — табакки eine Prise Tabak schnupfen, einnehmen. [щанія.

Понява, *f. † Leinwand, f. s. Пла-*

Поняте, *n.* Begriff, *m.*

Понятейний, *а.* begrifflich, *Ил.*

Поняти, *v. s. s. Понимати; 2) —* ся з ким sich mit jmdm verbinden; сніг поняв ся водою ist zu Wasser geschmolzen.

Понятіі, *pl s. ptc. m.* gewählte Leute zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungsrichters als Zeugen, Vertrauensmänner *Кв. 275. 333.* [begreifend, scharfsinnig.

Понятлівий, *а.* gelehrig, leicht

Понятлівість, -ости, *f.* Fassungskraft, *f.* das Vermögen zu begreifen; Gelehrigkeit, *f. Фр.*

Понятний, *а.* fasslich, begreiflich; 2) deutlich, vernehmlich, klar, *Кв. 40.*

Поняхати, *s. Понехати.*

Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff des allmählichen Stattfindes u. der Perfectivität einer Handlung an mehreren Objecten, *Мі. IV. 249, s. О-, об-*

Пообалювати, *v. a.* niederwerfen.

Пооббивати, *v. a.* ringsum abschlagen.

Пообдарювати, *s. Обдарити.*

Пообдирати, *v. a.* ringsum abreissen, abschinden.

Пообідати, *v. n.* das Mittagssmal (s. Обід) eingenommen haben. [essen.

Пообідний, *а.* nach dem Mittagss-

Пообіцяти (ся), пообіцяти ся, versprechen, geloben.

Пооблагувати, *v. n.* пообжинати ся, die Ernte beenden, einheimsen.

Пооборювати ся, die Pflugarbeit vollenden.

Пообилювати, *v. a.* rings umsägen.

Пообривати, *v. a.* nach u. nach abreissen, abpflücken. [hörig satt füttern.

Поодгодбувати, *v. a.* abfüttern, ge-

Поодинбкий, *Пол. поодинчатий, См. а.* einzeln, Einzeln-.

Поодинбці, *Кл. по-одянцю К. I. 320 adv.* einzelnweise, einzeln.

Пооживати, *v. n.* *He.* sich beleben.

Поозбювати, *v. a.* палці & собі Brandwunden bekommen, *s. Золá.*

Поокружність, -ости, *f.* Umgehend, *f. Др. с. 150.* [rabfallen.

Поопадати, *v. n.* nach u. nach he-

Поопирити ся, Federn bekommen, sich materiell aufhelfen. [ackern.

Поорати, *v. a.* durchgehends pflügen,

Поорудувати, *v. a.* seine Geschäfte abmachen, verrichten.

По-особне, *adv.* einzeln.
 Поостáток, *adv.* *Гол.* I. 32 zuletzt.
 Поострѣти, *v. a.* schärfen, wetzen.
 Поострожѣти, *v. a.* mit острѣм, острѣжина versehen, *Гол.* III. 81.
 Попадáти, *v. a.* когѣ що, *К.* I. 153 antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся voorkomen, sich treffen; 2) попадáти, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
 Попадéнька, *f. s.* Попадá.
 Попадик, *m.* Zaunkönig, *m.* (*Troglodytes parv.*).
 Попадѣн, *v.* der попадá des nin.
 Попадѣнецъ, -нця, *m.* Bruchschlange, *f.* (*Agnis fragilis*); 2) Nbf. des Чéремш ч. [jmdm zufállt, *vgl.* Падь 3).
 Попадѣця, *f.* Ч. IV. 517 die dh Los
 Попадѣч, *m.* *Кол.* 142 einer попадá Sohn; s. Попо́вич. [bereit, geneigt zu etw.
 Попадливий, *a.* на щѣбъ Т. eifrig
 Попадá, (*d.* попадóнька *Д.* I. 86) *f.* Gattin des nin, Pfarrerin, *f.*; 2) *N. e.* Berges.
 Попадáнка, *f. s.* Попо́вна.
 Попадáвити, *v. n. s.* Покрáвити ся.
 Попадáдити, *v. n. impers.* -ило *Н.* 192 es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [ug Tabak rauchen, schmauchen.
 Попапашувáти, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
 Попапáти, *v. a.* verbrennen.
 Попапáти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
 Попамятáти, *v. a.* lange gedenken.
 Попапáчити ся, *s.* Папо́штити ся.
 Попапá, не дáти кому́ попапáру jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
 Попапáсканий, *a.* *Фр.* geborsten,
 Попапáрити, *v. a.* ab, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
 Попапáрно, *adv.* *См.* paarweise, in
 Попапáроїти ся, die папáрої lassen, *s.* Папáрий.
 Попапáрувáти, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — stellen, ein Paar bilden, paaren.
 Попапáс, *m.* попапáсeнe (*d.* -сѣнечко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
 Попапáсáти, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
 Попапáски, *adv.* *Гр.* unterwegs, im
 Попапáсмугувáти, *a. a.* mit Streifen

versehen; *ptc.* -гѣваний gestreift, *Пол.*
 I. Попа́сти, (попадáду, попадéш) *v. a. s.* Попадáти; 2) — на щѣ worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
 II. Попа́сти, (попа́су, попа́сeм), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
 Попа́тланий, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *М.* III. 84.
 Попа́х, *m. s.* Попо́х.
 Попа́хати, *a. a. s.* Попо́хати.
 Попа́цити, *v. a.* *Ф.* *Поес.* (62) 98 s. Па́цити.
 Попа́шка, *f.* (*Фр.*) *s.* Попа́с.
 Попа́лeць, -лця, *m. dim. s.* Попо́л; 2) Aschermittwoch, *m.* *Пар.*
 Попа́лця, *f.* Asche, *f. R.*; 2) aschgrau, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (*Aphis brassicae*).
 Попа́лш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (*Cineraria palust.*). [Brandstätte, *f.*
 Попа́лще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
 Попа́льник, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
 Попа́люх, *m.* Aschenbrödel, *m.*; 2) —, (-юха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*). [*Пар.*], *a.* aschfarbig, aschgrau.
 Попа́лeтий, (-лeтий, -лeтий),
 Попа́нeй, -яти, *n.* das Kind eines nin.
 Попа́нeйти, (-нин-), *v. n.* коло чогѣ viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
 По́пер, *gen.* по́пру, *m. s.* Пeрeць, *Гол.* III. 245.
 По́перáти, *s.* По́перти. [zen.
 По́пердувати, *v. n.* abermals pfor-
 По́переводáти, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
 По́перeд, *adv. praep.* (mit d. *Genit.* — когѣ, чогѣ) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; *s.* Пeрeд; 2) по́перeду im voraus; einst, künftig. *III.* I. 310.
 По́перeджáти, по́перeдáти, (по́перeджá, -дáш) *v. a.* когѣ jmdm vorangehen, vorher, vorgehen, vor jmdm etw. thun.
 По́перeдний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgängig, vorig, vormalig.
 По́перeдник, *m.* Vorgänger, der Vordere, *R.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortuch, *n.* Schürze, *f.* *См.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämissе, *f.* *Ил.* Vorderglied, *n.*

По перéдниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, *s.* Зáпасака.

По передучéра, *adv.s.* Позавчéра.

По перéк, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit d. *Genit.*) quer, in die Quere, *s.* Напоперéк.

По переливáти, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergiessen.

По перемíнный, *a.* Wechsel; unregelmässig, *Вах*; *adv.* мінно wechselweise, *B.*

По переривáти, *v. a.* an mehreren Stellen zerreißen, unterbrechen.

По перерозкóлювати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.

По перестилáти, (-сте-), попере-стéлювати, *v. a.* nacheinander unter, ausbreiten, belegen, *v.* Перестелáти.

По перетиráти, *v. a.* nacheinander reiben, scheuern; — ся sich durch-, abreiben.

По перехрéщувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — таufen, umtaufen. [Acker.

По перéчина, *f.* quer geflügelter

По перéчити, *v. a.* querüber durchschneiden; 2)* — ся in Streit gerathen.

По перéчичок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.

По перéчка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*

По перéчний, *a.* querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *H.* 135.

По перéчник, *m.* Querholz, *n.* Фр.; 2) *s.* Поперéчка 2), *СМ.* [Сўголовки.

По перéчниця, *f.s.* Поперéчка; 2)*s.*

По перечноперегорóдні, *pl.* Quer. Gliederhülsige, *B.* [(Plagiostomi).

По перечноўсті, *pl.* Quermäuler, *pl.*

По перéчок, -чка, *m. dim.* *s.* Поперéк 1) *Кол.* I. 85.

По перýк, *m. s.* Поперéк 1).

По перýти, (пiрý, пiрéш) поперáти, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — *s.* Підперáти ся; б) — ся кудá wohin sich ungestüm drängen. [sen.

Попестýти, *v. a.* einwenig liebko-

Попестрýти, *v. a.* bunt färben.

Попечý, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.

Попивáти, *v. a.* nach u. nach gemach-

trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.

Пóпик, *m. dim.* *s.* Пiп; 2) —, по-пiчка, *f.* Pfäffchen, *n.* (Saxicola rubetra); 3) Blattkäfer, *m.* (Chrysomela).

Попилáти, *v. a.* bestäuben.

Попилáха, *f. N. e.* Berges.

Попилувáти, попилáти, *v. a.* durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.

Попiна, *m f.* Pfäfflein, *n.s.* Пóпик 1).

Пóпини, *pl. Ч. VII.* 415 Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *C. I.* 169.

Попирхнýти ся, in der Rede stok-

Пóпис, *m. Ваг.* Verzeichnis, *n.*

Пописáти, *v. a.* viel schreiben, schmieren, zeichnen.

Пописьмáчити, *v. a. H. III.* auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f. Oz.*; 2) *s.* Пóпитка.

Пóпит, *m.* Nachfrage; 2) Untersu-

Попитáти, попiтувати, *v. a.* корó за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.

I. Попiти, (пiпiо, пiпéш), *v. a.s.* Попивáти; — ся sich betrinken, besaufen.

II. Попiти, *v. n. s.* Попувáти.

Пóпитка, *f.* Versuch, *m. Пол.*

Попiток, -тка, *m. H.* 83 *s.* Пóпит 1).

Попихáти, *v. a.* fort- weiterschieben, stossen.

Попихáч, попихáйло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.

Попiхувати, *s.* Пiпкати (люлькy).

Попiв, -óва, -óве, *a.* des пiп, Pfaffen.

По-пiв, *adv.* zu je einer Hälfte: чо-гóсь wovon zu halbem, -er —. [с.Повз.

Попiва, *praep.* mit d. *Accus.* längshin

Попiвка, *f. He.* (Ир. XI. 16) *s.* Пóпини.

Попiвна, *f.* Tochter des пiп, Pfar- rerstochter, *f.* [Pfarrers.

Попiвскýй, *a.* zum пiп geh.,

Попiвствó, *n.* попiвщина, *f.* Haus, Gehóft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfar- rers, *n.*

Попiд, *praep. s.* По und Пiд; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * попiд лад кому́ йтi я jmdm an die Hand gehen, *Ми.* IV. 435. 249.

251; Попiд- *s.* Пiд-

Попiдбивáти, *v. a. s.* Пiдбивáти.

Попiдбiлювати, *v. a.s.* Пiдбiлiти.

Попiдволóсник, *m.* Raufer bei

den Haaren, *m. Фр.*

Попідв́емний, *a. s.* Підв́емний.
 Попіді́йма́ти, по́днима́ти, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — ся sich —.
 Попідні́ж, *adv.* unter die Füße.
 Попідні́сувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, fertigen.
 Попідпу́ка́ти ся, unterwärts bersten, rissig werden. [schwellen.
 Попідпу́ха́ти, *v. n.* von unten an-
 Попідсі́нювати, *v. a.* — бчи bläuen, blau (od. braun) schlagen.
 Попідсіпа́ти, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen). [werden.
 Попідсіха́ти, *v. n.* hie u. da trocken
 Попідсі́д, *adv.* nach unten, unterwärts. [ken reichend, *Ст.*
 Попідхма́рний, *a.* bis zu den Wol-
 Попідхо́діти, *v. n. s.* Підхо́діти.
 Попізна́ти, *v. a. s.* *Кол.* I. 110 s. Пізна́ти.
 Попі́й, -бу, *m. ВВ.* das Trinken, Zechen.
 Попіклува́ти ся, *s.* Піклува́ти ся.
 Попі́л, (-і́ль, -і́в), -елу, *m.* Asche, *f.*
 Попі́льжй́ти, *v. n.* ко́му, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Левч.*
 Попі́льця, *f. s.* Попелю́х 2); 2) *s.* Попелю́ця; 3) Pelz des grauen Eichhörnchens u. des Siebenschläfers.
 Попі́льний, *a.* aschig, *ГШ.*
 Попі́льнийця, (*d.* -й́чка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäß, *n.*
 По-пі́ля, *праер.* *Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. *s.* Пі́ля, бі́ля, *Ог.* 184.
 Попі́нити, *v. a.* mit Schaum bedecken; 2) arg schlagen *Н.* 78. verwunden, beissen.
 Попі́нка, *f.* *КС.* (82) IV. 33 ?
 Попі́р, -бу́, *m.* Unterstützung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft.
 Попі́рний, *a.* wirksam in der Nach-
 Попі́сніти, *v. n.* § traurig werden.
 Попі́ссати, (попíссу, попíссу), *v. a.* einwenig saugen.
 Попі́ки, *pl.* Trifolium prat.
 Попла́ва, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl.* *N. e.* Berges.
 Поплаве́ць, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n. vgl.* Плави́ло.
 Попла́вка, *f. s.* Поплаве́ць; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*
 Попла́вом, *adv.* fließend, gleichmä-

sig, *Ст.*
 Попла́вчий, *a.* Schwimm-
 Попла́вка, *f.* *Н.* 163 гидкий як —, *s.* Га́дина? [*v. a.* einwenig weinen.
 Попла́кати, (попла́чу, попла́чеш),
 Попла́тати, *v. a. s.* Полатáти (*B.*).
 Попла́тити, (попла́чу́, попла́тиш), *v. a.* alles nacheinander bezahlen; попла́чувати, *v. n. s.* Платáти 2).
 Попла́тка, *f.* Zahlungsaufgabe, Beisteuer, *f. К.*
 Попла́чене, *n.* das Bezahlen.
 Поплекáти, *v. a.* дегі́ну — das Kind säugen.
 Поплэ́сти, *v. a.* flechten, winden; — ся sich —; *b*) * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.
 Поплэ́тниця, *f.* *Нав.* (*Пр.* III. 171) Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.
 Поплэ́сти, (попли́ву, попливеш), попли́нути, *v. n.* fortschwimmen. [*n.*
 Поплэ́т-ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,
 Поплэ́тати, *v. a.* zwei & zusammengewundene Stricke & mit einem dritten & winden; — горшкі́ mit Draht binden.
 Поплэ́тáйко, *m.* Drahtbinder, *m.* (*B.*).
 Поплэ́тка, *f.* eine Flechte zu anderen eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zugabe zum Lohn, *f.*; 3) das Verbinden zu e. Geflecht, *n.*
 Поплэ́ч, *adv.* з кимось *М.* II. 95 Schulter an Schulter, ganz neben; an die Seite *Ме.* 398. — з ким сі́ти Arm an Arm, neben. [Anhänger, *m.*
 Поплэ́чник, *m.* (*Ф.*) Achselträger,
 Поплэ́дити, *v. a. s.* Наплэ́дити.
 Поплэ́тиця, *f.* windender Knöterich (*Polygonum convolvulus*), *Вол.*
 Поплэ́жити, *v. n.* *Ф.* gut wirken, reussieren. [spucken.
 Поплюва́ти, поплю́ти, *v. a.* be-
 Поплю́ндрува́ти, *v. a.* verwüsten, *III.* II. 46.
 Поплю́х, *s.* Пу́лях.
 Попля́мити, *v. a.* beflecken; попля́мува́ти ранами *Кч.* 307 mit Wunden bedecken.
 Попля́мкати, *s.* Пля́мкати.
 Попове́ць, -вця, *m.* Clericaler, *m.*
 Поповзе́нь, -зня, *m.* Blausprecht, *m.* (*Sitta europ.*), *Пол.* [chen.
 Поповзті́, *v. n.* hinschleichen, -krie-

Поповий, *a. s.* Попів.
 Попович, (*d.* поповиченько), *m.*
 Sohn des nín, Pfarrerssohn, *m.*
 Поповичівщина, *f.* Zeit u. Ge-
 schichte des гетьман Поповичь, *K.*
 Поповичка, *f. s.* Попадя (*P. Дн.* 32).
 По-повишках, *adv.* hoch über
 etw. hin.
 Поповніти, (-яти), *v. a.* voll fül-
 len; ergänzen; — шкóду den Schaden
 ersetzen; 2) verüben, *Par.* begehen;
 — помінки *s.* Справити; поповня-
 ючий, *a.* Ersatz-, *Бор.* [ти ся.
 Попововтүзати ся, *s.* Повтүзи-
 Поповодіти, *v. a.* längere Zeit hin
 u. her führen, hin halten. [unterrichten.
 Поповчіти, *v. a.* III. II. 146 lehren,
 Попоганяти, *v. a. s.* Поганяти.
 Попогарикати, *v. a.* mit Schelt-
 worten antreiben.
 Попогасати, *v. n.* *Kч.* 138 viel
 springen, hüpfen, sich herumtummeln.
 Попогріти *v. a.* erwärmen.
 По-пóдлі, *praep.* (mit d. *Genit.*)
 neben, an die Seite *АД.* I. 24.
 Поподпикати, (попід-), *v. a.* von
 unten verbrennen, versengen. [warten.
 Попождати, *v. n.* einwenig ab-
 Попоїсти, (попоїм, попоїсь, u. по-
 поїск) *v. n.* чо́го satt essen.
 Попóк, -нка, *m.* *vgl.* Пі́ник; Lus-
 ciola tithys; 2) Mönchweise, *f.* (*Parus*
palustris.)
 Пополám, *adv. gr.* zur Hälfte. [den.
 Пополовити, *v. n.* falb, gelblich wer-
 Пополокати, (-лоскати), *v. a.* aus-
 спülen, waschen.
 Попологніти, *v. n.* Leinwand wer-
 den; bleich, weiss wie L. werden.
 Пóполох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*
 Пополошати, *v. n.* scheu ausein-
 ander laufen, *H.* 22; пополошити ся
 scheu werden.
 Пополудне, -дня, *n.* Nachmittag,
m. adj. пополуднєвий, nachmittägig,
 Nachmittags-
 Пополуднувати, *s.* Полуднати.
 Попомірити, (-яти), *v. a.* aus-
 messen; — шлях zurücklegen.
 Пономуштрувати, *v. a. s.* Муш-
 трувати, III. I. 272.
 Пóпонько, *m. dim. s.* Піп.
 Попоно́сити ся з чим sich lange

Малоруско-німецкий Словар.

womit herumtragen, *Kч.* 356.
 Попоорати, *v. a. s.* Поорати.
 Попоплакати, *v. n.* und — ся viel
 u. sehr weinen.
 Попопяти ся, sich anstrengen.
 Попóра, *f.* *Par.* *s.* Попір.
 Попóрати, *v. a.* aufräumen; zurecht,
 fertig machen.
 Попорічки, *pl. s.* Порічка.
 Попоросіти ся, ferkeln, *Kol.* I. 135.
 Попорóти, (попóрю, попóреш), *v. a.*
s. Порóти.
 Попорськати, *v. a.* *Kч.* 66 bespritzen.
 Попортити, (попорчү, попортиш),
v. a. s. Портити.
 Попортяний, *a. s.* Портяний.
 Попóстити, (попóщу, попóстиш),
v. n. einwenig fasten.
 Попотіти, *v. n.* *АД.* II. *s.* Попріти.
 Попóясник, *m. s.* Байбарак, (*Фр.*)
 Попóясниця, *f. s.* Надтичка.
 Попрáва, *f.* поправунок, -нку, *m.*
 поправленє, (-авлянє), *n.* Besserung;
 2) Verbesserung, Correctur, *f.* [вий.
 Попрáведний, *a. Ф.* *s.* Справедлі-
 Попрáвити, (-авляти), *v. a.* ver-
 bessern, besser machen, corrigieren;
 noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen;
 — ся sich bessern; besser aussehen.
 Пóправка, *f.* Verbesserung, Cor-
 rectur; 2) Nachtragsprüfung, *f.*
 Попрáвний, *a.* correct, fehlerfrei;
 2) -а рáса etc. veredelt. [mator, *m.*
 Попрáвник, *m.* Verbesserer, Refor-
 Попрáвність, -ости, *f.* Correct-
 heit, *f. Кл.*
 Пóпрад, *m.* rechter Nbf. des Dunajec.
 Попразєн, -єна, попраздник, *У.*
 попразниця, *f. Ч.* VII. 576, попразніче,
n. *Kol.* I. 22. 23. der Tag u. die Feier
 nach dem ersten (Haupt-) Tage des
 Kirchweihfestes.
 Попращати, *v. a. s.* Попрощати.
 Пóпрек, *m.* *P.* I. 131 Vorwurf, Ver-
 weis, *m.* Ausstellung, *f.*
 Попрекати, попрекнүти, *v. a.* ко́го
 чим jmdm etw. vorwerfen, vorrücken,
 aussetzen, ausstellen, Vorwürfe machen;
 tadeln, rügen; ко́мусь про щось *Kч.*
 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.
 Пó-при, *praep.* *m. d.* *Accus.* neben,
 vorbei an; nahe, nächst an; nebst, *пó-
 при лю́де neben anderen Leuten an-

45. a.

gemessen leben &, (*opp.* по-над) с. При.

Попривіяти, *v. a.* nacheinander anschlagen. [*nen*; schmücken.

Попривіяти, *v. a.* aufräumen, ord-

Попривіяти, *v. n.* nach u. nach gewohnt werden, sich angewöhnen.

По-прі-біч, *adv.* an der Seite.

Попріймати, *попринимати, v. a.* an aufnehmen; 2) bewirten.

Попрікипати, *v. n.* на місці an der Stelle betroffen regungslos u. fassungslos bleiben *M. I.* 70.

Попріковувати, *v. a.* annageln, anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*

Побпріни, *pl.* Schmutz vom Schweiss

Попріростати, *v. n.* über-, zu-, verwachsen. [Прісіляти.

Попрісіляти, (-сілювати), *v. a. s.*

Попрісірнувати, *v. a. K.* (*Хама.* 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.

Попрічиняти, *v. a. s.* Причиніти; — двіри zumachen. [Thaten, *n. K.*

Побпріще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu

Попріщити, *v. a.* mit Blasengeschwüren bedecken.

Попріязніти ся, sich befreunden.

Побпрік, *m. II.* побпрікати etc. *s.* Побпрік.

Побпріти, *v. n.* schwitzen.

Побпріч, *praep. m. d. Genit.* trotz, ungeachtet: — всіх законів.

Побпро-, *s.* Про-

Побпробивати, *v. a. s.* Пробивати.

Побпробувати, *v. a.* versuchen, probieren. [schwinden (сніг &).

Побпродобіяти, *v. n.* hie u. dort

Побпродобувати, *v. a.* hie u. da durchmeisseln.

Побпріок, *m. Kв.* 380 *s.* Побпрік.

Побпріпати, *v. a.* alles nacheinander versaufen; — ся mehr u. mehr saufen.

Побпрісити, *v. a.* когó о щось bitten.

Побпрістити ся, einander verzeihen, *He.*; з ким sich mit jmdm aussöhnen; 2) *s.* Побпрістити ся.

Побпрісторній шати, *v. n.* geräumiger werden, *Kв.*

По-прібшту, *adv.* geradezu, schlechtweg, ganz einfach, ohne Umstände.

По-прібшту, *praep. m. d. Genit.*

s. Прібшту, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*

Побпрібштувати, *v. a.* austreten,

abnützen, *Kв.* 262. [Протряхати.

Побпротряхати, *v. n.* Ч. III. 10 *s.*

Побпрішпечувати ся, *s.* Прішпечити ся.

Побпріщати, *v. a.* (alles) verzeihen;

2) когó von jmdm Abschied nehmen; — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.

Побпрігга, (*d.* -фужка), *f.* Bauchgurt, Sattelriemen, *m.* (*d.* побпрігга, wolle-

ner Gürtel); 2) Querholz an den Enden des Flosses die Holzstücke zusammen-

haltend, *n.* [Прігг.

Побпріггваній, *a.* gestreift, *s.*

Побпрігги, побпрігги, Ч. IV. 401 *pl.* Spinnstube, Spinnengesellschaft, *f.*

Побпріггати, *v. n.* eine Richtung nehmen, den Weg einschlagen.

Побпріггати, (побпрігг, -деш), *v. a.* aus-

spinnen; побпрігганий *etc.* gesponnen.

Побпріггати, (побпрігг, побпрігг, -ячеш, -ячеш), *v. a.* aufräumen, ordnen.

Побпріггати, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*

Побпріггати, побпріггати, *f.* R. 126 die aufräumt, ordnet, das Haus sauber u. nett hält.

Побпріггати, *adv.* sauber, rein, nett.

Побпріггати, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, *f.*

Побпріггати, *pl.* + *M. s.* Побпріггати.

Побпріггати, *v. a.* verderben, verhungern. [*bnis*, *n.* Verderbenheit, *f.*

Побпріггати, -ости, *f.* *He.* Verderben.

Побпріггати, *v. n.* ніп sein, den Pfarrerdienst versehen.

Побпріггати, *m.* Пол. *s.* Пауфга.

Побпріггати, *v. a.* АД. I. 52 anregen.

Побпріггати, *m.* Antrieb, *m.* Förderung, *f.* дати — Anregung geben, *Гол.*; 2) Anprall, Anstoss, *m.* ВВ.

Побпріггати, *a.* frei, lose.

Побпріггати, *v. a.* etwas Schreckliches; 2) etwas Schändliches.

Побпріггати, *v. a.* angreifen u. fortscheuchen С. II. 133; fortschuellern,

-werfen, schießen С. I. 82. [thümlich.

Побпріггати, *a.* populär, volks-

Побпріггати, -ости, *f.* Popularität, Volksgunst, Volksthümlichkeit, *f.*

Побпріггати, *s.* Побпріггати.

Побпріггати, побпріггати, *m.* das Nachlassen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пукáти, дáти кому́ nachgeben, will-fahren, *K*; Erleichterung, *f*. Nachlass, *m*.

Попу скáти, попу стáти, (попу́щу, попу́стити), *v. a.* frei-, loslassen; 2) nachlassen, nachgeben; preisgeben *P. I.* 4; — ся чо́го von etw. nachlassen, einer Sache entsagen. [geudung, *Ku*.

По-пу́сту, *adv.* vergeblich, mit Ver-

Попустувáти, *v. n.* einwenig spie-len, muthwillig, froh sein.

Попу́тати, *v. a.* fesseln, koppeln; * umgarnen (лихий попу́тав). [*Ku*.

Попу́тній, *a.* günstig auf den Weg,

Попу́тник, *m. s.* Бáбка 2).

Попу́тчик, *m.* Reisegefährte, Weg-weiser, *m. Max*. [anschwellen.

Попу́хнути, *v. n.* geschwollen sein,

Попя́дник, *m.* eine Spanne (пя́дь) lang, gross. [Rausch.

По-пя́ному, *adv.* betrunken, im

Попя́сти ся, попя́ти ся нава́д zu-rückweichen. [versehen; brandmarken.

Попя́тнува́ти, *v. a.* mit Flecken

Попя́ночка, *f. dim.* *Kol. I.* 159. 187 s. Пу́пянок.

Порá, *f.* (rechte, gelegene) Zeit; Zeitpunkt, *m.* самá —, са́ме — eben die rechte, passende Zeit; — ро́ку Jah-reszeit; в ту пору́, у ти-по́ри *II.* zu jener Zeit, damals, в пору́ zur rech-ten Zeit; ніч з дня́нов сто́тъ на 'Ани-но Зачáтиє на порі am 21. Decemb. in gleichem Masse, in der Gleiche.

Порабля́ти, *v. a. s.* Поробя́ти; 2) — во́вною mit wollenen Schussfáden eine laufene Kette (по́рт) bearbeiten; 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*

Поработя́тель, *m.* † Unterjocher

Пора́да, (*d.* порадо́нька), *f.* Rath, *m.* Anrathen, *n.* пора́ди взя́ти з кимось sich Raths bei jmdm erholen; 2) *s.* По-ра́дниця *III. II.* 249.

Пора́дець, -дя, *U. R. s.* Пора́дник.

Пора́дити, *v. a.* ко́го, кому́ jmdm rathen, Rath gehen, anrathen; — чо́-мусь rathschaffen, helfen, womit fertig werden; —, пора́джáти ся ко́го jmdm um Rath fragen, sich berathen.

Пора́диця, *f. s.* Пора́дниця.

Пора́дїти, *v. n.* кому́ *P. I.* 131 für jmdm Sorge tragen, jmdm mit Gunst helfen; 2) froh, freudig werden, sich erfreuen, freuen: чо́му́ womit, woran.

Пора́дливи́й, *a.* mit gutem Rath bei- stehend.

Пора́дний, *a.* guten, heilsamen Rath gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол. III.* 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich *А. Д. I.* 49; 4) *Ч. VII.* 267. glücklich.

Пора́дник, пора́дчик, *m.* Berather, Rathgeber; Gewährsmann, *m. Ku.* 131.

Пора́дниця, *f.* Rathgeberin, Be- ratherin, *f.* [Пора́дїти 2).

Пора́дїти, пора́до́щити, *v. n.* Э. *s.*

Пора́дувати, *v. a.* ко́го jmdn erfreu- en, jmdm Freude machen.

Пора́женє, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*

Пора́з, *Пр. VI.* 576 ?

Пора́за, *f. s.* Пора́женє, Niederla- ge, *Зак*; 2) Verwundung, *M. II.* 189; 3) Plage, *f. K.*

Пора́зїти, пора́жáти, *v. a.* schlagen, treffen, niederschlagen; in die Flucht schlagen; erschlagen; vom totalen Schlag- fluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle schmerzlich berühren, verletzen, einen Streich versetzen. [*Kl.* (82) *IV.* 170.

Пора́й, *m.* — дáти *s.* Пора́док д.

Пора́їти, *v. a. s.* Пора́дити, на́ра- їти, *III. I.* 381; 2) *s.* Пола́дити.

Пора́лити, *v. a. s.* Ра́лити.

Пора́нє, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.* Schaffen *n.* Wirken, *n.*

Пора́нє, *n. s.* Пора́нок.

По́-ра́нєньку, *adv.* sehr früh.

I. Пора́ня́ти, *v. n.* mit *d. Infinit.* sehr früh, *s.* zeitig etw. thun (nur im *Practer.*). [Wunden bedecken.

II. Пора́ня́ти, *v. a.* verwunden, mit

По́-ра́но, *adv.* zu früh, verfrüht, *R.*

Пора́нок, -нку, *m.* der frühe Mor- gen; *adj.* порáнный *s.* Ра́нный.

Пора́ста́ти, *v. n.* bewachsen, auf- wachsen, *P. I.* 52. [рату́нок.

Пора́тївє, *n.* поратївля, *f. s.* По-

Пора́тївнїк, *m.* Retter, Helfer, *m.*

Пора́тува́ти, (-ря́т-), *v. a.* helfen, aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen, retten.

Пора́ту́нок, -нку, *m.* Hilfe, Hilfelei- stung, Aushilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*

Пора́ху́бити ся, *s.* Порахувáти ся, пора́дити ся.

Порахувáти, *v. a.* berechnen; — ся Rechnung machen, *z. k.* [s. Раху́нок.

Пораху́нок, -нку, *m.* Berechnung, *f.*;

Пораявати, *v. a.* wirken, handeln, *Кн.*
Пораяти, *v. a. s.* Пора́дити; (— ся
III. I. 373. Кв. 163) Пом. II. 60.

Порéбрина, *f.* Rippenstück, *n.* Rippenbraten *m.* (bes. des Schweinefleisches).

Порéкло, *n.* *Gr. 25.* порéкла, *f.*,
Zuname; 2) Bei-, Spitzname, *m.*

Порéльцв, *n.* *Ч. II. 189 s.* Поруче.

Порéпати ся, rissig werden, bersten.

Порéчéнв, *n.* *Те.* Ausspruch, *m.*
Urtheil, *n.*

Порзний, *a.* — день an dem man
Fleisch u. Fett essen darf, fett, *Пом. III. 10.*

Порзнийна, *f.* fettes Essen.

Порзнити ся, fett essen, *s.* Покорóбити ся.

Порри, *pl.* Porree, *f.* (Allium porrum).

Поррив, *m.* das Hinreissen, starker
Trieb, *К.*

Поривати, *v. a.* hinreissen, fortreis-
sen; 2) щось кому́ jmdm etw. weg-
reissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in
Stücke reissen; 4) — ся auffahren; на
корó auf jmdn, gegen jmdn losgehen,
etw. unternehmen wollen u. nicht dazu
kommen können. [hastig, gierig, *Кн.*

Поривистий, *a.* auffahrend, hitzig,

Поривистість, -ости, *f.* auffah-
rendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Ueber-
eilung, *f.* [sen, nicht zusammen gehen.

Поривка, *f.* в поривці йти zerris-

Поривний, *a.* ergreifend, hinreis-
send, *Зг.*

Поривці, *adv.* — щось робити bald
das bald jenes, bald dort bald da an-
greifen u. nichts zu Ende führen, zer-
fahren; *Ос. (62) IX. 62:* пт́ця стáла
поривця в полі?

Поривчато, *adv.* stossweise.

Порикóжа, *f.* das Aufspringen der
Lippen, das Rissigwerden der Hände,
der Füsse. [tauchen, -stürzen, einfallen

Поринати, *v. a.* untersinken, hinein-

Поринати, *v. n.* *К. I. 165. Бил. s.* Ру-
нати, hinströmen.

Порис, *m.* *T.* Riss, Zug, Strich, *m.*

Порисувати, *v. a.* щось worauf
Risse, Striche machen; — ся Risse be-
kommen (e. Mauer). [durchschlängeln.

Порити, *v. a.* durchwühlen; — ся sich

Порихтувати, *v. a.* zurecht ma-
chen, richten. [offic.).

Порриш, *m.* Eisenkraut, *n.* (Verbena

Порр́б, -обу́, *m.* Einschlag, Eintrag,
m. Schussfäden zur Deckung (zum Be-
arbeiten) einer anderartigen Kette, *pl.*

Порр́бв, *n. s.* Порéбрина. [chung, *f.*

Порр́внанв, *n.* Vergleich, *m.* Verglei-

Порр́внательний, *a.* vergleichend.

Порр́внати, порр́внувати, *v. a.* ver-
gleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зрр́в-

нати з людьми; 2) порр́внати, *v. a.*

gleich machen, einen Ausgleich zwischen
den Streitenden machen, — ся im Gehen

jmdn einholen.

Порр́вно, *adv.* gleichmässig; — ити́
з ким gleichen Schritt mit jmdm hal-

ten, *Фр.*

Порр́г, -óга, *m.* Schwelle, Thür-
schwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *n.* (bei d.

Geige); 3) *pl.* порр́ги terrassenförmige
Klippen; Wasserfall, *m.* [f. *Нар.*

Порр́д, -оду́, *m.* das Gebären, Geburt,

Порр́дкий, *a.* zu schütt, zu dünn.

Порр́днати ся з ким, in Verwandt-
schaft mit jmdm treten, sich verschwä-
gern, *M. II. 140.*

Порр́днати, порр́дчати, (-рр́днати),
v. n. schütter, dünner werden.

Порр́дня, *f.* Verwandtschaft, *f.*

Порр́з, -изу́, *m.* Schnittwunde, *f.*

Порр́зати, *v. a.* nacheinander schnei-
den, schlachten.

Порр́знати, (-рр́зн-), *v. a.* entzwei-
en, verfeinden *III. I. 180. II. 29.*

Порр́зно, *adv.* einzeln. [s. *Парр́й.*

Порр́й, -о́я. (*d.* порр́йок, -й́ка), *m.* *Нас.*

Порр́кати, порр́кувати, *M. II. 84.*
v. a. rügen, tadeln, ausstellen; murren,
sich auflehnen. *Пом. III. 132.*

Порр́пати ся, *s.* Порéпати ся.

Порр́св, *n.* *К. s.* Порр́св.

Порр́сливий, *a.* — дощ, dicht, *B.*

Порр́сен(ий), *a. s.* Порр́сен(ий).

Порр́ст, -осту́, *m.* Nachwuchs, *m.*

Порр́че, *n.* Flussbett, *n.* Flussebene, *f. V.*

Порр́чина, *f.* Uferstrich eines Flus-
ses, *m.* Flussebene, *f.* [rubrum).

Порр́чка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes

Порр́шати, (-й́ти), *v. a.* entscheiden,

beilegen. [legung, *f.*

Порр́шенв, *n.* Entscheidung, Bei-

Порр́няла, *f.* das Weiden der Schafe

nach dem Abendmelken.

Порр́бб, -б́ба, *m.* *К. V. II. 106 s.* Раб.

Порр́роб, -обу́, порр́робок, -б́ку, *m. s.* Порр́р́б.

Пороба, *f.* Knechtschaft, Slaverei, *f. B.*; 2) *s.* Потканє, поріб.

Поробити, *v. a.* verfertigen, machen, verrichten, anstellen; — кому *s.* Починити, — ся sich machen, werden, sich gebahren.

Поровень, *adv.* — з другими auf gleicher Stufe, *Це.*; поровну, *gr.* zu gleichen Theilen, *Kч.* 332.

Поровєсло, *n. s.* Перевєсло.

Порогвина, *n.* Stufenland, *n. ОБ.*

Пороба, *f.* Geschlecht, *n.* Geschlechtsart, *Art, f. Гол. гр.* 47. Abstammung, *f. Ко.* 188. Geburt, *f. Кч.* 219. [edel.

Поробистий, *a.* Race-, vollblütig, Породити, *v. a.* gebären; — ся geboren werden. [*f. Пе.*

Породіля, (-ділька), *f.* Wöchnerin,

Породіне, *n.* Abstammung, *f. Не.*

Поробний, *a.* national; Rassen-, *Под. Др.* [відмити ся.

Породнити ся, *III. I.* 377 *s.* По-

Порождєнниця, *f. Ч. V.* 847 *s.* Родителька. [*den, M.*

Порожевити, *v. n.* rosenroth wer-

Порожнята, *f. См.* *s.* Порожня.

Поробний, *a.* leer; hohl; *adv.* пороже, порожном, *Св.* порожном *Глб.* 19 = в порожні, leer, müssig. [Thür (*B.*).

Поробник, *m.* leere Stelle bei der

Порожнявати, порожніти, *v. a.* leer, müssig, frei, erledigt sein.

Порожнявати й, *a. См.* genug leer

Порожня, *До.* поробнява *К. f.* Leer-*f.* -єю порожніти leer stehen; в порожні їхати mit leerem Wagen, ohne Fracht fahren; *v. n.* перейти & mit leeren Händen, leer.

Порожняком, *adv. II.* 138 = в порожні, *s.* Порожня. [kleine Schwelle.

Порожок, -жка, *m. dim. s.* Поріг,

Пороз-, *s.* По- und Роз-

Поробивати, *v. a.* nacheinander alles (mehreres) zerschlagen.

Поробуджати, (-бужувати), *v.* v. insgesamt, alle nacheinander aufwecken.

Поробвалювати, *v. a.* nach u. nach auseinander werfen, zertrümmern; *s.* Розвалити.

Поробгрукувати, *v. a.* mit Füßen zertreten, zerstören: грєблю, *К.*

Поробіздити, *v. a.* zerfahren; —

ся auseinander wegfahren.

Поробкладати, (-кладувати), *s.* Розкладати, — ся.

Поробкочувати, *s.* Розкочити.

Поробничею, *adv. К.* *s.* Порізно.

Поробнімити, *v. n.* wieder die Stimme bekommen, wieder singen, *Кол.* I. 100.

Поробпáтлювати ся, die Haare lose auflassen.

Поробпозичати, *v. a.* nach u. nach alles ausleihen.

Поробправляти, (-прáвлювати), *v. a.* auseinandertun, -breiten, recken, -treiben. [gehen.

Поробпропадати, *v. n.* verloren

Поробрýджувати, *v. a.* auseinanderlegen; auskleiden, commod, negligemachen. [siedeln.

Поробсєлювати, *v. a.* weithin an-

Поробзтикати, (-тїцювати), *v. a.* hin u. her stecken, -stellen.

Поробзочувати, *v. a. s.* Роззочити.

Поробзумїне, *n.* das Einverständnis, Verständigung, *f.*

Поробзумити, *v. a.* verstehen; — ся (-івати ся) sich verständigen; поробзумий, *a. Кч.* verständig, verstandesgemäss. [werden, *Кч.* 139.

Поробзумнійшати, *v. n.* klüger

Поробфінкувати, *v. a.* § auseinanderstöbern (*v.* Wind).

Поробходити ся, *v. n.* auseinander weggehen (nach verschiedenen Seiten).

Поробити ся, Schwärme ausgelassen haben. [Laster, *n. I. III.*

Поробк, -бку, *m.* Fehler, Makel *m.*

Поробки, *pl. †* Mauerbrecher, *m. II.* *s.* Таран.

Поробм, поробн, *m.* Prahm, *m.* Fähr-, *f.*

Поробмінь, -иня, *m. Св.* Strahl, *m.*

Поробщик, поробшик, *m. Ко.* 51 Fährmann, Steuermann (bei e. Prahm), *m.*

Поробн, *m. B.* Abfall, Verlust, *m.*; 2) *s. d.* folg. *Пар.* [ortus, Misfall, *m.*

Поробненє, *n.* unzeitige Geburt, Ab-

Поробніти, (-яти), *v. a.* fallen lassen, nach u. nach werfen, umstürzen; 2) missgebären, abortieren.

Поробос, поробосок, -ску, *m.* glühende Asche, Loderasche, *f. vgl.* Приск.

Поробосє, *n.* Land am Fl. Рось.

Поробсянець, -нця, *m.* Ferkelkraut, *n.* (Hypochoeris).

Поросѣти, *v. a.* bethauen.
 Поросѣти ся, ferkeln, *ГШ.*
 Пороска, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*
 Поросль, *f.* Schössling, *Trieb, m. C.*
 Порослива, *a. f.* — свиная frucht-
 bare Sau.
 Порослий, *a.* bewachsen. [Sau.
 Поросна, *a. f.* льбха. свиная trächtige
 Поросник, *m.* Wütherich, *m.*
 Пороснѣти, *v. n.* P. II. 57 hin-
 einfallen; пороснути, *Ко.* 168 ausein-
 anderzerstieben. [порозт- &
 Поросп-, порост-, & s. Порозп-,
 Пороспѣщуваний, *ptc. M. s.*
 Пороспѣщений, verzogen.
 Поростъ, *f.* Tang, Seegrass, *n. Py.*
 Поростаскувати, *v. a.* auseinan-
 derreißen, -schleppen, *He.*
 Поростѣ, *v. n. s.* Поросаѣти.
 Поростля, *f. U.* Vegetation, *f.*
 Поростонька, *f. dim. s.* Побріст.
 Порострѣнькувати, *v. a.* verge-
 uenden. [*n. adj.* поросѣчий].
 Поросѣ, -ѣти, поросѣтко, *n.* Ferkel,
 Поросѣтина, (*d.* -инка), *f.* Fer-
 kelfleisch, *n.*
 Поросѣтник, *m.* grösseres irdenes
 Geschirr zum Backen u. Aufstehen von
 Spannferkeln.
 Поробти, (*побію, побрем*), *v. a.* auf-
 trennen, aufschlitzen; — піря Feder
 schleissen.
 Поробх, -оху, *m.* Staub, *m.*; 2) Pul-
 ver, *n.*; *pl.* порохѣ sehr viel Staub.
 Порохѣчка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).
 Порохѣй, *a. s.* Порхѣй.
 Порохѣвка, *f. s.* Пбрхавка I; 2)
 —, порохѣвка, порохѣця, *f.* Schwarz-
 erde, *f.* Humus, *m.*
 Порохѣвий, (-нявий, -вѣтий,
 -няний), *a.* angefault, hohl (зуб); morsch.
 Порохѣче, *n.* порохѣяк, *m. coll.*
 faules, moderiges Holz.
 Порохѣй, *a. M. III. 66 s.* Порошній.
 Порохѣти, *v. n.* in Staub zerfal-
 len, modern, morsch werden.
 Порохѣб, *n.* порохѣня, порохѣб,
f. faules, moderiges, morsches Holz;
 etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*
 Порохѣявковѣтий, *a.* humusreich.
 Порохѣвѣтий, *a.* Staub; 2) Pul-
 ver-, pulverig, *Гн.* 76.
 Порохѣвий, *a.* Pulver; порохѣве,

s. n. a. † Geldstrafe für das Erschiessen
 eines im Jagd- od. Walddienste ver-
 wendeten Suchbundes.

Порохѣвня, *f.* Pulvermühle, *f.*
 -thurm, *m.* -haus, *n.* Пар.

Порохѣб, *f. s.* Порохѣб.

Порохѣтити, *v. a.* когѣ auf jmdn ein
 Verbrechen laden, jmdn beschuldigen,
Кв. 44.; bemakeln, lästern, entehren,
 schmähen, tadeln, *Кн.*

Порохѣний, *a.* lasterhaft, sündhaft,
 verbrecherisch, unzuchtig; *adv.* -но, *M.*
Ос. (62) I. 102.

Порохѣша, (*d.* порохѣнька), *f.* erster
 (frischer) Schnee im Herbst worin man
 Spuren des Wildes sieht, *Кв.* 31.

Порохѣйна, (*d.* -ѣнка), *f.* Stäubchen, *n.*

Порохѣти, *v. a.* bestäuben; das
 Geschriebene mit Streusand bestreuen,
Ф.; *v. n.* Staub machen; 2)* s. Тумѣнити.

Порохѣванѣ, *n.* Pulverisierung, *f.*

Порохѣвий, *a.* звір — Hochwild
 (im Winter geschossen) *n. Ос.* (62) II. 62.

Порохѣвати, *v. a.* Пол. pulveri-
 sieren.

Порохѣний, *a.* staubig, mit Staub.

Порохѣнѣця, *f.* порохѣник, *m.* (B.)
gew. pl. Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*

Порохѣк, -шкѣ, *m. dim. s.* Порох,
 Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin,
 Pülverchen, *n.* [brausen.

Порохѣти, *v. n.* Лесч. in Zorn auf-
 Порохѣти, *v. n.* stäuben, — дощѣм
He. vom Staub-, Sprühregen.

Порпѣнѣ, *n.* порпѣнина, *f.* das Grü-
 beln, Scharren; Grübeleі, *f.* [scharren.

Порпати, *v. n.* und — ся grübeln,

Порпель, -пля, *gew. pl.* порплѣ,
 порплѣці (B.), Kopfschuppen, Haut-
 schuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*

Порпѣще, *n.* vom Huhn ausge-
 scharrete Grube.

Порплѣтити ся, s. Порпати ся.

Порплѣця, *f.* Мшлѣпанне, Docke,
f. Obereisen, *n.*

Порплѣшник, *m. s.* Порпш.

Порскѣй, (*d.* порскѣнький), пор-
 скѣвий, *Гр. a.* scheu, leicht erschreckend
 u. zurückprallend (B.); — кінѣ schnau-
 bend; wacker, flink, s. Бістрій, Лесч.

Порспѣти, *v. n.* abprallen, stürzen,
 fallen, (B.); springen.

Порсѣк, *m. M. II. 253* Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinst als Kette mit Wollgarn zusammengewoben; solches grobes Tuch; 2) gemustertes Umhängetuch der Weiber. [lage, *m.* Gr. 25.

Портáж, *m.* Platz für Holznieder-

Портáти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.

Пóртрет, *m.* Porträt, *n.*

Пóртретист, *m.* Porträtmaler, *m.*

Пóртретувáти, *v. a.* porträtieren.

Пóртýха, *f.* H. 271 grobe Sackleinwand. [te, *f.*

Пóртшэза, *f.* chaise à porteur, Sänf-

Пóртяній, *a.* aus порт, aus grober Leinwand. [terhosen, *pl.* Kol. I. 35.

Пóртяніці, *pl.* Leinwandhosen, Un-

Пóртянка, *f.* s. Порт 1); 2) *pl.*

Art Strümpfe der Bäuerinnen.

Пóртянік, *m.* Flachsilie *f.* (Phormium tenax) *B.*

Пóртяр, *m.* Weber des порт 1), *m.*

Пóруб, *m.* — лісів, *Ки.* Holzschlag,

m. Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N. e.* Berges. [hacken.

Порубáти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,

Порубáти, *v. n. s.* Рубáти.

Пóрубóк, -бка, *m.* Gemeindesteuer, *f.*

Пóругá (d. -фóнка), *f.* поругá-

тельство, *n.* Кв. 106 Beschimpfung,

Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.*

у поругу подáти der (dem) — preisgeben, *К.* I. 54.

Поругáнник, *m.* поругáне, *n.* der verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*

Поругáти, *v. a.* verhöhnen, verspotten, beschimpfen.

Порудáти, *v. n.* róthlich werden.

Порýка, *f.* Bürgschaft, Garantie, Caution, *f.*; 2) *s.* Порýчене, *Ки.*

Порукáвчине, *s. n. a.* Handschuh-

geld, Schlüsselgeld, *n.* * Nadelgeld *n.*

Зак. Mäklerlohn, *m.*

Порумяніти, *v. a.* roth schminken.

Порунтáти, *s.* Рунтáти. [sisch.

Порýски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-

Порýчик, *m.* *s.* Порýчник 1).

Пóрух, *m.* Bewegung, Regung, *f.* M.

III. 36. Mi. II. 21; Bestürzung, Ver-

wirrung, *f.* M.

Порýха, *f.* das Sichverheben, Lei-

stenbruch, *m.* Ruptur, *f.* He.; 2) *s.* Нарýшене. [sich verheben.

Порýхати, *v. a.* anrühren; — ся

Пóруч, *adv.* корó, з ким, neben, an der Seite, Arm an Arm.

Поручáльний, *a.* Empfehlungs-, *К.*

Поручáти, поручáти, *v. a.* an-

empfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) —

v. n. und — ся за корó Bürgschaft lei-

sten für jmdn, bürgen, gut stehen für etw., garantieren.

Порýче, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*

Пóручень-, чня, *m. gew. pl.* kleine Ueberärmel am Priesterornate, *pl. C.* II. 156.

Порýчене, *n.* Auftrag, *m.* Empfehlung, *f.*

Порýчник, порýчик, *m.* Lieutenant,

m.; 2) *pl.* поручники, ити у — Фр.

(Друг. III. 126) ein Teil der Hochzeitgebräuche.

Пóручні, *pl.* Леву. *s.* Порýче.

Порýчно, *adv.* handlich, bequem, gelegen. [sel, *m.* V.

Поручóвий, *a.* -е крісло Armses-

Пóруш, *m.* Zug zum Stehlen, (eig. zum Anrühren), *m.*

Порущáльний, *a.* beweglich.

Порущáти, (-ити), *v. a.* bewegen;

in Bewegung setzen, von seiner Stelle etw. wegrücken; 2) rühren, berühren,

* bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.

Порýшене, *n.* das Bewegen, Bewe-

Порущеніця, *f.* B. Lähmung, das Gerührtsein von e. Schlagflusse; 2) *s.*

Порýха 1). [haft, *vgl.* Пóруш.

Порýшливий, *a.* diebisch, nasch-

Порýшник, *m.* Centaurea Marschalia-

liana; 2) Chimaphila umbellata.

Порфир, *m.* Porphyre, *m.*

Порфýра, *f.* Purpur, Purpurmantel, *m.*

adj. порфурóвий, von Purpur, purpuren.

Порфурорóдний, *a.* im Purpur

geboren, (porphyrogenitus барянорóдний) kaiserlicher Prinz während der Regierung seines Vaters geboren.

Порфурóсьвітлий, *a.* V. im purpurnen Prachtkleide.

I. Пóрхавка, порхáня, *f.* Stäubling, Bovist, *m.* (Lycoperdon bovista).

II. Пóрхавка, *f.* *s.* Порохáчка.

Пóрхати, пóрхнути, *v. n.* auseinanderfliehen, -stieben, *Пом.* III. 121.

Порхкий, *a.* zu Staub zerfallend, locker, mürbe, gar; 2) *s.* Поперкый, (B.).

Порхлýвий, *a.* enteilend, V. scheu.

Порховина, *f.* Фр. lockere Humus-

erde, s. Порохнавка 2). [порцеляновий.

Порцеляна, *f.* Porzellan, *n. adj.*

Порцелянка, *f.* Porzellanpfeife, *f.*; 2) — цяткана getiegerte Porzellanschnecke, *f.* (Cyprea tigris). [Kopfsteuer, *f.*

Порция, (*d.*-ийка), *f.* Portion, *f.*; 2) Kopfsteuer, *f.*

Порча, *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Ver-

Порчак, *m.* Bunias orientalis, *B.*

Поршинь, -еня, *m.* Под. *gr.* Pumphstempel, -kolben, *m.*

Порютівщина, *f.* † Art Abgabe.

Поряд, *m.* s. Прядок; 2) *adv.* nacheinander: дві ночі —, *См.*

Порядити, порядкувати, *v. n.* ordnen, Ordnung machen, walten, verwalten (*B.*); 2) — ся sich bereit machen, порядкувати ся, *Ф.* s. Сповідати ся.

Порядний, порядливий, *a.* ordentlich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im Einzelnen, *Бил.*; in Reihen, in Reigen *К.* (Сс. 328). [Solidität, *f.* ГЕ. (Пр. III. 35).

Порядність, -ости, *f.* Ordentlichkeit,

Порядок, -дку, *m.* Ordnung; Einrichtung, *f.*; 2) s. Почог, Procession, *f.* pl. порядки Einrichtungen, Gebräuche; gute Umstände, Verhältnisse; порядок давати regieren, verwalten; своїм порядком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch, auf gewohnte Weise.

Порядчний, *a.* ordentlich, wirklich.

Порясочка, *f.* *dim.* Ч. III. 180 s. Ряска.

Порятувати, *s.* Поратувати.

Посаг, (*d.* посаженько), *m.* Hochzeitssitz, -bank, bedeckt mit weissem Tuche für die Brautleute bestimmt; 2) Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*

Посагувати, *v. a.* auf den посаг 1) die Braut ankleiden, führen u. setzen *Гол.* III. 225. *Wa.* 6.

Посад, *m.* s. Посаг 1); — царський *ОП.* Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort, Flecken, *m.* Städtchen, *n.* Vorstadt, *f.* *He.*

Посада, *f.* s. Посад 2); 2) Anstellung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebene Quantum Getreide zum Dreschen, *Мх.*

Посадець, -дця, *m.* *dim.* s. Посад 1), Sitz, Stuhl, *m.* *Ф.*

Посадистий, *a.* -е насіне womit man eine grosse Strecke Feldes hepflanzen (besetzen) kann.

Посадити, *v. a.* hinsetzen, jmdn wo-

hin, wo setzen; Pflanzen (Samen etc.) setzen, pflanzen. [Sockel, *m.*

Посадище, *n.* *Ф.* Postament, *n.*

Посадка, *f.* *gr.* Под. посаженя, *n.* das Pflanzen. [посадничий.

Посадник, *m.* Bürgermeister, *m. adj.*

Посадничтво, *n.* Amt u. Würde des посадник.

Посадниця, *f.* посади́кóва, *s. a.* *f.* Frau des посадник, Bürgermeisterin, *f.*

Посадский, *a.* *He.* zum поса́д geh.

Посажений, *ptc.* — ба́тько der die Vaterstelle einnehmende Hochzeittheilnehmer, *He.* [reicher Mitgift.

Посажний, *a.* zum поса́д geh., mit

Посаль, *adv.* bishieher. [voran.

Посамперед, *adv.* an der Spitze

По-Самебнівський, *adv.* wie ein

Посанкувати ся, einwenig im

Посанати, *v. a.* behacken.

Посатаніти, *v. n.* teuflisch grimmig werden, *Ко.* 21.

Посварити, *v. n.* на ко́гó jmdn rügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit, in Zank gerathen, з ким.

Посватати, *v. a.* s. Сватати.

Посвахати ся, *Ф.* (Посз. (67) 80 з ким mit einer anderen Frau сва́ха werden, *s. d.* vor. [sudeln.

Посвінити, *v. a.* schweinisch be-

Посвист, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуи.*

Посвистати, посвистувати, *v. n.* etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*

Посвистач, *m.* altsl. Gott der Win-

Посьвідчати, (-ити), посьвідкувати, *v. a.* bezeugen, beglaubigen, bestätigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*

Посьвідчене, *n.* посьвідка, *f.* *Пар.* Beglaubigung, *f.* Sohein, *m.*

По-свійськи, *adv.* nach eigener, väterlicher Sitte, *Ос.* (61) II. 43.

Посвіт, *m.* *Ф.* Licht, *n.* Beleuchtung, *f.* Schimmer, *m.*

Посвітити, посьвічати, *v. n.* leuchten, vorleuchten etwas Licht leihen: кому́, *См.*

Посьвітнич, *m.* Leuchter, *m.*

Посвоїти ся з ким, *s.* Своїти ся, *Зг.*

Посвоиченя, *n.* Verwandtschaft, Blutsfreundschaft, *f.*

Посвоичити ся з ким, in Verwandtschaftsverhältnisse mit jmdm treten.

Посвят, *т. К.* Opfer, Opfergeschenk, *п.* [2] Widmung, Dedication, *ф.*

Посвята, *ф.* Heiligthum, *п.* Фр;

Посвятѣти, посвячати, посвящувати, *в. а.* heiligen, weihen, ordiniren, widmen. [tage feiern.

Посвяткувати, *в. п.* Зг. Fest-

Посвятний, *а. К.* Opfer-; geheiligt, *Ваг.* [rung; Widmung, *ф.*

Посвячене, *п.* Weihung, Ordini-

Посев, (-посел), *т. с.* Посол, *А. Д. I.* 246. *Ог.* 68. [дѣньки.

Поседѣне, (*д.* -дѣнечко), *п. с.* Посѣ-

Посеймувати, *с.* Сеймувати.

Поселѣти, (-ѣти), *в. а.* ansiedeln, pflanzen, *Кс.* 341; — ся sich ansiedeln, sich häuslich niederlassen.

Поселок, -лка, *т. С. I.* 95, посѣлене, *п.* Ansiedelung, Colonie; Farme, *ф.* Landgut, *п.*

Поселюх, *т.* obdachloser Mensch.

Поселянин, поселенець, -нца, *Пар. т.* Ansiedler, Colonist; Landbauer, *т.*

Посеме, *adv.* siebentens.

Посемѣйка, *ф. с.* Семѣйка, *М. III.* 138.

Посѣрбати, *в. а.* einwenig schlürfen.

Посѣрдити, *в. а.* когò з ким jmdn gegen jmdn aufbringen, zum Zorne reizen; — ся zornig, böse, ungehalten werden; — ся в ким mit jmdm zerfallen, sich entzweien, in Zorn gerathen.

Посередѣна, *ф. В. с.* Середѣна.

Посередний, *а.* mittler, mittelbar, Mittel-. *Терм.*

Посередник, *т.* Mittelsmann, *т.* Mittelsperson, *ф.* Vermittler, Mittler, *т.*; 2) —, посередня *ф.* Пол. Mittel, *п.*

Посереднѣцтво, *п.* Vermittelung, *ф. Пар.* [lerin, *ф.*

Посередниця, *ф.* Vermittlerin, Mitt-

Посереднѣчий, *а.* — уряд Mittelamt, *п.*

Посереднѣчити, *в. п.* vermitteln.

Посереднѣсть, -ости, *ф.* Mittelbarkeit; 2) Mittelmässigkeit, *ф. Пар.*

Посѣстра, посѣстриця, *ф.* Freundin als Schwester angenommen u. angesehen; *adj.* посѣстрин (ий), Schwester-

Посѣстрати ся, (-сѣстрити ся), Schwesterschaft (oder Bruderschaft) schliessen, *Др. с.* 301.

Посѣвити, *в. п.* grau werden, ergrauen.

Посѣдѣньки, *pl.* öfteres, müssi-

ges Sitzen, *He.*

Посиджѣне, (-ѣне), посѣжѣне, *п.* das Sitzen bei dem Todtenbette, (*В.*).

Посидѣти, (посиджу, посидиш), посидкувати, *в. п.* einwenig sitzen, sich setzen (hie u. dort); у когò — einige Zeit bei jmdm verweilen.

Посидѣщий, (-щий), *а. He.* fleisig, emsig, ausdauernd.

Посивѣти, *в. п.* hellgrau werden.

Посикаѣти, *в. п.* einwenig nach u. nach harnen, bes. von rossigen Stuten.

Посилане, *п.* das Hinschicken, Hinsenden.

Посилѣти, *в. а. с.* Пислѣти; — ся до дѣвчини Brautwerber hinsenden, freien.

Посиле, *п.* Vermögen, *п. як* — nach Möglichkeit, *Левч.* [quicken, *Пар.*

Посилѣти, *в. а.* stärken, laben, er-

Посилѣти, *в. п.* mit d. *Infinit.* vermögen, im Stande sein, *Кн.*

Посилка, *ф.* Sendung, *ф.*

Посилкувати, *в. а.* laben, *Мог.* — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen, stärken; 2) — ся *Кс.* 45. *Кн.* sich anstrengen, Kraft aufbieten, Mühe walten lassen, *К.*

Посильний, *а.* stärkend, labend, Labs-; beistehend, helfend: кому́, *Фр.*; *pl.* посильні *Ру.* Hilfstruppen, *pl.*

Посилок, -лку, *т.* Stärkung, Labung, *ф. Пар.*

Посилувати, *в. а.* überwältigen, *Кс.* 394; 2) *в. п.* sich anstrengen, Kraft aufwenden.

Посилѣти, *в. а.* aufreihen, auffädeln.

Посинѣти, *в. а.* einwenig blau machen; посинѣти, *в. п.* blau werden; посинѣлий, *а.* blau geworden.

Посипати, (-сипонути), *в. а.* bestreuen, überstreuen, beschütten; austreuen, vorstreuen, -werfen (das Futter dem Geflügel). [— гнѣом Kopfдѣnung, *ф.*

Посипка, *ф.* посипане, *п.* Bestreuung, *ф.*

Посипанки, *pl. R.* 32. 45. Bewirtung der дружкѣ mit Käsekuchen; посипанковѣ пісни die Lieder dabei.

Посиприй, посипроватий, *а.* ein wenig roh; — хлѣб nicht gut ausgebacken, -е сѣно nicht völlig trocken.

Посипрѣтѣти, *в. а.* benetzen, (*л. сс.* 28); — ся marinirte Fische essen.

Посиротѣти, *в. а.* zu Waisen ma-

45. b.

chen, (zur Waise m.) verwaisen.

Посиротіти, *v. n.* Waise werden; посиротілий, *a.* verwaist.

Поситіти, *v. a.* sättigen, speisen.

Посіє, *adv. K. s.* Пбги.

Посієв, посієвок, -вку, *m.* Aussaat, *f.* Посієвальный, *m.* der am Neujahr Getreide beim Wünschen streut.

Посієвати, *v. a.* aussäen; bestreuen.

Посієд, посієдок, -дку, *У. m.* посієдище, *n.* *Фр.* посієість, -ости, *f.* Besitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besizung, *f.*

Посієданє, *n.* das Besitzen, Besitz, *m. s.* Посієдати.

Посієдатель, посієдач, посієдник, *Пар. m.* Besitzer, *m.* (-ателька, *f.* -in, *f.*).

Посієдати, *v. a.* besitzen, in Gewalt haben; 2) *v. n.* sich setzen, s. lagern *P. I. 33*; 3) — ся sich legen, s. senken, niedriger werden; 4) посієдати ся richtig werden, aufspringen; *s.* Посієсти.

Посієдїги, *v. n.* *Мор. s.* Посієвити.

Посієлий, *a.* *Зар.* ansässig.

Посієльнїк, посієл, *m. s.* Посієл.

Посіємейка, *f.* *Ст.* посіємейство, *n.* *Др.с. 14.* (kleine) Familie.

Посієменїти, *v. a. s.* Посієяти.

Посіємянїн, *m. M.* der Verwandte.

Посієпакка, *m.* Häscher, Scherge, *m.*

Посієріти, *v. n.* schwarzgrau werden, *s.* Сієріти.

Посієсти, (посієду, посієдеш), *v. a. s.* Посієдати, in Besitz nehmen, Besitz von ergreifen; 2) *v. n.* sich setzen *M. II. 107.*; 3) — ся und *v. n.* *Кч. 344* unterliegen, den Kürzeren ziehen.

Посієтїти, (посієчу, посієтиш), посієціати, *v. a.* besuchen, frequentieren.

Посієч, *m. s.* Перелаз.

Посієчї, посієчїї, (посієчу, посієчеш), *v. a.* klein hauen, schneiden; einwenig peitschen.

Посієчки, *pl.* Besuch, *m.* на — ходїти до когб zu jmdm zu Besuch kommen.

Посієяти, *v. a.* säen, *s.* Посієвати.

Поскакати, *v. v.* hinspringen, hüpfen.

Поськати, (поискати), *v. n.* lausen.

Поскепати, *v. a.* spalten, *Ог.*

Поскидати, поскидувати, *v. a.* nacheinander weg-, niederwerfen, *s.* Скидати; поскидало міхурї hat Blasen geworfen.

Поскитати ся, einwenig herumwandern.

Поскїнь, -ни, *u.* -они, *f.* Staubhanf, Femmel, Fimmel, *m.*; 2) Nachwuchs auf e. Flachsfelde, *m.*

Поскїний, *a.* aus feinerer hanfenen Leinwand; -ї конблї *s.* Поскїнь 1).

Посклад, *m. s.* Відлутка.

Поскладати, *v. a. s.* Складати.

Поскликати ся, sich zusammenrufen, einander zurufen; sich berufen.

Посключати, *v. a.* *He. (xm. 28)* (= поисклучати) ausschliessen.

Поскбблїти, *v. a. s.* Скоблїти.

Поскбботати, *v. a.* einwenig kitzeln.

Поскбвзнути ся, *C. II. 112 s.* Похбвзнути ся.

Поскбк, *m.* Sprung, Satz, *m. 3g.*

Поскорбїти, *v. n.* *M. II. 141* Kummer haben, sich grämen. [(Elaphrus).

Поскбрєць, -рця, *m.* Uferkäfer, *m.*

Поскорїти, *v. n.* und — ся *II. 103* eilen, sich beeilen.

Поскорбїти ся, während der Fastenzeit etw. Befettetes (скорбма) genießen.

Поскорбчувати, *v. a. s.* Скоротїти.

Поскбчїти, *v. n. s.* Поскакати.

Поскбчний, *a.* -а спїванка zum schnellen Tanze sich eignend; munter hüpfend. [Zeit knarren, knistern.

Поскрїпувати, *v. n.* von Zeit zu

Поскрїб, -обу, поскрїбок, -бка, *m. pl.* поскрїбки das Zusammengeschabte (vom Backtrog & u. das Teig zu kleinem Brodlaib gebacken), Schabsel, Abschabsel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.; 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehrlicht, *n.*

Поскрїбка, *f.* kleiner Schabhaken.

Поскрїбати, *v. a.* abschaben, beschaben, bekratzen, — ся в гблову sich im Kopfe kratzen. [u. nach rupfen.

Поскубати, поскубети, *v. a.* nach

Поскупий, *a.* etwas geizig, knickerig; karg; *adv.* поскупо zu karg, zu spärlich.

Поскупїти ся в чїм worin geizen, etw. karg bemessen; knickerig sein *Кч. 23.*

Поскуплювати ся, *Кч. 321* in Haufen sich sammeln, *s.* scharen.

Поскупбувати, *v. a.* viel zusammen kaufen.

Поскучати, *v. n.* einwenig sich langweilen; — за кїм sich nach jmdm sehnen. [beissen, — fressen.

Поскущувати, *v. a.* oben weg-

Послабѣти, послабнути, *v. n.* er-matten.

Послабий, *a.* etwas krank; zu schwach. [machen; erschüttern.

Послабѣти, *v. n.* schwächen, schlaff

Послабувати ся, erkranken.

Пославити, *v. a. M.* erklären, nennen.

Послание, *n.* Sendschreiben, *n.* Epi-stel, *f.*

Посланик, *m. s.* Писаник; по-сланица бѣжа gottgesendete Frau.

Посланство, *n. Р.* *s.* Посѣльство.

I. Послаѣти, *v. a. s.* Пислаѣти — ся на когось sich auf jmdn berufen, als Zeu-gen jmdn stellen, *Гл. б.* 67. [стелѣти.

II. Послаѣти, *v. a. s.* Постелѣти, Послаѣнути, *v. n.* *К.* 5 schwin-den, Untergang finden. [netzen.

Послаѣнити, *v. a.* mit Speichel be-Послаѣх, *m.* das Hörensagen: i -ом не знаѣти *Фр.* nicht einmal vom H. kennen.

Послаѣ, (*пѣле* *Др.* 152) *adv.* nach, hernach, nachher, *Кч.* 4. später; (*праер.* *m. d. Genit.*) послаѣ того darauf, — сѣда nach dem Essen, *s.* Пислаѣ.

Послаѣе, *n.* Nachwort, *n.*

Послаѣд, -ѣду, *m.* das Letzte, letzte Stunde, Ende, *u.* Ausgang *m. W.*; End-zweck, *m.* Folge, *Р.* Resultat, *n. Н.*; 2) Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Kör-ner; Ausschuss, Auswurf, *m. в, ва* — am Ende, zuletzt; до послаѣдѣ днѣй до послаѣдѣ годѣни bis ans Ende der Tage, bis zum jünsten Tage *Кч.* 88. 380; 3) послаѣд, *праер.* *m. d. Genit.* — того her-nach, darauf, *Гуш.* *s.* Пислаѣ. [deutung, *f.*

Послаѣдѣ, послаѣда, *f.* Spur; (*Ф.*) Ан-

Послаѣдѣти, *v. a.* auf die Spur wo-von kommen, etw. aufspüren, be-merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, un-tersuchen, *З.*

Послаѣдѣвнѣсть, -ости, *f. К.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*

Послаѣдний, *a.* letzt; -а дорогѣ *Р.* I. 5. der letzte Weg; в — раз zum letztenmal; 2) *s.* Послаѣдѣщий.

Послаѣдок, -дку, *m. s.* Пислаѣд 1); Folge, *f. II. Кч.* Resultat, *n. Левч.*; 2) Nachgeburt, *f.* (*secundinae*); 3) Rest, *m. Ол. пл.* послаѣдки. Ueberreste, Ue-berbleibsel, *пл.* irdische Hülle.

Послаѣдѣватель, *m.* Nachfolger, Nachahmer, *m. До. К.*

Послаѣдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw. nachahmen; 2) *v. n.* комѣ, *У.* jmdm nachgehen, folgen, jmdm nachstreben; verfolgen, *Т.*

Послаѣдѣщий, *a. Кч.* 57. der aller-letzte, geringste, schlechteste *М.* II. 204; gemein, ordinär, *В.*

Послаѣпнути, *v. n. s.* Ослаѣпнути.

Послаѣвиця, *f.* Sprichwort, *n.*

Послаѣвник, *m. Св. s.* Словѣр.

Послаѣвати, *v. n.* Abgeordneter, Gesandter, Botschafter sein.

Послаѣга, *f.* Dienst, *m.* Bedienung, *f.* на послаѣги zu Diensten; das Auf-warten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*

Послаѣгѣч, *m.* der Bediente, Auf-wärter, *m.* [rin, Aufwärtlerin, *f.*

Послаѣгѣчка, *f.* zugehende Diene-

Послаѣгувати ся, послаѣжѣ-ти ся ким jmdn zu Diensten verwen-den, jmds sich bedienen; послаѣгову-вати, послаѣжѣти *v. n.* dienen.

Послаѣжѣнка, *f.* Dienerin, *f. Ч. II.* 20.

Послаѣжка, *f. дѣм. s.* Послаѣга; 2) *s.* Послаѣжѣнка *Ч. III.* 282.

Послаѣжник, *m.* Diener, Gehilfe, Handlanger, *m. II.*

Послаѣх, *m.* Gehorsam, *m.* — дѣти комѣ *G.* leisten, fügsam, willig sein; 2) Gehör, *n.* — дѣти комѣ *G.* schen-ken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*

Послаѣхѣнѣе, *n. Ч. III.* 45 Gehorsam, *m.*; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Bot-mässigkeit, *f. К.*

Послаѣхѣти, *v. a.* an-, zuhören; Gehör geben; 2) gehorchen, Folge lei-sten, botmässig sein.

Послаѣхѣч, послаѣхѣтор, *Др. с.* 373, *m.* Zuhörer, williger, folgsamer *Z.*; 2) Unterthan, *m. К.*

Послаѣшѣнѣство, послаѣшѣнѣство, *n.* послаѣшнѣсть, -ости, *f.* Gehorsam, *m.* Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*

Послаѣшний, послаѣшливий, *Фр.* *a.* gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig, verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*

Послаѣшник, (*д.* -ичок), *m.* ge-horsamer Diener, Knecht, Unterthan; 2) dienender Bruder im Kloster.

Послаѣшница, (*д.* -ичка), *f.* Die-nerin; 2) dienende Schwester im Kloster.

Послаѣбный, *a.* nach der Trauung, -а пѣтилъ Hochzeitbett. *n. Ф.*

Послюбувати, *v. n.* geloben, *ГШ.*

Посмагнути, посмагати, *v. n.*
trocken, dürr, verbrannt werden.

Побмак, *m.* Nachgeschmack, *m. Пар.*

Посмалити, *v. a.* anbrennen, versengen.

Посмарувати, *v. a.* beschmieren.

Посмачити, *v. a.* würzen, schmackhaft machen, *He. (xm. 320).* [den.

Посмердіти ся, *v. n.* stinkend werden.

Посмертний, *a.* nach dem Tode hinterlassen, *n. T.* sich zutragend, geschehend, *ПГ;* -а карма Sterbezettel, *m.*

Посмикати, *v. a.* mehrmals zupfen.

Посмиріти, *v. a.* beschwichtigen, besänftigen, *Зг;* 2) unterdrücken, unterjochen, *M. III. 81.* [der Egge, *f.*

Побемич, *f.* Zugkette, Zugschnur bei

Посьмівати ся, посьмікувати ся, *Luts. 154. Гол.* посьміхати ся, посьмішкувати ся, з кобсь, комусь jmdn aus-, verlachen, über jmdn spötteln.

Посьмівка, *f. Гол. s.* Посьміх.

Посьміт, *К. (Пс. 194. -ом змісти ся), посьміток, -тку, Сб. I. 340, m.* посьміте, *n. С. I. 181* Kehrlicht, *n.* Staub, *m.*

Посьміти, *v. n.* wagen, sich erdreisten.

Посьмітюх, (-тюшок, -шка), *m.* посьмітюха, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f. (Alauda cristata).*

Посьміх, *m. III. I. 383,* посьмішка, *f. Gespott, n. Spöttelei, f.* [ter, Lachvogel, *m.*

Посьміховалець, -льця, *m.* Spöt-

Посьміховиско, *n. s.* Посьмішище, Gegenstand des Spottes, людске — für die ganze Welt.

Посьмішити, *v. a.* когб jmdn dem Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2) *anschiessen (v. Streifschuss).

Посьмішище, *n.* Gespott, *n.* Hohn, Schimpf, *m.* Schmach, *f. III. I. 269.*

Посьмішливий, посьмішний, *Гол. a.* lächerlich. [2) sich satt lachen.

Посьміяти ся, *v.* Посьмівати ся;

Посмотріти, *v. n.* на когб, на щб auf jmdn (etw.) sehen, blicken; за ким, за чим wornach nachschauen, -sehen.

Посму́же, *n. Пол. s.* Пасму́га.

Посму́ти, *v. a. s.* Засму́ти.

Посмякнүти, *v. n. Ос. (62) VIII. 34?*

Посні́данок, -нку, посні́док, -дку, *m.* zweites Frühstück, *n.*

Посні́дати, *v. n.* gefrühstückt haben.

Посновидати, (-ви́гати), *v. a.* umherschnüffeln, -flunkern.

Поснувати, (-снов-), *v. a.* aufwinden, -weifen; 2) spinnen.

Посну́ти, *v. n.* entschlummern; посну́лий, *a. Мор.* entschlummert.

Пособачити ся, *P. I. 16* sich in e. Hund verwandeln.

Пособіти, (-бляти), *v. n.* кому, чому, nachhelfen, beistehen, fördern, ermöglichen, *B;* 2) verschaffen, bringen, *Вал.*

Пособіця, *f.* Reihe, *f.*

Пособник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m.* Под. (-иця, -ин, *f.*). [Nacheinandersein.

Пособовість, -ости, *f. Ган.* das

Пособорувати, *v. n. К. II. 285*

letzte Oelung ertheilen.

Пособвнути ся, *s.* Похобвнути ся.

Посовістїти ся, sich Gewissen machen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч. 194.*

Посовітувати ся, sich beraten, *III. I. 389.*

Посб́ка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*

Посокотїти ся, *s.* Стеречї ся.

Посб́л, *gen.* посб́ла u. пісб́ла, *m.* Gesandter, Delegirter, Abgeordneter; Botschafter, *m.* [zen, mit Salz bestreuen.

Посолїти, (-сблювати), *v. a.* sal-

Посоловіти, *v. n.* düster, missmuthig werden.

Посолодіти, *v. a.* versüßsen.

Посолодшати, *v. n.* süßer werden.

Посолонь, *adv.* mit der Sonne gegen Westen gehend.

Посолоньцюяти, *v. a. II. 237 a.* Посолїти; 2) *v. n. P. II. 181* durstig sein nach gesalzenem Essen.

Посб́льський, *a.* des Abgeordneten-, Gesandtschafts-.

Посб́льство, *n.* Gesandtschaft; Würde, Mandat eines Abgeordneten.

Посьорб́ати ся до когб, *Левч.* jmds Nachbar sein wollen. [когб vor jmdm.

Посорб́мити ся, sich schämen, —

Посорб́мно, *adv. M.* schimpflich, schmähhlich. [werden.

Посб́хнути, *v. n.* trocken, dürr

Посб́чити, *v. a. s.* Спосб́чити.

Посб́щина, *f.* Grundsteuer, bemessen nach der Anzahl der Pflüge (сб́ха), *f.*

Поспа́дати, *v. n.* nach u. nach herabfallen.

Поспати, *v. a.* ver-schlafen.
 Поспéкати ся когось, jmds los werden, *s.* Пék. [(спер-).
 Поспирáти ся, *v.* Спирáти ся,
 Посперечáти ся, in Streit gerathen.
 Пóспит, *m.* Versuch, Essay, *m.* Ос. (61) VII. 34; 2) Erfahrung, *f.* ГБ.
 Поспитáти, *v. a.* nach-fragen; versuchen; erfahren.
 Пóспів, *m.* Sang, Gesang, *m.* ОИ.
 I. Поспівáти, *v. n.* reifen, zeitig werden, *Ч.* IV. 55.
 II. Поспівáти, *v. a.* einwenig singen; 2) nacheinander singen.
 Поспівá, *n. s.* Пóспів, Gedicht, *n.*
 Поспівний, *a.* роétisch, *Ст.*
 Пóспіль, *adv.* К. s, Поспóлу; 2) in einem Zug, ununterbrochen.
 Поспíлий, *a.* reif.
 Поспíльний, *a.* gemeinschaftlich, Gemein-, social; -a рiч Gemeinwesen, *n.* Republik, *f.* V.; *adv.* -но з ким mit jmdm zusammen, verbunden, *Рy.*
 Поспíльський, *a.* ОИ. s. Пóспíльний, громадський. [Pöbel, *m.* С. I. 250.
 Поспíльство, *n.* das gemeine Volk,
 Поспíльщák, *m.* Republikaner, *m.*
Пар.
 Поспíльщина, *f.* Republik, *f.* Пар.
 Пóспір, -ору, *m.* Unkraut im Roggen, *n.*
 Поспíти, *v. n.* s. Поспівáти I, zur Reife kommen *Кн.*; 2) zur rechten Zeit ankommen, eintreffen.
 Пóспíх, -ixу, *m.* II. 108 Eile, Geschwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f.*; 2) *pl.* пóспíхи Art früher Kartoffeln, (*B.*).
 Поспíшáти, (-áти), *v. n.* und — ся *M.* eilen, sich beeilen; — ся дiлом, *Левч.* sich in der Arbeit sputen.
 Поспíшний, *a.* еilig, eilfertig; Eil-, Schnell-, *ГШ.*
 Поспíшник, *m.* Förderer, *m.* Шар.
 Поспíшність, -ости, *f.* Eile, Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f.* Пар.
 Посплáти, *v. a.* s. Сплáти.
 Посплáчний, *a.* M. Schulter an Schulter, Arm an Arm. [Сповнáти (ся)
 Посповнáти ся, sich füllen; 2) s.
 Посполитák, *m.* K. Wehrmann zum Landsturm geh.
 Поспóлу, (поспóли, *V.*) *adv.* insgesamt, zusammen; gegenseitig.

Посполóдний, *a.* republikanisch, *Вах.*
 Поспоминáти, *v. a.* s. Споминáти.
 Поспорáти, *v. n.* в чiм, з чим в робóтi: trachten dass man fortkomme, fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit gerathen, *Др.* с. 71. [bringen; erfinden.
 Поспосóбити, *v. a.* (*Фр.*) zuwege
 Посправлáти, *v. a.* zurechtweisen (mehrere): до когó; 2) vieles mehreren anschaffen (Kleider etc.). [*Левч.*
 Посправно, *adv.* richtig, correct,
 Поспретчáти ся, *v.* Пручáти ся.
 Посприáти, *v. n.* кому́ Gunst zeigen, *Ст.*
 Попускáти, *v. a.* loslassen, losbinden; 2) herablassen; 3) мóгуза & Seile drehen; 4) verthun, verschwenden, *Кв.* 271.
 Посрiблiти, (-срiбнити, -срiбри-ти), посрiблювати, *v. a.* versilbern.
 Поссéля? *Н.* 38: на поссéлю сiсти?
 Поссихáти ся, vertrocknen, dürr werden (u. dadh kleiner od. härter werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.
 Поссувáти, *v. a.* zusammen schieben.
 Постáв, -у, *m.* ganzes Stück Tuch, Tuchballen, *m.*
 Постáва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Heeres &); Haltung, das Aeussere, *Н.* 4.
 Постáвéць, -вцá, постáвчик, *m.* Art grösseres Trinkgefäss; Tasse, *f.*; 2) Leuchter, *m.* С. II. 155.
 Постáвити, (-вляти), *v. a.* hinstellen, stellen, aufstellen, setzen; aufrichten, erbauen, aufführen, (будiнок &); * — когó на нóги jmdm auf die Beine helfen; 2) — ся (з чим) ansehnlich womit auftreten; *b*) — ся до когó gegen jmdn sich keck, drohend stellen; *v. n.* — на свóim seinen Willen durchsetzen.
 Постáвка, *f.* *Ст.* s. Полиця 1); 2) Anstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.* (in d. Mathem.), *Пар.*
 Постáвкувати, *v. n.* hin u. wiederum stehen bleiben, müssig bei d. Arbeit —.
 Постáвний, *a.* positiv, additiv.
 Постáвник, (*d.* -ичок, *Ч.* III. 110), *m.* grosse Wachskerze; 2) Opfer für e. Heiligen, *n.*; 3) grosser Leuchter. [*Term.*
 Постáвóчне числó, Postzahl, *f.*
 Пóстáй, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*
 Пóстáль, *f.* Sturmhut, *m.* (Aconitum).

Постань, *f.* B. Stellung, *f.* Standpunct, *m.* [scheinen.

Постань *n.* K. das Entstehen, Er-
Постанова, *f.* Einrichtung, *f.* Ameublement, *n.*; 2) —, постановленя, *n.* Entschluss, Beschluss, *m.* 32. Verordnung, *f.*

Постановитель, *m.* Gründer; Anordner, *m.* Пол.

Постановити, (-вляти), *v. a. s.* По-
ставити 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарати, *v. a.* щось und — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; ver-, beschaffen. [Greises.

Постаречий, *adv.* nach Art des
Постарити ся, постарити, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постаростити, *v. n.* кому jmdm bei d. Hochzeit als староста dienen, *Вах.*

Постарше, *n. coll.* die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *C. II. 107.*

Постать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; за — заходити als Vorschnitt (in) die п. anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *n. K.*; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Постатень, -тя, *m.* Bestand, *m. gew. pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *B.*

Постати, *v. n. s.* Повстати, entstehen.

Постаткувати, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit anhalten, *ВВ.*

Постатний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *32.* [den.

Постаточніти, *v. n.* gesetzter wer-

Постачати, (-яти), *v. a.* когó чимось jmdn womit (reichlich) versorgen, *H. I.* — вість Kunde bringen, *Фр.*; darreichen, liefern, *P. II. 189*; 2) — ся *He.* Stand halten.

Постежка, *f.* Wegwespe, *f.* (Pompilus).

Постелити, *v. a.* ausbreiten; austreuen; 2) betten, — ліжко, постіль das Bett machen, zurichten; — ся *s.* Стелити ся.

Постельник, *m. K.* Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemach & des Szaren). [275], *f. s.* Постіль.

Постеля, (*aug.* постелюга, *Ч. I.*

Постепеня, *n.* Steigerung, Gradation, *f.* Зап.

Постепенити, *v. a.* steigern.

Постепенний, *a.* Зап. fortschreitend, stufenweise.

Постерегатель, *m.* Beobachter, *m.* Пу.

Постерігати, постеречи, [постеріжку, (-гу), постережеш], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P. I. 63* sich in acht nehmen. [gen, *Ф. s.* Застигати.

Постивати, *v. n.* vor Schauer estar-

Постигати, постигнути, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v. n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *He.*

Постигненя, *n.* Betretung, Ueerraschung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Постигний, *a.* *Ч. V. 826* plötzlich.

Постійно, *adv.* *Зак. s.* Скоропостійно.

Постійний, *a. s.* Сорбний, *K.*

Постіле, *M. Ос. (62) I. 99?* за постіле щось мати für nichts halten.

Постирати, *v. a.* nacheinander abwischen; 2) abreiben.

Постискати, *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Постити, (пощу, постити), *v. n.* fasten, die Fasten halten. [стигати.

Постічи, (постігти), *v. a. s.* Постібати, (-бгати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Постій, *adv.* soviel, so.

Постійний, *a. V.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s. a. m. N. e.* Berges, *Gr. 6.*

Постійниця, *f. Ч. V. 711?*

Постійність, -осги, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f. Ос.*

Постіл, -бла, *m. s.* Постόли.

Постіль, -ели, постільниця, *Гол. III. 153.* (*d.* постілка, -івка), *f.* Bett; Bettzeug, *n.* Betten, *pl.*; — довгу мати lange bettlägerig sein.

Постільга, *m.* Thurnfalke, *m.* (Falco tinunculus). [ochroleuca.

Постілка жовтільниця, Scabiosa
Постільний, *a.* Bett; -а блохця Bettwanze, *f.* (Acanthia lectul.).

Постільці, *pl. dim. s.* Постόли.

Постініти, *v. n.* erblassen wie e. weisse Wand.

Постінний, *a.* Wand, *B.*

Постник, *m.* постниця, *f.* strenger

(-e) Beobachter (-in) der Fasten. [Кн. Постникувати, *v. n.* streng fasten, Постничество, *n.* strenges Fasten, *He.*

Поствий, *a.* Fasten-, -vi пісни in den Frühlingsfasten gesungen, *s.* Весвянка 3).

Постой, -бію. *m. gr.* Quartier, *n.* Einquartierung, *f.* постоем стобати ein dauerndes Standlager haben, *Og.* 192.

Постобли. (*d.* постоблики, постоблиці, *aug.* постоблиця), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мостити *Me.* 294 *B.* flechten.

Постолівка, *f.* Centaurea scabiosa. Постолінка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster chinensis). [М. II. 97. *B.*

Посторонь, *adv.* abseits, seitwärts, Посторонити ся, *P.* II. 185 auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.

Посторонний, *a.* anderweitig, *Пар.* Посторінок, (-бінок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*

Постоя, *f.* T. Bestand, *m.* Situation. Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шобна).

Постойалець, -ляця, (-янець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постійальцевий; 2) Muschelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum], *Vol.*

Постоянє, *n.* Stand, *m.* Stellung, *f.* Постоянний, *a. s.* Постійний, *adv.* -янно, *Zan.* I. 321. beständig, stets; постійяність, *f. s.* Постійність.

Постояти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *P.* I. 4; — з ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.

Постравити, *v. a. s.* Накормити. Пострадати, (-аждати *Ke.*), *v. n.* verlieren; — душею *Ч.* IV. 59 das Leben verlieren. [пдохоть.

Пострасть, *f.* *Py.* *s.* Пристрасть. Постратити ся чоґось, *Ч.* IV. 518 etw. verlieren.

Пострах, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.* Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-fetten &; — ся Furcht bekommen.

Пострибати, (-йбувати), *v. n.* davon springen, -huschen, -laufen; 2) vom

Bespringen des Stieres *H.* 140.

Пострибка, *f.* Ichthydium podura, *B.* Пострибунчик, *m.* *ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.

Постриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*

Постригальня, *f.* Tuchschererwerkstatt, *f.*

Постригати, постричи (-йти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.

Постриженник, (-йжник), *m.* Mönch, *m.* *OB.*

Постріл, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) *s.* Перестріл; 3) на пострілі *K.* in der Richtung, auf dem Wege.

Пострілє, *n.* *Кл. s.* Стрілє.

Постріляти, (-лювати), *v. a.* anschliessen. [rastium).

Постріт, *m.* Hornkraut, *n.* (Сепостріч, *f.* Berührungs-Begegnungspunct, *m.* (*B.*).

Пострічати, *v. a.* коґо, — ся з ким jmdm begegnen; sich b.; 2) mit Beistand entgegenkommen.

Постріш, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (*B.*); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [*n. pl.*

Построби, *pl.* *Ч.* IV. 95. Gebäude, Построитель, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2) *s.* Строїти stimmen.

Построїти, *v. a.* erbauen, zimmern; Построма *f. s.* Пастрама. *С.* II. 16. 168.

Постругати, *s.* Стругати. [brata. Постружка, *f.* Pyramidella dolapostружити, *v. n.* sich mit e. струп überziehen.

Постувати, *v. n.* *К.* II. 68. *s.* Постити. Постуденити, постудити, *v. n.* (*impers.* -ніло, -дїло), kalt, kühl, kälter werden.

Постудено, *adv.* zu kalt.

Постук, *m.* das Anpochen, Poltern. Постукати, постукувати, *v. n.* anschlagen, -klopfen; poltern. [*H.* 106.

Постукач, *m.* Polterer, Schreier, *m.* Постулювати, *v. a. s.* Стуліти.

Постуночки, *pl. s.* Постобли; черевички.

Поступ, *m.* Tritt; Schritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f.*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*

Поступати, (-йти, -йнувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до коґось

bei jmdm eintreten; 3) — *комусь чимось*, в чимось jmdm etw. abtreten, überlassen, *P. I.* 183. nachlassen, — в платнів den Lohn jmdm erhöhen; mehr geben; 4) — *собі* sich betragen, s. auführen, s. verhalten; verfahren: з ким mit jmdm; handeln; 5) *v. a.* *кого* machen dass jmd weiter trete.

Поступовець, -вця, *m.* Fortschrittmann, Fortschrittler, *m.* [schritt, *m.*

Поступівість, -ости, *f.* *Нас.* Fortschrittlichkeit, *a.* *Под.* s. Посерепа́ний; *adv.* -но stufenweise, in weiterer Folge.

Побступок, -пку, *m.* поступоване, *n.* Vorgehen, Verfahren, Benehmen, *n.*; 2) *That*, Handlung, *f.*; 3) s. *Побступ* 2); *pl.* побступки щасливі Wohlergehen, *n.*

Посуботити, *v. n.* вже посуботило *H. 12.* es hat schon Samstag angefangen.

Посувати, *v. a.* *в*о́hin rücken, schieben; 2) *in* Amte befördern; — *ся* sich weiter schieben, weichen. [суднік.

I. Побсуд, *m.* *посуда*, *f. coll.* s. *Побсуд*, *m.* *Ос.* (61) VII. *ВБ.* *посуда*, *f.* *Пар.* Urtheil, *n.* Meinung, Besprechung, *f.* Verdächtigung; Anklage, *f.* Vorwurf, *m.* [bearbeiten.

Посудачити, *v. a.* *H. II.* *критич* *Посудина*, (*d.* -їнка), *f.* kleines Gefäß, Geschirr.

Посудити, *v. a.* *verurtheilen*, richten, verdammen; *übel* nachreden; *verdächtigen*, *Пар.*

Посудливий, *a.* leicht u. gern *verdächtigen*, verleumdend, richtend.

Посуднік, *посудок*, -дка, *m.* Gefäß, *n. coll.* Küchengerath, -geräth, Böttcherwaare, *f.*

Посукати, (*посукнути* *веретеном*), *v. a.* *zusammendrehen*, -winden, -spinnen; *zwirnen*; 2) *zerschlagen*.

Посукбний, *a.* aus echter Wolle *a.* echtem Tuche.

Посукбщина, *f.* wollenes Tuche.

Посукритити, *v. n.* viel Lärm machen, *Надер* erregen. [*f.* *C. I.* 121.

Посула, *f.* *Versprechen*, *n.* *Lookung*, *Посула*, *n.* Land am Fl. *Сула*.

Посуляти, *v. a.* (*viel*) *versprechen*.

Посумирніти, *v. n.* *sanftmüthig* werden, *Фр.*

Посуміти, *посуміти*, *v. n.* *trau-*

rig, *verstimmt* werden; *sich betrüben*. **Посумніти**, *a.* *Зг.* s. *Сумний*. etwas betrübt. [rig sein.

Посумувати, *v. n.* *einwenig* *trau-* **Посунути**, *v. a.* s. *Посувати*; 2) *v. n.* *до* *кого* zu jmdm *hinziehen*, *hingehen*.

Посупити, *v. a.* *голову*, *Кв. 7.* — *ся* den Kopf *niederhängen*, *verstimmt*, *traurig*, *niedergeschlagen*, *düster* sein.

Посусідний, *a.* *Зг.* *Мега* (65). 172?

Посуставний, *a.* *Gelenk-* **Посутеніти**, *v. n.* *dunkel* werden (von d. *Abenddämmerung*) *C. I.* 41.

Посу́ха, *f.* *Dürre*, *Trockenheit*, *f.* *trockenes* Wetter. [2) *mager* machen.

Посушити, *v. a.* *trocknen*, *t.* lassen; **Посушливий**, *посушний*, *a.* *trocken* (*весна* etc.).

Посуятити *ся*, s. *Суятити* *ся*.

Посхапляти, *посхаплювати*, *v. a.* s. *Схопити*.

Посходити, *v. n.* s. *Сходити*.

Посціліти, *v. n.* *Ос.* (61) VI. 45. *früh-* *zeitig* auf, *emporschiessen* (*v.* *Pflanzen*).

Посціплювати, *посціпляти*, *v. a.* *zusammen* *heften*.

Посчащувати, *v. a.* s. *Счістити*.

Посчу́нути *ся*, s. *Прочунати* (*B.*).

Посяг, *m.* *К.* *посягнене*, (-гане), *n.* *das* *Vergreifen*, *Ausgreifen* nach etwas, *Uebergriff*, *m.* *tückisches* *Vorhaben*, *К.*

Посягáтель, *m.* на щось *der* *sich* *über* *etw.* *hermacht*, *herfällt*, *sich* *an* *einer* *Sache* *vergreift*.

Посягáти, *посягнути*, *v. a.* *щось* *erlangen*, *bekommen*, *Ваз.*; 2) на щось, *по* *щось* *wornach* *langen*, *greifen*; *etw.* *angreifen*, *sich* *woran* *vergreifen*, *einen* *Uebergriff* *thun*.

Потабáчити, s. *Затабáчити*.

Потавáти, *v. n.* *ver-*, *untersinken*, *Ф.* *untertauchen*. [*heimnisvoll*, *C. II.* 257. *До*.

Пота́емний, (-вний), *a.* *geheim*, *ге-* **Потáй**, (*m.* *d.* *Genit.* *vor* *jmdm*), *пб-* *тайки*, *пота́йком*, *пота́йма*, *Ф.* *adv.* *ge-* *heim*, *im* *Geheimen*, *heimlich*.

Потáйдух, *m.* *Dämon*, *m.*

Потáйний, *пота́йливий*, *Ф.* *a.* *heim-* *lich*; *heimtückisch*.

Потáйнік, *m.* *Versteck*, *n.* *geheime* *Kammer*; *Labyrinth*, *n.*; 2) *Mine*, *Grube*, *f.* *III.* *I.* 107; 3) * *das* *heimnisvolle* *Innere*, *Фр.*

Потайница, *f.* heimtückisches Weib, *Pis.*

Потайність, *-ости, f.* Heimtücke, *f.*

Потайти, *v. a.* verheimlichen, verbergen.

Потак, *m.* Werkstück zum Drehen des Gespinnstes von den Spulen; 2) männl. Schamglied, *n.* Ч. I. 311.

Потакати, *v. n.* Ко. 406 за кимось, комусь jmds Partei nehmen, jmdn begünstigen, jmdm Vorschub leisten, *K.*; 2) —, потакувати кому, за ким, jmdm in allem beipflichten, zu allem Ja sagen.

Потакач, *m.* Ja-Bruder, Ja-Mensch; 2) eitler Schwätzer, Zungendrescher, *m. K.*

Поталь, *adv. s.* Пóсаль. [mit Füßen.

Потала, *f.* Misshandlung, *f.* das Treten

Поталанити, *v. n. impers.* glücken, gelingen. [tzig umrühren.

Поталпати, *v. a.* besudeln, schmutzen.

Поталий, *a.* ver-einsunken; eingefallen, concav.

Поталувати, *v. a.* mit Füßen treten (damit sich etw. lege: сіно etc.); *misshandeln; *s.* Потолóчити.

Потаніти, *v. n. s.* Подешевіти.

Потанути, *v. n.* М. II. 77 schmelzen, *s.* Потати. [zen, ein Tänzchen machen.

Потанцювати, *v. n.* einwenig tanzen.

Потан, *m.* Patapius. [trinken.

Потапати, *v. n.* untersinken, er-sinken.

Потапці, *pl.* Art Suppe mit geschnittenen Brotstückchen, *Ro.* 189. II. 235., 260?

Потарашити, *s.* Потаскати.

Потаряти, *s.* Потеряти.

Потаскати, поташити, *v. a.* hintragen, schleppen. [Потанути, потавати.

Потати, *v. n. s.* Потонути, (*B.*); 2) *s.*

Потакати, потахнути, *v. n.* einfallen, -gehen versinken, er-, verlöschen, ausgehen; crenpiieren.

Потач, *m.* Raum für Hühner unterm Ofen, Hühnerkäfig, *m.*

Потачати, *v. a.* шматє die Wäsche mangeln (mit d. Handmange).

Потачка, *f. s.* Потак 1); 2) Nachsicht, *f.* Willfahren, *n.* давати -ку, *K.*

Поташ, *m.* Pottasche, *f. adj.* поташний.

Поташня, *f.* Pottaschesiederei, -fabrik, *f. B.*

Малоруско-німецкий Словар.

Потаяти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Потвар, *f.* Gezücht, *n.*

Потвара, *f. B. s.* Потвір.

Потвєрженє, *n.* Bestätigung, Bekräftigung, *f.*

Потвердий, *a.* zu hart.

Потвердити, потвєржати, *v. a.* bestätigen, bekräftigen; — лєкцию wiederholen.

Потвір, -ору, *m.* потвора, *f.* Лєвч. Ungethüm, Unthier, Ungeheuer; Monstrum, *n. U.*; Caricatur, *f.* Лєвч. Пот. III. 36. 132.

Потворіти ся на кого, на щось jmdn, etw. zu bekommen trachten, *s.* Полакомити ся; sich an etw. machen. *Пот. III. 131.*

Потєкати, *v. n. s.* Витєкати.

Потелєпати, † *v. a.* schütteln; — ся дєсь hintrotteln.

Потемєйти, (-іти), *v. n.* — ся sich stärken, *s.* erholen.

Потемєй, *pl.* dunkle, tiefe Waldklüfte, *s.* Темєй.

Потемки, *adv. in* Dunkeln; *s.* На —.

Потемніти, (-яти), *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; blind machen.

Потемніти, потємрїти, потємнотїти, *Py. v. n.* dunkel werden, sich verfinstern, lichtlos werden.

Потємря, *m. f.* der (die) blindlings wo hingeht, tastet. [207. *s.* Помрака.

Потємрява, *f.* dichter Nebel, *Og.*

Потєплї, *adv.* wann es warm wird.

Потєплїти, *a. n.* wärmer, warm werden.

Потєра, потєрати, & *s.* Потєря &.

Потєрай, -краса, *f.* die verlorene jungfräuliche Zierde (в понєділок по слюбі).

Потєрати, *s.* Потирати.

Потєрєба *f.* etw. Zerriebenes: Heu &.

Потєрєбити, *v. a. s.* Терєбити.

Потєрніти, *v. a.* mit Dornen versehen; — кашу Ч. IV. 82?

Потєрпїти, *v. n.* vor Furcht von Zeit zu Zeit starr werden, sich ängstigen, besorgt sein.

Потєрпїнє, *n. II.* 48 Leiden, Ertragen, Gedulden, *n.* Duldng, Nachsicht, *f.*

Потєрпїти, *v. n.* er-leiden, erdulden ertragen; sich gedulden, Geduld haben.

Потєрпїти, *v. n.* starr, steif werden.

Пóтерть, *f. s.* Потеру́ха, по́тереба.
 Потертé, *n.* das Reiben.
 Потéрти, (*пiрý, пiрéш*), *v. a.*
 an-reiben; zerreiben, zerknittern; be-
 streichen. [Abfälle, *pl.*
 Пóтерубé, *n. coll.* Ueberbleibsel,
 Потеру́шка, *f. Wein.* e. kleineren
 gemeinen Fisches, *H.* 271.
 Потéрчá, -ати, *n.* потерчу́к, *m. s.*
 Поторóча, *Пот.* III. 59.
 Потéря, *f. Kn.* (*aug.* потерю́ха *H.* 43),
 Verlust, Schaden, *m.; 2) aug.* Schlägerei, *f.*
 Потеря́ти, *v. a. Ч.* IV. 129. *Me.* 128
 verderben; 2) verlieren, einer Sache
 verlustig werden.
 Пóтесь, *m. Ч.* VII. 551 Art грéбинь.
 Потесáти, (*потéшу, потéшеш*), *v. a.*
 nacheinander zuschneiden, -hobeln.
 Потéгyрити ся кудáсь *Кух.* (*Ос.*
 (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
 Потечý, (*потекý, u. -ечý, -ечéш*),
v. n. aus-, hinfließen, hervorquellen,
 -rinnen; 2) — ся (*praet.* потiк), ку-
 дáсь wo hinschlendern, hinlaufen.
 Потечнýй, *a.* oberflächlich, *B.*
 Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser
 Zeit; 2) bis hierher, bis zu diesem Ort;
 so weit. [бéньки.
 Потибéньки, *pl. Ко.* 229 s. Ти-
 Потижéнно, *adv. Кв.* 320 wóchen-
 Потýкало, *n. s.* Попихáч. [tlich.
 Потикáне, *n. s.* Поткáне.
 Потикáти, *v. a.* когó behelligen,
 verunglimpfen, *Мх.*; — кимóсь jmdn
 schurigeln; 2) — слiдý Spuren machen,
 gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудáсь
 wohin sich begeben; *b)* stolpern.
 Потикáч, *m. ОИ.* s. Потýкало?
 Потикнýти ся, umgehen, sich auf-
 halten; 2) s. Спотикáти ся.
 Потýлe, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
 Потýлиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
 Потили́шник, *m.* Schlag, Stoss
 aufs Genick, *m.*
 Потýлýк, *m.* grosser dickbáuchiger
 Topf aus Потелýч: *adj.* потелýцкий &
 Потинáльница, *f. ?*
 Потинáти, *v. a. s.* Потýти.
 Потýр, *m.* krüppelhaftes Wesen, Miss-
 geburt, *f. s.* Поторóча; 2) Gegenstand
 der Misshandlung, Sündenbock, *m. У.*
 Потýрáне, *n.* das Anreiben, Strei-
 chen; 2) das Herumtreiben, ziehen;

Missbrauch, *m.* Misshandlung, *f.*
 Потýрáти, *v. a. s.* Потéрти; 2) *v. n.*
К. I. 168 s. Пóневiрáти ся.
 Потýрок, -рка, *m. dim. s.* Потýр 1);
Ч. I. 21 s. Поторóча.
 Потискáти, потиснýти, *v. a.* (ein-
 wenig, oft) drücken, pressen.
 Пóтисок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck,
*m.** учýти вóвон Wind bekommen, (*Фр.*).
 Потýскый, *a.* an der Theiss, *Гол.*
 Потихáти, *v. n. s.* Утихáти.
 По- (*тáхо, d.* по-) тихéнько (-у),
 -хисéчку, *М.* потихóнько, *adv. s.* Тýхо &
 I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -káfíg,
m. (B.).
 II. Пóтич, *adv.* stolpernd, *f.*; увáсти —
 Потýчити, *v. a.* горóх & mit Stan-
 gen bestecken. [a татýнів потáк.
 Потýчка *f. dim. Ч.* I. 311: мáмина —,
 Потýй, *m. s.* Когýт.
 Потýк, -óка, (*d.* потýчок), *m.* Bach,
 Giessbach, *m.; 2) †* Verbannung, Acht,
f. ИГ. (потóк).
 Пóтим, *adv.* hernach, hierauf, dann;
 — тогó *P. I.* 29 = нiсля тогó darauf,
 nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destowe-
 niger, und vollends gar nicht: колы́ вже
 ти не пам'ятáти, а я́й пóтим *Пе. Ко.*
 373; було́ й пóтим war ganz gleichgiltig.
 Потýпáха, *f.* потýповище, *n. (Фр.)*
 feile Dirne, Metzge; Trulle, *f.*
 Потýпáч, *m.* der mit den Hánden
 dreinschlägt: *Wein.* des Webers, s. Отi-
 пáти *Ч.* III. 162.
 Потýпнýй, *m. f. s.* Непосидýющий.
 Пóтiсний, *a.* zu eng.
 Потiснýти, *v. a.* drücken, fortschie-
 ben, -stossen, exterminieren, *К.* — ся
 enger aneinander rücken, *Кч.* 284.
 Потýти, *v. n. Ко.* 15. III. II. 22 s. Пiрти.
 Потýха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Ver-
 gnügen, *n.*
 Пóтич, *m.* — гiркýй Schusterpilz,
m. (*Boletus luridus*); — сáнýй Roth-
 fuss, *m.* (*Boletus erythropus*), *Вол.*
 Потýчýти, *v. a. Кол.* I. 161 s. По-
 точáти 1). покотýти. [vergnügen.
 Потýшáти, (-ити), *v. a.* trösten;
 Потýшенe, *n. s.* Потýха. [heiter.
 Потýшний, *a.* freudig, froh, lastig,
 Потýшник, *m. s.* Утiшýтель.
 Пóтька, *f. s.* Плотýця, (*B.*).
 Поткáне, *n.* das Weben, Wirken auf

dem Aufzuge, s. *Поріо́; 2) Aufzug, Anzettel, m. Gewebe, n. K.*

Поткати, (*пiтчу́, пiтче́м*) *v. a.* durchwirken, sticken, s. *Поткати́в*, *Ч. V. 489.*

Потла́мити, (*-ла́ти*), *v. a.* s. *Тла́мити*. [*verdunkeln, umwölken.*

Потьма́рїти, *v. a. Зап. (Вер.) I. 3.*

Потовары́шити, *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Кч. 317.*

Потовый, *a.* Schweiss-, im Schweisse erworben, sauer; 2) schweisstreibend, *Пар.*

Пото́вица, *f.* Schweissdrüse, *f.*

Потовкати, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.

Потовка́ч *m. s.* *Товка́ч 1).* [*дующий.*

Потовкучий, *a.* *Левч. s.* *Непоси-*

Пото́ви, *потолн*, *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.

Потовстїти, *готовца́ти*, *v. n.* fetter, dicker, corpulent werden.

Потовчї, *v. a.* zerschlagen, -stossen, pochen; *дрїбно, міако* — klein-, feinstossen.

Потогбнний, *a. s.* *Потовый 2).*

Пото́к, *-о́ка*, *m. Не.* — *електри́чний* elektrischer Strom; 2) *pl. N. e.* Berges.

Пото́кани́ти, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, s. d. folg.

Пото́кми́ти *v. s.* übereinkommen, sich einigen, s. *верст.*

Пото́лыти, *v. a.* — *со́бі се́рце Зап. II. 574* seinen Unwillen beschwichtigen.

Пото́лоче, *n. Ч. III. 235* я. *Толока́*, bes. die Arbeitsleute der *толока́*.

Пото́лочїти, *v. a.* zertreten, nieder-treten, zerdrücken.

Пото́лужник, *m. s.* *Ивиль.*

Пото́ля, *f. Н. 66. Ч. V. 733* das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*

Пото́мний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — *час Ос. (61) VI. 169* kommende, künftige Zeit.

Пото́мність, *-ости*, *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f. Гол. K.*

Пото́мок, *-мка*, *m.* Nachkomme, *m.*

Пото́му, *adv. s.* *Потім*: на — auf später, für sp.

Пото́нїти, *потончїти*, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — *голосочок тоненький.*

Пото́нкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Пото́ну́ти, *v. n.* versinken, ertrinken.

Пото́нча́ти, (*-ша́ти*), *v. n.* dünner, schwächer werden.

Пото́па, *m.* *потопна*, *f.* Flut, *f.* (— *свїта*) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*

Потьо́пати *ся* *дець* wo hintrotteln.

Пото́пельник, *пото́плáвник*, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.

Пото́пїти, (*-па́ти*), *v. a.* ertränken, erstäufen; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — *ся* ertrinken; *b)* schmelzen (*v. n.*). [*Schmelzen.*

Пото́плена, *n. s.* *Пото́п; 2) das*

Пото́пний, *a.* *-ї водо́и* Wasserfluten, *pl. K.*

Пото́пта́ти, *v. a. s.* *Подпта́ти.*

Пото́птом, *adv. K. I. 4.* wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.

Пото́пчина, *f.* Stoss, Pralm, *m.*

Пото́ргати, *v. a. s.* *Торгати.*

Пото́ржка, *f.* gewaltsamer Einfall, *Зап.*; 2) Auction, *f. Пис.* [*Stoss, m.*

Пото́ркнене, *n. Вах.* Berührung, *f.*

Пото́ркну́ти, *v. a.* berühren, stossen.

Пото́роуїти, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [*rasseln.*

Пото́рохтіти, *v. n.* dahinkollern

Пото́роча, *-а́ти*, *n.* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind; 3) Wechselfalg, *n. s.* *Відміна 3).* *Пом. III. 58—60. 134.*

Пото́рочити, *v. a. s.* *Торочити.*

Пото́рчїна, *f.* kleiner Bach; 2) Strecke, *f.* Strich e. Baches, *m.* Bett e. Baches, *n.*

Пото́чїти, *v. a.* hinwälzen, -kollern; 2) nacheinander zernagen, -fressen; 3) *n.* dreheln.

Пото́чкува́ти, *v. a.* punctieren; *пото́ччкóваний*, *a.* fein punctiert.

Пото́чний, *a.* current, laufend.

Пото́чок, *-чка*, *m. dim.* Bächlein, *n. s.* *Потік 1).*

Потра́ва, *f. Н. 100. С.* *Стра́ва; 2) s.* *Потра́та.*

Потра́вити, *v. a.* verzehren, *С. II. 170.*

Потра́виця, *f. s.* *Отáва*, *Мі. II. 408.*

Потра́вка, *f.* Eingemachtes mit Sauce, *Ragout, n. Зап.* [2) *s.* *Потрпет.*

Потра́ть, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;

Потра́та, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.

Потра́тити, (*-а́ти*), *v. a.* viel

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morden lassen.

Потратувати, *v. a.* zertreten.

Потрафити, (-фляти), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до когó zu jmdm recht kommen, eintreffen.

Потреба, (потребіана *K.*) *f.* Bedürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Nothfall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потреба es ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlacht, Kriegszeit, *f. Левч.*; 3) *s.* Поминки; 4) *pl.* потреби Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -зна Bedarf, *m.* Zubehör, *n.*

Потребен, *a. s.* Потрібний 2).

Потребини, *pl. K.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потребити, *v. a.* verbrauchen, verzehren, Aufwand machen, *K.*; 2) vernichten *III. II.* 236.

Потребувати, *v. n.* щось, чогось, когось, brauchen, nöthig haben, be nöthigen, bedürfen. [aufschrecken, *Kч.* 6.

Потрєвжити, *v. a.* beunruhigen,

Потрєтє, (-є), *adv.* drittens, zum dritten. [halten.

Потрїмати, *v. a.* eine Zeit lang

Потрїнити, *v. a.* zerdreschen, zerknittern, zerfetzen.

Потрїножити, *v. a.* — конї drei Füsse e. Pferdes zusammenkoppeln.

Потрїб, -єби, (*d. potriebka*), *потрїбе, n. s.* Потреба 1), 3).

Потрїбки, *pl.* alles Verbrauchte, *См.*

Потрїблїнє, *n. Под.* Gebrauch, Genuss, *m.* [Потребїти 1).

Потрїблїти, *v. a. КС.* (83) VII. s.

Потрїбний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv. s.* Потреба 1) *impers.*; 2) чогось dem etwas noth thut, der etw. benöthigt, braucht, bedürftig. [Надїбе.

Потрїбність, -ости, *f. coll. Біл. s.*

Потрїпати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (*e.* Kleid).

Потрїпки, *pl.* Fransen, *pl. (B.).*

Потрїпувати, *v. a.* когó чим *He.* schmähen, schelten. [zerbersten, springen.

Потрїкати, *v. n.* nach u. nach I. Потроїти, *v. a.* vergiften.

II. Потроїти, *v. a.* verdreifachen.

Потроїти, *v. a.* treten, trappen,

s. Подотїати (*B.*).

Потросїна, *f. Зг. s.* Трїни.

Потростїтник, *m.* Rohrsäuger, *m.* (*Salicaria*).

По-трóха, (-хи), *d.* по-трóшка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bisschen.

Пóтрóхи, *потрóшини, Ч. II.* 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse *v.* geschlachteten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потрóшник, *m.* Kleinhändler, *m.*

Потрóшня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потрóщити, *v. a.* zerschlagen, zerbrechen.

Потрудїти, *v. a. s.* Трудїти.

Потрўнїшити, *v. n. s.* Стрўнїшити?

Потрусїти, (-ўшу, ўешш), *v. a. s.* Потрусїти.

Потругїти, (-учїти, -ўчувати), *v. a.* stossen, anstossen; — кому́ боки *Кч.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

Пóтрух, *m.* Gezucht, Gelichter, *n. Ко.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — бїлий Lunge, *f.*; — чóрний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, пóтгрушки *s.* Пóтрóхи. [faul, *K.*

Потрўхлий, *a.* moderig, morsch,

Потрўхнўти, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden. [трух 3)?

Пóтрых, *m. Ф.* (*Пр. V.* 265) *s.* Пó-

Потрýchкати, *v. n. s.* Пошкандибїти.

Пóтряпки, *pl. s.* Пóтріпки.

Потрясїло, (-їйко), *m.* der sich schüttelt.

Потрясїти, *потрясїти, (-су, -сєш), v. a.* schütteln; erschütteln; — ся erschüttelt werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

Пóтрясок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f. Пар.*

Потўга, *f.* Kampf, harter Strauss, *Me.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, *s.* Відрїда, *IG.*; 3) Truppenmacht, *f. Кч.* 182; 4) *s.* Потўха; *Пом.* III. 40.

Потўгувати, *v. n.* чимось sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden. [tigung, *f.*

Потўженє, *n. Зар.* Erstarkung, Kräfte-

Потужїти, *v. a.* befestigen, bestärken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Wehmuth sehnen, *s.* Тужїти.

Потужний, *a. K.* mächtig.
 Потужник, *m.* Machthaber, *K.*; 2) der die Macht jmds bildet, *K. Пом.*
 III. 112. 133. [tiger werden, *K. ВВ.*
 Потужити, *v. n.* erstarken, mächt.
 Потула, *f. s.* Потоля, потуха.
 Потулець, -ля, *m.* потульчий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schoskind, *m.*
 Потульність, -ости, *f.* Fügsamkeit, *f.* Sanftmuth, *m.* [mühsam hintrotten.
 Потупати, *v. n. M.* trippelnd fortgehen.
 Потупити, (-плати), *v. a.* abstumpfen; blasirt machen, *T.*; 2) — очи в сёмлю, — ся den Blick zur Erde niedersinken. [te Behandlung.
 Потурани, *n.* das Schurigeln, schlecht.
 Потурати, *v. n.* кому nachgeben, willfahren; на коб, на що berücksichtigen, *Пом.* III. 36. [beunruhigen.
 Потурбувати, *v. a.* etw. misshandeln,
 Потуремне, *s. n. a.* Gefängnisgebühr, *f.*
 Потурецки, *adv.* türkisch.
 Потурити, *v. a. H.* 252 antreiben.
 Потурнак, *m.* Renegat (der türkisch geworden), *Мор.*
 Потурнути, *v. n.* sich rühren.
 Потурбй, *m. s.* Кертіця.
 Потурчити ся, ein Türke werden.
 Потускнати, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; потускати, *Фр.* matt werden.
 Потускувати, *v. n. s.* Потужити 2).
 Потуха, *f.* Frost; Muth, *m. H.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — давати кому; 2) Beschwichtigung, Erleichterung, *f. Кв.* 277.
 Потухати, (-ухнути), *v. n.* erlöschen, verlöschen, ausgehen. [гасити.
 Потушити, *v. a.* auslöschen s. Потухнути, *v. a. См.* anhauchen, anblasen. [wirten, s. Потостити.
 Потчивати, *v. a. gr. Кв.* 259 be-
 Потюк, потюх, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (*Boletus regius*)
 Вол; 2) Gerstenammer, *m.* (*Emberiza miliaria*).
 Потюканець, -ця, *m.* Art Pilz.
 Потюковице, *n.* Ort wo viele Pilze потюкй sich finden.
 Потюпати, *v. n. s.* Потупати.
 Потя, -яти, (*d.* потятко), *n.* Küchlein, *n.* junges Vöglein.

Потяг, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — слова *K.* Redewendung, *f.*; 3) потягом того же nachdem *K.*; 4) Gestell, Gehänge, *n. См.*
 Потяганка, *f.* das Herumzerren.
 Потягати, потягнути, *v. a.* hinziehen; rufen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до себе an sich ziehen; 2) — до суду vor Gericht ziehen, belangen; коб до одвічальности zur Verantwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; коб чимось jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимось für etwas sein, за кимось jmds Partei nehmen; — а корось von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich recken, s. ausstrecken; s. ausdehnen; (двогво —) sich in die Länge ziehen, dauern; він двогво не потягне wird nicht lange leben. [Schuster).
 Потягач, *m.* Knieriemen, *m.* (der Потяглий, *a.* lünglich, gestreckt, lang
 Потяжкий, *a.* zu schwer. [g.(B).
 Потямити, *v. v. s.* Помятати.
 Потяти, (питну, питнєш), *v. a.* zerschneiden, zerhauen, zerschlagen; zernagen.
 Потяч, *m. s.* Потюк. [Гн. 42.
 Потячий, *a.* des пота. s. Күрячий,
 Поуз(ь), *praep. m. d. Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пом.* II. 21. — вікна an dem Fenster vorbei, hin; поузбіч neben, nahe an, *Ог.* 178.
 Поузброїти, *v. a.* bewaffnen.
 Поуніичити, *v. a.* unirt (katholisch) machen, *He.*
 Поурмити, *v. a.* zertreten.
 Поуслабати, *v. n.* schwächer, loser, laxer, lockerer werden.
 По-утру, *adv.* in der Frühe, früh; 2) Ч. V. 144 s. Завтра.
 Поучати, поучити, *v. a.* belehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen. [richt, *m.*
 Поучене, *n.* Belehrung, *f.* Unter-
 Поученець, -єнца, *m.* ein Abgerichteter (z. B. Soldat).
 Поучний, *a.* Вах. belehrend, lehrreich.
 Пофамелок, -лка, *m.* weitschichtiger Verwandte. [зувати.
 Пфантувати, *v. n. s.* Фанта-
 Пфантувати, *v. a.* nacheinander pfinden.

Пофарбувати, *v. a.* färben.
 Пофатати, *v. a. s.* Похпати.
 Пофатний, *a. s.* Похпний. [*ге, f.*
 Пофілок, -лка, *m.* Gattung der Thie
 Похобщина, *f.* Pornographie, *f.*
 Похалупити ся, ein халупник
 werden, zum *x.* herabkommen, (*B.*).
 Похамрати, *v. a. §. s.* Поправити.
 Похавати, *v. a.* wegschnappen, auf-
 greifen; 2) — ся. *Ст.* sich sputen.
 Похапцем. *М.* на похапці, *adv.*
 schleunig, hastig.
 Похва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
 Похвала, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lo-
 beseherbung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der
 Samstag in der fünften Woche der gros-
 sen Fasten, *Ч. III. 12. Pa. I. 166.* die
 f. Woche selbst. [*delei, f.*; 2) Prahlerei, *f.*
 Похвальба. *f. С. I. 16* Lob, *n.* Lobhu-
 Похвален, *a. Ч V. 940 s.* Похваль-
 ний.
 Похвалка, *f. dim. s.* Похвала 1);
 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
 Похвалити, похваляти, *v. a.* loben,
 rühmen, preisen; 2) — ся чим sich wo-
 mit rühmen; б) -ляти ся prahlen, an-
 drohen.
 Похвальний, *a.* löblich, lobenswert,
 rühmlich; -а нділя *s.* Похвала 2).
 Похвальність, -ости, *f.* Rühm-
 lichkeit, *f. Пар.*
 Похвват, *m. II. 298* das Zugreifen;
 на похвваті was am meisten gefasst, ge-
 griffen wird (in *d.* Rathsel: die Thür,
 б) frei, gleich, schnell bei der Hand,
 leicht zum Erhaschen, *z.* Stehlen.
 Похвтань, *f.* Art Fangeisen.
 Похвта́ти, *s.* Похпати.
 Похвватний, *a.* was leichter zu fas-
 sen, zu nehmen ist, bei der Hand.
 Похверцювати, *v. n. s.* Хвер-
 цювати. *Зак.*
 Похвінець, -нця, *m.* Vaginulus.
 Похвисть, *f.* schlechtes Wetter.
 Похвортунити кому́сь, Glück
 bringen, *Ст.* дбля -ла.
 Похиба, *f.* Fehltritt, *m. Зап. d.* по-
 хибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Ver-
 stoss, *m.*
 Похи́йти. (-бляти), *v. n.* verfehlen,
 verpassen, verlieren; fehlen, verstossen.
 Похи́бний, *a.* fehlerhaft, irrthüm-
 lich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.

Похи́бність, -ости, *f.* Fehlerhaf-
 тigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
 Похибувати ся о чім, zweifeln, *Нас.*
 Похи́зувати ся, stolzieren, prahlen
 (в чім), *Ст. Зак.*; 2) Spass treiben.
 Похи́л, *m.* das Bücken, Bückling, *m. Ру.*
 Похи́лий, *a.* niedergebeugt; schief
 wachsend, sich niedersenkend (*дерево*).
 Похи́листий, *a.* hingebeugt, -ge-
 neigt, abhangend, schief, sich leicht nie-
 derbeugend, *К.*
 Похи́лийти, (-ляти), *v. a.* nieder-
 beugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich
 — —, gebückt hingehen.
 Похи́лість, -ости, *f.* Neigung, *f.*
СМ. s. Спохи́лість.
 Похи́льний, *a.* sich leicht nieder-
 bendend, biegsam; hinfällig, schwach;
 2) ergeben, unterthänig, *Гол.*
 Похи́льце -деревце, *n.* niedrig ge-
 beugtes, abhangend wachsendes Bäum-
 chen. [*sein, kränkeln.*
 Похи́рити, *v. n.* eine Zeit lang krank
 Похи́тати, похитувати, *v. a.* schüt-
 teln; hin u. her bewegen; — ся; похит-
 ну́ти ся *III. I. 202.* schwanken, wanken.
 Похитва́нити, *v. n.* (*Фр.*) *s.* По-
 гли́ити.
 Похи́туванє, *n.* das Schüttelein, *К.*
 Похи́вник, *m. s.* Похва.
 Похи́вок, -веу, *m. s.* Похóвок.
 Похи́д, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten,
n.; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m. adj.*
 похідний *s.* Походний.
 Похи́дник, *m.* Fackelträger, *m. ГИИ.*
 Похи́дніа, *f.* Fackel, *f. ГИИ. ВВ. s.*
 Смолоскіп.
 Похи́ц, -опу, *m.* до чо́гось, *Гол.* An-
 trieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
 Похи́цлийвий, *М. II. 136.* похпний,
a. bereitwillig zu fassen, strebsam, schnell,
 hastig, rührig, behend, flink, betriebsam,
 unternehmungslustig; geneigt, *Фр. adv.*
 übereilt, *У.*
 Похи́сний, *a.* Зг. *s.* Пожиточний.
 Похи́снувати ся, *s.* Покористу-
 вати ся.
 Похи́ть, похи́лийвий, & *s.* Похоть &
 Похлепну́ти ся, *II. 230* beim gie-
 рiegen Essen schlecht aufschlucken.
 Похлепга́ти, *v. a.* einwenig schlap-
 пен, schlappern. [*niederwallen, Ст.*
 Похли́нути, *v. n.* (wellenförmig)

Похліна, *f. См.* Einfluss, Eindruck, *m. Зак.* {scheln, *K.*

Похлібувати, *v. n.* комусь schmei-
Похлібця, *m. pol. Кч* 15. s. Облєсник.

Похмарити, *v. a.* Wolken bilden,
W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken
sich bedecken, wolkig, umwölkt werden.

Похмарний, *a. Пу.* bewölkt.

Похмелити ся, *P. II.* 21. (-мил-),
похмелити ся, *II.* 179. sich beraus-
schen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom
Saufen haben.

Похмерістати, *v. n.* schlecht eggen.

Похміль, *m.* похміє, *n.* Rausch,
m. Betrunkenheit, *f.* з похмія im Rausch;
2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*

Похмурий, похмурний, *a.* wolkig,
bewölkt, umwölkt, düster, umdüstert;
barsch. [den, *Кв.* 7. griesgrämig w.

Похмурити ся, *düster, finster wer-*

Похмурница, *f. Wein.* e. Weibes
vom finsternen, düsteren Wesen.

Похмурність, -ости, *f.* Umwölkt-
heit, *f.*; 2) finsternes Wesen.

Похнюпа, *m. f.* Kopfhänger, *m. К.*

Похнюпий, (-енький), *a.* nieder
gebengt, -gebückt, cretinartig, *К. С. I.* 189.

Похнюпити ся, den Kopf hängen
lassen, betrübt, verdriesslich sein, *С. I.* 39.

Поховати, *v. a.* alles verwahren,
verbergen, aufheben; 2) beerdigen, be-
graben, bestatten; — ся sich verstecken.

Похованути ся, поховати ся, aus-
gleiten, ausglitschen; (-бан- У).

Поховок, -вк, *m. s.* Похорон.

Поход, *m.* (д. похідньоко). s. Піхід,
III. II. 79; походи, *pl.* Ч. V. 92?

Похода, *Ч.* IV. 276, похідка *Кв.*
19. *f.* Gang, Tritt, *m.*

Походеньки, *pl. Нс.* gemächliches
Hin- u. Hergehen; 2) *Ч.* III. 99 Art
Spiel, Gang ohne Ende. [Піхід. хід.

Походець, -дя, *m. АД.* I. 305 s.

Походжальий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).

Походжати, походжувати, *v. n.*
собі gemächlich hin u. her gehen, spa-
zieren. [mung, *f.*

Походженє, *n.* Herkunft; Abstam-

Походистий, *a.* sanft abfallend, *B.*

Походити, *v. n.* кудась hin u. her,
auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чо-
гось sich worum viel Mühe geben, ei-
frig etw. besorgen; 3) з відкись, від

когось, від чогось herkommen, abstam-
men, herrühren; 4) на щось *M. II.* 123,
ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.*
не походить комусь (*m. d. Inf.*) es
ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*

Походний, *a.* zum Feldzuge, zum
Marsch, zur Reise geh; *С. II.* 126; 2)
abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а
пивниця, s. Походючий 2).

Походница, *f.* Processionsspinner,
m. (Gastropacha processionea).

Походність, -ости, *f.* Abstammung,
Derivation, *f.*

Походючий, (-дущий), *a.* geschäft-
tig hin u. her gehend, sehr oft auf u.
abgehend; 2) -а яма, пивниця halb in
der Erde befindliche, leicht zugängliche
Vorrath-grube, Erdkeller, *m.*

Піходя, *adv.* (*ptc.*) gehend, wand-
elnd, *Нс.* [kömmling, Nachkomme, *m.*

Похоженець, -ця, *m. Пар.* Ab-

Похожий, *a.* на когò jmdm ähnlich;
2) *s. a. m.* † Bauer mit dem Rechte der
Freizügigkeit, *m.*

Похожість, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*

Похолітати, *v. a.* einwenig rüt-
teln, schütteln, hin u. her bewegen.

Похолодніти, похолодати, похо-
лоти, *v. n.* erkalten, kühl werden.

Піхоп, *m.* похопливий, *M. Нс.* s.
Похіп, похіпливий etc.

Похопити, *v. a.* щось собі schnell
begreifen, auffassen; 2) — ся sich zu-
rechtfinden; *b)* — ся *Нс.* s. Ветигнути.

Піхорон, *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung,
f. Leichenbegängnis, *n. adj.* піхоронний.

Похоронити, (-няти), *v. a.* begrab-
en, beerdigen, bestatten. [s. Схволок.

Піхоронок, -нку, *m.* Versteck, *n.*

Похорувати ся, nacheinander
krank werden. [sternheit, *f.*

Піхоть, *f.* Begierde, Wollust, Lü-
Похотіти, *v. n.* s. Схотіти, *Ф.*

Похотливий, похотний, *a.* wollü-
stig, lüstern, geil.

Похотник, *m.* Wollüstling, *m.*

Похотувати, *v. n. gr.* begehren.

Похочувати, *v. n.* dann u. wann
wollen; не — nicht gern wollen.

Похрєбтина, (-иця), *f.* Rücken-
stück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*;

2) -ина, *N.* e. полоніна.
Похрєстїни, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpathen, Nachtaufschmaus. *m.*
 Похрестіти, *v. a.* nacheinander
 Похрестний, *a.* Pathen-. [taufen.
 Похрестник, *m.* (-иця, *f.*) Тäu-
 fling, *m.* [kuss wechseln.
 Похристосувати ся, den Oster-
 Похрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.
 Похұднути, *v. n.* mager, hager wer-
 Поцапати, *v. a.* §. erfassen.
 Поцапати, *v. n.* § stutzig werden.
 Поцапки, *adv.* с. Цапки; 2) на- с.
 Похавцем etc. [herrschen.
 Поцарствувати, *v. n.* eine Zeitlang
 Поцинкувати, *v. n.* verzinken;
subst. поцинковане, *n.* Verzinkung, *f.*
 Поціль, поцілюнок, -нка, *m.*
 Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.
 Поцілити, поціляти, *v. a.* treffen,
 Поцілувати, *v. a.* küssen.
 Поцінити, поцінувати, *v. a.* ab-
 schätzen, den Preis ansetzen, taxieren,
А.Д.І.165; 2) dh Licitation verkaufen,
Шог. 83. [sigtem Preise, *M. I. 50.*
 Поцінно, *adv.* zu billigem, gemäs-
 Поцокувати, *v. n.* § (на цось) etw.
 missliebig, misslich finden, s. Цокати.
 Поцудувати, *v. n.* s. Почудувати.
 Поцукроватіти, *v. n.* den Zucker-
 stoff ausscheiden.
 Поцюкати, *v. a.* leicht etw. anhaueu.
 Поцяпати, *v. n.* in Tropfen nie-
 derfallen.
 Поцятати ся, *Кв. 7. s.* Цятати ся.
 Поцяти, *v. a.* in d. Kinderspr. s.
 Почекати.
 Поцяткувати, *v. a.* mit Flecken
 versehen; *ptc.* -кований gefleckt, *Пол.*
 Поцяцькувати, *v. a.* mit Sticke-
 rei zieren, schmücken, *Пс.*
 Почадіти, *v. n.* wegen der Dunst-
 betäubung, krank od. todt werden.
 Почарувати, *v. a.* s. Чарувати.
 По-части, *adv.* theilweise, zum Theil,
 gewissermassen.
 Почастоване, *n.* почасточка *f. dim.*
Me. 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
 Почасту, (-о), *adv.* öfters. [gen.
 Почастувати, *v. a.* bewirten, tractie-
 Почати, *v. a.* s. Починати; 2)
 schwanger werden, empfangen; — ся
 empfangen werden, *К.*; *ptc.* початий
 angefangen, angeschnitten (хліб); an-
 gezapft (бчка).

Початок, -тку, *m.* Anfang, Ursprung,
m.; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl. adj.* по-
 чатковий, anfänglich, Elementar-, *Пар.*
 Початок, -тка, *m.* — кукурұди,
 Kukuruzkolben, *m. Левч. [КС. (83) II. 394.*
 Початуха, *f.* die den Anfang macht
 Почва, *f.* Grund, Boden, *m. Пар.*
 Почвалати, *s.* Чвалати.
 Почвар, *f. К.* Unfug, *n.* Unthat, *f.*
 Почвара, *f. Левч. s.* Пóтвир. *Пот.*
III. 36. [monstruös, gräulich, *Фр.*
 Почварний, *a.* Larven-, verzerrt,
 Почевнути, *v. n.* s. Поцевати.
 Почекати, *v. a.* einwenig warten,
 verziehen.
 Почелюсть, *f.* Backenstreich, *m. Пар.*
 Почелюстки, *pl.* der Raum hin-
 ter den чéлюсти im Backofen.
 Почелюсткувати, почелюстну-
 ти, *v. a.* когó jmdm e. Backenstreich
 geben, *Пар.* [вати.
 Поченчикувати с. Почимчику-
 Почеп, *III. II. 179?*
 Почéпини, *pl.* Anlegung der Frau-
 enhaube bei d. Hochzeit, *f.*
 Почéйти, *v. a.* die Frauenhaube der
 Braut anlegen; 2) —, почіпляти an-
 heften, -knüpfen; — ся sich —, за-
 рұки etc. sich (einander) bei den Hân-
 den etc. fassen.
 Почервачений, *a.* wurmstichig, *B.*
 Почервоніти, *v. n.* und — ся roth
 werden, sich röthen, erröthen.
 Почерéвина, *f.* Bauchstück, Fleisch-
 stück vom Bauche, *n.*
 Почерéвниця, *f.* Bauchfluss, *m.*
 Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.
 Почерéдно, почерéжно, *Кв. 322,*
adv. — по чéрзі nach der Reihe, ab-
 wechselnd.
 Почерéз, *praep. s.* Чéрез *Ф. (P. X.*
153); 2) adv. schnurstracks über.
 Пóчерк, *m.* Schriftzug, *m.* Schrift,
 Hand, Handschrift, *f. С. I. 163;* 2) Zug,
 Grundriss, Charakter, *Гол.*
 По-чернэчи, *adv.* wie ein Mönch,
 nach Mönches Sitte. [gen, entnehmen.
 Почерпати, почерпнути, *v. a.* schöp-
 Почесати, почиувати, *v. a.* nach-
 einander kämмен; s. Чесати.
 По-чеськи, *adv.* éechisch, böhmisch.
 По-чеський, *adv.* *Ч. IV. 565. К. s.*
 Чéстно, *II. 23.*

Почёсне, *s.n.a.* gastliche Bewirtung, Tractament, *n.*

Почёсниця, *f.* Aedia, *B.*

Почесть, *f.* Ehre, Ehrenbezeugung, *f.*; 2) Ehrenstelle, *f.*

Почётный, (-чён-), почётный, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, würdig, ehrlich *K.* — член Ehrenmitglied, *n.*; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.

Почёт, *m.* с. Почёт; 2) Zehrungsaufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь — був Alles war hinlänglich, im Ueberfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*

Почётъ, *f.* Geräth, *u.* das Nöthige zum Fuhrwerk, *s.* Снасть.

По-тетвёрте, *adv.* viertens. [*ти.*

Почетвертувати, *s.* Четвертувати.

Почивати, *v. n.* с. Спочивати.

Почикрїжити, *v. n.* zerstückeln, zerschneiden, *Ku.* massacrieren.

Почимчикувати, *v. n.* gemüthlich, fürbass hingehen, hinlaufen, -troteln.

Почин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*

Починалець, -ля, *ОП.* починатель, *K. m.* Initiator, Urheber, *m.*

Починань, *n.* das Beginnen, Thun, (bes. eitles, übermüthiges).

Починати, *v. a.* anfangen, beginnen, anheben; в чорó, від чорó — von wo —; — хліб anschneiden; — бóчку, anzapfen &; 2) собі (гóрдо, але) stolz auftreten, schlechte Streiche spielen; 3) das Grundgewebe anlegen, *Ч.ІV.136.*

Починїти, *v. a.* etw. machen bes. mittels Zauber schädigen; 2) — абїже reinigen, überkehren.

Починовнїчити, *v. a.* amstmässig zurichten, zu Beamten machen, *K.*

Почїнок, -нка, (*d.* -їночок), *m.* с. Пóчин *ІГ.*; 2) eine volle Spindel Gespinstes, Garnes; 3) *pl.* почїночки Sumpfspierstaude, *f.* (*Spiraea ulmaria* & *S. filipendula*).

Почїстити, *v. a.* с. Чїстити; — ся sich von verbotenen Büchern etc. bereinigen, *Ku.*

Пóчит, *pl.* с. Пóчет 2).

Почїтань, *n.* Verehrung, *f. K.*

Почитатель, *m.* Verehrer, *m. Шї.* (*-ггелька, f. -їн, f.*

Почитати, почїтувати, *v. a.* einwenig lesen; vorlesen, verlesen, die Namen vorlesen, namentlich aufrufen;

vortragen; 2) erwähnen, anrechnen, gedenken; 3) verehren, hochachten, hochschätzen.

Пóчиль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*

Пóчка, *f.* Obstkern, *n.*; 2) Niere, *f.* с. Нїрка, *H. 36. pl.* Gedärme, Eingeweide, *n. (B.).*

Почкати, *s.* Почекати.

Пóчкуй, *m. N. e.* Berges.

Почлївість, -ости, *f. Гол. III. 420* ehrendes Geschenk. [*chen.*

Почмїхати, *v. n.* schnuppern, rie-

Почóвгати, *v. n.* hinschlendern.

Почолóмкати ся, einander grüssen.

Почорнїти, *v. a.* schwärzen, schwarz anstreichen.

Почорнїти, *v. n.* schwarz werden.

Почортїти ся, eingeteufelt werden, *Фр.*

Почóт, -óту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.* Rang, *m.* по почóту nach der *O.*, *n. d. R.*, *n. d. R.*; 2) Ceremoniell, *n.* Gefolge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis). *n.* Leichenzug, *m. Kв. 63*; Heerbann, *m. K.*; 3) Ehre, *f.* Ansehen, *n. Kв. 91. III. I. 378,*

Почóтний, *a.* с. Почётный.

Пóчта, *f.* Post, Poststation, *f.*

Почтáр, *m.* Postmeister, Posthalter, *m.*; 2) с. Почтилїбн.

Почтáрка, *f.* Gattin des почтáр, *f.*

Почтáрство, *n.* Postwesen, *n.* Postdienst, *m.* [*lichkeit, f.*

Почтївість, -ости, *f. Ков.* Ehr-

Почтилїбн, *m.* Postillon, *m.*

Почтóвій, *a.* Post-; почтовé, *s. n. a.* Postporto, *n.*

Почубéнь, -бнá, почубéнько, *m. gew. pl.* -кїв дáти Ohrfeigen geben, schlagen, raufen.

Почубити ся, с. Чубити ся.

Почувáнь, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f. См. ОП.*; 2) Instinct, *m. (n. хвор. 43).*

Почувáти, *v. a.* empfinden, fühlen, spüren; 2) — ся до чорó sich zu etw. gedungen fühlen, etw. als seine Pflicht anerkennen, — на дóбре *Kв. 33*; б) sich zu etw. bekennen, sich schuldig, getroffen fühlen; — ся до винї; с) sich schwanger fühlen. [[empfinden.

Почувствувáти, *v. a.* fühlen,

Пóчуд, на — *АД. I. 209* с. Прїчуд, на —.

Пóчудь, *n.* Wunderding, Monstrum, *n.*

Почудувати, *v. a.* wunderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почудувати ся sich wundern, staunen.

Почужийньому, *adv.* ГР. 5. fremd, ausländernd. [entfremden.]

Почужити ся, Гол. III. 255 sich

Почурити, *v. n.* zu rieseln anfangen.

Почурювати, *v. a.* Кух. Ос. (61) XI. 10. Побалювати? [sein, *n. B.*

Почувствованє, *n.* Gefühl, Bewusst-
Почустріти, *v. a.* § geisseln, züchtigen. [fühl, *n.* Ahnung, *f. v.* + *M.*

Почутє, *n.* Gefühl, *n.*; 2) Vorge-

Почути, *v. a.* s. Почувати; на
когó — ГГ. 13.; 2) hören, zu hören be-
kommen, horchen.

Почутливий, *a.* 3z. empfindlich,
empfindsam, zart. [f. Пол.]

Почутність, -ости, *f.* Empfindung,
Почухрати, *v. n.* § fortgehen, Reis-
aus nehmen.

Почухувати, *v. a.* s. Чухати.

Пошанованє, *n.* пошановок, -івку,
m. Schonung, *f.* rücksichtsvolles Beneh-
men; Ehrerbietung, Achtung, *f.*

Пошанувати, *v. a.* s. Шанувати.

Пошапкувати, *v. a.* когó, Кч. 296
jmdn dh das Abnehmen der Mütze grü-
sen; — ся einander grüssen.

Пошар, (*d.* пошарок), *m.* Landstrich,
Strich, *m.* Landstrecke, *f. B.*

Пошаришка, *f. M.* III. 80 lästiges,
wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.

Пошаткувати, *v. a. s.* Шаткувати.

Пошатнути ся, Мор. гр. s. Захи-
тати ся.

Пошафлювати, *v. a. R.* 82 суконь-
ками — dh das Schleppeu rauschen?

Пошва, *f. s.* Пошитє, Strohdach, *n.*

Пошвидше, *adv.* möglichst schnell,
bald. [mit Einbug, *f.*

Пошев, *g.* пошву, *m.* Doppelnah

Пошевка, (*d.* пошевчина), *f. s.*

Пошва. [Шелестіти.]

Пошелєсник, *m.* Strohsack, *m. vgl.*

Пошепки, на —, *adv.* lispelnd, flü-
sternd, Фр.

Пошепт, *m.* Geflüster, *n.* das Raunen.

Пошептати, пошепотіти, пошеп-
тувати, *v. a.* flüstern, zuffüstern, ins
Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.]

Пошереніти, *v. n.* sich mit шерєн

Пошерсть, *f. H.* 160. s. Пошесть.

Пошерхнути, *v. n.* rauh rissig,
werden. [Pest, *f.*

Пошесть, *f.* Epidemie; Landplage;
Пошесте, *adv.* sechstens.

Пошестний, *a.* Под. epidemisch.

Пошиб, *m.* Eindruck, *m. M. + B.* 67.;
2) Schlag, *m.* Art, *f.* Manier, *f.* Пом. III. 96.

Пошибати, пошибнути, пошибети,
v. a. treffen, schlagen; гадкї менє по-
шибають die Gedanken erschüttern
mich von Zeit zu Zeit. [lepsie, *f.*

Пошибка, *f. s.* Пошесть; 2) Епи-

Пошивальник, пошивач, *m.* Dek-
ker e. Strohdaches, *m.*

Пошивати, *v. a. s.* Пошити.

Пошипати ся, У. sich kratzen.

Поширїстий, *a.* ziegeldachig, ge-
schindelt (imbricatus). [machen.]

Поширїти, *v. a.* zu breit, breiter

Поширокий, *a.* zu breit.

Пошитє, *n.* Strohdach, *f.* Strohdach,
n.; 2) бóже das Blaue, blaue Nichts,
II. n. 41. не мати когó за бóже —

jmdn für Nichts halten; вїати когó за
бóже — jmdn bei den Haaren, beim
Schopf nehmen.

Пошити, (пошию, пошивш), *v. a.*
zusammen-, nacheinander nähen; 2) wo-
mit überziehen; ein Strohdach legen,

— хату eine Hütte mit Stroh decken;
3) — ся Не. (xm. 334) hineinschlüpfen,

schleichen, sich verbergen; б) чимось
дóбре worin viel gewinnen, davontragen,
sich bereichern; с) в дурні zum Nar-
ren werden, ein N. bleiben.

Пошивля, *f. s.* Пошитє 1).

Пошість, -ести, *f. s.* Пошесть.

Пошкандибати, s. Шкандибати.

Пошкарюбнути, *v. n.* sich mit
e. harten Kruste überziehen.

Пошкодувати, *v. a. s.* Шкодува-
ти; 2) den Schaden ersetzen.

Пошкратати, пошкробок, etc. s.
Поскробати, поскрібі etc.

Пошлайна, *f. K.* † altes Herkommen,
alter Brauch; 2) пошлина, *gr. s.* Мї-
то, Zoll, *m.*

Пошляти ся, s. Шляти ся.

Пошлях, *m.* Spur, *f.* Anzeichen, *n.*

Пошматувати, *v. a.* zerstückeln.

Пошмуляти, *v. a.* wund reiben.

Пошнѣпати, *v. a.* § s. Похобити 1);
ausschnüffeln.

По́шов, -шви, *f. s.* По́шва.
 Пошопотіти, *v. n. s.* Поше́пяти.
 Пошоптом, *adv. M. III.* 88 *s.* Пошепки. [*Gr.* 25. *vgl.* Швати.
 Пошпай, *m. s.* Понова, Fährte, *f.*
 Пошпурити, *v. a. He. s.* Шпурити.
 Пошрамити, пошрамувати, *v. a.*
 mit Schrammen, Narben bedecken.
 Пошта, поштар & *s.* Пóчта; 2) Posten, *m. Ф.* [sein.
 Поштарювати, *v. n. K.* Postillon
 Пошти́во, *adv. Cm.* in Zucht und Ehren.
 Пошти́вничий, *a. OII.s.* Почтовий.
 Поштóвхати, *v. a. s.* Штóвхати.
 Пошторц, на — *adv. s.* Штóрцом.
 Поштурка́ч, *m. s.* По́гяр 2).
 Поштуркувати, *v. a.* когó jmdn oft stossen, schurigeln.
 По́шук, *m.* пошуканка, *f. M. III.* 103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f. s.* По́пит.
 Пошукати, *v. a.* nachsuchen.
 Пошуміти, *v. n.* rauschend hinströmen; 2) schäumen. [kriebeln.
 Пошуру́дити, *v. a. §* streicheln.
 Поща́да, *f.* поща́джене, (-діне, *Зг.*) Schonung, *f.* Erbarmen, *n.* [дiти.
 Поща́дити, поща́джати, *s.* Ща-
 Поща́док, -дка, *m.* Afterkind, *n. Пар.*
 Поща́сність, -ости, *f.* Glück, Wohl-
 ergehen, *n. B.*
 Поща́стити, *s.* Ща́стити.
 По́щене, *n.* das Fasten.
 По́щик, *m. Ф.* (*Пр.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f. ?*
 По́щікувати ся, Schlucken haben.
 По́щипати, (-щувати), *v. a.* (klein) kneipen, zerpfücken; spleissen, spalten.
 По́щитати, *v. a.* zählen, be-rechnen, einnehmen. [wornach, worum.
 По́щó? weshalb, weswegen, warum;
 По́щувати, *v. a.* einwenig be-fühlen, betasten.
 По́яв, *m. V. Мх.* по́ява, *Гол.* по́явина, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwirklichung, *f.*
 По́явити, появляти, по́ялювати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbringen, *K.I.* 57; — ся erscheinen, aufkommen.
 По́явлене, *n.* das Erscheinen, Aufkommen; 2) Erzeugung, *f.*
 По́явно, *adv. T. s.* Я́вно.
 По-яко́му, *adv. s.* Як.

По́якшати ся в ким, § sich mit jmdm verbinden, *K.*
 По́ялити, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* Яти ся (яло ся).
 По́яня, *f.* schön gepflegtes Vieh.
 По́ярка, *f.* junges Schaf; 2) Lammswolle, *f. adj.* по́ярко́вий.
 По́яс, (*d.* поясець, поясо́к, -ска), *m.* пояси́на, поясни́на, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern). [rung, *f.*
 По́яснене, *n.* Erklärung, Erläute-
 По́ясники, *pl.* Lycopodium.
 По́яснити, (яснити), *v. n.* erklären, erläutern.
 По́ясаний, *a. s.* Пері́стий.
 По́ясниця, *f.* Gegend um die Hüften, Gürtelgegend, *f. Kl.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*
 Пра-, die Partikel bedeutet in Zusammenrückungen: „vor“, ur-, ahn-, erz-, *Mi.* II. 362. [Ahnfrau, *f. adj.* праба́бин.
 Праба́ба, праба́бка, *f.* Urgrossmutter,
 Праба́тько, *m.* Urahn, *m. gew. pl.* праба́тьки, Voreltern, Urväter, Vorfahren, Ahnen, *Левч. Пар.*
 Пра́бистий, *a.* — чо́бит eng.
 Пра́бісь, пра́бос, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на пра́бісь * ganz u. gar, gänzlich.
 Пра́бісьний, *a.* -а ногá bloss; blossfüssig. [(böse) Urgötter.
 Пра́бог, *m. pl.* прабо́зи *П. n.* 13.
 Пра́вда, (*d.* -о́нька, -у́сенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f. adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: тво́я & — du & hast recht; пра́вду в когó genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по пра́вді жи́ти ehrlich & —; оні́ вже на пра́вді, ми ще на крiвді (von den Verstorbenen).
 Пра́вдати, *v. a.* зе́млю *Ф.* Recht üben auf Erden, richten; — ся *s.* Пра́вдувати ся.
 Пра́вдiвий, правдiвен, *K. a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, treu, *III. II.* 33.
 Пра́вдiність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f. K.* [verwirklichen.
 Пра́вдiти, *v. a. M. II.* 95. wahr machen,
 Пра́вдiвий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.
 Пра́вдний, *a.* wirklich.
 Пра́вдо́вiстний, *a.* wahrheit-

verkündend, rechtverk. *B.*

Правдолюбний, правдолюбець, -бця, *a.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.

Правдолюбність, -ости, *f.* Wahrheitsliebe.
Правдомовний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.

Правдота, *f.* См. с. Праведність.

Правдувати, *v. n.* (*Кн.* кривда вельможно правдує) richten, walten; 2) — ся з ким mit jmdm rechten, streiten.

Праве, праві, *pol. adv.* с. Майже.

Праведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.

Праведник, *m. der* Gerechte, Rechtschaffene; (-иця, *f. Кн.* die G. R.) die G. R.; *adj.* праведничий des (der) — —.

Праведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f. См.*

Праведчий, *a. Ос.* (62) VII. 63 juridisch.

Правеж, *m. с.* Пранленє.

Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пап.*

Пранесник, *m.* Rechterbe, *m.*

Правесність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f. Пап.*

Правиборець, -рця, *m.* Urwähler, *m.*

Правибори, *pl.* Urwahlen, *pl.*

Правий, (*d.* -енький), прав, *a.* recht, rechtheilig, zur rechten Hand, (-а рука); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtschaffen; 4) echt, wahr; 5) Права середá mitte der 50-ниця Ч. III. 29.; *adv.* право с. Просто, прямио, на — rechts; б) eben, gerade, just.

Правильний, *a.* regelmässig, gesetztmässig, richtig.

Правильник, *m.* Canon, *m.*

Правильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*

Правило, *n.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) правило, Richtscheit, *n.* Stiefelleisten, *m.*; Steuerruder, *n.* Мор.

Правитель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; с. Управитель III. I. 256; *adj.* правительний Regierungs-; staatsmännisch, *У.*

Правителька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*

Правительство, *n.* Regierung, *f. adj.* правительственный.

Правити, *v. a.* чим etw. lenken,

verwalten, worüber herrschen, regieren;

2) — набожність до Gottesdienst halten, verrichten; — масло Butter machen; 3) fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben, trachten, *M.* III. 4.

Правця, *f. ОП.* die Rechte, rechte Hand. [грошей *M+B.* 357 Forderung, *f.*

Правіжка, *f. См. с.* Правованє; 2) —

Правік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Правічка, *f.* § reine, keusche Jungfrau.

Правічний, *a.* uralt, *Зс.*

Правленє, (-ліне), *n.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f. adj.* правлінняний, *T. с.* Правительственный.

Пранний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-

Правник, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskennner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m. adj.* пранничий

Правність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f.* До.

Правнук, *m.* Urenkel, *m.*

Правнучка, (*d.* -учка), *f.* Urenkelin, *f.*

Правнучата, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*

Право, *n.* Recht; Gesetz, *n. pl.* права, die Rechte, Rechtstudium, Jus, *n.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* б́ути в ким у праві mit jmdm e. Process führen.

Правобічний, *a.* rechtseitig, an der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Україна, правобоче, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Дніпрó.

Правованє, *n. T.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtssache, *m.* [Правний.

Правовий, *Кн.* правовийтий, *T. a. с.*

Правовід, правознавець, -вця, *Term. m. с.* Правник 1).

Правонірє, *n. Пу.* правовірність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*

Правовірний, *a.* rechtgläubig.

Праводанець, *m.* -аство, & с. Здконодавець &.

Праводатний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а дошка Gesetztafel, *f. Пап.*

Праводушний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*

Правозна́вство, *n. Term. Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*

Правобіістьь, -бєту, *т.в.* Живобіістьь.

Правобіжій, *ГШ.* правобіжний, *а.* eheleiblich, ehelich.

Правомислїчий, *а.* *Мх.* gutgesinnt.

Правомірниій, *а.* *Кн.* rechtmässig, gesetzmässig, *Кн.* *Зг.*

Правобись, правобисьмо, *н.* Recht schreiben, Orthographie, *ф.*, *adj.* правобисний zur O. geh., die O. betreffend.

Правобисїти, *в. н.* *ГШ.* recht schreiben, orthographisch schreiben.

Правовправлящій, *а.* † *Пу.* recht, gutführend. [*н.*isch, *е.* kleinrussisch.

Праворуский, *а.* *Ф.* echt ruthe-

Праворуч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.

Правосильний, правостійний, *а.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgiltig, *Term.*

Правосильність, правостійність, -ости, *ф.* Rechtskraft, Rechtsbeständigkeit, -giltigkeit, *ф.* *Term.*

Православіє, *н.* православність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *ф.*

Православний, *а.с.* Правовірний, orthodox, bes. griechisch — orientalisch, nicht unirt.

Правосудє, *н.* Gerechtigkeit, *ф.* *К.*

Правосудець, -дця, *т.* Richter, *т.* *Кл.*

Правосудний, *а.* gerecht, *Макс.*

Правотá, *ф.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *ф.* *Кл.*

Правотáр, *т.* Rechtsbeistand, *т.*; 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *н.*

Правотáрити, *в.н.* правотáр sein, advocieren.

Правотáти, *в. а.* und — ся, *с.* Правугáти (ся) 1) [правóчу, правóтиш]

Правотник, *т.* ein Processüchtiger.

Правóг, *т.* *Ф.* Erbfeind, *т.*

Правтóрити, *в. а.* когó в неволю *М+Б.* 86 in die Slaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóрити.

Правувáти, *в. а.* когó jmdn processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* *с.* Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.

Правцєм, *adv.* gerade, schnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *в. а.* *У.* gerade stellen, ordnen; 2) *в. н.* die Richtung rechts einhalten.

Правчáти, *в. а.* *Щог.* 82.?

Правша, *ф.* *Н.* 273. *с.* Правіця.

Прагнóти, *в. а.* *М. пол.* begehren, sehnlichst wünschen, *с.* Бажáти; schwachten, *ОП.*

Прадáвний, *а.* uralt, aus der Vorzeit.

Прадáвина, *ф.* *Пар.* Urzeit, graue Vorzeit.

Прадєрево, *н.* *Зг.* Urbaum, *т.*

Прадїд, *т.* Urgrossvater, Urahn, *т.* *adj.* прадїдний, прадїдєкий, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.

Прадїдївщина, *ф.* Erbe nach einem Urahn, *н.*

Прадло, *н.* das zu waschende Zeug.

Прадуха, *ф.* *Кст.* *с.* Задуха. Hitze, *ф.*

Пражанка, *ф.* *с.* Ужєвка; Stange, *ф.*

Праженє, *н.* *Пол.* das Rösten.

Пражївка, *ф.* Parasolschwamm, *т.* Buberitze, *ф.* (*Agaricus procerus*), *Вол.*

Пражїна, *ф.* пражїна, *н.* *coll.* *с.*

Пражанка; 2) *Ч.* VI. Art Feldmass: $\frac{1}{8}$ Morgen. [Feuer rösten.

Пражити, *в. а.* pregeln, über dem

Пражкóм, *adv.* geröstet, горóх їети — geröstete Erbsen essen. [unnütz.

Пражнїй, *а.* *М.* II. 201, eitel, müssig, Пражуха, *ф.* gepregelte Mehlklösse, *Пот.* III. 113. [Празникóвий

Праздєньствєнный, *а.* *Мог.* *с.*

Празний, *а.* *Ф.* müssig, faul; — день *Зг.* Fest-, Feier-

Празник, (*д.* празничóк. -чка), *т.* Fest, *н.* Festtag, Feiertag, *т.* bes. Kirchweihfest, *н.* Kirchmess, *ф.*

Празникóвий, празнїчний, *а.* festlich, zum Kirchweihfest geh.

Празникувáти, *в. н.* Kirchfest feiern III. I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.

Праистнуванє, *н.* *Зг.* Urexistenz, *ф.*

Прайнїк, *т.* *с.* Прайїк.

Пракїє, -оєу, *т.* süsses Heu, *с.* Бережнє сїно. [сєнь *пл.*

Пракóвєї, *пл.* *Ч.* IV. 660 *с.* Пєр-

Пракóрїнь, *т.* *Пар.* Urwurzel, *ф.*

Практик, *т.* Praktiker, praktischer Kopf.

Практика, *ф.* Praktik, Praxis, *ф.*

Практикувáти, *в. н.* praticieren,

Практицизм, *m. Ne.* praktische, materielle, reelle Anschauung, *f.* [(Ф.).
 Практичити ся, zanken, hadern,
 Практичний, *a.* praktisch; brauchbar. [tische, Brauchbarkeit, *f.*
 Практичність, -ости, *f.* das Prakt.
 Пралев, -льва, *m.* Ч. II. 123 Urlöwe, *m.*
 Праліс, *m.* Urwald, *m.*
 Праліска, *f.* Busch-Windröschen, *n.* (Anemone nemorosa).
 Пралльний, *a.* Wasch.
 Прало, *m.* Waschbrett, *n.* Waschbank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname e. Pferdes.
 Пралоташ, *m.* gelbe Teichrose. *KU.*
 Пралютий, -а, *f.* P. II. 186 überaus böse; ungemein stark.
 Пралля, *f.* s. Пралчка.
 Пралмий, *a.* Др. с. 216. s. Пралмий.
 Пралмати, пралматер, *f.* erste Mutter des Menschengeschlechtes, Stamm-mutter, (Eva), *f. adj.* пралматерний.
 Пралне, *m.* das Waschen (der Wäsche).
 Пралнік, (d. -йчок), пралник, пралльник, *m.* Waschbleuel, Bleuel, *m.*; 2) Art Werkstück im Webstuhl; 3) s. Пралчка 2); -а біти, пралти Art Spiel.
 Пралнка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.
 Пралнци, *pl.* Syphilis, *f.* пралнюватий, *a.* s. Францюватий.
 Пралобразець, -зця, *m.* Пол. Vorbild, *n.* Typus, *m.* [vater, *m.*
 Пралотець, -ця, *m.* Erzwater, Stamm.
 Пралочи, *pt. aug.* Очи (око) Ч. I. 95.
 Пралор, (d. пралперок, *AD.* I. 250. пралорець, -рця, пралірка, *f.* Лесч.)
 Fahne, *f.* (d. Fähnlein, *n.*).
 Пралорка, *f.* Euprepia villica.
 Пралорщик, *m.* Fähnrich, *m.*
 Пралравнук, *m.* Urgrossenkel, *m.*
 Пралрадід, *m.* Uraltervater, *m.*
 Пралредок, -дка, *m.* В. s. Пралродич.
 Пралродительский гріх, Erb-sünde, *f.*
 Пралродич, пралродитель. *Пар.* *m.* Urahn, Urerzeuger, *m.* *KU. pl.* Ureltern, *pl.*
 Пралродичка, *f.* Urgrossmutter, *f.*
 Прас, *m.* праса, пралска, *f.* Plätt-eisen, Bügeleisen, *n.* Лесч.; 2) прас, *m.* *Ro.* 213 Schlag, Stoss, *m.*
 Праса, *f.* Presse, *f.*
 Прасад, *m.* Art Birnen.
 Прасвятий, *a.* Ф. urheilig.

Прасіл, *m.* Ос. (61) VI. 165 s. Прасол.
 Прасітні, *pl.* Urflügler, *pl.* (Ar-chiptera).
 Праск, *m.* Geprassel, *n.* Knall, *m.* *B.* на сам — прийти gerade in den grössten Rummel kommen.
 Праскати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln, platzen, (B).
 Праслизянки, *pl.* Protoplastae, *Фр.*
 Праснути, *v. n.* чим etw. wuchtig schleudern. [brett, *n.*
 Прасовальний, *a.* -а дошка Plätt-
 Прасок, -ска, *m.* *H.* 71 s. Прас 2)?
 Прасол, -ола, *m.* Fischändler; Vieh-händler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im Grossen kauft u. im Einzelnen wieder ver-kaufte), Aufkäufer, *m. adj.* прасольский.
 Прасолуване, прасольство, *n.* Geschäftsführung eines прасол.
 Прасолувати, *v. n.* Geschäft eines прасол treiben. [Träume.
 Прасон, *m. pl.* прасни, *Кл.* hehre
 Прасувати, *v. n.* прессен; 2) plät-ten, bügeln; *subst.* прасоване. [сунок.
 Прасунок, -нку, *m.* *K.* I. 24. s. Фра-
 Прати, (перу, переш), *v. a.* wa-schen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläu-en, schlagen, züchtigen.
 Пратта, *n.* s. Пране.
 Прах, *m.* † III. II. 233 s. Пóрох; розбіти на прах aufs Haupt schlagen, völlig zertrümmern.
 Прахвост, *m. Ne.* (Ro. 105) der schwänzelt, ein Niederträchtiger.
 Праховенький, *a.* *M.* III. 70 abgetragen, sehr dürftig.
 Прахтика, *f.* s. Практика; Begebenheit, Geschichte, *f.* § Др. с. 63.
 Працівний, *a.* arbeitsam; 2) von der Arbeit ermüdet.
 Працівний, (-цьов-), *m.* Arbeiter, *m.* ВВ.; s. Дійтель, *Ne.*
 Працюване, *n.* das Arbeiten, Arbeit, *f.*
 Працювати, *v. a.* arbeiten.
 Працюнок, -нку, *m.* s. Твір, утвір.
 Праця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*
 Прач, *m.* s. Праній.
 Прачешня, *f.* Riege, Darre, *f.* *Ст.*
 Пралчка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*
 Пралчка, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*
 Пралчка, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*
 Прачкарня, пралківня, *f.* Wasch-
 Прашпóрт, *m.* s. Пашпóрт.
 Праща, *f.* Schleuder, *f.*

Пращане, пращати, & s. Прощане & Пращовик, *m.* Schleuderer, *m.* ОБ.
 Пращока, *f.* aug. s. Щока.
 Пращур, *m.* Urrenkel, *m.* Мi. II. 362.
 Праязык, *m.* Ursprache, *f.*
 Пре-, s. Пере-, про-; in Zusammen-
 setzungen mit Nominen, bes. mit Ad-
 jectiven (u. Adverbien) bezeichnet pre-
 eine Steigerung des zweiten Gliedes u.
 bedeutet: sehr, ungemein, überaus, ausser-
 ordentlich, völlig, *Mi.* II. 363. IV. 237.
 (vgl. При-). [sethat, *Гр.*
 Пребезаконив, *n.* schwere Mis-
 Пребезмірний, *a.* masslos, bo-
 denlos, sehr tief. [III. II. 267.
 Пребезумний, *a.* völlig thöricht,
 Пребэндювати, *v. n.* собі s. Пе-
 ребэндювати 2).
 Преблагий, *a.* sehr gütig.
 Пребогатий, *a.* sehr reich; *adv.*
 пребогато sehr viel. [s. wacker.
 Превалий, *a.* *Рч.* 97 sehr tüchtig,
 Превелобний, *a.* (В.) ehrwürdig,
 hochgeehrt, III. I. 285. [überausgross.
 Превеликий, превеличайший, *a.*
 Превельми, *adv.* Ф. überaus, gar
 sehr. [den hohen Wuchs übertreffen.
 Превисити, *v. a.* *Luts.* 154 durch
 Превисокий, превисоченний, *a.*
 sehr hoch, höchst.
 Превозлюбійці, *pl.* falschliebende,
 augendienerische Freunde, Gäste.
 Превозносити, (-ношати), *v. a.*
 über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
 Превольдобний, *a.* *КС.* IV. 493
 s. Превелобний?
 Превосходительний, *a.* III.
 II. 148, -а (превосходительство) Ex-
 cellenz, *f.* [mannigfaltig.
 Превсякай, *a.* sehr verschieden,
 Прегірко, прегоречно, *Гол.* III.
 127. *adv.* sehr bitter.
 Пред-, s. Перед-. [thümlich.
 Предавний, *a.* sehr alt, s. alter-
 Преданний, Ф. (*Поез.* (67) 14.
 преданський, *a.* zu преданці geh.
 Преданці, *R.* 142. предане, *pl.*
 s. Придане, приданець.
 Предатель, *m.* Verräther, *m.*
 Преданя, *f.* Vorgrube, *f.* (im Berg-
 werk).
 Предварити, *v. a.* † imvoraus sagen.
 Предвидіти, предвиджувати, *v. a.*

vorhersehen. [der Vorzeit.
 Предвік, з-ку, von Alters her, aus
 Предвістка, *f.* Ankündigung, *f.*
 Предвістница, *f.* Vorläuferin, Vor-
 botin, *f.* [keit her.
 Предвічний, *a.* ewig, von Ewig-
 Предвіщати, предвістити, *v. a.*
 vorherverkündigen, weissagen.
 Предвіщий, *a.* *Ру.* übermächtig,
 allgewaltig. [thümlich.
 Предвовічний, *a.* (Фр.) alter-
 Предводитель, *m.* Ко. 199 An-
 führer, *m.*
 Предівний, предівен, предівен-
 ний, А-Г. 163. *a.* sehr wunderbar;
 höchst wunderlich.
 Предидучий, *a.* vorhergehend.
 Предикованний, *a.* sehr wun-
 derlich, *ГГ.*
 Предитеча, *m.* s. Предтеча.
 Предити. (предиду, -идеш), *v. n.*
 vorhergehen, *ГГ.*
 Предід, *m.* s. Прадід. [bestimmen.
 Преділити, *v. a.* М. II. 76 zutheilen,
 Предківщина, *f.* Ahnenerbe, *n.* К.
 Предкладати, s. Предложити.
 Предко, *m.* Ос. (61) IX. 48 s. Прэ-
 док; *pl.* предки, *coll.* предківá, *n.*
 (-овá), *Левч.* [s. Прэвік.
 Предковик, з предкувіку, *Кч.* 197.
 Предковичина, *f.* Пр. II. 246
 graue Vorzeit; *adj.* предковіцкій, пред-
 ковичний. III. II. 16 aus der Vorzeit,
 aus der Urzeit, althergebracht.
 Предковський, *a.* по-ки, *adv.* *Кч.*
 51 nach der alten Sitte der Väter.
 Предлог, *m.* s. Приименник.
 Предложено, *n.* Vorlage, *f.* Vor-
 schlag, *m.* [schlagen, antragen.
 Предложити, *v. a.* vorlegen; vor-
 Предложний, *a.* — náдеж Casus
 praepositionalis, Localis.
 Предмет, *m.* Gegenstand, Object, *m.*
 Предметівник, *m.* (*Дер.* Gegen-
 standswort, Substantivum, *n.*
 Предметниця, *f.* Пол. Objectiv, *n.*
 Предметовий, *a.* objectiv, sachlich.
 Предмістник, *m.* der früher einen
 Platz (Anstellung, Stelle) eingenom-
 men hatte. [am Vorabend, *Ст.*
 Преднесь, *adv.* die Nacht vorher,
 Предобний, *a.* Ф. willkommen, lieb
 u. theuer.

Предобрій, *a.* sehr gut, sehr gütig.
 Предовгий, *a.* sehr lang, allzulang.
 Предок, -дка, *pl.* прѣдки, *m.* Vor-
 fahre, Urahn, Urvater, Ahn; из прѣд-
 ка -віка Ч. III. 335 in, aus der Urzeit.
 Предорогий, *a.* theuerst, sehr theuer.
 Предписа́ти, *v. a.* C. II. 102 vor-
 schreiben.
 Предплата, *f. s.* Передплата.
 Предплатити, (-платувати), *v. a.*
 pränumerieren, abonnieren, subscribieren.
 Предплатний, *a.* Pränumerations-.
 Предплатник, *m.* Pränumerant,
 Abonnent, *m.* [платениця.
 Предпюсне, *n.* Пол. *s.* Перед-
 предпопередний, *a.* vorher-
 gehend. [н. Unternehmung, *f.*
 Предприём, *m.* підприємство.
 Предприемець, -ця, *m.* Unter-
 nehmer, *m.* [вий. *a.* unternehmungslustig
 Предприёмний, підприємчий-
 Предприёмчивість, -ости, *f.*
 Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*
 Предприйма́ти, предприйма́-
 ти, *v. a.* unternehmen, vornehmen.
 Предрєвний, *a. K.* sehr alt, uralt.
 Предсідатель, *m.* der Vorsitzen-
 de, Präses, Obmann, Präsident, *m.*
 Предсідателька, *f.* die Vorsitzen-
 de; Präsidentin, *f.* [Präsidentschaft, *f.*
 Предсідательство, *n.* Vorsitz, *m.*
 Предсідати, *v. n.* vorsitzen, den
 Vorsitz führen, präsidieren.
 Прѣсей, *a.* ehemalig, altherrwürdig,
 прѣся Русь *Kv.* 70.
 Предста́ва, *f. B.* представленє, *n.*
 Vorstellung; Darstellung, *f.*
 Предста́нитель, *m.* Repräsentant,
m. (-ителька, -in, *f.*).
 Предста́вити, (-вляти), *v. a.* vor-
 stellen, darstellen, vorlegen, darlegen,
 vorführen; aufführen, spielen, (ein The-
 aterstück); когó кому́ vorstellen, prä-
 sentieren, — ся sich — —; б) мені
 предста́вить ся III. I. 401 ich stelle
 mir vor, es scheint mir.
 Предста́тель, *m.* † Fürsprecher,
m. (-ателька, -in, *f.*).
 Предстра́сть, *f. Мога.* Пристрасть.
 Предсүвний, *a.* — звук еinge-
 setzter Spirant im Anlaute, з. В. воко,
 іобсгрий, *Гол.*
 Прѣся, *adv.* Wgr. 126 *s.* Прѣці.

Предте́ча, *m.* Vorgänger, Vorläufer,
m. (bes. v. h. Johannes d. Täufer).
 Предува́лля, (-лє), *n.* Oc. (62)
 IX 69?
 Преду́ха, *f. s.* Прѣдух, & Luftloch, *n.*
 Прѣдці́же, *adv.* *Гол.* *s.* Прѣцінь.
 Предчува́ти, *v. a.* Vorgefühl von
 etw. haben, ahnen.
 Пре́мник, *m.* † Nachfolger, *m.*
 Преж, прѣже, *Oc.* (61) XII 8 *s.*
 Прѣдже, — когó vor jmdm, früher
 als jmdm.
 Прежа́сний, *a.* schrecklichst, *Ф.*
 Прѣжні́й, *a.* *Kv.* 213 ehemalig, vo-
 rig, früher.
 През, *adv. pol. s.* Че́рез; презвѣрх,
 прѣзвѣрх *Oc.* (62) V. 84 im Uebermass,
 im Ueberfluss.
 Прездорове́зний, *P. I.* 134 (-вєн-
 ний), *a.* sehr stark, *s.* grossmächtig.
 Презенція, *f.* Präsentation, Auf-
 wartung, *f.*
 Презы́рство, *n.* *Ko.* 308 презор,
m. *Марк.* 89 Verachtung, Geringschätzung,
f. Stolz, *m.*
 Прѣзлий, *a.* sehr böse *BF.* 147.
 Презрѣти, (прѣзрю, прѣзарим), *v. a.*
 verachten, verschmähen, *Kv.* 22.
 Преиспóдня, (-ня), *f. K.* Unter-
 welt, Hölle, *f.* [ний.
 Преихидний, *a. C. superl. s.* Ехид-
 Прек, *m. gew. pl.* прѣками скаса́ти
 mit krankender Rede, vorwurfsvoll spre-
 chen, *Pu.*; 2) *pl.* heimtückische Strei-
 che, *Ф.*; у -прѣки zum Trotz (*Ф.*).
 Преклада́ти, *K. v. a. s.* Предкла-
 да́ти; 2), — преложѣти когбє над
 щось vorziehen, *K.* [leisten, *C. I.* 121.
 Преклонѣти ся, willfahren, Folge
 Прекрутєнний, *a.* sehr steil.
 Прелє́кий, *a.* sehr leicht.
 Прелє́сть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz,
m. C. I. 121.
 Прелє́стница, (-єн-), *f. s.* Лі-
 тавиця 2), *vgl.* Перелестник; Verfüh-
 rerin, schönes reizendes Weib, *Ko.* 140.
 Прелучка, *f. N. e.* Berges.
 Прелучний, *a.* linker Nbf. des
 Че́ремош ч.
 Прелюбодѣй, *m. K U. s.* Перелюбець.
 Прелюбодѣйний, *a. s.* III. II. 261
s. Перелюбний, *Mi.* II. 363.
 Прелю́тий, *a.* sehr grimmig.

Прем, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (Ф.); 3) gerade so; 4) s. Прєці Фр. (бал.б).
 Премілий, премилєнный, *a.* sehr lieb, allerliebste.
 Премилосєрдний, *a.* überaus gültig, allgütig, allbarmherzig. [Ф.
 Премногоцінний, *a.* sehr kostbar.
 Премудєрний, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.
 Премудрий, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfffig, naseweise. [heit, f.
 Премудрїсть, -єсти, *f.* Allweis-
 Премудрий, *a.* Зап. II. 522 verdorb. st. Примушений.
 Прємха, *m.* Зап. II. 595 Teufel, *m.*?
 Прєнавіть, (В.) s. Принавїть.
 Прєнарємний, *a.* КУ. II. 68 höchst leidenschaftlich.
 Прєндїчити, *s.* Пєндїчити.
 Прєнеповнний, *a.* ganz unschuldig, g. schuldlos, III. II. 147.
 Прєнепорочний, *a.* III. II. 146 durchaus makellos, engelrein, unbefleckt.
 Прєніколи, *adv.* Кл. nimmer, nimmermehr.
 Прєоберегати, *v. a.* Оп. — звичаї in Ehren halten. [Verklärung Christi, f.
 Прєображєнїє, *m.* Христа Спаса
 Прєобразїти ся, sich verklären.
 Прєобразка, *f.* Гуш. Variation, *f.*
 Прєогорчїти, *v. a.* Кч. 234. verdrissen, mit herbem Gram erfüllen.
 Прєосвящєний, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.
 Прєосвящєнство, *n.* Hochwürden, (Titel d. Bischöfe u. Erzbischöfe).
 Прєпалка, *f.* Гол. III. 492?
 Прєпастї, *v. n. s.* Пропастї.
 Прєподанє, *n.* Мог. Tradition, Sage, *f.*
 Прєподобїти ся, heilig (прєподобний) werden; 2) — Бѣгови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden Др. с. 98; 3) selig werden III. I. 114.
 Прєподобний, *a.* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).
 Прєподобниця, *f.* Веин der Nonne, III. I. 112.
 Прєполовєнє, (-єнїє), *n.* Mitte der Pentekoste (50-ици d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).
 Прєпоручати, (їги), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2)

empfehlen. [Empfehlung, *f.*
 Прєпоручєнє, *n.* Auftrag, *m.*; 2)
 Прєпочтїти, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, Кл.
 Прєприкрасний, *a.* Ф. sehr schön.
 Прєпрославлєний, *a.* vor allen hochgepriesen, III. II. 213. [betrunken.
 Прєпянєнный, *a.* sehr berauscht, s.
 Прєрадїй, *a.* superl. s. Рад, радїй, Пр. I. 175.
 Прєрозумний, *a.* altklug.
 Прєрєс, *m.* Gr. 25. s. Зрїзованєць.
 Прєсєвітїй, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.
 Прєсєвятїй, *a.* allerheilig, hoch-
 Прєсєвятїти ся, (при) до Бѣга, sterben Др. с. 42. 108.
 Прєсєльник, *m. s.* Пришєлєць.
 Прєсїцати ся, sich übersättigen.
 Прєсквєрний, *a.* superl. zu Сквєрний. [kummervoll, III. II. 175.
 Прєскѣрбний, *a.* sehr traurig,
 Прєскѣрвий, *a.* — син Erzhergensohn, *m.* Мї. II. 363.
 Прєславний, прєславутїй, С. II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.
 Прєспѣдниця, *f.* Ч. V. 1021 Веин. der темниця, ganz unten tief gelegener Verlass.
 Прєставїти ся, ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) прєставлїти s.
 Прєставїти Ос. (61) III. 19.
 Прєстарїй, прєстарєнєзний, *a.* sehr alt, steinalt.
 Прєстараїлїсть, -єсти, *f.* Кє. 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*
 Прєстїльниця, *f.* Гол. I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.
 Прєстогїдосно, *adv.* Ос. (62) 79
 Прєстѣл, (-їл, *g.* -ѣла, *d.* прєстѣлєць, прєстїльчик), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* велїкий — Hochaltar.
 Прєстѣлвїй, *a.* auf dem Throne, a. d. Altare, Thron-, Altar-.
 Прєстѣпний, *a.* sündhaft, verbrecherisch, III. II. 185.
 Прєсякїй, *a. s.* Прєвєсякїй.
 Прєтак, *m.* пол. s. Рєшетѣ.
 Прєтєнтувати, *v. a.* собї щѣсь worauf Ansprüche, Frätensionen erheben.
 Прєтїка, *f. s.* Протїка.

Претѣти, (пречѣ, претѣти), *v. a.* *Зап.* verwehren, verbieten. [friedfertig. Претѣхий, *a.* überaus ruhig, still. Претѣчина, *f. He.* Absage, *f.*; 2) Hindernis, *n.*

Претѣнка, *f. Гол. I.* 20. s. Прутѣнка.

Претонкий, *a.* sehr dünn.

Претно, *adv. Ч. V.* 570 eindringlich, ernst, scharf.

Преувеличати, *v. a. У.* übertreiben.

Преувеличенѣ, *n. У.* übertreibung, *f.*

Преудивительный, *a. Ч. V.* 768 s. Предивный. [205 Erhöhung, *f.*

Преувишеність, -ости, *f. Оз.*

Прехимѣрно, *adv.* kunstvoll, sinnreich, wunderbar. *Кч.* 41.

Прехіра, *m. W.* Naseweis, Krittler, *m.*

Прехіхий, *a. Ко.* 97. s. d. vor. ? : уxo прехіхе. [2) s. Проч.

Преч, *adv.* ganz, völlig *АД. I.* 45;

Пречаровіти, *a. Ф.* bezaubernd schön.

Пречісник, *m. Fest:* Перенесене Нерукотворн. Образа Пречистої Д. Мăриі am 16. Aug. a. St. *Зах.*

Пречуд, *s. Причудъ.* на — дивный.

Пречудный, пречуден, *a.* überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.

Прешелѣнуватий, *a. He.* (Пр. III. 371. 378) närrisch.

При, 1) *praep. mit dem Local Mi.* IV. 679—682 (m. d. Dativ, *Оз.* 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a)* dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стоїти bei den Arbeitern als Aufseher, при робітї свѣати при землї жати nahe bei der Erde schneiden; при вітцї жати; при доробї am Wege, при свѣдках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при грѣхѣ бѣти bei Geld sein, при іамяти bei vollem Bewusstsein, дух святий при нас і при дѣлахъ наших! напіймо ся нинї при зелѣнім винї am grünlichen Wein; зістатисъ при свѣій дѣмцї bei seiner Meinung bleiben; *b)* bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при державї (за держави) чиеї während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при старости im Greisenalter, при нещасливї годїнї in der Zeit des Un-

gemachs, при місяци bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c)* s. По-при II) при- in *Zusammensetzung* (*Mi.* IV. 233—234) als Praefix bez. *a)* bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, an- *Mi.* II. 363; *b)* eine Steigerung: прикрасний sehr schön, *vgl.* Пре-; *c)* als *praep.* drückt при- das Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verbum liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: припикати anbrennen & wird übersetzt: herzu, herbei, heran-, zu-, an-; er-. Beisp. s. unten an entspr. Stellen; das Fehlende s. unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.

Прибавити, прибавляти, *v. a. gr.* hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich verspäten, längere Zeit brauchen.

Прибавка, *f. Zusatz, m. Sz.* Glosse, *f. К.*; 2) Beisatz, *m.* Apposition, *f. ГШ.*

Прибагати, прибагнути, *v. n.* seltsame, launige Wünsche haben; ніхто би не прибѣг! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen

Прибагато, *adv. s. Пребогато.*

Прибагом, *adv.* nach der Laune zufällig, *Зап.*

Прибачити ся, *См. s. Привидіти ся.*

Прибгати, *v. a. s. Пригнути*; 2) hinzunehmen, fortschleppen, *С.* [ти.

Прибѣджити, *v. a. § s. Принади-*

Приберати, *s. Прибирати.*

Приберегати, (-гати, -гати). прибережї, *v. a.* sparen, aufbewahren, schonen, *К.*

Прибереже, *n. s. Побереже.*

Прибережний, *a.* nahe am Ufer gelegen, *С. II.* 144. [rin, *f.*

Прибѣрниця, *f. Р. II.* 36 Sammler-

Прибивати, *v. a. s. Прибїти*; verschlagen (vom Sturme) *АД. I.* 180.

Прибиль, прибіль, *f. II.* 191 s. Прибѣток. [көmmling, *m.*

Прибілець, -льця, *m. V.* An-

Прибільний, *a.* Gewinn bringend, vortheilhaft, einträglich, *He.*

Прибрáльня, *f.* Garderobezimmer, *n.* Garderobe, *f.*

Прибрáти, (-бiр), *v. a.* dazunehmen, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich —, *b)* — ся до чогось sich zu etw. anschicken.

Прибáти, *v. a.* anschlagen, annehmen; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кв.* 314; 2) — рýки, *Ме.* 126 dh Handschlag bekräftigen.

Прибáток, *m. M. II.* 75. *Кв.* 80 s. Прибóток. [*ling*; Eindringling, *m.*

Прйбiшенъ, -шня, *m.* Ankömm-

Прйбiшиц, *m. N. e.* Berges.

Прибiгáти, *v. n.* hinzu-, herzulaufer, gelaufen kommen; до когó zu jmdm seine Zuflucht nehmen.

Прйбiдка, *f. Лесч.* ein schlechtes Fuhrweck, *s.* Бiдá I.

Прибiдувáти, *v. n.* eine gewisse Zeit, ein wenig Noth leiden. [werden.]

Прибiднiти, *v. n.* ein wenig arm

Прибiжанiн, *m. K.* der Schutzlehende.

Прибiжище, *n.* Zuflucht, *f.*

Прибiй, -бiю, *m.* Art Pflze, (*B.*)

Прйбiк, -оку, *m.* Seitentheil, Seitenflügel e. Gebäudes, Seitenraum, *m.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *m.*; з прибóку, *adv. См.* von der Seite.

Прйбiль, *f. s.* Прйбиль.

Прибiлий, *a.* weisslich.

Прйбiр, -ору, *m.* Auswahl, *f.* на — виберáти дружкiй; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Tracht, *f.* Apparat, *m.* Requisiten, *pl. Кв.* 182.

Прибiрáнь, *n. M.* das Ankleiden.

Прибiрний, *a.* auserwählt, ausgesucht, gewählt, passend, stattlich; vortrefflich, *Ф. Ме.* 324.

Прйбiч, -очи, *f.* Seitenabhang, *m.* Abschüssigkeit, *f.*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.

Прибiчи, *v. n. s.* Прибiгáти.

Прибiчний, *a.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а водá s. Прйбiк 2); -а сторóжа Leibgarde, *f.*

Приблiжáти, (-iти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Приблiжене, *n.* приближенiсть, -ости, *f. ВВ.* Annäherung, *f.*

Приблúда, *m. f.* прибулúдень, -дня, *m. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Hergelaufene.

Приблудiти, *v. n.* und — ся, прибулúкати ся sich wohin verirren, sich verlaufen. [hergelaufen, Wander-]

Приблудний, *a.* irrend, verirrt,

Прибодрiти ся, Muth fassen, sich herzhafte, s. tapferer stellen. [knechten.]

Прибóркати, *v. a.* niederschlagen,

Прибóрний, *a. Зг. s.* Прибiрний.

Прйбóченъ, -чня, прибóчок, -чка, *m. s.* Прйбiк; 2) s. Прйскринок.

Прибóчник, *m.* Adlatus, Adjutant, *m. K.*

Прибрáти, (прибéру, -бéреш), *v. a. s.* Прибрáти; *ptc.* -áтай, (-áний), *Ч. V.* 170. [er, ansauer werden (молокó),

Прибрéскнути, *v. n.* ein wenig sau-

Прибрéхáти, *v. a.* koró verleumden — ся, sich lügnertisch einschmeicheln.

Прибрéхáч, *m.* Ohrenbläser, Verleumder, *m.*

Прибрéцкати, *v. n.* — ропою von der Sole durchdrungen werden.

Прибрýкати, *v. a. Ф. s.* Прибóркати.

Прибувáти, *v. n. s.* Прибúти.

Прибúдки, *pl.* das Erworbene, Erwerb, *m.* Einkünfte, *pl. s.* Прибúток.

Прибудувáти, прибудóвувати, *v. a.* hinzubauen.

Прибúлий, *a. s.* Прибутень.

Прибутé, *n. См.* Ankunft, *f.*

Прйбутень, -тня, *m.* der Ankommende die Anzahl der schon Anwesenden vermehrend.

Прибúти, (прибúду, прибúдем), *v. n.* ankommen, anlangen; hinzukommen; an wachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.

Прибúток, -тку, *m.* das Einkommen, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *R.* Zuwachs, *m.* Zunahme, *f. H.* 191.

Привáб, *m.* привáба *f.* Verlockung, *f. T.*; 2) Lockspeise, *f.* Köder, *m.*

Привáбити, (-блiти), *v. a.* anherlocken; ködern. [gend.]

Привáбний, *a.* verlockend, anre-

Привáджувати, привáдити, *v. a.* anheften, anbinden.

Приважкий, *a.* zu schwer, allzuschwer.

Приважно, *adv.* gravitatisch.

Принажувати, *v. a.* auf der Hand wiegen. [sprung, *m.*

Привал, *m.* Гол. I. 160 Felsenvor-

Привалити, привалювати, *v. a.* mit e. schweren Gegenstand zuwälzen, bedecken, an-heranwälzen; 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Привалок, -лку, *m.* das Brett an dem Ofen zum Tragen des піл, Ofenbank, *f. s.* Привалок.

Приварити, (-арувати), *v. a.* noch dazu kochen (eine Speise mehr); 2) anschweissen (d. Eisen); — ся beim Kochen inwendig an das Kochgeschirr sich anheften.

Приварка, *f.* Под. приварок, -рку, *m.* + *M.* (Pa. I. 113) Zuspeise, *f.*

Привата, *f.* Privatrücksicht, *f.* Sonderinteressen, persönliche Vortheile, *pl. A. D.* II. 163. *K.* [schüler, *m.*

Принатіст, *m.* Privatist, Privat-privatim; -ий чоловік geschickter, kunstfertiger Handwerker. [ten.

Привоблікати ся, sich verpflicht-

Приведење, *n.* das Herbeiführen.

Приведење, *n.* К. II. 34, приведенця, *f.* Ос. (61) V. 54 Vorfall, Zufall, *m.* Abenteuer, *n.*; 2) -ця, Ос. (61) V. 70 *s.* Привід, привіде.

Привести, (привезу, привезеш), *v. a.* zuführen, bringen (zu Wagen, zu Schiffe etc.).

Принелія, *f. s.* Привилей.

Привереда, *f.* Ру. Eigensinn, *m.* Laune, *f.* [launig, capriziös, *Ру.*

Принерёдливий, *a.* eigensinnig,

Приверечи, (-вэржу, -вэржен), *v. a.* hinzuerfen.

Принерженець, -енця, *m.* Anhänger, Parteigänger, *m.* V.

Принержењство, *n.* Anhänglichkeit, Ergebenheit, *f.* Шар.

Приверзнути ся, *He.* приверзти ся, III. I. 324 träumen, im Traume erscheinen, vorgaukeln.

Принернути, привертати, *v. a.* wiederherstellen, zurückgeben; 2) *v. n.* до чого, (до кого) zu etw. hinkommen, -treten (abseits vom Wege) *K.* I. 188.

Привести, (приведу, приведеш), *v. a.* herbeiführen, -bringen, an-, hinführen; dazubringen (до того); — до очий confrontieren. [Mi. II. 411.

Привечер, *m.* Abendanfang, *m.*

Прививати, *v. a. s.* Привинути.

Привид, *m. K.* IГ. привіде, *He. Ст.*

привідіне, *Пол. n. pl.* привіденьки, привідячки, *Gesicht, n.* Erscheinung, *f.* Truggebilde, Schattenbild, *n.* — сонний, Traumgesicht, Phantom, *n.*

Привіда, *f.* Birne, *f.*

Привідіти, *v. a.* Зг. erblicken; 2) — ся, привіджувати ся кому́ im Traume erscheinen, träumen, vorkommen, dünken. [tlich, *Фр.*

Привідний, *a.* scheinbar, vermeint-

Привідок, -дка, *m. K.* *s.* Привид, Schreckbild, *n.* [sich an etw. gewöhnen.

Привикати, привикнути, *v. n.*

Привіклий, *a.* gewohnt. [tenfest.

Привіле, *n. s.* Привілас; 2) Art Tod-

Привілей, *m.* Privilegium, *n. adj.* привілейний privilegiert, *K.*

Привілейник, *m. K.* der Privilegiumsinhaber, *m.* [mitschuldig.

Привінен, (-ннен), *a.* schuldig,

Привинути, *v. a.* einflechten, anbinden, dazuwickeln, *s.* Приложити; привинувати mit Verband umwickeln.

Привітанє, *n.* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* Gruss, *m.*

Привітати, *v. a.* begrüßen, bewillkommen; — ся einander — —.

Привітця, *f.* Cuscuta monogyna.

Привічати, *v. a.* корó jmdn simulieren.

Привічка, *f.* Angewöhnung, *f.*; 2) *dim.* привіченька, *Me.* 316 gewohnter Platz. [Привіклий.

Привічний, (-йшний), *a. Ks.* 325 *s.*

Привід, -оду, *m.* Anleitung, Führerschaft, Unterweisung, *f.* Beispiel, *n.* — дати A. geben; 2) Veranlassung, *f. Ст.*

Привідця, *m. Ко.* 98 Anführer, Rädelshführer, Urheber, *m.*

Привіа, -оу, *m.* Zufuhr, Einfuhr, *f.*

Привіа, -ою, *m.* Reif am Joch zum Anstecken an die Deichsel, *m.*

Привіль, *f. s.* Пожиток, *Gr.* 26.

Привіле, *n.* freier Raum, freies Feld, Freiheit, *f.* freieres Leben, *M.* III. 101; Herzenslust, Bequemlichkeit, Gelegen-

heit, *f.* [gelegen.]

Привільний, *a.* vortheilhaft, gut
Прівірок, -рка, *m.* der zu unter-
prügende Dünger. [hängen.]

Прівісити, привімати, *v. a.* an-
Прівіска, *f.* Anhängsel, *n. C.* II. 152.

Прівіість, -ієти. *f. Oc.* (61) VII. 34 s.
Півіість.

Прівіт, -іту, *m.* das Willkommen-
heissen, Gruss, *m.*; 2) Höflichkeit, Leut-
seligkeit, *f.*

Прівііти, *v. a.* M. II. 48 freundlich,
leutselig grüssen, l. aufnehmen.

Прівітлівий, *U.* привітний, *a.*
прівітник, *m. Cm.* привітниця, *f. Ч.*
III. 145 freundlich, traut, leutselig, höflich.

Прівітлівість, привітність,
-ости, *f.* Freundlichkeit, Leutseligkeit, *f.*

Прівііти ся, *s.* Привііати (ся).

Прівіяти, привівати, *v. a.* anwehen.

Прівікоктувати, *v. n. s.* Кіокати.

Прівластіти, привлащувати, *v.*
a. собі щось *K. Term.* sich aneignen,
an sich reißen, usurpieren.

Прівластник, *m.* Usurpator, *m. Пар.*

Прівлащенє, *n.* Aneignung, *f.*

Прівлєчї (-влєктї) *s.* Приволєчї.

Прівід, -оду, *m.* Herbeiführung,
Zustellung zur Assentierung, *f. Кн;* 2)
s. Прівід 2) *Cm.*

Прівідєць, -дця, привідчик, *m. s.*

Прівідця, *АД.* I. 166.

Прівідини *pl.* zweiter Hochzeittag.

Приводити, *s.* Привести.

Привідніця, *f.* Anführerin, Füh-
rerin, die Erste, *Кв.* 107; 2) Kuppel-
erin, Zuhälterin, *f. К.*

Привозити, *s.* Привезти.

Привозний, привозовий, *a.* Ein-
fuhr-, Import-.

Приволє. *n. s.* Привіле.

Приволєчї, приволєчїти, *v. a.*
herbeischleppen, ziehen; 2) -їти zueggen.

Приволєчка, *f.* Art Fischernetz.

Приворжити, *v. a.* dh Zauberei
an sich ziehen.

Пріворотєнь, -тня, *m.* Pyrethrum
corymbosum; 2) Neottia nidus avis; 3)
Tanacetum vulg. [edrys.]

Пріворотка, *f.* Veronica chama-

Пріворотний, *a.* -єзієє das zum
Zurückgewinnen, Wiederansichfesseln
dienende Zauberkraut, zuwendend, *Ecf.*

Приворóтниця, *f.* die gern am
Thore steht, *Mi.* II. 411.

Прівороток, -тку, *m.* Zufluchts-
ort, *m.* -stätte, *f. Гол.* III. 254; 2)
Gelingen, Glück, *n.* [tlich.]

Прівєєлюдно, *adv. Cm.* ganz offen-
Прівєєтати, *v. n.* stehen bleiben,
III. II. 234.

Прівєяз, *m.* прівєязь. *f.* Alles was
zum Binden dient: Riemen, Strick, *m.*
Band, *n.* Schnur, Kette; Fessel, *f.*; 2)
das Anbinden; *P.* I. 190 держати я-
зик на прівєязї die Zunge im Zaume
halten. [hänglichkeit, Pietät, *f.*

Прівєязніість, -ости, *f. T.* An-

Прівєязати, привєязувати, *v. a.*
anbinden, fesseln; verbindlich machen;

* — ся до когò jmdm immer auf dem
Halse liegen. [напасть, Chicane, *f.*

Прівєязка, *f. H.* 56 s. Привчєна,

Прівєзнутити, привєдати, *v. n.* welk
werden, einwenig verwelken, eintrock-
nen; *adj.* привєлий.

Прівєад, *m. Св.* прівєадка, *f. Вах.*
Erinnerung, *f.*; 2) das Ausgesonnene.

Прівєадати, прівєадувати, *v. a.*
erinnern, in Erinnerung bringen; —
собї щось, когòсь sich an etw., an jmdn
er.; — ся комуєсь sich in jmds Erin-
nerung bringen; 2) aussinnen.

Прівєальмувати, *s.* Гальмувати.

Прівєалуєстий, *a.* mit zahlrei-
chen Zweigen.

Прівєана, *f. Фр.* s. Догана.

Прівєаняти, *s.* Приняти.

Прівєар, прівєарок, -рка, *m.* das
Angebrannte von Speisen in e. Koch-
geschirr; 2) Geruch von Angebranntem,
brandiger Geruch. [aenstein, *m.*

Прівєаринок, -нку, *m. Пол.* Pfan-

Прівєарувати, *v. n. s.* Пригоріти.

Прівєасити, прівєасувати, *v. a.*
einwenig auslöschten; dämpfen; 2) при-
гасити, *v. n.* langsam verlöschten.

Прівєгати, прівєгнути, *v. n. B.* sich
emporschnellen.

Прівєгати, (прівєгачу, прівєгатиш),
v. a. abdämmen; 2) überschütten, über-
decken, belasten, *BB.* [s. Гатка.]

Прівєгаток, -тка, *m.* kleiner Damm,

Прівєварити, *v. a. s.* Примовляти 2).

Прівєвездити, *v. a.* annageln.

Прівєжкуватий, *a.* — вовк,

К. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m.*

Пригінати, *v. a. s.* Пригнути.

Пригідливий, *a.* -е свято Fest des heil. Erzengels Gabriels (13. Juli) u. das F. der Wunderthat des Erzen. Michael (6 Sept.) wann den Verletzer des Feiertages ein Unfall (пригода) trifft, *Зап. II.* 359.

Пригінний, *a.* gut verwendbar, anständig, handlich, (год-).

Пригін, *бачу m. Ч. V.* 1190 Antrieb, *m.*

Пригінчивий, *a. § s.* Загнчивий.

Пригінщик *m. Под.* Arbeitsantreiber, *m.* (in d. Fabr.).

Пригір, -ора, *III. I.* 227. пригірок. -рка, *V. m.* Bergvorsprung; Hügel, *m.*

Пригіреть, -ости, *f. s.* Пригірощ.

Пригірєне, (-гірєне), *s. a. n.* пригірєтник, *m.* Gastgeschenk; Angebinde, *n.*

Пригірєт, -осту, *m. Ф.* Gruss, *m.* Begrüssung, *f.* Willkommen, *n.*

Приглавки, *pl.* Art Werkstück in d. Mühle. [schwichtigen; laben, *Ф.*

Приглабїти, *v. a.* beruhigen, be-

приглаблювати, *v. a. Ф. s.* Примовляти. [glatt streichen, *g.* kämmend.

Пригладити, (-аджувати), *v. a.*

Пригледїти, приглядувати, *v. n.* за ким beaufsichtigen, Obacht geben; — за дїтьми die Kinder warten; 2) — ся, приглядати ся. приглянути ся. zusehen, zuschauen, anschauen, betrachten, bemerken. [(*Фр.*).

Приглюпати, *v. a. § s.* Вігадати

Приглухнути, *v. n.* ein wenig taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглушати, (-ягш) *v. a.* betäuben,

Пригнути, (прижену, приженем). *v. a.* herbei-, zutreiben, hin-, aufreiben; 2) fest anschlagen (дощку etc.); 3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнєстї, (-їстї *К.*) пригнєтати, *v. a.* zu drücken, pressen.

Пригнєт, -єту, *m.* Druck, *m.*

Пригнїздїти ся, sich hinzunisten; sich anschmiegen.

Пригнїт, -їту, *m.* das Braunmachen des Brodes vorn im Ofen beim Backen: на — розпалїти.

Пригнїтїти, *v. a.* zum Zwecke des пригнїт Feuer anmachen; 2) *s.* Пригнєстї *C. I.* 183. [krummbiegen.

Пригнути, *v. a.* um-, anbiegen,

Приговірниця, *f. Фр.* Zauberin, *f.* (dh Zauberworte).

Приговорїти, приговорювати, *v. a.* dabei reden, sprechen; 2) zureden, до сєрця комў, — до кого — gewinnend reden, rathen.

Приговорка, *f.* Spruch, *m. Кв.* 342.

Пригода, (*d.* -бдонька), *f.* Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* Gelegenheit, *f.*; 2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Missgeschick, *n.* Noth, *f.*; Liebesabenteuer, *III. I.* 224; в пригодї *III. I.* 327. II. 50 gelegentlich; станути комўсь в -дї jmdm gelegen kommen, in der Noth beistehen; на пригоду *III. I.* 361 zu Hilfe, zum Beistand.

Пригодїти, *v. a.* günstig ertheilen, darreichen, *V.*; 2) — ся, пригуджати ся *Зап.* sich treffen, vorkommen, *b)* — ся до когò jmdn brauchen.

Пригодний, *a.* dienlich, nützlich, günstig. [keit, Nutzbarkeit, *f.* Nutzen, *m.*

Пригодність, -ости, *f. C.* Tauglich-

Пригодом, з —, *adv. s.* Перегодом.

Пригудувати, пригудувати, *v. a.* dazu, mehr (od. ein wenig) mästen.

Пригужий, *a. s.* Пєгужий (водá) *Др. с.* 113. *Mc.* 209; 2) überaus schön *Ч. IV.* 371; *adv.* пригуже zutreffend, schicklich, *H.* 244. [kissen, *m.*

Приголове, *n. Mi.* II. 411. Kopf-

Приголовок, -вка, (*d.* -очок), *m.*

Ч. III. 324 Kopfwickelzeug, *n.*

Приголомшити, *v. a.* übertäuben, übertölpeln, ersticken.

Приголос, -су, *m.* Mitlaut, *m. H.* VI.

Приголубий, *a.* bläulich.

Приголубїти, *v. a.* liebkosen um an sich zu ziehen. [send, *zart.*

Приголубивий, *a. Гр.* liebkö-

Пригомзнути ся, ekelig, widerlich werden. [arbeit, *f.*

Пригон, -бну, *m. s.* Пригін; Frohn-

Пригонїти, *v. a. К. s.* Пригнати.

Пригонний, *a. s. m. †* Frohnbauer, *m.*

Пригорїти, *v. n.* anbrennen, ein wenig verbrennen (срѣва).

Пригород, *m.* Landstädtchen, *n.* Flecken, *m.* (nahe bei e. grossen Stadt)

III. I. 216; *adj.* пригородний, nahe bei der Stadt befindlich.

Пригорода, *f. s.* Перєстава; *dim.* пригородка abgegrenzter Raum in e.

Stalle etc. s. Перегорі́дка.

При́горок, -рка. *м.* II. 281 s. При́гир.

Пригорта́ти, пригорну́ти. *в. а.* an sich scharren, hinscharren, fassen u. an sich ziehen, an sich drücken; 2) bedecken; — ся sich anschmiegen: до ко́б.

При́горщ, при́горща, при́горшня, *ф.* beide hohle Hände zusammengehalten; -щами mit beiden Händen.

Пригорю́нити ся. *гр.* traurig, verstimmt werden.

Пригості́ти, *в. н.* (als Gast) ankommen, *Мол.* — в гості́ну *Ф.* zu Gaste kommen; 2) *в. а.* bewirten.

Пригото́ва, *ф.* *Фр.* пригото́ване, пригото́влене, *н.* Vorbereitung; Bereitschaft, *ф.*: ма́ти ся на пригото́ві in B. sein; 2) Verfertigung, *ф.* *Пол.*

Приготова́льний, *а.* *ОБ.* vorbereitet.

Приготова́ти. (-вити). *в. а.* vor-, zu-, bereiten, zurichten, bereit halten; — ся sich vorbereiten.

При́гра, *ф.* s. Пере́гра.

Приграва́ти, (грива́ти), *в. н.* dazuspielen, mit Musik begleiten, accompagnieren.

При́град, *м. с.* То́я *Вол.* [aufputzen.

Приграму́зити ся. § sich etwas

Пригреба́ти, (-гребти́), *в. а.* zuscharren, -harken; 2) пригребну́ти, *а. н.* *Ко.* 106 rüstig rudern.

Пригреби́ця, *ф.* Ofenloch, *н.*

При́гривка. *ф.* Vorspiel, Präludium, *н.*

Пригрижа́ти, *в. а.* mit Sorge (грижа́) etw. verschaffen.

При́грів, -іву, *м.* sonnige Stelle.

При́грива́ти, при́гріти, *в. а.* ein wenig wärmen, auf-, -erwärmen; *в. н.* со́нце при́грива́є леіт genug Wärme.

Пригрожа́ти, (-бжува́ти), при́гроу́ти, *в. а.* drohen, androhen, dräuen, кому́ sich in Drohungen gegen jmdn ergehen; ко́б zu Paaren treiben, bezwingen. [Strenge, *ф.*

При́гроза, *ф.* Ч. IV. 596 Drohung,

При́гру́бник, *м.* eine Nische, ein Winkel bei der гру́ба.

При́груста́ти, *в. а.* Ч. IV. 128 betrüben, bekümmern, [гру́сть, *гр.*].

При́грянні́й, *а.* Grenz-, *Ст.*

При́губи́ти, (-бля́ти), *в. а.* das

Trinkglas an den Mund bringen, es mit Lippen berühren, kosten, *Кух. Ст.*

При́гузок, -ака, (*д. пл.* при́гузочки) Arschbacke, *ф.*

При́гулень, -льня *м. с.* 'Одгулень,

При́гун, *м.* Schnellkäfer, *м.* (Elater).

При́гунка. *ф.* Hüpfspinne *ф.* (Salticus).

Придаба́шка, *ф.* s. Придиба́шка.

Придава́ти, (-даю́, -даеш), *с.* Прида́ти.

Придава́ти, (-вля́ти). *в. а.* an-, zudrücken; unterdrücken; andrängen.

Придавка, *ф.* Zugabe, *ф.* Zusatz, *м.*

Прида́вний, *а.* *Гол.* angehängt, vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).

Прида́жний, прида́жний, прида́лий, *а. с.* Прида́тний.

Прида́не, *с. н. а.* Mitgabe, Mitgift, Aussteuer, *ф.* Brautschatz, *м.* Heiratsgut, *н.*

Прида́не, прида́нки, II. 155 III. II. 189, *пл.* (*sgl.* прида́нць, прида́нчик, прида́нничок, *gew. пл.*) Familien-

glieder der Braut, Hochzeitgäste von Seiten der Braut, *Марк.* 134.

Прида́рний, *а.* zufällig, *Пар.*

Прида́рність, -ости, *ф.* Zufälligkeit, *ф.*

Прида́рок, -рку, *м.* 3s. при́дарка, *ф.* *Пар.* Zufall, *м.*

Прида́ти, (прида́м, прида́ш, прида́сть), *в. а.* zu-, hinzugeben, beifügen, hinzuthun, mitgeben; які́сь рі́чи —

значі́не einer Sache eine gewisse Bedeutung beimessen; 2) — ся dazupassen,

angehen, wozu tauglich brauchbar sein (до чо́б), gelegen kommen; *б)* — ся кому́ sich treffen, vorkommen, erscheinen *Др. с.* 108; *с)* — ся на ко́б jmdm

ähnlich werden, entsprechen.

Прида́тковий, *а.* attributiv, *Бор.*

Прида́тний, *а.* brauchbar zu etw. tauglich, nützlich.

Прида́тність, -ости, *ф.* Beigabe, Errungenschaft, *ф. Т.*; 2) Tauglichkeit, Brauchbarkeit, *ф.*; Nutzwert, *м.*

Прида́ток, -тку, *м.* s. d. folg., *Н.* 207; 2) Attribut, *н.* *Бор.*

Прида́ча, *ф.* Zugabe, Zusatz, *м. С.* I. 45. *Не.* в ха́ті е прида́ча das Haus

hat gute Einrichtung, ist gut, bequem eingerichtet; 2) besonderer Vorfall, *Ст.*

Прида́чний, *а. с.* Прида́тний, *Кл.*

При́дбане, *н.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.

Придба́ти, (-дба́ю, -дба́ш), *v. a.*

Придвѣрѣ, *n. ВВ.* Platz nahe an der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*

Придвѣрний, *a.* an der Thür befindlich, stehend. [beitragen.

Придвѣгати, *v. a.* eine Last her-

Придвѣрний, *a.* zum Hofe geh., Hof-.

Придвѣрці, *pl. Cm.* die Herren vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*

Придержáти, придержува́ти, *v. a.* auf-, anhalten; vorenthalten; — ся чи́еї гáдки jmds Meinung folgen, mit jmdm halten.

При́держка, *f.* Vorhalt, *m.* [*n. Term.*

Приде́ржниця, *f.* Detentionshaus,

Прижди́жфлѣти, *v. a.* verziehen; — ся sich stutzerhaft kleiden, *H. 218.*

Придвѣльбваній, *a. Кух. Ос.* (61) XI 26? *s. d. folg.* [Kokette.

Придвѣльбванка, *f. Ко.* 86 feine

Придвѣобáтий, *a.* subrostratus, *B.*

Придѣбати, *v. a.* ertappen, erwisohen; 2) mit Mühe hinkommen, -troteln, *Ш. II. 248.*

Придѣбáха, *f. §* Neigung, *f.* Hang, *m.*

Придѣбáшка, *f.* Vorwand, *m.* Gelegenheit, *f. s.* Пригóда.

При́дибка, *f.* Fallsucht, Epilepsie, *f.*; 2) Magenkrampf, *m.*

Придивѣ́ти ся, придивля́ти ся, *s.* Приглядáти ся. [Передира́ти ся &

Придира́ти ся, & при́дирка, & *s.*

При́дих, *m.* Hauch, *m.* spiritus, aspiratio, *Bop.*

Придѣхбви́й, *a.* gehaucht, aspirirt.

Придѣ́л, -бá, *m. s.* Подб́лок. [gen.

Придѣ́ляти, *v. a.* U. machen, anbrin-

Придѣ́лене, *n.* Zuthellen, *n.*; Bestimmung, *f. Зг.*

Придѣ́ляти, (-ля́ти, -дѣ́лювати), *v. a.* zuthellen; bestimmen. [ankleiden.

Придѣ́ти, *v. a. Др. с.* 304 anziehen,

Приднѣ́ви, = поднѣ́ви, *adv.* bei Tage,

Придб́ба, (-бб́нка), *f.* Angemessenheit; Tauglichkeit, *f. Зак.*; 2) praktischer Nutzen *M. II. 202.*

Придобáчка, *f. s.* При́дибка 1).

Придб́бний, *a.* schicklich, entsprechend; bequem, gemächlich, (*adv.* -но) *M. II. 206.*

Придобрѣ́ти ся, придб́ривати

ся до когó um jmds Gunst buhlen.

Придогля́нути, *v. a. Ч. V. 442 s.*

Пригля́нути. [m. kleines Thal, *Левч.*

Придо́льнка, *f.* придо́льнок, -нку,

При́долоб, *m. s.* Грядѣ́ль.

Придб́лок, -лка, *m. s.* Придѣ́л.

При́-домі, *adv.* zu Hause, daheim.

Придб́тувати, придб́тати, (-дб́чу, дб́чен), *v. a.* niedertreten, auf etw. treten. [legen.

Придорб́жний, *a.* am Wege ge-

Придорб́жник, *m.* Cichorium intybus. [ма́ти ся.

Придрѣ́мну́ти, *v. n. s.* Передри-

Придува́ти, приду́ти, *v. a.* heranwehen.

Приду́мати, придумува́ти, *v. a.* erdenken, aussinnen, erfinden, erdichten; 2) *ptc.* придумáний *K.* überlegt, durchdacht. [heit, Blódsinn, *m.*

При́дур, *m. Левч.* geringe Verrückt-

Приду́рковатий, *a.* einwenig dumm, blóde.

Придусѣ́ти, придусѣ́ти, (-ѣ́шувати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen, ersticken. [wohlergeben.

Придѣ́чити ся, wohlgefallen; 2)

При́ем, *m.* при́емни *pl. Вах.* (*aug.* при́емчи́ще, *Зап. Вер. I. 35*) Aufnahme, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung *f.*

При́емина, *f.* Manier, Geberde, *f. Cm.*

При́емний, *a.* receptiv, passiv, *Ил.* 2) —, при́емкий angenehm, *ГШ.*

При́емність, -ости, *f. s.* Приятність.

При́емнисть, (-ости, *f. s.* Приятність.) [*v. a. s.* Притисну́ти.

Прижа́ти, (прижму́. прижмѣ́ш),

Приждáти ся, *s.* Діждáти ся.

Прижень, хвостинець — Schwanzmonade, *f.* (Bodo saltans). [ста́ти).

Приженѣ́ти ся, einheiraten, *s.* При-

Прижерѣ́льний, *a.* Quellen-, *Вах*

Приживáти, прижѣ́ти, *v. a. К.* II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; —

дѣ́ти́й Kinder bekommen, *K.* erzeugen; 2) — ся *Ч. V. 718* von Pfizen: Wurzel schlagen, sich bekleiben *s.* Приймáти ся; *ptc.* прижѣ́тий, erzeugt, gezeugt *Ис.*; прижѣ́тний ein natürlicher, ausserehelicher Sohn, *Cm.*

Прижѣ́ти, *f.* Knüttel, *m.*

Прижму́рити, (-ѣ́рувати), *v. a.* — б́чи die Augen halb zudrücken, schliessen, zublüenzen.

Прижмурки, *pl.* КУ. *s.* Піжмурки. [тиснѹти.

Прижѹчити, *v. a.* Кв. *s.* Призабути, (призабѹду, -бѹдеш), *v. a.* einwenig vergessen.

Призапасти, *v. a.* Vorrath machen, verschaffen, *Л.* 54. vorrätig haben, *Кч.* 400. [werden, *У.*

Призатуманіти, *v. n.* von Sinnen

Прійзѹба, *f.* Левч. *s.* Прійсла.

Призабира́ти, (-бер-), приза́брувати, *v. a.* aufsammeln.

Призабро́ити, *v. a.* bewaffnen.

Призава́ти, (-зовѹ, -зовѣн). *v. a. s.* Призава́ти.

Призаветі́, (-зведѹ, -зведѣн), *v. a.* Ос. (61) V. 20 ausführen, zustande bringen, vollbringen.

Призавича́енє, *n.* призавичка, *Др.* призавичайка́, *Левч. f. s.* Прійвичка.

Призавича́іти, призавича́ювати, *v. a.* angewöhnen.

Призазвѣ́д, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *n.* Прійзвѣ́здок, -дка, *m.* Фр. Sternchen, *n.* Sternschuppe, *f.;* 2) Nebenplanet, *m.* [Erlaubnis, *f.*

Прійзвѣ́л, -олу, *m.* призазвѣ́енє, *n.*

Призазвѣ́дити, (призазвѣ́джу, -звѣ́диш), *v. a.* когѹ на до́брій ум *КС.* (83) II. 471 gut belehren; 2) zusammenbringen, -hetzen, *Ст. s.* Призазвѣ́сти.

Призазвѣ́лити, (-ляти), *v. a.* erlauben; 2) когѹ до чо́го́ jmdn wozu zu gewinnen suchen, jmdm etw. vorschlagen, *Ст.* [anwendung, *f.*

Прійза́дѣ́чнє, *f. B.* Anwendung, Nutzen

Прійза́дѣ́чувати, *v. v.* anpassen, aneignen, *B.* [grünreif, *Мі.* II. 363.

Прійза́зеленкувати́, *a.* grünlich.

Прійза́емістий, *Фр.* приза́емковатий, *М.* II. 182, *a.* приза́емок, -мка. *m.* *М.* II. 8 wenig vom Boden hinaufgewachsen (v. Buben &); stämmig, untersetzt, von niedriger, untersetzter Statur; niedrig bei der Erde, *n.* am Boden, *К.*

Прійза́емний, *a.* grundständig, *Вол.*

Прійза́єрний, *a.* kurzichtig, *Gr.* 25.

Прійза́йв, *m.* приза́йване, *n.* Ruf, Anruf, *m.* Einladung, *f.* [rufen; einladen.

Прійза́вати, *v. a.* anrufen, herbeirufen

Прійза́вний, *a.* Einberufungs-

Прійза́имки, *pl.* frühe Winterkälte.

Прійза́имок, -мку, *m. s.* Зимівле, *ВВ.*

Призаира́ти, *v. a. s.* Догадѣ́ти

2) — ся *s.* Призаира́ти ся.

Призаирний́, *a.* dh Hexerei hervorgekommen *Ч. I.* 111. [Obacht, *f.*

Прійза́ір, -ѹру, *m.* Aufsicht, Wartung,

Прійза́ма, *f.* Prisma, *n.;* призама́тичний, *a.* prismatisch.

Призазнава́ти, & *s.* Призазна́ти &.

Прійза́нак, (*d.* -ачок), *m.* Merkmal, Symptom; Andenken, *n. adj.* призама́ковий charakteristisch, *Пол.*

Прійза́нака, *f. s.* Призама́к; merklicher Fortschritt in e. Arbeit.

Призама́ковити́ ся, *М.* III. 136 *s.* Призама́ковити́ ся.

Прійза́нанє, *n.* Geständnis, Bekenntnis, *n.;* 2) Zugeständnis, *n.* Anerkennung, *f.;* Prämissе, *f.*

Призазна́ти, (призазна́ю, -знаєш), *v. a.* anerkennen, znerkennen, zusprechen; zugestehen, zugeben; 2) erkennen, *s.* Призазна́ти, *IG.;* 3) — ся bekennen, gestehen: до вині́ die Schuld —; *b)* — ся до когѹ́ (до чо́го́) sich als Eigenthümer, Vater & jmds bekennen, ausgeben; mit jmdm Beziehungen unterhalten, jmds Gleichgesinnter sein.

Призазна́ченє, *n.* Bestimmung, *f.* Verhängnis, *n.*

Призазна́чїти, (-ати), *v. a.* bestimmen; 2) anmerken *Н.* III.

Прійза́золотка, *f.* Goldbordüre, *f. B.*

Прійза́зн, *m.* Моґ. la prison, Gefangenschaft, *f.* [Еф. 27.

Прійза́зн, *s.* Приза́ір; 2) *s.* Уро́ки,

Прійза́зорїстий, *a.* kurzichtig.

Прійза́зочїти, *v. a.* *К.* I. 160 auf jmdn achtgeben, jmdn belauern.

Прійза́зра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Левч. *Мі.* II. 12.

Прійза́зрак, *m.* Phantasiegebild, Phantom; Gespenst, *n.* Эґ. Ваґ. Erscheinung, Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Ил.;* Luftspiegelung, *f.* — мо́рський Seegesicht, *n.* *Пол.* [werden, *Мл.*

Прійза́рїти, *v. n. s.* Допрїти, reif

Прійза́ро, *adv.* neidisch, scheel; 2) verächtlich, *М+Б.* 237.

Прійза́рїстий, (-дїшний, -дїшний, *Не.*), *a.* *Ст. Т. s.* Будѹчий. [чина.

Прійза́рїсть, -сєсти *f. Не. Фр. s.* Будѹчий

Прійза́рма, *f. s.* Приза́м; 2) das Aufgenommene, Angeeignete (пѹле &); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel &; 4) *m. f. s.* Ворожо́йт, воро́жка: метати на прийму = ити до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der банду́ра, *Зам.* I. 345.

Прийма́к, *m.* der Augenommene, der Eidam (Schwiegersohn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч.* III. 127; 2) Adoptiverbe, *m.* [від-мастка I].

Прийма́нка, *f.* Mehl (Brei) zur

Прийма́ти, (-іти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; ко́го чим womit gastlich bewirten; 2) — біди́ (біду́), невóлю leiden, ertragen; Antheil woran haben, *АД.* I. 212. 215; 3) — мукóю & борщ etc. mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — ся Wurzel schlagen, sich bekleiben, fortkommen; б) — ся чо́гось etw. annehmen, womit einverstanden sein.

Прийма́чка, *f.* Pflgetochter, *f.*

Прийме́ник, *m.* Vorwort, *n.* Präposition, *f.*; *adj.* при́менний präpositional, *Пап.*

Прийми, *pl.* у прийма́х als Eidam, als Schwiegersohn; до дочкі́ у прийми присі́ати, *К.* I. 46. [Pflgesohn, *m.*

Прийми́т, прийми́ч, *m. s.* Прийма́к;

Прийми́ця, *f.* *Гол.* III. 110 Braut, *f.*

Прийми́чка, *f.* *s.* Прийма́чка, (*coll. m.* und *f.* прийми́чі, *pl.*).

Прийня́ти, *s.* Приня́ти, *Оз.* 90.

Прийо́м, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

Прийо́мщик, *m.* *Ч.* V. 997 Assenti-

Прийти́, (при́йду́, при́йде́ш). *v. n.* kommen, ankommen (wohin); 2) — до себе́ zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) при́йде́ мені́ від вас ще́ з риньскі́ & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen з Gulden &; 4) прийшло́ (са́) до то́го, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прийде́ ся е́му́ же́брати er wird noch zuletzt betteln müssen. [дучий.

Прийшли́й, *a.* *М.* III. 144 *s.* Бу-

Прийз́д, (*d.* -онько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

Прийзди́ти, при́зджа́ти, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).

Прийзди́ний, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

Прийми́ще, *n.* *Ч.* V. 1053 Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

Прийсти́, *v. a.* зуби собі́ — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Моз.*

Прийхати́, *v. n. s.* Приїзди́ти.

Прийка́док -дка, *m.* kleiner Bottich.

Прийка́жчик, (-а́щик, -а́щик), *m. gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

Прийка́жчукува́ти (-а́жч-), *v. n. С.* II. 25 при́ка́жчик sein. [Gebot, *n.*

Прийка́з, *m.* при́ка́зане, *n.* Befehl, *m.*

Прийка́зати, при́ка́зувати, *v. a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) an-befehlen, gebieten; 3) — ся in Erinnerung kommen: най́ ся не при́ка́зує! verhüte es Gott! fern bleibe es!

Прийка́зка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

Прийка́лоб, -оба, *m.* *Р.* II. 180

Прийкв́апно, *adv.* *МШ.* sehr eilig.

Прийки́дати, при́ки́дувати, при́ки́нути, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen, (nicht Convenierendes) nicht annehmen wollen; 3) — ся до́брим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — ся псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; б) — ся vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; в) при́ки́нуло ся es entstand ein Geschwür.

Прийки́дка, *f.* Zusatz, *m.* *He.*

Прийки́дливий, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärzig.

Прийки́пати, при́ки́пати, *v. n.* sich heim Kochen ansetzen, ankleben, *С.* I. 242; — до морозкы́ aufrieren *Me.* 237; festsieden, hartkochen, *Р.* II. 8.

Прийки́дчивий, *a.* *М.* II. 140 до ко́гось sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

Прийкі́л, -о́ла, *m. s.* При́пін, при́ко-

Прийкі́льня, *n. coll. s.* При́коблень.

Прийкі́пник, *m. s.* При́га́ринок, *m.* *Пол.*

Прийкі́р, -о́ру, *m. s.* При́крість.

Прийкі́тити, *v. a. s.* При́коті́ти.

Прийкі́чний, *a. s.* При́ти́чний.

Прийкла́д, *m.* Zusatz; 2) Beispiel, *n.*;

3) s. При́кладка; 4) Anpassung *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu“, *Фр.*; 5) —, при́кладъ, *f.* (*Ф.*) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Backen anlegt.

Прикладáти, прикля́сти, *v. a.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anschlagen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печáть); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — ся до чого́ wozu beitragen, Antheil woran nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

При́кладка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *m.*; 3) Beiname, Spitzname, *m.* *Ч.* III. 179.

Прикладни́й, *a.* anstellig, geschickt; passend.

При́кладок, -дка́, *m.* Attribut, *n.* *Нс.* Прикле́йти, (-клеювати), *v. a.* anleimen.

При́клепка, *f.* Anlass, Gelegenheit, *f.* (im bösen Sinne); 2) s. На́пасть.

При́клик, *m.* Zuruf, *m.* *Т.*

При́кликати, при́кликнути, *Н.* 169. *v. a.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

При́кліт, -іту, *m.* при́кліть, -іти, *f.* Vorbau, Zubau, *m.* s. Та́нок.

При́клоні́ти, (-ня́ти), при́клонювати, *v. a.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч.* 183; — ся до чого́сь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten. [wogen.]

При́клонни́й, *a.* zugeneigt, geneigt.

При́клонник, *m.* Anhänger, *m.* *Нас.* При́клонни́сть, -ости, *f.* *У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *f.*

При́ключáти ся, (-я́ти ся), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л.* 89. *М.*

При́ключка, *f.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *m.*

При́кляка́ти, при́клякнути, *v. a.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *v. n.* niederknien.

При́кме́та, *f.* Merkmal, Zeichen, *n.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *f.*; 3) günstige Lage; s. Примі́та.

При́кме́тний, (-кмі́тний), *Зар.* *Левч.* *a.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, s. Примі́тний.

При́кмі́гати, (-кмі́гувати, -кмі-

ча́ти *Ч.* V. 720), *Wgr.* 109. *Гол.* s. Примі́гати, примі́гати; при́кмі́гкувати собі, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen. [geschmiedet, angeketet.]

При́кбо́ва, *f.* на при́кбо́ві, *Ме.* 395 an-
При́ковáти, s. При́кувáти.

При́коленъ, -льня, *m.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des при́пін; 2) Brückenpfahl, *m.*; 3) Zaunstütze, *f.*

При́колб́ти, (-блүвати), *v. a. s.* При́шпи́лити. [нець; kleinerer околіт.]

При́колото́к, -тка, *m. s.* Окле́па-

При́комі́рок, при́комурок. *P.* I. 39, -рка, *m.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

При́коне́ць, -ниця, *m.* *ОП.* при́коне́че, *n.* Ende, *n.* на -ці́ zu Ende.

При́коне́чник, *m.* der Theil am Ende e. Gegenstandes, z. B. einer Peitsche *P.* II. 183.

При́коно́па, *f.* & при́коно́пити, & s. При́на́да & *B.* [(Arenicola) *B.*

При́коно́пник, *m.* Sandwurm, *m.*

При́копа́ти, (-бувати), *v. a.* noch dazu graben; 2) eingraben (гні́й).

При́копáти, *v. a.* er-, zusammen-sparen, *Левч.*

При́коренъ, (-рінъ), *m.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *М.*

II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, *m.* *B.*; 2) Pflock um daran das Pferd anzubinden, *АД.* I. 138 s. При́коленъ 1).

При́кормі́ти, *v. a. s.* При́годува́ти.

При́корота́ти, *v. a.* zwingen; s. d. folg.

При́короти́ти, (-орбчу, -орбгш), *v. a.* kürzer machen, verkürzen; einschränken; 2) * beschwichtigen, *Зс.*

При́ко́рпати, *v. a.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Ко́рпати. [um einwenig zu schlummern.]

При́ко́рхну́ти, *v. n.* sich ducken

При́коха́ти, s. При́ховáти.

При́кохо́к, *m.* s. При́хово́к.

При́крада́ти ся до чого́, s. Підкра́дати ся.

При́крайчи́к, *m.* Marginulina, *B.*

При́кра́са, *f.* Schmuck, *m.* Verschönerung, *f.*

При́кра́сати, при́краша́ти, (-а́шувати), *v. a.* schmücken, verschönern, zieren; 2) ausschmücken, beschönigen.

При́кра́сний, *a.* überaus schön, s. Пре-

Прикрывало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* s. Віко.

Прикривати, прикріти, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

Прикрий, *a.* steil, jäh (горá); 2) lästig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* прикро, (наверну́ти &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — комұсь es thut jmdm leid, ist unangenehm, schmerzlich. [ker schreien.

Прикрікнути, *v. n.* lauter, stärker.

Прикріте, прикріване, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпати, (-кріплювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

Прикрість, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикроїти, прикраювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикроміти, *v. a.* bändigen; Ein-

прикротний, *a.* -е діло schwer, mühevoll *ГБ.* (*Пр.* III. 10).

Прикрут, *m.* was zum Zudrehen dient, s. Ужівка.

Прикрутити, прикручувати, *v. a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикувати, прикути, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупати, (-плати), прикупувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

Прикур, *m.* räucherige Speise.

Прикуратаги, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикурити, (-фрювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — ся *v.* werden.

Прикуртити, *v. a. s.* Прикоротити.

Прикусити, прикушувати, *v. a.* zu-, einbeissen; — язык, sich in die Zunge beissen um zu schweigen, Maul halten *A. P.* 158; — губи (устá) die Lippen verbeissen.

Прикутати, *v. a. s.* Прикорпати, придбати; — ся § sich einwirtschaften.

Прикуток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *Mi.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прикучнути, *v. n.* niederhocken.

Прилабузнити ся, s. Підлабузнити ся.

Прилавка, *f.* прилавок, -вка, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, s. Привало; 3) *pl.* Geschirrschrank, *m.*

Прилагательне (имя), † *Оц.* s. Приложник; прилагательник, *m. Кл.*

Epitheton, *n.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилагода, *f.* прилагожене, *n.*

Прилагодити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zurichten; anpassen. [passend.

Прилагодний, *a.* vergleichbar;

Прилад, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *n.*

Приладень, -дня, *m.* Erzeugnis, *n. Ст.*

Приладити, приладити, приладнувати, *ОП. v. a.* zurichten, anbringen, zu-, anpassen.

Приладний, *a.* schmiegsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Приладник, *m.* Zubereiter, *m. Пар.*

Прилаз, *m.* † Art Abgabe?

Прилазити, (-лажу, -лазиш), *v. n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Приластити, (-лащу, -ластїш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; прилащити ся до когось *К.* jmdm Gunst erweisen.

Прилабця, *f.* † Sturmhaube, *f. ІГ.*

Прилеглий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.* III. 32; 2) s. Стүхлий, влєжалий.

Прилежний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прилестити ся, прилещувати ся sich einschmeicheln, s. anschmiegen; до когó jmds Zutrauen abgewinnen.

Прилестний, (-лєсний) *a.* trüglisch, verführerisch. [Anflug, *m.*

Прилєт, -єту, *m.* das Heranfliegen,

Прилетити, (прилєчу, прилєтїш), *v. n. s.* Прилїтати.

Прилив, *m.* Fluth, *f. s.* Приплив, *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Приливати, *v. a.* hinzugiessen.

Прилива, *m. f. s.* Підліва, *Лєвч.*

Приливати ся, прилизувати ся, sich belecken, sich schmiegeln; *b)* s. Підлизувати ся.

Прилика, *f. s.* Приличність.

Прилинь, *m.* Haftdoldе, *f.* (Caucalis) *B.*

Прилинути, *v. n. s.* Прилетити,

Прилип, *m. s.* Лепєць 2).

Прилипати, прилипути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Прилиплий, прилипчастий,

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; приліпачкий (Ф.) zuthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Приліпність, -ости, *f.* Пол. *s.* Причіпність.

Приліпчик, *m.* *Bein.* des чайчик (der Frauenhaube) Ч. IV. 432.

Приліти, *v. a. s.* Приливати.

Прилічати, (-ати), *v. a. ГШ.* anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Прилічка, *f.* *Зг.* Physiognomie, Charakteristik, Colorit, *n.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Прилічкувати, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Прилічний, *a.* angemessen, entsprechend Ч. IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Прилічність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f.*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, *Зг.*

Прилігати, *v. n.* МШ. *s.* Прилягати.

Прилігливий, приліжний, *a.* МШ. fleissig, emsig; 2) приліжний *s.* Прилежний, -е поле.

Прилідок, -дку, *m.* dünner Eis.

Прилізати, (прилізу, прилізеш), *v. n. s.* Прилазити. [ben, anleimen]

Прилізати, (-ляти), *v. a.* ankle-

Приліпка, *f. s.* Цілушка; 2) * von *e.* lebenswürdigen Person. [legen]

Прилісний, *a.* nah am Walde *ge-*

Приліга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прилігом, *adv.* bücklings, (B.).

Приложити, *v. a. s.* Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammenstellen, — щось до чогось vergleichen; — ся за ким *s.* Причинити ся.

Приложник, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n. adj.* приложний adjectivisch, ГШ.

Прилуда, *f.* Фр. *s.* Відлутка.

Прилудити, (-уджувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, Гол. III. 455.

Прилудний, *a.* V. verlockend, verführerisch.

Прилудка, *f.* Vereinigung, *f. K.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m. s.* Пригода, Гол. I. 68. *См.*

Прилучати, (-яти, -учувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen,

zuthellen, begeben, beilegen; 2) *s.* Получати, bekommen; 3) — ся до когось sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; б) — ся М. II. 106 sich treffen, sich ereignen; прилучає ся мені habe Gelegenheit; прилучило ся в кимось лихо jmdn traf ein Unglück.

Прилюб, V. прилюбшки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Прилюбити, (-бляти), *v. a. dh* Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben М. III. 135; — ся до когось, М. II. 22 jmdn liebgewinnen.

Прилюдний, *a.* öffentlich, vor den Leuten. [tlichkeit, *f.*

Прилюдність, -ости, *f.* Oeffen-

Прилюдок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилютувати, *v. a.* anlöthen.

Прилягати, (-гаю, -гаеш), прилячати, (прилягати, приляжу, приляжеш), *v. a.* durch das Anfliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; б) sich legen, einwenig ruhen III. I. 2 (вітер);

с) * sich befleissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавляти, *v. a. s.* Примовити.

Примазати, (-азувати), *v. a.* anstreichen. [schmücken]

Примаіти, (-аювати), *v. a.* mit Laub

Примаітий, *a.* schön und gut; zierlich.

Примань, примана, приманка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -ана, Vorzug, *m.* [bei-, verlocken]

Приманити, (-анювати), *v. a.* her-

Приманливий, (-анний, -анчавий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примара, *f. См.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.* [scheinen, vorgaukeln]

Примарити ся, *impers.* комуь

Примастити, примастувати, *v. a.* zuschmieren; 2) befetten. [Dienende]

Примастка, *f.* das zum Befetten

Примажний, *a.* — кут Neben-

Примажувати, *v. a. dh* das Fortrück-

Примене, *n. s.* Приложник.

Применити ся словом перед кимось М. ein Wort an jmdn richten, das Gespräch anknüpfen.

Пример, *m. K. I.* 153 *s.* Примірене 2).

Примережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht. [anfrieren.

Примерзати, примёрзнути, *v. n.*

Примеркати, примёркнути, *v. n.* dunkler werden; *adj.* примёрклий, düster geworden, schon dämmernd.

Примести, (примѣту, примѣтеш), *v. a.* hinzufügen; 2) einwenig rein fegen, kehren. [einer Wehr aus Steinen, (*Фр.*)]

Примет, *m.* Art Fischfang mittels

Примета, *f. s.* Прикмета.

Приметати, (-аю, -аеш), примѣсти, (примѣчу, -ѣчеш), *v. a.* hinzufügen, s. Прикидати. [chen, zuschliessen.

Примикати, *v. a.* einwenig zuma

Примилати, примилати, (*Ки. Веч.* II. 109), примилувати (до своѣго сердѣнька) *КС.* (82) II. 302. *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — ся, примилувати ся, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.

Примире, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *m. К. ОБ.*

Примирене, *n.* Versöhnung, *f.*

Примиритель, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (игелька, *f.* -in, *f.*).

Примирительний, *a.* Sühn.

Примирити, (-яти), *v. a.* ver-, aussöhnen, den Frieden vermitteln; — ся sich ver-, aussöhnen, s. vergleichen.

Примирник, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *T.*

Примівка *f. s.* Приказка, *Зак.* [хе, *f.*

Примівниця, *f.* Beschwörerin, He-

Приминити ся, *M.* II. 136 sich in etw. schicken, s. wornach richten, s. anpassen, s. bequemen.

Примір, -іру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* приміром, на — zum Beispiel, beispielsweise.

Примірене, примірюване, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*

Примірити, (-яти, -увати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — ся anlegen, zielen beim Schiessen.

Примірний, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinahe, ungefähr.

Примірник, *m.* Exemplar, *n.*

Примірність, -ости, *f.* Mustergiltigkeit, *f.*

Примісь, -иси, *К. s.* Примішка.

Примістити, приміщати, (-міщувати) *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.

Приміст, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f. Зак.*

Примістки, *pl. К. II.* 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*

Примістний, (-існий), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.

Приміт, -ету, *m. s.* Притрут.

Приміта, *f. s.* Прикмета 1).

Приміти, (-ію, -іеш), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К. I.* 317.

Примітивний, *a.* primitiv, ursprünglich.

Примітити, примічати, *v. a.* merken, bemerken, *P. I.* 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.

Примітка, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichnen, *n.* взяти в -ку beobachten.

Примітка, *f. s.* Перемітка 1), Schultertuch, *n.*

Примітний, *a.* He. merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (тіло).

Примішати, (-міщувати), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — когь у крадежи zum Theilnehmer eines Diebstals machen. [gung, *f.* Zusatz, *m.*

Примішка, *f.* Beimischung, Beimengen

Примішний, *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.

Примішник, *m.* Gemengtheil, *m. Пол.*

Приміщене, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*

Примкнути, *v. a. s.* Примикати; — ся до когь sich an jmdn anschliessen.

Примняти, (примну, примнеш), *v. a.* einwenig zerknittern.

Примова, (*d.* примівка), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n.*; 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d. s.* Примівка; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*

Примовити, (-влати), *v. a.* dabei sprechen; zureden, кофсь до серця — ; 2) e. Zauberformel hersagen; 3) — ся eine Andeutung machen.

Примолати, *v. a.* dazu beten.

Приморе, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Приморіти ся, durch Hunger geschwächt werden, *Мх.* [1. Nachtfrost.

Пріморозок, -зку, *м.* leichter Frost, Примѳрскій, *а.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrands-.

Приморянійн, *м.* *МШ.* Bewohner des Meeresufers, *м.* [*Левч.*

Прімость, -ости, *ф.* *Левч.* Gerüst, *н.* Прімостьіти, примѳщувати, *в. а.* anbringen, *с.* Примієтити; — ся den Platz einnehmen, *Р.* finden, sich ansetzen. [мієтки.

Прімостька, *ф.* Zubau, *ф. vgl.* Прі-Прімоцувати, *в. а.* befestigen.

Примочій, [примѳгу, (примѳжу), примѳжеш], *в. н.* *Н.* 67. *М.* с. Приміти, мочій. [тзен.

Примочіти, (-ѳчувати), *в. а.* bene-Прімочка, *ф.* Auszug, Extract, *м.*

Примѳдькати ся, (*В.*) eig. die Hoden (мѳдо) berühren; sich befruchten lassen, (*в.* Weib).

Примулїти, (-ѳлювати), *в. а.* mit Schlamm überdecken.

Примурувати, *в. а.* hinzumauern.Прімумс, *м.* Zwang, *м.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.

Примусїти, примушати, *в. а.*Примѳскувати, *в. а.* *Р.* 12. *пол.* zustreicheln. [machen, abhärmen.

Примѳчити, *в. а.* einwenig müdeПрімхи, *пл.* Launen, Caprizen, Schrollen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *сгл.* прімха, *Мак.* Vorwand, *м.* äusserer Grund.

Прімхати, *в. н.* *М.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.

Примхѳвати, *а.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар.* *Фр.*

Примчати, *в. а.* schnell herbeiholen, -bringen; — ся sch. herankommen, -reiten etc.

Прімяти, *в. а.* с. Примвяти.

Привавіть, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*В.*).

Прінаглати, *в. а.* antreiben.

Прінагодно, *adv.* gelegentlich.

Прінада, (*д.* прінадка, -ѳдонька), *ф.* с. Примана; Reiz, *м.*; 2) Leidenschaft, *ф.* *Не.*

Прінадити, (-ѳджувати) *в. а.* ver-, anlocken, reizen; прінаджати ся до когѳсь, *Зар.* jmdm den Hof machen.

Прінадливій, (-вѳдній), *а.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*

Прінадність, -ости, *ф.* Anmuth, *ф.* Liebreiz, *м.* [Знадобїти ся.

Прінадобїти ся, (-блати ся), *с.*

Прінаїмні, (-мі), *С.* I. 2. прінаїмненше, *Фр.* *adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten, -dingen.

Прінайміти, (-ѳти), *в. а.* hinzu-

Пріналєжати, *в. н.* gehören, zugehören, до когѳ.

Пріналєжній, *а.* gehörig; gebührend; 2) zuständig.

Пріналєжність, -ости, *ф.* Zubehör, *н.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *ф.* *Т.*; 2) Zuständigkeit, *ф.* [Прінаїмні.

Прінаменї, *adv.* *Ш.* II. 147. *с.*

Прінапїлий, *а.* genug betrunken.

Прінапокріти, *в. а.* *З.* с. *Покріти.*

Прінарѳдно, *adv.* *М.* *М+Б.* 286 *с.* Прілѳдно, vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.

Пріндити ся, *Гл.* б. 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пот.* III. 121.

Пріндїчити собі, § с. Кнїти с.

Прінебєсній, *а.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*

Пріневѳлити, (-лїти), прінему-сити, *в. а.* с. Примѳсити, прієлѳувати.

Прінепѳсти, *в. н.* с. Підупѳсти.

Прінесенє, *н.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Пріносїти.

Прінеєсти, (-неєсї, -неєсї), *в. а.* с.

Прініженє, *н.* *К.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *ф.* das Niederhalten.

Прінізіти ся, прініжати ся, sich herablassen, *с.* niedersinken, *К.*

Прінікати, *АД.* I. 113. прінікнїти, *в. н.* sich niederbeugen; — до чогѳсь zu etw. sich hinneigen, *К.* — на когѳ jmdn beschützen, *К.*

Прінімати, *в. а.* с. Пріімяти.

Прінішкнїти, *в. н.* с. Прітіхнїти.

Прінієне, *с.* *а.* *н.* с. Пріієне.

Прінієми, *с.* Пріієми.

Прінѳровїти, (-влати), *в. а.* *Ог.* anpassen; — ся sich anpassen, *с.* anschliessen, *с.* anfügen, *Зар.* [*Фр.*

Прінѳрѳленє, *н.* Anpassung, *ф.*

Прінѳс, *м.* dargebrachtes Opfer, Opfertgabe, *ф.* Geschenk, *н.* *МШ.*

Приноси́ти, (-но́шу, -но́сши), приноша́ти, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *ptc.* прино́шений, *M. III.* 71 abgetragen, abgenutzt (e. Kleid).

Прино́сний, *a.* vom прино́с, Opfer; 2) der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R.* 69. 135.

Прино́уда, *f. Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Прино́удити, *v. a.* nöthigen, zwingen; 3) — ся *M. III.* 47 sich stark abhärten. [terung, Anregung, *f.*

Прино́ука, *f.* Antrieb, *m.* Aufmun-

Прино́укати, прино́укнути, *Зар. v. a.* aufmuntern; zwingen.

Прино́урити ся, einwenig untertauchen, untersinken.

Прино́узна, *f.* § Prinzessin, *f.*

Прино́цип, *m.* Princip, *n.* Grundsatz, *m. adj.* прино́ципний, principiell, grundsätzlich. [her stellen, *Gr.* 26.

Прино́ципирити ся, § sich hö-

Прино́яти, *v. a. s.* Прино́мати; — слово знов *Kч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — в чім ба́гато пра́ці, *Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Прино́біцяти, (-о́біцювати), *a. a.* versprechen, zusagen.

Прино́бриєти, (-о́бри́ту, -о́бри́теш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Прино́бста́ти ся, *s.* Прино́ста́ти.

Прино́дївати, прино́дїти, прино́дїга́ти, (-гно́ти), прино́дежіти, *v. a.* bekleiden, ankleiden; — ся sich Kleidung (im Dienst) erwerben. [стний.

Прино́дходни́чий, *a. s.* Прино́хво-

Прино́здоба́ти, (-ба́яти), *v. a. s.* Прино́раса́ти.

Прино́здобка, *f. Пол.* Прино́раса 1).

Прино́ко́лсток, *s.* Прино́ко́лоток. [(*B.*).

Прино́на́дити, *v. a. s.* Прино́на́дити,

Прино́па́сти, (-па́ду, -па́деш), *v. m. s.* Прино́па́сти. [ackern, befrühen.

Прино́ра́ти, прино́рювати, *v. a.* ein-

Прино́ружа́ти, *v. a.* bewaffnen, unter Waffen stellen.

Прино́станови́ти, (-вля́ти), *v. a.* — хо́ду im Gange innehalten, *ВВ.*; — ся stehen bleiben, *Вах.*

Прино́ста́ти, (-оста́ну, -оста́неш), *v. n.* und — ся zurückbleiben; 2) *v. a.*

Ф. *s.* Переста́ти. [stöhnen.

Прино́хувати, *v. n.* dazu seufzen,

Прино́чко, *n. В.* Nebenaugen, *n.*

Прино́вузіти, *v. a. Ч.* III. 390 *s.* Прино́буліти.

Прино́да́ти, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (по́рохом); 2) neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdn feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — до чиего́сь са́ду; 3) — на ко́го auf jmdn zu fallen (майнó); прино́да́ на ко́го (че́пра) es ist die Reihe an jmdn; 4) — до чо́гось zu etw. passen, sich zu etw. schicken, не прино́да́, *K.* es geht nicht an, ziemt nicht; 5) vorfallen, sich ereignen, *s.* зу́трагати, — на якийсь день auf einen Tag fallen.

Прино́дисти́й, *a.* abschüssig, schroff abhangend; 2) — чо́о́г schlecht im Rist.

Прино́дкóвий, *a.* zufällig, *Пар.*

Прино́дкóвість, -ости, *f.* Прино́дарність, *Пар. ВВ.*

Прино́днисти́й, *a.* -е весна́ (*Гн.* 40) wann oft Regen fällt, *s.* Перено́дисти́й. [fall; bes. Unglücksfall, *m.*

Прино́до́к, -дку, *m.* Zufall, Vor-

Прино́дзяти, *v. a. s.* Прино́дзюва́ти.

Прино́па́лити, (-па́лювати), *v. a.* einwenig anbrennen, verbrennen.

Прино́памя́тувати собі, *s.* Прино́па́дувати *s.* [herrisch, *K.*

Прино́панкува́тий, *a.* vornehm,

Прино́пантρίти, § *s.* Прино́пильнува́ти.

Прино́пари́ти, (-па́рювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähnen; 2) *v. n.* со́нце brennt stark (gleich nach dem Regen).

Прино́парка, *f. Ко.* 196 das Anbrennen; 2) * kleine Züchtigung, Prügelei, *Kч.* 279.

Прино́па́рик, *m.* Wärmestein, *m. Пол.*

Прино́па́рок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Прино́па́е, *m. Пар. s.* За́пас.

Прино́па́сати, (-па́ю, -па́еш), *v. a.* sorgfältig weiden, *У.*; 2) herbeischaflen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — що́сь для себе́ für sich etw. verschaffen.

Прино́па́юва́ти, *v. a. s.* Прино́па́юва́ти

Припёрти, (-пру́, -пéрш), *v. a. s.*
Припирáти. [gewinnen, *Ст.*

Припесты́ти, *v. a.* dh Liebkosen

Припечáска, *f. N. e.* полонина

Припечáтати, *v. a.* zusiegeln, ver-
siegeln, den Siegel beidrücken. [пика́ти.

Припечы́, (-ечу́, -чéш), *v. a. s.* При-

Припивáти, *s.* Припийти.

Припй́лка, *f. Др. с.* Glareola me-
lanoptera.

Припильнува́ти, припилува́ти,
v. a. робóту eine Arbeit fleissig beauf-
sichtigen; emsig zusehen, anfassen, ein
wachsames Auge worauf haben, fleissig
abwarten; 2) rascher arbeiten.

При́пин, *m. С.* припы́на, *f. Mi. П.*
18. *Левч.* Anhalt, Einhalt, *m.* Beschrän-
kung, Behinderung, Verzögerung, *f.*

Припинáти, (-аю, -áеш), *v. a.* an-
heften, anstecken, anhängen, anschnal-
len, anbinden.

Припиндá, *f. §* Schürze, *f.* Vortuch, *n.*

Припинй́ти, (-йню, -пй́ниш), *v. a.*
anhalten; — *ся* inne halten, anhalten,
stocken, sich unterbrechen, *С.*; *b)* zu
lange wo verweilen.

При́пинка, *f.* Band, Zugband, *n.*
H.212; 2) *pl. s.* Ма́йтки; 3) Кнiewärmer, *pl.*

Припирáти, *v. a.* andrücken, ge-
gen etw. drängen, drücken; in die Enge
jmdn treiben; 2) fest zuschliessen, ab-
sperrern; 3) mühevoll herbeischaffen, *P.*
II. 15; 4) *v. n.* anstossen, angrenzen,
bis wohin sich erstrecken; * *тóе до мé-*
не не припирáе das droht mir nicht,
geht mich nicht an.

Припирóвище *f. s.* Пристанóвище.

При́пис, *m.* Vorschrift, *f.*

Приписáти, приписувати, *v. a.*
hinzuschreiben; — *ся* beischreiben; 2)
einschreiben, eintragen; 3) кому́ vor-
schreiben; *b)* * zuschreiben.

При́писка, *f.* schriftlicher Zusatz,
Postscriptum, *n.* Anmerkung, *f.*

Припй́ти, (припй́ю, припéш), *v. a.*
до корó зutrinken, *Зг.*

Припй́вй́ти, *s.* Принавузй́ти.

Припй́днимáти *ся*, *сй́х* (einwe-
nig, langsam) erheben, *Фр.*

Припй́зний, *a.* zu spät. [verspáten.

Припй́зны́ти *ся*, (-зны́ти *ся*), *сй́х*

При́пй́к, -еку, *m.* Ofennische, Hölle
(bei, hinter dem Ofen) *f.*

Малоруско-німецкий Словар.

Припика́ти, *v. a.* stark anbacken,
rösten, einwenig anbraten; 2) *v. n.* (сóн-
це) припика́е brennt zu stark, sengt.

Припй́л, -óлу, *m.* Schoss des Wei-
berkleides; *n. s.* Подóлок.

Припй́н, -óна, *m.* Bandseil mit e.
Pflock der in die Erde eingeschlagen
wird (beim Weiden der Pferde &), *n.*
III. I. 87.

При́пй́р, -óру, *m.* Verschluss, *m.*; 2)
s. Пристанóвок; 3) dringliche Noth;
4) steile Berglehne. [*f.* (carpus).

При́пй́сток, -стка, *m.* Handwurzel,

Припй́ткáти, *s.* Зды́бати.

При́пй́чок, -чка, *m.* Raum vor dem

Васкоfen, *m.* Weimauer an e. Ofen, *f.*

Припй́швити, (-шву, -швиш), *v. a.*
überwendlich unternähen.

Приплáкати, *v. v.* всі думкы́ *M.*
II. 122 alle Gedanken durch reichliche
Thränen unterdrücken.

Приплáтити *ся*, theuer bezahlen,
th. zu stehen kommen.

Приплáщений, *Пол.* приплéска-
ний, *a.* platt, *p.* gedrückt, flach. [да.

Приплéнтáч, *m. С. I.* 192 *s.* Приблú-

Приплéскáти, приплéскувати, *v.*
a. platt, glatt machen, flach ebnen; 2)
v. n. Beifall zuklatschen.

Приплéсти, *s.* Приплáтити.

При́плив, *m.* Fluth, *f. Пол.*

Припливáти, приплй́сти, (-пливú,
пливéш), *v. n.* herbeigeschwommen kom-
men, heranschwimmen; -segeln; при-
плй́ло до головй́ кому́сь jmdm ist etw.
eingefallen, in den Kopf gekommen.

Приплáд, -оду, *m.* Zuwachs, Nach-
wuchs, *m.* Kinder, *pl. K.*

Приплáснй́ти, *v. n.* sich mit Schim-
mel überziehen.

Приплáтáти, (-тй́увати), *v. a.* zu-
flechten, -winden; 2) * — *ся* zufällig
umherirrend ankommen.

При́плáтки, *pl. s.* Вй́плáтки.

Приплáшй́ти, *v. a. s.* Заплáшй́ти;
* einwenig einschränken, zu Raagen
treiben.

При́плóдск, -дку, *m. s.* При́плáд.

Приплóгáнй́ти *ся*, *сй́х* herbei-
schleppen.

Приплóтува́ти *ся*, *сй́х* anheften.

При́плюсток, -стка, *m.* allzu fla-
ches Dach.

Приплющити, (-ати), *v. a.* platt machen, *p.* drücken.

Припняти, (-пнѣ, -пнѣш), *v. a. s.* Припняти. [Приповідка.

Приповедінка, *f. II. n.* 122 *s.*

Приповзтї, (-повзѣ, -повзѣш), *v. n.* heranschleichen. [chend.

Приповзком, *adv.* *Фр.* heranschlei-

Приповідати, *v. a.* etwas Scharfsin-
niges, Interessantes, Zutreffendes sagen.

Приповідка, *f.* Märcchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*

Приповідний лист, Freibrief, *m. K.*

Приповідність, -істи, *f. K. I.* 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*

Приповідсти, (-новім, -новіш, по-
вість), *v. a. s.* Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen. [повідка.

Приповідка, *f. s.* Приповідка;

Приповнити, *v. a.* чогó zu geben dass ein volles Mass werde; припов-
няти ся, *M.* sich an füllen, voller werden.

Приподати, *v. a. U. s.* Додати.

Приподоба, *f. Пар. K.* приподо-
бана, *n.* das Gefallen, до -би, раді -би um zu gefallen, zu G.

Приподобати ся комѣ, jmdm ge-
fallen, sich beliebt machen; 2) при-
подоблювати ся до когось, *K.* jmdm nach-
thun, trachten jmdm ähnlich zu werden.

Припокоїти, *v. v.* beschwichtigen,
beruhigen, zum Schlaf legen, *Мак.*

Припoble, *n. См. s.* Привіл.

Припоминати, *H.* 114. припо-
мянѣти *АД. I.* 94 *v. a.* об чім s. При-
гадати, згадати gedenken lassen.

Припона, *f. s.* Припін.

Припонець, -вця, *m.* Convolvulus
arg.; 2) — угловатий, *Sicyos angulata, B.*

Припора, *f. s.* Принцип; Hindernis, *n.*

Припоробити, (-обшувати), *v. a.*
bestauben, beschütten, bestreuen.

Припорѣка, *f. См. s.* Препорѣ-
чене 1); 2) ein Anliegen.

Припобстити, *v. a.* дѣшу fasten
lassen, dh Fasten üben; 2) *v. n.* ein-
wenig fasten. vogel, *s.* Припутень.

Припотень, -тнн, *m. II.* Art Feld.

Припохлїбїти, *v. n.* комѣсь
schmeicheln.

Припочатку, *adv.* zu Anfang.

Припочїнок, -нку, *m.* Ruhe, Rast,
f. III.

Припочїти, припочивати, *v. n.*
einwenig ruhen, ausruhen.

Припоясати, (-пояшѣ, -пояшеш),
v. a. umgürten; an den Gürtel anbin-
den, *Ч. V.* 611.

Приправа, *f.* Zuthat, Würze, *f.*;
2) Beizmittel, *n. Пол.*; 3) Geräth, Werk-
zeug, *n.*

Приправити, (-влїти), *v. a.* an-
machen, ansetzen; 2) zubereiten, ein-
machen, würzen; 3) — ся по чім *Гл.*
63 sich wornach richten, s. anpassen.

Припраша, *f. s.* Приправа 1).

Припровадити, (-аджувати), *v.*
a. s. Привести.

Припросїти, припросувати,
(-прашувати), *v. a.* inständig, viel,
lange wozu bitten, (zum Essen etc.),
dazubitten, ersuchen. [Запрѣта.

Припрут, *m.* припруте, *n. coll. s.*

Припругати, припругї, (-пруг-
жу, -пругеш), *v. a.* dazu anspannen,
beispannen (das Zugvieh).

Припрудати, припрусти, (-прудѣ,
-прудеш), *v. a.* dazuspinnen, anspinnen.

Припругтати, припругї, (-пруг-
чу, -пругеш), *v. a.* einwenig aufräu-
men (в хатї etc.); 4) zusammensparen.

Припуск, припуст, *m.* das Zulassen;
2) das Melken der Kühe, *s.* Под-
дїй; 3) в — ganz frei, ohne Einhalt,
in Fülle u. Hülle.

Припускати, припустити, (-пущѣ,
-пустити), *v. a.* zulassen, hinzu-
heranlassen; — молокá reichlich Milch
beim Melken geben; — бугаї & den
Bullen & zulassen, belegen, bespringen
lassen; — за ким коня jmdn zu Pferde
scharf verfolgen u. ihn anfallen, *Kч.* 115;
2) im Masse zugeben (beim Zerschnei-
den e. Kleides u. beim Bauen); 2)* zu-
lassen, zugeben, voraussetzen.

Припустниця, *f.* vorn vorgeschos-
sene Latte, Balken etc.; vorgeschossene
Zubau. [sel, *n.?*

Припустничка, *f. (Фр.)* Wie-

Припутень, -тня, *m.* Ringeltaube,

f. (Columba palumbus).

Припутник, *m.* Art Schwamm.

Припухнути, *v. n.* anschwellen.

Припущенє, *n.* das Zulassen; 2) Vor-

aussetzung, Annahme, Hypothese, *f. Пар.*

Прип'яст, *m. s.* Прип'їсток.

Прип'ястний, *a.* -і кістки Handwurzelknochen, *pl.* Пол.

Прирабляти, *s.* Приробляти.

Прирамок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *m.* (am Hemd).

Прирастати, *s.* Прирості.

Прираяти, (-раїти), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken *Др.с.* 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, *P. II.* 194.

Прирва, *f.s.* Прирва, Leistenbruch, *m.*

Прирівняти, (-рівнювати), *v. a.* щось до чогось, vergleichen, gleich stellen; anpassen.

Прирів, -ізу, *m. s.* Зрівованець.

Прирізати, (-різувати), *v. a.* nach e. Mass zuschneiden, absägen.

Прирікати, приречі, *v. a.* versprechen; betheuern.

Приріст, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n.* Бор.

Прирістка, *f.* Uropoda vegetans.

Приробіти, (-бляти), *v. a.* erarbeiten.

Прирбда, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — *Др.с.* 101. природжінє Geschlechtsglied, *n.* Genitalien, *pl.*

Природжєний, *a.* *H.* 117 *s.* Природний; von Geburt, von Natur aus, geboren.

Природіти, природжувати, *v. a.* hinzugebären, -schaffen, erschaffen, erzeugen.

Природний, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, *H.* 27; *adv.* -но naturgemäss. [trieb, *m.* *He.*

Природник, *m.* Instinct, Natur-

Природність, -ости, *f.* Natürlichkeit, *f.* natürlicher Gang, *Св.*

Природознавство, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schaftlich.

Природознавчий, *a.* naturwissenschaftlich.

Природозпіт, *m.* *B.* Naturforscher, *m.*

Природопісь, *f.* Naturbeschreibung, *f.* *adj.* природопієний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich. [*s.* Природжєний,

Прирожденний, *a.* *K.* II. 39. *He.*

Прироженість, -ости, *f.* *Ган.* Naturell, *n.*

Прирозуміти, *v. a.* aussinnen, erfinden; прирозуміти, *v. n.* *M+B.* 69

sich klug zu helfen wissen.

Прирості, (-росту, -ростєш), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.

Прирубляти, (-рублювати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhre von Neu od. Getreide befestigen.

Приручати, (-їти), *v. a.* empfehlen, anvertrauen; 2) до себе когб zahm machen, *s.* Освоїти, *Под.*; — ся до когбь *Ч.V.* 214 sich an jmdn anschliessen.

Приручний, *a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *У.*

Пріса, *f. s.* Приск. [tes Bäumchen.

Прісада, *f.s.* Придавка; 2) veredel-

Прісадіти, (-саджувати), *v. a.* ansetzen, anlegen; 2) ppropfen, veredeln (Bäume); 3) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Прісадка, *f.* Anhängsel, *n.* *B.*

Прісадочок, -чка, *m.s.* Багнітка, *B.*

Прісакати ся, § sich erdreisten.

Прісамаре, *n.* Gebiet am Fl. Самара, *n.* [чєпїти ся.

Прісамборашити ся, *s.* При-

Прісваха, *f.* Begleiterin der сваха, *Ч. IV.* 64.

Прісвїдувати, *v. a.* когб für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.

Прісвїдченє, *n.* *Зз.* (*Пр.* II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit, *f.*

Прісвїдчїти, *v. a.* bezeugen, bestätigen.

Прісвїтїти, присвїчати, -свїчувати), *v. n.* dazu leuchten, vorleuchten.

Прісвоїти, присвоювати, *v. a.* aneignen, *B.* sich eigenmachen; zueignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *У.* *s.* Освоїти ся.

Прісвоюване, присвоєнє, *n.* Aneignung, *f.*; 2) Zähmung, *f.*

Прісвїтїти, присвїчувати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedicieren, zueignen; — ся *K.* heilig werden.

Прісвїток, -тка, *m.* kleiner Feiertag, *Ч. III.* 253.

Пріселок, -лка, *m.* kleines Dorf neben e. grösseren u. zu diesem geh., *Фр.* Weiler, *m.*

Прісєрбіти ся до когбь, sich an jmdn heften, *s.* anschmiegen, *M. II.* 141.

Пріси, *pl.* *Ч. IV.* 647? дбвгї —.

Прісіл, -їлу, *m.* Sendung, Bottschaft, *f.* *Кв.* 212.

Присилати, *v. a.* schicken, zusehen; — ся до когó Brautwerber senden.

І. Присилати, *v. a. s.* Присилувати.

ІІ. Присилати, (-ляти, -сялювати), *v. a.* anhängen, anheften, anbinden.

Присилка, *f.* Sendung, *f.*

Присилки, *pl. s.* Прічтки. [gen.

Присилувати, *v. a.* zwingen, nöthi-

Присинбленє, *n.* Affiliation, *f.* *Term.* [schütten.

Присипати, (-сіпувати), *v. a.* zu-

Присипка, *f.* das zum Zuschütten, Bestreuen Dienende; 2) *s.* 'Осип.

Присипкий, *a.* *ОП.* einschläfernd.

Присипляти, *v. a. s.* Присипати.

Присихати, *v. n. s.* Присохнути.

Присібник, *m. s.* Присібник.

Присів, присівок, -нку, *m.* Zusaat, *f.* beigesäetes Getreide als Theil des jährlichen Lohnes für den Wirtschaftsknecht.

Присівати, *v. a.* dazusäen.

Присідатель, *m.* *Гол.* Beisitzer, Assessor, *m.*

Присідати, *s.* Присісти.

Присідачка, *f. s.* Берегілька.

Присідка, *f.* Sitzbrett vom Spinnrocken &; 2) feine gemusterte Satteldecke, (*B.*) [Zwerg, *m.*

Присідько, *m.* sehr kleiner Mensch,

Присікати ся до когó, *s.* Присіпати ся. [Sendling, *m.*

Присіл, -бла, *m.* der gesendete Bote,

Присільний, *a.* nachbarlich *Ч. I.* 119.

Присілок, -лка, *m. He. s.* Пріселок.

Присінешня, *f. C.* Vorzimmer, *n.*

Присінок, -нка, присінець, -нця, *m.* (*pl.* присінки, *d.* присінечки *Ч. IV.* 68) Vorraum, Versaal, *m.* Vorhalle, *f.*; Vorban entlang der ganzen Hütte.

Присіпати ся до когóсь jmdn anfallen u. behelligen, anschauen, hart mitnehmen; sich an jmdn heften, *Кч.* 135

Присіріти, *v. n.* etwas grau werden; *adj.* присірілий.

Присісти, (присяду, присядеш), *v. a.* — щось etw. dach halten, dass man darauf festsetzt; etw. in Besitz nehmen; — когóсь *jmdm hart zusetzen, lästig werden; drücken, zwingen; 2) *v. n.* sich niedersetzen; 3) sich niederducken; 3) — ся sich dabei, sich neben,

zu jmdm setzen: до когóсь, — на во́сі auf dem Wagen als Afterpassagier.

Присішки, *pl. K. I.* 18 *s.* Стремій, *pl.*; 2) *Ч. VII.* 393 Pfeiler der повітка, *pl. s.* Присошина. [сівати.

Присіяти, (-сію, -сіеш), *v. a. s.* При-

Прискавка, *f.* Spritzloch, *n.*

Прискавка, *f.* Spritzloch, *n.*

Прискакувати, *s.* Прискочити.

Прискаляти, *v. a.* бчи *Pa. I.* 149 zudrücken, halb schliessen.

Прискалок, -лка, *m.* Vorsprung e. Felsens, *m.* *Ф.*

Прискаряти, (-аржувати), *v. a.* когó перед ким anklagen.

Прискасти, *v. n.* spritzen; sprühen (Feuer, Funken); 2) knistern; 3) schnauben.

Прискач, *m.* Spritzfisch, *m.* (*Chelmon rostratus*). [(*Фр.*).

Прискібнути, *v. a.* einklemmen

Приский, *a.* hitzig, aufbrausend.

Прискигати ся, irrend ankommen.

Прискоком, *m.* ходити з прискоком hüpfend.

Прискобєн, прискобний, *a. M.* sehr traurig, kummervoll. [*Acceleration, f.*

Прискобєнє, *n.* Beschleunigung,

Прискорити, (-рати), *v. a.* beschleunigen. [springen.

Прискочити, *v. n.* hinzu, -heran-

Прискринок, -нка, *m.* Nebenfach in e. Kasten, *n.* Beilade, *f.* [pressen, *III.*

Прискрипати, *v. a.* zu-drücken,

Прискуляти, *v. a.* бчи die Augen zudrücken, um besser zu sehen, *Кл.* zukneifen. [(*Brachinus*).

Прискун, *m.* Bombardierkäfer, *m.*

Прискучити, *v. n. impers.* прискучило ся когóсь jmdm wird ein wenig langweilig. [*v. a. s.* Присилати.

Прислати, (прішліб, прішлєш),

Присляни, *pl. s.* Писляни, *B.*

Прислівє, *n.* прислівка. *f.* *Зах.* Sprichwort, *n.*; 2) Befehl, Auftrag, *Фр.*

Присліг, -бга, *m. s.* Присіл.

Прислідок, -дку, *m.* Spur, *f.*

Прислінець, -нця, *m.* прислінка, *f.* Schirmdach, *n.* -decke, *f.*; 2) Lagerstätte für den Knecht im Stall, *f.* [*Под.*

Прислінувати, *a.* kurzsichtig,

Прислб, *n. s.* Пріслб; fünf Latten (*воріни*) zusammengebunden.

Прислблювати, *v. a.* gewählte

Worte in e. Erzählung hinzufügen, setzen, *Ст.*

Прислоніти, (-іти, -слонювати), *v. a.* anlehnen, an etw. stellen, — двіри nicht völlig zumachen, anlehnen, — ся *s.* Приперти ся, *Б.*

Прислоніти, *v. a.* in eine Mäusefalle etc. (слоніць) fangen; — пальці межі дверями einklemmen.

Прислуга, *f.* Dienstbezeugung, Gefälligkeit, *f.* Dienst, *m.*; 2) *coll.* die Dienstboten, *pl.* Bedienung, *f.*

Прислужіти, прислугувати. *Кв.* 209. прислужувати, *v. n.* кому́ dienen, aufwarten; — ся кому́ jmdm *e.* Dienst od. eine Gefälligkeit erweisen; але — einen schlechten Dienst leisten.

Прислужний, *a.* zustehend, gehörig, gebührend. [*helfer, m. C. I. 78.*]

Прислужник, *m.* Diener, Helfers-
Прислужниця, *f. Нс.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*

Прислужність, -ости, *f.* Dienstfertigkeit; 2) Geschäftigkeit, *f.* [*Тор.*]

Прислунути ся, *s.* Присунути ся,

Прислух, *m. II. 111* das Horchen, на — um zu horchen.

Прислухати ся, прислухувати ся, horchen, behorchen; aufmerksam an-, zuhören.

Прислубний, *a.* Ehe-, ehelich.

Присмагати, присмажити, (-ажувати), *v. a.* ein wenig pregeln, schmoren; 2) -ати, присмагнути, *v. n.* rostschwarzbraun werden (dh Hitze).

Присмак, *m.* Leckerbissen, *m.*

Присмака, *f. Нс.* Gewürz, *n.* Zubusse, *f.*

Присмаліти, (-алювати), *v. a.* ein wenig ver-anbrennen.

Присмачити, *v. a.* schmackhafter machen, würzen.

Присмерк, *m. M.* Abenddämmerung, *f.* присмерком in der A. [*нае.*]

Присмертний, *a. M.* dem Tode

Присмиріти, *v. n.* demüthiger, nachgiebiger, ruhiger, friedlicher werden, sich beschwichtigen.

Присмо, *pl.* присма, *n.* Saugscheibe, Haflappe, *f.* (aroliae), *B.*

Присмоктувати, *v. a.* mit der Zunge u. den Lippen schmalzen.

Присніти ся, träumen, im Traume erscheinen.

Приснітати ся, приснітати, *v. n.* *ВВ.* sich mit Schimmel u. Rost bedecken.

Присновічний, *a.* ewig, der Ewigkeit angehörig. [*Andenkens.*]

Приснопамятний, *a.* † ewigen

Приснопіти, *v. a. Ос.* (62) IX. 101 erstarrt machen? *vgl.* Прислоніти.

Присносущий, *n.* † ewig, ewig seiend.

Приснути, *v. n. s.* Пприснути, prusten; — сьміхом in gellendes Gelächter ausbrechen; 2) *s.* Пайгнути, *A. Г.* 164.

Присобачити, *v. a. §. s.* Притиснути. [*lich — кому́.*]

Присобний, *a. В.* eigen, eigenthüm-

Присовітувати, *v. a. Ч II.* 458 jmdm etw. anrathen.

Присогласіти ко́го на що jmds Zustimmung wozu erlangen.

Присок, -ску, *m. s.* Приск. [*salzen.*]

Присоліти, (-слювати), *v. a.* zu-

Присолджувати, *v. a.* versüssen.

Присьорбати ся, *Левч. s.* Присєрбити ся. [*sich an etw. heften.*]

Присотати ся, *Шв. I. 59* до чо́го

Присо́ха, *f. Кл.* (*Всч. I. 320*) Pfahl in *e.* Flusse, *m. s.* Со́ха, присо́шина.

Присохнути, *v. n.* zutrocknen.

Присохтува́ти, *v. a. Гол.* anpassen, anwenden, Anwendung machen, beziehen. [*372. jmdm etw. abmerken.*]

Присочіти, *v. a.* ertappen, *Кч.*

Присо́шина, *f.* Stütze, *f. Ст.*

Приспа, *f.* das an der Aussenwand der Hütte unterwärts aufgetragene grosse Gesimse zum Sitzen.

Приспанка, *f.* Beischläferin, Concubine, *f.*; 2) *s.* Покритка.

Приспати, (приспаю, приспати), *v. a.* einschlafeln, zum Schlafen einwiegen; 2) beschlafen, schwängern (*e.* Weib); — ся Beischlaf pflegen.

Приспичити, *v. a.* auf die Spitze etw. treiben, *Левч. s.* Прикрутіти, притиснути, *Ст.*: -ило ко́мусь.

Приспів, *m.* приспівка, *f.* Zugesang, *m.* Epode, *f. Ч. III.* 395; begleitender Gesang, -es Lied, *Оз.* Refrain in *e.* Liede; 2) -ка anzügliches Couplet, *ОП.*; 3) -ка Zueignung, *f. Фр.*

Приспівати, приспівати, *v. n.* ankommen, anlangen; — на поміч zu Hilfe kommen; herannahen, bevorstehen;

припіло комусь jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.

Приспівувати. *v. a.* dazusingen,

Приспішати, (-яти), *v. a.* beschleunigen; 2) *s.* Притиснути.

Приспоблювати ся до чогось, sich wozu anschliessen, *Кл.* [derung, *f.*

Приспора, *f.* Beschleunigung, Föhr-

Приспорити, (-яти), *v. a.* reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, *H.* 226; 2) bereit rüsten *См.*; 3) beschleunigen, fördern.

Приспорюванє, *n. ВВ.* Herbeischaffung, *f.* *s.* Приспора.

Приспособити, (-бляти), *v. a.* vorbereiten, anstellen, einrichten, zurichten; — ся до когось *He.* an jmdn anpassen, *s.* accommodieren; комусь jmdm gefällig werden.

Приспособленє, *n.* Vorbereitung, Zurichtung, *f.*; Accomodation, *f.* Einrichtungsvermögen, *n.* *Пол.*

Присавки. *pl.* Saugwurzeln, *pl. В.*

Присати ся, (приссу, приссєш). sich ansaugen до чогось. [Schaffner.

Пристав, *m.* aufgestellter Hüter,

Пристава, *f.* Zustellung, Zufuhr, Lieferung, *f.*; 2) Aufsicht, *f.*; *Aufseher, *pl.*

Приставати, *v. n.* (до пристані) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; 2) Anker werfen; sich aufhalten, *АД.* I. 209; 2) ans Ermüdung stehen bleiben; 3) — до когось, до чогось beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; *s.* Пристати.

Приставити, (-вляти), *v. a.* ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) когось ва щось jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, *Гл. б.* 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben, sich stellen, — бідним *P.* I. 1.

Приставка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) *s.* Полиця 1) *У.*; 3) Art Tischgeschirr.

Приставкувати, *v. n. s.* По- ставкувати.

Приставленє, *n. s.* Пристава 1). das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.

Приставний, *a.* angelegt, angebracht, *У.* [Gefäss, *Зак.*

Приставок, -вка, *m.* Art grosses

Приставчина, *f.* Blattscheide, Tu-

te, *f.* (ochrea) *B.*

Пристай, *m.* der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitriff; anhänglich wird; 2) *s.* Присташ.

Пристайний, *a.* sich vollkommen deckend, congruent.

Пристайність, -ости, *f.* — трикутників, Congruenz, *f.*

Пристайство, (-анство, альство), *n.* итї до когось на — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.

Присталець, -ля, *m.* 3g. Freiwilliger (Krieger), *m.* [chend, *ІГ.*

Присталий, *a.* passend, entsprechend, ununterbrochen,

стеттїг, *ІГ.* [Hafen, Landungsplatz, *m.*

Пристань, *f.* *s.* Пристанище; 2)

Пристанище, *III. I.* 231; пристанє *P.* I 70. пристановище, *n.* Zufluchtstätte, *f.* -ort, *m.* Zuflucht, *f.* Wohnstätte, *f.* Obdach, *n.* Hort, *m.*; Ruhestätte, *f.*

Пристановити ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (*B.*).

Пристановок, -овку, -івку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* нема емї -овку hat keine Rast, rastet nicht; 2) *s.* Пристанище. [ort, *m. ВВ.*; 2) Pause, *f. Вах.*

Пристановок, -нку, *m.* Ruheort, Stand-

Пристарати, *v. a.* щось etw. dazu besorgen, erwerben.

Пристарити, *v. n.* und — ся *Ч.* IV. 64. alt werden; *adj.* пристарілий пристарковатий, ältlich.

Пристати, (пристану, пристанеш), *v. n. s.* Приставати; 2) — до неї (на грунт) in das Haus u. Gut eines Weibes heiraten; 3) пристав до него злий дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чий віру, на чий рўку zu jmds Glauben beitreten; 5) sich schicken, ziemen.

Присташ, *m.* der in das Haus u. Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.

Пристая, *m. s.* Пристай; zugelaufener Hund; 2) *s.* Присташ; 3) *f.* *Гол.*

III. 296. das Einheiraten als присташ; 4) *f.* *Цє.* die sich anschliessende, zugewanderte Schar.

Пристебнувати, *v. a.* ansteppen.

Пристеліти, (-єлювати), *v. a.* bedecken, überziehen.

Пристеречій, (-егті), пристерігати, *v. a.* когò *M.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdm aufpassen, aufauern; 2) vorhüten, *Фр. s.* Допильнувати.

Пристигати, пристігти, (пристигну, пристигнем), *v. n.* reif werden, reifen. [ка, *Ал.* 514] reif.

Пристиглий, *a.* (*d.* пристиглюш-Пристидїти, (-иджү, идїш), *v. a.* (einwenig) beschämen. [ток.

Прістирток, -тка, *m. s.* Півстір-Пристібати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Прістібний, *a. s.* Прістібний. Пристібник, *m.* Werkstück zum Festhalten des вал im Webstuhl, *n.*

Прістібність, -ости, *f.* ВВ. Anstand, *m.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

Прістібний, *a.* bes. *adv.* wohlstandstehend, schicklich.

Прістібно, *adv. s.* Прістібно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дїе es touchirt mich sehr wenig; 3) — давати den ersten Preis im Kauf geben.

Прістінок, -нка, *m.* Thürpfosten, *m. K.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Мог.?*

Прістібний, *a.* gegenwärtig, bei-seind; 2) *adv.* пристібно *Кч.* 28 *s.* Прістібно, mit Anstand, geziemend.

Прісторона, (*d.* -онка), *f.* Seitenraum, *m.*

Прісторбно, *adv. M.* partiisch. Пристіювати, *v. n.* stehen bleiben, +*M.*; пристіяти над чим *s.* Припильнувати.

Прістрасть, пристрастність, -ости, *f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Прістрастний, *a.* leidenschaftlich. Пристращати ся до чогось Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Кс.* 1.

Пристригати, пристрігти, *v. a.* einwenig abscheren, abschneiden.

Пристрій, -бю, *m.* Organ, *n.* Vorrichtung, *f.*

Пристріт, -іт, (*aug.* пристріт-це), *m.* Ч. I. 134. ein böser Blick, *e. b.* Zufall; das Behexen u. die dadh erzeugte Krankheit; 2) прістріт, in vor-

aus gegebene Warnung.

Пристрітельний, *Еф.* 26. пристрітний, *a.* zum пристріт 1) geh; 2) (-тний) behext, *Зах.*

Пристріти, *Кч.* 324 пристрітати, *Фр. v. a.* bezaubern, behexen; 2) begehnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Пристрітник, *m.* der den пристріт 1) erzeugt: Zauberer, *m.*; 2) Wiesengeld, *n.* (*Lysimachia nummularia*).

Пристрітниця, *f.* Нехе, Zauberin, *f.* Пристріч, *m. s.* Пристріт 1).

Пристроєвий, *a.* organisch, *B.* Пристроїти, (-бювати), *v. a.* zu bauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Пристроїти, *v. a.* fest anpassen.

Пріструнки, *pl.* die sechs feineren Darmsaiten der бандура, *Зан.* I. 345.

Приструнник, *m.* Saitenhalter, Beizug, *m.* *Зан.* I. 345.

Приструнчити, *v. a.* *Рух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Приструнитися, приструпити, *v. n.* sich mit Schorf hedecken. [len.

Пристудити, *v. a.* einwenig abküh-

Пріступ, -у, приступок, -пу, *m.* Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *m.* *Кч.* 66, приступом взяти місце im Sturm erobern; умерати з людским приступком, *V.?*

Приступати, (-йти), *v. n.* hinzutreten, beitreten, antreten, до когò auf jmdn zugehen; näher kommen; — на пальці auf die Finger treten; щось приступило до него (до головї емү) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ногою mit dem Fuss darauftreten. [selig.

Приступний, *a.* zugänglich, leut-

Приступність, -ости, *f.* Zugänglichkeit, Leutseligkeit, *f.* [dringen.

Прістяжїти, *v. a.* *H.* 102 zwingen.

Прістяжний, *a. s.* Бичовий.

Прісувати, *s.* Прісунути.

Прісуд, *m.* gefälltes Urtheil, Urtheilsspruch, *m.* *He.* das letzte entscheidende Wort, *K.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* -спрегол, *m.* Jurisdiction, *f.* *K.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *n.* *Ваг.*; 4) Vorurtheil, *n.* vorgefasste Meinung, *Мх.*

Присудіти, присуджувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheilspruch geben, verurtheilen.

Присудливий, *a.* mit Vorurtheilen.

Присудник, *m.* Gerichtsdieners, *m.* P. I. 47.

Присукати, (-сукувати), *v. a.* fein zudrehen, an Ende den Faden zuspitzen; 2) — ся до чого *s.* Причепити ся.

Присунути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschieben; 2) *v. n.* heranziehen.

Присурганити ся, *He.* sich herbeischleppen.

Присусідити ся, присусіджувати ся до когò als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *C.* II. 132; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *II.*

Присутний, (-шний, -щний, *Эг.*) присутний, *Лу. a.* gegenwärtig, anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Присутність, (-сучність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присцїйно, *adv.* *s.* Присцївний.

Присцїобати, *s.* Присцїобати.

Присчитати, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).

Присюди, присядки, *pl.* Tanzweise mit gebeugten Knien, mit Niederhocken, *f.* в присядку привдарити, *Веч.* I. 320. [*m.*]

Присяга, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur,

Присягати, присягнути, *v. n.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Присяглий, присяжний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindebeamte nach dem Vorstand.

Присяголомство, *n.* *Ф.* Eidbruch; *s.* Кривоприсяга.

Присязство, *n.* *s.* Присяга.

Присяй Бóгу, (-сїй Бóга), verdorbst. присягаю (-ай) Бóгу, присясту Бóже, присясто ну! *e.* § Betheuerungsformel, *H.* 131: ich schwöre bei Gott!

Прита́йкувати, *a. K.* heimlich, sich duckend.

Прита́ти, прита́ювати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heim-

lich halten; — ся sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притаковіти, *v. a. s.* Примістити; 2) — ся *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorfallen; *b)* — ся до чогòсь sich woran anschliessen.

Прита́кувати, прита́кнути, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому́ jmdm).

Прита́манкувати, *a. K.* schwärmerisch. [*бєрєга* richten, lenken.

Прита́манити, *v. a.* чòвно до Прита́манний, *a.* angeboren, originell, *ОП. s.* Питомєнный *A.-Г.* 162.

Зак; 2) *s.* Присущий *Лєвч.* [zutanzen.

Прита́нцювати, *v. n.* (noch) hin-

Прита́скати, *v. a.* herbeischleppen.

Прита́хати, (-ахнути), *v. n. s.* Потахати. [*härten*, hart werden.

Притвєрднути, *v. n.* sich ver-Притвєр, -бра, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f. Ф.*

Притворіти ся, (-творіти ся), sich verstellen, heucheln, simulieren, — ся слабїм sich krank stellen.

Прителєпати ся, herantroteln.

Прителєпковатий, *a.* § plump.

Прителїтити ся, *M.* III. 138, прителїшувати ся до когò § sich anschmiegen. [*fen*, *Гр.*

Притерєбити, *v. a.* § herbeischaf-

Притєрти, (-трѹ, -трєш), притєррати, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притєсати, (-тєшу, -тєшем), притєсувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притєчай, (притєку́, *u.* -ечѹ, -ечєш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — ся herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Притїка, *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f. Зап.* -ку давати кому́ jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притикати, *v. n.* anstossen, до чогò woran —; берїhren; 2) *s.* Приткати I; 3) притикнути кому́сь чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Притїлочок, -чка, *dim.* Ч. V. 683?

Притїн, *m.* притїна, *f.* P. II. 146. Ort wo eine od. mehrere Schildwachen stehen, Posten. [zustutzen; 2) *sticheln.

Притинати, *v. a.* zuschneiden,

Притинка, *f.* Stichelei, *f. Лєвч.*

Притирати, *s.* Притєрти.

Притірачка, *f.* Galantholz der Schuster, *n.*

Притірити, *v. a.* §. herbeischieben, auftreiben, jagen, *ВГ.* 147.

Притірок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч.* VII. 576.

Притис, *m.* §. Verführer e. Weibes, *m.*

Притиск, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.* в притиском сказати mit Nachdruck sagen.

Притискати, притиснути, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrücken; 2) bedrücken, zwingen.

Притіскувати, *г.* *He.* nachdrucksvoll, eindringlich, schlagend, wuchtig.

Притихати, притихнути, притихати, *v. n.* still, stiller werden; schweigen.

Притічина, (-теч-), *f.* *Н.* 243, Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *М.* II. 120. *Мі.* II. 137.

Притічка, *f.* Einsatz aus gröberer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.* [terung, *f.*

Притір, -ору, *m.* Geschwür, *n.* Ei-

Притірний, *a. s.* Прикий, (*Фр.*).

Притічний, *a. s.* Наручний.

I. Приткати, (-аю, -аеш), *v. a.* zu-

stopfen. [*v. a.* anweben.

II. Приткати, (притчу притчеш),

Приткий, *a.* *Зак.* s. Прудкий.

Приткяути, *v. a. s.* Притокміти.

Приткмо, *adv.* *У.* s. Притьма.

Приткість, -ости, *f.* *Ос.* (62) *V.* 32?

s. Прудкість.

Притлумити, (-мляти), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.

Притьма, притьмом, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend. [verdunkeln.

Притьмити, (-тьмю, -тьмиш), *v. a.*

Приток, -оку, *m.* Zufluss, *Ваз*; — воді *C.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m*; 2) *Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*

Притока, *f.* s. Притічина; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m*; 2) Nebenfluss, *ОБ.*; 3) s. Підтоки.

Притокміти, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *Шл.*

Притолочити, (-бчувати), *v. a.* zu-

stossen, fest niederschlagen, niedertreten.

Притомен, *Кч.* 105. притомний, *a.* притомність, *f. s.* Присутний, присутність.

Притон, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m.* *М+Б.* 395. [denlosen Tiefe.

Притонний, *a.* nahe bei der bo-

Притоня, *f.* s. Тбня.

Притьопати ся, hieher trotteln.

Притоптати, *v. a. s.* Придбитувати.

Приторочити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.

Приточити, (-бчувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *an-

führen, citieren, anziehen, *К.* [treffen.

Притрфити ся, (-фляти ся) sich

Притрбувати, *v. a.* vorladen, vorfordern. [Придержати.

Притрмати, (-ймувати), *v. a. s.*

Притриножити ся, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füßen). [біи 3).

Притруд, *m.* Bärenraupe, *f. s.* Під-

Притрут, *m.* schwärige Beule (abscessus traumaticus).

Притрясати, притрясті, (-трясу, -трясеш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.

Притуга, *f.* sehr grosse Sehnsucht, Heimweh, *n.* *Ч.V.* 461. schwerer Gram, *М.* III. 124. серденько спбвно туга та ще гірше притуги; 2) s. Пригода *Н.* 113.

Притужити, *v. a.* dh allzugrosse Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.

Притул, *Ру.См.* притулук, -лка, *Кч.* 258. *m.* притулівиско. *n. s.* Пристанище.

Притула, (*d.* -ула), *f.* etw. Zugebautes, zugebauter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*

Притулити, (-ляти, -улювати), *v. a.* zubauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — ся до когб sich anschmiegen.

Притупен, *f.* *М+Б.* 144 *Port-éree?*

Притуплене, *n.* Abstumpfung, *f.*

Притупити, (-пляти), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; притупити, *v. n.* stumpf werden.

Притур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Пригукати, (-гукнути), *v. n.* einwenig verlöschen; 2) *s.* Пригукнути 1); пригуклий etwas dumpfig.

Пригукати, (-гуквати), *v. a.* löschen, dämpfen.

Пригукувати, *v. a.* *Ku.* 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Пригукнути, *v. n.* und — ся dumpfig, stinkend werden; 2) *ліс -ув ся Р. I.* 185, *щўка десь -улась* 186?

Пригук, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.* *C.I.* 200, *s.* Пригукчина; 2) weiser Spruch, *R.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Пригуківий, *a.* *Ч. I.* 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Пригукити, *v. a.* *Н.* 289?

Пригук, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f.* *T.*; 2) Zuggleine, *f.*

Пригукати, пригукати, пригукнути, *v. a.* anziehen, zu-, herbei-, zusammenziehen, fest zuziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v. n.* heranziehen.

Пригукач, *m.* Anzieher, *m.*

Пригуканий, *a.* zugehörig, *Зак.*

Пригукати, (пригук, пригукеш), *s.* Пригукати.

Пригукловатий, *a.* subangularis.

Пригукодок, -дка, *m.* Nebenhalter, *n.*

Пригукраса, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.* *Вак.* [zieren, ausschmücken, verziern.

Пригукрасити, пригукрасити, *v. a.*

Пригукрасенє, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (*дім*).

Пригукличний, *a.* bei der Gasse,

Пригуклок, -лка, *m.* *Ф.* Gassenecke, *f.*?

Пригукножати, *v. a.* vermehren, *R.*

Пригукити, *v. n.* *gr.* *Макс.* *s.* Покумїти. [Verkommen, *n.* Niedergang, *m.*

Пригукадок, -дку, *m.* *Ku.* Verfall, *m.*

Пригукати, пригукати, *v. n.* *Ku.* in Verfall kommen, herunterkommen.

Пригукенє, *n.* das Abrichten, Abrichtung, *f.*

Пригукити, пригукувати, *v. a.* abrichten, lehren; 2) — ся dazulernen, erlernen.

Пригукрати, *v. a.* einwenig säubern; einw. pflegen, mästen (e. Schwein).

Пригукати, *v. n.* schnauben, schnaufen, prusten; *sbst.* пригуканє das Sch. & *K.*

Пригукатем, *adv. s.* Напогукати. Пригукати, *s.* *Н.* 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Пригукати, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f.* *He.*

Пригукальба, *f.* Lob, *n.* Belobung, Пригукати, (-гукати, -гуквати), *v. a.* loben, anpreisen. [brüstend.

Пригукально, *adv.* prahlerisch, sich

Пригукостень, -стєня, *m.* der jmdm blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schlepenträger ist.

Пригукостний, *a.* After-, -а тубочка Drüsentasche in der Aftergehend, *Пол.* [Пригукати ся.

Пригукити ся, sich ducken, *s.*

Пригукил, *m.* *Ст.* пригукил, *n.* *Ч.* III. 153. пригукильність, -ости, *f.* Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewogenheit, *f.*; 2) до свого пригукля im eigenen Interesse, *Ч.*

Пригукилець, -ця, *He.* пригукильник, *m.* пригукильний, *a.* geneigt, zugethan, gewogen.

Пригукилити, (-гукити), *v. a.* hinneigen; — ся sich neigen.

Пригукилище, *n.* *Ч.* V. 1053. пригуклок, -лку, *m.* *Левч.* Ruhe-, Zufluchtsstätte, *f.* Obdach, *n.*

Пригукід, -бду, *m.* Zugang, *m.* в пригукіду am zugänglichen Ort, am Wege; 2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n.* *Ч.*

IV. 71. *M. I.* 49; 3) Eingang, *m.*; 4) Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre, Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Пригукідний, *a.* ankommend; 2) beim

Пригукібити ся, (-гукібувати ся), *комўсь* bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Пригукібувати, *v. a.* an- begiessen, bespritzen, -sprengen.

Пригукірити брови — бачи, — ся die Brauen düster zusammenziehen, finster blicken; пригукіряти, *v. a.* *M.* düster, dunkel machen.

Пригукити, *v. n.* *s.* Пригукити.

Пригуквати, *v. a.* verbergen, aufbewahren; 2) noch mehr aufziehen, pflegen, züchten; — ся *M.* III. 111 sich wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Пригуківок, -івку, *m.* Zuzucht, *f.* Zuzucht, *m.*

Пригукід, *m.* *s.* Пригукід.

Пригукіти, (-гукіти, гукіти), *v.*

n. s. Прийти; приходит ся кому *P. I.* 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm zu, jmd muss (gew. mit *d.* Infinit); не приходит ся нам *P. I.* 203 es kommt uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt nicht; приходити не дешево комусь nicht billig kommen, *n. b.* zu stehen kommen, — ся voorkomen.

Приходник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходвий податок, Ertragssteuer, *f.* *Нав.* [& Pfarramt, *n.* &]

Приходский, *a.* Pfarr-, — уряд

Приходство, *n.* Wohnung des Pfarrers, *f.*

Прибжа, *s. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожанин, *m. II.* 182 (-анка), *f. s.* Парафанин.

Приходжий, приходжалый, *a.* der Ankommende, Ankömmling, Fremdling, *m.*

Прихопити ся до чого гierend u. hastig sich an etw. thun, etw. essen &]

Прихорона, *f. U.* Schutz, *m.* Dekkung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихоронити, *v. a.* verwalten, *U.*

Прихоть, *f. Ко.* 297 Lust, Lüsternheit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихромити, *v. a. s.* Підхромити.

Прицаринок, -нка, *m.* Grundstück bei der Hauptflur (царина), *n.*

Прицьвітень, -тня, *m.* Deckblatt, *n.* (bractea).

Прицеркувати, *v. a.* сорбчку mit *e.* Art von Leinenstickerei versehen. *Gr.* 57. [aufs Korn nehmen, *III.* I. 407.

Прицілити ся, (-лїти ся), zielen,

Прицінити ся, (-їти ся), до чого *M. I.* 23 um den Preis von etw. fragen; 2) — ся комусь für jmdn sich werter machen, *Ф.*

Прицькб, *m. e.* Mannesname.

Прицупнути, (-упити), *v. a.* § erwischen; 2) *v. n. s.* Причикати.

Прицупуватий, *a. Нс.* (*хм.* 142) duckmäuserisch?

Прицаїти ся, sich ducken, lauschen; на когб auf jmdn lauern.

Причал, *m.* Tau, womit *e.* Fahrzeug angebunden wird, *n. Кл.*; 2) Landung, *f.* das Festbinden des Fahrzeuges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Причалити, *v. a.* ein Fahrzeug an das Ufer ziehen u. anbinden, ans Ufer stossen, anlanden.

Причандали, *pl. Нс.* Sachen, Siebensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Причапати, *v. n.* trotteln ankomm-

Причарок, -рка, *n. s.* Закуска.

Причарувати, *v. a.* до себе когб an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Причаство, *n. M. III.* 29 Theilnahme,

Причастен, -тна, *m.* Gesang während der heil. Communion gesungen, *m.*

Причастич, *n.* das heil. Abendmal, & Communion, *f.*; 2) die heil. Hostie;

3) Participium, Mittelwort, *n.*

Причастний, *a.* theilnehmend, Antheil habend.

Причастник, *m.* Communicant, *m.*

Причащати, *v. a.* die heil. Communion ertheilen; — ся *d. h.* Communion empfangen; *b)* причастити ся чого *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Причезнути, *v. n.* einwenig schwin-

Причекати, *v. n. s.* Перечекати.

Причекнути, *v. n.* *Мог. s.* Причикнути.

Причена, приченда, *Кух. m. f.* der (die) sich anheftet an jmdn, zudringlicher Mensch dessen man nicht los werden kann.

Приченіти, (-плїти), *v. a.* anheften, anhäkeln; — ся sich — *s.* anklammern, — до когб *s.* Чипати ся когб.

Причепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причепливий, причепний, *a.* zudringlich, händelsüchtig, impertinent, frech, *Нс.* [ken, aufputzen, *III.* II. 145.

Причепурити, *v. a.* § ausschmücken.

Причесагти, (-чешу, -чешеш), *v. a.* zukämmen. [309. *III.* I. 253.

Причет, -ету, *m.* Gefolge, *n. Кв.*

Причикнути, *v. n.* sich niederdrücken, niederhocken.

Причин, причиник, причыняник, причыник, причыний, причыняний дуб, *m.* Beize, Lohbeize, Asch-, Lohbeizer, — прикадок Beizkuße, *f.*

Причина, (*d.* -їнка), *f.* Ursache, *f.* Grund, *m.*; 2) *s.* Притичина *III.* I. 58. *III.* I. 269; 3) Epilepsie; *f.* причынна *Кн. Пр.* VIII. 796 Schlagfluss, *m.*; 4) Zauber, *m. III.* I. 22.; 5) *s.* Спобіб.

Причыненя, у комусь worin schuldig, woran schuld, *R.*; 2) der Mitschuldige.

Причинити, причыняти, *v. a.* zumachen, anlehnen, (двері); zuthun, zu-

geben, zusetzen; 2) — скіри в дуб, в волу beizen, in die Beize legen, lohen, äschern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; б) — ся до когось zu etw. beitragen, mitwirken.

Причинний, *a.* dem etw. angehan worden ist, symptomatisch, ver-, bezaubert, behext, III. I. 18. 19. f.; 2) *s.* Причинен 2). [зок Causalnexus, *m.* Фр.]

Причиновий, *a.* ursächlich, — зв'язок. Причинівість, -ости, *f.* Causalität, *f.* Гам. [Zusatz, *m.*

Причінок, -нку, *m.* Zugabe, *f.* Причисліти, (-сліти), *v. a.* dazu zählen, *d.* rechnen.

Причітане, *n.* das Hersagen, Recitieren einer Zauberformel. [pl. *B.*

Причітки, *pl.* Klammerwurzeln,

Причівки, *pl.* Unkraut, *n.*

Причівок, *Гол.* I. 56. причілок, *m. s.* Причілок.

Причіле, *n.* Vorderkopf, *m. s.* Тімя.

Причілківий, причільний, *a.* vom причілок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (*e.* Hauses &); -а стіна die Nebenseite (Nebenwand) *e.* Hauses.

Причіпяти, & *s.* Причепити &. Причіпність, -ости, *f.* Adhäsion; сила -ости Adhäsionskraft, *f.* Пол.

Причіпнути, *v. n. s.* Причипнути.

Причіпок, -пка, *m. M. s.* Причепка.

Причісувати, *v. a. s.* Причесати.

Причка, *f. s.* Зачіпка, *Gr.* 26; 2) *s.* Причта.

Прички, *adv.* і я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, *II.*

Причмилити, (-літи), *v. a.* betäuben, *Ф.* [der Wurzel des Schnabels.

Причоловий, *a.* an der Stirn, an

Причілок, -олку, *m.* Giebel, Vordergiebel, *m.* kleinere Dachseite etc.

Причомкнутити, *v. n. B. s.* Причипнути.

Причіскати, *v. a.* einwenig käm- men, striegeln, sanft streicheln, (*B.*)

Причітувати, *v. a. ГВ. Пр.* III. 35 bestimmen. [*m.* Ereignis, *n.*

Причта, *f. II. n.* 8. Zufall, Unfall,

Причувати ся, щось -вас ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhö- ren, nicht recht hören.

Причуд, *m. s.* Прібчуд.

Причуда, *f.* Hallucination, *f.* 2) *pl.* Grillen, Launen, wunderliche Einfälle *s.* Прімха. [мен, *Кл.* (vom Trug).

Причудити ся, scheinen, vorkom- мен.

Причудливий, *a.* sonderbar, wun- derlich. [d. Eule].

Причуйка, *f. У.* Ohrbüschel, *m.* (bei

Причулок, -лку, *m.* причуте, *n.* Vorgefühl, *n.* Instinct, *m.*

Причутити ся, *s.* Причувати ся.

Пришагати, *v. n.* ankommen, *Кл.*

Пришанувати, *v. a.* einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

Пришва, (*d.* прішвека), *f.* Oberleder des Schuhwerkes, *n.* Vorschuh, *m.*

Пришелівуватий, (-івуватий, *Ч. II.* 623) *a.* verrückt, närrisch, trottelhaft. [IX], *m.* Ankömmling, *m.*

Пришелець, -льця, (*шівелець* *Wgr.*

Пришептувати, *v. a.* dazu flü- stern, murmeln.

Пришибати, пришібнути, *v. a. e.* starken Schlag jmdm geben, stark stossen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niederschlagen; — ся до когось jmdn befallen; -бнув ся нечистий до когось jmd leidet an Fallsucht.

Пришивати, пришити, *v. a.* an- nähern, * — комусь квітці jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.

Пришивка, *f.* kleiner Kragen im

Пришій-кобиль-фіст, von etw. ganz Unpassendem, Unnötigem.

Пришійна, *adv.* nothwendig.

Пришка, *f.* Schnalle, Spange, *f. s.* Пряжка. [-pregeln.

Пришкарити, *v. a.* anbrennen,

Пришки, до —, *adv. Ч. III.* 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришкідити, *v. n.* собі sich schaden, etw. verschulden. [лець, *См.*

Пришлець, -ельця, *m. s.* Прише-

Пришлий, *a. Ч. III.* 28 *s.* Будучий.

Пришлість, -ости, *f. M. III.* 126. *s.* Будучина.

Пришилити, (-літи, -ілювати), *v. a.* an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришиллянка, *f.* Spange an der хімля, *f.* [herbei-, heraneilen.

Пришпитити, *v. n.* § *Гол.* III. 243

Пришпінкувати, *v. a.* zuschnal- len, *У.*

Пришрубувати, *v. a.* anschrauben.

Приштукувати, *v. a.* anstücken.
 Прищ, (*d.* прищик), *m.* Brandblase, *f.*
 Прищати, *v. n.* *Фр.* s. Прискати.
 Прищевати, *v. a.* das Vieh hüten.
 Прищєпати, *f. s.* Причєпати; 2) s. Щєпати.
 Прищєпати, (-плати), *v. a.* anpfropfen; einimpfen.
 Прищибнути, *v. a. s.* Прискибнути.
 Прищикнути, *v. a.* zudrücken.
 Прищитати, *v. a.* hinzurechnen.
 Прищити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.
 Прищипати. s. Прищєпати.
 Прищипка, *f.* Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, *m.* [schwärzig.
 Прищіватий, *a.* mit Brandblasen.
 Прищүфити, прищүрити, *v. a.* ein wenig zuschliessen, zumachen, — öчи mit den Augen blinzeln; — уха *P. I* 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.
 Приют, *m. s.* Пристанище; 2) Kinderbewahranstalt, *f.*; 3) Findelhaus, *n.* *Под.*
 Приютний, *a.* *Зг.* gastlich, freundlich, traut.
 Приява, *f.* Anwesenheit, Gegenwart, *f.* das Beisein, *n.*; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, *f.* *ВВ.*; Gebilde, *n.* *Ст.*
 Приявяти, (-влати), *v. a.* (eine Zunahme) aufweisen; — чого *z. B.* мо-локá mehr, viel geben.
 Приязнь, *f.* Freundschaft, *f.*
 Приязний, *f.* freundlich, leutselig.
 Приязнувати, *v. n.* freundlich vorgehen.
 Приятель, (-тіль), *m.* Freund, *m.*
 Приятелька, *f.* Freundin, *f.*
 Приятельский, *a.* freundschaftlich, Freundes.
 Приятельство, приятство, *K. n.* Freundschaft, *f.*; 2) *coll.* die Freunde, *pl.* *Ч. I.* 221. [пристанище.
 Приятлице, *n.* *Ф.* s. Приют 1),
 Прияти, *v. a. s.* Сприяти. [lieb, *K.*
 Приятний, *a.* *Рч.* 235 angenehm,
 Приятність, -ости, *f.* приятство, *n.* *M.* Annehmlichkeit, *f.* Vergnügen, *n.*
 Прияч, *m. s.* Приятель, Gönner, Förderer, *m. s.* Прияти.
 При, *pl.* *KУ.* s. Вітрило 2).
 Прибен, *На.* прибний, *a.* (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прібівок, -вку, *m.* *Иг.* 8. s. Проба.
 Прігра, *f.* *K.* s. Перєгра.
 Прізвискувати, *v. a.* (*Ф.*) mit Schimpfnamen beleidigen.
 Прізвище, *n. s.* Прозвище.
 Прізнати, *v. a.* *Фр.* s. Провідати, дізнати ся.
 Прізра, *f.* *M. II.* 181 s. Прізра.
 Прік, *g.* прікку, *m.* Rest, *m.* *B.*
 Прілобкий, *a.* mit kranken Augen *Ч. VII.* 577. [brochener Damm &
 Прірва, *f.* Durchbruchthal, *n.* durch-
 Прісь, *f.* *Шж.* I. 33 Art гаївка, *s.* Пріся II.
 Прісище, прісвиско, пріско, *n.* Hirsefeld, Feld wo Hirse angebaut war.
 Пріска, *f. s.* Просїнка; 2) s. d. vor.
 Прісний, *a.* ungesäuert, -е тісто; 2) heutig, jetzt lebend *ТР.* 39; 3) *adv.* прісно, *Гол.* stets, immer. [ertern Teig.
 Пріснїк, *m.* Kuchen aus ungesäu-
 Прість, *g.* прістї. *f.* tiefer Abgrund, bodenlose Tiefe, *Wgr.* 15. s. Пріпасть Verderben, *n.* *V.*
 Прісцє, *n.* *dim.* s. Прісо.
 I. Пріся, Пріська, *f. s.* Фрбська.
 II. Пріся, *f.* *Пр.* IX. 217 Art Frühlingsspiel. [2) gar werden; faulen.
 Пріти, (прію, прієти), *v. n.* schwitzen;
 Пріч, прічки, *adv.* s. Проч.
 Прічка, *f.* das Fortgehen aus unerklärlichem Grunde; міті на прічки den Gatten verlassen; 2) Geliebte, Braut, *f.* *W. Рус. ди.* 19: любá —
 Прішень, -шня, прішнїк, *m. s.* Почінок, (*B.*) s. Прашнїк.
 Прішень, -ени, *f. s.* Прісторонь.
 Пріяний, *a.* *Гол.* III. 393 Art Farbe des Rindvieh.
 Про, I. *praep.* mit dem *Accusat.* bez. dasjenige weswegen, wodurch, in Betreff dessen etw. geschieht: wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach: про голод wegen des Hungers, змарнів на лїчку про тебе deinet halben, durch dich; про мене, про мою часть *He.* meinewegen, *n. m.* не стáne ich bin hierin nicht hinderlich, про все мені байдўже mir ist an allem nichts gelegen; прб-бїр! про ббжу ласку, *Зар.* um Gotteswillen! про що? weshalb, warum? *Пот.* III. 43. про-тє, про-тбє deswegen; —, про тогб dessenungeach-

тет, trotzdem; про мене für mich *K.* (*Пр.* III. 67) нема в мене грошей про вас *M.* III. 25 habe kein Geld für euch, про неділю für den Sonntag, одяга п. н. Sonntagskleid; про незабудь, про пам'ять zum Andenken; про когб, про що питати, казати, оповідати, співати, памятаги, забути, über, nach jmdm fragen, von — etc. *Mi.* IV. 437. *Oz.* 180. II) in *Zusammensetzungen* als Präfix bez. про а) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; б) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; в) die Bewegung aus e. Gegenstände heraus, von demselben weg, an einem Gegenstände hin, vorüber u. über denselben hinaus; д) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; е) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; ф) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; г) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-, be-, aus, heraus-, ver- *Mi.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пере-, s. Пра-).

Проба, *f.* Probe, *f.* Versuch, *m.* III. II. 21. на пробу versuchshalber, *A.Д.* I. 242.

Пробавити, (-в'яти), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *Ст.*; — ся чимбсь, *Кн.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Пробайлунок, -нку, *m.* §s. Байлунок.

Пробатурити ся, *s.* Продружати ся.

Пробачити, *v. a. s.* В'бачити.

Пробиванки, *pl. s.* П'бит.

Пробивати, пробити, (прібію, прібіеш), *v. a.* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Пробивач, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen, *n.* (д. Schmiedes zum Löschermachen). [beansprechen, (*Фр.*).

Пробилувати, *v. a.* щось etw.

Пробіна, *f.* Nbf. des Ч'ремош б.

Пробирати, пробрати, (-б'р'у, -б'р'еш), *v. a.* когб jmdn durchdringen, jmdn an den Leib rücken, *Ст.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кв.* 193.

Пробитакка, *m. Кв.* 436s. Позбитакка.

Пробі! *int. s.* Про I, про-б'і!

Пробіій, -бію, *m.* Durchschlag, Durchbruch, z. B. Wasserfall, *m.* (B.); 2) Dolch, *m.* Ф.

Пробійна, *f.* Nbf. des Ч'ремош б.

Пробка, *f.* Pröbchen, Muster, *n.*

Проблаговістити, *v. a.* vorherverkünden, *Кн.*

Проблиск, *m. KV.* das Erglänzen.

Проблискувати, *v. n.* пробліщати ся, er durchglänzen.

Проблукати *v. a.* durchirren, *Кв.* 135.

Пробний, *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *T.*; empirisch; — брусок Probirstein, Prüfstein, *m. K.* [chen.

Пробовкнути, *v. a.* dampf ausspre-

Пробовець, -біця, *m. dim. s.* Пробіій 1). [befahren.

Пробіійний, *a.* -а допра stark

Пробості, (прободу, прободеш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Пробраз, *m. B.* Sinnbild, Symbol, *n.*

Пробрати, *s.* Пробирати.

Пробрехати ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschnappen.

Проброїти, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Пробу, *int. M.* II. 137 s. Пр'бі.

Пробувалиско, *m. Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *n.* [Verweilen.

Пробуванє, *n.* Aufenthalt, *m.* das I. Пробувати, (-буваю, -буваєш),

v. n. sich aufhalten, verweilen; — ся чимбсь sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробувати, (пробую, пробуєш), *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — когбсь р'оауму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Пробуд, пробудок, -ду, *K.* пробудженє, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробудити, (-джати), *v. a.* erwecken; — ся auf-, erwachen.

Пробунок, -нку, *m. s.* Спробунок; 2) Erfahrung, *f.* *Pa.* I. 373.

Пробуракувати, *v. n.* als бурлак leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — вік nie heiraten. [Пробувати I.

Пробути, (пробуду, -будеш), *v. n. s.*

Пробуток, -тку, *m.* Existenz, *f. pl.*

пробутки, Ф. das Leben, Zusammenleben.

Провадити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; * кому́ jmdm rügen.

Провал, *m.* проваль, провала, *f.* провалє, *n.* провалина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m. y* — thalab, hinab.

Провалистий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провалити, провалювати, *v. a.* einschlagen, -hauen; — голову́ кому́ jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; б) verschollen sein III. I. 319.

Провезти, *v. a. s.* Перевезти; einwenig jmdm fahren. [*v. a.* durchstechen.

Провередити, (-вереджу, -єдиш),

Проверечити ся, повергвүти ся. КУ. II. 71. Ф. с. Прокінуги ся.

Провернүти ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Проверстати, (-аю, -аєш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen. [rebratala).

Проверт, *f.* Lochmuschel, *f.* (Те-Провертати ся, gymnastische Uebungen machen, (Фр.).

Проверти, *pl.* Gymnastik, *f.* (Фр.).

Провертити, провєрчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Проверюхати ся, sich herumwälzen. [lingstage, *Пом.* III. 119.

Провєсна, *f.* Др. с. die ersten Früh-

Провєсти, (провєду, провєдєш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — моляту кому́ vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hinters Licht führen, betrogen, verführen, verleiten, *K. Kn. Пє.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Провєстати ся, sich herumtreiben, herumstreifen. [sehung, *f.*

Провид, *m.* Фр. провидїне, *n.* Vor-

Провида, *f.* Т. s. Привид.

Провидити, (-виджу, -видиш), *v. n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидливість, -ости, *f.* М. II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Провиднїти ся, etwas hell, licht werden; 2) durchsichtig, durchscheinend werden, Т. [merung, *f.*

Провидно, *n. K.* Zwielficht, *n.* Дам-Провина, провинність, -ости,

См. f. Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n. Kn.*

Провинен, Ч. V. 168, провинний, *a.* schuldig.

Провинити, *v. n.* und — ся etw. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Провинник, *m.* der Schuldige.

Провиноватити ся, (-вачу, -ватиш), *Лєвч.* s. Провинити.

Провів, -іву, *m.* Пар. s. Продув.

Провівати, (-аю, -аєш), *v. a.* durchwehen.

Провід, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — дати mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite,

-er Zug, Procession, *f.* *vgl.* Проводи.

Провідати, провідувати, *v. a.* erfahren, in Erfahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — корó s. Навістити 1), навідувати ся до корó *Кє.* 107. [schaft, Erkundigung, *f.*

Провіди, провідки, *pl. K.* Kund-

Провідний, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а неділя s. Проводи 2).

Провідник, (*d.* -ичок, -иченько), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber; 3) Conductor; Leiter, -теплоті Wärmeleiter, *m.* Пол. [serin, *f.*

Провідниця, *f.* Führerin, Wegwei-

Провізія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n.* С. I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt, *m.* als Provision, *adj.* провізний Provision-, Zins-.

Провізор, *m.* Obmann der Kirchenbruderschaft, Besorger der Kirche; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провинүти, *v. a. s.* Провівати.

Провінция, *f.* Provinz, *f. adj.* -циональний Provinz-.

Провінциялка, *f.* *He.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провірити, (-яти, -увати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Провірка, *f.* провірене, *n.* Prüfung, Controle, *f.* ВВ.

Провітер, -тру, *m.* Под. провітрєне, *n.* das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провітриги, (-увати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, ВГ. 139.

Провітре, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщати, *v. a.* vorher verkündigen, *v.* sagen, *II*. [ревіяти.

Провіяти, *v. a. s.* Провівати; пе-

Провід, *m.* Провід, *y* — повісти когó, *Кн. Пр.* VIII. 95? провіда, *f.* у -ду *Макс.* als Führung, als Geleit.

Проводар, (-дир), проводжай, *m. s.* Провідник.

Проводжайка, *f. U. s.* Провідниця

Проводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2) der erste Sonntag nach Ostern.

Провідність, -ости, *f.* — теплá Wärmeleitung, *f.* Под.

Провідни, *pl.* Geleit, *n.* Begleitung, *f.* — піти beim Abschied zum Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.

Провідирити, *v. n.* комусь, *Кл.*

Провідирство, *n.* Führerschaft, -rolle, *f.* [ник 1).

Провідитель, *m. Пол. s.* Провід-

Провідительність, -ости, *f.* Wärmeleitungsfähigkeit, *f. Пол.*

Провідити, провіджати, *v. a. s.* Повести. [strahl, *m. Пол.*

Провідич, *m.* Radius vector, Leit-

Провідничка, *f. Ч.* IV. 708 Wachskerze beim Leichenbegängnisse den Verstorbenen auf den Friedhof geleitend.

Провідця, *m. Кл. s.* Провідник.

Провожане, *n. s.* Провідни.

Провожатий, *s. a. m. s.* Провідник 1). [тель. III. II. 22. Verkünder, *m.*

Провозвісник, *К.* провозвісті-

Провозіти, *s.* Провести.

Проволічй, (-ічй, -ічеш), проволікати, *v. a.* durchziehen, dh etw. ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen, ver-, aufschieben, verzögern; — ся sich lange ziehen, verschoben werden. [wird.

Проволічний, *a.* was verschoben

Проволок, -ока, *m. Canal, Leiter, m. B.*

Проволока, *f.* проволікане, *n. Пар.* Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*

Проволокіта, *m. s.* Волокіта, *H. 43.*

Проволічистий, *a. Пол.* ductil: biegsam, dehnbar, zähe.

Проволічати, *v. a. s.* Проволічй.

Провоняти ся чимбсь, *Кч.* 290 wonach riechen, stinken.

Проворний, *a.* проворніа, *m. H.* 128 flink, behend, gewandt, verschlagen.

Проворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Routine, *f.*

Провороте, *n.* Lücke, *f.*

Провулок, (*d.* -фулок), *m. Левч. s.* Первулок.

Провчіти, *v. a.* jmdm eine Lehre geben, züchtigen; abrichten, riffeln.

Провінуги, провіти, *Ф. v. n.* verwelken.

Прогайка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*

Прогайливий, *a.* zeitvergeudend, *B.*

Прогайльовина, (-гальов-), *f. Левч. s.* Прогаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*

Прогайнувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden. *

Прогати, *v. a.* aufräumen, Platz machen, — ліс & auslichten; einen freien, lichten Raum machen.

Прогаль, *Ф.* прогалина, (*d.* -инка), *f.* lichter, freier Platz; Waldlichtung, Waldblösse, Lücke; heitere Stelle am Himmel, *Пом.* III. 27.

Прогальювати ся, stellenweise am Himmel sich aufheitern, aufklären, wann die Wolken auseinanderreten.

Прогань, *f. s.* Прогаль, простогін.

Проганяти, *v. a. s.* Прогвати.

Прогарувати, *v. n. s.* Прогоріти.

Прогарчати, *v. a. s.* Гарчати.

Прогаявати, *v. a. s.* Прогати.

Прогаяти, *v. a. s.* Прогайнувати; 2) ся zu lange wo verweilen, säumen, *Кч.* 82.

Прогварити, *v. a. s.* Luts. 154 s. Промовити.

Прогибати, *У.* прогібнути, (-гінуги), *v. n.* schwinden, zerrinnen.

Прогін, -ону, *m.* das Treiben (des Viehes); Betrieb, *m. Мс.* 364. Durchtrieb, *m.* Durchtriebstelle des Viehes, (*B.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m.*; 2) Vertreibung, *f. ВВ.*; 3) s. Пригін *Ч.* V. 1190.

Прогіркий, *a.* bitter, ranzig geworden. [мовити.

Проглаголати, *v. a. † К.* s. Про-

Прогледіти ся, übersehen, verpassen.

Проглібина, *f.* Vertiefung, *f. Вах.*

Проглинути, *v. a.* verschlucken, verschlingen. [gen.

Проглотити ся, sich durchdrän-

Проглуб, *m.* grössere Tiefe.

Прогляд, *m. Гол. гр.* 27 s. Перегляд, *Левч.*

Проглядати, проглянути, *v. a. s.* Переглядати; 2) *v. n.* heraus schauen.

Прогнане, *n.* das Vertreiben; — часу Zeitvertreib, *m.* Фр. [bannte, *ОБ.*
Прогнанець, -анця, *m.* der Ver-
Прогнати, (прожéну, прожéнеш),
v. a. fort-, wegjagen, vertreiben.

Прогнивати, прогнати, *v. n.*
durchfaulen. [nen, erbittern, aufbringen.

Прогнівяти, (-вляти), *v. a.* erzür-
Прогній, -ою, *n.* guter lang dau-
ernder Mist; alter Dünger; 2) Lache
vom faulen Wasser, *f.*; 3) с. 'Онар
Ос. (61) V. 51. [дүнгтер Acker.

Прогно́ско, *n.* im Vorjahre ge-
Прогно́ти, (-бувати), *v. a.* mit
Urath anfüllen, verfaulen lassen.

Прогно́я, *f.* eitrige, schwärige Stelle
am Leibe, (*Фр.*). [Договiр.

Прогово́р, -ору, *m.* Ч. II. 673 *s.*

Проговори́ти ся, zu viel spre-
chen u. dadh merken lassen, *H.* 224;
2) sich versprechen, *s.* verreden.

Проголода́ти ся, recht hungrig
werden. [treibung, *f.* Зв. В.

Прого́нь, *f.* das Austreiben, Ver-
Прого́ни, *pl.* Geld für Postpferde,
n. С. I. 92. *Пом.* III. 43.

Прого́нитель, *m.* Vertreiber, Ver-
scheucher, *m.* Пу.

Прого́нити, *v. a.* с. Прогнати; —
по чарці herabgurgeln, *Мор.*

Прого́нич, *m.* beim Fensterladen
der dgehende Stab zum Schliessen, *A-G.*
166; 2) Ventil, *n.*

Прого́рїти, *v. n.* durch-, verbrennen.

Прого́родїти, *v. a.* durchbohren,
-stossen, -stecken. [selig dhleben.

Прого́рювати, *v. n.* М. III. 110 мүй-

Прого́стювати, *v. n.* М. als Gast
verweilen. [Verlust, *m.*

Прого́ра, *f.* *H.* 247 das Verspielen,
Прого́равати, програти, *v. a.* ver-
spielen, — ся в карти *A-G.* 155 im
Kartenspiel verlieren.

Прого́ребати, прогребети́, *v. a.*
einwenig weggraben, -fegen, -scharren.

Прогремі́ти, *v. n.* ver-, ausdonnern.

Прогри́зане, *n.* das Aetzen, *Пол.*
Прогри́зати, прогрізати, *v. a.* с.
Перегри́зати.

Прогри́х, *m.* *Ме.* (*Пр* II. 545) Lücke, *f.*
Прогри́шене, *n.* Sünde, *f.* К.

Прогри́шити, *v. n.* und — ся сүй-
дigen; fallen (*v.* Mädchen) *КС.* (82) II. 427.

Малоруско-німецкий Словар.

Прогрома́дити, *v. a.* (einwenig)
aus-, durchscharren, -harken. [dröhnen.

Прогро́жкотати, *v. a.* ver-, durch-

Прогру́гнати, (-гнїти), *v. a.* aus-
stammeln *С.* II. 44. [dröhnen.

Прогуді́ти, *v. n.* verhallen, ver-

Прогу́л, *m.* *Под.* Müsiggang, *m.*
Прогу́лька, *f.* Spaziergang, *m.* Lust-

wandeln, *n.* Lustfahrt, *f.* Ausflug, *m.*
Прогу́льний, *a.* — день an dem
der Arbeiter nicht arbeitet.

Прогу́лювати ся, sich ausheitern
(am Himmel). [Прогу́лька, *См.*

Прогу́ляне, *n.* прогулянка, *f.* с.
Прогу́ляти, *v. a.* durchbringen,
verthun, verschwenden, verprassen; 2)

— ся spazieren gehen, eine Lustfahrt
machen.

Прогу́ти, (прогустї), *v. n.* praeter.
прогу́ло, *III.* I. 145 durchrauschen;
verhallen, auslauten.

Прого́вити, *v. a.* *H.* 121 § dhs
Vergaffen etw. verlieren; — ся sich
vergaffen.

Продава́ти, (продаю́, продаеш),
v. a. verkaufen, verküßern, absetzen.

Продаве́ць, -вця́, *m.* *H.* 185 Ver-
käufer, *m.* [Пом. III. 45.

Прода́ж, прода́жа, *f.* Verkauf, *m.*
Прода́жний, *a.* verkäuflich, feil,
zum Verkauf, käuflich; bestechlich; -а

цїна́ Verkaufspreis, *m.*
Прода́жність, -ости, *f.* Verkäu-
flichkeit; Bestechlichkeit, *f.*

Прода́н, *m.* *V.* der scheinbar, sym-
bolisch Verkaufte (von anderen Eltern
angenommene Sohn); dessen Nachkom-
men: Прода́нські діти.

Прода́ти, (прода́м, прода́ш, од.
-асї́, прода́сть), *s.* Продава́ти.

Продержа́ти, (-дёржу́, -дёржиш),
v. a. zurück-, aufbehalten, *s.* Передер-
жа́ти, *Л.* 114; — когó jmdm Unter-

halt geben; 2) — ся, sich erhalten, dauern.

Продер́ти, (дєрати), *s.* Передерти &
Продешéвити, *v. a.* zu wohlfeil
etw. weggeben, *Ки.*

Продзвонї́ти, (-буновати), *v. a.*
durchläuten; * verlauten lassen.

Продивля́ти, *v. a.* — бчи sich
müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гуш.*

Продї́во, *n.* grosses Wunder, *К.*
Продимати, *v. a.* с. Продувати, *См.*

Продирати, *s.* Продерти.
 Продих, *m. s.* Продоух. [fristen.
 Продихати, *v. n.* *Фр.* das Leben
 Продихки, *pl.* Luftlöcher, *pl.*
 Продів, *m. s.* Протіп.
 Продівувати, *v. n.* — vik als Jung-
 frau (unvermält) verleben, *III. I.* 328.
 Проділ, -олу, *m.* Thal, *n.*
 Проділ, -ілу, *m.* проділь, -іли, *f.*
He. Theilung der Scheitelhaare, *f.* Haarscheitel, *m.* *Ч. VII.* 422; 2) Scheidewand. *f.*
 Проділати, *v. a.* durchmachen, durchschlagen. [реділати.
 Проділяти, (-яти), *v. a. s.* Пепродір, *m. s.* Протіп.
 Продіравити, *v. a.* durchlöchern.
 Продіти, *v. a.* verthun, verprassen.
 Продіяти, *v. a.* durchthun, -machen: дріу в стіні &. [*C. I.* 244.
 Продляти, *v. a. gr. s.* Продовжити,
 Продовбати, (-обвувати), *v. a.* durchstochern, -meisseln, -höhlen, -klauben. [(e. Werkes).
 Продовжатель, *m.* Fortsetzer, *m.*
 Продовжати, (-яти), *v. a.* verlängern; 2) fortsetzen.
 Продовженє, *n.* продовжка, *f.* Verlängerung; 2) Fortsetzung, *f.*; 3) Fortpflanzung, *f.* (теплоті), *Пол.*
 Продожджати, *v. a.* vom Regen: durchnässen.
 Продолянка, *f.* kleine Vertiefung, *У.*
 Продолюб, *m. s.* Гряділь.
 Продражніти, *v. a.* — чимось когò jmdm einen Bei-, Spitznamen geben, *He.* [Передрімати.
 Продрімати, *v. n.* und — ся *s.*
 Продрбгнути, продроті. (дрожу, -дрожіш), *v. n.* durchfrieren u. daher zittern.
 Подрухати, *v. a.* jmdn aus dem Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
 Продрухніти, *v. n.* mürbe u. morderig werden.
 Продув, *m.* вітру das Wehen des Windes; Luftzug, *m.* Lüftung, *f.*
 Продувати, продути, (-дую, -дуєш), *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl beim Empfang e. werten Gastes); — сліді чийсь, за ким jmds Fusstapfen in Ehren (rein) halten.
 Продужати ся, *Ч. III.* 423 ge-

nesen, aufkommen, *s.* Подужати.
 Продуктивний, *a.* productiv, *s.* Плідний.
 Продукувати, *v. a.* producirieren
 Продоух, *m.* *Фр.* продуха, *f.* *Гл.* 78 Luftloch, Loch, *n.* Oeffnung; 2) Ventilation, Transpiration; freie Luft.
 Продуховина, *f.* *He.* Oeffnung, *f.* Durchlass, *m. s. d.* vor. [dringend.
 Промчистий, *a.* — вітер durch-
 Прожара, *m. s.* Прожора.
 Рожерати, (-єрти, -ирати), *v. a.* auffressen, verschlingen.
 Рожерка, *f.* Paris quadrifolia.
 Рожерність, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.* *K.*
 Роживати, *s.* Рожити. [brennen.
 Рожигати, прожечі, *v. a.* durch-
 Рожир, *f.* Alles Gefrässige.
 Рожирок, -рку, *m.* на вдін — auf einmal zu essen, (*Фр.*).
 Рожитє, *m.* Leben, *n.* Lebenslauf, *m.* *K. I.* 196; 2) Unterhalt, Lebensunterhalt, *m.* *M. II.* 164.
 Рожити, *v. n.* leben, verleben; 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich aufhalten.
 Рожиток, -тку, *m. s.* Рожитє; ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebensweise, *f.* *B.*
 Рожитом, *adv.* heftig, ungestüm, blindlings, ohne Bedacht; 2) per Vausch und Bogen, *B.*
 Рожора, *m.* Vielfrass, Nimmersatt, *m.*
 Рожорливий, *a.* *He. s.* Пажерливий. [gerei, *f.*
 Рожорство, *n.* *K.* Völlerei, Schwel-
 Рожра, *f. s.* Прожора, рожир.
 Роз, *praep.* 1) *s.* Про: проз тогò deshalb; 2) *s.* Пò при, vorbei an, *He.* (*Хм.* 49) *b)* Чєрєс, *Mi.* IV. 438—440. *Oz.* 180.
 Розаїчний, *a.* prosaisch; прозаїст, *m.* Prosaiker, *m.*
 Розакласти ся, wetten, *Ст.*
 Розвба, *f.* Bitte, *f.* Bitigesuch, Ansuchen, Ersuchen, *n.*
 Розобирати ся, über das Sichbereit machen zu etwas die Zeit verpassen, es unterlassen. [2) Beiname, *m.*
 Розване, (аніє), *n.* Name, *Ст.*;
 Розвати, (-звѣ, -звєш), *v. a.* benennen; einen Beinamen geben; 2) прозивати, einen Ekel-, Spottna-

men geben, schimpfen.

Прозвище, *n.* Beiname, Zuname; 2) Spitz, Spottname, *m.* [(62) II. 57.

Прозвѣдник, *m.* Verführer, *m.* Ос.

Прозирати, прозирнути, *v. a.* durchblicken, -schauen, scharf sehen; 2) *v. n.* с. Прозирти, lichte Augenblicke haben, III. I. 177. *b*) durchscheinen. [geuden.

Прозирати, *v. a.* durchgähnen, ver-

Прозір, -бру, *m.* Licht, *n.* на — ans Tageslicht; до прозору стоїти (при писаню etc) gutes Licht haben; *b*) Perspective, *f*; 2) *d.* прозірок Guckloch, *n*; 3) Aussicht, *f. T*; 4) Durchsichtigkeit, *f*; 5) Durchsicht, Durchschau, Controle, *f*; 6) Spiegel, *m*; 7) das Vorhersehen, Erschauen, *n.* Intuition.

Прозірка, *f.* Perspectivschnecke, *f.* (Solarium perspectivum) Пол.; 2) — окнівка Fensterfalter, *m.* (Thyris fenestrina), *B.*

Прозірливий, *a.* vorsehend, scharfsehend, vorsichtig, fürsorglich.

Прозірливість, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsorge, *f. K.* [Прозірливий.

Прозірний, *a.* durchsichtig; 2) *s.*

Прозірник, *m.* с. Діробій.

Прозірність, -ости, *f.* Durchsichtigkeit, *f*; 2) Deutlichkeit, Präcision; 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, *f.*

Прозір, *m.* Зап. с. Прозір 1. *b*); глибокий — Hintergrund, *m.*

Прозорий, прозористий, *a.* durchsichtig, klar; *adv.* прозором mit scharfem, durchdringendem Blick.

Прозорливець, -вця, *m.* der Vorsichtige, Kluge, III. II. 245.

Прозорний, *a. K.* II. 53. с. Прозірний; -а труба, Fernrohr, *n. Me.* 432.

Прозорність, -ости, *f. s.* Прозірність. [тіг; durchscheinend.

Прозорчастий, *a. He.* durchsichtig.

Прозоряти, *v. a. s.* Прозирати 1) *Kn.*

Прозрачний, *a.* прозračність, *f. Пол. s.* Прозірний 1), прозірність 1).

Прозрачок, -чка, *m.* Vitrina pelucida. [стий.

Прозрастий, *a. B. s.* Прозорчати.

Прозряє, *n.* Wiedererlangung des Gesichtes, *f*; Gesicht, *n. K.*

Прозріти, (прозрю, прозріш), прозрівати, *v. n.* sein Gesicht wieder erlangen, wieder sehend werden, III. I. 351.

Прозябати, *v. n.* keimen, wachsen,

hervorsprossen, III. II. 161.

Прозябѣць, -бѣя, *m.* Samen-, Keimlappen, *m.* (cotyledo), *B.*

Прозябнути, *v. n. s.* Перезябнути.

Пройда, Ч. II. 656. пройди́сьвіт, *m.* der sich viel in der Welt umhergetrieben hat, durchgetriebener Schuft; Landstreicher, *m.* [cherei, Abgefemtheit. *f.*

Пройди́сьвітство, *n.* Landstreicher.

Пройдѣха, *m. He.* ein Hergelaufener.

Пройма́вий, *B.* проимчивий, проймаючий, *a. s.* Провмчистий; durchgreifend.

Пройма́ти, пройма́ти, *v. a.* durchgreifen, durchdringen, — ду́шу das Innere ergreifen; treffen, schmerzlich berühren.

Пройти́, *v. a. s.* Перейти́, проходитьи, hindurchgehen; 2) *v. n.* und — ся verübergehen, II. с. Минути́ ся 1).

Проїда́ти, *v. a. s.* Проїсти.

Проїзд, -їзду, *m.* Durchfahrt, *f.* Durchzug, *m.* проїздом II. С. 167 im Verbefahren, im Durchzug.

Проїзди́ти, проїзди́ти, *v. a.* durchfahren, durchreisen, -reiten; vorbeifahren; *adj.* проїздячий, III. I. 147. durchfahrend, durchreisend. [weg, *m.*

Проїздний, *a.* Fahr-, -а добра Fahr-

Проїкати, (проїк-), *v. a.* herausstammeln.

Проїсний, *a.* Левч. gefräßig.

Проїсть, *f. Га.* II. 56. Vielfrass, Nimmersatt, *m.*

Проїсти, (проїм, проїш, проїсть, *v. a.* alles verzehren; 2) durchfressen, -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durchfressen, nagend durchdringen; *b*) — ся zum Ekel essen, widerlich werden.

Проїти, (проїю, проїш, проїть), *v. a.* unter dem Deckel in e. Topf kochen, (*B.*), schmären (—ся); 2) verderben.

Проїхати, (проїду, проїдем), *s.* Проїздити.

Проїк, *m.* Левч. с. Пожійток. [II. 175.

Прокажѣний, *a.* aussätzig, III.

Прока́за, *f.* Aussatz, *m.* (lepra); 2) Kammblattwespe, *f.* (Laphyrus) *B. Пол.* III. 13. [sagen.

Проказа́ти, (-азувати), *v. a.* vor-

Прока́зи, *pl. Ко.* 85. 153. muthwillige Streiche, *m.* Stückchen. [halten.

Прокалаву́рити, *v. n.* Wache

Прокаратаѣи, *v. a.* — *vik elend* durchleben.

Прокáт, *m. gr. Kn.* Leihen, Mieten, *n.*

Прокварасáти, *v. a.* — *дúшу* sich erfrischen, *M+B.*

Проквасáти, *v. a.* durchsäuern; 2) *erquicken, *P. II. 24.*

Прокидáти, прокíнути, *v. a.* von Zeit zu Zeit werfen, *Мог.*; 2) *s.* Прикидáти 2), 3); 3) aufräumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — *ся* (зи сну) aus dem Schlafe auffahren, erwachen; б) — *ся* hie u. da aufkommen, -tauchen.

Прокипáти, (-пíти), *v. n.* durchsieden, -kochen.

Прокисáти, прокíснути, *v. n.* versauern, sauer werden; gerinnen.

Прокíльниий, *a. Me. 148.* frei, *Зах.?*

Прокíп, -бпа, u. -пня, *m. Procopius.*

Прокладáти, проклáсти, (кладá, -кладéш), *v. a.* hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschossen; — *дорóгу* einen Weg bahnen, durchführen, machen, *s. Проложáти. [satz, m. У.*

Проклáди, *pl.* Aufschläge, *pl. Ве-*

Проклáдинецъ, -ница, *m.* der den Reck mit проклáди trägt: Soldat, *m.*

Прокипáти, *v. a.* verfluchen, verwünschen.

Прокипáч, *m.* Verflucher, *m. Пар.*

Прокипá, -бну, *m. s.* Прокипáте.

Прокипáвувати ся, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [-hacken.

Прокипáвати, *v. a.* durchpicken,

Прокипáте, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, Verfluchung, *f.* [кипáти.

Прокипáти, прокипáсти, *v. a. s.* Про-

Прокипáтий, прокипáтённый, прокипáтýщий, *a.* verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.

Прокипáтний, *a.* der arg flucht.

Прокипáтница, *f. m. Еф. 23* der (die) Verfluchte.

Прокипáтнути, *v. a.* verschlucken.

Прокипáти, прокипáвати, *v. a.* durchstechen; — *ся*: зúби vom Durchbrechen der Zähne.

Прокипáтáти, (-бчувати), *v. a.* тось в сáбi, *Эг.* in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [Покипáче.

Прокипáче, *n. gew. pl. gen.* -чат, *s.*

Прокипáти, (-бпувати), *v. a.* ein-

wenig durchgraben.

Прокипáти, *v. n.* von Rauch durchdrungen werden; *ptc.* прокипáчёный eingeräuchert, mit Russ bedeckt.

Прокипáт, *m. s. Кóрм.*

Прокипáти, (-мáти), *v. v.* ernähren, uuterhalten; — *ся* sich —.

Прокипáти ся, hinrollen, sich hinwälzen. [Diebstahls schuldig machen.

Прокипáсти ся, *Кв. См.* sich *e.*

Прокипáчáти, *v. a.* durchschreien, zu Ende schreien, *III. I. 190.*

Прокипáтáти ся на щось worauf erpicht sein.

Прокипáкати, (-куковáти), *v. n.* den Schrei „kuku!“ hören lassen.

Прокипáти ся, *II. 113.* schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.

Прокипáвати, *v. a.* mit Huren verludern, *Гол. I. 222.*

Прокипáти, (-зрувати), *v. a.* durchrauchen; — *грóшi* dhs Tabakrauchen verthun. [durchbeissen.

Прокипáти, (-зшувати), *v. a.*

Прокипáз, *m. Ко. 226 gr.* listiger, ver-

schlagener Mensch.

Прокипáти, (-лáжу, -лáвиш), *v. n.* durchkriechen, -gehen.

Прокипáжати, *v. n.* eine Zeit lang liegen; dhs lange Müssigliegen etw. verwirken. [Vögel), *Ков.*

Прокипáт, *m.* Durchflug, Strich *m.* (der

Прокипáтáрий, *m. He. Proletarier, m.*

Прокипáтáти, (-лечý, -летíш), *v. n.* durch-, vorüber-fliegen, -fliessen, -gehen, verstreichen.

Прокипáт, *m.* Strom, *m.* — *крóви* Blutvergiessen, *n.*; прокипáтом *У.* überströmend, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — *мóрский* Meerenge, *f.* Canal, Sund, *m.*

Прокипáвати, *v. a.* aus-, weggiessen, vergiessen; 2) — *ся* überlaufen *s. Переливáти ся. [Прокипáтáти.*

Прокипáтáти, прокипáтáти, *v. a. s.*

Прокипáтáти, *m.* Durchlass, *m.* Loch, *n.*

Прокипáтáти, (-áзувати, -áзнýти), *v. a.* durchlecken.

Прокипáвина, *f. He.* Eisfläche von unten dh das Wasser dünn gespült.

Прокипáт, *m.* Schlund, Schlundkopf, *m.* Rachenhöhle, *f.* [sbst. прокипáкане.

Прокипáтáти, *v. a. s.* Прокипáтáти;

Проліскувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; проліскало hat durchblitzt, *Пар.* [Проливати.

Проліти, (пролю, пролеш), *v. a. s.*

Проліг, -ога, *m.* Bergthal, *n.* ГШ.

Пролізти, (пролізу, пролізеш), *s.* Пролазати.

Пролісе, *m.* Ч. I. 308. 468. *s.* Праліс.

Проліска, *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол. Пот.* III. 96.

Пролісок, -ску, *m.* Waldlichtung, *J. C.* II. 118. [Пролет.

Пролітане, (*d.* -анечко), *n.* Не. *s.*

Пролітати, *v. n.* *s.* Пролетіти; 2) von Zeit zu Zeit schüt herabfallen (сніг). [Sommer, Frühsummer, *m.* ВВ.

Проліток, -тку, *m.* Anfang des

Пролічати ся, sich verrechnen, *Зг.*

Проложити, *v. a. s.* Прокладати; — пісю *K. I.* 80, — гуторку *Kч.* 381 componieren, dichten.

Пролом, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f.* У; 2) *s.* Провал; 3) Bruchfläche, *f.*; 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.

Проломати, (-яти, -ломлювати). *v. a.* durchbrechen; — ся durchfallen, durchbrechen (dh das Eis &). [Mineral]

Проломїна, *f.* В. Bruch, *m.* (in d.

Проломний, *a.* Т. durchbrechlich.

Пролуб, *m.* *s.* Проруб, Oeffnung, *f.* У; 2) Eiswuhne, *f.* (В.).

Пролуп, *m.* Blätterdurchgang, *m.* *Пол. adj.* пролупний, zu prolup geh.

Пролупати, (-яти), *v. a.* durchschälen, -spalten. [erstrecken, *Под.*

Пролігати, *v. n.* sich lagern, *s.*

Проліти, *v. a. s.* Проливати; проляв ся дощ, es fiel e. heftiger Regen.

Промавляти *s.* Промовити.

Промагати, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зг.*

Промакати, *v. n. s.* Промокнути.

Промантачити, *v. a.* durchfeilschen, -schachern.

Проматар *m.* Ч. IV. 201?

Промах, *m.* промаха, *f.* Н. 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дати, *Кч.* nicht leicht irren; той не — *P.* I. 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.

Проманути ся, irren, fehlschlagen. [(v. Lehen) *C.* II. 198.

Промаяти ся, hin u. her wandeln
Промаячити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.

Промежина, *f.* Scharte, Lücke, *f.*; 2) Grenzstrich, *m.* В.

Промеж, *adv.* *s.* Проміж.

Промежний, *a.* *Пол.* Zwischen-, — полюс Zwischenpol, *m.*

Промежник, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arg.). [*s.* Проміви́стий.

Променістий, *a.* М. II. 147. *См.*

Променіти, *v. n.* М. III. 37. strahlen.

Промережати, *v. a.* durch-, austicken, -nähen, (III. I. 246 *v.* Verseschreiben). [durchfrieren.

Промерзати, промерзнути, *v. n.*

Промести, (-мэгү, -мэгеш), *v. a.* wegfegen, rein kehren.

Прометати, промечі. (-мечу, -мечеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiwerfen.

Промешканя, *n.* das Wohnen.

Промивальний, *a.* Wäsche-, Wasch.

Промивати *v. a.* waschen; ausspülen.

Промивка, *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [кати.

Промигачити, *v. n.* Фр. *s.* Мугачити.

Промигнути, *v. n.* М. II. 150 schnell vorübergehen, -fliehen.

Промікати, *v. a.* durchraufen; 2) — ся sich hindurchmachen; Spuren merken lassen; *s.* Промкнути ся.

Промінати, проминути, *v. n.* vergehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* когó в. Минути; 3) — ся в ким в. Розминути ся.

Промисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f.*; 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n.* Зг.; 3)

Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m.*; 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*

Промісливий, *a.* У. umsichtig, erfinderisch, klug. [Gott), *m.*

Промислитель, *m.* Fürsorger (v.

Промисловий, *a.* industriell, Gewerbe-. [strialismus, *m.*

Промисловість, -ости, *f.* Indu-

Промісність, -ости, *f.* Фр. Findigkeit, Umsicht, *f.* [Промивати.

Проміти, (-мію, -міеш), *v. a. s.*

Проміто, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maut, *K. I.* 57. *Зан.* I.

296; 2) Strafgebühr für Schmutzgelei, *f. Пот.* III. 43.

Промічка, *f.* offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, *f.* [treibende.

Промішлєнник, *m.* der Gewerbe-Прочишльний, *a.* КУ. s. Промісливий.

Промішляти, *v. n.* sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Промівник, *m.* Besprecher; Zauberer, *m.*

Проміж, проміждо, *праер.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, s. Мєжи *Мі.* IV. 412. 544.

Проміжка, *f.* Intervall, *n.*

Проміжній, *a.* vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Промінь, *g.* -ія, u. -ени. (*d.* промінєць), *m.* Strahl; 2) — рікй Flussarm, *m.* (B.).

Проміна, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Промінїстий, *У.* (-нястїй, *Не.*) промінний, *В. Фр. a.* strahlend, mit lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl, glänzend. [-i грóші Schiedemünze, *f.*

Промінний, *a.* zu проміна geh.,

Промінтувати, (-товувати), *v. a.* s. Промантáчити.

Проміняти, (-мінювати), *v. a.* щось на щось tauschen, ver-, eintauschen; 2) — грóші wechseln.

Промінята округковáта, *Spur-*re, *f.* (*Holostemma umbellatum*).

Промір, -іру, *m.* Durchmesser, *m.*

Промірити, (-рїти, -рївати), *v. a.* messen, durchmessen.

Промітáти, *v. a. s.* Промєсти.

Проміти, *pl.* Nordlicht, *n.*

Промітний, *a.* rührig, geschickt, energisch, thatkräftig.

Промішкáнє, *n. Мє.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Промкнўти, *v. a. s.* Промчáти; гóлоє промік ся *Ф.* durchdrang, durchhallte.

Промóва, *f.* Anrede, Rede, *f.*; 2) Besprechung, *f.* Zauberspruch, *m.*

Промóвєць, -вця, *m. Не.* Sprecher, Fürbitter, Fürsprecher, *m.*

Промóвити, промовляти, *v. a.* anheben zu sprechen, Werte herausbringen, das Stillschweigen brechen; — до когó zu jmdm sprechen, jmdm

anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen; 2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnóthiges aussagen, *III. I.* 380.

Промóвка, *f. Левч.* Pronuntiation, *f.* Accent, *m.*

Промовчáти, (-мóвчувати), *v. a.* verschweigen; verschwiegen sein, zu der Zeit schweigen. [thun.

Промóга, *f.* das Vermógen etw. zu Промогорїчити, *v. a.* beim могорїч den Kaufschilling verzehren.

Промогтї ся, промогчї ся, (-мóччї ся) sich überanstrengen; sich verheben. [мóга; Wohlhabenheit, *f.*

Промóжність, -ости, *f. s.* Про-

Промóкнути, *v. n.* gurchgenásst werden.

Промóл, *m. Под.* s. Млїво.

Промóрия, *f. Ос.* (61) VI. 17. Epidemie, Pest, *f. Мі.* II. 71.

Проморозїти, (морóжувати), *v. a.* durchfrieren lassen.

Промочїти, (-óчувати), *v. a.* durchnässen, befeuchten, benetzen.

Промувáти ся, sich aufrichten *См.* (*Каз.* 85).

Промулáти, (-ўловати), *v. a.* durch, -auswaschen, ausspülen (*v.* Regenwasser).

Промчати, (-мчў, -шчїш), *v. a.* schnell forttragen; — ся vorüberreiten.

Пронєсти, (-нєсў, -нєсєш), *v. a.* durchtragen, -bringen; 2) — когó jmd übergehen *Кв.* 276; 3) пронєсло когóсь jmd bekam Diarrhóe; 4) — ся sich verbreiten, durchheilen: пронєсла ся чўтка ein Gerúcht verbreitete sich; нїч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч V.* 69.

Пронїдїти, *v. n. Ко.* 17 vergeblich verweilen; elend fristen. [*Гч.* 14.

Пронїзїй, *a.* niedriger gelegen,

Пронїзїти, (-нїзї, -нїзїш), пронїзáти *v. a.* durchbohren *См.*; 2) durchsticken. [stechend, *Не.*

Пронїзувати, *a.* durchbohrend,

Прóник, *m.* Pore, *f.* Lóchlein, *n.*

Пронїканє *n.* Durchdringung, *f. Пол.*

Пронїкáтельний, *a. Пол.* ergreifend, fein, zart.

Пронїкáти, пронїкнўти, *v. a. У.* durchdringen; durchsickern; 2) *erforschen, ergründen.

Проникли́вий, *a.* durchdringend, durchlassend.

Пронима́ти, *v. a. s.* Пройма́е.

Прони́ря, *m. f. s.* Пронóза.

Пронишпóрити, *v. a.* durchschnüfeln, schnorpern, *III.*

Пронóза, *m. f. II. R.* пронóзливий, *K.* пронóзувати, *a.* pffiffig, zu dringlich, vorwitzig, naseweis, verschmitzt, verschlagen. [den Thieres).

Пронóра, *f.* Höhle, *f.* Loch, *n.* (e. wil-

Пронóс, *m. gr.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Пронóса, *f.* Зг. (*Meta.* (65) 272 273) Tragweite, Bedeutung, *f.*

Проноси́ти, (-ношу, -вóсиш), *v. a. s.* Пронести; проношена одéжа abgetragen, abgenutzt, *Фр.*

Пронóсне, *s. a. n.* Purgirmittel, Abführungsmittel, *n.*

Прóнурець, -рця, *m. s.* Нур, нурець.

Пронурі́ти ся, untertauchen, (*B.*).

Прони́хати, *v. a. s.* Перени́хати 1), eine feine Nase haben, den Braten riechen.

Проня́ти, *v. a. s.* Пройма́ти.

Пробóраз, *m.* Vorbild, Prototyp, *n.*

Пробóразі́ти, (-ажáти), *v. a.* verbilden, *Тор.* [Kleidung versehen, *MIII.*

Проді́вати, *v. a.* bekleiden, mit

Пропáд, *m. Cm. s.* Загін I. Fall, *m. Пр.* VIII. 325.

Пропáдати, *v. n.* verloren gehen, zu grunde gehen, umkommen; — за ким, за чим (з любóви, в тугі) vor Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwinden, fast vergehen. [denlos, *Фр.*

Пропáдистий, *a.* abschüssig, bo-

Пропáдний, *a. s.* Пропáщий; keiner Hoffnung Raum gehend.

Пропáдок, -дку, *m.* Verfall (beim Garantieren), *m.* під -áдком unter Verlust, haftend.

Пропáду́щий, *a.* vergänglich, *K.*

Пропáжа, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Препалі́ти, (-áлювати), *s.* Протопі́ти. [мята́ти ся.

Пропамя́тати ся, *Иг.* 56. *s.* Опа-

Пропáмятник, *m.* Ков. Gedenkbuch, *n.* Denkschrift, *f.*

Пропáрити, *v. a.* durchbrühen, báhen; 2) * -reitschen, -prügeln.

Пропáсний, *a.* (-сн-), verderbend, vertilgend, *Py;* 2) fieberhaft, *M.* III. 91.

Пропáсниця, *f.* Fieber, Wechsel- fieber, *n.*

Пропáсть, *f.* Abgrund, *m.* bodenlose Tiefe; 2) * ungeheure Menge, eine Unzahl.

Пропáсти, *v. n. s.* Пропáдати 1).

Пропáстливий, *BB.* пропáстний, *a.* voll von Abgründen; abschüssig, jäh, schwindelnd tief; -а до́рга Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des Verderbens.

Пропáхати, *v. a.* mit e. Geruch anfüllen; пропáхті́ти, *v. n. Cm.* чим: дýмом durchgeräuchert werden.

Пропáщий, *a.* verloren; 2) verderblich, *Py;* на пропáще, на пропáле йті́ & ins sichere Verderben, auf sicheren Verlust.

Пропечі́й, пропéкати, *v. a.* durchbacken; пропéкло ся ему́ сим рáзом diesmal ist er mit heiler Haut davongekommen.

Пропивáти, пропи́ти, (прію́, пріеш), *v. a.* vertrinken, versaufen; 2) den пропій́ ausführen: до когó щось.

Пропій́-воля́, *indecl. m. Bein.* des чума́к, welcher sein Ochsen gespannt versauft, *III. II.* 248.

Пропій́ці, *pl. R.* 119 *s.* Пропі́йці.

Пропі́ляка, *m. Ч. V.* 1013. *s.* Пропі́яка? [zum Schönschreiben.

Пропі́сь, *f.* Aufschrift; 2) Vorschrift

Пропі́сáти, пропíсувати, *v. a. e.* Aufschrift geben; verschreiben; 2) beschreiben *Лр. c.* 114. [buchstabe.

Пропі́сний, *a.* -а б́ква Anfangs-

Пропі́танє, *n. Пр.* II. 269 † Ernährung, Kost, *f.* Unterhalt, *m.*

Пропі́тáти, пропíтувати, *v. a. Кв.* ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся sich — — *КУ.*

Пропі́ти, *s.* Пропивáти; — ся Alles versaufen, sich arm saufen.

Пропі́хати, *v. a.* durchstossen; — ся sich durchdrängen.

Пропі́хáч, *m.* womit man etw. hindurchstößt, -dringt; Art Spiel *Ч. III.* 97.

Пропі́яка, *m.* Säufer, Trunkenbold, *m.*

Пропі́й, -б́ю, *m.* der Act des Zutrinkens u. damit der Darbringung von Geld (od. Vieh &) für die Braut seitens der Hochzeitgäste, *Нав.* (*Пр.* III. 327); 2) *s.* Пропі́яка *Ч. V.* 582.

Пропійний, *a.* zum пропій, zum Gastgelage geh. *Ф.*

Пропійці, *pl.* Hochzeitgäste, welche den пропій 1) ausführen.

Пропір, -бра, *m.* Мак. *s.* Прапбр.

Проплákати, (-плáчу, -плáч-ти), *v. n. s.* Переплákати. [vorbeigehen.

Проплóвнати ся, *Фр.* irrend durch-

Проплítати, проплéсти, *s.* Переплéсти. [stückweise ausspielen.

Проплóути, (-плóю, -плóеш), *v. a.*

Пропнýти, *s.* Пропýти.

Прóповідь, -ди, (*d.* проповідка, *He.*) Predigt, Kanzelrede, *f.*

Прóповіданє, *n.* das Predigen.

Прóповідáти, проповідувати, *v. a.* predigen, verkündigen; lehren.

Прóповідáч, *m.* Ваг. *s. d.* folg; Verbreiter einer Lehre, Propagator.

Прóповідник, *m.* Prediger, Kanzelredner, Lehrer, *m. adj.* проповідничий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*

Прóповідниця, *f.* Predigerin, *K.; 2)*

Прóполóти, прополóувати, *v. a.* einwenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.

Прóпорóти, *v. a.* einwenig auftren-

Прóпочýти, *v. n.* gut ausruhen; *adj.* пропочýлий грунт der ausgeruht hat.

Прóпóудити, (-пóуджу, -пóудиш), *v. a. s.* Прогнáти. [stene Kluft.

Прóпóулина, *f.* Spalte, *f.* gebor-

Прóпóукнути, (-пóукáти), *v. n.* und — ся aufplatzen, bersten, aufgehen (*болáк*).

Прóпóук, пропóует, -у, *m.* Durchlass, Raum zum Durchgang, *Kч.* 64;

Einlass, Zugang, *m*; 2) Lücke, *f. K.*

Прóпóукáти, пропóустýти, (-пóу-щу, -пóустиш), *v. a.* durchlassen, durch-

vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-

weglassen; ein Loch, eine Lücke machen (— дírку *P. I.* 62); verabsäumen, verpassen, *Левч.*; 3) erlassen, ver-

zeihen, vergeben. [sparrens, *f.*

Прóпóустниця, *f.* Hälfte des Dach-

Прóпóутчик, *m.* У. Bahnbrecher, Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.

Прóпóучати, (-пóучувати), *v. a.* auf-

Прóпýти, (пропнý, пропнéш), *v. a.* kreuzigen.

Прóразýти, (-разý, -разýш), *v. a. Фр.* durchschlagen; *s.* Переражáти;

2) -ýло коiсь jmd bekam Diarrhöe.

Прóразлýвий, *a.* durchdringend,

erschütternd, *Фр.*

Прóрва, *f.* — грóшей etc. eine Un-

masse, *e.* Wust, *vgl.* Прірва.

Прóрвáти, (прірву, у. прорвý), проривáти, durchreissen; hie u. da

ausreissen, aufräumen, schüter machen (*e.* Pflanzung); — ся herausbrechen,

hervordringen, -strömen, *III. I.* 351: прорвé св слово як вода.

Прóрвéти, проречý, (-рвéш, рвéш), *v. a.* verkünden; 2) mit Lob

erwähnen. [слово) beredt, *K.*

Прóрвéчистий, *a.* (-на красне

Прóрвéчистість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f.* [halt, *m. Фр.*

Прóрив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein-

Прóривка, *f.* (— бураків &) das Behacken, *s.* Сáпанє.

Прóрýти, (-рýю, -рýеш), *v. a.* durch-, hindurchwühlen. [schüter machen.

Прóрýдýти, (-рýджу, -рýдиш), *v. n.*

Прóрýз, -язу, прóрýзень, -зя, *Мор. m.* Durchschnitt, *m.* Schlitze, *f.*

Прóрýзати, прорýзувати, *a. a.* durch-

schneiden; aufschlitzen. [pula).

Прóрýзка, *f.* Saatzünster, *m.* (Сос-

Прóрýк, -óку, *m. Ф. s.* Прóрýчество.

Прóрýх, *m.* (*лїхи с.* 53) Fehltritt, -griff, *m.* Vergehen, *n.*

Прóрýбити, *v. a.* — сýлу ausar-

beiten, die Kraft dh Arbeit verlieren, *Фр.*; 2) die Arbeit vollbringen.

Прóрýк, *m.* Prophet, *m.*

Прóрýкувáти, *s.* Прóрýчити.

Прóрýнити, *v. a.* — слово fallen lassen, aussprechen. [Aufwachsen.

Прóрýст, -ту, *m. K.* das Sprossen,

Прóрýстáти, прорýстý, *v. a.* aufkei-

men, Wurzel schlagen, hie u. da sprssen.

Прóрýческий, *a.* prophetisch.

Прóрýчество, *n.* Prophezeiung, *f.*

Прóрýчити, *v. a.* prophezeien, vor-

hersagen.

Прóрýчиця, *f.* Prophetin, *f.*

Прóрýчня, *f.* Ил. Orakel, *n.*

Прóрýб, *m.* Durhhieb, *m*; 2) И. *n.*

58 Eiswuhne, Bake, *f.* Eisloch, *n.*

Прóрýбáти, прорýбувати, (-рýблю-

вати), *v. a.* durchhauen. [tümmel, *n.*

Прóрýха, *f.* Ко. 191 Gedränge, Ge-

Прóсáдýти, просáджувати, *v. a. Ф.*

durchbohren, stechen; 2) * *s.* Прóгай-

нувáти durchbringen, *Левч.*

Просатар, *m.* Hochzeitbitter; 2) der Gäste zum Kirchweihfest einlädt; 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.* Просачувати ся, *Под.* durchsikern.

Просватати, *v. a.* verloben.

Просвир конопістий, *a.* Hibiscus scaberrimus, *B.*

Просвирки, *pl. s.* Проскурки 2).

Просвистати, (-тіти, *He.*), *v. a.* verpfeifen; — грóші verjuxen, vergebend *He.*

Просвїдченє, *n. До. s.* Пересвїд.

Просвїт, *m.* das Durchscheinen, Durchschlag des Lichtes des Bildes, *He.*;

2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f.*;

3) *s.* Просвїта *У. Зар.*

Просвїта, *f.* Aufklärung, *f.*; міністер & -ти *M.* & des Unterrichtes.

Просвїтїтель, *m.* Aufklärer, Erleuchter, *m.* (-тїтелька, *f.* -in, *f.*).

Просвїтїти, (-свїчу, -свїтїш), *v. a. s.* Просвїщати. [(Phania).

Просвїтка, *f.* Durchscheinfliege, *f.*

Просвїтлий, *a.* -а годїна *Ф.* *Фр.* lichte, frohe Zeit, *s.* Просвїток 1).

Просвїтлїти, *v. n.* leuchtend werden, *Фр.*

Просвїтний, *a.* der Aufklärung dienend; culturell; 2) aufgeklärt.

Просвїтнїй, *f.* die aufklärende (u. aufgeklärte) Elite.

Просвїток, -тку, *m.* *Licht, Heil, *n.* Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung, *f.* просвїтку не дати комў jmdm keine Ruhe gestatten, jmdn plagen *C.*

II. 70; 2) — ідеї *Зє.* Ausdruck, *m.* das Hervorschimmern einer Idee; *b)* Beleuchtung, Darstellung, *f.*

Просвїтчастий, *M.* II. 78. просвїчний, *Пол. a.* durchsichtig; durchscheinend.

Просвїщати, *v. a.* erleuchten, aufklären; — ся sich —, *b)* abglänzen, *IT. ptc.* просвїщєний, (-чєний), aufgeklärt, gebildet *III. I.* 255.

Просвїщєнє, *n. s.* Просвїта.

Проселбний, (-бнїй), *a.* -а дорóга über, durch die Dörfer gehend, *Кл.*

Просєрєн, (-нь), *m. s.* Просурєнь, *Пот.* III. 97. [Hirsekörner, (*B.*).

Просївий, *a.* hellbraun wie reife

Просїдїти, *v. n. s.* Пересїдїти.

Просїлїти, (-лїти), *v. a.* durchfädeln, -schlingen.

Просїлїти ся, (*Фр.*) die Grenze der Kraft überschreiten; 2) überreif werden (збіже).

Просїльниця, *f.* *Ч. IV.* 215 Bittstellerin, *f.* die einladet.

Просїна, *f.* ein Hirsekorn; в -ну шїти eine feine Nath wie e. Hirsekorn machen, dicht nähen, *H.* 217.

Просїнати ся, *s.* Просїпати ся.

Просїнець, просїмець, -мця, *m.* Monat Jänner; 2) *M.* December, *Gr.* 26.

Просїп, *m.* das Einschlafen, Schlaf, *m. H.* 229. *P.* II. 21. без просїпу ohne zu schlafen, ohne auszusetzen, unaufhörlich.

Просїпати ся, vom Schlafe er-

просїтель, *m.* Bittsteller, *m.* (-їтелька, *f.* -in, *f.*). [-а молїтва *Тор.*

Просїтельний, *a.* Bitt-, flehend,

Просїти, (прóшу, прóсїш), *v. a.* bitten; einladen; ersuchen; — ся um Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.

Просїяти, *v. n.* darüber-, durchleuchten, -strahlen *III. I.* 157.

Просївати, *v. a. s.* Пересївати.

Просїдь, *f.* grauendes Haar. [*m. B.*

Просїдок, -дку, *m.* Aufenthaltsort,

Просїк, *m.* просїка, *f.* *Др. c.* 205 der im Walde ausgehauene Weg, durchgehauene Lichtung, *s.* Лїнія 5).

Просїкати, *v. n. s.* Просякати.

Просїльний, *a.* eingesalzen, marinirt. [*v. a. s.* Пересїчї.

Просїчї, (-сїкў, *u.* -сїчў, -сїчєш),

Просїчний, *a.* Nfsl. des Черемош *Ч.*

Просїянка, *f.* Krystallschnecke, *f.* (Hyalea). [ресївати.

Просїяти, *v. a. s.* Пересїяти, пересказати, *v. a.* *Сє.* eben anführen, vorerwähnen.

Просїкувати, *v. n.* *Кл.* hie u. da aufkommen, auftauchen, sich sehen lassen.

Просїкжїти ся, sich klagen.

Просїрїниковати, *pl.* Celaster-Gewächse (Celastrineae).

Просїковувати, *v. n.* durchschlüpfen, -gleiten, *Фр.*

Просїкотати ся, (троск-), *s.* Жу-рїти ся (кўрка).

Проскура, (*d.* проскурка), *f.* ge-

weihetes Weizenbrödchen (zur heil. Messe), Hostie, *f.* [cosus.

Проскуріна, *f.* Evonymus verru-
Пробскурки, *pl.* Art kleine rund-
liche Birnen; 2) Malva borealis u. M.
rotundifolia.

Проскурне, *s. n. a.* Gebühr für
den Pfarrer bezüglich der пробкура, *f.*

Проскурниця, *f.* Bäckerin der
пробкури, *f.*

Проскурняк, *m.* Althaea offic. *Вол.*

Проскурціві, пробкурціві ви-
шивки, ұставки Art Leinenstickerei
in Form der пробкурка, *Кол.* I. 48. 347.

Прослабленє, *n.* *Вол.* das Abfüh-
ren, Purgieren.

Прославити, (-вляти), *v. a.* prei-
sen, verherrlichen, rühmen; — ся sich
berühmt machen.

Прослезити, (-слезу, -слезіш),
v. a. jmdn zum Weinen bringen; —
ся weinen, in Thränen ansbrechen.

Просливати, просліти, (-сливу,
-сливеш), *v. n.* im Rufe stehen, genom-
mirt werden.

Прослід, проблідок, -дку, *m.*
Spur, Fährte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослідити, просліджувати,
(-слідкувати *ОП.*), *v. a.* auf, nach-
spüren, *Гр.*; aus-, durch-, erforschen,
verfolgen, untersuchen.

Прослідователь, прослідовник.
Пар. m. Verfolger, *m.*

Прослідувати, *v. a.* *Пар.* verfolgen.

Прословити ся, aussprechen, *Зг.*

Прослужити, *v. a.* eine gewisse
Zeit dienen. [abhören.

Прослухати, (-ухувати), *v. a.*

Пробник, (пробтник), *m.* gerade,
aufrechtstehender Stengel, (*B.*).

Проснідати, *v. a.* durch das Ein-
nehmen des Frühstückes etwas verlie-
ren, *Ме.* 293.

Просніувати, (-овати), *v. a.*
durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол. гр.* 33.

Просніти ся, *s.* Просипати ся.

Просо, *n.* Hirse, *f.* (*Panicum milia-*
ceum.)

Просовувати, *v. a. s.* Просувати.

Просолити, *v. n.* durch u. durch
salzig werden, *К.*

Просольний, *a. s.* Просільний.

Просон, *m.* без просону, *Кн. s.* Пробси.

Просонє, *n.* просонок, -нку, *m.* *Гр.*
Ф. (erster) Schlaf, Schlummer, Halb-
schlaf, -schlummer, *m.*; 2) Träumerei,
f. *TP.* 169.

Просоннути, *v. n.* trocken werden.

Проспати, *v. a.* verschlafen; — ся
den Rausch ausschlafen.

Проспівати, *v. a.* durchsingen;
dh Singen u. Dichten verlieren *III.* I. 249.

Простак, (*ауг.* -ачійско), *m.* gemei-
ner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.*
einfältiger Mensch; *адж.* простацкий,
gemein, grob; 2) einfach, schlicht *Кч.* 227.

Простати, *v. a. s.* Простувати.

Простацтво, *n.* Gemeinheit, Grob-
heit, *f.*; 2) gemeines Volk, *К.*

Простачити, *v. a.* gemein machen.

Простелити, (-стелювати), *v. a.*
vor-, ausbreiten, -betten; — ся sich
ausbreiten, sich frei erstrecken.

Простень, -сня, *m.* (*B.*) *s.* Прострїнь.

Простерти, (пристру, пристреш),
v. a. s. Простирати.

Простїбїг, на — дати Almosen
geben zum Abhitten der Sünden; про-
стїбі Бору тай Вам! Dank Gett und
Ihnen!

Простивати, простигати,
простигнути, *v. a.* sich abkühlen, ein-
wenig kalt werden.

Простий, *a.* gerade; recht, aufrecht,
s. Прямий; 2) einfach, schlicht, sanft;
3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не
простий kein gewöhnlicher, *Пом.* III. 51.

Простянка, *B.* простяня, *f. s.*
Простяло.

Простиня, *m. H.* 27. Einfachheit,
Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein
Mensch mit diesen Eigenschaften.

Простїра, *f. Ч.* IV. 7. st. Про-
свїра? *s.* Пробкура.

Простїрало, простїрядно, *Не.*
(*Пр.* XII. 542), *d.* простїральце, *n.*
Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Простїрати, *v. a.* ausbreiten, aus-
strecken, ausdehnen; — ся sich — —.

Простїтельний, *a.* lässlich, *Тор.*

Простїти, (прощу, -простїш), *s.*
Прощати, *Пом.* III. 52. [Alkove, *f.*

Простїнок, -нку, *m. Ч.* IV. 659

Простїр, -ору, *m.* Raum, *m.* Ge-
räumigkeit, *f.*

Простїрний, *a. s.* Просторий.

Прості́рній, *f.* geräumiger Platz.
 Прості́сенький, (-іський), *a.*
dim. ganz gerade. [стотá,
 Прѣсті́сть, -ости, *f.* *Пар.* *s.* Про-
 граднін; — чого́ gerade gegenüber ein-
 er Sache &, vis-à-vis; — не́ба unterm
 freien Himmel; *Mi.* IV. 560.
 Просто-, *s.* Прямо-.
 Простобі́глий, *a.* rechtläufig, *Пар.*
 Простова́тий, *a.* einfach, schlicht, *K.*
 Простова́сний, *a.* lothrecht, ver-
 tical.
 Простові́льний, *a.* frei; — день
 ein Tag frei vom Fieberparoxysmus,
 fieberfrei; -а хви́ля freier Augenblick;
 -а nicht schwanger, ohne Ei (Henne &).
 Простові́льність, -ости, *f.* Frei-
 heit, *f.*
 Простові́рто, *adv.* senkrecht.
 Простово́лка, *f.* freies Feld, freie
 Aussicht, на -лоці́ auf freiem Fuss (*Ф.*);
 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*
 Простово́лосє, *n.* Zustand ohne
 Kopfbedeckung (*v.* Frauen) *s. d. folg.*
 Простово́лосий, *a.* mit unbedeck-
 tem, aufgelöstem, lesem Haar, ohne
 Kopfzeug (б́чпок &) *Пом.* III. 51.
 Простово́ля, *f.* на -бли́м Freien, *B.*
 Престогі́н, -гону́, *m.* на -гони́
 auf offenem dem Unwetter ausgesetztem
 Orte, im Freien, *Мог.*
 Простогі́рний, *a.* aufrecht, *Пар.*
 Простогна́ти, *v. a.* durchstöhnen.
 Простоду́шний, *a.* treuherzig,
 bieder, *naiv.*
 Простоду́шність, -ости, *f.* Treu-
 herzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*
 Простозмисло́вий, *a.* reinsinnlich.
 Простокрѣ́льці, *pl.* Gradflügler,
pl. (Orthoptera).
 Простолáтом ко́го пустити, *frank*
 u. frei jmdn laufen lassen.
 Простолю́де, *n.* простолюдия, *f.*
Зан. I. 332 das gemeine Volk.
 Простолю́дець, -дця, *m.* aus ge-
 meisem Volke, Bauer, *m.*
 Простолю́дний, *a.* volksthümlich.
 Простомо́ва, *f.* *B.* Prosa, *f.* un-
 gebundene Rede. [*ОП.*
 Простомо́вний, *a.* vulgár, -а реч
 Простонарѣ́дє, *n.* *He.* Volksthum, *n.*
 Простонарѣ́дний, *a.* volksthüm-

lich, populár.

Простопа́дний, *B.* простопá-
 лий, *У. a. s.* Простова́сний; verti-
 cal abschüssig.

Просто́р, *m. s.* Прості́р.

Просто́рий, *a.* geräumig; ausgebrei-
 tet, weit, weitläufig; *adv.* -ро.

Просто́рина, *f.* Raumgrösse, *f.*

Просто́рити, *v. a. s.* Простира́ти.

Просторі́ка, *f.* просторі́кий, *a.*
 Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).

Просторі́кати, *v. a.* in witzigen
 Anspielungen u. Gleichnissen reden,
 (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.

Просторі́кува́нє, *n.* Vulgárspra-
 che, *f.* gemeiner Jargon, *K.*

Просторі́кува́ти, *v. n.* II. 264.
 grossmäulig schwatzen.

Просторі́кува́тий, просторі́кий,
a. ungebildet, roh, *Біл.*

Просто́рість, -ости, *f. s.* Про-
 сті́р; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räum-
 lichkeit, *f.* [рина.

Просто́рна величина́, *s.* Просто́-

росторні́к, *m.* Raumform, *f.*

Прѣсторонь, *f.* просторѣ́вє, *n.*
 Зє. Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit,
f. Пар. [стѣрий.

Просторѣ́нний, *a.* *Пар. s.* Про-
 просторѣ́нність, -ости, *f.* Ge-
 räumigkeit, *f. Пар.*

Просторѣ́нство, *n.* *Гол.* Gebiet, *n.*

Простосердѣ́чний, *a.* *Вав.* treu,
 offenherzig, aufrichtig.

Простосердѣ́чність, -ости, *f.*
 Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*

Просто́та, *f.* Einfalt, Einfachheit,
 Simplicität; Geradheit, *f. s. d. vor.*, das
 schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f. Кч* 28.

Простоцьві́т, *m.* *КУ.* I. 207 ge-
 meine Feldblume.

Просто́чка, *f.* *Ме.* 58?

Прострига́ти, прострѣ́чи, (-игу́,
 u. -ижу́, -ижѣш), *v. a.* einwenig ab-
 scheren. [tensis.

Прѣстрѣ́л, -ілу, *m.* Pulsatilla pra-

Прострѣ́лити, *s.* Перестрѣ́лити.

Прѣстрѣ́нь, -іня, *m. s.* Почійнок,
 (прѣжі). [plex latifolia).

Прострѣ́тник, *m.* Melde, *f.* (*Atri-*

Простромѣ́ти, (-мля́ти), *v. a.*
 durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.

Прострѣ́чити, *v. n.* в гроші́ма

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Прострѣннн, *v. n.* § s. Проникати.
Простувѣнн, *n.* Richtung, Tendenz,
f. Streben, *n.* K.

Простувѣтн, *v. a.* gerade machen,
g. richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten
Richtung gehen &. *Пом.* III. 51.

Простуговѣтн, *v. n.* dröhnend vor-
beifahren. [tung, *f.*; 2) *Др.* с. 376?

Простудѣ, *f.* Erkältung, Verkäl-
Простудѣтн, (-дѣжѣтн), *v. a.* ab-
kühlen, kalt werden lassen; — ся sich
verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Простудѣннй, *a.* Erkältungs-, von
Прѣступецѣ, -нцѣ, проступн-
ник, *Пар.* *m.* Verbrecher, *m.*

Проступѣтн ся, (-ступѣтн, -ступнш),
auseinander treten, weichen, Platz
machen, кому jmdm den Durchgang
verschaffen; 2) — ся und *v. n.*
Л. 14. sich vergehen, einen Fehltritt
machen, Unrecht begehen, etw. ver-
schulden; *v. n.* — в кѣнекѣ дѣла Ч.
II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen
stürzen; — ся, durch Beischlaf
sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustreten.

Прѣступка, *f.* ein gefallenes Mäd-
chen, *s.* Пѣкрнтка. [frevelhaft.

Проступннй, *a.* *Св.* verbrecherisch,
Проступннцѣ, *f.* *Пар.* Verbreche-
rin, *f.*

Прѣступок, -пкѣ, *m.* Vergehen, *n.*
Fehltritt, *m.* *Ко.* 354; Verbrechen, *n.*

Простухѣ, простухѣ, *f.* gemeiner
Schnaps etc.

Прѣстяг, *m.* Strich, *m.* — узгря-
нѣчнй *K.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Прѣстягѣтн, (-гнѣтн), *v. a.* aus-
dehnen, ausstrecken, (in die Länge) ziehen;
— ся sich recken, ziehen, ausstrecken,
s. dehnen; *s.* hinziehen.

Прѣсувѣтн, прѣсунѣтн, *v. a.* auf
die Seite durchschieben, -ziehen; — ся
durchschlüpfen. [felholen viel.

Прѣсунѣнок, до-ннкѣ, *adv.* zum Teu-
Прѣсуренѣ, *m.* прѣсурѣннкѣ, *f.*
Crocus reticulatus.

Прѣсуш, *m.* (*B.*) Etwas Verdorrtes;
verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Прѣсушѣтн, прѣсушѣтн, *v. a.*
trocknen.

Прѣсѣвѣтн, *v. n.* *П.* *s.* Прѣсѣвѣтн.

Прѣсѣвѣтн, прѣсѣвѣтн, *v. n.*
durchsickern, -dringen.

Прѣсѣннцѣ, прѣсѣннкѣ, *f.* Hirsestroh,
m.; 2) Arl Hautausschlag bei Kindern.

Прѣсѣтѣр, *m.* *s.* Прѣсѣтѣр.

Прѣтѣлнй, *a.* aufgethaut.

Прѣтанцѣвѣтн, *v. n.* durchtauzen.

Прѣтѣчннк, *m.* — гѣдннннцѣ Гѣ-
mander-Ehrenpreis, *m.* (*Veronica chamaedrys*). [*v. a.* verschachern.

Прѣтѣшлѣвѣтн, (-шлѣвѣтн),

Прѣтѣятн, *v. n.* aufthauen, schmelzen.

Прѣтѣрѣзѣтн, прѣтѣрѣзѣтн,
v. a. ernüchtern; 2) zur Besinnung
bringen.

Прѣтѣ, *conj.* deshalb, deswegen; 2)
a. прѣтѣ und dessenungeachtet, *Фр.*

Прѣтѣй пѣчѣрскнй Гроттѣннл, *m.*
(*Proteus anguineus*).

Прѣтѣктѣрѣтѣво, *n.* *T.* Vornehm-
thuerei mit dem Protectorat, *f.*

Прѣтѣпом, *adv.* gradhin, schlecht-
wegs, *Вѣч.* I. 255.

Прѣтѣртѣ, *v. a.* *s.* Прѣтѣрѣтн; прѣ-
тѣртѣ дѣрѣга бетрѣтѣнн, gebahnter Weg.

Прѣтѣрѣятн, *v. a.* vergeuden, ver-
lieren. [*Procession, f.*

Прѣтѣсѣ, *f.* verdorb. st. прѣтѣсѣнн,

Прѣтѣсѣтн, (-тѣшѣ, -тѣшѣнн), *v.*
a. einwenig durch-, anhauen, durch-
hacken; 2) **s.* Прѣтѣрѣятн *П.*

Прѣтѣсѣплѣс. Прѣтѣсѣ; 2) *N. a.* Berges.

Прѣтѣстѣннцнкнй, *a.* protestantisch.

Прѣтѣстѣвѣтн, *v. n.* protestieren.

Прѣтѣчѣ, *v. n.* durchfliessen; vor-
beifliessen; (час) verfliessen, vergehen,
verstreichen. [von e. Flussarm.

Прѣтѣчннѣ, *f.* stehendes Wasser

Прѣтѣ, прѣтѣв, *praep.* mit dem *Ge-
nit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen;

— вѣрѣга gegen, wider den Feind;
— нѣчн gegen die Nacht, — днѣ dem

Tageslicht entgegen; — сѣвѣтѣ dem
Feste entgegen; — снлн gegen die

Richtung der Kraft; *b*) der Kraft ange-
messen; — моѣх грѣшѣннй im Verhältnis

zu meinen Geldmitteln; — торѣ ange-
sichts dessen, *Mi.* IV. 561.

Прѣтѣвѣвѣга, *OB.* прѣтѣвѣвѣга,
(-вѣвѣга *См.*) *f.* Gegengewicht, *n.*

Прѣтѣвѣгрѣ, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Прѣтѣвѣгрѣч, *m.* Gegenspieler, *m.*
Пар.

Противенство, *n.* Пол. Widerstand, *m.*

Противзаконний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Противити ся чому, *sich* widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [ГШ.]

Противкороль, *m.* Gegenkönig, *m.*

Противленя *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Противливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [dium, *n.* Пар.]

Противлік, *m.* Gegenmittel, Remede.

Противлягий, *a.* gegenüberständig, *B.*

Противний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; Gegen-; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [gner, *m.* ПГ.]

Противник, *m.* Widersacher, Ge-

Противництво, *n.* Antagonismus, *m.* К. [din, *f.* Фр.]

Противниця, *f.* Gegnerin, Fein-

Противність, -сти, *f.* Gegensatz, Contrast, *m.* V.; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Пар.; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m.* Не.

Противнувати, *v. n.* Зг. entgegenwirken. [wirken, Gegenwirkung, *f.*

Противодіянє, *n.* das Entgegen-

Противообжець, -жця, *m.* Gegenfüßler, Antipode, *m.* Пол. ГШ.]

Противопоставний, Пар. entgegengesetzt. [-ости, Ог. *f.* Widerspruch, *m.*

Противоріч, Кн. противорічність,

Противорічити, *v. n.* widersprechen, widerstreiten, *К.* V.

Противостайний, *a.* gegenüberstehend, gegensätzlich, *Кл.*

Противостайність, -ости, *f.* противоположенє, *n.* Пар. Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотруя, *f.* Gegengift, *n.* Пар.

Противсвідок, -дка, *m.* Gegenzeuge, *m.* Пар.

Противсила, *f.* Gegenkraft, *f.* Пар.; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f.* Св.

Противстава, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f.* Ил. Gegensatz, *m.* Пар.

Противцісар, *m.* Gegenkaiser, *m.* ГШ. [вливий.]

Протившливий, *a.* s. Протів-

Протидаток, -тку, *m.* протидача,

f. Antidotum, Gegengift, *n.* Пол.

Протіка *f.* breiter Pflock zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Протікати, *v. a.* durchstecken.

Протімує, *m.* P. I. 120 s. Прудифє, *Пом.* III. 121.

Протінати, *v. a.* durchschneiden; 2) *v. n.* schneidig wirken (*v.* säuerlichem Gewürz); 3) — ся gerinnen, anbrüchig werden; протинєне молоко einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [n. Пар.]

Протинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Протипом, *adv.* s. Протепом; — ити за ким jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Протиприродний, *a.* widernatürlich.

Протипрямка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Протирати, *v. a.* durchreiben, abreiben; — очи die Augen reiben (nach dem Schlaf), die A. aufmachen, öffnen.

Протіє, *m.* ein Mannesname.

Протискати, протиснути, *v. a.* durchdrücken, -zwängen; — ся sich —.

Протистопник, *m.* s. Протинобжець. [fabelhafter N. des Hundes.

Протіує, *m.* собака — P. I. 120

Протічка, *f.* Durchstecknadel, Räumnadel, *f.* Pfeifenräumer, *m.*

Противзначність, -сти, *f.* entgegen gesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m.* Св.

Протік, -оку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр.* pl. протіки Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Протікати, *v. n.* s. Протечі; eine

Протір, -огра, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f.* Ч. IV. 438.

Протіє, -єсу, *m.* durch-, angehauene Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fußboden, *m.*

Протієувати, *s.* Протєсати.

Протічок, *pl.* протічки М+Б. 354 s. Протік (*pl.*).

Проткнати, *s.* Протікати.

Протопіти ся, *sich* durchdrängen.

Протоєрєй, *m.* Erzpriester, Domherr, *m.*

Проток, -оку, *m.* s. Протік; Lauf, Verlauf, *m.* Зг.; 2) — жовчний Gallengang, *m.*; 3) Bucht od. Arm e. Flusses, *К.*

Протокє, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m.* Ф.

Прото-казнодій, *m.* (*pol.*) der

erste propovідник, *Ст.* [ren.
 Протоколувати, *v. a.* protokollie-
 Протоміти ся, *s.* Утоміти ся.
 Протоніти, *v. a.* II. n. 15 ertrin-
 ken lassen, verschlingen.
 Протопіти, *v. a.* хату *P. I.* 39, в
 хаті im Zimmer einheizen, heizen (im
 Ofen). [протопіша, *f.* Frau eines п.
 Протопіп, -ба, *m.* Oberpriester, *m.*;
 Протопіщина, *f. He.* Amt, Würde
 der Protoperen.
 Проторга, *f. s.* Протір.
 Проторгувати, *v. a.* im Kauf ver-
 lieren, *Кч.* 319.
 Проточина, *f.* Canal, Strom, *m. K.*
 Проточний, *a.* durchrieselnd, flies-
 send, *M.* [-prügeln.
 Протріпати, *v. a.* durchklopfen;
 Протрубіти, *v. a.* ausposaunen.
 Протрясати, протрясті, (-трясу,
 -трясін), *v. a.* durchschütteln, -stöbern;
 2) *verschwenden *Кв.* 224.
 Протряхати, протряхнути, *v. n.*
 trocknen u. dadh mürbe, gar, locker
 werden; земля, поле.
 Протул, *Ч.* IV. 464.
 Протурити, (-рати), *v. a.* fort-
 treiben, verschlagen, *С.* I. 58.
 Протурчати ўні кому́ jmds Ohren
 mit e. Gerede, Geplärr, erfüllen, *К.*
 Протухати, протухнути, *v. n.*
 anfaulen, dumpfig werden; протухлий,
a. faulig, dumpfig.
 Протяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke,
f. Фр.; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. He.*;
 4) протягом їздити mehrspännig fah-
 ren, *Кч.* (Пр. VIII. 629).
 Протягати, протягнути, *v. a.* aus-
 dehnen, ausstrecken, -ziehen; lang deh-
 nen; in die Länge ziehen, verschieben,
 verschleppen; — ся sich ausstrecken;
 sich in die Länge ziehen.
 Протягливий, *a.* -а пісня, *Мл.*
 in langsamer Weise u. ausführlich ge-
 dichtet u. gesungen; *s. d.* folg.
 Протяглий, *Зар.* протяжливий,
Кл. протяжний *КУ.* Фр. lang gedehnt,
 l. dauernd; schwer.
 Протяжність, -ости, *f.* Dehnung,
 Ausdehnung, — тону Tondauer, *f.*
 Пробулук, (*d.* -флочок), *m. M.* III.
 89 *s.* Пербулук.
 Проучити, *s.* Провчіти.

Профатін, *m.* § Privatdiener, *m.*
 Профатний, (прохватний), *a.* -до-
 рога Nothweg, über Berg u. Thal, *m. (B.).*
 Профачка, *f.* starke Commotion, *(B.).*
 Профес, *m.* Ф. Ordensbruder mit
 abgelegter Profession, *m.* [werk, *n.*
 Професія, *f. He.* Profession, *f.* Hand-
 Професор, *m.* Professor, Schulleh-
 rer, *m.*; -ороба, професорка, *f.* Gattin
 des п. Professorin, *f. adj.* професор-
 ский, *a.* Professors-, Lehrer-. [sein.
 Професорувати, *v. n.* Professor
 Професорство, *n.* Professoren-
 Lehrerdienst, *m.* [ти (ся).
 Прохаджувати ся, *s.* Прохаді-
 Прохажка, *f. (B.) pl.* -хажки, *Гол.*
 III. 737 *s.* Прохід 2). [verschlucken.
 Прохалавкнути, *v. a.* § begierig
 Прохальний, *a.* -а книжка *ГБ.*
 (Пр. III. 35) Bittgesuch u. ein Buch
 zum Sammeln milder Beiträge, *n.*
 Прохань, *f. Ст.* прохане, *n. s.* Прозьба.
 Прохачити ся, seinen харч
 ganz aufzehren, *С.* [Прохак.
 Прохатар, *Левч.* прохач, *m. s.*
 Прохательний, *a.* bittend, *He.*
 Прохати, (-аю, -ашу), *v. a. s.* Про-
 сити. [IV. 31.
 Прохатний, *a.* erbettelt, *Ос.* (61)
 Прохачка, *f.* Bettlerin, *f.*
 Похваляти, *s.* Перехвалити.
 Похватити ся, fehlgreifen, sich
 übereilen, *ОП.*
 Прохватня, *f. s.* Вифатниця.
 Прохворостити, *v. a.* durchprü-
 geln, *А. Г.* 155. [гайнувати.
 Прохецувати, *v. a.* § *s.* Про-
 Прохіба *f.* Misstritt, Fehltritt, *m. Пар.*
 Прохіра, *m. f.* прохірний, *a.*
 pfiffig, durchtrieben; naseweis; betriebsam.
 Прохід, -бду, *m.* Durchgang, Durch-
 marsch, *m. Кв.* 81; 2) Spaziergang, *m.*
 вийти на — spazieren gehen.
 Прохідний, *a.* Durchgangs-, *Мог.*
 Прохідниця, *f.* зоря — die ihren
 Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*
 Прохір, -ора, *m.* Prochorus.
 Проходець, -дя, *m.* Wanderer, *m.*
Гол. [zieren gehen, lustwandeln.
 Проходжувати ся, (-хож-), *спр.*
 Проходимець, -мця, *m.* etwas
 Zwitterhaftes, Unbeständiges.
 Проходити. (-ходжу, -ходиш), *v.*

n. durchgehen, durchmarschieren, -ziehen; vorbeigehen; 2) час & vergehen, verfließen, verstreichen; *s.* Перейти. [Weib.

Проходнячка, *f.* herumstreichendes

Прохожэлий, *ИГ.* проходжий *III.* I. 147. проходящий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende, Wanderer, Fremdling, wandernd, fahrend.

Прохожэний, *a.* abgenutzt.

Проходэда, *f.* Abkühlung. Kühle; (Erfrischung, Erquickung, *f.*; 2) Luftzug, *m.* Пол.

Проходэдыти, (-джэты, -джувати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich abkühlen, *s.* erfrischen, *s.* laben. [lend; kühl *Кл.*

Проходэный, *a.* kühlend, abkühl-

Проходэныти, прохэдыти, *v. n.* erkälten, kühl, kalt werden *III.* I. 328. *Оз.* 92.

Проходэныти ся, sich aufraffen, *Фр.* vom Schlafe erwachen. [цыха Weib des П.

Проць, Прэцько, *m. s.* Прокіп; Про-

Процьвэдыти, (-дрювати), (-цидр-), *v. a.* § *s.* Прогайнувати, *Пом.* III. 102.

Процьвэтыти, процьвэсти, (цьві-), *auf,* erblühen, *zur Blüte kommen.

Процьвэты, -іту, *m.* Blüte, *f.* blühender Zustand, *ВВ.* [bemalt.

Процьвэтаный, *a.* *АД.* I. 208

Процьвэтыти ся, sich processieren, Procen-
tieren, Procen-
te abwerfen.

Процьсыя, *f.* Procession, *f.*; 2) *pl.* *Kirchenfahnen, *pl.* [tiger.

Процьсэвэчы, *m.* ein Processüch-
Процьсэвэда, *m.* *См.* Führer einer
Procession.

Процьсэвэчыти ся, sich processieren.

Процьдыти, *v. a.* *s.* Перецьдыти.

I. Прэч? *adv.* — про щэ? weshalb?
II. Прэч! *int.* fort! weg! 2) als *adv.*
вэты прэч.

Прэча, *f.* *МШ.* *s.* Прэца.

Прэчанін, *m.* *pl.* прэчанэ Pilger,
Wahlfahrer; -анка, *f.* -ін, *f.* *Кч.* 91.

Прэчанэныти, *v. n. s.* Прохэдыти;
2) vertrocknen; 3) verschwinden, +*M.*

Прэчвалэ, *adv.* im Gallop (*B.*).

Прэчвалэтыти, (-лэты), *v. a.* durch-
rennen.

Прэчвэра, *m. f.* Ungeheuer, Un-
gehüm, *n. s.*; 2) Traumgesicht, *n.* *Пом.* III.
35; 3) schlimmer Landstreicher, *Кч.* 142.

Прэчэртэ, *f. s.* Прэгаліна, (*B.*);
2) *s.* Зруб (в лісі).

Прэчэрти, прэчэрти, *v. a.* ein-
wenig ausschöpfen; aufräumen.

Прэчый, *a.* übrig, der andere.

Прэчынэтыти, *v. n. s.* Прэчунэты, *Мор.*

Прэчынэтыти, *v. a.* aufthun, aufräu-
men, aufschliessen. [chen, *Левч.*

Прэчэнок, -нку, *m.* das Erwa-

Прэчэстыти, прэчэстыти, (-щувати), *v. a.* reinigen, säubern; 2) pur-
gieren; — ся sich aufklären, *s.* auf-
heitern (нэбо).

Прэчэстыник, *m.* лен — Purgir-
Lein, *m.* (Linum catharticum). [helix].

Прэчэтан, *m.* Epehu, *m.* (Hedera

Прэчэтанэ, *n.* das Vorlesen, Ver-
lesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.

Прэчэтыти, (ыгувати), *v. a.*

Прэчэтыти, *v. a.* *Ос.* (61) VI. 37
verwahren, aufbewahren, aufbehalten;
2) *He.* (*xm.* 107) drohen?

Прэчэщэныти, *n.* Reinigung, *f.*; 2)
Purganz, *f.* das Abführen.

Прэчэчыл, -ола, прэчэчэлок, -лка, *m.*
Vordertheil, *m.* Front, *f.*; 2) Bergspitze,
f. Gipfel, *m.* (*B.*).

Прэчэчэбыти, *v. a.* — ліс die höch-
sten Bäume im Walde aushauen (чуб,
Schopf).

Прэчэчуватыти, прэчэчэтыти, *v. a.* hö-
ren, vernehmen; 2) Vorgefühl haben,
ahnen.

Прэчэчуд, *m.* прэчэчудо, *n.* на —, на
— *К.* I. 15 zum Erstaunen wunder-
bar, wunderbar, seltsam; — дэвныи
sehr wundervoll *III.* II. 13.

Прэчэчэчыл, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 42) das
Wittern, Vorgefühl, *n.* [wieder kommen.

Прэчэчэчэматыти ся, zum Bewusstsein

Прэчэчэчэныти, *v. n.* aus dem Schlum-
mer erwachen; прэчэчэчэныти sich nach
e. Krankheit langsam erholen.

Прэчэчэчэтыти, (-чэчэчэчыл), *v.*
a. wieder zum Gefühl, zur Besinnung
bringen, beleben.

Прэчэчэчэчыл, прэчэчэчэчыл, *m.* прэ-
чэчэчэчылка, *f.* *C.* I. 188 Prügelei, Züch-
tigung, *f.* -на задэтыти кому́ jmdn tüch-
tig durchprügeln.

Прэчэчэчэчэтыти ся, §. *s.* Прэчэчэчэчэтыти.

Прэчэчэчэчэчыл, *m.* Bettler, *m.*

Прэчэчэчэчэчэчыл, *n. s.* Прэчэчэчэчэчэчыл.

Прошиб, *m.* Hexenschuss, *m.*
 Прошибáти, прошибнѹти, *v. a.* durchschlagen, -schiessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибло когось jmd bekam Durchfall.
 Прошив, *m.* в — mittelst Durchnaht, Durchschlag (*pique*). [nähen.
 Прошивáти, прошіти, *v. a.* durch.
 Прошивка, (-евка), *f. s.* Пришив-ка; 2) *s.* 'Обшивка, *Ф.* [f. Kaliber, *n.*
 Проши́рність, -ости, *f.* Weite, (pl.) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen. [ти *св.*
 Прошкѣпити ся, *s.* Проше́ти-
 Прошкѣ, на — *adv.* в Навуравѣць.
 Прошкѣдити, *v. n.* und — ся в чимось *C. II.* 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.
 Прошкѹти ти щось, § *s.* einen Unfug anstellen. [Минѹвший).
 Прошлий, *a.* vergangen, + *M.* (*s.*
 Прошли́ти ся, herumschlendern, sich müssig umhertreiben. [Прочувáти
 Прошнѹти ся, (-чнѹ-), *Кч.* 382 *s.*
 Прошопотѣти, *v. n.* ausflüstern, hispeln. [дѣти *св.*
 Проше́тѣти ся, *K. s.* Прошкѣ-
 Прошпѣти, прошпѣти, прошпá-
 яти, *v. a.* durchwählen, -schnüffeln, (*B.*)
 Проштѣвхувати ся, проштѣв-
 хати ся, § sich vorwärtsdrängen.
 Проштрѣкнути, (-ѣкувати), *v. a.* durchstossen.
 Прошувати ся, *МШ.* öfters bitten.
 Прошѹмати ся, nüchtern wer-
 ден, *Ф.*
 Прѣща, *f.* Leichenrede, *f.*; 2) Bitt-
 gang, *m.* Wallfahrt, Pilgerschaft, *f. III.* 136.
 Прѣщава, *f.* gemeines Volk, Pöbel, *m.*
 Volksmasse, *f.* der grosse Haufen, *У. Бор.*
 Прѣщáльній, *a.* Abschieds-
 Прѣщáльник, *m.* der Abschied
 nimmt, *Кч.* 85.
 Прѣщанѣ, *n.* (*d.* -áнечко), Abschied,
m. das Abschiednehmen.
 Прѣщáти, *v. a.* verzeihen, verge-
 бен; 2) verabschieden; — ся von jmdm
 Abschied nehmen.
 Прѣщенѣ, *n.* Verzeihung, *f.*
 Прѣщений, *ptc.* dem die Sünden
 vergeben sind; *gew.* не-
 Прѣшкѣ, на — *adv.* *s.* Прошкѣ.

Про́ва, *f.* Erscheinung, *f.* Phäno-
 men, *n.*; 2) Wunderding, *n.* seltsames
 Wesen, *C. I.* 145. Ungethüm, *n.* Tau-
 genichts, *m.* *Гл. б.* 31; 3) Ereignis, *n.*
 Begebenheit, *f.*; 4) gährender Abgrund.
 Про́вѣти, про́вѣти, *v. a.* erschei-
 nen lassen, zeigen; bekunden; — ся
 erscheinen, sich zeigen, aufkommen.
 Про́вленѣ, *n.* das Zeigen, Offen-
 baren, Kundgeben.
 Про́снѣти, про́снѣвати, *v. a.* auf-
 hellen, aufklären, Licht wo hineinbrin-
 gen; — ся hell werden, sich aufheitern.
 Пру, прѣш, & пруть, *pracs.* *s.* Пѣрти.
 Пруг, *m.* Streif, Striemen; Strich,
 Rand, *m.* сонце стоїть на вечірньому
 прѣзі, *He.* Abendpunkt, *m.* Abendseite,
f.; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seiten-
 rand des Bettes &, *m.*; 4) Anschlag, *m.*
 Leiste bei der Leinwand etc.
 Пру́гати, пругнѹти, *v. a.* *Wgr.*
 87. 85. werfen, ausschellen.
 Пругкѣй, *a.* expansiv, *Зг.*
 Пруд, *m.* Strömung, *f.* *Фр.*; 2) Kräu-
 terdampfbad, *n.* *Gr.* 26. *Пом.* III. 118. 120.
 Прудѣ-Вѹс, прудѣѹс, *m.* *Ч.*
 I. 213 Riesenmensch mit Riesenschnur-
 bart; 2) Abenteurer, *m.* *Кч.* 128. *Пом.*
 III. 120.
 Прудѣти, (пру́джу, прудѣти). *v. n.*
 strömen, *Ил.* auftreiben: vom Leichen-
 fluss; 2) stark blasen; 3) räuchern *Gr.*
 26. *vgl.* Пруд 2); 4) — ся schmoren;
b) *Кч.* 205 Flöhe auf glühende Kohlen
 aus der Wäsche treiben. *Пом.* III. 121.
 Прудѣсть, -ости, *f.* Richtung, *f.*
 Прудкѣй, (*d.* прудѣнькѣй), *a.*
 schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.
 Прудкѣсть, -ости, *f.* Raschheit, *f.*
 Прудкокрилáтий, *a.* *Ф.* mit
 schnellen Flügeln versehen.
 Прудно, *adv.* *M.* II. 36 schnell da-
 hinrieselnd; 2) mit stürmischem An-
 drang, Anprall, *B.*
 Пруднѹти ся, sich eilig woran
 machen, heranstürzen; 2) Пручáти ся, *Фр.*
 Пружѣна, (*d.* -ѣнка), *f.* Springfe-
 der, Feder, Triebfeder, *f.*
 Пружѣстѣй, *a.* *Пол.* elastisch; -сто-
 пѣльній, *el.* flüssig. [citát, *f.* *B.* *Пар.*
 Пружѣстѣсть, -ости, *f.* Elastizität
 Пружѣти, *v. a.* *Зг.* spannen, spreizen;
 2) anreizen, elektrisieren. *Пом.* III. 114.

Пружмó кавчукóве, Federharzbaum, Kautschukbaum, *m.* (Siphonia elastica).
 Пружність, -ости, *f.* Фр. *s.* Пружність.

Пружóк, -жка, *m. dim. s.* Пруг.

Пруз, *s.* Проз, *Mi.* IV. 439.

Пру́зик, пруга, *m.* Laubheuschrecke, *f.* (Lacusta) *Пом.* III. 115.

Пру́ні, прўнькі, *pl.* Krichenpflaumen, *pl.* (Prunus).

Прусáк, Прус, *m.* Preusse, *m. adj.* прўський preussisch; 2) Küchenschabe, *f.* (Blatta) *Пом.* III. 117.

Пру́си, *pl.* Kartoffeln, *pl.*

Прусінé, *n. coll.* Kartoffelstengel, *pl.*

Пруска́ти, *v. n.* *M.* III. 123 *s.*

Пру́скати.

Прут, *m.* Ruthe, Gerte, *f.*; dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) *N.* des Flusses. [*sporn, m.*

Прутáс, *m. s.* Прудкий 2), Heis-

Пру́тэ, *n. coll.* Ruthen, *pl.* (zum Flechten), Reiser, *pl.* [(Bryum).

Пру́тень, -тня, *m.* Knotenmoos, *n.*

Прутéць, -тця, Пру́тчик, *m.* Nbf. des Прут.

Пру́тик, *m.* dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, *m.*; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лая́щий Stabheuschrecke, *f.* (Vaccillus Rossii).

Прутиковáтий, *a.* stengelig, *Пол.*

Пру́тийий, *a.* reichlich mit прўте bedeckt. [Запру́тити.

Пру́йти, (пручý, прўтиш), *v. a. s.*

Пру́тчик, *m. s.* Погóнич.

Пру́тничити, *v. n.* прўтнік sein.

Пру́тніти ся, aufschnellen.

Пру́тнік, *m.* галузістий Klapperschwamm, Scheberling, *m.* (Polyporus frondosus); 2) — овéчий Schafeuter, *n.* (P. ovinus); 3) — околочний Eichhase, *m.* (P. umbellatus); 4) — лусковáтий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — однолiтий Semmelpilz, *m.* (P. confluens), *Вол.*

Пру́тністий, *a.* ruthenreich: верба́.

Пру́тчик, *m. s.* Пру́тик.

Пру́тнийий, *a.* aus Ruthen.

Пручáти ся sich spreizen, *s.* stráuben, *s.* spróde zeigen. *Пом.* III. 117.

Пря, *f.* † Streit, Hader, *m.* III. II. 56.

Прягáй, прягáй, *v. a. АД.* I. 289 *s.* Запрягáти.

Малоруско-німецкий Словарь.

Пря́да, *f.* Setaria viridis.

Пряда́ти, *v. a.* oft spinnen.

Прядéно, *n. s.* Мóток.

Пря́джа, *f. s.* Пря́жа.

Пря́диво, *n.* gehechelter Hanf od. Flachs (flotig zum Spinnen; *opp.* клóче); 2) Gespinst, *n.* [wespe, *f.* (Lyda).

Пряді́вка, *f.* Gespinst-Kiefernblatt-

Пряді́вляний, пряді́вний, *a.* aus reinem прядиво; -внé повiсемо zum Spinnen tauglich; Gespinst; hanfen.

Пряді́внé, *n.* Ф. das Gesponnene.

Пряді́льний, *a.* Spinn-, *a.* Spinnerei-, *Под.*

Пряді́льня, *f.* Spinnerei, *f.*

Пряді́лщик, *m.* Spinner, *m.* *Под.*

Пряді́нка, *f.* drei Ellen der Leinwand (als Mass).

Пря́дка, *f.* — воло́ся Haarflechte, -zotte, *f.*; 2) Spinnrad, *n.* *M+B.* 407.

Пря́дниця́, *pl.* Spinner, *pl.* (Bombyces). *B.*

Пря́доха, *f. s.* Пря́ха.

Пряду́ха, *f.* Equisetum fluviatile, *Вол.*

Пря́жа, *f.* das Gesponnene, Gespinst, Garn, *n.*

Пряже́нé, *f.* Plinse, *f.* [III. 114.

Пря́жити, *v. a. s.* Пря́жити. *Пом.*

Пря́жка, (*d.* пря́жечка), *f.* Schnalle, Spange, *f.* *Пом.* III. 117.

Пря́лка, *f.* Ч. VII. 410 Spinnrad, *n.*; 2) Spinnerin, *f.* III. I. 370.

Пря́льня, *f.* Це. *s.* Пряді́льня.

Пря́мено, *n.* Gespinst das an die nичесльнійці angedreht wird.

Пря́мий, (*d.* -сeнький), *a.* gerade, ohne Krümmung; *s.* Прóбгий.

Пря́мик, *m.* зазу́льнець — Orchis militaris. [— ся sich aufrecht stellen, *B.*

Пря́міти, *v. a. s.* Прóстувáти 1);

Пря́мка, *f.* Kathete, *f.*

Пря́мкий, *a. s.* Пря́мий.

Пря́мник, *m.* — рівнобóчний Quadrat, *n.*; — нерівнобóчник *s.* Прямоку́тник.

Пря́мо, *adv.* gerade, gradaus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.

Прямо́ванé, (-мув-), *n.* eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, *f.*

Прямо́вий, прямо́вiсний, *Пол. a.* senkrecht, lothrecht, scheidelrecht, vertical.

Прямо́від, *m.* Orthotyp, *n.* *Вол.*

50. a.

Прямодушний, *a. s.* Простодушний. [крільці, *Пол.*

Прямокрільці, *pl. s.* Просто-

Прямоку́тний, *a.* rechtwinklig.

Прямоку́тник, *m.* Rechteck, *n.*

Прямотá, *f.* Geradheit, *f.* Geradsinn, *m.* на -ту́ offen, ohne Umschweife; 2)

**Кч.* 26 einfacher, schlichter Biedermann.

Прямувáти, *v. n.* — und *ся* sich richten, Schritte lenken, *ВГ.* 141; eine Richtung einschlagen, einhalten, — до чо́гось zu einem Ziele gelangen wollen, etw. anstreben, wohin trachten, *Кч.* 130.

Прямце́м, *adv.* gradaus, schlechtwegs, *K.* [(fasciatus).

Пря́ний, пря́нийтий, *a.* gestreift

Пря́нка, *f.* Cidaria, *B.*

Пряно́щі, *pl. gr.* Под. Gewürze, *pl.*

Пряслі́ця, пря́стиця, *f.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n;* 2) — пря́сниця, *s.* Кужіль, *Ру.* *Пом.* II. 13.

Пря́сло, пря́сно, *n.* das Fach, der Theil des Zaunes zwischen zwei Pfählen. *Пом.* II. 13. III. 120.

Пря́сти, (пряду́, пряде́ш), *v. a.* spinnen; * ку́куру́ди пряду́т strecken ihre fadenförmigen Kolbenblüten hervor. *Пом.* III. 120. [de, *n.*

Пря́таняна, *f.* Sammelholz im Wal-

Пря́тати, [прячу́, (-таю), пря́чеш, (-таеш)], *v. a.* aufräumen, aufheben; *be-statten; — *ся* коло чо́гось wobei be-schäftigt sein; *b)* sich verbergen.

Пря́ха, *f.* Spinnerin, *f;* ні́ті на пря́хи in die Spinnerinnengesellschaft gehen; 2) Spinner, *m.* (Bombyx) *Пол.*

Пря́чі, (пря́жу, пря́жеш), *v. a. s.* Запּряга́ти.

Пря́шка, (*d.* пря́шечка) *f. s.* Пря́жка.

Пря́шнік, *m.* Spindel, *f.*

Пса́льма, *f. s.* Псалом; 2) * län-geres Volkslied ersten Charakters.

Пса́льмопівець, -вця, *m. K.* Sän-ger der Psalmen, Psalmist, *m.*

Пса́лом, -льма́, *m.* Psalm, *m;* 2) *d.* Buchstabe *Щ.*

Пса́ломник, *m.* Psalmist, *m.*

Пса́ломщик, *m. s.* Псалти́рщик.

Пса́лб́нка, *f.* Acronycta Psi, *B.*

Пса́лти́р, пса́лти́ра, *f.* Psalter, *f.* Psalmenbuch, *n.* die Psalmen, *pl. adj.* пса́лти́рний, vom Psalter. [ger, *m.*

Пса́лти́рщик, *m.* Psalmenleser, -sän-

Пса́р, *m.* Hundewärter, *m. Ko.* 127.

Пса́ривка, *f. N.* *e.* полоняна.

Пса́рня, *f.* Hundestall, -zwinger, *m.*

Пса́р'я, -я́ти, *n.* Kind *e.* Hundewär-ters, *n.* III. II. 259.

Пси, *pl. s.* Пес. [ger Hund.

Пси́на, *f. dim.* kleiner, gutmüthi-

Пси́нка, *f. s.* Песлі́на.

Пси́ско, *m. aug. s.* Пес. (*e.* schlechter).

Пси́ця, *f.* Hündin, *f.*

Психоло́гічний, *a.* psychologisch.

Пси́й, пса́, пса́, (псе́), *s.* Псе́й, (*Фр.*);

пса́-кров, *s.* Псяю́ха *Пом.* III. 74.

Пси́ти, *v. n.* wie ein Hund elend leben.

Псу́ти, *v. n.* § jmdm nachgeben (псу́нути ся?).

Псо́бійник, *m. s.* Побій́пес.

Псо́ва́ти, *v. a. s.* Псува́ти.

Псо́ва́ч, *m.* Verderber, *m.*

Псо́вий, *a.* Не. *s.* Псе́й.

Псо́видий, *a. Ру.* hundsäugig, hü-dischblickend; schamlos.

Псо́ви́ще, *n.* Зап. II. 389.

Псо́вник, *m.* Emphytus, *B.* [вець.

Псо́гла́вець, -вця, *m. s.* Псециго́ло-

Псо́кати, *s.* Псо́чити.

Псо́та, *f.* Muthwille, *m;* 2) muth-williges, schadenfrohes Wesen, *V.*

Псо́тник, *m.* der Muthwillige.

Псо́чити, *v. a.* jmdn wie einen Hund schimpfen.

Псти́нькати, *v. n. s.* Пхи́нькати.

Псува́ти, (псу́ю, псу́еш), *v. a.* ver-derben. [Forelle, *f.* (Salmo fario).

Петру́г, (*d.* петру́жок, -жка), *m.*

Псо́рка, *f.* Hundslaus, *f. Нр.* II. 9; 2) schlechte frühe Pflaumenart; 3) schlechter Pilz. [fott, *m.*

Пса́віра, *f.* * Hundebalg, Hunds-

Пса́ка, *f. s.* Пес. [(Nardus stricta).

Пси́нка, пси́га, *f.* steifes Borstengras,

Пси́р, пси́рник, *m. Мх. s.* Пса́р.

Пси́рник, *m.* Wolsmilch, *f.* (Euphorbia).

Пси́рниковець, -вця, *m.* Wolfs-milchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae), *B.* [de, *pl. P.* I. 122.

Пси́рня, *f. s.* Пса́рня; 2) *coll.* Нун-

Пси́рство, *coll. n. s.* Пса́віра.

Пси́чий, *a. s.* Пси́чий.

Пси́чка, *f.* Löwenschwanz, *m.* (Leonurus cardiaca). [blut, *n.* (Schimpfw.).

Псяю́ха, (*d.* -ю́шка), *m. f.* Hunds-

Птаство, *n. coll.* Vögel, *pl.*
 Птах, *m.* птаха, *f.* Vogel, *m.* * він до чогось птах er ist schnell wozu bereit, ist sehr gern dabei.
 Птахогáда, *m.* Vogeldeuter, *m.* Кл.
 Пташа́-, -áти, пташеня́, -áти, (*d.* -áтко), *n. s.* Пташка.
 Пташа́рня, *f.* B. Vogelhaus, *n.*
 Пташа́чий, пта́ший, пта́шин, *a.* Vogel; -а рúта Fumaria offic.
 Пта́шити, *v. a.* wie ein diebischer Vogel wegschnappen.
 Пташи́ти, *v. n.* II. п 59 с. Квáпити ся.
 Пта́шка, (*d.* пта́шечка), пташа́на, (-áнка), *f.* пта́шок, -шка, *m. dim.* Vögelein, *n. adj.* пта́шкин.
 Пта́шник, *m.* Vogelsteller, -fänger, Vogler, *m.*; 2) Vogelbehälter, Käfig, *m. T.*
 Пташні́цтво, *n.* Vogelfang, *m.* Пар.
 Птице́вість, -ости, *f.* Aussehen und Eigenthümlichkeit des echten Vogels, *Пол.* [nyssus avium.
 Птицемо́рик щипу́чий, *Derma-*
 Пти́ця, *f.* Vogel, *m.*; *coll.* Geflügel, *n.* Кв. 61.
 Птича́р, *m. s.* Пта́шник 1).
 Птичені́г, -ога, *m.* — непозі́рний kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpusillus).
 Пти́чий, *a. s.* Пта́шчий.
 Птичи́вка, *f.* Schwalbenmuschel, *f.* (Avicula). [Fall beim Preferencespiel.
 Пти́чка, *f. s.* Пта́шка; 2) gewisser
 Пти́чник, *m.* Vogelspinne, *f.* (Mugale avicularia).
 Пти́шниця, (-чн-), *f.* Geflügelzüchterin, *s.* Дробі́нниця, *Пе.*
 Птишні́я, *f. Cm.* Geflügelhof, *m.*
 Пту́! *int. s.* Тпу́!
 Публі́чний, *a.* öffentlich.
 Публі́ка, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* öffentliche Schande, Pranger, *m.*; 2) публі́ка, Publicum, *n.*
 Пувка, *f. s.* Скўльба; 2) — шеретка́ Піррау, *m.* (Crepis biennis), *B.*
 I. Пугá, *f.* Ф. *s.* Пугáч.
 II. Пугá *f. 3г. Пр.* II. 195 Schrecken, *m.*
 III. Пугá, *f.* grosse Peitsche.
 Пугáк, *m.* пугáло, *m. n. s.* Пугáч; 2) *s.* Пугу́тькало. [sal, *n.* Пар.
 Пугáло, *n.* Scheuche; *f.*; 2) Scheu-
 Пугáне, *n.* das puhu! uhu! -Schrei-
 en, *Кч.* 244.

Пугáр, (*d.* пугáрчик), *m.* Becher, *m.* Pokal, *n.*
 Пугаре́ць, -рця, *m.* Steinkauz, *m.* (Surnia noctua). [(Cyathina).
 Пугари́вка, *f.* Becherkoralle, *f.*
 Пугáрка, *f.* Brachionus urceolaris, *B.*
 I. Пугáти, *v. n.* (von der Eule, vom Uhu), „uhu“! schreien. *Ме.* 283. [Пар.
 II. Пугáти, *v. a.* schrecken, scheuchen,
 Пугáч, *m.* grosse Ohreule, Uhu, *m.* (Strix bubo); *adj.* пугаче́вий.
 Пугли́вий, *a. s.* Пужли́вий.
 Пугóвиця, *f.* Knopf, *m.*; 2) *s.* Полуні́ця; 3) *s. d.* folg. *Вол.*
 Пугóловатиця, пугóловиця, *f.*
 пугóловач, *m.* Kaulquappe, *f.*
 Пугóловка, *f.* Benthophilus macrocephalus. [„uhu“.
 Пугу́! *int.* vom Schrei der Eule
 Пугу́кане, *n.* heulendes Geschrei der Eule. [*v. n.* „пугу́“, „kuwitt“ schreien.
 Пугу́кнути, *C. II.* 14. пугу́тькати,
 Пугу́тькало, *n. s.* Пугаре́ць; 2) Žwerg-Reiher, *m.* (Ardea minuta).
 I. Пуд, *praep. P. I.* 39 *s.* Під II.
 II. Пуд, *m.* russ. Gewicht: 40 russ. Pfunde = 16·38 Kilogr.
 III. Пуд, *m.* Schrecken, *m. W.*; — дáти кому́сь jmdm Schrecken einjagen; пудом, пудами йдe робóта Фр. blitzschnell, sehr rasch, flugs. [aquaticus).
 Пудель, -для, *m.* Pudel, *m.* (Canis
 Пуде́лко, *n. s.* Пудло, kleinere Schachtel (*d.* -éлочко). [schön.
 Пудехі́рий, *a.* -а дівчина, sehr
 Пуджати, пудити, *v. a.* schrecken, scheuchen.
 Пуджівно, *n. s.* Пужáк.
 Пудýло, *Luts.* 25. пуджало, *n.* Schreckmittel, *u.* Scheuche, *f.*
 Пудло, *n.* grosse Schachtel.
 Пудні́й, *a.* schrecklich; *adv.* пудно.
 Пудовé, *s. n. a.* Gebüh vom пуд II.; пудовий, von einem Pud.
 Пудофéт, *m. Ко.* 34 schwerfällig, *C. I.* 67. [Peitschenstiel, *m.*
 Пужáк, *m.* пужáло, пужáльно, *n.*
 Пужáр, *m. s.* Пóжар, *Ог.* 43.
 Пужати, *v. a. s.* Пуджати; — ся за ким jmdm nachjagen. [oenas).
 Пужик, *m.* Holztaube, *f.* (Columba
 Пужина, *f. s.* Мякі́на und *pl.*
 Пужиновáтий, *a.* -е зóбіє *s. d.*

vor. *Pa.* I. 388.

[Стерчаги.

Пужити ся, sich aufsträuben, s.

Пужка, *f. dim.* s. Пуга III.

Пужла, *f.* Hund, *m.*

Пужливи́й, *a.* scheu, furchtsam.

Пужні́к, *m.* Thurmkraut, *n.* (*Turritis glabra*).

Пужну́ти, *v. a.* *Ko.* 121 mit der пуга III. schlagen, dreinschlagen *C. II.* 133.

Пузань, *m.* Dickbauch, Dickwanst, *m. d.* пузанчик kleiner dickbäuchiger Knabe, *Knirps III.* I. 176.

Пузати, *v. a.* § s. Кидати.

Пузати́й, *a.* dickbäuchig.

Пуздерко, *n.* mit Eisen beschlagenes Kistchen, Besteck, *n.*

Пуздракува́тий, *n.* *M+B.* 53? mit eiterigen Blasen. [III. 88.

Пуздро, *n.* Schamschlauch, *m.* *Пом.*

Пузы́р, (*d.* пузырок, пузырчик), *m.* s. Міхур. *Пом.* III. 87.

Пузыровець, -вця, *m.* Blasenträger, *m.* (*Physaphora*).

Пузыруха, *f.* Blasenkirchse, Judenkirchse, *f.* (*Physalis alkekengi*). [scens.

Пуворчатка, *f.* *Coluthaea arbore-*

Пүво, *n.* Bauch, Wanst, *m.* *Кв.* 71.

Пуйдати, (*пой-*), *st.* Повідати.

Пүйка, *f.* Hündin, *f.*

I. Пук! *int.* vom Klopfen, Pochen, Picken; vom Sturz *C. I.* 183.

II. Пук, *m.* grösserer Strohbund, s. Околіт; *Bund, m.; 2) s.* Пүшка 1). *А.Д. I.* 86.

Пүкавець, -вця, *m.* *Rhodeus sericeus*. [weicher Birnen.

Пүкавка, *f.* Knallbüchse, *f.; 2) Art*

Пүкас, *m. s.* Пүкавець; 2) s. Пурляк (*Ф.*).

Пүкати, пүкнути, *v. n.* klopfen, pochen, knallen; 2) bersten, platzen; Knospen aufschlagen; 3) s. Пүчати.

Пүкати́й, пүкати́й, *a.* dickleibig, dick.

Пүкатка, *f.* Seetulpe, *f.* (*Balanus*), *B.*

Пүкель, -кля, *m.* Haarlocke, *f.*

Пүкенкі, *pl. Kol.* I. 165 s. Пүпінки.

Пүкішка, *f.* dicker Mensch, *Knirps B.*

Пүклáстий, *a.* gewölbt, kugelig.

Пүкля́ця, зівка — *f.* *Chama gryphoides*. [*pl.* (*Lophobranchii*).

Пүкожабе́рні, *pl.* Quastenkriemer,

Пүкохві́ст, -бста, *m.* *Polyxenus lagurus*.

Пул, *m.* *P.* I. 40 s. Піл, *Oz.* 43.

Пүльван, *m.* besessen, rappelköpfig.

Пүлькати, *v. n.* kullern, putern.

Пүлькати́й, пүльбо́кий, *a.* mit herausstehenden Augen.

Пүльок, *g.* пүлька, *m.* (*gew. pl.* пүльки, пүльпак, Truthahn, Puter, *m.*

Пүльс, *m.* Puls, *m.* Lebensader, Schlagader, *f.; adj.* пүльсовий, *Пол.*

Пүльса́ция, *f.* das Pulsieren, *Фр.* Пүльтовий, *a.* -e палене Pultfeuerung, *f.*

Пүльца́н, пүляк, *m. s.* Пүльок.

Пүлюкати, *v. n.* s. Пүлькати.

Пүля, -я́ти, *n.* Gänschen; Entelein, *n.* (in d. Kinderspr.).

Пүля, *f. gr.* Flintenkugel, *f.*

Пүляре́с, *m.* Geldtasche, Brieftasche, *f.*

Пүмпувати, *s.* Помпувати.

Пүндик, *m.* Kuchen mit Zwiebel u. Oel gebacken, *m.*

Пүніе́ць, -йця, *m.* Punier, *m.* [nisch.

Пүніе́ский, пүньский, *Ил. a.* pu-

Пүнкт, *m.* Punkt; 2) Artikel, *m.* Satzung, Bestimmung, *f.* [punctieren.

Пүнктува́ти, *v. a.* Punkte machen,

Пүнеовий, *a.* *He.* s. Понсовий.

Пүнт, *m.* lustiger Streich; в пүнти in einem Nu, auf einmal.

Пүнтува́ти ко́го, (*Ф.*) mit List jmdm ein Geheimnis entlocken; *subst.*

пүнтівнік der es thut.

Пүншт, *m.* Punsch, *m.*

Пүня, *f. s.* Клуня, *Об. I.* 319. *Пом. III.* 90.

Пүняра, *m.* Hund, *m.*

I. Пүп, *m.* *ungr.* s. Піп. *Oz.* 43.

II, Пүп, *m. s.* Пүпець 1); 2) Bauch, Magen, *m.* пүпа напүпати sich anstrengen, angestrengt arbeiten, schreien.

Пүпель, -пля, *m. B.* s. Пүпінок, пүпля́х.

Пүпець, *g.* пүпця, *m.* Nabel; 2) Knopf bei d. Geige, *m.; 3) s.* Розвнїк, *B.*

Пүпінок, -нка, *m.* Knospe, *f.; * від само́го пүпінку робїти von zarter Kindheit an arbeiten.*

Пүпка, *f. H.* 210 s. Пүпець 1); 2) Puppe der Insecten, *f.* *Пол.*

Пүпковати́й, *a.* nabelförmig.

Пүплик, *m.* Kapsel, *f. s.* Тобїлка.

Пүпли́нець, -нця, *m.* *Prolifera*.

Пүплишок, пүплішок, -шка, *У.* пүпляночок, пүпля́х, *m.* Knospe, *f.*

(bes. Blätterknospe). [sohnur, *f.* Пар.
 Пуговина, *f.* (-ине, *n.*) Nabel-
 Пупок, -пка, *m.* s. Пупецъ 1), 2);
 пупковий, *a.* Nabel-
 Пупорізка, *f.* Др.с. 49 Hebamme, *f.*
 Пупці, пупи, *pl.* Art Semmel.
 Пупчак, *m.* Wassernabel, *m.* (Hudrocootyle). [(Natica).
 Пупчатка, *f.* Nebelsohnecke, *f.*
 Пупче, *n.* coll. Knospen, *pl.*
 Пупчик, пупшук, (*Фр.*), *m.* s. Пупецъ;
 пупчики, *pl.* Art Muster in d. Leinenstickerei.
 Пуринати, пурнүти, *IF.* s. Пори-
 Пурляк, *m.* Range, ngezogener Bube.
 Пурняти, *v. a.* die Schafherde im Sommer Nachts weiden.
 Пурпур, *m.* (-фра, *f.*) III. II. 184
 Purpur, *f.* Scharlach, *n.* *adj.* пурпуровий,
 purpurn; scharlachroth.
 Пурх! *int.* vom schnellen Davonfliegen, *Oz.* 218. [sehend.
 Пурхатий, *a.* zerzaust, elend aus-
 Пурхнути, *v. n.* davonfliegen.
 Пурша, *f.* s. Пурхавка, *B.*
 Пурявий, *a.* Ф. störrisch, launig, keck.
 Пуска́ти, *s.* Пусты́ти.
 Пуслик, *m.* Гол. III. 424 Art Kleid.
 Пустак, *m.* пустикава́гий, *Ков.* пу-
 стачный, *Св. a.* loser, muthwilliger, floter,
 (flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.* (*aug.* пустикаво).
 Пустар, *f.* пустарник, *m.* ödes, brach-
 liegendes Feld, *n.*; 2) Wüstenei, Einöde,
 Leere, *f.* У. [1] Waldwiese *f.*?
 Пустая, *f.* Гол. III. 59 s. d. vor.
 Пустель, *f.* Ру. См. s. Пустыня.
 Пустельга, *m.* *f.* Thurmfalke, *m.* (*Falco tinnunculus*). [стынный.
 Пустельный, *a.* М+В. 323 s. Пу-
 Пустельник, *m.* -иця, *f.* s. Пустынный &.
 Пустенник, *m.* Seele, *f.* Manen eines im Walde umgekommenen Menschen.
 Пустына, *f.* К. s. Пустыня.
 Пустый, (*d* пустысенский), *a.* leer, öde; hohl, *B.*; 2) unnütz, vergeblich, eitel; — грим, schlechte unbrauchbare, Münze; — опіх таube Nuss; — хлонецъ muthwilliger Knabe; пусте говорити leeres Stroh zusammendreschen, faseln; пусте́, *s. a. n. s.* Пустыця; пусте́ пусты́м Schlechtes bleibt schlecht.

Пустыльница, *f.* s. Пустка 1).
 Пустинь, *f.* Einsiedelei, *f.* Eremitage, *C. II.* 101.
 Пустиніти, *v. n.* За. zur Wüste werden, öde, leer, wüst werden, veröden.
 Пустынный, *a.* wüst, öde, leer, *Фр.*
 Пустынный, пустынножитель, *m.* Кч. 8. Einsiedler, Anachoret, *m.* (-ын-
 ниця, *f.* -in, *f.*).
 Пустыня, *f.* Wüste, Wüstenei, Einöde, *f.* *adj.* пустынский, *K.*
 Пустыр, *m.* Кч. 62. s. Пустар.
 Пустыти, (пущу, пустим), пу-
 скати, (-аю, -аши), *v. a.* lassen, loslassen, einlassen; — когò на волю jmdn freilassen; — кров zur Ader lassen; — щось в свѣт etw. in die Welt aussenden; 2) *v. n.* дѣрева: Knospen, Blätter treiben, ausschlagen; *b)* пуска́в на дво́рi es tritt Thauwetter ein, -а́в морòа lässt nach; *c)* — Farbe lassen, verlieren (*v.* Tuch &); 3) — ся mit dem *Инѣит.* sich aufmachen, anfangen etw. zu thun, zu gehen &; *b)* — ся до когò auf jmdn losgehen, losstürzen; *c)* — ся когò jmdn loslassen; — ся бѣрега * allen Halt verlieren; *d)* — ся на зло́дїа etc. Dieb etc. werden.
 Пустыця, *f.* Kleinigkeit, Bagatelle, *f.* nichtige Sache; Albernheit, *f.* *OB.*
 Пустый, *m.* loser Schwätzer.
 Пусты́йка, *f.* lose Schwätzerin.
 Пусты́лка, *f.* Вол. s. Пустельга.
 Пустыти, *v. n.* ВВ. s. Пустыни́ти.
 Пустка, *f.* verlassenes, öde stehendes Haus, Gehöft, Grundstück & (vom Frohnbauer ehemals verlassen und wieder an den Gutsherr zugefallen; 2) Vacuum pfanne, *f.* Пол.
 Пусто, *adv.* — сто́ати leer, öde stehen; 2) vergebens, umsonst; пустый, *compar. s.* Пущце. [brauchbare Münze.
 Пустовець, -вця, *m.* schlechte, un-
 Пустовіре, *He.* пустовіретво, *n.* Aberglaube, *m.* [wohnt.
 Пустовский, *a.* -а земля́ unbe-
 Пустоголовый, *a.* dessen Kopf leer ist, unwissend.
 Пустодомок, -мка, *m.* Н. 239 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.
 Пустома́ха, *m.* Windbeutel, Schlingel, *m.* [schwätz, *Фр.*
 Пустомельство, *n.* leeres Ge-

Пустомѣля, *m. f. Ко.* 231 *s.* Пустячка. [zerin.]

Пустомѣлка, *f. Ко.* 81. eitle Schwätzerin.

Пустомѣдрій, *a.* voll eitler Weisheit, *Лу.* [gehend, weidend, — пустѣти.]

Пустопаш, *adv.* frei, lose umher-

Пустопашний, *a.* -а худоба das nicht zur Feldarbeit angespannte Vieh (*B.*).

Пустопѣле, *n.* пустопѣлица, *f. Зар.* ödes Feld, Heideland, *n.* Heide, *f.*

Пустопорѣжній, *a.* völlig leer.

Пусторіе, -ѣса, *m. s.* Пустомѣха.

Пусторѣгий, *a. Пол.* Hohlhörner, *m.*

Пустослѣвити, *v. n.* eitel schwatzen, *К.* [rede, dummes Zeug, Faselei, *f.*

Пустослѣвца, *f. Фр.* eitles Ge-

Пустослѣвний, *a.* aus leeren Worten bestehend, schal. [Frömmler, *m.*

Пустосвѣят, *m.* Scheinheiliger,

Пустѣтѣ, *f. М.* II. 7. Leichtfertigkeit, *f.* Leichtsin, Muthwille, *m.*; 2) III. II. 17 *s.* Пустѣня, Leere, *f. Фр.*

Пустѣтний, *a.* ausgelassen, muthwillig. [eitles Ruhmes beflissen.]

Пустохвалолѣбний, *a. Мх.*

Пустоцвѣт, пустоцвѣток, -тка, *К.м.* taube Blüte; *Etwas ganz Wertloses.

Пустѣш, *f. Гол. гр.* 50 *s.* Пустѣня.

Пустѣшак, *m. s.* Пустѣр 1); 2) muthwilliger loser Taugenichts, *Фр.*

Пустѣшѣтель, пустѣшник, *Пар. m.* Verwüster, Plünderer, *m.*

Пустѣшити, *v. a.* verwüsten, verheeren, plündern. [muthwillige Streiche.]

Пустѣщи, *pl.* Ausgelassenheit, *f.*

Пустѣвати, *v. n.* sich frei herumtummeln, muthwillig sein, lose Streiche spielen; 2) leer stehen, öde bleiben, brach liegen, *С.* II. 23. *К.*

Пустѣн, (*d.* пустѣнчик *М.* II. 10), *m.* muthwilliger, flotter Knabe; 2) Kräuterdieb, *m.* (*Ptinus*), *B.*

Пустѣк, *m. s.* Пустѣк; gemeiner Mensch *К.* II. 51; 2) taube Nuss; *dim.* пустѣчок, -чка, *s.* Пустѣця.

Пустѣковане, *n.* albernes, närrisches Treiben, *Зар.*

Путь, *m. f.* Weg, *m.* Reise. *f.* (путь-дорога *АД.* II. 13); 2) Nutzen, Vortheil, *m.* (*Фр.*); не знати чому пути etw. nicht begreifen u. es nicht gebrauchen können; *vgl.* Путѣ; з нього

буде путь *Кв.* 42 er wird fortkommen, wird zu etw. bringen: з неї великий і добрий путь буде *Кв.* 269.

Пута, *f.* — мѣду, *Ф. Поез.* (62) 117. Art Gefäss. [Wirrsal, *n.*

Путанѣна, (-нѣця), *f.* Wirrwarr, Путарѣйки, *pl.* Ribiseln, *pl.*

Путати, *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) fesseln, koppeln (Pferde &); — ся sich verwickeln; *b)* umherschlendern, sich herumtreiben (*B.*).

Путѣ, (путѣ), *n.* Weg, *С.* I. 111; Ausgang, *m.* Zweckmässigkeit, Ordnung, *f.* Mass, *n.*; 2) Unterscheidungskraft, Gescheithheit, *f.* нема́ тому ні кінця ні путя́ es ist ohne Zweck u. Ziel, без путя́ ohne Zweck u. Erfolg *Кч.* 251; він знає свѣту путѣ er versteht die Wege, die Ordnung der Dinge auf der Welt; 3) nützliche u. ordentliche Lebensart. [Führer, *m.*

Путѣвѣдник, *m.* *Моз.* Wegweiser,

Путѣна, *f.* Gelte zum Schafkäse, *f.*

Путѣре, *n.* Kufe von 0'61487 Hektoliter, *f.*

Путѣрія, (-ѣря), *f. rum.* § Macht, Kraft, *f.* Muth, *m.* *Ф.*; 2) *Schnaps als Quelle der Energie.

Путѣрний, *a.* vermögend, kräftig. Путѣрувати ся, § e. Thatkraft fühlen, sich erkühnen. [Feldweg.]

Путѣвець, -вця, *m.* *Левч.* kleiner

Путѣвочка, *f. Ко.* 4 kleiner Apfel.

Путѣтик, *m. dim.* Pfad, *m.* [*Макс.*

Путѣна, *f. s.* Путь 1) *К.*; 2) *s.* Путо,

Путѣно, *n.* Gefäss zum Verfertigen des Schafkäses, *n.*

Путѣкало, *n. s.* Пугутѣкало.

Путѣник, *m.* Wanderer, Reisender, Pilger, Waller, *m.*; 2) —, путний боярин verpflichtet zu нѣвѣди.

Путѣний, *a.* tüchtig, tauglich, fähig, brauchbar, nützlich, erspriesslich.

Путѣня, *f.* Büttel, Tränkzober, *m.* (auf den Weg mitgenommen).

Путо, *n.* Fessel, Koppel, *f.* Spannstrick, *m.* [fahren, Wandern, *n.*

Путѣванѣ, *n.* das Wallen, Wall-

Путѣтря, *f.* Speise aus gekochter u. versüsster Gerste, *f. Пом.* III. 100.

Путѣвати, (путѣю, путѣеш), *v. n.* reisen, wandern, fahren, wallen, *У. Кл.*

Путѣщій, (-щій), *a. Левч. s.* Путѣний.

I. Пух, *m. s.* Сбпух, *Пом.* III. 86.
 II. Пух, -у, *m.* Flaum, *m.* Flaumfedern, Dünen, *pl*; 2) Eriophorum vaginatum, *adj.* пуховий. [locker, zart.
 Пухкйй, (*d.* пухкёнкйй), *a.* weich,
 Пухлйтий, *a. s.* Пухнйтий.
 Пухленйна, пухлйна, *f.* Geschwulst, *f*; 2) водна — Wassersucht, *f.*
 Пухлий, *a.* geschwollen, aufgedunsen, *M.I.* 113.; feist; 2) с. Пухкйй *C.I.* 108.
 Пухло, *n.* Magen, *m.*; 2) Leber, *f.*
 Пухлонг, -ога, *m.* Dickschenkel, *m.* (Oedemera).
 Пухля, *f.* *N. e.* Berges.
 Пухлйтина, *f. s.* Пухленйна.
 Пухнйтий, *a.* flaumig; -а курка mit Federbüschelchen an den Kopfseiten; 2) *s.* Пухкйй.
 Пухний, *a.* weich geschwellt.
 Пухнути, *v. n.* schwellen, an-, aufschwellen.
 Пуховйк, *m.* *Ко.* 20. пуховйця, *f.* Pfühl von Flaumfedern, Flaumpolster, Federkissen, *m.* [lopterus, *B.*
 Пуховуш, *m.* Federling, *m.* (Phi-
 Пуць! *int.* vom jähen Falle.
 Пуцьверинок, (-инок), *Ко.* 23. пуцьвинок, -рка, *m.* der noch nicht flügge Vogel, bes. junger Sperling; 2) * Gelbschnabel, *m.*
 Пуцьнути, *v. n.* § bautzen, fallen.
 Пуцувйти, *v. a.* putzen, bürsten, reinigen; *subst.* пуцоване, *n.* [hungen, *pl.*
 Пученье, *n.* das Ausklauben; 2) Влй-
 Пучечок, *m. dim. s.* Пучок.
 Пучйна, *f. †* Meer, *n.* Fluten, *pl*;
 2) Abgrund, Schlund, *m.* III. I. 179.
 Пучити, (-йти), *v. a.* ausklauben; ausweiden (das Gedärme); 2) auseinanderstemmen, -schlagen, -sprengen.
 Пучка, (*d.* пучечка), *f. s.* Пўшка 1).
 Пучковнйця, *f.* Knospenkoralle, *f.* (Oculina). [(Lophyropoda).
 Пучковогй, *pl.* Büschelfüsser, *pl.*
 Пучнйти, *Пол.* пучнйвйти, *v. n. s.* Пичнйвйти, aufquellen.
 Пучнйвйй, *a.* bauchig aufgeblasen.
 Пўчок, -чка, *m. dim. s.* Пўк II., Bündel, *n.* Strauss, *m.*
 Пўша, *f. coll.* Stäbchen zu Zündhölzchen; пўшй тягнўти solche schneiden.
 Пушинй, *f.* Mulm, *m.* bröcklige, staubige, leicht zerfallende Masse, Erde &

Пушйнка, *f.* Psyche bombycella.
 Пушйстйй, *a.* dicht flaumig, weich, sammtweich, *Пол.*
 Пушйти, (пўшу, пўшим), *v. a.* aufblähen, (*Фр.*); 2) *v. n.* blasen; 3) * stolzieren, *H.* 24.
 Пўшка, *f.* Fingerspitze, -kuppe, *f.* * — нйри von *e.* abgemergeltem, siechem Menschen der sehr wenig Lebensgeist hat; 2) Büchse, *f.*; 3) Kanone, *f.*; 4) *B.* —, пушочка овцйна Fruchtansatz, *m.* (archegonium); 3) Sporenschlauch, *m.* (ascus).
 Пушкар, *m.* Büchsenhüt, *m.* * Polizist; 2) Jäger, Weidmann; 3) Kanonier, *m. adj.* пушкарскйй; 4) *N. e.* Berges.
 Пушкарйк, *m.* — брызгунець Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus crepitans).
 Пушкарнйк, *m.* Büchsenmacher, *m.*
 Пушкарня, *f.* Kanonengiesserei, *f.*; 2) Arsenal, Zeughaus, *n. C.* II. 188.; Rüstkammer, *f.* [d. Peitschenschlinge.
 Пушкбване, *n.* kleine Quaste bei
 Пушквйти, *v. n.* mit Fingerspitzen etw. arbeiten.
 Пушник, *m.* Plumatella.
 Пўшбк, -шкў, *m. dim. s.* Пух II. feiner Flaum; 2) Milchhaare, *pl.*
 Пўща, *f. P.* II. 19. Wald, *m.*; dichte Waldung, Wildnis, Wüstenei, *f.*
 Пўщало, *n.* Lasseisen *n.* (zum Aderlassen), Schnepfer, *m.*
 Пўще, *adv. compar.* ärger, schlimmer, geringer; 2) mehr, lieber, besser, — всьбого vor Allem III. I. 379.
 Пўщене, пўщане, *Ke.* 350. *n.* Fäschung, *m.* Fleischwoche, Fastnacht, *f.*
 Пўщйй, *a.* (*compar.* zu пўстйй) schlechter, geringer. [67. *s.* Пўгйч.
 Пўщик, *m.* Kauz, *m.* (Ulula) II.
 Пхйти, (пхйю, пхйеш), пхнўти, *v. a.* stossen, schieben. [nichtig, *Зак.*
 Пхельний, *a. Cm.* klein, winzig,
 Пхйкати, III. I. 42. пхнйнкати *v. n.* zeitweilig schluchzen, weinen, wimmern, greinen.
 Пхйць! *int.* vom Stoss u. Schub.
 Пчелй, -йти *gew. pl.* пчелйта, *s.* Пчолй.
 Пчих, *m.* das einmalige Niesen; 2) *int.* vom Niesen.
 Пчйхати, *v. n.* niesen.
 Пчйлка, *f. dim. s.* Пчолй.

- Пчільний, *a.* Bienen-, -а робота Arbeiterzellen, *pl.*
- Пчільник, *m.* Bienenhof, *m.* (B.).
- Пчільництво, пчоловодство, *n.* Par. Bienenzucht, *f.*
- Пчільничий, *a.* die Bienenzucht betreffend, apistisch.
- Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*
- Пчолáтець, -ця, *Pol.* пчоловѣць, -вця, *B. m.* Bienenchwärmer, *m.* (Sesia ariformis). [ник; 2) *s.* Стебнік.
- Пчолáнець, -вця, *m. s.* Пчіль-Пчолóлюбка, *f.* Bienenfreundin, *f.* B.
- Пчолáний, (-áчий) *a. s.* Пчільний.
- Пчолáр, *m. s.* Пáсичник.
- Пшенáця, (пшаница, Ч. II. 7), *f.* Weizen, *m.* (Triticum); *pl.* пшени-цá Weizensaaten, *pl.*
- Пшенáчка, *f. dim. s.* Пшенáця; 2) *s.* Кукурúдза, *Zan. I.* 323; 3) Art Leinenstickerei; 4) Scilla bifolia.
- Пшенáчи́ско, пшенáчи́нице, *n.* Weizenstoppfeld, *n.*
- Пшенáчи́ний, *a.* Weizen-. [stroh, *n.*
- Пшенáчи́ця, (-шн-), *f.* Weizen-
- Пшенáшник, (-шн-), *m.* Weizen-
halmwespe, *f.* (Cephus rugmaeus).
- Пшенáнка, *f.* Galium verum.
- Пши́к, *m.* Glúhschlag, Hammerschlag, Schmiedesinter, *m.* (B.) *H.* 38. 146; etw. ganz Wertloses, *Zak.* [Bech. I. 215.
- Пшáнонька, *f. dim. s.* Пшенáця.
- Пшáнка, *f.* *Zan. II.* 147. *s.* Кулѣша.
- Пшáнцѣ, *n. dim. s.* Пшонó.
- Пшонá, (*gen. pl.* пшн) пшонáна, *f.* ein Hirsekorn.
- Пшонáк, *m.* Raphanus raphanistrum.
- Пшонó, *n.* Hirsengrütze, *f.*
- Пшонóий, *m. f.* der (die) das пшонó zum Kochen reinspült, *Mop.*
- Пшонáний, *a.* von Hirse, -á каша Hirsebrei, *m.*
- Пшúк, *m. s.* Пши́к.
- Пю, пеш, & пють, *praes. s.* Пáти.
- Пюрце, *n. Ф. s.* Перцѣ.
- Пявáця, *f.* Pferdeegel, *m.*
- Пявáка, *f.* Blutegel, *m.* (Sanguisuga).
- Пявúшник, *m.* Wasserschnecke, *f.* Левч.
- Пядь, *g. пáди. f.* Spanne, *f.* *Пом. III.* 121.
- Пядѣвий, *a.* eine Spanne lang & *Гн.* 78.
- Пядени́ці, *pl.* Spanner, *pl.* (Geometrae); пядени́ця зимовá Winterspanner, *m.* (Acidalia brumata).
- Пáди́ч, *m.* — митник, пáди́ки. *pl.* Вол. Kolben-Bärlapp, *m.* (Lycopodium clavatum); — тисáнка L. complanatum; пядичевáти, *pl.* Bärlappartige, (Lycopodiaceae).
- Пядúн, *m. B. s.* Пядени́ці (*sgl.*).
- Пялáти, (пялю, пялáш), *v. a.* spannen, bes. *jmdn plagen, martern, *Zak.*
- Пялáцá, (-ця, *sgl.* пáльце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *m.*
- Пяндáга, *m. Vec. I.* 300 *s.* Пяню́га.
- Пяне́, (-á), *d.* пяни́тко, *n.* kleines irdenes Trinkgeschirr.
- Пяни́й, *a.* betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) * -е чолó der stärkste Meth, *K.*
- Пяни́ти, *v. a.* Фр. berauschen.
- Пяни́цтво, пяни́ство, *n. s.* Пяни́ство.
- Пяни́ця, (*d.* пяни́чка, -áченька, *aug.* пяничáще), *m.* Trunkenbold, Sauffer, *m.*
- Пяни́шник космáтий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржа-волáстий Rh. ferrugineum, *Vol.*
- Пяни́стувáти, *v. n. gr.* saufen, zechen.
- Пяню́га, *aug. (d.* пяню́жка), *m.*
- Пяни́ця.
- Пя́ст, *n. coll. s.* Пястúк. *Пом. III.* 121.
- Пя́сти, *v. n. s.* Пáти, пя́ти.
- Пястúк, *m.* Faust, *f.*; 2) Faustschlag, *m.*
- Пястúкár, *m. s.* Кулáчник, *Par.*
- Пястúкувáти, *v. a. s.* Кулакувáти.
- Пя́ть, *gen. пятá, num. fünf.*
- Пя́тá, *f.* Ferse, *f.* *пя́тáми накáвати, *Ko.* Fersengeld zahlen, Reisausnehmen.
- Пя́тáк, (*d.* -ачóк), пя́тáче, *n. coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekstück, *n.*; 2) der 5-ten Classe angehórig.
- Пя́тáковий, *a.* einen пя́тáк wert, *giltig.*
- Пя́тьдесáть, пя́тьдесáтеро, *num.* fünfzig; пя́тьдесáтий, der fünfzigste; -á рокá (лáтá) Fünzigsterjahre, *pl.*
- Пя́тьдесáтка, *f.* Fünzigster (50 Guldennote), *m.*
- Пя́терáк, *m.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *n.*
- Пя́терáчний, пя́тькрáтний, *a.* fünffach, fünffáltig, *ГIII.*
- Пя́терáкa, *f.* вербá — Lorbeerwei-
de, *f.* (Salix pentandra).

П'ятерниця, *f.* Pentacta, *B.*
 П'ятерня́, *f.* alle fünf Finger.
 П'ятеро, *num.s.* П'ять. [*Пом.* III. 121.
 П'яти, *v. a.* (пну, пнеш), *s.* П'яти,
 П'ятивесло́вий, *a.* fünfzuderig.
 П'ятигоди́нний, *a.* fünfständig.
 П'ятиго́ловий, *a.* fünfköpfig; mit
 fünf Kuppeln, *Kv.* 81. [*ГШ.*
 П'ятиго́ловий, *a.* fünfstimmig,
 П'ятиді́льний, *a.* fünftheilig.
 П'ятидні́вний, *a.* fünftägig. [*Кл.*
 П'ятизубе́ць, -бця, *m.* Fünfzack, *m.*
 П'ятизуби́й, *a.* fünfzähig.
 П'ятий, *num.* der fünfte.
 П'ятикрати́й, *s.* П'ятеричний.
 П'ятику́тний, *a.* fünfeckig.
 П'ятику́тник, *m.* Fünfeck, *n.*
 П'ятилатча́стий, *f.* fünfblätterig,
 (Fruchtknoten), *B.* [(Potentilla alba).
 П'ятилі́стник, *m.* Fingerkraut, *n.*
 П'ятилі́тний, *a.* fünfjährig; —
 дода́ток Quinquennialzulage, *f.*
 П'ятилі́ток, -тка, *m.* хлѡпецъ &
 — fünf Jahre alt.
 П'ятимі́сячний, *a.* fünfmonatlich.
 П'яти́на, *f.* der fünfte Theil, ein
 Fünftel. [*П'ятно.*
 П'яті́нка, *f.* kleiner Flecken, *Пол. s.*
 П'ятино́гий, (-ножний), *a.* fünf-
 beinig, fünffüssig.
 П'ятина́льце́вий, *a.* fünffingerig, *К.*
 П'ятипе́рстень, (-перстник), *m.*
s. П'ятилі́стник.
 П'ятира́менний, *a.* fünfarmig.
 П'ятири́к, *m.* ein Flüssigkeitsmass.
 П'ятисто́пний, *a.* fünffüssig (von
 Versen).
 П'ятисторо́нний, *a.* fünfseitig, *ГШ.*
 П'ятистру́нний, *a.* fünfsaitig.

П'ятича́стний, *a. s.* П'ятиді́льний,
ГШ. [gliedrige Käfer, (Pentamera).
 П'ятичле́нці, *pl.* Fünfzehige, fünf-
 П'яті́нка, *f. s.* П'ятниця.
 П'яті́рний, *a.* -е ко́лесо в млині́
He. Trilling, *m.*
 П'яті́рний, *f. He.* *s.* П'ятерня́.
 I. П'я́тка, *f.* Fūufer; Fūnguldennote, *f.*
 II. П'я́тка, *f. dim. s.* П'ятá; 2) un-
 terster Theil der чепі́ги; 3) breitester
 (unterer) Theil der Senseschneide.
 П'ятма́, *num. Instrum.* zu П'ять;
 2) fünfmal, *K.* (*грам.* 107). [*m. Пар.*
 П'ятьмі́рoвий стих, Pentameter,
 П'ятьна́йцять, -цяти, п'ятьна́й-
 цятєро, *num.* fünfzehn; п'ятьна́йцятій,
 der fünfzehnte (п'ятн-).
 П'ятна́йцятка, *f.* 15 Jahre & alt &
 П'ятна́тий, *a.* gefleckt.
 П'ятні́к, *m.* Thor-, Thürangel, *m.*
Ос. (61) II. 195.
 П'я́тниця, п'ятничка, (-ночка), *f.*
 Freitag, *m. adj.* п'ятничний, vom Frei-
 tag, Freitags-; п'ятночки, *pl.* Al-
 lerseelentage, *pl.*
 П'ятно́, *n.* Flecken, *m.* Mal, *n.*
 П'ятнува́ти, *v. a.* brandmalen,
 brandmarken, stempeln. [*mestra*], *B.*
 П'ятну́шка, *f.* Gemüseeule, *f.* (Ма-
 П'ято-, *s.* П'яти-.
 П'ято́вий, *a.* Fersen-. [*münze.*
 П'ятозлoтник, *m.* Art Scheide-
 П'я́ток, -тка, *m. Kn. s.* П'ятка I.
 П'ятокі́п, -опа, *m. Kn.* (*Пр.* IX. 847)
 e. Erntelohn: 5 Schock Garben.
 П'ятьсо́т, *num.* fünf hundred; п'ять-
 со́тний der fünf hundredste.
 П'ятьті́сяч, *num.* fünf tausend;
 п'ятьті́сячний der fünf tausendste.

P.

P, achtzehnter Buchstabe (Pци).
 Раб, *m.* Sklave, *m.*
 Раба́, *f. s.* Раба́ня. [*hobel.*
 Раба́нок, *m.* ein grosser Tischler-
 Раба́та, *f.* Schnur, Schleife, Schlin-
 ге am männl. Oberkleid Чамáра *f.*
 Раба́дати, *v. a.* *Фр. Пр.* V. 267 усєму?
 Рабин, рабін, *m.* Rabbiner, *m.*
 Раба́йна, *f.* Eberesche, *f. s.* Рабина.
 Раба́йна, *f. asl.* Sklavin, Dienerin,

Малоруско-німецкий Словар.

f. III. II. 33.

Раби́вник, *m.* Räuber, Plünderer *m.*
 Раби́вничкй, *a.* Raub-, *Фр.*
 Раби́вничтво, *n. s.* Розби́шцтво.
 Раби́ти, *v. n. gr.* P. ч. 102 den Muth
 verlieren, verzagen.
 Рабо́ванне, *n.* Rauben *n.*
 Рабо́вець, *m. Ст. s.* Граби́тель.
 Рабо́тати, *v. a. †* работіти, ar-
 beiten, schwer, über s. Kräfte arbeiten.

Рабствó, *n.* Sklaverei, *f.*
 Рабунок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
 Рабочий (-рабочий), *a.* des Sperbers.
 Раваш, *m.* s. Карó.
 Раввин, *m.* s. Рабин. III. II. 232.
 Равер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
 I. Рáвлик, равлъ, *m.* s. Слимак.
 II. Рáвлик, gew. pl.-ки, *m.* e. Art.
 Постолю. [вáтий.
 Равликовáтий, *a.* s. Слимако-
 Рáвлин, *m.* Helicophanta *B.*
 Рáвлинник, *m.* сѣйный Luzerner-
 klee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee
 (Medicago sativa). [gurus). *B.*
 Рáвляк, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Ра-
 Рáглик, рóслик, *m.* Hirschkäfer,
m. (Lucanus cervus) *B.*
 Рагляк, *m.* s. Рогáч. *B.*
 Рагáш, *m.* s. Раваш, Kerbholz, *n.* Ф.
 Рад, радий, *a.* (сop. раднйший,
sup. найради-). wohlwollend, gut, -ко-
 мýсь jmdm-; -чомýсь, з чо́бсь, sich
 mit etw. freuend, an etw. Gefallen ha-
 bend, mit etw. zufrieden; я рад що
 ich bin froh dass.
 I Рáда, *f.* Rath, *m.*; 2) Rathsver-
 sammlung; Berathschlagung, *f.* ráду
 радити berathen, sich b.; Чóрна рада
 allgemeine Versammlung des Kosaken-
 heeres zur Wahl e. гетьман od. Bera-
 thung über andere wichtigere Angele-
 genheiten; überhaupt Volksversammlung;
 -генерáльна Parliament, *n.* Congress, *m.*
 II. Рáда, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* s.
 Рáдний. [sehr froh.
 Рáдесенький, *a.* sehr wohlwollend,
 Рáди, *praep.* mit *d.* Genit. (auch
 diesem nachgesetzt) halber, wegen.
 Рáдйвий *a.* günstig, wohlwollend.
 Рáдйвистъ, *f.* Gunst, *f.*
 Рáдйвон, Рáдькó, *m.* Rhodion. [Кн.
 Рáдикáльство, *n.* Radicalismus *m.*
 Рáдити, *v.* a. rathen, Rath geben,
 комý, корó -К. I. 229; — со́би sich hel-
 fen; Rath halten, berathen; -ся корó
 jmdn um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
 Рáдйця, *f.* s. Рáда.
 Рáдич, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m.*
 Пис. рáдичка, *f.* Rathgeberin, *f.*
 Рáдистъ, -ости, *f.* Freude, Lust,
 Wonne, *f.* Vergnúgen, *n.*; Fröhlichkeit, *f.*
 Рáдистъ-душá, *f.* радистъ-душёю
 Ос. (62) I. 79 mit inniger, herzlicher Freude.

Рáдистный (-остн-), рáдистный, *a.*
 freudig, froh, fröhlich, voll Freude, s. Рад.
 Рáдитель, *m.* ГБ. der für etw. Sor-
 ge trägt, Pfleger, *m.*
 Рáдити, *v.* n. sich freuen, s. Раду-
 вати ся; 2) -комýсь für jmdn Sorge
 tragen ГБ.
 Рáдйшний, *a.* s. Рáдистный.
 Рáдка, *f.* dim. s. Рáда *B.* [Рад.
 Рáднёнький, *a.* dim. sehr froh & s.
 Рáдний, *a.* Rathsherr; *subst.* a. *m.*
 Rathsherr, *m.* [rathen wird. Др.
 Рáднйй, *a.* -á рич das worüber be-
 Рáдник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Цар. Пис.
 Рáдникóва, *f.* Ráthin, *f.* Пар.
 Рáднйця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (Фр.)
 Рáднййш, (-ше) *adv.* lieber.
 Рáдоване, *n.* Jubel, *m.*
 Рáдовйк, рядовйк, *m.* Sanguisorba
 officinalis. Пис.
 Рáдóлка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
 Рáдопóблйсний, *a.* blitzfroh, Кн.
 Рáдостицй, *pl.* V. Freuden *pl.* das
 Jubeln.
 Рáдош, *f.* P. I. 75. з рáдоши, на
 радощах III. I. 143 vor Freude; рá-
 дощй, *pl.* Freude, *f.* Jubel *m.* s. Рáдистъ.
 Рáдувáне, *n.* К. Rath, *m.* Berathung *f.*
 Рáдувáти, (-ов-), *v.* a. Rathver-
 sammlung halten, rathen, К. 352 Пис. Зап.
 Рáдувати, *v.* a. freuen, erfreuen,
 Freude machen; -ся sich freuen; ju-
 beln, frohlocken.
 Рáдýга, *f.* s. Дугá. Пол.
 Рáдýжка, *f.* Regenbogenhaut, Iris,
f. -бчя, Augenstern, *m.* s. Дугйвка.
 Рáдужкýючий, irisirend.
 Рáдужний, *a.* Regenbogen-.
 Рáдужниця, *f.* s. Рáдýжка.
 Рáдут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2)
 Hof, Palast, *m.*
 Рáдця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Рáдше, *adv.* lieber.
 Рáдýжка, *f.* Ч. III. 381. ?
 Рáецъ, *m.* Rathgeber, *m.* Пар.
 Раз, *m.* 1) Mal, *n.* das erste
 Mal: в разý сйати im ersten Jah-
 re; раз на всегда, - на всй разй, часй
 ein für allemal; раз-враз, -на-раз, -по-
 раз, -повуе-раз, раз-за-разом ein Mal
 um's andere, in einem fort, fortwährend,
 stets; що-раз jedes Mal, immer; на-

разі vorderhand, vorläufig; сим разом, на сей раз für dies Mal, іншим, дру-гим разом ein ander Mal, перший раз, по-раз перший zum ersten Mal; від-разу, на-раз, за-раз gleich; за одним разом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в та-кім разу in solchem Falle; 3) Schlag *m.* сухими разами толочити корó; 4) eins (*num. cardin.*)

Рáзй, *pl.* Art Egge.

Разіти, *v. a.* reizen, rühren; ver-wunden, stechen, treffen.

Разівка, *f.* einmal geackertes Feld.

Разкувати, разувати, *v. n.* einmal (раз) des Tages essen (am Fast-tage,) *Kol.* II. 125.

Разлівий, *v. Ф.* s. d. f.

Разній, *a.* reizbar, empfindlich; wund; -дя корó schmerzlich, *Пар.*; durchdringend; *s. a. m.* Krüppel *m.* (bes. der mit Leistenbruch Behaftete).

Разноцвіт, *m. Ос.* (61) XII. 29. Delphinium Ajacis *s.* Синецвіт, сікирки. Разноція, *f. Макс.* Auseinanderlaufen *f.* [schehend (раз) *Ос.*

Разовий, *a.* einmal, plötzlich ge-2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob; -а мука; - хлб aus geschrotenem Mehl.

I. Разóк, *m.* eine wunde, empfindliche Stelle am Körper.

II. Разóк, *m. s.* Борóдá; Spur *f.* *Zug. m. 2)* -наміста eine Schnur Korallen.

Разом, *adv.* zusammen, zugleich, beisammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *He.*

Разóчок, *m. dim. s.* Раз. nur bloss einmal und sehr kurz *III. I.* 377.

Разтáкий, *a. D. c.* 418 *intens.* = Сáкий-Тáкий. [rend.

Разурáвний, *a. Под.* immerwäh-

Разючий, *a.* verwundend; rührend, ergreifend. *Др.*

Раиніти, *v. a. s.* Ронáти.

Раіна, *f. Ос.* (62) VIII. 16. *s.* Рябіна.

Рáти, *u. -ся, s.* Рáдити, -ся.

Рай, *m.* Paradies; Elysium, *n.*

Рáйвидок, *m.* Guckkasten *m.*

Райводá, *f. KV.* Wasser vom Pa-radies, *n.*

Рáйдати (рейд-, рейдéсати) *v. n.* schwatzen, plappern, plärren. [Cofinus).

Рай-дéрево, *n. He. n.* 291. (Rhus Рáйка, райкотка *f.* райчáта, *pl.* Frosch, *m.*

Рáйнó, *n. s.* Керáне. [dies *Kn.*

Рáйóванé, *n.* das Leben im Para-

Рáйскій, *a.* paradisisch, Paradies-, elysisch.

Рáйтáк, *m.* Sieb, *n.*

Рáйцé, *n. P. I.* 141 verb. яйцé-райцé Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.

Рáйцéвáти, *v. a.* Osterwünsche ab-

Рáйцівка, *f.* Osterwünsche, *pl. Пар.*

Рáйцівнйк, *m.* Einer, der Oster-wünsche absingt.

Рáйцівшчина, *f.* Ostergeschenk, *n.*

Рáйця, *m.* Rathsherr, Rathsglied, Rath

m. s. Рáдця.

Рак, *m.* Krebs, *m.* ставáти раком, *P. I.* 56. sich auf allen Vieren stellen; лiсти раком wie ein Krebs d. i. lang-

sam herankommen; рáка дéрти, -лá-зити, а) Art Knaben-, Bauernspiel; б)* zu Füßen fallen in Demuth; рáка, рáки, рáків печій schamroth werden;

2) Krebsgeschwür, *n.* Krebschaden, *m.* 3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*

Рáки, *pl.* Zehnfüßer *pl.* (Decapoda).

Рáква, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.* *s.* Ящик.

Ракéта, *f.* Rakete *f.* [ракітóвий.

Ракйта, ракіта, *f. s.* Вербá, *adj.*

Ракйтичок, *m.* Art Schimmel, *ГБ.*

Ракйтник, ракітник, *m.* Geissklee, *m.* (Salix rosmarinifolia).

Раківка, *f.* Obstart der Birnen; *B. 2) dim. s.* Рáква.

I. Рáкля, *f. s.* Рáква, раківка.

II. Рáкля, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*

Ракóвий, *a.* Krebs-, Krebsen-.

Ракóвина, *f.* Käferschnecke, *f.* (Chiton). *B. 2)* Muschel, *f.*

Ракóвинé, *n. coll.* Krebsroggen *m.*

Ракóвинки, *pl.* Ostracoda.

Ракóвйстий, *a.* -вапнйк *Под.* Muschelkalk, *m.*

Ракóвицявичáйна, gemeine Krab-be (Portunus Maenas); -ширóка Та-

schenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -ри-чнá Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).

Рáкотиця, *f. He. s.* Рáтиця.

Ракўн, *m.* Waschbár, *m.*

Ракўниця ідáльна, essbare Mies-

muschel (Mytilus edulis).

Рáкша, *f.* Racke, Mandelkráhe, *f.* (Coracias garrula). *B.*

Ралéць, *m.* Rathversammlung, *f.*

Rath, *m.* 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von *рáло* dem Gutsbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Пис.*

Рáлѣтѣ, *v. a.* mit dem Hakenpflug (*рáло*) das Feld bearbeiten brechen.

Рáло, *n.* Hakenpflug, Rührhaken *m.*

Рáма, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Рáмат, *m.* *рамáте n. s.* Катрáн 2); Lushpen, Larpen *m.* [Рáвáш.

Рамашйця, *f. Ф.* (Пр. III 237) *s.*

Раменйчка, *f.* Wappentierchen, *n.* (Brachionus). *B.* [Рáнецъ.

Рамецъ, *m.*, Ranzen *m.* *P. I.* 70. *s.*

Раминник, *m.* lederner Gürtel.

Рáмкa, *рáмочкa, f. dim. s.* Рáма.

Рáмкóвийй, *рáмóвийй, a.* Rahmen-, Ráhmchen-.

Рáмля, *f. s.* Рáмкa.

Рáмувáти, *v. a.* -на когó jmdm eine Grube graben. *Фр.*

Рáмá, *ген.-мени, n.* Arm, *m.* Schulter, *f.* Achsel, *m.*; Macht, Gewalt, *f.* з *рáмени (-ни)* чйёго auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, *m.* (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. *P. II.* 47. 4) *pl.* *рáмена* Fensterrahmen.

Рáна, *f.* Wunde, *f.*

Рáнгóвийй, *a.* -срунт. *Кч.* 198?

Рáнэнько, *adv.* sehr frühe. [eisen, *n.*

Рáнецъ, Ranzen, *m.* Tornister; Fell-

Рáнда, *f. e.* Mass für Flüssigkeiten *Пис.*

Рáндáр, *m. s.* Арэндáр; *adj.* рáндáрскйй.

Рáнйти, *v. a.* verwunden; 2) *v. n.* früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Рáнйця, *f. s.* Оранйця, оранйна.

Рáнйй, *adv. comp. s.* Рáнйше, Рáно.

Рáнйшнйй, (ранешнйй) *a.* früh, Morgen-, Früh-, *s.* Рáнйй I.

Рáнкóвийй, *a. s.* Рáнйшнйй *Ст.*

Рáнкóр, *m.* Hass, *m.* Bosheit, Erbitterung, *f.* [Morgen wo verweilen.

Рáнкувáти, *v. n.* Ч. IV. 352 den Рáнйй, (auch рáнййй), *a.* früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Рáннйй, *a.* verwundet, wund.

Рáннйк, *m. s.* Нáворотнш; -бар-больковáтйй, Braunwurz, *f.* (Scrofularia podosa).

Рáннйковáти, *pl.* Braunwurzgewächse, Rachenblüthler (Scrofularineae).

Рáно, *adv.* früh, morgen; Vormittags; *comp. рáнйше, рáнййше.*

Рáнок, *m.* Frühe, *f.* Morgen, der frühe Morgen. [сóвийй (чóбйт).

Рáнбóвийй, *a. Ч. VII.* 418. *s.* Пá-Рáнтувáти *v. a. s.* Рунтувáти.

Рáнтóух, *m.* weisses Kopftuch der Frauen, *s.* Завйй 2) Перемйткa 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, *n.*

Рáнтушййна, *f. s.* Рáнтóух.

Рáнтóля, *f.* бóльбá-Гя. 56 *s.* Рáнйй.

Рáнйшенёко, *adv.* sehr früh.

Рáнйшнйй, *a. s.* Рáнйшнйй. *К.*

Рáпа, *f.* Fels, *m.*

Рáпáвийй, *рóпáвийй, a.* rauh.

I. Рáпáвкa, *f.* Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рáпáвкйй, *рйпкйй, pl. coll.* Obst-art der Aepfel. *B.*

Рáпáк, *m.* = рáпáтйй пень. *B.* [вйй.

Рáпáтйй, *a.* rauh, uneben, *s.* Рáпá-Рáпáтйетъ, *f.* Rauheit, *f.*

Рáпор, (*eig.* Прапор). *m.* Banner *m.*

Рáпотáти, *v. a.* -на когó, *s.* Роптáти.

Рáптовэць, *m.* -дош, Platzregen *m.*

Рáптовйй, *a. He.* heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Рáптóвнйй, *a.* plötzlich; gewaltsam.

Рáптом, *рáптйй, adv.* plötzlich.

Рáптóух, *m.* Futtersack, *m.*

Рáптáнкa, *f.* ein reissender Bach, Wildbach, *m.*

Рáпóтe, *n.* Gerumpel, *n.* alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, *n.* *OB.*

Рáрйг, *рáпор, m.* Würgfalke, Blaufussfalke, *f.* (Falco). *Мй.* II. 283.

Рáса, *f.* Race, *f.* Schlag, *m.* 2) Art Kleiderstoff.

Рáспра, *рáспря, f.* Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.* Gezänk, *n.*

Рáст, *m.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis). *B.* 2) Buschwindröschchen, *n.* (Anemone nemorosa). *B.*

Рáстъ, *f.* -волóся Haarwuchs, *m.* *Пар.*

Рáсткa, *f.* -бйла (пшеничка') doldenblühtiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Рáстóк, *m. dim. s.* Рáст.

Рáстóвшá, *f.* (Silybum marianum Gaertn). *Пис.*

Рáструб, *m. s.* Яструб, *Зак.*

Рáть, *f.* Truppe, *f.* Heer, *n.* *К.* 2) Streit, Kampf, Krieg, *m.*

Рáга, *f.* Rate, *f.* gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erledigende Summe. *H.* 13; 2) Nbf. des Буг.

Ратáенко, *m.* *dim.* s. Ратáй 1).

Ратáй, *m.* *AD.* I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, *m*; 2) Maulwurf, *m.* *Pic.* 3) *gr.* Krieger, Soldat, *m.*

*Ратáйствува́ти, *v. a.* das Feld bebauen, Ackersmann sein. [tan Nord. *B.*

Ратáн, *d.* ратáничик, *m.* Gobius Ra-

Рáтельный, *a.* fleissig, emsig, sorgfältig. *Зак.*

Рáти, *v. a.* *D.* с. 80. s. Рáти, (Копáти).

Рáтíти, *v. a.* — кому́ schmähen und fluchen *Га.* II. 56; — ся з ким *Це.* kämpfen, Krieg führen.

Рáтиця, *f.* (*d.* рáтичка, *f.*) gespaltene Klaue. [Zweihofer, *m.*

Рáтичний, *a.* zur Ратиця geh;

Рáтище, *n.* Speer, Spiess, *m.* Lanze *f.*

Рáтиш, *m.* s. Ратище.

Ратíшійстий, *a.* spiessig. [träger *m.*

Рáтишник, *m.* Lanzenträger, Spiess-

Ратíшóвий, *a.* lanzenförmig, Lanzen-

Рáтка, *f.* Afterzehe, *f.* (bei den Zweihofern).

Рáтний, *a.* kriegerisch, krieglustig.

Рáтник, *m.* s. Ратáй 3).

Рáтний, *a.* Kriegs-

Ратува́ти, *v. a.* retten, helfen, beistehen; befreien.

Рату́нок, *m.* Rettung, Hilfe, *f.*

Рáтуш, *m.* рату́ша, *f.* Rathhaus, *n.*

Рáтушник, *m.* Schimpfname eines Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Gelegenheit vernachlässigt um zu saufen (von ратуш, wo gewöhnlich der Propinationsschank sich befindet).

Рату́га, *f.* *aug.* s. Рáтище.

Раф, *m.* der eiserne Reif am Rad.

Рафа, *f.* Raufe, Futterraufe, *f.* 2) Hechel, *f.* eiserner Kamm den Hanfsamen abzustreifen, s. Дергачка.

Рáфати, *v. a.* hecheln, räufeln, s. Дérгати.

Рафинáд, *m.* Raffiniranstalt, *f.* *He.*

Рафинóваний, *a.* raffinirt.

Рафинóваність, *f.* Raffinirtheit, *f.*

Рáфка, *dim.* рафóчка, *f.* s. Ящик.

Рáхавка, (рахк-, рак-) *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea) *B.*

Рáхда (рáкда), *f.* s. Ящик.

Рáхкавка, *f.* Quacken, *n.*

Рáхкати, *v. a.* quacken (v. Fröschen).

Рахмáйстер, *m.* Rechenmeister, *m.*

Рахманín, *pl.* — мáне, *m.* laut Пестор soviel wie Врахманín (-áне), eine andere Benennung für Baktrier, welche ein friedfertiges, enthaltsames gleichsam heiliges Leben führen sollten; nach Anderen gleichlautend mit Braminen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein enthaltsames Leben führten und von ihren Glaubensgenossen für heilig gehalten wurden. Daher nach dem Volksglauben Рахманín soviel wie ein friedfertiger, enthaltsamer, heiliger Mensch. *vgl.* „Правда“ I. 69, ff. (1867.)

Рахмáнный, *a.* sanft, zahm, milde, gelinde; bedächtig; düster.

Рахмáньский, *a.* des Рахманín, zum *P.* geh; — Вели́кдень nach dem Volksglauben der 25. Tag nach dem Osternsonntage, welcher Tag in manchen Gegenden mit gewissen Caerimonien gefeiert wird. *vgl.* *Пр.* I. 69. ff.

Рахми́стри́ня, *f.* *H.* 49 Rechenmeisterin, *f.*

Рахмíстер, (-мíстр), *m.* Rechenmeister, Rechenkünstler, *m.*

Рахóване, *n.* Rechnen, Berechnen, *n.* Berechnung, *f.*

Раховíтий, *a.* klug berechnend, bedächtig, umsichtig, gründlich, *K.*

Раховнíчий, *m.* Rechenmeister, Rechner, *m.* *Пар.* [Фр.

Рáхóте, *n.* *coll.* Reisig, Astwerk, *n.*

Рахóба, *f.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Рахóбити ся, Rechnung führen, verrechnen, *P.* I.

Рахóбник, *m.* *См.* (*Пр.* V. 156.) Schuldbuch, Contobuch, *n.*

Рахóване, *n.* (kritische) Auseinandersetzung, Prüfung, *f.* *K.*

Рахóвати, *v. a.* rechnen, zählen; — на ко́го, — щось auf jmdn, etw. zählen; — ся sich berechnen, Rechnung ab-, halten; 2)* — ся frech entgegennen, s. Сварíти ся. [schaft *f.*

Рахóнок, *m.* Rechnung, Rechen-

Рáцавий, *a.* rauh, geritzt, *B.*

Рáцавка, *f.* Kröte *f.* *B.*

I. Рáция, *f.* Grund, *m.* 2) Recht. *n.* máти рáцию Recht haben.

II. Рáция, *f.* s. Ора́ция, *Зак.*

Рáчки *adv.* s. Рáчки, *Фр.*

Рацькува́ти, *v. n. s.* Рачкува́ти.
 Ра́чачий, *a. n.* 302. *s.* Рако́вий.
 Раче́ня, *n.* junger Krebs.
 Рачі́нецъ, *m.* Natternknöterich, *m.*
 (Polygonum bistorta).
 Рачі́тель, *m.* Fürsorger, Pfleger,
m. 2) Liebhaber, *m. I. II.* 84.
 Ра́чити, *v. a. pol.* geruhen, belie-
 ben, würdigen, für würdig erachten;
 рач! рачте! (*imperat.*) geruhen, be-
 lieben Sie! 2) bewirten, traktiren.
 I. Ра́чки, *pl.* Wasserknöterich, *m.*
 (Polygonum amphibium);
 II. Ра́чки, раче́шійки, рако́ви-
 шійки, *pl. Pic.* (Polygonum Bistorta).
 Ра́чки, *adv.* auf allen Vieren.
 Рачкува́ти, (рацькува́ти *B.*), *v.*
a. auf allen Vieren kriechen. [*n. ГВ.*]
 Ра́чник, *m.* Geräth zum Krebsfang
 I. Ра́чок, *n. dim. s.* Рак; 2) Wasser-
 scorpion, *m.* (Nepa cinerea). *B;* 3) —
 блішка gemeiner Flohkrebs (Gammarus).
 II. Ра́чок, *m.* Korkzieher, *m.*
 Рашо́вецъ, *m. Ос.* (61) XII. 116. ?
 Ра́шпель, *gen.* -пля, *m.* Raspel, *f.*
 Ра́шплюва́ти, *v. a.* raspeln.
 Раю́ванне, *n. Ст. P. I.* 302. Leben
 im Paradiese, seliges, glückliches *L.*
 2) Wirken, Handeln, *n. Kn.*
 Раюва́ти, *v. n. Kn.* (Пр. XI. I. 232.
 im Paradiese leben. 2) beobachten, *Kn.*
 I. Ра́я, *f. s.* Ра́да. *Ми II.* 49.
 II. Ра́я, *f.* -гальванічна (ока́та) Au-
 гензіттерrochen, *m.* (Torpedo acellata);
 2) -ко́юча Stachelrochen (Raja clavata).
 Ра́яне, *n. s.* Ра́я. *I.*
 Ра́яти, *v. a. s.* Ра́дити; vorschlagen.
 Рване́, *n.* Reissen, *n.*
 Рвану́ти, *v. a. s.* Рвону́ти.
 Рва́ти, (рву, рвеш) *v. a.* reissen,
 ршücken, zupfen, zerzen; — ся, in Stük-
 ке gehen, reissen; — ся до чо́го sich
 wonach reissen, drängen.
 Рвачкі́й, *a.* reissend, *Цар.* — ни-
 тка leicht reissend.
 Рвѣ́те с, *m. pol.* Herumreisserei, Rau-
 ferei, *f.* Gereisse, *n.* Rips, Raps. *m.*
 Рві́йка, *f.* eitler Eifer, *m. B.*
 Рві́йність, *f. s.* Рвні́сть *Нар.*
 Рві́йно, *adv.* neidisch *Ст.*
 Рві́я, *f. s.* Рвні́сть, *Пис.*
 Рвону́ти, *v. a.* reissen, raufen *Kn.*;
 — ся sich losreissen *P. II.* 23.

Рво́та, *f.* Brechen, *n. s.* Блювота́.
 Рвотнѣ́, *n.* Brechmittel, *n. Пол.*
 Рву́чий, *a.* reissend.
 Рвяні́й, *a.* ungestüm *ОП.*
 Рѣ́а, *m.* Amerikanischer Strauss (Rhea
 americana.)
 Ребе́ничка, *f. Зг. s.* Доне́чка.
 Ребе́ня, *n. Зг.* Kind, *n.*
 Реберце́, *n. dim. s.* Ребро́; 2) Fah-
 ne, *f.* an einem Federkiel; 3) Gewin-
 de, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — лі́стне
 Blattner *v., n.*
 Реберча́стий, (-чист-) *a.* mit
 scharfen u. schraubenartig sich winden-
 den Seiten, Ecken 2) — von einer
 aus weissen u. schwarzen Fäden zu-
 sammengeflochtenen Schnur.
 Ребі́нок, *m. (gew. pl.-яки)* Som-
 merfleck, *m.* Sommersprosse *f.*
 Ребі́нкова́тий, *a.* sommersprossig,
 — fleckig. [(Pholadomya). *B.*]
 Ребра́стка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
 Ребра́чка, реброва́чка, *f. s.* Ма-
 ллі́вція.
 Ребро́, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
 Реброва́тий, *a.* mit scharfen Sei-
 ребросі́й, *m.* (Pleurospermum). *B.*
 Реба́та, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
 Рев, *m.* Brüllen, Gebrüll, *n.*; lautes
 Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
 Ре́ва, *s.* Heulmeier, Greiner, *m.*
 Ревани́ця, *gew. pl.* ревані́ці, *f.*
 starkes Brüllen, Weinen, — творя́ти *s.*
 Реві́ти. [I. 13. weinen.
 Ревати́, ре́внути *v. a.* brüllen *III.*
 Ре́ваш, (р́ваш), *m.* ein kleines
 Brett od. ein Stock mit Kerben verse-
 hen als Zeichen von den Schafhirten
 in d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
 Реве́га, *m. f. s.* Ре́ва.
 Реведо́н, реведо́н, *m. s.* Реві́зор.
 Реведува́ти, (реві́д-), *v. a.* durch-
 suchen, revidiren. [palmatum).
 Реве́нь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
 Реві́ще, *n.* der Ort wo die Schlacht-
 oxsen brüllen, Schlachtbank, *f.*
 Реві́зя, *f.* Revision, Durchsuchung.
 Реві́зор, *m.* Revisor, *m.* Finanz-
 wachaufseher *m.*
 Реві́т, *m.* Gebrüll, *n. Фр. s.* Рев.
 2) Brandung, *f.*
 Реві́ти, (реву́, ре́веш), *v. a.* brüllen;
 schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чимось nach etw. riechen.
 Рѣвкати, *v. a.* lärmén; ansrufen; *s.* Ревіти 1) 2).
 Ревкнѹти, *v. a.* kreischen.
 Ревкѡ, *m.* Vielfrass, *m.*
 Ревлѣвий, *a.* kläglich, wehmüthig.
 Вах. 2) *s.* Ревѹчий.
 Рѣвна, *f.* Га. I. 55 (=грѣвна?)
 Ревнѣция, *f.* Eifersucht, *f.* (Фр.) [*m.*
 Ревнѣвецъ, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
 Ревнѣвий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
 Рѣвний, *a.* eifrig, inbrünstig; flehentlich.
 Ревнѣтель, *n.* Eiferer, *m.* чомѹсь für etw. *K.*; eifriger Vertheidiger, Vorkämpfer, *m.* III. II. 241.; eifriger Arbeiter, *Пол.* [Рѣвний Гол.
 Ревнѣтельний, -тильний, *a. s.*
 Ревнѣтельність, *f. s.* Рѣвність.
 Ревнѣця, *f.* die Eifersüchtige. (Фр.)
 Ревнѣвлѣвий, *a.* eifersüchtig, Фр.
 Рѣвність, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht, Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
 Рѣвно, *adv.* eifrig, inbrünstig; фл.
 Ревнѡванє, *n.* Eifersucht, *f.*
 Ревнѡвувати, -внувати комѹсь, *v. a.* mit Eifersucht quälen Фр.
 Рѣвностний, *a.* eifrig Фр.
 Рѣвностно, *adv.* eifrig, III. II. 256.
 Ревнѡвати, *v. a.* eifern, nacheifern; eifersüchtig sein. 2) дуже=рѣвно плакати. [leicht versinkt.
 Рѣвня, *f.* sumpfiger Ort, wo man
 Ревстѣ, ревтѣ, *H.* 185 *s.* Ревѣти, Ричѣти. [rothbrauner Farbe.
 Ревтѣня, *f.* (—корѡва) von hell-
 Ревѹга, ревуля, *f.* eine die stets stark brüllt (von e. Kuh); *E.* die laut od. oft weint. [(Mycetes seniculus).
 Ревѹн, *m.* — рудѣй Brüllaffe, *m.*
 Рѣгѣт, (*gen.-оту*), рѣгот *m.* рѣготнѣ *f.* lautes Lachen.
 Рѣгнути, *v. a.* *H.* 170 *s.* Прагнути.
 Рѣготѣти ся, рѣготѣти, *v. n.* stark lachen. [lacht.
 Рѣготлѣвий, *a.* Einer der gerne
 Рѣготѹха, *f.* Lacherin, Spassmacherin, *f.*
 Рѣседѣна, *f.* Zan. II. 442.
 Рѣсула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
 Рѣдѣка, редѣква, редѣков, *f.* Gartenrettig, *m.* (Raphanus sativus).
 Рѣдѣквиця, *f.* Radieschen, *n.* Mo-

natrettig, *m.* (Raphanus sativus radícula).
 Рѣдечка, *f. s.* Рѣдѣквиця. [teln. *B.*
 Рѣдати, (ряд-), *v. n.* tadeln; krit-
 Рѣдѣѹля, *f.* *H.* 274. Hulde, Popanz *f.*
 Рѣент, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
 Рѣентиѣ, *m.* Kirchensänger, *m.*
 Рѣестер, (-стр), *m.* Register, Verzeichniss, *n.*
 Рѣестрѡванє, *n.* Registriren, *n.*
 Рѣестрѡвий, *a.* der in das Register eingetragene: — козѣк, рѣестрѡвийк, im activen Dienste verbleibender козѣк.
 Рѣзвѣй, *a. s.* Рѣзвѣй. [rata).
 Рѣзѣда, *f.* Resede, *f.* (Reseda odo-
 Рѣзѣна, *f.* Kork, *m.* *Ст.*
 Рѣзинѡвий, *a.* harzig.
 Рѣзкѣй, *a. s.* Острый 2). [Зах.
 Рѣзѡвий, режѡвий, *a. s.* Жѣтний
 Рѣзѡнити, *v. a.* überzeugen, *K.* I. 177.
 Рѣзя, *f.* Rebekka, *f.* *Кол.* II. 15.
 Рѣзка, (ря-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
 Рѣй, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Vortanz, *m.*
 Рѣйвах, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
 Рѣйвахувѣти, *v. a.* lärmén.
 Рѣймѣнт, *m.* Regiment, *n.* Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
 Рѣймѣнтѣр, *m.* Stellvertreter des commandirenden Feldherrn; der commandirende Feldherr.
 Рѣймѣнтѣрувѣти, (-рюв-) *v. a.* Рѣймѣнтѣр sein, *K.*
 Рѣйтѣк, *m.* grobes Bastsieb. [*m.* *K.*
 Рѣйтѣр, *m.* *gr.* Reiter, Cavallerist,
 Рѣйтѣрство, *n.* Reiterei, Cavallerie, *f.* *K.*
 Рѣйтѣва, *f. pl.* — зи, Reithosen.
 Рѣк-ѡсь, gleichsam.
 Рѣкѣз, *m. s.* Рѣгѣзь.
 Рѣкрут, *m.* Rekrute, *m.*
 Рѣкрутѣция, *f. s.* Рѣкрутѣчина Фр.
 Рѣкрутѡвка, *f.* Rekrutirung *f.* *He.*
 Рѣкрутѣчина, *f.* Rekrutirung *f.*
 Рѣктѣй, *s.* Рѣчѣй.
 Рѣкѹн, *m.* *Og.* Redner, *m.*
 Рѣл, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *m.*
 Рѣлѣгѣя, *f.* Religion, *f.*
 Рѣлѣгѣйний, *a.* religiös.
 Рѣлѣгѣйність, *f.* Religiosität, *f.*
 Рѣля, *Ос.* (61) *V.* 52. *s.* Лѣра.
 Рѣмгати, (рѣмжу, рѣмжеш), *v. a.* Ч. VII. 551. *s.* Шѣптѣти.

Ремелати, (ми-) *v. a.* kauen, (von Wiederkäuern).

Ремез, ремезь, ремезьох, ремезик, ремен, *m.* ремеза *f.* Beutelmeise, *f.* (Parus pendulinus).

Ремезати, *v. a. s.* Ремелати.

Ремезин, *a.* des Ремез.

Ремезовати ся, (врем-), *s.* Вищувати ся. *Га.* II. 26.

Ременá, *pl.* Fensterrahmen, *s.* Раменá, Рáми. *B.*

Ременáна, (*d.* ременáнка), *f.* ein schlechter Gürtel (vom Leder).

Ременáниця, *f.* Lederhaut, *f.*

Рементина *f.* *B.* Frohpflucht *f.*

Ременáк, *m. pl.* -кí, *H.* 18. Schuhriemen, *pl.*

Ремес — =Ремис—.

Ремеслó, *n.* Handwerk *n.* [werbe.

Ремеслóвий, *a.* Handwerks-, Геремеслóвий, *a. s.* Ремеслóвий.

Ремеснiк, *m.* Handwerker, *m.* — иця, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers. [sen, *n.* Под.

Ремеснiцтво, *n.* Handwerkswе-

Ремеснiчóк, (-иc.), *m. dim. s.*

Ремеснiк.

Ремествó, *n. s.* Ремеслó.

Ремé, *n. coll.* Rahmen, *m.*

Ремидáти, *v. a. s.* Ремилáти.

Ремiчкó, *n. II. n.* 47. ремiчкó, *n. H.* 62. *s.* Ремiнець.

Ремiзувáти, *v. a.* etw. künstlich ausführen. [der, *n.*; Gurt, Gürtel *m.*

Ремiнь (-еня), *m.* Riemen, *m.*; Ле-

Ремiнець, ременець, *m.* Nestel, *f.*

Ремiнний, *a.* Riemen-, ledern.

Ремiннiк, *m.* Riemengürtel, *m.*

Ремiнникáр, *m.* Nestler *m.*

Ремiнiчкá, *f.* Riemen, *m. OII.*

Ремислó, *n.* Handwerk, Gewerbe, *n.*

Ремиснiк, *m.* Handwerker, *m.* — iчкá, *f. s.* Ремеснiця. [sen, *n.*

Ремиснiцтво, *n.* Handwerkswе-

Ремиснiчий, *a.* Handwerker—, handwerksmässiger, Handwerks—.

Ремиснiчóк, (-ицчóк), *m.* Handwerksbursche, Handwerksgesell, *m. Фр.*

Ремiчкó, *n. dim. s.* Ремiнець. *H.* 62.

Ремне, *n. D. s.* 126. *eig.* Врémне.

Ремня, ремнонька, *f. s.* Грiвна, гривнонька.

Ремсть, *f.* Ант. 53. 43.

Ремстний, *a.* Ант. 36.

Ремствó *n.* Eifersucht, *f.* Ру. [Ст.

Ремство, *n.* Widerrede, *f.* Murren, *n.*

Ремствувáти, *v. a.* (Пр. II. 211)

missgünstig sein, übel aufnehmen, missvergnügt sein; — на когóсь за щось

jmdm. etw. verübeln, verargen. [дus).

Рен, *m.* Rennthier. *n.* (Cervus taran-

Реньгорт, *m.* Reitgurte, *f.*

Ренда, *f.* zerrissene Kleidung. *B.*

Рендáр, *m. eig.* Арендáр. [land.

Рендéля, *f.* sanft abfallendes Acker-

Рендé, *n. Га.* II. 55 schlechte zer-

rissene Kleidung, *f.*

Ренджiгло, *n. H.* 221. ?

Рендзувáти, *v. a.* sich unterreden, mit jmdm sprechen.

Ренéта, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*

Ренькiв, *n. s.* Бóнькир — пiдне-

сти на когó *f.*

Рента, *f.* Rente, *f.*

Рентовiй, *a.* — á сулáта Ablö-

sungsentschädigung durch Rententitel-

übernahme, *f.*

Рéпа, рóпа, *f.* Kröte *f.* (Bufo) *B.*

Рéпати ся, *s.* Порéпати ся. [I. 40.

Рéпет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m. C.*

Репетáти, *v. a.* *M.* schreien, kreis-

сchen. [brochenes Schreien.

Репетувáня, *n. K.* 184. ununter-

Репетувáти, *v. a.* wiederholt, an-

haltend rufen, schreien.

Репiня, *f.* Schnarre, Rassel, *f. Пар.*

2) — скрiня *Z. P. I.* 89. ? [zel *f.*

Репiця, *f. P. I.* 16. Schwanzwur-

Репiжити *v. a.* § (буком) prügeln.

Репiти, *v. n.* schnarren; schreien.

Репiхáтий, (репях-), *a.* mit vie-

len репiхi bedeckt, struppig.

Репнути, *v. n.* stossen, anstossen, im

Falle sich verletzen; auseinanderfallen.

Рептýх, рептiох, *s.* Балáмут I.

Репухáтий, *a.* bauchig, dickleibig.

Рéпянка, *f. s.* Люлька *Фр.* [zel, *f.*

Репях, (-áк), *m.* Klette, Klettenwur-

Рéредé, *coll.* Blattrippen, *pl.*

Рерéпнути, *v. a.* tüchtig drein-

schlagen 2) *v. n. s.* Рéпнути.

Рéска, *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *B.*

Республiка, *f.* Republik, *f.*

Ретéжниця, *f.* Art Staupilz (To-

rula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.

Ретéльний, *a.* redlich, rechtschaffen,

Ретельність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*

Ретикати ся, ретіти ся, sich raufen, *s.* herumbalgen. *Пар. В.*

Ретіж, ретізь, *m.* Vorlegeeisen, *n.*

Реторта, *f.* Retorte, *f.*

Ретяга, *f.* Pfüzte, Lache. *f.*

Ретяжний, *a.* Ketten—.

Ретязь, (*dim.* ретязок) ретізь, *m.* Halsband, *n.* Koppel, Kette, (*f.* 2) ретязі, Thürkette, *f.*; Vorlegeeisen, *n.* ретязи, ретязки (-язки), Kettchen aus Messing, (als Schmuck). [*viridis*].

Рехкавка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Нула

Рехтєльний, рехтєльність, *s.* Ретєльний, Ретєльність.

Рехтіти, *v. n.* flimmern.

Рехий, рихий, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.

Рєч, *f. s.* Річ. *Пис.*

Речєствє, *n. s.* Вещєствє, *Пис.*

Речі (рекү, речєш), *v. a.* sagen, sprechen, reden.

Речинєць, (речєнєць, *Пис.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit. *f.*; Zeitpunkt, *m.* Frist, *f.* Termin, *m. s.* Срок.

Речиндєвий, *a.* — рахүнок Терминrechnung, *f.*

Рєчник, *m.* Wortführer, Sachwalter, Redner, *m. ВВ. Кч.* 200.

Речнийцтво, *n.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*

Речня, *f.* Ausspruch, *m. Пар.*

Речувати, *v. a.* sprechen. *Кл.*

Решєтар, *m.* Bastsiebmacher, *m.*

Решєтарити, (-арувати), *v. a.* Siebmacher sein.

Решєтина, *f.* Finnickigkeit. *f.*

Решєтиничийстий, *a.* mit решєтина behaftet, finnickig, voll Finnen, *s.* Вугроватий.

Решєтище, *n. aug. s.* Решєтє.

Решєтє, *n.* Bastsieb, *n.* Rädcl, *m.* 2) Art Musikinstrument.

Решєтчатий, *a.* Gitter—. *М.*

Решєтка, (-тка), *f.* Durchschlag, *m.* durchgeschlagener Löffel; 2) Gitter, *n.* Wehre, quergelegt zum Aufhalten und Aufbewahren der Holzklötze; 3) Art Musikinstrument; 4) Art Spiel.

Решєткєвєць, *m.* Landkarte, *f.* (Vanessa Prorsa) *В.*

Решєтник, *m. s.* Решєтар.

Решєтце, *n. dim. s.* Решєтє.

Решєта, *f.* Rest, *m.*; —emy es ist aus mit ihm.

Решєтєк, *m. s.* Журнівка I. [*Зак.*

Решєтант, *m.* eigentlich Arrestant.

Решєтованє, ршєтованє, *n.* *Зак. s.* Рушєтованє.

Ржа, ржавина, *f.* Rost, *m.* [*stig.*

Ржєвий, *a.* rostfarbig; verrostet, *ro-* Ржєвити, *v. n.* rosten.

Ржавєсїрий, *a.* rostgrau.

Ржавчинє, *f.* *См. Пол. s.* Ржа.

Ржєти, ржєти, *v. n.* wiehern.

Ржєнєць, *m.* Phleum pratense *Пис.*

Ржєвий, *a. s.* Скупий.

Ржий, ржий, *m. s.* Иржий. *В.*

Ржина, *f. s.* Ржа. [*sich bildet. В.*

Ржєя, *f.* Morast, wo Raseneisenstein

Рїба, *f.* Fisch, *m.* — золотє Stutzkopf, *m.*; менї все рїба es gilt mir alles gleichviel.

Рїбак, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*; 3) zweizeilige Gerste (Hordeum distichon) *В.*

Рїбалка, *m.* Fischer, *m.*; 2) *s.* Рїболєв, 2); рїбалчихє, *f.* Fischerin, *f.* Рїбалський, *a.* Fischer—.

Рїбалєство, рїбарєство, *n.* Fischerei, *f. С. II.* 98.

Рїбалчин, *a.* des Fischers.

Рїбалчити (-лч-), рїбалкувати, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, fischen.

Рїбар, *m. s.* Рїбак; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*

Рїбарити, рїбарити, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, sich mit Fischerei beschäftigen.

Рїбарня, *f.* Fischerhütte, *f. Пар.*

Рїбарєкий, *a.* des Fischers.

Рїбалха, *f. aug. s.* Рїба.

Рїбалчкий, *a.* Fischer—.

Рїбалч, *m. s.* Рїбак 2).

Рїбєць, рїбчик, *m.* Zärthe, *f.* (Abramis vimba L.) *В.* [*n. + M.*

Рїбїна, *f.* kleiner Fisch, Fischlein,

Рїбка, *f. dim. s.* Рїбїна; 2) Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharinum) *В.*

Рїбоний, *a.* Fisch; — азбд Fischteich, *m.* 2) fischreich.

Рїбник, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischteich, Fischweiher, *m.*

Рїбниця, *f.* Nblf. des Прут.

Рїбничок, *m. dim.* Fischer, *m. В.*

Рибовішка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.

Рибівчик, *m. s.* Рибалка, *Гол.*

Рибожер, *m.* Ohrrobbe, *f.* (Otaria).

Рибоїд, рибоїда, *m.* Fischesser, *m.*

Риболівка, *f.* Fischfang, *m.*

Риболів, (-лів), *m. s.* Рибак; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орел Fischaar, Flussadler, *m.* (Pandion haliaëtus) *Пол.*

Риболівець, *m.* Fischer, *m.* *Кол.* I. 2) риболівець, риболівич, риболівчик, риболівка, рибалка, *m. s.* Риболів 2). [scherei, *f.*

Риболівля, *f.* Fischfang, *m.* Фіриболівний, *a.* Fischer-, zum Fischfang gehörig.

Риболівничок, *m. dim.* Fischfänger, Fischer, *m.* *Me.* 311.

Риболівня, *f. s.* Риболівля.

Рибопись, *f.* Ichthyologie, *f.* *Пар.*

Рибоподібний, *a.* fischähnlich, *s.* Двуплавчатий.

Риботвір, (-ор), *ген. -ору, m. coll.* Fische, *pl. K.* 2) Fischgeschöpf, *n. K.*

Риботрив, *m.* fischtödtender Mondsamens (Anamirta cocculus, Cocculus suberosus).

Риботрутка, *f. s.* Танцюрка *Вол.*

Рибулька, *f.* Wimperfischchen, *n.* (Ichthydium). *B.*

Рибя, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*

Рибя *n. coll.* Fische *pl.*

Рибячий, *n.* Fisch-; 2) — е бчко Mäuseöhrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*

Рибячка, *f.* Fischweib, *n.*

Рігане, *n.* ріганці, *pl. Фр. (H.)* 9. Rülpsen, Uebergaben, Erbrechen, *n.*

Рігати, рігнути, *v. n.* rülpsen, sich erbrechen, sich übergeben.

Рігель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—

Рігнути, *v. n.* § fallen, herab—

Ридати, *v. n.* schluchzen, laut weinen, wehklagen, jammern.

Ридван, (*dim.* ридванець), *m.* bedeckter Wagen. [Ріжок 1).

Ридз, *m.* (правдивий, щирий), *s.*

Риж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).

Ріжий, *a.* gelbroth, fuchsroth; — кінь Fuchschcke, *m.*

Рижіско, *n.* Reisfeld, *n.*

Ріжка, *f. s.* Ріжок.

Ріжок, ріжик, *m.* Reizker, *m.* (Agaricus deliciosus). 2) — кінський giftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. torminosus) 3) — пестрий, Gelbmilchreizker (A. zonarius); 4) — пекучий, Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*

Рижієвий, *a.* aus Ржій, +*M.*

Рижій, *m.* (Camelina sativa). *Піс.*

Рижіти, *v. n.* röthlich werden, sich röthen.

Рижуха, *f.* (Draba nemorosa). *Піс.*

Різа, *f.* Kleid, Gewand *n. pl.* різи Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart, *f.* 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew. pl.* різи Holzgerinne zum Hinabbefördern der Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f. verb.* ризувати, *v. a.* das Holz vermittels der різи hinabbefördern.

Різкий, *a.* schneidig (was sich leicht schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*

Різниця, *f.* Schatzkammer der Kir-

Рійка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* rüsselförmige Schnauze.

Рійковатий, *a.* rüsselförmig.

Рійтя, *f. s.* Коніго 1).

Рик, *m.* Gebrüll, *n. s.* Рев.

Рикати, рікнути, ричати, *v. n.* brüllen, heulen.

Риквище, *n.* der Ort wo das Vieh zusammenläuft und brüllt.

Рикун, риклій, *m.* Schreihals, *m.*

Риль, *m. s.* Рискаль (*Фр.*)

Ріля, рилля, *pl.* ріллі, *f.* Leier *f.* на ріллях грати *КС. (83) VII. 503.*

Рилець, *m.* durchscharfter Weg, Pfad (im Schnee). [chelomonas).

Рілик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Tra-

Рілька, *f.* Schuauzenmücke, *f.* (Rhamphidia). *B.*

Рілко, *n. dim.* kleiner Rüssel.

Рілковатий, *a.* rüsselförmig.

Рільник, *m.* *Ос. (61) V. 52. s.* Лірнік.

Ріло, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* Schnauze. *f.* Maul, *n.*

Рильце, *n.* Grabmeisel, Grabstichel, Griffel, *m. s.* Долог.

Рильцеватий, *a.* griffelförmig.

Рильцерівий дудич, Furchenrüssel, *m.* (Cleonus Sulcirostris). *B.*

Рильчак, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Curculio). *B.*

Ріляч, *m.* vom e. Thiere das einen

Rüssel (рыло) hat, vom Schweine *P. I. 22.*

Рим, *m.* Reim, *m.*

Римар, *m.* Riemer, *m.*

Римарщина, *f.* Riemerhandwerk, *n.* Sattlerarbeit, *f.*

Римка, *f.* а Saite an der Violine.

Римлянин, *m.* Römer, *m.* янка, *f.* Römerin, *f.*

Римлянский, *a.* der römischen, (katholischen) Religion, *K.*

Римувати, *v. a.* reimen, — ся sich—.

Римщина, *f.* alles Römische, Lateinische.

II. Римщина, *f.* Akelei, *f.* (Aquillegia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.* (Campanula ranunculus).

Ринва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*

Ринга, *f.* s. Ринка.

Рингач, *рыга, рѣга, m.* schlecht castrirter Ochs; *adj.* рѣговатый.

I. Ринда, *f.* Hemd, *n.*

II. Ринда, *f.* Ried, *n.* (Moorlaud).

Риндэ, *n. coll.* Hader, Lumpen, *m.*

Риндзак, *m.* Magen, *m.*

Риндзя, *f.* Kalbsmagen, *m.* s. Пирнчка; 2) s. Глел.

Риндя, *f.* Magen, *m.* схитнути, вдригнути собі риндю sich den Magen, das Innere schädigen, sich verheben.

Риндявий, *a.* lumpig.

Риніти, *v. n.* rinnen, ab— *Par.*

Ринка, *f.* Tiegel, *m.*

Ринна, *f.* Rinne, *f.* s. Ринва. [tief. *B.*

Ринночковатий, *a.* rinnig, ver-

Ринок, *m.* Ringplatz, Marktplatz, *m.*

Ринчок, *m.* *Ga. I. 135, e.* Art Osternspiel. [золотий, Gulden.

Риньский, *m. a. s. s.* Реньский

Риннути, *v. a.* rinnen, fortströmen;

übersprudeln, s. Риніти, Уроніти.

Рип, *m.* рѣпане, *n.* (дверей) Knarren, *n.* черевіки на рѣпах, Schuhe, welche beim Gehen knistern. s. Скрип.

Рѣпа, *f.* ein steiler, überhängender Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Abgrund, *m.* s. Провал, 2) *gew. pl.* Гол. = Гори, Верхій.

Рѣпай, *m.* schlechter Geiger.

Рѣпати, рѣпути, *v. a.* knarren; — двермі die Thür öffnen, aufmachen (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen (ohne Noth). 2) kratzen (сѣну).

Рѣпэць, *m. He. (Pr. XI. 37.)* Band

am Dreschflegel, *n.*

Рипіжити, *v. a. s.* Репіжити *B.*

Рипіти, *v. a. u. n.* knarren, knistern.

III. I. 279; 2) winseln, stark weinen;

mit heiserer Stimme schreien, singen;

рипіти, рипотіти на когó schreien

(vor Zorn od. Angst); *adj.* риплівий.

I. Рис, *m.* Riss, Abriss, *m.*; 2) Zug,

Gesichtszug, *m.*

II. Рис, *m.* Trab, Trott, *m. Par.*

III. Рис, *m.* s. Риж. *Под.*

Рисъ, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); —

вельблуд, *m.* Kameelparder, *m.* Gi-

raffe, *f.* (Camelopardalis). рѣсь-ковá, *f.*

Saiga, Antilope Saiga. s. Сугак; — рѣсь

— мати, *P. II. 51. e.* Fabelwort.

I. Рѣса, *f.* Strich, *m. Пол.*; ані рѣ-

си більше nicht ein Haar breit mehr.

Cm. 172.

[Ackermass.

II. Рѣса, *f.* s. Рѣза. *Ч. VI. Art*

Рѣсак, *m. gr.* Traber. *m. Par.*

Рѣсар, *m.* Wollkammer, *m.* (*Фр.*)

Рѣсэць, *m.* Griffel, Stift, Zeichen-

stift, *m. Фр.*

Рѣскаль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten *m.*

Рѣскальско, *m. augm.* s. Рѣскаль;

2) Spatengriff, *m.*

Рѣскати, (рѣсати) *v. n.* laufen;

springen, heranstürmen; рѣсá partc.

praes. act. *KV. II. 98.*

Рѣсовальник, *m.* Reizeug, *n.*

Рѣсовник, *m.* Zeichner, *m.*

Рѣсочка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.*

Falte, *f. Cm.*

Рѣст, *interj.* laufe, springe! (hinein!) *B.*

Рѣсть, *f. Ко. 22.* Ritt, Tritt, *m. Кч.*

150; Marsch, *m. 2)* Marschmusik, *f.*

Рѣстю, *adv.* im schnellen Trab. *Me. 410.*

Рѣсувати, *v. a.* ritzen, Risse in

etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse

bekommen.

Рѣсунковий, *a.* Zeichen—.

Рѣсунк, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*

Рѣсю, *adv.* *Марк. 135, im Trab. С. II. 22.*

Рѣть, *f.* Steiss, Hintere, After *m.*

Wgr. 39. рѣтю, рѣтьми, nach Hinten,

кѣнь рѣтю удáрив das Pferd schlug

nach Hinten aus.

Рѣтвіна, *f.* ein ausgewähltes Loch,

e. ausgewählte Höhlung, *Фр.* — мура-

шбк, Ameisenhaufen; *pl.* рѣтвиній,

—ні Schutt, *m.*

Рѣтвити, *v. a.* wühlen.

Ріти, *v. a.* wühlen, graben; — ся wühlen und sich einwühlen, *s.* verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.

I. Ритіва, *f.* Borkenthier, *n.* See-kuh, *f.* (Rhytina). [stich, *m.* *Пар.*

II. Ритіна, ритвіна, *f.* Kupfer-Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*

Ритмач, ритмач, ритмар, *m.* *Пар.* Reimer, Dichterling, *m.* [reimen.

Ритмачити, ритмувати, *v. a.*

Ритма, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.

Ритовати, *v. a.* gravieren. *Пар.*

Ритовник, *m.* Stecher, Gravierer *m.*

Ритовництво, *n.* Gravieren, Stechen, *n.* Gravierkunst, *f.*

Ріфа, *f.* V. Riff, *m.*

Ріхва, ріфа, *f.* eiserner Reif (v. kleinerem Umfange), Bandreif *m.*

Ріхкавка, річкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* B.

Ріхоль, *m.* He. Frühgetreide, *n.*

Ріхта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*

Ріхтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herrührt, (auf dem Wege, wenn dieser zugefroren & ist.)

Рихтивий, *a. s.* Готвий.

Рихтувати, *v. a.* richten, ordnen, zurichten, reparieren, rüsten.

Риц, *gen.*-ріци, *f.* After, Hinterer *m.*

Риць, *imperat.* *s.* Речі.

Ріцар, ріцарский, ріцарство, *s.* Ліцар, &.

Ріцарка, *f.* Heldenfrau, *f.* *Пар.*

Рицарювати, *v. a.* Heldenleben führen *Кч.* 191. [рицкаль, рикаль).

Ріцкати, *v. a.* graben (mit dem

Рича, *s.* Риска́ти.

Ричати, *v. n.* brüllen; — чимось nach etw. riechen.

Річка, *f.* *Кч.* 128 Viehmagd, *f.*

Риштік, ришток, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.

Риштунок, *m.* Rüstung, *f.*

Ришонка, *f.* ein schlechter Besen.

Ріяк, *m. s.* Ріло; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Ріякй, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). *Пол.*

Ріба, *f.* *s.* Рябина.

Рібати, ріпати, *v. a.* schaben.

Рібачка, *f.* ein Kleid aus порт.

Рібий, *a. s.* Рябий.

Рів, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рівен, *a.* *Кч.* 193. *s.* Рівний.

Рівень, *m.* T. — рікй Niveau, *n. s.* Ровень.

Рівнане, *n.* Gleichung, *f.*

Рівнати, *v. a.* gleichen, gleich machen, ebenen, -ся кому, чому sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.

Рівнач, *m.* Gleicher, *m.*

Рівний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; мені все рівно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtsdestoweniger. [telkreis, *m.*

Рівник, *m.* Aequator, Gleicher, Mit-

Рівнина, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.* [gerade.

Рівнистий, *a.* *Кл. v.* 306 насад —

Рівниці, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* C.

Рівнободрий, *a.* gleichschenkelig.

Рівнободжний, *a.* parallel.

Рівнободжник, *m.* Parallelogramm, *n.*

Рівновáга, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*

Рівновáгий, *a.* wagerecht.

Рівноваговий, *a.* aequivalent, gleichmässig. *К.* [gleich; wagerecht.

Рівновáжний, *a.* gleichwiegend;

Рівновáжність, *f.* Gleichgewicht, *n.* ВВ. [41. *Пу.*

Рівновісний, *a.* wagerecht, *Гл.*

Рівновúгол, *gen.* — угла, *m.* Recht-eck, *n.*

Рівнодень, *m.* Tagesgleiche, *f.*

Рівнодénне, *n.* (-нність *f.*) Nachtgleiche, *f.* *Пар.* [tor, *m.* *Пол.*

Рівнодénник, *m.* Gleicher, Aequa-

Рівнодénнство, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* *Пол.*

Рівнодієствуючий, *a.* resultierend, Mittel-, — а сила gleichwirkende, resultirende Kraft, Mittelkraft, *f.*

Рівнодóвгий, *a.* gleichlang.

Рівнодóшний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.

Рівнодóшність, *f.* Gleichgültigkeit *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*

Рівнозвúчний, *a.* gleichtönend; gleichlautend. [Einklang, *m.*

Рівнозвúчність, *f.* Gleichlaut;

Рівнознáка, Synonym, *n.* К.

Рівнознáчний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівноіменний, *a.* gleichnamig.
 Рівноіменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.* [*pl.* (Homoptera.)
 Рівнокрільці, *pl.* Gleichflügler,
 Рівнокутний, *a.* gleichwinklig.
 Рівнолєжний, *a.* parallel.
 Рівнолєжник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.* [gleichlaufend, parallel.
 Рівнолєглий, *a.* gleichliegend,
 Рівномірний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — förmig. [*benmass, n.*
 Рівномірність, *f.* Gleichmass, E-
 Рівноночє, *n.* Aequinoctium, *n.* CM.
 Рівноoble, *n.* Blachfeld, *n.*
 Рівноправний, gleichberechtigt;
 gleich, viril, — і́олос. *Ос.* (61) VIII.
 90. *adv.* — но rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, *Под.*
 Рівнопря́м, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
 Рівнорáмний, *a.* gleichschen-
 Рівнорóдний, *a.* ebenbürtig *Пар.*
 Рівносі́льний, *a.* gleichkräftig,
 von derselben Macht, *Св.*
 Рівноста́йність, *f.* *Пу.* Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
 Рівностáйність, *f.* Gleichheit, *f.*
 Gleichgewicht, *n.*
 Рівностóронний, *a.* gleichseitig.
 Рівносу́д, *m.* *К.* gleiches Recht,
 Gleichberechtigung, *f.*
 Рівнотá, *f.* Ebenheit, *f.* 2) *s.* Рів-
 нина́. *См.* [*mig, lineal. В.*
 Рівноузкíй, *a.* лист — linienfö-
 Рівноці́нність, *f.* Gleichheit, *f.*
 derselbe Wert.
 Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
 Рівночасність, *f.* Synchronismus *m.*
 Рівночєсний, *a.* in gleicher Ehre, *Пу.*
 Рівня́, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit,
f. Gleiches, *n.* рівні не б́уло *P. I.* 77,
 Niemand konnte ihm gleichthun. 2) Ebene,
f. 3) Gleichung, *f.* *Пу.* [*land, n. К.*
 Рівня́ва, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-
 Рівня́ти, *v. a.* gleichstellen; до
 чо́гось etw. womit vergleichen.
 Рівцюва́тий, *a.* voll Einschnitte.
 Рівча́к, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.*
 Thalfurche, *f.* *s.* Рів.
 Ріг, *gen.* рога́, *m.* Horn, Geweih, *n.*
 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.*
 3) Vorgebirge. *n.* *ОБ.*
 Рід, *gen.* ро́ду, *m.* Geschlecht, *n.*
 Art, Gattung, *f.* 2) Gezücht, *n.* Brut *f.*

Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.*
 Herkommen, *n.* Familie, *f.* *pl.* роді́, *Ф.*
 die Verwandten; 3) Gelichter, *n.* *Пар.*
s. Брак II.

Ріджий, *a.* *Оз.* 103 *s.* Рідший.

Рідительний, *a.* verdünnend, Verdünnungs-, — а по́мна, Verdünnungs-,
 Luftpumpe.

Рідіти, рідніти, *v. n.* dünner,
 schütter werden, sich verdünnen.

Рідкий, *a.* selten, nicht häufig, —
 чоловік, *e.* sonderbarer Mensch; 2) licht;
 3) locker, dünn, fliegend.

Рідкість, (-ость), *f.* Seltenheit;
 Curiositaet, *f.* Ausbund, *m.*

Рідкозубий, *a.* mit weit von ein-
 ander abstehenden Zähnen. *В.*

Рідколі́се, *n.* *С.* dünn, schütter
 bewachsener Waldstrich.

Ріднєнький, ріднєсонький, *a.*
 leiblich; herzlich. [*nigst, — любі́ги.*

Ріднєнько, *adv.* *M.* herzlichst, in-
 Рідний, *a.* leiblich; з дво́х рідних
 =стриєчний.

Ріднути, ріднати, *v. n.* dünner,
 flüssiger, verdünnter werden, 2) seltener *w.*

Рідня́, родня́, *f.* Familie, Verwandt-
 schaft, *f.* *s.* Родина. 2) Geschlecht, *n.*

Рідня́к, *m.* *Ч. III.* 29, Verwandter, *m.*

Рідокóханець, *m.* Liebling der
 Familie; — рідокóханка, *f.*; *adj.* рід-
 докóханий, *Шс. Ме.*

Рідуха, *f.* Buchweizen, der nicht
 dicht gesäet wird. *Пар.*

Рідчійша́ти, *v. n.* *s.* Рідіти.

Ріж, рож, *m.* Roggen, *m.* *Еф.* 64.

Ріжа, *f.* Wasserlinse, *f.* (Lemna).

Ріжка, *f.* *s.* Ріжик. *Зак.*

Ріжка́тий, *v.* mit Hörnern, Spitzen
 versehen, gehört; *pl.* Gewürznelke, *f.*
 Ріжкíй, рóжкí, *pl.* Schotte des Jo-
 hannisbrodbaumens.

Ріжний, *a.* verschieden, mannigfal-
 tig; unterschiedlich.

Ріжніти *v. a.* unterscheiden, *e.*
 Unterschied machen; verfeinden. — рі-
 жніти ся, sich unterscheiden, ab-
 stechen; contrastieren; uneinig sein.

Ріжніця, *f.* Unterschied, *m.* Dif-
 ferenz, *f.*; Abstand, *m.*

Ріжність, *f.* Unterschied; Abstand
m. Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*

Ріжноголосий, *a.* verschieden

lautend, — tönend, — stimmig. *Вах.*

Різнолічний, *a.* mannigfaltig, *Фр.*

Різно́мба, *f.* Idiom. *n.* *Пар.*

Різно́ць, *f.* Variante, *f.* *Пар.*

Ріжно́ра́кий, *a.* mannigfach-, faltig.

Ріжно́ра́кість, *f.* Mannigfaltigkeit/

Ріжно́ро́дний, *a.* verschiedenartig, vielfältig. [*Verschiedenheit, f.*

Ріжно́ро́дність, *f.* Vielfältigkeit,

Ріжно́сто́ронний, *a.* verschiedeneseitig, mehrseitig.

Ріжно́та, *f.* Mannigfaltigkeit, *Verschiedenheit, f.* *Пу.*

Ріжно́фо́рмний, *a.* verschiedenartig, *Фр.* [buntfärbig.

Ріжно́цві́тний, *a.* verschieden-

Ріжно́цві́тність, *f.* Buntfärbigkeit, *f.* *Вах.*

Ріжо́к, ро́жок, *m.* *dim.* s. *Ріж*; — до кова́к, Wursthorn, *n.* Wurstbügel, *m.*

Ріжу́ха, *f.* s. *Жеру́ха.*

Різь, *f.* s. *Різа́на*; 2) Schneiden im Leibe. *Мі.* II. 35. 3) *pl.* *ризи* Arabesken, *pl.* 4) Art Fischernetz. *B.*

Різа, *f.* *He.* *Др.* s. *Різа* II.?

Різа́к, *m.* Spaltklinge, *f.* Schlachtmesser, 2) Grabstichel, Meissel der Bildhauer, *m.* *Пис.* 3)* Einer der die Antwort nie schuldig bleibt; *E.* der in einer Sache sehr geübt, s. bewandert ist; 4) Gemeine Wasser-Aloë (*Stratiotes Aloides*), *Пис.* 5) — стено́вий, Sichelkraut, *n.* (*Falcaria Rivinii*) *Пис.*

Різа́нь, *f.* †50 ster Theil der *Гривна*.

Різа́не, *n.* Schneiden, *n.*; — в че́реві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *n.*; — в міху́рі Blasenstich, *m.*

Різа́йна, різня́, *f.* Schlächtereі, Metzerei, *f.* Blutvergiessen, Blutbad, *n.* 2) Fleisch, *n.* *Пар.* 3) Bauchschmerz, *m.*; 4) *Ос.* (61) XII. 47. s. *Харківщина*.

Різа́нка, *f.* s. *Локшина, локша*; 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).

Різа́ть барвильник, *m.* Färberschar-*te, f.* (*Serratula tinctoria*).

Різа́ти, *v.* *a.* schneiden; sägen; schnitzeln; schlachten; різе в животі es reißt im Leibe; — в долоні mit d. Händen klatschen. [*zen.* + *Б.*

Різа́чка, *f.* schneidende Bauchschmer-

Різьо́ба, *f.* Schnitzwerk, *n.* die geschnitzte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauerkunst, *f.*

Різьо́йти, різьо́увати, *v.* *a.* *К.* schnitzen, meisseln.

Різьо́яр, *m.* Schnitzer, Bildhauer, *m.*

Різьо́рство, *n.* Bildhauerkunst, Bildhauerei, *f.* [lebensvoll, wacker, tüchtig.

Різьо́й, *a.* munter, aufgeweckt, frisch,

Різьо́ість, *f.* Munterkeit, Frische, *f.* Spannung, *f.* (d. Muskel) *Ил.*

Різьо́а, *f.* s. *Різка*. [дество Христо́во.

Різьо́в, *n.* Weihnachten, *pl.* s. *Рожд-Різьо́вний, різьо́вський, a.* Weihnachts-, і свята, s. *Різьо́в.*

Різьо́вка, *f.* s. *Пала́нка*. [13.

Різьо́нь, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.* *Wgr.*

Різьо́ць, *m.* Grabstichel; Meissel der Bildhauer, *m.* Wirkeisen, Wirkmesser, *n.*; 2) — тіго́вий, Teigrädchen, *n.*

Різьо́, (різче, ріще), *n.* *coll.* Reisholz, Reisig, *n.* *Пар.* [(*Carex*).

Різьо́ка, різо́ка, *f.* Riedgras, *n.*

I. Різьо́ка, *f.* Ruthe, *f.*; Ruthenstreich, *m.* 2) *dim.* s. *Різа*. [P. II. 27.

II. Різьо́ка, *f.* Krume, Brodkrume, *f.* Різьо́кий, *a.* grell; scharf, schneidend, * entschlossen, scharf.

Різьо́кість, *f.* Grellheit, Schärfe, *f.*

Різьо́нь, *f.* Unterschied, Gegensatz, *m.* Divergenz, *f.* *He.*

Різьо́к, *m.* Ч. II. 309?

Різьо́ний, різний, *a.* bunt.

Різьо́ник, *m.* Schlächter, Metzger, Fleischhauer, *m.* 2) blutiger Kampf *Ф. Поез.* (62) 134. 3) різні́к, *d.* різни-чок, *m.* Schnitt, *m.* Stück *n.* Krume, *f.* (хлі́ба). *Фр.* 4) Hornblatt, *n.* (*Ceratophyllum demersum*).

Різьо́йти, *v.* *n.* *He.* nicht stimmen, nicht harmonieren.

Різьо́цький, *a.* Schlacht-, Metzger-.

Різьо́цьтво, *a.* Fleischerhandwerk, *n.*

Різьо́ця, *f.* Schlachthof, *m.* — haus, *n.* Schlachtbank, *f.*

Різьо́чити, *v.* *a.* Fleischerhandwerk treiben, Fleischhauer sein.

Різьо́чук, *m.* Fleischerknecht, *m.*

Різьо́во, *adv.* *Me.* 51 nach allen Seiten, auseinander; verschieden; besonders, vereinzelt, einsam. [*m.*

Різьо́во́ло́с, *m.* Misston, Missklang,

Різьо́во́ло́сий, *a.* mit verschiedenen, vermischten Stimmen, *См.*

Різьо́ді́р, *m.* Kronenkoralle, *f.* (*Heteropora*). *B.*

Різноріччя, *n.* Гол. різноріччя, *f.* Mannigfaltigkeit der Laute, *f.* Різноколірний, *a.* verschiedenfarbig, *Ст.*

Різноколірний, *a.* buntfarbig, *Ле.*

Різнолю́дний, *a.* КУ. mit verschiedenen Leuten.

Різно́мба, *f.* Abart der Sprache, *f.* Idiom, *n.* Mundart; Redart, *f.* Пар.

Різно́річчя, *n.* s. Різномба.

Різно́рідний, *a.* fremdartig, *s.* Різнорідний.

Різно́рідність, *f.* Fremdartigkeit, *f.*

Різно́сть, *f.* Verschiedenheit, Abart, *f.* Гол.

Різнофа́рбовий, *a.* bunt. I. II. 23.

Різноцвѣтка, *f.* Wein. einer bunten Blüte. I. II. 30.

Різно́ти, різно́ти (Кч. 395), *v.* a an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen; treffen.

I. Різня́, *f.* Gemetzel, Morden, *n.*

II. Різня́, *f.* Unterschied, *m.* Uneinigkeit, *f.* Zerwürfnis, *n.*

Різно́ваник, *m.* s. Фаргѹх, Weiberrock mit gestickter Borte. [kresse, *f.* Різоватка, *f.* — морска, Meer-Різо́ха, *f.* Kresse, *f.* (Lepidium).

Різо́н, *m.* Schlächter, Raufbold; Reptomist, *m.* 2) § schlechter Arzt. [В-Різо́ха, різю́ля, Riedgras, *n.* (Carex).

Різо́ці, *pl.* rundes Werkstück zum Aushöhlen der hölzernen Löffel.

Різо́чкб, *n.* s. Різо.

I. Рі́й, *gen.* ро́я, *m.* Schwarm, Bienenschwarm, Bienenflug, *m.*

II. Рі́й, *m.* рі́йнийця, *f.* s. Лосо́на, Комьча́к, Вол.

Рі́йка, рі́йба́, *f.* Schwärmezeit *f.* der Bienen), Schwärmen, *n.*

Рі́йний, *a.* schwärmend; reich an Bienenschwärmen, günstig für B. (рік &) *adv.* рі́йно (в па́сці) Кол. I. 99.

Рі́йний, *m.* s. Розхі́дник.

Рі́йнийця, рі́йничка, *f.* Schwarm-sack, *m.* — netz, *n.*; Korb in welchen man den Bienenschwarm einstreicht, *m.*

Рі́йта, ро́ята, *f.* Haufe *m.* Schaar, *f.* Rote, Abtheilung, *f.* В. Нав.

Рі́к, *gen.* ро́ку, *m.* (*pl.* ро́кі, лі́га, *gen.* *pl.* ро́ків, рі́к: сім рік sieben Jahre) Jahr, *n.* ро́ку бо́жого im Jahre des Herrn; так рік, рік то́му es ist

jetzt ein Jahr; на без рік, на-рік, übers Jahr, künftiges Jahr; що д́ругий рік alle zwei Jahre &; а ро́ку в рік, від ро́ку до ро́ку von Jahr zu Jahr; рік від ро́ку, рік в рік, що ро́ку Jahr ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік ein Jahr später, nach einem Jahre; зі́йти в ро́ку в службі inmitten des Jahres den Dienst verlassen; — свя́тий Jubeljahr, *n.* Пар.; — ме́довий Flitterjahr, *n.* — го́лодний Missjahr, *n.*; — ві́ддава́ти Todtenamт nach einem Jahre halten, s. По́минки (в рік); 2) *pl.* ро́ки Landgerichtstermin, *n.*

Рі́ка́, *f.* Fluss, Strom, *m.*

Рі́кля, *f.* alterthümliche Weibertracht (an der Brust ausgeschnitten) *Мл.*

Рі́коме́т, *m.* рі́коме́гця, *f.* рі́коме́тнице, *n.* s. За́рінок. [*f.* Пар.

Рі́копла́вство, *n.* Flussschiffahrt; Рі́кроч́ний, (-рі́чн), *a.* alljährlich, Jahr ein Jahr aus. КУ.

Рі́льний, *a.* Acker-, — е́ госпо́дарство Ackerbau, *m.*

Рі́льни́цький, *a.* des Ackermanns; Ackerbau, Feldbau. [bau, *m.*

Рі́льни́цтво, *n.* Ackerbau, Land-Рі́ля́, *f.* Acker, *m.* Feld, *n.*

Рі́мнати́, *v.* a. рі́мний, *a.* — но, —не́нько, *adv.* s. Рі́внати́, &. [сти.

Рі́мува́ти, *v.* a. s. Грі́мати, Кля́-Рі́нь, рі́нячина, *f.* Gerölle, *n.*; Schotter, *m.*; grober Flusssand.

Рі́нда, *f.* s. Ру́батка. Фр.

Рі́нде́, *n.* abgetragene, zerfetzte Kleider; рі́нда́вий, *adj.* zerfetzt, zerlumpt.

Рі́нець *m.* Ваг. s. Рі́пак.

Рі́ник, *m.* Quendelblättriges Sandkraut (Arenaria sepillyfolia).

Рі́ністи́й, рі́ний, *a.* mit рі́нь bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *n.*

Рі́ніско́, *n.* Grandablagerung, *f.* Рі́ня́к, *m.* Rollstein, *m.* Kies, Kieselstein, *m.* Gerölle, *n.* [Gerölle.

Рі́няковати́й, *a.* wie Rollstein, als Рі́ня́ний, *a.* Гол. III. 554. s. Рі́ністи́й.

Рі́па, *f.* (сі́ла рі́па) Rübe, *f.* Rübenkohl. *m.* Weisse Rübe, (Brassica rapa)

В. 2) Kartoffel, (=бу́ра-) В. 3) s. Рі́па.

Рі́пак, *m.* Rapps, Rappskohl, *m.* (Brassica napus).

Ріпати ся, Risse, Sprünge bekommen, rissig werden, s. Порепати ся.

Ріпачиня, *n. B.* Stengel des ріпак.

Ріпачнієско, *n.* das Feld, wo ріпак gepflanzt wurde, *B.*

Ріпенік, *m.* ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. *B.*

Ріпиця, *f. s.* Ріпак. 2) — рільня Аckerrettig, Hederich, Heerk, *m.* (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, *f.*

Ріпка, *f. dim. s.* Ріпа; кубок-ріпка Trinkglas in Form einer Rübe *Kч. 43.*

Ріплиця, *f. Synarta. B.*

Ріпльятка, іавязка, *f. B.* (Echinopspermum lappula).

Ріпник, *m.* Arbeiter im Naphtastollen (*vgl. ропá*) & 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina) *B.*

Ріпницький, *a.* des ріпник.

I, Ріпниця, *f.* Arbeiterin beim Heraus schaffen des Petroleum u. drgl. 2) *s.* Мазницья.

II Ріпниця, *f. s.* Гірчяця.

Ріповатий, *a.* rübenförmig.

Ріпочка, *f. dim. s.* Ріпа.

Ріп'як, (-як) ріпек (éx), *m.* Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).

Ріп'ячок, *m.* Leberklette, *f.* (Agrimonia eupatoria).

Ріса, ріса, *f.* Falte, *f.* ріси розпустиги entfalten. ріс'я *pl. R. 43. Ol. 5.* üppiger Schmuck des Hochzeitskranzes; Wa 5 вінець з рісами. 2) Wasserfaden, *m.* (Conferva).

Ріс'яти, ріс'яти (*B.*), рісувати, *v. a.* in Falten legen, falten; — ся sich in Falten legen, in F. herabfallen.

Ріска, *f.* Wasserlinse, *f.* Entenflott, *n.* (Lemna), 2) Ppropfreis, *n.* 3) *dim. s.* Росá. Tautröpflein, *n.*

Рісл'як, *m.* Rohrkäfer, *m.* (Donacia) *B.*

Ріонедеватий, (-ниц-), *a.* gewimpert. [lich, dicht.

Рісний, *a.* häufig, zahlreich; reich-

Рісник, *m.* Sonnenthan, *m.* (Drosera).

Рісниця, *f.* Augenwimper, *f.*

Рісно, *adv.* faltig, faltenreich, 2) reichlich, dicht.

Ріснотá, *f.* Fülle, Dichte, Dichtheit, *f.* Menge, Reichlichkeit, *f.* reichlicher Ertrag.

Рісоватий, *a.* wimperig. *B.*

Рісочка, *f.* (рісочка?) *He (MB. 16)* Schnitt, *m.* Stück, *n.* 2) *dim. s.* Р'сá.

Ріст, *gen. рóсту, m.* Wachsthum, *n.* Wuchs, *m.*; Taille, *f.*

Рісти, *v. a.* *Оц.* гр. 98 s. Стріп'ти.

Рістня, *f.* Vegetation, *f. B.* [*m. MIII.*

Рістóк, *m.* Spross, Trieb, Schössling,

Рісточки, *pl. dim. Me. 2.* Wuchs, *m.* Gedeihen, *n.*

Ріт, *m. K. s.* Рот.

Ріта, *f. s.* Рійта.

Ріти, *v. n.* fliesen.

Рітниця, *f.* Ackersternkopf, *m.* (Knautia arvensis). *Пар.* [stückerei.

Ріцькі, *pl.* Art Muster der Leinen-

Річ, *f.* Sache, *f.* Ding, *n.* Gegenstand *m.* That, Handlung *f.* Geschäft,

n. Pflicht, *f.* недóбра річ keine schwere Sache, leicht *Ос.* (61) IV. 34; — по-

дідична Erbstück, *n.* *Пар.* от и в тому річ darum geht es eben hauptsächlich, es liegt daran h. *ВВ.* 2) Rede;

Sprache *f.* Inhalt, Text, *m.* — изняти=

почати мову *H.* 253; на сю річ auf d. Thema, *+M.*; річей зостати ся, ли-

шити ся *P. II.* 138. die Sprache verlieren.

Річ'евий, *a.* gegenständlich, Sachen —; sachlich, real; inhaltsreich.

Річ'евість, *f.* Gegenständlichkeit, *f. Пар.*

Річенька, -ечка, *f. dim. s.* Річá.

Річ'ивість, *f.* Wohlredenheit, *f.*

Річ'иско, -чище, *n.* (verlassenes) Flussbett, *n. P. I.* [inhaltsreich, *Пар.*

Річ'истий, *a.* flussreich. *Пар.*; 2)

Річка, *f.* Fluss, *m. K.*; *dim. s.* Річá.

Річковий, *a.* *M. II.* 74. Fluss-

I. Річний, *a.* Fluss-; 2) concret,

sachlich *Пар.*; 3) beredt, beredsam.

II. Річний, *a.* jährlich, Jahres-

jährig.

Річнийця, *f.* Jahrestag, *m.* Jahresfest, *n.*

Річність, *f.* Beredsamkeit, *f.*

Річн'я, *pl.* річн'ята, *n.* ein jähriges

Thier. *s.* Річн'як.

Річн'як, *m.* Jährling, *m.*

Річ'ина, *f. KV. dim. s.* Річка.

Рішенець, *m. Kч.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.* entscheidende Thatsache, *Ст.*

Рішене, *n.* Entscheidung, *f.* Entschluss, Beschluss, *m.* Erledigung, *f.*

Рішетичіна, *f. s.* Решетина.
 Рішійво, *adv.* entschieden, fest, *Зг.*
 Рішійльність, *f.* Entschiedenheit, Festigkeit, Entschlossenheit, *f. ВШ.*
 Рішіймість, *f.* Entschlossenheit, Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Gefasstheit, *f.*
 Рішиніць, *m. Ал.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.; 2) Ос.* (61) IX. 179, Resultat, Ergebnis, *n.*
 Рішііти, рішіати, *v. a.* entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. sprechen, den Ausspruch thun; beschliessen, e. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. *P.* II. 49, zurücklassen; 3) vergeuden *Кв.* II. 257; — ся entschieden werden, sich entschliessen, e. Entschluss fassen; — чого sich einer Sache begeben; *пртс.* рішійний, entschieden, erledigt, ausgemacht.
 Рішійчий, рішійчий, *a.* entscheidend. [*Фр.*]
 Рішійчість, *f.* Entschiedenheit, *f.*
 Ріще, *n.* Reissig, Reissholz, *n.* Ruthen, *pl.*
 Ріщик, *m. Ос.* (62) I. 52.?
 Роб, *m. plur.* роби *Ч.* III. 82 das abgesondert stehende Paar im Spiele Хрещик; 2) *pl.* Angelegenheiten, *pl.* *Ос.* (62) I. 60. [*Arbeiterin, f.*]
 Роба, *f. Н.* 47. Sklavin, Dienerin,
 Робак, *d.* робачок, *m.* Wurm, *m.; pl.* робакі *s.* Глиста.
 Робачковатий, *a.* wurmförmig.
 Робійня, *f. Ст.* с. Рабія.
 Робійти, *v. a.* arbeiten; thun, machen; verfertigen; — поле, bebauen *Фр.*
 Робільний, *a.* Fabriks-. *subst.* -ник, *m.* Fabriksherr, Fabrikant, *m. Пис.*
 Робільникувати, -ничати, *v. a.* herstellen, fabricieren.
 Робільня, *f.* Fabrik, *f. Пис.*
 Робівечко, *n. dim.* *s.* Робівече (Робівече) *Ч.* III. 109.
 Робітка, *f. dim.* *s.* Робота.
 Робітний, *a.* arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Werktag, Werktag, *m. s.* Робучий.
 Робітник, *m.* Arbeiter, *m.; -ця, f.* — in, *f.* Tagelöhnerin, Arbeitsfrau, *f.*
 Робітність, *f. Кл.* Emsigkeit, *f.*
 Робість, *m.* [stätte, *f.* Laboratorium, *n.*
 Робітня, *f.* Arbeitszimmer, *n.* Werk-
 Робкатий, робковатий, *a.* benarbt,

narbtig, *s.* Рябій.

Роблене, *n.* Arbeit, *f.* Thun, Herstellen, *n.; 2) s.* Кіснене, Guhr, *f.*
 Робляти, *v. a.* viel wiederholt arbeiten.
 Робок, *gen.* робка (рубк) *m.* Narbe, *f.*
 Робом, *adv.* auf die Art. *Пис.*
 Робота, *f.* (роб, *m.* роба, *f.* *Зак. Пис.*) Arbeit, Leistung, *f.* Geschäft, *n.* Beschäftigung, *f.; — майстерка* Meisterarbeit, *f.* Meisterstück, *f.; — красіна* Rahmnähterei, *f.; — в заперті, під запором* Clausurarbeit, *f. Пар.; — (у пчл)* Wadenbau, *m.; — набирана* eingelegte Arbeit, *Пар.; 2) Фаçon*, Art u. Form der Arbeit.
 Роботати, *v. a. М.* arbeiten.
 Роботізна, *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*
 Роботіця, *f. gew. pl.* Frohnarbeit, *f.*
 Роботлівий, (-ігл-), *a.* emsig, arbeitsam. [*s.* Робітниця.
 Роботуха, (юха), *f.* Arbeiterin, *f.*
 Роботяга, *m.* der Arbeitsame *P. I.* rühriger Arbeiter, *Ш.* I. 281.
 Роботячий, (-чий), *a.* arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [*Arbeits-*]
 Робочий, *a.* zur Arbeit bestimmt,
 Робурні, *pl. Ч.* V. 1142.?
 Робучий, *a. s.* Робчий. [*sigkeit, f.*]
 Робучість, *f.* Arbeitsamkeit, *Ем-*
 Робень, рвінь, *f.* Ebene, *f.* Flachfeld, Flötz, *n.* Gefilde, *n.; Spiegel, m.* Niveau, *n.; — водяна* Wasserpass, *m. Пар.*
 Ровеністий, *a.* fast flach, eben, *У.*
 Ровесний, *a.* im gleichen Alter, gleichjährig; *adv.* -но gleichzeitig *ОБ.*
 Ровесник, *m.* Altersgenosse; Zeitgenosse, *m.* -ниця, *f.* — in, *f.*
 Ровіць, *gen.* ривця, рівчик, *m.* Grübchen, Grublein, *n.* kleine Rinne.
 Ровта, *f.* Abtheilung, Militärabtheilung (zur Verfolgung der опійшка); ровту збивати zusammenbringen, formieren, *s.* Рота, Рійта. [*aegyptiacus*].
 Рогавіця, *f.* Hornvipер, *f.* (Cerastes
 Роган, *m.* Kriegshorn, *m.*
 Рогатізна, (-йна), *f.* Hornvieh, *n. Кл.*
 Рогатий, *a.* gehört, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -силлогізм *He.* Syllogismus cornutus; 2) eckig.
 Рогатіна, *f.* Jagdspiess, *m.*
 Рогатіця, *f.* Hornfisch, *m.* (Bali-

- stes vetula). [Sperre, Barriere, *f.*
 Рогатка, -ачка, *f.* Schlagbaum, *m.*
 Рогач, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus). *Пол.*; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Ochsen; 4) Feuergabel, *f.* ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, *P. I. 3.*
 Рогачики, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ.* [2] Hornhaut, *f.* *Ил.*
 Рогівка, *f.* Fischbein, *n.* Barte, *f.*;
 Рогівник, *m.* -йський, der echte Johannisbrodbaum (Ceratonia siliqua) *Вол.*
 Рогівня, *f.* Mundstück aus Horn am Dudelsack.
 Рогів, рогів, *m.* -баз, Scirpus palustris, *Пис.*; 2) Typha angustifolia, *Пис.*
 Роговатий, *a.* hornig, hornartig.
 Роговць, (-йк), *m.* Hornstein, *m.* *Вол.*
 Роговий, *a.* hörnern; 2) Horn; -а худоба Hornvieh, *n.* роговє *s. a. n.* † Art Abgabe vom Hornvieh.
 Роговця, *f.* Hornhaut, *f.* [nig.
 Роговіт, тур-, *R. V. II. 34.* starkhör-
 Роговник, *m.* Hornarbeiter, *m.*
 Рогожа, *f.* Matte, *f.*
 Рогоженьок, *dim. m.* Attrib. des місяць, von dem sichelförmigen („gehörnten“) Monde, nur im *Vocat.*
 Рогожка, *f.* рогожина, *f.* Flechte Binse, (Scirpus lacustris), *f.*; 2) Matte, *f.*
 Рогожник, *m.* Mattenflechter, *m.*
 Рогозовий, *a.* aus Schilf od. Binsen.
 Рогоз, рогун, *m.* Hahnrei, *m.* *Пар.*
 Роголька, *f.* *s.* Водорішник.
 Роголя, *f.* *e.* Kuh mit grossen Hörnern; 2) *pl.* роголі eiserne Mistgabeln, *s.* Ірлі.
 Рода, *f.* *W.* *s.* Природа.
 Родак, *m.* Verwandter, *m.* *Мі. II. 242.*
 Родженє, *n.* Erzeugung, Zeugung, *f.*; Gebären, *n.*
 Родзіннок, *m.* Rosine, *f.*
 Родиво, *n.* *Ч. II. 564.* Gebärzeit, Geburt, *f.* на родіві bei der Geburt.
 Родилець, *m.* *s.* Родич, родітель.
 Роділя, *f.* *Сб. I. 351.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* *Др. с. 377.*
 Родімець, *m.* Landsmann, Mitbürger, *m.* scherzweise: Teufel, *m.* *Ал.*; 2) Epilepsie, *f.* *Пис.*
 Родимий, *a.* angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, *Н. 4.* значок — Muttermal, *n.* родимее *s. a. n.* das
- Angeborene, Muttermal, *n.* *Ос. (62) VIII. 14.*; 2) *s.* Урожайний.
 Родимість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.* *Госп. 54.*
 Родимка, *f.* Muttermal, *n.*
 Родина, *f.* Familie, *f.* Verwandte, *pl.*; 2) Geburtsort, *m.* Heimat, *f.*; 3) seinesgleichen жені ся з своєю родиною (Volkslied).
 Родіни, (*dim.* родінки *Н. 184.*), *pl.* Niederkunft, Entbindung, *f.*; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, *n.* Geburtsfeier, *f.* *Кол. I. 208.* [Familien; heimatlich.
 Родінний, родінній, *a.* Geburts-; Родінність, *f.* Verwandtschaft, *f.* — крєвна Blutsverwandtschaft, *f.* *К.*
 Родінство, *n.* *s.* Родінність, *Др.*
 Родітель, *m.* Erzeuger, Vater, *m.* *pl.* родітелі, (родільці *Пис.*) Eltern, *pl.* *М. II. 161.* [*f.* *Цу.*
 Родітелька, *f.* Gebärerin, Mutter, Родітельський, *a.* elterlich; väterlich.
 Родіти, *v. a.* gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; *пртс.* родивший ся по смерті вітця der Nachgeborene, Posthumus, *m.*
 Родич, *m.* Erzeuger, Vater; *pl.* 1) родичі die Eltern; 2) *P. I. 74.* leibliche Brüder; 3) Verwandte *pl.* 77.
 Родичка, *f.* Gebärerin, Schöpferin, *f.* *Мог.*; 2) Verwandte, *f.*
 Родіш, *m.* Landsmann, *m.*
 Роділя, *f.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* Erzeugerin, *f.* *Пар.*
 Родливий, *a.* fruchtbar.
 Родний, *a.* *s.* Плодний.
 Родник, *m.* Quelle, *f.* *С. I. 50. II. 13. Гол.*
 Родні, *f.* *Ч. IV. 580.* *s.* Родина.
 Родовід, *pl.* Ahnenableitung, *f.* Ahnentafel, *f.*
 Родовий, *a.* Geburts-, Geschlechts-; Stamm-, -а земля *Кч. 198* zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -є право Ahnenrecht, Erbrecht, *n.*; 2) zeugend, Zeugungs-, (член).
 Родовик, *m.* Landsmann, *m.* † *Б.*; 2) Familienhaupt, *n.* *К.*
 Родовитий, *a.* Leib-; 2) *s.* Родимий; 3) von vernehmem Geschlecht.
 Родовище, *n.* Geburtsort, *m.* *P. I.*
 Родовід, *gen.* -вду, *m.* Geschlechts-

register, *n. s.* Родопісь.

Родовласний, *a.* allodial, freieigen, -е добрѣ Allodialgut, Freigut, *n. Нар.*

Родопісь, *f.* Genealogie, *f. adj.* родопісний, genealogisch.

Родослбвний, *a.* -дерево, таблиця & *s.* Родопісний.

Родувати, *v. a.* generalisieren, *Ил.*

Родючий, (-ющий), *a.* fruchtbar.

Родючість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.*

Роевий, *a. Не.* (Пр. IX. 98) -а сукня?

Роевний, (-ивн-), *m.* Hauswurz, *f.* Hauslauch, *n.* (Sempervivum tectorum),

Рож, *m.* Roggen, *m.* [Вол.]

Рож, *f.* Rose, *f.* (Rosa); -дика Feldrose, Hundsrose, *f.* (R. canina); -чорна, Pappelrose, *f.* Stockrose, *f.* (Althea rosea); -століста Centifolie, Gartenrose, *f.* (R. centifolia); 2) Rosette, *f.* (als Verziehung); 3) рож, ружа, Rothlauf, *m.* heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, *f.* (Erysipelas).

Рожай, *m.* Макс. *n. o. n.* 13. Gedeihen, Leben, *n.*

Рожана, *f.* rōthliche Kuh.

Рожанка, *f.* (Rhodiola rosea). *B.*

Рожати, *v. a.* *R.* *s.* Родити.

Рожевий, рожаний, рожовий, *a.* Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.

Рожевити, *v. n.* sich rosig röthen.

Рожевітка, *f.* Rose, *f.* *Ф.*

Рожен, *gen.* ріжна, *m.* Bratspiess, *m.*; 2) *s.* Граблиско.

Роженъ, *gen.* рожня, *m. s.* Віла; 2) *pl.* рожні vier dicke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.

Роженія, *f.* Wöchnerin, *f.* *Др.*

Роженочка, *f. dim. s.* Рож, *КС.* (83) II. 368. [(Rosiflorae).]

Рожевіти, *pl.* Rosenblütige, *pl.*

Рожечка, *f. dim.* Röschen, *n. s.* Рож.

Рожівка, *f.* Ч. IV. 280. *s.* Рожечка.

Рожівний, *a.* *Me.* 300. Rosen —

Рожки, *pl.* Johannisbrod, *n.*; 2) Mutterkorn, *n.* (Sclerotium clavus). *Пис.*

Рожковець, *m.* Johannisbrodbaum, *m.* (Ceratonia siliqua).

Рожник, *m.* Antennularia, *B.*

Рожок, *m. dim. s.* Ріжок.

Рожобний, *a.* leiblich; 2) geboren, *Пис.*

Рожопертий, *a.* rosenfingerig, *Кл.*

Рожоустий, *a.* mit dem rothen Mädchen, mit dem Rosenmädchen, *BIII.*

Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. *Мі.* IV. 242. 243.

Розалія, *f.* Caragana. *B.*

Розабка, *f.* *Д.* *s.* 398. *e.* Gattung der Бабка (Воробка).

Розбагати, *u.* -ся *s.* Забагати.

Розбайкувати, (-байкати), *v. a.* § когѣ у. когѣ що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.

Розбайбрити ся, (розма-, розмагор-), *И.* 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren. [dern kommen.]

Розбалакати ся, recht ins Plau-

Розбалувати, *v. a. gr.* *C.* I. 25. verzärteln, verziehen.

Розбарвити, *v. a.* entfärben, *Нар.*

Розбаркати, *v. a.* *e.* Verzagenden, Verzweifelnden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, *Ф.* [f. *ОП.*

Розбач, *f.* розбаче, *n.* Verzweiflung,

Розбентжити, *v. a.* auseinanderwerfen, — wühlen.

Розбестити, *v. a. s.* Розпестити, *См.*

Розбестия, *m.* Ч. V. 410. Erzschelm, *m.* Bestie, *f.*

Розбештувати, *v. a.* *Ос.* (62) I. 72. zum schmähhlichen Verfall bringen, verderben; — ся *s.* Розледащити.

Розбивач, *m.* *Та.* I. 139. der auseinander schlägt, -reisst.

Розбіранє, *n.* Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, *n.*; Auseinandersetzung, *f.*

Розбирати, *v. a.* auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kritisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, + *М.*; 5) — собі sich erlauben; 6) *impers.* розбрало менє hat mich ausser sich gebracht; *b)* vom krank werden.

Розбичач, (-іп-), *m.* Zerleger, Anatom, Untersucher, *m.* *Т.*

Розбитє, *n. s.* Розгрома.

Розбити, розбивати, *v. a.* zerschlagen, einschlagen, zerschmettern; auseinanderreiben; — на дорозі, на морзі

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, та́бор, на́мет ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette zuschlagen *C. I. 102*; — ся sich — 1); 2) sich eiern.

Розбі́тки, *рл.* корабля, *Wrack, n. Пар.*

Розбі́тний, *а. Ос.* (61) VII. 14.?

Розбіша́ка, *т.* Räuber, Strassenräuber, *т.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розбіша́цький, *а.* räuberisch.

Розбіша́цтво, *н.* Räuberei, *ф.* Raub, Strassenraub, *т.*

Розбіша́чиха, *ф.* Räuberweib, *н.*

Розбіши́вна, *ф.* Räubermädchen, *н.*

Розбі́г, *т.* T. Auseinanderlaufen, *н.*; 2) Anlauf, *т.*

Розбі́гати ся, розбі́чи ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розбі́гну́ти ся, *с.* Розто́пнати ся.

Розбі́гівско, *н.* Auseinanderlaufen, *н.* [divergierend.

Розбі́жний, *а.* auseinanderlaufend,

Розбі́жність, *ф.* Auseinanderlaufen, *н.* Divergenz, *ф.* T.

Розбі́й, *ген.* -ою, *т.* Raub, Strassenraub, *т.* Räuberei, *ф.*; 2) *мет.* Räuber, *т.* B. [*т.* Räuber, Wegelagerer, *т.*

Розбі́йник, (*дим.* розбі́йничок).

Розбі́йні́цтво, *н.* *Оз.* Räuberei, *ф.*

Розбі́йни́ця, *ф.* Raubmörderin, *ф.*

Розбі́йни́чий, *а.* Raub-, Räuber-

Розбі́йський, *а.* Ч. V. 737. *с.* Розбі́йний. [berei, *ф.* Mord, *т.*

Розбі́йство, *н.* *Ст.* Raub, *т.* Räu-

Розбі́ль, *ген.* -о́лу, *т.* Erkrankung, *ф.* das schwere Erkranken.

Розбі́р, *ген.* -о́ру, *т.* Zerlegen, *н.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *ф.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *ф.*; 2) Unterschied, *т.* Wahl, *ф.*; 3) Eigenart, Gattung, *ф.* Schlag, *т.* *ОП.* [*Term.*]

Розбі́рка, *ф.* Auflösung, *ф.* (*musik*

Розбі́рний, *а.* verständig, systematisch, ordentlich *ОП*; — *adv.* -но, deutlich, präcis, +*Б.*

Розбі́рниця, *ф.* Analytik, *ф.* *Пар.*

Розбі́рничий, *а.* analytisch, *Пар.*

Розбі́рчивість, *ф.* Delicatesse, *ф.* *Пар.*

Розбі́сити ся, розбі́снувати ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розбі́со́цький, Ч. V. 1012. розбі́со́вський, *а.* *augm.* teuflisch, *с.* Бісо́вський. [verkünden, *Кн.*

Розблагові́стити, *в. а.* allgemein

Розблєск, (-иск), *т.* *Фр.* strahlender Glanz, Schein, *т.*

Розблєскувати ся, erglänzen.

Розбóвтати, *в. а.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розбóвток, *т.* ein Ei, dessen Weisses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung *К.*

Розбогати́ти, *в. н.* reich werden.

Розбóла, *ф.* *Гол.* III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *т.* *Кол.* II. 123. [kranken.

Розболі́ти ся, krank werden, er-

Розбóр, *т.* Kategorie, *ф.*

Розбóрка, *ф.* Scheiden, Sortieren, *н.*

Розбóркати, *в. а.* Розкíнути.

Розбóровий, *а.* Theilungs —, *н.* *Пр*⁴. VIII. 70. *На.* [*н.* (Streitender).

Розборóна, *ф.* Auseinanderbringen,

Розбороні́ти, -ня́ти, *в. а.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбóрсати, *в. а.* *aufknacken, *н.*

Розбóрнячко, *н.* *дим.* Ч. V. 623. Schlägerei, Misshandlung, *ф.*

Розбóрат, *т.* Bruch mit jmdm, *т.* Aufhebung der Freundschaft, *ф.* Trennung, Entzweiung, *ф.*

Розбóратати, *в. а.* verfeinden, entzweiern; — ся з кимось sich entzweiern, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбóрехати, *в. а.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбóрикати ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; scheu werden.

Розбóрїсти, розбóрїти, *в. а.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Розбóрїд, *т.* в розбóрїд, zerstreut, *Фр.*

Розбóрїлий, *а.* всестóронно — allseitwendig, *В.*

Розбóрєнє, *н.* Entwaffnung, *ф.*

Розбродити ся, seine Knospen öffnen, *Зг.*

Розбувати ся, розбути ся, *Ме.* 240. s. Розаувати ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбудіти, розбуджувати, *в. а.* wecken, auf-; — ся, erwachen.

Розбурикати, *в. а.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst* розбурикаве, *п.* Zerstörung, *ф.*

Розбурити, *в. а.* zerstören, demolieren.

Розбути, *в. н. У.* ausgelassen

Розбухати, розбухнути, *в. н.* aufquellen, *Под.*; schwellen, stretzen; *adj.* розбухлий, aufgequollen, *Под.*

Розбушувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбуяти, *ц.* — ся, übermüthig werden; ausschweifen, lustig leben; ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (*в.* Gewächsen).

Розваг, *т.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *ф.* в розвагом bedächtig, behutsam.

Розвага, *ф.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *ф.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreuung, Unterhaltung, *ф. I. C. 45. Oc. (61) IX. 43.*

I. Розвадити, *в. а. Кв. I. 171. s.* Розважити, beruhigen.

II. Розвадити ся, *пол.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розважанє, (*женє*), *п.* Betrachtung, Erwägung, *ф.* das in Betrachtziehen, *с.* Розвага.

Розважати, розважувати, розважити, *в. а.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwiegen; 3) ко́б, trösten, beruhigen.

Розважливий, *а.* beschwichtigend; bedächtig, *ВВ.*

Розважний, *а.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt. [*ва́ли, Мл.*

Розва́л, *т. КУ.* Trümmer; *пл.* роз-

Розва́лина, *ф.* Einsturz, *т.*; *пл.* розва́лини Trümmer, Ruinen, *пл.*

Розвалити, *в. а.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreißen; zerschlagen: го́лову ко́му; — ся auseinanderfallen, — gehen, *III. I. 47;* einstürzen; 2) müßig daliegen, faulenz, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розваліще, *п.* Abgrund, *т.* Kluft; Ruine, *ф. У.*

Розва́льні, *пл.* Art grosser Schlitten. Розва́льнува́тий, (*-ві́льн-*), *а.* breit gespreizt, *в.* gestreckt, *+М.*

Розва́ля, *п. пл. с.* Розва́лини, *Мл.*

Розва́люже́ний, *а.* ausgelassen.

Розва́р, *т.* siedende Brühe, *У.*; 2) *с.* Ябча́нка.

Розва́рити, розва́рувати, *в. а.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Кух.*

Розва́денє, *п.* Anzucht, *ф.*; 2) Trennung, *ф.* Resolvieren, *п. с.* Розва́д.

Розва́лича́ти ся, grossthun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розва́льмо́жити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розва́редіти, розва́реджувати, *в. а. С. I. 246.* die Wunde aufreißen.

Розва́редува́ти ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Пис.* [*фен.*; 2) theilen.

Розва́речі́, *в. а.* auseinanderwer-

Розва́рну́ти, розва́рати, *в. а.* auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, *с.* Розва́літи ся 2).

Розва́рстий, *а.* geöffnet, aufgethan.

Розва́ртіти, розва́рчувати, *в. а.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Ме.* 210. auswickeln. [*freudenvoll, frohsinnig.*

Розва́селє́нький, *а.-і* о́чи *Л. 161.*

Розва́селі́ти, розва́сєлювати, розва́сєля́ти, *в. а.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden. [*II. 117.*

Розва́сниця, *ф. с.* Розва́сниця, *Кол.*

Розва́сти, розва́діти, (*-ва́джу, -ва́диш*), *в. а.* führen, anzeigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, schlichten (Streitende); 3) сад, па́сїку, газдіветво́ & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; о́гнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * — ко́му щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (*то́ску*) *КС. VIII. 269.* lindern, beschwichtigen; 5) verhältnisseln, *пртс.* розва́дений ausgelassen;

6) verführen, розва́дчий дівча́та (*пртс.*) Mädchenverführer, *т. Пар.*; — ся sich aufthun, aufgehen, рука́ розва́ла

ся ist aus dem Gelenk gegangen; 2) а ким sich scheiden, sich scheiden las-

sen; 3) проводити ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розв'ідніти, -йти ся. *gew. impers.* розвидное ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розв'іклиий, *a. Py.* entwöhnt.

Розв'ікну́ти ся, *I.C.* 61 sich entwöhnen. [gabelförmig spalten.

Розв'іліти, (-люю, -лююш), *v. a.*

Розв'інене, *n.* Entfaltung, Entwicklung, *f.*

Розв'іну́ти, розв'іти, розв'іпати, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, *e.* Beweis ausführen.

Розв'ірювати ся, *s.* Розтягати ся; *prtc.* розв'ірений, ausgestreckt.

Розв'іткóвий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Св.* [faltung, Ausbildung, *f. На.*

Розв'іток, *m.* Entwicklung, Ent-

Розв'ід, *gen.* -оду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, в голові; Erklärung, Auskunft, *f.* — дати голові Rath schaffen *Кол.* II. 157; — дати чомусь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — *s.* Розв'ідни.

Розв'ідать, *gen.* -оди. *f.* Ausgelassen.

Розв'ідати, розв'ідувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen, Erkundigung einholen; з кимось *Кв.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розв'ідни, розв'іди, *pl.* Nachforschen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Розв'ідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* розв'ідки *См.* Kundschaft, Recognoscierung, *f. s.* Розв'ідни.

II. Розв'ідка, *f.* die Geschiedene.

Розв'ідний, *a.* auflösend, lindernd. *B*; Scheide —, *K.*; 2) розв'ідний, *a.* luderlich. [Розв'ідчиця.

Розв'ідниця, *f. s.* Розв'ідка; 2) *s.*

Розв'ідчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Розв'ій, -ію, *m.* Entwicklung; Katastrophe, *f. Нап.*

Розв'ійний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фр.*

Розв'інчати, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die

Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I. II.* 101.; — ся von d. Ehescheidung.

Розв'ір, -ору, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розв'ірити, (-ірюю, -ююш), *v. a.* когó jmdm den Glauben benehmen, *Кв.*

Розв'істіти, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Розв'іт, *m. К.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розв'ітвити ся, (sich) verzweigen.

Розв'ітвлене, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. ОБ.* [üstig, verzweigt, *B.*

Розв'ігастий, розв'ігний, *a.* stark

Розв'ішати, розв'ішувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -уші *Кв.* 137. aufmerksam zuhören, die Ohren spitzen.

Розв'ішний, *a.* -е дерево, ausgebreitet, verzweigt.

Розв'іяти, розв'івати, *v. a.* auseinander, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Розв'ілать подёрниця, *f. B.* Ackerschmiele, *f.* (*Aira caespitosa*). [*m. Нап.*

Розв'одень, -дня, *m.* Ausschweifling,

Розв'оди, *pl.* Weitschweifigkeit, *f. См.*; 2) Stickmuster, *n. Кв.* I. 112. II. 328.

Розв'озити, розв'езти, (-бжу, -бзиш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розв'езлий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розв'олікати, розв'олічй, (-ію, -іюш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden. [entkleiden, ausziehen.

Розв'олікну́ти, *v. a.* auskleiden,

Розв'олка, *f.* Weitläufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розв'олки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.*

пити у розв'олки Vagabund werden.

Розв'оля, *f. См.* volle Freiheit.

Розв'ора, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворб'увати, *v. a.* viz mittelst der розв'ора verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворóтний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворóтність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчати, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розв'охкнути, (-хнутя), *v. n.* feucht werden. [dung, *f.*

Розв'язане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbin-

Розв'язати, -язувати, *v. a.* auf-

binden, lösen, auflösen; розв'язала ся рука bekam Rheumatismus; 2) auseinanderzusetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розв'яже wann mich Gott entbinden lässt. Ч. II. 353; — ся losgehen.

Розв'язка, *f.* Entwicklung, *f.*; 2) Lösung, *f.* Ausgang, *m.* Ende, *n.*

Розв'язалість, *f. pol. 3g.* Ausgelassenheit, Liederlichkeit, *f.*

Розв'язний, *a.* auflösbar.

Розв'язність, *f.* Auflösbarkeit, *f. Пар.*

Розв'язок, *m.* Lösung, Auflösung, Entscheidung, *f.*; Klarheit, *f.*; 2) Gescheitheit, *f.* (в голові).

Розгад, *m.* Ueberlegung, *f.* Besinnen, Nachdenken, *n.*; 2) *3g.* Gedanke, *m.* Phantasie, *f.* Ideal, *n.*; 3) Enträthselung, *f.*

[Deutung, *f.*

Розгаданє, *n.* -сону, (сну), *Ст.*

Розгадувати, *v. a. s.* Розгадувати, *Зар.*

[Auslegerin, *f. Кн.*

Розгадниця, *f.* (Traum) Deuterin,

Розгадувати, розгадати, *v. a.* überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; *prtс.* розгадующий beschaulich; розгадати собі sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besinnen; sich anders besinnen; 3) s. entschliessen. [wägen, *n.*; Betrachtung, *f. У.*

Розгадуванє, *n.* Nachdenken, Er-

Розгадючи́ти ся, zur bösen Schlange werden. [Wüste, *f.*

Розгаї, *pl.* wüst liegende Gegend,

Розгаїти, *v. a.* ausleeren, aufräumen; 2) ordnen. [Ierei, Unordnung, *f.*

Розга́рдіяш, *m.* Schwelgerei, Völ-

Розга́рдіяшити, *v. a.* Розга́рдіяш treiben *М+Б.* 128.

Розга́рний, *a. Ос.* (61) *V.* 24. sehr schön, гáрний-розга́рний.

Розгартувати, *v. a.* erweichen.

Розгарш, *m.* Orgie, *f. В.*

Розгаїти, -а́чувати, *v. a.* -га́тку den Damm aufreißen, abdämmen.

Розгаїти, *v. a.* frei, licht machen, *У.*

Розгваря́ти, *v. a.* кому́ *s.* Розга́джувати.

Розгиля́стий, *a. С.* sehr ästig.

Розгинати, роз(і)гну́ти, *v. a.* gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгірне, *n.* Zerrüttung, *f.*

Розгірїти, *v. a.* zerrütten.

Розглода́ти, *v. a.* aufdrücken, *s.* Глода́ти.

Розгляд, *m. Ч.* III. 175. Zusehen, Anschauen, Erkennen, *n.* Augenschein, *m.* Durchforschung, Durchsicht, *f. К.* Besichtigung, *f.*; 2) Umsicht, Vorsicht, *f.*

Розгляданє, *n.* Umschauen, *n.* Nachforschung, *f.*

Розглядати, розглянути, *v. a.* umschauen, besichtigen; nachforschen; — ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядач, *m.* Kundschafter, *m. Ос.*

Розглядни, *pl.* Beschauung, Besichtigung, *f. s.* Обза́рини.

Розглядний, *a.* umsichtig, bedächtig, denkend, *3g.*

Розглядність, *f. s.* Розгляд 2).

Розглядуванє, *n.* Betrachtung, *f.* Umschauen, *n.* [drückter Körper], *Пар.*

Розгнітиця, *f.* Matsch, *m.* (zer- Розгніти ся, faulen u. vor Fäulnis auseinanderfallen; eitern, vom Eitern aufschwellen.

Розгнів, *m.* розгніваність, *f.* Erbitterung, *f.* Ingrimm, *m.*

Розгнівати, -віги, *v. a.* erbittern, aufbringen, erzürnen, — ся sich erzürnen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгні́ти, (-етити), *v. a.* zerkneten, zerquetschen, zerdrücken, aufdrücken. [essen nach den Fasten.

Розго́віни, *pl.* das erste Fleisch-

Розго́вір, -ору, *m.* Gespräch, *n.* Dialog, *m.*

Розговори́ти, розговору́вати, *v. a.* ausplaudern; 2) ко́го *М.* II. 41. jmd. dh Zureden trösten, beschwichtigen; —

кому́ *МIII.* ausreden, hinwegdisputieren; *s.* Відра́джувати, abrathen; —

ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhören zu plaudern. [ton, *Зар.* (Пр. V. 29).

Розговори́ливо, *adv.* im Gesprächs-

Розго́да, *f.* Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*

Розгоди́ти ся, (-вѣбо), *М+Б.* 314. *s.* Випого́дити ся.

Розгоди́ти, -го́джувати, *v. a.* entscheiden, *Кл.*; 2) *s.* Пого́дити 1).

Розго́дний, *a. s.* Рішучий.

Розго́лос, *m.* Widerhall, Nachhall, *m.* Ausbreitung des Schalles, *f.*; 2) Gerücht, *n.* Ruchbarkeit, *f.*; в розго́лос laut.

Розго́лосити, -го́лошувати,

(-шую, -уєш), *v. a.* (ein Gerücht) aussprengen, ausbreiten; offenbaren; — *ся* sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.

Розго́лосний, *a* ruchbar, kund, Розго́лосненє, *n* Bekanntmachung, Verbreitung, *f.* [Auslagen, *pl.* +*M.*

Розго́н, *m.* Aufwand, *m.* Kosten, Розго́ниха, *f.* *H.* 241 die auseinanderreibt. [лесо Schwungrad, *n.*

Розго́нний, *a.* Schwung-, -е ко́ Розгорді́ти, *v. n.* u. — *ся*, stolz, hochmützig werden.

Розго́рдяш, *m.* liederliche Wirtschafft, Zuchtlosigkeit, *f.* Saus u. Braus, *m.* s. Розгардіяш.

Розго́рити, *v. a.* *M.* II, 50. mit Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwerben, zu Stande bringen, verschaffen, (*Пр.* II. 335).

Розго́рити, -а́ти, розга́рювати, (-ор-), u. — *ся*, розго́рити *ся*, entbrennen, anflodern, Feuer, Flammen fangen, *Фр.*

Розго́рну́ти, -го́рати, *v. a.* auseinanderscharren, -streichen; 2) aufdecken, öffnen; -оде́жу ausziehen; 3) — собі́ überlegen; — ко́му́ jmdn trösten, aufrichten; — *ся* das Oberkleid ausziehen, weglegen. [Feindschaft, *f.* *Пу.*

Розго́родь, *f.* Scheidung; 2) Fehde, Розго́родя́ти, -рді́жувати, *v. a.* den Zaun auseinandernehmen.

Розго́рша, *f.* *B.* Trümmerhaufen, *m.*

Розго́стити *ся*, sich bequem machen; sich an einem Orte einrichten.

Розгра́бити, *v. a.* ausplündern, wegraffen.

Розгра́бленє, *n.* Ausplünderung *f.*

Розгра́бляти, *v. a.* auseinanderharken, aufharken. [Spaltung, *f.* *Не.*

Розгра́нь, *f.* Lücke, Kluft, *f.* *Гол.*

Розгра́нє, *n.* *Гол.* Grenzlinie, Markscheide, Demarkationslinie, *f.* Grenzstrich, *m.*

Розгра́нчє, *n.* Abgrenzung, Begrenzung, Scheidung, *f.* *KV.*

Розгра́нчити, -я́чувати, *v. a.* abgrenzen, ausmarken.

Розгребі́ти, розгрі́бати, *v. a.* auseinanderscharren, umscharren, auseinanderharken. [etw. aufbringen.

Розгрижа́ти, *v. a.* kümmerlich

Розгриза́ти, -грі́зти, *v. a.* auf-

beissen, zerbeissen, aufknacken.

Розгрі́в, *m.* -іване, *n.* Erwärmung, *f.*

Розгрі́вати, роз(і)грі́ти, *v. a.* erwärmen; — *ся* sich —.

Розгрі́шенє, *n.* *H.* 137. Entschuldigung, *f.* Absolution, *f.* [Niederlage

Розгрім, *m.* розгрі́ма, *f.* gänzliche

Розгрімі́ти, *v. a.* aufs Haupt schlagen, vernichten. [*Фр.*

Розгрохо́тати, *v. a.* zerschmettern,

Розгрі́зти, *v. a.* *Нас.* gut untereinandertreten, — mischen (-бо́лото).

Розгубі́ти *ся*, *H.* 128 etw. sehr vermissen, viel suchen.

Розгуді́ти, *v. a.* dh Verleumdung, od. Tadel abwendig machen, entzweien, verfeinden, trennen.

Розгудя́, *m.* *H.* 206. der Störer z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln u. Widerrathen. [ben; 2) s. Гукати *ся* 3).

Розгукáти *ся*, wild werden, то-

Розгу́лька, *f.* Tanzfliege, *f.* (Lep-

tis). *B.* [*Фр.*

Розгу́льний, *a.* leichtsinnig, flott, Розгу́ляти *ся*, ausgelassen, recht lustig; liederlich, ausschweifend werden.

Розгу́лювати *ся*, entwölken, *Пар.*

Розгу́тувати *ся*, §. sich unterhalten, s. zerstreuen, (*Фр.*).

Роздава́ти, розда́ти, *v. a.* austheilen, vertheilen, vergeben, spenden; — *ся* sich breit machen, geräumiger werden; -го́лоє durchschallen, -тönen.

Розда́ванє, *n.* Austheilung, Spendung, Spende, *f.* Vergeben, Verschenken, *n.*

Роздава́тель, *m.* Spender, Geber, Schaffner, *m.* *R.*

Роздава́ти, -да́влювати, (-а́влюю, -юєш), *v. a.* aufdrücken, zerdrücken, einknicken. [schenken, *n.*

Розда́вка, *f.* das Weggeben, Ver-

Розда́вник, *m.* Austheiler, *m.* *Пар.*

Розда́йбі́да, *m.* *Вєн.* eines Spenders, Verschwenders; 2) § von willfährigem Weibe.

Розданá, *n.* Weggeben, *n.* *Тор.*

Розда́рїти, -дарува́ти, -даро́вувати, *v. a.* verschenken, vergeben.

Розда́ча, *f.* Verausgabe, *f.* Austheilen, Ausgeben, Freigeben, *n.* Austheilung; Schenkung, Belohnung, *f.*

Роздві́й, -бію, *m.* роздві́йство, *n.*

Др. Entzweigung, Uneinigkeit, *f.* Zwie-

spalt, *m. K.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.* (Dicranum), *B.*

Роздвічати, *v. a.* halbieren, *Пар.*

Роздвоїти, *v. a.* entzwei spalten, reißen; — ся sich entzwei öffnen.

Роздебéндувати, (-дюв-), *v. a.* dies u. jenes besprechen; plaudern; mit sich selbst sprechen, *ВВ.*

Розденáти, роз(і)дніти, розден-чяти, *v. a.* den Deckel, d. Boden (дно) herausnehmen, entfernen.

Роздéрти, роздерáти, *v. a.* zerreißen, aufreißen; — ся durchreißen.

Роздéяти, *v. a.* theilen, trennen; 2) — ся на чім sich breit machen (на господарстві).

Розд́жяити, *v. a.* *H.* 128. s. Роззя-Роздвй́ти ся, -двля́ти ся, sich genau umsehen, etw. genau betrachten; sich orientieren, s. Розглядáти ся.

Роздимáнчик, *m. Wein.* des Ша-рфáнчик.

Розд́мати, *v. a.* aufachen, +*M.*

Роздим́кати, -м́кати, *v. a.* zertrümmern, zerschmettern, *Пар.*

Роздирáти, *v. a.* s. Роздéрти.

Розд́вáне *n.* Auskleiden, *n.* *Ч.V.* 490.

Розд́вáти, розд́ти, *v. a.* auskleiden, entkleiden; 2) — грóни herausgeben, verschwenden; — ся sich auskleiden.

Розд́вчати, *v. a.* entjungfern.

Розд́йняти, (-мáти), *v. a.* aufmachen, ausbreiten (раменá), *ВВ.*

I. Рóздíл, -óлу, рóздóл, *m.* Vertiefung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Bergpass, *m.* *III.*

II. Рóздíл, -íлу, *m.* Eintheilung, Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitel, *n.*

Рóздíлень, *m.* s. Рóздíл II. *K.*

Рóздíлене. *n.* Theilen, *n.* Theilung, Trennung, *f.*; 2) s. Рóзклад.

Розд́лй́тва, розд́лй́тов, *f.* Vertheilung, Influenz, *f.* *Пол.*

Розд́лй́ти, -д́лй́ти, -д́лювати, *v. a.* aus-, ver-, ein-, theilen; trennen, absondern.

Рóздíлка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m.* *Зг.*

Розд́льний, *a.* theilbar; trennbar.

Розд́льність, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Розд́львий, *a.* Theilungs-, Abschnitt-. *Ог.*

Розд́лй́ч, *m.* Austheiler, *m.*

Роздóбрáти, *v. a.* s. Роздóбути, *Фр.*

Роздóбрáрювати, (-рив-), *v. n.* §. sich vertraut unterhalten, *I. C.* 90.

Роздóб́ти, *v. a.* s. Роздóбути, *В.*

Роздóб́ча, *f.* *Ч. II.* 251. s. Дóб́ча.

Роздóбр́ти ся, роздóбр́ти, *v. n.* gut, besser werden; freigebig, leutselig werden, до корó von Güte u. Liebe zu jmdm auf einmal überströmen.

Роздóбр́хати, *v. a.* in gute Laune bringen, gut stimmen; — ся in g. L. kommen, gut gelaunt werden.

Роздóбувáльник, *m.* Erwerber, Beutemacher, Freibeuter, *m. K.* [d. v.

Роздóбу́день, *m.* Abenteurer, *m. s.*

Роздóбу́ди, *pl.* Auftreiben, Aufbringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*

Роздóбувáти, -б́ути, *v. a.* aufbringen, aufreiben, ausfinden, erraffen, erbeuten, *K.*; hervorholen, -langen, herausziehen.

Роздóбу́тв, *n.* Beutemachen, *n.* *Зг.*

Роздóбу́тний, *a.* -пóхíд *K.* Streifzug, Beutezug, *m.*

Роздóбу́ток, -б́утку, *m.* Ausmittelung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*

Роздóб́вати, -дóбувати, (-бую, -уєш), *v. a.* zerklauen, ausklauen, aushöhlen; auseinandernehmen; aufschroten.

Роздóвж́ти, *v. a.* verlängern, ausdehnen. [зв'явля́ка.

Роздóвн́яка, *m. f.* *H.* 128. s. Роз-

Роздóйм́ти, *v. a.* auseinanderlegen, zerlegen.

Роздóле, *n.* tiefe Höhlung; flaches niedrig gelegenes Land, freies Feld.

Роздóмáшнйти ся, sich einnisten, sich breit machen, *T.*

Роздóпт́ти, -дóптувати, (-дóптую, -уєш), *v. a.* auseinandertreten, zertreten, zerstampfen, zerdrücken.

Роздóр, *m.* на — Zerreißen, *n.*; Zertrümmerung, *f.* *Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* *Zwist, m.*

Роздóрний, *a.* zerreißend, zer-spaltend, eine Spaltung verursachend, *K V*

Роздóрóже, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*; *аугм.* разрожіще, *Ф.*

Роздрáпати, -дрáпувати, (-áпую, -уєш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zerreißen; aufreiben.

Роздрáтувáти, *v. a.* reizen, aufbringen gegen jmdn; — себе *Пр.* VI. 547 seine Gier erregen, s. Begierde

steigern.

[beginnen.

Роздрімати ся, zu schlummern

Роздроб. роздріб, *gen.* -обу, *m.* Resolvieren, *n.* Resolvierung, Auflösung. *f.* (der Brüche &).Роздробити, -дроблювати, *v. a.* zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern;Роздроблене, *n.* Zerstückelung, Zerbröckelung; Verkleinerung; Vereinzelung, *f.*Роздробом, *adv.* partienweise, theilweise.Роздродити ся, gereizt, böse werden, worauf verbissen sein, *Kч.* 68.Роздролити ся, wüthend, grausam werden, ergrimmen, *Пис.*Роздроснути, -дроскати, *v. a.* aufritzen, *Пар.*Роздротувати, -ротовувати, *v. a.* die Drahtziehung abnehmen, entfernen.Роздрочити, -рочувати, *v. a.* nekken; böse, grimmig machen, aufbringen, erbittern; — ся aufgebracht, grimmig werden, launig werden, *Пис.*Роздрух, *m.* Unruhe, *f.* Tumult, Aufruhr, *m.* Getümmel, *n.*Роздрухати, *v. a.* aufwecken; aufmuntern; — ся wach, munter werden.Роздрухотати, *v. a.* zerschmettern.Роздувальничий, *a.* -жар Eisenfeuer, *n.* [*Пис.*Роздуванити, *v. a. s.* Розділити,Роздувати, роздуть, *v. a.* auseinanderblasen; — wehen, verwehen; 2) anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwellen, sich aufheben.Роздум, *m.* Vertiefung in Gedanken, Gedankenfülle, *f.* Sinnen, *n.* [*n.*Роздума, *f. m.* Nachdenken, Erwägen,Роздумати, роздумувати, (-мюю, -уеш) *v. a.* nachsinnen, -denken; überlegen, erwägen, in Erwägung ziehen; sich besinnen, (— собі); — ся sich entschliessen.Роздумка, *f.* Nachdenken, *n.* 3г.Роздумкувати, *v. a.* *Зар.* dies u. jenes denken.Роздумно, *adv.* *Кл.* bedenklich.Роздумуване, *n. s.* Розгадуване.Роздумувати, роздумати, *v. a. s.* Розгадувати &Роздумя, *n.* Bedenken; Wankenim Entschlusse, *n.* Aenderung des Entschlusses, *f.*Роздусити, роздусувати, (-дусую, -уеш), *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.Роздухван, *m.* Art weibl. Kleidung, *Ч. V.* 668; *scherzh. Vein.* des Шарафан.Роздушенька, *f. Ч. V.* 35. s. Душенька.Роздягати, роздягнути, роздягті, *v. a.* aus-, entkleiden; — ся sich —, die Kleider ablegen. [*den, n.*Роздягнене, роздягане, *n.* Ausklei-Роздякувати ся, sich bedanken; 2) von jmdm Abschied nehmen, *Пис.*Роз'единити, -единичити, -еднати, -едняти, *v. a.* entzweien, verfeinden; — ся sich —.Роз'единичений *a.* vereinzelt, *Кл.*Роз'еднане, *f.* Entzweigung, *f.*Роз'ем, *m.* Waffenstillstand, *m.*Роз'емець, *m. У.* Erlöser, Bezwin-ger, *m.* — неволі.Роз'емник, *m.* Schiedsmann, Schiedsrichter, Vermittler, *m. Ил.*Роз'емчий, *a.* disjunctiv, *Ган.*Розерги, *pl. s.* Роз'йгри.Розета, *f.* Resede, *f.*; 2) Rosette, *f.*Розжакувати, *v. a. s.* Розділити, *Ра. I.* 377.Розжалити, (-люю, -юеш), розжалувати, *v. a.* rühren, zum Mitleid bewegen; — ся gerührt werden; sich erbarmen.Розжалобити, *v. a.* wehmüthig stimmen, rühren; — ся *Н. 91.* sich heftig betrüben; viel klagen, bedauern.Розжарити, -арювати, (-арюю, -юеш), *v. a.* glühend machen, entflammen; — ся, розжарити, *v. n.* erglühen, glühen. [*anfängen, viel scherzen.*

Розжартувати ся, zu scherzen

Розжвакати, (-як-), *v. a.* zerbeissen, zerkauen.Розжеврити, *v. n. u.* — ся, entglühen, erglühen, *III. II.* 217.Розжегати, розжечі, (егчі), *v. a.* anzünden; glühend machen, erhitzen, розжечений, *prtc. К.* angezündet, glühend.Розжерти, -ерати, *v. a.* zerfressen; auffressen; — ся (на когó) sehr wüthend werden; розжертий *prtc.* verbissen, *Лип.*Розжива, *f.* Gründung der Wirt-

schaft, *f.* Кв. II. 203.; 2) Geld zur Wirtschaftsanlage, Gründungscapital, *n.*

Розживати ся, -жити ся, sich bereichern, reich werden.

Розживний, *a.* in voller Lebenskraft; von Gesundheit, von Stärke strotzend, *Зар.* [den rüstig anfangen.

Розжинати ся, das Getreideschneid-

Розжиріти, *v. n.* fett, feist werden, *Кв.* 138. [res Leben.

Розжиток, *m.* Ф. freieres, leichte-

Розжовати, -жувати, -жути, *v. a.* zerkaueu; * kosten, kennen lernen, *Кв.* 397; 2) * = розтолкувати.

Розжолобати, *v. a.* zerstochern.

Роззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.*

Роззіпки продавати, *H.* 205. d. Maul aufsperrern, gaffen.

Роззірати, — ся, *s.* Роззірати &

Роззір, -ору, *m.* Anschauung, Beobachtung, *f.* Коб. [См.

Роззіхнути, *v. a.* (-пащу) gähnen,

Роззідні, *pl.* sehr unglückliche Tage, *s.* Зідні. [ден.

Роззіобити ся, böse, boshaft wer-

Роззізнавати, (-знаю, -аєш), *v. a.* genau kennen lernen, forschen, *Кв.* I. 35. erkennen.

Роззізнакомити ся, gut, recht kennen lernen; bekannt werden.

Роззінахур, *m.* D. c. 398. e. Gattung des Znaхур. [kelnden Augen.

Роззібристо-окий, *a. Кл.* mit fun-

Роззіубелати, *v. a.* entzäumen, *s.* Розховстати.

Роззіувало, *n.* Stiefelknecht, *m.*

Роззіувати, роззіути, *v. a.* (чобіт &) u.—ся das Schuhwerk ausziehen, ablegen.

Роззіухвалити ся, frech werden, sich erfrechen.

Роззіява, роззіявляка, *s. H.* 127. Maulaufsperrern, Gaffer, Maulaffe, *m.*

Роззіявити, роззіявляти, (-зів-), *v. a.* (рот), aufsperrern, öffnen, maulaffen, das Maul aufreißen; — ся d. Maul aufreißen; sich öffnen.

Роззіявка, *f.* Ringicula, *B.*

Роззіяти, *v. a.* §. aufsperrern.

Роззі'игри, *pl.* erster Tag in den St. Petersfasten, = Пусалі *H.* 161.; recht lustiges Gastgelage, Zechen; Schächken, *n.*; 2) Quittspielen, *n.*

Роззікэй, *m.* Ч. IV. 368?

Роз'имати ся, роз'иму ся з кимось *Зг.* ich mache Frieden mit jmdm, scheidet von jmdm friedlich.

Роз'имчати, *v. a. M. s.* Рознести; verschwenden, vergeuden.

Роз'інок, *m. pl.* розінки, Rosinen, *pl.*

Роз'ирдати ся, geschwürig werden; sich entzündern.

Роз'иск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Untersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.

Роз'искати, *v. a.* aufsuchen, aus-

Роз'іскрений, *a.* funkelsprühend, Розіця, *f.* B. Rosette, *f.* [Фр.

Розібгати, *v. a.* auseinanderwälzen; aufdecken, aufmachen, öffnen; gerade biegen, ausbiegen, *Plc.*

Розібрати, розіирати, (-бер-), *v. a.* auseinandernehmen, zerlegen, zertheilen, -межи себе unter sich vertheilen; 2) auskleiden; — ся sich —; 3) zergliedern, prüfen; erfassen, begreifen; *s.* Розіирати.

Розігнати, розганати, *v. a.* auseinanderreiben; verschleuchen; 2) — (кони) antreiben; — ся Anlauf nehmen, rennen.

Розігнути, розгинати, *v. a.* gerade biegen; — ся sich aufrichten, Ч. IV. 137.

Розіграти, розіирати, розігравати, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt spielen; — ся recht ins Spielen hinein gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht lustig, ausgelassen werden.

Роз'ід, *pl.* роз'іди, *dim.* роз'ідки, *m.* vom Getreide in Garben & welches vom Vieh nicht ganz aufgefressen doch beschädigt ist.

Роз'ідати, роз'істи, *v. a.* zerfressen, zernagen; auffressen; — ся gierig fressen; * — на кого auf jmdn sehr böse werden; gereizt, zornig werden *Мж.*

Розідбати, *v. a. s.* Розідбути.

Розіднити, *v. a. s.* Розіднати.

Розіжданий, *a. К.* verzweifelt.

Роз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschiedene Orte, in versch. Richtungen); Davonreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*

Роз'їзджати, -їздіти, *v. a.* durchkreuzen, *Пар.* — ся an verschiedene Orte fahren od. reiten, sich trennen; hin u. her fahren od. reiten.

Розівліти, *v. a. u.* — ся, *s.* Розгівати, — ся.

Розізнанє, *n.* Unterscheidung; Ent-
scheidung, *f.*

Розізнáти, *v. a.* unterscheiden, er-
kennen; erfahren; entscheiden; — ся
erfahren, kennen lernen, *prtc.* розізна-
ний bekannt; bekannt, vertraut ge-
macht, erfahren, urtheilsfähig, vernünft-
tig (она́ ещє не розізнана та не знає
що казáти); 2) розізнáти ся з кимь
aufhören einander zu kennen, *K. Пс.*
LXXIV. Кч. 233. [ти ся.]

Розізнáти ся, *Пар. s.* Розгляну-
Розійдúщий, *a. Кл.* auseinander-
gehend, herumirrend.

Розійтáти ся, auseinandergehen; sich
trennen; § — з дитїною *s.* Порождá-
ти; 2) bekannt werden, sich verbreiten
(vom Gerücht &).

Розімнї-желїзо, *m. ein Fabelw:*
der das Eisen brechen u. kneten kann,
Иг. 78.

Розімнáти, -мáти, розмінáти, *v. a.*
zerquetsen, zerkneten, zerknütteln.

Розімчáти, *v. a. s.* Розмєсти.

Розіпнáти, розіпнúти, *v. a. s.* Роз-
стигнúти. [faulen, *Ф.*]

Розіпрáти, *v. n.* zersetzt werden,

Розір, -бру, (розóр), *m. Ruin, n. Кр.*

Розірванє, *n.* Zerreißen; Sprengen, *n.*

Розірвáти, розірвáти, *v. a.* aus-
einanderreißen, zerreißen, durchreis-
sen; sprengen; 2) *когó jmdn zerstreu-
en; — ся reißen, entzweispringen; 2)
sich zerstreuen, *s.* unterhalten.

Розірвá, *pl.* Zerwürfnis, *n.* на —
zum verbissenen Trotz.

I. Розіслáти, розсилáти, *v. a.* aus-
schicken, hier u. dahin schicken, he-
rumschicken; — ся herum-, ausge-
schickt werden. [ten, *III. II.* 83.]

II. Розіслáти, (-сла-), *v. a.* ausbrei-

Розіемїáти, роземїáти, роземї-
шáти, *v. a.* zum Lachen bringen; —
ся anfangen zu lachen, viel lachen.

Розіехнúти ся, розіехáти ся,
austrocknen, von Trockenheit bersten,
auseinanderfallen. [deln.]

Розіенúти, розенувáти, *v. a.* auffá-

Розісеáти, розісеáти, *v. a.* aufsaugen.

Розіткáти, розіткáти, *v. a.* auf-
pfropfen, aufspünden, öffnen.

Роз'їхáти, *v. a.* überfahren; — ся
s. Роз'їджáти ся.

Розкавалкóванє, *n.* Zerstückel-
ung, *f.*

Розкавалкувáти, *v. a.* zerstückeln.

Рóвказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.*
Befehl, *m.* [len; 2) befehlen.]

Розказáти, -áзувати, *v. a.* erzäh-

Рóказка, *f.* Gerede, *n. К.*

Розказник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*;

-иця, *f.* -ін, *f.* Вах. [Streiche, *pl.*

Рóказні, *pl.* Grillen, wunderliche

Розказнá, *f.* Plaudern, Geplauder,

n. Др. s. Балáканка; 2) Erzählung, *f.* Мор.

Розкакарїти, *v. a.* § ausbreiten
(-рúки), *Фр.*

Рóзкаль *f.* grosser Koth. [glutvoll.]

Розкáлений *partic. P. II.* 84. glühend,

Розкалїти, *v. a.* glühen (*v. a.*),

glühend machen; 2) *s.* Відпустáти 3);

— ся glühen (*v. n.*), glühend werden,

g. sein.

Розкарáчити ся, (-ряч-) = роз-
крáчити ся, (-кріч-), die Füsse aus-
einanderspreizen. [leimen.]

Розкарукувáти, *v. a.* auseinander-

Розкáт, *m.* Abschuss, Abhang, *m.*; 2)

Bollwerk, Retranchement, *n. C. II.* 55. 148.

Розкáяє, *n.* Reue, Busse; Zerknir-

schung, *f.* [gereuen lassen.]

Розкáяти ся, bereuen, reuen, sich

Рóквас, *m.* Einsäuerungsmittel,

Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; *s.* Рóзчин.

Розквáсити, *v. a.* dh ein Gährungs-

mittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.

Розквітáне, *n. Кч.* 71. Abrech-

nung, Quittierung, *f.*

Розквітáти ся з кимь, mit jmdm

abrechnen, quitt werden.

Розквітáти ся, *s.* Роздвітáти ся.

Розквітáлий, *a. s.* Роздвіáлий.

Розкервáвити, *v. a. s.* Покер-

вáвити.

Розкерéнити, (-рїнити), *v. a.*

durcheinanderwühlen, in Unordnung

bringen.

Рóзкїд, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang,

Bereich, *m.*; *n.* рóзкїд ausgespreizt, breit

auseinandergestellt.

Розкїдáти, -їдувати, розкїнути,

v. a. auseinanderwerfen, umherwerfen,

zerwühlen, zerstreuen; niederreißen

-хáту; 2) verschwenden; — ся sich

ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.

Розкїненє, *n.* Zerstreuen, *m.*; Um-

sturz, *m.* Niederreißen, *n.*

Розкіл, *m.* Flügel, *pl.* am Agél.

Розкіп, розкіп, *m.* *dim.* розкіпець, *s.* Розціп; 2) кінь пустивъ ся в — im Galopp, *B.*

Розкішний, *a.* wollüstig; 2) wonnig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm; 3) üppig. [vant; Wollüstling, *n.*

Розкішнийк, *m.* Lebemann, Bonvi.

Розкішниця, *f.* den Vergnügungen, der Genussucht Ergebene, Wollüstige, *f.* *He.*

Розклад, *m.* Zerlegen, *n.* Theilung, Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f.* — податків Steuerumlage, *f.* Anschlag, *m.*

Розкладати, -ласти, *v. a.* zerlegen; ausbreiten; theilen, analysieren; anordnen; -вату, огонь. Feuer schüren; -ворота auseinandernehmen, *B.*; — ся sich theilen; *s.* ausbreiten, entfalten; *s.* zersetzen.

Розкладистий, *a.* *См.* *s.* Розлогій.

Розкладка, *f.* *Др.* Zerlegen, *n.* Eintheilung, *f.*

Розкладний, *a.* zerlegbar.

Розклеветати, *v. a.* böswillige Gerüchte verbreiten; verleumden, anschwärzen. [stemmen, -reißen.

Розкленѣти, *v. a.* auseinander-

Розклинити, *v. a.* aufspreizen, *Пар.*

Розклубити, *v. a.* aufrollen, *Пар.*

Розклубити, *v. a.* aufpicken.

Розклучити, *v. a.* auftrennen, auflösen, *П. н. 5.* [zausen, *s.* Розбурити. *B.*

Розкобвчати, (-куд-), *v. a.* zer-

Розкобвчатий, *a.* struppig, *B.*

Розкобл, *m.* Spalte, *f.* Riss, *m.*; Spaltung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f.*

Розкоблина, *dim.* розкоблінка, *f.* Spalte, Kluft, *f.* Riss, *m.* *Ro.* 74. *M.* III. 67. *H.* 295.

Розколисати, (-лихати), *v. a.* hin u. her schwingen, wiegen, schaukeln.

Розколіпини, *pl.* das ліплене der „гуски“ zur Hochzeit, *Кол.* I. 313.

Розкобти, -кобювати, *v. a.* spalten, aufstechen; — ся bersten, Risse bekommen.

Розколотити, розкобчувати, *v. a.* einrühren, verrühren; eiaquirlen, *s.* Розббвати.

Розколотити, *v. a.* *s.* Розлупати.

Розкобрати, *v. a.* aufsuchen, aus-

finden, *Пар.*

Розкомір(а)зати, *v. a.* *s.* Розторгати. [*Кс.* II. 196; ersinnen, erdichten.

Розкомпонувати, *v. a.* begreifen, Розкоп, *m.* der letzte Hauch, *d.* I. Athemzug, Sterbeseufzer, *m.* *Лір.*

Розкоп, *m.* розкопка, *f.* Ausgraben, *n.* Ausgrabung, *f.*

Розкопати, -бчувати, *v. a.* auseinandergraben; schleifen, abtragen.

Розкоренити ся, (-корін-), tiefe Wurzel schlagen; sich ausbreiten; *s.* fortpflanzen.

Розкорінювати ся, fortwurzeln.

Розкоркувати, -коркбувати, *v. a.* aufpfropfen.

Розкорпати, *v. a.* *Фр.* розкорпоблити, *v. a.* *Эз.* *s.* Роздобути (mit Mühe).

Розкосичити ся, den Blumenschmuck ablegen; * vom Flusse, der sich in Arme theilt.

Розкотити, -кбчувати, *v. a.* auseinanderrollen; aufrollen, entrollen; — ся sich —.

[речити ся. Розкаторити ся, † *Шар.* *s.* Попе-

Розкошелюб, *m.* *M.* III. 62. Wollüstling, Weichling, *m.* der Vergnügungssüchtige. [wuchern, *ВВ.*

Розкошити ся, sich breit machen,

Розкошичі, *pl.* *H.* 264. *Reimw.* zu Покбшичі, *s.* Розкішний.

Розкошланий, (-шма-), *a.* *M.* II. 13. ungekämmt, zerzaust.

Розкошлати, *v. a.* auseinanderbringen, zerzausen. [*s.* Розкішний &

Розкошний, Розкошник, -иця,

Розкошніцтво, *n.* Luxus, *m.*

Розкошувати, *v. n.* vergnügt, lustig, in Ueberfluss leben. [wegstehlen.

Розкрадати, -ласти, *v. a.* (alles)

Розкража, *f.* Wegstehlen, *n.*

Розкракати, *v. a.* auseinanderreißen, *Пар.* [109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасавиця, *f.* дівиця *p.* *Л.*

Розкрасити, -амати, *v. a.* ausmalen, bemalen; illuminieren *Пар.*

Розкрасити, -ачувати, *v. a.* auseinanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкрілити, -крілювати, *v. a.*

Розкрілле, *n.* Flugweite, *f.* *B.*

Розкріти, розкривати, *v. a.* aufdecken, abdecken, aufschlagen; — ся sich —, sich öffnen.

Розкришіти, -ішувати, *v. a.* zerkrümmeln, zerbrechen, zerstückeln.

Розкробене, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerreißung, *f.* Bruch, *m.*

Розкроїти, -крояти, -крювати, *v. a.* zerschneiden. [bringen, *Пар.*

Розкроміти, *v. a.* auseinander-

Розкропіти, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.

Розкруте, *n. s.* Ужівка.

Розкрутіти, -крүчувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — грошеї aufbringen.

Розкубліти ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.

Розкувати, -көвувати, *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.

Розкудкудакати ся, *von d. Henne:* „кудкудак“ schreien; * § zu viel lärmen, kreischen, poltern.

Розкудлічити, розкудівчити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *prtc.* розкудівчений, struppig. [ти.

Розкудрівити, *v. a. s.* Розкудівчи-

Розкузьомити ся, weinen (*v.* Kindern) *Зап. В. I.* 42.

Розкуйдити, розкуєвдити, *v. a.* zerzausen, *P. ч.* 253.

Розкукурічити ся, §. die Unschuld verlieren (*v. e.* Mädchen).

Розкульбачити, *v. a. s.* Росідлати.

Розкумати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.

Розакуп, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розкупіти, *v. a.* wegkaufen; wegreifen.

Розкуріти, -күрювати, *v. a.* -любьку anzünden, anrauchen; 2) *zerstäuben.

Розкурмедати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.

Розкусіти, -күшувати, *v. a.* zer-, aufbissen, durchbissen; 2) — когось jmdm kennen lernen, *К.*

Розкүтати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich enthüllen, — с. entschleiern.

Розкүшати, *v. a.* горівку = віняти.

Розлабүдати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen, aufbringen; *s.* Роздобүти.

Розлабда, *f.* Entzweigung, *f.*

I. Розлад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Misslaut, Missklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweigung, *f.*; Streit,

Hader, *m.*

II. Розлад, *m.* Ebenmass, *m.* *Пар.*

Розладє, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*

Розладити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.

Розладувати, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.

Розлазїти ся, розлазти ся, auseinanderkriechen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.

Розлайдакувати ся, liederlich werden, Lumpenkerl w. [an etw. finden.

Розласувати ся, *He.* Geschmack

Розлаяти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.

Розлеглий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Пис.* [Raum *m.*

Розлеглость, *f.* Entfernung, *f.*

Розледащїти, *v. n. s.* Зледащїти.

Розлетїти ся, розлїтати ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2) ins Fliegen kommen.

Розлив, *m.* -їване, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Uberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f.* *К.* [Schenk, *m.*

Розливальщик, *m.* *Кв. I.* 128.

Розливати, розлїти, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) розливати *v. n. u.* — ся überlaufen, überfließen, sich ergiessen, übertreten. [sich ergiessend.

Розлівний, *a.* *M. III.* 115. weit

Розлинїти ся, *s.* Розлетїти ся.

Розлистати, *v. n.* Blätter sprossen lassen. [bar, *Пол.*

Розличальний, *a.* unterscheidend; auszeichnen; — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Пис.*

Розличний, *a.* verschieden; mancherlei. [pig; schwach, nichtsnutzig.

Розлізлий, *a.* nachlässig, schlammig.

Розлік, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m.* *Под.* [chung, *f.* *Ф.*

Розлім, -бму, *m.* Bruch, *m.* Erb-

Розлінувати ся, faul werden.

Розлічати, -їчувати, *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschliessen; sich mit jmdm abfinden, jmdn bezahlen.

Розлога, *f.* Disjunction, *f.* *Ил.*
 Розлогіий, розложистий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розлогіий гло-
 лос *Кч.* 248. von weitem Umfange.
 Розлогість, *f.* Ausdehnung, *f.*
 Розлогбівина, *f.* *К.* freies u. weites Thal.
 Розложіти, *v. a. s.* Розкладати; -квіжку anschlagen: — ся таббром das Lager anschlagen, beziehen.
 Розложний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*
 Розломати, -іти, *v. a.* entzweibrehen, zerbrechen; einreißen, niederreißen.
 Розльобати, -льобувати, -льобка́ти, *v. a.* ausschütten, vergiessen.
 Розльобати ся, -льобнути ся, bersten, zerplatzen, zerspringen.
 Розльобкувати ся, erglänzen.
 Розлу́г, *m. pl. K V.* grosser, weiter, Луг.
 Розлу́ка, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до-ки сказа́ти, klar, verständlich sagen.
 Розлу́пати, -іти, -лу́увати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.
 Розлу́чати, -іти, -лу́увати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — з світом abscheiden, verscheiden.
 Розлу́чен. *a.* на все *У.* auf Alles gefasst, entschlossen.
 Розлу́ченька, *f. dim. s.* Розлу́ка.
 Розлу́чине, -ене, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*
 Розлу́чка, *f.* Scheidewasser, *n.*
 Розлу́чний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überzeugend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлу́чне, trennend, entfremdend; schön-де — гов-ріти *В.*; -учно. getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständig, deutlich, klar, prägnant, (*Фр.*)
 Розлу́чник, (-лу́шн-), *m. Ч.* III. 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m.*, der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця *f.*
 Рбзлюб, *m.* der Geliebte, *В.*
 Розлюбéзний, *a. Ч.* 35. = Найлюбе́знійший, *superl.* zu Любе́зний.
 Розлюбіти, *v. a.* aufhören zu lieben, *Ш.* I. 401; 2) das liebende Paar

trennen, *В.*; 3) *s.* Розкоха́ти.
 Розлю́тити, *v. a.* jmdn böse machen, erbosen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлю́тований, *a. Ке.* II. 311. розлю́чений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.
 Розлю́тува́ти, *v. a.* die Löthung abschmelzen; — ся losgehen.
 Розля́гати ся, sich erstrecken, *s.* ausbreiten. [*gestreckt.*
 Розля́глий, *a.* ausgebreitet, aus-
 Розма́вий, *a.* mit üppigem Laub.
 Розмаза́ти, -азувати, *v. a.* auseinanderschmierem, aufschmierem; anstreichen; 2) verziehen (d. Kind).
 Розма́вень, *m.* ein verzogenes Kind, *Фр.* [*nerlich, Фр.*
 Розма́зливий, *a.* weichlich, wei-
 Розмаіте́нний, *a. s. d. f.*
 Розмаіти́й, *a. s.* Ріжний; розмаі́ість, *f. s.* Ріжність.
 Розма́й, *m.* Blüthe, *f.* розма́й -га́ю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розма́й -ві́в, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.* *Зак.*
 Розма́йка, *f.* Verschwendung, Vergeudung; Schwelgerei, *f.* *Шис.*
 Розма́йний, розмаі́тий, *a. Ф.* (*Пр.* II. 43.) душка — reizend, holdselig.
 Розма́йран, *m. s.* Майра́н.
 Розмака́ти, *v. n.* pass werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.
 Розмані́жити ся, *Кух. Ос.* (61) XI. 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.
 Розмарі́н, *m.* -ма́рія, *f.* gemeiner Rosmarin, (*Rosmarinus officinalis*), *Вол.*
 Розмарнува́ти, *v. a.* vergeuden, verschwenden, aufschwelgen.
 Розмасті́ти, -ма́щувати, *v. a. s.* Розмаза́ти.
 Рбзмах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Elongation, *f.* Anlauf, *m.*
 Розмаха́ти, -ма́хувати, -ма́хну́ти, (-ма́хв- *АД.* I. 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -stöbern, zerstreuen, verwehen *Ш.* I. 2.; schwanken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.
 Розма́цати, *v. a.* betasten, umtasten.
 Розма́яти, *v. a. Ме.* 85. auseinandertreiben; 2) vergeuden.

Розмеже, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon.

Розмежїти, -межбувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Raine abgrenzen. [*zend*, epochemachend.

Розмежний, *a. Кл.* -а годїна grenz. Розмєрвити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen.

Розмеєсти, -мігати, *v. a.* auseinanderfegeи.

Розмеєскати, -меєцк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.*

Розметати, *v. a. s.* Розкинути.

Розметикувати, *v. a. собі s.* Розміркувати.

Розметнїти ся, sich ausbreiten, *Ст.*

Розмивати, -мїти, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen.

Розмивки, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90.

Розмикати, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —.

Розмильше, *Ме.* 431?

Розмилосоєрдовати ся, (-єрдїти-), barmherzig werden.

Розмїлувати, *v. a. ВВ.* sehr verliebt machen; — ся sich verlieben.

I. Розминати, *v. a. s.* Розмінати.

II. Розминати ся, -минути ся з ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdn nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — грїші ist fort, weg.

Розмир, *m. Ко.* 238. Waffenstillstand, *m.*; 2) — з ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f. К.*

Розмисл, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m. II.* 113.

Розмїслений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, s. Meinung ändert, verwirft, *Фр.*

Розмїслити, розмишляти, *v. a.* u. -шляти ся, bedenken, erwägen.

Розмївдрити, *v. a.* zerquetschen.

Розмїзкувати, *v. a.* lösen (-пїтанє), entscheiden, *Ст.*

Розмін, *m.* Auswechslung, *f. Пар.*

Розмінати, *v. a.* umtauschen; wechseln, -грїші.

Розмір, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Mass-

gabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmetze, Müllermassel, *f. К. II.* 45. *D. c.* 182.

Розмірити, -мірювати, *v. a.* ausmessen, abmessen.

Розміркованє, *n.* Ermessen, *n.* Beherzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.*

Розміркувати, -ковувати, *v. a.* ermessen; beherzigen, überlegen.

Розмірний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.* [*metrie, f.*

Розмірність, *f.* Ebenmass, *n.* Sym-

Розмієати, -мішувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (тієто, гліну &).

Розмієати, -мішувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen.

Розмієка, *f.* Zerstreuungslinse, *f.*

Розмієнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.*

Розмієувати, -метати, *v. a. s.* Розкидати.

Розмієати, -мішувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen.

Розмієєнє, *n. s.* Розставка.

Розмієити, *v. a.* zerkneten, zertreten.

Розмієгий, *a. W.* mehrend.

Розмієєнє, *n.* Vermehrung, Vielfältigung; Fortpflanzung, *n.*

Розмієжийий, *a.* Vermehrungs-, *B.*

Розмієва, *f.* Gespräch, *n.* Discurs, *m.* Stelldichein, *n.* [*Plaudereien, pl.*

Розмієвини, *pl. ГВ.* Gespräch, *n.*

Розмієвляти, *v. a. u.* — ся, розмієвити ся з кимось sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розмієвляти, -ити когї, когї jmdn trösten, aufrichten.

Розмієвний, *a.* Gesprächs-, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *He.* gesprächig, gern sprechend; — склад Conversations — *ОИ.*; -є вікно Sprachfenster, Sprachgitter, *n. Пар.* -а кімната Sprachzimmer, *n.*

Розмієга, *f.* Macht, Wucht, *f. У.*

Розмієгати, розмієлювати, *v. a.* zermahlen. [*zerschlagen.*

Розмієгати, *v. a.* zerdreschen;

Розмієгати ся, — до дївчят zu blinzeln anfangen. [*рїти.*

Розморїти, *v. a. s.* Морїти, Замо-

Розмóрщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln.

Розмóтáти, розмóтувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, losweben; — ся sich loswickeln, losgehen.

Розмóтóзувати, -тóзити, *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *И.* 200.

Розмóчáти, розмóчувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмóкнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen.

Розмóулити, розмóулювати, *v. a.* Розмурóувáти, розмурóувувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben.

Розмягчáти, *v. a.* erweichen, weich machen; — ся, розмякнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen.

Розмязлáти, *v. a.* zerquetschen. Розмáвдрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(-бáцк).

Розмáцкати, *v. a. s.* Розмáскати, Рознь, *f. И.* 49?

Рознедóужати ся, *s.* Розболáти ся. Рознемóчáти ся, -мáгáти ся, *Кч.* 133. krank werden.

Розне́сти, розно́сити, -о́шувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreißen, zerstören, vernichten, zerschmettern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, *s. aus-, &*; розно́сило ко́го з кимóсь *Кс.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen.

Рознехáти, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen.

Розни́вáти ся, verfallen, verwarlost sein, *У.*

Рóзнáй, *a. s.* Рáжний, *Пис.* Рóзнáця, *f. Кч. s.* Рáжнáця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у рóзнáцю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail.

Рознáжити, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich *v.*, sich *v.*, zart gestimmt sein.

Рознáтити, *v. a.* — о́го́нь Feuer anmachen, anzünden, entflammen.

Розноколéрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Пис.* [dener Farbe, bunt.

Розномáстий, *a.* von verschiedener Розно́кий, *a.* mit tiefenden Augen.

Розно́сець, розно́ситель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m. Пар.*

Розно́ця, *f. s.* Рáжнáця *Пис.* Рознá, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.*

Рознáти, *v. a.* trennen, *Ш.* I. 50. Рóзнáтий, *a.* -а вóлоть *B.* allseitswendig. [schüffeln, *Кч.* 131.

Рознóхати, *v. a.* auswittern, ausfärben. Розовáй, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [Зг.

Роз'одежáти ся, sich auskleiden, Роз'одáти, — ся з. Роздягáти & Розодáтий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet.

Розовлáти, *v. a.* ко́го́сь jmdn böse machen, aufbringen, ко́го́сь на ко́го́сь *K.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, böseartig werden.

Роз'окрómáти, роз'окрómити, *v. a.* absondern, separieren; — ся sich—.

Роз'о́вáчити, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen.

Розопéти, *v. n.* *Кч.* 108. entar- Розóр, *m. Кс.* II. 222. *У. К.* Zerstörung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.*

Роз'орáти, -óрювати, *v. a.* auseinander-, darüberhin pflügen u. dadh ebnen, durchpflügen, durchhackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m. Кс.* II. 25.

Розорáтель, *m.* Zerstörer; Вер- Розорáти, розорáти, *v. a. Ме.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren.

Роз'охотáти, -охóчувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чо́го — nach etw.).

Розпáдáти ся, розпáсти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чим um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für—.

Розпáдно, *adv.* leidenschaftlich, *Лип.* Розпáдок, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f. Мл.* theilung, *f.*

Розпáйкóване, -йóване, *n.* Zer- Рóзнáл, (*d.* рóзпáлок), *m. s.* Підпáл 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самáм розпáлáм in der Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *См.* [nen, III. I. 106.

Розпалáти ся, auflodern, entbrennen; *Розпáленє, n.* Entzünden, *n.*; Erhitzung; Entzündung; *f.*; 2) Ergrimmen, *n.*

Розпáлина, *f.* *М.* II. 159 Riss, *m.* Kluft, *f.* [schen, *Пар.*

Розпáлини́чити, *v. a.* aufqueten; *Розпáли́ти, розпáлювати, розпáля́ти, v. a.* anzünden, Feuer anmachen; anfeuern, entflammen; glühend heiss machen; — ся sich erhitzen, erglúhen; entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.

Розпáльний, *a.* entzündbar, entzündlich.

Розпáлок, -áлка, *m. s.* Розпáл; на — zum leichten Anzünden, Feuermachen.

Розпáм'я́тáти, -м'я́тувати, *v. a.* überdenken, ddenken, Betrachtungen anstellen. [*n.* Beschaulichkeit, *f.* *ВВ.*

Розпáм'я́туванє, *n.* Nachdenken; *Розпáнáхати, v. a.* auseinanderstossen, zerfleischen, zerfetzen, in kleine Stücke reissen, III. II. 11.

Розпáп'ля́ти, *v. a.* ausplappern.

Розпáри́ти, -áрювати, *v. a.* durchwärmen, weich werden lassen; — ся sich —.

Розпáс, *m.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Розпáсáти, розпáсáти, *v. a.* gut weiden, nähren; — ся wohlbeleibt, fett werden.

Розпáт'лáти, *v. a.* zerzausen.

Розпáт'рóши́ти, *v. a. s.* Розб'я́ти, *Пис.*

Розпáт'р'я́кати ся, *Кв.* II. 41 *s.* Пат'я́кати.

Розпáхáти, *v. a. s.* Роз'орáти.

Розпáхн'ýти, *v. a.* aufreissen. *Фр.*

Розпáч, *m.* *М.* II. 43. Verzweiflung, *f.*

Розпáчливий, *a.* verzweifelnd, verzweifelt, *М.* II. 145. [der Verzweiflung.

Розпáчний, *a.* *См.* verzweifelnd.

Розпáювáти, *v. a. s.* Род'я́ти.

Розпáл'я́шити, -я́хати, *v. a. s.* Розпáт'лáти.

Розпáр'áти, розпáр'ти, *v. a.* auseinanderpressen, -dehnen, -spreizen; 2) aufblasen, aufbláhen; — ся sich breit machen, *s.* spreizen.

Розпáрезáти, -р'я́зувати, (-п'я́з-), *v. a.* aufgürten, losgürten, den Gurt auflösen; — ся sich aufgürten, den Gürtel ablegen. [(Alcyonella). *В.*

Розпáр'ка, *f.* Federbuschpolyp, *m.*

Розпáнести, *pl.* Verzärtelung, Verháttschelung, *f.* *Ф.*

Розпáнести́ти, розпáщувати, *v. a.* verzärteln, verháttscheln, verweichlichen.

Розпáт'л'я́шити ся, *s.* Розхр'я́стити ся.

Розпáч'áтанє, *n.* Entsigelung, *f.*

Розпáч'áтáти, -ч'áтувати, *v. a.* entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Розпáч'я́, розпáкáти, *v. a.* erhitzen, glühend heiss machen; — ся glühend heiss werden.

Розпáивáти ся, розпáити ся, sich dem Trunke ergeben.

Розпáил'я́ти, розпáилувáти, *v. a.* zerfeilen, zerságen, durchzágen.

Розпáй'нанє, *n.* Ausspannen; 2) Aufknüpfen, *n.*; Kreuzigung, *f.*

Розпáинáт'ель, *m.* der welcher kreuzigt, Marterer, *m.* III. II. 167. Peiniger, Quáler, *m.*

Розпáинáти, розпáити, *v. a.* aufhefteln; 2) aus-, spannen; 3) kreuzigen.

Розпáинд'ю́чити, *v. a.* *См.* ?

Розпáй'рену́ти ся, auseinanderstieben, -laufen.

Розпáй'рхлий, *a.* locker.

Розпáис, *m.* Verzeichnis, Register, Inventar, *n.*; Beschreibung, *f.*

Розпáпис'ь, *f.* Circular, Rundschreiben, *n.*

Розпáисáти, -п'я́сувати, *v. a.* ausschreiben, anbefehlen, bekannt machen; 2) anstreichen, malen, — писанк'я́ &; — д'я́ти unter die Kinder das Vermögen verschreiben, vertheilen; — ся den Empfang bescheinigen, quittieren; sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins Schreiben kommen.

Розпáпит, *m.* Nachfragen, *n.* Nachfrage, Erfragung, *f.* *pl.* -ти, *См.* на розпáити б'гáти, um zu fragen, um sich zu erkundigen.

Розпáитáти, розпáитувáти, *v. a. u.* — ся, aus-, nachfragen, ausforschen, sich erkundigen, askundschaften.

Розпáпитки, *pl.* *Кв.* I. 94. Nachfragen, *n.* Erkundigung, *f.*

Розпáихáгора, *m.* ein Fabelw.: einer der Berge stürzen u. wáhlen kann, *Ил.* 78. [einanderstossen; hie u. da stellen.

Розпáихáти, -розпáихáти, *v. a.* aus-
Розпáиши́яти ся, stolz, prächtig aufblúhen.

Розпізна́ти, розпізнава́ти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, prüfen; unterscheiden; *subst.* розпізна́нє, *n.* Erkenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*

Розпіла́ти, *v. a.* ab-, aufwickeln; Розпір, -ору, der Schlitz am Kleide. Розпірка, *f.* s. Розпір; 2) Querband der чепи́ги, *n.*

Розпісте́рти, *v. a. s.* Розпросте́рти. Розпістува́ти, *v. a. s.* Пістува́ти. Розпла́ва, *f.* Fluss, *m.* (beim Schmelzen); Fritte, *f.*

Розпла́вити, *v. a.* schmelzen, emaillieren, *Пар.* — ся зerrinnen, schmelzen (*v. n.*).

Розпла́вний, *a.* emailien. Розпла́вник, *m.* Schmelzer; Emailleur, *m.* [kriechend, *B.*

Розпла́зний, *a.* sich schlängelnd, Розпла́йти ся, sich zu einem Wege, zu einer Bahn öffnen, s. aufthun, *Зар.* Розпла́кати ся, in Thränen ausbrechen, zu weinen anfangen.

Розпласта́ти, *v. a.* ausbreiten, кры́ла; — ся sich —.

Розпла́та, *dim.* розпла́тка, *f.* Bezahlung, Auszahlung, *f.*

Розплатáти, *v. a.* der Länge nach zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalten, aufgeschlitzt werden; 2) *P. II.* 126. sich ausstrecken, *D. c.* 302. s. Розплатáти ся.

Розплатáти, розпла́чувати, *v. a.* versch. Schulden abtragen, bezahlen; — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen, bezahlen. [*ge, pl.* (Dialypetalae).

Розплатóчні, *pl.* Freikronblätteri. Розпла́щити, *v. a. pol.* flach machen, plattschlagen. [quetschen.

Розпле́скати, *v. a.* abplatten; зєрозпли́ва, *f.* Seitenabfluss, *f.*

Розплива́ти ся, розпли́сти ся, auseinanderschwimmen, -fliessen; зєрпли́ти, зєрgehen. [bar.

Розпливча́стий, *a.* elastisch, dehn- Розплі́д, -о́ду, *m.* Fortpflanzung; Vermehrung, *f.* *Пу. Фр.*

Розплі́т, *m.* розплі́танє, *n.* Auf flechten, *n.* коси пустіти на — frei lassen *Ф.*

Розплі́тати, розплі́сти, *v. a.* das Geflecht lösen, aufflechten; — ся die

Haarflechten lösen, sich aufflechten.

Розплóдити, розплóджувати, *v. a.* fortpflanzen, vermehren.

Розплóдок, *m.* розплóдженє, *n.* Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *n.*; Same; Fasel, *m.*

Розплóбитати, *v. a. s.* Розпóтати. Розплóщ, *m.* Flachkoralle, *f.* (Echplanaria), *B.*

Розплóщенє, *n.* *Зг. (Пр. II.* 67) Zertheilung und dann Incarnation (воплóщенє) einzelner Theile besonders.

Розплóга, *f.* *Гн.* 64. offene Furche, Beetfurche, Ausstreiche; Pflugfurche, *f.*

Розплóтати, *v. a.* abwickeln, entwirren, aufknüpfen *Ст.* [Розвєхáти ся.

Розплóвати ся, з кимось, *Ст. a.* Розповáувати ся, розповáти ся, auseinanderkriechen.

Розповáти, розповáвати, *v. a.* auseinander-, herauswickeln, -windeln (aus den Windeln).

Розповідь, *f.* *Кн. Ол.* рóзповідок, *m.* розповіданка, *f.* *Ст.* Erzählung, *f.*

Розповідáти, розповісти, *v. a.* erzählen, melden; auseinandersetzen, ерörterн. [sich entfalten, *M.*

Розповні́ти ся, in ganzer Fülle Розповні́ти, *v. n.* von Fülle strotzen, triefen, *Макс.* [breitung, *f.*

Розповсю́джуванє, *n.* *Кн.* Ver- Розповсю́дити, -дніти, *v. a.* verbreiten; — ся sich —. [Verbreitung.

Розповсю́дженє, *n.* *B.* allgemeine Розповязáти, *v. a.* -го́лову, (u. — ся) das Haupt von einer Haube & befreien, entblößen, den Kopfband aufwickeln. [ten, schimpfen, *Зан. I.* 42.

Розповєрні́ти ся, einander schel- Розпо́йти, *v. a.* ablóthen, *Пар.*

Розполагáти, *v. a.* *Н. 2. gr.* walten, regieren, verfógen.

Розполóв, *n.* *Зар. Вєч. I.* 119.?

Розполóг, *m.* Auseinandersetzung, *f.* Plan, *m.* + *M.*

Розполóга, *f.* Disposition, *f.* — рáти, Ratentheilung, *f.* *Ра. I.* 373.

Розполóженє, *n.* розполóга, *f.* (*Др.*) Stellung, Lage, Einrichtung, *f.* Zustand, *m.* Construction, *f.* Verfó- gung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang,

m. -дýха Gemüthsstimmung, *f.*

Розположений, *a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.

Розполокати, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegspülen, ausspülen. [durch-, ausspülen, durchwaschen.

Розполоснѹти, розполоскати, *v. a.*

Розполошити, розполошувати, *v. a.* verscheuchen, verjagen; zerstreuen; *sbst.* розполошенє, *n.* Verscheuchung, Verjagung, *f.*

Розпомочати, *v. a.* Ч. IV. 126.?

Розпопадний, *a. s.* Запопадний.

Розпопеліти, *v. n.* Фр. *s.* Спопеліти.

Розпори́на, *f. s.* Рбзпир.

Розпоробти, розпорювати, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [ся zerstieben.

Розпорошити, *v. a.* zerstäuben; —

Розпорпувати, (-парп-), *v. a.* auseinanderscharren. (Фр.)

Розпорський, *a. a. m.* Haderlump, *m.*

Розпорснути, *v. n.* В. zerbrechen.

Розпоряджати, -яджувати, -джити, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. P. I. 80.

Розпорядимий, *a.* disponibel.

Розпорядимість, *f.* Verfügung, *f.*

Розпорядкованє, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* Др. *adj.* розпорядкований, desorganisiert, Др.

Розпорядкувати, *v. a.* anordnen.

Розпорядник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* + М. Цу.

Розпорядок, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* С. II. 156. 178. -робити, давати; Verwaltung, Leitung, *f. pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* С. II. 131.

Розпоставити, *v. a.* herumstellen.

Розпотворити, *v. a. s.* Стотворити.

Розпотрошити, -трүш-, *v. a.* ausweiden.

Розпочатє, *n.* Beginn, Anfang, *m.*

Розпочати, розпочинати, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, *s.* Почати.

Розпочин, *m.* Beginn, *m.*; Initiative, *f.*

Розпочинок, *m.* Ст. Vorhaben, Beginnen, *n.*

Розпоясати, *s.* Розперезати.

Рбзпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Handel, *pl.*

Розправа, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судова́ gericht-

liche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung, *f.*; 4) Гол. Scheidung, Ehescheidung, *f.*; b) Scheidungsurkunde, *f.*

Розправити, розправліти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinandertrennen; öffnen; -кряла ausbreiten Мор.; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, Цар.; 3) розправліти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich — 1) 2); 2) — з ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, P. I. 12; b) sich scheiden.

Розпреділіти, розпреділювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen ГВ.

Розпріндити ся, sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden С. I. 55.

Рбзприєка, (-ієка), *f. s.* Рбзпра.

Розпровадити, розпроваджувати, *v. a.* auseinanderführen *s.* Розводити, розвєсти; 2) -волосє *s.* Розчесати.

Розпроганяти, *v. a.* -дїрѹ das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.

Розпробаж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розпробати, розпробувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.

Розпробє, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*

Розпросїти ся, Л. 109. ausfragen.

Розпростїранє, *n.* Ausbreiten, Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung, *f.*

Розпростирати, розпростєрти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, erweitern — ся sich —.

Розпростїти ся, sich versöhnen.

Розпростоволбєсти, *v. a.* die Kopfbedeckung wegreissen, entfernen u. dadh das Haupt entblössen.

Розпростор, *m.* Под. -брєнє, *n.* Verbreitung, *f.*

Розпросторити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпросторювати ся, sich ausbreiten, *s.* erweitern; um sich greifen.

Розпросторбєнє, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*

Розпрощанє, *n.* Verabschiedung, *f.*

Розпрощати ся, sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.

Розпрощєнє, *n. s.* Опрощєнє.

Розпруга, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* Ру.

Розпру́жний, *a.* dehnbar. *s.* Пру-
жисто-п'я́нний.

Розпру́жність, *f.* Ausdehnbar-
keit, *f.* [herausspannen; — ся sich —.

Розп'ягч́й, розп'яга́ти, *v. a.* aus-
Розп'яда́ти, *v. a.* auflösen (das
Gesponnene). [— ся sich —.

Розп'яда́ють, *v. a.* aufdrehen;
Розп'яса́, *f.* Entzweiung, *f.*

Розп'ясо́біти ся, *§.* auf den Hund
kommen, herabkommen.

Розпу́дити, розпу́джувати, *v. a.*
auseinandertreiben, verscheuchen, *s.* Ро-
зп'яга́ти. [Я́ти ся zum Bersten.

Розпу́к, *m.* до розпу́ку їсти, сьмі-
Розпу́ка, *f.* Verzweiflung, *f.*

Розпу́кати ся, розпу́кувати ся.
розпу́кнутися, zerplatzen, springen,
bersten, reißen; 2) aufbrechen, sich
öffnen, sprossen, (*v.* Knospen, Blume-
men); 3) — над ким, -чим, sich grämen,
verzweifeln; *sbst.* розпу́кнене, *n.* Ber-
sten, *n.*

Розпу́клий, *a.* * *s.* Клі́авий.

Розпу́клина, *f.* Kluft, Erdkluft,
Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*

Розпу́ковка, *f.* die sich entfalten-

Розпундю́чити ся, sich breit
machen, *He.*

Розпу́ск, *m.* Lösung, Auflösung, *f.*
Под.; 2) Verziehung, *f.* (der Kinder &)
Schwäche gegen jmdn *s.* Розпус́т.

Розпу́ска́ти, розпуса́ти, *v. a.*
entlassen; reducirieren; 2) verbreiten;
zerlassen, auflösen, verdünnen, anmi-
schen; розпуса́ти шк'іру, in kleinere
Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflö-
сен & 2) liederlich werden, ausschwei-
fen; *prtc.* розпусце́ний, ausgelassen &
2) flüssig.

Розпус́т, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.*
— да́ти alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*

Розпус́та, *f.* Zügellosigkeit, Aus-
gelassenheit, Ausschweifung, Liederlich-
keit, *f.* Uebermuth, *m.*

Розпус́тво, *n.* *s. d. v.* Др.

Розпу́стка, *f.* *s.* Розто́па. *Пар.*;
2) Art Osterspiel der Mädchen, *Kol. I. 153.*

Розпус́тний, *a.* auflösbar; 2) lie-
derlich; muthwillig; übermüthig, frech.

Розпус́тник, *m.* ein ausgelasse-
ner, ausschweifender Mensch, Wüstling,
Wollüstling, *m.*

Розпу́стність, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*
Розпустува́ти, *v. n.* ausgelassen,
zügellos sein, liederlich, ausschweifend
leben.

Розпу́тати, розпу́тувати, *v. a.* aus-
einanderwickeln; entfesseln, frei ma-
chen; — ся sich losmachen; ausein-
andergewickelt werden.

Розпу́тничати, *v. n.* *Под.* lie-
derliches Leben führen. [losigkeit, *f. K.*

Розпу́тність, Liederlichkeit; Scham-
Розпу́тно, *adv.* verschwenderisch.

Розпус́тво, *n.* *Кн.* sittliche Ver-
kommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2)
C. II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*

Розпу́тє, (-тє, -тя), *n.* Scheide-
weg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі
яке да́ти *Зар.* sich einen Ausweg fin-
den, *s.* Rath schaffen, *s.* helfen; 2)
schlechter Weg; die Jahreszeit wo die
Wege schlecht sind, *P. II. 193.*

Розпу́чати, *v. n.* *Ф.* verzweifeln.

Розпу́чина, *f.* geborstener Riss, *B.*;

Spalte, *f.*

Розпу́чати, *v. a.* *s.* Пропу́чати.

Розпу́члий, *a.* verzweifelt, *B.*

Розпу́чний, *a.* verzweifelt, ver-
zweifeld, *Kst.*

Розпу́цальний, *a.* auflöslich.

Розпу́щенє, *n.* Entlassung; Ver-
abschiedung, *f.*; 2) *s.* Рóлчин.

Розпу́щник, *m.* *s.* Розч'инник.

Розп'я́лити, *v. a.* ausspannen, aus-
breiten, -strecken.

Розп'я́ичити, *v. a.* zu Saufern ma-
chen; — ся sich dem Trunke ergeben.

Розп'я́тє, (-тє), *n.* Kreuzigung, *f.*;
2) Crucifix, *n.*

Розра́да, *f.* (*dim.* розра́донька, *f.*),
Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*;
2) Abrathen, *n.*

Розра́дити, розра́джувати, (-ра́-
джую, -уєш), *v. a.* trösten, aufrichten;
2) abrathen; widerrathen; — ся sich
abrathen.

Розра́дниця, *f.* die welche роз-
ра́джує, *d. h.* einen Beschluss hinter-
treibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*

Розра́зити, *v. a.* zerschlagen; ver-
wunden. [лу́ка.

Розра́ївє, (-ївє, -я), *n.* *Ру.* *s.* Роз-
Розра́їти, *v. a.* mit dem ра́ло
das Feld zwiєbrachen, ackern.

Розривати, розривувати, *v. a.* verwunden, schwer *v.*

Розрахувати, (-хувати), *v. a.* berechnen, verrechnen; — ся sich —.

Розр'яти, *v. a.* widerrathen.

Розревіти ся, (-вати ся), gewaltig zu brüllen anfangen, *Кн.*

Розревніти ся, розревніувати ся, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *Т.*

Розрементувати ся, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *Кн.*

Розрив, *m.* Zerreißen, *n.* Riss, *m.*; 2) -розрив-трава *e.* Art Zauberkraut zum Aufreißen aller Ketten u. Schlösser, *Ч. I.* 166.; 3) *Impatiens noli tangere* L. *Пис.*

Розривателний, *a.* zerreissend, destructiv, *У.*

Розрив, *m.* Zerstörung, *f.* *Мі.* II. 6.

Розривувати, *v. a.* s. Розривати, *ОП.*

Розривати, *v. a.* zerwühlen.

Розрівнувати, (-нув-), розрівняти, *v. a.* eben machen, ebnen.

Розрідити, розріджувати, (-ріджую, -уєш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern. [*phnia*]. *В.*

Розрідка, *f.* Wasserfloh, *m.* (Дарозрідити ся, зріднею. *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreißen. [*Schnitt*; *Schlitz*, *m.*

Розрив, *m.* Durchschnitt, Aufschnitt, Розривати, розривувати, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden; anatomisieren.

Розріжніти, (-яти, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — ся sich —.

Розрівніти, (-ніти), *v. a.* III. I. 251. entzweien, verfeinden; — ся sich trennen, auseinandergehen 404.

Розривуванє, *n.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *n.*

Розривити, (-ривую, -уєш), *v. a.* entfalten.

Розривати, розривати, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, III. I. 375.

Розриванє, *n.* Absolution, Dispensation, *f.* Dispens, *m.*

Розривати, *f.* Ausschürfen, *n.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *f.* (Ackerb.), *Пис.*

Розробити, розроблювати, -робляти, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar ma-

chen, bearbeiten, *Пис.*; 3) — щось в чогó, -чим entwickeln, erweitern, vergrößern; 4) verdünnen, auflösen; розробляти ся, sich entfalten, s. entwickeln, in Fluss kommen, *Кн.*

Розробленє, *n.* Zersetzung, Auflösung, *f.*

Розробок, -обку, *m.* на розробок дати кому́ що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *n.*

Розродити, розроджувати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — ся sich vermehren, gut gedeihen.

Розродник, *m.* s. Бросійка.

Розрозніти, *v. a.* Ч. III. 274. *n.*

Розривати, [gehen, — sich verbreiten.

Розроїти ся, in Schwärmen aus-

Розронити, розронювати, *v. a.* auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, III. *АД.* I. 35.

Розрост, (-ист), *m.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *m.* Aufschossen, Aufwachsen, *n.* Entfaltung, *f.*

Розроста, *f.* Art Pflze.

Розростати ся, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschossen. [*Misshandlung*, *f.*

Розруганнячко, *n. dim.* Ч. V. 622.

Розруй, *m.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *f.* Umsturz, *m.*

Розруйнувати, *v. a.* zerstören, niederreißen, umstürzen, zu Grunde richten; *subst.* розруйнованє, *n.* s. Розруй; 2) Trümmer, *pl.* *Пис.*

Розрух, *m.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *f.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawall, *m.* Getümmel, *n.* Wirren, *pl.*

Розрухати, розрушати, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розрушитель, *m.* Zerstörer, *m.*

Розрушити, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Розряд, *m.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung, *f.*

Розрядженє, *n.* Entladen, *n.*

Розрядити, розряджати, розряджувати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schmuck abnehmen, ausziehen; auskleiden; — корабель ab-

thauen; — ся sich einrichten &; 2) s. auskleiden.

Розрядч, *m.* Auslader, *m.*

Розрядніти, (-редн-), *v. a.* beschwichtigen, schlichten.

Розрядовий, розрядний, *a. ГШ.* — числѣник Gattungs- und Doppelungszahlwort, *n.*

Розсада, *f.* junge versetzte Pflanze; Setzplanze, *f.*; — зя́чка Knollige Fetthenne (Sedum telephium), *Plc.*

Розсади́ти, розса́джувати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zersprengen.

Розса́днік, *m.* Mistbeet, *n.*; Baumschule, *f.* Pflanzstätte, *f.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina L.), *B.*

Розса́дничок, *m. dim. s.* Розса́днік.

Розса́дніа, *f. pl.* -ні, -на тебе du mögest bersten. [*men, Cm.*]

Розса́таніти, *v. n.* teuflisch egrimen.

Розса́вита́ти, розса́виту́ти, *v. n. gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (*v. Tag*).

Розса́віну́ти, розса́віети, *v. n. impers.* розса́віло es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оц. ep.* 18.

Розса́віт, *m.* Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* [*Erörterung, f.*]

Розса́вітка, *f. T.* Beleuchtung,

Розса́віток, *m.* Dämmerung, *f.*

Розса́врити, *v. a.* abkoppeln.

Розса́вінути, *v. n. s.* Розса́віну́ти.

Розса́літи, са́лювати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — ся sich —.

Розса́рбати, *v. a.* ausschöpfen.

Розса́рдити, розса́рджувати, *v. a.* zornig machen, erbozen; — ся zornig, erbozt, ungehalten werden. [*sehr zornig.*]

Розса́рдіти, *a. Oc.* (61) V. 23.

Розса́діти, розса́джувати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (*dh* Sitzen); — ся zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розса́ліати, *v. a. s.* Розса́ліати.

Розса́літи, розса́лювати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розса́льний, *a. subst. m. pl.* розса́льні *O. uc. л.* 365. Gerichtsbote, *m.*

Розса́п, *m.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *f.*; у ро́-

сипі *M.* zerstreut, auseinandergeworfen; пі́ти у- sich flüchten, *s.* zerstreuen, *T.* ро́сапном, *adv.* *Гол.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *n. dim.* ро́сапнок.

Розса́пати, розса́пувати, *v. a.* austreuen, verstreuen, ausschütten; * — ко́ро́ jmdn zu Grunde richten, vernichten; — ся auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstieben; sich zerbröckeln; *s.* lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben. [*locker, leicht.*]

Розса́пачка, *f.* земля — *Гн.* 25.

Розса́пни, *pl.* Seifen, Seifengebirge, *pl.*

Розса́пистий, розса́пчастий, *a.* locker; 2) во́рі -і *M. III.* 58. zerstreut.

Розса́пка, *f. ВБ.* Zerstreuung, *f.*

Розса́хати ся, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розса́вати, *v. a. s.* Розса́вати.

Розса́вка, *f. s.* Розса́мка.

Розса́длати, *v. a.* absatteln.

Розса́лі, -бу, *m.* (Salz) Auflösung *f. ОП.*

Розса́лина, *f.* Ritze, Spalte, Kluft, Schrunde, *f. Oz.* 92.

Розса́лниця, (-є), *f.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *B.*

Розса́нати, *v. a.* zerrauen.

Розса́сти, розса́дати, *v. a. s.* Розса́діти; — ся sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *Ф.*

Розса́чи, розса́кати, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розса́шки, *pl. dim. s.* Розса́хи.

Розса́янець, *m.* Flatterer, Flattergeist, *m.* [*streunung, f. s.* Розса́янність.]

Розса́яня, *n.* Verstreuen, *n.*; Zer-

Розса́яний, *a.* ausgesät, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розса́янність, *f.* Flatterhaftigkeit, Zerstreuung, Zerstretheit, *f.* (des Geistes).

Розса́яти, розса́вати, *v. a.* aussäen; austreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (*z. B.* Gerüchte); — ся sich — —.

Розса́квѣрити ся, *s.* Розса́кати

ся (bes. v. Kindern), *ГБ.*

Розко́чити ся, auseinanderspringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen. [zupfen, zerrupfen, zerren.]

Розко́убати, розко́убети, *v. a.* zer-

Розслабля́ти, -бїти, *v. a.* Под. krank, siech machen, lähmen.

Розсла́вити, розсла́влювати, *v. a.* den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlaublichen, ausposaunen, rufbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розслизну́ти ся, zerfließen, auseinandergehen, schwinden, *Фр.*

Розсла́дити, розсла́джувати, *v. a.* untersuchen, prüfen, erforschen.

Розсла́нити, розсла́нювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Розсла́хати, *v. a.* u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, *Кв.* 185.

Розсла́бува́ти, *v. a.* vom Gelöb-
nis dispensieren.

Розсла́кати ся, *D. c.* 79.

Розсла́мити, (-лити), розсла́лювати, *v. a.* ermuthigen, die Schüch-
ternheit benehmen, *Мог.*; — ся kühn werden.

Розсла́ми́ти, *v. a.* zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Розсла́мїти ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсла́мїти, *v. a.* durchmustern.

Розсла́тувати, -тати, *v. a.* с. Роз-
мювати.

Розсла́ха, *f.* Zacken, *m.* gabelförmiger Ast, Gabelast, *m.* Gabelholz, *n. pl.* розсла́хи, Pfluggabel, *f.* Pflugwetter, *n.*; 2) hölzerne Mistgabel. [(Milvus), *B.*

Розсла́хня, (-нє), *f.* Gabelweihe, *f.*

Розсла́хатий, розсла́хоя́тий, *a.* ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсла́хач, *m.* с. Рогач; 2) Олень. *B.*

Розсла́ванє, (-ннє), *n.* с. Розла́-
ка, *К. Не.*

Розсла́вати ся, с. Розла́чати ся.

I. Розсла́вити, розсла́влювати, розсла́вляти, *v. a.* auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, an-
ausstellen, gehörig aufstellen; — ся sich —. [с. Слугіти.]

II. Розсла́вити, *v. a.* (саджівку),
Розсла́вка, *f.* Dislocation; Aufstel-

lung, *f.*

Розсла́й, *m.* о — гóлоса прили-
пїти ся ausser der Vernehmbarkeit
der Stimme zurückbleiben, *Зар.*

Розсла́йний, *a.* Scheide-.

Розсла́йня, *f.* ТР. Scheideweg, *m.*

Розсла́стань, *f.* Grenzscheide, *f.*

Розсла́новїти, *v. a.* с. Розла́вити.

Розсла́ня, *pl. n.* Н. 74. Scheideweg, *m.*

Розсла́рати, *v. a.* u. — ся besor-
gen, beschaffen, aufbringen.

Розсла́рати ся, с. Розла́чати ся.

Розсла́тебнїти, (-гн-), *v. a.* auf-
knöpfen, lüften.

Розсла́телїти, розсла́елїти, розсла́-
лювати, *v. a.* ausbreiten, auseinander-
legen; — ся sich —.

Розсла́тервїти ся, in Wuth gera-
then, wüthen, ergrimmen, *Зах.*

Розсла́тигну́ти, *v. a.* abschnallen,
aufhäckeln.

Розсла́тянь, *n.* Abstand, *m.* Пол.

Розсла́торбнїти ся, sich ausdeh-
nen, с. ausbreiten, *ОП.* [tern, *Пар.*

Розсла́торбнювати, *v. a.* aufblät-

Розсла́трапати ся, (-ряп-, -штр-),
die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розсла́тріхнїти ся, mit jmdm bre-
chen.

Розсла́трій, -бю, *m.* Missklang, Miss-
laut, *m.* Dissonanz, Misstimmung, Dis-
harmonie, *f.*

Розсла́тріляти, розсла́трілювати, роз-
сла́трїлити, *v. a.* durch-, erschossen; zer-
streuen; — ся sich zerstreuen.

Розсла́тріп, *m.* Rasenkoralle, *f.* (An-
thophyllum), *B.*

Розсла́тріхати ся, розсла́тріхнути ся,
sich entzweien, auseinandergehen.

Розсла́троїтель, *m.* Verderber, Ver-
nichter, *m.* Пу.

Розсла́троїти, розсла́троювати, *v. a.*
verstimmen; 2) in Unordnung bringen,
zerrütten; — ся sich verstimmen; 2)
in Unordnung, in Verwirrung gerathen;
aus der Fassung kommen; 3) (ра́на)
wieder schmerzen.

Розсла́троїність, *f.* У. с. Розсла́трій.

Розсла́троїство, *n.* Под. Störung,
Zerrüttung, *f.*

Розступі́ти ся, розступя́ти ся,
auseinandertreten; 2) sich öffnen, с.
aufthun.

Розсувати, *v. a. s.* Розсунути.
 Розсуд, *m.* Ueberlegung, Meinung,
f. Urtheil, *n.* Beurtheilung, Entschei-
 dung, *f.* [richter, *m.*
 Розсудець, *m. II.* 142. Schieds-
 Розсуджати, розсуджувати, роз-
 судити, *v. a.* urtheilen, überlegen, er-
 wägen, bedenken; 2) schlichten, ent-
 scheiden, Urtheil fällen, Recht sprechen.
 Розсуджене, розсуджуване, *n.*
 Ueberlegung, Betrachtung; Beurthei-
 lung, *f.*; 2) Urtheil, *n.* Urtheilsspruch, *m.*
 Розсудка, *f.* Urtheil, *n.* Entschei-
 dung; 2) Kritik, *f.*
 Розсудковий, *a.* judiciös, *Мл.*
 Розсудливість, (-ість), *f.* Be-
 дächtigkeit, praktische Beurtheilung,
 Klugheit, *f.* Verstand, *m.*
 Розсудний, розсудливий, *a.* ver-
 ständig, klug, einsichtsvoll; *adv.* -но.
 Розсудничий, *a.* kritisch, *Пар.*
 Розсудок, -дку, *m.* Urtheilskraft,
f. Verstand, *m.* Ueberlegung, *f.*; 2) роз-
 судок, -дку, *m.* -свάρки Entscheidung,
f. Ч. II. 620.
 Розсудця, *m. II.* 206. *s.* Розсудця.
 Розсудчик, *m.* Schiedsrichter, Rich-
 ter, *m.* [von einander drehen, aufdrehen.
 Розсувати, розсукувати, *v. a.*
 Розсукин, *a. Ч. III.* 136. *s.* Сукин.
 Розсунути, розсувати, *v. a.* aus-
 einanderrücken, -stellen; hier u. dahin
 legen, verlegen.
 Розсупнювати, *v. a.* die Rie-
 menbänder loslösen, *s.* Супня.
 Розсучий, *a. P. II.* 76. *s.* Сучий.
 Розсяг, *m. B.* Ausbreitung, *f.* Um-
 fang, *m.*; 2) Flugweite, Flügelweite, *f.*
 Розсяглий, *a.* ausgedehnt, ausge-
 breitet. [nung, *f. Вах. Мл.*
 Розсяглість, -ости, *f.* Ausdeh-
 Розтаборити ся, sich lagern, das
 Lager aufschlagen, beziehen.
 Розтавати, розтанути, розтяти,
 розтати, *v. n.* aufthauen, schmelzen,
 zergehen. [wickeln, bewerkstelligen.
 Розталанти, *v. a.* glücklich ent-
 Розталувати, *v. a.* auftreten, *Пар.*
 Розтань, *Ч. I.* 1. 85?
 Розтаралати ся, *s.* Розтряти ся.
 Розтаскати, *v. a. s.* Рознести.
 Розтачати, *v. a.* dünn rollen, ті-
 сто das Teig mittelst e. Walze dünn

machen.

Розташувати ся, sich auskramen,
 seinen Kram, seine Waaren auslegen,
 sich ausbreiten, *III. II.* 232.

Розтварити, *v. a.* verwittert machen.

Розтвір, -бру, *m.* Oeffnung; *f.* двé-
 рі на — thorweit, angelweit; 2) Schlund,
 Rachen, *m.* Mundloch, *n. У. pl.* в -бри
 ins Freie.

Розтвір, (-ір), -бру, *m. s.* Розчин.

Розтворенє, *n.* Oeffnen, *n.* Oeffnung,
f. -тіла Obduction, *f.*; 2) *s.* Розчин.

Розтворити, *v. a.* öffnen, aufthun,
 aufmachen; — ся sich —, *s.* Отворити.

Розтвором, *adv.* weit geöffnet, *Мл.*

Розтворчатий, *a.* -образ zusam-
 mengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei
 Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder
 sichtbar werden.

Розтерати, *v. a. s.* Розтерти.

Розтервати, *v. a. altsl.* † *P. I.*
 148. auseinanderreissen, zerreißen, *Л. 95.*

Розтерливий, *a.* zerreiblich, *Пол.*

Розтерливість, -ости, *f.* Zerrei-
 blichkeit, *f. Пол.*

Розтерлити, *v. a. §.* -гріші ver-
 geben, verschenken; verschwenden.

Розтерти, розтерати, (розте-
 рети *B.*), розтирати, *v. a.* zerreiben,
 zerstoßen, klein reiben, klein stoßen;
 * — гріші vergeuden; — ся zerrie-
 ben, klein gerieben werden.

Розтеряти, *v. a. s.* Розтрятити.

Розтечі ся, розтікати ся, zerflie-
 sen, auseinanderfließen; auseinander-
 gehen; verschwinden.

Розтикати, *v. a. s.* Побратикати.

Розтинати, розтяти, *v. a.* zer-
 schneiden, durchschneiden.

Розтирач, (-тер-), *m.* Reiber, *m.*
 Reibekeule, *f. s.* Макорін.

Розтирка, *f.* Uneinigkeit, *f.* Zwist,
m. Fehde, *f.*; 2) Verlust, *m. Зак.*

Розтирх, *m.* Absattelung, Abladung, *f.*

Розтирханий, *a.* zerzaust; 2) *s. d. f.*

Розтирхати, *v. a.* absatteln, ab-
 sacken.

Розтискати, розтиснути, *v. a.*
 zerdrücken, zerquetschen.

Розтік, *m.* розтока. *f.* (*d.* роз-
 точина, *f.*) Auseinanderfließen, *n.*; 2)
 а) Flussarm, *m.* б) Insel inmitten ei-
 nes Flusses; 3) Rinne, Kloake, *f. B.*

Розтікати ся, auseinanderfließen, -gehen, -laufen. [kleineres Querthal, *B.*

Розтічка, *f. dim. s.* Розтока; 2)

Розтічок, *m.* розтічина, *f. dim. s.* Розтік, Розтока 2). [lustig stimmen.

Розтішити, *v. a.* erfreuen; froh,

Розтліти, розтлівати, *v. a.* verderben, vertilgen; schänden, *III. II.* 139. 244. *KV. prtс.* розтлений, verderben, faul, *III. II.* 236.

Розтовити, *v. a.* *Kч.* 72 das Gedränge aufräumen.

Розтовс(т)нути, *v. n.* sehr fett werden; (am Leibe) zunehmen, dick werden. [stossen, *n.*; Aufschlag, *m.* *Пар.*

Розтовченє, *n.* Zerstoßen, Klein-

Розтовчий, розтовкати, *v. a.* zer schlagen, klein stossen, auseinanderstossen; zerrühren; aufklopfen; — ся sich entzweien, *s.* Розбіити ся.

Розтока, *f. s.* Розтік 2); 2) *s.* Розчин, *Пар.*

Розтоком, *adv.* niederwärts auseinander, *K.* [setzen, erklären; entziffern.

Розтолкувати, *v. a.* auseinander-
Розтолџити, *v. a. s.* Розлупити; Розтолчити, *У.*

Розтомлений, *a.* *Гол.* *III.* 721. allerliebste, liebenswürdig.

Розтоп, *m. s.* Розтопка; 2) розтопом робити sehr eifrig, mit Lust.

Розтопа, *f.* Email, *f. Пар.*

Розтопирити, *v. a. s.* Одтопирити.

Розтопирки, *pl. H.* 293. in d. Räthsel: дві — zwei Hörner.

Розтопїти, *v. a.* heizen, einheizen; 2) schmelzen; — ся brennen, in Brand gerathen; 2) schmelzen, zerschmelzen (*v. n.*), geschmolzen werden.

Розтопирити, -їрювати, *v. a.* auseinander spreizen; -strecken, -recken, -spannen.

Розтопка, *f.* Schmelzen, *n.*

Розтопник, *m.* Emaillieur, *m. Пар.*

Розторгати, розторгувати, *v. a.* zerzausen, zerreißen, *s.* Розірвати.

Розторгувати ся, ausgebreiteten Handel führen, gute Handelsgeschäfte betreiben. [tes (торг), *Кч.*

Розторже, *n.* Ende des Jahrmark-

Розторжниця, *f.* Art Bauchpilz, Didymium, *Вол.*

Розтормосити, *v. a.* auseinan-

derwerfen, dh vieles Ziehen u. Zerren verderben; zerstreuen; 2) — корó einen nicht schlafen lassen (dh Rütteln).

Розторопна, *m.* *P. II.* 169. von gewandtem, klugem Menschen.

Розторопнати ся, in vieles Geschwätz sich einlassen, viel schwatzen.

Розторопний, *a.* klug, umsichtig, *Пар.* [sicht, Besonnenheit, *f. Пар.*

Розторопність, *f.* Klugheit, Um-
Розторопша, *f. Oc.* (62) *I.* 80.?

Розторосити, *v. a.* ausstreuen.

Розторочити, *v. a.* aufbinden, aufschnüren, auffasen, -faseln; — ся, sich aufdrieseln.

Розточальний, *a.* entfaltbar.

Розточе, *a.* Wasserscheide, *f. s.* Дїл водний. [ausbreitend, *B.*

Розточїстий, *a.* fächerartig sich

Розточїти, розточувати, *v. a.* beim Zapfen vergießen; 2) verschwenden, vergeuden, durchbringen, *Ko.* 294; 3) zernagen, zerfressen (von Würmern).

Розточний, (-шн-), *a.* überflüssig.

Розточник, *m.* Milbenspinne, *f.* (Tetranychus), *B.*

Розтравити, *v. a.* aufbeizen, *Пар.*

Розтравляти, *v. a.* verbreiten, steigern. [schleuderung, *f. III.* *I.* 140.

Розтра́та, *f.* Verschwendung, Ver-

Розтра́тити, розтра́чувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden.

Розтра́тний, *a.* verschwenderisch.

Розтратувати, *v. a.* zertreten, niedertreten.

Розтрєнькати, розтрєнькувати, (-їнькати), *v. a.* verschwenden. [(Фр.).

Розтрєпанство, *n.* Leichtsin, *m.*

Розтрибу́ха, *f.* liederliche Metze — *B.*

Розтринбжити, *v. a. s.* Розу́тати.

Розтрїп, *m.* Klugheit, Umsicht, Besonnenheit, *f.* [diger Patron, *m.*

Розтрїпанець, *m.* Flattergeist, win-

Розтрїпаній, *a.* flatterhaft, faselhaft, zerstreut. [schlagen; 2) zerzausen.

Розтрїпати, *v. a.* zerklopfen, zer-

Розтрїпкати, *v. a. s.* Розпелєшити, *Пар.*

Розтрїпний, *a.* verständig, klug.

Розтрїск, *m.* Bersten, *n.* до -ку bis zum *B.*

Розтрїскати, *v. a.* zerschmettern; einschlagen; — ся aufspringen, bersten,

zerplatzen; 2) — на когó jmdn andonnern, mit harten Worten anfahren.

Розтрóнцати ся, §. licherlich werden. [Thätigkeit, Fertigkeit, *f. Зак.*

Розтрóнність, *f. Gewandtheit, Розтрóпта, f. Sylibum Marianum.*

Розтрóщити, *v. a. zertrümmern, zerschlagen, s. Потрóщити.*

Розтрóбити, *v. a. ausposaunen.*

Розтрóсити, *v. a. zerstreuen, herumstreuen, aufschütteln.*

Розтрóтити, розтрóчувати, *v. a. zerstoßen, auseinanderstoßen; zerschlagen, zerschmettern.*

Розтрóювати, *v. a. vergiften + М.*

Розтрóванє, *n. Zan. I. 32. s. Роз ўка.*

Розтрóвати, *v. a. Zan. I. 10. s. Розлучати.*

Розтряєати, розтряєти, *v. a. auseinanderstreuen, herumstreuen, zerstreuen; 2) durchschütteln, -rütteln; 3) untersuchen, prüfen.*

Рóзтрясок, (-ес-), *m. Umkehren, Umschütteln, Umrütteln, n. Unordnung, Verwirrung, f.; 2) Aufwand, m.; Verschwenden, Durchbringen, n.*

Розтужити ся, vor Sehnsucht vergehen, grosses Herzeleid haben.

Розтурчати, *v. a. s. Розтурчати. КС. IV. 488. [fen, -sprengen, См.*

Розтурчати, *v. a. auseinanderwerfen. Рóзтяг, m. Ausdehnung, f. Пар.*

Розтягáльний, розтягáливий, розтяжний, *a. ausdehnbar.*

Розтягáльність, *f. Streckbarkeit, Dehnbarkeit, f. Пол.*

Розтяганє, *n. Ausziehen, Strecken, n.*

Розтягáвість, розтяжність, *f. Dehnbarkeit, Ausdehnbarkeit, f.*

Розтяглий, *a. weit, breit ausgestreckt, -gedehnt, -gezogen.*

Розтягáість, *f. Ausdehnung, f.*

Розтягнути, розтягáти, *v. a. auseinanderziehen, ausdehnen, ausstrecken, -spannen, -breiten, erstrecken; —ся sich ausdehnen, s. ziehen; s. ausstrecken; 2) s. dehnen, ziehen lassen.*

Розтямлювати, *v. a. erwägen, überdenken.*

Розтяти, *v. a. s. Розтинати.*

Роз'удáлий, *a. superl. s. Удáлий, Ч. V. 629.*

Роз'удáти, (-удáй-), *v. a. -коня*

den Zaum abnehmen, ab-, entzäumen.

Роз'узнавати, роз'узнати, *v. a. erkennen, К. s. Роззнати.*

Рóзум, *m. Verstand, m. Vernunft, Intelligenz, f. Sinn, m.; 2) Bedeutung, f.*

Розумець, *pl. -ці, m. Rationalist, m. Др.*

Розумівський, *a. rationalistisch, Др.*

Розумівщина, *f. Zeit u. Geschichte des letzten гетьман Grafen Рау-мовський 1750—1764.*

Розуміненє, *n. Verständnis, Erachten, n.*

Розумнáк, *m. der Verständige, Kundige, Gescheidte, Ф. [Gelehrtheit, f.*

Розумнеча, *f. ОП. Gelehrsamkeit,*

Розумний, *a. verständig, vernünftig, klug, adv. -но verständig, vernünftig, wohlweislich; 2) verständlich, begreiflich, Кч. 182. [dige, Gescheidte.*

Розумник, *m. der Kluge, Verständige, Розумнийця, m. f. kluger, gescheidter, verständiger Mensch; III. I. 396. die Kluge, Verständige, Gescheidte.*

Розумність, *f. Бор. Verständigkeit; Weisheit, f. [werden.*

Розумні(й)шати, *v. n. gescheidter Rathung, Ansicht, f.; Vernunftschluss, m. Raisonnement, n.*

Розумовець, *m. Rationalist, m.*

Розумовий, *a. Verstandes-, Geistes-.*

Розумувати, (-ов-), *v. a. raisonnieren, vernünfteln, schliessen, Schlüsse ziehen.*

Роз'учити ся, verlernen, + М.

Розфáяти, *v. a. § vergeuden, zerstreuen. [werfen.*

Розфáкати, *v. a. auseinander-*

Розфáйний, *a. verschwenderisch.*

Розфáйник, *m. Verschwender, m. Фр.*

Розфáйниця, *f. Пр. III. 311. Verschwenderin, Vergeuderin, f. [buben, Пар.*

Розфáяти, *v. a. durchbringen, vergeuden, v. n. §.*

Розфáкнути, (-áкн-), *v. n. §. (сніг, під ногами &) vom Thauwetter, Koth &.*

Розфáрєнькати, *v. a. s. Розфáтити.*

Розфáкати ся, zu schelten anfangen, jmdn anfahren, hart anlassen -на когó. [sen, В.

Розфáюкати, *v. a. auseinanderblau-*

Розхáвити, *v. a. Ч. IV. 355. рýки — die Hände ausspreizen.*

Розхамулити, *v. a. §. s.* Розваріти.

Розхваліти, розхвалявати, *v. a.* durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergehen.

Розхвиліти ся, wogen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, *Зах.* [ordnung, zerzaust.

Розхемлений, *a.* (волоса) in Un-

Розхиліти, розхиліти, *v. a.* nach beiden Seiten auseinander- od. zurückschlagen; — ся *He.* sich aufrichten.

Розхилістий, *a.* sich weit ausbreitend, +*M.*

Розхитати, розхитувати, *v. a.* etw. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.

Розхід, -ду, *m.* Auseinandergehen, *n.*; Trennung, *f.* Abschied, *m.* при розході; 2) Absatz an Waaren, *m.* Ausgabe, *f.* Aufwand, Verbrauch, *m.*

Розхідний, *a.* auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend *R. I. 35:* дороги -ні: Scheide, Abschied-, *T.*; 2) — *dim.* розхіднікий, *B.* die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) *V.* entscheidend, letzt.

Розхідник, розхоник, *m.* Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (*Sedum acre*) *B. Вол. s.* Очиток.

Розхідниця, *f.* Schmaus, *m.* (von der Gesellschaft der an вечерниці Theilnehmenden vor dem Ende der Пиліпка abgehalten) *Кол. I. 76.* [gen, *n.*

Розхітє, (розхіття), *n.* *См.* Vergnü-

Розхлєпєтати, *v. a.* §. locker machen. [*a.* aufschlappern.

Розхлєпєти, розхлєптувати, *v.*

Розхлєпати, *v. a.* verschütten.

Розхвєстанисть, *f.* *Пар.* Zügellosigkeit, *f.*

Розхвєстати, *v. a.* ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d. G. abwerfen; *a.* розхвєстаний зүгеллос; ausgelassen.

Розходи, *pl.* в — mit Anlauf *V.*

Розходісто, *adv.* divergierend, *B.*

Розходіти, розходжувати, *v. a.* — чоботи dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergehen, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) *III. II. 225.* ausge-

lassen jauchzen, jubeln; toben; 3) *impers.* розходит ся о щєсь es handelt sich um etw.; 4) *v. n.* umhergehen, -streifen *C. I. 56.* [Auflösung, am Ende.

Розходня, *f.* *V.* на розходні in der Розходущий, *a.* weit auseinandergehend, sich ausbreitend.

Розхобжій, *a.* -ї сорочкій, Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, *ГБ.*

Розхобити, розхобити, розхоблювати, *v. a.* vergreifen, wegraffen, auseinanderreißen. [erkranken.

Розхорувати ся, krank werden,

Розхотіти ся, *impers. s.* Захотіти ся. [*xу, См.* Kreuzweg, *m.*

Розхрєстє, *n. s.* Перехрєстє; -шля-

Розхрєст, *m.* -одєжї lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, *T.*

Розхрєстати, *v. a.* aufreißen; entblößen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; розхрєстаний, schlotterig, *См.*

Розчарєпати, *v. a. s.* Роздрєпати, Порєвєти, *Пол.*; auseinanderreißen, reißen, *B.*

Розцвєсти, (-цві-), розцвєтати, *v. n. u.* — ся aufblühen; sich entfalten.

Розцвєт, *m.* розцвєтє, (-їттє), *n.* Blumenflog, *m.* Blüthezeit, *f.*

Розцікєвити, *v. a.* die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden. [thun, öffnen, *Зє.*

Розцілити, *v. a.* aufmachen, auf-

Розцілувати, (-люв-), *v. a.* jmdn recht viel abküssen; — ся viel küssen.

Розцініти, *v. a.* den Preis ansetzen.

Розціпєти, *v. a.* losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.

Розціпєкати, *v. a.* aufpicken, *Пар.*

Розцємакати, *v. a.* zerkanen.

Розцурєти ся, *Кн. s.* Розвєхєти ся.

Розчавєти, розчавєчити, (розчавєчити *Крон.*) *v. a.* *Кн.* (*Пр. IX. 849.*) zerdrücken, zerschmettern, *s.* Роздавєги.

Розчєрка, *f.* Bechersternkoralle, *f.* (*Pocillopora*), *B.*

Розчєрувати, *v. a.* entzaubern.

Розчєти, розчєнєти, *v. a.* *Кч. 168.* *s.* Розчєчєти.

Розчєхнєти, *v. a.* auseinanderreißen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.

Розчванєти ся, sehr prahlen.

Розчертувати, *v. a.* viertheilen, III. I. 135. zertheilen.

Розчерсвати, *v. a.* s. Розписати (висанкі) 2). [nes Stück Holz, *B.*

Розчепи, *f.* ein am Ende gespalte-

Розчепирити, *v. a.* auseinander-

спреizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen. Розчервати *v. a.* zerfressen, wurm-

стичиг machen, *У.* [zerschlagen.

Розчерпати, *v. a.* in Scherben

Розчєпати, *v. a.* ausschöpfen.

Розчєпати, розчєпати, *v. a.* käm-

men, durchkämmen; aufbürsten; — ся

Розчєт, *m.* Berechnung, *f.* *У.*

Розчєхувати, *v. a.* ausgleiten

Розчєти, *m.* Flüssigkeit; Lösung,

Ауфлосунг, *f.* *Пол.*; 2) розчєти, *m.* роз-

чєти, *f.* der eingerührte, eingemachte

Teig, Sauerteig, *m.*

Розчєти, розчєти, розчє-

тивати, *v. a.* lösen, auflösen; 2) ein-

рühren, anmischen, (-тієто); durchkne-

тен; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4)

— комусь vom Zauber u. Behexung

befreien, entzaubern, *Гол.* III. 438; —

ся sich auflösen *Лє.*; 2) s. öffnen.

Розчєний, *a.* auflösbar.

Розчєний, *m.* Aetzstoff, *m.* Lös-

ungsmittel, *n.*

Розчєність, *f.* Auflösbarkeit, *f.*

Розчєний, *n.* Auflösung, *f.*

Розчєлене, *n.* Ausrechnung, Be-

rechnung; Liquidation, *f.*

Розчєлити, розчєлювати, *v. a.*

berechnen ausrechnen.

Розчєгати, розчєгувати, *v. a.*

nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen

vertiefen. [reinigen, säubern, aufräumen.

Розчєпати, розчєщувати, *v. a.*

Розчєпати, *v. a.* s. Ріпати, ent-

scheiden.

Розчєхнути, *v. a.* s. Розчєхнути.

Розчєпати, *v. a.* die Haube, die

Kopfbedeckung herunterreißen, *Мх.*

Розчєпати, *v. a.* s. Розчєпати.

Розчєпати, *v. a.* zergliedern, *Пар.*

Розчєпати, *n.* Zergliederung,

f. *Пар.*

Розчєпати, розчєпати, *v. a.* er-

klären; 2) begreifen, errathen, *Кч.* 140;

3) s. Розчєпати *Др.*

Розчєпати, *v. a.* aufpfropfen, *Пар.*

Розчєт, *m.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Розчєхри, *f.* Medusenstern, *m.* (Eu-

gale), *Пол.* [müthig rühren.

Розчєчувати, *v. a.* innig, weh-

Розчємати, *v. a.* *Кух.* durch Er-

kundigung kennen lernen, begreifen,

erfahren. [weiter um sich verbreiten, *См.*

Розчємати, *v. a.* die Pest (чєма)

Розчєпати, розчєпати, розчєпати,

v. a. genauer untersuchen, begreifen,

verstehen, *Кух. Ос.* (61) XI. 33.

Розчєхати, *v. a.* *Кв.* I. 263. s. Ро-

зчєпати begreifen.

Розчєхри, *v. a.* zerzausen; zer-

strenen, zerschlagen, zerbröckeln, *Зах.*

Розчєпати, auseinander zer-

stieben; 2) ausströmen *Гол.* III. 21.

Розчєпати, seine Lager-

stätte einrichten. [durchsuchen.

Розчєпати, *v. a.* durchwühlen,

Розчєпати, розчєпати, *v. a.*

zerreißen. [(verm. d. жєрна).

Розчєпати, *v. a.* grob zermahlen

Розчєпати, *v. a.* verschwenden,

vergeuden, verausgaben.

Розчєпати, *v. a.* zerreißen.

Розчєпати, *v. a.* verschwenden,

durchbringen, verthun.

Розчєпати, *v. a.* *АД.* I. 59. aus-

einanderwickeln.

Розчєпати, *n.* Einwerfung, *f.* *Пар.*

Розчєпати, розчєпати, розчєпати,

розчєпати, *v. a.* s. Розчєпати 1); — ся un-

ruhig sich hin u. her stürzen, sich tum-

meln, sich breit machen.

Розчєпати, розчєпати, *v. a.* auf-

trennen, abtrennen.

Розчєпати, auseinanderstie-

ben, (бєа d. Wespen) *Кол.* I. 329.

Розчєпати, *m.* Ausdehnung, *f.* *Пар.*

Розчєпати, *a.* ausdehnbar.

Розчєпати, *f.* s. Розчєпати-

ність.

Розчєпати, *n.* Erweitern, Aus-

dehnen, *n.* Ausdehnung Verbreitung, *f.*

Розчєпати, *m.* Erweiterer, Ver-

größerer, Verbreiter, *m.*

Розчєпати, розчєпати, *v. a.*

ausbreiten, breiter, geräumiger machen,

erweitern, ausdehnen; — ся sich aus-

breiten, s. verbreiten, s. erweitern.

Розчєпати, розчєпати, розчєпати,

a. ausdehnbar, *s.* Розтягливий, *adv.* розширно weit, breit, weitläufig.

Розшкматаги, *v. a.* etw. in kleine Stücke zerreißen, zerfetzen.

Розшматаги, розшматкувати, *v. a.* zerstückeln, zerreißen.

Розшморгнути, *v. a.* auseinanderschallen, -schnüren, aufthun

Розшнурувати, розшнуровувати, *v. a.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшолопати, *v. a.* auseinanderwickeln, -stößern, -klauben; * §. begreifen, *Kч.* 206. [len, -stößern, *Фр.*

Розшпінати, *v. a.* auseinanderwüh-

Розшпиліти, розшпільювати, *v. a.* dh Hinwegnahme der Stecknadel aufthun, frei machen.

Розшпóртати, розшпóртувати, *v. a.* §. auseinanderscharren.

Розшрубіти, розшрубувати, *v. a.* abschrauben, aufschrauben.

Розшукати, розшукувати, *v. a.* *Ст.* aussuchen, aufbringen.

Розщастя, *n.* Glückseligkeit, *f.* *Пис.*

Розщобати, розщобнути, *v. a.* aufmachen, öffnen, aufreißen; spalten; розщобаний, gespalten.

Розщедрити ся, (-рувати ся), *Кс.* III. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *С. I.* 204.

Розщеміти ся, *D. c.* 94. schwer werden. [terkieferäste, *pl.*

Розщеп, *m.* Spalte, *f.* -клуба *Un-* Розщепарити, (-ир-), *v. a.* auseinanderspreizen, *Фр.*

Розщепати, *v. a.* zerspalten.

Розщепіти, розщепнути, (-инн-), *v. a.* auftrennen, aufknöpfen, lüften.

Розщехованути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireißen, *Фр.*

Розщибайло, *m.* Windfall, *m.*

Розщибати, *v. a.* umherwerfen, ким, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreißen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщібель, *f.* *Гуш.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreißen, *n.*

Розщикати ся, zu schlucken anfangen. [reißen.

Розщипати, *v. a.* zerzupfen; zer-

Розщипувати, (рощ-, роц-),

рощитати, *v. a.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщільна, *f.* Riss, *m.* Spalte, *f.* *Ст.*

Розщінкати, *v. a.* abhefteln; — ся sich —.

Розщип, -олу, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщипистий, *a.* spaltbar.

Розщипити, *v. a.* spalten, aufspalten.

Розщиплене, *n.* Spaltung, *f.*

Розщóтний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. c.* 136.

Розщупати, *v. a.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Роз'юшити, *v. a.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Роз'я, *f.* *Kärspr.* *s.* Пізга.

Роз'ярити, роз'ярувати, *v. a.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -огонь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühen; 2) ergrimmen.

Роз'ясніти, роз'яснювати, *v. a.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятрити, роз'ятрувати, *v. a.* *He.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; огонь — stärker werden.

Ройба, *f.* Schwärmezeit, *f.* *s.* Пійка.

Роїти ся, schwärmen, (*v.* Bienen); 2) schwärmen, mancherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у голові роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Ройовий, *a.* *Зан.* II. 416. *s.* Ярий.

Рок, *m.* *gr.* Schicksal, Verhängnis, *n.* *He.*; 2) Termin, *m.*

Рокки, рочки, *pl.* *s.* Рік 2).

Рокіта, рокітина, *f.* верба — Purpurweide, *f.* (*Salix purpurea*); 2) *s.* Ива Sahiweide, *f.* (*Salix caprea*).

Рокітити, *v. a.* wiederhallen, *Ф.*

Рокітник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (*Cytisus laburnum*), *Вол.*

Рокіточка, *f.* *dim.* *s.* Рокіта.

Рокітаний, *a.* aus rokíta, weiden.
 Роківщина, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.* [lich, *s.* Річний.
 Роковий, *a.* jährlich, Jahres; jähr-
 Роківни, *pl.* Jahrgedächtnis, Jah-
 res-Todtenamt, *n.* [Getöse, *n.* Schall, *m.*
 Рокот, *m.* грбмів, — *B.* Krachen,
 Рокотане, *n.* *K.* Erklingen, *n.* [len.
 Рокотати, *v. a.* † erklingen, erschal-
 Рокш, *m.* *pol.* *K.* Aufstand, *m.* Em-
 поруг, *f.*; 2) Lärm, *m.* *Mi.* II. 344.
 Рокувати, *v. a.* *Зг.* weissagen, ver-
 künden, prophezeien.
 Ролівка, *f.* Wurzeleule, *f.* (Agrotis), *B.*
 Рольник, *m.* *s.* Рільник, *Зак.*
 Рольня, *f.* *s.* Черпальня, † *B.*
 Роль, *f.* Feld, *n.* Acker, *m.* *s.* Ріль;
 2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).
 I. Ромán, *m.* Roman.
 II. Ромán, ромén, *m.* Acker-Hunds-
 kamille, *f.* (Anthemis arvensis).
 Романець, *m.* Doldentraubige Wu-
 cherblume, (Chrysanthemum corym-
 bosum). [лчийн.
 Романін, *m.* Römer, *m.* *Ст.* Рим-
 Романківий, *a.* der Pfl. Ромán.
 Романс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Le-
 bens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze,
f.; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m.* *adj.*
 романсвий, *Ог.* romantisch; ver-
 liebt.
 Ромашка, *f.* *s.* Румянок, *Пис.*
 Ромашківий, *a.* Kamillen-
 Ромб, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* рбмби,
 Theil des Hemdes unter der Achsel.
 Ромбівид, *m.* Rhomboid, *n.*
 Ромодán, *m.* gewisse Heerstrasse
 (nach dem Fürsten Ромодановский
 1708. benannt) *Зак.* [pass.
 Ромпасовий, *a.* -чбóит mil Rand-
 Ромплик, *m.* Art Mass = $\frac{1}{4}$ Quart.
 Ромун-зіля, *s.* Ромán-зіля *Ч. V.* 202.
 Ромуш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall,
 Schall, *m.*
 Ронд, (*d.* рбндик), *m.* рбнда, *f.*
pol. Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug,
 Reitzeng, *n.* *K.* [слэси) *Мор.*
 Роняти, *v. v.* vergiessen (дрібні
 Роня, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в
 очех Augenbutter, *f.* 2) — сольна Salz-
 lacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m.* *Вол.*
 Ропавка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
 Ропать, *f.* † Götzentempel, *m.*

Ропати, *v. n.* *Зар.* knistern.
 Ропит, -сту, *m.* Murren, *m.*
 Ропіти, *v. n.* eitern, sich zersetzen.
 Ропнути, *v. n.* mit grossem Geräusch
 & herabfallen.
 Ропотіти, *v. a.* murren, brummen.
 Роптати, *v. a.* *M.* II. 75. murren,
 rauschen; klagen.
 Ропуха, *f.* *s.* Ропавка.
 Ропушник, *m.* *B.* Kröten-Simse,
f. (Juncus bufonis).
 Ропучий, *a.* dawider murrend, *M.*
 Ропша, *f.* *Гн.* Torf, *n.* (gründen, *n.*
 Ропшанка, *f.* Sumpfgross auf Torf-
 Рорати, *pl.* *H.* 151. *h.* lat. Messe
 früh in der Adventzeit nach den An-
 fangsw: „Rorate coeli“ ben.
 Росá, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n.* *B.*
 Росáда, росáдина, *f.* Setzling, *m.*
 Setzpflanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*
 Росáдник, *m.* *s.* Росáдник.
 Росáлка, *f.* *s.* Русáлка.
 Росáна, *f.* *dim.* *s.* Росá, *K.*
 Росáночка, *f.* *dim.* Thautropfen, *m.*
 Росéстий, *a.* mit Thau bedeckt,
 voll Thau, *Ст.*
 Росéти, (рошý, -росиш), *v. a.* mit
 Thau benetzen, bethauen; -лэн, den
 Flachs im Thau liegend lassen, vermit-
 telt des Thaues bleichen; *imprs.* ро-
 сить (доц) der Thau (Staubregen) fällt,
 Росéця, *f.* *s.* Росá. [es thauet.
 Росéчка, *f.* Sonnenthaue, *m.* (Drosela).
 Росичниковати, *pl.* Sonnenthaue-
 gewächse, *pl.* (Droseraceae).
 Росі, *pl.* *Ф.* *Нов.* 53. *s.* Росішкі.
 Росіл, -óлу, (*dim.* росóлок, росó-
 лець). *m.* Lacke, -рибчий Fischlacke,
f.; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*
 Росільний, *a.* suppig, *Пар.*
 Росільниця, *f.* *Ф.* (salzige) Brühe,
 dünne Suppe, *f.*; 2) *s.* Капусняк.
 Росішкі, *pl.* Aeste am Hirschge-
 weih, *pl.* *Ф.*
 Рóска, (рiска), *dim.* *s.* Росá. *Еф.* 9.
 Рóслий, *a.* gross, erwachsen, hoch
 aufgewachsen.
 Росліна, *f.* *s.* Ростіна. [bilisch.
 Росліний, *a.* Pflanzen-, vegeta-
 Росліниця, *f.* Botanik, *f.* *Пис.*
 Росліність, *f.* Vegetation, *f.*
 Рослинодний, *a.* pflanzenfres-
 send.

- Росли́яр, *m.* Botaniker, *m.* Пар.
 Росоля́нка, *f.* Kohlsänere, *n.* Sauersuppe aus Sauerkraut bereitet; Erdäpfelsuppe, *f.* [*m.* (*Gulo borealis*), *Пол.*
 Росома́к, (-áx. *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
 Росо́ха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger, zweizackiger, zweispaltiger Hauptast (am Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Росо́ха.
 Росоха́тий, (-áctий), *a.* zackig, gabelig; ästig; ausgebreitet.
 Росохаторо́гий, *a.* mit gabelförmigem Geweih — олень *Фр.*
 Росоха́ч, *m.* -дуб mit breiten Aesten.
 Росо́хи, *pl.* *P.* II. 73. der Theil des Leibes wo die unteren Extremitäten (die Füße) auseinandergehen; 2) *s.* Росо́хи, hölzerne Mistgabel.
 Росоховáтий, *a.* gabelförmig; 2) vielästig, *s.* Росоха́тий.
 Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.* Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.* Procent, *n.* *Кв.* II. 20; 3) — альпéйский, *Homogune alpina.*
 Росты́, *v. n.* wachsen, gedeihen, aufkommen; zunehmen, sich vermehren.
 Росты́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n. B.*
 Ростинни́чий, *a.* *B.* botanisch.
 Росты́ти, *v. a.* wachsen machen, *w.* lassen, ziehen.
 Рóстич, *f.* wirre, wilde Flucht.
 Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m.* Пар. s. Паросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
 Рóстом, *adv.* *I.* II. 53. unten, hier.
 Ростóнасть рога́тий, *Glaucium corniculatum*, *B.*; 2) *s.* Зелемозéнь.
 Росторóпша, *f.* Gemeine Osterluzei, *f.* (*Aristolochia clematidis*), *Пис.*
 Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwalben-, od. Schöllkraut, (*Chelidonium majus*).
 Рóступець, *m.* *АД.* II. 53. *s.* Вй-Росяни́й, *a.* *He.* des Thaues, Thau; thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* росяно́, thauig, reichlich bethaut.
 Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
 Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar; 2) Formel, *f.*
 Ротáтий, *a.* *s.* Писка́тий.
 Роташ, *m.* Art Pflanze, *B.*
 Ротеня́, *n.* рóтик, *m.* *dim.* *s.* Рот, Mündchen, Mäulchen, *n.* [мати.
 Роты́ти, *v. a.* *s.* Прокли́нати, Гры́-Рóтман, *m.* Lothse, Lothsmann, *m.* Пар.
- Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта).
 Ротомóчний, *a.* *Ч.* IV. 126. mit starkem Schnabel. [*ponomeuta*), *B.*
 Ротячóк, *m.* Schnauzenmotte, *f.* (Ну-Рóхканэ, *n.* Grunzen, *n.*
 Рóхкати, *v. n.* grunzen, göcheln.
 Рóхкит, *m.* рохкóтанэ, *n.* s. Рóхканэ.
 Рохма́н, *m.* *H.* 82. *s.* Плохы́й.
 Рохма́нный, *a.* zahm, mild, still, *Зак.* *s.* Рахма́нный. [*Kol.* I. 160.
 Рохты́ти, *v. n.* knistern (чóботи *p.*)
 Рóчини, *pl.* *Гол.* *s.* Рокóвини.
 Рочы́стий, *a.* -е мiсце verabredet, bestimmt, bezeichnet, *См.*; 2) *s.* Урочы́стий, *Зак.*
 Рочы́ти ся, schwören, *Зак.*
 Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch, *n.* Annalen, *pl.*
 Рочны́ця, *f.* *Гол.* III. 164.?
 Рочня́, *f.* Orakel, *n.* Пар.
 Рóчок, *m.* *dim.* *s.* Рик, Jährchen, *n.* *pl.* рóчки *K.* Termin, *m.* [Пар.
 Рóшенэ, *n.* (-льну), Flachsgröste, *f.*
 Рошт, *m.* Rost, *m.* *s.* Рухт, *B.*
 Рóща, *coll.* *s.* Рiща.
 Рощы́на, *f.* s. Ровчы́на; 2) *K.* Keim, *m.*
 Ройль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
 Ройти ся, *s.* Роiти ся.
 Реты́ти, *v. a.* *s.* Хресты́ти, taufen.
 Ртáтий, *a.* *s.* Ртáтий, Писка́тий.
 Ртуть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum, *n.* Mercurius, *m.* [gam, *n.*
 Рту́тина, *f.* Verquickung, *f.* Amal-Рту́ченэ, *n.* -зэркал, Belegen mit ртуть, *n.*
 Руб, *m.* Hau, *m.* Пар.; 2) schmale, scharfe Seite, Kante, *He.* * рýба стáги, язык став — erstarren. [*m.* *Oz.* 97.
 Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
 Рубáль, рубáльник, *m.* *s.* Рубáч.
 Рýбань, *f.* gefälltes Holz in Haufen u. Stössen, *V.*; 2) Feldstück mitten im Walde, *n.* (*vgl.* копань).
 Рубáнець, *m.* *pl.* рубанцi Scheit Holz, *n.*; 2) меч — *Вейн.* des Schwer-tes; 3) *s.* Пранáк. [Hacken, Füllen, *n.*
 Рубáне, *n.* рубáчка, *f.* *Зак.* Hauen, Руáнок, *m.* *s.* Рубáнець 1).
 Рубáте, (-тя), *n.* *coll.* die Wäsche; altes Gerümpel.
 Рубáти (рубáю, -áеш), *v. a.* hauen, hacken, fällen; schneiden; — ся sich schlagen (auf den Hieb), *s.* hauen.

Рубáтка, рубáха, *f.* grobes Hemd, altes Hemd.

Рубáч, *m.* Hauer, Holzhacker, Holzbaauer: Schläger, Raufes, Raufbold, *m.*

Рубéль, *gen.* -блѣ, *m.* Rubel, *m.* (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*;

3) *He.* (Пр. VIII. 913. Кол. с. Маглівниця. Рубéць, -бцѣ, *m.* Saum; Rand;

Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.* 3) *gew. pl.* рубці, Lumpen, *pl.* Windeln, *pl.* Зак. [бйнобвий. (-ин-), aus Rubin.

Рубин, (-ин), *m.* Rubin, *m. adj.* ру-

Рубѣти, *v. a.* einen Saum machen, säumen; 2) — ся sich zusammenziehen, рана — vernarbt sich, heilt.

Рубéвий, *a.* zum рубéль 1) gehö- rig, 1 Rubel giltig. [werth.

Рублевік, *m.* eine Sache 1 Rubel

Рублик, *pl.* -ки, *m.* с. Маглівниця.

Рублѣти, *v. a.* mittelst eines Neu- baumes zubinden, zudrücken.

Рубльовиця позéма, *f.* Peltigera horizontalis, *B.*

Рубляка, *m. augm.* с. Рубéль.

Рубѣти, *v. a.* с. Рубѣти.

Рубок, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2) с. Перéмитка Нар; 3) Schramme, *f.* с. Рубéць.

Рубці, *pl. gr.* с. Фляки. [ren, *pl.*

Рубя, *n. coll.* P. I. 177. Säume; 2) Lum- руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*

I. Ругá, *f.* с. Наруга.

II. Руга, *f.* *Ф.* lautes Schluchzen.

III. Руга, *f.* P. II. 207. bestimmter

Gehalt an Geld od. Getreide, welchen die Eingepfarrten dem Priester jährlich entrichten.

Ругáти, *v. a.* schmähen, schimpfen, lästern; schelten; — ся кому, з когó, над ким jmdn verhöhnen, über jmdn spotten, schmähen.

Ругатнѣ, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*

Ругáч, *m.* Kleine Krickelster, (Lanius minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*

Ругéля, *f.* D. с. 241. Werkzeug zum

Рубéнька, *f. dim.* с. Ругá.

Рудá, *f.* eisenhaltiger Morast, sumpfi- ge Wiese; 2) Eisenerz, *n.*; 3) Rost, *m.* с. Ржа, Ржѣна, Вол.; 4) * Blut, *n.* III. II. 10. 119.

Рудáви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.

Рудáвий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,

Рудáвина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpf-

land, *n.* Moor, Morast, *m. s.* Мóчар.

Рудáк, *m.* dh Hitze verbrannter Buchweizen-Samen.

Рудѣй, *a.* roth, rothhaarig, fuchsroth.

Рудѣни, *pl.* Chalcocallite, *pl.*

Рудѣти, *v. n.* roth, fuchsroth werden.

Рудка, *f.* Lache, Pfütze, *f. s.* Ба- юра; 2) Wagenspur, *f.*

Руднѣй, *a.* erzhaltig, Erz-, *Пол.*

Руднѣк, *m.* *He.* Bergwerk, *n.* Erz- grube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*

Руднѣцкий, *a.* -закон Bergrecht,

Руднѣк, *m. s.* Руднѣк. [н. Ф.

Руднѣ, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisen- hammer, *m.*

Рудо, *n. unq.* Deichsel, *m. B.*

Рудобрувѣй, (-óв-), *a.* mit rothen Augenbraunen. [s. Рудáвий.

Рудовáтий, *a.* röthlich (v. Haaren),

Рудокóп, *m.* Bergmann, Bergknар- ре, *m.*

Рудокóпáльня, *f.* с. Рудокóбня.

Рудокóпний, *a.* zum Erzgraben gehörig.

Рудокóпник, *m. Ф.* с. Рудокóп.

Рудокóпнѣ, *n.* Bergwerk, *n.*

Рудокóпство, *n.* Bergwesen, *n.*

Рудоу́сий, *a.* + *M.* mit rothem Schnurbart.

Рудо́яв, *m. s.* Рудокóп, *R.*

Рудя́ний, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut enthaltend; blutroth, *Зак.*

Рудя́нка, *f.* Moraster, Sumpferz, *n.*

Ружа, Ружа, *f.* Rosalia, *f.*; 2) с. Рóжа.

Ружан, *Гол.* I. 171.?

Ружáна, (ружéна), *f.* eine Kuh von röthlich-gelber Farbe.

Ружэ, (ружэ), ружив, *n. s.* Оружие.

Ружейник, *m.* Büchsenmacher, *m.* *Пол.* [- (віл)- *B.*

Ружий, *a.* с. Черво́ний; *m. a. s.*

Ружило, *m.* ein Ochs von röthli- cher Farbe.

Ружина, *f. s.* Оружина.

Ружний, *a. Ф.* Rosen-.

Ружнѣця, *f. Wgr.* X. с. Рушнѣця.

Ружнѣний, *a. s.* Румяний.

Ружька, Розѣна, *f.* Rosa, Rosine.

Руїна, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2) — велика Unruhen und Bürgerkriege nach dem Tode des гетьман Богдан Хмельницький.

Руїнити, *v. a. s.* Руїнувати.

- Руїний, *a.* der Ruina 2) gehörig.
 Руїний, *a.* geil, lüstern, *B.*
 Руїновіни, *pl. Cm.* Ruin, Schutt, *m.*
 Руїновище, *n.* Trümmerstätte, *f.*
 Trümmer, *pl.* Trümmerhaufe, *m.*
 Руїнувати, рбзруїнувати, *v. a.*
 ruinieren; verwüsten, vernichten.
 Руїнувіна, *f. K.* Verwirrung, Zer-
 störung, *f.*
 Рука, *f.* Hand, *f.* Arm, *m.* - по лó-
 коть Vorderarm, *m.*; рўки стали прав-
 цем die Hände erstarrten; на рўки
 кому дивїти ся jmdm auf die Finger
 sehen (dass er nicht stehle); в руці,
 на руках *K.* in der Hand, in der Ge-
 walt, unter der Verwaltung; на рўку,
 recht gelegen, не на рўку ungelegen,
 unbecquem; рука в рўку Hand in Hand,
 eine Hand; з рук до рук von Hand
 zu Hand, von einem zum anderen; ру-
 кою пішло ist von Statten gegangen,
 gieng gut von der Hand, hat geglückt;
 в вільної руці aus freier Hand; тє-
 ploю рукою bei Lebzeiten; руку тя-
 нути за корó *Kc.* 10. jmdm Vorschub
 leisten, gemeinsame Sache mit jmdm
 machen; ні не рука *P.* II. 112. nein
 es geth nicht, ist nicht genehm; під
 рукою bei der Hand; в першої руці
 aus der ersten Hand; держати корó
 в руках einen unter Zucht halten, ein-
 nem seinen Willen nicht lassen; да́ти
 кому щось ва рўку einem etw. in
 die Hände geben, jmdm etw. anvertrau-
 en; опу́стїти рўки die Hände sinken
 lassen, den Muth verlieren; заложїти
 рўки die Hände in den Schoss legen,
 müssig sitzen; у него довгі рўки er
 hat lange Finger; з до́вгою рукою хо-
 дїти die Hand zum Betteln ausstrek-
 ken, betteln, *Km.*; псвбу́ти ся з рук,
 да́ти з рук aus den Händen geben,
 abgeben, abliefern; за рўку bei der
 Hand; по під рўки unter den Armen;
 діста́ти ся в чїї рўки in jmds Gewalt
 kommen; вїя́ти, бра́ти ся за рўки
 sich bei den Händen fassen, nehmen,
 mit einander gemeinschaftliche Sache
 machen; на сво́ю рўку auf eigene
 Faust; з порóжними рука́ми mit lee-
 ren Händen, * unbeschenkt; 2) Macht,
 Gewalt, *f.*; 3) Handschrift, Hand, *f.*
 Schriftzüge, *pl.*; 4) Hand, Seite auf der
- etw. ist, Richtung, *f.*; Weiser, *m.*
 Рука́в, (*dim.* рукавєць, *gen.* -вцá),
m. Aermel, Muff, *m.*
 Рукавїця, *dim.* рукавїчка, *f.* Hand-
 schuh, *m.* - без пальців Fausthandschuh,
m.; - визóвна *Пар.* Fehdehandschuh, *m.*
 Рукавїчник, *m.* Handschnehma-
 cher, *m.* [s. Рука́в, III. II. 87.
 Рукавчá, *g.* -áги, *pl.* -áга, *n.* *dim.*
 Рўква, *f.* Rauke, *f.* (*Sysymbrium*).
 Рукїня, *f.* s. Рукїйма.
 Руківка, *f.* s. Пропáзениця.
 Рукїйма, *f.* V. Geländer, *n.*; 2) s.
 Рукóйма. [tium officinale] *Вол.*
 Рўков, *f.* Bruinnenkresse, *f.* (*Nastur-*
Рукóвини, pl. s. Зарўчини.
 Руковóдник, *m. K.* Fñhrer, Leiter, *m.*
 Руковóдство, *n.* Leitung, *f.* Leit-
 faden, *m.* [кóвини, Зарўчини.
 Рукодáни, *pl.* Ч. IV. 65. s. Ру-
 кодáйний, *a.* mit dem Hand-
 schlage angelobt, auf Treue u. Glauben
 verpflichtet, -слугá, *Зак.*
 Рукодáльний, *a.* Manufaktur.
 Рукодáльник, рукóдáль, *m.* Ma-
 nufakturarbeiter, Handarbeiter, *m.*
 Рукодáльнийцтво, *n.* Manufak-
 turwesen, *n.* [289. Handarbeiterin, *f.*
 Рукодáльниця, (рукóдáля), *f. Kc.*
 Рукодáльня, *f.* Manufaktur, *f. Пар.*
 Рукодáя, *f.* сво́ї рукодáї = сво-
 єї робóти *Kc.* (83) VII. 500.
 Руко́ема, V. руко́йма, рукóйм-
 ма, *f.* Handgriff, Griff, *m.* Handhabe,
f. Heft, *n.*; 2) Geländer, *n.* Lehne, *f. s.*
 Поруче.
 Руко́емство, *n.* Bürgschaft, *f. Пис.*
 Руко́ма́ц, *adv.* s. На-пóмацки.
 Руко́мєний, *a Cm.* s. Реміснїчий.
 Руко́мєство, *n.* Handwerk, *n. s.*
 Ремєсло.
 Рукóмїть, (-еть, -ять), *f.* Griff, *m.*
 Handhahe, *f.* Handgriff, *m.* на — прич-
 нїти auf eine Handbreite zugeben.
 Рукóпаш, *Зак.* (-ач), *adv.* handge-
 mein; mit blossen Händen.
 Рукóпись, *f.* Handschrift, *f.*
 Рукóписний, *a.* handschriftlich.
 Рукоплáвки, *pl.* Armflosser, *pl.*
 (*Batrachoidi*) *Пол.*
 Рукоплєскáти, *v. a.* *Макс.* mit
 den Händen klatschen, jubeln.
 Рукополагáти, рукоположáти,

v. a. K. die Hände auflegen, weihen, ordinieren.

Рукоположеніе, рукополаганіе, *n. K.* Auflegung der Hände (zur Weibung), Ordination, *f.*

Рукотворный, *a.* von Menschenhänden gemacht, gebildet, geschaffen, *K.*

Рукоять, рукоятка, *f.* Handgriff, *m.* Handhabe, *f.*

Руль, *m.* Steuerruder, *n.* С. II. 138.

Рулёта, *dim.* рулётка, *f.* Roulette, *f.*

Рулька, *f. dim.* с. Руля; 2) Wasserstrahl, *m.* (*vgl.* Бурфулька); 3) Zapfen, *m.* А. Г. 165. [bewegt, vom Steuerruder.

Рульбвий, *a.* der das Steuerruder

Руля, *f.* Lauf einer Flinte od. Pistole, *m.*

I. Рум, *m.* Rum, *m.*

II. Рум, *m.* Schutt, Abschlag, Graus, *m.*

III. Рум, *m.* А. Д. II. 149. Lärm, *m.* Getöse, *n.*; Ф. heftiges Weinen u. Lamentieren.

IV. Рум, *m.* румá, *f.* Ort, Raum, *m.*; Richtung, *f.* Weg, Marsch, *m.* Bewegung, *f.* Зак.

Румák, *m.* II. *n.* 102. Ross, *n.*

Румати, *v. n.* weinen, grinsen.

Румелáти, (-екá-), *v. a.* wiederkauen.

Румелáвці, *pl.* Wiederkauer, *pl.* Пар.

Румён, *m.* с. Румянок.

Руменувáти, *v. a.* wiederkauen, *Зак.*

Руминёць, *m.* Röthe, *f.* (am Gesicht) *R.* 73.

Руминило, *n.* Пол. Rothschinke, *f.*

Руминний, *a.* с. Румяний.

Румка, *f.* Н. 225. Spitzglas, Weinglas, *n.*

Румовина, *f.* Зг. румовиско, румовище, *n.* Schutt, *m.* Trümmer, *pl.*

Румса реноvá, *f.* Rennthier-Flechte, *f.* od. -Moss, *n.* (Cladonia rangiferina).

Румсáти, *v. n.* schluchzen, greinen.

Румувáти, *v. a.* seine Wohnung verändern, sich anderswo niederlassen, *Зак.*

Румушина, *f.* с. Рум II); 2) е. Erdart (Mischung von Kalk u. Kreide) с. Попеліяц 2).

Румяк, *m.* с. Румянок.

Румяна próга, *f.* der gemeine Natertkopf, (Echium vulgare), *Вол.*

Румянець, *m.* Röthe, (am Gesicht), Schamröthe, Frische an den Wangen, *f.*;

2) rothe Schminke, Rouge, *m.*; 3) с. Румянок. [Schmink-

Румяний, *a.* roth, rothbackig; 2)

Румяніти, *v. a.* röthen; schminken; — ся sich —, erröthen.

Румяніти, *v. n.* М. -II. 156. sich röthen, erröthen, rosiges Gesicht bekommen.

Румянка, *f.* Пис. румян, *m.* Gemeine Ochsenzunge (Anchusa officinalis), с. Вологódка. [caria chamomilla).

Румянок, -нку, *m.* Kamille, *f.* (Matri-Румяничок, *m.* с. Румянка, *B.*

Рунь, *f.* W. grüne Pflanzendecke, *pl.* рүни junge Saat.

Рунá, *f.* с. Рүно, *B.*; P. II. 194; 2) с. Луна III. II. 223. [cus vellereus), *Вол.*

Рунáтка, *f.* Wollschwamm, *m.* (Agari-Рунд, *m.* Ко. 169. Runde, Streifwache, Patrouille, *f.*

Рундук, *m.* Austritt, *m.*; Gallerie, *f.* Gang, *m.*; 2) Kasten, *m.* Kaufladen, *m.*

Рундучний, *a.* des Рундук.

Рундучок, *m.* *dim.* с. Рундук.

Рунéти, *v. a.* с. Роняти, роніти.

Руністий, *a.* wie ein Vliess, *Kn.*

Рүний, *a.* mit üppigem Vliess, *Макс.*

Рүно, *n.* Fell sammt Wolle, Vliess, *n.*; 2) Wolle, *f.*

Рүнок, *m.* Wgr. 28.?

Рүнгáти, рунтуváти, *v. a.* rühren, stören, in Unordnung bringen, durcheinanderwerfen. [Руно.

Рунцё, *n.* Г. Б. (Пр. III. 26.) *dim.* с.

Рунянка, *f.* Haarmoos, Widerthon, *n.* (Polytrichum), *B.*

I. Рүпа, *f.* с. Борознак, *B.*

II. Рүпа, *f.* е. Grube in welcher Erdäpfel über den Winter aufbewahrt werden.

Рупéха, *f.* с. Рубатка, *Фр.*

Рүпниця, *f.* рүпник, *m.* Schafbremse, *f.* Schafbiesfliege, *f.* (Cephalomyia ovis) *B.*; 2) Rinderbremse, *f.* (Hypoderma bovis), *B.*

Рүптура, *f.* с. Кила.

Рүра, *f.* Röhre, *f.* с. Рүля; *dim.* рүрка.

Рурáк, *m.* Fistulana, *B.*

Рүрничка, *f.* Röhrenpolyp, *m.* (Tubularia), *B.* [Südrußland, *n.*

Русь, *f.* Rußland, bes. Klein-, Roth,

Рүса, *f.* Erycina, *B.*

Русáвец, *m.* Braunblütiges Knabenkraut, (Orchis variegata), *Вол.*

Русáк, *m.* А. Д. II. 138. с. Рүси.

Русáлка, *pl.* Русалки, *f.* in d. sl. Mythol. Wassernymphe, *f.*; 2) русáлка

- павійка, Tagpfauenauge, (*Vanessa Jo*); — перепіска, Admiral, *m.* (*Vanessa Atalanta*); — жалоба Трауремантел, *m.* (*V. Antiope*); — кропівка, kleiner Fuchs, (*V. urticae*); — цецятка С Falter, *m.* (*V. Calbum*); — осётка Nessel-falter, *m.* (*V. cardui*); — садівничка der grosse Fuchs (*V. Polychloros*), *Пол.*; 3) Agrion, *B.*
- Русальна, *f.* s. Русалка 1).
- Русальний, *a.* zur Русалка 1) geh.; -а неділя *v.* Клецальна.
- Русальчин, *a.* s. Русальний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.
- Русалі, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрівка; 2) Pfingsten, *pl.* [*ropus edulis*], *Пол.*
- Русета ідальна, *f.* Kalong, *m.* (*Pterусий*, *a.* blond.
- Русин, (*Руснак*, -няк), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*
- Русіти, *v.* *n.* blond werden, blondes Haar bekommen; 2) russisch werden.
- Рускаль, *m.* s. Рискаль, (*Фр.*).
- Руський, (*русский*), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.
- Руслик, *m.* russische Sardine (*Фр.*).
- Русліця, *f.* очертаста, Tännel, *m.* (*Elatine Alsinarum*).
- Руслице, *n.* *augm.* *KV.* s. d. *f.*
- Русло, *n.* -ріка das Flussbett.
- Руслянка, *f.* Nereide, *f.* (*Nereis*), *B.*
- Русобрівий, *a.* *W.* mit blonden Braunen. [*Russenland.*
- Русовіще, *n.* *K.* altes ehemaliges
- Русті, *v.* *n.* *Ф.* s. Рүти, Ридати.
- Русявий, *a.* blond.
- Русявіна, (-нка), *f.* Blondine, *f.*
- Русянка-пахнівка, *f.* *B.* s. Полоничка.
- Рүта, *f.* (*dim.* рүтовька, рүточка). *f.* Raute, Garten- od. Weinraute, *f.* (*Ruta graveolens*).
- Рутівка, рүтівка, *f.* Geiss- od. Ziegenraute, *f.* (*Galega officinalis*).
- Рутвіний, *a.* s. Рүтвіний, *Ч.* V. 405.
- Рүти, *v.* *n.* s. Ридати, ричати; 2) klingen, *B.*
- Рүтин, *a.* der Рүта, aus *p.* *Ф.*
- Рүтиги, *v.* *a.* verfluchen.
- Рүтиця римщиновата, *f.* Wiesenraute, *f.* (*Thalicttrum aquilegiaefolium*).
- Рүтичка, невгода-, *f.* *Isopyrum tha-*
- lietroides. [(*Fumaria officinalis*), *Пис.*
- Рүтка, *f.* — полéва, Feldraute, *f.*
- Рүтаний, *a.* von der Raute, Rauten-
- Рүх, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m.*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*
- Рүхавий, *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; sink, betriebsam. [*weglichkeit, Regsamkeit, f.*
- Рүхавість, рүхлівість, *f.* Ве-
- Рүхавка, *f.* Fühlfaden, *m.* *Пар.*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m.* *ТР.* 11. [*bile, Пол.*
- Рүхало, *n.* -вічне, perpetuum мо-
- Рүхане, *n.* Rühren, Bewegen; Fühlen, *n.* *Пар.* [*ся sich — —.*
- Рүхати, *v.* *a.* rühren, bewegen; —
- Рүхва, *f.* Rinne, *f.* *Зах.*
- Рүхлб, *n.* *KV.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m. Вол.*
- Рүхляк, *m.* Mergel, Mergelboden,
- Рүхлякбвий, *a.* — срунт Mergelboden, *m.* [*zen; sich drängen.*
- Рүхнути, *v.* *n.* *M.* hinfallen, -stür-
- Рүховітий, *a.* *K.* s. d. *f.*
- Рүхбмий, *a.* beweglich, mobil.
- Рүхбмість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*
- Рүч, *f.* *P.* 119. Hände, *pl.*; — тгнүти за кимбсь jmds Partei nehmen; під півну рүч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Ос.* (61) IV. 31.
- Рүчай, *dim.* рүчаць, *m.* Bach, *m.*
- Рүчайка, *f.* eine Handvoll gehechelten Hanf od. Flachs, *s.* Жмєня, *Ч.* VII. 408. [*I.* 137.
- Рүчати ся, bürgen, gut stehen, *III.*
- Рүчий, *a.* rasch, behend, geschickt, sink, *M.* I. 137. [*menge, n.*
- Рүчий, *a.* *K.* — біи Handge-
- Рүчинь, *a.* *АД.* I. 305.
- Рүчина, *f.* *Га.* I. 128. s. Рүка; 2) (при годіннику) Uhrzeiger, *m.* *Пар.*
- Рүчийтель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*
- Рүчийти, *v.* *a.* u. — ся s. Поручити 2); *subst.* рүчене, *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*
- Рүчийця, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* s. Рүка, *gew. pl.* Händchen, *III.* I. 33.
- Рүчийще, *n.* *augm.* s. Рүка.
- Рүчка, *f.* *dim.* s. Рүка; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Máhergang.

Ручковій, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак. f. a. s.* ручковá. Art Tanz.

Ручній, *a.* Hand-. [*dim.* ручничóк.

Ручник, (-шн-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручнійця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2)

ручнійця, (-шнійця), Flinte, Büchse, *f.* *dim.* ручнійчка. Faustrohr, *n.* *Пар.*

Ручно, *adv.* *M.* bequem, glatt.

Руччій, *a.* Ко. 142. tüchtig, wakker, schlagfertig.

Руш! *int.* Marsch! fort! *Ф.*

Рушáти, рúшити, *v. a.* rühren, anrühren; з місця *etw.* von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушáй! packe dich, fort mit dir! vorwärts! рушáе менé лiкарство die Arznei wirkt, fängt an zu wirken; — рáду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Кч.* 299; 2) stehlen.

Рúшене, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f. C.*; рушене поспóйте, *пол. К.* Landsturm, *m.*

Рушник, *m. s.* Ручник.

Рушникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рушникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рушникóвий, *a.* -е нáчине = в б пасém, *s.* Нáчине, пасмó.

Рушнійця, *f. s.* Ручнійця.

Рушнійчий, *a.* Flinten, -а кúля Flintenkugel, *f.* -а трúба Flintenlauf, *m.* -ий ремiнь Flintenriemen, *m.* *Пар.*

Рушт. *m.* Rost, *m.*

Руштóване, (ри-) *n.* Gerüst, *n.*

Рущiзна, *f. К. s.* Рущинá.

Рущинá, *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *n.*;

3) Rothrussland, *n.*

Рúя, *f.* Brunstzeit, *f.*

Руяна, *f.* Insel Rügen.

Рюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* + *B.*

Рюма, *s.* weinerlicher Mensch.

Рюмати, рюмáти, *v. n.* schluchzen, weinen, greinen, *s.* Румати &.

Рюричанiн, *m. К. d.* Nachkomme des Рурiк. [*sprosse, f.* — fleck, *m.* *Пар.*

Рябá, *f.* Sommermahl, *n.* Sommer-

Рябáтий, *a.* sommersprossig, -fleckig, *Пар.*

Рябéць, рябчик, *m.* Haselhuhn, *n.*

(Tetrao bonasia), *Пол.* [*ge, Фр.*

Рябiзна, *f.* das Bunte u. Scheckl-Rябiй, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2) blatternarbig pockennarbig, *Пар.*

Рябiна, рiбáка, *f.* Eberesche, *f.* (Sorbus), *Вол.*; 2) Blatternarbe, *f.* *Пар.*

Рябiнкiй, *a. s.* Рябiй, *Гол. I.* 209.

Рябiнка, *f. Га. II.* 40. Blatternarbe, Pockengrube, *f.*

Рябiти, *v. n.* bunt schimmern.

Рябкáний, *a. s.* Рябiй, *В.*

Рябкó, *m.* Name e. Hundes, *s.* Брoкo, *Зак.* [*litaea*], *В.*

Рябник, *m.* Scheckenfalter, *m.* (Мерябóбкiй, *a.* mit buntem, schillerndem Gefieder an den Seiten: -а сорóка.

Рябóтiне, *n.* Blatternarben, *pl.*

Рябúха, *f. Wein.* der Скакúха, *s.* Рябiй.

Рябóчик, *m. s.* Рябéць; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis), *Вол.*

Ряд, (ред) *gen -ý, m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* рядóм, *adv.* in der Reihe, nach der R. р. з ким an der Seite, nebenbei; в рядi помiстити einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f.*; через ряд, über das Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.* — дáти, найтi кому чомú Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Kräcker; Kritzer, *m.* *Пар.*

Ряда, рядáлiвець, *m.* Grämling,

Рядáлiвий, *a.* krittlich, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Пар.*

Рядáти, *v. a.* не гелн, тadeln; kritzeln, *В.*

Ряденé, *n. dim. s.* Рядó. [*s.* Ряд.

Рядi, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f.* *Ф.*

Рядiтель, *m.* Verwalter, *m.* *Пар.*

Рядiти, *v. a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гн.*

11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (*v.* Spei-

sen); 3) kleiden; anspannen & *s.* Виряджáти; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимóсь) sich *etw.*

zur Richtschnurr nehmen, *s.* nach *etw.* richten, *s.* von *etw.* leiten lassen; 3) sich kleiden, *s.* putzen.

Рядná, *f.* Vertrag, *m.* Verhandlung, *f.* — мировá *К.* Friedensvertrag, *m.*

Ряднiй, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) *У.* ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.

Рядник, *m.* Granelke, *f.* (*Armeria vulgaris*).

Рядница, *f.* *s.* Рядно.

Рядність, (-ость), *f.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *f.*

Рядно, *n.* Tuch, *n.* Leinwand, *f.* (grob.); Bettuch, *n.* *pl.* рядна *P. I.* 37. Bettzeug, *n.*; Packtuch, *n.*

Рядняний, *a.* aus dem von Kardätschenfloeken gemachten Zeug, *s.* Рядно.

Рядовой, *a.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *subst.* gemeiner Soldat; — числівник Ordnungszahlwort, *n.* (num. ordinale); 2) — муж *K.* Staatsmann, *m.* Regierungsperson, *f.*

Рядовина, *f.* *Ос.* (62) VIII. 32. *s.* Ряднина.

Рядович, *m.* *s.* Рядовой *subst.*

Рядом, *adv.* *s.* Ряд 1).

Рядуха, *f.* *s.* Патеруха *Pa. I.*

Рядчик, *m.* Leiter, Verwalter, *m.* *C. II.* 145; 2) Lieferant, *m.* *P.* 253.

Рядюга, *f.* alter Fetzen.

Рядюжкы, *pl.* Militärkleidung u. Rüstung, *H.* 102.

Ряжа, *f.* Geräth, Geschirr, *n.* Utensilien, *pl.* — кухонна, Küchengeräth, *n.* — рибарека, Fischzeug, *n.*; *pl.* ряжи служебні Messgeräth, *n.* *Пар.*; 2) *s.* Рясá *H.* 17.

Ряжанка, *f.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.

Ряжка, *f.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *n.* *Зак.*

Ряме, (-мя), *n.* Lumpen, *pl.* Bettel

sack, *m.* *Кв.* I. 215. grobes Tuch.

Рямы, *pl.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch. [gelstange, *f.*?

Рямина, *f.* *Ос.* (61) VIII. 99. Рянда, (рэнда), *f.* alte abgetragene Kleider u. Wäsche, Lappen, Lumpen, *pl.* Рянный, *a.* ordentlich; *subst.* рянна, *s.* Гадьяна, *B.*

Рянути, *v. n.* brüllen, *Кн.* (*Ир.* IX. 850).

Ряпати́на, *f.* *Зан.* II. 589?

Ряпча́ти, *v. n.* knarren.

Ряса, *f.* Falte, *f.* *pl.* ряси, Fransen, *pl.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *n.*; 3) *s.* Ряска 1). Рясистий, *a.* *s.* Рясистый.

Рясити, рясувати, *v. a.* falten, fälteln, *s.* Рясити; 2) *Ч.* III. 401. vergolden, mit Gold sticken, золотом-; 3) *Me.* schütteln. [spe, *f.* (panicula).

Ряска, ряска, *B.* *f.* *s.* Ряска; 2) Рясний, *a.* *КС.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* рясно dicht, reichlich.

Рясник, *m.* der mit ряса 2) bekleidet ist (*sc. пю.*) *Др.*

Ряснийстий, *a.* *s.* Рясний, *Гол.* III. 3.

Ряснитися, *Ваз.* *s.* Рясити ся.

Рясниця, *f.* Falte, *f.*

Рясота, (pic-), *f.* *s.* Рясота.

Ряст, *m.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Кв.*; 2) *s.* Рясá 3). [Inhalt, *m.* Рясть, *f.* *У.* *Зорн.* *Гал.* 1850. 543.

Ряф, *m.* Reif, *m.*; 2) Elle, *f.*

Ряфа, *f.* Hechel, *f.*

Ряфати, *v. a.* hecheln (лен).

Ряхтіти, *v. n.* schimmern; rauschen, *Ф.*

C.

C, neunzehnter Buchstabe (Слово).

C, *praep.* I) mit dem Genitiv.; II) mit dem Accusativ; III) mit dem Instrumental; — IV) in Zusammensetzungen, *s.* 3, I) II) III) IV). [Schweine.

Са! -асá! *int.* Scheuchruf gegen Сабадашки, *pl.* Art kurzer lustiger Lieder; 2) Märchen, Anekdoten, *pl.*

Сабан, *m.* *Ос.* (62) IX. 117? [ehen.

Сабанити, *v. a.* stark schelten, flu-

Сáбаш. *m.* Tanzunterhaltung am Feierabend, *Ф.* *Веч.* II. 110; 2) Sabbath, *m.*

Сабашівка, *f.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *m.*; 3) Sabbathkerze, *f.*

Сабéизм, *m.* *К.* Sabeismus, *m.* [Gänse.

Сав-сав-сав! -сарó! Lockruf der

Сáва, Сáвка, *m.* Sabbas.

Савáн, *m.* *КУ.* Leichentuch, Sargtuch als Decke, *n.* [сбвати.

Сáвати, *v. a.* *Wgr.* VI. *s.* Сфвати,

Сáвити, *v. a.* *Га.* II. 42. *H.* 78. den Tag des heil. Сáва feiern.

Сáвкати, *v. n.* entgegenhauchen

(v. der Hitze in e. Krankheit).

Савкї, *pl.* Art grosser Winteräpfel.

Савра́нка, *f.* Nfl. des Бур.

Саврїтїй, *a.* ausgelassen, unbändig, wild.

Савтїра, *f.* s. Псалтїра.

Сага́, *f.* Bucht, *f.* Meerbusen, *m.*; 2) Morast, Sumpf, *m.*; 3) tiefer Schnee.

Сага́йда́к, са́йда́к, *m.* Köcher; 2) Bogen, *m.* (zum Schiessen); davon

Сага́йда́чний, *a.* *K.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporogerhetmans Петро́ Коша́евич-Сага́йда́чний (1606—1622).

Сага́йдачо́к, *m.* *dim.* s. Сага́йда́к.

Сага́ністїй, *a.* hoch auf den Füßen (кїнь).

Сага́н, (*dim.* сага́ник, сага́нчик, сага́нець). *m.* Kessel, *m.* grösserer Topf; überhrt: Geschirr, *n.* (auch aus Holz).

Сага́внїця, *f.* echte Sagopalme (Sagrus Rumphii). [Wochen.

Сага́мал, *m.* der Кисїр nach 1—2

Са́д, *m.* Obstgarten, *m.* [си гада́ла.

Сада́в, сада́ла, & = я си гада́в, я

Сада́во́а, *f.* das Pflanzen, *B.*

Са́джа, са́жа, *f.* Russ, Kienruss, *m.*

Са́джа́ти, са́жа́ти, *v. a.* jmdn sich niedersetzen lassen, sitzen machen, setzen; — кўри Hühner auf Eier setzen; — хліо́ Brot in den Ofen schieben, *s.*

Сады́ти, Посады́ти.

Са́джоме́т, *m.* s. Ко́мїя́р.

Сады́ба, *f.* *M.* II. 33. s. Со́лытьба.

Са́диво, *n.* *K.* *Ис.* 22. *coll.* Obstbau-
ме, *pl.*?

Са́дїй, *adv.* s. Сюды́.

Сады́ти, *v. a.* setzen, pflanzen, Pflanzen stecken; — ся affektieren, prunken; — на що nach etw. haschen. [-zweig, *m.*

Са́дїльнїця, *f.* Setzpflanze, *f.*

Са́дка, *f.* s. Саж.

Са́днїця, *f.* *B.* Pflanzung, *f.*

Са́днó, *n.* Quetschung, wund geriebene Stelle, Quetschwunde am Widerist des Pferdes, *f.* [bepflanzt, bebaut, *K.*

Са́довїй, *a.* des Obstgartens; 2)

Са́довї́на, *f.* *coll.* Obst, *n.* *dim.* са́довї́нка.

[Pomonae), *B.*

Са́довнї́як, *m.* Obststecher, *m.* (Apion

Са́довї́ти, *v. a.* setzen, jmdn Platz einnehmen lassen; — ся sich setzen, Platz nehmen.

Са́довнї́к, (-дївн-), *m.* *См.* *Ис.* Gärtner, Obstgärtner, *m.*; -нїця, *f.* Gärtnerin, *f.* *См.*

Са́довнї́чий, *m.* Obstgärtner, *m.*

Са́до́ну́ти, *v. a.* C.I.29. dreinschlagen.

Са́е́та, *f.* feines Tuch, od. Atlass, *m.*

Са́е́товї́й, *a.* aus Са́е́та.

Са́ж, *m.* Schweinskoben, Mastkoben, — stall, *m.* s. Ко́ец, *Кс.*

I. Са́жа, *f.* s. Са́джа.

II. Са́жа, *f.* Arrest, Verhaft, *m.* + *M.*

Са́жа́вка, са́жалка, са́жї́вка, (са́дж-), *f.* Satzteich, Fischteich, *m.*

Са́же́нї́цї, са́же́нї́цї, *pl.* s. Ро́зса́да.

Са́жка, *f.* Rost, Brand am Weizen, *m.*

Са́жовї́й, *a.* Mast-.

Са́жоб́к, *m.* *dim.* s. Саж. [Ко́мїя́р.

Са́жоме́т, *m.* *Wgr.* 7. s. Са́джоме́т,

Са́за́н, саза́нь, *m.* *B.* s. Ко́роп.

I. Са́йга́к, *m.* са́йга, *f.* s. Су́га́к.

II. Са́йга́к, *m.* manshofer Pfahl.

Са́йда́к, *m.* s. Сага́йда́к.

Са́йда́кер, *m.* mit Köcher versehen, mit Bogen bewaffnet, *Зак.*

I. Са́к, *m.* са́ква, *f.* Sack, Namen, *m.*

II. Са́к, Са́чок, *m.* Isaak.

Са́ка́, *f.* (türk.) s. Бо́чка.

Са́ква, *pl.* -кви, *f.* Quersack, Doppelsack, *m.* s. Беса́ги.

Са́ке́льна, *f.* Futtersack, *m.*

Са́кї́вка, *f.* *dim.* s. Са́ква.

Са́кла́, *f.* grosser Sack.

Са́кла́к жостелї́на, *m.* Kreuzdorn, Wegdorn, *n.* (Rhamnus catharticus)

Са́клаковáти, *pl.* Kreuzdornge-
wächse, *pl.* (Rhamnaceae).

Са́кля́чина, *f.* s. Са́кля́к.

Са́кля́нок, *m.* Börsenthierchen, *n.* (Bursaria) *B.* [im Kaukasus III. II. 57.

Са́кля́, *f.* Hütte der Bergbewohner

I. Са́кма́, *f.* enger Weg, Holzweg, *m.* *K.*

II. Са́кма́, *f.* s. Бато́ва, *Зак.* (итї са́кмою).

Са́кма́р, (сакма́н), *m.* на — бра́ти

ребóту = на гурт, *z. B.* на — бра́ти

траву́ laut Uebereinkunft sich verbinden

das Gras abzumähen, zusammenzuhar-

ken und zusammenzulegen, *B.*

Са́кóмка, *f.* *dim.* s. Са́кма I. *K.*

Са́кóра, *f.* *Пис.* Roggen, *m.*

Са́кра́мент, *m.* Sacrament, *n.*

Са́кра́ментува́ти, *v. a.* die heil. Sacramente ertheilen, III. II. 206.

Сакулѣти, *v. a.* etw. stümpfern.
 Салабаѣй, *m. Wein.* e. Tölpels, *H.* 125.
 Саламаха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zuckost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зах.*
 Саламон, *m.* Salomon.
 Салангана ідална, *f.* Salangane, *f.* (*Cellocalia esculenta*).
 Саландар, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*
 Салата, *f.* Salat, *m.* (*Lactuca sativa*).
 Салаш, *m.* (*dim.* салашина, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*
 Салашувати, *v. a.* in einem Салаше wohnen; — ся, салашити ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.
 Салба, *f.* Φ . zur weibl. Kleidung geh
 Салган, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f.* *Ч.* VI.
 Салдат, *m.* Soldat, *m.*
 Салдатня, *f. coll.* Soldatesca.
 Салдатченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Салдата. [*ferlarve, f. B.*]
 Салѣник, *m.* Engerling, *m.* Maikä-
 Салѣп, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der *Orchis morio*.
 Салѣнець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*
 Салѣстий, *a.* fettig. [saures Kali.
 Салітра, *f.* Salpeter, *m.* Salpeter-
 Салітраїница, *f.* Salpeterplantage, *f.*
 Сальмяк, *m.* Salmiak, *m.* salzsaueres Ammoniak. [*спїрит, Salmiakgeist, m.*]
 Сальмяковий, *a.* Salmiak-, -ий
 Сальний, *a.* (блеск) fettglänzend.
 Сальник, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.
 Сальниця, *f.* Fettdrüse, *f.*
 Сало, *n.* Schmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сало солѣдке omentum majus; 3) сало дідове, *Вол. s.* Сморгій злов.; 4) * сало дѣрти Art Spiel.
 Салогуб, *m.* bausbäckiger, fettwan-
 гiger Kerl, *Кч.* 69; 2) (spöttelnd): Städ-
 тер, Händler, *m.* *Зах.*
 Саломѣя, *m. s.* Сальмяк, *Зах.*
 Салон, *m.* Salon, *m. adj.* салоновий.
 Салонний, *a. s.* Салоновий.
 Салотѣвка, *f.* *D. s.* 199. *КС.* (83)
 VII. Schlägel zum Mürheschlagen des
 Сало. [*schmelzerei, f. Под.*]
 Салотопѣнный, *a.* -завѣд Talg-

Салѣха, *f.* feiste, fettwanstige Weib-
 person.
 Салѣпа, *f.* Salpe, *f.* (*Salpa*), *B.*
 Салѣсин, *m. s.* Ива, *Пів.*
 Сальцѣсон, *m.* Schweinsmagen ge-
 füllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut;
 Fettwurst, *f.*
 Салѣлка, *f.* Becken, Fass für Schmer, *m.*
 Салѣмандра, *f.* Salamander, Molch,
m. [*lis Pinguinalis*] *B.*
 Салѣнка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyra-
 Сам, самá, самѣ, *pron.* selbst; al-
 lein, von selbst; сам нá сам ganz al-
 lein; сам по собі *P. I.* 131. von selbst;
 сам ве свій ausser sich, ausser Fas-
 sung, in höchster Beklommenheit; са-
 ма річ так, natürlich, wirklich, in der
 That, wahr ist es so; самі свої lauter
 seinige, Verwandte &
 Сама, (*in nominat. sing ungebräuchl.*),
f. брати у саму erwägen, *B.* [ähneln.
 Саманати, *v. n.* ähnlich sein, ganz
 Самарь, Самарчук, *f. m.* (ehem.)
 Name der Stadt Новомосковск am Fl.
 Самара.
 Самара, *f.* linker Nbf. des Дніпро.
 Самарати, *v. n.* на корбѣ jmdm
 ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B.* *Зап.*
 Самарно, *adv.* wahrscheinlich (Φ).
 Самарчук, *m.* Nbf. der Самара.
 Самаряти, *v. n. impers.* von wolki-
 gem u. thauigem Wetter.
 Самбір, *m.* *Ф.* e. Baumart.
 Самбірвий, *a.* -гай, Φ .
 Самбірчик, *m.* Φ . *Пр.* III. 181.
 Самдвѣйцять, *a.* *Кч.* = 1+19.
 Саме, само, *adv.* just, eben, gerade.
 Самець, *gen.* самця, *m.* Männchen, *n.*
 Самій, *pron.* selbst; allein; gerade,
 eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),
 Саміця, *f.* Weibchen, *n.* [*s.* Сам.
 Самійло, *m.* Samuel.
 Саміра, *f.* Art Pflanze, *B.* [allein.
 Саміський, саміснький, *a.* ganz
 Самітний, *a.* einsam, vereinsamt.
 Самітний, *m. R.* der Einsame, ver-
 einsamt.
 Самка, *f. s.* Саміця, Φ .
 Самоберѣжний, *a.* selbsterhal-
 tend, -schützend, -vertheidigend, *T.*
 Самобѣт, *m.* Selbständigkeit, *f.* + *B.*
 Самобѣтний, *a.* Пол. frei; selb-
 ständig.

Самобу́тність, (-бу́тність), *f. K.* Selbständigkeit, *f. adj.* -бу́тний.
 Самовага́, *f.* Federwage, *f.*
 Самова́р, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
 Самовби́вство, *n.* Selbstmord, *m.*
 Самове́рюдок, *m.* Б.?
 Самовзна́не, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
 Самови́д, *m.* eigenthümliche Gestaltung, *n.* *хвор.* 4.
 Самови́дець, *m.* Augenzeuge, *m.*
 Самови́тий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зг.*; *einsam BB.*
 Самови́да, *f.* *Пе. s.* Самови́жа.
 Самови́дречене́, *n.* Selbstverleugnung, *f.* *Фр.* [*topsie, f.*
 Самови́жа, *f.* Selbstsehen, *n.* Ау-
 Самови́льний, *a.* willkürlich; *adv.* -вільно. [*end, hochmüthig.*
 Самови́рний, *a.* *Ру.* selbstvertrauens-
 Самови́с, *m.* Federwage, *f. s.* Самовага́.
 Самовла́да, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
 Самовла́дний, *a.* *K.* alleinherrschend. [*Souverän, m.*
 Самовла́дник, *m.* Alleinherrscher;
 Самовла́дність, *f.* Alleinherrschaft; *Souveränität, f.*
 Самовла́дно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
 Самовла́сть, *f.* *Ил.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
 Самовла́стець, *m.* Alleinherrscher, *Турап, m.* *ОБ.*
 Самовла́стний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrsch. [*Unumschränktheit, f.*
 Самовла́стність, *f.* Despotismus, *m.*
 Самовла́ець, *m.* *Ф. M. II.* 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; *Despot, m.*
 Самово́ле, *n.* *У. s.* Сваво́ля.
 Самово́лити, *v. a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *Пе.*
 Самово́льний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Ир.* 67; *absolut.*
 Самово́льність, *f.* *Пе. s.* Самово́ля.
 Самво́льство, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m. s. d. f.*
 Самво́ля, *f.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.*
 Самогла́вний, *a.* einer von den Ersten, *Наупт., III.* [*gene Bekümmernis.*
 Самогри́зота́, *f. M.* innere, selbst-

Самогри́й, *m. s.* Самова́р. [*der, m.*
 Самогу́бець, -бця, *m.* Selbstmörder.
 Самогу́ди. *рл.* гу́слі — selbstspielend, *Ч. II.* 39.
 Самогу́жки, *adv.* *P I.* 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [*тий, B*] = 1+19.
 Самодва́йцятий, (самодвадцять-
 Самодержа́вець, *m.* Alleinherrscher, *m.* *III.* *II.* 245.
 Самодержа́вний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f. s. d. f.*
 Самодержа́вність, *f.* Willkür,
 Самодержа́вство, *n.* Absolutismus, *m.* [*scheid, KV.*
 Самодержни́й, *a.* selbstherr-
 Самодеса́тий, *a.* = 1+9 (*B.*).
 Самоді́йство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
 Самоді́лковий, *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, *zn* Hause verfertigt.
 Самоді́льний, *a.* selbstthätig, *На;* 2) selbständig. [*keit, f.*
 Самоді́льність, *f.* Selbständig-
 Самодові́рність, *f. K.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
 Самодру́г, самодру́гий, *a.* selb-
 ander; самодру́га жена́ schwanger.
 Саможе́р, *m. K.* der sich selbst verzehrende. [*Aufopferung, f. Біл.*
 Саможе́ртва, *f.* Selbstaufopferung,
 Саможи́тний, *a.* -хлі́б, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [*zündlich, Пол.*
 Самозапа́льний, *a.* selbstent-
 Самоза́суд, *m.* Selbstverurtheilung, *f. Ил.* [*seiner selbst, K.*
 Самозане́дбане́, *n.* Preisgebung
 Самозахова́не, *n.* Selbsterhaltung, *f. Фр.* [*grant; Verbrecher, m. Зак.*
 Самозбро́єць, *m.* Flüchtling, Emi-
 Самозва́н, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
 Самозва́нець, *m. e.* Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasst, der ihm nicht gebührt, *Usurpator, m.* [*Vocal, m.*
 Самозвук, *m. Д.* *гр.* Selbstlaut,
 Самозвеле́нь, *f.* Art Giftpflanze.
 Самозни́вече́не, *n.* Selbstver-
 нichtung, *f. Фр.*
 Самобі́дка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
 Самоі́дний, *a.* -цві́т *ВВ. Ир. X.* 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Ир. XII.* 304, selbstsüchtig.

Самоілка, *f.* на -ку співати nicht künstlich nach Noten singen.

Самобістний, *a. pol.* selbstständig, unabhängig. [мостійність.

Самобістность, *f. pol. C. s.* Самоіхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.

Самокат, *m.* Locomotive, *f. (?)*.

Самокісе, *n.* самокісь, (*B.*), самокіш, самокіша, *f.* saure Milch.

Самокрітика, *f. T.* Selbstkritik, *f.*

Самокрутка, *f.* Selbststeuerung, *f.*

Самокрут, *m.* Schmollwinkel, *m.*

Самолёт, (-льёт), *m.* was von selbst fliegt, *Ч. II.* 173.

Самолітий, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*

Самолічно, *adv. gr.* persönlich, *Шз.*

Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Fallstrick, *m.*

Самолюбство, *n.* Eigenliebe, *f. ОП.*

Самолюбний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch. [Illusion, *f.*

Самоманія, *f. См.* Selbsttäuschung,

Самомученик, *m. Св.* Selbstpeiniger, Selbstquäler, *m.* [end, *K.*

Самонадійний, *a.* selbstvertrau-

Самонадія, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. He.*

Самонадіяний, *a.* selbstvertrauend, voll Eigendünkel.

Самонетямний, *a. К.* vom natürlichen, eingeborenen Genie.

Самонужнійший, *a. Кс.* sehr, unbedingt nothwendig.

Самообмежене, *n. Кл.* Selbstbeschränkung, Enthaltbarkeit, *f.*

Самооборона, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Ваг.*

Самобден, = Сам оден, *Ваг.*

Самобський, *a. К.* = 1+7 (als der achte). [samkeit, *f.*

Самоотвержене, *n. Top.* Enthalt-

Самоофіра, *f. Св.* Selbstaufopferung, *f.* [Spontaneität, *f.*

Самоохотність, *f.* freier Wille,

Самопал, *m.* alterthümliches Feuer-
gewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloss), Luntenschnur, *f.*

Самопальний, *a.* zum Самопал gehörig, vom Самопал.

Самопас, (-ш), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопашний, (-ен-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопашна, *a. f.* nicht schwanger. [lebt, *Нае.*

Самопережитий, *a.* selbster-

Самопись, *f.* Autograph, *n.*

Самопідмога, *f.* Selbsthilfe, *f. ОП.*

Самопізнанє, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*

Самопіч, (= -чна) діжа selbst-
backend, *Ч. II.* 38. [струк.

Самоплodeць, *gen.* -дя, *m. s.* Бай-

Самоповага, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. К.*

Самоповажанє, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. Кн.* [help, *f. Кн.*

Самобміч, *f.* Selbsthilfe, Self-

Самопостроєний, *a.* selbstgebaut, *T.* [satz, *m. Нис.*

Самоправда, *f.* Axiom, *n.* Grund-

Самоправець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *M. III.* 103.

Самоправно, *adv.* eigenmächtig, *Др. С. II.* 103. s. Самовластно.

Самоправство, *n. К.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*

Самопризнанє, *n. T.* Selbst-

Самоприйма, *m. s.* Захвужий, *Пр. II.* 153. [leinverkauf, *m. Monopol, n.*

Самопродаж, *f.* Alleinhandel, Al-

Самопрославленій, *a. К.* durch sich selbst berühmt.

Самопиша, *f. s.* Голбмча, 'Оркш.

Саморідний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend & -мак &; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. [Sternmiere (Stellaria graminea) *B.*

Саморідне-зілля, *n.* Grassartige

Саморідка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *ОП.*

Саморідник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*

Саморідство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).

Саморобний, *a. He. s. d. f.* [258.

Саморобок, *m.* selbstgemacht, *К. I.*

Саморобний, *a. s.* Саморідний; 2) frei. [erzeugt.

Саморождєний, *a. РУ.* selbst-

Саморозговор, *m. Пар.* Monolog, *m.*

Саморозраджєне, *n.* Selbstentla-

- dung, *f.* [sein, *n.* *H. s. y. n.* 422.
 Саморозуміне, *n.* Selbstbewusst-
 Саморосль, *f.* *Пар.* Anflug des Hol-
 zes (im Forstwesen). [mat, *m.* *Пис.*
 Саморух, *m.* Selbstgetriebe, *n.* Auto-
 Саморучий, *a.* eigenhändig, -е
 письмó Autograph, *n.* [Autonomie, *f.*
 Саморяд, *m.* *Не.Це.* Selbstregierung,
 Саморядець, *m.* = sui juris.
 Саморядний, *a.* *Не.* autonom, frei.
 Самосьвід, *m.* *Пар.* Selbstbewusst-
 sein, *n.* [sein, *n.* *Гал.*
 Самосьвідіне, *n.* Selbstbewusst-
 Самосьвідомість, *f.* Selbstbe-
 wusstsein, *n.* *Ваз.*
 Самосьвітло, *n.* eigenes Licht, *T.*
 Самосйла, *f.* Selbstkraft, eigene
 Kraft, *T.* [2) Bastard, *m.*
 Самосівка, *m. f. s.* Саморідний;
 Самосівний, *a.* von selbst aufkom-
 mend, selbstaufgegangen, *s.* Саморід-
 ний; -ні діти unehelich. [Bastard, *m.*
 Самосій, *m.* *См.* natürlicher Sohn,
 Самосіч, *Attrib.* zu міч (меч) *P.*
 I. 98. das selbsthauende Schwert, *e.*
 Zauberschwert.
 Самособний, *a.* individuell, selb-
 сьютіг; selbständig, *Ну. Кл. ГШ.*
 Самособність, *f.* vereinzelte Stel-
 lung. [ний, *Зах.*
 Самоспособний, *a. s.* Самособ-
 I. Самобстай, *adv. s.* Самостійно *Пис.*
 II. Самобстай, *m.* Schmalblättriges
 Kreuzkraut (*Senecio erucaefolius*), *Пис.*
 Самостайний, *a.* selbständig; in-
 dividuell, *Зах.* [ständigkeit, *f.*
 Самостайність, (-стóй-). *f.* Selb-
 Самостановленє, *n.* Selbstbe-
 stimmung, *f.* *Кл.* [ний,
 Самостатний, *a.* *Зар. s.* Самостій-
 Самостій, *m.* Wasser-Hahnenfuss,
m. (*Ranunculus aquatilis*).
 Самостійний, *a.* selbständig, un-
 abhängig; individuell.
 Самостійність, *f.* Selbständig-
 кет, Unabhängigkeit, *f.*
 Самостойность, *f.* (politische)
 Selbständigkeit, *f.* *V.* [свійність.
 Самостойнство, *n.* *Ваз. s.* Само-
 Самостойтельность, *f. s.* Само-
 стійність.
 Самостріл, *m.* *Гол. III.* 223. He-
 xenschuss, *m.* Apoplexie, *f. adj.* само-
- стрільний, *u.* -ільчий.
 Самосуд, *m.* eigene, selbständige
 Gerechtsame, *f.* freies Gerichtwesen,
Не.; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f. Кл.*
 Самосудний, *a.* selbstrichtend,
 selbsturtheilend; 2) autonom, *Кл.*
 Самогá, *f.* Einsamkeit; Zurückge-
 zogenheit, *f.* [Пар.
 Самотворність, *f.* Originalität, *f.*
 Самогá, *f. Кл.* 257. *Вім.* zu річка.
 Самогéж, (-іж), (самоту́жки), *adv.*
 mit eigenen Kräften, *B.*
 Самогáна, *f.* Einsamkeit, *f. III. II.* 214.
 Самогáнець, *m.* der Einsame, *Ваз.*
 Самогáти, *v. n.* in Einsamkeit le-
 ben, einsam dastehen.
 Самогáчка, самогáка, *f.* Weife, *f.*
 Самогáний, *a.* einsam, in Einsam-
 кет lebend, allein, *III. I.* 363.
 Самогáчий, *a.* einsiedlerisch.
 Самогáя, *f.* Einsamkeit, *f. Пис.*
 Самогáрас, (-аск), *m.* Vogelfalle,
f. Fangekäfig, *m.*
 Самогáреть (*Кл.*), самогáреть, са-
 мотреть, *a.* = 1+2, selbdritter, *Б. В.*
 Самогáряк, *m.* Sprengel, *m.* *Пар.*
 Самогáжки, *adv.* selbst, von selbst,
 aus freien Stücken, *Н.* 194. *Ке. II.*
 117. 127. *s.* Самогáж.
 Самогáжний; *a.* -ні сáни von
 Menschenhänden gezogen.
 Самогáха, *f.* Eremit, *m.*
 Самогáшний, *a.* eingezogen, einsam.
 Самогáюг, *pl. -и, m.* spöttische
 Benennung derjenigen, die kein eigenes
 Gespann besitzen (*Це.*).
 Самогáчий, *a.* menschen-scheu, *Зар.*
 Самогáж, *adv.* selbstziehend.
 Самогáжки, *pl.* Handschlitten, *m.*
Гал. I. 255. [Ziehen vom Menschen.
 Самогáжний, *a.* -ні сáни zum
 Самоубійник, *m.* Selbstmörder,
m.; -ниця, f. -рин, f. Ваз. [гер, *m.*
 Самоу́к, *m.* Autodidakt, Selbstleh-
 Самоу́кий, *a.* *Гол. s. d. v.*
 Самоу́коханий, *a.* *КУ.* in sich
 selbst verliebt. [Autonomie, *f. Фр.*
 Самоупра́ва, *f.* Selbstverwaltung,
 Самоупра́вний, *a.* autonomistisch.
 Самоу́цтво, *n.* Selbstbelehren, *n.*
 Autodidaktik, *f.*
 Самоу́чко, *m. s.* Самоу́к. [Lob, *V.*
 Самохва́льба, *f.* Selbstlob, *n.* eigenes

Самохвальство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* Не. Самохитъ, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern.

Самохітний, *a.* freiwillig.

Самохічний (самохіч). *a.* freiwillig.

Самоходник, *m.* Ч. II. 241. von selbst gehend.

Самощвіт, *m.* strahlender Glanz, *K.* самощвіт-камень, *m.* Krystall, *III.* Edelstein, *m.* С. I. 34. (mit natürlicher Farbe).

Самощвітний, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, *K.* -камінь Edelstein, *m.* [Selbstgefühl, *n.* *K.*

Самочуте, *n.* Selbstbewusstsein,

Самочутний. *a.* selbstbewusst. *K.*

Самошановане. *n.* Egoismus, *m.* Др.

Самошість, *adv.* 1+5, selbstsechster, mit fünf anderen.

Самшрок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.*

Санджак, *m.* АД. I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3) Statthalterschaft, Prowinz, *f.*

Санджаківна, *f.* Tochter eines Санджак 2).

Санджарівна, *f.* Name eines Liedes (von Санджари hergeleitet), *Зах Пис.*

Сани, *pl.* Schlitten, *m.*

Санка, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkuße, *f.* s. Шолоз; *pl.* санкі. *gen.* санок kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt).

Санкувати ся, im Schlitten fahren.

Санний, *a.* -на дороза u. санна, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.*

Саннийця, *f.* s. Санна.

Санувати, *v. a.* ung. s. Шанувати.

Сановитий, *a.* МШ. ansehnlich von Gestalt; 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, *С. I.* 197. 33.

Сановито, (сановно), *adv.* С. II. 207. in der Amtsmiene majestätisch, würdevoll, würdig, *III.* I. 335.

Сановитость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeussere, *Пис.*

Саночки, *pl.* dim. s. Санкі.

Санути ся, *Ф.* hineinstürzen.

Санч, *m.* Stadt Sandez.

Санчата, *pl.* dim. kleiner Schlitten.

Саня, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.* II. Сап, *m.* Ч. I. 1, 57, Rotz, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim кашкет).

I. Сапа, *f.* Ч. VII. 413. s. Дамок 2)

II. Сапа, *f.* Hacke, *f.* [Räthsel).

Сапай, *m.* Wein. der Nase (in d.

Сапальник, *m.* Reihenfelger, Häufelpflug, *m.* Гн. 67.; 2) Behacker, Beroder, *m.*

I. Сапати, сапнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarchen; keuchen.

II. Сапати, *v. a.* beroden, behacken (бараблi etc.). [II. 140.

Сапати, *a. s.* Дихавичний, *Кв.*

Сапатор, *m.* Art Hakenpflug, *ВБ.*

Сапетка, *m.* Зах. Пис.?

Сапино. *f.* Stiel der Сапа II

Сапка, *f.* dim. s. Сапа. [ehend.

Сапливий, *a.* schwer athmend, keu-

Сапог, *pl.* -гй. *m.* † Stiefel, *m.*

Сапорок, *m.* Sauce vom Braten.

Сапрун, *m.* Sophronius.

Сапуга, *f.* Peitschenstiel, *m.* В.

Сапін, *m.* Saffian, *m.*

Сапінці, *pl.* Schuhe aus Saffian.

Сарака, *m. f.* armer Schlucker.

Саранá, *f.* s. Саранчá. [(Squilla) В.

Саранівка, *f.* Meerheuschrecke, *f.*

Сарановець, *m.* -копаловий, Heuschreckenbaum, *m.* (Hymenaea Courbaril).

Саранчá, саранá, *f.* (-червоно-

крилка), Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum); 2) -перелётна Wanderheuschrecke, *f.* (A. migratorium), В.

Саранчук, *m.* довроусий, Heuschreckenkrebs, *m.* (Palinurus vulgaris).

Сарапук, *m.* Art grüne, rauhe

Zwetschken.

Сарапати, *v. a.* zornig auffahren, В.

Саракотіти, сарахтіти, *v. n.* s.

Сахтіти.

Сарачіще, *m.* aug. s. Сарака.

Сардэля, *f.* Echte Sardelle, Sardin-

не, *f.* (Clupea sardina).

Саркати, саркнути, сарчати,

(сарчу, сарчійш), *v. n.* fauchen, В.

Сарсав, *m.* Material für den Bau

eines Wagens; 2) Handwerkergerath, *n.*

Сас, *m.* Deutsche Schabe, *f.* (Blatta

germanica) В. [ruf für Gänse.

Сау-сау-сау-саго! *inf.* s. Сав-Lock-

Сафян, *m.* сафянці, *pl.* s. Сапін,

сапінці.

- Сафянівий, *a.* aus Saffian, Saffian-
 Сáхар, *m.* Zucker, *m.* *Кв.*
 Сахáрний, *a.* Zucker, *Кв.*
 Сахáрниця, *f.* s. Цукорниця, *Не.*
 Сахáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f.*
 Сахаровáр, *m.* Zuckerfabrikant, *m.*
 Сахáти ся, sich einmischen, s. ein-
 drängen, *Ос.* (62) IV. 76.; 2) s. Цу-
 рати ся *М+Б.* 358.
 Сахнóчок, *m.* Ч. IV. 132?
 Сахтíти, *v. n.* flammen, lodern;
 prasseln; sprühen, з очий гнів, з губи
 горівка hauchen etc.; 2) schwer athmen.
 Сахтáчка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.*
 Asthma, *n.*
 Сачевíця, *f.* s. Сочевíця. *Зак. Пис.*
 Сáще, *n.* Schoosshündchen, *n.* (Ф).
 Сбóбни, *pl.* Р. ч. 19. s. Збóбнє, der
 Ort wo die Ochsen der Чумаки weideten.
 Сбóбром, (*eig.* Збóбром), *adv.* in Ge-
 sellschaft. [muthwillig.
 Свавíльний, *a.* ausgelassen, lose,
 Свавóльний, (-вíльн-), *m.* der
 Muthwillige, Lotterbube, *m.*
 Свавóльство, *n.* См. Willkür, *f.*
 Свавóля, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Ue-
 bermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.*
 Свавóльця, свавóлець, *m.* s.
 Свавóльник, *Зак.*
 Свадьбá, *f. gr.* Hochzeit, *f.*
 Свадьбí, *pl.* s. d. *f.*
 Свадьбíни, *pl.* Brautwerbung, *f.*
 Heiratstiften, *n.* [Braut, *f.*
 Свадьбíчка, attrib. zu дівчина, *ung.*
 Свадьбóвати, *v. a.* Hochzeit halten.
 Свадьбонка, *f.* Hochzeitgäste, *pl.*
 Свадьбáний, *a.* — пánє Hochzeit-
 vater, *m.* Гол. III. 422. [kisch.
 Свадлívий, *a.* Luts. gr. 155. zán-
 Свайбá, *f.* Ч. I. 1, 24. s. Свадьбá.
 Свáка, *f.* Stábohen im Weberkahn,
 worauf die Spulle sich dreht.
 Свальба, *f.* *Кв.* s. Свадьбá.
 Свальбíни, *pl.* Зар. s. Свадьбíни.
 Сь)алíти, *v. n.* s. Свєрбíти.
 Свалок, *m.* s. Свóлок, III. II. 39.
 Свáнечка, *f.* s. Свáшечка; 2) *Ме.*
 182. Braut, *f.*
 Свáнька, *f.* s. Свáха.
 Сваню́тка, *f.* *dim.* s. Свáха.
 Свáрá, *f.* s. Свáрка; *f.*
 Сварíти, *v. a.* на когó jmdn rü-
 gen, zurechtweisen; — ся zanken, strei-
 ten, handern. [zánk, *n.* Hader, Streit, *m.*
 Свáрка, сварнá, *f.* Zank, *m.* Ge-
 Сваркíй, *a.* zánkisch, streitsüch-
 тиг, С. II. 84. verbissen, grimmig.
 Сваркúт, *m.* zánkischer Mensch.
 Сварлívець, *m.* Zánker, Habe-
 recht, *m.*
 Свáрлívий, *a.* s. Сваркíй.
 Сварлívість, *f.* Streitsucht, *f.*
 Сварнíй, *a.* widrig, widerstreitend,
 Дір. 6.
 Свáрник, *m.* s. Звáдник, *В.*
 Сварúн, *m.* Zánker, Streiter, *m.* Пар.
 Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber,
m.; 2) *pl.* -тí Väter des verheiratheten
 Paares; 3) Schwáger überhaupt; 4) ri-
 туелле Hochzeitgäste; 5) überhпт auch
 von einem fremden Menschen, (Фр).
 Сватáльний, *m.* Brautwerber, *m.*
 Свáтанець, (-анок), *m.* s. Сват 1) *Вак.*
 Свáтанє, *n.* Brautwerbung, *f.*
 Свáтанки, *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Frei-
 erschmaus, *m.* Гол. III. 399.
 Свáтати, *v. a.* werben когó; — ся
 до когó sich um ein Frauenzimmer be-
 Сватáч, *m.* s. Сват 1) [werben.
 Свáте, *n.* coll. Ч. IV. 171. s. Сватí, *pl.*
 Свáтиця, *f.* Ч. IV. 645. s. Свáха.
 Сваткó, *m.* *dim.* s. Сват. [-in, *f.* Пар.
 Свáтник, *m.* Kuppler, *m.*; -иця, *f.*
 Сватнíцтво, *n.* Kuppelei, *f.* Пар.
 Свáтовий, *a.* des Сват, (w. s.)
 Сватóк, *m.* *dim.* s. Сват, *Не.*
 Свáха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwá-
 gerin, *f.*; 3) auch v. fremder Person,
 in d. Anrede. [gelage der Свáхи.
 Свáшини, *pl.* Пр. III. 328. Gast-
 Свáшити, *v. a.* den Dienst einer
 Свáха bei der Hochzeit versehen.
 Свáшка, свáшечка, *f.* *dim.* s. Свáха;
pl. свашкí закосбí die nächsten Ver-
 wandten, die während der Trauung in
 der Kirche hinter der Braut stehen;
 — чупрóвi eben solche, die hinter dem
 Bräutigam stehen. [2) *Кол.* 17. s. Свáтати.
 Свашкувáти, *v. a.* s. Свáшити;
 Свашáк, *m.* Гол. III. 372. s. Сват.
 Свáщини, *pl.* ein Theil der Hoch-
 zeitfeier bei der Свáха (am letzten Tage).
 Сведєнí, *n.* Halbkind, *n.* *pl.* -ята,
 Halbgeschwister, *pl.* Га. I. 255.
 Свєí *pron.* = свєсéí = свєбí.
 Свєкла, *f. gr.* s. Бурáк.

Свѣковка, *f.* Art Pflanze, *B.*
 Свѣкор, *gen.* -кра, *m.* des Mannes Vater, Schwäher, *m.*
 Свѣкорок, *m.* *dim.* s. Свѣкор.
 Свѣкра, *f.* s. Свекрѹха.
 Свекрѹця, *f.* s. Свекрѹха.
 Свекрѹвонька, *f.* *dim.* s. Свекрѹха, III. I. 160. [Frauen Schwiegermutter.
 Свекрѹха, *f.* des Mannes Mutter, der Свекрѹхна, *f.* s. Свекрѹха.
 Свѣпка, свѣпка, *f.* s. Сваха.
 Свѣрбѣць крѣстный а́бъ шѣлудный, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).
 Свѣрбѣгуз, *m.* s. d. f. [canina), *B.*
 Свѣрбѣло, *n.* Hagebutte, *f.* (Rosa Свѣрбѣти, *v.* n. jucken. [coptes) *B.*
 Свѣрбляк, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sarco Свѣрблячка, *f.* Jucken, *n.*; 2) Krätze, *f.*
 Свѣрдан, *m.* s. Свѣрщѣк, *B.*
 Свѣрдел, *m.* Bohrer, *m.*
 Свѣрделець, *m.* *dim.* kleiner Bohrer.
 Свѣрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Bohrer, *m.* *dim.* -ичок, *m.*
 Свѣрдлити, *v.* a. Под. bohren.
 Свѣрпа, *f.* s. Лободянка. [blitzen.
 Свѣркати, *v.* n. blinken, schimmern,
 Свѣркнѣ, *n.* Singapparat der Hausgrille, *B.*
 Свѣркот, *m.* *B.* Schimmer, *m.* Blitzen, *m.*
 Свѣрл, *m.* s. Свѣрдел. [schmied, *m.*
 Свѣрлякар, (-длик-), *m.* Bohrer.
 Свѣрлито, *v.* a. s. Свѣрдлити.
 Свѣрло, *n.* Legebohrer, *m.*
 Свѣрляк корабельный, *m.* Pfahlwurm, *m.* (Teredo navalis).
 Свѣрлячка, *f.* Schiessmuschel, *f.* (Clausilia), *B.*
 Свѣрчѣк, свѣрщѣк, (-щк), свѣрчѹн, *m.* Grille, *f.* -польный, Feldgrille, *f.* (Gryllus campestris); -домовый, Hausgrille, *f.* (G. domesticus), *B.*
 Свѣстиї, *pl.* Ф. Пов. 44?
 Свигнати, *v.* a. unter der Nase sich etw. brummen; davon *subst.* свигнавець, *m.* einer, der unter d. N. s. o. br. und свѣгнавка, *f.* vom Brummen (unter d. N.).
 Свид, *m.* свидина, *f.* Rother Hornstrauch, (Cornus sanguinea) *B.*
 Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.
 Свидій, свидоватий, *a.* roh; rauh, *Пар.* [телька, *f.* *B.*
 Свидѣтель, *m.* Zeuge, *m.* свидѣ-

Свидній, *a.* *B.* halbreif.
 Свинар, *m.* Schweinhirt, *m.* свинарка, *f.* Schweinhüterin, *f.* [be, *m.*
 Свинарчѹк, *m.* Schweinhirtenkna-
 Свинына, *f.* Schweinefleisch, *n.*
 Свинынець, *m.* Schweinstall, *m.*
 Свинынка, *f.* *dim.* s. Свинына;
 2) Schweinstall, *m.* [besudeln.
 Свиныти, *v.* a. wie ein Schwein
 Свинырка, *f.* Schweinheerde, *f.*
 Свиныка, *f.* *dim.* s. Свины, junges Schwein; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, *e.* Art Kartenspiel; Art Kegelspiel, *Зах.*
 Свинкѣ, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium), *B.*
 Свинобѣй, *m.* Schweineschlächter, *m.*
 Свиноватий, *a.* schweinish, wie ein Schwein. [-ѣ мѣсо Schweinefleisch.
 Свиновій, *a.* vom Schwein, Schwein,
 Свиноїзд, *m.* *Ко.* 339. der auf einem Schweine geritten ist.
 Свинопас, *m.* s. Свинар.
 Свинога, *f.* *coll.* *Ко.* 148. Schweine, *pl.*
 Свиныскій, *a.* schweinish, Schwein-.
 Свинцѣвий, (-цов-), *a.* *gr.* von Blei, bleiern, *Кв.* [(Salvia verticillata) *B.*
 Свинюх, *m.* Wirtelblühige Salbei
 Свинюшник, *m.* Schweinstall, Schweinkoben, *m.* *He.*
 Свиня, *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio), *B.*
 Свиняк, *m.* Kögnerassel, *m.* (Por-
 Свиняка, *f.* *aug.* s. Свиня.
 Свинятник, *m.* Schweinkoben, *m.*
 Свинячий, *a.* vom Schwein, Schwein-; schweinish. [gras, *n.* (Nardus stricta) *B.*
 Свинячка, свинюха, *f.* Borsten-
 Свирѣд, Свирѣдко, *m.* Spiridion.
 Свирѣль, *f.* *КС.* (82) IV. 170 Flöte, *f.*
 Свирѣпа, *f.* креслара, Rauke, *f.* Sophienkraut, *n.* (Sysymbrium sophia).
 Свискати, *v.* a. fauchen.
 Свиснути, свистати, *v.* a. einen Pfiff von sich geben, pfeifen.
 Свист, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezi-
 sche, Sausen, *n.*
 Свѣставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*
 Свѣстель, *f.* II. *n.* 48. Pfeife, *f.*
 Свѣстѣлка, *f.* s. Свѣставка
 Свѣстѣвач, *m.* wurmstichige Ha-
 selnuss, *B.*
 Свистун, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss;
 4) Windbeutel, — macher, *m.*

Світа, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom groben Tuch). [es wird Tag.

Світати, *v. n.* tagen, *impers.* свитає
Світник, *m.* Н. 23. Кв. I. 9. Kleidermacher, Schneider, *m.*; Händler mit Світи. [geschmeidig.

Світійкий, *a.* Иг. 69. biegsam, Світійнка, *f.* weibl. Світа.

Свищ, *m.* Murmelthier, *n.* (Arctomys marmotta); 2) wurmstichige Nuss; 3) sehr dünne Speise.

Свѣда, *f.* Kunde, *f.* [Zeugin, *f.* 3z.

Свѣдѣтель, *m.* Zenge, *m.* -ка, *f.*

Свѣдѣм, *a.* Ф. Пов. 18. s. Свѣдомий, bewusst, wissend.

Свѣдѣне, *n.* Кл. Bewusstsein, *n.*

Свѣдка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certificat, *n.* Нар.

Свѣдок, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augenzeuge, *m.*; 2) Ос. (62) V. 35. Ausweis, *m.* Verzeichniss, *n.*; 3) М. „Мета“ 1865. 319 для свѣдку zum Zwecke der Zeugenschaft, als Zeuge(n).

Свѣдом, *m.* Kunde, Wissen, до свѣдома довести щось zur Kenntniss bringen, ВВ.

Свѣдомець, *m.* Kundiger, Erfahrender, Kenner; Forscher, *m.* [wandert.

Свѣдомий, *a.* kundig, bewusst, be-

Свѣдомити ся ким, *s.* Свѣдѣйти ся ким.

Свѣдомість, *f.* Bekanntschaft, Kenntniss, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*

Свѣдомство, *n.* Erfahrungheit, *f.* Нар.

Свѣдомувати, *v. n.* Kunde haben, wissen. [genschaft, *f.*

Свѣдѣцтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeug-

Свѣдувати, *v. n.* wissen.

Свѣдучий, *a.* s. Свѣдомий.

Свѣдучество, *n.* Bewusstsein, Gefühl, *n.* У.

Свѣдчене, *n.* Zeugen, *n.* Zeugenschaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung, *f.*; 3) Verordnung, *f.* К.

Свѣдчик, *m.* Др. s. Свѣдок.

Свѣдѣйти, *v. a.* bezeugen, Zeuge sein. — ся ким, чим jmdn, etw. zum Zeugen anrufen; voraussagen; 2) Ме. 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.

Свѣець, *m.* *dim.* s. Звѣй. звѣць, -полотна, К. [frischen Windes, М. III. 117.

Свѣжати, *v. n.* vom Wehen des Свѣженіяна, *f.* Erfrischung, *f.*

Свѣжиня, *f.* Frische, *f.* frische Luft, *He. xm.* 115; 2) frische, gesunde Gesichtsfarbe, *He. n.* 123; 3) Schweinefleisch, *n.*

Свѣжити, *v. a.* erfrischen, frisch machen, С. II. 243.

Свѣжити, *v. n.* dämmern.

Свѣжопросольний, *a.* frisch gesalzen, mariniert.

Свѣзь, *f.* s. Свѣсть.

I. Свѣй, свой, своё, *pron.* sein, seine, sein; eigen; свой вбленька, *Me.* 88. *dim.* s. Сваволя. [Звѣй.

II. Свѣй, *gen.* своєю, (= сувій), *m.* s.

Свѣйня, *f.* *coll.* s. Свѣякі.

Свѣйскій, *a.* Haus-, einheimisch, zahm.

Свѣнути, *v. n.* aufleuchten, erglänzen, Н. 96. очима blinken, leuchten, +М; 2) dämmern, tagen А-Г. 154.

Свѣрь, *f.* linker Nbf. des Дністрѣр.

Свѣргун, *m.* s. Сверщѣк.

Свѣрень, *m.* s. Свѣрень.

Свѣріпа, *f.* Ос. (61) III. 24. s. Свѣріпа

Свѣрка, *f.* Schnur od. Riemen womit die Peitsche an den Peitschenstiel befestigt wird; 2) s. Сверщѣк, Зак.

Свѣрки. *u.* вірки, *Beim.* der Bienen in Zauberformeln, Ч. I. 1, 75.

Свѣркалка, *f.* s. Сверщѣк, В.

Свѣрнѣвий, *a.* свѣрдлик, Bohrer zum Bohren des Loches im Свѣрень.

Свѣрняк, *m.* Bohrer zum Свѣрень.

Свѣсть, *f.* Schwester des Gatten, Schwägerin; Schwester der Gattin; des Bruders Gemahlin, *f.* Кв.

Свѣстин, *a.* der Свѣсть geh.

Свѣстонька, *f.* *dim.* s. Свѣсть.

Свѣт, *m.* Welt, *f.* *иді собі в свѣта* (-я) geh in die Welt wo du willst, Р. I. 9; в свѣт за очи, за очима weit in d. W.; прийті на свѣт, увидіти свѣт das Licht der Welt erblicken, auf die Welt kommen; во свѣта зійті, бѣти verscheiden, verenden; кѣльки свѣті собѣв тѣпати, кѣлький свѣт иті so weite Strecken, so weit; пустіти в свѣт in die Welt hinein, an die Oeffentlichkeit; ніколи в (на) свѣті ниммерmehr; де колі в свѣті, wo, wann in d. Welt; як свѣт свѣтом, від свѣта so lange die W. steht; на весь свѣт für die ganze W.; свѣт Oeffentlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від свѣта дѣбрий, красно etc. sehr gut, schön

etc.; 2) сьвіт, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гіркий сьвіт; сьвіт завязати комусь jmdn der Freiheit berauben, unglücklich machen; сьвіт закрив ся vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* до самого сьвіта (досьвіта, *adv.*); Licht, *n.* *Фр.* [merung, *f.* *M.* II. 105.

Сьвітання, (-не), *n.* Morgendämmerung; Сьвітати, *v. n. s.* Сьвітати, *Зак.* Сьвітач, *m.* viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit лучина, *Ч.* VII. 390.

Сьвітбог, *m.* *V.* Weltgott, *m.* Сьвітёлка, *f.* *s.* Сьвітлиця, *Зак.* Сьвітёлце, *n. dim. s.* Сьвітло. Сьвітєць, (-сьвя-), *m. s.* Образ, (*Фр.*). Сьвітівка, *f.* *s.* Зоря сьвітова. Сьвітільень, *m.* Art Hamen, *B.* Сьвітілька, (-івка), *f.* ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, *Зак.*; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), *B.*

Сьвітілько, *n.* Lichtsauger, *m.* *Пол.* Сьвітільний, *a.* Leucht-, Licht-, -е явлене Lichterscheinung.

Сьвітільник, *m.* Hängelampe, *f.*; 2) — суринамский Laternenträger, *m.* (*Fulgora laternaria*); — китайский (*F. sandellaria*); -европейский *F. europaea*.

Сьвітільниця, *f.* Blasenqualle, *f.* (*Physophora*). [Leuchte, *f.* Stern, *m.* *K.*

Сьвітільо, *n.* leuchtender Körper, Сьвітільочка, *f.* *Кв. s.* Сьвітілька.

Сьвітільце, *n.* kleines Licht, *Kst.* Licht, *n.* Lichtglanz, *m.* [mern, + *B.*

Сьвітініти, *v. n.* schwach schimmeln; Сьвітитель, *m.* Westindischer Leuchtkäfer, *m.* (*Pyrophorus noctilucus*).

Сьвітяти, *v. a.* leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — вочи schmelzen.

Сьвітійч, *m.* Leuchter, *m.*; Ort am пріпичок wo скипкі angezündet werden.

Сьвітійще, *n.* Stern (Mond) *m.* *См.*

Сьвітівка, *f. s.* Сьвітілька. [glänzen.

Сьвітїти, *v. n.* *Пол. гр.* 140 leuchten,

Сьвітка, *f.* *Noctiluca*, *B.*

Сьвітлий, *a.* hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а не-

для Ostersonntag.

Сьвітлик, *m.* Solenit, *m.* *Пар.*

Сьвітлиця, *f.* Lichtraum, *m.*; 2) geräumiges, lichtes Zimmer, Gastzimmer, *n.*

Сьвітлич, *m. s.* Сьвітич.

Сьвітлість, (-ость), *f.* Lichtraum, *m.*; 2) Durchlaucht, Magnificenz, *f.*

Сьвітліти, *v. n.* klar, licht werden, *He.*

Сьвітло, *n.* Licht, *n.* Schimmer, Glanz, *m.* Helle, *f.*

Сьвітловий, *a.* Licht-

Сьвітловина, *f.* Lichtstoff, *m.* *Пар.*

Сьвітловодний, *a.* Макс. wasserhell. [tes u. der Luft, *Фр.*

Сьвітловоздушний, *a.* des Licht-

Сьвітлоемний, *a.* lichtempfindlich.

Сьвітложовтий, *a.* hellgelb, *Фр.*

Сьвітлокрійий, *a.* mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, *См. Фр.*

Сьвітлокрўг, *m.* Lichtkreis, *m.*

Сьвітлоносний, *a.* lichttragend, bringend, *Ф.*

Сьвітлотїнь, *f.* Helldunkel, *n.*

Сьвітлўха, *f.* Theerausstich, -geist, *m.*

Сьвітлўшка, *f.* купайлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (*Lampyrus noctiluca*); 2) Färberdistel, *f.* (*Carthamus tinctorius*), *B.*

Сьвітлўщий, *a.* recht licht.

Сьвітляк, *m.* glänzendes Insect; Johannswürmchen, *n.* *См.*

Сьвітляний, *a.* млинк Radio-meter, *m.* *Лу.*

Сьвітлянка, *f.* *Geophilus*.

Сьвітлячка альпейска, *f.* *Adenostyles albifrons*; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, *f.* [allerwärts *K. I.* 40.

I. Сьвітовий, *a.* Welt-, weltlich;

II. Сьвітовий, *a.* Licht-, des Lichtes, *He.* -а зоря Morgenröthe, *f.*

Сьвітовик, *m.* Weltmann, *m.*

Сьвітогляд, *m.* Weltanschauung *f.*

Сьвітодержець, *m.* Welterhalter,

Сьвітоварний, *a.* *К?* [*m. См.*

Сьвітознавство, *n.* Weltkenntnis, Weltkunde, *f.*

Сьвітолад, *m.* Weltordnung, *f.*

Сьвітоносний, *a.* lichtbringend, lichtspendend. [*f. Пар.*

Сьвітописць, *f.* Weltbeschreibung,

Сьвітописець, *m.* Weltbeschreiber, *m.* *Пар.*

Сьвітопрáвленє, *n.* Weltregie-
rung, *f.*

Сьвітопредставлєннє, *n.*
scherzh. = Конєць сьвіта, *M+B.* 274.

Сьвіточ, *m.* Fackel, *f.* Licht, *n.*
III. I. 179.

Сьвітóчок, *m.* *dim.* die liebe Welt.

Сьвітський, *a.* weltlich.

Сьвітувáти, *v. n.* draussen, in
der Fremde sein *Ч. III.* 262.

Сьвітýн, сьвѣчник, *m.* Johanns-
würmchen, *n.* (*Lampyrus noctiluca*) *B.*

Сьвѣцька, *f.* öffentliche Hure.

Сьвѣцькувáти, *v. a.* jmdn offen-
lich beschimpfen (*Ф.*).

Сьвѣця, *f. s. d. f.*

I. Сьвѣча, *f.* rechter Nbf. des Дністрє.

II. Сьвѣча, *f. s.* Сьвѣчка.

Сьвѣчáдний, *a.* Spiegel-, Luster-.

Сьвѣчáдо, *n. s.* Зєркало.

Сьвѣчáрник, *m.* Maiblume, *f.* Mai-
glöckchen, *n.* (*Convallaria majalis*).

Сьвѣчѣнє, *n.* Leuchten, *n.; 2)* Be-
leuchtung, Aufklärung, *f.* [*nen, Зак.*

Сьвѣчити ся, sich aufklären, ler-

Сьвѣчка, *f.* Kerze, *f.* Licht, *n.; 2)*

v. Тóрок; *gew.pl.* -кѣ, *w. s.*

Сьвѣчkáр, *m.* Lichtgiesser, *m; 2)*
Beim. der Лємки wegen Сьвѣчкѣ (=Тó-
роки).

Сьвѣчkáрня, *f.* Kerzenfabrik, *f.*

Сьвѣчкѣй, *pl.* weisse Fransen an
der Pellerine der Чýга bei den Лємки.

Сьвѣчковѣй, *a.* Kerzen-, Licht-.

Сьвѣчник, *m. s.* Сьвѣтѣльник 1).

Пч.; 2) *v.* Паламáр, *Зак.; 3)* Leucht-
schnellkäfer, *m.* (*Pyrrophorus*), *B.*

Сьвѣчурник, *m.* Enzian, *n.* (*Gentiana asclepiadea*).

Сьвѣчурниковáтї, *pl.* Enzian-
Gewächse, *pl.* (*Gentianeae*). [*m. ВБ.*

Сьвѣччина *f.* weltlicher Beruf, Stand,

Сьвѣща, *f. s.* Сьвѣчка.

Сьвѣщенóс, *m.* *Мог.* Kerzenträger,
m. (der die Kerze dem Priester vorträgt).

Сьвобідний, *a.* frei; geschäftlos,
müssig; ungezwungen, leicht; bequem;

adv. свобідно (слобідно) — —.

Сьвобідність, *f. Кл.* Freiheit; Un-
befangенheit, *f.* [heit, *f.*

Сьвободá, *f.* Freiheit; Ungezwungen-

Сьвободлюбѣвий, *a.* freiheitslie-
bend, *К.*

Сьвободомислєнний, *a.* *Біл.* frei-
sinnig, freimüthig, liberal.

Сьвогчáсний, *a.* zur rechten Zeit, *К.*

Сьвод, *m. gr.* Gewölbe, *n. III. II.* 52;
2) Zusammenstellung, *f.*

Сьвоє, *n.* (*s.* Сьвѣй etc.) ми собі сьвоє
= wir sind Anverwandte, *B. pl.* своѣ;

2) сьвоє взáти Oberhand nehmen, ob-
siegen, *M+B.* 371. [bundenheit, *f.*

Сьвоєвѣльність, *f.* Willkür, Unge-
Сьвоєвóлець, -óльця, *m.* Freibeu-
ter, Freischárler, *m. К.* [fug, *m.*

Сьвоєвóльство, *n.* Muthwille, Un-
Сьвоєвóльствувати, *v. a. К.* Strei-
che spielen, Unfug, Unwesen treiben.

Сьвоєкорѣстий, *a.* selbststüchtig, *К.*

Сьвоєнáродний, *a.* volksthümlich,
des Volkes.

Сьвоєрóдний, *a.* eigenartig, *ВБ.*

Сьвоєýмець, -ýмця, *m.* der Eigen-
sinnige. [*лива*] von eigensinnigem Weibe.

Сьвоєýмка, *f. M. II.* 79. (непокрѣ-

Сьвоинá, *f. Мог. В.* Familie, *f.*

Сьвобѣсть, *gen.* -ѣсти, Selbstheit, *f. Ган.*

Сьвоѣти, *v. a.* zähmen; — ся sich
zähmen, zahm werden; 2) *Зг.* verwandt,
angehörig werden.

Сьвоєствєнний, *a.* eigenthümlich.

Сьвоєствєнність, *f.* Eigenthüm-
lichkeit, *f.* [das Eigenthümliche.

Сьвобѣствó, *n.* Eigenschaft, Natur, *f.*

Сьвóлок, *m.* Tragbalken, Querbalken, *m.*

Сьвóра, *f. s.* Розвóра; 2) *s.* Пíдтóки.

Сьвóренъ, *gen.* свóрня, (свѣр-), *m.*
Spann, Sperrnagel, *m.*

Сьвоѣк, *m.* Schwager; Anverwandte, *m.*

Сьвоєкѣвство, *n.* *Зар.* Verwandt-
schaft, *f. coll.* die Verwandten.

Сьвоєсѣй, у своєсѣй, *Ф. Пр.* III. 252.
Heim, *n.* heim. [Verwandschaft.

Сьвоєтинá, *f.* по -нї wegen der
Сьвоєцтво, *n.* Schwägerschaft, Ver-
wandschaft, *f.* [Verwandte.

Сьвоєчєниця, *f. Гол. гр.* 51. die

Сьвоєчєство, *n. Лє. s.* Своѣцтво.

Сьвоєчина, *f. Гол. гр.* 51. Familie, *f.*

Сьвоєчити ся з ким mit jmdm in
Verwandschaft treten.

Сьвоєщий, *a. W.* zahm.

Сьвоєщина, *f.* Heimat, *f.* Heimat-
land, *n. У.; 2)* Sonderinteresse, *n.* Par-
ticularität, *f. Пч.* [гóм] peitschen.

Сьвѣгати, сьвѣгнути, *v. a.* (бато-

Свѣягнѹти, *v. n.* dürr, trocken werden; *s.* Засвѣягнути.

Свѣявка, *f.* *Wgr.* 132. Copula, *f.* Bindewort, *n.*; *ГШ.* Bindevesal, *m.* Band, *n.*

Свѣявник, *m.* *Д. гр.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f.*

Свѣякий, *a.* *Ч.* VI. 333 *s.* Всѣкий.

Свѣякнути, *v. a.* spritzen, sprengen; schwirren, zücken.

Свѣялий, свѣядлий, *a.* ganzig, *Пар.*

Свѣялѣти, *v. n.* *s.* Свербѣти.

Свѣят, *n. s.* Свѣятый.

Свѣятець, *m.* Scheinheiliger, *m.*

Свѣятешний, *a.* *Ш.* II. 216. *s.* Свѣяточний.

Свѣятый, свѣят, *a.* heilig *subst.* ein Heiliger; geheiligt, geweiht; свѣяте письмо heilige Schrift; свѣятый вѣчер Weihnachtsabend, *m.* -а недѣла, Pfingsten, der erste Pfingsttag; свѣятый spokій, der liebe Friede; свѣяте житѣ heiliges; herrliches, bequemes, sorgenfreies Leben; свѣята правда heilige, unumstößliche, ausgemachte Wahrheit; свѣята рѣчка = Самара, *K.* wegen ausnehmenden Reichthums an Fischen.

Свѣятыня, *f.* Heiligthum, *n.* Tempel, *m.*

Свѣяатель, *m.* Weihbischof, Bischof, *m.*

Свѣяйти, *v. a.* heiligen, heilig machen, *h.* halten; weihen, einweihen; — ся geheiligt werden; geweiht werden; *гев. impers.* gesegnet sein, lieb sein.

Свѣятыця, *f.* Heilige, *f.* *Ф. Пр.* III. 125.

Свѣятыишій, *a.* hochheilig, allerheiligst.

Свѣятисть, (-ость), *f.* Heiligkeit, *f.* — пербжна Bigotterie, *f.* *Пар.* Heiligthum, *n.* *Кв.* I. 96. allerheil. Sacrament.

Свѣятки, *pl.* Feiertage, *pl.* свѣяткѣми, *adv.* (*Abt.*) an einem Feiertage, *Пр.* I. 174; 2) Heiligenbilder, *pl.* *Ф.*

Свѣятковый, *a.* feierlich, festlich, Fest-, *K.* *Ст.*

Свѣятковище, *n.* Fest, *n.* *ОП.*

Свѣякувати, *v. a.* ein Fest feiern.

Свѣятый, *a.* Fest-, Feier-. *Ст.*

Свѣято, *n.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.*

Свѣятоблѣвий, *a.* heilig; fromm.

Свѣятоблѣвость, (-ість), *f.* Religiosität, *f.* frommes Gefühl.

Свѣятовечѣрный, *a.* den Свѣятый вѣчер betreffend.

Свѣятоиваньскій, *a.* -червачок, *s.* Свѣялушка купѣйлова.

Свѣятокрадець, *m.* *K.* Kirchendieb, Kirchenräuber, *m.*

Свѣятокрадство, *n.* Kirchendiebstahl, Kirchenraub, *m.*

Свѣятоство, *n.* *Пар.* Muckerei, *f.*

Свѣятогá, *f.* *Зар.* *s.* Свѣятисть.

Свѣятогáтний, *a.* kirchenräuberisch, entheiligend; ruchlos, gottlos, *KV.*

Свѣятогáтство, *n.* Tempelraub, *m.* Entheiligung, *f.* *Кв.*

Свѣятоха, *f.* *P.I.* 177. Scheinheilige, *f.*

Свѣяточний, *a.* zum Fest geh., Fest-, feierlich, solenn, *Па.*

Свѣяточність, *f.* Festlichkeit, *f.*

Свѣяточудний, *a.* heilig durch Wunder, *B.* [nerci, *f.* *C.* I. 121.

Свѣятош, *f.* Scheinheiligkeit, Gleiss-

Свѣятоша, *m.* *f.* *P.* I. 46 Scheinheiliger (-e), Heuchler, *m.* (-in), Frömmeler, *m.*

Свѣятошлѣвий, *a.* werkheilig.

Свѣятошник, *m.* свѣятошница, *f.* *s.* Свѣятоша. [Пар.

Свѣятошність, *f.* Andächtelei, *f.*

Свѣятошок, *m.* Andächtler, *m.* *Пар.*

Свѣятоянскій, *a.* -е зѣле, gemeines Hartheu (*Hypericum perforatum*), *B.*; 2) -а головá *Ч.* I. 1, 84 fabelh.

Wurzel zweier verwachsenen Aehren von Korn.

Свѣятунѣзний, *a.* *aug. s.* Свѣятый.

Свѣяченій, *a.* geweiht *subst.* свѣячене, *n.* Geweihtes, *n.*

Свѣячене, *n.* Heiligen, *n.* Heiligung, *f.* Weihen, *n.* Weihung, Consecration, *f.* [ster, *m.*

Свѣяченник, *m.* Geistliche, Prie-

Свѣяченників, *a.* des Priesters.

Свѣяченнический, *a.* priesterlich, Priester-, des Priesters.

Свѣяченність, *f.* *K.* Heiligkeit, *f.*

Свѣяченноначáлѣ, *n.* *gr.* *K.* Oberaufsicht über die Geistlichkeit.

Свѣяченнослужитель, *m.* Priester, *m.* [sterdienst versehen.

Свѣяченствувати, *v. a.* *K.* Prie-

Сглаз, *m.* *s.* Урбкѣ.

Сгбвор, *m.* *Кв.* *s.* Зарѹчини, Сгбворенний, *a.* *s.* Зарѹченный; -а = за-

свѣатана, *Кв.*

Сдеблб. *n.* *Wgr.* IX. *s.* Стеблб.

I. Сѣ, *adv.* da; чогб се warum denn;

- се ó то nämlich. [Ч. VII. 551.]
 II. Сө, *сонј.* s. есла; себ, s. еслаби,
 Сёбелъ, себёлик, (сёбилъ) *т.* Laube,
ф. (Alburnus lucidus Heckel), *В.*
 Себелюбець, *т.* М. III. 103. der
 Selbstsüchtige, Egoist, *т.*
 Себелюбний, *а.* selbstsüchtig, ego-
 istisch, III. II. 159.
 Сёбний, *а.* stark, muthig, *Фр.*
 Сёвелъ, *т.* Kinkhorn, *н.* (Buccinum) *В.*
 Сёвередька, *ф.* Rosmarinhaide, *ф.*
 (Andromeda polifolia), *В.*
 Сёвёрка, *ф.* schwarzgraues Schaf.
 Сёвок, сёвка, *рл.* сёвки, *т.* grauer
 Ochs, [т. Зак.]
 Сёврюк, *т.* К. ? Aufseher, Hüter,
 Сёгэльба, *ф.* Φ. ausgerodete u. aus-
 gebrannte Waldstrecke.
 Сёгінъ, *а.* ung. arm.
 Сёгла, *ф.* kleiner (schöner) Wald.
 Сёгобіцкій, *а.* diesseitig.
 Сёгобічний, *а.* diesseitig.
 Сёгодне, (-ні, -ня), *adv.* heute.
 Сёгоднішний, *а.* vom heutigen
 Tage, heutig. [III.]
 Сёголітний, *а.* diesjährig, heurig,
 Сёгорічний, *а.* s. d. v. [wärtig].
 Сёгочасний, *а.* zeitherig, gegen-
 Сёгочасність, *ф.* Gegenwart, *ф.;*
 das Zeitgemässe, *Не.*
 Сёдлѣк, *т.* ung. Wyr. XX. s. Селянін.
 Сёдлѣчок, *т.* *dim.* s. Селянін,
 Гол. III. 9.
 Седмінонька, *ф.* Ž P. I. 93. Woche, *ф.*
 Седміця, *ф.* als. s. Тіждень, III. II. 96.
 Седмоблестний, *а.* У. Bein.
 der h. Muttergottes als der „Schmer-
 zensreichen“.
 Седнёвний, *а.* Мх. heutig.
 Седно́, *н.* s. Садно́.
 Сей, ся, сѣ, *pron.* dieser, -е, -es;
 сей свѣт das Diesseits, на сѣм свѣті
 auf dieser Welt. [unterhalten.]
 Сеймѣти, *в.* а. ŽP. sprechen, sich
 Сёймня, *ф.* Р. Дн. 22. s. Семѣ.
 Сеймувати, *в.* а. verleumden.
 Сеймуванье, *н.* К. Sitzung des
 Landtages, *ф.* Landtag, *т.*
 Сейчас, *adv.* gleich, auf der Stelle.
 Сёклёта, *ф.* Syncliticia.
 Сёкман, *т.* Sectionschef, Partiefüh-
 rer der Arbeiter, (Ф.).
 Сёкрет, *т.* Geheimnis, *н.;* 2) Se-
 kret, (Lucioperga volgensis) *В.*
 Сёкрётар, *т.* Secretär, Geheim-
 schreiber, *т.*
 Сёкрётний, *а.* geheim; сёкрёт-
 на, *а. а.* *ф.* Оущ. л. 370. geheime Kanzlei.
 Сёкт, *т.* Sect, *м.;* 2) Section, *ф.* Revier, *н.*
 Сёльбище, *н.* Ос. (61) VII. Ansie-
 delung, *ф.* Wohnort, *т.* s. Осёля.
 Селёбнити, *в.* а. sehr dünn spin-
 nen (Фр.). [с. Оселёдецъ.
 Селёдецъ, -лэдця, *т.* Häring, *т.*
 Селёдка, *ф.* Clupea pontica, *В.*
 Селёдцёві, *рл.* Häringartige, *рл.*
 (Clupeoidei).
 Селёдѣнка, *а.* Milz, *ф.* s. Селёзінка.
 Селёжінъ, селёжінка *ф.* s. Селёзінка.
 Селёзень, *т.* Enterich, *т.* s. Кѣчор.
 Селёзінка, *ф.* Milz, *ф.*
 Селёзка, *ф.* Gansähnliches Hals-
 thierchen, (Anas), *В.*
 Селепіти ся, *с.* Присіпати ся.
 Селєра, *ф.* Sellerie, *ф.* Erpich, *т.*
 (Arium graveolens).
 Селєх, *т.* s. Селёзень. [tifera), *В.*
 Селєхівка, *ф.* Etenmuschel, *ф.* (Ana-
 Селєчко, *н.* *dim.* s. Селё.
 Селешок, -шка, *т.* *dim.* Ч. II. 369.
 s. Селєх, селёзень.
 Селідьба́, *ф.* М. II. 19. Grund u.
 Boden zum Anbauen, Ansiedeln; 2) *Р. ч.* 10
 Ansiedelung, Wohnstätte, *ф.* Wohnsitz, *т.*
 Сёлик, *т.* Enterich, *т.* (Anas (mas)),
В. s. Селёзень.
 Селіна, *ф.* У. Ф. s. Селё, Сельцё.
 Селіско, *н.* *aug.* s. Селё.
 Селітьба, *ф.* s. Селідьба.
 Селіти ся, *н.* 170. sich ansiedeln,
 e. neuen Wohnsitz aufschlagen.
 Сёлице, *н.* Ansiedelung, *ф.* Gehöft,
н. III. I. 371; 2) Ort wo ein Dorf ge-
 legen war, *К.*
 Селіне, *н.* Ansiedelung, *ф.* Land, *н.* Макс.
 Селіток, *т.* heurig, *Мі.* II. 384.
 Селё, *н.* Dorf. *н.;* Land, *н.* на селё
 auf's Land.
 Селёвич, *т.* Dorfbewohner, *т.*
 Сельцё, *н.* *dim.* s. Селё.
 Селюк, *т.* Dorfbewohner, Landmann,
 Bauer, *т.* селючка, *ф.* Bäuerin, *ф.*
 Селянін, *т.* селянка, *ф.* s. Селюк,
 селючка.
 Селѣньскій, *а.* laudmännisch, Dorf-
 Селѣчка, *ф.* Веч. I. 364. Ansiede-

lung, *f.* Dorf, *n.*

Сѣма́к, *m.* 20 Kopeken in Silber.

Сема́нь, Семѣн, Сѣмко, *m.* Simeon

Сема́ш, *m.* Dreifaltigkeitsblümchen, *n.* Siebenstern, *m.* (*Trientalis europaea*).

Сембры́ля, (-ня) *f.* -л. *n.* с. Служба; 2) *s.* Заслуженіна, Dienstlohn, *m.*

Семейка, *f.* *dim.* kleine Familie.

Семейный, *a.* Familien-, der Familie, *Кв.*

Семѣн, *m.* *v.* Сема́нь.

Семенівка, *f.* Sameneule, *f.* (*Nadena Capsincola*) *B.* [faltig.

Семерáкий, *a.* siebenfach, sieben-

Семері́к, *m.* sieben Paare Ochsen.

Семері́ця, *f.* Ч. III. 465 Gespann von 7 Paaren Ochsen; семері́цею, *adv.* siebenfach, *К.* siebenmal, *Макс.*

Семері́чка, рі́чка — Ч. V. 897?

Семерні́к, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.* (*Comarum palustre*).

Сѣмеро, *num.* sieben.

Семибра́тня кривця́, *Зан.* I. 274. Gemeine Orgelkoralle, (*Tubipora Chamissonis*). [Anm. 54.

Семиворі́тний, *a.* siebenthorig,

Семигра́дчина, *f.* Siebenbürgen, *n.* *К.* [Art Münze.

Семигривѣ́нник, *m.* Ч. IV. 593.

Семикра́ть, -а́ти, *adv.* III. I. 350. *Ф.* siebenmal.

Семилáтний, *a.* *АД.* I. 172 mit sieben Flickklappen, Flecken, siebenmal geflickt, daher lumpig.

Семилі́тний, *a.* siebenjährig, sieben Jahre alt, von sieben Jahren.

Семилі́ток, *m.* sieben Jahre alt, III. II. 156; 2) *s.* Мáвок.

Семинá, *f.* der siebente Theil ($\frac{1}{7}$).

Семинáр, *m.* семина́рія, *f.* Seminarium, *n.* Vorbereitungsanstalt für künftige Priester u. Lehrer.

Семинари́ст, *m.* Seminarist, *m.*

Семина́рщик, *m.* der in *e.* öffentl. Seminar aufgezogen war, Priester, *m.* *Зг.*

Семипѣ́рний, *a.* *Ме.* 441, *АД.* I. 250. -а мо́гла? [geln, *Фр.*

Семипеча́тний, *a.* mit sieben Sie-

Семипі́лка, *f.* *He. Пр.* XII. 605. *s.* Пілка. [III. I. 166. *s.* *d.* *f.*

Семипядѣ́льный, (-дѣ́нный), *a.*

Семипя́дний, *a.* sieben Spannen lang, *АД.* I. 250.

Семирóга пла́хта, *К.* II. 42 *e.* Art von gesticktem Tuch.

Семи́ряга, *f.* *s.* Семря́га.

Семисо́тний, *num.* *Н.* 288. jeder siebenhundertste. [semitisch.

Семиты́цкий, семы́цкий, *a.*

Семиу́рика, *f.* eine Pflanzenart, *B.*

Семі́ця, *f.* *s.* Седмі́ця, Woche, *f.*; 2) siebente Stufe (in *d.* Musik).

Семишкү́рий, *a.* siebenfach behäutet, *Ру.*

Семі́ряка, *f.* *s.* Семря́га.

Семко́, *m.* Simeon.

Семненькі́й, *a.* *He. Пр.* XII. 206?

Семоцьві́тний, *a.* siebenfarbig *КУ.*

Семя́, *f.* Familie, *f.* *Кв.*

Семяні́н, *m.* Mitglied der Familie, zur *F.* geh.; *Кв.* Familienvater, *m.* Oberhaupt einer Familie, *n.* [Familie hat.

Семяні́стий, *a.* der eine zahlreiche

Сень, Сѣнь, *m.* *s.* Сема́нь.

Сѣнат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*

I. Сенáтор, *m.* Senator, *m.*

II. Сенáтори, *pl.* Schlittenkufen, -läufe, *pl.*

Сѣньга, *f.* Lachs, *m.* *Мак.* [senna].

Сенес, *m.* Sonnenblätter, *pl.* (*Cassia*

Сѣник, *m.* *Parus palustris*, *B.*

Сепелі́ти, сепеля́вити, *v.* *n.* lispeln; *adj.* сепеля́вий, der lispelt; *subst.* сепеля́вецъ, -я́вця, *m.* Lispeler, *m.* *B.*

Сера́фим, *m.* Seraph, *m.*

Сера́фский, *a.* *Ф.* seraphisch.

Сѣрбави́ця, *f.* dünne Brühe, *d.* Speise (nur zum Schlürfen).

Сѣрба́нка, *f.* *s.* *d.* *v.*

Сѣрба́ти, сѣрбу́ти, *v.* *a.* schlürfen.

Сѣрби́н, *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зан.* II. 503. Art Tanz.

Сербинчу́к, *m.* junger Serbe, *Ф.*

Сербі́я, *f.* Serbien, *n.* [*f.* Tisch Tuch, *n.*

Сервѣ́та, *dim.* сервѣ́тка, *f.* Serviette,

Серві́й, *a.* *s.* Сирві́й, roh. [deckt.

Сервирóвани́й, *a.* *He.* servirt, ge-

Сѣрві́е, *m.* Service, *n.*

Сѣрга, *f.* *pl.* сѣрги, Ohrring, *m.* Ohrringe, Ohrgehänge, *pl.* сѣрга — полька, Art Ohrringe; 2) *Кв.* II. 292. Perle, *f.*

Сѣргі́й, *m.* Sergius. [Riemen.

Серлі́й, *m.* *Марк.* 48. Peitsche aus

Серда́к, *m.* сердáчина, *f.* *s.* Сіра́к.

Сердѣ́га, *m.* *f.* armer Schlucker, *a.* Wicht; Elender.

Сѣрденъко, *n. dim. s.* Сѣрце; Liebschen, *n.*

Сѣрдѣчко, *n. dim. s.* Сѣрце. [s. d. f.]

Сѣрдешнѣнький, (-дѣчн-), *a. dim.*

Сѣрдешний, (-дѣчний), *a.* herzlich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.

Сѣрдѣчник, *m.* Art Pflanze.

Сѣрдечноіжний, *a.* herzlichinnig, zart, *Гол.* [cundus], der Jähzornige.

Сѣрджук, *m.* *Mi.* II. 253. (homo irascens)

Сѣрдзѣвий, *a.* roth, *Цѣ.*

Сѣрдити, *v. a.* unwillig, zornig, ungehalten machen, in Zorn bringen; — ся unwillig, zornig sein.

Сѣрдїтїй, *a.* jähzornig, boshaft; сѣрдїтенько, *adv. dim.* ein wenig unwillig, zornig.

Сѣрднб, *n. s.* Саднб.

Сѣрдобблїний, *a. gr. Ko.* 243. *Кн.* mitleidsvoll, weichherzig, zärtlich.

Сѣрдопїшний, *a.* stolzen Herzens, *Гол.* III. 267. [dium), *B.*

Сѣрдўшка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Carcinaceum), *f. s.* Стѣржень.

Сѣрдюк, *m. Ko.* 170. *Кн.* 142. zu einer gewissen kleinrussischen Truppengattung gehöriger Leibgardist, *s. d. f.*

Сѣрдючина, *f.* Leibgarde des гетьман; gegründet vom гетьман Петръ Дорошенко bestand sie auch unter dem гетьман Мазепа aus vier Regimentern, erhalten auf Kosten des гетьман, *Зах. Пис.*

Сѣрдяга, *f. s.* Сѣрдѣга.

Сѣрдячко, (-дечко), *n. dim. s.* Сѣрце.

Сѣребрѣник, *m. † e.* Art Silbermünze.

Сѣребристо-бїлий, *a.* silberweiss.

Сѣребщина, (-їзна), *f. †* Grundsteuer, Pflugsteuer für den Landesfürsten, *Шар.* [стѣр (bei Залїцки).

I. Сѣред, *m.* linker Nbf. des Днї-

II. Сѣред, *praep. mit d. Genit. u. adv.* zwischen, unter, mitten in.

Сѣредá, *f.* Mittwoch, *m.*

Сѣредвага, сѣредвãжка, *f.* Schrotwage, Bleiwage, *f.*

Сѣредвãжний, *a.* horizontal.

Сѣредгрудѣ, *n. s.* Межигрудѣ.

Сѣредѣчка, *f.* Hollundermark, *n. B.*

Сѣредѣмний, *a.* mittelländisch.

Сѣредїзна, *f. s.* Осѣредня.

Сѣредїна, *dim.* сѣредїнка, *f.* Mitte, *f.* Mittelstück, *n.* Mittelpunkt, *m.*

Mittelstrasse, *f.*

Сѣредїнный, *a. Te.* die Mitte haltend, mittler; -е море Mittelländisches Meer; *subst.* сѣрединне. *n. Св.* Mittelglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere, die Mitte haltende.

Сѣредїще, *n.* Mittelpunkt, *m. Пол.*

Сѣредкбвий, *a.* von innen, der innere, inwendig. [sig, ziemlich.]

Сѣредний, *a.* mittler; mittelmässig.

Сѣредник, *m. ГШ.* Strichpunkt, *m.*;

2) Mittel, *n. B.*

Сѣредниця, *n.* Mittellinie, *f.*

Сѣредновїчє, *n.* Mittelalter, *n. ОВ.*

Сѣредновїччина, *f.* Mittelalter, *n. Пар.*

Сѣреднãк, *m.* Name einer Polonãna.

Сѣредовѣсне, *n.* Mitte des Frühlings, *Фр.*

Сѣредбвий, *a.* im mittleren Alter.

Сѣредбвич, *m. Wgr.* II. ein Mann von mittleren Jahren. [ren, *V.*

Сѣредовїчний, *a.* in mittleren Jahren.

Сѣредок, *m. См. s.* Сѣредїна; 2)

Mittel, *n. Пар.* [ternacht.]

Сѣред-о-пївночи, *adv.* um Mit-

Сѣредопїствѣ, *n.* Mittfasten, *f.*

Сѣредопїстний, *a.* die Mittfasten betreffend. [kastenring, *B.*

Сѣредотўлѣ, *n.* mittlerer Brust-

Сѣредохрѣствѣ, *n.* сѣредохрѣстний,

a. s. Сѣредопїствѣ, сѣредопїстний, *Зах.*

Сѣредрўчє, *n.* Handsteller, *m.* flache Hand, Mittelhand, *f.*

Сѣредрўчний, *a.* -ї кбсти Mittelhandknochen, *пл.* [Mittagszeit.]

Сѣредудня, (сѣредбна), *adv.* zur

Сѣредўльший, *a. s. d. f.*

Сѣредўщїй, *a.* der (die, das) mittlere; 2) *s.* Рївнодїствўючїй.

Сѣрѣжка, *f.* kleiner Ohrring.

Сѣрѣжник первѣнецъ, *m.* Aurikel, *f.* (Primula auricula).

Сѣрен, сѣрень, *m. Wgr.* Reif, *m. s.*

Инѣй; 2) Glatteis, *n. Зах.*; 3) Treibeis, *n. Пол.*

Сѣрѣнча, *f. ung.* Glück, *n.*

Сѣрет, *m.* Nbf. des Прут; 2) Stadt in der Bukovina am 1).

Сѣржãнт, *m. Me.* 465. Sergeant, *m.*

Сѣрїдь, *praep. adv. s.* Сѣред.

Сѣрїтна, *f.* linker Nbf. des Днї-стѣр, *Гол.*

Сермяга, *f.* Art grobes Bauertuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.

Сермянець, -нца, *m.* Зг.с. Сермяга.

Серн, *gen.* серна, *m.* Rehbock, *m.* (*Cervus capreolus*), *B.*

Серна, *f.* Rehweibchen, Reh, *n.* [ten, *m.*

Сернина, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbra-

Серница, *f.* s. Серна, *B.*

Серний, *a.* Reb-, des Rehes.

Сернюк, *m.* Rehbock, *m.* *B.* [kalb *n.*

Серня, (*gen.* -яти), сернятко, *n.* Reh-

Серп, *m.* Sichel, *f.*

Серпанка, *f.* серпанок, *m.* Mull od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen ihren Kopfputz bedecken, *Зак.* [latan.

Серпанковий, *a.* aus Mull od. Tar-

Серпачка, *f.* Acker Sichelholde, *f.* Sichelkraut, *n.* (*Falcaria Rivinii*).

Серпён, *m.* Art Osterreigen, -tanz, -aufzug, *Kol.* I. 149.

Серпень, *g.* серпня, *m.* Monat August.

Серпик, *m.* *dim.* s. Серп; 2) s. Серпокрял, *B.*

Серпий, *m.* s. d. f. *B.*

Серпник, *m.* Wucherblume, *f.* (*Chrysanthemum leucanthemum*), *B.*; 2) *Achillea millefolium*. [што.

Серповатий, *a.* sichelförmig; *adv.*

Серповий, *a.* sichelförmig, krumm, *Ков.*; серповé, *n. a. s.* der erste unentgeltliche Arbeitstag in der Erntezeit für den Gutsherrn, dass er hernach Arbeit gibt, *Др.* [(*Serratula tinctoria*).

Серпок, -пка, *m.* Färberscharte, *f.*

Серпокрял, (серпокрялик), *m.* Mauersegler, *m.* (*Cypselus apus*), *B.*

Серпорізка, *f.* *B.* s. Серпокрял.

Серпорогий, *a.* — місяць mit Sichelböthern.

Серпун, *m.* Sichelwespe, *f.* (*Ophion*), *B.*

Серпуха, *f.* s. Серпок, *Пис.*

Серяма, (-яна), *f.* Handwerksgeräth; Geräck etc. eines Huzulen (auf den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).

Серетяна, (*dim.* -янка), *f.* s. Шереть; * Vieh, *n.* (*Фр.*).

Серце, -ця, *n.* Herz, *n.* Inneres; Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m.* *Кв.* I. 76. II. 83 — *вигнати* den Zorn auslassen; у серцах бѹти im Zorne sein; 3) Mark, *n.*; 4) *He. Пр.* XI. 1, 122, s. Медуза (*Medusa aurita*); 5) серце земляне Trüffel, *f.*

Серцеватий, *a.* herzförmig.

Серцевід, *m.* Ziegel-Herzmuschel, *f.* (*Isocardia*), *B.*

Серцевий, *a.* Herz-.

Серцевина, *f.* Mitte, *f.* *K.*

Серцевидець, *m.* Kenner des menschlichen Herzens. [tangus), *B.*

Серцеїжка, *f.* Herzigel, *m.* (Sра-

Сестра, *f.* Schwester; — звéдева Stiefschwester, *f.* сестри у других Geschwisterkinder, *pl.* [нець, *Зак.*

Сестринець, -єнца, *m.* s. Сестри-

Сестрики, *pl.* Blauer Wachtelweizen, (*Melampyrum nemorosum*) *Пиз.*

Сестрин, *a.* der Schwester.

Сестрина, *f.* s. Сестра.

Сестриця, *a.* der Сестриця.

Сестриця, *f.* s. Сестра, Schwester, liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*; zur kirchlichen Schwesterschaft gehörige Frau.

Сестрич, *m.* Schwestersohn, *m.* *Ст.*

Сестричка, *f.* *dim.* Schwesterchen, *n.*; 2) s. Сестриця 2).

Сестричний, *m.* s. Сестринець; — на, *f.* s. Сестриниця.

Сестринець, -єнца, *m.* Schwestersohn, Neffe, *m.*; -єница, *f.* Schwestertochter, Nichte, *f.*

Сестринич, *m.* Schwestersohn, *m.*

Сестринка, *f.* s. Сестриниця.

Сестрино́к, -їнка, *m.* s. Сестринець.

Сестринний, *a.* geschwisterlich, *Пар.*

Сестринчатко, *n.* *dim.* s. Сестра.

Сестру́ня, *f.* *dim.* s. Сестра.

Сéтний, *a.* gross; *adv.* сéтно, sehr.

Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*

Ся́йркнути ся, *Ко.* 223. einander anschauen, Blicke wechseln, s. Зя́рпати ся, зя́рну́ги ся.

Ся́бір, *m.* Sibirien, *n.*

Ся́бірка, *f.* * Arrest, *m.*

Ся́бірський, *a.* sibirisch; — лис Polarfuchs, *m.* (*Canis lagopus*).

Ся́вавий, *a.* graulich.

Ся́ва́к, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.* (Pferd); 2) Gemeiner Natternkopf, (*Echium vulgare*).

Ся́ва́н, (ся́ва́ник), *m.* grauer Ochs.

Ся́ва́стий, *a.* s. Ся́вавий. [Pferde).

Ся́ва́ш, *m.* *Ме.* 218. Schimmel, *m.* (*v.*

Ся́во́рбний, *a.* — ківь dunkelgrau.

Ся́вэць, -вця, *m.* Ч. III. 295. s. Ся́ва́ш.

Сивізна, *f.* Н. 167. М. graue Haare.
 Сівий, *a.* grau.
 Сивина́, *f.* graues Haar; *Greis, *m.* К.
 Сівіти, *v. n.* grau werden, ergrauen.
 Сівка, *f.* У. graue Ziege.
 Сивлявий, *a.* (Фр.). *s.* Сивавий.
 Сівний, *a. s.* Рясний; *adv.* сівно
 = рясно. [II. 174.
 Сивобордий, *a.* graubärtig, III.
 Сивовіський, *a.* Ч. III. 182. mit
 grauen Haaren an den Schläfen. [282.
 Сивоволосий, *a.* grauhaarig, III. I.
 Сивогрэк, *m. s. d. f.* В.
 Сиводрэка, сиводрэкса, *f.* В. *s.*
 Сиворэкса.
 Сивозалізний, (-залізний), *a.* ei
 sengrau; — кінь Eisenschimmel, *m.*
 Сивокрэк, *m. s.* Сиворэкса, В.
 Сивобкий, *a.* mit grauen Augen.
 Сивоперий, *a.* АД. I. 335 grau
 gefedert. [racias garrula), В.
 Сиворэкса, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Со-
 сиворотка, *f. s.* Сирватка.
 Сиворотчаний, *a. s.* Сирватчаний.
 Сивоусий, *a.* mit grauem Schnurbart.
 Сівощі, *pl.* graues Haar; 2) Grei-
 senalter, *n.*
 Сивуватий, *a.* graulich.
 Сивуватий, *a.* Нс. graulich, ins
 Graue schimmernd, Пр. XI. 13.
 Сивулька, *f.* Art essbarer Pilz.
 Сивуля, *f.* graue Kuh; 2) grauer,
 unglasirter Topf, В.
 Сивуха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
 Сивыга, *f.* alter Graukopf, У.
 Сигиня, *gen.* -яти, *n. s.* Відмінча.
 Сігла, *f.* Bergwald, Hain, *m.*; 2) Wgr.
 30. *s.* Багвб. [Holz.
 Сигловий, *a.* -é дэрево hartes
 Сиглянка, *f.* Agaricus piperatus.
 Сиготіти, *v. n.* vom Fallen des
 Staubregens; nebeln.
 Сігнет, *m.* Siegelring, *m.*
 Сідень, -дня, *m.* der Sitzende, Нок-
 кенде, КС. (83) VII.
 Сидэчня, *f.* Сс. müssiges Sitzen.
 Сиділка, *f.* Krankenwärterin, *f.* + В.
 Сидільник, *m.* Ос. (62) II. 61?
 Сідір, *m.* Isidor.
 Сидіти, *v. n.* sitzen; wohnen.
 Сидьма, *adv.* fest sitzend. [sitzen, Кн.
 Сиднем, *adv.* — сидіти immerfort
 Сидниця, *f.* Н. 44?

Сидні, *f.* das Sitzen, Müssigsitzen, *n.*
 Сидуля, (-улька), *f.* sitzenbleiben-
 des, ältliches Mädchen, Вах.
 Сидух, *m.* Hocker, *m.* müssiger, trä-
 ger Mensch, ВВ.
 Сидуха, *f.* die Hockende etc.
 Сижньовий, *a.* -і грбмі Gebühr
 für das Recht der Ansiedelung in der
 Станиця.
 Сізий, *a.* blau.
 Сизокрїлий, *a.* blauschwingig.
 Сизьбн, *m.* Sosontius, Зак.
 Сизопрозорий, *a.* blaudurchsich-
 тиг, (повітре), +М.
 Сик, *m.* Gezisch, *n.*; 2) krumme Li-
 nie beim Harnen eines einhergehenden
 Ochsen, als Muster für Zeichnung an
 den писанкы. Кол. I. 350.
 Сікавка, *f.* Spritze, *f.*
 Сікати, *v. a.* spritzen.
 Сікель, *m.* Ч. I. 315?
 Сікер, *m.* starker Brandwein, Зак.
 Сіки, *pl. s.* Сикліни. [jor) В.
 Сікір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus ma-
 Сікле, *n. s.* Сикліни.
 Сиклівець, -вця, *m.* Heberwurm,
m. (Sipunculus), В.
 Сиклівий, *a.* der oft brunzt.
 Сикліни, *pl.* Urin, *f.*
 Сиклиновий, *a.* urinhaf, Пар.
 Сиклії, *m.* Brunzer, *m.*; 2) *s.* Сакліни.
 Сиклійка, *f. s.* Сикліни.
 Сікнути, *v. a. u. n. s.* Сікати.
 Сикорка, *f. s.* Сікір, В.
 Сикритіти, *v. a.* Еф. 50.
 I. Сіла, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Ge-
 walt, *f.*; на сілу mit Gewalt, gewalt-
 sam, mit Noth, gezwungen, P. I. 3;
 ваяти по-під сілу когось unter die
 Arme greifen, Ф. Гол. I. 58.; 2) Kriegs-
 macht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl;
 сілу знати велику в чимось worin
 viel verstehen, wissen, Кс. I. 150; 3)
 сіла?! *adv.* wie viel? sehr viel!
 II. Сіла, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
 Сілач, *m.* starker Mann, Kraft-
 Силєний, *a.* mächtig Гл. 108;
 2) сіла силєнна eine unzählige Men-
 ге, Пр. I. 182.
 Сілаа, *f.* Гол. III. 699. *s.* Слєа.
 Силіти ся, sich anstrengen, sich
 angreifen, bemüht sein, Пр.
 Сілице, *n. Сс.* Kampfplatz, *m.* Wahl-

stätte, Arene, *f.*

Сйлка, *f.* TP. 193. V. *dim.* s. Сйла, schwache Kraft, geringe Macht.

Сйлька, *f.* s. Силб. (Фр.).

Силко́вий, *a.* P.I. 133. *kräftig, stark.*

Сйлком, силкомá, *adv.* mit Gewalt, mit Zwang. [*strengung, f. R.*

Силкува́не, *n.* Streben, *n.* An-

Силкува́ти, *v. a.* laben; — ся sich (dh Nahrung &c) stärken; 2) K. sich anstrengen, sich bestreben.

Сильне́нько, *adv. dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.

Сйльвий, *a.* *kräftig, stark; mächtig.*

Сйльник, (сйльник), *m. M.* III. 104. Machthaber, *m.* der Mächtige.

Сйльно, *adv.* stark, fest; sehr, — міцній, sehr stark. [*gisch, Це.*

Сильновблен, *a* thatkräftig, ener-

Сильноду́шний, *a.* stark im Ge-

Силб, *n.* Fangschlinge, *f.* [*müthe, V.*

Сйльованка, *f.* Halsband mit angenähten Glaskorallen, *n.* Сйлянка.

Силомір, *m.* Kraftmesser, Dynamometer, *m.* [*mit Gewalt, zwangsweise.*

Силоміць, *adv.* (mit aller Kraft),

Силоміцний, *a.* überaus stark, gewaltthätig, *K. adv.* силоміцне gewaltsam.

Сйлувати, *v. a.* nöthigen, zwingen; — ся sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben, s. Силкува́ти ся 2).

Сильце́, *n.* s. Силб; *pl.* сильці́, Streichgarn, *n.* [*ger Junge, Mann.*

Сильча́к, *m.* См. *kräftiger, rüsti-*

Силья́к, *m.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus), *B.*

Сйлянка, (сйленка), *f.* Band besetzt mit Perlen, Korallenschnur, Halsbinde aus Glaskorallen, *f.*; 2) überhaupt eine Schnur etc. auf der etw. angereicht ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. s. Вінець 1).

Силья́ти, *v. a.* s. Низя́ти.

Симво́л, *m.* Symbol, *n.* [*a. symbolisch.*

Симво́личний, (симво́лічний),

Симіді́лұха, *m. f.* H. 195?

Симпаті́чний, *a.* sympathisch.

Симпаті́чність, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.* sympathisches Wesen, *He.*

Симпа́тия, *f.* Sympathie, *f.*

I. Син, *m.* Sohn, *m.* — побі́чний, неправний natürlicher Sohn; — прирб́да Naturmensch, *m.* Пар.

II. Син, до сйна = чорт, до чб́рга,

Кв. I. 137. II. 196.

Синь, *f.* die Bläue, das Blau des Himmels, *Py.* s. Сйнява.

Сйньга, синюга, *f. B.* s. Синець.

Синáш, *m. P.* II. 127. Sohn, *m.*

Синдибу́рка, *f.* = Фабля.

Синёвб́да, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis) *B.* s. Остри́жка.

Синёгла́вка, *f.* Blaukopf, *m.* (Erisema caeruleocerphala), *B.*

Синёгру́дка, *f.* Blaukehlchen, *n.* (Luscinia svecica), *B.*

Синекапта́вник, *m.* im blauen Kaffan, * Stadtbewohner, Bürger, *m. K.* 297.

Синемунди́рний, *a.* in blauer Uniform, *III.* II. 104.

Синёок, *m.* Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus), *B.*

Синёпля́ма, *f.* Blausieb, *n.* (Cossus Aesculi), *B.* [*ganz blau.*

Синесе́нький, *a. dim.* s. Сйний,

Синёта, (сйн-), *f.* Гол. III. 243. 244. dunkler Wald.

Синета́рь, *m.* Гол. III. 240?

Синець, *gen.* синця́, *m.* blauer Fleck (vom Schlaggen), Strieme, *f.*; 2)

Zopfe, *f.* (Abramus ballerus), *B.*; 3) s. Бла́ват; 4) s. Сива́к, *B.*

Сйник, *m.* Blaugrüne Simse, (Juncus); 2) Glaucoma, *B.*

Синійльник, *m.* Färberwaid, Waid, *m.* (Isatis tinctoria).

Синійско, *m. aug.* s. Син.

Синіти, *v. a.* blau färben, blau machen.

Сині́ха, *f. H.* 179. Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.* s. Синова́.

Сині́ця, *d.* сині́чка, *f.* Meise, *f.* (Parus); — вели́ка Kohlmeise, *f.* (P. major); — ре́мез Beutelmeise, *f.* (P. pendulinus); — до́вогхвб́ста Schwanzmeise, *f.* (P. caudatus).

Сині́вский, *a.* s. Синб́вний.

Сйні́й-цв́т, *m.* Anemone hepatica.

Сйні́ти, *v. n.* blau werden, blau anlaufen. [*kelblaue Farbe, Waschbläue, f.*

Сй́нка, (-в́ька), *f.* Dunkelblau, *n. dun-*

Синкля́т, *m. griech.* Versammlung, *f. III.* II. 172. [*sche“ Flussgott.*

Сй́нько, *m.* водяній, der „bläulic

Сй́нко, *m. dim.* Söhnlein, *n.*

Синні́й, *a.* des Sohnes, синні́ ді́ти—

Синова́, *f.* Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.*

Сиябовець, -івця, *m.* des Bruders Sohn, Neffe, *m.* [III. II. 236.]

Синівний, *a.* Sohnes-, kindlich, *He.*

Синьоворонка краса, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).

Синод, *m.* Synod, *m.*

Синодвий, *a.* von dem Synod.

Синозолотий, *a.* blaugoldig, -é móre, (*Ф.*).

Синьок, *g.* синька, *m.* e. Art Pilz.

Синьондгий, *a.* mit blauen Füßen.

Синьонбсий, *a.* mit blauer Nase, mit blauem Schnabel, *K.*

Синюбкий, *a.* blauäugig.

Синюфалій, *a.* *Мл.* mit blauen Wellen.

Синюхвильий, *a.* *Мл.* s. d. v.

Синюцьвіт, *m.* blaue Blüthe.

Синський, *a.* s. Синвій.

Синтактик, *m.* Schüler der vierten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *Ос.* (61) VI. 21.

Синте, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.

Синтетичний, *a.* synthetisch.

Синюватий, *a.* bläulich.

Синюга, *f.* *B.* s. Синець.

Синюк, *d.* синючок, *m.* Blaumeise, *f.* (Parus caeruleus), *B.*

I. Синява, *f.* schwarzblaue, dichte, grosse Wolke; 2) Tiefe, *f.*

II. Синява, *dim.* синявка, синявочка, *f.* Art Fisch, *B.*

Синявець, *g.* -вця, *m.* вовчийнець, Haubechelfalter, *m.* (Lucana Alexis); — дукачик Ducatenvogel, *m.* (L. virgaureae); — коцічинець, Schöner Argus (L. Adonis); — крушинець, (L.

Синявий, *a.* bläulich. [Argiolus].

Синявка, *f.* Acker-Sternkopf, *m.* (Knautia arvensis), *Пис.*

Синявна, *f.* stehendes Wasser, Lache, *f.* Tümpel, *m.* *B.*

Синяво-сірий, *a.* bleifarbig.

Синяво-чорний, *a.* blauschwarz.

Синявця, *pl.* Bläulinge od. Argusfalter, *pl.* (Lucanae).

Синяк, *m.* blauer Fleck, Strieme, *f.*; 2) — свиський, Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — вовчий, Rothfuss, *m.* (B. erythropus); — зайчий, Dickfuss, Bitterpilz, *m.* (B. pachypus); — червоностовпчастий, Schönfuss, (B. calopus); Вол.; 3) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare); 4) синяк = синій камінь,

Малоруско-німецький Словар.

ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *B.*

Синятка, *f.* *K.* II. 42. blau gesticktes Tuch. [tis tinctoria] *Пис.*

Синячник, *m.* Färberwaid, *m.* (Isa-Сид, *m.* Schutt, *m.* *Гн.* 71; 2) Hautausschlag, *m.* Flechte, *f.* *Под.*

Сипанец, (-ець), -нця, *m.* Speicher, *B.*

Сипанка, *f.* *He.* Fass zum Aufschütten des Getreides; Mehlfass, *n.* *B.* s. Сусік.

Сипати, (сиплю, сипаеш), *v. a.* schütten, aufschütten, (auch vom Giessen der Flüssigkeiten); streuen; -грішми Geld verschwenden.

Сипень, -ени, *f.* s. Міліна, міль.

Сипіти, *v. n.* wispeln, zischen.

I. Сипкий, *a.* schöpfbar; kleinkörnig, sich schütten lassend, schüter.

II. Сипкий, *a.* s. Шепелівий, *Кч.* 395.

Сипленє, *n.* das Giessen des Metalls.

Сипнути, *v. a.* s. Сипати; *v. n.* in Menge herauströmen, *III.* s. Посіпати ся.

Сипуха, *f.* -ржава, Schleiereule, *f.* (Strix flammea).

Сир, *m.* Käse, *m.*

Сирачія, *f.* s. Нүжда, бідá.

Сирватка, *f.* Molken, *f.* *adj.* сирватчаний, Molken-, molkig.

Сирвіти, *v. n.* s. Сіровіти, roh, nass werden.

Сирєна, *f.* Sirene, *f.*; 2) Seekuh, *f.*

Сирєнький, *a.* *dim.* s. Сирієнький.

Сирєно, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit Käse, *H.* 125.

Сирєць, *g.* сирця, *n.* *dim.* s. Сир.

Сирій, *a.* roh, ungekocht; 2) nass.

Сіринний, (сірінний), *a.* aus Käse.

Сирітко, *n.* Abgabe für den Oel-schläger.

Сиріця, *f.* s. Сіровєць; 2) feuchte Erde; 3) Käsefliege, *f.* (Piophila), *B.*

Сирівка, *f.* ungebrannter Ziegel.

Сірість, -ости, *f.* (natürliche) Feuchtigkeit, Nässe, *f.* *Кс.* II. 7; roher Zustand.

Сирітка, *f.* *dim.* s. Сіпора; 2) Genesblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*; 3) *gew. pl.* -кй Gänsehaut, *f.*

Сирітлівий, *a.* verwaist, *Кл.*

Сирітний, *a.* der Waise, Waisen-.

Сирітський, (-іцьк-), *a.* s. d. v.

Сирітство, *n.* Waisenstand, *m.*

Сирітствувати, *v. n.* verwaist leben, *ГБ.*

Сирком, *adv.* roh, -в'істи щось.

Сірний, *a.* von Käse, Käse; — тиждень.

I. Сирнік, *m.* Käsekorb, *m.* Пар.

II. Сирнік, *m.* Alles Rohe, Nasse.

Сірниця, *f.* Käsemutter, *f.* Пар.

Сірно, *n.* е. Art runden, niedrigen Tisches für die auf dem Bodem sitzenden, *Plc.*

Сіроватка, *f.* s. Сірватка.

I. Сировець, *g.* -івця, *m.* Käsemaße, Käsemilbe, *f.* Пар.

II. Сировець, *gen.* сирівця, *m.* Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.

Сировий, *a.* s. Сирій; 2) -е положіє, nicht geleicht.

Сировина, *f.* Rohproduct, Rohmaterial, *n.* T. [türliches Salzwasser.

Сіровіця, *f.* Roheisen, *n.*; 2) на-

Сіровість, -ости, *f.* Nasse, Feuchtigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Rohheit, *f.* (als Zustand) Фр.

Сировотка, *f.* s. Сірватка.

Сироїд, *pl.* -ди, *m.* Ч. I. 1, 212. menschenfressende Ungeheuer.

Сироїдка, сировоїдка, сироїжка, *f.* Milohschwamm, *m.* (Agaricus ruber), *B.*

Сіроба, сиромáха, *m.f.s.* Сіроба etc.

Сиромánка, *f.* verwaistes armes Weib, *Зар.*

Сиромáга, *n.* Зг. s. Сіроба

Сиропутге, *n.* Art Pflanze, *B.*

Сіроєгний, *a.* roh, rauh.

Сірота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind, *n.* 2) Russ. Kaulbarsch, (Acerina rossica), *B.*; 3) *pl.* сірота, s. Сіріткі 3).

Сиротін, сиротінний, *a.* ТР. 93. s. Сірітский. [lassene Waise.

Сиротіна, *f.* s. Сірота, arme, ver-

Сиротіти, *v. a.* verwaisten, zu Waisen machen, der Eltern, der Kinder berauben. [Waise, verlassen werden, *K.*

Сиротіти, *v. n.* als Waise leben, *M.*

Сиротлівий, *a.* См. + *M.* verlassen, verwaist, vereinsamt. [тіна.

Сиротівна, *f.* Ч. V. 469. s. Сиротувати, *v. n.* М. II. 105. als Waise leben, verwaist sein.

Сиротюк, *m.* s. Сірота.

Сирохман, *m.* s. Сіроба, armer Schlucker, *B.* Зг.

Сіруп, *m.* Syrup, *m.*

Сісавка, *f.* Saugröhre, *f.*

Сисáвчий, *a.* Saug-

Сисáк, *m.* noch saugendes Thier (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*; 3) Salamander, *m.*

Сисáльний, *a.* Saug-

Сисáльце, -ця, *n.* Saugwerkzeug, *n.* Saugrüssel, *m.* [ader, *f.*

Сісниця, *f.* Lymphgefäss, *n.* Saug-

Сісонька, *f.* s. Ціцонька.

Сисун, *dim.* сисунець, *m.* noch saugendes Follen, *См.* [Saugpumpe, *f.*

Сисучний, *a.* saugend, Saug-, -а помпа,

Сисюрка, *f.* s. Мисюрка, *Зак. Кч.* 38.

Сіся, *f.* Name e. kleinen Flusses, der Підпóльна mit Дніпрó verbindet.

Ситъ, *g.* сѣти, *f.* Фр. Sattheit, Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*

Ситá, *f.* im Wasser aufgelöster Honig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*

Ситвá, *f.* Handtuch, *n.*

Ситéнький, *a.* fett; ситéньке, *s. a. n.* fetter Bissen, *P. I.* 1.

Ситéць, *gen.* ситця, *m.* tiefe Stelle vom Wasser mit Sand etc. ausgefüllt, Schlammfänger, *m.* [nährt; 2) dick, stark.

Сітій, *a.* satt; feist, fett, wohlge-

Ситіти, *v. a.* sättigen, fett machen; 2) — мід Meth brauen; 3) ausfüllen.

Ситіця, *f.* Гол. III. 450. s. Мід сичéний. [Sattwerden, *n.*

Сітість, -ости, *f.* Sättigung, *f.*

Ситіти, *v. n.* (дощ ситіт) vom Thaueregen. [tacilla alba), *B.*

Сітка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Мо-

Сітко, -а, ситце, -ця, *n.* Haarsieb, *n.*; — від пчл Bienenkappe, *f.* [gend.

Ситній, *a.* nährend, nahrhaft, sätti-

Ситнік, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) — купчáстий, Knopfbinsé, *f.* (Juncus conglomeratus), s. Сітнік.

Сітниця, *f.* Brod aus feinem, gebeuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*

Сітніти, *v. n.* s. Чáхнути, вїдїга.

Ситишній, *a.* s. Ситній.

Ситня, *f.* Ueberfluss, *m.*

Ситняг, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f.* C. II. 151.

Сіто, *n.* Sieb, *n.*

Сіто, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.

I. Ситовий, *a.* mit Honig flüssend, fruchtbar. [n. *B.* s. Ситовіця.

II. Ситовий, *a.* -á кість Siebwein,

Сітовина, *f.* Binse, *f.*

Ситовіця, *f.* Siebwein, *n.* *B.*

Сітовка, сітовочка, сіточка, *f. s.*
Сітка, *B.*

Ситовній, *a. s.* Ситовій, *I. Пар.*
Сіток, -ткю, *m.* Saftigkeit, Nahrhaftigkeit, *f.*

Ситушка, *f.* Siebwespe, *f.* (Crabro), *B.*
Ситчанка, *f.* Siebmuschel, *f.* (Aspergillum), *B.*

Сицюга, *f. e.* Schimpfwort, *Зак.*
І Сич, *m.* Zwergohreule, *f.* (Strix scop), *B.*

ІІ Сич, *m.* der nach dem Abbrechen des Astes hinterbleibende Theil am Сичати, *v. n.* zischen. [Stamme. Сичевский, *a.* des Сич І.

Сичити ся, *Ос.* (61) III. 18. 21?

Сичівнік, *m.* Harnblase, *f. B.*

Сіяти, *v. n.* leuchten, strahlen.

Сі, *pl. s.* Сей; Сі та ті, хай тобі! Ч. II. 115. soll dich der Teufel holen.

Сібірка, *f.* warme Jacke.

Сібірний, *a.* reif zur Verbannung nach Sibirien, *He.*

Сібра, (сябра), *f.* gemeinschaftlicher Grundbesitz einer Gemeinde od. mehrerer Gemeinden; *pl.* сібри, Theilnehmer daran, *Др.*

Сів, *m.* das Säen, *K.* die Saat, Aussaat, *f. Me.* 28. s. Засів, *Щог.*

Сіванка, *f. s.* Сівні, (*Фр.*).

Сівач, *m.* Säemann, *m.* [schine, *f.*

Сівачк, *f.* Sätuch, *n.*; 2) Säema-

Сівба, (сійба), *f.* Aussaat, *f.* Säen, *n.*

Сівбіця, *f.* Гол. III. 4. Saat, *f.* Getreide, *n.*

Сівень, -вня, *m.* Monat September.

Сівер, *m.* Nord, Norden, *m.*

Сівець, -вця, *m. s.* Сівач, *Зг.*

Сівка, *f.* 1) rechter Nbl. des Дністер; 2) Dorf am 1).

Сівкати, *v. n. s.* Сявкати.

Сівкій, *a.* vom Samen, mit welchem in kleinem Quantum ein grosser Acker besäet werden kann (z. B. Hirse).

Сівні, *f.* Sätuch, *n.* [Haare.

Сідь, *g.* сіди, *f. Мз.* das Grau der

Сідавка, *f. s. d. f.*

Сідак, *m.* Sitzbrett beim Webstuhl.

Сідало, *n.* Sitz, *m.*; Aufsitzstange, *f.*; 2) Gesäss, *n. Пар.*

Сідати, *v. n.* sich setzen.

Сідати ся, *s.* Посідати ся.

Сідач пеночнік, *m.* hanfartiger Was-

serdost, Wasserhanf, *m.* (Eupatorium cannabinum).

Сіделка, *f. s.* Кульбака.

Сіделечко, *n. dim. s.* Сідло 1).

Сідень, -дні, *m.* der müssig sitzt, Ofenhocker, *m. Мак.*

Сідець, (-ц), *gen.* сідця, *m.* Stuhl, (zum Melken in der Sonne) *m.* ein kleiner Sessel, *B.*

Сідйна, *f.* graue Haare, *H.* 166. *Kv.* 21.

Сідлак, *m.* Grundbesitzer, *m.*; Autochthon, *m.* (*Фр.*). [лечко, *Гол.* III. 101.

Сідланенько, *n. dim. s.* Сідло, Сід-

Сідлячка, *f.* Schaufel, mit der man sitzend das Getreide wirft. [enthalt, *m.*

Сідляско, *n. Ч.* V. 238. Sitz, Auf-

Сідло, *n.* Sattel, *m.*; сідло-горя Bergsattel, *m.*; 2) Bock am Wagen, *m.*

Сідловатий, *a.* Sattel, sattelförmig.

Сідляр, *m.* Sattler, *m.*

Сідня, *f.* Sitzbein, *n. B.* [банти.

Сідній, *a.* worauf man sitzt, -ні Сідніця, *f.* Sitzbein, *n. B.*

Сідня, *f.* (müßiges) Sitzen, не до сідні тепер jetzt ist keine Zeit zum Müßigsitzen, *Kv.* [RC. IV. 515.

Сідобордий, *a.* mit grauem Bart,

Сідогірний, *a.* grau.

Сідосий, *a.* mit grauem Schnurbart.

Сідуха, *f. s.* Квбчка, *Мі.* II. 290.

Сіета, *f. s.* Саета, *Зак.*

Сіетовий, *a. s.* Саетовий, *А.Д.І.* 256.

Сіець, *g.* сійця, *m. He.* s. Сівач.

Сіжий, *a.* bläulich, *Пар.*

Сійба, *f. s.* Сівба, *Kv.* II. 32.

Сійка, *f. B.* s. Сбйка. [vus), *B.*

Сійній, *a.* was gesäet wird (sati-

Сійці, *pl. He.* Gestell zum Durchsieben des Mehls, *n.*

Сік, *gen.* соку, *m. s.* Сок.

Сікавка, (сякавка), сікавиця, сікунка, *f.* Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*

Сікалиця, сіканиця, *f. s. d. v. B.*

Сіканина, *f.* Gemetzel, *n.*; 2) Gehacktes, Hackfleisch, *n.*

Сіканка, *f. Пис. s. d. v.*

Сікарь, *m.* welcher züchtigt.

Сікати ся, § до корó auf jmdn losgeben, über jmdn herfallen, jmdn angreifen; 2) *Kv.* I. 247. sich anstrengen.

Сікач, *m.* Hackmesser, *n.*; 2) Schneidezahn, *m.*

Сікняг, *m. Sm. Binse, f. s. Ситняг.*
 Сікти, *v. n. s. Січи.*
 Сікун, *m. Sägebock, m. (Prionus), B.*
 Сікунця, *f. Кв. II. 104. 112. Ruthenstreich, pl. Züchtigung, f.*
 Сіль, *gen. соли, f. Salz, n. -каміна, Steinsalz, n. — суровичва, Quell-, Sudsalz, n.; — морска, Meer-, Seesalz, n.; — степова, Steppensalz, n.; — кухонна, Kochsalz, n.; — чутительна, Riechsalz, n.*
 Сіль-країна, *f. T. bewohntes Land.*
 Сількось, сількись, *adv. gleichgiltig, alles eins, hat nichts zur Sache, Сільний, a. Salz. [C. I. 152. I. Сільник, m. Ч. VII. 391. Speicher, m. II. Сільник, m. B. s. Сінник.*
 Сільнийця, *dim. сільничка, f. Salzparf, m. Salzbecken, n.; 2) Gelenks-Сільня, f. s. d. v. [pfanne, f. Сіло, n. H. 76. K. Netz, n. Schlinge, f. Сільскій, a. Land-, Dorf-, ländlich. Сільце, n. Schlinge, f. Сілячка, f. s. Сідлячка.*
 I. Сім, *num. sieben; сім п'ятниць на тиждень у когось von einem Schwachköpfigen, Dummen, He. [то там.*
 II. Сім, *adv. сім и там V. = то ту Сім'як, m. P. II. 26. siebenjährig Сімга, f. Lachs, m. [(v. Pferde). Сімдесятъ, (-сятеро), num. siebzig; сімдесятий, num. der siebzigste. Сім'яний, a. Familien-, der e. Familie besitzt. (getüpfelt (-а кўра), B. Сіменастий, (-агий), a. fein grau Сіменістий, a. geperlt, s. d. v. Сіменище, n. Seminarium, n. Сіменний, a. aus Hanfsamen, (олій, молоко etc.). [2) s. Ковблик. Сіменник, m. Samenschlauch, m.; Сіменуха, f. mit gequetschtem Hanfsamen eingemachte Grütze, B. Сімка, f. Siebener, m. [Kol. II. 71. Сімлітка, f. siebenjähriges Mädchen, Сім'яйцять, (-нац-), num. siebzehn; сім'яйцятий, der siebzehnte. Сімоязичний, (-шн-), a. H. 50? Сімряга, dim. сімряжка, f. Кв. 200. s. Сермяга. Сімсот, num. siebenhundert; сімсотний, (-тий), der siebenhundertste. Сімя, n. Hanfsame, m. Сім'я, f. Familie, f. s. Семя.*

Сімян'ий, *a. Familien-, He.*
 Сімян'истий, *a. H. 34. mit zahlreicher Familie, kinderreich.*
 Сінечки, *pl. dim. s. d. f.*
 Сіни, *pl. gen. сіній, (-ей). Hausflur, f. Vorhaus, n.*
 Сінка, *f. (цибуля) s. Сіянка.*
 I. Сінний, *a. zur Hausflur, zum Vorhaus gehörig.*
 II. Сінний, *a. H. 199. vom Pferde, das nur mit Heu (сіно) allein gefüttert wird. Сінник, m. Strohsack, m. Сіно, n. Heu, n. (pl. сінá). Сіножатъ, -ати, dim. сіножатка, f. Wiese, Heuwiese, f. Сіножатний, a. Wiesen-. Сінокобе, m. Heumonath, Monat Juli, m. pl. -беи, Heuschlag, m.; 2) Bücherscorpion, m. Пар. Сінокоша, f. Heuwiese, f. Ф. Сінце, n. dim. s. Сіно. Сінці, pl. s. Сіни, P. I. 39. [führen. Сін'янки, pl. Wagenleiter zum Heu-Сіп, int. des Reissens, Zerrens. Сіп'яка, m. s. Посіп'яка, ВГ. 148. Кн. Сіпати, сіпнути, *v. a. zerren, reissen, zausen, zurfen, hin- u. herziehen; — ся до чого eitel etw. unternehmen, angreifen; — ся на когось an jmdm vergreifen.*
 Сіп'яч, *m. s. Häscher, Scherge, m.*
 Сіп'ячество, *n. Polizeidienst, administrativer Dienst, III.*
 Сіра, *f. P. I. 63. Schwefel, m.*
 Сіравий, *a. weisslichgrau. [Tuch. Сіра́к, m. Bauernmantel aus grobem Сіра́в, m. dim. сіра́ник, dunkelgrauer Ochs. [ракі; 2) s. Сіра́к. Сірач'яна, f. grobes Tuch für Сірач'яско, m. aug. s. Сіра́к. Сірий, a. grau; сіре віля Ов. (61) XII. 29. Trifolium repens. [dämmern. Сіріти, *v. n. grau werden, grauen; Сірка, f. Schwefel, m.; 2) Zündhölzchen, pl. Сірка́ч, m. s. Сірнік, B. Сірко́, m. Name e. Hundes. Сірко́вий, a. Schwefel-. Сірнік, m. сірничка, (-ечка), f. B. Zündhölzchen, n. Сірнистий, a. Под. s. Сірко́вий. Сіробрунатний, a. graubraun. Сіробурій, a. s. d. v.***

Сірожовтий, *a.* graugelb.
 Сірбама, *m.* armer Schlucker, Unglücklicher, *m. coll.* Proletarier, *pl.*
 Сіроманець, -нця, *m. s.* Вовк, *Піск.*
 Сіромастий, *a.* — від stahlgrau.
 Сіромáха, *m. s.* Сірбама, *pl.* -хи, Proletarier, *pl.*
 Сіромáша, (-шы), *n. coll. s.* Сіромáха, *pl. Me.* 449. *K.* [Tetraëdrit, *n.*
 Сіромідняк, *m.* Fahlerz, Grauerz,
 Сірбмний, *a.* elend, unglücklich.
 Сіромяга, *f. s.* Сермяга.
 Сіробкий, *a.* grauäugig, *III. II.* 187.
 Сіропластоватий, *a.* grauschief-
 rig, *Пол.*
 Сіропопільтий, *a.* grau melirt.
 Сіротісий, *a.* graubraun, *B.*
 Сірбаха, *f.* = сіра корба.
 Сірчак, *m.* Schwefelmetall, *n.*
 Сірчаний, *a. s.* Сірковий.
 Сірчястий, *a.* schwefelig, Schwefel-
 Сірчяти, *v. a.* (печі, рекы), *Гол.*
 verabreden.
 Сір'як, *m.* сірячина, *f. s.* Сір'ак, &
 Сір'ячка, *f.* gemeine Bäuerin (in
 grauem Bauernkittel), *f.*
 Сісти, (сідаю, -аеш), *v. n.* sich setzen.
 Сіть, сітка, *f.* Garn, Netz, *n.*; —
 на голову Netzhaube, *f.*
 Сітіна, *f. s.* Сіть, +*B.*
 Сітковатий, *a.* netzförmig; *adv.* -ато.
 Сіткокрьльці, *pl.* Netzflügler, *pl.*
 Сітнік, *m.* Binse, *f.* [(Neuroptera).
 Сітбаван, *n.* Sorge, Fürsorge, Sorg-
 falt; Pflege, Bemühung, *f. Зак.* [bein, *n.*
 Сітч'атий, *a.* Netz-; -а кість Sieb-
 Сітч'атка, *f.* Netzhaut, Retina, *f.*
 Под. *Ил.*
 Січ, *f.* ausgerodeter Wald so dass
 nur Stämme zurückgeblieben sind, *B.*;
 2) Січ, *f.* befestigter Ort, wo das Haupt-
 lager der Saporogerkosaken mit ihren
 Wohnungen sich befand.
 Січа, *f.* Schlachtfeld, *n. См.*
 Січень, -чня, *m.* Monat Jänner;
 — другий, Monat Februar.
 Січи, *v. a.* klein schneiden, klein
 hacken; mähen; niedermachen.
 Січка, *f.* Häcksel, *n.* Siede, *f.*; 2)
 längliche Glaskorallen; 3) *s.* Шатків-
 ніця, (*Фр.*).
 Січка́р, *m.* Häckselstecher, *m.*
 Січка́рня, *f.* Häckselkammer, *f.*

Січна́, *f.* Secante, *f.*
 Січний, *a.* Schneide-, -зуб Schnei-
 dezahn, Vorderzahn, *m.*; 2) -а рана
 Hiebwunde, *f. Пар.* [der Січ 2).
 Січовий, *a.* zur Січ 2) geh; aus
 Січовик, *m.* Kosak aus d. Січ 2).
 Сішка, *f. дим. s.* Собха; *pl.* сішкі,
 Gerüst, Querholz, *n.* [С. II. 155.
 Сіяльник, *m.* ein Kirchengeräth,
 Сіянець, -нця, *m. He. s.* Сіянка.
 Сіяне, *n.* Säen, *n.* [Saat, *f.*
 Сіяниця, *f.* besäeter Acker, *Гл.* 30.
 Сіянка, *f.* gesäete Bäumchen, ge-
 säeter Wald etc. [laucht, *f.* (als Titel).
 Сіятельство, *n.* Erlaucht, Durch-
 Сіяти, (сію, сіеш) *v. a.* säen; beuteln,
 sichten, sieben; — ся gesäet werden;
 gebeutelt, gesiebt werden; 2) * сіяти
 zum Neujahr gratulieren, *Пар.*
 Сіяти, (сію, сіеш), *v. n. s.* Сіяти.
 Сіяч, *m. s.* Сів'ач. [haliaetos], *B.*
 Скаба́, *f.* Flussfischadler, *m* (Pandion
 Скаба́ка, *f. s.* Занба, *Зак.*; 2) *s.* Скалка.
 Скаблючений, *a.* смик gebogen,
 gekrümmt, *Мл.*
 Скабочка, *f. Н. V.* Klammer, *f.*
 Скаворожити, *v. a.* ко́му щось
 ekelig machen. [ekelt, anwidert.
 Скаворожний, *a.* den alles an-
 Скав'укати, *v. n. s.* Скавучати.
 Скавуліти, *v. n.* winseln.
 Скавучати, *v. n.* wimmern, win-
 seln, heulen. [Holz].
 Скадерка, *f.* splittrige Stelle am
 Скаженець, *g.* -нця, скáженик,
m. wüthend (v. Menschen); 2) Buthus, *B.*
 Скажений, *a.* von Wuth befallen,
 wüthend; rasend; von Wuth betäubt,
 von Sinnen, *P. I.* 2.
 Скаженіна, *f.* Wuthkrankheit, *f.*
 Скаженість, -ости, *f.* Wuth, *f.*
 Скаженіти, *v. n.* wüthend wer-
 den; wüthen, rasen, *III. I.* 15.
 Скаженю́ка, *s. aug.* der Tolle,
 Wüthige.
 Скажи́, *imperat. adv.* man könnte
 sagen, = на́че б gleichsam, gleich als
 wenn.
 I. Сказ, *m. Ч. I.* 1, 117, *s.* Скаженіна.
 II. Сказ, *m.* Fehler, Mangel, *m.*
 III. Сказ, *m.* Zeiger, *m. Фр.*; An-
 leitung, *f.* Wink, *m. Д. гр.*; 2) *s.* Пб-
 каз, на сказ = на по́каз.

Ска́за, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Fäulnis, *f.*). [nahme, *f.*

Ска́зане, *n. Co.* Aeusserung, An-
ска́зати, (ска́жу, ска́жеш), *v. a.*
sagen; ска́зано, wie gesagt, wie natürlich.

I. Ска́зати, *v. a.* verderben; — ся
verdorben werden.

II. Ска́зати ся, toll, wüthig werden.

Ска́зка, *f.* Märchen, *n.* Märe, *f.*;
2) — реви́зьска, *Kv.* I. 63. Familien-
ausweis, *m.* Verzeichnis, *n.* C. I. 230;
3) Conduitenliste, *f.*

Ска́зочник, *m.* Märchenerzähler,
m.; -ниця, *f.* — *in, f.* ОЕ.

Ска́кавка, *f.* Zirpe, *f.* (Cicada); *B.*;
2) ска́кавка, ска́кавица, ска́ку́ца, *f.* *B.*
Frosch, *m.* (Rana).

Ска́кати, (ска́чу, -чеш), ска́кнү-
ти, *v. n.* springen; hüpfen.

Ска́келю́ха, *f.* *H.* 177. *B.* s. Ска́-
кавка 2); 2) с. Ска́ку́лець, *B.*

Ска́киць, *interj.* *Ог.* 217—218; ска́-
ки́цькати, *v. n.* springen, hüpfen.

Ска́ко́ха, *f.* s. Жа́ба.

Ска́ку́лець, -льця, *m.* Springer,
m. (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Hal-
tica), *B.* [toria), *B.*

Ска́ку́н, *m.* Grashüpfer, *m.* (Salta-
ска́куні́ць -ниця, *m.* Springmaus,
f. (Dipus jaculus). [pferdchen, *n.*

Ска́куні́чок, -чка, *m. dim. Ha.* Неу-

Ска́ку́ха, *f. aug.* s. Ска́кавка 2).

Ска́ку́чий, *a. K.* springend.

Ска́ль, -ли, *f.* kleine Abtheilung
Bienen, die für den Hauptschwarm ein-
passen passenden Platz zur Anlegung des
Bienenbaues sucht, *B.*

Ска́ла, *f.* Fels, *m.*; 2) s. Ска́лка;
3) ска́ли, (-лкі) зводіти, *Ф.* den Hahn
am Feuergewehre spannen.

Ска́латати, *v. a.* — житі́ = Ска-
па́рити ж. + *M.* [rühren.

Ска́ламүти, *v. a.* trüben, auf-
I. Ска́ле, *n. coll.* Dauben, Fassdau-
ben, *pl.*; 2) Splissen, *pl.* [*pl. B.*

II. Ска́ле, *coll.* Felsstücke, Felsen,
Ска́ліна, ска́лу́біна, *f. Kst.* Riss,
m. Spalte, *f.*

Ска́лінець, -ниця, *m.* Feldspathe, *pl.*

Ска́лі́нний, *a.* felsig, *V.*

Ска́лі́ско, *n.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*

Ска́лі́стий, *a.* felsig.

Ска́літи, (ска́лю, ска́ліш), *v. a.*

зүби, *u.* — ся, fletschen, *Гр.* V. 333.
336, die Zähne zeigen, böse werden.

Ска́лі́вка, *f.* Felsenbewohner, *m.*
(Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).

Ска́лі́чити, *v. a.* verstümmeln,
Ска́лі́чити, *v. n.* Krüppel werden.

Ска́лка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flinten-
stein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.

Ска́лкі, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Ano-
donta), *B.*

Ска́лкі, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchi-
fera), *B.*; 2) Muschelschalen, *pl.*

Ска́льній, *a.* felsig, Felsen-

Ска́льнік, *m. coll.* Spaltholz, *n.* *Py.*

Ска́льнія, *f. KС.* (82). III. 613. s. Ска́мя.

Ска́лобо́кий, *a.* чоловік?

Ска́лове́рть, *m.* Entenmuschel, *f.*

Ска́лово́рий, *a.* spöttisch, saty-
risch; чоловік der gern spottet, *Шс.*

Ска́лозү́б, *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*

Ска́лозү́би, *pl.* Nacktzähne,
(Gymnodontes).

Ска́лола́з червонокри́лий, *m.* Mau-
erläufer, *m.* (Tichodorum muraria).

Ска́лосі́ч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pho-
las), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).

Ска́лоте́чка пальча́та, *f.* Gemeine

Ска́лу́ба, (-ина, *dim.* -инка), *f.* Spal-

те, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypris), *B.*

Ска́льча́тка, *f.* Muschelkrebs, *m.*

Ска́ля, *f.* Leiter, Tonleiter, *f. s.* Поді́лка.

Ска́ляти, *v. a.* beflecken, besudeln.

Ска́ма, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).

Ска́мені́є, *n.* Versteinerung, *f.* Зг.

Ска́мені́ти, *v. n.* zu Stein werden,

versteinern, steinhart werden. [Teufel.

Ска́меню́шник, *m. s.* Хованець,

Ска́мниця, *ZP.* I. 125. s. Лави́ця.

Ска́ндзю́бити, *v. a.* s. Ско́рчи-
ти, *Зак.*

Ска́но = Ска́зано, *Ос.* (62) X. 115.

Ска́п, *m.* Traufe, *f.* *Пар.*

Ска́па́рати, (-а́рити), *v. a.* leid-
lich zu Stande bringen, verhunzen, ver-
pfuschen; — житі́ sein Leben elend

zubringen; — ся in Nichts aufgehen,
vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.

Ска́пати, *v. n.* abtriefen; чо́гось
einer Gefahr & entkommen, *Ф.* *Всч.*

II. 121. (штокра́ву); — ся schwin-
den, zu Grunde gehen.

Ска́пра́вити, *v. n.* triefängig werden.

Ска́пува́ти, *v. n.* herabtröpfeln;

— ся *в.* Скапáрити ся.
 Скапѹтити ся, *сrepieren, ОП.*
 Скаицаніти, *в. п. herunterkommen, verarmen, Не.*
 Скарáйний, *а. strafend, unerbittlich, streng, Зак.*
 Скаралѹща, *ф. -ѹще, п. Eierschale, ф.*
 Скарáнє, *п. Strafe; Bestrafung, Züchtigung; Plage, ф. [che los werden.*
 Скарáскати ся чо́гось, *еiner Sa-*
 Скарáтель, *м. Bestrafer, т. Ант. 48.*
 Скарáти, *в. а. strafen, bestrafen;*
 скáраний, *а. -а годіна в ким mit*
 jmdm viel Noth haben.
 Скарб, *м. Schatz, м.; Casse, ф.; 2)*
 Grossgrundbesitz, *м.*
 Скарбѣць, -бѣць, *м. dim. Topf mit*
 Geld in der Erde vergraben, *М. I.*
 Скарбівній, *ф. Schatzkammer, ф. К*
 Скарбівці, *пл. Dienerschaft vom*
 Grossgrundbesitz, *ф.*
 Скарбоній, *а. Schatz-, К.*
 Скарбник, *м. Schatzmeister; Cas-*
 saeinnehmer, *м.; 2) Beim. des Teufels*
 als Reichthumspenders.
 Скарбніця, *ф. Schatzkammer, ф.*
 Скарбнічий, *а. т. с. Скарбник 1),*
Кч. [а, Скарбона.
 Скарбовѣнька, *ф. К. с. Скарбон-*
 Скарбвій, *а. М. III. 104. Schätze*
 enthaltend, wertvoll; 2) árarial; finan-
 ziel; 3) zum Скарб 2) gehörig.
 Скарбвѣсть, -ости, *ф. Finanzzwe-*
 sen, *п. Finanzsache, ф.*
 Скарбвня, *ф. К. Schatzkammer,*
ф. Не. п. 177. theueres Pfand.
 Скарбона, *dim. скарбонка ф. Spar*
 büchse, *ф. Gotteskasten, м.*
 Скарбувати, *в. а. bei Seite etw.*
 (das Geld) legen, sparen, *К.*
 Скарга, *ф. Klage, Beschwerde, ф.*
 Скаржити, *в. а. ко́го einen (vor*
 Gericht) verklagen; — ся на ко́го,
 на що sich beklagen, sich beschweren
 über jmdn, über etw.
 Скарлат, *м. Scharlach, м.*
 Скарлатник, *м. Admiral, м. (Va-*
 nessa Atalanta), *В.* [(Krankheit).
 Скарлятина, *ф. Scharlach, м.*
 Скартати, *в. а. ко́го jmdm einen*
 Verweis geben.
 Скарѹчити, *в. а. zusammenleimen.*
 Скасувати, *в. а. с. Касувати.*

Скат, *м. Ф. s. d. f.*
 Ска́терка, ска́терть, *г. -ти,*
ф. Tischtuch, п. Tischdecke, ф. с. Обрѹс.
 Скатерніця, *ф. с. d. в. Зак.*
 Скатертіна, *ф. См. Не. ска́терть-*
 ка, *с. Ска́терка.*
 Съка́ти, *в. а. lausen, с. Искáти.*
 Скатóванє, *п. schwere, grässliche*
 Misshandlung. [misshandeln.
 Скатувати, *в. а. schwer, grässlich*
 Скачаніти, *в. п. erstarren (vor Kälte).*
 Скачóк, -чкá, *м. Grashüpfer, т.*
 (Tettix), *В.* [voreilig, rasch.
 Сквалівий, *а. eilig, eifertig,*
 Сквáпний, *а. с. d. в.*
 Сквáпність, -ости, *ф. Eile, Hast,*
 Raschheit, Beschleunigung, *ф.*
 Сквáрити ся, *в. Ввáдити ся.*
 Сквáсити ся, *саuertöpfische Miene*
 machen.
 Сквасніти, *в. п. ganz sauer werden.*
 Сквáцяти ся, § herunterkommen,
 sich abmergeln; 2) *с. Сквáсити ся.*
 Скверѣнчати, скверѣдѣти, *в. п.*
 wimmern, weinen, *Фр.*
 Сквѣресть, *ф. Н. 211. Quirren, Win-*
 seln, Jammern, Klagen, *п.*
 Сквернь, сквѣрна, *ф.; Unflath,*
 Scheusal; Aas, *п.; 2) Unreinigkeit, Un-*
 sauberkeit, *ф. К.* [haft.
 Сквѣрний, *а. unrein; obscön; sünd-*
 Сквернійстий, *а. fleckicht, Пар.*
 Скверніти, *в. а. verunreinigen,*
 beflecken, bemackeln; — ся, sich —.
 Скверность, (-ість), *ф. Garstig-*
 keit; Unzüchtigkeit, Unflátherei, *ф.*
 Скверѹха, *ф. von unfláthigem Wei-*
 be, *Кч. 139.*
 Скверщѹк, *м. с. Сверщóк, В.*
 Сквиліти, *в. п. stöhnen, winseln.*
 Сквіра, *ф. Frost, м. schlechtes Wet-*
 тер, *КС. (82) I. 224.* [щóк, *В.*
 Сквиринюк, сквирінець, *м. с. Свер-*
 Сквирчати, *в. п. prasseln, zischen.*
 Сквиряга, *м. Knicker, м.*
 Сквитати ся, *Кч. quitt mit jmdm*
 werden, die Rechnung abmachen.
 Сквичнати, *в. п. с. Скичнати.*
 Сквозь, *adv. hindurch.*
 Сквозіти, *в. а. gr. М. III. 10. durch-*
 scheinen, sich durch etw. sehen lassen.
 Сквознік, *м. вітер Zugwind, т.*
 Скеліна, *ф. с. Скеля.*

Скелістий, *a.* felsig, *He.*
 Скеліще, *n.* Felsengebirge, *n. Ст.*
 Скеліний, *a.* Felsen-, felsicht.
 Скеліник, *m.* Felsenmann, *m. Пар.*
 Скелтувати ся, *s.* Манути ся *b).*
 Скеля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
 Скеменіти, *v. a.* drücken, quälen.
 I. Скеміти, *v. n.* zwicken, reissen, stechen, скеміт в ушэх, *B.*
 II. Скеміти, *v. n.* biesen, summen, *B.*
 Скйба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
 Скибістий, *a.* schollig. [stürzen.
 Скйбіти, (-білю, -бішт), *v. a.* den Acker
 Скйбка, *f.* kleine Scholle; Krume,
 -хліба Brodkrume, *f.* [III. 95.
 Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n. M.*
 Скигл, *m.* das Winseln, *K.*
 Скигліти, *v. n.* jammern, winseln
 (vom Geschrei des Kiebitz) III. II. 1.
 Скйгля, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus
 cristatus), *B.* [liegen, ächzen, *Га. II. 55.*
 Скигнати, *v. n.* krank sein, krank
 Скидати, скйнути, *v. a.* hinabwerfen;
 zusammenwerfen; — ся в чо́гось
 entsagen, sich von etw. losmachen; 2)
 zusammenschliessen, скинулися по грёй-
 цару; 2) скидати, скйнути, *v. n.*
 на когось чимось in etw. jmdm
 gleichen, ähnlich sein.
 Скидний, *a.* zusammengeworfen, zu-
 sammengelegt, gebracht, скидні грёші
 (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
 Скйкнути, *v. n.* einen leisen Laut
 Скиксувати, *v. a. Ко.* 169. einen
 Fehlgriff thun.
 Скилястий, *a. s.* Скелістий.
 Скименіти, скиміти, *v. n.* (*Фр.*)
 ВВ. *s.* Скеміти.
 Скиндяк, *m.* скиндячка, *f.* Stirn-
 binde, *f.* (als Kopfschmuck der Mäd-
 chen); Band, *n. Ке. Зак.*
 Скйнія, *f. griech.* Zelt, *n. К.*
 Скйнути, *v. a. s.* Скйдати; скй-
 нути оком mit dem Auge, mit dem
 Blicke erreichen; — ся очіма den Blick
 wechseln; 2) скйнути, лоша, теля &
 von der Frühgeburt; 3) скйнути ся,
 М. II. 66. sich verwandeln, *s.* Пере-
 кйнути ся.
 Скйня, *f. Ф.* Höhle, *f. s.* Яскйня.
 I. Скипати, (скеп-), *v. a.* spleissen,
 spalten; 2) *v. n.* stechen, reissen, го-

ловá скипае es sticht im Kopfe.
 II. Скипати, *v. n. s.* Скипјти; ски-
 пјти ся gerinnen.
 Скипенјти, *v. a.* heiss kochen.
 Скипјти, скипјти, *v. n.* absieden,
 abkochen; 2) überlaufen.
 Скйпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
 Скипјти, *v. n.* aufthauen, schmel-
 zen, schwinden (снјг). [Скреготјти.
 Скирготјти, *v. n. Ч. II.* 417. *s.*
 Скйрда, (-рта), *f. s.* Стјрта, *Кв. I. 54.*
 Скисјти, скиснути, *v. n.* sauer
 werden, versäuern, gerinnen, abgähren.
 Скйслий, *a.* sauer geworden, ver-
 säuert. [driker, *m.*
 Скисляк, *m.* Sauertopf, Hypochon-
 Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
 Скитавий, *a.* wandersüchtig, *Оз. 71.*
 Скиталець, -ляц, *m.* der Irrende,
 Reisende, unstät Umherwandelnde.
 Скитальний, *a.* wandernd, Wan-
 der-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
 Скитальство, *n.* Nomadenleben,
 Скйтане, *n. К.* Herumirren, Herum-
 ziehen, *n.* [mada), *B.*
 Скитарка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (No-
 Скитјти ся, herumirren, -ziehen.
 Скитјти, *v. a. Ф. s.* Китјти.
 Скиток, -тка, *m. дим. s.* Скит.
 Скигл, *m. К. s.* Скигл.
 Скйлати, *v. a.* (грёші) aufbringen.
 Скйк, *gen. скёку, m. s.* Скок.
 Скйк, скйкць, *int. s.* Скакць.
 Скйкнути, *v. n.* hüpfen, springen.
 Скйлечки, ні скйлечки, *Пр. VI.*
 548. nicht das wenigste.
 Скйльки, скйлько, *adv.* wie viel?
 so viel; о скйлько in wiefern, insofern.
 Скйлькисть, -ости, *f.* Quantität,
f. Betrag, *m. Ил.* [= Кйлкнацятъ.
 Скйлконацятъ, (-ндцятъ), *num.*
 Скйлькось, *num.* einige, etliche, *s.*
 Кйлька.
 Скйлькость, *f. B. s.* Скйлькисть.
 Скйльчити, *v. a.* keimen lassen, —
 ся, keimen.
 Скйв, *gen. скёву, m.* Ende des Le-
 bens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
 Скйвјти ся, *К. ПС. CXLVI. s.* Скін-
 чјти ся. [gang, *m. К. Св.*
 Скйвча, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
 Скйвчане, *n. s. d. v.*
 Скінчјти, *v. a. s.* Закйчјти; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.

Скіп, *gen.* скіпа, *m.* Schöps, Hammel, *m.*; Beschnittener, *m.*

Скіплина, *f.* Erntearbeit für jeden 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*

Скіпщина, *f.* schockweise Theilung des Ertrages vom Getreide, geerntet auf dem Acker des einen Eigenthümers; 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.

Скіра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*

Скірен, *a.s.* Скóрий, *Ос.* (61) III. 23.

Скірýстий, *a.* häutig.

Скірний, *a. s.* Скíрний; *subst. pl.*

скірні = чóботи, *B. Гол.* III. 422.

Скірниця, *f. s.* Ремéниця.

Скіроіда салóуб, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes lardarius).

Скіс, *m.* на скіе, schief, schief, überecks.

Скісній, *a.* schräge, schief, abschüssig, abhängig; *adv.* -но.

Скісній, *a.* *Ос.* s. Скóстеній.

Скісóк, -ска, *m.* Ueberbleibsel von einer Sense als Rasirmesser gebraucht.

Скіт, *gen.* скóту, *m.* У. Vieh, *n.*

Скітній, *a.* des Viehes, Vieh-; скітніа, *f.* (sc. дорóга) Weg fürs Vieh.

Скітнійк, *m.* Фр. Schindanger, *m.*

Скітніа, *f.* Weg für das Vieh.

Скітувати, *v. a.* kitten.

Скіць, *int.* spring! hop!

Скічити, *v. n.* winseln.

Скічка, *f.* Frosch, *m.*

Скічнати, *v. n.* stumpfsinnig sein.

Скічність, -ости, *f.* Abschüssigkeit, *f.*

Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vorrathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander gelegte Erdschollen (beim Ackern); 3) Complexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4) Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Sylbe, *f.*; 6) Takt, *m.*

Складáемий, *a.* der (die, das) zusammenzulegende; 2) der zu addierende; складáеме (число) *K.* Addend, Posten, *m.*

Складáне, складуване, *n.* Zusammenlegen, Niederlegen; *n.*; 2) *Kn. K.* Addieren, *n.* Addition, *f.* [schenmesser, *n.*

Складáник, *m.* Einlegemesser, Та-

Складáти, *v. a.* zusammenlegen, niederlegen, zusammenbringen, zusammenschliessen щóсь; — на когó auf jmdn wálzen (die Schuld &); — ся з чогó zusammengelegt sein, bestehen aus etw.; — ся на когó, (на Бóга &), Зг.

sich verlassen, bauen auf jmdn; b) — ся (на когó, на щó) zusammenschliessen.

Складáч, *m.* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.) Фр. [Falte, *f.* Фр.

Складáйна, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2)

Складáвній, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*

Складáка, *f.* Collecte, Sammlung, Bei-

steuer, *f.* Beitrag, *m.*; 2) Falte, *f.* *He.*;

3) складáка-вiсенiтниця, *He.* albernes Hirngespinnst, Erdichtung, *f.*

Складáний, *a.* zusammenpassend, -stimmend, harmonisch; symmetrisch;

2) geschickt, anstellig; 3) compliciert,

Под. р. xv. 87. *adv.* -но, zusammen-

passend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt. [summe, *f.*

Складáник, *m.* Element, *n.*; 2) Theil-

Складáниця, *f.* Portefeuille, *n.* *ОП.*

Складáнийчий, *a.* organisch, Фр.

Складáність, -ости, *f.* schicklicher, passender Zusammenhang, Uebereinstimmung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f.* *Пар.*;

3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Compliciertheit, *f.* *Под. р. xv.* 87. *Др.*

Складáня, *f.* Zusammensetzung, *f.* *B.*; Syntaxis, *f.*; 2) s. Кладáня, *Гол.* III. 518.

Складáвий, *a.* Bestand; 2) syllabisch, *Бор.*; *subst.* складáвiе, *n.* La-

gergeld, *n.* Lagerzins, *m.* [ge, *f.*

Складáвиско, *n.* Lager, *n.* Niederla-

Складáувати, *v. a. s.* Складáти; *K.* addieren.

Складáун, *m.* Auslader, *m.* *Пар.*

Складáчий, (-чáтий), *a.* faltig, zusammenlegbar, *Пол.*

Складáчик, *m.* Schriftsetzer, *m.* *Пар.*

Складáчина, *f. s.* Складáка, *T.*

Складáсти, *v. a. s.* Складáти, Зложiти; — цiну чомýсь den Preis von etw. angeben, etw. schätzen wissen;

— ся sich ereignen; gereichen, — дóбре gut ausfallen.

Склезь, -зи, *f.* steile Felswand.

Склезь, *adv.* — говорит er spricht (absichtlich) so, dass man ihn nicht versteht (Фр.); 2) на — durch u. durch, *Га.* I. 255.

Склеїти, *v. a.* zusammenleimen.

Склезiти, *v. a.* zusammenstellen, -fügen; mit Mühe hervorbringen, zu Stande bringen, Фр. [f. *Пар.*

Склен, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne,

Скленний бог, *P.* I. 74. любiв

скленнаго бѣга brachte gern dem Bacchus Opfer, berauschte sich gern, = склянный.

Склеп, -у, *т.* Gewölbe, *п.* Laden; Keller, *т.*; 2) Vorrichtung aus Weidengeflecht zum Fischfang, *В.*

Склепáр, *т.* Händler, *т.*

Склепíти, (-плю, -пим), *в. а.* wölben, umwölben, überwölben; — ся sich zusammenschliessen, -pressen, -drücken *устá С. I. 5; бчи.*

Склепíне, *п.* Wölbung, *ф.*

Склеплене, *п. s. d. v.*

Склепник, *т.* Hausierer, *т.* (*Бор.*).

Склепнá, *ф. В.* Wölbung, *ф.*

Скепувáти, *в. а.* — склеп eine Wölbung im Gewölbe mauern.

Склепшити ся, sich treffen, sich ereignen, *Ос. (62) X.*

Скле́сний, (-е́сный-). *а.* schräge, schief, *Фр.* -а дорѣга auf eine Seite geneigt. [*neigen.*]

Склесювáти, *в. а.* auf eine Seite

Склецьок, *т.* (abgehauener) Span, *Пс.* [*trina*], *В.*

Скля́вок, *т.* Glasschnecke, *ф.* (*Vi-*

Скля́зти, *в. п.* glitschen, gleiten, *См.*

Склязькíй, *а.* *Ч. IV. 118. s. Сливькíй.*

Склязну́ти, *в. п.* verschwinden, *Пс.*

Склик, *т.* Zusammenrufen, *п.*; 2) *К. I. 280.* ein aufgehängter Kessel, welcher zur Zeit der Гайдамáчина wie eine Glocke angeschlagen wurde, um die Leute zusammenzurufen.

Скликáнчик, (-áньч-), *Вейн.* der Glocke: Zusammenrufer, *т. К.*; kleine Glocke, *Кв. I. 241.* [— ся sich —.

Скля́кáги, *в. а.* zusammenrufen; —

Скля́кáч, *т.* Herold, *т. Кл.*

Скля́кнути ся, *с.* Склякáти ся.

Скля́нáти, *в. а. с.* Кля́сти.

Скля́ну́ти, *в. а.* збу́и fest zusammendrücken. [*кувáти, поклонювáти.*]

Скля́нцювáти, *в. а. с.* Покля́н-

Скля́ти ся, glitzern. [(*Vitrea*), *В.*]

Скля́вка, *ф.* Glasartige Lochmuschel,

Скля́н, *ген.* скля́ну, *т.* Abhang, *т.* Berglehne, *ф. Шар.*; 2) Trieb, *т.* Neigung, *ф.*

Скля́нный, *а.* geneigt; günstig; 2) demüthig, freundlich, freundschaftlich, (*Фр.*); *adv.* -íне, *Гол. III. 341. ге-*

neigt, wohlwollend; -íнно, mit Verbeugung, *Фр.*

Скля́нтíти, *в. а. с.* Скля́тáти.

Скля́тáти, *в. а.* zusammenfügen, ausführen, ausrichten; erwerben, sparen.

Скля́ти, *в. п. II. 138. s. Скля́ти.*

Скля́ти ся, schimmern, fimmern, *Фр.*

Скля́щити, *в. а.* eigtl. mittels Zangen festhalten, verbinden, vereinigen, *В.*

Скля́, *п.* Glas, *п.*; Glasgeschirr, *п.*

Скля́кбчений, *а.* verfilzt, *Пол.*

Скля́нневе, *п.* Neigung, Biegung, Declination, *ф.* [*gen; declinieren*]; bestimmen.

Скля́нítти, -вítти, *в. а.* neigen, bie-

Скля́нный, *а.* *ГШ.* mobil, die Motion habend, flectirt; 2) geneigt.

Скля́нність, -ости, *ф.* Neigung, Geneigtheit, *ф.* Hang, *т.*

Скля́потáти, *в. а. с.* Кля́потáти.

Скля́чíна, *ф.* Filz, *т.*

Скля́чити ся, sich verfilzen, *В.*

Скля́убчений, *а.* zusammengebalt.

Скля́юканий, *а. В.* verwickelt, verwirrt. [*wirren.*]

Скля́юкати, *в. а.* verwickeln, ver-

Скля́ючítти, (= искл-), *в. а. Кв. I. 255* ausschliessen.

Скля́кнути, *в. п. п.* скля́кáти ся, steif, starr werden, рýки від зймна.

Скля́нíй, (-янный), *а.* gläsern, aus Glas, Glas-. [*siae*], *В.*

Скля́нники, *пл.* Glasflügler, *пл.* (*Se-*

Скля́нничина, *ф. coll.* Glasscherben, *пл.*

Скля́нка, *ф.* Glas, Trinkglas, *п.* Flasche, *ф.*; 2) Glasscherbe, *ф. Зак.*

Скля́нныйця, *ф.* grosses Glas od. Flasche. [2) Glasscherbe, *ф.*

Скля́нчíна, *ф. дím. s.* Скля́нка;

Скля́п, *т.* Holzstück beim Spiele gleichen Namens, *Ч. III. 98.*

Скля́р, *т.* Glaser, *т.*

Скля́тíти, *в. а. с.* Покля́тити.

Скля́ра, *ф.* Geizhals, Knicker, *т.*

Скля́рость, -ости, *ф.* Geiz, *т.* Knickerei, *ф. Кв. 43.*

Скля́н, *т. asl. К. Пс. CV.* Ungeziefer, *п.*

Скля́ти, *в. п. ОП. Ру.* † *М.* sich abgrämen, im Schmerz vergehen думéю; в нево́лї, *с.* Марнítти, Нидítти.

Скля́, *д.* скля́ка, *ф.* Anwurf, Haken an der Thür, *т.*

Скля́бѣль, *ген.* -бля́, *т.* Ringelha-

ken, *m.*; 2) Beschneidehobel, *m. Пар.*
 Скобѣльок, -лька, *m.* Schabeisen, *m.*
 Скобѣвалка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f. Зак.*
 Скобѣвати ся, gleiten, *He.*
 Скобзуній, *pl. Ст.* Schlittschuה, *pl.*
 Скобилкувати ся, (von Pferden) störrig werden. [zelig, empfindsam.
 Скобітлівий, (Скоботл-), *a.* kit.
 Скобѣка, *f. s.* Скобѣ; скобѣй, *pl.*
 в — чесати ся *Ч.* VII. 412. Art Haarschneiden: horizontal über den Augenbrauen zugeschnitten, an den Schläfen u. auf den Hinterkopfe lang gelassen.
 Скобѣлик, *m. B. s.* Ковблик, Кобѣль.
 Скобѣлити, *v. a.* abschaben, abschälen; radieren, *B. Фр.* [Böttcher.
 Скобѣлиця, *f.* rundes Schabeisen der
 Скобѣличка, *f.* Art Raspel, Feile (zum Polieren &). [kitzeln.
 Скоботати, (-ббчу, -ббчеш), *v. a.*
 Скобѣта, *f. pl.* скобѣоти, Kitzel, *m.*
 Сковернене, *n.* Umlenkung, *f. Пар.*
 Сковернути, *v. a.* umlenken, hinlenken, *Пар.*
 Скобѣвалка, *f. s.* Скобѣвалка, *Ч.* III. 4.
 Скобѣвати ся, *s.* Хобѣвати ся.
 Скобѣвати, *v. n.* *M.* III. 40 sich schlingen. [скобѣво, *s.* Хобѣво.
 Скобѣвій, *a. s.* Хобѣвій; *adv.*
 Скобѣвзнути, *v. n.* crepiieren, *Фр.*
 Скобѣчане, *n.* Geheul, Gewinsel, *n.*
 Скобѣчати, *v. n.* heulen, winseln.
 Скобѣчка, *dim.* скобѣчка, *f.* eiserner Reif, eiserne Zwinne, Beschlag, *m.*
 Сковоріт, (-бт), *gen.* -рѣту, *m.* Wendung, Umlenkung, *f. Пар.* Richtung, *f. Га.* I. 255.
 Сковорѣда, *dim.* -родка, *f.* Pfanne, *f.*
 Сковорѣдівка, *f.* Napfschnecke, *f.* (Patella), *B.*
 Сковорот, *m.* Richtung, *f. Пар.*
 Скобѣвзнути, *v. n. s.* Закобѣвзнути (Фр.).
 Скоголїти, *v. n. s.* Скиглїти.
 Скозачити ся, (von Mädchen) geführt werden. [Сказїти ся.
 Скозїти ся, *Ос.* (61) VII. 119 *s.*
 Скоїти, *v. a.* щось etw. (Böses) anstellen; — ся sich treffen, sich ereignen, *III.* I. 175. [В. Др. *s.* 386.
 Скобѣйка, *f.* Flussmuschel, *f.* (Unio),
 Скок, *m.* Sprung, *m.* Hüpfen, *n. pl.*

скобѣки, springende Wellen, *B.*
 Скок! *int.* = Гоп! Скиць! *II.* 52.
 Скобѣка, *f.* Frosch, *m.* (Rana), *B.*
 Скобѣкнути, *v. n.* springen, herabspringen.
 Скоковий, *a.* Sprung-, *B.* -а кість, Sprungbein, *n.* (astragalus).
 Скобѣшити ся, sich aufblähen.
 Сколатати, *v. a.* niederwerfen, -schütteln.
 Сколихнути ся, wanken.
 Сколїнчити ся, сколїнковагїти, *v. n.* an den Füßen lahm werden, *B.*
 Сколїти, *v. n.* crepiieren, sterben.
 Скобѣлка, *f. Ст. s.* Скобѣрка, Искорка.
 Сколѣбити, *v. a.* jmdm mit harten Worten zusetzen, quälen, (Фр.).
 Скобѣврий, *a.* frühreif, *B.*
 Сколопендра щипаюча, *f.* Bandassel, *f.* (Scolopendra forficata); 2) — ядовїта, grosse Bandassel, (Sc. morsitans). [wecken.
 Сколоскати, (-лшкати), *v. a.*
 Скобѣлотень, -тени, *f. s.* Маслїнка.
 Сколѣти, *v. a.* niederstechen, -stossen; spalten; — ся sich spalten, springen.
 Сколѣтини, *pl.* trüb gemachte Flüssigkeit, trüb geschütteltes Getränk, Fusel, *n.* Satz, *m.* *Кв.* II. 117. Ф.; 2) *s.* Маслїнка, *B.*
 Сколѣтити, *v. a.* mischen, schütteln.
 Сколѣтчиний, *a.* -кулш, auf сколѣтини gekocht. [dieren.
 Скомандувати, *v. a.* commanieren.
 Скобѣбрїя, скѣмбрія, *f.* Makrele, *f.* (Scomber scombrus), *B.*
 Скомїрда, *f. s.* Бѣнуш.
 Скомнїця, *f. s.* Скамнїця, *Ч.* V. 768.
 Скомпонувати, *v. a.* componieren, dichten, verfassen. [filzen, *B.*
 Скопшїти ся, *Кв.* 70. sich ver-
 Скоп, = конѣць, *B.* з-по-кон-вїка = seit uralter Zeit; не маю скон, total bin ich nicht im Stande.
 Скобане, *n.* Agonie, *f.* Verscheiden, *n.* die letzten Züge.
 Сконатї, *v. n.* verscheiden, sterben.
 Сконѣць, *g.* скїнцїя, *m.* Ende, *n.* -рїкїя Мїндung, *f. Ос.* (62) V. 101.
 Сконозїти, *v. a.* reinigen, quälen.
 Скоп, скопѣць, *m. s.* Баран.
 Сконопадити, *v. a.* когѣсь jmdn dh langes Zureden bewegen, bereden,

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопá, *f.* Мак. II. 42. Fischgeier, *m.*

Скопáти, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben locker machen; * etw. übel zureichten mit den Füßen; — в себе ко́дру die Bettdecke mit den Füßen hinwegstossen (bei unruhigem Schläfe).

Скопелýчити, *v. a. s.* Звнчáти; 2)

I. Скопéць, *gen.* скпцá, *m. dim. s.* Скоп.

II. Скопéць, (-ец), *g.* скпцá, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäß.

Скопилýти, *v. a.* krümmen, hängen lassen -нiс А.Г. 166; — ся, sich verführen lassen (*v.* Mädchen).

Скопитáр, *m.* Art Arzenei.

Скбпити, *v. a.* castrieren.

Скопýчити ся, sich anhäufen, *Зг.*

Скопкбвий, *a.* -червбнецъ Мак. zusammengescharrt, erspart.

Скопщина, *f. s.* Скпщина.

Скопувáти, *v. a.* Зан. I. 299. niederstechen.

Скбра, *f. s.* Скiра.

Скорб, *m.* скбрба, *f.* ВВ. Kummer, Gram, *m.*

Скорбинá, скорбiня, *f. s. d. v.* Пар.

Скорбiти, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grámen, sich abhármen, *K.*

Скбрбний, *a. s.* Скорббний.

Скорббгá, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n. K.*

Скорббгнёнко, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *M. III.* 91.

Скорббгний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Пис.*

Скорбувáти, *v. n.* Me. 57. betrübt, bekümmert sein, sich grámen, sich hármen.

Скбрен, *a. s.* Скбрий, *H. 2. См.*

Скбрий, *a.* schnell, behend, flink, eilig.

Скорýна, *dim.* -ýнка, *f.* Brotrinde, *f.*

Скористáти, *v. a. s.* Користáти.

Скорýстий, *a.* schnellsegelnd, *Кл.*

Скорýти, *v. n.* eilen, schneller gehen; — на кобсь jmdn zur Eile antreiben.

Скбрýш, (ше), *adv. comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Скбрýсть, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в скбрости in Bálde, bald.

Скорлáт, *m.* Bindriemen, *m. Га. I.* 255.

Скорлупáстий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлупка, *f.* Schale, *f.* -слимáча Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупкбвий, (-повáтий), *a.* rindenförmig, *Пол.* [fertig.]

Скбрний, *a. H.* 123. klug, listig,

Скбрнýти, *v. a.* wecken, aufwecken; treiben, *Ф.*

Скброб, *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbis), *B.*

Скбрбiжний, *a.* schnell laufend, flink. [káfer, *m.* (Ocypus), *B.*

Скбрбiжник, *m.* Schnell-, Raub-

Скбрбiв, *gen.* -бвa, *m.* Eilwagen, *m. Пар.* [depfanne, *f.*

Скбрббá, *f. s.* Скбрббá, *Sie-*

Скбрбá, *f.* скорбднýк, *m.* Art Pflanze, *B.* Carex digitata, *Пис.* [ken.

Скбрбдити, (-джу, -диш), *v. a.* har-

Скбрбдрýбкий, *a.* -овбс, frühreif, früh.

Скбрбдрi, *f.* früher Hafer.

Скбрбдрýвий, *a. s. d. f.*

Скбрбзрий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скбрбзрýмий, *a. s. d. v.*

Скбрбзрiст (пiдснiжник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Скбром, *m.* скброма, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скбрбмина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скбрбмити, (-млю, -миш), *v. a.* стрáву befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скбрбмний, *a.* (стрáва) befettet; 2) spárllich, sparsam, *Пар. adv.* -но, fett; 2) spárllich, sparsam. [nicht hält.

Скбрбмник, *m.* der das Fasten

Скбрбнный, *a. s.* Вýсочный.

Скбрбнбгий, *a.* schnellfüssig.

Скбрбпáдити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.* [III.

Скбрбпáдний, *a.* -a ногá schnell,

Скбрбпись, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f. Пар.*

Скбрбпýсець, -сеця, *m.* Geschwindigkeit, Schnellschreiber, Stenograph, *m.*

Скбрбплáвний, *a.* -кбрбббль, Schnellsegler, *m.* [lich, schnell.

Скбрбпбстýжно, *adv. He.* plötzlich, *Скбрбпбсхá, f.* Schalthier, *n.* (Con-

- chylum), *B.* [bend, *Kl.*
 Скоросмертний, *a.* früh hinstert.
 Скороспілий, *a.* frühreif, frühzeitig.
 Скороспілка, *f.* (весняна), Frühlings-Knotenblume, *f.* (Leucoium vernum). [Zündnadelgewehr, *n.*
 Скорострілка, *f.* Repetiergewehr,
 Скоротечний, *a.* schnell fließend, schnell sich verbreitend.
 Скоротіна, *f.* Abkürzung, *f.* *Пар.*
 Скоротіти, -рѳчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen. [sehr schnell.
 Скорохвѳтом, *adv.* *Кв.* rasch,
 Скорохвѳцкий, *a.* schnell greifend, *Кв.* II. 213; rasch, flink; wacker, brav.
 Скорохід, *gen.* бѳда, скорохѳд, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; *P.* II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Py.* schnellfüßig.
 Скорохѳдець, -дѳця, *m. К.* Läufer, *m.*
 Скорохѳди. *pl.* чѳботи — Siebenmeilenstiefel, *pl.* *Ст.* [pendium, *n.*
 Скорѳченє, *n.* Abkürzung, *f.* Com-
 Скорѳпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.
 Скорѳпій, *m.* европѳйский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чѳрний (S. afer).
 Скорѳпійчик княжний, *m.* Büscherscorpion, *m.* (Chelifer canooides).
 Скорѳпїон, *m.* Scorpion, *m.* *Ф.*
 Скорѳтати, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*
 Скорѳтати, *v. n.* *gew. impers.* скорѳтіло мене, & ich bekam Lust, das Verlangen. [hart werden; *s. d. f.*
 Скорѳжити ся, sich runzeln und
 Скорѳпїти, *v. n.* krustig, dürr werden.
 Скорѳпїшний, *a.* -а земля, скорѳпїш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.
 Скорѳух, *m.* скорѳуха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), *s.* Рябина; 2) *s.* Крушина.
 Скорѳчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammenschrumphen.
 Скорѳса, *adv.* schief, schielend, scheel.
 Скорѳсий, *a.* schief, schräg.
 Скосірний, *a.* *М.* „*Н.*“ 164?
 Скосістий, *a.* schief, *B.*
 Скосіти, *v. a.* abmähen.
 Скосіти ся, *M.* III. 66 schiefe La-
- ge bekommen; 2) *Ос.* (61) VI. 30 verrückt werden.
 Скосівка, *f.* dreieckiges Handtuch.
 Скосіватий, *a.* schief; *adv.* -го, schief. [sel von abgenutzter Sense.
 Скосіок, *m. s.* Скосіок, Ueberbleib-
 Скосікутний, *a.* schiefwinklig.
 Скосіом, *adv.* schief. [Закосїти.
 Скосіенїти, *v. n. s.* Закосенїти,
 Скот, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*
 Скосіта, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m.* *Ос.* (61) VI. 163. *Зап.*
 Скотар, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*
 Скотарити, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.
 Скотарка, *dim.* -тѳрчка. *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*
 Скотарекій, *a.* Hirten, Viehzucht-
 Скотарство, *n.* Viehzucht, *f.*
 Скотенїти, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *ОБ. ВВ.*
 Скотїна, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*
 Скотїти, скѳчувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.
 Скотїчити, *v. a. d.* Vieh weiden.
 Скотопѳс, *m.* Viehhirt, *m.*
 Скосіство, *n.* *К.* viehisches Wesen, vish. Leben.
 Скотї, *gen.* -їти, *n.* *У. s.* Скот.
 Скосічень, -дѳня, *m. s.* Віскосічень, Kanglein, *m.*
 Скосірбїти ся, *s.* Скосіти ся.
 Скосічки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Ніс.*
 Скосічком-бѳчком, *adv.* *Га.* I. 114. *во е.* Art Körperbewegung bei der Гаївка.
 I. Скосічувати, *v. a. s.* Скосіти.
 II. Скосічувати ся, einziehen, übersiedeln.
 Скосіатий, *a.* = скосіеній.
 Скосітувати, *v. a. s.* Скосіпати.
 Скосітїнок, -нку, *m. Н.* 237. Kosten, Schmecken, *n.* [Закосїти.
 Скосіанїти, *v. n. У. s.* Скосіенїти.
 Скравок, -вку, *m.* Abschnitzsel, *n.*
 Скраглї, *pl. s.* Краглї, Крїглї.
 Скражка, (скря-), *f.* Flussmuschel, (Teichm-), *f.* (Unio), *B.*
 Скраклї, *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. *s.* Крїглї; 2) Werkstück zum Verbinden

zweier Deichsel.

Скрапніця *f. s.* Скамніця, Ч. V. 777.

Скрапніць, *a.* Schläfen-, *B.*

Скрапніця, *f.* Schläfenbein, *n.*

Скрапніць, *f. s.* Висок I. Ф.

Скрап, *m. s.* Окап.

Скрасіти, скрасіти, (скрасую, -шуєш), *v. a.* schön machen, verschö-
nern, zieren, *K. s.* 39.

Скраіти, скраівати, *v. a.* Skroіти.

Скребачка, *f.* Werkzeug zum
Schaben.

Скреблини, *pl.* Werg, *n.*

Скреблити, *v. a.* striegeln.

Скребло, *n.* Striegel, *f. s.* Зрєбло.

Скребсти, скребти, *v. a.* kratzen, *Фр.*

Скребтальний, *a.* Пол. leicht zu
schaben.

Скребтати, *v. a.* abschaben.

Скрегенчати, *v. n.* wimmern, leise
weinen, *Фр.*

Скрегінцати, *v. n.* schrill knistern,
Фр. -зубами mit den Zähnen knirschen.

Скрегіт, *gen.* -оту, *m.* Knirschen, *n.*

Скрегітлівий, *a.* kreischend; kräch-
zend. [zen, *n.*

Скреготанє, *n.* Knirschen; 2) Kräch-

Скреготати, (-гочу, -бчеш), *v. n.*
knirschen (mit den Zähnen); 2) vom
Krächzen der Elster; 3) kreischen;
schwätzen. [Гр.]

Скреготача, *adv. prtc. s.* Скреготати,

Скрегулець, *gen.* -гульця, *m.*
Sperber, *m.*

Скрейцати, *v. n.* Фр. s. Скрегінцати.

Скрекєкати, *v. n.* schrill schreien
(v. d. Elster). [Elster), *K.*

Скрекот, *m.* schrilles Geschrei (der

Скрекотати, *v. n.* schrill schreien;
quacken (v. Frosch).

Скрекотушка, *f. P. II. 1.* Fabel
name des Frosches, *s. d. v.*

Скрепа, *f.* Fuge, *f. Cm.* розійти ся
на скрепах aus den Fügen gehen.

Скрепїця, *f.* Fesseln, *pl. III. I. 332.*

Скреплий, *a.* vor Kälte erstarrt, *B.*

Скрептанїна, *f.* das Abschaben,
Schälen. [von Kartoffeln &

Скрептанїне, *n. coll.* Abschabel

Скрепотіти, *v. n. s.* Скрипїти.

Скрептати, *v. a. s.* Скребтати.

Скреснути, скрєсти, *v. n.* крїга
скрєсла das Eis ist gebrochen.

Скрєщувати ся, sich durchkreu-
zen, *Пол.* [beim Schreiben), +*B.*

Скриб, *m.* Knistern, *n.* (der Feder

Скриботанє, *n.* das Rascheln.

Скривати, скрїти, *v. a.* verber-
gen, verstecken; verhehlen, verheimli-
chen; 2) -дівчину, *He. Пр. XI. 32.* beim
Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem
Frauenkopftuche bedecken, *s.* Накри-
вати; — ся, sich verbergen; dahinter-
stecken; 2) Ч. IV. 591. bedeckt sich
waschen (von der Braut u. dem Bräu-
tigam).

Скрївдїти, *v. a. s.* Крївдїти.

Скрївїти, *v. a.* krümmen, krumm
machen od. biegen; 2) * — комуєь
jmdn betrügen, belügen, beirren, *K.*

— ся sich krümmen, krumm werden;
* ein verdriessliches Gesicht machen
-на щєсь. [krummm gehen.

Скриволїти, (-вул-), *v. n.* lahm,

Скригиндзати, скригинцати, *v.*
n. Ф. зубами mit den Zähnen knirschen.

Скриготнїти, *v. n.* В III. s. Заскре-
готати. [m. Sperber, m. (Asturnisus), *B.*

Скригулець, (-гулець), *g.* -ульця,

Скрижаль, *f.* Tafel, Gesetztafel, *f.*
III. II. 140.

Скрижалька, *f.* Honigwabe, *f.*

Скрижїти, *v. a.* рўки, *Зап. II.*
396. verschränken.

Скрижувати, *v. a.* kreuzen; 2)
-вєрно, *s.* Скружїати. [scheibe, *f. B.*

Скрижївка, *f.* (капўсти), Kraut-

Скрик, *m.* Aufschrei, *m. M.*

Скрїкнути, *v. n.* aufschreien.

Скрїнїско, *n. aug. s.* Скрїня.

Скрїнка, скрїночка, *f. dim. s.*
Скрїня, Kästchen, *n.*; 2) скрїнка,
Kasten für Häckelschneiden; 3) *pl.*
скрїнкї, Teichmuschel, *pl.* (Ano-
donta), *B.*

Скрїнчїстий, *a.* kastenförmig.

Скрїня, *f.* Kasten, *m.* Lade, *f.* Koffer, *m.*

Скрїняр, *m.* Kastenmacher, *m.*

Скрип, *m.* das Knistern, черевїки
на скрїпах Schuhe welche knistern;
das Knarren; 2) — білий, Stoppel-
schwamm, -pilz, Stachelpilz, *m.* (Hy-
drum repandum).

Скрїпавка, *f.* Rassel, Schnarre, *f.*

Скрипаль, *m. Ч. IV. 686.* Geiger, *m.*

Скрипяр, *m. s. d. v.*

Скрипѣй, *т.* Art Pilz, *с.* Скрипѣх.
 Скрипенѣ, -ня, *т.* Schachtelbalm, *т.* (Equisetum). [am Webstuhl hängen.
 Скрипѣці, *рл.* Rollen worauf нѣти
 I. Скрипѣця, (-плѣця), *ф.* *е.* Art Fussfessel, *гев.* *рл.*; auch Handfesseln.
 II. Скрипѣця, *ф.* С. I. 220. *с.* Скрипка.
 Скрипѣй, *т.* *с.* Скрипенѣ.
 Скрипѣль, *т.* *е.* Art giftiger Pilz.
 Скрипѣти, *в.* *н.* knarren, knistern; knirschen.
 Скрипѣчник, *т.* *Ф.* *с.* Скрипник 1).
 Скрипка, *ф.* auch *рл.* -ки, Geige, Violine, *ф.* [*т.* *У.*
 Скрипкограѣй, *т.* Geigenspieler,
 Скриплѣвий, *а.* schnarrend, knarrend, knisternd.
 Скрипник, *т.* Geiger, Geigenspieler, *т.*; 2) Zimmerbock, *т.* (Lamia), *В.*
 Скрипничѣнько, *т.* *дѣм.* Geiger, *т.*
 Скриполень, *н.* Gefiedel, *н.*
 Скрипотѣти, *в.* *н.* *с.* Скрипѣти.
 Скрипочка, *ф.* *дѣм.* *с.* Скрипка.
 Скрипу-рѣпу, *инт.* vom Knarren des Wagens u. dgl. [geschlachte.
 Скрипуга, *ф.* alles Knarrende, Un-
 Скрипула, *с.* eigentl. Geiger, *т.* Geigerin, *ф.* (verächtl.); * ти скрипула! du alte Schachtel! *В.*
 Скрипун великій, *т.* grosser Pappe-
 Bockkäfer, (Saperda Carcharias).
 Скрипунъ, *т.* Zimmerbock, *т.* (Lamia), *В.*
 Скрипѣх, *т.* tödlicher Blatterschwamm, Mordschwamm, *т.* (Agaricus necator), *Вол.*
 Скриѣтець космѣтий, *т.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).
 Скриѣти, *в.* *а.* *с.* Скривѣти.
 Скриѣтий, *а.* verborgen, versteckt; heimlich; — чоловік zurückhaltend, verschlossen.
 Скриѣтість, -ости, *ф.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *ф.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.
 Скриѣтка, *ф.* *КС.* (82) II. 427. *с.* Покритка.
 Скриѣтний, *а.* verborgen, geheim.
 Скриѣтно, скриѣто, *adv.* heimlich, *Кв.*
 Скриѣтовлобѣвий, *а.* heimtückisch, *У.* [kel, *т.*
 I. Скриѣток, -тку, *т.* Schlupfwinkel.
 II. Скриѣток, -тка, *т.* Tastkäfer, *т.*

(Pselaphus), *В.* [*рл.* (Cryptogamae).
 Скриѣтоцьвѣти, *рл.* Nacktkheimer,
 Скриѣчати ся, sich abschreiben, *Пар.*
 Скришѣти, *в.* *а.* zerknirschen, zer-
 malmen, zerbröckeln.
 Скриѣзь, *adv.* überall, allenthalben;
 2) *праер.* u. *adv.* durch u. durch.
 Скриѣзьний, *а.* allgegenwärtig; durch
 u. durch gehend, -вітер, Zugluft, *ф.* *ОИ.*;
 allgemein empfunden, fühlbar, *Св.*
 Скриѣнѣнький, *а.* *с.* *д.* *ф.*
 Скриѣний, *а.* *Фр.* niedrig, demü-
 thig, scheinheilig. [Demuth, *ф.* *Фр.*
 Скриѣність, -ости, *ф.* Niedrigkeit,
 Скриѣпа, *ф.* *К.* Bestätigung, Vidimie-
 rung (durch Unterschrift), *ф.*
 Скриѣти, скриѣти, *в.* *а.* festigen,
 befestigen, stark machen, stärken, kräf-
 tigen; — ся stark werden, sich fassen,
с. erholen, -на серці *Кв.* I. 212. Muth
 Скриѣлень, *н.* Stärkung, *ф.* [fassen.
 Скриѣлий, *а.* geronnen.
 Скриѣнѣти, *в.* *н.* starr werden, (*Фр.*).
 Скриѣботати, *в.* *н.* schaben, kratzen.
 Скриѣти, скриѣти, -аювати, *в.* *а.*
 zuschneiden, abschneiden; — ся *impers.*
 -іло ся амѣ *е.* Streich spielen. [249.
 Скриѣдѣти, *в.* *н.* *с.* Стругати, *Кв.* I.
 Скриѣглати, *в.* *а.* ringsum formen,
 rundmachen, zurunden, *К.*
 Скриѣглати, *в.* *а.* *В.* *с.* Скружляти.
 Скриѣженѣти, *в.* *а.* *с.* Скружляти.
 Скриѣжки, скриѣжлини, *рл.* Kaff,
н. (*в.* Getreide).
 Скружляти, *в.* *а.* *с.* Кружати (збіжж).
 Скрупенѣти, *в.* *н.* *с.* Крупѣчати ся.
 Скрупѣти, скрипѣти, *в.* *н.* grob-
 körnig werden, *К.* I. 319.
 Скрут, *т.* Drehung, Windung; Krüm-
 mung, *ф.* Einbug, *т.*; 2) das Umdrehen,
 Umkehren des Wagens; der Ort, wo
 man den Wagen umlenkt, на скриѣти,
 beim Umlenken; 3) Drehscheibe im Wa-
 gen, *ф.*; 4) *Ф.* unzugängliche Felsen-
 spitze; 5) * schwere, missliche Zeit,
 grosse Noth, verhängnißvolle, kritische
 Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *ф.*
 Скруѣта, *ф.* *с.* Скрут 5) *АД.* II. 137.
 Drangsal, Ungemach, *н.* *Фр.*; 2) *с.* За-
 крутанѣна.
 Скруѣтель, (-іль), *т.* Windung, *ф.*
 Ring, *т.* (der Schlange), *Фр.*; 2) *с.*
 Скруѣтѣнь.

Скрутѣлка, *f.* Art Jacke.
 Скрутілець, *gen.* -ільця, *m.* Knoten & auf dem Faden &.
 Скрутіти, *скручувати*, *v. a.* zusammendrehen; wegdrehen, wegwenden; — карк, голову das Genick, den Kopf brechen; — ся sich drehen, sich wenden; drehkrank werden (*v.* Schaf); *sich nicht zu helfen wissen; wahn-sinnig, verrückt, rasend werden, *Kv.* 151; *скрутит ся тобі*, *P. I.* 167. du wirst was kriegen (im bösen Sinne); — на тобі „du wirst das heisse Bad ausgiessen müssen“, wirst am meisten betroffen.
 Скрутінь, (-ень), *m.* Rolle, *f.* тютюну́, бакуну́ Brief Tabak, *B.*
 Скрутній, *a.* schwer, schwierig, peinlich; verzwickt, *M. III.* 43; *Фр.* — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*
 Скрутник, *m.* etw. zusammenge-rolltes, -gewickeltes; 2) — жаток, *m.* Streptopus amplexifolius.
 Скрутно, *adv.* misslich, schwer, drückend, *precär.* [schaffen; *Скрутній*.
 Скрутній, *a.* *V.* nicht recht.
 Скрутній, *adv.* *V.* krumm, kreuz u. quer.
 Скруток, *gen.* -утка, *m. s.* Скрутіл.
 Скру́х, *m. s.* Скорух; 2) — чорний, *s.* Крушина.
 Скру́ха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram, Kummer, *m.* Trübsal, *f.*
 Скру́хнути, *v. n. s.* Скрушити (*Фр.*).
 Скру́цьок, *gen.* -уцька, *m. s.* Скрутілець. [*Vermetus*], *B.*
 Скру́чань, *m.* Wurmschnecke, *f.*
 Скру́шати, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbrechen, zertrümmern, zerbröckeln; — ся zerbrechen (*v. n.*); *sich betrüben, *s.* grämen; ein zerknirschtes Herz haben, Reue empfinden.
 Скру́шати, *скрухнути*, *v. n.* mürbe werden; *demüthig werden, demüthige Miene zeigen. [*s.* Скруботати
 Скру́бати, *v. a.* schaben, kratzen;
 Скру́боту́шка, *f.* *P. II.* 1. Fabelname der Maus, *s. d. v.* [*I.* 388.
 Скру́га, *m.* Knicker, Geizhals, *m. III.*
 Скру́банка, *f.* Charpie, *f.*
 Скру́бати, *скубети*, *скубнути*, *v. a.* rupfen, rupfen; zerren; * — когó прелен.
 Скру́бель, -бля, *m. s.* Скобель.

Ску́бѣнт, *m.* vom bestechlichen Beamten, Erpresser, *m.* (скубнути).
 Ску́бѣнѣ, *n. s.* Ску́бленѣ.
 Ску́бка, *f. s. d. f.* *Kv.* I. 156.
 Ску́бленѣ, *скубанѣ*, *n.* Zupfen, Rupfen, *n.* * Erpressen, *n.*
 Ску́блик, *m.* gröberer Hobel.
 Ску́вати, *v. a.* zusammenhämmern, -schlagen; fesseln.
 Ску́гний, *a.* leidig, *Пар.*
 Ску́гнѣти, *v. n.* grunzen, *B.*
 Ску́дѣлина, *f. K.* irdenes Gefäss, Scherbe, *f.*
 Ску́дѣти, *v. a.* sparen, *Пар.*
 Ску́дній, *a.* spärlich, karg, *M. III.* 112.
 Ску́дѣвити, *v. a.* verflzen.
 Ску́дрѣвити, *v. n.* geringelte, krause Haare bekommen, kraus werden.
 Ску́євити, (ску́євдѣти), *v. a.* *Ko.* 238. zerknittern, verflzen; * anstellen, anrichten, *Ku.*
 Ску́ка, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdruss, *m.*
 Ску́ль, *adv.* von woher?
 Ску́ла, *f.* Abscess, *m.* Geschwür, *n.* Fistel, *f.*; *pl.* ску́ли, Scropheln, *pl.*
 Ску́льба, *f. s.* Кульбаба.
 Ску́лити, *v. n.* winseln, (*Ф.*).
 Ску́лити ся, sich niederbeugen, -bücken. [*f.* (*Glomeris pustulata*).
 Ску́лиця звичайна, *f.* Kugelassel,
 Ску́літи, *v. n.* winseln, *s.* Скавуліти.
 Ску́ловий, *a.* -а кість Wangen-bein, *n.* *Вах.*
 Ску́лобкий, *a.* schiel, *Kol.* II. 101.
 Ску́мбрия, (скѣм-), *f. He. Пр.* XI. 1. 120. Makrele, *f.* (*Scomber soombras*).
 Ску́ндѣшити, *v. a.* tüchtig abarbeiten.
 Скуп, *m. s.* Окуп. [*ten*, prügeln.
 Скупавий, *a. s.* Скупій.
 Скупавіти, *v. a.* *Ч.* III. 201. für's Kупалofest bereiten, zurichten.
 Ску́ар, *m.* Geizhals, *m.*
 Скупаріти, *v. n.* geizen.
 Скупати, *v. a. s.* Купати.
 Скупердяга, *m.* Knauser, Geizhals, *m.* *A. G.* 161.
 Скупѣць, -ця, *m. s.* Скупар.
 Скупій, *a.* geizig.
 Ску́пина, *f.* Partie, Masse, *f.* *Пол.* 2) — нервѣв, Nervengewebe, *n.*
 Скупіндя, *s. s.* Скупар.
 I. Скупіти, *v. n. u.* — ся, geizen, geizig sein.

II. Скупѣти, скупляти, *v. a.* zusammen-, anhäufen, zusammenbringen, -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся sich in Haufen zusammensammeln, sich zusammenrotten, sich vereinigen.

III. Скупѣти, скуповувати, *v. a.* zusammenkaufen; 2) скупѣти = викупити. [ОП. Rotte, *f. K.*

Скупѣще, *n.* Haufe, *m.* Masse, *f.*

Скупленє, *n.* Gruppe, Verbindung, *f.*

Скупленці, *pl.* Gehäufthlütige, *pl.* (Aggregatae).

Скупляти, *v. a. s.* Скупѣти II. (Фр.).

Скупниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Markt-
platz, *m.* (Фр.).

Скупність, -ости, *f.* Aggregation, *f.*

Скуповатий, *a.* geizig, knickerig,
He. Біл.

Скупоба, *s. s.* Скупар. [serei, *f.*

Скупощі, *pl. H.* 91. Geiz, *m.* Knau-

Скупувати ся, Ф. s. Скупѣти ся I.

Скупуля, *f.* geiziges Weib.

Скупун, *m.* Geizhals, *m.*

I. Скупити ся, *M. II.* 188. sich
in Haufen ansammeln. [abmachen.

II. Скупити, *v. a. V.* Kaufgeschäft

Скупщик, *m. Под.* Aufkäufer, *m.*

Скупяга, *m.* Geizhals, *m.*

Скупяр, *m. s.* Скупар, *B.* [s. Скупрати.

Скупрати, *v. a.* gewinnen, kriegen,

Скуприй, *a.* von der Hure, -сын

Hurensohn, Kind.

Скупрвити ся, *e.* Hure werden.

Скупрати, *v. a.* ausrichten, den
Zweck erreichen, *B. s.* Скупрати.

Скус, *m. B.* Geschmack, *m.* Appetit, *m.*

I. Скуса, *d.* скуса *f. s.* Покуса, An-
biss, *m.* Köder, *m. Пар.*

II. Скуса, *f.* Keuchhusten, *m. B.*

Скуситель, *m.* Verführer, Versu-
cher, *m. He.*

Скусѣти, *v. a.* verführen, versuchen.

Скусивник, *m.* Arnica montana,
Berg-Wohlverlei, *B.* [s. künstlich.

Скусенко, *adv. He.* sehr geschickt,

Скусний, (-сын-), *a.* schmackhaft,
wohlschmeckend, geniessbar; 2) künst-
lich, kunstfertig, *He. I.* 125; geschickt,

C. II. 61.; *adv.* скусно — —.

Скусом, *adv.* künstlich.

Скусса, *f.* Convulsion, *f. Пар.*

Скутати, *v. a.* zu Wege bringen,
ausführen; — ся eine Rechnung, *e.* Geld-

angelegenheit ins Reine bringen, Ф.

Скутєчний, *a. s.* Скутєчний, *Злж.*

Скуток, -тку, *m.* Wirkung, *f.* Effekt,
m. Success, *m.* Resultat, *m.* [voll, wirksam.

Скутєчний, *a.* wirkend, wirkungs-

Скутєчність, -ости, *f.* Wirksam-

keit, *f.*

Скуфія, *f.* Kärpchen, *n.* Plattmütze, *f.*

Скуч, *m. Pa. I.* 237. *s.* Стопн.

Скучати, *v. n.* за ким, чим, sich seh-
nen; sich langweilen, überdrüssig sein.

Скучерявити, *v. a.* kraus machen.

Скучерявити, *v. n.* kraus werden.

Скучний, *a.* langweilig, verdriesslich.

Скучність, -ости, *f. s.* Скука.

Скушати, *v. a.* versuchen, verfüh-
ren, *He.*

Скушно, *adv. s.* Скучно.

Слабій, *a.* schwach, matt, kraftlos;
schlaff; krank.

Слабиня, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwä-
che, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen
(bei Thieren), *B.*

Слабительний, *a. Ко.* 85.

Слабѣти, *v. a. s.* Ослабѣти.

Слабѣсть, *gen. -ости, f.* Schwäche;
Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*

Слабѣти, *v. n. P. I.* 58. *He.* krank
sein; wehe thun.

Слабшати, *v. n.* schwächer wer-
den, *M. II.* 180. *He.*; verfallen.

Слабкій, *a. B.* schwach, schlaff;
— *adv.* слабк.

Слабнѣти, *T.* слабнути, *v. n.*
schwächer werden, die Kraft verlieren,
erlahmen. [wenig, -колі selten wann.

Слабо, *adv.* schwach, schlaff; 2) слабо

Слабовитий, *a.* kränklich; schwach.

Слабовитість, -ости, *f.* Kränk-
lichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.

Слабовинь, -ени, *f.* Schwäche, *f.*;

Слабовольний, *a.* mit schwachem
Willen, *Ha.*

Слабодух, *m.* der Kleinmüthige.

Слабодушний, *a.* kleinmüthig,
verzagt.

Слабодушність, -ости, *f.* Klein-
müthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.

Слабомушний, *a.* -пень volkarm,

Слабобкий, *a.* blödsichtig, *Пар.*

Слабосѣлє, *n.* Schwäche, Kraftlo-

sigkeit, *f.* [schwächlich, schwach.

Слабосѣлий, слабосѣльний, *a.*

Слабоумный, *a.* schwachsinnig, blödsinnig. [sinn, Blödsinn, *m.*

Слабоумність, -ости, Schwach-
Слабскій, *a. s.* Слабкій.

Слабувати, *v. n.* schwach, krank, unpässlich sein.

Слава, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, *f.* Ruf, *m.* Gerücht, *n.*; 2) = Знак, слѣд, Zeichen, *n.* Spur, *f.* лише що слава kaum nur.

Славѣтний, *a.* wohlhälllich; ehrhar.
Славіймий, *a.* gepriesen, glorreich, *Мог.*

Славити, *v. a.* preisen, rühmen, benedeien; 2) *М. II. 87. Ос. (61) IX. 50.* viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, *s.* Повідаги.

Славиця, *f. dim. K.* eitler Ruhm.

Славка, *f.* садová, Gartengrasmücke, *f.* (*Sylvia hortensis*); — черноголовка, schwarzköpfige Grasmücke. (*S. atricapilla*); — маливѣвка, Rothkelchen, *n.* (*S. rubecula*), *Пол.*

Славобванъ, *n.* Jubelfeier, *f. Пар.*

Славожádний, *a.* ruhmbe gierig, *V.*

Славожáжда, *f.* Ruhmbegierde, *f. V.*

Славлити, *v. n. eig.* свавлѣтити, schwätzen, *B.*

[geiz, *m. Шар.*

Славолюбѣв, *n.* Ruhmsucht, *f. Ehr-*

Славолюбний, *a.* ehrgeizig.

Славолюбність, -ости, *f.* Ruhm-

sucht, *f. Ehrgeiz, m.*

Славословити, *v. a.* lobpreisen,

lobsingen, *III. II. 181.* [Lobpreisen.

Славословенъ, (-вѣс), *n.* das

Славословний, *a.* im Lobe sich

ergehend, lobpreisend, Lob. [гнѣцъ.

Славу́т, *m. Ку. s.* Днѣпрó u. Славу-

Славу́та, *f. См. s.* Слава; 2) *s. d. v.*

Славу́тець, *m. Св. s.* Славу́т (Днѣ-

прó).

Славу́тиця, *f. Bein.* des Днѣпрó

Славу́тний, *a.* glorreich.

Славянин, *m.* ein Slave. [Schrift.

Славянка, *f.* eine Slavin; 2) cyrillische

Славяновѣданъ, *n.* slavistische

Studien.

Славянолюбець, *m.* Slavophil, *m.*

Славянолюбство, *n.* Slavophilent-

thum, *n.*

Славянофѣль, *m.* Slavophil, *m.*

Славянофѣльство, *n.* Slavophi-

lenthum, *n.*

Славяньскій, *a.* slavisch.

Славя́нщик, *m.* Slavist, *m. Др.*

Славя́нщина, *f.* Slavenland, *n.*; 2)

Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav. Redensart.

Сладкогласный, *a. R.* mit süs-

ser, ergreifender Melodie. [wollüstig.

Сладостра́стно, *adv. КУ.* wonnig,

Слажда́, *f.* Wonne, Lust, *f. Ф.*

Сламаза́нник, *m.* Sudler, Tauge-

nichts, *m.*

Сла́нцята ся, herumirren.

Сла́сний, *a.* lecker, fett.

Сла́сть, *f.* Süßigkeit, *f.*; Ueppigkeit, *f.*

Сласте́ни, (-тьби) *pl. s.* Ласощі, *f. в.*

Сласте́ниця, (-тьбниця), *f.* Nä-

schereitroddlerin, *f. Кв.*

Сла́стник, *m.* Wüstling, *m. Вах.*

Сла́ти, (шлю, шлеп) *v. a. s.* Поси́лагти.

Сла́тина, *f. Ф. Веч. 30.* [tzen, plappern.

Слебезува́ти, *v. a.* plaudern, schwa-

Слеве́, *adv. s.* Сливѣ.

Слеж, *m. s.* Слѣж.

Сле́з-туро́цький, *m.* Rossappel,

f. (*Malva silvestris*), *B.* [Thräne, Zähre, *f.*

Слеза́, (слеза́), *dim.* слезо́нька, *f.*

Слезáвка, *f.* Thränengrube, *f.*

Слезáна, слезáнка, *f. dim. s.*

Слезá, *III. I. 342.* [len, tröpfeln.

Слезáти, *v. n.* langsam hervorquel-

Слезáниця, *f. Вах.* Thränengefäß, *n.*

Слезáничий, *a.* -а кість Thränen-

knochen, *m.* (os lacrimale).

Слеза́, *f.* anhaltender Regen; 2) Re-

genbremse, *f.* (Haematopata), *B.*; 3) *Ос.*

(61) *V. 32.* zudringlicher Mensch.

Сли, *conj.* wenn; слись, wenn du, *B.*

Сли́ва, *f.* Pflaume, *f.* Pflaumenbaum, *m.*

Слива́р, *m.* Taugenichts, Faulenzer, *m.*

Сливѣ́, *impers. Verbalausdr.* von

сли́ти, ist allbekannt, bekanntlich, aus-

gemacht; *adv.* fast, beinahe.

Сливі́на, *f.* Pflaumengarten, *m. Вах.*

Сли́вка, *f.* Pflaume, Zwetschke, *f.*; 2)

pl. сливкі́ Art Muster der Leinenstik-

kerei, *ГБ. adj.* сливко́вий.

Сливні́й, *a.* Pflaumen. [bäume, *pl.*

Сливні́к, *m.* Pflaumengarten, *m.* —

Сливбо́вий, *a.* Pflaumen-

Сливя́к, *m.* Pflaumenrüsselkäfer, *m.*

(*Magdalis Pruni*), *B.*

Сливя́ний, *a. s.* Сливні́й.

Сливя́нка, *f.* Sliwowitz, Zwetsch-

kongeist, *m. III. I. 372*; 2) Pflaumenbrei, *n.*

Слизьонити, *v. a.* sehr dünn spinnen, (Фр.).

I. Слиз, *m.* Schleim, *m.* Wgr. 16.

II. Слиз, сльжик, сльжик, *m.* Schmerle, *f.* Schmerling, *m.* (Cobitis barbatula), *B.*

I. Слиз, *m.* s. Слиз I.

II. Слиз, *m.* s. Слєз-турбцький, *B.*; 2) слиз круглолистий, *Malve, f.* (Malva rotundifolia). [Ган.]

I. Слизь *f.* Schleim, *m.* (φλέγμα), *Ил.*

II. Слизь живородний, *m.* Aahnuter, *f.* (Zoarces vel Blennius viviparus), *Пол.*

Сльзень полєвний, *m.* Acker-Nacktschnecke, *f.* (Limax agrestis); 2) — сїрий (L. cinereus), *Пол.*

Слизьнький, *a. dim.* s. Слизький.

Сльжик, *m.* s. Слиз II.

Сльжистий, *a.* Schleim absondernd.

Сльжїти, *v. n.* einen Schleim absondern; 2) thränen; сльжїти, *v. a.* jmdn weinen machen, thränen.

Сльжїця, *f.* бовегяїста, Garten-Lavater, Pappelrose, *f.* (Lavatera thuringiaca).

Сльжїти, *v. n.* sickern, träufeln.

Сльжкий (-зький), *a.* Schleim absondernd; glitzschig, schlüpfrig; * ungewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich, *adv.* сльзько, schlüpfrig.

Сльжний, *a.* s. Сльжистий.

Сльжниця, *f.* Schleimhaut, *f.*

Сльзьўти, *v. n.* Ко. 30. Фр. zerfließen, schwinden.

Сльзьняк, *m.* s. Сльмак.

Сльзьоватї, *pl.* Pappelrosen, Malvengewächse, *pl.* (Malvaceae).

Сльзьовий, *a.* -а болїна, Riechschleimhaut, *f.* *Ил.*

Сльзьок, -зька, -зькє *a. s.* Сльзький.

Сльзьотї, *f.* Schleim, *m.*

Сльзьотїти, *v. n.* s. Сльжїти.

Сльзьїк (-зьїк), *m.* Grosse Wegschnecke, *f.* (Arion empiricorum), *B.*

Сльмак, *m.* Schnecke, *f.* (Cochlea); 2) Knochenfortsatz des Stirnbeines, *m.* *R.*; 3) Ко. 177. Klosterdiener. *m.*

Сльмакий, *pl.* Bauchfüßler, *pl.* (Gasteropoda). [mig.]

Сльмаковатий, *a.* schneckenför-

Сльмўж, *m.* s. Сльмак 1), *B.*

Сльмўжка, *f.* s. Сльмак 1); 2) Helicina, *B.*

Сльїна, *f.* Speichel, *m.*

Сльїнавец, *m.* Geifermaul, *n.* *Нар.*

Сльїнавий, *a.* Schleim absondernd, *B.*; sudelhaft, *Ф.* [schäumen.]

Сльїнити, *v. n.* bespeicheln, befeuern;

Сльїнка (-нька, *He.*). *f. dim.* s. Сльїна; сльїнку поликає der Mund wässert ihm, ist wässrig im Munde. [cheldrüse, *f.*

Сльїнниця, *f.* черєвна-, Bauchspeich-

Сльїнотїка, *f.* Speichelfluss, *m.* *Пол.*

Сльїня, *f.* К. I. 147. s. Сльїча.

Сльїнявий, *a.* mit Speichel bedeckt, +*M.*; der sich viel bespeit, unflätig ist.

Сльїти, *v. n.* berühmt sein.

Сльїх, *m.* Hören, *n.* нї сльїху за него es ist von ihm nichts zu hören.

Сльїхати, *v. n.* hören, vernehmen; нї сльїхом сльїхати, нї видом видати nichts zu hören nichts zu sehen.

Сльїчїв, *n.* *Te.* Wohlklang, *m.* Harmonie, *f.* [nehmbar.]

Сльїшно, *adv.* zu hören, hörbar, ver-

Сльївце, -вця, *n.* *dim.* Wörtchen, *n.*

I. Сльїд, *gen.* слодї, *m.* salziger Bach.

II. Сльїд, *gen.* слїдў, *m.* Spur, *f.* Fussstapfen, *m.* Fährte, *f.* в слїд, слїдїм, за слїдїм gleich hinterher, auf den Fussstapfen nach; як слїд folgerecht, wie sich's gebührt, ziemt; 2) — кўрячий, Herzgespann, *n.* Gemeiner Löwenschwanz, (Leonurus cardiaca).

Сльїдєць, -дця, *m.* III. 29. Forscher, Nachforscher, Nachspürer, *m.*

Сльїдїмий, *a.* der gesuchte.

Сльїдїтель, *m.* Späher, Kundschafter, Forscher, *m.* *B.* *Og.*

Сльїдїти, *v. a.* der Spur nachgehen, spähen, kundschaften, forschen; 2) *v. n.* Spuren hinter sich lassen (Фр.).

Сльїдїком, *adv.* s. Сльїдїм.

Сльїдкувати, *v. n.* folgen, на чїмось, der Spur nachgehen; 2) folgern.

Сльїдьма, *adv.* *V.* s. Сльїдїм.

Сльїдний, *a.* bemerklich, bemerkbar, erkennbar, kenntlich; *adv.* слїдно, deutlich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in die Augen fallend, auffallend; 2) folglich, *Le.* [Mathem.]

Сльїдник, *m.* Hinterglied, *n.* (in d.)

Сльїдована, *n.* Folgerung, *f.*

Сльїдователь, *m.* судовой — Untersuchungsrichter, *m.* *Ки.* [folglich, also.

Сльїдовательно, *adv.* III. I. 380.

- Слїдою, *adv.* Га. I. 11. s. Слїдом.
 Слїдствєнність, -ости, *f.* Лїр.
 Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, *n.*
 Слїдствó, *n.* Untersuchung, *f.* Ver-
 Слїдувати, *v. n.* folgen; — очїма
 хмáри den Lauf der Wolken mit den
 Augen verfolgen, *ОП.*
 Слїз, *m.* Fettmagen, *m.* Пар.
 Слїзний, *a.* Thränen-, -á зóваа Thrä-
 nendrüse, *f.* [ohen Thränen weinen.
 Слїзно, *adv.* -плáкати mit reichli-
 слїзобокій, *a.* triefäugig, *Пар.*
 Слїзотїк, *gen.* -оку, *m.* Thränenfi-
 stel, *f.* Пар.
 Слїй, *gen.* слóй, *m.* Maser, *n.* Пар.
 Слїкотá, *f.* s. Красотá, (*Фр.*).
 Слїмень, *m.* Art Schlange, *B.*
 Слїмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
 Слїнкї, *pl.* Salzbrunn, *m.*
 Слїп, *gen.* слóпá, *m.* grosse Falle,
 Bärenfalle, *f.* Wgr. VIII. s. Слупець (сло-).
 Слїпáви́й, *a.* etwas blind (кертáця).
 Слїпáк, *m.* Blinder, *m.*; 2) Blind-
 schleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3)
 Blindbremse, *f.* (Chrysops), *B.*; 4) § das
 Auge, *pl.* -кї, *pl.* слїпи.
 Слїпанка, *pl.* -анкї, *f.* s. Манївцї,
 Бездорж 2), Га. I. 255.
 Слїпати, *v. n.* mit Mühe, mit Noth
 schauen, sehen, -над чимóсь fortwäh-
 rend über etw. sitzen; in der Finster-
 nis tappen, im Finsteren etw. arbeiten,
 gehen etc. [пáк 1).
 Слїпáчйско, -чйще, *m.* aug. s. Слї-
 Слїпáчка, *f.* s. Слїпáк 2), *B.*
 Слїпень, *m.* -бїчий, Viehbremse,
f. (Tabanus bovinus), Пол. [ganz blind.
 Слїпéсенький, *a.* *dim.* s. Слїпїй,
 Слїпéць, *gen.* -пїя, *m.* Blinder, *m.*
 blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.*
 (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindmaus, *f.*
 (Spalax typhlus). [Bettler).
 Слїпéцкїй, *a.* der Слїпцї (blinde
 Слїпїй, *a.* blind; -óвад, *B.* Blind-
 bremse, *f.* (Chrysops); -á гáдина Blind-
 schleiche, *f.*
 Слїпїти, *v. a.* blind machen, blen-
 den, *M.*; 2) слїпїти, слїпувáти, *v. n.*
 mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw.
 tappen, suchen; blindlings gehen, ver-
 blendet sein, *H.* 213.
 Слїпїцею, *adv.* *H.* 55. blindlings.
 Слїпмá, *adv.* *H.* 55. blindlings.
 Слїпнути, *v. n.* blind werden, er-
 blinden.
 Слїпóтá, *f.* Blindheit, *f.* -курáча 1)
 Funkseln vor den Augen; 2) Bienensaug, *m.*
 Tauhnessel, *f.* (Lamium maculatum) Вол.
 Слїпохїтра, Ч. VI. 220.
 Слїпувáне, *n.* Verblendung, *f.* К.
 Слїпувáти, *v. n.* Зап. I. 320. s.
 Слїпїти 2). [sops), *B.*
 Слїпун, *m.* Blindbremse, *f.* (Chry-
 Слїпундра, *f.* s. Слїпўха 2), *B.*
 Слїпўха, *f.* Blödauge, *n.* Пар.; 2)
 Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*
 Слїпўчий, *a.* blinding, *См.*
 Слїпцем, *adv.* ВВ. blindlings, blind.
 Слїпцўля, *f.* §. Blinde, *f.*
 Слїпцўн, *m.* §. s. Слїпáк.
 Слїти ся, *P.* I. 180. молодїй хлїб
 слїв ся в печї?
 Слїтно, *adv.* regnerisch.
 Слїчка, *f.* Band, *n.* s. Стяжка, *B.*
 Слобїдка, *f.* *dim.* s. Слободá.
 Слобїдко, слобїдно, *adv.* lose, frei.
 Слободá, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut,
n. ein Bauerngut, das von Frohnen u.
 Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist,
 das freieigene Gut; Dorf, *n.* Vorstadt,
f. s. Свободá. [Слободá 2), Freibauer, *m.*
 Слободжанїн, *m.* Insasse einer
 Слободїти, (-джў, -дїш), *v. a.*
 nachlassen, freilassen.
 Слободвий, *a.* s. Свобїдний, *Зак.*
 Слободский, (-бїдский), *a.* -а
 Україна = губернїй харківска, кўрсь-
 ка u. Воронїжска, wohin die leibei-
 genen Bauern flohen u. sich als Frei-
 bauer ansiedelten.
 Слободя́н, *m.* freigelassener Ein-
 wohner einer слободá 2).
 Слободжáньский, *a.* -кї товáри
 Colonialwaaren, *pl.* Пар.
 Слобонїти, *v. a.* schwächen, nach-
 lassen; befreien, entführen.
 Слова́к, *m.* Slovake, *m.*
 Слова́р, *m.* Wörterbuch, Lexikon, *n.*
 Слова́рець, -рця, *m.* *dim.* s. Сло-
 ва́р, kleines Wörterbuch.
 Слова́рний, *a.* Гол. lexikalisch.
 Словенїка, *f.* das Slavische, *Тор.*
 Словєсний, *a.* literarisch, sprach-
 lich, *C.* I. 128; 2) beredt.
 Словєсник, *m.* Schriftsteller, *m.* + *B.*
 Словєсно, *adv.* *Me.* 453. *P.* ч. 97.

beredt.

Словѣсность, *f.* Literatur, *f.*Словѣць, *m.* C-falter, *m.* (Vanessa C. album), *B.*Слѣвини, *pl.* Га. I. 8. Пр. III. 270. Zusage, Jawort seitens der geworbenen Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer Eltern dem Freier u. seinem Стáроста gegeben.Словѣнка, *f.* *dim.* s. Слѣвцѣ, *Зг.*Словѣти, *v. a.* Кн. -назвищем mit dem Namen bezeichnen.Слѣвит, *m.* Ч. V. 18. клѣкати когось на слѣвит zum Gespräch; s. Слѣвит, 47. 83.Слѣвний, *a.* worthaltend.Слѣвник, *m.* s. Слѣвáp.Слѣвникáр, *m.* Lexikograph, *m.*Слѣвниця, *f.* (kleines) Wörterbuch, *n.*Слѣвно, словнісенько, *adv.* *B.* ganz eben so.Слѣво, *pl.* слѣвá, *n.* Wort, *n.*; eine Rede; красне слово *gen.* *pl.* краснѣ слѣвá schöne Worte, Schmeicheleien, *pl.*; слово колюче, кусливе Stichelei, *f.*; дáти слѣво Wort geben, versichern; держáти слѣво Wort halten, стáрчити ся в слѣвѣ sein Wort halten; слѣво в слѣво Wort für Wort, wörtlich, genau, eben so; 2) Name des Buchstabens C.Слововѣводи, *pl.* Wortetymologie, *H.* Wortbildung, *f.* *Пар.* [Пар.Слововáченя, *n.* Nomenclatur, *f.*Словолáд, *m.* Syntax, *f.* *Пар.*Словолѣтня, *f.* Schriftgiesserei, *f.* *H.* VI. [stellung, *f.* *Пар.*Словосклáд, *m.* Wortfügung, Wort-Sловосклáданя, *n.* Wortzusammensetzungen, *pl.* *ОП.*Словотвѣр, *gen.* -твѣру, *m.* Wortbildung, *f.* *Пар.*Слѣвцѣ, -вця, *n.* *dim.* s. Слѣвцѣ.Слѣвák, *m.* *Гол.* s. Слѣвák.Слог, *gen.* слѣга, *m.* Sylbe, *f.*; Schreibart, *f.* Stil, *m.*Слѣвáтий, *a.* maserig.Слѣвá, *f.* s. Слѣзá.Слѣзáвити, *v. n.* thränen, thauen.Слѣзá, *m.* s. Слѣзá.Слѣзá, *f.* s. Слѣзá.Слѣзáвий, *a.* Thränen-. *B.*Слѣйтѣий, *a.* schiefrig, *Пол.*

Слѣйти ся, sich blättern.

Слѣй, *g.* слѣя, *m.* Schicht, Lage, *f.* Flötz, *m.*; 2) Napf, *m.*Слѣквa, *f.* Waldschnepfe, *f.*Слѣнь, *gen.* слѣня, *m.* Elephant, *m.*; 2) Waldschnepfe, *f.* (Scolorax rusticola), *B.*Слѣнѣвий, *a.* Elephanten-, -а кість Elfenbein, *n.*Слѣник орішинець, *m.* Nussbohrer, *m.* (Balanus nucum), *Пол.*Слѣнѣти, *v. a.* s. Приспáти.Слѣнѣкa, *f.* *B.* s. Слѣнь 2).Слѣновѣць, -івця, *m.* великоовѣщний, grossfrüchtiger Elephantenbaum, (Elephantusia macrocarpa).Слѣновѣий, *a.* s. Слѣнѣвий.Слѣнѣти ся, *Ко.* 9. obdachlos umherirren, streichen, s. Тѣнѣти ся.Слѣпѣць, -пця, *m.* Falle, *f.*; 2) Nussknacker, *m.*Слѣсть, *f.* *К.* *Пс.* 10. ? [ternung.Слѣтá, *f.* Regenwetter, *n.* nasse Wit-Слѣтáвѣць, -вця, *m.* s. Слѣзák, *B.*Слѣтáвий, *a.* regnerisch.Слѣтáти, *v. n.* слѣтá слѣтáла vom Regenwetter.Слѣтáще, *n.* *aug.* s. Слѣтá.Слѣя, *f.* Wolken und den Mond.Слѣгá, *c.* Diener, *m.* Dienerin, *f.*Слѣгáня, *f.* Dienerin, Magd, *f.* *См.*Слѣговати, (-гув-), *v. n.* *АД.* I. 112. *Кн.* *См.* dienen, dienstbar sein.Слѣгѣвниця, *f.* *Др.* s. Слѣжниця.Слѣдвa, *f.* Felsen, Stalaktit, *m.*Слѣжáлецъ, -лця, *m.* *У.* s. Слѣгá.Слѣжáлий, *a.* (*subst. m.*) *Ф.* s. Слѣга.Слѣжáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stubenmädchen, *n.*Слѣжáщий, *a.* -хлѣб, *Ч.* V. 1020 dh Dienst erworben, Dienstbrod, *n.*; слѣжáщий, *subst. m.* -ща, *f.* Diener, *m.* -in, *f.*Слѣжáба, *f.* Dienst, *m.* -Бжá der Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hoohamt, *n.* [vilismus, *m.*Слѣжбáваня, *n.* *У.* Dienst, Ser-Слѣжбáвѣ, *n.* Messgeld, *n.* *Пар.*Слѣжбáвий, *a.* Dienst; Mess-.Слѣжбáвник, *m.* Officiant, *m.* *Пар.*Слѣжбáнѣкa, (-бонѣтя, *Гол.* III. 35.), *f.* *dim.* s. Слѣжбá.Слѣжѣбка, *f.* *У.* s. Слѣжбá Бжá; 2) *К.* II. 49. s. Слѣжниця.

- Службний, *a.* Dienst, *ВВ.*
 Службник, *m.* К. Diener, *m.*; 2) Messbuch, Ritual, *n.*
 Службність, -ости, *f.* Dienst, *m.*
 Службочка, *f.* Ч. V. 893. *s.* Служниця.
 Служениця, *f.* *s.* Служниця.
 Служенька, *f.* *dim.* АД. I. 1. *s.*
 Службонька, Служба.
 Служитель, *m.* АД. II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, *m.* -тайни Verwalter des Sacramentes, Priester, *m.* [ferin, *f.* К. Priesterin, *f.* Шу.
 Служителька, *f.* Dienerin, Hel-
 Служити, *v.* *n.* dienen; -службу Божу den Gottesdienst verrichten; 2) zusagen (-здоровю).
 Служка, *s.* Diener, *m.* -in, *f.* M. I. 77.
 Служний, *a.* dienend, Dienst-
 Служник, *m.* В. КУ. См. Diener, Knecht, *m.* [magd, *f.*
 Служниця, *f.* Dienerin, Dienst-
 Слуква́, *f.* Brachvogel, *m.* (Numenius arquatus), *B.*
 Слуп, *m.* Säule, *f.* Pfeiler, *m.*; * *etw.* unbewegliches, Starren, Erstarren, *n.* стоїть як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; бчи в слуп starr, stier, *s.* Стовл.
 Слупец, (-ць), -пця, *m.* Streif, *m.* *adj.* слупцевий, Streifen-, Га. I. 255.
 Слупова́ти, *v.* *a.* Гол. III. 271 an den Pfahl binden. [48. 347.
 Слупчик, *m.* *s.* Стівчик Кол. I.
 Слута́, *f.* Lähmung eines Gliedes.
 Слуті́й, слуті́вий, *a.* partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.
 Слух, *gen.* -уху, *m.* Gehörsinn, *m.* Hörkraft, *f.* Gehör, *n.*; 2) Gerücht, *n.* Rumor, *m.*
 Слухавка, *f.* Hörrohr, *n.*
 Слухальня, *f.* Hörsaal, *m.*
 Слухало, *m.* P. II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat. [liotis), *B.*
 Слуха́ня, *f.* Seeohrschnecke, *f.* (На-
 Слуха́тель, *m.* Hörer, *m.*
 Слухати, *v.* *n.* hören, anhören, zu hören, horchen; 2) gehorchen, gehorsam sein, ко́бсь. [f. Hörerin, *f.*
 Слуха́ч, *m.* Hörer, Zuhörer, *m.* -хачка,
 Слухли́вий, *a.* *s.* Слухв́ний.
 Слухли́вість, -ости, *f.* Lenksam-

keit, *f.*[*s.* Слухв́ний.Слухм́ний, *a.* Ос. (61) VIII. 17.Слухн́вий, *a.* *s.* Слухв́ний.Слухн́ненько, *adv.* *dim.* ganz gehorsam. [lenksam; * biegsam.Слухн́ний, *a.* gehorsam, folgsam,Слухо́вий, *a.* Gehör, *B.* -прóвд Gehörgang, *m.* -е орудіе Gehörorgan, *n.*Слухв́ний, *a.* Ос. (61) III. 14. *s.* Слухв́ний.Слұ́чáй, *m.* Vorfall, *m.* Begebenheit, *f.*; Gelegenheit, *f.* про случáй für den Fall, für jeden Fall.Слұ́чáйний, *a.* zufällig; gelegentlich; *adv.* -но, zufällig. [heit, *f.*Слұ́чáйність, -ости, *f.* Gelegen-Слұ́чáти ся, случáти ся, sich ereignen, sich treffen, vorfallen, *s.* Лу-

чáти ся. [Zeit, passende Gelegenheit.

Слұ́чний, *a.* -час rechte, richtigeСлушáтель, *m.* *s.* Слушáтель.Слушáти, *v.* *n.* АД. I. 35. *s.* Слухати.Слуш́ний, *a.* anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -час *s.* Слұ́чний; *adv.* слушно —.Слуш́ник, *m.* Vasall, *m.* -вця, *f.* -in, *f.* Пар. [Пар.Слуш́ніцтво, *n.* Vasallenthum, *n.*Слуш́ність, (-ость), -ости, *f.* Recht,*n.* Gerechtigkeit, *f.*Слу́я, *f.* Ader, *f.* (im Bergwerke) Пар.Слю́б, *m.* Trauung, *f.* Gelübde, *n.*Слю́бїти, *v.* *a.* Б. *s.* Слюбовáти.Слю́бний, *a.* ehelich; — з ким ehelich verbunden.Слю́бовáти, (-увáти), *v.* *a.* geloben; — ся за ко́бсь = заручіти ся з кимо́сь.Слю́га, слуга́нця, *f.* *s.* Пересв́г.Слю́бвий, *a.* Шу. Glimmer.Слю́з, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *B.*Слю́за, *f.* Schleusse, *f.* *s.* Шлю́за.Слю́зá, *f.* H. 253. *s.* Слі́зз.Слю́сар, *m.* Schlosser, *m.*Слю́сарка, *f.* Schlosserhandwerk, *n.*; 2) слю́сарка, Schlossersgattin, *f.*Слю́сарний, *a.* Schlosser.Сля́зак, *m.* Schlesier, *m.*Смаг, *m.* смагá, *f.* лен був насмагý, *s.* Смагнути rösten.Смагá, *f.* Streif, Streifen, *m.*Смаглі́вий, *a.* schwarzbräunlich,

gebräunt, ein wenig braun.

Смагнути, *v. a.* rösten; 2) *v. n.* vom einmaligen peitschen, züchtigen.

Смажати, *v. a.* bestreichen, *s. Помастити.* [schmort, in Butter gebacken.

Смажений, *a.* gebraten, geröstet, ge-
Смаженіна, *f.* das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.

Смажениця, *f.* Eierkuchen, *m. B.*
Смажити, *v. a.* prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сонці).

Смажний, *a.* brennend, heiss; 2) abgebrannt, *s. Суалений;* 3) abgehärmt, entkräftet.

Смак, *m.* Geschmack, *m;* Gefallen, *n.*
Смакій, *m. s.* Смакун.

Смаковий, *a.* Gewürz, *Под.*

Смаковитий, *a.* schmackhaft; geschmackvoll.

Смакота, *f.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Смакоти, *pl.* Leckerbissen, *pl.* Naschwerk, *n.*

Смакувати, *v. a.* щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; *v. n.* (смакує щось) wohlschmecken.

Смакун, *m.* Leckermaul, *n.* Feinschmecker, *m.*

Смалевий, *a. s.* Смагливий.

Смалець, -цю, *m.* Schmalz, *m.*

Смалити, (-лю, -ліш), *v. a.* an-
brennen, sengen; 2) * schlagen.

І. Смалкий, *a.* schmierig.

ІІ. Смалкий, *a.* brennend heiss.

Смалцуга, *f.* Pech, Harz, *n. Зак.*

Смалівий, *a. s.* Смагливий.

Смалятина, *f.* Geruch von etw. Verbranntem, *He. s.* Палятина.

Смарзель, *m. s.* Сморг, *Вол.*

Смаркати, *v. a.* ніс *u.* — ся sich schnäuzen. [s. d. f.

Смаркати *a.* unflüchtig, beschmutzt;
Смаркач, *m.* Rotzbube, Rotzlöffel, *m;* -ачка, *f.* rotziges Mädchen; 2) *kleines Talglicht.

Смарколіза, *m. s. d. v.*

Смаркотина, *f.* Rotz, Schleim, *m.* (in der Nase).

Смаркуля, *f.* rotziges Mädchen.

Смаровати, *v. a. s.* Смарувати.

Смаровіло, *n.* Schmiere, *f.*

Смаровіа, (-вѡа), *gen.* -вѡа, (сма-
ровѡа), *m.* Wagenschmierer, *m;* * un-

flüthiger Mensch; 2) Pfuscher, *m.*

Смарок, *pl.* -арки, смарклі, *pl.* *s.* Смаркотина. [ren; bestreichen.

Смарувати, (-овати), *v. a.* schmies-
Смачний, *a.* schmackhaft, wohl-
schmeckend; *adv.* -но — —.

Смерд, *m.* † Leibeigener; gemeiner
Mann, *m;* 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa), *B.*

Смердіти, *v. n.* übel riechen, stinken.

Смердѡга, *f.* *Кв.* Gestank, *m.*

Смердюх, *m.* Stänker, *m;* 2) Land-
wanze, *f.* (Geocoris), *B.*

Смердючий, *a. s. d. f.* [kend.

Смердічий, *a.* übel riechend, stin-

Смерека, *f.* Fichte, *f.* (Abies exoelsa).

Смерековий, *a.* Fichten-

Смеречина, *f.* Fichtenwald, *m.*

Смеречнюк, *m.* Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator), *B.*

Смерк, *m.* Ч. I. 1, 88, Abenddämern, *m;* Abenddämmerung, *f.* смерком *adv.* abends.

Смеркане, *n.* Abenddämmerung, *f.*

Смеркати ся, *impers.* смеркās ся, (смеркло ся), es dämmert, es wird dunkel.

Смеркло, *n. s.* Смерк, *Зак.* [(Фр.).

Смеркнути, *v. n. s.* Смеркати ся,

Смерть, *f.* Tod, *m.* на смерть, смерть,

adv. ganz *u.* gar, на смерть о чім за-

бути; *P. II.* 77. панови смерть захо-

тілось напитъ ся = п. страх, дуже
з. н. gar sehr.

Смертельний, *a.* sterblich; 2)
tödlich, Tod bringend, Todes-.

Смертельник, *m.* Wasserschie-
ling, Giftwütherich, *m.* (Cicuta virosa), *Вол.*

Смертельність, -ости, *f.* Sterb-
lichkeit, *f.*

Смертєнний, *a.* tödlich, *Под.*

Смертєнність, -ости, *f.* *Под.* Sterb-
lichkeit, Mortalität, *f.* [Todes-, *Кв.* 176.

Смертний, *a.* sterblich; 2) tödlich,

Смертник, *m.* Фр. der Sterbliche.

Смертність, -ости, *f.* Sterblich-
keit, *f.* [todkrank.

Смертнохорій, *a.* sterbenskrank,

Смертовій, *a.* tödlich, *См.*

Смертодавєць, -вця, *m.* — Бог,
als Spender des Todes, *См.*

Смертобєсний, *a.* todbringend, *Лір.*

Смертоубійство, *n.* Todschlag,
Mord, *m.* С. II. 173.

Смертүшки, *pl. H. 47.* с. Смерть, Reimwort zu Жартүшки.

Смертяній, *a. Todes-, K.*

Сметана, *f. Rahm, Milchrahm, m.*

Сметанник, *m. Odermennig, m. (Agrimonia eupatoria).* [ris), *B.*

Смиа, *m. Läusekraut, n. (Pedicula-*

Смик, *m. Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlagers; 3) pl. смійки, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смійки von feisten, glatten, starken Pferden.*

Смик, *int. ripps rapps!*

Смійкавка, *f. Riedgras, n. (Carex), B.*

Смיקавцеватий, *a. pl. -i, Seggen, Halbgräser, pl. (Cyperaceae), B.*

I. Смійкати, смійкнути, *v. a. reisen, rufen, zerren.*

II. Смійкнүти, смікати, *gr. v. n. P. I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.*

Смирєнний, *a. K. s. Смірний.*

Смирєнність, *f. s. Смірність.*

Смиреномүдрость, *-и, f. U. Demuth, Bescheidenheit, f. [ger, m.*

Смиритель, *m. Bewinger, Besie-*

Смирійти, *v. a. demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.*

Смирлівий, *a. KU. s. d. f.*

Смірний, *a. demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.*

Смірність, *-ости, f. Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, f.*

Смирнотá, *f. K. Ks. I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, f.*

Смитана, смитанник, *s. Сметана, сметанник.*

Смичай, *m. (чорноголовий), Сб. I. 316. e. Art ungeniessbaren Grasses.*

Смічіль, *f. siebenjährige Schlange.*

Смічок, *m. dim. gen. -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, m.*

Смишлений, *a. Ос. (61) VII. 13. klug, weise, geistreich.* [phus), *B.*

Смівка, *f. Schwebfliege, f. (Syr-*

Смідь, *f. Moos, m.*

Смідоватий, *a. -грунт moosige unbrauchbare Wiese (Ф.).*

Сміжний, *a. D. c. 175. grenzend.*

Сміїни, *pl. Hochzeitsschmaus nach der Trauung, m. Зап. II. 511.*

Смілєць, *-лця, m. T. Wagehals,*

m. dreister, verwegener Mensch.

Сьмілївець, *-вця, m. Коб. T. s. d. v.*

Сьміливий, *a. muthig, kühn, ver-*

wegen; frei; *adv. -во, — —.*

Сьміливість, *(-ость), -ости, f. Kühnheit, Verwegenheit, Vermessenheit; Freiheit, f. [ливий, Сьміливість.*

Сьмілий, *a. Сьміість, f. s. Сьмі-*

Сьміліти, *v. n. Ру. sich ermuthigen.*

Смілка, *f. M. I. 157. Pechnelke, Pechblume, f.*

Смілкій, *a. klebrig-fett. [лá). II. n. 27.*

Смільний, *a. schwärzend (wie Смо-*

Смільниця, *f. Kien, Kienholz, n. B.*

Смільність, *f. s. Сьміливість.*

Смілók, *m. s. d. f.*

Смільчák, *m. verwegener, tollkühner Mensch, M. Ko. 178. Wagehals, m.*

Смілївий, *a. s. Сьміливий, См.*

Сміїти, *v. n. sich unterstehen, sich erkühnen.*

Смітє, *(-á), n. Kehrlicht, Mist, m.*

Смітїще, *n. aug. s. d. v.*

Смітїти, *v. n. einen Ort verunreinigen (mit Kehrlicht, Unflath).*

Смітнік, *m. Kehrlichthaufen, -winkel, m. Gemülle, n.*

Смітнівá, *f. Abfälle, pl. s. Смітє.*

Смітниця, *f. Ч. III. 137.*

Смітїюх, *m. s. Посмітїюх, B.*

Смітїчко, *n. dim. s. Смітє.*

Сміх, *gen. -ху, m. Gelächter, n. Lachen, n. на сміх zum Lachen, zum Spott, zum Possen; менє сміх зберáє, здіймáє, берє ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; сміх лóдем казáти das ist lächerlich; сміх собі з когóсь робїти jmdn verspotten, mit jmdm Spott treiben; сміх з сéбе робїти sich dem Gelächter preisgeben; не до сміху теєр jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.*

Сміхá, *f. Gelächter, n. (Фр.).*

Сміхонáнець, *(-áлець), -нця, m. Lachvogel, lustiger Spassvogel, Possen-*

reisser, *m.*

Сміховáнка, *f. B. Humoreske, f.*

Сміховáнный, *a. scherzhaft, lustig, lächerlich, spasshaft, witzig.*

Сміхóвище, *n. Gelächter, n. Spott, m.; 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.*

Сміхоплід, *gen. -óду, m. Spott-*

geburt, *f. Фр.*

Смѣхун, *m.* Spassmacher, Possenreisser, Lacher, *m.* Зап.

Смѣхучий, *a.* lachend, lustig, ВБ.

Смѣшки. *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Spässe, Кч. 112. Humoresken, *pl.*

Смѣшковій, *a.* s. Підхмільний. Смѣшкувати, *v. a.* когб jmdn auslachen.

Смѣшливий, *a.* lachenregend, lächerlich, komisch, drollig, Кч. 21. Пол.; lustig, М. II. 11.

Смѣшбк, *gen.* -шкѧ, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m.*; 2) Ф. s. Усьмѣшка.

Смѣіюн, *m.* Н. 249. s. Смѣшбк 1). І. Смѣіяти, *v. n.* = смѣти, wagen.

ІІ. Смѣіяти ся, lachen; -з когб, кому (Кв. I. 180) jmdn auslachen, ver-lachen, verspotten. [dich! (Фр.).

Смо! смо! *interj.* -ва тебе, pfui über Smovж, смбвжик, *m.* Spechtmei-se, *f.* (Sitta europaea), В.

Смок, *m.* Pumpe, *f.*; 2) Drache, *m.*

Смбкавка, *f.* Röhre, *f.* Пу.

Смбква, *f.* -шовква, Weisser Maul-berbaum, (Morus alba).

Смоквіня, *f.* s. Брескіня.

Смоковніця, *f.* Gemeiner Feigen-baum, (Ficus carica), Вол.

Смбктальце, -ця, *n.* s. Сісальце.

Смоктати, *v. a.* saugen.

Смоль, *f.* s. d. f.

Смолѧ, *f.* Pech, Harz, *n.*

Смбле -смо! *int.* schau nur schau! (сбле -со!).

Смолѣньске, *n.* Stadt Smolensk.

Смоінець, -нця, *m.* Pechstein, *m.*

Смоістий, *a.* harzig.

Смоіти, *v. a.* theeren, pichen; schmieren. [күрять (Литвіни)?

Смолька, *f.* С. II. 197. смбльки

Смольний, *a.* s. Смоловій.

Смольнік, *m.* Smuster, *m.*

Смольніця, *f.* s. Смільніця.

Смоловій, *a.* Ч. III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*

Смоловіти, *v. a.* Гол. III. 427?

Смолоскіп, *m.* смолоскіпа, *f.* Pechfackel, *f.* Ф. [(Pissodes), В.

Смоліх, *m.* Nadelholzrüsselkäfer, *m.*

Смолік, *m.* Kienholz, *n.*

Смоляний, *a.* harzig, Щог.

Смоляністий, *a.* Pech-.

Смоляніця, *f.* Pechfackel, *f.* Ф.

Смолянка, *f.* В. s. Мазанка 2); 2) s. Смїлка, В.

Смоляр, *m.* Theerbrenner, *m.* Пар.

Смолярня, *f.* Theebrennerei, -hütte, *f.* Пар.

Смолястий, *a.* harzhaltig, harzig.

Сморж, сморжій, *m.* Speisemor-chel, (Morchella esculenta); 2) — вло-вонний, stinkende Giftmorchel, Hexen-ei, *n.* (Phallus impudicus), Вол.

Сморід, -рбду, *m.* s. Спрід.

Сморклївець, -вця, *m.* Grün-schnabel, *m.* [Смарований.

Сморбватий, *a.* geschmiert, *s.*

Сморбод, *m.* К. s. Спрід.

Смородѣнь, -дній, *m.* e. Art Pflze.

Смородѣць, -дця, *m.* Гн. 73. Am-moniak, *n.* [m. Johannisbeere, *f.* Вол.

Сморбдина, *f.* Johannisbeerstrauch

Сморбднїк, *m.* Pflanzung der Смо-родїна, Ч. V. 702.

Сморобчок, -чка, *m.* s. d. v.

Смородіх, *m.* Albeere, Gichtbee-re, *f.* (Ribes nigrum); 2) Feldwanze, *f.* (Cimex), В. [tische Lage, Ф.

Смотолока, *f.* Katarrh, *m.*; * kri-

Смотріти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.

Смочїдереv драковѣць, *m.* В. Dra-chenbaum, *m.* (Dracaena draco).

Смочїль, *f.* В. s. Смок.

Смочбк, -чка, *m.* Saugheber, *m.* Пол.

Спрід, *gen.* смрбду, *m.* Gestank, *m.*

Спрбдити, (-джу, -диш), *v. n.* stänken, pfarzen.

Смуг, *m.* см҃га, *f.* Streifen, Strich, *m.*

Смуглївий, *a.* brunett; сму-глївка, *sbst. f.* Brunette, *f.*

См҃глий, *a.* braun, bräunlich.

См҃глість, -ости, *f.* schwarzbrau-ne, bräunliche Farbe.

Смуглївий, *a.* He. gebräunt, *s.*

Смаглївий, Смуглївий.

Смугувати, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, К.

Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*

Смужїлка, *f.* schmaler Streifen, -землі ein schmales Grundstück, (Фр.).

См҃жка, *f.* dim. s. Смуг, He.

Смужкастий, *a.* s. Пасмугова-ний, gestreift, mit Streifen.

- Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
 Смуклий, *a.* schlank.
 Смукликастий, *a.* gestreift.
 Смұрий, *a.* trübe.
 Смурнұти, *v. a.* draufschlagen.
 Смұта, *f. s.* Смұток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
 Смұтїти, (смұчу, смұтїш), *v. a.* bekümmern, traurig machen; — ся sich betrüben. [*n. KС. (82) IV. 497.*
 Смұтїсть, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh,
 Смұткóвий, *a.* é вóранї Traueranzug, *m.* -kleid, *n. См.*
 Смұткувати, *v. n. u.* — ся, *M. II. 10.* missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, *s.* Смұтїти ся.
 Смұтлївий, *a.* *Зан. B. I. 28.* kummervoll, höchst traurig. [*gen.*
 Смұтнїй, *a.* traurig, niedergeschlagen.
 Смұтнїти, *v. n.* trauriger werden.
 Смұтовати, *v. n. s.* Смұтувати.
 Смұток, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübniß, *f.* [*s. Смұтїсть.*
 Смұтость, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.*
 Смұтувати, *v. n. M. II. 121. Ч. V. 583. u.* — ся *Зан. B. I. 32.* sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
 Смұтчий, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
 Смух, *m. АД. I 262. Гр. s.* Смұшок; Pelz, *n.*
 Смұчий, *a.* *Гол. III. 362?*
 Смұш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
 Смұшéвий, *a.* aus Смұш.
 Смұшити, *v. a.* scheeren.
 Смұшок, -шка, *m.* Lammfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch. [*дати.*
 Снавидати, *v. n. Кч. 150. s.* Снови-Снагá, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f. Кв.* [*weisse Rost.*
 Снадъ, *f. Ф. Поез. (62). 127.* der Снадний, *a.* leicht; nachgebend; freigebig.
 Снадно, *adv.* leicht, bequem.
 Снадоб, -би, *f. Ос. (61) VIII. 90. s.* Надїба. [*Знадобїти &.*
 Снадобїти, снадоблїти, *v. a. s.*
 Снажно, *adv. II. 194.* mit Kraftaufwand, angestrengt.
 Снаряд, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n. Ил. Werkzeug, n.*
 Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n. pl.* -тá Mechanismus, *m.* Geráth, *n.*; 2) Ахе, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe, *n.*; 4) *Wgr. Grundriss, m. s.* Знак.
 Снастїна, *f. См.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geráth, *n.*
 Снатъ, *adv.* vielleicht, wohl.
 Снїгир звичáйвий, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (*Fringilla pyrrhala*), *Пол.*
 Снїдень, -дня, *m. Пр. V. 365.*
 Снїдїти, *v. n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
 Снитъ, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (*Aegopodium podagrarium*), *Пар.*
 Снїти ся, träumen.
 Снїтка, *f. s.* Снитъ.
 Снїток, снїток, -тку, *m.* Aehrenfisch, *m.* (*Atherina*), *B.*
 Снїцар, *m.* Bildhauer, *m.*
 Снїцáрский, *a.* Bildhauer-.
 Снїцáрство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
 Снїця, *f. gew. pl.* снїцї, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
 Снїщэ, *n. aug. zu Сон:* böser Traum, Traumbild, *n. Ко. 123. 147.*
 Снїяти, *v. n. s.* Снїти. *Кол. I. 102. 232.*
 Снївнїця, *f. Ч. VII. 411.* Pföcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
 Снїг, *gen. снїгу, m.* Schnee, *m.*
 Снїговéрхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
 Снїговїй, *a.* schneeig, Schnee-.
 Снїгóвїця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Снїговїйниця, *f. s. d. v.*
 Снїговобїлий, *a.* schneeweiss, *Ис.*
 Снїгокрáсок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (*Protococcus nivalis*).
 Снїголóб, *m. B. s.* Снїгұр 1).
 Снїгомóрка, *f.* Boreus, *B.*
 Снїгоцьвїт, *m. B.* weisse Lilie, (*Lilium candidum*).
 Снїгұр, *d.* -урецъ, *m.* Schneeammer, *m.* (*Emberiza nivalis*), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (*Fringilla pyrrhala*), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (*Anemone nemorosa*), *B.*
 Снїгұрка, *f. B. s.* Снїгұр 3).
 Снїгұрниця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Снїдáнэ, (-анне), *n.* Frühstück, *n.*
 Снїдáнок, -нку, *m. s. d. v.*
 Снїдати, *v. n.* das Frühstück einnehmen, frühstücken.
 Снїдовецъ, -вцá, *m.* крилáстий, geflügelte Yamswurzel od. Igarne, (*Dioscorea alata*).

Сні́док жовтий, *m.* Gelber Milchstern, (*Ornithogalum luteum*), *Вол.*
 Сні́женця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Сні́жина, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklümpchen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
 Сні́жинковáтий, *a.* schneeartig,
 Сні́жистий, *a.* Schnee-.
 Сні́жйща, *pl.* tiefe Schneefelder, *КУ.*
 I. Сні́жка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f.* *Ст.* Schneekoppe, *f.* *Це.*
 II. Сні́жка, *f.* Fünffeder, *m.* (*Pterophorus Pentadaktylus*), *B.*
 Сні́жний, *a.* Schnee-. [*tharis*], *B.*
 Сні́жнік, *m.* Weichkäfer, *m.* (Can-
 Сні́жняний, *a.* schneelig, *Ст.*
 Сні́з, *gen.* сні́за, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
 Сні́зка, (сні́жка), *f.* s. Заво́за.
 Сні́в, *gen.* сні́в, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
 Сні́вк, (сні́в-), -пка, *m.* *dim.* s. d. v.
 kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
 Сні́ський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
 Сні́т, *gen.* сні́га, *m.* Klotz, *m.* *B.*
 Сні́ть, *f.* *g.* -ти, Getreidebrand, *m.*
 (*Uredo segetum*).
 Сні́та́, *f.* *V.* s. d. v. [des.
 Сні́те́за, *f.* Art Werkzeug des Schmie-
 Сні́тйй, *m.* s. Сні́ть.
 Сні́тйстий, *a.* Brand-, brandig.
 Сні́тйти ся, сні́та́ — der Brand,
 der Moder breitet sich aus, s. Заєні́-
 тйти ся.
 Сні́тиця, *f.* *pl.* -ці, Getreidebrand,
m. (*Uredo segetum*), *B.* s. Голо́вна 3).
 Сні́тйй, *m.* s. Сні́ть, *B.*
 Сні́тува́ти, *v.* *a.* Holz fallen.
 I. Сні́чний, сні́шний, *a.* von
 gestern abends, gestrig.
 II. Сні́шний, *a.* essbar, geniessbar.
 Сні́яти, *v.* *n.* *Wgr.* XI. *Ф.* s. Сні́яти,
 Бли́щати.
 Сно́блівий, *a.* weich, sanft.
 Сно́вадь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spul-
 rad, *n.* s. Ові́дла.
 Сно́ва́лка, *f.* Weberweife, *f.*
 Сно́ва́льниця, *f.* s. d. v.
 Сно́вало, *n.* s. Сно́вадь.
 Сно́вати, (снуб-, снубй, снубй),
v. *a.* weifen, aufspulen; weben; — ся
 sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln,
 irren, *Кв.* II. 252. *vorhaben.
 Сно́вець, -вця, *m.* Gemeine Milben-
 spinne, (*Tetranychus Telarius*), *B.*
 Сно́ві́га, *f.* Gewitterfliege, *f.* [An-

thomyia (meteorica)], *B.*
 Сно́віга́ти, *v.* *n.* s. Сно́віда́ги.
 Сно́ві́д, *m.* *Зар.* Traumbild, *n.* Gau-
 kelgestalt, *f.* [wandler, *m.*; 2] s. Ві́дміна.
 Сно́ві́да, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-
 Сно́віда́ти, *v.* *n.* wie ein Nacht-
 wandler, wie im Schläfe, unbewusst
 irren, *Кв.* 150; — ся (*Фр.*).
 Сно́ві́де, *n.* *ВВ.* Traumgesicht, *n.*
 Сно́ві́діне, *n.* *Ф.* s. d. v.
 Сно́ві́дний, *a.* im Schattenbilde,
К. -а ма́ра, Traumgebild, *n.* *Вар.*
 Сно́ві́дність, -ости, *f.* *К.* Traum-
 gesicht, *n.*
 Сно́ві́дс, *n.* *Ст.* Traum, *m.*
 Сно́ві́йко, *m.* Traumgott als Mär-
 chenerzähler, der „Sandmann“, *Ст.*
 Сно́га́да, *m.* Traumdeuter, *m.* *Кл.*
 Сно́за, *f.* s. Сні́з; 2) З́пясть.
 Сно́звий, *a.* -флий Stäbchenbeute, *f.*
 Сно́зві́кй *pl.* Gabel zu Garben, (*Фр.*).
 Сно́зк, *gen.* сні́ка, *m.* *Ус.* Сні́зк.
 Сно́пчик, *m.* Bündel, *n.* *М.* III. 127.
 Сно́та, *f.* *Ч.* IV. 447. сно́ток, *m.*
 451. Jungferntugend, *f.* [ferndes Mittel.
 Сно́тві́р, *gen.* -бру, *m.* *К.* einschlä-
 Сно́ха, *f.* *Пар.* s. Сно́ва́.
 Сно́чи, *adv.* gestern (abends), *B.*
 Сно́ва́длі, *pl.* aufgewundene Spu-
 len für den Webstuhl fertig gestellt.
 Сно́ва́льниця, *f.* eine die haspelt;
 2) s. Сно́ва́лка.
 Сно́ва́ти, *v.* *a.* s. Сно́ва́ти.
 Сно́рово́ці, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnür-
 leibchen, *n.*
 Сно́ути, *v.* *a.* s. Сно́ва́ти.
 Сно́уток, -тку, *m.* Weberbaum, -ein-
 schlag, -eintrag, *m.*; 2) сну́то́к, *B.*
 Stoff, Inhalt, *m.*
 Сно́гний, *a.* *Mi.* II. 414.
 Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen
 nach rechts, (взя́ти-).
 Со́ба, *f.* Zelle, *f.*
 Со́ба́ка, *c.* Haushund, *m.* (*Canis fa-*
miliaris); *Hund, Hundsfott, *m.* *P.* I. 1.
 Со́ба́рний, *a.* -казан, Hundetopf, *m.*
 Со́бацю́га, *m.* *aug.* s. Со́ба́ка.
 Соба́ча, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f.*
 III. I. 121. [Hunde-.
 Соба́чий, *a.* des Hundes, Hund-,
 Соба́чин, *a.* s. Соба́чий.
 Соба́чйна, *f.* Hundewesen, *n.* *ОП.*;
 Hundefleisch, *n.* *D.* c.

- Собáчиця, *f. s.* Собáка, *P. I.* 16.
 Собáчка, *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
 Собачні́я, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
 Собі́, *pron. refl. Dativ.* sich.
 Собі́й, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
 Собі́йний, *a.* selbstsüchtig.
 Собі́йниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. Ст.*
 Собі́йність, -ости, *f. s. d. f.*
 Собі́йство, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Пар.*
 Собі́тка, *f. dim. s.* Собóта.
 Собі́тний, *a.* vom Samstag, am —.
 Собóкань, *n.* das „Соб“ - Zurufen, *s. Соб.* [zurufen].
 Собóкати, собóкнути, *v. n.* „Соб“
 Собóко, *m.* Sebastianus.
 Собóлазн, *m.* (*He. ам.* 317), собóлазнъ, *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.*; Anlockung, Verführung, *f.*
 Собóлазні́тель, *m. asl.* der ein Aergernis gibt, Verführer, *m. K.*
 Собóлазні́тельний, *a.* Aergernis gebend, verführerisch, schlüpfrig, lockend.
 Собóлазні́ти, -ня́ти, *v. a.* ein Aergernis geben, ärgern; verleiten; verführen; — *ся* ein Aergernis nehmen, sich verleiten, verführen lassen.
 Собóлуді́ти, *v. n.* fehlen, sündigen, *III. II.* 261.
 Собóлуді́ти, собóлуді́ти, *v. a. asl.* bewahren, beschützen, *III. II.* 239.
 Собóбль, *m.* Zobel, *m.* (*Mustella zibellina*).
 Собóлє́вий, *a.* Zobel-. [bellina).
 Собóлє́ць, *f. Ч. V.* 935. Zobelin, *f.*
 Собóлє́знувáти, *v. a. He.* Beleid äussern, -fühlen.
 Собóр, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f.* Synod, *m.*; 2) Kathedrale, Kathedrale, *f.* Dom, *m.* Metropole, *f.*
 Собóрець, -рця, *m. dim. s.* Собóрчик.
 Собóрище, *n.* Versammlung, *f. K.*
 Собóрний, *a.* von der Kirchenversammlung; allgemein; 2) von der Hauptkirche; -а цє́рков allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.* [heit, *f. II.*
 Собóрність, -ости, *f.* Allgemein-
 Собóрòвий, *a.* zur Versammlung, zum Собóр geh.
 Собóрувáти, (-боров-), *v. a.* die letzte Oelung geben; — *ся* die letzte Oelung empfangen, (— *мáслом, He.* —).
 Собóрчик, собóрщик, *m. dim.* eine kleine Versammlung, *s. Собóр 1).*
 Собóственний, *a.* eigen.
 Совá, *f.* Eule, *f.* (Strix).
 Совáрог, *m. K. V. I.* 187. Vater aller Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
 Совáти, *v. a. s.* Сувáти.
 Совáлка, *f. B. s.* Сóвганка.
 Сóвгáльник, *m.* der auf dem Eise gleitet, glitscht.
 Сóвгáнка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
 Сóвгáти сá, glitschen.
 Сóвгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen, *Кол. I.* 110.
 Совершє́ніти сá, = совершє́ти сá, sich ereignen; hereinbrechen (vom Unglück). [heit, Vortrefflichkeit, *f.*
 Совершє́ньствó, *n.* Vollkommen-
 Совершє́тель, *m.* Vollbringer, *m. V.*
 Совершє́ти, *v. a.* bewerkstelligen, vollbringen; — *ся* erfüllt werden, erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
 Сóвершний, *a.* obrigkeitlich; *subst. m. s.* Старшій, der Vorgesetzte.
 Сóвершність, -ости, *f.* Obrigkeit *f. Пар.* [eis, *n. B.*
 Совáзани́на, совáзани́ця, *f.* Glatt-
 Совáкий, *a. s.* Ховáкий.
 Совáнка, *f.* Zwerggoule, *f.* (*Surnia rugosa*); -домовá, Leichhuhn, *n.* (*Surnia pusilla*); — воробáнка *S. passerina*, *Пол.*
 Сóвє́сливий, *a. s.* Сóвє́стний.
 Сóвє́сть, *f.* Gewissen, *n.*
 Совє́стїти сá чим, woraus ein Gewissen sich machen.
 Сóвє́стливий, *a. s.* Сóвє́стний. *Под.*
 Сóвє́стлї́вость, *f. Ос.* (61) VIII. 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
 Сóвє́стний, *a.* gewissenhaft.
 Сóвє́стність, -ости, *f. ВВ.* Gewissenhaftigkeit, *f.* мені́ сóвє́стно ich mache mir ein Gewissen daraus.
 Сові́т, *m. g.* -ту, *Ме.* 242. Rath, *m.* Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж сові́та *Кч.* Mann des Rathes, Rathgeber, *m.*; guter Rath; 2) Rathversammlung, *f.*
 Сові́тник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Сові́тувати, *v. a.* rathen; — *ся* sich berathen, einen Rath halten; sich Rathsherrn erholen, *Ке. I.* 218.

Совітчик, *m.* Rath, Berather, *m.*
Совіщувати ся, sich berathen, *M.*
Совладати, *v. n.* Oberhand gewinnen, obsiegen, *Max.*

Совмá, *adv.* *Ф.* sich hindrängend, losgehend; stracks, gerade; 2) plötzlich (*Фр.*).
Сóвнути, *v. a. M.* schieben.

Совокупність, -ости, *f. s.* Скупність, *Пол.*

Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum Fischen auf reissenden Strömen.

Совпати ся, hinschreiten, *Ч. II.* 674.

Сóвпух, *m. s.* Сóпух.

Совре́менный, *a.* gleichzeitig; modern, *III.*

Совтýра, *f. eigentl.* Псалтýра.

Совчáсний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*

Совянкý, *pl. s.* Нічницý.

Совýтко, *n. dim.* Junge der Eule, *КУ.*

Сóвчый, *a.* Eulen-, eulenähnlich.

Сóглас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*

Соглáсен, -сна, -сне, *a.* einverstanden, übereinstimmend, einwilligend, zufrieden.

Соглáсити ся, womit übereinstimmen, einverstanden sein, einwilligen; den Vorschlag annehmen, *P. I.* 20.

Соглáска, *f.* Uebereinkommen, *n.* Einigkeit, *f.*

Соглáсний, *a. s.* Соглáсен.

Сóгра, *f. Сб. I.* 322. *s.* Грá.

Согрíшáти, согрíшити, *v. a.* sündigen, sich vergehen.

Согрíшний, *a.* sündig, *Зс.*

Содержáти, содержувати, *v. a. Me.* 350. zusammenhalten, in Ordnung halten — господарство; Unterhalt geben, erhalten. [*n. Под.*]

Содержíмість, -ости, *f.* Gehalt, Содержка, *f.* -охайна reinliches Halten, *ОП.*

Содíй, -ія, *m. s.* Натрíй, *Пол.*

Содíйствиє, *n.* Mitwirkung, *f. Top.*

Содóма, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2) *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*

Содóмити, *v. a. Ко.* 196. Unfug treiben; lärmern.

Содру́г, *m. Др.* *s.* Друг. [den, *У.*

Содру́жний, *a.* freundlich verbun-

Сóдухи, *pl. Кв.* 168. *d. i.* Со дýхи праведними скончавшу ся *u. s. w.* Anfangsworte des Begräbnisgesanges Панахíда, *s. v. a.* Tod, *m. В.*

Соедíненє, *n.* Verbindung, *f. Пол.*

Соедíнений, *a.* verbunden, *Пол.*

Сожалівáти, сожалíти, *v. n.* mit-leiden, Mitgefühl haben, *У.*

Сожéнный, *a. s.* Сяжнёвий.

Сожитиє, *n. asl. К.* Zusammenleben, *n.*

Созвídати когó, *КС. (82) VIII.* 268. jmdn besuchen. [*Пол. СМ.*]

Созвídіє, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*

Созвúчний, *a. КУ.* zusammenstim-mend, harmonisch. [*Harmonie, f.*]

Созвúчність, -ости, *f.* Consonanz,

Создавáти, создáти, *v. a. asl.* bau-en, aufbauen; schaffen, bilden, *He.*

Создáтель, *m. К.* Schöpfer, *m.*

Созóн, *m.* Sozon. [*III.* 373.]

I. Со́й, *Dativ. pron.* = со́бі, *Гол.*

II. Со́й, *m. У.* Geschlecht, *n.* Ab-kunft, *f.*

Сóйка, *f.* Eichelhäher, *m.* (*Garrulus glandarius*); — орíхівка Nusshäher, *m.* (*Nucifraga coecothraustos*).

Со́йм, *m.* Landtag, *m.*

Сóйма, *f.* Versammlung, Schaar, *f.*

Со́ймак, *m.* Landtagsabgeordneter, *m. Т.* [*Versammlungsort, m. У.*]

Сóймиче, *n.* Ort der Berathung,

I. Со́к, *m.* Saft, *m.* [*chung führen.*]

II. Со́к, *m. †* — вéсти е. Untersu-

Сокáвий, *a. В. s.* Сочýстий.

Сокáтний, *a. s.* Сокóтний, (*Фр.*) vor dem man sich hüten muss.

Сокíра, *f.* Axt, Hacke, *f.*

Сокирíще, *n. s.* Топорíско.

Сокирка, *f. dim. s.* Сокира; 2) *pl.* сокиркý, Feldrittersporn, *m.* (*Delphinium consolida*), *В.*

Сокирник, *m.* Zimmermann, *m.*

Сокирнý, *f.* Art Vorrichtung am Pfluge zur Aufnahme der Axt.

Сокíвнýця, *f. АД. I.* 27. Falkne-rei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die zahmen Falken eingeschlossen sind.

Сóкíл, *gen. -ола, m.* Falke, *m.* (*Falco*); **poët. plur.* соко́ли = бчи, Augen, *pl. У.*

Сокíлка, *f. D. c.* 171. Weibchen eines Falken, *n.*

Сокíльний, *a. s.* Сокóлин, *Ч. V.* 842.

Сокíлок, *m. Ф. s.* Сокóлик.

Соковáтий, *a. He.* saftig.

Соковíк, *m.* Mon. März, *Мі. II.* 250.

Соковíтий, *a.* saftig, saftreich, *He.*

Сокóлецъ, -лця, *m. Ог. s. d. f.*

Сокóлик, *m.* junger Falke.
 Сокóлин, сокóлиний, *a.* zum Falken geh., des Falken. [schwärmen, *Ф.*
 Сокóлити, *v. n.* als Falke frei
 Сокол'їха, *f.* Weibchen des Falken.
 Сокол'їця, *f.* *Гол.* III. 438. s. d. v.
 Сокóлко, *m. s.* Сокóланк.
 Сокóльник, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd, -beize *f.*
 Сокол'нійцтво, *n.* Falknerei, Fal-
 Сокол'бвий, *a.* Falken-
 Сокóлочок, *m. dim. s.* Сокóл.
 Сокóр, *m.* сокóра, сокóрина, *f.* Schwarzrappel, *m.* (*Populus nigra*), *B.*
 Сокотáч, *m. B.* Wárter, *m.*
 Сокотáти, (-кочу́, -тáш), *v. a.* hüten; *v. n. u.* — ся sich hüten, sich in Acht nehmen. [ten soll (*Фр.*)
 Сокóтний, *a.* dessen man sich hü-
 Сокóтно, *adv.* vorsichtig, *У.*
 Сокрóвище, *n. † Кв.* Reichthum, Schatz, *m.*
 Сокруш'їна, *f. Ч.* V. 708. Art Pflze.
 Сокруш'їти, (-áти), *v. a.* zerbrechen, zetrümmern, zerschmettern; bezwingen, zu Boden werfen; ängstigen; — ся zerbrechen, entzweigen, scheitern; sich grämen, Reue empfinden.
 Сокт'їці, *pl.* Burseraceae, *B.*
 Сокт'їти, *v. n.* tropfenweise ausfließen, tröpfeln, *B.*
 Солдáт, *m. gr.* Soldat, *m. Кв.*
 Соле-со! *int.* da schau!
 Солéвáр, *m.* Hallor, *m. Пар.*
 Сблене, *n.* das Salzen.
 Солерóд, *m.* Salzbildner, *m.*
 Солéць, *m. Pic.* Natrum, *n.* Soda, *f.*
 Сблза, *f. Гол.* III. 432. s. Слéзá.
 Солáти, *v. a.* salzen.
 Сблїще, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz gereicht wird, *Ф.* вівці на — збáгáют ся.
 Солáвка, *f.* Salzfass, *n.* Salzbütte, *f.*
 Солáмка, *f. dim. s.* Солóма.
 Солáмонька, *f.* (-лом-), *dim. s.* Солóма.
 Солáтáр, *m. s.* Цáвáк; 2) einfacher
 Сол'нїця, *f. Ч.* IV. 379. s. Сáль.
 Соловей, (-їй), соловéйко, *m.* Nachtigall, *f.* (*Lusciola luscinia*). [Nachtigall.
 Соловéйчин, *a.* Nachtigallen-, der
 Солов'їн, *a.* der Nachtigall, s. d. v.
 Солов'їв, *n. Ф.* s. Солов'їй.
 Солов'їй, *m. s.* Соловéй.

Солон'їний, *a.* wie eine Nachtigall; по — ному *He.* wie eine Nachtigall.
 Солов'їти, *v. n. Ко.* 39. s. Посолов'їти.
 I. Сблод, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*
 II. Сблоди. (шблуди), *pl. B.* Kopf-
 Сблодъ, *f.* Süsse, Süssigkeit, *f.*
 Солод'їти, (-джу́, -дáш), *v. a.* süssen.
 Солóдїй, *adv. comp. Me.* 127 = Солóдше.
 Солодкáвий, *a.* süsslich. [keit, *f.*
 Солодкáвїсть, -остї, *f.* Süsslich-
 Солóдкий, *a.* süss. [sigkeit, *f.*
 Солóдкїсть, -остї, *f.* Süsse, Süs-
 Солодковóднї, *pl.* Süsswasserpolypen, *pl.* (*Hydrae*).
 Солодкогол'бсїй, *a.* süssklingend, mit süsser Stimme, *K.*
 Солодкомéдний, *a.* honigsüß, *K.*
 Солодкомóвство, *n.* süßes Reden.
 Солодкослóвний, *a.* mit süsser Sprache, *B.*
 Солоднéча, *f. s.* Солодкїсть, *Pic.*
 Солóдний, *a. B.* Malz-
 Солоднїяк, *m.* Wolliges Honiggras, od. Pferdegras, *n.* (*Holcus lanatus*).
 Солодóвнїк, *m.* Malzbereiter, Malzer, *m.*
 Солодовнїя, *f.* Malzdarre, *f.*
 Сблодостъ *f. Ф.* Süssigkeit, *f.* [kern.
 Солодúха, *f. s.* Квáша, (aus Heide-
 Солодюсїнький, *a. dim.* süssest.
 Солодýтко, *n.* Liebkosungswort: meine süsse Wonne.
 Солóква, *f.* Sumpf, *m.*
 Солокїя, *f.* Nbl. des Буг.
 Солóма, *f.* Stroh, *n.*
 Соломáха, *f. s.* Саламáха.
 Солóмин, *m.* ein grosser Korb aus Stroh od. Binsen geflochten zum Aufbewahren von Getreide, *Зак.*
 Сольомір содїчник, Salzkrout, *n.* (*Salsola Kali*).
 Солóмиця, *f. s.* Отáвиця.
 Солóмка, *f.* Waldschneffe, *f.*
 Соломнїяк, *m.* Strohblume, Immortelle, *г.* (*Helichrysum*).
 Соломорízка, *f.* Häckselmaschine, *f.*
 Солом'яний, *a.* aus Stroh, Strohstrohern. [Strohsack, *m. B.*
 Солóм'яник, *m.* Strohkorb, *m.*; 2)
 Солом'яничок, *m. dim. s. d. v.*
 Солом'янка, *f. s.* Солом'яник, Strohkorb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
 Соломястий, *a.* strohig.
 Солоненький, *a.* gesalzen.
 Солонёць, -ця, *m.* Salzstein, *m.*;
 2) Ort mit Salzquellen; 3) *He. IIp.* XI.
 1. 117. Art Pflze.
 Солоний, *a.* salzig, gesalzen.
 Солонина, *f.* (*d.* -йнка), Speck, *m.*
 Солоніяця, *f.* s. *d. f.* Зак.
 Солоніще, *n.* II. 272. Salzquelle, *f.*
 Солонка, солінка, *f.* Salzquelle, *f.*
 Солонцювати, *v. a.* рібною М+Б.
 193. naschen an etw.
 Солончак, *m.* Salzwüste, *f.* [(Грунт).
 Солончаківий, *a.* salzhältig
 Солопїти, *v. a.* s. Вісолопити.
 Солопій, *m.* Salomon.
 Солот, *m.* *Wgr.* IX. s. Блазен.
 Солотва, *f.* Mineral-Salzwasser, *n.*
 Гл. 40. [Name e. Stadt in Galizien.
 Солотвина, *f.* Salzlache, *f.* B.; 2)
 Солотїти, (-лбчу, -тиш), *v. a.* die
 Haut abstreifen, schinden, (*Фр.*).
 Солотрїк, *m.* runder Stein zum
 Reiben des Steinsalzes.
 Солбха, *f.* Salomonia, Salomea.
 Солп, *m.* grosses Flechtwerk zum
 Fischfange (anf reissenden Strömen) ver
 wendet.
 Солта, *f.* Schlacke, *f.* Пар.
 Солуд, *m.* Schorf, Grind, *m. pl.* со
 луди = Пархи, s. Сблуд II.
 Солудївий, *a.* schorfig, aussätzig.
 Соляний, *a.* Salz, -на кислотá,
 Salzsäure, *f.* -гáйнка, Salzthon, *m.*
 Солянка, *f.* P. I. 34. Salzfass, *n.*
 Солярка, *f.* Salzbottich, *n.*
 Солярня, *f.* Salzsiederei, *f.*
 Сом, *m.* сома, *f.* *Зан. B.* I. 44. s.
 Сум (рїба), Wels, *m.*
 Сомарь, (-ар), *m. dim.* сомарá, *n.*
 унг. Esel, *m.* Гол. III. 416.
 Сьомий, *num.* s. Сёмий.
 Сомїна, *f.* Welsfleisch, *n.*
 Сомиряти, *v. a.* *Зан. B.* 23. s. Сми
 рятї, *IIp.* II. 211.
 Сомкб, *m.* s. Самїйло. [Пар.
 Сомнющий, *a.* ungewiss, unsicher,
 Сбмоші, *pl.* Zapfen, auf denen die
 Decke des Kastens sich dreht etc.
 Сбмпель, -пня, *m.* Zapfen, *m.* (bes.
 Biszapfen); Rotz, *m.*
 Сбмплавий, *a.* rotzig.

Сбмплати, *v. n.* weinen (v. Kin
 dern), *Фр.*

I. Сон, *gen.* сну, *m.* Schlaf; Traum, *m.*
 II. Сон, *gen.* сонá, *m.* s. Сум II), *B.*
 III. Сон прáлка, *B.* grosse Küchen
 od. Kuchschelle, *f.* violettes Windrö
 schen, (Anemone pulsatilla).
 Сбненько, *n.* s. *d. f.* 1).

Сбнечко, *n. dim.* s. Сбнце die liebe Son
 ne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinela), *B.*
 Сбнечниця, *f.* Sonnenschuss, Son
 nenkoller, *m.* Пар.

Сбнїнка, *f.* Sonnenröschen, *n.* (He
 lianthemum).

Сбнїчний, *a.* Sonnen, sonnig; —
 путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — ми
 кроскба, Sonnenmikroskop, Bildmikro
 skop, *n.*

Сбнїчник, (-їшн-), пятисббкий,
m. Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Son
 nenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3)
 Sonnenschirm, *m.* Пар.

Сбнїшниця, *f. gew. pl.* *Зан. II.*
 391. Magenkrampf, *m.*

Сбнка, *f.* *Vax.* Schläfe, *f.*

Сбнко, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.*
 III. 456; 2) *dim.* s. Сон I.

Сбнько, *m. Ко.* 169. Schläfer, Sieben
 schläfer, *m.*; 2) *dim.* s. Сон I.

Сбньки-дрїмки, *pl. Me.* Schlaf
 u. Schlummer, *m.*

Сонлївий, *a.* schläfrig.

Сонлївиця, *f. pl.* -виці, Schlaf
 sucht, Schläfrigkeit, *f.*

Сбнний, *a.* schlafend; schläfrig;
 Traum-, im Traume geschehend, im
 Schlafe; сонна бдур Alraun, *m.*; *langsam.

Сонниця, *f.* Ч. IV. 408. s. Сунїця.

Сбнність, -ости, *f.* Schlafsucht,
 Schläfrigkeit, *f.*

Сбнце, -ця, *n.* Sonne, *f.*; Sonnen
 aufgang, *m.*; Sonnenschein, *m.*; сонце,
 до сонця, a) sonniger Platz, Ort an
 der Sonne; б) до сонця vor dem Son
 nenaufgang; рáзом из сонцем mit dem
 Sonnenaufgang; 2) сонце, сбнечко, *n.*
 Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempun
 ctata), *B.*

Сонцєвий, *a.* der Sonne, Sonnen-.

Сонці, *pl.* s. Сбяшниця.

Сбнцїв, *a.* Sonnen-.

Сбньчик, *m. dim.* s. Сон.

Сончбвий, *a.* -ї чбботи, Ч. V. 65.

Сбня, *f. s.* Попілиця.
 Соня́х, *m. Kn. Gal. I. 23.*
 Соня́чий, *a. schläfrig.*
 Сбняшній, *a. s.* Сбачний.
 Сбняшник, *m. s.* Сбнічник.
 Сбняшниця, *f. pl.* -ці, Magen-
 schmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
 Сбняшничина, *f.* Stengel der
 Sonnenblume, *ГБ.* [förmigkeit, *f.*
 Сооб́разність, -ости, *f. Гол.* Gleich-
 соорудити, *v. a. Пр. II. 223 an.*
 Соп, *m. s.* Сбпух. [verschaffen.
 Сопáч, *m.* Percarina Demidoffii, *B.*
 Сопівка, *f. s.* Сопілка.
 Сопій, сопфн, *m.* Schnaufer, *m.*
 Сопілка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte,
f.; 2) Schienbein, *n.*
 Сопілковéць, -вці, *m.* Orgelko-
 ralle, *f.* (Tubipora), *B.*
 Сопільник, (-ілл-), *m.* Flöten-
 spieler, Leichenspieler, *m. K.; 2)* Pfei-
 fenfisch, *m.* (Fistularia).
 Сопілочка, *f. dim. s.* Сопілка.
 Сопіт, *gen.* -пору, *m.* Schnarchen,
 Geräusch, *n.* [schnarchen.
 Сопіти, *v. n.* schnauben, schnaufen,
 Соплавий, *a.* rotzig, *B.*
 Соплв́атий, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
 Соплв́ий, *a. He.* rotzig.
 Соплї, *pl. s. d. f. 2)* Зак.
 Соплїк, *m.* Eiszapfen, Eiszacken,
m.; 2) під носом — Rotz, *m. He.*
 Сопотіти, *v. n.* schnauben.
 Сопочїти, *v. n. М. III. 62. s.* Супочїти.
 Сопрін, *m.* Sophronius.
 Сопротивéньство, *n.* Widerwä-
 рtigkeit, *f. Гол.* [f. Gemahlin, *f.*
 Сопрўг, *m.* Gemahl, *m.* сопрўга,
 Сопрўжник, *m.* der mit einem an-
 deren Ochsen & zusammenspannt.
 Соптї, *v. n. s.* Сопіти, *Зак.*
 Сопфн, *m. s.* Сопій, der stark schnaubt.
B.; 2) *H. 297. in d. Räthsel:* Nase, *f.*
 Сопфтник, *m.* Gefährte, Reisege-
 fährt, *m. Ч. II. 333. III. I. 370.*
 Сбпух, *m.* сбпуха, *f.* Dunst, Qualm,
m. B. He. II. 259. [f. Зак.
 Сопфха, *f.* Russ, *m.; 2)* Rauchwolke,
 Соривáти, *v. a. s.* Зривáти.
 Сьб́рити ся, *Ал. s.* Сёрдити ся.
 Сьб́рка, *f. Ал.*
 Сорб́дний, *a.* Гол. verwandt.
 Сорозмі́рний, *a.* verhältnissmäs-

sig, proportional; mit Ebenmass; *adv.*
 -но — —.

Сброк, *num.* vierzig.

Сорб́ка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica);
 2) *Га. I. 139. e.* Art Osternspiel.

Соркáля, *f.* Name e. gescheckten,
 getupften Henne. [farbig.

Сорокáтий, *a.* buntscheckig, bunt-

Сорокáч, *m.* Würger, *m.* (Lanius),

B.; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.;*
 3) * хтось відміняв менé на сорокачá
 bin unwohl, unpässlich geworden.

Сороківка, *f. s. d. f.; 2)* *s.* Сороковá
 бóчка. [schenstück.

Сорокóвeць, -івці, *m.* ein 40 Gro-

Сороков́ий, *a.* der (die, das) vier-
 zigste; сороковá бóчка Fass, das vier-
 zig Eimer enthält.

Сорокóвини, *pl. s.* Сорочїни.

Сорокол́тний, *a.* vierzigjährig.

Сорокол́б, *m.* * grosser Weiber-
 freund.

Сорокоп́уд, -пфш, *m. s.* Сорокáч 1) *B.*

Сорокоф́з, *m. B. s.* Сорокáч 1).

Сорокоф́ст, *m. gew. pl.* -и, das
 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die
 Seele eines Verstorbenen.

Сорокф́ш, *m. B. s.* Сорокáч 1).

Сб́ром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*

Сорб́мати ся, *s.* Сорб́мити ся.

Сором́итель, *m.* der die Beschá-
 mung herbeiführt, *ВБ.*

Сорб́мити, *v. a.* beschámen, scham-
 roth machen; — ся sich schámen, scham-
 roth werden.

Сорб́миця, *f.* Schambein, *n.*

Сором́жливий, *a. Ф. s.* Сти-
 дливий.

Сором́тний, *a.* verschámt; 2) zot-
 tenhaft, garstig, *III. II. 162.* [См.

Сором́цький, *a. s.* Соромн́цький,

Соромл́вий, *a.* Scham-, schamhaft,
 schüchtern. [Schamhaftigkeit, *f.*

Соромл́вість, -ости, *f.* Scham,

Соромл́жий, *a.* schamhaft, ver-
 schámt, schüchtern; sittsam, *M.*

Сб́ромний, *a.* schándlich, schmáh-
 lich, unehrlich, obzcoen.

Соромн́цький, *a.* entehrend,
 schmachvoll, schmáhlich, *A Г. 159.*

Сорб́миця йста, *f.* Satanspilz,
 Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus
 sanguineus), *Вол.*

Соромність, -ости, *f.* Unehrllichkeit, *f.* s. Сбром. [*Зан.* II. 590.]
 Соромотá, *f.* Scham, Schmach, *f.*
 Соромяжливий, (-яжл-), *a.* s.
 Соромлівий; *adv.* -во, verschämt.
 Соромязний, *a.* s. Сбромний.
 Сорохман, *m.* Bergel, Schreihals,
m. (Фр.); 2) s. Сірбама.
 Сорохтувати, *v. a.* кбло чоібоь
 wobei fleissig sich anstrengen, etw. be-
 sorgen.
 Сорочá, *g.* -áти, *n.* Elsterchen, *n.*
 Сорочачий, *a.* von der Elster.
 Сороченá, *g.* -áти, *n. dim.* Hemd-
 chen, *n.* III. II. 223.
 Сорбчин, *a.* der Elster.
 Сорочáйна (-очáйна), *f.* s. Сороченá.
 Сорочáни, *pl.* s. Соробáни.
 Сорбчка, *f.* (*dim.* сорбчка, со-
 роччина, *f.*), Hemd, *n.*
 Сорбчя, -яти, *n.* kleine Elster.
 Сорбáний, *a.* Ordnungssinn ha-
 bend. [*tieren.*]
 Сортувати, *v. a.* sortieren, assor-
 Сосвítний, *a.* *MIII.* der ganzen
 Welt, der *g.* Menschheit.
 Сбска, *f.* Zulr, *m.* *K.* Под.
 Соскучити ся, *Ч.* V. 750. s. За-
 банувати. [*nen,* schwinden.]
 Сосливанути ся, in nichts zerrin-
 Сбсна, *f.* Kiefer, *m.*
 Соснік, *m.* Föhrenwald, *m.*
 Сосніна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Föh-
 renwald, Fichtenwald, *m.*
 Сбсниця янтарбá, *f.* Bernstein-
 baum, *m.* (Pinites succinifer).
 Сосновець, *gen.* -іецá, *m.* Grosser,
 brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hy-
 lobius Pini), *B.*
 Сосновка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Ga-
 stropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Tra-
 chea Piniperda), *B.*
 Сосяák, *m.* Kiefern-Blattwespe, *f.*
 (Tenthredo Pini), *B.*; 2) Art Pilz.
 Сосбк, -екá, *m.* Brustwarze, Zitze,
f. K. pl. -кá, Brüste, *pl.*
 Сосбнка, *f. dim.* s. Сбсна; 2) Schaft-
 halm, *m.* (Equisetum silvestre), *B.* -ті-
 вічка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. ar-
 vense); сосбнки, *pl.* Schafthalme,
 Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).
 Сосбночка, *f. dim.* s. Сосбнка, Сбсна.
 Сосблене, *n.* *Гуш.* Суспільність.

Малоруско-німецкий Словар.

Соснолительний, *a.* *Гуш.* s.
 Суспільний.
 Сосредотбчний, *a.* concentrisch.
 Составець, -вця, *m. dim.* s. Суствá.
 Составити, -вляти, *v. a.* zusam-
 menstellen, herstellen, bilden.
 Составник, *m.* Bestandtheil, Ge-
 mengtheil, *m.* Пол.
 Сострадáти, *v. n.* mitleiden, *K.*
 Состроїти, *v. a.* *Ч.* V. 113. s. По-
 строїти; *Ч.* II. 267. bereiten, zustan-
 de bringen.
 Состру́г, *m. Мог.* s. Струг (Schaber).
 Сосу́ля, *f.* *Ч.* I. 1, 32.
 Сот, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*
 Согáти, *v. a.* s. Мотáти; — ся, *He.*
 sich abwickeln; 2) herum-, vorschwe-
 ben; 3) sich herumbalgen, *Фр.*
 Сотвір, -бру, *m.* Geschöpf, *n.* Пар.
 Сотвбрене, *n.* Schöpfung, *f.*
 Сотворитель, *m.* Schöpfer, *m.*
 Сотворіти, *v. a.* erschaffen.
 Сотворіне, *n.* Geschöpf, *n.*
 Сбтенька, *f. dim.* s. Сбтка, *A. Г.* 156.
 Сбтенний, *a.* zur Сбгна geh.
 Сбтенство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.*
 eines Сбтника, *Kv.* II. 52. [*mal, В. К.*]
 Сбтеро, *num.* hundertfach, hundert-
 Сбтець, -ця, *m.* *Ф.* s. d. *f.*
 Сбтка, *f.* ein Hundert.
 Соткбвий, *a.* *T.* s. Сбтний.
 Сбтнар, *m.* Centner, *m.*
 Сотнарбвий, *a.* Centner.
 Сбтний, сбтний, *a.* der (die, das)
 hundertste.
 Сбтник, *m.* Anführer einer Abthei-
 lung von hundert Mann (im Kosaken-
 heere).
 Сотниківна, *f.* Tochter des Сбтника.
 Сотникбва, *f.* Gattin des Сбтника.
 Сбтникакий, *a.* des Сбтника.
 Сбтниця, *f.* $\frac{1}{100}$ Theil, *Пс.*; 2)
 Wachsschabe, *m.* (Galleria), *B.*
 Сотничбнко, *m.* Sohn des Сбтника.
 Сотничáха, *f.* s. Сотникбва.
 Сбтня, *f.* eine Abtheilung von hun-
 dert Mann.
 Сотнáга, *f. aug.* s. Сбтка, *Kv.* 26.
 Сотоніти, *v. n.* *TP.* 31. dämmern,
 ergrauen. [*nisch,* Пар.]
 Сотбнський, *a.* teuflisch, dámo-
 Сотрудник, *m.* Cooperator, Cola-
 berator, *m.*

Сбѣський, *m.* Aufseher über 100 Bauern; Wächter welcher die Aufsicht über 100 Bauernhäuser hat.

Сотуга, *f.* Jahresring am Baum; 2) Fassdaube, *f.*; 3) *pl.* сотуги. Luftlöcher, -röhren, das Gebläse, (*Ф.*).

Сотце, *n. s.* Сбѣка, 100 Stück.

Соўзник, *m.* Mitgefänger, Gefängnisgefährte, *f.* III. I. 217.

I. Сбѣа, Сбѣка, *f.* Sophie.

II. Сбѣа, *dim.* сбѣка, *f.* Sopha, *n.* Соферяги, *v. a.* корó jмдп gern haben, lieben.

Софівка, *f.* Schienbein, *n.* (tibia), *B.*

I. Софія, *f.* Sophie. [berus L.), *B.*

II. Софія, *f.* Kreuzotter, *m.* (Pelias)

Софлаі, *pl.* §. Füße, *pl.*

Сбѣрон, *m.* Sophronius.

Сбѣа, *f.* Gabelholz, *n.* Gabelstange, *f.* Hakenpflug, *m.*; *gew. pl.* Pfeiler, *m.*

Сбѣар, *m.* Hängegestell des Flösers auf dem Floss (*Фр.*); *pl.* сбѣари, Geweissprossen, Gestelle zum Trocknen &

Сохваляти, *v. a. s.* Величати, *K* I. 31.

Сбѣхнути, (схнуги), *v. n.* trocken werden, trocken werden, dürr werden; mager werden, abzehren.

Сохрана, *f.* Под. Erhaltung, Bewahrung, Conservierung, *f.*

Сохраняти, сохраниати, *v. a.* bewahren, verhüten, hüten.

Сохраниий, *a.* behutsam; sorgfältig.

Сохранино, *adv.* gut, ängstlich bewährend, heilig, *Мог.*; sorgfältig. [stätte, *f.*

Сбѣхрон, *m.* W. Schutz, *m.* Zuflucht-

Сохтач, *m.* Geck, Stutzer, *m.*

Сохтовати, *v. n.* sich beeilen, schnell etw. machen, *B.* [bewandert.

Сохтовний, *a.* Зг. passend; 2) *Пар.*

Социологія, *f.* K. Sociologie, *f.*

Сбѣцький, *m. s.* Сбѣський

Сочѣва, *f.* Гн. 61. s. d. f. [lens).

Сочевіяця, *f.* Saatlinse, *f.* (Ervum)

Сбѣчень, *g.* сбѣня, *m.* Saftfaden, *m.* (paraphysis).

Сочівонька, *f.* *dim.* s. Сочевіяця.

Сочійник, *m.* Coëfficient, *m.*

Сочійстий, *a.* saftig.

I. Сочіти, *v. a.* Га. II. 56, aufhetzen, Zwist u. Hader wieder hineinbringen.

II. Сочіти ся, *Ч.* III. 178. sickern.

Сбѣчка, *f.* Linse, *f.* (lens crystallina), *B.* Пол.

Сбѣчний, *a.* saftig, *Фр.*

Сбѣничок, -чка, *m.* *dim.* АД. I. 53. e. Bestandtheil der Сбѣа. [ferae).

Сбѣчні, *pl.* Gutti Gewächse, *pl.* (Gutti-

Сбѣчок, -чку, *m.* *dim.* s. Сок.

Сбѣшки, *pl.* Dreifuss, *m.* Зах.

Сбѣшник, *m.* s. Леміш. АД. I. 53.

Сощепіти ся, *Ч.* V. 713. sich zusammenheften. [лірте, *m.*

Союзанін, *m.* K. Verbündete, Al-

Союз, *m.* Bund, *m.* Verbindung, *f.* Verein, *m.* [sein, verbündet sein.

Союзити, *v. n.* Сн. 124. verbunden

Союзний, *a.* verbündet.

Союзник, *m.* Verbündete, Alliant, *m.*

Сбѣя, *f.* Eichelhäher, *m.* (Corvus glandarius), *B.* [сбѣшно, sonnig.

Сбѣшний, *a.* s. Сбѣчний; *adv.*

Сбѣшниця, *pl.* Ч. I. 1, 114. Sonnenstich, *m.* (?) [Fall, Niederfall, *m.* См.

Спад, *m.* (üppiger, reicher, voller)

Спадъ, *f.* Honigthau, *m.*; 2) * unerwartete Durchsuchung, (*Фр.*).

Спадати, спадувати, спасти, *v. a.* abfallen, herunterfallen; fallen, sinken (vom Preise); — з лиця, з тіла, im Gesichte einfallen, am Leibe verfallen;

— з голосу, die Stimme verlieren; — в лад, s. Йти в лад, до ладу; спа-

дає думка кому́ jmd kommt auf den Gedanken, *ОП.*; 2) *impers.* спадає мені по вітці mir kommt eine Erbschaft zu, (*Фр.*).

Спадень, -дня, *m.* Westen, *m.* Пар.

Спадина, *f.* K. Abfall, Wasserfall, *m.* Stufe, *f.*

Спадистий, *a.* abschüssig, steil, беріг & 2) — кінь ein Pferd das viel frisst und dennoch mager ist, *B.*

Спадисто, *adv.* abschüssig, steil.

Спадківщина, *f.* s. Спадіщина.

Спадковий, *a.* K erblich.

Спадкодавець, -вця, *m.* Erblasser, *m.* Т.

Спадок, -дку, *m.* Fallen, Senken des Wassers (водя), *n.*; voróбичку спадку, спадку! Zuruf in der Гаівка, Га. I. 123; 2) Erbverlassenschaft, *f.*

Nachlass, *m.* Erbe, *n.* спадком лиміти кому́сь щось, Ваг. als Erbe zurücklassen, vermachen, s. Спадіщина.

Спадбчний, *a.* lothrecht, vertical.

Спадщина, *f.* Nachlass, *m.* Erb-

Спаз, *m.* = зість. [schaft, *f.*

Спáйка, *f.* †*B.* Bindemittel, Band, *n.* Kitt, *m.*; 2) Löthstelle, *f.*

Спáкостити, *v. a.* arg zurichten, beschädigen, verletzen, *K.*

Спáль, *f.* ausgebrannter Waldstrich zum Zwecke des Getreideanbaues, *B.*; 2) Heizung, *f.* Brennmaterial, *n.*

Спáлазувати, *v. n.* ermüden.

Спáлахотіти, спáлахнути, *v. n.* aufflackern (v. der Flamme).

Спáленийна, *f.* Anbrennen, *n.* (der Speisen beim Kochen); Abgebranntes, *n.*

Спáлїти, *v. a.* verbrennen, sengen.

Спáлїще, *n.* Feuerstätte, *f.* Ackerland auf ausgebranntem Waldstrich.

Спáлїнник, *m.* Brandleger, Brandstifter, *m.* [mer, *n.*

Спáльня, *f.* Schlafkammer, *f.* -zim-

Спáмятати, спáмїтувати, *v. a. s.* Памятати; 2) — когó, beruhigen; — ся *s.* Памятати ся, sich beruhigen.

Спáнїлий, *a. s.* Спанóпений.

Спáнїлїсть, -ости, *f.* Herrlichkeit, *f. См.* [den, *Зг. s. d. f.*

Спáнїти, *v. n.* vornehmer Herr wer-

Спáнóшити, *v. a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn machen; — ся, vornehm, reich werden, ein grosser Herr werden; спáнóшений, *a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn geworden, *Рарвенї.*

Спáнтелїчити, *v. a.* когó jmdn aus dem rechten Wege schlagen, verführen, *Кч. 138.*

Спáпáлїжити, *v. a.* arg beschimpfen.

Спáр. *m. s.* Са́рнó, *B.* [brühen, *f.*

Спáренїна, *f.* Wunde vom Ver-

Спáрити, *v. a.* verbrennen, verbrühen; — ся sich —.

I. Спáрний, *a. B.* schwül, heiss; *adv.* спáрно, schwül.

II. Спáрний, *a. См.* harmonisch.

Спáрoвлїти, *v. a. Мс. 416.* kaufen, verschaffen.

Спáртóлїти, *v. a.* leidlich zustande bringen, flicken; verhandeln.

Спáрубóчити, *v. a.* вїк *Зг.* als Пáрубок verleben. [sich —, *C. I. 218.*

Спáрувати, *v. a.* paaren; — ся

Спáрївїти, *v. n.* rüdig werden.

Спáрїти, *v. a. См.* hoch heben.

Спáс, *m. s.* Спáсїгель; 2) Fest der Verklärung Christi, *s.* Преображєнїе

Христá Спáса. [Saat, Viehschaden, *m.*

Спáсь, *f.* abgeweideter Strich, -te

Спáсєнїє, *n.* Heil, *n.* Wohlfahrt, *f.*

Спáсєнний, *a.* heilbringend; selig, — путь der Weg des Heils.

Спáсєнник, *m.* der sich retten will, *Др.* der selig, erlöst werden soll, der nach Seelenheil trachtet, *K.*

Спáсїбі, (-бїр), спáсїбу, *Ос. (61) III. 18. int.* Gott sei Dank! vergelt's Gott! спáсїбі-Бóгови, *P. I. 4. id;* за спáсїбїр für eine leere Vertröstung, für umsonst, *C. II. 195.*

Спáсїтель, *m.* Retter, Erlöser; Heiland, *m.*; -ка, *f. in, f.* [ersprieslich.

Спáсїтельний, *a. s.* Спáсєний; Спáсїтельнїсть, -ости, *f.*ersprieslichkeit, *f.*

Спáсїбкати, *v. a.* danken, *М. II. 474.*

Спáсївка, *f.* Fasten vor Mariä Himmelfahrt; 2) спáсївкї *pl.* (грушкї) frühe Birnen um die Zeit des h. Спáс d. i. des Festes der Verklärung Christi.

Спáсївскїй, *a.* um die Zeit des Festes Спáс (w. s.).

Спáсїнє, *n.* Wohlfahrt, *f. Пар.*

Спáсїнячко, *n. dim. s. d. v.*

Спáскудити, *v. a.* beschmutzen, verunreinigen; verhunzen.

Спáснє. (-сьнє), *gen.* спáснєго, *n.* Hutgeld, Weidegeld, *n. Нс.*

Спáсний, (-сьн-), *a.* fett, gemästet.

I. Спáсти, *v. a. s.* Спадати.

II. Спáсти, спáсати, *v. a.* abweiden.

III. Спáстї, спáсати, *v. a.* erlösen, retten.

Спáсувати, *v. a.* § spassen.

Спáти, (спáю, спáш), *v. n.* schlafen.

Спáтлати, *v. a.* in Büschel zusammenschlagen.

Спáтoнькї, -oчки, *dim. v. n. s.* Спáти.

Спáхати, *v. a.* das Feld bestellen.

Спáхнути, (спáхувати, *M. II. 94.*) *v. n.* auflodern, aufflammen, *Нс.*; 2) auffahren (im Zorn); verpuffen, *M. II. 82;* румянець густїй — на лїчку, überfliegen, *s.* Спáлахнути.

Спáчїти ся, sich werfen, krumm werden, krummlaufen (wie nasse od. feuchte Bretter von der Sonne od. der Ofenhitze).

Спáш, *m.* Weideland, *n.* (üppige) Weide, *f. Кч. 374;* 2) Feldschaden, *m.*

(dh Abweiden) *C. II. 173; 3) H. 79.*
 Falle, Schlinge, *f.* [Змарніти.
 Спашіти, спашувати, *v. n. s.*
 Спаюн, *m.* Collodium, *n.*
 Спаіти, *v. a.* verbinden; — ся, *K.*
 sich vereinigen, *s.* verbinden.
 Спаіч, *m.* Löther, *m.* Пар.
 Спевніти, *v. a.* sicher, positiv stellen,
T. — слово erfüllen, *См.*
 Спека, *f.* Hitze, *f.* [когось, чогось.
 Спекаати ся, los werden, abfertigen,
 Спеколат, *m.* Unmensch, Tyrann,
m. -атка, *f.* Tyrannin, *f.* Пар.
 Спеколатский, *a.* tyrannisch, Пар.
 Спеколатство, *n.* Tyrannei, *f.* Пар.
 Спекотнй, *f. s.* Спека.
 Спектй, *v. a. s.* Спецй.
 Спектральний, *a.* Spectral-, -а
 анализа Spectraluntersuchung, *f.*
 Спеленати, *v. a.* umwickeln, um-
 hüllen, bedecken, *Km.*
 Спенз, *m.* Helleborus?
 Спеник, *m.* Zunge in der Schnalle.
 Сперва, *adv.* *Kв. I. 85.* allererst,
 noch gleich anfangs. [zuvörderst.
 Спервонаперву, *adv.* vorallererst,
 Сперву, *adv.* anfangs, von Anfang, *M.*
 Спереджати, *v. a. Me. 57. s.* Ви-
 перёджувати. [vorkommen, *Гол. I. 313.*
 Спередити, *v. a.* когось jmdm zu-
 Сперезати, *v. a.* (um die Wette) vor-
 anlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen.
 Сперечати, *v. a.* abrathen; ver-
 bieten; — ся einen Streit, e. Wort-
 wechsel mit jmdm haben, führen.
 Сперечка, *f.* *Др. s.* Сунеречка.
 Спермацет, *m.* Wallrath, *m.* (sper-
 ma ceti), *Пис.* [geschwulst, *f.*
 Сперте, *n.* Anlehnung, *f.*; 2) Wind-
 Сперти, сперати, *v. a.* anlehnen,
 stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух
 сперло у нєро der Athem ist ihm aus-
 gegangen, kann nicht mehr athmen;
 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw.
 in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся
 sich anlehnen, stützen, sich drängen,
 sich zusammendrücken, -pressen, sich
 stopfen. [ursprünglich, erstlich.
 Спершү, *adv.* zuerst, anfänglich,
 Спершүнку, *adv.* s. d. v. (*Фр.*).
 Спесйвий, *a.* stolz, hochmüthig.
 Спесйвити ся до корó, jmdn stolz
 verschmähen, *ГБ.*

Специфічний, *a.* spezifisch.
 Специял, *m.* Specialitaet, *f.* 2) Art
 Münze: Thaler, *m.* Зах. [trüben.
 Спечалити, *v. a.* bekümmern, be-
 Спечй, *v. a. s.* Печй.
 Спечний, *a.* -день. hitziger Tag;
adv. спечно, schwül, heiss.
 Спецєний, *a. См.* verzärtelt.
 Спивати, *v. a.* wacker trinken, es
 sich schmecken lassen; — ся, спїти
 ся. sich betrinken, sich berauschen.
 Спиж, *m.* Erz, *n.* [rathskammer, *f.*
 Спижарня, *f.* Speisekammer, Vor-
 Спижовий, *a.* ehern. [meln.
 Спїкати ся, sich häufen, sich sam-
 Спилати, *v. a.* schöpfen; 2) * flink,
 rasch, fleissig thun, gehen &. [танка.
 Спилкй, *pl.* das Abgeschöpfte, *s. Сме-*
 Спилна, *adv.* fleissig.
 Спин, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.*; Hin-
 dernis, *n.* без спїну ohne Einhalt; un-
 beanstandet.
 Спїна, *f.* Rücken, Rückgrat, *m.*
 Спїнати, *v. a.* zusammenknöpfen,
 heften, verbinden; 2) кові (острóа-
 ми), *pol.* spornen; — ся aufstreben,
 klettern, *s.* Пнїти ся. [Helleborus (?).
 Спїндз спїнз, половнєский, *m.*
 Спїнител, *m.* Abhalter, *m.* Пол.
 Спїнити, спїнати, спїнювати,
v. a. aufhalten, zurückhalten, abhalten;
 bezähmen; — ся Halt machen, einhal-
 ten; 2) спїнїти ся на дїоки = спї-
 сти ся на дїоки (*w. s.*).
 Спїнка, *f.* *дїм. s.* Спїна; 2) Ab-
 wehr, *f.* Abhalten, *n.*
 Спїнкóвий, *a.* самє спїнкóве
 павєство, *M+B. 418?*
 Спїнний, *a.* Rücken-; Schulter-
 Спїнок, *gen.* спїнку, *m.* Einhalt,
m. Abwehr, *f.*
 Спїнтóчити, *v. a. Ко. 409.* nie-
 der-, eindrücken, schlagen, beugen.
 Спїнцювати ся, *s.* Спїнати ся.
 Спїнювати, *v. a. s.* Спїнїти.
 Спїнка, *f. aug. s.* Спїна.
 Спїнїти, *v. a.* aufhalten, hemmen,
 hindern; wehren; *s.* Спїнїти.
 Спїрати, *v. a.* щось кому́ jmdm
 etw. streitig machen, absprechen, vor-
 enthalten; verwehren, verbieten; — ся
 sich widersetzen, *s.* Спєрти.
 Спїрїт, *m.* Adept des Spiritualis-

mus, -ка, *f.* Adeptin d. S. He.
 Спиронґти, *v. n.* abspringen.
 I. Спис, *m.* Spiess, Speer, *m.* Lanze, *f.*
 II. Спис, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.* Namensregister, *n.* Masterrolle, *f.*
 Спйса, *f. s.* Спис I.
 Списати, спйсувати, *v. a.* nieder-schreiben, aufschreiben; verzeichnen; ab-malen, malen; — ся з ким про щось in Briefwechsel mit jmdm treten, *Кн.*; — ся з чим sich mit etw. od. dh etw. hervorthun, auszeichnen.
 Спискати, *v. a.* H. 64.
 Списковий, *a.* in die (Militär-) Li-ste eingetragen, militärpflichtig, *К.*
 Списне, *n. a. s.* ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, *f.* [ger, -träger, *m.* *Ил.*
 Списоборець, *m.* Lanzenschwin-
 Списоватий, *a.* lanzelförmig.
 Списовий, *a.* Lanzen-. [Пис.
 Списовидий, *a.* spitzig, zugespitzt,
 Спйсок, *gen.* спйску, *m.* Abschrift, Copie; Skizze, *f. К.*; 2) *s.* Соіс II.
 Списобсний, *a.* speertragend, *Кл.*
 Спйсувати, *v. a. s.* Списати.
 Спйсувач, *m.* Conoipist, *m.* Пар.
 Спйти, *v. a.* trinken, austrinken; — ся, *s.* Співати ся, ganz besoffen sein.
 Спиткувати, *v. a. e.* Versuch anstellen.
 Спитлювати, *v. a. s.* Питлювати.
 I. Спйток, *gen.* -тку, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.* [*m.* Zehen, *n.*
 II. Спйток, *g.* -тку, *m.* H. 83. Trunk,
 Спйтувати ся, *M.* versuchen.
 Спихати, *v. a.* herab-, hinab-, herunter-, wegstossen.
 Спйхнути, *v. n.* Спалахнути.
 Спихойка, (-ойка), *adv.* Гол. I. 325. *s.* Пйшно.
 Спйця, *f. pl.* -ці, *s.* Спрйха.
 Спичакй, *pl.* junge Wurzeln des Schilfes.
 Спйчка, *f. Кв.* I. 41. *s.* Шпйлька.
 Спйшний, *a.* Гол. III. 721. *Ог.* 102. *s.* Пйшний; *adv.* спйшна.
 Спів-, *in Zusammensetzungen:* Mit-
 Спів, *g.* -ву, *m.* Gesang; Gesangs-
 unterricht, *m.* [Muse, *f.*; 2) *s.* Спів, *Кн.*
 Спйва, *f. Py.* Göttin des Gesanges,
 Спйвак, *m.* Sänger, *m.*; 2) -рйв,
 Sängerschwarm, Tütschwarm, *m.*; 3)

Grasmücke, *f.* (Sylvia), *B.*
 Спйване, *n.* Singen, *n.* Gesang, *m.*
 Спйванка, *dim.* спйванойка, *f.* Lied, *n.* Gesang, *m.* [вучіть.
 Спйванність, -ости, *f. АА.* *s.* Спй-
 Спйванчйна, *f.* ein geringes Lied.
 Спйвачик, *m. dim.* *s.* Спйвак.
 Спйвати, *v. a.* singen; тонко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen.
 Спйвачйха, *f. s. d. f.*
 Спйвачка, *f.* Sängerin, *f.*
 Спйввиноватий, *a.* mitschuldig.
 Спйввйдомість, -ости, *f.* Mitwis-sen, *n.*
 Спйввладник, *m.* Mitregent, *m.*
 Спйввладничтво, *n.* Mitregent-schaft, *f.* Пар.
 Спйввладстник, *m.* Mitbesitzer, *m.*
 Спйвволодар, *m.* Mitregent, *m.* ОБ.
 Спйвворохойник, *m.* der Mit-verschworene.
 Спйввдйдич, *m.* Erbgenoss, Miterbe, *m.*
 Спйввдйдичтво, *m.* Erbgenossen-schaft, *f.* [wirken, Пар.
 Спйвдйлати, спйвдйяти, *v. a.* mit-
 Спйвдйяне, *n.* Mitwirkung, *f.* Пар.
 Спйвйць, -вця, *m.* Sänger, *m.*
 Спйвйцькйй, *a.* des Sängers, lie-
 derreich, *ОП.*
 Спйвжалйне, *n.* Mitleid, *n.* *Ил.*
 Спйвзвук, *m.* Д. гр. Mitlaut, Con-
 sonant, *m.*
 Спйвзнйтель, *m.* Mitwisser, *m.* Пар.
 Спйвйствыване, *n. s.* Спйвчй-
 сність, *Ил.*
 Спйвка, *f.* Cantate, *f.* Lied, *n.* [bend.
 Спйвлйвий, *a.* singend, gesanglie-
 Спйвмешканець, -вця, *m.* Mitbe-
 wohner, Miteinwohner; Stubengenosse, *m.*
 Спйвмйрний, *a.* gemeinschaftli-
 ches Mass habend.
 Спйвнаслйдник, *m.* Miterbe, *m.*
 Спйвнйй, *a.* Га. I. 72. gesang-
 kundig, -lustig, -reich.
 Спйвнйна, *f.* Gemeinschaft, *f.* ge-
 meinschaftlicher Besitz, g. Nutzniessung, &
 Спйвобыватель, *m.* Mitbürger, *m.*
 Спйвонґти, *v. a.* zu singen anfan-
 gen, *M.* [sanglustig, *s.* Спйвґчий.
 Спйвочйй, *a.* М. I. 92. singend, ge-
 Спйвочйість, -чости, *f. s.* Спйвґчйість.

Співо́чка, *f.* пта́шка-, *singend.*
 Співпоручник, *m.* Mitbürge, *m.* *Пар.*
 Співвосіда́тель, *m.* Mitbesitzer, *m.*
 Співаросту́пник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [-иця, *f.* -in, *f.*
 Співробітник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
 Співря́дник, *a.* coordiniert.
 Співря́дність, -ости, *f.* Coordination, *f.* *Ил.* [нер eines Dorfes, *m.*
 Співсе́ляннн, *m.* *W.* Mitbewoh.
 Співстрада́лець, -ця, *m.* Leidensgefährte, *m.* *Пар.* [*m.* *ОБ.*
 Співтвóрець, -рця, *m.* Mitschöpfer,
 Співу́нка, *f.* *B.* s. Співачка.
 Співу́чник, *m.* Mitschüler, *m.*
 Співу́чий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
 Співу́чість, -чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
 Співців, *a.* des Sängers. [zeitig.
 Співча́сний, *a.* mitzeitig, gleich.
 Співча́сник, *m.* *pl.* -ки, Mitwelt, *f.*
 Співча́сність, -ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coëxistenz, *f.* *Ил.*
 Співчýнник, *m.* Coëfficient, *m.*
 Співчутé *n.* Mitgefühl, *n.*
 Співчу́ти, *v.* *a.* mitempfunden.
 Спід, *gen.* с. бду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на сіді, unten; 2) сід, у сіду́ Erd-schacht, Stollen, *m.*
 Спідка *f.* *He.* 197. Unterlage, *f.* *s. d. v. 1).*
 Спідля́ти, *v.* *a.* *K.* entwürdigен, erniedrigen; — ся sich erniedrigen, sich herabwürdigен, sich schänden.
 Спідний, *a.* der untere, von unten.
 Спідни́ця, *f.* Unterrock der Frauen; 2) сідниця, *f.* *s.* Помістниця.
 Спідня́к, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зап.* I. 344. der gewölbte Boden der Бандура.
 Спідня́рка, *f.* *s.* Помістниця.
 Спідобк, *gen.* -дка, *m.* hölzerne Unterlage für Holzbauten (= підва́лина).
 Спідру́чний, *a.* bequem, handhablich.
 Спізна́ти, спізна́ти, *v.* *a.* kennen lernen; erkennen; — ся einander kennen lernen, Bekanntschaft machen.
 Спізна́лий, *a.* *s.* Пізнаий, *Ст.*
 Спізна́ти, *v.* *a.* verspäten; — ся, sich —.
 Спійка, *f.* Fügewort, *n.* *Пар.*

Спійманий, *a.* gefangen.
 Спійма́ти, *v.* *a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
 Спійний, *a.* bindig.
 Спійні́к, *m.* Bundesgenosse, *m.* *Пар.*
 Спійні́цтво, *n.* Bundesgenossen-schaft, *f.* *Пар.*
 Спійність, -ости, *f.* Cohäsion, *f.* сила -сти Cohäsionskraft, *f.*
 Спійно́чити, *v.* *a.* föderalisieren, *Пар.*
 Спійня, *f.* Band, *m.* *s.* Союз.
 Спі́ка, *f.* *s.* Спéка, *M.*
 Спіл, *g.* спóлу, *m.* до спóлу, *Ф.* zusammen, *s.* Поспóлу.
 Спіле́нький, *a.* *dim.* *s. d. f.*
 Спілий, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
 Спілі́сть, -ости, *f.* Zustand der
 Спілка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спілку завязати, -трима́ти, у — ся звязати & sich wozu vereinen.
 Спілкові́й, *a.* Association-. [eint.
 Спільний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
 Спільні́к, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
 Спільні́чити з ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
 Спільність, -ности, *f.* Gemein-schaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
 Спільнолю́дний, *a.* alle allge-
 Спільно́та, *f.* *s.* Спілка.
 Спільщик, *m.* *Др.* *s.* Спільник.
 Спільщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
 Спі́мка, *f.* Erwähnung, *f.* [verfallen.
 Спі́мну́ти, *v.* *a.* erwähnen, auf etw.
 Спі́нити ся, *s.* Пі́нити ся.
 Спі́ничка, *f.* *D.* *c.* 7.
 Спі́ннік, *m.* *s.* Спільні́к.
 Спі́ннóта, *f.* *s.* Спілка.
 Спі́р, *gen.* спóру, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f.* *B.*; 2) *s.* Ді́хавиця; 3) Streit, Hader, *m.*
 Спі́рка, *f.* Streit, Hader, *m.* + *M.* *Кл.*
 Спі́рля́вий, *a.* widerstreitend, hadernd, *K.*
 I. Спі́рний, *a.* streitig, strittig.
 II: Спі́рний, *a.* reichlich, voll, üppig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, ausrichtsam, *Пар.*
 Спі́ря́к, *m.* Nebenbuhler, *m.* *Пар.*
 I. Спі́рність, -ости, *f.* Streitigkeit, *f.*
 II. Спі́рність, -ости, *f.* Reichlichkeit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Списнічати, *v. a.* Diät halten.
Списоборець, -рця, *m. s.* Сис-
соборець.

Спіткати, *v. n.* reifen, zur Reife kommen;
2) fortschreiten, sich vervollkommen.

Спітка, *f. s.* Пригода.

Спіткати, *v. a.* begegnen, betreffen.

Спіткнутися, straucheln, на ко-
гo wegen jmds straucheln, *Kч.* 124.

Спітніати, спітніти, *v. n. B.*
schwitzen.

I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успіх.

II. Спіх, *m. Кв.* I. 181. Erfolg, *m. s.*

Спішати, *v. n.* на когo zur Eile
antreiben; 2) спішати, *u.* — ся, eilen,
sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.

Спішний, *a. M.* eilig, rasch, schnell,

Спішок, *m. H.* 200.

Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f.*
Ф; Moor, Morast, *m.*; 2) Insel, *f. TP.*
125; 3) Floss, *n.*; 4) Zusammenschmel-
zung, Legierung, Mischung, *f. Под.*

Сплавба, *f.* Abflössung, *f.*

Сплавець, *gen.-ця. m.* Schwimmhölz-
chen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I. 255.

Сплавине, сплавинско, *n.* Holz-
stücke, ausgewurzelte Baumstämme &
welche das Hochwasser nach dem Ab-
fallen hinterlässt. [*adv.* -сто, schief, *На.*

Сплавистий, *a.* geneigt, schief;

Сплавити, сплавляти, *v. a.* weg-
abspülen; flößen, schwimmen; *У.*; 2)
überströmen, übergießen, *У.*; 3) legieren.

Сплавиче, *n.* Flossplatz, *m.*

Сплавка, *f.* Abschwemmung, Ab-
führung, *f. Под.*

Сплавний, *a.* schiffbar. [mann, *m.*

Сплавник, *m. КУ.* Flösser, Fähr-

Сплавництво, *n.* Flosswesen, *n.*

Сплавно, *n.* Legierung, *f.*

Сплавняне, *n.* Legieren, *n.*

Сплаво, *adv.* птах летіт — fliegt
so wie schwimmend.

I. Сплавок, *m.* шклянний. Glasfluss, *m.*

II. Сплавок, *m.* сплавка. *f. s.* Сабел, *B.*

Сплавці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*

Сплавчук, *m.* Flossjunge, *m.* [(Фр.).

Сплавистий, *a. s.* Сплавистий.

Спласати, *v. n.* von d. Geschwulst:
abnehmen.

Сплат, *m.* сплата, *f.* Auszahlung,
Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f.*

Сплатимий, *a.* zahlbar, tilgbar.

Сплатимість, -ости, *f.* Zahlbar-
keit, *f.*

Сплатити, сплатувати, *v. a.* be-
zahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.

Сплатити, *n.* das Abbezahlen, Abfinden.

Сплескати, *v. a.* abplatteln; 2) *viel
zusammenplauschen, Ф.

Сплеснути, *v. a.* klatschen.

Сплет, *m.* Geflecht, *n.* Фр.

Сплетене, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*

Сплетка, *f.* дротана Drathseil, *n.*

Сплечити ся, sich verrenken, *s.*
lähmen.

Сплечувати ся, *s.* Сяляти ся.

Спливати, сплинути, сплисти, *v.*
n. herabschwimmen; * з розуму —
wahnsinnig werden. eine Thorheit be-
gehen, *B.*; 2) auf der Oberfläche schwim-
men; * мой річ сплила намія ich kam
im Fluss der Rede auf die Schlange,
P. I. 130. — ся zusammenfließen.

Спливти ся, *Мор.* *s. d. v.*

Сплигнути, *v. n.* hin-, heraufspringen.

Сплигнути, *v. n.* niedersprin-
gen, *Ст.* [heiser werden.

Сплипати ся, Schnupfen haben,

Сплиснути, *v. n.* Гр. schwinden,
sich fort machen.

Сплід, *gen.* сплodu, *m.* Geburt, *f.* Ру.

Спліснити, *v. n.* schimmeln, schim-
melig werden. [Bund, *m.*

Спліт, *g.* сплету, *m. B.* Flechte, *f.*

Сплітати, *v. a.* flechten, zusam-
menflechten. [ben einander.

Спліш, *adv.* М. III. 121. dicht ne-

Сплішник, *m.* Art Krankheit, *Еф.* 33.

Спльовувати, *v. a.* oft spucken.

Спльожене, *n.* Schwängerung, Er-
zeugung, *f. Пар.*

Спльодити, *v. a.* erzeugen, *Кч.* 139;

— ся (земля) — unfruchtbar werden,
entkräftet werden (dh zu starke Pro-
duktion), *М+Б.* 399.

Сплох, *adv.* flugs, *Пар.*

Сплочати, *v. a.* zusammenzimmern,
fügen, -binden, *С. II.* 134. [gedrückt, *B.*

Сплощений, *a.* abgeplattet, platt-

Сплощеність, -ности, *f.* Abplat-
tung, *f. Пол.* [drücken.

Сплощити, *v. a.* abplatteln, platt-

Сплощка, *f.* abgeplattete Halb Herz-
muschel, *f.* (Cardissa), *B.* [cher, *m.*

Сплутник, *m.* Ränkeschmied, -ma-

Сплутні, *pl.* Ränke, *pl.* Пар.
 Сплювати, *v. a.* spucken. [парф, *m.*
 Сплювачка, *f.* Spuckkasten, Spuck-
 Сплюгавити, (-гавити), *v. a.*
 abschmähen; entheiligen.
 Сплюндрувати, *v. a.* ausplündern.
 Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) *s.*
 Зяць, *B.*
 Сплюха, *f.* Langschläferin, *f.*; 2)
 Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus euro-
 paeus), *B.*
 Сплюща, *f.* Platzregen, *m.* *B.*
 Сплющений, *a. s. d. f.* C. I. 228.
 Сплющити, *v. a.* zusammendrük-
 ken, -pressen, -schliessen.
 Сплясати, *v. a.* TP. 63. klatschen.
 Сплячки, *pl.* gutes Schlafen.
 Спобігчи, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38.
 несподіване лихо спобігло unverhoff-
 tes Unglück hat sich zugetragen, hat
 ereilt. [гати ся.
 Спобратимити ся, *Зг.* *s.* Збра-
 товба, сповагу, *adv.* gemäch-
 lich, langsam, schonend, rücksichtsvoll, *K.*
 Сповадити ся, verwöhnt, verzogen
 werden, + *M.*
 Споважніти, *v. n.* ernst werden,
 in ernste Gedanken sich vertiefen u.
 ernste, gewichtige Fragen sich stellen,
 Св. würdevoll, feierlich werden, *K.*
 Споважнохільний, *a.* „Мета“
 (63) 32. ?
 Сповеніти, *v. a.* erfüllen, sättigen,
 Гол. III. 34.; überfluten, überströmen.
 Споверху, *adv.* von Aussen.
 Сповзнути, *v. n.* verfließen, schwin-
 den, *Фр.*; 2) verschossen (v. Farben).
 Сповивати, сповіти, *v. a.* einwin-
 deln. [Wickelband, *n.* Windel, *f.*
 Сповивач, *dim.* сповивачик, *m.*
 Сповідати, *v. a.* erblicken, *Зг.*
 Сповіток, -тку, *dim.* сповіточок. *M.*
 I. 44. *m.* у сповіточку, in den Win-
 deln, in zartester Kindheit, *Mi.* II. 261. *OB.*
 Сповитуха, *f.* Hebamme, *f.*
 Сповідь, *gen.* -иди, *f.* Beichte, *f.*
 Сповідальниця, *f.* Beichtstuhl, *m.*
 Сповіданий, *a.* der gebeichtet hat.
 Сповідати, *v. a.* Beichte hören,
 beichten; *ausforschen; rügen; — ся
 heichten, bekennen. [anlassung, *f.*
 Сповідка, *f.* *Зг.* *Пр.* II. 259. Ver-
 Сповідник, *m.* Beichtvater, *m.*; 2)

Beichtgänger, *m.*
 Сповірити, *v. a.* anvertrauen, + *M.*
 Сповісти, *v. a.* hersagen, aussa-
 gen; — щось на коб jmdm etw. ab-
 treten, cedieren; — ся bekennen, ein-
 gestehen, *s.* Сисвідати ся.
 Сповістити, сповідати, *v. a.* be-
 nachrichtigen, melden, *Ku.* 239. [wittern.
 Сповітрити, *v. n.* ausdunsten, ver-
 Сповка, *f.* *He.* *Пр.* VIII. 959 ?
 Сповназубий, *a.* -е кучало voll-
 ständiges u. geschlossenes Gebiss.
 Сповний, *a.* vollkommen, vollstän-
 dig; *adv.* сповна.
 Сповніти, сповнати, *v. a.* ausfül-
 len, erfüllen, ausführen, vollführen, voll-
 enden; leisten, *III.* I. 380; — довг
 die Schuld tilgen; — ся erfüllt wer-
 den, in Erfüllung gehen. [ниця.
 Сповничка, *f.* Trinkglas, *n. s.* Пов-
 Сповнювач, *m.* *Пар.* Vollbrin-
 ger, *m.*
 Сповщити, *v. a.* Schulden tilgen.
 Сповгад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.*
 Erinnerung, *f.* *См.* Andenken, *n.* *OP.*
 Спогадати, *v. n.* denken, sich erin-
 nern; — ся sich plötzlich erinnern.
 Спогадка, *f.* Vermuthung, Hypo-
 these, Ansicht, *f.* *Зг.*; 2) *s.* Згадка, *Фр.*
 Споганити, *v. a.* verunstalten, ent-
 stellen, *Фр.* [hinblicken.
 Споглядати, споглянути, *v. a.*
 Спегоніти, *v. a.* heraustreiben;
 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
 Спогордати, *v. a.* чимось stolz
 über etw. sich hinwegsetzen, etw. ver-
 achten, *T.* [überwinden.
 Спограти, *v. a.* *AD.* I. 23. besiegen,
 Спогудати, *v. a.* tadeln, verwer-
 fen, *Kol.* I. 108.
 Сподавний, *a.* *См.* herkömmlich, alt.
 Сподар, *m.* *s.* Господар.
 Сподарка, *f.* *s.* Господня, *Піс.*
 Сподарекий, *a.* = Господарский.
 Сподати ся, *B.* sich anvertrauen,
 — на коб jmdm —.
 Сподвигнути, *v. a.* heben, auf-
 richten; — ся, sich — —.
 Сподвійник, *m.* Mitkämpfer, Ge-
 fährt, *m.*; -иця, *f.* Mitgefährtin, Mit-
 arbeiterin in e. Sache, *f.* *V.* [unten.
 С-под-исподдя, *adv.* *Ч.* V 918. von
 Сподібність, -ости, *f.* Schönheit, *f.* *B.*

Сподіванє, (-ання), *n.* Erwarten, Hoffen, *n.* Erwartung, *f.* [nung, *f.*
 Сподіванка, *f.* Erwartung, Hoff-
 Сподівати ся, hoffen, erwarten.
 Сподівка, *f.* *B.* der untere Theil.
 Сподінѹти ся, *АД.* I. 160. sich
 wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.
 Сподія, *f.* Hoffnung, *f.* *Зак.*
 Сподіяти, *v. a. s.* Заподіяти; — ся,
 sich begeben, s. ereignen, *III.* I. 331.
 Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*
 Сподоба, *f.* Wohlgefallen; Behagen, *n.*
 Сподобанє, *n.* Wohlgefallen, *n.* *Ил.*
 Сподобати, — ся, s. Подобати, — ся.
 Сподобѹти, *v. a.* *Гол.* III. 127.
 schmücken, gefällig, schön machen; 2)
 nachbilden; 3) † *K.* I. 19. würdigen,
 würdig achten; Glück bringen.
 Сподобка, *f.* Putzfliege, *f.* (*Tinia*), *B.*
 Сподоблянє, *n.* Nachbilden, *n.*
 Сподобний, *a.* *Ч.* V. 259. gefällig,
 wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподо-
 бним бѹти комуь gefallen, *M.*
 Сподовій, *a.* der untere; 2) -гор-
 нець: drei Garnetz fassend.
 Сподовїна, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe,
f. Niedersohlag, *m.* *Ф.*
 Сподовїнє, *n. s.* Подєнє (*Фр.*).
 Сподок, *m.* *dim.* s. Спїд.
 Сподорѹжний, *a.* Mitreisender, *Кл.*
 Сподрѹжє, *n.* Ehe, *f.* Ehebündnis, *n.* *Ог.*
 Сподрѹженє, *n.* Freundschafts-
 бündnis, *n.*
 Сподрѹжїти, *v. a.* vermählen, *Зг.*
 Сподрѹжний, *a.* *ОБ.* ehelich.
 Сподєїєти, *v. n.* *Ч.* VI. 20. auf jmds
 Stelle sich. setzen, ersetzen, vertreten.
 Сподѹга, *f.* Ankunft, *f.* *Пар.* [*Гол.*
 Сподїянчити, *v. a.* vereinfachen,
 Спбжаль, *f.* спожалїнє, *n.* Bei-
 leid, *n.* *Пар.* [beklagenswert.
 Спожальний, *a.* mitleidenswert,
 Спожалуванє, *n.* Beileid, *n.*
 Спожалувати, *v. a.* bemitleiden,
 sich erbarmen.
 Спожєрти, *v. a.* auffressen.
 Спѹжив, *m.* спѹжива, *f.* Consum,
m. Consumption, *f.* Verbrauch, *m.* Ge-
 нусс, *m.* *ВВ.* [niessen, Verzehren, *n.*
 Спѹживанє, *n.* Verbrauchen, Ge-
 Спѹживати, *v. a.* geniessen, essen,
 verzehren.
 Спѹживач, *m.* Consument, *m.* *ВВ.*

Спѹживнє, *n.* Abscise, *f.* *Пар.*
 Спѹживок, -вку, *m.* Verspeisen,
n. Nahrung, *f.*
 Спѹжидати, *v. a.* *M.* -днї и нѹчи
 verharren, im sehnlichsten Warten ver-
 weilen.
 Спѹжїранє, *n.* Auffressen, *n.*
 Спѹжитє, (-иттє), *n.* Leben, Fri-
 sten, *n.*; 2) Verbrauch, *m.* *M.*
 Спѹжити, *v. a. s.* Спѹживати; 2)
M. III. 105. erleben.
 Спѹжиток, -тку, *m.* Consum, Ver-
 brauch, Gebrauch, *m.*
 Спѹжѹга, *f.* Abbrennung, *f.* *Пар.*
 Спѹжѹжити, *v. a.* verbrennen (als
 Brandopfer), *Кл.*
 Спѹзадавна, *adv.* seit lange her, *Зак.*
 Спѹзадавний, *a.* sehr alt, ehemalig.
 Спѹваколїшний, *a. s. d. v.*
 Спѹзаранок, -нку, *m.* sehr früher
 Morgen, *Зак.*
 Спѹзнаванє, *n.* *K.* Bekanntschaft, *f.*
 Спѹзнавати, *v. a.* kennen lernen;
 — ся *v.* Bekanntschaft machen, *K.*
 Спѹвѹрити, *v. a.* mit Schmach be-
 decken.
 Спѹврїти, *v. a.* hinblicken, *Зг.*
 Спѹїєти, *v. a.* aufzehren, aufessen.
 I. Спѹїти, *v. a.* besäufen.
 II. Спѹїти, *v. a.* zusammenkitten,
 leimen, verbinden, (*Фр.*), *У.*
 Спѹквѹла, спѹквѹля, *adv.* langsam,
 gemach, *К.*
 Спѹбки, *pl.* Riffe in den Стаціви, *pl.*
 Спѹбки час, *adv.* von Anfang, seit
 Beginn.
 Спѹкїй, *gen.-ѹю, m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*
 Спѹкїйний, *a.* ruhig; friedfertig.
 Спѹкїйничка, *f.* *dim.* *Б.?*
 Спѹкїйність, -ости, *f.* Ruhe, Ge-
 мächlichkeit, *f.*
 Спѹкладати, *v. a. s.* Покладати.
 Спѹкоїти, *v. a.* beruhigen; — ся,
Мог. Кл. sich beruhigen, Ruhe finden.
 Спѹконати, *v. a. s.* Поконати, *Зг.*
 Спѹконвїк, *m.* graues Alterthum,
Пар. спѹконвїку, *adv.* seit Uran-
 fang, aus der Urzeit her, *III.* I. 177.
 Спѹконвїчний, *a.* seit uralter Zeit, *К.*
 Спѹкохати, *v. a.* liebgewinnen.
 Спѹкрєвнїти ся, sich verschwie-
 gern, *s.* Посвѹчити ся.
 Спѹкрївдженій, *a.* der Unrecht

gelitten hat, geschädigt, verletzt wurde, У.

Спокрівдати, *v. a. Св.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.

Спокуса, *f.* Versuchung, *f. К.*

Спокусити, спокумати, *v. a. in* Versuchung führen, versuchen, verführen.

Спокутник, *m.* Versucher, Verführer, *m.*; -иця, *f.* Verführerin, Versucherin, *f. Кч.* 326.

Спокута, *f.* Abbüßung, Busse, Reue, *f.*

Спокута, *n. Зг.* s. d. f.

Спокутованє, *n. Нс.* Abbüßung, *f.*

Спокутувати, (-ов-), спокутати, *D. c.* 130, *v. a.* abbüßen, bereuen, *III. I.* 408.

Сполать, *adv. Кв. II.* 256. 295 (*eig.* = εἰς πολλὰ ἔτη на многі літа) = вдорів був, здорові були.

Сполечовати, *v. a.* abprügeln, *Кн.*

Сполїти, *v. a.* begiessen, *Pa. I.* 6.

Сполїчковати, *v. a. Гол. III.* 158. ins Gesicht schlagen.

Споліванє, *n.* Begattung, *f.* Beischlaf, *m.* час — ня Paarungszeit, *f. B.*

I. Сполівити, *v. a.* збіже das Getreide mittels Schwemme reinigen.

II. Сполівити, *v. n.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschlissen.

Сположити, *v. a.* на руки комує с. inf. *Ч. II.* 291. jmdm anvertrauen, überweisen. [abspülen, wegspülen.

Сполокати, сполікувати, *v. a.* Спллом, *adv.* з кимось *M. II.* 75. zusammen mit.

Споломінїти ся, eröthen, *Пар.*

I. Сполонїти, *v. a. Зан. II.* 579. röthen; — ся sich —; *B.* крівцев зємлю сполонїла, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Kol. II.* 13.

II. Сполонїти, *v. a. s.* Полонїти 1).

Сполонїти, *v. n. s.* Спаленїти, *Фр.*

Сполоскати, сполоснїти, *v. a.* abspülen, wegspülen. [-streichen, *Кн.*

Сполосувати, *v. a.* durchstreifen,

Сполотнїти, *v. n. s.* Пополотнїти.

Сполохати, сполохнїти, сполшити, *v. a.* schrecken, verschrecken; — ся erschrecken; scheu werden.

Сполувати, *v. n.* з ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *B.* [mittag, *m.*

Сполуденок, *gen. -нка, m.* Nach-

Сполудїяч, *m.* Mitwirker, *m. Кл.*

Сполўка, *f.* Vereinbarung, Vereinigung, *f.* [beiter an e. Zeitschrift, *m.*

Сполуспїсатель, *m. Ваг.* Mitar-

Сполўченє, *n.* Vereinigung, Verbindung, *f. Verein, m.*

Сполучїмий, *a.* vereinbarlich, *Пар.*

Сполучїти, *v. a.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.

Сполучний, *a.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.

Сполучник, *m.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f. Бор.*

Сполучнїсть, -ости, *f.* Verbindung, *f.* Zusammenhang, *m. Св.*

Спомаганє, *n.* Unterstützung, *f.*

Спомагати, *v. a.* unterstützen, helfen.

Спомїкнїти, *v. a.* о чимось *Ф. s.* Згадати. [rung, *f.* Andenken, *n.*

Спомїн, *m.* спомїна, *f.* Erinnerung

Спомїнати, *v. a.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.

Спомїнка, *f.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis, Andenken, *n.* на спомїнку zum —; 2) Erwähnung, *f. A. Г.* 155.

Спомїнок, *m. dim. s.* Спомїн.

Спомїнїти, *v. a. Мс.* 256. s. Спомїнїти. [gen, *Зг.*

Спомирїти, *v. a.* im Frieden eini-

Спомїчнїк, *m.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *m. Т.*

Спомїка, *f. s.* Спомїнка, Andeutung, *f.*

Спомїга, *f.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *f. Ст.*; 2) Beisteuer, *f. Пар.*

Спомогати, *v. a. s.* Спомагати.

Спомїгий, *a. Ру.* комує zur Hilfeleistung verpflichtet, unterthan.

Споможїнє, *n.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *m. Segen, m. R.* 62.

Спомїжник, *m. Вах.* Gehilfe, Bundesgenosse, *m.*

Споморбчїти, *v. a.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *МШ.*

Спомочї, *v. a.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.

Спомїнїти, *v. a.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комує корось *Мт. s.* Пригадати. [ken, misshandeln.

Споневажати, *v. a.* an Ehre kräu-

Спонижати, *v. a. s.* Понижати.

Спонївє, *n.* Abplattung, *f.* (eines Berges), *Пар.*

Спону́канє, *n.* Ermuthigung, Anstiftung, *f.* [wegen, anstiften.

Спону́кати, *v. a.* ermuthigen, be-

Спону́кач, *m.* Anstifter, *m. Пар.*

Спообра́женє, *n.* спобо́раз, *m.* Abbild, *n. Пар.*

Спообра́зїти, *v. a.* abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, *Пар.*

Споосі́бна, *adv.* einzeln, besonders.

Спопелі́ти, *v. a.* in Asche verwandeln, *Мог.*

Спопелі́ти, *v. n.* zu Asche werden.

Спопідрі́зовати, *v. a.* darunter weg schneiden, *B.*

I. Спор, *m. s.* Спір, *Кн. С. I.* 104.

II. Спор, *m. s.* Ді́хавиця.

Спо́рець, -рця, *m.* Mutterkorn, *n.* (im Roggen). [unkeusch.

Спо́рвний, *a. B.* fett; 2) unrein,

Спо́равніти ся, sich beschmieren;

2) *s.* Покеро́мити ся, *B.*

Спо́рий, *a.* ergiebig; bedeutend, gross; 2) *У. s.* Ско́рий.

Спо́риско, *n.* Menstruation, *f. ОБ.*

I. Спорі́ти, *v. a.* streiten, *С. I.* 107; — ся unter einander streiten.

II. Спорі́ти, *v. a.* кому́сь jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beeilen.

Спо́рийш, *m. Вол.* Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus, Secale cornutum); 2) Vogel-Knöterich, *m.* (Polygonum aviculare), *Піс.*

Спо́рівнуванє, *n.* Vergleichung, Zusammenstellung, *f.*

Спо́рідїти, *v. a.* lockern.

Спо́ріднєний, *a.* verwandt.

Спо́ріднєність, -ости, *f.* Verwandtschaft, *f. Т.* [verwandt machen.

Спо́рідніти, *v. a.* verschwägern,

Спо́рїкати, *v. n.* на ко́б, *s.* На́рїкати на к. [Ausgiebigkeit, *f.*

Спо́рінь, -ени, *f. s.* Спірність II.

Спо́рінє, *n.* ausgiebiger Ertrag,

Спо́рїчка, *f. gew. pl. s.* Порїчка.

Спо́рїшити, *v. a. s.* Порїшати, abmachen, ausmachen, entscheiden.

Спо́рлі́вець, -вця, *m.* Federfechter, *m. Пар.* [haberisch; 2) streitig.

Спо́рливий, *a.* streitsüchtig, recht-

Спо́рний, *a.* streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.

Спо́рник, *m. Wgr.* 25. *s.* Сопёрник.

Спо́рність, -ости, *f.* Fertigkeit, Flinkheit, *f.*

Спо́ро, *adv.* reichlich, vollauf; 2) rasch.

Спо́роватий, *a. s.* Ді́хавичний.

Спо́ровий, *a.* -і ко́шта Streit-, Gerichts-, Processkosten, *pl. ВВ.*

Спо́ровів, -бза, *m.* Eilwagen, *m. Пар.*

Спо́рожніти, -ро́жнявати, *v. a.* ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde. [gung, *f.*

Спо́розумлі́нє, *n. У.* Verständi-

Спо́рок, -рку, *m.* Spergel, *m. Пар.*

Спо́рбкати, *v. a.* heflecken, besudeln, *Мх.* [farzen.

Спо́росїти ся, § Gestank lassen,

Спо́рбти, спо́рювати, *v. a.* (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, *A-Г.* 156.

Спо́рохня́влий, *a.* moderig, morsch.

Спо́рохня́вити, (-нав-), *v. n.* verfaulen, vermodern.

Спо́рошїти, *v. a. s.* Запо́рошїти.

Спо́рєкати, *v. a.* spritzen, sprühen.

Спо́рєнути, *v. n.* herabfallen, *B.*

Спо́ртїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

geschichte, gewandt; 2) handlich, s. **Наручно.**

Способність. -ости, *f.* Geschick, *n.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.*; 2) Gelegenheit, *f.* [derfahren.

Спосітїти, *v. a. s.* Посітїти; **випосіщенє**, *n.* Besuch, *m.*

Спослушнїти, *v. n.* gehorsam werden.

Способа, *f.* Fähigkeit, Fertigkeit, *f.* **Др**

Способити, (-блю, -бил), *v. a.* vorbereiten, vor-, zurichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чогось; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten & 2) sich verständigen.

Способлений, *a.* vorbereitet, ausgestattet, qualifloirt, die Fähigkeit habend, *B.*

Способувати, *v. n.* до роботи. *На.* entsprechend, tüchtig sein, behilflich sein.

Способити, *v. a.* mit Blut beflecken (beim Raufen). [*f. Ил.*

Спостереженє, *n.* Wahrnehmung,

Спостеречї, *v. a. s.* Спостерігати

Спостерігамий, *a.* wahrnehmbar.

Спостерігати, *v. a.* wahrnehmen, beobachten.

Спостерігач, *m.* Beobachter, *m. Фр.*

Спостигнїти, спостї(г)чи, *v. a. mit. d. Inf.* können, vermögen; 2) когось, щось ereilen, einholen; — з чим womit fertig werden, *КС. (83) II. 468.*

Спостїгний, *a.* erreichbar.

Спостити, *v. a.* abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhärmen.

Спостувати, *v. a. s.* Постувати, **Постити**, *Зан. II. 116.* [*К. II. 285.*

Спосужати, *v. a.* leihen, aushelfen,

Спотання, *Не. хм. 136?*

Спотвїрний, *a.* missgestaltet.

Спотвора, *f.* Monstrum, *n.*

Спотворити, *v. a. H. 41.* entstellen, verunstalten.

Спотворувати, *v. a. М. Ос. (62) I. 93.* blosslegen, zur Schau stellen.

Спотикайло, *n. s.* Спотикач.

Спотикати ся, stolpern, straucheln, anstossen.

Спотикач, *m.* -мїд stark berauscheder Meth, der das Stolpern verursacht; *Ко. 387.* starker würziger

Brantwein od. Meth, *К.*

Спотикнїти ся, спїткнїти ся, *s.*

Спотикати ся. [verhofft, unversehens.

Спотиньга, *adv. Ко. 239. Мор. un-*

Спотїти, *v. a.* beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [fecht, *n.*

Спотичка, *f. s.* * Зачїюка (*Фр.*), *Ge-*

Спотїчність, -ости, *f.* das Zusammentreffen, die Gelegenheit (*Фр.*).

Спотребїти, *v. a.* verbrauchen; aufessen.

Спотребник, *m.* Consument, *m.*

Спотребно, *adv. s.* Потрїбно, *Гол. III. 523.* [*s.* Спотребїти.

Спотребувати, *v. a.* verbrauchen,

Спотрїшити, *v. a.* ausschachten, *s.* Спрївити.

Спотрїженє, *n.* Erstarkung, *f. Св.*

Спотрїтити ся, *s.* Спамятати ся, Обачити ся с).

Спохїлий, *a. s.* Похїлий.

Спохїлість, -ости, *f. s.* Похїлість.

Спохїв, -бу, *m.* горї Gebirgsabhang, *m. Фр.* [sich absenkend, schiefl, *Фр.*

Споховастий, споховастий, *a.*

Споховатїсть, -ости, *f.* Abdachung, *f.* Gesenke, *n. Фр.*

Спохоблий, *a.* geneigt, schiefl, abhändig, -а горї ein Berg mit sanften Abhängen, *B.*

Спохом, *adv.* abschüssig hinah.

Спочасовий, *m.* Зг. Zeitgenosse, *m.*

Спочїв, -ву, *m. АД. I. 125. s.* Спочїнок.

Спочивальня, *f.* Schlafzimmer, *n. ОП.* [*Rast, f.*

Спочиванє, *n.* Ausruhen, *n.* Ruhe,

Спочивати, *v. n.* ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.

Спочивище, *n. К.* Ruhestätte, *f.*

Спочївок, -вку, *m. s.* Спочїнок.

Спочїн, спочїнок, *gen. -вку, m. Ruhe, f. Ausruhen, n. Rast, f. Schlafen, n.*

Спочїти, *v. n.* ausruhen; schlafen.

Спочув, -у, *m.* Sympathie, *f. Пар.*

Спочувати, *v. a.* mitfühlen, mitempfinden; 2) abnen, *См.*

Спочувувати, *v. n.* sympathisieren, *Пар.*

Спочўйливий, *a.* empfindsam, empfindlich, von weichem Gefühl, *M. III. 103.*

Спочўйний, *a.* feinführend, *См.*

Спочутіє, *n.* Mitgefühl, *n.* Sympathie, *f. Гам.*

Спочу́ти, *v. a. M. II. 37.* fühlen, empfinden; *v. n. кому́сь M. II. 36.* mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.

Спочутнѣй, *a. sympathisch, K.*

Споше́в, *f. на спощевѣ* in Bereitschaft, (*Ф.*).

Споше́вий, *a. -вершѣ, У.?*

Споше́вити ся, *з ким* mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.

Споше́дѣти, *v. n.* verwarlost werden, auf den Hund kommen (*Ф.*).

Спошептáти, *v. a.* flüstern.

Спошнѣпити, *v. a. § кому́* willfahren. [*тувáти.*]

Споштувáти, *v. a.* kosten, *s. Скош-*

Споштѣнок-нку, *m.* Beköstigung, *f.*

Спобювати, спобѣти, *v. a.* zusammenfügen, binden, vereinigen.

Спояснѣти, *v. a.* erklären, veranschaulichen.

Спояти ся чого́ etw. begreifen.

Спράва, *f.* Handlung, *That, f.* Geschäft, *n.* Operation, Rechnungsspecies, *K. f.*; Vorgang, *m.* Angelegenheit, *f.*; 2) Sache, Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.* зробѣти спрáву кому́сь nach dem Rechte richten, entscheiden, Recht walten lassen; нема спрáви ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, *III. I. 47*; не в спрáви in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, *f.*; 4) gute Bebauung, ноя́; 5) Zuhör, *n.* nöthiges Zeug, *C. I. 64.*

С-пра́ва, *adv. K.* von rechter Seite.

Справдáти, *v. a.* controlieren.

Справдѣшний, *a.* wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.

Справдѣшність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, *f.*

Справдѣти, спрaвджáти, спрaвджувати, *v. a.* bewahren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, *P. II. 117*; — слово *He.* Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, *K.*; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.

Спрáвдї? *adv.* wirklich? wahrlich? in der That? 2) wirklich, wahrlich, in der That. [*keit, f.*]

Спрáвдѣжь, *f.* Probe der Richtigkeit. Спрáвдний, *a. Зар.* echt.

Справдбвувати ся, *s.* Спрáвдѣти ся, *Ст.* [echt; *adv.* -йво, gerecht.

Справдлѣвий, *a.* gerecht; 2)

Справдлѣвість, -ости, *f.* Gerechtigkeit, *f.* Recht, *n.* [wahrhaftig, *B.*

Спрáвднїй, *a.* wahr, echt, wirklich,

Спрáвець, *g.* -вця. *m.* Meister, *m.* der Beste in seinem Fach, (*Фр.*).

Спрáвити, спрaвлáти, *v. a.* richten, aufrichten; 2) urbar machen (вѣмлю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — корѣ кудá jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich

— 1) 2); 2) — ся кудá die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (з ким, з чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) *Кв. II.*

5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) *ib.* 232 sich fassen.

I. Спрáвка, *f. D. c.* That, *f.* Streich, Schelmenstreich, *m.*

II. Спрáвка, *f. gr.* Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, *f.*

Спрáвленє, *n.* Aufrichten, *n.*; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, *f.* Urbarmachung, *f.*; 3) Anschaffung, *f.*; 4) Weisung, *f.*

Спрáвний, *a.* geschickt, betriebsam, gescheit, klug; 2) pünktlich, *Ст.*; 3) -е поле gut bebaut.

Спрáвник, *m.* Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, *m.*; 2) Kreishauptmann, *n. Кв. I. 93.*

I. Спрáвниця, *f.* Stifterin, Urheberin, Thäterin, *f.* [*Kanzlei, f. Ф.*

II. Спрáвниця, *f.* Gerichtsstube, Спрáвнїче *n.* Vergütung des Спрáвник: Provision, *f.* [*lichkeit, f.*

Спрáвність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, *f.*

Спрáвно, *adv.* geschickt, passend, klug.

Спрáвность, *f. Гол. III. 268. s. d. f.*

Спрáвчанє, *n.* Gebrauch, *m.* Benützung, *f. Зак.*; 2) Führen, *n.* Verwalten, *n.* Verwaltung, *f.*; — ся das sich Gebahren, Conduite, *f.*

Справозда́вець, *m. s. d. f.*

Справозда́вник, *m.* Berichterstatter, *f.* [*stattung, f. Bericht, m.*

Справозда́вство, *n.* Berichterstattung, *m.*

Справозда́тель, *m. Гол.* Berichterstatter, *m.*

Справослáвленє, *n.* Bekehrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*

Справувáти, (-овáти), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — комú jmdm zutráglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, *s.* führen. [Geschäft, *n.*

Справунок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;

Справцювáти, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся, geraden Weg einschlagen.

Спрáнщик, *m. gr.* Corrector, *m.* -иця, *f. IIIc.*

Спрáга, *f.* Durst, *m.*

Спрáглий, *a.* schmachkend, *Фр.*

Спрагну́ти ся чо́го ь, *ВБ.* *s.* Забага́ти ся.

Спраготá, *f. s.* Спрáга, *Kst.*

Спрáжний, *a.* echt, wahrhaftig.

Спрáзніти, *v. a.* недéлю — feiern, *Ч. V.* 525.

Спрáнути, *v. a.* *Ч. II.* 183. ausroden.

Спрацювáти. (испрацюв), *v. a.* ausarbeiten, ausbilden; 2) urbar machen, (*Фр.*); — ся, *s.* Зробíти ся а).

Спращáти, *v. a.* *Мог.* *s.* Попращáти.

Спрéжа. спрéжду, спрéжу, *adv.* *Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormals.

Спречáти ся комúсь, *K.* jmdm Widerstand leisten.

Спрíкрити, *v. n.* — собі überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — комú jmdm lästig werden.

Спрíса. *f.* Spreize, Spreizstange, *f.* etw. zum Stemmen Dienendes

Сприсéдáти, *v. a.* корó jmdn anfallen, *s.* Обсéдáти. [sprengen.

Спрíснути, *v. a.* bespritzen, be-

Сприсеувáти, *v. a.* stemmen mittels einer Spreizstange.

Сприсягáти ся, сприсягну́ти ся, heimlich abreden, sich verschwören.

Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *n.* [präcis.

Спрíтисний, *a.* nachdrücklich,

Спрíтíчний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(Ф.).

Спрíтíчно, *adv.* zierlich, geschickt,

Сприткíй, *a.* flink, *Крон.* [I. 32.

Спрíтний, *a.* geschickt, gewandt, *С.*

Спрíтність, (-ость), *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебіглости, *T.* Pffigkeit, *f.*

Спритóмний, *a. s.* При. óмний, *Зах.* Спритáмкувати, *v. a.* *Веч.* II.

6. verstehen, begreifen.

Спрíха, *f.* Speiche, *f.*

Спрíхтіти, *v. a.* на корó jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.

Спрíчáти ся, *s.* Спречáти ся, *С. I.* 192. II. 202. sich sträuben, sich weigern.

Спрíчинíти ся, *См. II.* verstórrt, verrückt, wahnsinnig werden.

Спрíчки, *pl.* Convulsionen, *pl.*

Спрíя́ти, *v. n.* комú jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*

Спрíяньє, *n.* Wohlwollen, *n.* Ве-

Спрíяти, *v. n.* комú, wohlwollen; 2) — комú щось = Нарáти.

Спрíчкати ся, спрíчний, *a. s.* Сперечáти ся, Суперечний.

Спрíяти, *v. a.* корóсь *Ч. V.* 46? -до корóсь jmdm empfehlen, (*Фр.*).

Спрóба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. T.* [III. 725.

Спрóбіваний, *a.* durchbohrt, *Гол.*

Спрóбний, *a.* Versuchs.

Спрóбувáти, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f.* *ОП.*

Спрóбунок, *gen.* -унку, *m.* Probe, Спрóвáдити, спрóвáджувати, *v. a.*

herbeiführen, herbeischaffen.

Спрóвáдати, *v. n.* erfahren. [*m.*

Спрóвáдник, *m. T.* Ableiter, Führer,

Спрóвáдниця, *f. K.* Gefährtin, *f.*

Спрóвóла, *adv.* langsam.

Спрóволока, *adv.* *s. d. v.* [fen.

Спрóдавáти, спрóдáти, *v. a.* verkaufen, Спрóдáвець, *gen.* -вця, *m.* Verkäufer, *m.*

Спрóдáжний, *a.* verkäuflich, feil.

Спрóдáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käufflich.

Спрóдáйний, *a.* veräusserlich, ver-

Спрóдáйність, -ости, *f. s.* Спрóдáжність.

Спрóжýток, -тку, *m. Me.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibgedinge, *n.*

Спрóкúдити, *v. a. s.* Розлакóмити, рознаскúдити, üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *B.*

Спрóмáганє, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*

Спрóмáгáч, *m.* Förderer, *m. Пар.*

Спрóміжній, *a.* Hilfs-.

Спромога, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* (etw. zu thun). *См. К. Вах.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aus helfen, *n. Пар.*

Спроможність, (-ости), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.*; 2) Verhältnis, *n.*

Спромочй, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось etw. aufbringen können, vermögen, *А.Г.* 158.

Спроневірене, *n. Эг.* Veruntreuung, *f.* das Untreuwerden.

Спроневірити, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —.

Спроневірик, *m.* Treuloser, *m.*

Спропасти́ти, *v. a. s.* Запропасти́ти.

Спроу́дити ся, *s.* Спроку́дити ся (*Фр.*). [zum Erlaubnis, *f.*

Спрос, *m. Ко.* 296. *gr.* Frage, Bitte

Спробіни, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*

Спроси́ти, спро́шувати, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся *s.* Віпросити ся.

Спробста, *adv.* auf schlichte, gewöhnliche, einfache Weise, *Kч.* 115.

Спрості́ти, *v. a.* Гол. verzeihen, entschünnen. [sig; langsam, gemach.

Спростовол́дка, *adv.* weitschwei-

Спростя́га, *adv.* gedehnt, weit aus holend, *К.*

Спротів, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f. Пар.*

Спротівити, *v. a.* собі feindlich stimmen, zum Feinde machen; -сла́бість лі́ком entgegentreten; — ся entgegen sein, widerstreiten, sich widersetzen. [verhasst werden, *Py.*

Спротівити, *v. n.* комусь zuwider,

Спруд, *m.* Blähung, *f. В.*

Спру́дити ся, *s.* Зду́ти ся, *В.*

Спружі́стий, *a.* elastisch, spannkrafftig.

Спружі́стість, -ости, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f. СМ.*

Спру́жка, *f.* Springfeder, *f. Пар.*

Спружі́ність, -ости, *f. s.* Спружі́ стість. [stemmen.

Спрути́ти ся, но́гами sich an-

Спряг, *m.* Gespann, *n.*

Спря́га, *f.* Bespannung, *f. Пар.*

Спряга́ти, спрягті́, (-гчі́), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.

Спря́гнути, спрягті́, спря́жити, *v. a. К.Ш.П.* 120. *s.* Сма́жити, Спра́жити.

Спря́гота, *f.* Эг. *s.* Спра́га.

Спря́жене, *n.* Conjugation, *f.*

Спря́жка, *f.* Spange, *f.*

Спря́нути, *v. a. s.* Спря́гати.

Спря́сти, *v. a.* ausspinnen.

I. Спря́т, *m. Н.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geräth, *n.* Munition, *f. Зак.*

II. Спря́т, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f. Пар.*

Спря́тати, спря́тувати, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; aufräumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, *s.* verbergen, *В.*

Спря́тний, *a.* behend, gewandt, *Пар.*

Спря́тні, *pl.* ordentliche Einrichtungen.

Спря́ток, *gen.* -тку, *m.* Aufbewahrung, Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (z. B. Milch &); 3) Geräth, *n.*

Спря́точный, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.

Спря́шка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*

Спуг, *m.* Мог. heisse Asche.

Спу́гати, *v. a. s.* Сполóшити.

Спу́да, *f.* Schrecken, *m. s.* Перестра́х.

Спу́дати, *v. a.* сві́й вік *s.* Скапа́рити.

Спуде́й, спуде́я, *m. griech.* Schüler, *m. Кч.* 84.

Спу́жити, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen. [дити ся.

Спу́жити ся, *D. c.* 147. *s.* Напу́-

Спу́ва, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) Russ, *m.*; 3) Staub, *m. В.*

Спува́вити, *v. n. s.* Змарні́ти.

Спуви́рати, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*

Спу́пку, *adv. Ко.* 142. von Kindheit an.

Спу́рдава, *f. s.* Спу́за 1).

Спуск, *m. Н.* Hinablassen, Herunterlassen, *n.*; Fahrweg bergab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f. Ко.* 144. не дава́ти спуску

комўсь jmdn nicht schonen, jmdm nicht nachgeben, *He.*; 4) das Belegen der Mutterschafe.

Спўскалка, *f.* Ч. IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спўсканїстый, *a.* leicht abschüssig.

Спўсканка, *f.* Rutschplatz, *m.* *Гал.* I. 255.

Спўскáти, *s.* Спўстáти, *v. a.* herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на когó auf jmdn sich verlassen.

Спўскóватий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спўст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -водї Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Schneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горівки der ganze Brantweinabzug; 6) = drei Eimer; 7) ein Draht Garn, *Гал.* I. 255. [werden, veröden.

Спўстинїти, *v. n.* *ТР.* 115. wüste

Спўстáти, *v. a.* herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -водý ablassen; -стрýну niedriger stimmen; — в цїні herabsetzen, wohlfeiler lassen; — гóлову den Kopf hängen lassen; — волóсе die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — товáр von der Krippe losbinden; -в чо́го nachlassen; -в óка aus den Augen lassen; — прáдиво на мотýсе das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -бнч immer dünner zu Ende flechten; — ко́му щось etw. jmdm abtreten; — дóшку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на когó, на щó auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спўстáне, *n.* Verödung, Verwüstung, *f. K.*

Спўсткóвати, *v. n.* *Гр.* leer werden.

Спўстний, *a.* -а пружїна Schnappfeder, *f.* *Пар.* [stück.

Спўсток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спўстóшáлий, *a.* verödet, *Кч.* 62.

Спўстóшáлость, *f.* Verödung, *f.*

Спўстóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren.

Спўтáти, *v. a. s.* Пўтáти.

Спўтерувáти, *v. n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спўтник, *m.* Reisegefährte, *m.* *Пар.*

Спўтниця, *f.* Gefährtin, *f. K.*

Спўтно, *n. s.* Спáтка, *B.*

Спўтно́вий, *a. B.* -а кїсть, *s.* Спўткóва к. [locker gemacht.

Спўхкóватїлий, *a. s.* Пўхкїй,

Спўхнути, *v. n.* anschwellen.

Спўхченє, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спўшити, *v. a.* gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepper, *m.*

Спўщáдо, *n.* Instrument zum

Спўщєнє, *n.* Senkung, Thesis, *f. Оз.*

Спўх, *m.* verschlafener Mensch, *Schlafmütze, *f.*; 2) *s.* Спáчка, *B.*

Спўшок, *m. дїм.* *s.* Спўх 1); 2) Tagschläfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (*Caprimulgus europaeus*), *B.*

Спўлáти, *v. a.* leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, анеinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спўнчїти ся, *M. II.* 35. trunksüchtig werden, sich betrinken, *s.* be- rauschen. [sich heben, *ОП.*

Спáти, *v. a. s.* Спїнáти; — ся,

Спáтка, *f.* Fessel, *m. B.* [*n. B.*

Спáтковїй, *a.* -á кїсть, Fesselbein,

Спáчка, *f.* Schlafsucht, *f.*; 2) Bilsenkraut, *n.* (*Hyoscyamus niger*), *B.*

Срáмїти ся, sich entehren, sich eine Schmach anthun.

Срáмний, *a. Др.* *s.* Срáмнїй.

Срáмно, *adv. s.* Сóромно, *Мор.*

Срáмóвище, *n.* Schande, *f. Ст.*

Срáмóтний, *a.* schändlich, schmä- hlich, zotlig.

Срáмóтниця, *f. s.* Безстáда, +*B.*

Срєбрáний, (-брá-), *a.* silbern.

Срєбрáстий, *a. M. III.* 56. silber- farbig, Silber-

Срєбрó, *n.* Silber, *n.*

Срєбрóнóсний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Срєбрóпїний, *a. На.* silberschäu- mend.

Срєдохрєстний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк.* 3.

Срєдотóчка, *f.* Mittelpunkt, *m. Мог.*

Срєдотóчний, *a.* im Mittelpunkte liegend, central, *У.*

Срєдство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срємя *n.* — дїпровє *КС.* (82)I.24?

Срїбєльник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Срїблястый, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Сріблестобілий, *a.* silberweiss,
 Срібляти, *v. a.* versilbern. [Фр.
 Срібло, *n.* Silber, *n.* [mig, +М.
 Сріблоголосий, *a.* silberstim-
 Сріблолитий, *a.* КУ. aus geschmolzenem u. gegossenem Silber.
 Срібломлюбець, -бця, *m.* der Habsüchtige. [sucht, Habsucht, *f.*
 Срібломлюбство, *n.* K. Gewinn-
 Сріблонігий, *a.* silberfüssig, Кл.
 Сріблорігий, *a.* mit silbernen Hörnern.
 Сріблохвилевастий, *a.* -змій Гр. mit silbernen wellenförmigen Streifen.
 Сріблохвільий, *a.* Ніс. mit silbernen Wellen. [K. I. 204.
 Срібляник, *m.* von e. Reichen,
 Сріблястий, *a.* silberschimmernd,
 Срібний, *a.* silbern, Silber-. [ОП.
 Срібнолукій, *a.* mit silbernem Bogen, Не. [gehaucht, mit Silberflaum.
 Срібнолукій, *a.* Нав. silberan-
 Срібноструїний, *a.* mit silbernen Wellen, Махс. [Argyrostomus), В.
 Срібноустка, *f.* Silbermund, *m.*
 Срібнохвільий, *a.* с. Сріблехвільий.
 Срібрійстий, *a.* silbern, Silber-, Ніс.
 Срібрійний, *a.* s. Срібний.
 Срік, *g.* срѣку, *m.* II. 107. s. Сроқ.
 Срімний, *a.* = срібний, (Фр.).
 Срібгий, *a.* срѣго, *adv.* s. Стрѣгий, стрѣго, Зак.
 Срідство, *n.* s. Війор 2).
 Сроқ, *m.* гр. Frist, *f.* Termin, *m.*
 Сромбтний, *a.* schändlich, III.
 Срюба, *f.* Schraube, *f.*
 Срюбоватий, *a.* schraubenförmig.
 Срюбштак, (сруб), *m.* Schraubstock, *m.* [Saugwarze, *f.*
 Ссавень, -вня, *m.* В. Saugwurzel,
 Ссавути, *v. a.* ansaugen, Не. 74.
 Ссати, *v. a.* saugen.
 Ссач, *m.* Säugethier, *n.* В.
 Ссєбний, *a.* verbissen, tückisch, gewissenlos (Фр.).
 Ссилати, *v. a.* s. Заслати; — ся на що sich berufen auf etw., citieren.
 Ссилка, *f.* Landesverweisung, Verbannung, Deportation, *f.* М. III. 35; 2) Citat, *n.* [wiesene, Deportirte, М. III. 34.
 Ссильний, *m. a.* sbst. der Ver-
 Ссипати, *v. a.* zusammenschütten, s. Зсипати.

Ссипковий, *a.* -магаїн Schütt.
 Ссипок, -пку, *m.* s. Зсип.
 Ссівати, *v. a.* aussäen; sieben.
 Ссівки, *pl.* Auskehr, *f.* Kaff, *n.*
 Ссідати, ссїсти, *v. a.* absitzen, sich heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) ссїсти на коня, К. das Pferd besteigen; — ся gerinnen, sich setzen, dick, käsig werden (Milch etc.).
 Сслизати, сслизнути, s. Зслиз — &
 Ссобра, *f.* гр. Hader, Zank, Streit, *m.*
 Ссочка, *f.* Saugwarze, *f.*
 Сстановити, (зстан-), *v. a.* -сорочку, das Leib (im Hemd) fertigstellen, -nähen. [zusammenschieben.
 Ссунути, *v. a.* s. herunter-schieben;
 Ссучити, *v. a.* s. Зсучати. [fassen.
 Ссєгнути, *v. a.* М. II. 77. III. 89. um-
 Ста, *adv.* s. Сюда.
 Стабїця, *f.* s. Стѣбїця.
 Став, *m.* Teich, *m.*; 2) *ung.* s. Стан.
 Става, *f.* s. Постава, Пар.
 Ставати, *v. n.* sich stellen; 2) werden, beginnen, anfangen.
 Ставєць, *gen.* -вцї, *m.* Unterlage zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3) Gelenk, *n.* (Фр.).
 Ставїдло, *n.* verlassener Teich, Ч. VI.
 Ставити, ставляти, *v. a.* stellen, aufstellen, setzen; aufführen, bauen; — корѣ перед суд jmdn vor Gericht stellen, erscheinen lassen; — ся sich stellen &; — ся кому jmdm die Stirn bieten, sich wehren.
 Ставїця, *f.* Falle, *f.*
 Ставїще, *n.* Teichgrund, *m.* В.
 Ставка, *f.* Einsatz im Spiel; 2) II. 143 das Erscheinen vor Gericht; 3) Knoten im Hals; 4) Zaunfach, *m.*
 Ставленє, (-влїне), *n.* das Aufstellen.
 I. Ставний *a.* wohlgewachsen, hoch; wohlgestaltet, schön; ansehnlich.
 II. Ставний, *a.* im Teich, des Teiches, Teich-, -а водї, Под. М.
 Ставник, *m.* Reif zum Zurechtlegen der Fassdauben; 2) Blumentopf, *m.* ОП.; 3) grosser Kirchenleuchter; 4) grosse Standkerze. [Тацка, ОП.
 Ставниця, *dim.* ставничка, *f.* s.
 Ставничий, *m.* Teichmeister, *m.* Пар.
 Ставовє, *n.* Teichgeld, *n.* Пар.
 Ставовїй, *a.* Teich-
 Ставовка, *f.* s. Станов, (-овка).

Ставо́к, -вкá, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiher; 2) Stánder, *m.* (Gefäss), *Пар.*

Ставоко́п, *m.* Teichgráber, *m. Пар.*

Ставці́, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*

Ставча́тий, *a. B.* gegliedert.

Ста́вчики, *pl. dim. s.* Ставці́, *B.*

Ста́вчин, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mopsea), *B.*

Ста́вщина, *f. Пар.* ставщи́зна, *f. † АД.* II. 145. 146. Steuer von Teichen u. Weihern. [Krauts, *n.*

Ставо́лка, *f.* Fass zum Säuern des Стад, *m.* Flug, *m. Пар.*

Ста́да, *f. Ч.* III. 274. *s.* Стадо́.

Стада́рня, *f.* Hürde, *f.*

Стади́на, *f. s.* Стади́на.

Ста́дник, *m.* Herdenhüter, *m. К.;* Pferdehüter, -züchter, *m. Ос.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*

Стади́на, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*

Стади́цкий, *a.* zum Ста́дник geh.

Стади́ця, *f.* Mutterstutte, *f.; 2) Ме.* 74. *s.* Ста́йна. [Pferdes, *s.* Ста́дник.

Стади́чэнка, *m. dim. Bein.* des Ста́до, *n.* Herde, *f.* [Stall.

Ста́нка, ста́нка, *f. dim.* kleiner

Ста́йка, *f. dim. s.* Ста́я, Ackertheil.

Ста́йница, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. *s.* Ста́йна

Ста́йничий, *m.* Stallknecht, *m. См.*

Ста́йна, *f.* Stall, *m.*

С-так, *adv. s.* Э так. [Humpen, *m.*

Стака́н, *dim.* стака́нчик, *Кв. m.*

Стакува́ти, *v. a. D. c.* 228. *s.* Руй-

Сталь, *f.* Stahl, *m.* [нува́ти.

Стале́вий, *a.* stählern, Stahl-.

Сталевоси́ний, *a.* stahlblau.

Стале́ний, (-ённый), *a.* gestählt; stählern, *ВБ.; 2)* ausdauernd, *Пар.*

Ста́лий, *a.* beständig, stettig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а ціна́ *Кв.* I. 130.

Ста́лти, *v. a.* ståhien, *s.* Наста́лти.

Ста́лти ся, *Гр.* 333. sich ungebärdig sträuben.

Ста́лість, -ости, *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*

Ста́лка, *f. Не.* Quirl, *m.* bei d. Pfizen; 2) ста́лка, ста́лька, *f.* Faden, *m.; 3)* Bestandtheil des Seiles, *Зак.; 4)* Ра-

зо́к, Schnur, Reihe, *f.*

Ста́лька, *f.* Wetzstahl, *m.*

Ста́льносі́рий, *a.* stahlgrau.

Ста́льця́, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Häckselkastens.

Ста́мбул, *m.* Constantinopol.

Ста́мві́дам, *adv. Св.* von dorthier.

Ста́н, *gen. -ну́, m.* Stand, Zustand,

m. Lage, *f.;* дівка на ста́ну reife Jung-

frau; 2) Verfassung, *f.; 3)* Station;

Einkehr, *f. III.* II. 34; 4) Lager, *n.*

ста́но́м ста́ти ein Lager aufschlagen;

5) Leibesgestalt, Statur, Taille, *f.;* Leib-

stück, Hemd, Mieder, *n. Ме.* 41; 6) in Russ-

land Name des Theiles eines Bezirkes.

Ста́нва, *f.* Stánder, *m.* Gefäss, grös-

seres Fass, *n.*

Ста́не, *n. Под.* Zustand, *m.*

Ста́ник, *m. dim. s.* Ста́н 5).

Ста́ница, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.; 2) Ме.* 75. *s.*

Ста́йна.

Ста́йшний, *a.* zur Ста́ница 1)

geh; 2) Commandant einer Ста́йця 1).

Ста́нище, *n.* Standort, *m.* Státte, *f.*

Ста́йний, *a.* gesetzt, gesittet, *Пар.*

Ста́йти, *v. n.* feil, wolfeil werden,

billiger werden. [М+В. 131.

Ста́нкій, *a.* mit schöner Taille,

Ста́нля, *f. РД.* 2. *s.* Стре́мя; 2)

МШ. *s.* Трѣ́нзля.

Ста́нов, *gen.* ста́нви, *f. s.* Ста́нва.

Ста́нова, *f.* Gesetz, *n. Пар.*

Ста́новій, *a.* des Standes, stán-

disch, der Standesclassen, *ВБ.; 2) m.*

a. sbst. Vorgesetzter, (polit.) Aufseher

eines Ста́н, *m. s.* Спра́вник.

Ста́новиско, *n.* Standort, -punkt,

-platz, *m.* Lager, *n.; 2)* Stellung, *f.* Rang, *m.*

Ста́новіти, *v. a.* aufstellen; 2)

aufhalten; 3) nach der Taille zuschnei-

den; 4) beschälen.

Ста́новітий, *a. s.* Стоя́чий.

Ста́новище, *n.* der Ort, wo man

steht od. zusammenkommt, Staud, La-

gerplatz, *m.* Niederlage, *f.; 2)* Stellung,

Lage, *f. s.* Ста́новиско. [*n. Кв. Кв.*

I. Ста́нок, -нку́, *m.* Rekrutenmass,

II. Ста́нок, -нку, *m. АД.* I. 216. *s.*

Оста́нок.

Ста́ночок, -чку, *m. dim. s.* Ста́н 5),

-ильня́ний Hemd, Mieder, *n. Ме.* 41.

Ста́нути, ста́ти, ставáти, *v. n.*

sich auf, s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum*: стáнешь іста s. v. a. бѣдеш іста P. I. 3. od. — anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; стáти ся gesehen, sich ereignen.

Стáнця, *pl.* Fassdauben, *pl.*

Стáня, *f. s.* Стáйна, *Зак*; 2) Stehen, *n.* (für etw.), за віру Христову в одній стáні стáти, *КС* (82) IV. 513.

Стар, -ра, -рэ. *a. s.* Старій.

Старь, *f. coll. M.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl.*; 2) Trödelkram, *m.* *Пар.*

Старá, *f. a. s. s.* Старій. Alte, *f.*

Старáльно, *adv. Cm. s.* Старáнно.

Стáрань. *n.* Sorge, Bemühung, Bewerbung, *f.* Sorgetragen, *n.* [sig, *Гол.*

Старáнйвй, *a.* fürsorglich, fleis-

Старáнний, *a.* sorglich, sorgfältig.

Старáнник, *m.* Pfleger, Versor-

ger, *m.* *Ф.* [sorgtheit; Sorgfalt, *f.*

Старáнність, -ости. *f.* Sorge, Be-

Старáтель. *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdu sich verwendet, *Кв.* II. 43.

Старáгельний, *a.* *Зан.* I. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Старáти, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Старéаний, старéневний, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Стáрець, *gen.* стáрця *m.* Greis, *m.*; 2) Bettler, *m.*; 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Бол.*

Старéцкий. (-éцьк-). *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler.

Старéцтво, *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m.*; *coll.* Bettler, *pl.*

Старéчий. *a.* alt, greis, altehrwürdig, *III.* I. 227; 2) Bettler, des Bettlers.

Старéчина, (-éчйна, *Ф.*), *f.* *Гн.* 32. s. Старéцтво. [Alter, Greis, *m.*

Старигáн, (-гáнь, -гáн), *m. aug.*

Старій, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -місяць, das letzte Mondviertel.

Стáрик, *m.* ein Alter, Greis, *m.* *Кв.* II 11; 2) *Ч.* I. 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Старинá, *f.* Vorzeit; Antiquaet, *f.*

Старінка, *f.* *III.* II. 113. alte Leinwand; alte Mode, (*oppo.* новінка).

Старінний, *a.* uralt, alterthümlich, Alterthums.

Стариня, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute. [chen, *Кн.*

Старіти, *v. a.* frühzeitig alt ma-

Стáриця, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26;

2) Bettlerin, *f.*

Старичйце, *m. aug.* alter Mann.

Старівнік, *m.* Fürsorger, Versor-

ger, *m.*

Стáрість, -ости, *f.* Greisenalter,

Alter, *n.*; 2) *Ф.* *Пов.* 25. s. Стариня.

Стáріство, *n. s.* Стáроство.

Стáріти, *v. n. u.* — ся, altern,

alt werden.

Старкóватий, *a.* ältlich.

Старнэче, *n. coll.* alte Sachen.

I. Старнік, *m.* alte Person; 2)

coll. ältere Zuchtthiere, *Фр.* [*Пар.*

II. Стáрник, *m.* Amtsbewerber, *m.*

Старобйлість, -ости, *f.* *Гол.* Al-

terthum, *n.*

Старобйтність, -ости, *f. s. d. v.*

Старовáти, *v. a. s.* Старáти ся;

2) s. Старшувáти; 3) das Alter zu-

bringen, das Leben zu Ende führen, *Зак.*

Старовйй, *a.* *См.* s. Старій.

Старовинá, *f. D. c.* 106. das Alte;

alte Zeiten, Vorzeit, *f.*; 2) *coll.* alte

Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl.*;

3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Старовйвник, *m.* *B.* Archaeolog, *m.*

Старовір, (-ірець, ірця), *m.* Alt-

gläubige, *m.*

Старовірский, *a.* altgläubig, *Нас.*

Старовірщина, *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Старовічина, *f.* *Гол.* Alterthum, *n.*

Старовічний, *a.* alterthümlich, uralt.

Старовлйвий, *a.* sorgsam, *Фр.*; -но,

adv. sorgsam. [Fürsorge, *f.* *Фр.*

Старовлйвість, -ости, *f.* Sorge,

Стародáвний, *a.* alterthümlich; alt.

Стародавиня, *f. s.* Старосьвйч-

чина.

Стародáвність, -ости, *f.* alte

Zeiten, *До*; Alterthümlichkeit, *f.*; ста-

родáвности, *pl.* *C.* II. 123. Alter-

thümer, *pl.* [betagt, *III.* I. 90. л.; *Кн.*

Стародéнный, *a.* alt, betagt, hoch-

Стародрéвний, *a.* *Ос.* (61) VI.

169. alterthümlich.

Стародуб, *m.* Breitblättriges Laser-

kraut, (Laserpitium latifolium); 2) Stadt

im Czernigovschen Gouvernement, *Пис.*

Старожыл, *m. s.* Старйк, *Маж.* II. 35.

Старожілий, *a.* hochbetagt, *He.* Старожітний, *a.* alt, aus alter Zeit, antik, *C.* II. 131. *Кч.* 197.

Старожітник, *m.* Antiquar, *m.* Пар. Старожітність, -ости, *f.* Antiquitæ, *f.* Пар. [lich.

Старозавітний, *a.* alttestament- Старопенний, *a.* altstammig, *B.* Старосвітний, *a.* alt, aus alter Zeit; altehrwürdig, *M.*

Старосвітський, старосвіцький, *a.* altväterisch.

Старосвітчина, (-ічч-), *f.* Vorwelt, Vorzeit, *f.*; alte Sitten, Gebräuche &

Старосільський, *a.* altmodisch, *Пар.*

Старославний, *a.* *См.* altehrwürdig.

Стáрость, *f.* s. Стáрість; стáрость-літа на стáрости-літах, *M.* I. 79. = на старі літа.

Стáроста, *m.* Brautwerber, *m.*; 2) *He.* s. Стáрший брат; 3) Starost, Schlosshauptmann; Bezirkshauptmann, *m.*

Старостецкий, старостянский, *a.* *Кч.* 258. des Стáроста, dem ст. geh.

Старостіха, *f.* Gattin des Стáроста. Стáростка, *m.* verächtlich, s. Стáроста 3), *Зак.*

Старостувати, стáростити, *v. n.* Brautwerber sein. [роста 3) *Зак.*

Старостянка, *f.* Tochter des Стá-

Старосціна, *f.* *pol.* s. Свáха, *B.*

Старосціньський, *a.* -а пісня, *R.* 106. den Стáроста 1) betreffend.

Стáрощина, *n.* *Ф.* s. Свáгане.

Стáрощи, *pl.* Alter, *n.* Altersschwäche, *f.* *ГБ.*

I. Старувати, *v. n.* *H.* 127. 166. sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich als Greis geberden. [рати ся.

II. Старувати, *v. a.* *Мак.* s. Ста- Старуватий, *a.* ältlich, *ОП.*

Старуған, *n.* Greis, *m.*

Старун, *m.* ein Alter, Greis, *m.*

Старунок, -нку, *m.* Vorsorge, *f.* Aufwand, *m.* [f. altes Weib, Greisin, *f.*

Старух, *m.* Greis, *m.* старуха,

Старушка, *f.* alte Frau, Greisin, *f.*

Старушний, *a.* *Кл. Вев.* I. 147. s. Старенький. [ein Alter.

Старушок, -шка, *m.* Greis, *m.*

Старцувий, *a.* Bettler-. [Bettler, *m.*

Старцун, *m.* (verächtl.) Greis, *m.*; 2)

Старцюване, *n.* Bettlei, *f.* *См.* Старцювати, *v. n.* *H.* 192. betteln gehen.

Старчá. (-áти), старченя, (-áти), *n.* junger Bettler, Bettlerkind, *n.* *III.* I. 103. II. 13.

Стáрчик, *m.* s. Старік, *Зс.*

Стáрчити, *v. n.* ausreichen, hinreichen; — ся в слóві Wort halten.

Старчáха, *f.* altes Weib, die Alte, alte Kachel; 2) Bettlerin, *f.*

Старчóвий, *a.* *Ос.* (62) VIII. 15?

Старчóга, *f.* *coll.* die greisen Bettler, die Greise, *Кч.* 32.

Старчук, *m.* verächtl. der Bettler.

Старчá, (-áти), *n.* s. Старчá, *III.*

Старшенний, *a.* s. d. f.

Стáрший, *a.* *comp.* der Aeltere; 2) *subst. m.* der Aelteste, Senior, Vorgesetzte, Obere, *m.*

Старшина, *f.* das höhere Alter, der Vorrang nach dem Alter, no старшині nach dem Rechte des Aelteren; 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älteren Verwandten; die Vorgesetzten, die Charge.

Старшинник, *m.* *B.* s. Старшина 2).

Старшинóване, *n.* Oberherrschaft, *f.* *Кч.* 186. Führerschaft, *f.*

Старшинський, *a.* der Старшина 2) der Oberen, ihnen zukommend, *Кч.* 357.

Старшинствó, *n.* höheres Alter, der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*

Старшинувати, старшувати, *v. n.* der Aelteste, Oberste sein, Oberbefehl haben, anführen; herrschen; sich als Herr gebahren.

Стáсько, *m.* *dim.* Eustachius, s. Стáх.

Стасьмувати, *v. a.* tüchtig abprügeln.

Стасувати, *v. a.* s. Тасувати.

Стасунок, -нку, *m.* ein Roulon, (*Фр.*).

Стать, -ти, *f.* Gestalt, Form, Gestaltung; Beschaffenheit, *f.* Wesen, *n.* *Зар Гол. Біл.*; 2) *Кух.* Stand, Beruf, *m.* Bestimmung, Lage, *f.* [mögen, *n.*

Статéчко, *n.* *dim.* s. Стáток, Ver-

Статéчний, *a.* gesetzt, solid; entscheidend, *K.*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist es recht u. billig?

Стáти, стáнути, *v. n.* stehen, stehen bleiben; 2) werden, anfangen, *mit dem*

infinit. став її вечір *P. I.* 14. der Abend überraschte sie; 3) ausreichen; 4) sich begatten, вівці стають = парують ся, *B.*; — ся sich ereignen, geschehen; — ся на чім worauf bewenden, womit anhören. [stuhles.

Статіва, *f.* Bestandtheil des Web-

Статіста, *m.* Statist, *m.*

Статістика, *f.* Statistik, *f.*

Статиця, *f.* *B.* s. Статуа.

Статковій, *a.* wohlhabend.

Статком, *adv.* *Мог.* s. Подостатком.

Статкувати, *v. n.* aushalten, bebarren, standhaft sein; beständig, artig bleiben, sich gut anführen.

Статний, *a.* fest, fest stehend, *B.*; 2) geräumig, genügend, — чобіт bequem, genug weit; 3) — рбством schlank, hochgewachsen, von schönem Wuchs; 4) wohlhabend. [men, *pl.*

Статовці, *pl.* mittlere Fensterrah-

Статок, — тку, *m.* bewegliche Habe, *b.* Güter; Viehstand, *m.* Vieh, *n.* *Pa.* I. 379; 2) *pol.* Fahrzeug, Schiff, *n.*; 3) Gesetztheit, *f.* gesetztes Wesen; Standhaftigkeit, Festigkeit, *f.*

Статочний, *a.* standhaftig, gesetzt.

Статочність, — всти, *f.* s. Статок 3).

Статуа, *f.* Standbild, *n.* Statue, *f.*

Статурний, *a.* *Pa.* I. 254. hochgestach, *m.* Eustachius. [wachsen.

Стахвѣта, *f.* s. Штафѣта.

Стаціва, *f.* Ständer des Webstuhles.

Стація, *f.* Station, *f.*

Стачити, *v. n.* s. Старчити; *impers.* не стачит сил es fehlt an Kraft, *Св.*

Стая, *f.* *Иг.* 1. Standort, *m.* (für Schafe); *Wgr.* s. Лєбвище; eingemommener Platz, Umfang (beim Mähen, Getreideschneiden &) зайті стаю; 2) querliegendes Ackerland, *dim.* стайка, (*pl.* стаїці); 3) Sennenhütte, *f.* *B.*

Стаїня, *f.* s. Гбни.

Стаїти, *v. n.* abschmelzen.

Стверджати, *v. a.* *K.* щось bestätigen; festhalten. [stärkung, *f.*

Стверженє, *n.* Bestätigung, Ве-

Ствердіти, *v. a.* s. Стверджати.

Стверділий, *a.* fest, hart geworden; starr.

Ствердіне, *n.* Verhärtung, *f.* *B.*

Стверділий, *a.* hart, starr geworden, *Фр.*

Стверднути, ствердіти, *v. n.* verhärten, hart, fest werden; starr werden. [(bei d. Flinte).

Ствіл, *m.* *Под.* s. Цівка, Lauf, *m.*

Ствір, — бру, *m.* Erzeugnis, *n.* *Важ.*; 2) Gerippe, *n.*; Ansehen, *n.* *Пар.*; Monstrum, *n.*

Ствол, *m.* s. Ствіл.

Ствóлик, *m.* Stengel, *m.* *Пар.*

Ствóлок, — лока, *m.* s. Свóлок.

Створенітко, *n.* *См.* niedliches Thierchen.

Створіти, *v. a.* erschaffen, *III.* II. 237; — ся sich zutragen, geschehen, *III.* I. 339.

Створіння, *n.* *См.* Geschöpf, *n.*

Створчати, *a.* *M.* II. 32. mit zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).

Стебѣлє, (— лє), стебеліне, *n.* *coll.* Halme, *pl.*

Стебеліти ся, halmen, *Пар.*

Стебельцѣ, — ця, *n.* *dim.* s. Стеблó.

Стебѣн, — бну, *m.* Steppnaht, *f.* s. Ст-бнівка. [(Scitamineae).

Стебичі, *pl.* Bananengewächse, *pl.*

Стеблєвий, *a.* s. Стебловатий, *Гн.* 61.

Стебліна, *f.* *dim.* s. Стеблó, *III.* I. 75.

Стеблїстий, *a.* — е жіто mit starkem Halm. [Halm aufschossen.

Стеблїти ся, *Ч.* V. 1166. in den Стеблó, *n.* Halm, Stengel, *m.* Spelze, *f.* *Пар.*

Стебловатий, *a.* Halm-.

Стеблонóгий, *a.* steckenfüssig, dünnbeinig. [*f.* (Cephus), *B.*

Стеблѣк, *m.* Getreidehalmwespe, Стебнік, *m.* *Гол.* I. 218. Getreidekammer, *f.* Speicher, *m.*; 2) Bienenhaus, *n.*

Стебнівка, *f.* Steppnaht, *f.*

Стебнувати, *v. a.* Naht an Naht dicht nähen, steppen.

Стебну́ти, *v. a.* streichen, schlagen; 2) steppen. [Schluck machen.

Стебону́ти, *v. a.* aufschnappen, e.

Стевѣль, *m.* *Гол.* *гр.* 50.?

Стег, *m.* Stich im Nähen, *m.* *Пар.*

Стегенцѣ, *n.* *dim.* s. Стегно́.

Стегнати, *v. a.* steppen, *Пар.*

Стегнище, *n.* *aug.* s. d. f.

Стегно́, *n.* Oberschenkel, *m.*

Стегновій, *a.* — а кість Oberschenkelbein, *n.* *B.*

Стегняка, *f. aug. s. Стегво, Н. 118.*
 Стéжечка, *f. dim. s. Стéжка.*
 Стежѣна, *f. Пол. s. Стéжка.* [folgen.
 Стéжѣти, *v. a. begleiten, См. ver.*
 Стéжѣр, *m. umzäunter Ort wo die*
Heuschöber sich befinden, В.; 2) — сѣ-
на = сборіа.

I. Стéжка, *f. Steg, Pfad, m.*

II. Стéжка, *f. Band, n.*

Стéжкѣ, *adv. vom Stehenbleiben.*

Стека́ти, *v. a. s. Стіка́ти.*

Стекла́зна, *f. s. Скажени́на.*

Стéклий, *a. s. Скажени́й.*

Стекольцѣ, *pl. Gläser, pl. Ол.*

Стелепнѣти, *v. a. s. Страстѣ;*
 2) *v. n. Гол. III. 348. s. Стрястѣ сѣ.*

Стéливо, *n. Streu, n.*

Стелѣна, *f. s. Стелѣна, В.*

Стелѣночка, *f. dim. s. d. v.*

Стелѣти, *v. a. ausbreiten, zurecht-*
legen; betten, das Bett machen (пó-
стѣль); — сѣ sich —; дорóга стелѣт
сѣ der Weg zur bevorstehenden Reise
macht sich zurecht (gew. beim Schnee-
fall von Schlittenfahrt); die Reise steht
bevor.

Стéлька, *f. Brandsohle, f.*

Стéльмах, *m. Wagenbauer, -mei-*
ster, Wagner, m.

Стельмáшнѣ, *f. Wagnerei, f.*

Стельмáскій, *a. Wagner-*

Стéльник, *m. Об. I. 323. Scheibe,*
Honigscheibe, f.

Стéля, *f. Stubendecke, Zimmerdecke,*
В.; Fussboden, m. М+В. 148.

Стеменѣти, *v. n. betroffen, ver-*
dutzt werden.

Стéменно, *adv. namentlich, im Be-*
sonderen; 2) — стемени́сько, ganz
so, genau so, accurat, К. Др. [den.

Сте́мнѣти сѣ, *dunkel, finster wer-*
Стéмпка, f. der Querbalken auf
dem Hauptfeiler der Windmühle.

Стенá, *f. Кч. 38. s. Стѣна. Wand, f.*

Стенáти, *v. n. III. II. 252. s. Стогна́ти.*

Стенетáти, *v. a. К. Макс. mit*
Netzen umstricken, umgarnen, m. N.
eingefangen, fesseln.

Стенѣти сѣ, *М. II. 183. sich schüt-*
keln; 2) sich wozu anmachen, s. Схó-
пѣти сѣ.

Стенѣти, *v. n. За. s. Стогна́ти.*

Степ, -пу, *m. Steppe, f.*

Стéпа, *f. Abgrund, m.; степи би*
му сѣ стали, den Hals soll er brechen, В.

Степáк, *m. Lycosa infernalis, Пол.*

Степáн, *m. s. Стефан.*

Степáнчик, *m. s. Зя́ць, В.*

Стéпень, -пеня, *m. Stufe, f. Grad,*
m.; 2) стéпень, f. Potenz, f. (in d.
Mathem.).

Степени́ти, *v. a. schonen, hüten.*

Степени́ти, *v. n. над чѣм, s. Пи-*
клува́ти сѣ.

Степéнный, *a. gr. gesetzt, ehrbar,*
ernst; mässig, massvoll; 2) -им бѣти
над кѣм jmdn bevormunden.

Степина́, *f. Steppe, f.*

Стéпка, *f. hölzerne mit Moos aus-*
gefüttete Vorrathskammer, Зап. II. 142.

Степлѣти сѣ, степлѣти, *v. n.*
warm werden; lau werden, В.

Стéпний, *a. Steppen-*

Степóвий, *a. Steppen-*

Степовѣк, *m. Steppenbewohner, m.*

Степовѣще, *n. aug. К. s. Стен.*

Степовнѣчий, *m. Feldhüter, -auf-*
seher, m. Ра. I. 382.

Степѣн, *m. s. Дикѣн.*

Стерóелькува́тий, (-ков-), *a. von*
kleinem Wuchs. [das Fleisch, (Фр.).

Стервина́, *г. Aas, n. verächtlich:*

Стéрвиско, *n. Aas, n. Aasgrube, f.*

Стéрво, *n. Aas, n.; ungeniessbares*
Fleisch, Luder, n.; кѣнь набрáв стéрва
*das Pferd wurde fett; * Pferd, n. Мähre, f.*

Стерво́да, *f. (мѣха) Aasfliege, f. Пар.*

Стерво́вий, *a. aasig, aashaft, Пар.*

Стервѣк, *m. индѣйскій, Surtur,*
m. (Sarcobamphus gryphus); — бѣлий,
Neophron percnopterus, Пол.

Стерéбити, *v. a. reinigen, das*
Unreine aussondern; 2) ausweiden;
verschneiden, entmannen, Пар.

Стéрево, *n. Н. 212. s. Стéрво.*

Стеревѣж, *m. linker Nbfis des Сян.*

Стерегáти, (-егáти, -егáти, -режу,
-режѣм), v. a. bewachen, hüten, be-
schützen; 2) v. n. lauern, warten, С.
I. 162. лѣхо стерелá; — сѣ sich hü-
ten, auf der Hut sein, sich in Acht
nehmen. [samkeit; Bewachung, f.

Стерéженъ, *n. Hut, Acht, Acht-*

Стереоско́п, *m. Stereoskop, n.*

Стéржень, -еня, *m. Mark, Herz*
des Holzes, n.; Eiterstock, m.

Стёрка, *f.* äussere Rinde an gekochter Speise, *s.* Стърка.

Стёркавка, *f.* Libellula, *B.*

Стёрля, стерлядь, *f.* Sterlet, *m.* (Acipenser Ruthenus), *B.*

Стермезувати, *v. a.* *Ф.* zu Tode erschüttern, mit Gewalt vernichten.

Стёрмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Unglück, *n.*; а) — берé грóми das Geld schwindet; — бері́ ты — hol dich d. Teufel; б) грáти стёрмо (комý) aufreiben, zu Grunde richten, Schläge geben, zu Tode martern; в) дáти в — verlieren, verschwenden (грóми &); г) мáти — einen Verweis, Schläge bekommen; д) приході́ти в — Niederlage erleiden, zu Grunde gehen, Schläge bekommen; е) пускáти в — verschwenden; ausplündern, zerrütten; ж) итí в — *s.* unter д) *Гал. I. 255.*

Стерн, *m. s.* Стервя, *Зак.*

Стернёвий, *a.* Stoppel.

I. Стерняк, *m.* Gersten-, Graumamer, *m.* (Emberiza miliaria), *Нис. s.* Стренáдка, *B.*

II. Стёрник, *m. Ф.* Steuermann, *m.*

Стерняночка, *f. dim.* *s.* Стерня.

Стернячий, *m. См. s.* Стёрник II.

Стерняще, *n. aug. s.* Стерня.

Стерно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzes Steuerruder mit breitem, schaufelförmigem Ende, *He. C. II. 125.*

Стерновати, *v. a. Ч. V. 523.*

Стернюк, *m.* grober Stoppelhalm.

Стернюх, *m.* Gugemuke, *f.* (Agaricus edulis), *Бол.*

Стерня, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*

Стернянка, *f. s.* Стерня; 2) *s.*

Стернюх; 3) — рі́на Stoppelrübe, *f.*

Стернястий, *a.* Stoppel.

Стернятка, *f.* вівсянка, Goldammer od. Ammerling, *m.* (Emberiza citrinella). [ertragen, aushalten.

Стёрпіти, *v. a.* leiden, erdulden,

Стёрнути, *v. n.* *s.* Затёрнути.

Стёрти, стерáти, (стер-), *v. a.* abwischen, abfegen; abreiben, abschaben; *На.* (in Bretter) sägen.

Стерусіти, *v. a. s.* Струсіти.

Стеряти, *v. a.* verlieren; verderben, abnützen, vergeuden, verschwenden; — диті́ну = пороні́ти, *ОБ.*; — слово, das Wort nicht halten, bre-

chen; — ся sich abnützen, hinschwinden, sich auflösen. [дїти.

Ствёрдїти, *v. a. Н. 130. s.* Потвер-

Ствёрднути, *v. n. s.* Затвёрднути.

Стетеріти, *v. n.* von Tabaksblättern: verkümmern. [Stephan.

Стефан, *dim.* Стёфоко, Стёфцо, *m.*

Стéха, *f.* Stephanie, Stephanida.

Стець, Стецько, *m.* Eustachius.

Стéченє, *n.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenstoss, *m.*

Стечї, *v. n.* abfliessen, herabfliessen; 2) *Ос.* (61) IV.34. schwinden, verkommen.

Стиг, *m.* в едєн — in einem Nu.

Стїгнути, *v. n. s.* Стїнути.

Стигáтор, *m. Т.* Instigator, Aufreger, *m.* [verleumden.

Стигувати, *v. a.* на когó jmdn

Стид, *m. s.* Встид, *Me. 259.*

Стидкїй, *a. Me. 67.* abscheulich, ekelhaft; schimpflich, *См.*

Стидлївий, *a.* schüchtern; blöde.

Стиднїй, *a.* schimpflich, schändlich.

Стидовишний, *a. Ос.* (62) VII.62?

Стидовище, *n.* наробїти —, *s.* Встид, Сóром.

Стидóга, *f.* Scham; Schande, *f. См.*

Стижїти, *v. a. Н. 260?*

Стикáти, *v. n. u.* — ся *s.* Сходїти ся; in Berührung kommen; zusammenpassen; 2) — на когóсь *He.* sich auf jmdn berufen, seine Schuld auf einen anderen wälzen.

Стїки, *pl. s.* Сýголовки; 2) *s.* Сутичі.

Стикнути, *v. a.* zusammenbringen, in Berührung bringen, *Т.* [weise, *f.*

Стиль, *g. -лю, m.* Stil, *m.* Schreib-

Стїлий, *a.* erkaltet; starr, todt; до стїлої мáтери! (einFluch), *В. Ф.*

Стинáти, стя́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden, hinweghauen; köpfen, enthaupten; 2) steif machen, gerinnen, starren machen, морóз вóду: der Frost macht das Wasser gefrieren; — ся gerinnen; krystallisieren, *Пол.*; 2) *He. Пр.*

XI. 1. 163. *s.* Скитáти ся, Тиня́ти ся.

Стїнути, *v. n.* kalt, kühl werden, erkalten, kühler werden; * sich verringern, erschlaffen (*v.* Eifer etc.).

Стинýти ся, *Л. 43. 165.* sich rühren.

Стїня, *f.* rechter Nbfis des Днїпрó.

Стїпа, *f.* стїппа стаю́т комý jmd wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

ser sich, (Фр.).

Стір, *m.* rechter Nbfis der Припять.

Стіра́к, *m.* Storax, *m.* Пар.

Стіра́нє, *n.* Abschaben, Abreiben; Abwischen, *n.* [ре, Hadersuppe, *f.*

Стіра́нка, *f.* eingerührte Mehlsup-

Стіра́нча́, -а́ти, *n.* s. Страча́.

Стіра́ти, стёрти, *v. a.* abwischen, wegwischen; abreiben, abschaben, aufreiben.

Стіра́ч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*

Стіра́чйна, *f.* Storaxbaum, *m.* (Styrax officinalis). [ме, *pl.* (Styraceae).

Стіра́чиновати́, *pl.* Storaxbäu-

Сті́рвати, *v. n.* ein wenig warten, sich gedulden; dulden; nachgeben, nachlassen; — ся *s.* Стрї́мати ся.

Сті́рка, *f.* Wischlappen, *m.* [Пар.

Сті́рно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*

Сті́рса, *f.* Гол. III. 16. s. d. f.

Сті́рта, (скїрта), *f.* Haufen, *m.*-сіна Heuschaber, Heufeimen, Heustock, *m.*

Сті́ртник, *m.* Feimenmeister, Schabermeister, *m.* [hervorragende Klippe. Це.

Сті́рч, *m.* alles was hervorrägt;

Сті́рча́ти, (-чіти), *v. n.* hervorragen; in die Höhe ragen, emporstarren, aufrecht gerichtet stehen.

Стіс, *m.* Зах. s. d. f.

Стіск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*

Стіска́льний, *a.* zusammendrückbar. [mendrückbarkeit, *f.*

Стіска́льність, -ости, *f.* Zusau-

Стіска́ти, стисну́ти, *v. a.* drücken, zusammendrücken, -pressen, zuhalten.

Сті́ски, *pl.* Brustbekleidung, *f.*

Сті́слий, *a.* Ст. zusammengedrückt, -gepresst, *f.*

Сті́сненє, *n.* Zusammendrückung, *f.*

Сті́сний, *a.* В. compact.

Стіснѐва, *f.* s. Стіск, Глотá.

Стіснѹ́ти, *v. a.* s. Стіска́ти.

Сті́ти, *v. n.* s. Стї́нути (Фр.).

Стіх, *m.* Vers; Spruch, *m.*

Сті́ха, *adv.* still, lautlos, s. Стї́хий.

Сті́хар, *m.* Chorrock, *m.* Chorhemd, *n.*

Сті́ха́ти, *v. n.* s. При́тиха́ти, still werden; ruhen, III. I. 375.

Стї́хий, *a.* Гол. III. 721. Ог. 102. s. Тї́хий, (*adj.* statt d. *adv.*).

Стіхї́йний, *a.* der Elemente, elementär, Natur- Не. У.

Стї́хія, (-хія, К.) *f.* Element, *n.* Пол.

Стіхола́т, *m.* Moz. Reimer, Reimschmied, Poëtaster, *m.* [seschreiber, *m.*

Стіхопїсець, *gen.* -їця, *m.* Ver-

Стіхотвѐрець, -рця, стіхотворїтель, *m.* Versemacher, Poët, Dichter, *m.* Пар.

Стіхотвѐрний, *a.* К. in Versen.

Стіхотвѐрни́ця, *f.* Versemacherin, Dichterin, *f.* Пар. [Пар.

Стіхотвѐрство, *n.* Dichtkunst, *f.*

Стіхотвѐрчий, *a.* dichterisch, Dichter-, Пар.

Стіч, *m.* etw. Spitziges.

Стї́ча, *f.* Berührungs- u. Verbindungspunkt, *m.* (im Reif).

Стї́чень, -чня, *m.* s. Сї́чень, III. I. 355.

Стї́чка, *f.* Treffen, *n.* ОЕ.

Стї́чний, *a.* tangential, *subst.* стї́чна, *f.* Tangente, *f.*

Стї́чність, -ости, *f.* Berührung, Verbindung, Zusammenstellung, *f.* Ф.

Стіша́ти ся, стішїти ся, *M.* still werden, sich beruhigen, sich legen.

Стї́б, *dim.* стї́бок, -бка́, *m.* Nadelstich, Nähstich, *m.* [stechen, nähen.

Стї́бати, *v. a.* picken, mit der Nadel

Стї́бель, -бля, *m.* s. Тї́бель.

Стіг, *gen.* стѐга, *m.* Stock, *m.* -сіна Heustock, *m.* s. Оде́нок.

Стї́жѐчок, *m.* *dim.* s. d. v.

Стї́жковати́й, *a.* kegelförmig, konisch, Пол. [pl. (Coniostres).

Стї́жккля́ві, *pl.* Kegelschnäbler,

Стї́жок, -жка́, *m.* *dim.* s. Стіг; 2) Kegel, *m.*; 3) — мраморстїгий, Mar-

мор-Кегelschnecke, *f.* (Conus marmoreus); — тканча́тий, Conus textilis.

Стї́йка, *f.* Stand, Standort, *m.* Station, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit; 3) offener Kramladen.

Стї́йкї́й, *a.* aufrecht, gerade stehend, steif волосє &; 2) stabil.

Стї́йло, *n.* Standort, Standpunkt; Ruheplatz; Stall, *m.* К. У. III. 206. Не. Wgr. 26.

Стї́йля́гати, *v. n.* hinken, Пар.

Стї́йма, *adv.* — сто́яти beständig, unverrückt dastehen, Max.

Стї́йний, *a.* Зг. Пр. I. 85. würdig, wert.

Стї́йність, -ости, *f.* Geltung, *f.* Wert, *m.*; 2) Cohäsion, *f.* [Geltung, *f.*

Стї́йно, *n.* Т. Stellung, Bedeutung,

Стї́йчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стік, *m. Ф.* Spur des Abflusses e. Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammenfluss, *m.*

Стіки, *adv. s.* Скільки, *Ч. II.* 292.

I. Стікати, *v. n.* herabträufeln; — ся, zusammenfliessen. [krank werden.

II. Стікати ся, wüthend, toll, wuth-

Стіклійзна, *f. Еф.* 15. s. Скаженіна.

Стіл, *gen.* столá, *m.* Tisch, *m.*; 2) Tafel, *f.*

Стілочки, *adv. Кн.* so ein bisschen.

Стількár, *m.* Stuhlmacher, *m. Пар.*

Стільний, *a.* wasserdicht, *s.* Сціль-

Стільнік, *m. s.* Стельнік. [ній.

Стільницья, *f.* Tischbrett, Nudel-

Стільчик, *m. дим.* s. Столець.

Стільчики. *pl.* pfrsichblättriger Knöterich (Polygonum persicaria).

Стінá, *f.* Wand, *f.*

Стінка. *f. дим.* s. d. v.; за стінкою жити in grösster Zurückgezogenheit leben; 2) *Ос.* (61) III. 63. Ufergesträuch, Gebüsch am Berggesenke, *n. Зак.*; 3) Bestandtheil der Пряжа; 4) Art Osterpiel; 5) *pl.* стінкй Art Fischfang mittelst der grossen Netze quer über den ganzen Fluss gespannt, *B.*

Стінник, *m. К.* s. Сцільник.

Стінниця, *f.* Mauerkraut, *n. Пар.*

Стіновійтий, *a.* wohlmauert.

Стінолом, *m.* Mauerbrecher, *m. Фр.*

Стіпній, *a.* fähig, bewandert, geschickt, geistreich, verständig, *H.* 104. 3z.

Стіс, *g.* стóса, *m.* Haufen, *m.*; 2) Scheiterhaufen, *m. У.* 3) -дров = Лáтра; 4) *pl.* стóси Stosseisen in den

Wagenachsen. [gen, drücken.

Стісняти, -ніти, *v. a. Фр.* been-

Стіснійч, *m.* Condensator, *m.*

Стіснити ся, *D. c.* 2. sich zu freuen beginnen. [(Sesia), *B.*

Стклянік, *m.* Glasschwärmer, *m.*

Стклянка, *f. s.* Склянка.

Стлáнка, *f.* Lager, *n.* (thallus), *B.*

Стланкóвий, *a.* -ві рослїни, stammlose Gewächse (Thallophyta).

Стлáги, *v. n.* verglimmen, *s.* Зіглáги.

Стлúмити, *v. a.* dämpfen.

Стлумлєний, *a.* gedämpft, *У.*

Стлуп, *m. Ч.* IV. 612. s. Слуп, Стовп.

Сто, *num.* hundert; сто з óком = сто одєн; отячити сто з оком =

віддати в лїхвою, відомстáти. *Ко.* (Зак.).

Стобáрвий, *a.* hundertfarbig.

Стьóбати, *v. a.* stechen, *s.* Стїбати.

Стóбиця, *f. s.* Стóвбиця.

Стоварїшенє, *n.* Association, *f. Ил.* Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*

Стоварїшний, *a.* zünftig, *Пар.*

Стоварїшник, *m.* Zunftgenosse, *m. Пар.*

Стоварїшувати ся, sich vereinigen, — з ким jmdn sich zum Genossen machen.

Стовб, *m. s.* Стовп, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 89. s. Капітáл, 'Истїяа.

Стóвба, *f. s.* Стóвбиця.

Стовбенїти, *v. n. КУ.* s. Стовпїти.

Стóвбиця, *f.* Pflughaupt, *n. Гал.* I. 255.

Стовбичáти, *v. n.* als Hindernis stehen, *Pa.* I. 379. 385; 2) stützen, *H.* 253.

Стовбнáк, *m. Кн. Пр.* IX. 157?

Стовбóвáтий, *a. He.* pfahlförmig; -а шáпка конische Pelzmütze.

Стовбóвий, *a.* Pfahl, Pfeiler, Säulen-; — шлях Hauptstrasse, Chausse; Heerstrasse, *f.*; -і дворáне (боáре) die Grossen, die Edelleute des ersten Ranges im Civil von d. achten, im Militär von d. vierzehnten Classe an, *Кн.*

Стóвбул, *m. Мор.* s. d. f.; -ла стáти = до горї стáти; -ла перекидáти ся sich werfen, das Gesicht verzerren, Grimassen machen. *Зак.*

Стóвбур, *m.* Pfahl, *m. III.* I. 22; 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.

Стовбурчáстий, *a.* gipfelig, *Фр.*

Стовбóцї, *pl. s.* Стовпцї, *Нис.*

Стовкмáти ся, Platz, Raum finden.

Стовкóвице, (-виско), *n.* Tummelplatz, *m. В.*; 2) (was von allen zertreten wird), * öffentliche Lustdirne.

Стовктїй, стовчáй, *v. a.* untereinander stossen, klein stossen.

Стовмá, *adv.* stehend, *Оз.* 115. *B.*

Стоволóвий, *a.* hundert Ochsen wert. [2) Stockkapital, *n. Pa.* I.

Стовп, *m.* Pfahl, Pflöck, *m.* Säule. *f.*;

Стовпáк, *m.* Art Topf mit ausgebuchtetem Rand. [*n.* (columella).

Стовпéнь, -пнá, *m.* Mittelsäulchen;

Стовпéць, -щá, *m. дим.* s. Стовп; 2) *Кв.* I. 134. grosse Pfannnudel aus Heidekornmehl.

Стóвник, *m.* Stempel, Pistillum, *n. В.*

Стовпйна, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни с. Обзѣрини.

Стовпѣти ся, sich dicht zusammen-drängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стовпѣти, *v. n.* *W.* betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стовпковатий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylinderförmig, *Пол.*

Стовповий, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — дворянин, с. Стовбовий.

Стовпѣк, -кѣ, *m. dim.* с. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стовпорядѣ, *pl.* Colonnade, *f. Пар.* Стовпчѣстѣй, *a.* -і уставкѣ Art Leinenstickerei, *Kol.* I. 48.

Стовпчѣстѣ, *pl. sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Стовпчик, *m. dim.* с. Стовп. [werden.

Стовстѣти, *v. n.* fett werden; dick Стовчѣ, *v. a.* с. Стовкѣтѣ.

Стовгн, -ѣну, стогн, *g.* стогну, *m.* Stöhnen, Gestöhne, Aechzen, Geächze, *n.*

Стовгна, *m.* * Faulenzer, *m. Пар.* Стовгнаѣти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Стовгниця, *f.* Faulenzerin, *f. Пар.* Стовѣвина, *f.* с. Острѣва, *B.*

Стовѣде, *n.* *У.* с. Столѣге. Стовѣдний, *a.* с. Столѣтний.

Стовѣлѣсий, (-свий), *a.* hundred stimmig, *У.*

Стовѣгон, *m.* *См.* с. Стовгн. Стовѣбла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Стовѣжар, *m.* стѣжара *f. Низ.* с. Стовѣжар, *n.* Platz wo ein стѣжѣк gestanden.

Стовѣжиро, стѣжириско, *n.* Holzstücke die unter den стѣг gelegt werden als Fundament; 2) с. d. v.

Стовѣжѣти, *v. a.* -сѣно = клѣсти в стѣжкѣ. [nisch, *B.*

Стовѣжковатий, *a.* kegelförmig, ко-Стовѣжѣк, (стѣжѣк), -жкѣ, *m.* Schöber, *m.* с. Стовгн. [Стовѣжр.

Стовѣжѣриско, *n.* с. Стовѣжарѣще. Стоѣти, стѣѣти, *v. n.* — ся. kosten.

Стовѣжкѣй, *a.* stettig, standhaft, *У.* Стоѣла, *f.* *Ме.* 105. с. Стѣйна.

Стовѣжмѣ, (-мѣ), *adv.* *Ч.* I. 1, 108. aufrecht stehend.

Стовѣжня, *f.* *Ф. Поез.* (67) 29. Wach-

posten, *m.*; 2) *Л. 51. Ч. II.* 167. с. Стѣйна.

Стовк, *m.* Abfluss, *m.* *У.* Mündung des Flusses, *f.* *Мак.*; Strom, *m.* *W.*; Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стовкѣпосний, *a.* schlimm, *См.* Стовковий, *a.* östlich.

Стовковѣще, *n.* Wassergebiet, *n.* *Вах.* Стовкѣмѣти, *v. a.* с. Токѣмѣти, ab-

thun; — ся übereinkommen, *B.* Стовколѣса, (-ѣсь), *f.* Roggentre-

spe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [*n. Пар.* Стовкорѣтѣ, -ти, *f.* Tausendschön,

Стовкрѣт, *adv.* hundredmal, in hundred Theile, *III.* II. 108.

Стовкрѣтѣ, (-ѣтѣ, *Пис.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стовкрѣтний, *a.* hundredfach, *Пар.* Столѣць, *gen.* стѣльцѣ, *m.* Sessel,

Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.* (Bank mit einem beweglichen Tritte um

Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стѣльцѣ ѣдѣти, ver-

schiedenes Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столѣчний, (-лѣчн-), *a.* -е мѣсто Residenzstadt, Hauptstadt, *f.* *Кч.* 208.

Столѣк, *m. dim.* с. Стил, kleiner Tisch. Столѣйна, *f.* столѣине, *n.* Tischge-

stell, *n.*; 2) Schublade, *f.* Столѣця, *f.* Residenzstadt, Resi-

denz, *f.*; 2) пшѣнѣця як столѣця, *Ф.* *Кол.* 38?

Столѣчѣк, *m. dim.* Tischchen, *n.* Столѣвнѣк, *m.* Tischgänger, Kost-

gänger, *m.* Столѣтѣ, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столѣтний, *a.* hundredjährig. Столѣтник, *m.* *Не.* *n.* 157. hun-

dertjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Столѣвнѣк, *m.* Stolnik, Truchsess, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Be-

stellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt blos ein

Ehrenamt). Столовѣ, *n.* Tischgeld, *n.*

Столѣвий, *a.* Tisch-, -ѣ хѣта *Нс.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столѣвнѣк, *m.* *М. II.* 33. с. Столѣвнѣк. Столоначѣлѣдник, *m.* Thronnach-

folger, *m.* *КУ.* Столоначѣлѣник, *m.* Vorsteher einer Kanzlei, *Не.*; Verwalter, *m.* *ОП.*

Столяни́н, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m.* *Ф. Кол.* 21.

Столя́р, *m.* Tischler, *m.* [perej, *f.*

Столя́рка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tisch-

Столя́рний, *a.* vom Tischler verfertigt. [Tischlers.

Столя́рский, *a.* Tischler-, des

Столя́рство, *n.* Tischlerhandwerk, *n.*

Столя́рчу́к, *m.* Tischlerbube, *m.*

Сто́ма, *f.* Ermüdung, Ermattung, *f.*

Стоми́ти, сто́млювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся *s.* Утоми́ти ся.

Стон, *m.* Aechzen, Gestöhn, *n.*

Стона́дцять, *num.* *А Г.* 150 = вількана́дцять сот, überhaupt eine grosse Zahl; 2) *Ст.* = hundert. [Band.

Сто́нга, *dim.* сто́нжка, *f.* (breites)

Сто́нжечка, *f. dim. s.* Сто́нжка. schmales Band.

Сто́нѣти, *v. a. s.* Потонѣти.

Сто́нѣг, -ога, *m.* сто́нга, сто́нога, *f.* сто́ножник, *m.* Mauergassel, *m.* (*Oniscus murarius*), *B.*

Сто́няво, *adv.* *Лір.* 7. stöhnend.

Сто́бкий, *a.* *M.* hundertäugig.

Стоп, *dim.* стопо́к, *m. s.* Стова́ & I. Стопа́, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; II. Стопа́, *f. gr.* Ries Papier, *n.*

Стопѣ́реный, *a.* sträubig.

Стопа́ти, (с.обла́квати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.

Стопла́не, *n. Ру.* Verschmelzung, *f.*

Стопни́ти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Стопохо́дний, *a.* Schlengänger, *m. Пол.* [Пуд II.

Стопудо́вий, *a.* = 100 Pud, *s.*

Стопта́ти, сто́птувати, сто́пцѣвати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.

Стопча́стий, *a.* — кўсик, *Stenus Tarsalis*, *B.*

Сто́ра, *f. M.* III. 56. Herde, *f.*

Сто́раменний, *a. У.* hundertarmig.

Сто́ргува́ти, сто́ржѣти, *v. a.* u. сто́ржѣти ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Кв.* I. 78.

I. Сто́рити, *v. a.* reizen.

II. Сто́рѣти, сто́рѣчити, (-шити), *v. a.* -у́ха (die Ohren) spitzen.

Сто́рѣцею, *adv.* † hundertmal, hun-

dertfältig.

[dertfaoh.

Сто́рѣчний, *a.* hundertfältig, hun-

Сто-ри́ками, *adv.* mit hundert Strömen, *III. II.* 66.

Сто́рѣчний, *a.* hundertjährig.

Сто́ркач, *m. s.* Сто́рчак, *He.* -да́ти. (*w. s.*) [punkt, *m.*

Сто́ркнове́не, *n. Пар.* Berührung-

Сто́ркнути ся, zusammenstossen, sich berühren.

Сто́рѣга, *f. К. s.* Сто́рѣжа.

Сто́рога́чка, *f. Wein.* der Ша́почка mit „hundert“ Hörnern od. Ecken.

Сто́рогий, *a. К. s.* Стрѣгий.

Сто́роговѣ́тий, *a. s.* Сто́рожкий, wachsam.

Сто́рож, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehrennamen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: вишов на ца́ринку косѣти а сто́рѣжа ливив коло ха́ти), *B.* [Wächter, *m.*

Сто́рѣжа, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)

Сто́роже́вий, *a.* Wacht-, Wart-.

Сто́роже́вщина, *f.* сто́роже́ве, *n. a. s.* † Art Abgabe. [halten.

Сто́рожити, *v. a.* wachen, Wache

Сто́рожи́ця, *f.* * Hündin, *f.*

Сто́рожи́, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hackenförmige Holzstück (мотѣчка) bei der Sense angebunden werden.

Сто́рожи́вня, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n. К.*

Сто́рѣжка, *f.* Wächterhäuschen, *n. He. Pa.* II; 2) — пти́ця *C. II.* 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wachsam, vorsichtig, *s. d. f.*; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*

Сто́рожкий, *a.* wachsam; vorsichtig.

Сто́рѣжко, *adv. К. Др.* behutsam, wachsam.

Сто́рѣжник, *m. B. s.* Сто́рож.

Сто́рѣжно, *adv.* vorsichtig.

Сто́роже́, *n.* Wachgeld, *n.*

Сто́ронá, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*

Сто́ронѣ́ць, -нця́, *m. на* — зверта́ти den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Ос.* (62) V. 45.

Сто́ронѣ́ти, *v. a.* meiden, — від ко́го; 2) blättern, *Пар.*; — ся ко́гось *M.* від ко́гось, *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

zögern. [рѳнський.]

Стороній, *a.* III. II. 263. s. Сторонка, *f.* Fach, *m.* Abtheilung, *f.*; 2) *pl.* сторѳнки Theilschnüre *e.* Peitsche. [2] *parteiisch, Cm.*

Сторонний, *a.* aus der Umgegend; Сторонник, *m.* Parteigänger, *m.* ГИИ. Сторонничий, *a.* *parteiisch, 3z.* Сторонній, *a.* fremd, *He.*; 2) *parteiisch, Cm.* [keit, *f.*

Сторонність, *ости. f.* *Parteilich-*
Сторонський, *a.* fremd.

Сторонщина, *f.* Fremde, *f.*
Сторопати, *v. a.* ermüden, plagen, *B.*
Сторопілий, *a.* entsetzt, betroffen, erschrocken.

Сторопити, *v. n.* betroffen werden, die Fassung verlieren, stutzen, *M.* II 203. *Ф.*

Сторбчити, *v. a.* s. Торбчити.
Сторубкий, сторубчий, *a.* hundertarmig, -händig, *III.* I. 98. *C.*

Сторц, *m.* на - = сторцом, *adv.* gestürzt, auf den Sturz gestellt, schief aufrecht.

Сторцувати, *v. a.* aufrecht (сторцом) stellen; сторцувати, *v. n. u.* — ся aufrecht (сторцом) stehen.

Сторч, *m.* *Ос.* (61) I 320. Grundklotz, *m.* (unter ein Gebäude), s. Кѳти (*pl.*); *Kn.* „Слово“ 1862. ч. 50. Pfeiler, *m.*

Сторч, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Кс.* II. 68; 2) kopfüber, *K.*

Сторчак, *m.* сторчакá дати, *K.* jährlings umstürzen, kopfüber sich um werfen; сторчакѳм, *adv.*; 2) *He.* *Пр.* XI. 1, 123. Art Fischsuppe.

Сторчати, *v. n.* s. Стирчати, *Зах.*
Сторчовий, *a.* jäh, abschüssig, steil, +*B.* [*f.*; Scheiterhaufen, *m.*

Стос, *m.* Stoss; Haufen, *m.* Stapel,
Стѳсик, *m.* *dim.* s. д. в.

Стосильний, *a.* übermächtig, allgewaltig, *Py.*

Стосѳкротъ, *num.* = 10.000 *Зах.*
Стосѳтний, *a.* hundertfach, tausendfach, *Фр.*

Стосувати, *v. a.* s. Застосувати; — ся sich richten, s. bequemen.

Стосункѳвий, *a.* relativ.
Стосункѳнок, -нку, *m.* Beziehung, *f.* Verhältnis, *n.*

Стѳта, *f.* *M.* I. 99. s. Истѳта.

Стѳтно, *adv.* *Kl.* gerade, genau.

Сточати, сточити, *v. a.* herabströmen lassen, *Ант.* 49; verzapfen; 2) s. Скотити, herabrollen, abwälzen; — ся niederrollen, sich abrollen; 3) abdrechseln; 4) * — ѳѳи Kämpfe bestehen, *K.*

Сточений, *a.* abgerollt; 2) abgezapft; 3) * ѳѳи die Schlacht geschlagen.

Сточистий, *a.* abschüssig; -исто, *adv.*
Сточки, *pl.* die Neige eines Getränkes, *H.* 176. (*vgl.* Сточити 1).

Сточно, *adv.* rhythmisch (*Фр.*); -вкладати словá reimen.

Сточок, *gen.* -ѳчка, *m.* Geschiebe, *n.* *Пол.*; 2) Wachsstock, *m.* *Пар.*

Стѳя, *f.* *T.* перестѳяти стѳю auf dem Posten ausharren

Стойак, *m.* Ständer, *m.*; 2) stehender Bienenstock; 3) Aufseher bei den Arbeitern, *m.*

Стойане, *n.* Stehen, *n.*; Stillstand, *m.*
Стойий, *a.* steif, *Пар.* s. Стояти I

Стойнка, *f.* das mü-sige Stehen.
I Стояти, *v. a.* stehend machen, steifen; — ся steif werden, *Гал.* I 255.

II Стойти, *v. n.* stehen, aufrecht stehen; на чимѳсь, при чѳм worauf bestehen, beharren; на своѳму словѳ sein Wort halten; stehen bleiben (beim Anbieten des Preises); стоити u. — ся zu stehen kommen, kosten, *Кѳ.*

Стойчий, *a.* stehend.
Стойчѳк, -чкá. (стоич-). *m.* *dim.* s. Стойак; verfaultes, vermodertes, morsches Stück Holz.

Страва, *f.* Speise, *f.* Gericht, Essen, *n.*
Стравѳць, -вцá, *m.* *Ч.* III. 269.

der das Wild anhetzt; Hetzhund, *m.*
Стравити, *v. a.* verdauen; 2) стравити, стравувати, *v. a.* verköstigen; — ся у когѳ sich bei jmdm beköstigen.

Стравлене, *n.* Verdauung, *f.*
Стравне, *n.* Kostgeld, Zehrgeld, *n.* *K.*

Стравний, *a.* verdaulich; 2) verköstigend, nährend; -а лѳжка Esslöffel, *m.*; 3) kostspielig.

Стравѳнок, -нку, *m.* Kost, *f.*
Страдальецъ, -áлця, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*

Страдальний, *a.* *Ос.* (61) IX. 47. leidend, viel gelitten; *ГИИ.* leidend, passiv. [*thum n.* *Пар.*

Страдальніцтво, *n.* Märtyrer-

Страдальница, *f. V. Märtyrerin, f.*
Страданный, *a. Ч. II. 452.* viel gelitten.

Страдати, *v. a. leiden; 2) Ф. verlieren.*
Страднее, (стро-), *n. P. I. 75.* Gebäude, *n.*

Страж, *f. C. I. 122.* s. Стóрбжа.
Стражар, *m. Wächter, m.*
Страждание, *n. Leiden, n. Kn.*
Страждати, *v. a. leiden, dulden, Kв.*
Страждений, (-заний), *a. См.* viel gelitten, viel geplagt.

Страждити, *v. n. leiden.* [Пар.
Стражити, *v. n. auf sein, aufsitzen,*
Стражник, *m. Wächter, m.; 2)* Besucher, *m. Пар.*

Стражничья, *f. Schilderhaus, n.*
Warte, *f. Wachtthurm, m.* [ter, *m.*
Стражничий, *a. subst. m. K.* Wäch-
Стражнувати, стражувати, *v. a. waschen, Wache halten, Obacht geben, s. Стóрбжити.*

Стракати, *a. scheckig, Пис.*
Стракувати ся, *sich strecken, s. recken, s. anstrengen.*

I. Страм, *m. He. s. Сбром.*
II. Страм, (*dim. стрáмик*). стрáма, *f. s. Копáло.* [steil Liegendes.

Страмецъ, -мця, *m. etw. hoch u.*
Страмина, *f. Ч. VII. 551. s. Дроби́на.*
I. Страмний, *a. s. Сбромний; -но,* *adv. mit Scham.* [gelt.

II. Страмний, *a. siech, abgemert.*
Странний, *a. fremd; 2) wunder- bar, sonderbar, Kв.*

Странник, *m. W. Wanderer, Pilgrim, m.; Fremdling, m. Макс.*
Странница, *f. Pilgerin, f. He.*

Странность, *f. Sonderbarkeit, f. Kв.*
Странути ся, *Ч. IV. 242. s. Стенути ся.* [зія *Ос. (61), XII. 29.*

Страпатий, *a. s. Стрпáтий, -е*
Страпи, *pl. unordentlich gewachsene Haarflechte, Фр.*

Страпити ся, *Kn. Пр. IX. 377.* vorfallen, sich treffen, s. ereignen.

Страпуля, *f. eine die mit zerzaustem Haupthaar umhergeht, Фр. s. Стрáпи.*

Страсть, *f. Leiden, n.; страсти (pl.)*
Христóви das Leiden Christi, Leidensgeschichte Chr. *f.; 2) Leideuschafft, f.* Affekt, *m.* [pl. (Passiflorae), *B.*

Страсти́нци, *pl. Passionsblumen,*

Страстный, *a. zu Страсти geh.; -четвѣр Donnerstag in d. Charwoche, m.*

Страстник, *m. Dulder, Märtyrer, m.; -мця, f. -in, f. Пис.*

Страстно, *adv. Kв. s. Прáстрастно.*
Страстовидецъ, -дця, *m. V. Augenzeuge der Leiden Christi, m.*

Страстотерпецъ, -пця, *m. † der viel Leiden ertragen, gelitten.*

Страстотерпный, *a. leidensvoll, viel gelitten, ВБ.* [Stelle.

Страт, *m. zertretene, zerstampfte*
Страта, *f. Verlust, m.; Nachtheil, m.; 2) Hinrichtung, f.*

Стратенець, *m. K. der zum Tode Verurtheilte; 2) Ваг. Рус. XIV. Kämpfer, m.*

Стратити, *v. a. verlieren; 2) hinrichten; — ся s. Затрáтити ся; 2)* viele Ausgaben haben, sich ruinieren.

Стратище, *n. Ф. s. d. f.*
Стратница, *f. Ф. Richtstätte, f.*

Страток, -тку, *m. s. Страта.*
Стратувати, *v. a. s. Тратувати,* zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, *f.*

Страх, *m. Schreck, Schrecken, m.*
Страх, *adv. schrecklich, fürchterlich; 2) sehr, viel, sehr viel; auch verstärkend: страх много sehr viel &*

Страхати, *v. a. M. II. 165.* schrecken; — ся erschrecken (*v n.*), in Schrecken, in Furcht gerathen.

Страхить, *f. Ос. (62) VI. 62?*
Страхиття, *n. coll. He. Schrecken, pl.; Gespenst, n. Geisterspuck, m. Popanz, f.* [cherungs, *Пар.*

Страховальный, *a. Feuerversi-*
Страхованье, *n. Feuerversicherung, f. Пар.*

Страховина, *f. Пр. II. 430.* Gespensterspuck, *m. Ungeheuerlichkeiten, pl. Schreckmittel, n. Popanz, f. III. I. 398.*

Страховинный, *a. H. 285.* schreckhaft.

Страховиночка, *f. dim. Bein.* einer káжа: Gespenstergeschichte, *f.* schreckliches, grauenhaftes Märchen, *III. I. 397.*

Страховитий, *a. Фр. furchtsam; 2) schreckensvoll, furchtbar, schrecken- erregend, Kn.*

Страховище, *n. Schrecknis, n.*
Страхопильне, *n. B. s. Страхопуд.*

Страхоболох, *m. Ко. 47.* der Furcht-

same, Hasenherz, *n.* feige Memme; 2) Spitzklette, *f.* (*Xanthium spinosum*), *B.*

Страхопoлoхий, *a.* *См.* schwach, feig. [*Gespenst, n.; 2) Feigling, m.*

Страхопyд, *m.* Vogelscheuche, *f.* Страхопyдик, *m.* Gespensterheuschrecke, *f.* [*самkeit, Feigheit, f.*

Страхопyдство, *n.* *К.* Furcht.

Страхогá, *f.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Страхоунок, -нку, *m.* *s.* Страх.

Страч, *m.* Abortus, *m.*

Стрáча, *f.* *s.* Стрáта.

Стрáче, (-áче), страчá, -áти. *n.* Frühgeburt, *f.* (im 4. od. 5. Monate).

Стрáчувати, *v. a.* verlieren, *s.*

Трáтити; — ся *М.* 44. verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben.

Страчyк, *m.* *s.* Стрáче; 2) *Фр.* ein gánzlich verlassenes u. vernachlässigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, *m.*

Страшéний, *a.* *См.* schrecklich.

Страшелéний, *a.* *См.* sehr schrecklich.

Страшýло, *n.* Schreckbild, *n.* Schreckspuck, *m.*; Ungeheuer, *n.*; 2) *Кол.* I. 73. Scheuchklapper, *m.*

Стрáшити, *v. a.* schrecken; spuken; — ся sich fürchten, Schreck empfinden, *s.* Страхáти ся. *Кол.* 345; *III.* I. 333.

Страшýще, *n.* Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* *У.*

Страшýвий, *a.* schreckhaft.

I. Стрáшний, *a.* schrecklich, schauerhaft; 2) страшáя моáтва ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens.

II. Стрáшний, *a.* *s.* Стрáстный; -а недéля, Charwoche; — свýчка, = стрáстна св. Kerze die während des Gottesdienstes Стрáсти Христóви in den Händen gehalten wird.

Стрáшнýсть, -ости, *f.* Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, *f.*

Стребýти, стрeбýти, *v. a.* *D. c.* 301. vernichten, *s.* Истребýти.

Стревожyти, *v. a.* erschrecken; — ся *Кв.* 129. bange werden, sich ängstigen. [*(Libellula), B.*

Стреáвка, *f.* Wasserjungfer, *f.*

Стреконýти, *v. n.* frieren.

Стрeлýна, *f.* *К.* Waldlichtung, *f.*

Стрекот, *gen.* -ту, *m.* Zirpen, Schwir-

ren, *n.* *Py.*

Стреко́та, *f.* Cicade, Baumzirpe, *f.* *Py.*

Стреко́тати, *v. a.* plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б.* 53. schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien.

Стреко́тулька, *f.* *s.* Саранчá червонокрýлка, *Пол.*

Стрeлý, *m.* *s.* Стрeлá, Schuss, *m.*

Стрeлýбá, (стрeлýбá), *f.* *К.* das Schiessen, Gewehrfeuer. *n.*; 2) Feuerwaffe, *f.* Schiessgewehr, *n.*

Стрeлýця, *f.* dünner Hain.

Стрeлýкyвáтий, *a.* -а цeбýля mit hohen Stengeln. [*Ч. II.* 157.

Стрeлýйчик, *m.* *dim.* *s.* Стрeлeць,

Стрeлýти, *v. a.* *s.* Стрeлáти.

Стрeмeнь, -меня, *m.* Steigbügel, *m.*

Стрeмeнá, *f.* *III.* *s.* Стрoминá.

Стрeмeнeчки, *pl. dim.* *s.* Стрeмeнo II.

Стрeмeнýсти, *a.* bügelfest, *Пар.*

Стрeмeнýний, *a. a. m.* *Кол.* 127. Reitknecht; 2) berittener Jäger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, *m.*

I. Стрeмeнó, стрeмe, *n.* *B.* ein jäher, steiler Felsabhang, *s.* Стрoминá.

II. Стрeмeнo, *n. pl.* -мeна, *s.* Стрeмeнь; 2) Stegreif, *m.* *Пар.*

Стрeмýти, (стрeмý, -мýш). *v. n.* stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen.

Стрeмýнцe, *n. dim.* Steigbügel, *m.* *Ил.*

Стрeмýнýр, *m.* Sporer, *m.* *Пар.*

Стрeмýкa, *f.* — oднoбyльвýстa Нерminium monorchis.

Стрeмýвий, *a.* strebend, strebsam, *Пар.* [*самkeit, f. Пар.*

Стрeмýвýсть, -ости, *f.* Streb-

Стрeмýний, *a.* *Гуш.* steil, schroff. [*Abhang.*

Стрeмýно, *n.* Abgrund, *m.*; steiler

Стрeмýти, *v. n.* hinstürzen, -sinken, *Гуш.* [*s. Стрyсýти ся.*

Стрeмýти, *s.* Трeмýти; — ся,

Стрeмýя, *n.* Steigbügel, *m.*; 2) Fussstapfe, *m.* *Зах.* [*riza), B.*

Стрeнáдка, *f.* Ammer, *m.* (Embe-

Стрeнýця, *f.* ein Schusterwerkzeug.

Стрeнóжити, *v. a.* drei Füsse zusammenkoppeln.

Стрeпeнýти ся, sich bewegen,

sich schütteln; eine Erschütterung erleiden, erschüttert werden; серце стрепенуло ся das Herz erbebte.

Стрепет, стрепетень, *m.* стрепетка, *f.* Zwergtrappe, *m.* (Otis tetra), *B. Щог.* [beben, erzittern.

Стрепахати ся, *M. II.* 196. erstrepen, *m.*

Стрепий, *a.* zerzaust, zottig. [tzen, *m.*

Стрепих, *pl.* klause Faser, *f.* Фе-стриб, *m. H.* 268. Sprung, Satz, *m.*

Стрибайчик, (-аньчик), *m. s.* Ззяць, *B.*; 2) Flohkäfer, *m.* (Haltica), *B.*

Стрибаги, *v. n.* Reissaus nehmen, fortlaufen, springen.

Стрибач, *m. M.* III. 145. Springer, *m.*

Стрибкий, *a.* He. hurtig, flink.

Стрибнути, (-бон-), *v. n.* schnell sich auf u. davon machen; springend fortgehen, forthuschen.

Стрибок, *gen.-бка, m.* Sprung, *m. OII.*

Стрибонгий, *a.* Вах. schnellfüßig, hüpfend. [*m.* (Podura), *B.*

Стрибохвостка, *f.* Springschwanz,

Стривати, *v. n.* harren, warten.

Стрига, *f.* (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt, *III. II.* 198. [rast, *m.* Quebbe, *f.*

Стригавка, *f. B.* Moorboden, Мо-

Стригнути, *v. n. s.* Стригнути.

Стригун, *m.* Haarschneider, *m.*; 2) стригун, *m.* -ушка, *f.* junges ein, — zweijähriges Pferd dem die Mähne zugeschnitten wird.

Стрибний, *a. pl.* -чні, Bruders-

Стриж, *m.* Schur, *f.*

Стрижай, *m.* Schafscherer, *m. Левч.*

Стрижак, *m. s.* Стригун; *Вейн.*

Стрижень, *gen.* -жня, *m.* Herz, Mark eines Baumes, *n.*; Mitte, *f.*; 2) Strom, Fluss, *m.*

Стрижене, *n.* Schur, *f.*

Стриженийий, *a.* -а дошка gerades, glattes Brett. [I. 215?

Стрижечок, -чка, *m. dim.* Веч.

Стрижник, *m.* -муровий, Segler, *m.* (Cypselus arus), *Пол.*

Стрижинь, *m. s.* Стрижень.

Стрижка, *f.* Scheren, *n.* Schur, *f.*;

2) *gew. pl.* стріжки, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, *f.*; 4) Schaf, *n.* (Фр.).

Стриженевий, *a.* Mark-

Стрижівка, *f.* Mark, *n. B.*

Стрижча, -аги, *n. s.* Стригун, Fohlen, *n.* [nen Haaren, *Гл. б.* 69.

Стрижчатий, *a.* mit beschnittener Strижчатко, *n. dim.* Стригун.

I. Стрий, *m.* Oheim, Vetter, *m.*

II. Стрий, *m.* rechter Nbfis des Дністер; 2) Stadt am 1).

Стрийна, *f.* des Vaters Schwester, Tante, *f.*; 2) des Oheims Gemahlin.

Стрийний, *a. s.* Стрибний.

Стрийчаник, *m. V. s. d. f.* [Oheims.

Стрийчинок, -нка, *m.* Sohn des Стрижати, -кнуги, *v. a.* spritzen;

2) *gew. impers.* стрікає в уші vom Ohrenreißen. [*f.*; 3) Feuerwaffe, *f.*

Стрижач, *m. s.* Таран; 2) Streitaxt,

Стрикова, *dim.* стріківка, *f.* Libelle, *f. Пар.*; 2) Wagebalken, *m. Зах.*

Стрику брыку, *int. Fabelw.* vom Springen der Ziege, *P. I.* 50.

Стрим, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Hemnis, *f. Ф.*

Стрималий, *a.* enthaltsam, sparsam.

Стримати, стримувати, *v. a.* zurückhalten, abhalten, aufhalten.

Стримині, стрімені, *pl.* Blatt-

Стрийна, *f. s.* Стрийна.

Стрибжиги, *v. a. s.* Стрибжиги, koppeln, fesseln.

Стрипа, *f.* linker Nbfis des Дністер.

I. Стрипиги, *v. n. Ф. s.* Стрипиги.

II. Стрипиги, *v. n.* (Ф.) dastehen wie ein Ochs am Berge.

Стрих, *m.* Dachboden, *m.*; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders.

Стрихувати, *v. a.* збіже mit dem Streichholze streichen, abstreichen (beim Einmessen von Getreide &); -снпкй, zuschneiden, zustutzen; 2) Striche machen; — ся (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den anderen anschlagen. [holz, *n. B.*

Стрихулець, -ляц, *m.* Streich-

Стрицьвий, (-цбвий), *a. АД.* I. 46. s. Стрицьвий.

Стриця, *f. Ос.* (61) III. 27?

Стричанік, *m.* Sohn des Onkels,

Стрічок, чка, *m.* Galgensblinge, *f.*
 Стрібáтий, *a. s.* Стрешáтий, *Фр.*
 Стрібло, *n. s.* Срібло.
 Стрібний, *a. s.* Срібний. [*Probe, f.*
 Стрібóвок, -вкy, *m.* Versuch, *m.*
 Стрібувáти, *v. a.* versuchen, probieren.
 Стрібúнок, -нкy, *m.* Versuch, *m.*
 Стрівáти, *v. n. n.* Стривáти.
 Стрівáти ся, begegnen, *s.* Стрину́ти ся.
 Стрівóа, *f. Ф.* das Schiessen, Schüsse, *pl.*
 Стрівка, *f. s.* Стрілка.
 Стрівóжити, *v. a.* erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
 Стрй, *gen.* стрóю, *m.* Schmuck, *m.* Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art, Einrichtung, *f.*; кóждий свóйм стрóюм jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m. Пар.*
 Стрйний, *a. МШ.* geschmückt, zierlich; 2) gut componiert, *ОП*; -но, *adv. Кол. I.* 98.
 Стрйнийк, *m.* Stutzer, Zieraffe, *m. Пар.*
 Стрйниця, *f.* Mauerbiene, *f.* (Anthophora), *B.* [*f. Пар.*
 Стрйність, -ости, *f.* Harmonie, Стрйкати, *v. a.* Стрйкати.
 Стрйá, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.* am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n.*
 Стрйбóа, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
 Стрйéць, -льця, *m.* Schütze, Jäger, Waidmann, *m.*
 Стрйиво, *n.* Munition, *f.*
 Стрййна, *f. К.* Schusswunde, *f.*
 Стрйльця, *f. КУ.* *s.* Стрйá.
 Стрйлка, *f. dim. s.* Стрйá; 2) Strahl, *m. Зар.*; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein, *n. В.*; 5) Zünglein in der Wage, *n.*; Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -магнетична Magnetnadel, *f.* [ehend, (очи).
 Стрйльчйй, *a. ВВ Пр. XII.* 250. ste
 Стрйльчйй, *a.* Schiess.
 Стрйльник, *m.* Pfeilenschmied, *m.*
 Стрйлобйй, -бóя, *m. Ру.* der weitwerfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
 Стрйловéць, -вця, *m.* Pfeilschwanz,
 Стрйлóвка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acronysta), *B.* [führen.
 Стрйлювáти, *v. n.* Jägerleben
 Стрйльчáтий, *a. gr.* pfeilförmig.
 Стрйльчйй, *a.* -пóрох Schiesspulver, *n. Ш.*

Стрйльчйй, *v. n.* Jäger sein, Jagd betreiben, *Ф. В.*

Стрйльчйй, стрйлити, *v. a.* schiessen; * -очйма die Augen herumschiessen lassen, — на корбéь jmdm einen verstohlenen Blick zuwerfen; *impers.* стрйльчйй (в ýсй, в тйлй) Stiche im Körper empfinden, — ся sich schiessen; sich duellieren.

Стрйм, -бóму, *m.* alles höher Gelagene, *pl.* стрймми alles Hervorragende u. dadh Behindernde; 2) das von der Flut Angeschwemmte; 3) Richtung, *f.*; стрйм-вдйл, *adv.* lothrecht abwärts; стрйм-вгорý *adv.* l. aufwärts. *Пол.*; стрйм-голóв, *adv.* kopfüber.

Стрймка, *f. s.* Стрймка.

Стрймкйй, *a.* steil, schroff.

Стрймкйсть, -ости, *f.* Abschüssigkeit, Steilheit, Schroffheit, *f.*

Стрймкóванé, *n.* Lothen, *n. Пол.*

Стрймльчйй, *v. a.* Стрймльчйй.

Стрймниця, *f.* Lothrechte, *f. Пол.*

Стрймнýти, *v. n. Иг.* 49. sich begeben, rasch wohin eilen.

Стрймчáстйй, *a.* jäh, abschüssig, steil, *М. III.* 138.

Стрймнути, *v. a. s.* Стрймнути.

Стрйм, -бóлу, *m. W.* Decke, *f.* Himmelgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*

Стрймпати, стрймнути, *v. a.* abschütteln; — ся erzittern, erbeben.

Стрймпáтий, *a.* fasericht, fasicht; 2) mit gesträubtem Haar.

Стрймпихи, *pl. s. d. f.*

Стрймпки, *pl.* Fransen, *pl.*

Стрймпотáти, *v. a. u.* — ся, sich schütteln; aufflattern.

Стрймчáстйй, *a.* gefranst, *Пар.*

Стрймт, -ту, *m.* Begegnung, *f.* Zusammenstoss, *m. Еф.* 55. [*Лichtmesse, f.*

Стрймтене, (ниé), *n.* — Госпóдне, Стрймти, (*P. I.* 5), стрймти, стрймчáти, *v. a.* begegnen.

Стрймха, *f.* Strohdach, Dach, *n.*; *Haus, *n.*

Стрймхáтий, *a.* einem Strohdach ähnlich, buschig.

Стрймхáч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Strohbündel zum Dachdecken.

Стрймхóдéр, *m.* вйтер — starker Wind, der die Dächer ruiniert, *Нав.*

Стрймцóвйй, *a. Гол.* *s.* Стрймцевай.

Стрймча, *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стрічати, *v. a. s.* Стрігати.
 Стрічечка, *f. dim. s. d. f.*; III. I. 214. eine gestickte Zeile. [Zeile, *f.*
 Стрічка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
 Стрічковець, -вця, *m.* кружалистий, Schleifenblume, *f.* (Iberis umbellata).
 Стрічний, *a.* entgegen kommend, in den Weg kommend, beegend, entgegen liegend, dem man begegnet.
 Стрішка, *f. dim. s.* Стріха.
 Стровити, *v. a.* vergiften.
 Стрбвус, *m. K.* Strauss, *m. s.* Струсъ.
 Стрбг, *m.* Шй. I. 1, 62.?
 Стрблати, *v. a.* zwicken, stechen (von Wunden), *B.*
 Стрбгий, *a.* streng, hart, ernst.
 Стрбгисть, -ости, *f.* Strenge, *f.* Ernst, *m.* Кн.
 Стрбжень, -жня, *m. s.* Стёржнъ.
 Стрбжити, *v. a.* — плит den Zaun oben mit spitzigen Dornen & versehen.
 Стрбковий, *a.* Stimm-, -і вилочки Stimmgabeln, *pl.*
 Стрбкитель, *m.* Др. Baumeister, Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kirchendiener, *m.*
 Стрбйти, (строіти), *v. a.* stimmen; 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufputzen, schmücken; 4) anstiften, anrichten; -жарти Spass machen, treiben; — ся sich schmücken, *s.* putzen, — ся на корб jmdn androhen; — з ким P. I. 113. beegnen (?)
 Стрбитель, *m. s.* Стрбитель 1) 2) 3).
 Стрбйти, *v. a.* vergiften, *s.* Отруїти.
 Стрбй, *m.* Pic. Maschine, *f. pl.* стрбї, Maschinerie, *f.* Пар.
 Стрбйний, *a.* Кн. *s.* Складний; 2) geneigt zu bösen Streichen.
 Стрбйник, *m.* Stimmer, *m.*; 2) Maschinenmeister, *m.* Пар.
 Стрбйок, *m.* ein Zierstrauss aus künstlichen Blumen.
 I. Стрбка, *f. gr.* Termin, *m.*
 II. Стрбка, *f. H.* 149. die Kammer an der Giebelseite des Hauses.
 Стрбкати, *a.* M. III. 51. scheckig.
 Стрбкати, *v. n. s.* Стрблати.
 Стрбковий, *a.* Termin, auf Termin, *He.*; periodisch, Др. [haftem Weibe.
 Стрбкота, *f.* Ко. 108. von grillen.
 Стрбм, *m.* V. *s.* Стрбмина.

Стрбманістий, *a.* dünnbauchig, schlank, *B.*
 Стрбмий, *a.* jäh, steil. [49. Ф.
 Стрбмина, *f.* steiler Abhang, *Гн.*
 Стрбмити, *v. a. s.* Прострбмити, *Wgr.* 93.
 Стрбмляий, *a.* Гуш. *s.* Стрбмкий.
 Стрбмляти, *v. a.* einsetzen, -heften.
 Стрбмовина, *f.* Steile, Jähe, *f.* Фр.; schroffe Zinke am steilen Felsen, Ф.
 Стрбндля, *f.* Goldammer, *m.* Пар.
 Стрбнт, стрбнций, *m.* Strontium, *n.* Пол.
 Стрбн, *f.* aufgeschütteter Haufen.
 Стрбпина, *f.* стрбпине, *n.* Stück Plankholz, *n.*
 Стрбптивий, *a.* -е письмо unheimlich verzerrte Schriftzüge, *V.*
 Стрбфувати, *v. a.* §. strafen.
 I. Стрбчїти, *v. a.* M. III. 81. durchnähen, abnähen.
 II. Стрбчїти, *v. a.* на корб aufhetzen, aufwiegeln; — ся streben, trachten (*mit d. Infinit.*). [malmen.
 Стрбщїти, *v. a.* zerbrechen, zer-
 I. Стрбщ, *f.* Wgr. VII. *s.* Струї.
 II. Стрбщя, *f.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*
 Стрбубвати, *v. a.* = стрббувати.
 Стрбг, *m.* Nobel, *m.*; Messer, *n.* III. II. 216; Fügebank, *f.* Пар.; Werkzeug der Töpfer, Пар.; 2) Waldbach, Strom, *m.* W. Фр.; 3) *s.* Петруг, (Salmo fario); 4) Böschung, *f.* Пар.; 5) *s. d. f.*
 Стрбг, *f.* стрг, *m.* Ос. (61) I. 230. Art Boot, Struse, *f.*
 Стрбгати, *v. a.* schnitzeln, schnitzen, schneiden. [Ч. II. 223.
 Стрбгач, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
 Стрбгачка, *f. s. d. v.*
 Стрбгб, *n.* Glattholz, *n.* Пар.
 Стрбгнути, *v. a. s.* Стрбгати; 2) *v. n.* dahinlaufen.
 Стрбггель, -гя, *m.* Nobel, *m.*; — долббний Nuthobel, *m.*; — ковальский Wirkeisen, *n.* Пар.
 Стрбгбля, *f.* Nobelbank, *f.*
 Стрбжєний, *a.* Ф. *s.* Втмлєний.
 Стрбждїти, *v. a.* ermüden, — ся sehr ermüden (*v. n.*). [werden.
 Стрбждїти, *v. n.* aufgedunsen
 Стрбженє, *n. s.* Стрбмина, *Пол.*
 Стрбжка, *f.* Span, *m.* Spleisse, *f.*
 Стрбжок, -жка, *m. s. d. v.*

Струїти, (српої-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.

Струїка, *f. dim. s.* Струїя, *Фр.*

Струїниш, *a.* fliegend; angenehm tönend, melodisch *M. II.* 93.

Струїчатий, *a.* wellenförmig.

Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [schotig.

Струкатий, *a.* Hülsen-, Schoten-,

Струковатий, *a.* Hülsen-; mit vielen u. grossen Hülsen-горох; *pl.* струкати, Schotenfrüchtige, *pl.* (Siliquosae).

Струм, *m.* Geist, *m. OII.*

Струмá, *f. V.* Welle, Woge, *f.*

Струмень, (-минь), *m. pol.* Strom, Bach, *m. Пар.*

Струмент, *m. eigenl.* Инструмент; 2) *pl.* струмента, *АД. I.* 189. *s.* Стрёмена *pl. s.* Стрёмено.

Струмина, *f.* Strömung, *f. Пол.*

Струмбк, -мкá, *m.* Bächlein, *n. OII.*

Струмочк, *gen.-чка, m.* Bach, *m. M.*

Струнь, *m.* Schmalbock, *m.* (Lectura), *B.*

Струна, *f.* Darmsaite, Saite, *f.; 2)* *He.* Wollschlägerwerkstätte, Streiche, *f.*

Струнва, *f. s.* Струна 1).

Струнина, *f. Cm. s.* Струна 1).

Струнистый, *a.* lang gestreckt, lang gezogen wie eine Saite.

Струнити, *v. a.* auf den Saiten spielen, *OII.*

Струница, *f.* Griffbrett, *n. Пар.*

Струнінкй, *pl.* dünne Würstel; Krennwürstel, *pl. B.*

Струнка, *f.* Arm eines Flusses; 2) Scheidewand in der Кошара; 3) *s.*

Стуч; 4) — медіньска, *s.* Вблос підскірник.

Стрункій, (-унок-, *M. II.* 19), *a.* saitenähnlich: dünn u. ebenmässig; schwächig, schlank. [-treffen.

Струнути ся, zusammenstossen,

Струнчити, *v. a.* rügen, schelten.

Струнчанка, *f.* Dünndarm, *m.*

Струп, *m.* Struppe, *f.*

Струпехнути, *v. n. s.* Струпишити.

Струпинястий, *a.* schorfig, *Пар.*

Струпити, *v. n.* den Schorf bekommen. [den, modern.

Струпишити, *v. n.* morsch wer-

Струповатий, *a.* schorfig. [*m. Пар.*

Струповатість, -ости, *f.* Erbgrind,

Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm, *m.;* — підняти Getümmel erregen; 2)

He. Nachsuchen, Aufspüren mit Durchstöbern, *n.* [melus).

Струсъ, *m.* Strauss, *m.* (Strutio ca-

Струсити, струснути, *v. a.* schütteln, *s.* Стрясти; — ся sich schütteln, schauern, schaudern, erzittern, erbeben.

Струсунути, *v. a. s. d. v.*

Струтити, стручати, *v. a.* herabstossen, -werfen.

Струхліти, *v. n.* vor Furcht, vor Staunen erstarren, starr werden.

Струхнути, *v. n.* vermodern.

Стручатий, *a.* Hülsen-

Стручечок, -чка, *m. dim. s.* Стручбк.

Стручнійк, *m.* горбачник, Erbsenmuffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *B.*

Стручбк, -чка, *m.* Schötchen, *n.* (silicula), *B.*

Струшувати, *v. a.* abschütteln.

Струя, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m;*

2) — боброва Bibergeil, *n. Пар.*

Стрягнути, *v. n.* einsinken.

Стрягучка, *f.* Stelle wo man ein-sinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.

Стрямбавий, *a.* faserig, voller

Стрямбати, *v. a.* faserig machen, auffasern; zottig machen; kraus machen.

Стрямби *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стряпанійна, *f. He. n.* 256 Dienstbefissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f;* 2)

He. coll. Speisen, *pl.*

Стряснути, стрясати, стрясти, *v. a.* abschütteln, abwerfen; — ся erzittern, erbeben.

Стряски, *pl.* was beim Schütteln von Stroh, Getreide & herabfällt, gestreut wird, *B.*

Стряхати, *v. n.* langsam trocknen.

Стряхнути, *v. a. P. I.* 131. schütteln; — ся *Kn.* sich erschüttern, erbeben.

I. Стўга, *f. H.* 30. grosses Mehlfass.

II. Стўга, *f. Me.* 425. *s.* Тугá.

Стўга, *adv.* fest gespannt, steif.

Стўгва, *f.* Wasserständer, *m. Пар.*

Стўгнути, *v. n.* sich verhärten, hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*

Стугоніти, *v. n.* dröhnen, erdröh-

Студ, *m. s.* Студ, *Ос.* (61) X. 53.

Студъ, *f. Лір. s.* Стўжа, Kälte, *f.*

Стўда, *f.* Kälte, *f.*

Стўдень, -дня, *m.* Mon. December.

Студенець, -нця, *m.* Gallerte, Sulze, *f.*
 Студений, *a.* kalt, kühl.
 Студеніна, *f.* Gallerte, *f.*
 Студеністиій, *a.* gallertartig, *Пол.*
 Студеніця, *f.* s. Студінь; 2) kühler Verlass, *m.*; 3) s. Студня. *Гол.* I. 121.
 Студент, *m.* Student, Schüler; *Нор.* *m.* III. II. 79.
 Студенітина, *f.* s. Студенець.
 Студіти, *v. a.* kühlen; *impers.* студит мене es fröstelt mich.
 Студня, *f.* Brunnen, Born, *m.*
 Стужавіти, *v. n.* gerinnen, erstarren, sich verdichten, fest werden.
 Стужати, *v. a.* *К.* корось betrüben; 2) s. Мучити *к.* [*Корб,* *m.*
 Стужка, *f.* Band, *n.*; 2) *Кч.* 282.
 Стук, *gen.* -ку, *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
 Стукало, *n.* Thürhammer, *m.* *См.*
 Стукальце, -ця, *n.* *dim.* Anklopfер, *m.* *Пар.* [*klopfen,* anstossen.
 Стукати, *v. a.* poltern, anschlagen,
 Стукач, *m.* *К.* Specht, *m.*
 Стукачка, *f.* Klopfер, *m.* (an e. Thür).
 Стукит, -оту, *m.* Gepolter, Geklap-
 пер, *n.* Lärm, *m.*
 Стукатурний, *a.* Stuccatur-
 Стукнути, *v. a.* s. Стукати.
 Стукотати, стукотіти, *v. a.* pol-
 tern, anstürmen.
 Стукотня, *f.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
 Студень, -ня, -льня, *m.* gebakke-
 nerpig; 2) Armvoll, *m.*; s. Оберемок (*Фр.*).
 Стуліти, стулювати, стуляти, *v.*
a. zusammenhalten, -drücken, -schliessen.
 Стуліруч, *adv.* mit leeren Händen,
 unbeschenkt, s. Голіруч.
 Стума, *f.* *См.* Finsternis, *f.* s. Мрака.
 Стуманіти, *v. n.* bethört, stumpf-
 sinnig, blöde, dumm werden.
 Ступ, *m.* das Gestampfe, der Tritt, *M.*
 Ступа, *f.* Stampfe, Stampfmühle, *f.*;
 Stempel, *m.* in der Stampfmühle; 2)
 Tritt, Schritt, *Кч.* 152. Gang, *m.*
 Ступак, *m.* *Ч.* II. 322. *Кч.* 150.
 Пфед, das den Passgang geht, *n.* Zel-
 тер, Passgänger, *m.* [*m.* *He.*
 Ступане, *n.* Treten, *n.* Tritt, Gang,
 Ступакувати, *v. n.* = итї ступо-
 юю 2). [*schreiten,* treten, gehen, steigen.
 Ступати, ступіти, ступити, *v. n.*
 Ступачок, -чка, *m.* *dim.* Bein. des
 schnellen, rüstigen Rosses, s. Ступак.

Ступень, -ня, *m.* Tritt, Schritt,
 Fusstritt, *m.*; Stufe einer Treppe, Staf-
 fel, *f.*; 2) Fuss, *m.* (als Mass) десять
 ступнів = 10 Fuss.
 Ступенниця, *f.* Tonleiter, *f.*
 Ступеньок, -нька, *m.* *dim.* jeder
 kleinste Schritt, Tritt, *m.*
 Ступернак, *m.* s. Ступір.
 Ступець, -ця, *m.* Stufe, Sprosse, *f.*
 Ступина, *f.* Stöppine, *f.* *Пар.*
 Ступіця, *f.* Tritt, *m.* *Кч.* *Пр.* IX.
 849.; 2) Loch im Schnee v. Pferden
 ausgetreten; 3) Speiche, *f.* (am Rad), *К.*
 Ступінь, -ня, *m.* s. Ступень.
 Ступір, *m.* Stämpfel, *m.* *B.*
 Ступка, *f.* Handstampfe, *f.*
 Ступкотати, *v. a.* aufstampfen, *Пар.*
 Ступневанє, *n.* Steigerung, *f.*
 Ступневати, *v. a.* steigern, ab-
 stufen, *Пар.*
 Ступнево, *adv.* stufenweise, *Пар.*
 Ступник, *m.* *gew. pl.* -ки, *Зан.*
 I. 286. Walkmühle, *f.*
 Ступомір, *m.* Schrittzähler, *m.* *Пар.*
 Ступ, *m.* ступом, *adv.* (= кро-
 ком) kleiner Trab (des Pferdes), ступо-
 пом итї traben, im Trab (кінь) *B.*
 Стурбувати ся, sich grämen, s.
 abmühen. [*Runzelige,* Schäbige.
 Стуріня, *n.* *coll.* alles Garstige,
 Стусак, стусан, *m.* Stoss, Schlag, *m.*
 Стусати, стуснути, *v. a.* stossen,
С. I. 23. *B.*
 Стусувати, *v. a.* s. d. v. *С.* I. 45.
 Стухати, стухнути, *v. n.* erlöschen,
 nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst),
 s. Потахати.
 Стухлий, *a.* einen dumpfigen, muffi-
 gen Geruch habend, muffig, anbrüchig.
 Стухлиця, *f.* Art Schimmel (*Sep-*
pedonium) *Вол.*
 Стухлість, -ости, стухліти-
 на, *f.* dumpfer, dumpfiger Geruch, *m.*
 Стухнути, *v. n.* *B.* s. Стухати;
 2) müfflig, auriichig werden, riechen;
 — ся сепієрен.
 Стучати, *v. a.* *II.* 291. klopfen, schla-
 gen, poltern. [*sel* aus Binsen geflochten.
 Стябоб, *n.* *С.* II. 150. Mittelschüs-
 сяг, *m.* Schnürband, *n.* *Пар.*; 2)
 Sehne, *f.* *Пол.*; 3) Streifen, *m.* + *M.*;
 -землі längliches Grundstück, (*Фр.*);
 4) Zwang, *m.* *Фр.*

Стяга́, *f.* Streif, Strich, *m. M.*; -rip Gebirgszug, *m. OII.*; Strahl, *m. M. II.* 159.; 2) Zucht, Disciplin, *f.*

Стяга́ло, *n.* Ziehband, *n. Пар.*

Стяга́ти, стягну́ти, *v. a.* zusammenziehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammenziehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стяга́ч, *m. s.* Нашійник 1).

Стягаль, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* стягаль, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehband, *n. Гал. I.* 255.

Стягівка, *f.* Ordensband, *n. (Catala) B.*

Стягність, -ости, *f. s.* Стяж.

Стягну́ти, *v. a. s.* Стяга́ти.

Стягувати, *v. a.* schleifen, (-ока́ру), *Гал. I.* 255.

Стягу́щий, *a. B.* zusammenziehend.

I. Стяж, стяжа, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disciplin, *f. Мх.* [kunde].

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-

Стяжа́не, *n.* † das Erarbeitete, *К.*

Стяжа́ти, *v. a.* † III. II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стяжений, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжи́ти, *v. n.* schwer werden.

Стяжка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich (*Фр.*).

Стяжне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стязь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m. III. I.* 361. *Kst.*

Стязька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (Lithosia Jacobaeae) *B.*

Стякну́ти, *v. n. Ф. Пр. II.* 415?

Стям, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *См.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стя́мити ся, стя́мувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, *s. mässigen*; sich besinnen. [sichtig.

Стя́млівий, *a.* Зг. denkend, nm-

Стя́мок, -мку, *m. s.* Стям 1).

Стя́ти, *v. a. s.* Стя́нати; 2) *s.* Ча́рувати; — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gerinnen (молоко́).

Су́бір, *m.* Собор.

Су́бітка, *f.* Feuer das a) am Charssamstag abends angezündet u. dh den Ostersonntag unterhalten wird; b) am

Vorabende des Johannisfestes angezündet wird; 2) Züchtigung der Dorfschüler jeden Samstag, *Кв. II.* 68.

Су́бітний, *a.* zum Samstag geh.

Су́бітник, *m. Нс. n.* 274. Verzeichnis der Abgeschiedenen, welche der frommen Fürsprache beim Seelenamte empfohlen werden, *s. Помянник.*

Су́бір, *m. Ф. s.* Собор. [(Donax), *B.*

Су́блюдка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Су́бота, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*; — вели́ка Osterabend, Charssamstag, *m.*

Су́ботова́не, *n.* Sabbathfeier, *f. К.*

Су́в, *m.* Lavine, *f.* Зоря *Гал.* 1849—50.

Су́ва́вка, *f. s.* Со́ва́лка.

Су́ва́лка, *f.* Steuerung, *f. Пол.*

Су́ва́ло, *n.* Schiefer, *m.*; 2) *s.* Со́ва́ня, *B.*

Су́вати, су́нути, *v. a.* schieben, rücken, fortschieben; 2) *schreiten; — но́гами schleppen; — ся sich schleppen.

Су́верток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f. OII.*

Су́вершкóвий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Су́вершность, *f. Wgr.* 160. *s.* Звєрхність.

Су́вершок, -шка, *m.* Wipfel, *m. B.*

Су́війчик, *m. Ме.* 213. Weberkamm, *m.*

Су́вій, -вю́, *m.* Rolle, *f. B. s.* Звій.

Су́вма́, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Су́вний, *a.* verschiebbar, Schub-;

-а стіна́ Coullisse, *f. Пар.*

Су́во́ра, *f. М. I.* 36. Ueberredung, *f.*; Verweis, *m.*

Су́во́рий, *a. См.* streng.

Су́га́к, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga) *B.*; 2) *s.* Па́ти́к, (*Фр.*). [Schlosses.

Су́гальт, *m.* Bestandtheil eines

Су́глиністи́й, *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Су́глинок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Су́говóра, *f. М. Ос.* (62) *I.* 99. ernste Vorstellung, Verweis, *m.*

Су́головок, -вка, *m. гев. pl.* -вки, Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m. B.*

Су́голос, -су, *m.* Harmonie, *f. Пар.*

Су́голосний, *a.* harmonisch; *subst.*

су́голосна, *f.* Mitlaut, *m. Пар.*

Су́горб, *m.* † *М.* Anhöhe, *f.*

Су́горбок, -бка, *m. dim. s. d. v.*; 2) — кістя́ний, *Фр.* Gelenkhöcker, *m.*

Су́гурт, *m. Пц.* Gesamtsumme, Gesamttheit, *f.*

Су́д, *m.* Gericht, Richten, Gericht-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* судмати в кимось Mitschuldiger sein; 2) Urtheil, *n.*; -ви́шій Obersatz, *m.* (propositio major) -ни́зший Untersatz, *m.* (pr. minor).

Судáк, *m.* Sander, *m.* (Lucioperca Sandra), — морський, лиманський *L. marina*, *B.*; 2) Art volksthüml. Tanzes.

Судáр, судáтор, *m.* s. Судія.

Судачина, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Судáчити, *v. a.* *M+B.* 417. hin u. her reden, aburtheilen, meinen, hin u. her rathen.

Судьба́, *f.* Loos, Schicksal, Geschick, Verhängnis, *n.*; * Gemahl, *m.*; 2) *Гол. В II.* 323. s. Посуд II.; 3) *P.84.*s. Судія

Судьбарник, *m.* Fatalist, *m.*

Судьбарство, *n.* Fatalismus, *m.* Пар.

Судьбина́, *f.* s. Судьба́ 1); -у уєпро́ги — schmieden.

Суде́бний, *a.* gerichtlich, Richter-, Rechts-, Justiz-; *sbst.* суде́бне, *n.* Gerichtsgebühren, *pl.* Пар.

Судде́нко, *m.* *Кв.* Sohn (Nachkomme) des Суддя́.

Суддя́, *m.* s. Судя́. [-stand, *m.*

Судебні́цтво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Судебні́чий, *a.* Gerichts-; *sbst.* *m.* Gerichtsherr, *m.* Пар.

Судебні́чість, -ости, *f.* Gerichtsherrschaft, *f.* Пар.

Суде́бність, -ости, *f.* Gerechtsame, Jurisdiction, *f.* Кл.

Суде́йство, *n.* Richterstand, *m.*

Суде́ць, -дця́, *m.* *H.* 142. *Ф.* Richter; Kritiker, *m.* Пар.

Судже́не, *n.* Urtheilen, *n.* Beurtheilung, *f.*; Richten, *n.*

Судже́ний, *a.* vom Schicksale bestimmt; *sbst.* *m.* (vom Schicksale bestimmter) Bräutigam; судже́на, *f.* Braut, *f.*

Судя́, *adv.* s. Сюдя́. [Gericht, *n.*

Судя́лице, *n.* Gerichtsstätte, *f.*

Судя́на, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug, *n.* Barke, *f.* s. Судно́; 3) * *Зг.* Ausbund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris], *B.*

Судино́вий, *a.* Gefäss-, (vascula-

Судир, *m.* *Кв.* Richter, *m.*

Суді́тель, *m.* *Luts.gr.* 157. Richter; *ЛД.* Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Суді́ти, *v. a.* richten; 2) urtheilen; calculieren, combinieren (*Фр.*); 3) verfluchen; 4) * *ані судя́ Бóже!* von etw.

was nicht geschieht, nicht geschehen kann &; — ся beschwören, betheuern; 2) für schlecht halten, übel nehmen, sich weigern; судя́вим ся ка́зати ich würde mir das selbst verübeln, wenn ich das sagen würde.

Судя́ця, *f.* *АД.* II. 84. -ю судя́ть сенато́ри halten Gericht. [theiler, *m.* Пар.

Судя́ч, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Судя́ще, *n.* Gerichtsort, Gerichtstag, *m.* Gericht, Tribunal, *n.* *К.* III. II. 25.

Судя́внїцтво, *n.* Gerichtsbarkeit, *f.*

Судя́йство, (-дє́й-), *n.* *Др.* s. d. v.

Судя́мїця, *c.* Verleumder, Lästere, *m.* *Гол.* III. 379.

Судя́н, *a.* des Richters, *Кв.*

Судя́нїця, *f.* Schicksalsgöttin, *f.* *Ф.*

Судя́я, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкува́ти, *v. a.* (im Geiste) erschüdnїй, *a.* Gerichts-, -день Ge-

richtstag, das jüngste Gericht; -я ра́да *Кв.* 194. Gerichtsrath, *m.*; 2) fatal.

Суднї́к, *m.* Geschirr, Geräth, *n.* Böttchererzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *n.*; 2) offener Schrank für Küchengeschirr.

Суднї́на, *f.* *К.* Fahrzeug, *n.*

Суднї́ця, *f.* *Ч.* IV. 652. Richterin, Beurtheilerin, *f.* [*pl.* Geschirr, *n.* *Зар.*

Суднї́че, *gen.* -їчя, *n.* *coll.* Gefässe,

Судно́, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Судно́, *adv.* am jüngsten Tage, *H.* 148.

Судня́, *f.* *H.* 130. Verleumdung, *f.* Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобні́чий, *a.* Пар. s. d. f.

Судовї́й, *a.* gerichtlich, Gerichts-; *pl.* судові́, Gerichtsbeamten, Richter, *pl.* III. II. 149. [II. 85. 131.

Судовї́к, *m.* Gerichtsbeamte, *m.* III.

Судовла́дство, *n.* Jurisdiction, Gerechtsame, *f.* Пар.

Судовнї́й, *a.* gerichtlich, Пар.

Судопї́с, *m.* gerichtliche Verschreibung, *Зак.* [Zuckung, *f.*

Судоро́га, *f.* *pl.* -ги, Krampf, *m.*

Судоро́жний, *a.* spasmodisch, krampfíg.

Судосї́ти ся, *Ч.* II. 113. 230. з ким mit jmdm zusammenkommen, jmdm begegnen.

Судохóдний, *a.* schiffbar, Под.

Судоща́ти, *v. a.* *АД.* I. 149.?

Судоро́га, *f.* s. Судорога; 2) Schauer, *m.* *Фр.*

Судро́гий, *a. K.* krampfhaft.
 Су́дрожь, *f.* Schauer, *m. Фр.*
 Су́дський, *a. M.* II. 190. vom Gericht.
 Судчи́ня, *f.* Richterin, *f. Пар.*
 Судя́, суддя́, *m.* Richter, *m.*
 Судя́щий, *a.* -гриб, *Гол.* III. 273;
subst. m. Richter, *m. Кв.* II. 211.
 Суеви́ра, *n.* Aberglaube, *m. Кн.*
 Суеви́рство, *n.* Top. s. d. v.
 Суесло́в, *m.* eitler Schwätzer, III. II. 59.
 Суесло́вити, *v. n. K.* thöricht lästern.
 Суесло́вний, *a. K.* eitel.
 Су́еть, *f. s.* Суя́та, сую́тня.
 Суя́та, *f.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *f.*
 III. I. 349. [hin u. her werfen.
 Суя́тати, *v. a.* со́бою sich unruhig
 I. Суя́тний, *a.* eitel. [worum.
 II. Суя́тний, *a.* ewig bekümmert
 Суя́тник, *m.* -иця, *f.* der (die) sich
 u. andere beunruhigt. [de, Genoss, *m.*
 Сужа́тель, *m. Пу.* der Mitwohnen-
 Сук, *m.* Ast, Knorren im Holze, *m*;
 2) Rolle, Düte, *f. Зак.*
 Су́ка, *f.* Hündin, Döhle, *f*; 2) Werk-
 стück beim Webstuhl, *n.*
 Сука́ти, суко́гати, *v. a.* drehen,
 zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *B.*
 Сука́ч, *m.* Эг. knorriger Stab.
 Су́кервиця, *f.* böser Stoff, Eiter,
m. s. Су́ковиця.
 Су́кір, *m.* сукірність, -ости,
f. Widerwille, Widerstand, Trotz, *m.*
 Су́клень, (-кльн), *m.* Feldahorn, *n.*
 Су́клятий, *a. Ос.* (62) X. 114; су-
 кля́тский, *Мор. s.* Прокля́тый.
 Сукма́на, *dim.* сукма́нка, *f.* tu-
 chener Bauerkittel.
 Сукма́нич, *m.* Anführer der Holz-
 schläger im Holzschlag (бу́тина), *B.*
 Сукня́на, *f.* Tuchlappen, *m.*
 Сукно́в. Tuch, Zeug, Lacken, *n.* Stoff, *m.*
 Сукнова́льський, *a.* Walker-
 I. Су́кня, *f.* Kleid, *n.* [Tuch.
 II. Су́кня, -я́ти, *n.* kleines Stück
 Сукня́ний, *a.* aus Tuch, Tuch-
 Сукня́нка, *f.* Tuchfetzen, *m.* (Фр.).
 Сукбо́ватий, *a.* knorrig, astig; knottig.
 Сукбо́нник, *m.* Tuchfabrikant, *m.*
 T.; 2) Tuchhändler, *m. Пар.* [Пар.
 Суконні́цтво, *n.* Tuchmacherei, *f.*
 Суконце́, -ця, *n.* leichtes Tuch,
 Halbtuch, *n*; feines Tuch.
 Суконщи́к, *m.* Tuchweber, *m. Под.*

Сукота́ти, *v. a.* abspülen, weg-
 spülen.
 Сукоті́ти ся, *KV. s.* Сокоті́ти ся.
 Сукоті́ти, *v. n.* tröpfeln, triefen.
 Сукри́стий, *a.* aufbrausend, grim-
 mig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
 Сукри́тий, *a.* versteckt, heimlich;
 2) zügellos, unbändig.
 Сукри́тити ся, lästig werden.
 Сукрова́тий, *a.* -а кров faules,
 cariöses Blut. [Blut, Eiter, *m.*
 Сукро́виця, *f.* zersetztes, faules
 Сукро́мий, *a.* vereinzelt, *Пол.*
 Сукро́мо, *adv.* einzeln; besonders.
 Суку́пний, *a.* = совоку́пний; an-
 grenzend, *He*; суку́пність, *f.* = со-
 вок. (w. s.). [з суло́ю.
 I. Сула́, *f. e.* Fischart, *Зак.* борщ
 II. Су́ла, су́лиця, *f.* † Lanze, *f. KV.*
 Сулда́га, *f. d.* Bein vom Knie bis
 zur Ferse, *Mi.* II. 285.
 Сулема́, *f.* ätzendes Quecksilber,
 Quecksilbersublimat, *n. Zan.* I. 274.
 Сули́стник. *m.* Psalterkoralle, *f.*
 (Desmophyllum) *B.*
 Сули́ти, *v. n.* springen; — ся, су-
 ля́ти ся angreifen (vom Hund), *V.*
 Сули́ця, *f. s.* Су́ла II.
 Сулі́ти, *v. n.* springen, (Фр.).
 Суло́, *n.* Ruderstange, *f. Ф.*
 Султа́н, *m.* Sultan, *m*; -анка. *f.* -in, *f.*
 Султа́нка, *f.* Seebarbe, *f.* (Mullus
 barbatus), *B.* [andrängen, ко́ло корб.
 Суля́ти ся, sich drängen, sich her-
 I. Сум, -му, *m. Me.* 159. s. Сму́ток.
 II. Сум, -ма. Wels, *m.* (Silurus glanis) *B.*
 I. Су́ма, *dim.* сумка, *f.* Summe, *f.*
 II. Су́ма, *dim.* су́мка, *f.* Sack, *m.*
 Tasche, *f. H.* 97.; — ни́щеньска, Bett-
 telsack, *m.* до су́ми ни́щеньско́ї до-
 ве́сти zum Bettler machen, *Кв.*
 Сума́к, *m. s.* Суме́ць; 2) — оптове́ць
 Rhus typhina, *B*; — остроко́ць, Gift-
 Sumach, *m.* (Rhus toxicodendron).
 Сума́р, *m.* steinreicher Capitalist.
 Сумату́ха, *f.* Melancholie, *f. Пар.*
 Сумату́хий, *a.* melancholisch, *Пар.*
 Су́меда, *f.* Bein. eines honigsüßsen
 Apfels.
 Суме́жний, *a.* angrenzend, *Пу.*
 Суме́жник, *m.* der Angrenzende.
 Суме́н, -ня́, -мие, *a. s.* Сумний.
 Суме́нный, *a.* сум — übergrosser

Kummer; сума — eine sehr grosse Summe.

Сумѣння, *n. Cm.* Namenszug, *m.* verzogener Name, Namenschiffre, *f.*

Сумерки, *pl.* Abenddämmerung, *f.* в — bei Abenddäm.

Сумець, -мця, *m.* kurzes Bauholz.

Сумир, *a. H.* 65. s. Сумірний.

Сумирити ся, *M. II.* 40. sich ruhig ergeben.

Сумірний, *a.* ruhig, friedfertig.

Сумірність, -ости, *f.* ruhiges Verhalten, Friedfertigkeit, *f.*

Сумірно, *adv.* ruhig, friedlich.

Суміжність, -ости, *f.* nächste Nachbarschaft, *f.* [s. Соміне.

Суміне, *n.* Zweifel, *m.* *Pa. I.* 374.

Сумірний, *a. s.* Розмірний.

Сумірно, *praep. mit d. Genit.* чою in Anbetracht, *Pa. I.* 376. [stossende.

Сумістний, *m.* † der Zusammen-

Сумістно, *adv. Pa. I.* 373. gemeinschaftlich.

Суміти, *v. n. W.* trauern.

Сумітувати, *v. n.* überlegen; — ся schwören. [суміш, *adv.* Mischmasch.

Суміш, *f.* Gemenge, *n.* в суміш,

Сумішка, *f.* Mischung, Vermengung, *f.* Gemenge, *n.*; gemengtes Getreide.

Сумішний, *a.* vermischt, vermengt; legirt, -а грівна rauhe Mark.

Сумішниця, *f. Гн.* 42. Kompost, Kompostdünger, *m.*

Сумлівий, *a. Ч.* III. 206?

Сумліне, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Kn.* Zweifel, *m.* Bedenken, *n.*; 3) Denkart, Stimmung, *f.*; 4) Eid, Schwur, *m.*

Сумлінний, *a.* gewissenhaft.

Сумлінність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Treue, *f.* [verbleiben.

Сумліти ся, *ГБ.* in bangem Zweifel

Сумліщий, *a. Ру.* verständig.

Сумнійний, *a.* misslich, *Пап.*

Сумнійвість, -ости, *f.* Misslichkeit, *f. Пап.*

Сумній, *a.* traurig; misslich, unglücklich.

Сумно, *adv.* traurig; misslich.

Сумніти ся, *K.* zweifeln; 2) verzweifeln, verzagen, *K.*

Сумнів, *m.* Zweifel, *m.* Schwanken, *n.*

Сумнівівне, *n. Цу.* Zweifel, *m.* Ver-

zweifeln, *n.*

Сумнівати ся, zweifeln, bezweifeln; schwanken.

Сумнівий, *a. Ог.* zweifelhaft; unzuverlässig. [Zweifel, *m.*

Сумніне, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Ог.*

Сумнінка, *f.* Zweifel, *m. Зг.*

Сумніти, *v. n. Лір. Фр.* trauern.

Сумнолиций, *a. КУ.* traurigen Angesichtes. [ruhigend, *Пу.*

Сумнящий, *a.* mit Zweifeln beun-

Сумоватенький, *a.* sehr traurig, *K.*

Сумовати, *v. n. s.* Сумувати.

Сумовитий, (-вгий), *a.* traurig, *III. II.* 235.

Сумогляд, *m.* Tragoedie, *f. Пап.*

Сумоглядний, *a.* traurig, düster blickend, *КУ.*

Сумогра, *f. s.* Сумогляд, *Пап.*

Сумотя, *f.* Traurigkeit, *f.*

Сумотка, *f.* Trauerspanner, *m.* (*Cidaria Tristata*), *B.*

Сумрак, *m.* Dämmerung, *f.* Dämmererschein, *m.* Dunkel, *n.*

Сумрачний, *a.* dunkel, *B.*

Сумрачники, *pl.* Dämmerungsfalter, *pl.* (*Sterpuscularia*).

Сумрявий, *a. B. s.* Сумрачний.

Сумяте, *n. Ос.* (61) VIII. 90. Verwirrung, Gährung, Unordnung, *f.*

Сумятня, *f. Мі.* II. 122. Verwirrung, Bestürzung, *f.*; Aufruhr, *m.*

Суньголів, *adv.* kopfüber, *s.* Стрімголів, *Ог.* 118. *Зар. В.*

Сундук, *m. дим.* сундучок, *D. s.* 128. *gr.* Koffer; Kasten; 2) Schlauch, *m.*

Сунець, -нця, *m.* kurzes Stück Holz, kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, *B.*

Суніця, *дим.* суніченька, *f.* Erdbeere, *f.* (*Fragaria*).

Сунічковатий, *a.* -а конюшина, *f.* Erdbeerklee, *m.* (*Trifolium fragiferum*).

Сунічник, *m. Ме.* 163. Erdbeerpflanze, *f.* -strauch, *m.*

Суніж, *adv.* -лячі, -свати, von zwei & liegenden die mit den Füßen sich berühren etc.

Сунка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f.*

Сунути, сувати, *v. a.* schieben, rücken, fortbewegen; 2) *v. n.* ziehen, schreiten, hervorkommen, ankommen, *P.*

I. З. 17. s. Сувати.

Суп, *m.* Geier, *m.* (*Vultur*).

Суперек, на — zum Trotz.
 Суперэка, *f.* У. Widerspruch, *m.*; суперэки брѣти Widerspruch erheben, sich weigern; без суперэки До. un-streitig; innerer Streit, У. Суперэчка.
 Суперекѣнт, *m.* Gegner im Pro-cess, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*
 Суперэчэ, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*;
 Суперэчити, *v. a.* М. II. 77. streiten, dawider reden.
 Суперэчка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*
 Суперэчний, *a.* streitig; entgegengesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüchtig, *Моз.* [süchtiger, Zänker, *m.*
 Суперэчник, *m.* Streiter, Streit-
 Суперэчність, -ости, *f.* Entge-gensetzung, *f.* *Ил.* [*f.* -in, *f.*
 Суперэник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -иця,
 Суперніцтво, *n.* Wetteifer, *m.*
 Супіти, *v. a.* -брѣви, М. I. 155. die Braunen niederlassen u. zusammen-ziehen; — ся finster aussehen.
 Супір, *m.* все робіти на супір zum Trotz, *s.* Супра, Суперэчка.
 Супірець, -рця, *m. s.* Суперник, *Фр.*
 Супісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger Landstrich. [*ГБ.* Geräth, *n.*
 Суплатэ, *n. coll.* К. Kleidung, *f.*; 2)
 Суплэмінний, *a.* verwandt, *ОБ.*
 Супліка, *f.* (*lat.*) А-Г. 157. Bitte, Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*
 Суплітка, *f.* супліток, (*g.* -тка), *m.* Stück Zaunes, das zwei andere Zäu-ne verbindet; 2) *s.* Сүтич.
 Суплотиця, *f.* Theil des Zaunes (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.
 Супокій, *gen.* -бю, *m. s.* Спокій.
 Супокійний, *a. s.* Спокійний.
 Супокірно, *adv.* *См.* *s.* Покірно.
 Супокоіти, *v. a. s.* Успокоіти.
 Суполити, *v. a.* im Munde etw. kneten.
 Супбнити, *v. a.* mit dem Riemen zusammenziehen, -schnüren; 2) *Ко.* 217. С. I. 189. mit einem Riemen schlagen, züchtigen.
 Супбня, *f. gr.* Riemen, *m.* [рэка.
 Супорок, -ркі, *m.* АДІ. 334. *s.* Супе-
 Супостат, *m.* Feind, Widersacher, *m.* III. II. 169.
 Супочівок, -вку, *m.* Ruhe, Rast, *f. В.*
 I. Супочіти, *v. a. s.* Спочіти.
 II. Супбчити, *v. a.* щось worüber mühsam picheln.

Супра, *f. s.* Суперэчка.
 Супречати ся, *К.* streiten, kämp-fen; прбтив когó Widerstand leisten, *К.*
 Супровіт, *m.* Зап. II. 558. Super-arbitrierung, *f.*
 Супроть, супроти, *adv.* entgegen, gegenüber; 2) *praep. mit. d. genit.* ge-gen, gegenüber. [*См.*
 Супротівець, -вця, *m.* Gegner, *m.*
 Супротівити ся, sich widerse-tzen, *s.* спреizen; entgegentreten, oppo-
 Супротівка, *f. s. d. f.* [nieren.
 Супротівленэ, *n.* Widerstand, *m.*
 Супротівляти ся, *s.* Супротів-
 вити ся [widrig, unartig, *В.*
 Супротівний, *a.* entgegentretend;
 Супротівник, *m.* III. *s.* Про-
 тівник, Widersacher, Gegner, Feind, *m.*; -иця, *f.* Gegnerin, *f.* +М.
 Супротівність, -ости, *f.* ВВ. *Ил.* Gegensatz, Contrast, *m.*
 Супротівня, *f.* в супротівню комуьь стѣти jmdm Widerstand leisten, jmdm sich entgegenstellen.
 Супротівство, *n.* Widerstand, *m.*
 Супротилежати, *v. n.* gegen-überliegen. [liegend.
 Супротилежний, *a.* gegenüber-
 Супрўг, *m.* супрўга, *f.* paarweise Verbindung; — волів Ochsen-gespann, zusammengejochtes Paar Ochsen; 2) су-
 прўг, *pl.* супрўги, *m.* Bauer die zu-sammen in ein Gespann ihre Ochsen spannen, *Кв.* II. 6. в супрўги итї ein Gespann zusammen mit einem anderen bilden; 3) супрўг, *m.* Verkehr (im Le-ben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* су-
 прўга, *f.* Gemahlin, *f.*
 Супрўжеский, *a.* Ehe-, Heirats-
 Супрўжити, *v. a.* je zwei Paare Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.
 Супрўжний, *a.* ВВ. Heirats-, Ehe-
 Супрўжниця, *f.* † *He.* Gemahlin, *f.*
 Супрўн, *m.* Sophronius. [*dium*], *Вол.*
 Супрўтка, *f.* Art Bauchpilz, (*Dicty-*
 Супряж, *f.* держати в жи zusam-menhalten, *У.* [helfend.
 Супряжний, *a.* *Пу* gegenseitig mit-
 Супшен, *m.* II. 365. Dinkel, Spelt, *m.*
 Супятити ся, zurückweichen; 2) sich anhalten, anlehnen, *ГБ.*
 Суражний, *a.* gemischt, unrein, *Зах.*
 Сурґач, *m.* (*gr.*) Siegellack, *m.* *Зах.*

Сурґа, *pl.* Schulden, *pl.*
 Сурёлі, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
 Сурёмка, *f.* *dim.* s. Сурма.
 Суржик, *m.* gemischter Getreide-
 samen (aus heurigem u. vorjährigem), *Зак.*
 Суржниця, *f.* *Mi.* II. 414. Gemenge
 aus Roggen u. Weizen.
 Суржка, *f.* *Ос.* (61) XII. 60?
 Суррик, *m.* *Под.* Mennig, *m.*
 Сурма, *f.* Trompete, Kriegstrompete, *f.*
 Сурьма, *f.* Spiessglanz, Antimon, *m.*
 Сурмач, *m.* Trompeter, *m.*
 Сурмити, *v. a.* in Trompeten stos-
 sen, -у сурёмку *См.* blasen, spielen.
 Сурмити, *v. n.* von Trompeten:
 geblasen werden, schallen.
 Суровий, *a.* streng, *К.*
 Суrowиця, *f.* Soole, Salzsoole, *f.* *Пол.*
 Суrowити, *v. n.* ernst, strenge wer-
 den, *У.*
 Суродний, *a.* verwandt, *Ил.* [gras.
 Сурсавиця, *f.* ungemähetes Nach-
 Сурумий, *a.* *M.* *Ос.* (62) I. 93?
 I. Сус, *m.* s. Исфе, *Л.* 54.
 II. Сус, *m.* Satz, *m.* одним сусом
 mit einem Satz, *Фр.* [bar, *m.*
 Сусіда, (*gen.* іда), сусіда, *m.* Nach-
 Сусіда, *m.* s. Підсусідок; 2) су-
 сідка, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar.
 Сусідин, *a.* des Nachbars, der Nach-
 Сусідниця, *f.* s. Сусіда.
 I. Сусідка, *f.* Nachbarin, *f.*
 II. Сусідка, *f.* *Alauda cristata.*
 Сусідний, *a.* nachbarlich, benachbart.
 Сусідство, *n.* Nachbarschaft, *f.*; 2)
coll. die Nachbarn.
 Сусідувати, *v. a.* anwohnen, in
 der Nachbarschaft wohnen.
 Сусідчин, *a.* der Nachbarin.
 Сусідщина, *f.* Nachbarschaft *f.* *У.*
 Сусік, *m.* s. Засік.
 Сусіль, *adv.* *Ко.* 210. plötzlich, in
 einem Nu erscheinend. [*Зак.*
 Сусілка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
 Сусілкою, *adv.* in Masse, in con-
 pactem Kern, *ОП.*
 Сусічниця, *f.* s. Засік, *В.*
 Суслик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermophi-
 las), *В.*; 2) Art Pfefferkuchen, *Зак.*
 Суспільний, *a.* gemein, gemein-
 schaftlich.
 Суспільність, -ости, *f.* Gemein-
 schaft; Communication, *f.* закон -сти,

Communicationsgesetz, *n.* *Пол.*
 Суспіция, *f.* (*lat.*) H. 143. Verdacht, *m.*
 Суств, *dim.* суствець, -вця, *m.*
 Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
 Суствний, *a.* Glied-, Bestand-,
 Суствник, *m.* Bestandtheil, *m.*
 Суствність, -ости, *f.* Glieder-
 bau, *m.* *Пар.*
 Суствці, *pl.* Gelenke, *pl.*
 Суствчатий, *a.* -і (звірі) *pl.*
 Фр. Gliederfüsser, *pl.* (Arthropoda).
 Суствчатці, *pl.* Gliedertiere, *pl.*
 (Articulata seu Arthrozoa).
 Суствчик, *m.* *dim.* s. Суств,
 Glied, Gelenk, *n.* *Н.*
 Сусуль, *adv.* s. Сусіль. [Cigarette, *f.*
 Сусулька, *f.* *Км.* s. Сусілка; 2)
 Сут, *m.* grosse Menge. [s. Сутґа.
 Суте, *n.* суть, *f.* Wesen, *n.* *Пар.*
 Сутемно, *adv.* nahe vor Dunkel-
 werden, halbdunkel, *См.* [licht, *n.* + *M.*
 Сутеніна, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
 Сутеніти, *v. n.* dämmern, *Пис.*
 Сути, сугати, *v. a.* s. Сунути, *Н.*
 186; 2) *Гл.б.* 84. verschwenden, vergeuden.
 Сутий, *a.* seiend, wesentlich, *Зак.*;
 2) *В.* *С.* II. 156. reichlich.
 Сутич, сугіч, *В.* *m.* Zusammenfluss,
m.; 2) *pl.* сугічі, *s.* Суткі.
 Сутінь, *f.* сугінок, *m.* (-нку), Halb-
 schatten, *m.* Schattirung, *f.* *ОП.* *См.*
 Сутінний, *a.* schattig; -інно, *adv.*
 schattig, *ОП.*
 Сутка, *f.* enger Weg zwischen Zäu-
 nen (*Фр.*); *pl.* сугкі, „Winkel“, der Ort
 wo zwei Gebäude, Zäune & zusammen-
 stossen; enge Quergasse; 2) *gr.* сугки,
 Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3)
 сугка, *f.* *В.* Axenglied, *n.* (internodium).
 Сутковий, *a.* zu den Суткй geh.
 Сутовлітий, *a.* -а парча *M.* *I.*
 137. reich mit Gold gestiocter Stoff.
 Сутоловітий, *a.* rüstig, *D.* *с.* 422.
 Сутолока, сутолок, (-очь), *f.*
 Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Ver-
 wirrung; gedrängte Schar, *f.* *Фр.* s. Глорá.
 Суторáти ся, sich abmühen.
 Суточки, *pl.* *dim.* s. Сутки.
 Суточний, *a.* *gr.* einen Tag u. eine
 Nacht dauernd.
 Суттє, (-тя), *gen.* сугті, *n.* Dasein,
 Wesen, *n.* Substanz, *f.*; Bestand, *m.* *Не.*
 Сутуґа, *f.* drückende Armut, *Pa.*

I. 383; 2) *s.* Ужэвка. [gedrungen, *K.* Сутугуватий, *a.* nervig, musculös, Сутужний, *a.* *K.* wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД.* I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.

Сутужно, *adv.* beschwerlich, lästig, drückend, *КС.* IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *См.* — комѣе, *C.* jmd hat schweren Stand.

Сутулий, *a.* schwächig, hager, + *Б.* *Пр.* VII. 697. [(*Фр.*).

Сутурцувати ся, *s.* Бороти ся, Сутчик, *m.* Zöpfchen, *n.* (Textilaria), *В.* Сутяга, *m.* Rabulist; Rechtsverdreher, Processessüchtige, *m.*

Сутяжний, *a.* *K.* von streitenden, Process führenden Parteien.

Сутяжно, *adv.* *АД.* I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.

Сух, *m.* на суці, в суці им, auf Trockes. Сухар, *m.* Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *m.* Biscuit, *m.*; * von hagerem Menschen.

Сухарина, *f.* dürres Holz; 2) trockene Stätte, *Фр.*

Сухарник, *m.* dürres Brennholz.

Сухий, *a.* trocken, dürr; * mager, hager; — четвѣр *Сб.* I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а вода *Ч.* V. 201. итї сухою-водою?; сухи-дни *pl.* *Ф.* gänzlich Fasten.

Сухиньский, *a.* — син Sohn der „Сухиня“, mager, *Ч.* II. 40.

Сухиня, *f.* die Magere. [trocken.

Сухиненький, (-исенький), *a.* ganz trocken.

Сухитник, *m.* *s.* Сухотник; 2) * *e.* Pflanzenart, *В.* (als Heilmittel gegen сухоти).

Сухлявий, *a.* *s.* Сухорлявий. Сухлячок, -чка, *m.* kleiner Buntrecht, (Picus minor), *В.*

Сухмѣнь, *f.* Dürre, *f.* *Мі.* II. 237.

Сухмѣне, *n.* trockene Stelle, *Зак.*

Суховатий, *a.* schwächig, hager.

Суховѣрх, *m.* Brunelle, *f.* (Prunella vulgaris), *В.*

Суховѣрхи, *pl.* дүре Baumgipfel.

Суховѣрхий, *a.* mit dürrer Wipfel (*v.* Bäumen), *K.*

Суховѣршки, *pl.* *Піс.* *s.* Лѣжок 2).

Суховѣли, *pl.* Mistgabel, *f.* *Пар.*

Суховѣльщина, *f.* *Сб.* I. 296?

Суховѣйница, суховѣя, *f.* trockener Ostwind; Sturm, *m.*

Суховчик, *m.* *s.* Суховѣрх.

Суходѣл, *gen.* -дѣлу, (суходѣл), *m.* trockenes, festes Land, Gestade, *n.* Continent, *m.*

Суходѣле, *n.* *s.* *d.* *v.*

Сухозѣме, сухозѣмле, *n.* *Ог.* *Н.* 141. Festland, *n.* Continent, *m.*

Сухозѣмний, *a.* -звѣр Landthier, *n.*

Суховѣтка, *f.* *Не.* Rauschgold, *n.* *s.* Позлѣтка.

Суховѣтцѣя, *f.* *Зан.* I. 345. Cantille, *f.* Lahn, Gold od. Silberdrath, *m.*; 2) Rauschgold, *n.*

Суховѣзолот, *m.* суховѣзолото, *n.* Goldfäden, *pl.* Goldtresse, *f.*

Сухолѣе, *m.* сухолѣсь, *f.* *В.* *У.* дүррер Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.

Сухолѣсний, *a.* *У.* zum сухолѣе geh.

Сухолѣсок, -ска, *m.* Wald am trockenen Ort. [Jahreszeit.

Сухолѣте, *n.* Dürre, *f.* trockene

Сухолѣб, *m.* Strohkopf, *m.* (*Ф.*).

Сухомѣльщина, (-мельщина), *f.* *АД.* II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.

Сухомлявий, *a.* schwächig, hager.

Сугонѣгий, *a.* дүррбеinig. [*m.*

Сухопѣлка, *f.* *КУ.* I. 156. Dummkopf,

Сухопѣрий, *a.* *Ос.* (62) VIII. 16?

Сухопѣрий, (-пѣрный), *Ос.* (61) III. 18), *a.* *Зак.* nicht in Lauge gewaschen.

Сухопѣрцѣя, *pl.* von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (*Фр.*).

Сухопѣрцѣя, *adv.* vom Waschen ohne Lauge. [з сухопѣтя zu Lande, *K.*

Сухопѣтѣ, *n.* trockenes, festes Land;

Сухопѣтний, *a.* auf trockenem

Lande, zu Lande, Land, *ОБ.*

Сухопѣбрий, *a.* so hager, dass die Rippen durchscheinen.

Сухопѣбриця, *f.* Weib mit mageren, дүррен Rippen; 2) Sichling, *m.*

(Pelecus cultratus), *В.* [*Мensch.*

Сухорлявѣць, -вця, *m.* hagerer

Сухорлявий, (-хірл-), *a.* hager,

- schmächtig. [keit, Hagerkeit, *f.* Land, s. Суш 1). [haus, *n.*
 Сухорлявіць, -ости, *f.* Mager- Сушальня, сушарня, *f.* Darr-
 Сухорогий, *a.* mit dünnen Hör- Сушба, *f.* *B.* s. d. f.
 nern, — віл. [rer Hand, *K.* Сушене, *n.* das Trocknen, Dörren.
 Сухорукій, *a.* mit dürrer, star- Сушерібок, -йбка, *m.* Helvella
 Сухоруч, *adv.* mit trockenem, lee- esculenta.
 ren Händen; — пусіти когó ohne Сушйголова, *c.* Plagegeist, *m.*
 bewirkt hat, *ВВ.* Сушйжний, *a.* schwer zu bekommen.
 Сухость, *f.* *K.* Trockenheit, Dürre, *f.* Сушйльня, *f.* s. Сушальня.
 Сухотá, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*; Сушина, *f.* coll. dürres Reisig,
 2) * Kummer, Gram, *m.* (*Фр.*); *pl.* су- dürres Holz.
 хóти, Lungensucht, *f.* Сушйсько, *n.* Trockenheit, *f.*
 Сухотка, *f.* *dim.* Schwindsucht, *f.* Сушйти, *a.* a. trocken, dörren.
 Сухотник, (-хитвик) *m.* Schwind- Сушйця, *f.* dürrer Baumstamm (im
 süchtiger, *m.* [render Gram, Walde, noch nicht gefällt); *coll.* dürrer
 Сухотонька, *f.* *dim.* *Me.* 43. zeh- Wald, *B.*
 Сухотчний, *a.* schwindsüchtig, *Под.* Сушйк, *m.* abgefallene dürre Zwei-
 Сухохрѣбник, *m.* s. Сухорѣрий, ге, Abfall, *m.* Reisig, *n.* *B.*; dürres Gras.
 von hagerem Menschen. [blume, *f.* Сушйця, *f.* alles zum Dörren des
 Сухоцьвіт, *m.* *KV.* I. 302. Stroh- Obstes Nöthige. [*B.*; 2) *He.* Dürre, *f.*
 Сухощавий, *a.* s. Сухорлявий. Сушйя, *f.* Darrofen, Dürrofen, *m.*
 Сухтувати, *v.* a. s. Сохтувати. Сушйвий, *a.* s. Утлий, hager.
 Сухцѣм, *adv.* *Св.* s. На сухо. Сушйк, *m.* s. Гриб щйрий.
 Суфѣрати, *v.* a. *Ф.* ertragen, (*vgl.* Сушйй, *a.* seiend, bestehend, an-
 sufferre). wesend, leibhaftig, *Шар.* *ГШ.*; echt,
 Суфраган, *m.* Suffraganbischof, *m.* wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen,
 Суций, *a.* fähig, tüchtig. lauter, *H.* 227. *Max.* III. I. 391. *Ос.* (61) X. 37.
 Суцйга, *m.* Handskerl, *m.* *Ro.* 5. Сушествó, *n.* Wesen, *n.* das We-
 Суцйлина, *f.* *K.* zusammenhängen- sentliche, die Natur.
 des Ganze, einheitlicher Inhalt. Сущик, *m.* *Ст.* Wesen, *n.*; 2) s.
 Суцйлко, *adv.* in Masse, im Com- Бублик. [sächlich.
 plex etc. *ОН.* Сущний, *a.* *Ил.* wesentlich, haupt-
 Суцйльний, *a.* *K.* fest zusammen- Сущник, *m.* Substantivum, *n.*
 hängend; *D.* s. 5. einheitlich, solid, Сущність, -ости, *f.* Wesenheit, *f.*
 massiv, ohne Gelenke, unarticulirt. Wesen, *n.* *Ил.*
 Суч, *f.* s. Оснóва, Aufzug des Webers. Суят, *m.* Beunruhigung, Unruhe,
 Сучавйця, *f.* Nbfis des Прут. Gefährdung, *f.* Missbehagen, *n.* *Эг.* — бе-
 Сучасний, *a.* gleichzeitig. рѣ ся корóсь jmd wird unruhig, ver-
 Сучасник, *m.* Zeitgenosse, *m.* *K.* driesslich, missgestimmt.
 Суче, *n.* coll. (= суки), Knorren, Суять, *f.* Marter, *f.* *Пар.*
 knorrige Aeste, *pl.* Суятá, *f.* Unruhe, *f.* Missbehagen, *n.*;
 Сучечка, *f.* *dim.* s. Сўка. Bedrängnis, *f.*; Angst, Aengstlichkeit, *f.*
 Сучечковатий, *a.* *Пол.* höckerig. Суятйти, *v.* a. beunruhigen; — ся
 Сучий, *a.* von der Hündin. unruhig, bekümmert sein, sich abhär-
 Сучйстий, *a.* s. Сукóвий. men, s. plagen; elend das Leben fri-
 Суचितися, *M+B.* 260. с. Чипатися. [критisch, *B.*
 Сучка, *f.* *dim.* junge Hündin. Суятний, *a.* schlecht; misslich;
 Суччѣнко, *m.* Sohn der Hündin, Суятник, *m.* der jmdn belästigt;
 Ч. II. 252. 2) der Unruhige, Aengstliche, *m.*; -нйця, *f.*
 Суш, *m.* Land, *n.* (*oppo.* Meer); 2) Сфатйти, *v.* a. s. Схóпити.
 gedórrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock. Сфѣрйчний, *a.* sphärisch; сфѣрич-
 Сўша, *f.* Festland, festes, trockenes но-випўклий, sphärisch-convex, *Пол.*
 Сфйвкати, *v.* a. s. Стрясті.

Сфукати, *v. a.* § ausschelten.
 Сфурячити ся, grimmig werden.
 Схаб, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Schöps). [kunft, *f.* Зак.
 Схадзка, *pol.* схажка, *f.* Zusammen-
 Схаласувати, *v. a.* aufessen.
 Схаманіти ся, *s. d. f.*
 Схаменути, *v. a.* besänftigen; —
 ся sich besinnen, *v. a.* Стáмити ся.
 Схаміти, *v. a.* Обхáморити.
 Схамуліти ся, zerkocht werden.
 Схарапу́дити ся, scheu werden,
He. [lachen.
 Схарáтати, *v. a.* entmannen, wal-
 Схват, *m.* Зг. Handgemenge, *n.*
 Схвати́ти, *v. a.* с. Схóпити.
 Схвátка, *f.* Ко. 151. Scharmützel,
 Gefecht, *n.* [пити ся з кимсь.
 Схвáчувати ся, *Кв.* I. 108. с. Схó-
 Схвилювати, *v. n.* auftoben.
 Схéда, *f.* с. Спа́дьщина.
 Схиб́ити, схибну́ти, *v. n.* fehlen,
 abirren; против чо́гось — gegen etw.
 verstossen; — рóзумом irrsinnig werden.
 Схи́жити, *v. a.* abrauben, *Пар.*
 Схíзмат, (*III.* I. 73.), схизмáтиє,
m. Schismatiker, *m.* [smatisch.
 Схизмáтицький, (-ицьк-), *a.* schi-
 Схíлий, *a.* geneigt.
 Схилі́стий, схильч́ийстий, *a.*
 abschüssig, (*Фр.*).
 Схилі́сто, *adv.* schief.
 Схилі́ти, схилáти, *v. a.* neigen;
 — ся sich neigen; — ся на чо́ю рáду
 jmdm gehorchen, *Др.*
 Схíльний, *a.* geneigt.
 Схíльність, -ости, *f.* *См.* Zuneig-
 гung, Gunst; Liebe, *f.*
 Схíльно, *adv.* *См.* с. Прихíльно.
 Схíлок, *gen.* схíлку, *m.* Neige, *f.* В.
 Схильч́ивий, *a.* nachgiebig, *Пар.*
 Схильч́івість, -ости, *f.* Nach-
 giebigkeit, *f.* *Пар.*
 Схíмник, *m.* Ascet, *m.* [orden.
 Схимні́цтво, *n.* strengster Mönchs-
 Схíрити, *v. a.* §. erwähnen; aus-
 Схíтний, *a.* unstät. [plaudern.
 Схитну́ти, *v. a.* erschüttern, wan-
 ken machen, umwerfen; — ся wanken.
 Схíтрити, *v. a.* überlisten.
 Схитр́ілий, *a.* abgefemt, В.
 Схíд, *gen.* схóду, *m.* Aufgehen, *n.*
 (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne);

Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), Ф.;
 2) Zusammenkommen, *n.* Versammlung,
 г. Под.; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen,
n. Neige, *f.* на схóді щось auf der
 Neige, wird bald ausgehen; Abgang,
 Absatz, *m.* Ч. II. 666; — душі́ das
 Verscheiden; схід-місяць, Ч. I. 1, 10.
 letztes Mondsviertel.
 Схíдень, -дня, *m. s.* Схíд 1) *Пар.*;
 2) Spross, Pflanzentrieb, *m.* В.
 Схíдка, *f.* Zusammenkunft, Versamm-
 lung, *f.* -ку ма́ти.
 Схíдній, *a.* östlich, orientalisch;
 2) zusammentreffend, -kommend, ana-
 log, ähnlich. [lichkeit, *f.*
 Схíдність, -ости, *f.* Analogie, Aehn-
 Схíдняк, *m.* Morgenländer, *m.* *Пар.*
 Схíдушний, *a.* Ог. 102. -а мо-
 літва Todtengebete beim Sterbenden.
 Схíпний, *a.* В. с. Похóбний.
 Схíпність, -ости, *f.* с. Сна́га, Спо-
 ці́оність, — до чо́го Ansatz zu etw. *Пар.*
 Схíпці, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*
 Схлі́пуване, *n.* das Schluchzen.
 Схлі́пувати, *v. n.* oft schluchzen.
 Схло́пити, *v. n.* Bauer werden;
 grobe, gemeine Sitten annehmen.
 Схлі́нути, схлі́ти, *v. n. s.* Охлі́ну-
 ти, Охлі́ти, *ТР.* 95. ohnmächtig werden.
 Схмі́лити, *v. a.* с. Спо́ити.
 Схнóрити ся, das Gesicht ver-
 ziehen, sich verdüstern, *МШ.* [*ОП.* *См.*
 Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.*
 Схóвало, *n. s.* Схóвня.
 Схóванець, -нця, *m.* der Verbor-
 gene, Versteckte. [*n.*; 2) Versteck, *n.*
 Схóване, *n.* Verbergen, Verstecken,
 Схóванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Ver-
 wahrnis, *n.* [ken; — ся sich —.
 Сховáти, *v. a.* verbergen, versteck-
 Сховáч, *m.* Diebshehler, *m.*
 Схóвнути ся, ausgleiten. [bergen.
 Схóвско, *n.* sicherer Ort zum Ver-
 Схóвище, *n.* К. Schlupfwinkel, *m.*
 Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.*
 Kammer, *f.*
 Схóвник, *m.* Behälter, *m.* Schach-
 tel, *f.* Futteral, *n.* *См.*; Schlupfwinkel, *m.* В.
 Схóвниця, *f.* Versteck, *n.* Aufbe-
 wahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.*
 Magazin, *n.* *См.*
 Схóвно, *adv.* verbergend, heimlich,
См.; verborgen, incognito, *ОП.*

Схóвня, *f.* Versteck, *n.* [rungsart, *m.*
Схóвок, *gen.* схóвку, *m.* Aufbewah-
Сход, *m.* Versammlung, Zusammen-
kunft, *f.* *He. Pr.* XII. 689; 2) Herab-
kommen, Hinabsteigen, *n;* *pl.* схóди,
Treppenstufen, *pl.* Трeппe, *f.* 3) Abgang,
Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden
der Seele vom Leibe, *сход душі* *P. I.* 4.
Схóда, *f.* Stiege, *f.* *s.* Сход 2).

Сходатáй, *m. K.* der zur Rath-
versammlung zusammenkommt, Rath-
herr, *m;* Theilnehmer an der Конá, *s.*
Кóпний судá, *He.* (*xm.* 17).

Схóдъбище, *n.* Zusammenkunft,
Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.*
Кв. I. 193.

Схóдень, -дня, *m. s.* Схíд 1) Mor-
gen, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m.* *Пар.*

Схóдець, -дця, *m.* Stufe, Stiege,
Трeппe, *f.*

Схóди, *pl. s.* Сход 2), Схóда.

Схóдини, *pl.* Zusammenkunft, Ver-
sammlung, *f.*

Сходáти, *v. n.* herabkommen, her-
unterkommen; 2) durchgehen, weg-
gehen, *M. II.* 119.; 3) до когóсь *M.*
II. 126. zu jmdm hingehen; 4) auf-
sohiessen, spriessen; 5) abtragen, ab-
nutzen (чóботи, óдiж); 6) noch übrig
bleiben (щó вам зóбжа схóдит, про-
дáйте менi); — *ся* zusammenkommen,
fallen.

Схóдка, *f. Кв.* *s.* Схíдка.

Схóдний, *a. He. Гол.* *s.* Вехiдний.

Схóдно, *adv. Ч. V.* 1023. zutreffend,
billig.

Сходовáти й, *a.* treppenförmig, *Пол.*

Сходовéць, -iвця, *m.* Ostwind,
m. Пар.

Сходовiй, *a.* -е сóнце, *ВВ.* auf-
gehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orient-
talisch, *Пар.*

Схóдцi, *pl. dim. АД.* I. 44. *s.* Схóди.

Схóжий, (схож), *a.* ähnlich, gleich-
kommend, vergleichbar до чогóсь, на
щось. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f. He.*

Схóжiсть, -ости, *f.* vollkommene
Схóлибáти, *v. a.* erschüttern, *Пар.*

Схóпити, *v. a.* aufgreifen, auffan-
gen, erhaschen, packen; — *ся* sich auf-
raffen, aufspringen; — *ся* з ким
jmdm anbinden, aufnehmen, sich mes-
sen, in die Haare geraten.

Схóпний, *a.* gelehrig, *Пар.*

Схорiлий, *a. s. d. f. Пар.*

Схорóваний, *a.* durch die Krank-
heit sehr geschwächt. [*rer, m.*

Схоронiтель, *m.* Erhalter, Bewah-
Схоронiти, *v. a.* erhalten, bewahren.

Схотiти, *v. n.* wollen, belieben;
— *ся impers.* Lust, Appetit, Neigung,
Verlangen nach etw. haben, *s.* Хотiти.

Схоч, *m. Под.* (*p. xv.* 77) Wille, *m.*
Neigung, *f.* до схóчу nach Herzenslust.

Схрестiти *ся, Cm.* sich kreuzwei-
se falten.

Схудáти, *v. n. D. c.* 354. *s.* Схудiти.

Схудiти, *v. a. Гн.* 60. mager ma-
chen, auszehren.

Схудiлий, *a.* abgemagert.

Схудiти, схуднiти, схуднути, *v. n.*
mager werden, abmagern. [*schmähen.*

Схулiти, *v. a. Пар.* ausschelten;

Сцáпати, *v. a. §.* aufgreifen, ergreifen,
ertappen, *Кч.* 372.

Сцáти, *v. a. s.* Ссáти, *B.*

Сцéти, (сцáги; шу, щим), *v. a.*
brunzen, *B.* [*taenia), B.*

Сцiкалка, *f.* Dorngrundel (*Cobitis*

Сциклiни, *pl. s.* Сиклiни, *Еф.* 31.

Сцiркати, *v. a.* abmelken.

Сцiбгáти, *v. a. s.* Стебнувáти.

Сцiдáти, *v. a.* abseihen.

Сцiленé, *n. K.* Heilung, *f.*

Сцiлiти, сцiлювати, *v. a.* zum
Ganzen verwachsen lassen, vereinigen,
zusammenfügen; — *ся* zum Ganzen sich
vereinigen, verwachsen, zusammen-
wachsen, *ТР.* 91, *Ф. P. I.* 128.

Сцiлiти, *v. n.* gerettet werden.

Сцiльний, *a.* einheitlich, compact,
Др; wasserdicht.

Сцiльник, *dim.* сцiльничок (-чка);
m. Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [*I.* 177.

Сцiлющий, *a.* heilsam, heilend, *III.*

Сцiвiти, сцiвiяти, *v. a.* abschätzen,
licitieren, *Пар.*

Сцiнка, *f.* Licitation, *f. Пар.*

Сцiнный, *a.* Auctions-.

Сцiвiяч, *m.* Auctionär, *m. Пар.*

Сцiпа, *f.* Kette, *f.* — Вóлгова Vol-
ta'sche Kette, *Пол.*

Сцiпенiлий, *a.* starr.

Сцiпенiти, *v. n.* erstarren.

Сцiпiти, сцiлiяти, *v. a.* zusam-
menverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Lip.*; — ся an einander befestigt werden, zusammengekettet werden, sich eng verknüpfen.

Сціпіти, сціпнути, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Kst.*; stumpf werden (*v. Zähnen*), *Пар.*

[*перbau, ungelenk.*

Сціплий, *a.* von gedrungenem Körper.

Сціпність, -ости, *f. s.* Спійність.

Сціппя, *f. Пол.* *s.* Сціпа.

Сцьобати, *v. a. s.* Сцібати; *schlagen.

Сцьобати, *v. a.* — сокірою = сцесати троба.

Сцьупити, *v. a.* ertappen, erhaschen.

Сцьурати ся, *s.* Спекати ся.

Сцьяти, *v. a.* harnen, pissen, brunzen.

Сцьазник, *m.* Teufel, *m. Ф. В.*

Сцьазнути, *v. n.* *Зан. II.* 385. *s.* Сцьезнути.

[*чати ся, Кс. I.* 166.

Сцьати, *v. a.* anfangen; — ся *s.* По-

Сцьахати, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Пис.*

[*den, entschwinden.*

Сцьезати, сцьезнути, *v. n.* verschwin-

Сцьезник, *m. s.* Сцьазник, *B.*

Сцьемерити ся, Magenkrampf bekommen.

Сцьепити, *a. a. s.* Сціпіти; — ся &

Сцьеповзнути, *v. n. u.* сцьеповзати ся, сцьеповзнути ся, weggleiten, ausgleiten.

Сцьервївити, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Maden od. Würmer bekommen.

[*werden.*

Сцьервонїти, *v. n.* sich röthen, roth

Сцьеркати, сцьеркнути, *v. a.* niederstreichen, abstreichen. [schöpfen.

Сцьерпати, сцьерпувати, *v. a.* ab-

Сцьертити *v. a. B. s.* Счирати.

Сцьесати, сцьеувати, *v. a.* abkämern.

Сцьет, *m.* Rechnung, *f.* [*КС. (82) IV.* 589.

Сцьїгати, *v. a.* erhaschen, erwischen,

I. Сцьинати, сцьинїти, сцьиняти, *v. a.* anfangen; thun, zustande bringen, війну з кимось Krieg mit jmdm aufnehmen, führen, *К.*; — ся *Ме.* 385. anfangen (*v. n.*), sich erheben, війна — entbrennen.

II Сцьинити, сцьиняти, *v. a.* -збіже = чїстити.

Сцьїнки, *рл. В.* Kaff, *n.*

Счирати, *v. a.* abstreichen. *B.*

Счїрка, *f.* angemeisselte Stelle.

Счїслїти, счїслювати, *v. a.* zusammenzählen.

Счїстини, *рл. счїстиско, n.*

Mutterkuchen, *m.* (placenta) *B.*

Счїстити, счїщати, *v. a.* reinigen; 2) entmannen, castrieren.

Счїплена *n.* Cohärenz, Cohäsion, *f. Пу.*

Счїпний, *a.* -вїз Beiwagen, *m. Пар.*

Счїрнїти, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.

Счїот, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen.

Счїохмати ся, §. auf eine Reise

Счїубити ся, einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.

Счїувати, счїўти, *v. n. u.* — ся

Счїупурнїти, *v. n.* aufgeregt werden, *Зг.*; 4) übermüthig, stolz, eingebildet werden.

Счїутити ся, *s.* Стїмити ся.

Счїїбнути, *v. a.* herabstürzen, herabreissen; *s.* Скінути.

Счїиванїна, *f.* Geficke, *n.*

Счїивати, счїїти, *v. a.* zusammennähen, flicken. [abnehmen.

Счїумовати, *v. a.* den Schaum

Счїуд, *adv. s. d. f.* [herwärts.

Счїудя, счїудї, *adv.* herda, hieher, hie-

Счїудю, *adv.* dahier vorbei.

Счїюпати, счїюкати, *v. n. in der Kinderspr.* sich setzen, sitzen.

Счїюря, *f. В.* = сїрий сердак.

Счїюрчанє, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.

Счїюрчати, счїюркати, *v. n.* schwir-

Счїюсяти, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.

Счїючасний, *a. M. III.* 38. *s.* Счїючасний.

Счїю-б, а ся-б, *Ч. II.* 50. = А еслї бї, колї бї.

Счїюбер, *m. H.* 181. Feind, *m.* (?)

Счїюбра, *f.* Gemeinde-Ackerland; счїюбри, *рл.* die auf счїюбра Anbauenden.

Счїюброб, *m.* Nachbar, *m. Пис.*

Счїювканє, *n.* Geschnatter, *n. Пар.*

Счїювкати, *v. n.* schnattern.

Счїюг, *m.* Klatfer, *n.*

Счїюгати, счїюгїти, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чїмось; — в чужї

грядку in fremdes Beet greifen, *d. i.* stehlen, *B.*

Счїюгва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis), *B.*

Счїюговїй, *a.* klatferlang.

Счїюговїти, *v. a. К. s.* Счїюгїти, счїюгати.

Счїюдкати, *v. n. in d. Kinderspr.* sitzen, sich setzen.

Счїюдовїти ся, *M. I.* 14. *s.* Садовїти ся.

Сяево, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.*
 Сяжень, -жня, *m.* Klawter, *n.*
 Сяйво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl.* Ст.
 Сяйний, *a.* licht, glänzend, Щог.
 Сяйнѹти, *v. n.* K. erglänzen.
 Сякати, *v. a.* -віс п. сякати ся, sich schneuzen.
 Сякій, *a.* solcher, so ein (im bösen Sinne); *gew.* сякій — такій beim Ueberhäufen mit allen möglichen Schimpfwörtern, etw. „vermaledeit“.

I. Сян, *m.* Bag. Schlange, *f.* Drache, *m.*
 II. Сян, *m.* rechter Nbfis der Weichsel.
 Сяник, *m.* s. Колѹчка 2).
 Сянка, *f.* Naide, *f.* (Nais), *B.*
 Сянки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quelle des Сян). [zien am Сян.
 Сянік, (-нок), *m.* Stadt in Ostgalizien.
 Сяра, *f.* Biestmilch, *f.*
 Сяч, *s.* Harn, *m.* *B.*
 Сянти, *v. n.* s. Сіяти, *Зак.*

Т.

Т, zwanzigster Buchstabe, (Твердо).
 Т, *praep. mit. d. Dat.* = д, Шѹ.
 I. Та, *conj.* und; 2) doch, та брешеш, да лѹгст du doch, вонá знáе та не хѹче сказáти, Шѹ.; 3) nun, та вже нун denn.
 II. Та, *pron. fem.* = тáя, *s.* Той.
 III. Та! *Vocat. s.* Тáго, Шѹ.
 Табáк, *m.* (Шѹ.), табáка, *f.* Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechtsglied, *n.* Шѹ.
 Табакéрка, (*dim.* -éронька, éрочка), табакíрка, *f.* Tabaksdose, *f.*
 Табакерчáйна, *dim.* -чáнка, *f.* elende Tabaksdose, *f.* Шѹ.
 Табакерчáйско, *f. aug. s.* Табакéрка, Шѹ.
 Табáнити, (ню, -ниш), *v. a.* vom Rudern in entgegengesetzter Richtung, als das Schiff láuft, um dessen Lauf zu ándern, Шѹ.
 Табахéрка, *f. s.* Табакéрка, Шѹ.
 Табачáрка, *f. B. s.* Табакéрка.
 Табачéньця, *f. s.* Табáка 1) 2), Шѹ.
 Табáчити, *v. a.* Tabak schnupfen, Шѹ.
 Табáчка, *f. dim. s.* Табáка; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*
 Табачкóвий, *a.* röthlichbraun.
 Табáчний, (-шн-), *a.* von Tabak.
 Табáчник, (-áшн-), *m.* Schnupftabakerzeuger, *m.* КС. (82) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f.* Др.; 3) Tabakhändler, *m.*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -иця, *f.*; 5) Moschusbock, *m.* (Aromia moschata), *B.* [Табачник, ihm geh, Шѹ.
 Табáчникив, -юва, -ове, *a.* des

Табачóк, *m. dim.* Rauchtabak; 2) Schnupftabak, *m.* Шѹ.
 I. Тáбель, *m.* Tag, an dem keine Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und in der Schule keine Lectionen stattfinden, Шѹ. [бéля, Шѹ.
 II. Тáбель, *gen. -ели, f. gr. s.* Табáбелька, *f. dim. s.* Табéля. [Шѹ.
 Табéльний, *a.* -день, *s.* Тáбель, I.
 Табéля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Verzeichniss, *n.*
 Табéлярний, *a.* tabellarisch.
 Табívка, *f.* lederne Tasche, (Фр.).
 Тáбин, *m. e.* Art Stoff, *Зак.*
 Тáбир, *gen. -ору, m.* Lager, Feldlager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*
 Тáбла, *f. s.* Табívка, *B.*
 Тáблиця, *f. s.* Табéля; 2) Tafel, Schultafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *m.* Шѹ.
 Тáбличка, *f. dim. s. d. v.*
 Табличкóватий, табличкóвий, *a.* tafelförmig.
 Тáбор, *m. s.* Тáбир.
 Тáборик, *m. dim. s. d. v.* Шѹ.
 Тáбориско, тáборище, *n.* Lagerplatz, (wo früher ein Lager gewesen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*
 Тáбориги ся, Lager aufschlagen, sich lagern; sich befestigen.
 Таборóване, *n.* das Nomadenleben, das Herumziehen. Шѹ.
 Таборóвати, (-увáти), *v. a.* herumziehen, ein Nomadenleben führen, Шѹ.
 Таборóвий, *a.* Lager-, zum Lager geh, Кч. 309. *Нав.*
 Табóрщина, *f.* Kriegslager, *n.* Felddienst, *m.*; Feldzüge, *pl. f.*; 2) Schlacht, *f. f.*

Табун, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schar, *f.*
 Табу́нець, *m. dim. s. d. v.* [Табун, III].
 Табу́ніско, табу́ніще, *n. aug. s.*
 Табу́нный, *a.* zum Табун geh., aus *e. T.* [Табун, III].
 Табу́нник, *m.* Eigenthümer eines Табу́новий, *a. s.* Табу́нный.
 Табу́ньский, *a.* zum Табун geh.
 Табу́нщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossebändiger, *m. C. II.* 137.
 Табу́р, *m. s.* Табу́р, III].
 Табу́ре́т, *m.* (*dim.* табу́ре́тик, *m.* табу́ре́тка, -ре́точка, табу́ре́чина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m.* III].
 Тавле́тка, *f.* Schieferplatte, *f.* III].
 Тавля́нка, тавля́ночка, *f. Ч. II.* 573. *s.* Табаке́рка.
 Тавматро́п, *m.* Thaumatrope, *m.* Wunderscheibe, *f. Пол.* [*f.* (Spirea).
 Та́волга, *f. АД. I.* 210. Spirstaude,
 Та́волговець, *gen.* -гівця, *m.* Ligestusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *B.*
 Та́волговий, *a.* zur Та́волга geh., III].
 Та́волжаний, *a. s. d. v.*; 2) Benennung eines von den Поро́ги des Дніпро́, III]. [maedryfolia, III].
 Таволжа́нник, *m.* Spiraea cha-
 Таволжа́нник, *m.* Spiraea crenata; -рўжний *Sp. hypericifolia*, III]. [*rien.*
 Та́врицький, *a.* taurisch, von Тау-
 Та́врия, *f.* Taurien, *n.*
 Та́вро, *n.* eingebranntes Gestütze-
 zeichen. [Kinder, III].
 Та́вро́т, *m.* Art Versteckspiel der
 Та́вро́т, *interj. s. d. v.* III].
 Тага́н, (*dim.* -а́но́к), *m.* Dreifuss,
 Feuerbock, *m.*
 Тага́нува́ти, *v. a.* Rast nehmen,
 sich aufhalten um das Essen zu berei-
 ten (kochen), III].
 Та́д, та́ді, *adv. s.* Тудá; 2) *s.* То́гда.
 Та́дь, *conj.* da sieh! III].
 Та́дыва́й, *adv. s.* Тудá, *B.*
 Та́де́й, Та́ді́й, *m.* Thaddaeus.
 Та́дь-же, *conj. s.* Та́дь, doch wol,
 ja doch, III]. [*adv.* -е́нько, III].
 Та́емне́нький, *a. dim. s. d. f.*;
 Та́емний, *a.* geheim; *adv.* та́емно,
 geheim, verborgen, verstohlen.
 Та́емни́ця, *f. s.* Та́йна; 2) Ver-

steck, *n.* III].

Та́емні́чий, *a.* geheimnissvoll, ge-
 heim; * zauberhaft; bezaubernd, ent-
 zückend, III].

Та́емні́сть, (-о́сть), -о́сти, *f.* Ge-
 heimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* ver-
 stecktes Wesen, *K.* [haltung, *f.*

Та́е́не, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-
 I. Та́ж, *pron. f.* = та́же, *s.* То́йже.

II. Та́ж, та́же, та́жеж, *conj.* doch,
 ja doch, doch wol.

Та́з, (*dim.* та́зик, -зичок), *m.* ein
 metallenes od. irdenes breites Geschirr
 von runder Form, III].

Та́їнство́, *n.* Geheimnis, alles Ge-
 heime, *n.*; Sacrament, *n.* III].

Та́їтель, *m.* Nehler, *m.*

Та́їти, *v. a.* verbergen, verhehlen,
 verheimlichen; verschweigen, geheim
 halten; — ся́ sich — —.

Та́й, та́й, *conj.* und, und noch, und
 noch dazu; und nun, da nun.

Та́йко́м, *adv. s.* Та́йно.

Та́йна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlich-
 keit, *f.*; Sacrament, *n.*

Та́йне́нький, -не́ський, *a. dim.*
s. Та́йний; *adv.* -е́нько, -е́сько, III].

Та́йний, *a.* heimlich, geheim, Ge-
 heim-, verborgen, verstohlen; -а́ вече́ра
 heiliges Abendmahl.

Та́йни́к, *m.* geheimer Ort, verbor-
 gener Winkel, Schlupfwinkel, *m. Кч. 53. Фр.*

Та́йника́р, *m.* Geheimniskrämer,
m. Пар. [dort verborgen, III].

Та́йнико́вий, *a.* zu Та́йник geh.,
 Та́йни́ця, *f. s.* Та́йна, *Фр.*

Та́йні́сть, (-о́сть), -о́сти, *f.* Ge-
 heimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.*
 verstecktes Wesen.

Та́йні́стра, *f. s.* Торні́стра, *Ф.*

Та́йно, *adv.* heimlich, im Geheimen,
 verborgen, III. II. 57.

Та́йно́ці, *pl.* Geheimnisse, *pl. Оп.*

Та́йня, *f. s. d. v.* *У.*

Та́йстра, *f. dim.* тайстри́на, -ї́нка,
 -ї́нонька, -ї́ночка, та́йстро́чка, -о́нька,
f. s. Та́йстра, III].

Та́к, *adv.* so, also; та́к бі́жить! er
 läuft so schnell! *P. I.* 1.; та́к со́бі, ziem-
 lich gut, leidlich; та́к-о́н, so, also, *Зар.*;
 2) *conj.* da, nun; та́к що́? nun was
 denn? та́к отсю́ді диві́сь, *P. I.* 74.
 da hast du gleich fertig.

Тáканс, *n.* das „Ja“ Sagen, Bejahen, *n.*
Тáкати, *v. a.* zu allem „ja“ sagen,
beipflichten.

Так-бá! табá! *interj.* nun ja! *Шѳ.*

Такéлецъкий, *a.* sehr gross, *Шѳ.*

Такéнький, такéсенький, *a. dim.*
s. Такій, *Шѳ.*

Такéнный, *a.* so gross, *Шѳ.*

Тáкечки, *adv. dim. s.* Так, *Шѳ.*

Тáкже, такъжень, *adv.* noch, gleich-
falls, eben so.

Таки, *conj.* doch, wohl doch; dennoch;
таки-тáк, ganz so, doch so; 2) um-
sonst, дáти таки так.

Такій, *a.* solcher, ein solcher, so
ein; -é що нá! *Гл. б.* 17. solches, dass
es seltsam ist; 2) * unrein, schmutzig,
hásslich, unwissend, dumm *Шѳ.*; та-
кóго! *mit d. Genit.* so viel, eine solche
Menge! — якій-такій, was für im-
mer, w. f. einer; сякий-такій, als
Schimpfwort: Lump; такій-то. (-ká-го,
-кé-то), ungewóhnlich, ausserordentlich;
такé-то! so ist's! [ein solcher.

Таківський, (-кíський), *a.* eben
Такісинський, -існський, *a. s.*
d. v. *Шѳ.* [gut, leidlich.

Тáко, *adv.* so; áко-тáко, ziemlich

Такóв, *a. s. d. f.*

Такóвий, *a. s.* Такій, *B.*

Тáкож, *adv. s.* Тáкже.

Тáкой, *adv. s. d. v.*; 2) s. Тáки.

Такрíк, *adv. s.* Торíк.

Такрíчний, *a. s.* Торíчний, *B.*

Тáкса, *f.* Тахе, *f.*; Preis, *m.*

Таксáтор, *m.* Schátzer, *m.*

Таксáторский, *a.* des Schátzers,
dem Schátzer eigenthümlich.

Таксáция, *f.* Abschátzung, *f.*

Таксувáти, *v. a.* abschátzen, taxieren.

Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*

Тáктика, *f.* Taktik, *f.*

Тактíчний, *a.* taktisch. [*Шѳ.*

Такувáти, *v. a.* zerstóren, vernichten,
I. Тал, *m.* Salix cinerea, *Шѳ.*

II. Тал, *m.* der Ort wo der Schnee
geschmolzen ist, *Шѳ.*

Таль, *f.* Loos, *n.* *Wgr.* 16.

Тáлá, *f. s.* Натéрка вербá, *B.*; *pl.*
тáлá, Ort mit Weiden bedeckt, *Шѳ.*

Талабáити, *v. a.* bewegen, trüben?
Шѳ. (*Ч. IV.* 334).

Талабáн, *m.* Acker Hellerkraut, *n.*

Thlaspi arvense; 2) Knollenwurzlige Spir-
staude, Spiraea filipendula, *Шѳ.*

Талабáнити, *v. a. eig.* Тарабáни-
ти, *Шѳ.*

Талабáньский, *a.* aus Талабáн,
zum T. geh. *Шѳ.* [stossen.

Талáбати, *v. a.* mit Füssen treten,
Тáлабор, *m.* nördl. Nbfis der Тáса.

Талабувáти, *v. a. s.* Талáбати.

Талавíря, *f. e.* Art Lied, *Шѳ.*

Талажчáник, *m.* Korb-Weide, *f.*
(Salix viminalis) *Шѳ.* [eigenthümlich.

Талалáйв, *a.* des Талалáй, diesem

Талалáй, *m.* Schwátzer; Lügner,
m. Шѳ.

Талзлáйка, *f. pl.* -ки, Art Lieder,
die beinahe nicht verschieden sind von
шумкí, коломийкí, *Шѳ.*

Талалáйко, *m. dim. s.* Талалáй;
талалáйкíв, *a.*

Талалáйство, *n.* Gesindel, *n. Ф.*

Таламбáс, *m.* † Art Musikinstru-
ment, Trómmel, Pauke, *f. Шѳ.*

Талáн, талáнт, *m.* Talent als glück-
liche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.*
glückliches, gutes Schicksal, Loos, та-
лáн-дóля. *III. I.* 169.; 3) Leben, *n.*
талáн свíй талáнтити sein Leben füh-
ren, (*Фр.*).

Талáндати, -дувáти, *v. a.* trip-
peln; herumgehen u. beaufsichtigen,
кóло худóби, к. хавáйства, *B.*

Таланкувáти, *v. a.* кóло чогó etw.
hüten, pflegen, um etw. besorgt sein
(*Фр.*), *s. d. v.* [2) glücklich, *Шл.*

Таланлáвий, *a.* talentvoll, begabt;

Талáнный, *a. s. d. v. Шѳ.*

Талáнниця, *f.* die Begabte; 2) die
Glückliche, *Шѳ.* [2) glücklich.

Талановíтий, *a. He.* talentvoll;

Талановíтість, -ости, *f.* Begabt-
heit, *f.* Talent, *n. Шѳ.*

Талáнонько, *m. dim. s.* Талáн, *Шѳ.*

Талáп! *int.* von Hineinfallen in eine
Flüssigkeit.

Талáпати, *v. a.* plátschern, eine
Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssig-
keit dh Umrühren & verunreinigen; 3)
etw. mit Koth & beschmutzen; — ся
(in einer Flüssigkeit) plátschern, *v. n.*;
2) sich mit Koth & besudeln, *Шѳ.*

Тáлé, тáлéж, *conj.* und doch, dennoch.

Тáлий, *a.* -свíг geschmolzen, +*M.*

Талимбаш, *т. К.* s. Таламбас.
 Талына, *ф.* Weidenstrauch, *т. III.*
 Талыг, *т. с.* Телыга? *III.*
 Талый, *т.* Triticum dasyanthum Ledbed, *III.* [Прäsentirtbrett, *т. III.*
 Талыр, *т.* Teller, *т.* Schüssel, *ф.*
 Талырка, *ф. с. d. v.*; *рл.* -кы, zwei Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, *III.*
 Талырковый, *а.* Teller-. [III.
 Талырбавне, *н.* Kartenmischen, *н.*
 Талырбавати, *в. а.* die Karten mischen.
 Талыронка, -очка, *ф. dim. s.* Талырка.
 Талыя, *ф.* Spiel Karten, *н.*; 2) Statur, Taille, *ф.*; 3) *еig.* Италыя, Italien.
 Талыян, Талыянецъ, *т. еig.* Италыян, -ецъ, Italiener, *т.*
 Талыяньскыи, *а.* italienisch.
 Талык, *т.* Пол. Talk, *т.*
 Талымуд, (талмуд), *т.* Talmud, *т.*
 Талымудовый, *а.* zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
 Талымудыст, *и.* -дыста, *т.* Talmudist, *т.*
 Талымудычныи, *а.* talmudisch.
 Талыбавне, *н.* Niedertreten, Stampfen, *н.*; *Verachten, *н.* Geringschätzung, *ф. III.*
 Талыовый, *а.* aus Tal I. *III.*
 Талыовырка, *ф.* Art Häring; od. überhpt gesalzener Fisch, *III.* [Garn, *III.*
 Талыка, *ф.* eine gewisse Menge von
 Талыма, *ф.* Art weibliches leichtes Oberkleid, *III.*
 Талымочка, *ф. dim. s. d. v.*
 Талыник, *т. с.* Tal I. *III.*
 Талыныковый, *а.* aus Tal I. *III.*
 Талыок, *т. с.* Болычка.
 Талыувати, *в. а. с.* Талыувати.
 Талыа, *ф. с.* Италыя; 2) *dim. s.* Нагалыа.
 Талыага, *ф.* alter schlechter Wagen.
 Талыян, *т. с.* Талыян; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), *III.* [ка, *ф.* Italienerin, *III.*
 Талыянецъ, *т. с.* Талыянецъ; Талыян-Талыянцына, *ф.* alles Italienische, *III.*
 Талыяньскыи, *а.* italienisch.
 Талыап, *int. s.* Талыап.
 Талыапалка, *ф. Bein.* eines Weibes, welches plätschert, mit irgend einer Flüssigkeit zu thun hat, wäscht &; 2) unreinliche, unfläthige Frauensperson, *III.*

Талыапало, *т.* von einem solchen Mann. [Beschmieren, Besudeln, *н.*
 Талыапаны, (-не), *н.* das Plätschern;
 Талыапанына, *ф.* die Beschäftigung mit einer Flüssigkeit; das Beschmieren, *III.*
 Талыапати, *в. а. с.* Талыапати.
 Талыапи, *рл. с.* Помыи.
 Талыапы-талыапы! *int.* zum Ausdruck von längerem gleichmässigen Plätschern, *III.*
 Талыапыщый, *а.* der gerne plätschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, *III.* [ciestbaler, *т.*
 Талыар, *т.* Thaler, *т.* -бый, Spe-Талыарык, (*dim.*-рычок), *т. dim. s. d. v.*
 Талыаровый, *а.* zum Thaler geh., vom Werthe eines Thalers, *III.*
 Талыаройко, талыарочок, *т. dim. s.* Талыар, *III.*
 Там, *adv.* dort; dorthin.
 I. Там, *ф.* Damm, *т.* [von dort, *III.*
 II. Там, *adv. ugr.* dort, от там
 Тамарыкс, *т.* Pflze Tamarix tentandra, *III.* [*т.* (Tamarindus indica).
 Тамарынд, *т.* Tamarindenbaum,
 Тамбор, *т.* Trommelschläger, Tam-
 bour, *т. Ф.*
 Тамбуур, *т. Zan.* II. 467. -ом за-
 постасе рика, Rauhes Hornblatt, (Ce-
 ratophyllum demersum), *III.*
 Тамбурыковый, *а.* zum Тамбурок geh., darauf genäht, *III.*
 Тамбурыок, -урка, (*dim.*-урочок), *т.* Art Nährahmen, Stieckrahmen, *т. III.*
 Тамдыи, *adv.* = Тамтуды.
 Таменька, таменьки, *adv.* dort.
 Тамечка, -чки, *adv.* dort.
 Тамецкый, *а. с.* Тамешный.
 Тамий, (-мой), *adv.* eben dort, *Фр.*
 Тамка, тамки, тамкыва, тамика, *adv.* dort, *III.*
 Тамо, *adv.* dort, *III.*
 Тамопане, *н.* Hemmen, Abdammen, *н.*; Hindernis (beim Fliessen), *н.*; 2) Festtreten, Stampfen, *н.* der Erde, *III.*
 Таможенный, *а.* zur Таможня geh., *III.*
 Таможня, *ф.* Zollhaus, *н.* [III.
 Тамонь, -онька, -оньки, *adv.* dort,
 Тамошний, (-ный), *а.* dortig, dasig.
 Тамтады, тамтадыль, *adv. с.* Там-
 туды, *III.*

Тамтѣйшій, тамтѣшній, *a.* auf der anderen Seite befindlich; 2) *s.* Тамошній, *III*.

Тамтѣль, *adv.* von dorthier, *III*. (Ч. III. 137).

Там-то! *adv.* dort! dort eben! dort erst! там-то здесь! *ellipt. Ausdr.* da muss es gut & sein, da ist dir erst! P. I. 21. [seitig.]

Тамтобѣцкій, (-бѣцкій), *a.* jener. Тамтобѣ, тамтѣ, тамтобѣ, *pron.* jener.

Тамторѣчний, *a.* vorjährig.

Тамтобѣ, (-тобѣ), тамтобѣ, тамтобѣ, *pron.* jener.

Тамтобѣчний, *a.s.* Тамошній, *III*.

Тамтудѣ, (-ѣй, Ч. IV. 168), тамтудѣ, (-ѣй, Ч. IV. 250), тамтудѣю, (-ѣй), *adv.* dorthin, dahin, in jener Richtung, *III*.

Тамувѣти, (-мѣю, -уем), *v. a.* hemmen; dämmen; 2) festtreten, stam-

Тан, *m. s.* Тѣнецъ, *Фр.* [pfen, *III*.

Тань, *f. II*. 211. Tiefe, bodenlose Tiefe, *f.*

Танѣ, *m. s.* Танѣс, *B.*; 2) Танѣ! *Vocativ.* von Танѣс, *III*.

Тананѣ, *f.* gebraucht bloß im folg. Räthsel: отгака тананѣ, отгакай прупутѣнь! *III*. [Verwunderung, *III*.

Тананѣ! *interj.* zum Ausdrucke der Танѣс, *m.* Athanasius.

Танасѣнко, *m.* Sohn des Танѣс; *adj.* танасѣнкѣв, dem Танасѣнко geh.

Танасѣнѣ, (*dim.* -нѣтко, -нѣточко), *n.* Kind des Танѣс, *III*. [Танѣс.

Танасѣв, *a.* dem Танѣс geh., des

Танасѣвна, *f.* Tochter des Танѣс.

Танасѣк, *m. dim.* s. Танѣс.

Танасѣха, *f.* Frau des Танѣс.

Танасѣско, *m. dim.* s. Танѣс, *III*.

Танасѣюк, *m.* Enkel des Танѣс, *III*.

Тѣнва, *f. Nbf.* des Сѣн, *Гол. B. II.* 176.

Тандѣта, тандѣта, *f.* Trödel, Trödelmarkt, *m.*; 2) alte Kleider, Trödelkram, *m.*

Тандѣтний, *a.* zur Тандѣта geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.

Тандѣтник, *m.* Trödler, *m.*; 2) *§.* Haderlump, *m.* *III*.

Тандѣтникѣв, *a.* des Trödlers.

Тандѣтникѣванѣ, *n.* das Trödeln, *III*. [III].

Тандѣтникувѣти, *v. a.* trödeln,

Тандѣтниця, *a.* der Тандѣтниця, ihr geh, *III*. [delfrau, *f.*

Тандѣтниця, *f.* Trödlerin, Trö-Тандѣтничка, *f. s. d. v.*; 2) Gemahlin des Тандѣтника, *III*.

Танев, *m. s.* Тѣна, *III*.

Танѣнѣкий, *a. dim.* s. Тѣний, sehr wohlfeil, billig, *III*.

Танѣсѣнѣкий, *a. dim.* s. d. v. *III*.

Тѣнецъ, *gen.* тѣнца, *m.* Tanz, *m.*

Танѣчний, *a. s.* Танз.

Танѣчник, *m.* Tänzer, *m.* *Зар.*

Танѣчниця, *f.* Tänzerin, *f.* *Зар.*

Танжѣр, *m. s.* Тѣрѣль, *B.*

Тѣний, (-нѣй), *a.* billig, wohlfeil.

Танѣстра, *f.* Tornister, *n.*

Танѣти, (-нѣю, -нѣш), *v. a.* billig machen; billig lassen, b. verkaufen.

Танѣй, танѣйш, танѣйше, *adv. comp.* s. Тѣно, *III*. [-нѣнко-

Танѣсѣнѣкий, *a.* sehr billig; *adv.* Танѣсѣчкий, *a.s. d.v.*; *adv.* -нѣчко-

III. [feiler w.

Танѣти, *v. n.* billiger werden, wohl-

Танѣш, *adv. comp.* s. Тѣно *III*.

Танѣшати, *v. n. s.* Танѣти, *III*.

Танѣшнѣй, танѣшчнѣй, *a. s.* Танѣшнѣй, *III*.

Тѣнѣка, *f. dim.* s. Тѣяна, *III*.

Танѣвѣти, (-вѣю, -вѣш), *v. a. s.* Глубѣти.

Тѣно, *adv.* billig, wohlfeil.

Танѣвѣти, *v. n. s.* Танѣцѣвѣти, *III*. (Ч. IV. 241). [Tänzen, *n.*

Танѣок, *gen.* танѣка, *m.* Tanz, *m.*

Танѣчник, *m. s.* Танѣчник, *B.*

Танѣчок, -ѣчка, *m. dim.* s. Танѣок.

Танѣѣри, *pl.* verdorben aus Торѣѣри, *III*.

I. Танѣ-танѣ! *int.* s. Ну! *B.*

II. Тѣну-тѣну! *int.* bei der Гаѣвка.

Танѣбо! танѣжбо! *int.* verstärkt: Ну!

I. Тѣнѣти, *v. n. s.* Тонѣти.

II Тѣнутѣ, *v. n. s.* Тѣяти; 2) verschwinden, *III*.

Танѣѣрник, *m.* Ross, od. wilde Malve, *f.* (Malva silvestris), *III*.

Танѣѣванѣ, *n.* das Tanzen.

Танѣцѣвѣти, *v. n. s. d. f.* *III*.

Танѣцѣвѣти, *v. n.* tanzen.

Танѣѣра, *m.* der viel tanzt.

Танѣѣристѣй, *a.* tanzlustig, *He.*; froh, lustig.

Танцюристка, *f. s.* Танечниця, *III*.

Танцюрка, *f. s.* Гадючка бор. *Вол.*

Танчик, *ш. dim. s.* Танець.

Танчѣти, *v. n. s.* Танцювати, *III*.

Таньше, *adv. com. s.* Тано.

Таньший, *a. com. s.* Таний.

Таня, *f. dim. s.* Татьяна, *III*.

Тапёр, *adv. s.* Тепёр, *III*.

Тапчан, *dim.* танчанник, -анчик, *m.* Schlafbank, *f.* [verfertigt, *III*].

Тапчанник, *m.* der die Тапчані

Тапчаніна, *f.* ein schlechter Тау-чан, *III*.

Тапчаніско, *m. aug. s.* Тапчан.

Тáпшати, *v. n. ung.* weinen.

Тарабан, *m.* Trommel, *f.*; 2) als Schimpfwort; 3) = grosser Topf; = grosser Ochs, *B.* [melschläger, *m.*

Тарабанець, *gen. -анця, m.* Trom-

Тарабанник, *m. dim. s.* Тарабан 1).

Тарабанити, *v. a.* die Trommel schlagen; 2) laut sprechen; eins u. dasselbe stets sprechen; 3) tragen (eine grössere Last), *III*. [рабан.

Тарабаніско, -іще, *m. aug. s.* Тарабаньщик, *m.* Trommelschläger, *m. III*. [баньщик, ihm geh., *III*].

Тарабаньщиків, *a.* des Тара-

Тарабарі, *pl. P. II.* 172. vertraute Unterhaltung; leeres Geschwätz.

Тарабариня, (*-не*), *n. s. d. v. III*.

Тарабарити, *v. a.* schwatzen, *III*.

Тарабарський, *a.* kauderwelsch; unverständlich, *III*.

Тарабарщина, *f. s.* Тарабарі, *III*.

Тарадайка, (*-радайка*), *f.* schlechte Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes, zerbrochenes Hausgeräth, *III*. [s. d. v.

Тарадайочка, тарадайчина, *f. dim.*

Тарадайчійско, *n. aug. s.* Тарадайка, *III*.

Тараданка, *f.* ein loses Liedchen.

Таракан, *m.* Küchenschabe, *m.* (*Blatta orientalis*), *B.*

Таракати ся, plaudern, (*Фр.*).

Таракутка, *f. s.* Тиква 3), *III*.

Таралай, *gebr.* in der Verbindung: „седа, седа таралай, задері хвіст та втікай!“ *B.*

Таралишник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata L.*), *III*.

Тарамтіти, *v. a.* mit Dröhnen

hin u. her werfen, rütteln, *C. II.* 135.

Таран, *m.* Sturmbock, Mauerbrecher; Klöppel, *m.*; 2) Schlägel in der Oelmühle, *m. III*; 3) s. d. f. *III*.

Тарань, *f.* Weissfisch, *m.* (*Leuciscus Heckelii Nordmann.*), *B.*

Тарані, *pl. s.* Тарань; 2) Pockennarben, *pl. III*. [*III*].

Тараніна, *f.* Fleisch der Тарань, Тараніско, -ніще, *n. aug. s.* Тарань, *III*.

Таранка, *f. s.* Тарань, *B.*

Таранкуватий, *a.* pockennarbig; 2) scheckig, (*кінь*) *III*; 3) dick, plump, + *M.*

Тараннік, *m.* gemeine Flussbrasse, *f.* (*Abramis brama*), *III*. [*f. III*].

Тарановатенький, *a. dim. s. d.*

Тарановатий, *a.* scheckig, *B.*

Тарановий, *a.* zum Таран geh. *III*.

Тарантля, *f. s.* Зёмний павук, *B.*

Тарантула, *f.* Tarantel, *f.* (*Lycosa Tarantula*), *B.*

Тараня, *f. s.* Тарань, *III*.

Тарапан, *m.* so wird genannt in Krim ein steinerner Trog, in dem die Weintrauben ausgetreten werden, *III*.

Тарапата, *f. pl. -ти, Mx. II.* 140.

Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapazen, grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm, *m.*; 3) Art Ballspiel, *n. III*; 4) e. Art Osterspiel, *Ос.* (61) XII. 36.

Тарапатка, *f. dim. s. d. v.*

Тарапаточка, *f. dim. s.* Тарапатка.

Тарапунька, *f.* Gemeiner Kürbiss, (*Cucurbita ovifera L.* od. *Cucurbita Pepo var. Citriformis*), *III*.

Тарара! *int.* vom Gackern der Henne.

Тараракане, (*-ня*), *n.* das Hervorbringen des Lautes Тарара!; 2) das Wiederholen von einem u. demselben, *III*.

Тараракати, *v. a.* vom Hervorbringen des Lautes „Тарара!“ 2) stets eins u. dasselbe wiederholen; Ungereimtheiten reden, *III*. [*Henne, III*].

Тара-ра-ра! *int.* vom Gackern e.

Тарарах! *int. s.* Тарах! *III*. [*III*].

Тарарахнути, *v. a. s.* Тарахнути,

Тарарінка, *f. s.* Тарарінок.

I. Тарас, *g. -сá, m.* Tarasius; 2) e. Schimpfwort, матері твоїй Тарас! *III*.

II. Тарас, *g. -сý, m.* Reisig, Astwerk, *n.* das zum Verrammeln von Koth,

Sümpfen & Dienende.

Тарасѣнко, *m.* Sohn des Тарас, *адж.* -сѣнкѣв, des Тарасѣнко, *Шѹ.*

Тарасѣнна, *f.* s. Тарас II. *B.*

Тарасѣха, *f.* Gattin des Тарас, *Шѹ.*

Тарасѣшин, *a.* der Тарасѣха, ihr geh. *Шѹ.*

Тарасѣв, *a.* des Тарас, ihm geh. *Шѹ.*

Тарасѣвна, *f.* Tochter des Тарас, *Шѹ.* [ihr geh. *Шѹ.*

Тарасѣвнин, *a.* der Тарасѣвна,

Тараскавка, *f.* s. Тараккавка, *Шѹ.*

Тараскало, *n.* s. Тараккало, *Шѹ.*

Тарасувати, *v. a.* vermittelt des тарас II. den Sumpf & verrammeln; den Weg ebnen; 2) ein Gerüste machen, *Шѹ.*

Таратáйка, *f.* s. Тарада́йка.

Таратóриня, (-не), *n.* Geschwätz, *n.* *Шѹ.* [Geschwätz vorbringen, *Шѹ.*

Таратóрити, *v. a.* schwatzen, leeres

Таратóрка, *f.* Schwätzerin, *f.* *Шѹ.*

Таратóрчин, *a.* der Таратóрка eigenthümlich, ihr geh. *Шѹ.*

Таратóтити, (-тóчу, -чип), *v. a.* einen Laut, e. Schall & von sich geben, *Шѹ.*

Таратýра, *f.* Ч. VII. 440. Art Fastengericht (Gemisch aus gekochten rothen Rüben, saueren Gurken, Rettig, Zwiebel u. Oel).

Таратýга, Bezeichnung des Lautes, der von einer Stampfe herrührt, *Шѹ.*

Тарáх! *int.* zum Ausdrucke eines Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &.

Тарáхкавецъ, -вца, *m.* Klapperschlange, *f.* (*Crotalus durissus*).

Тарáхкавка, (-алка), *f.* ein Brett, auf welches man schlägt, um die Leute zur Kirche zu rufen (gebr. während der grossen Fasten, wann das Läuten verboten ist) *B.* *Шѹ.* [*n.* Klapper, *f.*

Тарáхкало, *dim.* -áлко, -альце,

Тарáхканáйна, *f.* anhaltendes Getöse, anhaltendes Klopfen, *Шѹ.*

Тарáхканя, (-не), *n.* Schlagen, Klopfen; Geräusch, Getöse, *n.*

Тарáхкати, -котáти, -котíти, *v. n.* schlagen, stossen, ein Getöse machen, klopfen; klappern. [нáйна, *Шѹ.*

Тарáхкотáйна, *f.* s. Тарáхка-

Тарáхнути, *v. a.* schlagen; heftig, stark etw. zu Boden werfen, schleudern.

Тарáхта, *f.* Bezeichnung e. Gegenstandes, der aus Holz verfertigt ist u. bei seiner Bewegung ein Geräusch von sich gibt, z. B. im Räthsel: тарáхта, -барáхта по полю скáче (sc. бóронá), *Шѹ.* [seln; 2) s. Торохтíти, *Шѹ.*

Тарахтíти, *v. n.* klappern, ras-

I. Тарáщити *v. a. ung.* s. Тáщити, *B.*

II. Тарáщити, *v. a.* s. Трíщити, *Шѹ.*

Тарг! *int.* zum Ausdrucke des Moments des Erfassens od. Beissens: со-бáка тарг егó за полý! *Шѹ.*

Таргáн, *m.* Schabe, *m.* (Blatta), *B.*;

2) Fluss im Kiever Gouvernement, *Шѹ.*

Тарганéць, *gen.* -нцá, *m.* *dim.* s. Таргáн1); 2) *R.* 115. e. Art Tanz.

Тарганáйна, (*dim.* -нáйка), *f.* das Schleppen, Zerren, *Шѹ.*

Тарганáйна, *f.* Germer, *m.* (Veratrum); 2) s. Веснушки? *Шѹ.* [Таргáн.

Тарганáйско, -нище, *m.* *aug.* s.

Таргáнити, *v. a.* schleppen, gewaltsam führen, *Шѹ.*; 2) — ся, *Zam.*

B. I. 50. по щось mit viel Mühe nach etw. suchen; sich schleppen, gehen, *Шѹ.*

Тáрганя, (-не), *n.* s. Тарганáйна, *Шѹ.*

Тáргати, *v. a.* schleppen, zerren, reißen (mit den Zähnen), *Шѹ.*

Таргáун, *m.* s. Тургáун, *Шѹ.*

I. Тáрель, *m.* s. Тáляр, *Шѹ.*

II. Тáрель, *dim.* тарéлецъ, *m.* тарéльчина, *f.* Teller, *m.* Schüssel, *f.* *Шѹ.*

Тарáфа, *f.* Tarif, *f.*

Тарáвка, *f.* Scheibenigel, *m.* (Scutella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.*

(*Aster chinensis*), *B.*

Тарáль, *m.* Teller, *m.*

Тарáлка, *f.* s. d. v.

Тарáлковáтий, *a.* tellerförmig.

Тарáлочка, *f.* *dim.* s. Тарáль; 2) Weisse Wucherblume, (*Chrysanthemum*

Leucanthemum), *Шѹ.* [kleiner Teller.

Тарáльчик, *m.* тарáльчина, *f.* *dim.*

Тáрка, *f.* s. Тáрка, *B.*

Таркáн, *m.* s. Таракáн, *B.*

Тарканáйстий, *a.* scheckig, *B.*

Тарканáйще, *m.* *aug.* s. Таркáн, *Шѹ.*

Таркáстий, *a.* scheckig, (шгах).

Таркáтий, *a.* s. d. v. *Шѹ.*

Таркáч, *m.* scheckiges Pferd, Schek-ke, *m.* *B.* [Hundes, *B.*

Тáрко, *m.* Name eines (scheckigen)

Таркáца, *f.* s. Таркáца, *Шѹ.*

Тарлабáн, *m. s.* Талабáн 2), IIIŷ.

Тарлагáн, (-лyтáн), *m.* durchsichtiges Nesseltuch aus Hanf, IIIŷ.

Тарлатанóвий, (-лyт-), *a.* aus Тарлатáн.

Тарманýна, (*dim.* гарманýнка), *f.* verworrenes Zwirn; * verworrenes Zeug, IIIŷ.

Тармáня, (-нe), *n.* Verwicklung, Verwirrung, *f.*; das Reißen, Zerren an den Haaren &, IIIŷ.

Тáрмати, *v. a.* verwickeln, verwirren; reißen, zerren, IIIŷ.

Тáрниця, *f. s.* Тeрлиця, primitiver Sattel aus Holz, *s.* Кульбáка.

Тарóвиско, *n.* der Ort wo das Vieh sich wálzт, *B.* [Pferd, *n.*

Тарпáн, *m.* wildes Pferd, Steppen-

Тартáк, *m.* Schneidemühle, Sägemühle, *f.*

Тартакóвий, *a.* zum Тартáк geh.

Таргачýна, (*d.* -чýнка), *f. e.* elende Sägemühle, IIIŷ.

Таргачýско, *m. aug. s.* Тартáк.

Таргачóк, *m. dim. s.* Тартáк.

Тáртар, *m.* Hölle, *f.* IIIŷ.

Тáртарський, *a.* höllisch, IIIŷ.

Тáртарщина, *f.* Lärm, *m.* Geräusch, (Spectakel), *n.* Zwiétracht, *f.* (Eigenschaft des Тáртар), IIIŷ.

Тартáс, *m.* das Lärmen u. Toben.

Тартасувáти, *v. n.* streiten, hadern; lärmen, toben.

Тарч, *m.* scheckiger Ochs, *B.*

Тáрчá, *f. † e.* Art Schild, verwendet bei der Vertheidigung einer belagerten Stadt, IIIŷ. [(Anisoplia), *B.*

Тарчáк, *m.* Getreide-Laubkáfer, *m.*

Тарчáстий, *a.* scheckig, *Bop.*

Тарчýстий, *a.* von der Form eines Schildes (тáрча); 2) ausgebreitet, schattig, IIIŷ.

Тарювáти ся, mit Koth zu thun haben, viel damit umgehen, sich darin wáhlen, IIIŷ. [&], *B.*

Тарýти ся, sich wáhlen (im Koth)

Тасeмка, *f.* Zwirn od. Wollenband, *n.*

Тасeмочка, *f.* schmales Zwirnband, *n.*

Тасeмчýна, (*dim.* тасeмчýнка), *f. e.* schlichtes Zwirnband.

Тáсiнька, -чка, *f. dim. s.* Тáся, IIIŷ.

Тáска, *f.* Schlag in's Genick, *m.*; Reissen an den Haaren u. Schlagen dabei,

IIIŷ.

[*s. d. v.* IIIŷ.

Тасканýна, (*dim.* тасканýнка), *f.*

Тáсканя, (-нe), *n.* Ziehen, Schleppen, *n.*

Таскáти, тáщити, *v. a.* ziehen, schleppen; — ся, sich schleppen, *s.* herum ziehen, umherziehen; raufen.

Тáська, *f. dim. s.* Тася.

Тáськало, *c.* der (die) „тáсь-тась“ Rufende (an die Enten).

Тáськанe, *n. das* „тась-тась“ Rufen.

Тáськати, *v. a.* „тась-тась!“ rufen.

Тáсьма, *f.* Band, *n.* [IIIŷ.

Тасьмýнець солiтер, *m.* Langgliedriger Bandwurm, (Taenia solium); 2) *m.* ширóкий, Breiter Bandwurm, (Bethriosephalus latus).

Тасьмýстий, *a.* bandförmig.

Тасóванe, *n.* Mischen, *m.* (*v.* Karten).

Тасóвщик, *m.* Sortierer, Ordner, *m.* -иця, *f.* -иn, *f.*

Тасувáти, (-ов-), *v. a.* legen; 2)

fest, glatt, hart treten; 3) sortieren,

classificieren, ordnen; 4) mischen (Kar-

ten); 5) — щось з чимóсь, *T.* zusammen-

werfen, auf eine und dieselbe Stufe

stellen. [treiben von Enten, IIIŷ.

Тасю-тасю! *int. gebr.* beim Ein-

Тасюкати, *v. a. s.* Тáськати, IIIŷ.

Тáся, *f.* (*Kindersp.*) Ente, *f.*

Тат, тать, *conj. s.* Та, таж, тáже, *V.*

Тáта, *m. s.* Тáто, *Зак. Мi.*

Тáтар, *m. s.* Татарýн, IIIŷ.

Татáра, *f. s.* Татáрка (грéчка).

Татарáк, *m.* Gemeiner Kalmus, (*Acorus calamus*), IIIŷ.

Татаракóвий, *a.* des Татарáк, zum Татарáк geh. IIIŷ.

Татарвá, *f.* ein Haufe Tartaren;

Tartaren, *pl.* IIIŷ.

Татарeнкiв, *a.* des Татарeнко, IIIŷ.

Татарeнко, *m.* ein Nachkomme des

Татарýн, IIIŷ. [гарeнко, IIIŷ.

Татарeнчиха, *f.* Gattin des Та-

Татарeнчигин, *a.* der Татарeн-

чиха, ihr geh. IIIŷ.

Татарýн, *m.* Tartar, *m.* * *e.* grau-

samer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, *m.*

(*Allium fistulosum*), IIIŷ.

Татáрка, *f.* eine Tartarin; 2) Buch-

weizen, *m.* (*Polygonum fagopyrum*); 3)

Jacobs-Zwiebel, *m.*; 4) Marienkáfer, *m.*

(*Coccinella septempunctata*), *B.*; 5) Be-

nennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, *Шй.*

Татарник, *m.* Gemeine Eselsdistel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon pratensis), *Шй.* [тáрка.

Татаронька, -очка, *f. dim. s.* Татарський, (-ский), *a.* tartarisch, den Tartaren eigenthümlich; -e síle, gemeiner Kalmus (Acorus calamus); -а душá од. -е потá gemeiner Kiebitz (Vanellus cristatus), *Шй.*

Татарчá, -áти, (*dim.* татарчáтко), *n.* ein Tartarenkind, *Шй.*

Татарчák, *m. s.* Тарчák, *B.*

Татарченя́, *d.* -ченя́тко, *n. s.* Татарчá, *Шй.* [geh.

Татарчин, *a.* der Татáрка 1), ihr Татáрщина, *f.* alles Tartarische; Tartarenland, *n.* *Шй.*

Тáтенькíв, (-ечкíв), *a.* des Тáтенько.(-ечко) des Vaters, väterlich, *Шй.*

Тáтенько, (-ечко), *n. dim. s.* Тáто.

Тáти, (тáну, -неш), *v. n.* sinken, *s.* Тáнути, *Шй.* [130. вілячком-тат.?

Татáва, *f.* Art Geschoss; 2) Ч. III.

Тáтин, *a. s. d. f.*

Тáтíв, -ова, -ове, *a.* des Vaters, väterlich. Тáтíвекíй, *a.* väterlich.

Тáтíнько, (-íчко), *m. dim. s.* Тáто, *Шй.* (Гол. III. 338; II. 229, 726).

Тáткíв, *a.* des Тáтко.

Тáтко, *m. dim. s.* Тáто; 2) geistlicher Vater, der Geistliche (Гол. IV. 347).

Татляти, *v. a. s.* Талáпати, (Фр.).

Тáто, *m.* Vater, *m.*

Тáтьо, *m. dim. s. d. v.* *Шй.*

Тá-то, *pron. f.* = тáя то.

Тáтoнькíв, (-очкíв), *a.* des Тáтoнько, *Шй.*

Тáтoнько, *m. dim. s.* Тáто, *Шй.*

тáточко, тáточка, (Ч. IV. 311)

тáточок, *m. dim. s.* Тáто, *Шй.*

Тáтoшник, *m.* Ranunculus Cassubicus, *Шй.* [tragebirge, *n.*

Тáтра, *f. s.* Скалá, *pl.* Тáтри, Татáтáрáнець, -нця, *m.* der Bewohner des Tatragebirges, *Шй.*

Татáрáньськíй, *a.* zum Tatragebirge geh. *Шй.* [нець, *B.*

Татáрíвець, -íвця, *m. s.* Татáрáтатувáти, (-ýю, -уш), *v. n.* Vater sein, Kinder haben, *Шй.*

Татýленькíв, *a. s.* Тáтенькíв, *Шй.*

Татýленько, *m. dim. s.* Татýльо, *Шй.*

Татýлív, *a.* des Татульо, *Шй.*

Татýльо, *m. dim. s.* Тáто, *Шй.*

Татýнь, татýньо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.*

Татýнейко, *m. dim. s.* Тáто, *Шй.*

Татýненькíв, -нечкíв, *a.* des Татýненько &, *Шй.* [Татýньо, *Шй.*

Татýненько, (-ýнечко), *m. dim. s.*

Татýнин, *a. s. d. f.*

Татýнív, *a.* des Татýньо.

Татуньцív, *a.* des Татýньцьо, *Шй.*

Татýньцьо, *m. dim. s.* Татýнь, *Шй.*

Татýсенькíв, -сечкíв, *a.* des Татýсенько & *Шй.* [тусьо, *Шй.*

Татýсенько, -сечко, *m. dim. s.* Та-

Татýсин, *a.* des Татýсь, *Шй.*

Татýсív, *a.* des Татусь.

Татусь, татусьо, *m. dim. s.* Тáто, *Шй.*

Татýхна, *m.* Ч. IV. 132. *s.* Тáтoнько.

Тáтцеýко, *m. dim. s.* Тáтцьо, *Шй.* (Гол. II. 125).

Тáтцьív, *a.* des Тáтцьо, *Шй.*

Тáтцо, тáтцьо, *m. dim. s.* Тáтко, *Шй.* (Гол. III. 228; I. 335).

Тáтчин, *a.* des Тáтко.

Тáфа, *f.* P. ч. 11. e. Partie der zum Fischfange gemieteten Arbeiter; eine Gesellschaft Fischer, *B.*

Тáфелька, *f. dim. s.* Тáфля.

Тáфельник, *m.* so wird in der Glas- hütte derjenige genannt, der die Glas- tafeln verfertigt.

Тáфія, *f. s.* Рафáфия.

Тáфельваний, *a.* getáfelt; -а під- лóга Тáфельwerk, Parket, *n.* *Шй.*

Тáфельванe, *n.* das Тáфель, *Шй.*

Тáфлювáти, *v. a.* тáфель; Fenster- scheiben einsetzen, *Шй.*

Тáфля, *f.* Tafel, *f.*; Fensterglas, *n.*

Тáфта, *f.* leichter seidener Stoff.

Тáфтичка, *f. dim. s. d. v.* *Шй.*; 2) II. 218. *s.* Тáфтик.

Тáфтянйй, *a.* aus Тáфта, *Шй.* [ка.

Тáхелька, *f. dim. s. d. f. Cm. s.* Тáблич-

Тáхля, *f. s.* Тáфля, *He. Шй.*

Тáхмати ся, sich winden.

Тáхнути, *v. n.* langsam verlöschen;

2) trocken; am Leibe verfallen. [Шй.

Тáхтáрити, *v. a.* schleppen, tragen,

Тáца, *dim.* тáцка, тáцочка, *f.* Prä- sentirteller, *m.*

Тáцька, *f. dim. s. Táця.*
 Тацýня, Тацýнька, *f. dim. s. Táця.*
 Тáцьчин, *a. der Táцька, III.*
 Тáця, *f. Tatianna.*
 Тáчавка, *f. s. Бáлок; s. Кáчалка.*
 Тáчало, *n. s. Маглiвнiця.*
 Тачанiна, *f. das Mangeln (v. Wá-
 sche), III.* [Wásche].
 Тáчания, (-нe), *n. das Mangeln (v. Та-
 чáти, (-чeти). v. a. mangeln, rollen.*
 Тáчечка, *f. dim. s. Táчка, III.*
 Тáчiвкa, (-чeв-), *f. Mangelholz, n.; s. Бáлок.* [karren, *m.*
 Táчка, *f. gew. pl. тачкi, Schieb-
 Тачкáр, m. Karrenschieber, m.*
 Тачкувáти, *v. a. mit e. Schieb-
 karren führen, III.*
 Тáшка, *f. lederne Tasche, Beutel, m.*
 Ташувáти, *v. a. etw. in d. Tasche
 legen od. aus d. T. herausnehmen; ташу-
 вáти ся (-шов-), Ко. 107. sich be-
 quem machen.*
 Тáщити, *v. a. s. Таскáти.*
 Тáя, *pron. f. s. Той; 2) * § тáя, f. Ge-
 bármutter bei Menschen u. Thieren, III.*
 Тáяти, *v. n. schmelzen.*
 Твa, *pron. f. = твóя, III.*
 Твалéт, *m. dim. твалéтка, f. eine
 Schachtel besonders mit einem Spie-
 gel, III.* [d. v. III].
 Твалéтонькa, -очкa, *f. dim. s.*
 Твалéтчiнa, *f. eine schlichte Schach-
 tel, III.*
 Твань, твáня, *f. grosser Koth; Sumpf,
 m.; Schlamm, m. C. II. 69. 114; 2)
 grundloser Schlund, tiefer Abgrund, TP.
 25; 3) s. Жабóрiнe.*
 Тванюкa, *f. aug. s. d. v.*
 Твар. тварь, *f. Geschöpf, n. Crea-
 tur, f. C. I. 124; 2) Gesicht, Antlitz,
 n.; 3) Form, Gestalt, f; 4) Thier, зла —
 wildes Thier, Raubthier, n.*
 Тварiнa, *f. ein lebendes Geschöpf;
 тваривá, coll. III.*
 Тварiнкa, *f. dim. s. d. v. III.*
 Тварiнонькa, -очкa, *f. dim. s.*
 Тварiнa, III.
 Твáрити, *v. a. s. Тварiти, Пар.*
 Твáрiчка, *f. Gesichtchen, n. III.*
 (Гол. II. 714).
 Твáрний, *a. hübsch, Пар.*
 Твáрнiсть, -ости, *f. Gesichtsbil-
 dung, f. Пар.*

Твáрог, *m. Streichkase, m. Пар.*
 Тварюкa, тварiкa, *f. aug. s. Тварь;
 C. I. 100. Ungethüm, n.*
 Тварiти, *v. a. bilden, formen.*
 Твe, *pron. n. = твóe. III.*
 Твeй, *pron. f. = твói, твói, III.*
 Твeрдь, *f. V. Härte, Starrheit, f;
 Schwere, f; 2) Himmelswölbung, f. Fir-
 mament, n. K; 3) — магнeтiчна магнe-
 тische Anziehungskraft der Erdmasse, V.*
 Твeрдáвий, *a. härtlich, ein wenig
 hart. [IV. 502].*
 Твeрдéйкий, *a. s. d. f. III.* (Гол.)
 Твeрдéнький, *a. dim. s. Твeрдiй;
 adv. -дéнькo. [—éсeнькo, adv.*
 Твeрдéсeнький, *a. dim. s. Твeрдiй;
 Твeрдiй, a. hart, solid; 2) fest,
 stark, streng; — до робóти ausdau-
 ernd; * -дá нáука = Positivismus, m.
 Др; -a óсiнь = пiзна oc. B.*
 Твeрдiнá, *f. MIII. s. Твeрдь 1).*
 Твeрдiня, *f. Festung, Veste, f. III.
 II. 23; 2) Fundament, n. Grundfeste, f. K.*
 Твeрдiтeльний, *a. ГIII. bejahend,
 positiv.*
 Твeрдiти, (твeрджý, -дiш), *v. a.
 hart machen, härten; 2) — гóрод K.
 eine Stadt befestigen; * — щocь на
 пáм'ять etw. dem Gedáchtnis einprä-
 gen, auswendig lernen.*
 Твeрдiвкa, *f. Sehnenhaut, f. II.*
 Твeрдiсiнький, -iсiчкий, *a. sehr
 hart, vollkommen hart; -сiнькo, (-iсiч-
 кo), adv. III.* [s. d. v.]
 Твeрдiський, *a. твeрдiськo, adv.*
 Твeрдiсть, -ости, *f. Härte; Fe-
 stigkeit; f. * Energie, f; 2) Festung,
 f. III. pl. твeрдощi, alles Hart.*
 Твeрдiти, *v. n. hart werden, sich
 verhärten; rauh werden, III.*
 Твeрдiш, твeрдiш, твeрдiше, *adv.
 comp. s. Твeрдo, III.*
 Твeрдiшати, *v. n. mehr hart wer-
 den, härter werden; rauher werden, III.*
 Твeрдiшeнький, *a. dim. s. d. f. III.*
 Твeрдiший, *a. comp. s. Твeрдiй,
 Твeрдiшч... = твeрдiш... [III.*
 Твeрдкий, *a. s. Твeрдiй, III.*
 Твeрдкo, *adv. s. Твeрдo, III.*
 Твeрднути, *v. n. hart werden, sich
 verhärten.*
 I. Твeрдo, *adv. hart; fest, stark;
 standhaft; genau, gründlich, ohne Anstoss.*

II. Твёрдо, *n.* Name des Buchstab. *T.*
 Твердоватий, *a.* hart.
 Твердовецъ, *gen.* -дівця, *Ham-*
merschmied, m. (Aglia Tau), *B.* [III.
 Твердогород, *m.* befestigte Stadt,
 Твердогубий, *a.* hartmäulig.
 Твердодѹх, *m.* *Dr.* der Seelen-
 starke, Standhafte, Feste, Unerschüt-
 terliche, (*oppos.* Слабодѹх).
 Твердокѹжий, *a.* harthäutig.
 Твердокрѹльці, *pl.* s. Хруці.
 Твердолѹбий, *a.* eigensinnig, *Фр.*
 Твердосердѹв, *n.* III. Harther-
 zigkeit, *f.* [hartherzig.
 Твердосердний, *a.* III. *Ил.*
 Твердосердність, -ости, *f.* Har-
 therzigkeit, *f.* [hartschalig, *Пол.*
 Твердоскорлѹпий, (-пний), *a.*
 Твердошкѹрий, *a.* dickhäutig.
 Твердѹшка, *f.* Brotranft, *m.*
 Твёрдше, *adv. comp.* s. Твердше.
 Твёрдший, *a. comp.* s. Твердший.
 Твердѹк, *m.* Kernholz, *n.* B.; 2)
 Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria);
 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpf-Läu-
 sekraut, *n.* (Pedicularis palustris), III.
 Твердѹчий, *a.* bejahend, affirmativ.
 Тверезати ся, — Бѹгом, — рѹ-
 зумом, *s.* Опамятати ся.
 Тверезенький, *a.* *dim.* s. Тве-
 резий; *adv.* -енько, III.
 Тверезий, *a.* nüchtern.
 Тверезити, *v. a.* nüchtern machen;
 zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüch-
 tern werden.
 Тверезісінький, (-січкий), *a.*
 ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тве-
 резісінько (-січко), — III.
 Тверезіть, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*
 Тверезіш, -іше, *adv. comp.* s. Тве-
 резо, III.
 Тверезо, *adv.* nüchtern.
 Твёржа, *f.* *K.* s. Твердѹя.
 Твёржший, *a. comp.* s. Твердѹй,
 III. (Ч. V. 352).
 Твій, твѹя, (тва), твѹе, (тве), *pron.*
 dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.*
 твѹя, *f.* = Gemahlin, *f.* III.
 Твір, *gen.* твѹру, *m.* Geschöpf, *n.*
 Твіський, *a.* dein eigen, dir geh. III.
 Твор, *m.* s. Твір.
 Твѹра, *f.* *Kn.* s. Твір, Утвір.
 Творѹа, *f.* s. Твѹрене, *B.*

Твѹрене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*
 Твѹрецъ, *gen.* твѹрця, *m.* Schöpfer;
 Urheber; Verfasser, *m.*
 Творѹвність, -ости, *f.* s. Твѹр-
 чість, *Вах.* [f. Werk, Gebilde, *n.* *K.*
 Твѹриво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,
 Творѹлко, *n.* Lichtform, *f.* *Пар.*
 Творѹло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f.* *B.*
 Твѹрини, *pl.* Gebilde, *pl.*
 Творѹтель, *m.* Schöpfer, *m.* III. II. 260.
 Творѹти, (-ру, u. -рю, -риш), *v. a.*
 schaffen, erschaffen; machen, thun; her-
 vorbringen, erzeugen, tragen, bringen;
 — ся geschaffen, erschaffen, gemacht
 werden; 2) на щось sich hinein mi-
 schen, *B.*; — на когѹсь auf jmdn ab-
 zielen, *V.* [dem Schöpfer.
 Твѹрческий, *a.* schöpferisch, von
 Твѹрческисть, -ости, *f.* s. Твѹр-
 чість, *Пол.*
 Твѹрчѹвский, *a.* s. Твѹрческий, *K.*
 Твѹрчість, -ости, *f.* die schöpfe-
 rische Kraft, das Schaffende, Schöpfe-
 rische. [lin, *f.* *Др.*
 Твѹя, *pron.* f. deine; 2) = Gemah-
 лѹй, *pron.* = Твій, III. (Гол.
 III. 244).
 Тдавати, ('тдаѹ, 'тдаеш), *v. a.* eig.
 Отдавати, *s.* Віддавати, III.
 Тдалѹк, *adv.* eig. Отдалѹк, *M.* I.
 70. s. Одалѹк, von weitem, von fern.
 Тдати, ('тдаѹ, 'тдаеш), *v. a.* eig.
 отдати, *s.* Віддати, III.
 Тдирати, *v. a.* eig. Отдирати, *s.*
 Віддирати, III.
 Те, *pron. n.* = тѹе, тѹе.
 Театер, *gen.* театру, *m.* Theater, *n.*
 Театральний, *a.* theatralisch, The-
 ater.
 Тебѹе, *pron. pers. Accus.* dich, *s.* Ти.
 Тебѹі, *s.* Тобѹі, III.
 Тѹвкало, *c.* der (die) gierig frisst
 u. dabei schmatzt; * Schwein, *n.* III.
 Тѹвкане, *n.* gieriges Fressen u.
 Schmatzen dabei, III.
 Тѹвкати, *v. a.* viel u. gierig essen
 u. dabei schmatzen; wie ein Schwein
 fressen, (*Фр.*).
 Тѹвкнати, тѹвхати, *v. a.* hart
 zu Boden schleudern, (*Фр.*).
 Тегдѹ, *adv.* s. Тѹди, III. (Гол. III. 446).
 Тегэпати ся, sich auslehren, zu
 Stuhle gehen, III.

Тегті, *v. a. s.* Тягті, Ч. VII. 539.
 Тѣди, *adv.* † *s.* Тогда, III.
 Тѣе, *pron. n. s.* Той.
 I. Теж, *pron. n.* = тѣе ж, dasselbe, III.
 II. Теж, *conj.* auch.
 Теѣ, *pron.* = той, III.
 Теѣн, Ч. III. 284?
 Тѣка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
 Текáč, *m.* Echte Hirse, (*Panicum miliaceum*), III.
 Тѣкла, Тѣкля, *f.* Thecla. [geh.
 Тѣклин, Тѣклін, *a.* der Thecla, ihr
 Теклѣ, *n. s.* Остревá.
 Текст, *m.* Text, *m.*
 Текстѣванѣ, *n.* Гуш. Textierung, *f.*
 Текті, *v. a. s.* Течі. [gehend.
 Текучій, *a.* fliegend, flüssig; ver-
 Текучка, *f.* Erdöl, *n. B.*
 Текучій, *a.* Гол. flüssig (von Cons.
 р, л, liquidus). [übht Eingeweide.
 Тѣльбух, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.*
 Тельбухáтий, *a.* fettbäuchig, wan-
 stig. [herauslassen.
 Тельбушити, *v. a.* das Eingeweide
 Тельбушѣк, -шкá, *m. dim. s.* Тѣль-
 бух, III. [Bauch.
 Телевáтиѣ, *a.* mit einem grossen
 Телевáч, *m.* Schmerbauch, *m.*
 Тѣлево, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
 Телѣвхати, *v. a. s.* Тѣвхати, (Фр.)
 Телегіа, *int. H.* 12. in d. Verbind:
 „телегіа, покінъ сáни, бері виз“.
 Телѣрáм, *m.* -áма, *f.* Telegramm, *n.*
 Телѣрáф, *m.* Telegraph, *m.*
 Телѣрáфиста, *m.* Telegraphist, *m.*
 Телѣрáфичний, *a.* telegraphisch.
 Телѣрáфскій, *a. s. d. v.* III.
 Телѣрáфувáти, *v. a.* telegra-
 phieren.
 Телѣмбáс, *m. s.* Талимбáс, III.
 I. Тѣлень, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf,
m.; áнї — keinen Laut, keine Sylbe, III.
 II. Телѣнь, *int.* zum Ausdr. des
 Klanges, Schalles, den ein klingender
 Gegenstand hervorbringt, III.
 Телѣни, *pl.* = на коркѣшї, на ба-
 ранá, III.
 Телѣнити, *v. a.* etw. leicht erwá-
 nen; oft eins u. dasselbe reden, schwat-
 zen, (Фр.). [müssig hocken.
 Телѣнїти, *v. n.* Ф. Пр. V. 215.
 Телѣнка, *dim.* телѣночка, *f. s.* Ти-
 лїнка, *B.*

Телѣнькати, -ѣнькнути, *v. n.*
 klingeln; tik-tak schlagen (v. d. Uhr)
 III. II. 23.
 Телѣн! *int. z.* Ausdr. des Fallens.
 Телѣнáйло, *s.* alles, was wankt;
 * von demjenigen der langsam geht, III.
 Телѣпáло, *s. s. d. v.* III.
 Телѣпати, *v. a.* schütteln, rütteln;
 2) klatschen; III.; 3) *v. n.* langsam
 gehen, III.; — ся wanken, wackeln;
 2) langsam gehen.
 Тѣлѣпѣнь, пнá, *m.* alles was wak-
 kelt, wankt; D. s. 167. *Vein.* des Дáвин;
 2) Bengel, Trottel, *m.*
 Телѣпнути, *v. a. s.* Телѣпати;
 2) einen starken Schlag versetzen; fal-
 len; 3) einen Schuss abfeuern, (Ч.
 II. 578), III.
 Телѣсá, (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
 Телѣсѣк, *dim.* -ичок, *m.* Heros in
 kleinruss. Sagen, III.
 Телѣсѣкїв, *a.* des Телѣсѣк.
 Телѣсѣкѣп, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
 Телѣсовáтиѣ, *a.* dick, bauchig, III.
 Телѣсовáти ся, *Max. s.* Конопá-
 дити ся.
 Телѣтник, *m. s.* Телѣтник.
 Телѣхнути, *v. a.* stark schlagen,
 s. klopfen, III.
 Тѣлець, -ця, *m.* K. junger Stier.
 Телѣшик, *m. s.* Телѣсѣк.
 Телѣнка, *f. s.* Тилянка.
 Телѣти, *v. a. K. Пс.* XXIX. gebá-
 ren lassen; — ся kalben. [d. T. III.
 Телѣцин, *a.* der Телѣця geh., von
 Телѣця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
 Телѣченъка, -ечка, *f. dim. s.* Те-
 лѣчка, III. [телѣччин.
 Телѣчка, *f. dim. s.* Телѣця; *adj.*
 Телѣга, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Gold-
 amsel, *f.* (*Oriolus galbula*), *B.*
 Телї-голї! *int.* zum Ausdr. des
 Gesanges der Телїга 2), *B.*
 Телїжка, телїжечка, *f. dim. s.*
 Телїга, III.
 Телїш, *m.* H. 295. Holz, Material, ? III.
 Телїшити, *v. a. s.* Телѣпати; 2)
 mit Mühe tragen, III.
 Тельмѣм, *adv.* blind darauf los,
 spornstreichs, wild hinstürzend; sehr
 schnell, rasch.
 Тѣльний, *a. s.* Тїльний, III.
 Телѣнь! Телѣнь! *int.* Lockruf der

Kälber, *III*.Телѡхно! *int.* s. d. v. *III*.Тельѡ, *adv.* so viel, *III*. (Гол. III. 415).Телѡшечка, *f. dim.* s. Телѡця.Телѡшка, *f.* s. Телѡця, +*M*.Телѡга, *f.* s. Колаіснаця.Телѡжкѡ, *pl.* s. d. v.Телѡпати ся, *Kn.* s. Телѡпати ся.

Телѡшкати ся, s. Качаги ся (Фр.).

Телѡштити, *v. a. s.* Телѡпати, *III*.Телѡ, *n.* Kalb, *n.*; 2) *Dummkopf, *m.*Телѡтина, *dim.* -инка, *f.* Kalbfleisch, *n.*Телѡтѡско, -ище, *n. aug.* s. Телѡ.Телѡтко, *n. dim.* s. Телѡ.Телѡтнѡк, *dim.* -ичѡк, *m.* s. Ялѡвнѡк; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler mit Kalbfleisch, *m. III*. [geh. *III*.Телѡтнѡкѡв, *a.* zum Телѡтнѡк,

Телѡтѡйко, телѡтѡнько, (-очко),

n. dim. s. Телѡ, *III*.Телѡчий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-.Телѡчкѡ, чѡк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*Тѡма, *f.* тѡмат, *m.* Thema, *n.*Тѡмбак, *m.* s. Тѡмбак, *adj.* тѡмбаковѡй, *III*.Тѡмѡй, *pl.* тѡмѡй, -ѡв grosse Wälder, *B.*Тѡмен, тѡмна, тѡмне, *a. s.* Тѡмнѡй.Тѡменженѡ, *n.* † (*pol.*) Bedrückung, *f. III*. [drücken, *III*.Тѡменжити, *v. a.* † (*pol.*) be-

Furcht &). [рява -а tiefe Finsternis.

Тѡменнѡй, *a. s.* Тѡмнѡй, Ф. тѡм-Тѡметѡв, *gen.* -това, *m.* Friedhof,Gottesacker, *m.*Тѡметѡвѡ, *n. ung.* s. d. v. [muthen.Тѡмѡштити, *v. n.* muthmassen, ver-Тѡмѡ, *m.* s. Тѡмко, *III*.Тѡмлиѡтити, *v. a.* gierig essen, fressen, — в сѡбе.Тѡмлѡгати, *v. a. s. d. v.*Тѡмнѡжити, *v. a.* Py. müde treiben, verfolgen.Тѡмнѡнькѡй, *a. dim.* s. Тѡмнѡй, ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко.Тѡмнѡсенькѡй, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* -ко. [Тѡмнѡнькѡй.Тѡмнѡсінькѡй, *a.* -ко, *adv.* s.Тѡмнѡськѡй, *a.* -ко, *adv.* ganz, sehr dunkel, finster, *III*.Тѡмнѡй, *a.* dunkel, finster, nicht hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.Тѡмнѡк, *m.* Ч. IV. 498. dunkler Ort; Keller, *m.* *III*.; 2) *Blinder, *m.*Тѡмнѡна, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Св.*Тѡмнѡтити, (-нѡ, -нѡш), *v. a.* verdunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz machen, *C. I.* 23; verblenden; — сѡ s. Тѡмнѡтити.Тѡмнѡця, *f.* dunkles Zimmer, -оптѡчна dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*Тѡмнѡчѡрь, -рѡ, *m.* Gefängnisverwalter, Kerkermeister, *m.*Тѡмнѡченька, тѡмнѡчка, *f. dim.* s. Тѡмнѡця.Тѡмнѡченько, *m. dim.* s. Тѡмнѡк.Тѡмнѡчний, *a.* zur Тѡмнѡця geh.;im dunkeln Gefängnis, *ОП.*; *m. a. s.* s. Тѡмнѡчѡрь, *III*.Тѡмнѡчнѡк, *m.* Kerkermeister, *m. К.*Тѡмнѡчѡк, -чкѡ, *m. dim.* s. Тѡмнѡк, *III*.Тѡмнѡість, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dunkelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit, *f. III*.Тѡмнѡтити, *v. n.* u. — сѡ sich verdunkeln, s. verfinstern; *impers.* стѡмнѡло сѡ es wurde finster, dunkel; 2) тѡмнѡтити, *v. n.* blind werden, erblinden.Тѡмнѡш, *adv. comp.* s. Тѡмно, *III*.Тѡмнѡшати, *v. n.* dunkler, finsterrer werden, *III*. [dunkler, finsterrer.Тѡмнѡше, (ѡше), -ѡще, *adv. comp.*Тѡмнѡшѡнькѡй, *a. dim.* s. d. f. *III*.Тѡмнѡшѡй, (-ѡшѡй), -ѡщѡй, *a. comp.* s. Тѡмнѡй.Тѡмно, *adv.* finster, dunkel.Тѡмнобрѡнзѡвѡй, (*dim.* -ѡнѡкѡй), *a. III*. dunkelbraun.Тѡмнобрѡнатнѡй, *a.* dunkelbraun.Тѡмноѡтѡй, (-тѡнькѡй), *a.* dunkelhaft, etwas dunkel, halbdunkel; dunkelfarbig, *He.* [Dunkelheit, *III*.Тѡмноѡтѡість, -ости, *f.* geringeТѡмноѡрѡхѡй, *a.* mit dunklem Scheitel, Wipfel.Тѡмноѡѡтѡй, (*dim.* -ѡѡтѡнькѡй, -ѡѡтѡѡтѡй, -ѡѡтѡнькѡй), *a.* dunkelgelb, *III*.Тѡмноѡлѡнѡй, (*dim.* -ѡлѡнѡкѡй), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.Тѡмноѡлѡнѡість, -ости, *f.* Dunkelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.Тѡмноѡѡсѡй, *a.* -а нѡч *Гуш.* mitТѡмноѡстѡй, *a.* mit dunkelgrün-

nen Blättern, *Шог.* [Auen, Matten.
Темнолѳгій, *a.* mit dunkelgrünen
Темнобкий, *a.* dunkeläugig; 2)
*blind, *Шѳ.*

Темнобчка, *f.* *W.* dunkeläugig.

Темнорудій, (*dim.* -рудѳнький),
a. dunkelfuchthroth, *Шѳ.*

Темнорудявий, (-авий), *dim.*
-рудявѳнький, (-ав-), *a.* s. d. v. *Шѳ.*

Темноружбвий, *dim.* -ружовѳнь-
кий, *a.* dunkelroth, *Шѳ.*

Темнорѳсий, темнорусявий, *dim.*
-русѳвѳнький, -русявѳнький, *a.* kasta-
nienbraun, *Шѳ.* [dunkelgrau, *B.*

Темносѳвий, *dim.* -вѳнький, *a.*

Темносѳний, *dim.* -синѳвѳнький,
a. dunkelblau.

Темносѳрачкбвий, *a.* s. d. f. *Шѳ.*

Темносѳрий, *dim.* -рѳвѳнький, *a.*
dunkelgrau.

Темногѳ, *f.* Finsternis, Dunkelheit, *f.*
Dunkel, *n.*; *Obscurantismus, *m.*; *coll.*
*ungebildete Leute.

Темночервбний, *dim.* -черво-
нѳвѳнький, *a.* dunkelroth.

Тѳмнощ, *f.* *Ч.* V. 102. s. Тѳмнѳсть,
тѳмнощѳ, *pl.* alles Dunkle, *Шѳ.*

Темнѳщий, *a.* dunkel, *Кл.*

Темнѳ, -нѳ, *f.* Dunkelheit, Finster-
nis, *f.* Dunkel, *n.* *Шѳ.*

Тѳмнѳва, *f.* Helldunkel, *n.* *Пур.*

Темнѳвий, *a.* halbdunkel; kasta-
nienbraun. [79 im Dunkeln.

Тембк, *m.* в темкѳ *Ваг.* „Ручѳ“,

Температѳра, *f.* Temperatur, *f.*

Темпербване, *n.* das Schneiden,
der Schnitt einer Feder, *Шѳ.*

Темперубѳти, *v. a.* schneiden (eine
Feder, od. einen Bleistift), *Шѳ.*

Темрѳти, *v. a.* *Kst.* verdunkeln;
— ся sich verdunkeln, *См.*

Тѳмрѳва, *f.* *in d.* *Verb.* тѳма тѳм-
рѳва eine unzählige Menge, *Шѳ.*

Тѳмрѳти, *v. n.* s. Тѳмнѳти 1) *См.*

Тѳмрѳ, -рѳ, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel,
n. Nacht, *f.*

Тѳмрѳва, темрѳвиця, *f.* s. d. v.

Тѳмрѳвий, *a.* dunkel, finster, *V.*

Темрѳвити, *v. a.* verdunkeln;
дѳмпфен, *См.*

Темрѳвити, *v. n.* dunkel werden, *См.*

Темрѳк, *m.* Finsterling, Unwissen-
der, *m.*

Тенѳр, *m.* s. Тѳenor, *Шѳ.*

Тенѳрѳ, *adv.* s. Тѳenorом, *Шѳ.*

Тенѳрѳв, -рбва, -рбве, *a.* dem Тѳ-
enor eigenthѳmlich, *Шѳ.*

Тенѳерѳця, *инг.* тенѳерѳця,
f. s. Кукурѳдва.

Тенѳерѳчка, *f.* *dim.* s. d. v.

Тенѳерѳчний, *a.* s. Кукурѳдва-
ний, *Шѳ.*

Тенѳѳтний, *a.* *Ко.* 82. fein. [heit, *f.*

Тенѳѳтнѳсть, -остѳ, *f.* *ОП.* Fein-

Тенѳсѳ, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedѳr-
me, *pl.* (*Бор.*). s. Телѳсѳ

Тенѳсѳвий, *a.* Darm; — сѳкли-
нок Darm-, Bbrsenthierchen, *n.* (*Bur-*
saria intestinalis), *B.*

Тенѳѳта, *pl. n.* *Пр.* II. 335. Schlin-
gen, *pl.* Netz, Jegergarn, *n.*

Тенѳѳтка, *f.* mѳnnl. Kleidungsstѳck,
Зан. II. 112; 2) ѳrmliche Kleidung aus
grober Leinwand, *H.* 50; тенѳѳкѳ, *pl.*
К. I. 11. Lumpen, *pl.*

Тенѳѳтник, *m.* Strickerspinne, *f.*
(Tetragnatha), *B.* *Пол.*

Тенѳѳто, *n.* Jegergarn, Netz, *n.* *Шѳ.*

Тенѳѳтря, -рѳ, *f.* Waldkluft, *f.* s.
Нетрѳ, *III.* II. 14. [Тѳмѳти.

Тенѳшѳти, *v. a.* — за щбсь, *s.*

Тенѳѳти, *v.* *Ч.* III. 348? [ster, *pl.*

Тѳнѳ, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-

Тѳнѳ-тѳнѳ! *int.* zum Ausdr. eines
regelmѳssigen Klanges, Schalles; 2) *z.*
Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens,
Шѳ. [Ausdr. des Glockenklanges, *Шѳ.*

Тѳнѳ-телѳнѳ! *int.* s. d. v.; 2) *z.*

Тѳнѳлѳий, *a.* stark, fest, krftig;
gross; wacker, *Шѳ.*; *adv.* тѳнѳлѳо, *id.*

Тѳнѳкѳти, тѳнѳкнути, *v. n.* schla-
gen, pochen, klopfen, (*v.* Herzen, *v.*
der Uhr).

Тѳнѳкѳо, *adv.* s. Тѳнѳлѳо, *Шѳ.*

Тѳenor, *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*

Тѳenorѳст, *m.* Tenorist, *m.*

Тѳeodбзия, *f.* Theodosia. [odora.

Тѳeodбр, *m.* Тѳeodбра, *f.* Theodor, The-

Тѳeорбѳн, *m.* *W.* s. Тѳорбѳн.

Тѳeофѳн, *m.* Theophanes.

Тѳeофѳнство, *n.* *К.* Theophanie.

Тѳeофѳлѳ, *m.* Theophil.

Тѳeофѳлѳн, *a.* des Theophil.

Тѳепѳр, (-ѳрѳ), тѳепѳра, тѳепѳре,
(*P.*), тѳепѳрѳнѳкѳ, (-ѳнѳкѳ), тѳепѳрѳчѳкѳ,
(-ѳчкѳ), тѳепѳрѳкѳ, *adv.* jetzt.

Теперішній, (-ній, -я, -є), *a. s.* Теперішній. [Теперішній.]

Теперішній, *a. M. III.* 38. *s.*

Теперінька, *adv. dim. s.* Тепер, *III.* (Гол. III. 162).

Теперісінько, (-ісічко), -іньки, (-чки), *adv.* gerade, eben jetzt, *III.*

Теперішній, *a.* jetztig, gegenwärtig.

Теперішність, -ости, *f.* Gegenwart, *f.* [пер, *L. гр.* 136.

Теперки, теперкіля, *adv. s.* Теперя, *adv. s.* Тепера, тепер, *III.*

Тепількати, *v. a.* schütteln.

Тепінь, *f. U.* Feuermeer, *n.*; 2) Thauwind, *m.* Thauwetter, *n.* Пар.

Теплень, -ня, *m.* lauer Frühlingswind, *T.*

Тепленький, *a. dim. s.* Теплий; *adv.* тепленько, (-ейко), *III.*

Тепленьок, *a. s. d. v. III.* (Ч. IV. 469).

Теплесенький, *a. dim. s.* Теплий, lauwarm; -есенько, *adv.* *III.*

Теплець, *gen.* -ецю, *m. III.* Wärmestoff, *m.*

Теплий, *a.* lau, lauwarm, erwärmt; теплі води = вирій; теплий край, wärmeres, südliches Land, Tropfenland, *n.*; теплого Олексіа h. Alexius am 17 März a. St. *III.*

Тепліна, (-ній), *f. U.* Wärme, *f.*; 2) der Ort, wo das Wasser im Winter nicht friert, *B.* [(Ч. II. 658).

Теплий, *f.* zu grosse Hitze, *III.*

Тепліти, *v. a.* wärmen; -болячку, warme Umschläge machen.

Тепліця, *f. s.* Тепліна 2); 2) Treibhaus, Gewächshaus, *n. III. I.* 205.

Тепліченька, *f. dim. s. d. v.*

Теплічин, *a.* Treibhaus, *He.*

Теплічина, *dim.* теплічинка, *f.* nasser, nie gefrierender Boden, nie gefrierende sog. warme Stelle auf Gewässern u. Sümpfen; 2) Tropfenland, *n. III.*

Теплічка, *f. dim. s.* Тепліця.

Теплівній, *f.* Treibhaus, *n. B.*

Теплівщина, *f. B.* heisse Zone, Tropfenland, *n.* [pl. Wollpelz, *m.*

Тепліж, *f.* Grundhaare, Wollhaare,

Теплінь, *f.* тепліня, (-є), *n.* warme Zeit, warmer Ort; Wärme, *f.* Пар.

Теплісінький, *a.* ganz, vollkommen warm; *adv.* -ко. [d. v. *III.*

Теплісічкий, *a.* -ісічко, *adv. s.*

Тепліський, *a.* теплісько, *adv. s.* Теплісінький & *III.*

Теплість, -ости, *f.* Wärme, *f. pl.* теплості, warme Gegenstände, Körper welche die Wärme behalten, *III.*

Тепліти, (-паю, -іеш). *v. n.* warm werden, sich erwärmen, *III.*

Тепліш, (-ійш), -іше, (-ійше), *adv. comp. s.* Тепло, (*adv.*) *III.*

Теплішати, (ійшати), *v. n.* wärmer, erwärmt werden, *III.* [Теплий.

Тепліший, (-ійший), *a. comp. s.*

Теплішати, *v. n. s.* Теплішати, *III.*

Тепліше, *adv. comp.* wärmer.

Тепло, *n.* Wärme, *f.*

Тепло, *adv.* warm.

Тепловина, *f.* Wärmestoff, *m.*; 2)

К. s. Теплічина. [Capacität, *f. Пол.*

Теплоємність, -ости, *f.* Wärme-

Теплозарність, -ости, *f.* Ausstrahlungsvermögen, *n. Пол.*

Теплокрівний, *a.* warmblütig.

Тепломір, *m.* Thermometer, *n. Пол.*

Тепломірний, *a.* zum Thermometer geh. *III.* [man, *Пол.*

Теплонепроцїщий, *a.* ather-

Теплопровідність, -ости, *f.* Wärmeleitung, *f. Пол.* [Пол.

Теплопроцїщий, *a.* diatherman,

Теплота, *f.* Wärme, *f.*; 2) * laues

Wasser, welches vor dem Genusse des h. Abendmahles in eine Schale gegossen wird, *III.*

Теплотвор, *m. III.* Wärmestoff, *m.*

Теплотворний, *a.* Wärmestoff-

Теплотний, *a.* Wärme-

Теплярня, *gen.* -ні, *f.* Orangerie, *f.*

Тепорити, *v. a.* mit Mühe etw. tragen, schleppen.

Тепре, *adv.* Тепер, *III.* (H. 224).

Тепті, (тепї, тепеш), *v. a.* schlagen, rütteln, quälen, *III.* [nosa), *B.*

Тер, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spi-

Тер, терла, терло, *s.* Терти.

Тер! Тер! *int.* zum Ausdr. des Geschreies der Schnarre, od. des Misteldrossels, (Tardus viscovorus), *III.*

Тера, *f.* Theresia, *III.* [III. 118).

Терав, *adv. pol. s.* Тепер, *III.* (Гол.

Тербати, *v. a. s.* Тормосити.

Тербіччяти, *v. a.* anziehen, auf sich nehmen, *III.* (H. 9), Ч. III. 12.

Терва́к, *m.* Birkhuhn, *n.* Birkhahn, *m.*

Терво́га, *f.* = Трево́га.

Терга́ч, *m.* с. Дерга́ч.

Тере́б, *m.* Bauch, *m.* IIIŭ.

Тере́бля́лька, *m.* §. Spottname der Finanzwache.

Тере́бити, (-блю, -бши), *v. a.* schälen, enthülsen; 2) ausroden (ліс), *B.*; 3) с. Харáпати.

Тере́білля, *n.* der Ort wo das Gesträuch ausgerodet ist, IIIŭ.

Тере́біж, *f.* *Мх.* s. d. v.

Тере́бка, *f.* с. Бала́мут, *B.*

Тере́бнути, *v. a.* stossen.

Тере́бѣх, *m.* Fresser, *m.*; 2) *gew. pl.* -хи unreife wurmstichige Frucht, die herabfällt, теребу́хі паду́т = овочі чистят ся.

Тереве́нити, *v. a.* faseln, plauschen, Lügen vortragen; 2) erwägen, *He.*

Тереве́ні, *pl.* Albernheiten, *pl.* albern, dummes Zeug, — гву́ти плаuschen, Sprásse erzählen.

Тереве́ні-вене́ні, *pl.* s. d. v. IIIŭ.

Тере́з, *праер.* с. Че́рез, По́над, IIIŭ. (H. 101). [balken, *m.*; 2) Wage, *f.* Кв. 71.

Терезі́, *dim.* терезка́, *pl.* Wage-Терезка́, *f.* Theresia, IIIŭ.

Терезо́вий, *a.* zu Терезі́ geh. IIIŭ.

Терезо́чки, *pl. dim.* с. Терезкі́, Терезі́, IIIŭ.

Терем, *m.* grosses, schönes Gemach. Теремко́ти, *v. n.* rasseln, donnern; на ко́г jmdn andonnern.

Теремо́к, -мкá, *m. dim.* с. Терем; 2) Kartenhaus, *n. úbrhpt.* Spielzeug, Spielwerk, *n.* IIIŭ. (H. 99. 151); 3) *pl.* теремкі́, Papierblumen, *pl.* *Зан.* II. 140.

Теремо́чок, -чка, *m. dim.* с. d. v.

Тере́н, *gen.* -ену́ и -рну́, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht v. d.), *f.*; 2) Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 3) с. Терем, *Пр.* IX. 215.

Тере́нь, -á, *m. s.* Тере́н 1), IIIŭ. (Гол. II. 744). [IIIŭ.

Терене́ць, -нцю́, *m. dim.* с. d. v. 1),

Тере́нин, *a.* der Тереня.

Терени́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* Schlehe (Frucht v. d.) *f.* IIIŭ.

Терено́вий, *a.* zum Тере́н 1) geh., aus Тере́н 1) bereitet.

Терено́к, -нкý, *m. dim.* с. Тере́н, IIIŭ.

Терено́чок, -чку, *m. dim.* с. d. v.

Тере́ня, *f.* Theresia. [Тере́н 1), IIIŭ.

Тереня́к, *m.* Brandweinaufguss auf

Тереняко́вий, *a.* zum Тереня́к, geh., vom Т. IIIŭ.

Тере́с, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuzdorn, (Rhamnus cathartica), IIIŭ.

Тере́сва, *f.* Name e. Flusses, IIIŭ.

Тере́син, *a.* der Theresia, ihr geh.

Тересува́ти, *v. a.* denken, erwägen, IIIŭ. (Гол. IV. 471).

Тере́ся, *f.* Theresia.

Терефе́ри, *pl.* с. Терифе́ри.

Тере́х, *m.* Terentius, IIIŭ.

Тере́хив, -ова, -ове, *a.* des Тере́х. IIIŭ.

Тере́шків, -ова, -ове, *a.* des Тере́шко.

Тере́шко, *dim.* Тере́шечко, *m.* Terentius. [ре́шко, IIIŭ. *adj.* Тере́щенків.

Тере́щенко, *m.* Nachkomme des Тере́щенчи́ха, *f.* Gattin des Тере́щенко, IIIŭ. *adj.* Тере́щенчи́шин,

der Тере́щенчи́ха. [IIIŭ.

Тере́щи́ха, *f.* Gattin des Тере́шко,

Терза́ти, *v. a.* *Кн.* zerreißen, naggen, quälen, reinigen.

Терка́, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) rockennarbig, -grubig; IIIŭ; 3) Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus), *B.*

Теркани́стий, терка́тий, *a.* bunt, scheckig, gefleckt, *B.* [ра́к, *n.* *B.*

Терки́ла, *dim.* терки́лка, *f.* Ge-Терко́, *n.* с. Те́рка.

Терко́тати, терко́тиги, *v. n.* klapfern, rasseln, schnarren, IIIŭ.

Терли́кати, *v. a.* zwitschern, trillern; *davon. sbst.* Терли́кане, *n.* *B.*

Терли́ц, *m.* Wald-Läusekraut, *n.* (Pedicularis comosa), IIIŭ.

Терли́ця, *f.* Hanfbreche, *f.*; 2) primitiver Holzsattel, *m.*; 3) *m.* u. *f.* Schwätzer, *m.* -in, *f.* IIIŭ.

Терли́ч, *m.* Kreuz Euzian, *m.* (Geutiana cruciata) IIIŭ.; 2) Nickendes Leimkraut, (Silene nutans), *B.*

Терли́чка, *f. dim.* с. Терли́ця.

Терли́човий, *a.* zum Терли́ч geh., aus Т. bereitet, IIIŭ.

Терли́ще, *n. aug.* с. Те́рло, *B.*

Те́рло, *n.* der Ort wo die Fische befruchtet werden, IIIŭ.; 2) Streichzeit, *f.* *Пар.*; 3) Weidebezirk, Weideplatz, *m.*

Revier, *n.* *C.* II. 170.

Терлови́й, *a.* zum Те́рло geh.; dort befindlich; 2) Терлова́ рíба, Pfrille,

Ellritze, *f.* (*Cyprinus phoxinus*), *B.*

Терловиско, терловице, *n. aug.*
s. Тёрло, *B.*

Термеліна, *f. s. d. f. III.*

Терментіяля, терментіяна, *f.*
Aufrechte Rothwurz, (*Tormentilla erecta*), *B.*

Тёрми, *pl. griech.* warme Bäder.

Тёрмит вредный, *m.* kriegerische
Termite, (*Termes bellicosus*).

Тёрмин, *m.* eine festgesetzte Zeit,
Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehr-
burschen bei den Handwerkern; 3)
Kunstausdruck, *m. III.*; 4) = * шты-
ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (*Бор.*)
-вигримати, es ist schwer, e. Kunst,
auszuhalten.

Термінатор, *m.* Lehrbursch, *m.*

Термінбванє, *n.* die Zeit, ver-
wendet auf die Erlernung eines Hand-
werks, Lehrzeit, *f.*

Термінологія, *f.* Terminologie, *f.*

Термінувати, *v. a.* in der Lehre sein.

Термітє, (-тя). *n.* Schäbe, Achel,
f. (von Hanf od. Flachs), *B.*; 2) schal-
les Zeug, *Фр.*

[huhn, *n.*

Термітівка, *f.* spätes Huhn, Herbst-
Термітьоватий, *a.* mit vielem
Термітє, *z. B.* полотно, клубкі.

Термітїча, *n. aug.* s. Термітє;
2) *coll. III.*

Термітїчко, *n. dim. s.* Термітїя, *III.*

Термоелектризм, *m.* Thermo-
Elektricität, *f. Пол.*

Термоелектричний, *a.* thermo-
elektrisch, -ий стовп Thermosäule, ther-
moelektrische, Kette, *Пол.*

Термоліти, *v. n.* muthwillig, un-
ruhig sein, Muthwillen treiben, *III.*

Термометер, *m.* Thermometer, *n.*

Термобити, термусувати, *v. a.*
stark rütteln, schütteln; * — кудєлю
spinnen, *III.*

Терн, *m. s.* Терєн; 2) — свиня-
чий, Lanzettblättrige Kratzdistel, (*Cir-
sium lanceolatum*), *III.*

Тернівка, *f. s.* Тернослива, *B.*

Тернєнький, *a. ung.* aus Тёрне
gemacht, -пліт, *III.* (*Гол. II. 486*).

Тёрнєнько, *n. s.* Терєн.

Тернєць, -ця, *m.* Dornzirpe, *f.* (*Cent-
rotus*), *B.*

Тёрне, *n. s.* Тёрня.

Тернік, *dim.* терничок, *m.* Schle-
hendorngesträuch, *n.*

Терніна, *dim.* тернінка, терні-
нонька, -ночка, *f.* Dornenstrauch, *m.*

Терністий, *a.* dornig, voll Dor-
nen, mit Dornen bewachsen.

Терніти, *v. a.* mit Dornen bepflan-
zen; *m. D.* umzäunen.

I. Тёрниця, *f. s.* Тёрлиця.

II. Тёрниця, *f.* Dornen-, Schlehen-
holz, *n. III.*

Тёрничка, *f. dim. s.* Тёрниця I.

Тернівка, *d.* тернівочка, *f.* Schlehen-
brantwein, *m.*; 2) *pl.* тернівкі, Krei-
ken, Früchte der Kriechenpflaume, (*Pru-
nus insititia*), namentl. der verwilder-
ten, sogenannten Haferschlehe, *B.*

Тёрнічко, (-нячко, -нечко), *n.*
dim. s. Тёрня, *III.*

Тернкї, *pl.* Schlehen, *pl. III.*

Тёрно, *n. e.* Art Wollstoff bes. von
schwarzer Farbe, *III.*; 2) Terne, *f.*;
3) s. Тёрня, *Ч. V. 754.*

Терновєнький, *a. dim. s. d. f. III.*

Терновий, *a.* aus Тёрня gemacht,
dazu geh.; 2) aus Тёрно 1) gemacht;
3) s. Теремовий, *III.*

Терновїк, *dim.* терновичок, *m.*
Brachsen, *m.*

Терновїна, *f. s.* Терніна.

Тернок, *g.* тернку, *m. s.* Терєн.

Тернослив, *m.* тернослива, *f.*
Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (*Prunus in-
sititia*), *B.*

Терносливіна, (*dim.* -віна), *f.*
jede Baumart zur Gattung der Терно-
слива geh., od. die Frucht derselben, *III.*

Терносливка, *f.* jede einzelne
Baumart zur Gattung der Тернослива
geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim. s.* Терно-
слива, *III.*

[слива geh.

Терносливївий, *a.* zur Терно-
Терносливонька, *f. dim. s.* Тер-
нослива, *III.*

Терноха, *f. s.* Тернінка, *III.*

Терночок, -чка, *m. dim. s.* Терн, *III.*

Тернути, *v. a. s.* Тёрти; 2) тер-
нути, *u.* — ся, schnell, sogleich wir-
ken; etw. schnell machen, *III.*

Тернушка, *f. Zap. Vec. I. 176?*

Тернюшка, *f.* Stachelkäfer, *m.*
(*Hispa*), *B.*

Тёрня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, *Шѣ*.
 Терняній, *a.* zum Тернь geh. *Шѣ*.
 Тернянка, *f. s.* Тернослива, *B.*
 Тѣрнянько, *n. dim. s.* Тѣрня, *Шѣ*.
 Тѣронька, тѣрочка, *f. dim. s.* Тѣрка, *Шѣ*.
 Теронѹти, *v. a. s.* Тернѹти, *Шѣ*.
 Терпелѣвецъ, -ѣвця, *m. R.* Märgturer, *m.* [кий], *a.* geduldig.
 Терпелѣвий, (*dim.* терпелѣвѣвъ-Терпелѣвѣсть, -ости, *f.* Geduld, *f.* Терпелѣво, (*dim.* терпелѣвѣнько), *adv.* geduldig.
 Терпелѣвійшій, (-вѣшій), *a.* *сomp.* терпелѣвѣше, (-вѣше), *adv.* *сomp. s.* Терпелѣвий, *Шѣ*.
 Терпѣн, -а, -е, *a. s. d. f.* *Шѣ*.
 Терпѣнній, *a.* Зар. leidend, viel geprüft, geduldig. [Terpentin, *m.* Терпентіна, (*dim.* -тінка), *f.* Терпентінний, терпентинівий, *a.* von Terpentin, *Шѣ*.
 Терпентінці, *pl.* Balsamgewächse, *pl.* (Terebinthaceae).
 Терпѣць, *gen.* -пцѣ, *u.* -пцѹ, *m.* *KU.* Geduld, *f.* Ausharren, *n.*
 Терпѣіда, *f.* Scharfer Hahnenfuss, (*Ranunculus acris*), *B.*
 Терпѣло, *n.* Geduld, *f.*
 Терпѣжка, *f.* *P. I.* 132. Geduld, *f.* не в терпѣжку стѣло es gieng die Geduld aus. [duldig, gutmüthig.
 Терпѣливодѹшний, *a.* *M.* ге-Терпѣне, (-ня), *n.* Geduld, *f.*; Dulden, Ertragen, *n.* [d. v. *Шѣ*.
 Терпѣнячко, (-ѣне-), *n. dim. s.* I. Терпѣти, (-пѣю, -пѣш), *v. a.* dulden, leiden. [Тѣрпнути, *Шѣ*.
 II. Тѣрпѣти, (тѣрпѣю, -ѣш), *v. n. s.* Терпѣвий, *a.* herblich.
 Терпѣкій, *a.* herb, rauh, sauer.
 Тѣрпѣкість, -ости, *f.* Herbe, (Herbigkeit), *f.* [s. Тѣрпко, *Шѣ*.
 Терпѣкін, -ѣше, -ѣше, *adv. comp.*
 Терпѣкѣщій, *a. comp. s.* Терпѣкій.
 Тѣрпко, *adv.* herb, rauh, sauer.
 Терпкобѣатій, (*dim.* терпкобѣатѣнький), *a.* nicht ganz herb, herblich.
 Терпѣвий, терпѣвѣсть, терпѣиво, & *s.* Терпелѣвий, &
 Терпѣчий, *a. s.* Терпѣчий, *Шѣ*.
 Терпѣчка, *f.* Geduld, *f.*; Dulden, *n.*
 Тѣрпнути, (-пну, -пнеш), *v. n.*

erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein).
 Терпѹг, *m.* Feile, Raspel; Handsäge, *f.* *Крон.* *Шѣ*.
 Терпѹжѣне, *n.* Sägespäne, *pl.*
 Терпѹжити, *v. a.* reiben, feilen; waschen, *Ф.*; 2) stark schütteln, schlagen.
 Терпѹчий, *a.* *Шѣ* geduldig, duldsam.
 Тѣрпѣти, (-пну, -пнеш), *v. n. s.* Тѣрпнути, *Шѣ*. [tolerant.
 Терпѣчий, *a.* leidend; geduldig;
 Тѣртѣк, *dim.* терпѣчѣк, *m. s.* Тѣртѣк, *Иар.*
 Тѣртѣковѣий, *a. s.* Тѣртѣковѣий.
 Тѣртѣ, *n.* Reiben, *n.* Reibung, *f.*
 Тѣрти, (тру, треш), *v. a.* reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (*v.* den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, *Шѣ*.
 Тѣртѣне, *n. s.* Тѣртѣне.
 Тѣртиця, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*
 Тѣртѣченъка, -чечка, *f. dim. s.* Тѣртичка, *Шѣ*.
 Тѣртичѣна, (*d.* -ѣнка), *f.* eine Diele; 2) eine schlichte Diele, *Шѣ*.
 Тѣртичка, *f. dim. s.* Тѣртиця.
 Тѣртѣчник, (-пн-), *m.* Säger, *m.* *Шѣ*. [Тѣртѣчник, *Шѣ*.
 Тѣртѣчникѣв, -ова, -ове, *a.* des Тѣртѣчникѣк, -чкѣ, *m. dim. s.* Тѣртѣчник, *Шѣ*.
 Тѣртѣка, *dim.* тѣртѣчка, *f. s.* Тѣрка.
 Тѣртѹшка, *f.* Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, *f.*
 Тѣрѹсити, (-ѹшу, -ѹсаш), *v. a. s.* Тѣрѹсита.
 Тѣрх, *m.* Gepäck, *n.* welches ein Pferd trägt, die Ladung, *B.*; 2) Packpferd, *n.* *Шѣ*. (*Гол. I.* 562).
 Тѣрхѣти, *v. a.* beladen, -конѣ, *B.*
 Тѣрхѣч, *m.* Bagageaufseher, Proviantmeister, *m. Ф.*
 Тѣрхѣвка, *dim.* терхѣвѣчка, *f. s.* Тѣрх, *Шѣ*. (*Гол. II.* 250).
 Тѣрѹх, *f.* Mass für Flüssigkeiten? *Шѣ*. (*Гол. III.* 224).
 Тѣрѹцѣт, *m.* Terzett, *n.*
 Тѣрѹцѣчка, *f. s.* Тѣрѹцѣця 1).
 Тѣрѹця, *f.* *Зан. I.* 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Бандѹра.
 Тѣрѹшитѣ, *f.* Schäbe, Achel, *f.* *Шѣ*.
 Тѣрѹсити, (-рѹшу, -рѹсаш), *v. a.* leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (снігом, полóвою &).

Теря́ги, (-яю, -яеш), *v. a.* verlie-
ren; veräussern; schleudern.

Тес, *m.* ein nicht gesägtes sondern
behaunenes u. glatt gemachtes Brett;
2) *s.* Тис, III. 5.

Теса́к, *m.* Hacke, *f.*; 2) Hackmesser,
n.; 3) Kurzgewehr, *n.* Пар.; 4) * Нау-
деген, Schläger, Käufer, *m.* III. 5.

Теса́ка, *c. s. d. v.* 4) III. 5.

Тесакóвий, *a.* des Теса́к, ihm ei-
genthüml. III. 5.

Теса́н, *m.* irgend etw. Behaunenes, III. 5.

Теса́нє, (-ня), *n.* das Haunен, Ве-
haunen. [Zimmern.

Теса́ни на *dim.*-я́нка *f.* das Behaunен,
Теса́ти, (тешу, тешеш), *v. a.* be-
haunen, zimmern. [ter Теса́к, III. 5.

Теса́чяна, (*d.*-я́нка), *f.* ein schlech-

Теса́чяско, *n.* *aug.* *s.* Теса́к.

Теса́чюк, -чю́ка, *m.* *dim.* *s.* Теса́к.

Теса́льський, *a.* vom Zimmermanne,
Zimmermanns-, III. 5.

Теса́льчик, *m.* *dim.* *s.* Теса́ля, III. 5.

Теса́внийці, *pl.* steile, glatte Felsen, *B.*

Теса́ко, *m.* Gleichbenannter, *m.* *B.*

Теса́ла, *f.* *s. d. f.* III. II. 215.

Теса́лє, (-я), *f.* eine breite Axt, von
Zimmerleuten *gebr.* *B.*

Теса́лєрь, *m.* Zimmermann, *m.* *B.* [*n.* *B.*

Теса́лєрство, *n.* Zimmerhandwerk,

Теса́лик, *m.* *dim.* *s.* Теса́ля, III. 5.

Теса́лицє, (-я), *f.* *s.* Теса́лє, *B.*; 2)
ein gebogenes, meisselartiges Instrument,
mit welchem gewöhnlich Holzlöfeln ver-
fertigt werden, *B.*

Теса́лів, *a.* des Теса́ля, ihm *geh.*

Теса́лова́ти, теса́люва́ти, *v. a.*
zimmern, behaunen.

Теса́ля, *m.* Zimmermann, *m.*

Теса́ляр, (-рь), *m.* Zimmermann, *m.*
III. II. 215.

Теса́лярка, *f.* *s.* Теса́лярство.

Теса́лярский, *a.* Zimmermanns-.

Теса́лярство, *n.* Zimmerhandwerk, *n.*

Теса́лярува́ти, (-рюю, -юеш), *v. a.*
das Zimmerhandwerk treiben, Zimmer-
mann sein.

Теса́лярчу́к, *m.* Zimmergesell, *m.*

Теса́ник, *m.* Zimmermann, *m.* *Ž. P.*

Теса́вий, *dim.* теса́вєнький, *a.* aus
Тес 1) gemacht, zum Тес 1) *gehörig*;
2) zum Тес 2) *geh* &; 3) -ка́мєнь Qua-

derstein, *m.*

Теса́сть, *m.* Schwiegervater, *m.*

Теса́тамент, *m.* Testament, *n.*; те-
сатамента́вий, *a.* zum Testam. *geh.*,
auf dem T. beruhend.

Теса́тєнько, теса́тєнька, (*Ч.* IV.
324), теса́тєчко, *m.* *dim.* *s.* Теса́сть.

Теса́тєсько, *m.* *aug.* *s.* Теса́сть.

Теса́тєств, -єва, -єве, *a.* des Schwieger-
vaters. [Теса́сть, *Ст.*

Теса́тєвщина, *f.* Haus u. Gut des
Теса́тєвóвий, *a.* *s.* Теса́тєств.

Теса́тєцка, *f.* *dim.* *s.* Теса́тєца, III. 5.
(*Гол.* II. 124).

Теса́та, *f.* Tante, *f.*

Теса́тва, *f.* *s.* Теса́тєвка, *R V.*

Теса́тєра, *f.* Waldhuhn, *n.* (Tetrao), *B.*
Теса́тєрва́к, *m.* Birkhahn, *m.* (Tetrao
tetrrix), *B.* [s. Теса́тєрва́к.

Теса́тєрев, *m.* Nbf. des Дніпру́; 2)

Теса́тєревский, *a.* zum Теса́тєрев 1)
geh. III. 5.

Теса́тєрець, -рця́, *m.* *s.* Теса́тєрва́к, *B.*

Теса́тєрєчка, *f.* *dim.* *s.* Теса́тєра.

Теса́тєриця, *f.* das Weibchen des
Теса́тєрець, *B.*

Теса́тєрка, теса́тєрка, *f.* *dim.* *s.* Теса́тє-
ра; 2) Name e. Baches im Kiever Gou-
vernem. III. 5.

Теса́тєронька, -очка, *f.* *dim.* *s.* Теса́тєра.

Теса́тєру́к, (-рю́к), *m.* *s.* Теса́тєрва́к, *B.*

Теса́тєрчин, *a.* der Теса́тєрка, aus T.

Теса́тєря, *f.* *s.* Теса́тєра; 2) Теса́тєря́,
n. das Junge einer Теса́тєра.

Теса́тєва, *f.* *s.* Теса́тєва.

Теса́тєвка, *f.* *dim.* *s.* Теса́тєва. Sehne, *f.*

Теса́тка, *f.* *dim.* *s.* Теса́та; 2) *s.* Теса́тєха, *B.*

Теса́тєорка, *dim.* теса́тєорчка, *f.* *s.*
Теса́тєрка, III. 5. [ensperson, III. 5.

Теса́тєо́ха, *f.* e. wohlbeleibte Frau.

Теса́тєра́дь, *dim.* теса́тєра́дка, *f.* Heft,
Schreibheft, *n.* III. 5.

Теса́тєра́донька, -очка, *f.* *dim.* *s.*
d. v. III. 5. [ber, *n.*

Теса́тєю́ха, *f.* *Зар. Вєч.* I. 112; *B.* Fie-

I. Теса́тєя, *f.* Thekla, III. 5.

II. Теса́тєя, *f.* *s.* Теса́тєя, III. 5. (*Гол.* I. 232).

III. Теса́тєя! *abgekürzt. Vocativ.* = Те-
тєяно! III. 5.

Теса́тєяна, *f.* Tatianna.

Теса́тєянин, *a.* der Теса́тєяна, ihr *geh.*

Теса́тєя́нка, Теса́тєяно́нька, -очка, *f.* *dim.*
s. Теса́тєяна.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f. B.*
 Тэча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Auslaufen, *n.* III. *Ш.*
 Тэчва, *f.* Strömung, *f. Фр.* [nen, *n.*
 Течёно, *n.* Lauf, Verlauf, *m.* Эг.; Rin-
 Течёя, *f.* Bach, *m.* III. *Ш.*
 Течй, (течѹ, течеш), *v. n.* fließen, rinnen; *verlaufen, vergehen, verfließen, verstreichen, (*v.* der Zeit); — ся fortgehen, sich fortschleppen.
 Течйя, течйя, *f.* fließendes Wasser, Strom, *m. C. I.* 90; Flussarm, *m. He.* *Пр.* XII. 686; *Fluss, Lauf, *m.* (der Rede), *Фр.*
 Тэца, *f.* Schwiegermutter, *f.*
 Тэценька, -ечка, *f. dim.* s. d. *v.*
 Тэценько, (-онько), *m. s.* Тэценько *Гол.* II. 686.
 Тэщин, *a.* der Тэца geh.
 Тещйско, *f. aug.* s. Тэца, III. *Ш.*
 Тещѹхна, *f. Ч.* III. 191. *aug.* s. Тэца.
 Тёю, *pron. Instrum. f.* = тою, III. *Ш.*
 Ти, *pron. du;* 2) ти = тобі.
 Тйбелъ, -бля, *m.* Bandpflock, *m.* grosser Pflock.
 Тивйн, *m.* Ausrufer, *m. Пар.* [*m.*
 Тивон, (-вун), *m. Мх.* Aufseher, Frohn,
 Тйгель, -гя, *m.* Kiebitz, *m.* (Vannellus cristatus), *B.*
 Тигйтка, *f.* тйгод, *m. s. d. v. B.*
 Тигодёнъ, -днй, *pl.* -днй, *Ос.* (62) *I.* 41. s. Тйждень.
 Тигр, тйгрис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).
 Тйгрин, тйгрив, -ова, -ове, *a.* des Tigers.
 Тйгриця, *f.* Weibchen des Tigers.
 Тигровецъ, -ивця, *m.* Kaisermantel, *m.* (Argynnis Paphia), *B.*
 Тидеманка, *f.* Tiedemanns Zapfenquelle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*
 Ти-ди-дй! Mitsingen, zum Ausdruck der Lust, *davon. verb.* тидидйкати, das „ти-ди-дй“ mitsingen; 2) sich freuen, III. *Ш.*
 Тидри-тидри-таня, Mitsingen, *n.* III. *Ш.*
 Тйждень, -ж(а)ня, *m.* Woche, *f.*; — бйлий, страстнйй, великйй, Charwoche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*
 Тйжднёвник, *m.* Wochenschrift,
 Тйже, *adv.* s. Також.
 Тйжик, *m. s.* Тйгель, *B.*
 Тйжнёвйй, *a.* Wochen-, für die

Woche, wöchentlich, eine Woche dauernd, *e. W.* alt; тйжнёве, *subst. n.* Wochengeld, *n.*
 Тйжнёво, *adv.* wöchentlich.
 Тйжник, *m. s.* Тйждень, III. *Ш.*
 Тйжнёвка, *f.* Wochenfrist, eine Wochenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches bestimmt ist eine Woche lang zu arbeiten, III. *Ш.*
 Тйжнёваня, *n.* das Verbleiben eine Woche lang an irgend einem Ort, III. *Ш.*
 Тйжнёвйти, (-жнёвати), *v. a.* eine Woche lang irgend wo verbleiben, III. *Ш.*
 Тйжнёвйй, *a. s.* Тйжнёвйй; 2) von einem, der abkommandiert ist zur Arbeit auf eine Woche lang, III. *Ш.*
 Тйжнёйка, *f. s.* Тйждень.
 Тйжнйми, *eig. instrument. plur. s.* Тйждень = wochenlang.
 Тивйна, *f.* Tisane, *f.*
 Тивкёни, *pl.* Zügel, *pl.* Зап.
 Тйй, тйя, тёв, *pron.* = той, III. *Ш.*
 Тик! *int.* zum Ausdr. von einmaligem Stecken od. Einstecken.
 Тйка, *f.* Stange, Stake, *f. B.*
 I. Тйкало, *n. Пр.* IX. 217. Art Frühlingsspiel, (Stäbchen-); 2) Ч. III. 88. *e.* Holzstäbchen beim Spiele gl. Namens. [III. *Ш.*
 II. Тйкало, *m.* von einem der dutzt,
 I. Тйкати, (тйчу, тйчаш), *v. a.* stecken, einstecken; 2) reichen, geben, III. *Ш.*; — ся корб, чегб sich beziehen, betreffen, *Пар.*; — до корб, до чогб sich einmischen, *Др. davon. subst.* тйканя, *n.*
 II. Тйкати, (тйкаю, -аш), *v. a.* dutzen, *Ос.* 111. *davon. subst.* тйканя, *n.*
 Тйкйч, *m.* derjenige, welcher einsteckt, & III. *Ш.*
 Тйква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucurbita pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Calabasse, *f.* (C. lagenaria); 3) *e.* Krug, *e.* Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht; 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäss.
 Тйквиця, *f.* Kürbisflasche, *f. Пар.*
 Тйквонька, -очка, *f. dim.* s. Тйква, III. *Ш.* [*m. Пар.*
 Тйкйт, -оту, *m.* Stümmel, Stumpf,
 I. Тйкнѹти, *v. a. s.* Тйкати I.
 II. Тйкнѹти, *v. a. s.* Тйкати II.
 Тйковка, *f. dim.* s. Тйква.

Тял, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite, *f.* Шѣ.

Тяль-тѣль, *adv.* fast, beinahe, kaum.

Тялѣ, *n.* Ф. s. Тялѣ 1).

Тяли-ли-чки, *int.* beim Nachahmen des Violinespielles.

Тялінка, *dim.* -ліночка, *f.* eine offene aus Weiden od. Hollunderzweig verfertigte Pfeife ohne Seitenlöcher, *B.*

Тяліпати ся, wackeln, wedeln, herabhängen, *He.* 10.

Тяльний, *a.* s. Задний, Шѣ.

Тялѣ, *n.* Rücken, *m.* eines scharfen Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) übrrhpt Rücken, *m.* Шѣ.

Тялок, *dim.* тялочок, *m.* s. Тял; 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* Шѣ.

Тялягѣ, *pl.* *Kv.* 332. Plättchen aus Stahl od. Silber aufgenäht auf Kleidern od. Gürtel.

Тям, тямѣнь, *conj.* s. Тому, dadurch, deswegen, deshalb; тям бо ѣ бѣ! so ist es recht, ohne weiters, Ш. I. 373; тям, що *Kv.* 127. eben nun kann nichts dagegen, mit Nichten gar, gerade nun geht es nicht. [Bengel, *m.*

Тямѣха, *m.* *Ko.* 35. Galgenstrick,

Тяміш, *m.* s. Тямкѣ.

Тямкѣ, *ова, -ове, a.* des Тямкѣ.

Тямкѣ, *m.* Timotheus.

Тямкувати, *v. a.* tünchen. [motheus. Тямѣсь, Тямѣй, Тямѣха, *m.* Тямѣмошів, -ева, -еве, *a.* dem Timotheus (Тяміш) geh. Шѣ.

Тямпа, *f.* Name e. Berges in Galizien, Шѣ. (*Гол.* I. 568). [II. 272.

Тямпан, *m.* Trommel, Pauke, *f.* Ш.

Тямпаннік, *m.* Cymbel- od. Trommelschläger, *m.* *Kv.* 335; -наця, *f.* Paukenschlägerin, *f.*

Тямуль! *int.* des Wegtreibens einer Kuh, Шѣ. (*Ч.* V. 1089).

Тямуш, *adv.* s. Мов, *Оз.* 210.

Тямѣа, *f.* s. Фінѣа; 2) † alterthümliche kleine Münze, *Зак.* Шѣ.

Тямчасовий, *a.* vorübergehend; interimistisch, zeitlich, vergänglich; gleichzeitig, Шѣ. [dessen, vorderhand.

Тямчасѣм, *adv.* unterdessen, interimistisch, *v. a.* dem Тямчѣнкѣ, -ова, -ове, *a.* dem Тямчѣнко geh.

Тямчѣнко, *m.* Sohn des Тямкѣ.

Тямчѣнчиха, *f.* Gattin des Тям-

чѣнко, Шѣ. [чиха geh. Шѣ.

Тямчѣнчихин, *a.* der Тямчѣн-

Тямчѣха, *f.* Gattin des Тямкѣ.

Тямчѣшин, *a.* der Тямчѣха geh.

Тян, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erd- aufwurf, *m.* Befestigung, *f.* Шѣ.

Тяна, *f.* versch. Species der Confer- ven (Confervae), Шѣ.

Тяндѣль, -дѣя, *m.* s. Підтѣки.

Тянди-рѣнди, *int.* vom Saug u. Braus, leeren Geschwätz etc.

Тяндітний, *a.* *Ст.* zart, fein.

Тяне, *n.* *coll.* = плотѣ, Zäune, *pl.* Ш.; 2) s. Прутѣ. [trifft sich, es kommt.

Тянець ся, *v.* *imprs.* *M.* II. 82. es

Тя-ни-ни! *int.* vom Tanz, Ш. I. 88.

Тяніти. (-нѣю, -нѣш), *v. a.* um- zäunen, Шѣ. [Gypsmörtel, *m.* Түнче, *f.*

Тянк, (тянѣк, Шѣ.), *m.* Mörtel,

Тянка, *Ч.* IV. 468. а тянѣко туп- танѣко? [*n.* Шѣ.

Тянкѣване, (тянѣк-), *n.* Tünchen, Тянкувати, (-кѣю, -ѣш), *v. a.* tünchen.

Тянѣня, *n.* *coll.* s. Тян, Шѣ.

Тянок, -нѣк, *m.* *dim.* kleiner Zaun.

Тяночок, (тянѣчок, *Ч.* V. 99), *m.* *dim.* s. d. v.

Тянѣа, *f.* s. Фінѣа, Шѣ.

Тянянкѣ, *pl.* Bretter, mittels wel- cher die Zaunfächer der Hürden ver- legt werden, *B.*

Тяняти ся, umherirren, umherstrei- fen, umherschlendern, *K.* [schrift, *f.* Шѣ.

Тяп, *m.* Tyrus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-

Тяпати, *v. n.* langsam hintrotteln.

Тяпик, *m.* s. Устав церковний.

Тяп, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.* (*Eruza euphorbiae*), *B.*; 2) Deilephila, *B.*

Тяран, *m.* Tyrann, *m.*

Тяраніти, (-ранѣю, -ранѣш), *v. a.* tyrannisieren, *K.*

Тяранѣський, *a.* tyrannisch.

Тяранѣство, *n.* Tyrannei, *f.*

Тярѣа, *f.* s. Чар; 2) s. Кров, Blut, *n.* Ф.

Тярѣканѣ, (-ня), *n.* schlechtes Spielen auf der Violine; * Spielen auf einer Walze, Шѣ.

Тярѣкати, *v. a.* schlecht spielen auf der Violine; * vom Spielen mit einer Walze auf dem Handmangel, Шѣ.

Тярѣпочки, *Ч.* III. 306?

Ти-ри-ри-ри! *int.* vom Spielen

auf der Violine, *III*. [рíкане, & *III*.]

Тирі́рi кане, тирі́рi кати, *s.* Ти-
Ті́рi ти, *v. a.* hineinschieben, -stek-
ken, *He.*

Тирі́Фєри, *pl.* Gemenge, verschiede-
dene Dinge mit einander vermengt;
* verschiedenes Hausgeräth; Verzie-
hungen, *pl. III*.

Ті́рка, *f.* Flecken, *m. B.*

Тиркáтi й, *a.* пiвень *Kyx.* gefleckt,
scheckig. [*III*. (Гол. III. 458).

Тирко́ати, *v. a. s.* Терко́ати,
Тиркúта, тиркúшка, *f.* Glareola
melanoptera, *B.* [Geiger, *m.*

Тирлíгач, *m.* elender, schlechter
Тирлíкати, (-лíгати), *v. a.* fie-
deln, (*Фр.*).

Тирлíч, *m. s.* Терлíч; -дíкий,
Abend-Lichtnelke, *f.* (Lychnis vesper-
tina), *B.*; 2) Bitterer Enzian, (Gentiana
Amarella).

Ті́рло, *n. s.* Тє́рло, *III*.

Тирлу́вати, *v. n. u.* — ся auf
dem Ті́рло (тє́рло) ausruhen, über-
nachten.

Тирмóсити, (-мóщу, -мóсити), *v.*
a. s. Термóсити, *III*. (Гол. II. 703).

Ті́рса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.*
Feilspäne, *pl.*; 2) Stipa capillata; 3)
Stipa pennata; *III*.

Тирсíна, *f.* Art Pflanze, *B.*

Ті́ртир, *m.* Art Raupe, die Wein-
trauben vernichtet, *III*.

Тирх, *m. s.* Терх.

Ті́рхавiти, *v. n.* verkommen, ab-
zehren, mager werden, *s.* Сті́рхавiти.

I. Ті́рхати, *v. a.* aufladen, *s.* Терхати.

II. Ті́рхати, *v. a.* zermudeln, aus-
einanderwerfen, *B.*

Тирхáтiй, *a.* mit zerstreuten Ae-
sten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul,
träge, *III*.

Тирчáти, (-чú, -чíш), *v. n.* her-
vorragen, hervorstehen; 2) sichtbar wer-
den, *III*. [baum, (Taxus baccata).

Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-

Ті́са, *f.* linker Nbfis der Donau [a)
Т. Біла, u. б) Т. Чорна] Theiss, *f.*

Тисáвий, *a.* eibenbaumfarbig, weiss-
gelb, *B.*

Тисáк, *m. s.* Тесáк. *III*. [гохвóста

Тисáнка, *f. s.* Однодє́нница дов-

Ті́сий, *a.* *АД.* I. 305. *s.* Тисóвий.

Ті́синá, *f. s.* Тис; 2) Lycopodium
complanatum), *B.*

Тисинíна, *f.* Taxushelz, *n.*

Тиск, *m.* Drücken; Ersticken, *n.*; 2)
Druck, *m.* Presse, *f.*; 3) Gedränge, *n. III*,

Ті́скавка, *f.* Nussknacker, *m. B.*

Ті́скане, (-ня), *n.* Drücken, Pres-
sen, *n. III*. [drucker, Typograph, *m.*

Тискáрь, (áр), *m.* Drucker, Buch-

Тискáрство, *n.* Buchdruckerei, *f.*

Тискáрня, *f.* Druckerei, *f.*; 2) Wein-
kelter, *m.* Weinpresse, *f.* [drängen.

Тискáти ся, (тисък-), § sich zu-

Тиско́писець, -ця, *m.* Buchdruk-
ker, *m.* (Bostrychus Typographus), *B.*

Ті́сьмениця, *f.* Nbfis der Бí-
стриця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.

Тисє́йна, *f.* *Лат.* 361. drückende,
beklemmende Enge.

Тисє́нути, (тисєну, тисєш), *v. a.*
drücken, pressen; stossen; *bedrücken;
— собóю sich werfen, sich stürzen, *У.*;
— ся sich drängen, wimmeln.

Тисє́ява, *f. s.* Стяск, (*Бор.*).

Тисовáтi, *pl.* Eibenartige, *pl.* (Та-
xineae).

Тисóвий, *a.* eiben, Eiben-

Ті́сти, *v. a. s.* Тисє́нути; — ся,
тисє́нути ся; 2) tragen, *III*.

Тися́цкий, *m.* der Vorgesetzte von
Сóцкi, *III*.

Ті́сяч, *m.* Tausend, *n.*

Ті́сяча, *f.* Tausend, *n. III*.

Ті́сяче, *n.* — Петрóве *B.* Chiliasmus
(nach d. Offenbarung des h. Petri).

Тисє́чоголóвий, *a.* mit tausend
Kópfen, *III*.

Ті́сячина, *f.* Tausendtheil, *m*

Тисє́чiнний, *a.* tausendtheilig.

Тисє́члíтний, *a.* tausendjährig,
von tausend Jahren.

Ті́сячний, *a.* tausendfach, der
(die, das) tausendste, Tausend-, *C. I.* 99.

Ті́сячник, *m.* ein reicher Mann der
nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m. III*.

Тисє́чникiв, -ова, -ове, *a.* dem
Ті́сячник geh. [nach Tausenden zählt.

Ті́сячниця, *f.* reiche Frau, die

Тисє́чоголóв, *m.* Vaccaria vul-
garis Host, *III*.

Тисє́чолíтте, *n.* Jahrtausend, *n.*

Тисє́чостежко́вий, *a.* mit tau-
send Pfáden, *K.*

Тисяччѣастный, *a. s.* Тисячѣ-
 Тѣсяшня, *f.* Зг. Tausend, *n.* [вий.
 Тит, Титко, *m.* Titus.
 Тѣтар, (-ръ), *m.* Messner, *m.*
 Татарѣнкѣв, -ова, -ове, *a.* des
 Титарѣнко, IIIѣ.
 Титарѣнѣкѣ, *f. dim. s.* Титарѣна IIIѣ.
 Титарѣнко, *m.* der Sohn des Тѣ-
 тар, IIIѣ. [тарѣнко, IIIѣ.
 Титарѣнѣихѣ, *f.* Gattin des Ти-
 тарѣнѣнѣшѣн, *a.* der Тита-
 рѣнѣихѣ geh. IIIѣ.
 Тѣтарѣихѣ, *f.* Gattin des Тѣтар.
 Тѣтарѣшѣн, *a.* der Тѣтарѣихѣ
 geh. IIIѣ. [ihm geh.
 Тѣтарѣв, -ова, -ове, *a.* des Тѣтар.
 Титарѣвна, *dim.* титарѣвнѣнѣкѣ.
 -очѣка, *f.* Tochter des Тѣтар. [geh. IIIѣ.
 Титарѣвнѣн, *a.* der Титарѣвна
 Титарѣвнѣ, *f.* Gehѣфт u. Wohnung
 des Тѣтар; 2) der Ort in d. Kirche
 wo der Тѣтар die Kerzen verkauft;
 3) Schatzkammer der Kirche, *f.*; 4) Name
 eines von den купѣнѣ in der Сѣч, IIIѣ.
 Тѣтарѣство, *n.* das Amt des Тѣ-
 тар, IIIѣ.
 Тѣтарувѣти, (-рѣю, -рѣш), *v. a.*
 Тѣтар sein; 2) eine Kirche bauen;
 3) die Ordnung in der Kirche halten, IIIѣ.
 Тѣти, (тѣю, тѣш), *v. n.* fett werden, *B.*
 Тѣтихѣ, *f.* Gattin des Тѣт, IIIѣ.
 Тѣтишѣн, *a.* der Тѣтихѣ geh. IIIѣ.
 Тѣтлѣ, *f.* Abbreviatur, *f.*
 Тѣтлѣ, *n.* Titel, *m.* ОБ.
 Тѣтул, *m.* Titel, *m.*; Wѣрде, *f.*
 Тѣтулѣнѣй, *a.* -вѣ бѣкви Anfangs-
 buchstaben, *pl.* IIIѣ. [tular, *f.*
 Тѣтулѣванѣ, *n.* Titulieren, *n.* Ти-
 тулѣватѣ, *v. a.* titulieren, betiteln.
 Тѣтулѣрнѣй, *a.* titulѣр.
 Тѣтулѣтѣра, *f.* Titular, *f.*
 Тѣфтик, *m.* Art Wollstoff, *m.* IIIѣ.
 Тѣфтиковѣй, (*dim.* тѣфтиковѣнѣ-
 кѣй), *a.* aus Тѣфтик IIIѣ.
 Тѣф, тѣфус, *m.* Typhus, *m.*
 Тѣхѣнѣкѣй, *a. dim. s.* Тѣхий, sehr
 still, ganz still, sehr, ganz ruhig.
 Тѣхѣнѣкѣ, *adv. dim. s.* Тѣхо.
 Тѣхѣсѣвѣкѣй, *a. dim.* тѣхѣ-
 сѣнѣкѣ, *adv. dim. s.* Тѣхий, Тѣхо.
 Тѣхий, *a.* ruhig, still; sanft; leise;
 тѣхим дѣмом спѣчѣти, *M. II. 9.* sanft
 u. ruhig einschlafen; * eingezogen.

Тѣхѣсѣнѣкѣй, (-сѣчкѣй), *a.* sehr
 ruhig, still etc.
 Тѣхѣсѣнѣкѣ, (-сѣчкѣ), *adv. s. d. v.*
 Тѣхѣсть, -ости, *f.* Ruhe, Stille, *f.*;
 * Sanftmuth, Milde, *f.* [(Гол. I. 235).
 Тѣхѣцѣкѣй, *a.* sehr ruhig &, IIIѣ.
 Тѣхѣш, (-ше), *adv. comp. s.* Тѣхо, IIIѣ.
 Тѣхѣшѣти, *v. n.* ruhiger, stiller
 werden, *He.* [comp. s. Тѣхий, IIIѣ.
 Тѣхѣшѣй, (*dim.* тѣхѣшѣнѣкѣй), *a.*
 Тѣхѣнѣ, *m. s.* Тѣхѣн. [den, IIIѣ.
 Тѣхѣнѣти, *v. n.* stiller, ruhiger wer-
 Тѣхо, *n.* alles Ruhige, Ruhe, *f.* IIIѣ.
 (H. 61). [langsam.
 Тѣхо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,
 Тѣхѣберѣжнѣй, *a.* ruhig an den
 Gestaden fliegend, *K V.*
 Тѣхѣѣкѣ, *adv. dim. s.* Тѣхѣнѣкѣ, IIIѣ.
 Тѣхѣлѣубѣцѣ, -ѣця, *m.* friedlie-
 bender, friedfertiger Mensch, *III. II. 240.*
 Тѣхѣмѣрѣ. *n.* stiller Friede, *MIII.*
 Тѣхѣмѣрѣти, (-рѣю, -рѣш), *v. a.*
 beruhigen, beschwichtigen, *B.*
 Тѣхѣмѣрнѣй, *a.* ruhig, friedfer-
 tig, *MIII;* *B.;* *adv.* тѣхѣмѣрно, — —.
 Тѣхѣмѣром, *adv.* См. ganz ruhig.
 Тѣхѣмѣлкѣм, *adv.* in allerStille, *K V.*
 Тѣхѣн, *m.* Tycho. [хѣнѣнѣкѣ, IIIѣ.
 Тѣхѣнѣнѣкѣв, -ова, -ове, *a.* des Ти-
 хѣнѣнѣнѣкѣ, *m.* Sohn des Тѣхѣн.
 Тѣхѣнѣнѣихѣ, *f.* Gattin des Ти-
 хѣнѣнѣнѣкѣ, IIIѣ. [ихѣ geh. IIIѣ.
 Тѣхѣнѣнѣшѣннѣ, *a.* der Тѣхѣнѣнѣ-
 нѣхѣнѣ, бѣсс in d. Rѣthsel: = Brat-
 рѣпаннѣ, *f.* IIIѣ.
 Тѣхѣнѣихѣ, *f.* Gattin des Тѣхѣн, IIIѣ.
 Тѣхѣнѣшѣн, *a.* der Тѣхѣнѣихѣ geh.
 Тѣхѣнѣкѣ, (-хѣнѣкѣ), *adv.* ganz
 still & s. Тѣхо. [ten, *K.*
 Тѣхѣстрѣннѣй, *a.* mit stillen Sai-
 тѣхѣсѣмнѣй, *a.* mit stiller Weh-
 muth, wehmѣthig.
 Тѣхѣтѣкѣ, *adv.* IIIѣ. s. Тѣхѣнѣкѣ.
 Тѣхѣцѣм, *adv.* im Stillen.
 Тѣхѣш, *adv. comp.* zu Тѣхо, *M. I. 100.*
 Тѣхѣшѣти, *v. n.* stiller werden, *M. II. 51.*
 Тѣхѣше, *adv. comp. s.* Тѣхо.
 Тѣхѣшѣй, *dim.* тѣхѣшѣнѣкѣй, *a. comp.*
 s. Тѣхий.
 Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdrin-
 gen); 2) vom plѣtzlichen, unverhofften
 Erscheinen; 3) vom plѣtzl. unverhoff-
 ten Zusammenkommen, IIIѣ.

Тичиненький, *a. dim. Гол. III. 465. s. Тицький.* [gen, *B.*

Тичкати, тичнути, *v. n. ausschla-
Тичьнути, тичати, v. a. etw. un-
willig geben, reichen; 2) sich einmi-
schen; III.*

Тичбá, *f. M. III. 29. dichter Haufen (?)*.

Тичче, *n. coll. Stangen, pl. B.*

Тичечка, *f. dim. s. Тичка.*

Тичйна, *f. s. Тичка. III. I. 241.*

Тичине, *n. coll. s. Тичче.*

Тичйнака, тичиньонька, тичиноч-
ка, *f. dim. Тичка, III.* [stocken.

I. Тичйти, (тичу, тичиш), *v. a.*

II. Тичити, *v. n. u. ся, s. Дотичити.*

Тичка, *f. Stange, Stütze, f.; * тич-
кою ходити за ким = невідступно,
невідлучно ход. за к. IB.* [dend.

Тичний, *a. an der Stange sich win-*

Тичня, *f. Paarungszeit, f. B.*

Тичок, -чка, *m. Stoss (unter die
Rippen), m. тичка надѹти C. im Zwei-
kampf die Kräfte messen.*

Тиш, *f. Stille, f. Мак.*

Тичша, *f. Stille, Ruhe, f.*

Тишинá, *f. Stille, Ruhe, f.*

Тичйти, (-шу, -миш), *v. a. he-
ruhigen, die Ruhe herstellen.*

Тичшка, *m. dim. s. Тичхон.*

Тичкiв, -ова, -ове, *a. dem Тич-
кó geh. III.*

Тичкó, *m. s. Тичхон.*

Тичком, *adv. s. Ничком.*

Тичкувати ся, *K. unter einan-
der flüstern.*

Тичний, *a. leise, Пар.*

Тиченкiв, -ова, -ове, *a. dem Тич-
енко geh. III.* [Тичхон. III.

Тиченко, *m. Sohn des Тичкó,*

Тичцин, *a. dem Тичкó geh. III.*

Тичциха, *f. Gattin des Тичкó, III.*

Тичцишин, *a. der Тичциха geh. III.*

Тi, *pron. = тоби; 2) = ти; 3) =
тий, III.*

Тi, *conj. об, oder, III.*

Тiбáти, (тiблю, тiбиш), *v. a. we-
nig geben, zum Spott geben, III.*

Тiвко, *adv. = тiлько, III. (Гол. II. 35.).*

Тiвний, *a. s. Тiльний.*

Тiвун, *m. † Kreisrichter, m.; Ober-
haupt, n. III.* [drang, *m*

Тiжба, *f. D. c. 258. Gedränge, n. An-*

Тiй, *pron. = Той, Ч. V. 718.*

I. Тiк, *gen. току, m. Dresch-Tenne, f.*

II. Тiк, току, *m. Strom, m. Strömung,
f. III.; 2) Lauf, Verlauf, m. T.*

Тiкальниця, *f. von e. Hündin in
d. Streichzeit.*

Тiкáне, *n. Flucht, f.; 2) Streichzeit, f.*

Тiкáти, *v. n. s. Утiкáти, davonlaufen.*

Тiкати ся, herumstreichen, *3g.; 2)
sich begatten wollen, streichen.*

Тiкáч, *m. Ausreisser, m. III.*

Тiки, *adv. D. c. 11. s. Тiльки.*

Тiки-притiки, *adv. Кв. I. 84.
vom Strome der Zeit.*

Тiки-пратiки, *Ос. (61) XII. 60.
e. Art Unkraut, s. Чóрrove зiле.*

Тiко, *adv. s. Тiлько, III. (H. 3).*

Тiленьки, тiленько, *adv. dim. s.
Тiлько, III.*

Тiленький, *a. so klein, nichtig.*

Тiлесний, *a. körperlich, Körper-,
Fleisch.*

Тiлесник, *m. der Miteinverleibte, K.*

Тiлечко, *n. dim. s. Тiло.*

Тiлечки, тiлечко, *adv. dim. s.
Тiлько, III.*

Тiлечкий, *a. so klein, III.*

Тiлiстий, *a. zum Körper geh.;
fleischfarbig.* [spiel, III.

Тiлi-тiлi! *int. für das Geigen-
Тiлiкати, v. n. s. Терлiкати; davon-
sbst. тiлiкане, n. III.* [Winden, III.

Тiлiн-тiлiн! *int. für Schütteln,
Тiлiпáн, dim. тiлiпáник, тiлiпáн-
чик, -панчик, m. тiлiпáновий, a. s.
Тулiпáн etc. III.*

Тiлiпати, *v. n. schütteln, bewegen,
durchrütteln; — ся sich, davon. sbst.
тiлiпане, n. Schütteln, Rütteln, n. III.*

Тiлько, *n. dim. s. Тiло, III.*

Тiльний, *a. so gross, so oft, Ф.*

Тiлько, тiльки, (тiлко, тiлки), *adv.
so viel, nur so viel; тiльки що eben,
kaum als; nur.*

Тiльний, *a. trüchtig.*

Тiло, *n. Leib, Körper, m. Fleisch,
n; спáсти з тiла am Leibe abfallen,
mager werden; набрáти тiла, am Lei-
be zunehmen, wohlbeleibt werden; 2)
Leiche, f. Leichnam, m.; 3) — Бóже,
Breitblátriges Wollgras, (Eriophorum
latifolium); 4) — вóвче, Sumpf Blutau-
ge, n. (Comarum palustre), III.*

Тiловитий, *a. wohlbeleibt, Пар.*

Тілопалене, *n. Vax.* Leichenverbrennung, *f.* [chenverbrennung geh. Тілопальний, *a. Vax.* zur Leiltльцѣ, *gen. -ця, n. dim. s.* Тіло. Тільчастий, *a. massiv, III.*
Тімаха, *m. Kч.* 274. der viel erfahren hat, Kenner, *m.*; 2) *s.* Бурлака, Нетіга, *K.*
Тімениця, (тімениця), *pl.* тімениці, (*dim.* тіменичка), *f. s.* Тімя; 2) Unreinigkeit am Тімя der Neugeborenen, *III.*; Unreinigkeit am Leibe, *f.* Soherf, Grind, *m. Ko.* 126; 3) тімениці, *pl.* Scheitelbein, *n.*
Тіменний, *a.* Scheitel-, Stirn-, -а кість Scheitelbein, *n. R.*; 2) *H.* 123. = mit grossem Тімя, dumm.
Тімя, (тімня), *f.* Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, *m.*; 2) die bei Kindern ausgeschwitzten Schuppen am Vorderkopfe; він не в тімя бійтий er ist nicht auf den Kopf gefallen.
Тімячко, *n. dim. s.* Тімя.
Тінь, *gen. тіни, f.* Schatten, *m.*; тіньмолоко = сирватка, *III.*
Тінійстиий, *a.* schattenreich, schattig.
Тінійти, *v. a.* schattieren *III.*; — ся, sich schattig brechen, *Зар.* [*n. B.*
Тінійк, *m.* Laube, *f.*; Lusthäuschen, Тіно́к, -нкý, *m.* schattiger Ort, schattiges Plätzchen, *M. I.* 17. [deckt, *K.*
Тінійвий, *a.* schattig, geschattet, ге-Тіпане, *n.* тіпаніна, *f.* das Brechen des Hanfes od. Flachses, *III.*
Тіпанка, *f. e.* kluge, saubere Frau *Ч. V.* 1137. [— ся zittern, *III.*
Тіпати, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen; Тіпѣц, -пцá, *m.* Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*), *III.*
Тіпчак, *m. s. d. v. III.*
Тісар, *m.* = Цісар, *III.* (*Гол. II.* 460; *III.* 41.).
Тісяна, *f. Гол. II.* 60. (*III.*) *s.* Тас.
Тіска, *f.* = Кіска, *dim. s.* Косá, Flechte, *f. Kol. I.* 7.
Тісненький, *a. dim.* gar eng, *s.* Тісний; *adv.* тісненько-
Тіснєсенький, *a. dim. s. d. v.*; *adv.* тіснєсенько, *III.*
Тісній, *a.* eng, knapp; в тісний кут загнати in die Enge, in d. Sackgasse treiben. *Гол. I.* 144.; 2) dürftig, elend *V.*; — рік, тісні роки уцали,

Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *B.*; тісна бáба, *P. I.* 199. *Ko.* 97. *e.* Art Spiel.
Тіснинá, *f.* Engrass, *m. Фр.*
Тіснійти, (-еню́, -снійш), *v. a.* eng machen; *bedrängen, bedrücken, *K.*; — ся sich drängen, *III.* [Тісно, *III.*
Тіснійш, -ійше, (-іш), *adv. comp. s.*
Тіснійшиий, (-ішиий), *a. comp. s.*
Тісній.
Тіснійсінський, (-ічкий), *a. superl.* gar eng, sehr eng; *adv.* тіснійсінко. (-ічко) — — *III.* [d. *v. III.*
Тіснійський, *a.* тіснійсько, *adv. s.*
Тіснійшати, тіснійшати, *v. n.* enger werden. [elend, schwierig.
Тісно, *adv.* eng, knapp; 2) dürftig,
Тісноватий, (*dim.* тісноватенький), *a.* nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; *adv.* -вато, (*dim.* -ватенько, *III.*
Тісносердний, *a.* engherzig, *Тор.*
Тіснотá, *f.* Enge, Bedrückung, Noth, *f.* Bedrängnis, Drangsal, *n. III. II.* 268; Menge, *f.* Haufen, *m. III.*
Тіснійва, *f. s.* Тіснотá; тісна — Klemme, *f. K.*
Тістейко, тістенсько, (-стобько), тістечко, (-сточко), тістко, *n. dim. s.* Тісто, *III.*
Тістйсько, *n. aug. s. d. f.*
Тісто, *n.* Teig, *m.*; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, *m.*
Тістоватий, *a.* teigicht, *Пар.*
Тістовій, *a.* teigig, *Пар.*
Тіта, *f. s.* Тѣта (*Фр.*).
Тітечко, *adv. s.* Тіцько.
Тітка, *f.* Tante, *f.*; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, *III.*
Тітко, *m.* Wiedehopf, *m.* (*Urupa erops*), *B.*
Тітонька, *f. dim. s.* Тітка.
Тітоньчин, *a.* der Тітонька geh. *III.*
Тіточка, *f. dim. s.* Тітка.
Тіточчин, *a.* der Тіточка geh. *III.*
Тітѣнин, *a.* der Тітѣня geh. *III.*
Тітѣнця, *f. dim. s. d. f.*
Тітѣня, *f. dim. s.* Тітка, *III.*
Тітѣсенька, тітѣсечка, *f. dim. s.* Тітѣси; *adv. adj.* тітѣсенчин, тітѣсеччин, *III.*
Тітѣсин, *a.* der Тітѣси geh. *III.*

Тітуся, *f. dim.* s. Тітка.
 Тітчин, *a.* der Тітка geh.
 Тіценський, тіцечкий, тіцький, *a.* ein solcher, so klein, so nichtig.
 Тіценьки, (-ко), тіцечки, (-ко), тіцьки, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, III. [fluss, *m.* Пар.
 Тіч, *f.* s. Теч; — з очей Augen.
 I. Тічка, (*dim.* тічечка), *f.* Rudel, *n.* in der Brunszeit, *He.* III. I. 406. II. 12.
 II. Тічка, *pl.* тічки, Rädergestell, *n.*
 Тічкати ся, *s.* Тікати ся.
 Тічня, *f.* s. Тічка I.
 Тічок, -чка, *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, *s.* Улиця, Майдан 1).
 Тішильниця, *f.* s. Пістунка.
 Тішити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; дитину *M.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, *s.* ergötzen.
 Тіщити, *v. a.* Фр. wegschnappen, davontragen; — ся *Иг.* 79. sich heranwälen, -drängen. [fache Krone.
 Тіяра, *f.* Tiara, *f.* päpstliche dreit.
 Ткаля, *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
 Ткань, *f.* *Py.* Inhalt, *m.* s. Основа.
 Ткане́, (-ня́), *n.* Weben, *n.* das Gewebe; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), III; 3) Knäuel, *m.* (Фр.).
 Ткані́на, *dim.* ткані́нка, *f.* Gewebe, *n.*; 2) Spinnengewebe, *n.*
 Ткані́нонька, -ночка, *f. dim.* s. Ткані́нка, III.
 Ткані́ця, *f.* Под. Netz, *n.*
 Тка́нка, (*dim.* тка́нонька, тка́ночка), *f.* Gewebe, *n.*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, III. (Гол. II. 50).
 Тка́ти, *v. a.* weben.
 Тка́ха, *f.* Ч. IV. 179. Weberin, *f.*
 Тка́цький, (тка́цький), *a.* des Webers, Webe-.
 Тка́цтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Webererei, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl.* III.
 Ткач, *m.* Weber, *m.*; 2) ткач пошива́ч, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (Ploccus socius).
 Ткаче́нків, -ова, -ове, *a.* dem Ткаче́нко geh. III.
 Ткаче́нко, *m.* Sohn e. Webers, III.
 Ткаче́нчиха, *f.* Gattin des Ткаче́нко, III.

Ткаче́нчишин, *a.* der Ткаче́нчиха geh. III.
 Тка́чик, *m. dim.* s. Ткач.
 Ткачи́ха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
 Ткачи́шин, *a.* der Ткачи́ха geh. III.
 Ткачи́в, -е́ва, (о́ва), -е́ве, (-о́ве), *a.* dem Weber geh.
 Тка́чка, *f.* Weberin, *f.* [Ткач, III.
 Ткачо́ване, *n.* das Geschäft eines Ткачува́ти, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, III.
 Ткачу́к, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, III. [чу́к geh. III.
 Ткачу́ків, -о́ва, -о́ве, *a.* dem Ткаче́на, *f.* s. d. f.
 Тка́йна, *f.* *KU.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (*Lyceum barbarum*).
 Ткву́ти, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stoehen; 2) etw. nicht auf s. eigentl. Stelle legen; 3) rühren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, III.
 Тла́ка, *f.* Mondschncke, *f.* (*Nerita*), *B.*
 Тлакові́нка, *f.* Flusschwimm-schncke, *f.* (*Neritina*), *B.*
 Тлакові́чка, *f.* *Neritella*, *B.*
 Тлачува́ти, *v. a.* stossen, zersto-sen, stampfen, III. (Гол. III. 502).
 Тле́нь, *m.* Кісе́нь, *Ил.*
 Тлетво́рний, *a.* Fäulnis bringend, verdeblich, *R.*
 Тла́во, *n.* glimmender Funke, *У.*
 Тла́йти, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
 Тла́н, *m.* тла́нь, *f.* Ос. (61) II. 233.
 Фäulnis, *f.* Moder, *m.* *R.* Verwesung. *f.* См. Asche, *f.* Staub, *m.*
 Тла́нний, *a.* verweslich; * vergänglich, hinfallig; 2) лиш трощки — *Мог.* kaum noch athmend.
 Тла́нниця, *f.* бульб́йна, *s.* Шолу-дівка, *Вол.* [vermodern.
 Тла́ти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen,
 Тло, *n.* Grund, *m.* Grundlage, *f.* III.
 Тломи́ти, (-мя́ю, -мя́ш), *v. a.* verzehren, vernichten, *Мак.*
 Тломо́к, *m.* † Зак. s. Тлу́мок.
 Тлук, *m.* Haufen, *m.* Gezücht, *n.* Bande, Rotte, *f.* злоді́йський — Ф.
 Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl.* III; 2) Haufen, *m.* Ge-dränge, *n.*

Тлумак, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*
 Тлумач, *m.* Uebersetzer, Erklärer,
m. -ачка, *f.* — in, *f.* III. [klären, III.
 Тлумачити, *v. a.* übersetzen; er-
 Тлумити, (-мяю, -миш), *v. a.*
 dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.
 Тлумка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зах.*
 Тлумлене, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n.* III.
 Тлумливий, *a.* *Ст.* gedämpft, dumpf.
 Тлумно, *adv.* zahlreich, gedrängt.
 Тлумовиско, *n.* ВВ. *с.* Стовковиско.
 Тлумок, *gen.* -ока, (*pl.* -моки, -мки), *dim.* тлумочок, *m.* Ranzen, *m.* Geräth, *n. s.* Тлумак.
 Тлумок, -нка, *m.* Magen, *m.* III.
 Тлуєт, — alle übrigen mit тлуєт — beginnenden Worte *s.* unter Товст-
 Тлуєтий, (*dim.* тлуєтенький), *a. s.* Товстий, III.
 Тлуєтити, *v. a.* befetten, III.
 Тлуєтієть, -ости, *f.* Fett, *n.* Fet-
 тigkeit, *f.* III.
 Тлуєтіти, *v. n.* fett werden.
 Тлуєца, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*
 Тлуєчок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*
 I. Тля, *g.* тли, *f.* Verderbnis, *f.*
 II. Тля, *g.* тли *f.* Blattfloh, *m.* (Psylla), *B.*
 Тьма, *f.* Dunkelheit, *f.* Dunkel, *n.*
 Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.*
 (Pyralis), *B.* [licht, *n.* *Kst.*
 Тьмава, *f.* Halbdunkel, Dämmer-
 Тьмавий, *a.* *Kst.* halbdunkel, däm-
 mernd; finster, düster, III.
 Тьманий, *a. s.* Тьманий, „*Сн.*“ 180.
 Тьмастий, *a.* von dunkler Farbe,
 dunkelfärbig, III.
 Тьмистий, *a.* III. düster, finster.
 Тьмити, (тьмяю, тьмиш), *v. a.*
 finster machen, blenden, verdunkeln;
 2) schmauchen, stark rauchen; — ся
 dunkel werden.
 Тмії, *conj.* V. *s.* Тому, для того.
 Тмінник, *m.* Asperula galioides, III.
 Тьмити, *v. n.* dunkel, finster wer-
 ден; sich umnebeln, III.
 Тьмуший, *a.* unzählig, тьма -а,
 unzählige Menge.
 Тьмба, *f.* Metallzünsler, *m.* (Pyralis), *B.*

Тьмянний, *a.* *Кн.* glanzlos, matt;
 2) betrübt, traurig; lästig, III.
 Тьмянність, *f.* geringe Dunkel-
 heit, Dunkelheit, *f.* III. [schwer, III.
 Тьмяно, *adv.* düster; 2) traurig,
 То, *conj.* so; то-то entweder-oder,
 bald-bald.
 То, *pron. n. s.* Той.
 Тоб, тоби, *conj.* so, (correlat. zu як-би,
 слі-би, колиб, кобій), III.
 Тобашник, *m. s.* Табачник.
 Тобі, *pron. dat. s.* Ти, dir, für dich.
 Тобівка, тобілка, *f.* Tasche, Schach-
 tel, Kapsel, *f. B.* Felleisen, Tornister,
n. *Гол.* III. 108.
 Тобіцкий, (-біцьк-), *a.* diesseitig.
 Тобья, = тобью.
 Тоблець, *gen.* -більця, *m.* kleiner
 Sack, Säckchen, *n.* III.
 Тоболочник, *m.* рольовий Acker-
 Hellerkraut, Täschelkraut, *n.* (Thlaspi
 arvense).
 Тобью, *pron. instrumental. s.* Та.
 Тобто, *conj. s.* Тобіа; *M. II.* 184. *s.* Нібіа.
 Тобурчати, *v. a.* ausbreiten, III.
 Товальня, *f. s.* Тувальня, III.
 Товар, *m.* Vieh, bes. Hornvieh, *n.*;
 2) Leder, *n.*; 3) Waare, *f.* Kaufmannsgut, *n.*
 Товарець, -рціо, *m. dim. s.* Товар.
 Товариша, *dim.* -рінка, *f.* verächtl.
 das Vieh. [s. d. v.
 Товаринонька, (-ріночка), *f. dim.*
 Товариський, (-ський), *a.* М+Б.
 чоловік gesellschaftlich, leutselig; 2)
 gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* то-
 вариски, по- freundschaftlich, als
 Freund. [Товариш.
 Товариш, *m.* Ос. (62) II. 55. *s.*
 Товариство, *n.* Gesellschaft, Ka-
 meradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Ver-
 ein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken;
 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freund-
 schaftliche Beziehungen, *pl.* III.
 Товариш, *m.* Freund, *m.*; 2) Ge-
 fährt, Genosse, Gesellschafter, *m.*; 2)
 — войсковий, † Kriegsadjutant in e.
 Слуга der Kosaken; 4) — значковий
 † Hüter der Kriegsfahne, III. [Пар.
 Товаришеский, *a. s.* Товариський,
 Товаришескість, -ости, *f.* Ge-
 selligkeit, *f.* Пар. [f. Verein, *m.* Пар.
 Товаришество, *n.* Gencssenschaft,
 Товаришів, -ова, -ове, *a.* dem

Товариш *geh.* [fährtin, Gespielin, *f. B.*
Товаришка, *f. Ч. I. 1, 202. Ge-*
Товаришня, *f. За. s. Товариство.*
Товаришване, *n. Зар. Gesell-*
schaft, Freundschaft, Kameradschaft, *f.*
Товаришувати, *v. a.* gesellig,
im Verein leben, gehen; Gesellschaft
pflegen, *D. c. 197.*

Товарка, *f. s. Товаришка, III.*
Товарний, *a.* einer der viel Vieh
(Товар) besitzt; 2) dem товар 3) *geh;*
— *нозд* Lastzug, *m. Пар.*

Товаровик кочовик, *m. Не. =*
nomadisches Hirtenvolk. [Товарка, *III.*
Товаронька, (-рочка), *f. dim. s.*
Товаряка, *f. aug. s. Товар 1).*
Товарята, *pl.* elendes, kleines Vieh.
Товарячий, *a.* des Viehes, Vieh-;
2) *товарча бурчимуха, f.* Ochsens
od. Rinderbiesfliege, *f. (Oestrus bovis);*
3) *товарячий бомбк,* Rindsbremse, *f.*
(*Tabanus bovinus*), *III.*

Товба, *dim. товбочка, f.* von unge-
lenkem, ungeschicktem, fettwanstigem
Weibe, *III.*

Товгій, *a. R. 130. s. Тургій (?).*
Товгій, *adv. s. Торгій, III. (Ч. IV. 387).*

Товк, *m.* Verstand, Sinn, *m. Кв.*
237; 2) Erklärung, *f. III.*

Товк! *int.* vom Stossen.
Товканє, *n.* Stossen, Stampfen, *n. III.*
Товкати, *v. a.* stossen, schlagen;
2) — *волч* den Ochsen castrieren (*Фр.*).
Товкач, *m.* Mörserkeule; Stampfe,
f.; 2) Sprechweise, *f. (Sitta europaea), B.*
Товкачів, -ова, (-ева), -ове, (-еве),
a. dem Товкач *geh. III.*

Товкачик, *m. dim. s. Товкач.*
Товкачійско, *m. aug. s. Товкач.*
Товкачка, *dim. товкачечка, f.* Schlä-
gel, Stössel, *m.*

Товкитній, *f.* Stossen, Gedränge, *n.*
Товкмасити, *v. a.* kneten, treten,
stossen, *III. II. 126.*

Товкмачити, *v. a.* treten, stampfen,
kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklä-
ren; *III.*

Товкванє, *n.* Erklären, *n.* Erklä-
rung, *f.*; 2) Geschwätz, *n. III.*

Товком, *adv. Кв. II. 243.* verständ-
ig, klar. [schlagen, bewegen, *III.*

Товкбнути, *v. a.* stark stossen,
Товктій, *v. a. s. Товчій.*

Товкувати, *v. a. s. Толкувати, III.*
Товкун, *m.* Marktplatz, *m. III.*
2) Federmücke, *f. (Chironomus), B.*

Товкучий, *a.* mit vielem Schlagen
u. Stossen &, — *рйнок,* der Marktplatz,
Ringplatz wo viele Leute versammelt
sind, *III.*

Товкучка, *f. III.* Ringplatz, Ring, *m.*
Товкучий, *a. Мак.* mit товк 1),
verständlich; geschäftig, emsig, *III.*

Товмач, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.*
Товмаченє, *n. s. Толкованє, III.*

Товмачити, *v. a.* übersetzen, *K. III.*
Товмачів, -ова, -ове, *a.* des Товмач.

Товпів, *f.* Haufen, *m.* Menge, *f.* Trupp, *m.*

Товпами, *adv.* haufenweise, truppen-
weise. [drängen; beständig hinzutreten.

Товпити ся, sich drängen, sich durch-
Товпига, *s.* ein dicker, ungeschick-
ter, unbeholfener Mensch, *III.*

Товпний, *a.* massenhaft, *Ил.*
Товпній, *f. B. s. Глоті.*

Товсть, *n.* Fett, *n. Пар.*
Товстенський, *a. dim. s. d. f.*

Товстій, *a.* fett, feist; 2) dick, stark;
— *голос* tiefe, starke Stimme *Кв. 352.*

— *сон* harter Schlaf; *товстій корінь*
Hauptwurzel, *f. (radix palaris), B.*; 3)
* - *а* schwanger.

Товстига, *f.* grobe Leinwand.
Товстигі, *pl.* dickblättrige Pflan-
zen (*Crassulaceae*). [Fettigkeit, *B.*

Товстинь, -ни, *f.* das Fette, die
Товстїсїнький, *a.* gar, sehr fett,
vollkommen fett, *adv. -ко — —.*

Товстїти, *v. n.* fett werden, zu-
nehmen (am Leibe); 2) schwanger wer-
den, *III.*

Товстїш, (-їш), *товстїше, (-їше),*
adv. comp. s. Товсто, III. [werden.

Товстїшати, *v. n.* fetter, dicker
Товстїший, (-їший), *a. comp. s.*

Товстїй [tiefer, starker Stimme, *III.*
Товсто, *adv.* fett; 2) dick; 3) mit

Товстолєзний, *a.* sehr dick, *K.*
Товстонігий, *a.* dickbeinig.

Товстоу́зник, *a.* mit feisten Backen.
Товстоу́зник, -ска, *m.* Kernbeis-
ser, Kirschkink, *m.* (*Fringilla cocco-*
thraustes), *B.*

Товстоу́зний, *a.* dickbäuchig, *III.*
Товстоу́зник, *m.* Schmerbauch,
m. Фр.

Товстоки́бний, *a.* mit fetter Scholle, *Фр.*

Товсто́та, *f. Нс.* Dicke; Beileibtheit, *f.*

Товстува́тий, (*dim.* товстува-тєнький), *a.* etwas dick, *III. 5.*

Товсту́ля, *f.* von einer wohlbeleib-ten Weibsperson, *III. 5.*

Товсту́н, *m.* Gelbe Teichrose, (*Nu-*phar luteum), *III. 5.*

Товсту́ха, *f. s.* Товсту́ля, *III. 5.*

Товсту́шка, *f. dim. s. d. v.; 2)* Kreuz-Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata*) *III. 5.*

Товстю́чий, *a.* recht dick, sehr fett, *Щог.*

Товстѣ́к, *m.* Schmerbauch, *m. Фр.*

Товста́нка, *f.* Fettkraut, *n.* (*Pin-*guicula vulgaris).

Товт, *m.* Reticilla tithys? *B.*

Товтри, *pl.* (Felsen-) Steine am Bo-ден eines Flusses, *Фр.* [Korn, *III. 5.*

Товч, *f.* alles klein Gestossene, bes.

Товче́нє, *n.* Stossen, *n.*

Товче́ник, *m.* Stoss, Schlag, *m.; 2) pl.* товче́ники, (*dim.* товче́нички), Art gefüllter Hecht, *III. 5.*

Товчы́. *v. a.* stossen, zerschlagen, stampfen; 2) * — про ко́го von jmdm viel u. oft sprechen; 3) * § sich schnäuzen, *III. 5.*; — ся sich herumtreiben; herumschlendern.

Товчи́льниця, *f. Ч. V. 34.* die Magd welche die Stampfe tritt.

Товчка, *f. s.* Стѹпа.

Товчо́к, -чка́, *m.* Pochstempel, *m.* Mörserkeule, *f.; 2)* Schlag, Stoss, *m. Пол.; 3) s.* Товкѹ́чка, *III. 5.*

Товщ, *s.* Fett, *n;* Fettigkeit, *f. B.*

Товща́, *f.* Dicke, Wohlbeleibtheit, *f. III. 5.*; 2) dicke u. dichte Decke, *См.; 3)* Landgut, *n.* mit allen seinen Nutz-
barkeiten; 4) Eichenwaldung, *f.*

Товще́, *adv. comp. s.* Товсто.

Товщѣ́й, *a. comp. s.* Товстѣ́й.

Товщина́, *f. Нс. Пу.* Dicke, *f.*

Тогда́, тогда́й, тогда́і, *adv.* da-
mals, zu der Zeit; 2) *conj. als correlat.*
zu ко́лѣй, як, *III. 5.*

Тогда́шний, тогда́шний, тог-
да́шний, *a.* damalig.

Тогда́й, *adv. s.* Тогда́й, *III. 5.*

Тогда́, (-ідь), *adv.* des vorigen Jahres.

Тогда́, *pron. gen. m. n. s.* Той; 2) *als. genit. causae:* deswegen, darum, *III. 5.*

Того́битчани́н, *m.* Bewohner von
jenseitigem Ufer.

Того́біцький, (-бо́цьк-), того-
бічний, *a.* an jenseitigem Ufer be-
findlich, wohnend, jenseitig. [*III. 5.*

Того́бочани́н, *m. s.* Того́битчани́н,
Того́боча́нка, (*dim.* -ча́ночка),
f. Bewohnerin von jenseitigem Ufer, *III. 5.*

Того́боча́ньський, *a.* dem То-
го́бочани́н geh. *III. 5.*

Того́бо́чний, *a. s.* Того́біцький,
того́бічний; 2) am linken Dniepr Ufer
befindlich, *III. 5.* [VII. 554).

Того́да́й, *adv. s.* Тогда́й, *III. 5.* (*Ч.*

Того́дьний, *a.* alt, ehemalig, vor
langer Zeit geschehen, *III. 5.*

Того́ж, *conj.* darum eben, *III. 5.*

Того́кало, von einem, der oft das
Wort „то́го“ spricht; *verb. n.* то́го-
кати, das „то́го“ oft sprechen, *III. 5.*

Того́літний, (-лі́тн-), von vo-
rigem Jahre. [Jahre.

Того́літо́к, -тка, *m.* von vorigem
Того́річний, (-ро́чний), *a. s.* Се-
го́річний.

Того́ча́сний, *a.* damalig, *K.*

Тоді́, *adv. s.* Тогда́й, dann; nachher.

Тоді́р, -ора, *m.* Theodor.

Тоді́ре́нєв, -ова, -ове, *a.* dem
Тоді́ре́нко geh. *III. 5.* [des Тоді́р, *III. 5.*

Тоді́ре́нко, *m.* Sohn, Nachkomme
Тоді́ре́нчиха, *f.* Gattin des То-
ді́ре́нко; *dav. adj.* [ха geh. *III. 5.*

Тоді́ре́нчишин, der Тоді́ре́нчи-
Тоді́рці́в, -ева, -еве, *a.* dem То-
ді́рцьо geh.

Тоді́рцьо́, *m. dim. s.* Тоді́р.

Тоді́рчу́к, *m.* Enkel des Тоді́р,
adj. Тоді́рчу́ків, -ова, -ове, *III. 5.*

Тоді́рчу́чка, Тоді́рчу́чиха,
f. Frau des Тоді́рчу́к; *adj.* Тоді́рчу́ч-
чин, Тоді́рчу́чийшин, *III. 5.* [etc.

Тоді́шний, (-ні́й), *a. s.* Тогда́шний
Тоді́шність, -ости, *f.* die dama-
lige Zeit, *T.*

Тодо́р, *m.* Theodor.

Тодо́ра, *f.* Theodora.

Тодо́ре́ць, -ді́рця́, *m. dim. s.* Тодо́р.

Тодо́риха, *f.* Frau des Тодо́р.

Тодо́ришин, *a.* der Тодо́риха geh.

Тодо́рїв, -ова, -ове, *a.* dem То-
до́р geh.

Тодо́рївна, *f.* Tochter des Тодо́р.

Тодорка, *f. s.* Тодора, III. *Ш.*
 Тодоркѣв, -ова, -ове, *a. dem* Тодорко
 geh. III. *Ш.*
 Тодорко, *m. dim. s.* Тодор, III. *Ш.*
 Тодорця, *f. dim. s.* Тодорка, III. *Ш.*
 Тодос, *m.* Theodosius, III. *Ш.*
 Тодосѣнко, *m.* Sohn des Тодосе;
adj. Тодосѣнкѣв, III. *Ш.*
 Тодосѣнчиха, *f.* Frau des Тодосен-
 ко; *adj.* Тодосѣнчишин, ihr geh. III. *Ш.*
 Тодосѣха, *f.* Frau des Тодосе; *adj.*
 Тодосѣшин, ihr geh. III. [geh. III. *Ш.*
 Тодосѣв, -ева, -ева, *a. dem* Тодосе
 Тодосѣн, *a.* der Тодосе geh.
 Тодосѣска, *f.* Theodosia.
 Тодосѣчин, *a.* der Тодосѣска geh.
 Тодосѣчук, *m.* Enkel des Тодосе, III. *Ш.*
 Тодосѣн, *f. dim. s.* Тодосѣска.
 Тодосе, *pron. n. s.* Той, das, dieses.
 Тодосе, *adv.* da, nun, ja, so.
 Тодосе бак! noch was! III. *Ш.*
 Тодосе се, da siehst du; тодосе се мо да
 sehen wir; тодосе се те, da sehet ihr, III. *Ш.*
 Тодосе самість, -ости, *f.* Identität,
f. Gan. [ja wohl.
 Тодосе то! *int.* da, da sieh, nun eben,
 Тодосе нічний, *a. Ф.* in der vergan-
 genen Nacht.
 I. Той, тая, (1а). тос, (то, тос, те).
pron. dieser, diese, dieses; 2) *als oppos.*
zu sey: той сьвіт, das Jenseits, das
 zukünftige Leben (= тамтій сьвіт);
 на той год P. I. 34. auf's Jahr, nach
 einem Jahre; той бѣк jene Seite, —
 рѣкѣ das jenseitige Ufer; 3) Той =
 Чорт; 4) § = das männl. Glied, III. *Ш.*
 II. Той, *conj.* = то и, nun so, so
 nun, so ja, nun denn.
 Той же, тая же, тос же, (тос же, тос
 же, тос же), *pron.* derselbe, dieselbe,
 dasselbe, III. [ser, (-e, -es), III. *Ш.*
 Той сь, тая сь, тос сь, *pron.* der, die,
 Той - то, тая - то, (та - то), тос - то, (тос -
 то), *pron.* eben dieser, eben derjenige, III. *Ш.*
 I. Ток, *m.* Verlauf, *m.* II.
 II. Ток, *m. s.* Тѣк, III. *Ш.*
 Токѣй, -ѣя, *m.* Stadt in Ungarn; 2)
 e. Weingattung.
 Токѣйскій, *a.* aus Токѣй 1) ge-
 бѣртѣ; dort bereitet, -е вино, III. *Ш.*
 (Гол. II. 221).
 Токѣн, *m. s.* Мамалѣга, B. [wälzen.
 Токѣнитѣ ся, sich hervor-, heraus-

Токѣр, (-рѣ), *m.* Drechsler, *m;* 2)
 Auerhahn. *m.* (Tetrao urogallus), III. *Ш.*
 Токѣрѣха, *f.* Frau eines Drechslers,
 III. [geh. III. *Ш.*
 Токѣрѣв, -ова, -ове, *a. dem* Drechsler
 Токѣрѣвѣя, *f.* Drechselbank, *f.*
 Токѣрѣскій, (-ській), *a.* zum
 Drechseln geh., Drechsler-
 Токѣрѣство, *n.* Drechslerhandwerk,
 Drechseln, *n.*
 Токѣрувѣти, *v. a.* Drechslerhand-
 werk treiben, Drechsler sein, III. *Ш.*
 Токѣлѣк, *m.* Allium rotundum, III. *Ш.*
 Токѣма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не пѣ-
 дадо до тѣкми еs stimmte mit dem
 Vertrage nicht überein, B.; 2) Brauch, *m.*
 Токѣма, *adv. Ф.* Пов. 19. 23. desto
 mehr, noch mehr, vor Allem; — не
 desto weniger, schon gar nicht mehr,
 vollends nicht.
 Токѣмѣченє, *n.* das Einpressen, Hin-
 einpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n;*
 2) Erklären, *n.* III. *Ш.*
 Токѣмѣчитѣ, *v. a.* einpressen, hin-
 einpressen, eindrücken; einmeisseln,
 einschlagen, hineintreiben, einrammen;
 2) erklären, III. [lamentarier, *m. V.*
 Токѣмѣтель, *m.* Unterhändler, Пар-
 Токѣмѣти, *v. a. s.* Годѣти; 2) an-
 weisen, bestimmen, sortieren, gruppie-
 ren, vertheilen, III. *Ш.*; — ся überein-
 kommen, B.
 Токѣкнути, *v. a. s.* Тѣкнути. Зар.
 Токѣвѣй, *a.* Aufseher auf der Dresch-
 tenne, *m.* [Auerhahns).
 Токѣвиско, *n.* Balzort, *m.* (des
 Токѣкот, *m.* -сѣрѣця, Herz-Pulsschlag,
m. Herzschoen, *n.*
 Токѣкѣти, токоѣти, *v. a.* (gleich-
 mässig) schlagen (vom Herzen).
 Токѣтѣницѣя, *f.* плуѣнѣя — Lun-
 genpulsader, Lungenarterie, *f;* тѣлѣсна
 — Кѣрперпulsader, grosse Schlagader,
 Aorta, *f.* [(Гол. II. 568).
 Толь, *adv.* so viel, so sehr, III. *Ш.*
 Тольѣн, *m.* тольѣнѣ, *f.* Bertorea in-
 sana, III. *Ш.*
 Тольѣти, *v. a. Ф.* dämpfen, stillen.
 Тольѣчка, *f. dim. s.* Толокѣ.
 Тольѣчѣина, (д.-чѣнка), *f. dim. s. d. v.*
 Тольк, *m.* Sinn, Verstand, *m;* 2) Or-
 дnung, *f.*
 Толкѣванє, *n.* Erklären, *n.* Er-

klärung, *f.*; Uebersetzung, *f.* Uebersetzen, *n.*

Толковiтiй, *a.* verständig, *Др.*

Толковнiк, *m.* Ausleger, Erklärer, Deuter, *m.* [zeugend, *Кч.* 184.

Толком, *adv.* verständig, klar, über-

Толкувати, (-ков-), *v. a.* auseinanderlegen, auslegen, auseinandersetzen, erklären; 2) sich besprechen, verhandeln, *H.* 255; 3) übersetzen.

Толкущи́й, *a.* einsehend; altklug, *Пар.*

Толмáч, *m.* Dolmetscher, Uebersetzer, *m.* *C.* II. 55.

Толнiгá, *m.* feister Mensch, *M.* II. 285.

Толó, *n.* *Ч.* III. 95. e. Art Frühlingsspiel.

Тóлоб, *m. s.* Кадовó; 2) *s.* Тóлуб, *B.*

Толóвiрство, *n.* heisst das Geschäft u. die Industrie derjenigen Unternehmer, welche die von den Fischern eingekauften Fische einsalzen lassen, *III.*

Толовiрщик, *m.* ein solcher Unternehmer, *s. d. v.* *III.*; *davon.* толовiрщикiв, *a.*

Тóлок, *m.* grosser Stóssel zum Ebenen der Tenne; Kolben, *m.*; 2) *Зг.* *Пр.* I. 53. *s.* Глотá; 3) *III.* *s.* Толк.

Толокá, *f.* das Brachfeld als gemeinsamer Weideplatz; Trift, *f.*; 2) gesellschaftliche Feldarbeit ohne Geldentschädigung für Gastgelage u. Musik; 3) Kampfplatz, *m.* *III.* (*Гол.* II. 30).

Толокнó, *n.* *Wgr.* 30. getrocknetes Brod klein gerieben zu Mehl welches mit Wasser und Oel od. Milch eingemacht genossen wird; *III.*

Толокувати, *v. n.* als Brachfeld liegen; 2) in der Толокá 2) arbeiten.

Толоктiй, *v. a. s.* Товчiй, *III.*

Толочанiн, *m.* Theilnehmer an einer Толокá 2); -чанка, *f.*

Толочáньский, *a.* dem Толочанiн & eigenthümlich, von den Толочáне gemacht, *III.*

Толóчити, *v. a.* treten, niedertreten, zertreten; *subst.* толóченá, *n.*

Толóчнiй, *a.* *M.* I. 98. zur Толокá geh.

Толочнiк, *m.* ein grosser Stempel, Pumpenstempel, *m.*

Толóшний, *a.* zur Толокá geh., gegen die T. gerichtet; 2) als Brache, *Pa.* I.

Толпá, *f. s.* Тóвна. [dringend, *У.*

Толпáвий, *a.* in dichten Haufen

Толстогóуць, *m.* Hain-Kreuzkraut, *n.* (*Senecio macrophyllus*), *III.*

Толстóушка, *f.* Haariger Günsel, (*Ajuga genevensis*); 2) Kreuz-Enzian (*Gentiana cruciata*); 3) Sumpf-Ruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium uliginosum*); 4) Flohkraut, *n.* (*Inula Pulicaria*); 5) Wegerich, *m.* (*Plantago arenaria*), *III.*

Тóлуб, *m. s.* Тóлуб; 2) Blatt vom Kohl welches zum Gericht „тóлубецъ“ (*w. s. 2*) verwendet wurde, *III.*

Толубéць, -бцá, *m. dim. s. d. v.*

Толóбити, *v. a.* *У.* *s.* Толóчити.

Тóлчка, (тóвчка), *f.* eine Handstampe für Flachs etc.

Толщiнá, *f.* Dicke, *f.* *III.*

Томá, *m.* Thomas.

Томáкiвка, *f.* Nbfis des Днiпрó; 2) eine Insel im Duiepr unweit der Mündung des Fl. Томáкiвка, wo öfters die Saporoger-Siç sich befand, *III.*

Томáс, *m.* Thomas.

Томáсéнко, *m.* Sohn, Nachkomme des Томáс; *adj.* Томáсéкiв, ihm geh. *III.*

Томáсéнчихá, *f.* Frau des Томáсéнко; *adj.* [чихá geh. *III.*

Томáсéнчiшин, *a.* der Томáсéн-

Тóмáсiв, *a.* dem Томáс geh.

Тóмáш, *m.* Thomas.

Томáшiхá, *f.* Frau des Тóмáш.

Томáшiшин, *a.* der Томáшiхá geh.

Тóмáшiв, -ва, -ове, *a.* dem Тóмáш geh. [drücker, *m.*

Томiтель, *m.* Quälér, Peiniger, Ветомiтельство, *n.* Bedrückung, *f.* Zwang, *m.* *У.*

Томiти, (-млю, -мiш), *v. a.* quälen, plagen; abmatten, ermüden; — ся sich quälen, *s.* abmatten.

Тóмкiв, -ова, -ове, *a.* dem Тóмко geh.

Тóмко, *m.* Thomas; 2) Timotheus, *III.*

Томлющи́й, *a.* *B.* ermügend.

Томнáтик, *m.* Gipfel der Karpathengebirge in d. Bukowina, *III.* (*Гол.* I. 564). [adv. томнéнько, *III.*

Томнéнький, *a.* *dim. s.* Тóмний;

Тóмний, *a.* ermüdet, abgemattet, müde, schwach, *Пар.*; *adv.* тóмно.

Тьóмний, *a. s.* Тёмний, *III.*

Тóмнiсть, -ости, *f.* der Zustand der Ermüdung, *III.*

Томнiщи́й, *a.* *comp. s.* Тóмний;

томнiще, *adv. s.* Тóмно, *III.*

Тому, *pron. dat. m. n. s.* Той; 2) тому als *conj.* daher, deswegen, deshalb.

Томува́ти, *v. a.* Н. 51?

Тому́ньо, *m. dim. s.* Тома́.

Томча́ха, *f.* Frau des То́мко.

Томча́шин, *a. der* Томча́ха geh. III. 5.

Тон, *m.* Ton, *m.*; 2) Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vorzug, Vorrang, *m.* III. 5.

Тоне́нький, тоне́енький. *a. dim.* sehr dünn, *s. fein, adv.* тоне́ньо, -е́сьньо.

Тонзу́ра, *f.* Tonsur, *f.*

Тонина́, *f. Ос.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.*

Тони́ти, (-ню́, -ниш), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden.

Тони́сьний, (-нісі́чкий), *a.* тони́сьньо, (-нісі́чко), *adv.* sehr, vollkommen dünn.

Тони́чий, *a. s.* Тоне́нький; то́ни́чко, *adv. s.* тоне́ньо, III. 5. (Гол. II. 219). [*comp. s.* Тонка́й, III. 5.

Тони́щий, *a. comp.*; то́ни́ще, *adv.*

Тонка́й, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), III. 5.

То́нкість, -ости, *f.* Düntheit, Feinheit, *f.*

То́нко, *adv.* dünn, fein; * то́нко пряде́ = er wird bald sterben, III. 5.

То́ньо, *m.* Antonius; *adj.* То́ньків, -ова -ове, dem То́ньо geh.

Тонкобо́кий, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *K.* [Grammatik], III. 5.

Тонко́ване, *n.* Erweichung, *f.* (in d. Tonкове́рхий, *a.* mit dünnem Wipfel (то́бля).

Тонко́йтний, *a.* feinfädig, *Пар.*

Тонко́ніг, -во́га, *m.* mit dünnen, schwachen Füßen; 2) Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*); 3) *Koeleria cristata* Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (*Poa trivialis*), III. 5.

Тонко́нжжа, *f.* Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*), III. 5. [n. n. III. 5.

Тонко́рогий, *a.* mit dünnen Hör-

Тонкосла́зка, *s. e.* weinerlicher Mensch, *Кух.* II. 47.

Тонкоше́рстий, *a.* feinwollig.

Тонкошкúрий, *a.* mit dünner Haut, III. 5.

Тонкува́ти, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), III. 5.

Тонба́кий, *a. s.* Тоне́нький, III. 5. (Гол. II. 6).

Тонфу́сенський, -ну́ський, *a. s.* Тоне́сьський. [ertrinken, III. 5.

То́нути, *v. n.* untergehen, sinken;

Тонучи́й, *a.* der Untersinkende.

То́нчий, *a. comp.* то́нче, *adv. s.*

То́нший &.

Тонча́ти, *v. a.* Н. 275. dünner machen.

Тонша́ти, (тоньш-), *v. n.* dünner werden, III. 5. [III. 5.

Тонше́нький, *a. dim. s.* То́нший,

То́нший, *a. comp. s.* Тонка́й, dünner, feiner; *adv.* то́нше — —.

То́ня, *f. s.* Полба́ка; 2) *He.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze

ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *C. II.* 25;

der Zug, soviel Fische als mit einem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, III. 5.

То́п! *int.* des Stampfens mit den Füßen, III. 5. [& III. 5.

То́п! *int.* des Klatschens, Schalles

I. То́па, *f.* Н. 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (то́пить).

II. То́па, *f. s.* Стопа́, нога́, III. 5. (Ч. III. 268).

То́па, *s.* einer (-ne), der (die) mit Geräusch tritt, geht, III. 5.; 2) von e.

liederlichen, unsauberen, unfläthigen Menschen.

То́паня, (-не), *n. s.* Тупана́, III. 5.

То́пас, *m.* Топас, *m.*

I. То́пати, *v. n. s.* Тупати, III. 5.

II. То́пати, *v. n. s.* Топати́ся, III. 5. (Ч. V. 162).

То́пати, *v. n. s.* Шкандиба́ти; beim Gehen ein Geräusch verursachen;

2) *P. II.* 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlingen. [Wasserschlund, *m.*

То́пель, -ли, *f.* Abgrund im Wasser,

То́пельник, *m.* Cybister, *B.*

То́пець, -пця́, *m.* *Kst. Пар.* Nix, *m.* Nixe, *f.*

То́плице, *n.* bodenlose Tiefe, *B.*

То́пло, *n.* Pfǘze, Lache, *f.* III. 5.

То́пирити, (-пу, -пиш), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —.

I. То́пирити, (-плю, -пиш), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen.

II. То́пирити, (-плю, -пиш), *v. a.*

III. То́пирити, (-плю, -пиш), *v. a.* heizen, Feuer anmachen.

То́пичок, *m.* III. 5. (Ч. IV. 373)?

Топілка, *f.* Sandkraut, *n.* (*Arenaria serpyllifolia*), *B.*

Топінка, *f.* *Ос.* (61) VI. 29. Feuerlegen, *n.* Feuerung, *f.*

Топір, *gen.* -бра, *m.* Beil, *n.*

Топірити, *v. a.* s. Топірити.

Топірник, *m.* Axtkämpfer, *m.* *Фр.*

Топірня, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitz zur Aufnahme der Axt, *n.* *Ч.* VII. 399.

Топіро, *adv.* s. Допіро. Допірова, *III*.

Топірчик, *m.* *dim.* s. Топір, Топорѣц.

Топіт, -оту, *m.* Stampfen, *n.* (u. Gerolter davon). [*s.* Гурман.

Топка, *f.* *Под.* Heizung *f.*; 2) — соли.

Топкати, *v. a.* s. Топтати, *III*.

Тьопкати ся, *hin u. her* gehen, *III*. (Ч. II. 664).

Топкій, *a.* schmelzbar.

Тьопко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfähiger Mensch, *III*.

Топлене, (-ня), *n.* Schmelzen, *n.*

Топленія, (*dim.* -нія), *f.* Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmolzene; *III*.

Топливо, *n.* Heizmaterial, Brenn-

Топля, *f.* s. d. v. [*holz, n.*

Топник, *m.* -білий, Weisse Wucherblume, (*Chrysanthemum Leucanthemum*), *III*. [*giebig.*

Топністий, *a.* beim Schmelzen er-

Топниця, *dim.* топничка *f.* Schmelzhütte, *f.* *III*.

Топніти, *v. n.* aufthauen, *Пар.*

Топнути, *v. n.* s. Товути.

Тьопнути, *v. a. u. n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, *III*.

Тополь, *m.* s. Тополя, *III*. (Ч. II. 51).

Тополѣвць, -вця, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (*Smerinthus Populi*), *B.*

Тополенька, *f.* *dim.* s. Тополя, *III*.

Тополѣвий, (-лѣв-), *a.* aus Pappel, Pappel. [*поля.*

Тополія, (*d.* -лія), *f.* s. То-

Тополінонька, -очка, *f.* *dim.* s. Тополіячка.

Тополька, *f.* *dim.* s. Тополя.

Тополя, *f.* Pappel, *f.* (*Populus*).

Тополяк, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (*Saperda Carcharias*), *B.*

Топор, *m.* s. Топір, *III*.

Топорѣц, (-ць), -рця, *m.* Handbeil, *n.*

Топорик, *m.* s. d. v.

Топоріско, топоріще, *n.* Axtstiel, *m.* *B.*; 2) *aug.* s. Топір, *III*.

Топоричок, -чка, *m.* *dim.* s. Топорик, *III*. [*Coronilla, III*.

Топорник, *m.* (Pflze) *Securigera*

Топорщити, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten, 2) nachlässig nähen, *III*.

Топотати, топотіти, (-почу, -пчеш), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall.

Топотніа, *f.* s. Топір, *III*.

Топочка, *f.* *dim.* s. Топка 2), *III*.

Топтанє, *n.* Zertreten, Niedertreten, *n.*

Топтанія, *f.* das Hin- u. Herlaufen, *III*.

Топтати, (т́пчу, т́пчеш), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3) *v. a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) dh Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (*v.* Hahn &) *B.*; *III*.

Топтуватий, *a.* *H.* 104. s. Наб́гтій.

Топу́-топу́! *int.* des Stampfens, *III*.

Топцьованє, *n.* Zertreten, Verthun, *n.* *III*.

Топцювати, *v. n. u. a.* oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, *III*.

Топчак, *m.* *Под.* Pferdemühle, *f.* [*III*.

Топчаківий, *a.* zum Топчак geh.

Топчан, *m.* s. Тапчан, *III*.

Топчачок, -чка, *m.* *dim.* s. Топчак.

Топчїти ся, sich unnütze Sorgen machen, sich zu sehr bekümmern, *III*.

Топчїло, *n.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben zerdrückt werden, *III*.

Тор, *m.* Spur, Bahn, *f.*; 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f.* *Шог*; 3) ein unbestimmtes Mass, *III*.

Торá, *f.* *pl.* т́ори, Fassdauben, *pl.*

Торánити, *v. a.* *Ф.* брехні — s. Торбчити.

Торба, *f.* Sack, Ranzen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; * шкіряна

т́ора = жолу́док, Magen, *m.* *III*.

Торбáн, *m.* e. Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), *III*.

Торбáнїста, торбáнїстий, *m.* ein

Торбáн-Spieler, *III*.

Торбáнїстїв, -ова, -ове, *a.* dem

Торбáнїста geh. *III*.

Торбáр, -рá, *m.* Bettler, *m.* *Мх.*

Торбáч, *m.* Beutelthier, *n.* *Пол.*

Торбѣй, *gen.* -бѣй, *m.* Lumpenpack,

n. Bettler, *m.* Фр.
 Торбешка, *f. dim.* s. Тóрба, III. *Ш.*
 Торбйна, *dim.* торбйна, торбйна-
 нонька, торбйначка, *f.* s. Тóрба.
 Торбянкóвий, *a.* zur Торбйна geh.
 Тóрбйско, тóрбйще, *n. aug.* s. Тóрба.
 Тóрбонька, *f. dim.* s. Тóрба.
 Торбонóша, *s.* der (die) Säcke trägt, Bettler, *m.* Bettlerin, *f.* III. *Ш.*
 Торботрáс, (торботрасйско, *aug.*), *m.* s. Тóрбей, III. *Ш.*
 Торботрáсiv, -ова, -ове, *a.* dem Торботрáс geh. III. *Ш.*
 Тóрбочка, *f. dim.* s. Тóрба.
 Тóрбувáти, *v. a.* s. Турбувáти, III. *Л.*
 Тóрбушка, *f. dim.* s. Тóрба, III. *Ш.*
 Торг, *m.* Markt, Marktplatz, *m.*; 2) Handeln, Feilschen, *n.*; 3) * Wirrwarr, Lärm, *m.*
 Торг! *int.* vom Reissen, Zupfen.
 Торгáн, *m.* s. Таргáн.
 Тóргáнe, *n.* das Reissen, Zerren, *n.*
 Тóргáти, *v. a.* reissen, zerren; raufen.
 Тóргáш, *m.* Kaufmann, Trödler, Mä-
 kler, *m.* *He.* [гáш geh. III. *Ш.*
 Тóргáшiv, -óва, -óве, *a.* dem Тóргáшiv, *a.* ausgezackt.
 Тóргáнути, *v. a.* s. Тóргáти.
 Тóргóванe, *n.* Handeln, *n.*
 Тóргóвáти, *v. a.* s. Тóргóвáти.
 Тóргóвe, *n.* Marktgeld, *n.*
 Тóргóвельний, *a.* Markt, Handels-; — збír, *У.* s. Ярмарок.
 Тóргóвельник, *m.* Handelsmann, Kaufmann, *m.* *Vax.* [II. 137.
 Тóргóвйзна, *f.* Marktwaare, *f.* *Ми.*
 Тóргóвйй, *a.* vom Handel, Handels-, Markt-
 Тóргóвиця, *f.* Marktplatz, *m.*; — грошевá, *f.* Börse, *f.*; 2) Handel, *m.* Handeln, *n.* Markt, *m.*
 Тóргóвка, *d.* торбóвочка, *f.* Trö-
 dlerin, Verkäuferin, *f.* III. *Ш.*
 Тóргóвлá, *f.* Handel, *m.*
 Тóргóвнйк, *m.* Handelsmann, Händ-
 dler, Trödler, *m.* [männin, *f.* Ч. V. 529.
 Тóргóвнйця, *f.* Verkäuferin, Kauf-
 Тóргóвнйчий, *a.* Handels-. [III. *Ш.*
 Тóргóвчин, *a.* der Тóргóвка geh.
 Тóргóгíти, *v. a.* an der Thüre rütteln, pochen.
 Тóргóвáти, *v. a.* handeln, Han-

del treiben; — ся handeln, feilschen.
 Торгóун, *m.* Ptarmica cartilaginea, III. *Ш.*
 Тóрeлецъ, *m.* Ч. IV. 146. s. Тарeлецъ.
 Тóржeстпéнный, *a.* feierlich, prächt-
 тиг. [f.; Triumph, *m.*
 Тóржeствó, *n.* Feierlichkeit, Feier,
 Тóржeствóющий, *a.* triumphir-
 rend, *Тор.* [ся — —.
 Тóржити, *v. a.* s. Тóргóвáти; —
 Тóржище, *n.* Marktplatz, *m.* III.
 II. 178. [delsmann, *m.*
 Тóржник, *m.* U. Kaufmann, Хан-
 Тóржóк, -жкá, торжóчок, -чка,
 (торжéчок), *m. dim.* s. Тóрг.
 Тóрити, *v. a.* den Weg ebnen, III. *Ш.*
 Тóрйця, *f.* Acker-Spark, *m.* (Sper-
 gula arvensis), III. [vorigen Jahres.
 Тóрйк, *adv.* im vorigen Jahre, des
 Тóрйчний, (-шнйй), *a.* vorjährig,
 vom vorigen Jahre; торйчного рóку
 des vorigen Jahres.
 Торк! *int.* des Stossens.
 Тóрка, *f.* Rüben-Reibmaschine, *f.*
 Тóркало, *n.* Stange, an welche der
 Weinbeerstrauch angebunden wird, III. *Ш.*
 Тóркáнe, *n.* Stossen; Anrühren,
 Berühren, Bewegen, *n.* III. *Ш.*
 Тóркáти, тóркнути, *v. a.* stossen;
 anrühren, berühren; bewegen; — кóнй
 s. Пóгáнйти, *Ки.*; trinken, zutrinken,
 in's Glas stossen; — ся anrühren, be-
 рühren, täpfen; sich beziehen, anlangen.
 Тóркнeнe, *n.* s. Тóркáнe.
 Тóркóтáти, *v. a.* stossen, klopfen,
 ein Getöse machen; knarren; 2) plap-
 pern, schwatzen; *subst.* торкóтанe, *n.*
 Тóркóтлйвий, (-кйтлйшйй), *a.*
 geschwätzig.
 Тóрмeгáти, *v. a.* s. Тóрмóсити.
 Тóрмóсити, *v. a.* hin u. her ziehen,
 zerren; schütteln, rütteln.
 Тóрмóшити, *v. a.* s. d. v. III. *Ш.*
 Тóрник, *m.* Werkstück des Bött-
 chers (zum Einlassen des Bodens).
 Тóрнóсити, *v. a.* s. Тóрмóсити, *Зар.*
 Тóрнйк, *m.* s. Тóрник.
 Тóрóбáнт, *m.* e. Art Musikinstru-
 ment, III. *Ш.* (Гол. III. 498).
 Тóрóкa, (*dim.* торóчка), *f.* Faser, *f.*
 Тóрóкáстйй, *a.* zerfasert; fächerartig.
 Тóрóки, *pl. gen.* -кiv, Riemen, *pl.*
 hinten am Sattel; 2) Riemen bei den
 Пóстóлй, III. *Ш.*; 3) Fransen, Zipfeln, *pl.*

Торонь, *f.* Blütenschweif, *m.* (anthurus), *B.*

Торонка синя, *f.* Sperrkraut, Leiterblatt, *n.* (Polemonium caeruleum).

Торонкый, *a.* dicht, reichlich, zahllos, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*

Торонко, *adv.* *B.* zahlreich, viel, dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.

Торонный, *a.* *Ф.* *Пр.* III. 189. unzählig, reichlich.

Торонци, *adv.* dicht, торонци обмотано dicht umstrickt, *B.*

Торона, *c.* e. Ungeschickter, Unbeholfener, *Шй.*

Торопало, *c.* s. d. v.; 2) Plauderer, *B.*

Торопата, *c.* Schwätzer, *m.* (-in, *f.*); 2) s. Тараната, *Шй.* (H. 140).

Торопати, *v. a.* plaudern, plauschen, *B.*

Торопатливый, *a.* geschwätzig, schwatzhaft.

Торопити, *v. a.* jmdn antreiben, anhalten (zu etw.) *Шй.*; 2) s. Полбахати, Лякати; 3) jmdn beunruhigen, quälen, plagen, *Фр*; — ся eilen, eilfertig sein, *Шй.* [en, *n.* *Нар.*

Торопит, -оту, *m.* Graus, *m.* Grau-

Торопити, *v. n.* murren, viel plauschen, *Зар.*; 2) verzagen, *Шй.*; (Ч. II. 46).

Тороплений, *a.* erschrocken, in Schrecken gesetzt, *Шй.* (Ko. 22).

Торорб! *int.* zum Ausdr. des Aufkochens, Aufwallens von etw. Dichtem, *Шй.* (H. 132). [Nachtigall, *Шй.*

Тьорорбх, *int.* des Schlagens e. Торос, *m.* s. Тарас, *Шй.* [*Шй.*

Торосувати, *v. a.* s. Тарасувати, Торотбчити, *v. n.* rasseln, klappern. [Rasseln.

Торох, *m.* das anhaltende Rollen, Торох-торох! *int.* vom Rasseln, Klingen; vom Getraße u. Gedröhn.

Торохкати, *v. n.* klappern, klopfen, anschlagen.

Торохкотати, торохкотити, *v. n.* Тарохкотати, *Шй.* [*Шй.*

Торохкотийка, *f.* Schwätzerin, *f.* Торохнеча, *f.* das Hin- u. Herreden, Schererei, *f.*

Торохнути, *v. a.* einschlagen, einbrausen, s. Тарохнути. [(Фр.)

Торохтайло, *c.* Plaudermaul, *n.* Торохтій, *m.* Schreihals, *m.*; 2) dumpfes Getöse, торохтія вести = ein

leeres Fass führen, *Шй.* [dertasché, *f.*

Торохтійка, *f.* Plauscherin, Plaudererin; *Фр.*; 3) erdröhnen; * fahren, *Шй.*

Торочене, (ня), *n.* das Ausfädeln, Auszupfen; 2) * Plaudern, Plauschen. *n.* *Шй.*

Торочини, *pl.* Ч. IV. 95. das Annähen der Fransen an die hochzeitlichen Handtücher.

Торочіти, *v. a.* ausfädeln, auszupfen; — ручникі Fransen an den Enden machen, hinzunähen; — ся sich ausfasern, s. fäsern, s. faseln; * faseln, plauschen; — ся над чимось necken, reizen womit.

Торочкастий, *a.* gefranzt.

Торочкы, *pl. dim.* s. Тороки, kleine Fransen; 2) Charpie, *f.*

Торсати, торснути, *v. a.* stossen; rütteln, in Bewegung setzen, *He.*

Торт, *m.* Torte, *f.*

Тортовий, *a.* zur Torte geh. *Шй.*

Тортури, *pl.* Tortur, Folter, *f.*

Торувати, *v. a.* bahnen, e. Weg machen, *Шй.*

Торф, *m.* Torf, *m.*

Торфистий, *a.* torfig, Torf-. [gnum).

Торфник, *m.* Torfmoos, *n.* (Spha-

Торфовий, *a.* Torf.

Торхвяний, *a.* s. d. v.

Торчати, торчити, *v. n.* hervorragen, hervorstehen.

Торчма, *adv.* gerade stehend, aufrecht stehend, *Шй.*

Торчок, -чка, *m.* Steinmorchel, *f.* (Helvella esculenta), *Шй.*

Тосі! тосіньки, тосічки, тосоньки! *int.* vom Händeklatschen (in d. Kinderspr.).

Тоск, *m.* (*Нар.*) тоска, *f.* Angst, Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*

Тоська, *f. dim.* s. Тося, *Шй.*

Тосклявий, *a.* s. Тужлявий, *Мог. Мж.*

Тосклявість, -ости, *f.* Aengstlichkeit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*

Тоскний, *a.* ängstlich, bange, beklemmt; *adv.* тоскно, bange, ängstlich, *Шй.*

Тоскнути, *v. n.* s. Тужити, *V.*

Тосковане, (-вье), *n.* s. Туга, *Ит.*

Тоскувати, *v. n.* s. Тужити.

Тосніти, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Тобсчин, *a.* der Тобска geh. *Шв.*
Тобся, *f.* Antonine, od. Theodosia, *Шв.*
Тобсяти, *v. n.* in die Hände klatschen (in d. Kinderspr.).

Тот, тотá, тотó, *pron. s.* Той.

Тотéж = якби нарочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, *Шв.* (*He.*).

Тотóжний, *a.* identisch, *Ил.*

Тотóжність, -ости, *f.* Identität, *f.* *Ил.*

Тотóй, тотáя, тотóв, *pron. Гол.* III. 470. dieser da; 2) derselbe. [des Hahnes

Тотóк-тотóк! *int.* vom Gackern

Тотóт, *pron. s.* Тотóй, *Гол.* II. 335.

Тотчáс, *adv.* sogleich, den Augenblick, *Шв.* (*Гол.* III. 407).

Тьох! *int.* vom Pochen des Herzens; 2) тьох, тьорорóх! vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), *Шв.*

Тьóхати, тьóхкати, *v. n.* rochen, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, *Шв.* davon *subst.* тьóхане, тьóхане, *n.* das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, *n.* (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, *Шв.*

Точ, *m.* Kernkäfer, *m.* (Platypus), *B.*

Точ-точ, точ в точ, *adv.* *Ausdr.* ganz genau so, eben so, gerade so, *Шв.* (*Ч.* II. 73).

Тóченька, *f. dim. s.* Тóчка, *Шв.*

Тóчений, *a.* gedreht, gedrechselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, *Шв.*

Тóчечка, *f. dim. s.* Тóчка.

Тóчечкóваний, *a.* punktiert; похвáнець — Vaginulus punctulatus, *B.*

Тóчýлиско, *n. aug. s.* Тóчýло *Шв.*

Тóчýльний, *a.* Wetz-, Schleif-, *Пол.*

Тóчýло, *n.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*

Тóчýльце, *n. dim. s. d. v.*

Тóчýльщик, *m.* Schleifer, *m. Под.*

Тóчýльщиків, -ова, -ове, *a.* dem Тóчýльщик geh. *Шв.*

Тóчýльщицький, *a. s. d. v. Шв.*

Тóчýтель, *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychns).

Тóчýти, *v. a.* drechseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кров Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälzen, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fließen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge s. ziehen, sich fortsetzen, fortdauern, *Шв.*

Тóчка, *f.* Punkt, *m.*; — тáяня лéду, — замéразя водý, Eis-, Gefrierpunkt, *m.*; — кипéня Siedepunkt, *m. Пол.*; 2) — живá kleinstes Punktthierchen, (Monas Termo). [*n. Шв.*

Тóчкóванє, (-ня), *n.* Punktieren, Тóчкóвийтий, *a.* der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, *Шв.*

Тóчкóвиця, *f.* Punktkoralle, *f.* (Millerora), *B.*

Тóчкóвáти, *v. a.* punktieren, *Шв.*

Тóчлýвий, *a.* nagend, fressend, -рак *II. Мл.*

Тóчний, *a.* wahr, gewiss, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) áhnlich, gleich, *Шв.*

Тóчнýсýнький, *a. superl. s.* Тóчный; *adv.* тóчнýсýнько.

Тóчність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, *f.*

Тóчно, *adv.* wahr, gewiss, sicher; genau, eben.

Тóчóк, -чкá, *m. dim. s.* Тóк Tenne; 2) s.

Тóчóк, *Шв.*; 3) s. Кóшка, *R.*; 4) kleiner Bach, *Шв.* (*Гол.* IV. 268); 5)

— (Подóльский) *M. I.* 23. Ringplatz, *m.*

I. Тóшно, *dim.* тошнéвко, *adv.* übel, schlimm, менé — mir ist übel, schlimm, *Me.* 249; 2) траurig, kummervoll.

II. Тóшно, *adv. s.* Тóчно.

Тóшнýти, *v. a. impers.* менé тошнýт, mir wird übel, *Шв.*

Тóщний, *a. B. fad.* [anderes, *Шв.*

Тóщо, = u. so weiter, u. so fort, u.

Тóщó щé не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, das nicht... *P. II.* 80.

Тóя, тóядь, *f. B.* Eisenhut, Sturmhut, *m.* (Aconitum Stoerkeanum).

Тóпру! *int.* Haltruf für Pferde.

Тóпру́кати, *v. a.* Тóпру! den Pferden zuzurufen.

Тра, = трéба. [im Trab, *B.*

Траб, *m.* Trab, *m.*; *adv.* трáбом,

Травá, *f.* Gras, *n.*; вóдкава? *B.*;

— писана Schilffartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea); — трéба Thalictrum minus, *Шв.*

Трáвень, -вня, *m.* Mon. Mai; — малýй Mon. September, *Шв.*

Трáвéць, -вцý, *m.* gewöhnlicher Grasfalter, (Hirarchia Janina), *B.*

Трáвýна, *f. dim.* Gräschen, Gras, *n.*

Травінка, *f. dim. s. d. v.*
 Травіско, *f. aug. s.* Травá, *III. ̇.*
 Травістий, *a. grasartig*; 2) *grasreich, III. ̇.*
 Травіетка *f. Tofieldia calyculata, B.*
 Травітельний, *a. Verdauungs, Вол.*
 Травіти, (-влю́, -льш), *v. a. verdauen*; *beizen, ausheizen, wegbeizen*; 2) *zehren, vergeuden, verschwenden*; 3) *s. Трoвiти, III. ̇.*
 Травіця, травічка, травіченька, (*P. 132*), *f. dim. s.* Травá.
 Травінка, *f. Grasmücke f. (Sylvia), B.*
 Травічка, *f. s.* Травічка, *III. ̇.* (*Гол. II. 219*).
 Травка, *f. dim. s.* Травá; 2) *Laubfrosch, m. (Hyla arborea), B.*
 Травленє, *n. Verdauung*; *Beizung, f.*
 Травло́ *n. Beizkraft, f. Пар.*
 I. Травній, *a. beizend, verdaulich.*
 II. Травний, *a. grasreich, Макс.*
 Травнік, *m. Grasparden, m.*; 2) *s.*
 Травень малий *Mon. September, III. ̇.*
 Травніковий, *a. zum Travník geh. III. ̇.*
 Травністий, *a. grasreich.*
 Травніця, *f. Graseule, f. (Xylina graminis), B.* [(*Psyche graminella*), *B.*
 Травнічка, *f. Grassackspinner, m.*
 Травнічок, -чка́, *m. dim. s.*
 Травнік.
 Травнік, *dim. травнячок, m. Aufguss auf verschiedene Gräser, III. ̇.*
 Травогно́вє, *n. Гл. 30. s. Зеленогно́вє.* [Gras sich nährend, *III. ̇.*
 Травоїдний, *a. grasfressend, mit Травойка, травонька, травочка, f. dim. s. Травá, III. ̇.*
 Травомо́р. *m. Grasrost, m. (Puccinia graminis), Вол.* [s. Траві́дний.
 Травої́дний, *a. Кн. Пр. VIII. 636.*
 Траву́шка. *f. dim. s. Травá. Ч. V. 805.*
 Травяне́ць, -нця́, *m. Topf- od. Garten Nelke, f. (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleckige Nelke, (D. deltoides), III. ̇.*
 Травяній, *a. grasartig, grasgrün, Gras*; — *кoвник, m. Grashüpfer, m. od. Landhenschrecke, f. (Locusta); -á жáба Grüner, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), III. ̇.*
 Травяній, *m. Hemerocallis grami-*

nea; 2) *бичок — Gobius ophiocephalus, III. ̇.*
 Травяністий, *a. grasreich, Пол.*
 Травінка, *f. s.* Травяне́ць; 2) *Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meeräsche, (Mugil cephalus Cuv.), B.; 5) s. Травінка, B.; 6) liederliche Dirne; III. ̇.*
 Травянкува́тий, *a. Под. Gras-.*
 Травяновелéний, *a. grasgrün, B.*
 Травя́нчик, *m. Pflze Hyacinthus leucosphæus, III. ̇.*
 Травістий, *a. s. Травяністий, III. ̇.*
 Традада́м, *m. Stoff, m. Tuch, n. für weibl. Kleidung, adj. трададамо́вий, dim. трададамо́венький, zu Традада́м geh., daraus verfertigt, III. ̇.*
 Тради́ция, *f. Tradition, f.; † Übergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, III. ̇.*
 Тра́й, *m. Geschick; Gelingen, Glück, n. III. ̇.; Зап. II. 484. s. Трив, трáвок.*
 Тра́кт. *m. Hauptstrasse, Chaussée, f.*
 Тра́ктамент, (трахт-), *m. Traktament, n.*
 Тра́ктат, *m. Tractat, m.*
 Тра́ктир, *m. s. Трахти́р.*
 Тра́ктирня, *f. s. Трахте́рня.*
 Тра́ктованє, *n. Bewirtung, f. Traktament, n.*
 Тра́ктовати, (-тувати), *v. a. bewirten*; 2) * *когo jmdn behandeln, III. ̇.*
 Тра-ла-ла́! тра-ля-ля́! *int. der Lust, Freude, III. ̇.*
 Тра́м, (*dim. т́амoк*), *m. Balken, m.; Tragbalken, Querbalken, m.; 2) Last, f.*
 Тра́м! *int. Lockruf der Schafe.*
 Тра́н, *m. Thran, m.*
 Тра́ндаром! *int. als Mitsingen bei e. Liede III. ̇. (Гол. III. 472).*
 Тра́ндахил, *m. Gemeine Syringe, Lilak, spanischer Flieder, (Syringa vulgaris); adj. тра́ндахилoвий, III. ̇.*
 Тра́нза́кція, *f. lat. K. Verhandlung, f.* [Lappen, *pl. III. ̇.*
 Тра́нт, *m. gew. pl. -ти, Lumpen,*
 Тра́п, *m. тра́па, f. (Пар.), Zufall, m.; Art. Weise, f. III. ̇.*
 Тра́пéза. *f. Tisch, m.; Tafel, f. Essen, n.; 2) Speisezimmer, n. III. ̇.*
 Тра́пéзний, *a. -а сьвітлиця, Ф. Speisezimmer, n.*

Трапезува́ти, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C. II.* 150; 2) Todtenmal halten, *Kv. I.* 86.

I. Тра́пити, (-пиш, -пиш), *v. a.*; — ся, *s.* Тра́фити, — ся.

II. Тра́пити, (-плю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — ся sich quälen; 2) einander belästigen; sich verunreinigen, *s.* entzweien, *s.* zanken. [*III.*]

Трапй́ця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Трапй́чка, *f. s. d. v.* *III.* (*H.* 218).

Трапй́не, (-ня), *n.* Kummer, *m.* Betrübniß, *f.* Gram, Harm, *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl.* *III.* (*Гол. III.* 248).

Тра́пля, *f. s.* Трап, *III.*

Трапй́ти, (-фля́ти), *v. a.* treffen; — ся *impers.* трапй́сь ся es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такóй бідй́ менй́ ще не трапй́лось *P. I.* 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Трапóк, -пкў, *m. s.* Трап; на трапкў *H.* 149. wo es sich trifft.

Траптовáти, *v. a.* zertreten, nieder-treten, vernichten, *III.* [*III.* 461].

Траpарá! *int.* beim Singen (*Гол.*

Траpарá! *int. s. d. v.*

Трас, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *III.* [*Sägen? III.*]

Трас, *m.?* (= трач?); 2) Schall beim Трасй́борода, *s.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *scherzh.* vom Essenden, *III.* [*n.* Schläge, *f.*

Траск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen,

Траскало, *n.* Klapper, *f.* Фр.

Траскати, тра́снути, *v. n.* dh das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & e. Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit e. Peitsche & hauen; *subst.* тра́сканє, *n.* [*Траскати.*]

Траскй́й, *a.* = тра́скаючий, *s.*

Траскй́т, -оту, *m. s.* Траск.

Траскотáти, тра́скотй́ти, (-кóчу, -кóчеш), *v. n. s.* Тра́скати, *III.*

Трасовй́на, *dim.* тра́совй́нка, *f. s.* Тряса́вй́ця, *III.*

Трасогу́з, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an e. Stelle bleiben kann) *adj.* тра́согу́зй́в, -ова, -ове, ihm geh. *III.*

Трасогу́зка, *f. e.* unruhiges Weib; 2) тра́согу́зки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (*Motacilla*), *III.*

Трасогу́зковй́й, *a.* zu dieser Gat-

tung der Vögel geh.

Трасогу́зчин, *a.* der Трасогу́зка 1) eigenthümlich, *III.*

Тра́сти, *v. a. s.* Трести, *III.*

Тра́сьтя, *f. u. n.* Fieber, *n.*

I. Трат, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [*selbrieff, m.*]

II. Трат, *m.* Tratte, *f.* Wechsel, Wech-

Тра́та, *f. K.* Verlust, *m.* [*gen, III.*]

Трата-та́! *int.* vom Trommelshla-

Тра́тва, *f. s.* Сплав, Floss, *n.*

Тра́тити, (тра́чу, тра́тиш), *v. a.* verlieren, einbüßen, um etw. kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — ся sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *III.*

Тра́тка, *f. s.* Трат II.

Тратовáти, тратувáти, (-тўю, -тўеш), *v. a. s.* Таловáти, *B.* {treffen.

I. Траф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Траф, *m.* *III.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Траф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *III.*

I Тра́фити, *v. a. u. n.* treffen; antreffen; — ся sich treffen, *impers.* sich ereignen; *s.* Трапй́ти &

II. Трафй́ти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Трафля́ти, *v. a. s.* Трапй́ти.

Трафнй́й, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Кошёрнй́й). [*Unglücksfall, m. III.*]

Трафўнок, -нку, *m. Ф.* Zufall, *m.*;

Трафя́ти, *v. a. s.* Трафля́ти, *III.* (*Гол. II.* 602). [*Schlages, III.*]

Трах! *int.* des Krachens; 2) des I. Тра́хнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) *v.* Тра́хнути, schlagen.

II. Тра́хнути *v. n. s.* Тра́хнути, *III.*

Трахт, *m. s.* Тракт, *III.*

Тра́хта, *f. s.* Тра́хта, *III.*

Трахте́рня, *f. s.* Трахті́р, *III.*

Тра́хти, *v. n. s.* Тра́хнути, *III.*

Трахті́р, *m. P. ч.* 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*III.*]

Трахті́рнй́й, *a.* vom Speischaus,

Трахті́рник, *m.* Gastwirt, Speisewirt, *m.* *III.*

Трахті́рникй́в, -ова, -ове, *a.* dem Трахті́рник geh., des Т.

Трахті́рницький, *a.* dem Трахті́рник eigenthümlich.

Трахтірщик, *m. s.* Трахтірник, *III*.

Трахтірщиків, -ова, -ово, *a. s.* Трахтірників, *III*. [ницький, *III*].

Трахтірщицький, *a. s.* Трахтір-Трахтоване, *n. s.* Трахтоване.

Трахтовій, *a.* fahrbar, zum Трахт geh. *III*.

Трахтовітий, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *III*.

Трахтбчок, *m. dim. s.* Трахт, *III*.

Трахтувати, *a. a. s.* Трахтувати.

Трач, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* трачі, Sägehörnige *pl.* (Serricornia).

Трачене, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Трачине, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.* [geh., ihm eigenthümlich, *III*].

Трачів, ева, -еве, *a.* dem Трач

Трачий, *m.* Zimmermann, *m.* (Lamia Aedilis), *B.*

Трачка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f. B.*; 3) — чубата grosser Sägetaucher, (Mergus merganser).

Тре, *v. impers.* = трéба, *III*.

Трéа = тра, тре, трéба, *III*.

Трéб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n.* *III*. (H. 189).

Трéба, *f. s.* Треб, *C. II.* 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m.* *III*.

Трéба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.

Трéбен, -бна, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *III*. (Gol. III. 523); dürftig.

Трéбіж, *m.* Auswurf, *m.* *III*.

Трeблажéнный, *a.* -е дрéво † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.

Трeбник, *m.* Kirchenagende, *f.*

Трeбувати, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; schr bitten; *III*.; 3) prüfen, versuchen, *III*.

Трeбулька, *f.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum), *B.*; 2) Schalotte, *f.* (Allium ascalonicum), *III*.

Трeбух, *m.* трeбуха, *f. s.* Тeльбух.

Трeбухатий, *a.* bauchig, dick, *B.*

Трeвáлий, *a.* dauerhaft; beständig, continuirlich.

Трeвáлисть, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.*

Трeвáло, *adv.* dauerhaft; beständig.

Трeвáти, *v. n.* dauern; * leben, *s.* Жити, *Gol. III.* 509; 2) leiden, dulden.

Трeвкíй, *a. s.* Трeвáлий.

Трeвний, *a.* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. nährend, nahrhaft.

Трeвнисть, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *f.*

Трeвóга, *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*

Трeвожítель, *m.* Lärmbläser, *m.*

Трeвожítи, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — ся sich ängstigen, sich fürchten.

Трeвожлívий, *a.* ängstlich, angstvoll, furchtsam.

Трeвожлívисть, -ости, *f.* U. Bangigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*

Трeвожний, *a. s.* Тревожливий.

Трeволéнный, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е морe *Махс.*

Трeзвій, *a.* трeзвiсть, *f.* *Пар. s.* Трeзвiй, трeзвiсть.

Трeйки, трeйчи, *adv.* dreimal, *III*.

Трeйтій, *a. s.* Трeтий, *III*.

Трeйтiна, *f. s.* Трeтiна, *III*.

Трeйтiакий, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -а тeлiця, *III*. [(Ч. IV. 232).

Трeйчáтий, *a. s.* Трoйчáтий, *III*.

Трeклiйтий, *a.* verruchtest.

Трeля, *f.* Triller, *m.* (musik. Term.).

Трeмбiта, *f. s.* Трiмбiга, [*III*].

Трeмбiтати, *v. a. s.* Трyмбiтати,

Трeмбiтка, трeмбiточка, *f. dim. s.* Трiмбiга. [*f. s.* Трeбулька, *III*].

Трeмбóлька, *dim.* трeмбóльочка,

Трeмбулькóвий, *a.* zur Трeмбóлька geh., aus Tr. *III*.

Трeмeнтáль, *f.* Sumpf-Storchschnabel, *m.* (Geranium palustre), *III*.

Трeмкiй, *a.* zitternd, schwingend, *He.* (xm. 192).

Трeмпóй, *m. e.* Plock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *III*.

Трeмтiти, (трeмчý, трeмтiш), *v. n.* zittern, beben, *subst.* трeмтiнe, *n.* das Zittern, Dröhnen, *n.*

Трeнзeль, трeнзeлька, трeнзeя, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [— грéвi, (*Фр.*).

Трeнькати, *v. a.* verschwenden,

Трeнóги, *pl.* dreifüssiges Gestell.

Трeнóжити, *v. a.* drei Füße zusammenbinden, einem Pferde die Füße

binden, *Шѣ.* [cus vulgaris], *B.*
 Трѣп, трѣпáк, *m.* Hasel, (Leucis-
 Трѣпанf, *m.* Trepanг, (Holothuria
 edulis), *B.*
 Трѣпати, *v. a. s.* Трѣпати; 2) gierig
 essen; — ся *s.* Трѣпотáти ся, *Фр.*
 Трѣпáчóк, -чкá, *m. dim. s.* Тропа-
 чóк, *Ч. V. 20.* [er, *m.*
 Трѣпет, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-
 Трѣпéта. *f.* Zitterpappel, *f.* (Popu-
 lus tremula).
 Трѣпетáти, (-епéчу, -éчеш), *v. n.*
 erzittern, erbeben, schauen, schaudern;
 fürchten, *Шѣ.* [Ч. III. 273. Binse, *f.*
 Трѣпéтá, *n.* alles Zitternde, álъ —
 Трѣпетáвецъ, -вця, *m. e.* Art
 Pilz, der unter den Zitterpappeln (тре-
 пéта) wächst, (*Фр.*). [III. II. 268.
 Трѣпéтнйй, *a.* zitternd, bebend,
 Трѣпéтовйй, *a.* von der Zitterpappel.
 Трѣпетокрýлйй, *a.* -мотýль mit
 zitternden Flügeln, *Фр.*
 Трѣпетолýстйй, *a.* mit zittern-
 den Blättern, espenblättrig, *Фр.*
 Трѣпетýк, *m. s.* Трѣпетáвецъ. (*Фр.*)
 Трѣпетáнник, *m. s.* Пíдосínник.
Вол. [Ungeduld zittern, (*Фр.*).
 Трѣпетáти, *v. n.* vor Angst, od.
 Трѣпítка, *f. dim. s.* Трѣпéта.
 Трѣпítок, -тка, *m.* вíнок — *Гол.*
 II. 56. *Цр. IX. 98. Wein.* des immer
 während zitternden Kranzes.
 Трѣпítъ, (-тя), *n. s.* Трѣпéтá, *Шѣ.*
 (*Гол. IV. 130.*) [f. *Шѣ.*
 Трѣплó, *n.* Ruderstange bei e. Floss,
 Трѣплáмйй, *a.* mit drei Flecken,
 клáквоу́ч — Rhyncholophus Trimacu-
 latus, *B.* [teln; 2) schleudern, werfen.
 Трѣпнýти, *v. a.* ausstäuben, schüt
 Трѣпостáвка *f.* einfache Regeldetri.
 Трѣпотáти, трѣпотíти, *v. n. s.* Тре-
 петáти, *Шѣ.* (*Гол. II. 56*); — ся mit
 den Flügeln schlagen, flattern.
 Трѣпцá, *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. Ha.*
 Трѣпáх, *m.* Franse, *f.* [per, *f.*
 Трѣскáло, трѣскóтáло, *n.* Клар.
 Трѣскотáти, трѣскотíти, *v. n.*
 krachen, prasseln. [*Гол. III. 417.*
 Трѣснути, *v. n. s.* Трáснути, *Шѣ.*
 Трѣстá, *v. a. s.* Трáстá, *Шѣ.* (*Гол.*
 II. 468).
 Трѣсувáти, *v. a.* dressieren.
 Трѣть, *f. Под.* Drittheil, Drittel, *n.*

Трѣтйй, -а, -е, (трѣтйй, -я, -е), *a.*
 dritter, der (die, das) dritte.
 Трѣтýна. (*dim.* трѣтýнка, *dim.* трѣ-
 тýнчкá), *f.* Drittheil, Drittel, *n.; pl.*
 трѣтýни, Seelenamt nach 3 Tagen.
 Трѣтýчнйй, *a. Под.* tertiär.
 Трѣтнйй, *a.* zum Drittel geh. *Шѣ.*
 Трѣтьонáдцáтйй, *a. s.* Тривáдцá-
 тйй, *Шѣ.* (*Гол. I. 169.*)
 Трѣтьспрóбнйй, *a. Ко. 92.* -а
 горívка, destillirt? *Шѣ.*
 Трѣтьосвítнйй, *a.* -а формá-
 ция, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Кн.*
 Трѣтчýк, *m.* Schiedsrichter, Ver-
 Трѣтáк, *m.* ein Thier drei Jahre
 alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) *s.* Бичев-
 нйк; 4) *Ко. 12.* *e.* Tanzfigur, -кá бý-
 ти; 5) трѣтáкá зубáми ви́чивáти mit
 den Zähnen klappern.
 Трѣтáчóк, -чкá, *m. dim. s.* Тре-
 тáк; *P. II. 6.* drei Jahre alt (von Stieren).
 Трѣугóльнйй, *dim.* трѣугóльни-
 чóк, *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).
 I. Трѣф, *n.* трѣфа, *f.* Treff, *m.* (im
 II. Трѣф, *m. s.* Траф II.
 I. Трѣфити, (-фю, -фиш), *v. a.*
 frisieren, kräuseln, *Шѣ.*
 II. Трѣфítи, *v. a. s.* Трафítи.
 I. Трѣфнйй, *a. s.* Трѣфóвйй.
 II. Трѣфнйй, *a. s.* Трафнйй.
 Трѣфóвйй, *a.* Treff, (im Kartenspiel).
 Трѣхрáмєннйй, *a. Св.* dreiarmig.
 Трѣць *gen.-ця. m.* einer der reibt, *Шѣ.*
 Трѣчйй, *adv. s.* Трýчйй, *Шѣ.*
 Трѣш-трѣш-трѣш! *int.* beim Zu-
 sammentreiben der Schafe.
 Трѣщóтка, *f.* Klapper. *f.*
 Три, *num.* drei; трибрáтйй: 1)
 Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (Tri-
 folium medium), *Шѣ.* [Wachtelkönigs, *B.*
 Три-три! *int.* vom Geschrei des
 Триб, *m.* Trieb, *m. Ган.*; 2) Treibwerk,
n. B; 3) Werkstück des Webers.
 Трýбá, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.
 Трибарвйстйй, *a.* dreifarbig, *B.*
 Трýблйк, *m. s.* Куйнка.
 Трибрáтнйй, *a. III. II. 102.* -й
 мóгýли Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.
 Трибýлькá, *f. s.* Требýлькá.
 Трибýна, *f.* Tribüne, Rednerbüh-
 ne, *f. К.*
 Трибýнал, *m.* Tribunal, Appella-
 тionsgericht, *n. adj.* трибунáльскйй.

Трибу́х, *dim.* трибушо́к, *m.* Eingeweide, *n.*; Magen. *m.* III. 2) *s.* Бу́х, *B.*

Трибуха́тій, *a.* dickbäuchig, dick, III.

Трибушо́к ціва́тій, *m.* Gemeine Wurm Schnecke, (*Vermetus lumbricalis*).

Трибушо́н, *m.* Korkzieher, *m.*

Трибуши́ско, *m.* *aug.* *s.* Трибу́х, III.

Трива́й, *m.* der Zögernde, Säumse-
lige, III.

Трева́лий, *a.* *s.* Трева́лий, III.

Трева́ти, *v. n. s.* Трева́ти, III.;
2) erwarten, warten, *Sm.* [vulgär, *K.*

Тривіа́льний, *a.* trivial, gemein,

Тривко́, *adv.* dauernd. [Тре́вній.

Тривні́й, *a.* satt; 2) nahrhaft, *s.*

Тривні́сть, -ости, *f. s.* Тре́вність
Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*

Триво́жний, *a.* sich ängstigend,
bange, *M.* II. 51. *s.* Трево́жний.

Триво́жно, *adv.* bange, ängstlich.

Триво́к, -вку, *m.* Leben, *n.* Ф.

Тригла́вий, *m.* *W.* Triglav (Terglou).

Триго́дак, *m.* — кінь dreijährig.

Триго́льник, *m.* (Pflze) *Xanthium*
spinosum, III.

Тригра́нєстий, *a.* dreikantig.

Тригу́бий, *a.* III. mit einer Ha-
senscharte. [Schneller, *pl.* (*Tricoccae*).

Тригу́зовати, *pl.* Dreiköpfige,

Триде́вять, *num.* = $3 \times 9 = 27$.
III. I. 381.

Триде́вятий *a.* = $3 \times 9 =$ der 27-ste;
2) Ф. in fernster Ferne gelegen.

Тридє́сятий, *a.* *s.* Трї́дцятий,
Ч. V. 132.

Тридї́льник, *m.* *B.* *Juncus trifidus*.

Тридні́вка, *f.* die Dauer von drei
Tagen. [dreissig.

Тридцять, (III.), трї́дцять, *num.*

Трї́дцятєро, трї́дцятєро, *num.*
s. d. v. [(die, das) dreissigste.

Трї́дцятий, (трї́дц-), *a.* der

Трї́дцятка. (трї́дц-) *dim.* трї́дц-
цяточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine
sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden
bestehend), III.

Трї́дцятівий, (трї́дц-), *a.* aus
dreissig bestehend, III.

Трї́дцятєк, -тка, *m. s.* Трї́дц-
цять, III. (H. 230).

Трї́жди, *adv.* † *K. s.* Трї́чи.

Тризна́мєнний, *a.* — стóвпик

B. Griffel mit dreifädlichen Narben.

Трї́ана, *f. s.* Пóминки, *He.*

Трї́знице, *n.* Kampfplatz? III.

Тризну́вати, *v. a.* kämpfen; 2)
nach der Schlacht schmausen? III.

Тризубе́ць, -бця, *m.* Dreizack, *m.* Фр.

Тризуби́й, *a.* mit drei Zacken, III.

Трї́йцять, & *s.* Трї́дцять &

Трї́канє, (-на), *n.* lautes Pfarzen.

Трї́кати, *v. n.* laut pfarzen.

Трї́конєчний, *a.* dreispitzig, Фр.

Трї́корт, *m.* III. Strickwaare, *f.*
Strickzeug, *n.*

Трї́кортóвий, (*dim.* трї́корто-
вєнький), *a.* III. aus Трї́корт.

Трї́кроть, *f.* das Dreifache.

Трї́кут, (III.), трї́ку́тник,
m. Dreieck, *n.*

Трї́кутóвий, *a.* dreieckig.

Трї́куток, (*dim.* трї́ку́точок), *m.*
dim. s. Трї́кут.

Трї́ль, *f.* Triller, *m.* Пар. [рїг, *B.*

Трїлаточковáтій, *a.* dreilap-

Трї-листа́, *e.* Art Kartenspiel.

Трїли́стник, *m.* Sumpfklee, *m.*
(*Menyanthes trifoliata*), *B.*

Трїли́стникóвий, *a.* zum Трї-
ли́стник geh., ihm eigenthümlich, III.

Трїлі́тний, *a.* dreijährig.

Трїлу́щкóвий, *a.* dreiklappig, *B.*

Трїма́ти, *v. a.* halten, erhalten;
für etw. halten, erachten; — ся sich
halten, sich fest anhalten, sich anklam-
mern.

Трїмбї́га, *f.* ein oft über zwei Me-
ter langes Blasinstrument, einer Trom-
pete nicht unähnlich, mit dessen Schall
der Huzule seine Schafe zusammen zu
rufen pflegt. Oft spielen die Hirten
auch recht hübsche, wenn auch melan-
chologische Melodien auf der *s. g.* трїм-
бїга, welche aus entsprechender, innen
ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrin-
de umwickelter Fichtenspleisse verfer-
tigt wird, *B.* Andere mit Трїмб — be-
ginnenden Worte *s.* unter Трємб-.

Трї́на, *f. pl.* трї́ни, zerriebenes
Heu od. Futter, welches in d. Krippe
nachbleit; 2) *s.* Зчї́нки. [dreizehn.

Трїна́дцять, (трїна́дц-), *num.*

Трїна́дцятєро, (трїна́дц-),
num. dreizehn. [der dreizehnte,

Трїна́дцятїй, (трїна́дц-), *a.*

Тринáдцятка, (тринáдц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *III*.

Тринáцник, *m. unq. e.* Art Silbermünze = $\frac{1}{3}$ österr. Gulden, *Гол. IV. 418.*

Тринáкати, *v. n.* „тринáд“ schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *III*.

Трiни, *pl. s.* Трiна.

Трiнити, *v. a.* Heu od. Futter zerreiben; 2) *gierig fressen, verschlingen, *III*.

Тринiця, *f. Гол. III. 44. s.* Трiни.

Трiниг, -нога, *m.* Dreifuss, *m.*

Трiнижок, (-ножок), *m.* Dreifuss, *m.*

Тринк, *m.* Tünche, *f. Пар.*

Тринкаль, *m.* Trinkgeld, *n. Пар.*

Тринькало, *n.* Verschwender, *m. III*.

Тринкар, *m.* Tüncher, *m. Пар.*

Тринькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das r schlecht aussprechen, *B.*; *sbst.* тринькане, *n.*

Тринкувати, *v. a.* tünchen, *Пар.*

Тринóги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füße (bei Pferden).

Тринóжити, *v. a. s.* Тренóжити.

Тринóжник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *III*.

Тринпиль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüße des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).

Трiпля, *f.* Tripel, *f.*

Трiпутень, -тя, *m.* Grosser Wegeroch, (*Plantago major*), *III*.

Трiпúтник, *m.* (Pflze) *Plantago arenaria*, *III*. [*III*. (H. 12).

Трiпять, *num.* = пятвáдцять,

Трисвятий, *a.* hochheilig, *III*.

Трiскавецъ, -вця, *m.* Springbrunnen, *m. B.*

Трiскати, трiснути, *v. n.* spritzen.

Трiсóнячий, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.

Трису́счий, *a. B.* dreiklappig,

Трi-трiйцять, *num.* = 3×30 = 90, neunzig, *C. I. 96.*

Трiуголь, -гла, *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* трiугольний, dreieckig.

Трiухи, *pl.* Reiben, *n.*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f. II. 214.*

Трiхiна, *f. s.* Волосiчка.

Трiхон, *m.* Tryphon, *III*.

Трiцьвiтний, *a.* dreiblütig, *B.*

Трiчи, трiчи, *adv.* dreimal.

Трiчлен, *m.* Trinom, *n.* [mera].

Трiчлeнци, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-

Трiшiй, *m.* Ко. 30. Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden.

Трiшкати ся, sich unruhig ge-

Трiщiний, *a.* dreispaltig, *B.*

Трiба, *f. s.* Потрeба. *B.*; 2) Probe, *f. Пар.*

Трiбен, -на, -не, трiбний, *a.* erprobt, erfahren.

Трiбник, *m.* *См.* Necessaire, *n.*

Трiбувати, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*

Трiбунок, -нку, *m.* Versuch, *m.*

Триваня, (-не), *n.* Erwartung, *f. III*.

Тривати, *v. n.* verweilen, sich aufhalten, warten; *leben, *B.* тривай! warte!

Тривóжити, *v. a. s.* Тревóжити, *III*.

Трiвок, -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f. III*.

Трiвóбка, *f.* Dreizähnlige Krystallschnecke, (*Hyalea tridentata*) *B.*; 2) Kleine Pfeileule od. Aprikoseneule, (*Acronycta tridens*), *B.* [Dreigespann, *n.*

I. Трiйка, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)

II. Трiйка, *f.* Fischtódtender Mondsamen, (*Cocculus suberosus*); 2) Gift, *n.*

Трiло, *n. s.* Трiйка II. 1), *B.*

Трiнийк, *m. e.* Fischart (der Пидúства áhnlich) *B.* [(von Hanf &).

Трiний, *f.* die Zeit des Hechelns

Трiйсiчий, *a. V.* dreischneidig.

Трiйця, *f.* die heilige Dreieinigkei; 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuchter mit drei Armen; 3) Бóжа-трiйця, Berg-Johannisblut, *n.* (*Hypericum montanum*), *B.* [theilig, dreifaltig, *ОП.*

Трiйчастий, *a.* dreisprossig, drei-

Трiйчечка, *f. dim. s.* Трiйца, *III*.

Трiйчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*

Трiля, *f.* Weib, welches hechelt, (*Фр.*).

Трiв, *gen.* трiону. *m. s.* Тран, *III*.

Трiолет, *m.* Triolet, *n.*

Трiп!нт. des Zerrens, Ausreissens, *III*.

Трiпайло, *m.* Flatterer, *m. Пар.*

Трiпалка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *III*.

Трiпане, (-ня), *n.* трiпанiна, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prügeln, *III*.

Тріпати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — ся *s.* Трепотати ся, III. *Ш.*

Тріпачка, *f.* Bläuel, *m.* Паp.

Тріпотати, тріпотіти, *v. n.* zittern, beben; flattern; — ся *s.* Трепотати ся.

Тріпотлівий, *a.* flatterhaft, Паp.

Тріпотлівість, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* Паp. [*f.* (Motacilla), *B.*]

Тріпofобстик, -ика, *m.* Bachstelze, Тріпф! *int.* des Klopfens, od. des Zitterns, III. *Ш.*

Тріск, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) *s.* Тріска, III. *Ш.*

Тріска, *f.* Span, Splitter, *m.*; Scherben, *pl.*; 2) *s.* Каблiон, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Тріскавець, -вця, *m.* *s.* Зіркач.

Тріскавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium), *B.*

Тріскане, (-ня), *n.* *s.* Тріск; 2) Fressen, Schlingen, *n.* III. *Ш.*

Тріскати, *v. a.* fressen, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krachen, knistern, knallen; *schelten, *Ф.*; 3) sich aufreißen, bersten; — ся sich aufreißen, Sprünge, Risse bekommen, III. *Ш.*

Тріскатий, *a.* polternd, zwitschernd, *B.*; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), *B.*

Тріскáč, *dim.* тріскáčик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, *s. d. v.* (Ч. I. 311), III. *Ш.*

Тріскачів, -ова, -ове, *a.* dem Тріскач eigenthümlich, ihm geh. III. *Ш.*

Тріскачка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, *B.* [Gekrache, *n.* Паp.

Тріскот, *m.* тріскотня, *f.* Gerassel,

Тріскотати, тріскотіти, *v. n.* knistern, poltern.

Тріскуч, *m.* *s.* Скóцень.

Тріскучий, *a.* stark, heftig (*z. B.* Frost морóа); 2) *s.* Тріскатий 1) 2), *B.*

Тріснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — ся gegen etw. stossen, sohlagen; 2) *v. n.* *s.* Тріска ти 2) 3), III. *Ш.* [Тріска.

Трісонька, трісочка, *f. dim.* *s.*

Трісочок, -чку, *m.* *s.* Тріскі, Піще, III. *Ш.* (Гол. IV. 468).

Трісфщий, *a. s.* Тріскатий 1) 2), *B.*

Трісѣтá, (-тé), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m.* III. *Ш.*

Трісчійско, *n. aug. s.* Тріска.

Тріумф, *m.* Triumph, *m.* [geh. III. *Ш.*

Тріумфальний, *a.* zum Triumph

Тріумфувати, *v. n.* triumphieren.

Тріфоль, тріфолья, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-, Bitter, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), III. *Ш.*

Трішки, *dim.* трішечки, *adv.* ein wenig, ein Bischen, *B. s.* Трошки.

Тріщати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, головá &; 3) vergehen, zu Grunde gehen; *subst.* тріщане, *n.* III. *Ш.*

Тріще, *n. coll. s.* Піще.

Тріщук, *dim.* тріщучок, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), *B.*

Трóви, *pl. Ф.* Jagd mit Hunden, *f.*

Тровіти, (-влю, -віш), *v. a.* hetzen, anhetzen, *B.*

Тровля, *n.* Thierhetze, *f.*

Трогáтельний, *a. s.* Трогáчий.

Трогати, тронúти, *v. a.* anrühren, berühren; rühren, bewegen; behelligen *KC.* (83) VII. 502.

Трогáчий, *a.* rührend, ergreifend.

Трóв, *num.* drei; в трóв *adv.* dreifach, на трóв in drei Theile.

Тровжéнець, -нця, *m.* Гл. б. 63 Mann der in Trigamie lebt.

Тровзiллé, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), III. *Ш.*

Тровзубка, *f. s.* Трізубка, III. *Ш.*

Троéнка, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), *B.*

Трóчка, *f. dim. s.* Трóйка, III. *Ш.*

Трóчко, *num. dim. s.* Трóв, III. *Ш.*

Трóзiль, *m.* трóзiля, (-с), *n. s.* Тровзiллé, III. *Ш.* [blatt].

Троiнка, *f. dim. V. s.* Трóйця, (Кле-

Трóисть, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), *B.*

Троiстий, *a.* dreifach; 2) рога́чик-, Dreihörniges Horn-Kranzthierchen, (Ceratium tripus), *B.*

Трóї = трóв, III. *Ш.* (Гол. II. 8).

Троiстий, *a. s.* Троiстий, III. *Ш.*

I. Троiти, *v. a.* vergiften.

II. Троiти, *v. a.* verdreifachen — ся, *impers.* троiт ся в очéх alles dreifach

sehen, +M.

Троїцький *a. s. d. f. III.*

Троїчний, *a. Dreifaltigkeits-, Pu.*

Троїверх, *m. W. s. Триглавий.*

Троїгїль, *n. dreispaltiger, gabeliger Ast, U. [schel, f. (Tridacna gigas).*

Троїданка велика, *f. Riesenmu-*

Троїзвїн, -она, *m. Dreiklang, m. (musik. Term.).*

Троїзілля, *m. троїзілля, dim. троїзіллячко, n. = Любісток, Барвінок, Васілюк.*

Троїка, *f. s. Триїка, III.*

Троїко, *num. drei, s. Троє; 2) *Triumvirat, m. III.*

Троїний, *a. а справа, Kn. Regeldetri, f.; 2) — складовá zusammen-gesetzte Reg; 3) — товариства Gesellschaftsrechnung, f. [strigosus, III.*

Троїноголов'як, *m. Pflze Dipsacus*

Троїняг, *m. Mittlerer Klee, (Trifolium medium), III.*

Троїнячóк, -чкá, -чкú, *m. Weisser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), III.*

Троїсвїчник, *m. Trikerion, n. dreiarmiger Leuchter.*

Троїцин, *a. zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.*

Троїця, *f. s. Триїця; 2) Pflze Veronica prostrata, III.*

Троїчák, *m. Gemeiner Weiderich, Blutkraut, n. (Lythrum salicaria), III.*

Троїчáтий, *a. dreifach.*

Троїчáтка, *f. Ko. 112. e. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenen Riemen, od. mit drei Enden, III.*

Троїчýстий, *a. s. Троїцин; e зілля Gemeiner Schotenklee, Hornklee, m. (Lotus corniculatus), III.*

Троїки, *pl. Riemen am Sattelzeug, Зак.*

Троїпати ся, *hintroteln.*

Троїсїн, *m. ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; adj. тромсїнів, -ова, -ове, dem Троїсїн geh. III.*

Трон, *m. Thron, m.*

Тронúти, *v. a. anrühren, stossen; рühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, B.; — ұма, з ұма Ke. I. 217. — ұмом Pa. I. verrückt werden, den Verstand verlieren.*

Тронúтий, *a. ergriffen, geführt.*

Трон. *m. Tropus, m. tropische Redensart; 2) Trab, m. кїнь иде у трон, B.; 3) s. d. f.*

Тронá, *f. Fusstapfe, Spur, f. Pfad, m. K.*

Тронáк, *dim. троначóк, m. e. Art lustigen Tanzes; davon: тронакá, троначóк, adv.*

Тронáр, *m. (griech.) kurzer Lobgesang auf die Werke Gottes od. der Heiligen.*

Тронáти, *v. n. traben, B.; — ногáми mit Füßen stampfen, laut auftreten; 2) den Тронáк tanzen.*

Тронáчóвий, *a. zum Тронáчóк geh., den трон. tanzend, III.*

Тронéчка, *f. Acker-Filzkraut, n. (Filago arvensis), III.*

Тронéти, (-плó, -пáш), *v. a. treten; 2) die Spur verfolgen. [n. Ф.*

Тронéт, -оту, *m. Dröhnen, Getrabe,*

Тронéкa, *f. Pfad, m. Me. 293.*

Тронéлi, *pl. H. 259?*

Тронéник, *m. Frühlings-Walderve, od. Fasanenkraut, n. (Orobis vernus), III.*

Тронéпта, *f. Tanz, m. (?) III.*

Тронéцювáти, *v. n. trippeln.*

Троск, *m. s. Траск; трóском, adv. in Unordnung hingeworfen, III. s. Лóском.*

Троскa, *f. Sorge, f. Kummer, m.; 2) трóска, eigentl. трáстя, Fieber, n. Kol II. 152.*

Троскáти, *v. n. s. Трáскáти, III. — ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, B.*

Троскéт, -оту, *m. Knall, m.; 2) das Gackern der Hühner, III.*

Троскéвий, *a. sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. III. (Gol. I. 245). [schrei der Hühner, III.*

Троскéтанé, *n. das Gackern, Ge-Троскéтáти, трóскотéти, v. n. schreien (wie ein Hahn &); трóскотáти ся, s. Трóскáти ся, B.*

Тросéть, (трóсь), *f. Rohrschilf, Teichrohr, Schilf, n. (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, n.; 3) Stock, m. III.*

Трóстéти = трáста? III. (Gol. III. 25).

Тростéйна, *f. Rohr, Schilfrohr, n. spanisches Rohr.*

Тростéнiсько, *n. Geróhr, n. Пар.*

Тростéнка, *f. dim. s. Тростéйна; 2) Teichrohrsänger, m. (Salicaria arun-*

dinacea), *B.* [Rohr.
 Тростині́вий, *a.* von Schilf, von
 Трості́нонька, трості́ночка, *f.*
dim. s. Трості́на, *III*.
 Тростині́як, *m.* лунь — Rohr —
 od. Sumpfweihe, *f.* (Cirus rufus).
 Трості́лка, *f.* Halm, *m.* Цар.
 Трості́нник, *m.* Rohammer, *m.*
 (Emberiza schoenioulus), *B.*
 Трості́тка, *f.* Klarre, *f.* *B.*
 Трості́як (трості́як), *m.* Röhrlicht, *n.*
 Тростові́тий, *a.* schilfartig, *B.*
 Тростові́тка, *f.* рурні́чка — ein-
 facher Röhrenpolyp, (Tubularia sala-
 maris), *B.*
 Тростові́чка, *f.* Geröhr, *n.* *B.*
 Тростові́й, *a.* von Rohr, Rohr,
 einem Rohr ähnlich, *III*.
 Тростовні́к, *m.* s. Очерет, *B.*
 Тростомо́лочь, *f.* Chondrilla jun-
 cea, *B.*
 Тросточка, *f.* *K.* II. 241 ?
 Тростя́, *f.* *Гол. гр.* 48. s. Трость.
 Тростяні́й, *a.* von Schilf, von Rohr.
 Тростя́нка, *f.* Teichrohrsänger, *m.*
 (Sylvia arundinacea), *B.*
 Троті́на, *f.* s. Труті́на, *Гол. I.* 186.
 Троті́нниця и́вва, *f.* Weiden-
 behrer, *m.* (Cossus ligniperda); 2) —
 каштанова, Rosskastanienspinner, *m.*
 (Cossus aesculi).
 Троту́ар, *m.* Trotoir, *n.*
 Трофі́м, *m.* s. Трохі́м.
 Тро́ха, трóхи, *adv.* wenig, ein we-
 nig; — не fast, beinahe.
 Трохі́м, *m.* Trophimus. [*III*.
 Трохі́ме́нко, *m.* Sohn des Трохі́м.
 Трохі́ме́ць, -ця *m. dim.* s. Трохі́м.
 Трохі́миха, *f.* Gattin des Трохі́м;
adj. Трохі́мишин, der Трохі́миха geh.
 Трохі́мів, -ова, -ове, трохі́мів-
 ський, -а -е, *a.* dem Трохі́м geh. *III*.
 Трохі́мці́в, -єва, -єве, *a.* dem
 Трохі́мець geh. *III*. [hundertste.
 Трохе́бтий, *a.* der (die, das) drei-
 Трóху, *adv.* s. Трóха.
 Трóху, *m. dim.* s. Трохі́м, *III*.
 Трóчки, *pl.* = трóчкі, *III*. (*Гол.*
 I. 325). [*adv. dim.* s. Трóшка &
 Трóшечка, трóшечки, трóшечку,
 Троші́цу, *adv.* *Гол. I.* 210. s. Трóха.
 Трóшка, трóшки, трóшку, *adv.*
dim. s. Трóха.

Трóшком, *adv.* s. Трóшка, *III*.
 (Ч. VII. 576).

Трощ. трóща, *f.* Schilf, Schilfrohr, *n.*
 Троща́к, *m.* Warziger Spindelbaum,
 (Evonymus verrucosus), *III*.

Трощи́ти, *v. a.* zerknittern, zer-
 brechen; * vom gierigen Essen, Ver-
 schlingen.

Троща́да, *f.* Giftmischerin, *f.* *Ф.*
 Троюро́дний, *a.* ander Geschwi-
 sterkind (Sohn od. Tochter von Geschwi-
 sterkindern), *Кв. II.* 135.

Трóя, *f.* s. Отру́та, *Ф.*
 Троя́га, *f.* *N. e.* Berges im Marma-
 roscher Comitatz, (*Гол. I.* 567).

I. Троя́к, *m. e.* Art Münze = 3 Ко-
 пеки; 2) dreijähriges Vieh; 3) *Га. I.*
 136. e. Art Osterspiel; 4) *gew. pl.*
 троякі́, Dreizack, *m.* dreizäckige Ga-
 bel; 5) s. Трй́яка, *B.*

II. Троя́к, *m.* *Ко.* 231. Trojaner, *m.*
 Троя́кий, *a.* dreierlei, dreifach.

Троя́ко, *adv.* auf dreierlei Art, dreifach.

I. Троя́ковий, *a.* s. Троя́кий; *adv.*
 троя́ково = троя́ко, *III*. [*III*.
 II. Троя́ковий, *a.* zum Троя́к I. geh.

I. Троя́н, *m.* (кóне́й), *Кн.* Dreige-
 spann, *n.*; 2) *Ос.* (61) III. 18. e. Art
 Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother
 Wiesenklee, (Trifolium pratense), *III*.

II. Троя́н, *m.* *B.* Gift, *n.*

Троя́нда, *d.* троя́ндочка, *f.* Hunds-
 rose, *f.* (Rosa canina); 2) Gartenrose,
f. (R. centifolia), *III*.

Троя́ндовий, *a.* zur Троя́нда geh.,
 ihr eigenthüml. *III*. [*III*.
 Троя́чка, *f.* троя́чок, *m.* s. Троя́к I. 1),
 Троя́чкóвий, *a.* zum Троя́чок geh.,
 dafür gekauft, *III*.

Тру́ба, *f.* Posaune, Trompete, *f.*; 2)
 Röhre, *f.*; 3) Rauchfang, *m.* *Кв. II.* 83.
 Труба́йло, *m.* Nbfis des Дніпро́, *III*.
 Труба́нка, *f.* Posthörnchen, *n.* (Spi-
 rula), *B.*

Труба́р, (рь), *m.* *Luts. gr.* 158. s. d. f.

Труба́ч, *m.* Trompeter, *m.*

Труба́чив, -ова, -ове, *a.* zum Тру-
 ба́ч geh. *III*. [*III*.
 Труба́чувати, *v. n.* Труба́ч sein,
 Труба́ш, *m.* *Гол. II.* 721. s. Труба́ч.
 Трубе́та, *f.* s. Тримбе́та, *III*.
 (*Гол. I.* 8).

Тру́бити, (-блю, -биш), *v. a.* die

Trompete blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *Ш. 5.*

Трубівки, *pl.* Röhrenschnellen, *pl.* (Protozoa), *B.* [бити 1) 2) 3).

Трубіти, (-блю, -баш), *v. a. s.* Тру́бка, *f. dim. s.* Тру́ба; 2) *s.* Люлька, *Ш. 5.*; 3) Enddarm, *n. B.*; 4)

— Трутонова, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* тру́бки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B.*; 6) тру́бки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).

Трубокóртик, *m.* Trompetenfisch, *m.*

Тру́бний, *a.* Posaunen-, *Ш. II. 170.*

Тру́бниця, *f.* Rauchfang, *m.*

Тру́бничóк, -чкá, *m.* Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*

Тру́бойка, *f.* (*Гол. II. 59*), тру́бонька, тру́бочка, *f. dim. s.* Тру́ба.

Тру́бця, *f. dim. s.* Тру́ба, *Ш. 5.* (*Гол. IV. 532*). [pula], *B.*

Тру́бчáк, *m.* Wurmрöhre, *f.* (Serpentaria), *a.* — прóвід Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* [(Tubicola), *B.*

Тру́бчаткí, *pl.* Röhrenmuscheln, *pl.*

Трув, *m.* — лісовий, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).

Труд, *m.* Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n.*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Пар.*

Трудíти, (тру́джу, -диш), *v. a.* müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen ко́ло чо́го, при чім.

Трудлівий, *a.* arbeitsam.

Трудлівість, -ости, *f. III.* Arbeitsamkeit, *f.* [igkeit, *f.*

Трудна́ція, *f. M+B. 75.* Schwie-

Трудне́кий, *a. dim. s.* Трудний.

Трудне́нько, *adv. dim. s.* Трудно.

Трудне́сенький, *a. dim. s.* Трудне́нький, *Ш. 5.*; *adv.* трудне́сенько.

Трудний, *a.* schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *Ш. II. 11*; 4) kümmerlich. [*comp. s.* Трудно.

Трудні́ше, (-ш), трудні́ш, *adv.*

Трудні́сть, -ости, *f.* Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *Ш. 5.*

Трудні́шати, *v. n.* schwieriger

Трудні́ще, *adv. s.* Трудні́ше.

Трудно, *adv.* schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.

Трудновáтий, *a.* beschwerlich, schwierig, mühsam.

Трудно́та, *f. R.* Schwierigkeit, *f.*

Трудно́тòпний, *a.* schwer schmelzbar, *Пол.*

Трудовáтити, *v. n.* aufschwellen; breiter werden, sich ausdehnen.

Трудо́вий, *a.* dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Кв. II. 41, Ч. III. 15. C. I. 20.*; mühevoll, *C. I. 182.*

Трудо́вийк, *m.* der Arbeitsame, *Бил.*

Трудо́вítий, *a.* mit Mühe erarbeitet.

Трудолю́бець, -бця, *m.* der Arbeitsame. [sig, emsig.

Трудолю́бівий, *a.* arbeitsam, fleis-

Трудолю́бíмість, (-вість), *g.* -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f. Пар.* [schäftig.

Трудолю́бний, *a.* arbeitsam, ge-

Трудя́чий, *a. s.* Трудолю́бівий, *Ш. 5.*

Трудя́щий, *a. s. d. v.*; 2) mit Mühe erworben, *Ш. 5.*

Тружда́ти ся, arbeiten. [*Ш. 5.*

Тру́ити, (трую́.-у́еш), *v. a.* vergiften,

Труля́ти, *v. a.* § stossen, *s.* Друля́ти.

Трумбе́та, *dim.* трумбе́точка, *f. s.*

Трумбе́та, *Ш. 5.* (*Гол. II. 611*). [blasen.

Трумбе́тáти, *v. a.* die Трумбе́та

Тру́мна, *f.* тру́мно, *n. s.* Тру́нва.

Тру́на, *f. s. d. f.*

Тру́нва, *f.* Sarg, *m.* [Sarg-, *Ш. 5.*

Трунво́вий, *a.* zum Sarge geh.,

Тру́нвонька, тру́нвочка, *f. dim. s.*

Тру́нва.

Тру́нне, *n.* Stossen, *n.* Anstoss, *m.*

Тру́нний, тру́нний, *f. dim.*

Тру́нний, тру́нний, *f. dim.*

Тру́нний, *m.* kleiner Sarg, *См.*

Тру́нний, *Мак. I. 35?* [*Ч. V. 792.*

Тру́нка, *f. dim.* kleiner Sarg, *Ш. 5.*

Тру́нко́вий, *a.* zum Тру́нок geh.;

trinkend, *Ш. 5.*

Тру́но, *n.* *Фр. s.* Тру́нва. [ва, *B.*

Тру́нов, *gen.-нви, f.* Sarg, *m. s.* Тру́н-

Тру́новка, тру́новця, *f. dim. s. d. v.*

I. Тру́нок, -нка, -нку, *dim.* тру́но-

чок, *m.* Getränk, *n.*; Trank, *m.*

II. Тру́нок, *m.* Unterleib, *m.* Bauch, *m. B.*

Тру́новка, тру́новця, *f. dim. s.*

Тру́нка, *Ч. V. 451, 367.*

Тру́нути, *v. a.* stossen. [*V. 781*].

Тру́нце, *n. dim. s.* Тру́нка, *Ш. 5.* (*Ч.*

Трунчик, *m. dim. Ф.* Tränkchen, *n.*
Труп, *m.* Leichnam, *m.* Leiche, *f.*
todter Körper.

Трупарня, *f.* Leichenkammer, *f.*

Трупъ, *n. coll.* Leichen, *pl. III.*

Трупіяца *f.* Leichenweib, *n.* Schimpfn.
e. alten Hexe, *V.*

Трупій, -пья, -пья, *a.* dem Leich-
nam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2)
— я головка *f.* Schwanzmeise, *f.* (Pa-
rus caudatus), *B.*

Трупіне, *n. s.* Гнитѣ, *Пол.*

Трупіш, *m.* Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *B.*

Трупішати, трупішати, *v. n.* ver-
faulen, verwesen, vermodern, *III.*

Трупіно, *adv. Cm.* todt.

Труповій, *a.* zur Leiche geh., mit
Leichen gefüllt, -а могила, *III.* (Гол.
III. 90).

Трупоїд, *m.* Leichenfresser, *m.*

Трупоїдний, *a.* dem Трупоїд ei-
genthüml. *III.*

Трус, *m. TP.* 19. Zittern, *n.* Bestür-
zung, *f.*; Erdbeben, *n. III.*; 2) *TP.* 33.
Feigling, *m.* Memme, *f.*; 3) Durchsu-
chung, gerichtliche Untersuchung, *f.*;
4) *s.* Струсъ, *III.* [niculus), *B.*

Трусъ, *m.* Kaninchen, *n.* (Lepus cu-
Трусъ-трусъ! *int.* Lockruf für
Kaninchen, *III.*

Трусá, *f. K.* I. 168. *Kv.* 190. *M.* Ver-
wirrung, Bestürzung, *f.* Schrecken; Wirr-
warr, *m.*; 2) *ВШ.* *s.* Трусливість.

Трусáк, *m. K V s.* Трус; 2) *B. s.* Трусъ.

Трусéвий, *a.* vom Strausse, Strauss-,
III. (Гол. II. 58). [Revision, *f.*

Трусенія, *f.* Hausdurchsuchung,

Трусик, *m. s.* Трусъ, *B.*

Трусим, *m.* Mon. December.

Трусини, *pl.* Ueberbleibsel, *pl.*
Abraum, *m. Пар.*

Трусінка, *f.* Bröckchen, *n. Пар*

Трусіти, (-фшу, -уєши), *v. a.*
schütteln, rütteln; 2) bröckeln, *Пар.*;
3) durchsuchen; — ся zittern.

Трусій, *gen.* -сія, *m.* derjenige wel-
cher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht,
w. e. Durchsuchung unternimmt, *III.*

Трусінька, *f. dim. s.* Трусъ, *III.*

Труск, *m. H.* 69. *s.* Тріск; 2) dürres
Astwerk, *III.*; 3) *D. c.* 194. *pl. s.* Тру-
скавка. *[III.]*

Труск! *int.* des Krachens, Knitterns,

Трускавка, *f.* Hügel-Erdbeere, *f.*
(Fragaria collina), *III.*

Трускавковій, *a.* der Трускавка
eigenthüml.; aus *Тр.*

Трускавонька, трускавочка, *f.*
dim. s. Трускавка.

Трускати, *v. n.* krachen, knistern,
laut schlagen; 2) собію, *s.* Отіпати
собію. (*Фр.*) [С. II. 135. *Др.*

Труській, *a.* schüttelnd, rüttelnd,
Труськом, *adv.* im Trab, *B.*

Трусливій, *dim.* трусливѣнький,
a. furchtsam, feig. [Feigherzigkeit, *f.*

Трусливість, -ости, *f.* Feigheit,
Трусливо, *adv.* furchtsam, feig.

Труслино, *m.* Scabiosenartige Flok-
kenblume, (Centaurea scabiosa), *III.*

Труснік, *m. s.* Зяць, *B.*

Трусніця, *f.* Fieber, *n. B.* [*Др.* 6.

Трусно, *adv.* furchtsam, 3г. zitternd,

Труснути, *v. a. s.* Трусити.

Трусоватий, *a.* furchtsam, feig, *Зар.*

Трусок, *m. s.* Трусъ, *III.* [802.

Трусівати, *v. a. s.* Трусити, *Ч. V.*
I. Трут, *m.* Drohne, *f.*; 2) fauler,
sorgloser Mensch.

II. Трут, *m.* Sternschuss, *m.* Stern-
schuppe, *f. B.*; 3) Zanderpilz, *m.* echter
Zunderschwamm, (Polyporus igniarius),
III.

III. Трут, *m.* Haufen, *m.* Schaar, *f. Ф.*

Трутá, *f.* Gift, *n. Фр.*; — зля gif-
tiges Kraut *III. I.* 185.

Трутень, -тня, *m.* Drohne, *f. B.*

Трути, (трую, труєш) *v. a. s.* Тро-
ити, *III.* Гол. II. 811).

Трутидерево ворончя, *m.* Krähen-
augenbaum, Brechnussbaum, *m.* (Stry-
chnos nux vomica).

Трутизна, *f.* Gift, *n.*

Трутик, *m. dim.* Трут I.

Трутинá, *dim.* трутинойка, (-онь-
ка), *f. s.* Трутизна. [Bohrstaub, *m.*

Трутини, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilstaub,

Трутити, (трúчу, -тиш), *v. a.*
stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.

Трутівка, *f.* Gifttrank, *m.* Гол. I. 290.

Трутка, *f. dim. s.* Трута, *III.*

Трутий, *a.* giftig, vergiftet, *Cm. ОП.*

Трутник, *m. s. III.* Трут II. 2). *III.*

Трутобійна, *f.* Drohnenschlacht, *f.*

Трутовецъ, -тівця, *m.* Dröhnen-
schwärmer, *m.* (Macroglossa fucifor-

- mis), *B.* [Drohnenzellen, *pl.*
 Трутовій, *a.* Drogen-, -á робота
 Труфель. *gen.* -фля, *m.* (III)., тру-
 фля, *f.* -чорний, (-на), Speise-Trüffel,
f. Erdschwamm, *m.* (Tuber cibarium).
 Труфляк, *m.* Trüffel, *m.* (Cina-
 момеа).
 Трух, *m.* Trab, *m.* *B.* [лик. *B.*
 Труха, *f.* с. Патеруха; 2) с. Крі-
 Трухан, *m.* Truthahn, *m.* с. Индик, *B.*
 Трухання, *f.* с. Крлик, *B.*
 Трухати, *v. n.* traben, *B.*
 Трухлий, *a.* ausgemergelt, ausge-
 dorrt; welk; 2) verfaut, vermodert,
 morsch, *Kz.* 214.
 Трухліна, *f.* с. Трухлб, III.
 Трухліти, *v. n.* erstarren (vor
 Schrecken). [Holz &, III.
 Трухлб, *n.* etw. Verfaultes, faules
 Трухлявий, *dim.* трухлявєнький,
a. moderig, morsch, *He.* C. I. 89.
 Трухлявина, *f.* с. Трухлб, III.
 Трухлявити, *v. n.* verfaulen, ver-
 modern, morsch werden. [*m.* Moder, *n.* He.
 Трухлятина, *f.* Geruch vom Moder,
 Трухніти, *v. n.* verfaulen, vermo-
 dern, III.
 Трухнути, *v. n.* с. d. v. III.
 Трухцєм, *adv.* im Trab.
 Тручати, *v. a.* stossen, wegstossen,
 hinabstossen.
 Труш, *m.* Moder, *n.* *B.* [geh. III.
 Трушків, -оба, -ове, *a.* dem Трушкб
 Трушкб, *m.* с. Трохям, III.
 Трушкбм, *adv.* im Trab, eilig.
 Трущоба, *f.* dichter Wald; 2) Eng-
 pass, *m.*; e. Vertiefung; * Rüberhöhle,
f. III. [(Hippomane mancinella).
 Труяб, *m.* Manschinellebaum, *m.*
 Трух-трух! трухї-трухї!
int. Nachahmung des Geräusches beim
 Laufen, *P. I.* 1. beim Trotten, Traben.
 Трухати, *v. n.* traben, III.
 Трухї, *adv.* — бічї im Trab, *KC.*
 IV. 171. [Ч. II. 154.
 Трухїкати, *v. n.* с. Трухати,
 Трухлий, *a.* moderig, *См.*
 I. Трухнути, *v. n.* faulen, *См.*
 II Трухнути, *v. a.* schütteln, *С.*
 I. 145. [III. (Ч. II. 590).
 Трушкбм, *adv.* im Trab, trippelnd,
 Труд, *m.* Krankheit, *f.* III.
 Трубк, -мк, *m.* kleiner Balken,
- Querbalken unter der Zimmerdecke,
Kz. 153.
 Трїпичка, *f.* с. d. f. III.
 Трїпка, *f.* *pl.* трїпки, krause Fa-
 ser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2)
 Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*
 Трїпчинá, *f.* Lappen, *m.*
 Трїпя, *n.* *coll.* Lumpen, *pl.*
 Трїсáвина, *f.* с. Трїсáвиця, *B.*
 Трїсáвиця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf,
m. Quebbe, *f.* *B.*
 Трїсанїця, трїсенїця, *f.* Schütt-
 stroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh,
f.; 3) с. Гшкї. [cilla), *B.*
 Трїсáдуна, *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-
 Трїсáна, *f.* Wassergewächse, — Lin-
 se, *f.* [ternden Händen, *B.*
 Трїсирўкий, (трє-), *a.* mit zit-
 Трїсáфїст, *m.* *B.* с. d. f.
 Трїсáхвостка, *f.* Bachstelze, *f.*
 (Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänzchen, *n.*
 (Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*
 Трїсáка, *f.* Rütteln, *n.* Под.; 2) с.
 Сосбнка.
 Трїсáкати, *v. n.* с. Трїсáкати, III.
 Трїсáкотїти, *v. n.* knistern, knit-
 tern, *B.* [grund, *m.*
 Трїсáовїна, *f.* Ч. IV. 523. Moor-
 Трїсáовїця, *f.* Fieber, *n.* Egf. 11.
 Трїсáолўпки, *pl.* Hirtentäsel-
 kraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa
 pastoris), *B.* [ся zittern; sich bewegen.
 Трїсáтї, *v. a.* schütteln, rütteln; —
 Трїсáўлька, *f.* Thalictrum angusti-
 folium, III. [Трїсáтї.
 Трїсáуха, *f.* *Beim.* des Fiebers, *s.*
 Трїсáўчка, *f.* Mittleres Zitter — od.
 Flittergras, (Briza media), III.
 Трїсáця, *f.* Ко. 15. Fieberkrankheit, *f.*
 Трїсáхнути, (трїсáхнї, III.), *v. n.*
 trocken werden, trocknen.
 Тс! *int.* als Aufforderung zum Still-
 schweigen &; 2) zum Ausdruck der
 Verwunderung, III.
 Тсе = отсé, *M.* I. 24.
 Тсей, тся, тсе, *pron.* = Отсéй &
 P. I. 84. Гол. III. 150.
 Тти = тогї, Ф.
 I. Ту, *adv.* hier, da.
 II. Ту = тўю, с. Тбї, III.
 Тўба, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*
 Тубїлець, -льця, *m.* K. Hiesiger,
 Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубильный, *a.* einheimisch, eingeboren, *III*.

Туболецъ, -льця, *m. s.* Тубилецъ.

Туболка, *f.* eine Einheimische, *III*.

Тубольный, *a. s.* Тубильный, *III*.

Тубус, *m.* Tabus, *m.* (ein mittleres Fernrohr), *Пол.* [Schnupftuch, *n. B.*

Тувальня, *f.* Handtuch, Rolltuch,

I. Туга, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kummer, *m.*

II. Туга, *f. K. Пр.* III. 23. Spannung; Festigkeit, Energie, *f.*; в туга́ fest (*Бор.*).

Тугай, *dim.* туге́нький, *a.* steif, stramm, straff; stark, ausdauernd, *Kv.* 105; 2) langsam, schwerfällig, *K.*

Тугнути, *v. n.* an Consistenz gewinnen; derb werden.

Туго, *dim.* туге́нько, *adv.* steif, stramm; fest, stark, *III. I.* 142.

Туговати, *v. n. s.* Тужа́ти, *K.*

Туговка, *f.* Achyrophorus maculatus, *III*. [machen, *III*].

Тугоніти, *v. n.* klopfen, ein Getöse

Тугонька, *f. dim. s.* Туга́ I. *III*. (*Ч. V.* 607).

Тугонько, *adv. dim. s.* Туго́.

Тугошій, *a.* mit starkem vorgerecktem Halse; 2) *hartnäckig, *K.*

Тугший, *a. comp. s.* Туга́й, *III*. (*Гол.* IV. 128).

Туда, (*Ч. V.* 1146), туда́, туда́й, тудай, тудайма, тудайка, *adv.* dahin; dorthin.

Тудеж. *conj.* † dabei, sogleich, *III*.

Тудіка, *adv.* hierdurch, *B.*

Тудобю, *adv. s.* Туда́, *P. I.* 145.

Туде́ = то́й, *pron. genit. fem. s.* Той, *III*. (*Ч. II.* 333).

Туж, *adv.* gleich hinterher; туж-туж, bald-bald, *Kv.* 75.

Тужавіти, *v. n.* fest werden; steif werden; sich einziehen, einlaufen; gerinnen, *III*.

Туже́бний, *a. V. s.* Тужлі́вий.

Туже́нька, *f. dim. s.* Туга́ I.

Тужа́ти, *v. n.* sich betrüben, sich härmern, sich grämen.

Тужні́й, *dim.* тужне́нький, *a.* traurig, betrübt, schwermüthig, bange; kummervoll. [ter Weise.

Тужно́, *adv.* traurig, bange, verzag-

Тужлі́вий, *a. Ф. s.* Тужні́й; *adv.* тужлі́во.

Тужно́чка, *f. W. Bein.* der За-

зўля, mit schmachttenden Aeuglein.

Тужу́рбк, -рба́, *m.* kurzes Pelzkleid.

Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2) Schlag, Stoss, *m. III. II.* 12; 3) *s.* Dyk,

Богаті́р, *III*. [stossen, *III*].

Туза́ти, *v. a. e.* Schlag versetzen,

Туземе́ць, -мця, *m. s.* Туби́лецъ.

Тузи́к, *m.* тузи́ня *n. dim. s.* Туз, *III*.

Тузило́, *m.* einer der gern stösst, (*s. d. f.*) *III*.

Тузита́ти, (ту́жу, ту́вш), *v. a. Ко.* 202. stossen, schlagen; 2) *trumpfen,

Trumpf spielen; — ся sich raufen, Händel suchen, *III*. [*m.* Dutzend, *n. III*].

Тузи́н, (-нь), *dim.* тузи́нок, ту́вшн,

Тузлу́к, *m.* Salzlacke zum Einsalzen der Fische, *III*.

Тузика́, *m. aug. s.* Туз, *III*.

Туй, *adv.* da, hier; туй-туй, bald, sogleich.

Туй, туй-туй! *int.* beim Hetzen der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe etc.; *III*.

Ту́йбич, *adv. Це. s.* Того́бич.

Ту́йкати, *v. a.* dem Wolfe od. den Hunden das „туй, туй!“ zuschreien, *B.*; *subst.* ту́йкане, *n. III*.

Тук, *m.* Fett, *n.*; *Dünger, *m.*

Тук! *int.* des Zusammenstosses der Köpfe, *III*. [(Rhamphastus Toco), *Пол.*

Ту́кан перц-їда, *m.* Pfefferfresser, *m.*

Ту́кане. (-на), *n.* das Stossen mit einem Kopfe an einen anderen Kopf;

*Klopfen, *n. III*. [klopfen, *III*].

I. Ту́кати, *v. a.* schlagen, stossen,

II. Ту́кати, *v. a.* „Ту“ („hier“) — rufen, *Ч. V.* 173.

Тукові́й, *a.* Fett.

Тукові́тий, *a.* fetticht, *Пар.*

Тукра́евий, *a.* hierländisch, *Пар.*

Тул, *m. e.* Art Kopfbedeckung, Mütze.

Тула́н, *m.* (Pflze) Statice tatarica, *III*.

Тула́ч, *m. Ф. s.* Скита́лецъ.

Ту́лене, *n. s. d. f.*

Ту́лине, (-ни), *n.* Andrücken, Anpressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis, *n. III*.

Тулі́ти, *v. a.* anpressen, andrücken, an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen;

zufügen; zusammenhalten; — ся sich an etw. drängen, sich anschmiegen ко́ло

ко́го, чо́го, seine Zuflucht zu einem nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

ken; 3) ankleben, kleben hleiben, sich anheften, *III*.

Тулі́й, *m. pl.* туліі, Blutfedern, *pl. B.*

Тулі́йка, *f.* Werkstück des Töpfers.

Тулі́йниця, *f.* Federpolyp, *m.* (Plumularia), *B.*

Ту́лк, *m. s.* Толк, *III*. (H. 122).

Ту́льки, ту́лько, *adv.* P. I. 39. *s.* Тільки.

Ту́лова́ти ся, sich einander küssen? liebkosen? *III*. (Гол. III. 240).

Ту́лови́ще, *n.* Rumpf, Leib, *m.*

Ту́лові́вий, *a.* des Brustkastens, *B.*

Ту́льпа́н, *m.* Tulpe, *f.* (Tulipa); — півник Gartentulpe, *f.* (Tulipa Gensperiana), *B.* [Tulpen-, *III*].

Ту́льпа́но́вий, *a.* von der Tulpe,

Ту́луб, *dim.* тулубе́ць, *m.* Rumpf, *m.*; 2) Schafpelz, *m.* (ohne Taillenschneid).

Ту́луба́стий, *a.* nach Art des Ту́луб, *Ч. VII.* 420.

Ту́лубо́к, -бока, *m. dim. s.* Ту́луб, *III*.
I. Ту́лу́к, *pl.* тулука́. *m.* Junge der Bären und der Wölfe, *B. Ф.*

II. Ту́лу́к, ту́лу́ц, *m.* Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Ту́лумо́а, *m.* † Art Pauke zur

Ту́лу́ча, (-чо́), *n. s.* Ту́лу́к I. *B.*

Ту́льча́нка, *f.* Nbl. des Буг, *III*.

Ту́ля́к, *m. s.* Тулі́й, *B.*

Ту́ля́ти ся, *s.* Скита́ти ся, *III*.

Ту́м, *pron. Locat. sing. m. u. n.* == тім, *III*.

Ту́м! Mitsingen, — *III*.

Ту́ма́, *f.* Mischung, Bastard, *m.* *III*;

2) Betäubung, Bethörung, *f.* Trug, *m.* P. I. 197; H. 45. *s.* Туман; коза́к — Ме. 83. *K.* Verführer, *m.*

Ту́ма́к, *m.* Baum, od. Edelmarder, *m.* (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, *m.* *III*.

Ту́мако́вий, *a.* Edelmarder-, vom Ed.

Ту́ма́н, *m.* Nebel, *m.*; * e. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpfsinnige, Dummkopf, *m.*

Ту́ма́ник, *m. dim. s.* Туман, *III*.

Ту́ма́ні́ти, *v. a.* betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Ту́ма́ні́ско, *m. aug. s.* Туман 2).

Ту́ма́ні́ще, *n. Ф.* Irrlicht, *n.*

Ту́ма́ні́ти, *v. n.* nebelig, finster

werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, *M. II.* 16; 3) unthätig sitzen.

Ту́ма́нний, *a.* nebelig, nebelhaft, Nebel-, — о́браз Nebelbild, *OP.*

Ту́ма́ньство, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f. Пар.* [betrügerisch, *Пар.*

Ту́ма́на́рски́й, *a.* marktschreierisch, Ту́ма́на́рство, *n.* Marktschreierei, *f. Пар.*

Ту́ма́чо́к, -чо́ка *m. dim. s.* Ту́ма́к.

Ту́мі́сце́вий, *a.* hierortig, hiesig, *Пар.*

Ту́му́льт, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Tumult, *m.* *III*.

Ту́н, *Ф. Веч.* I. 321?

Ту́не́м = уто́не́м? *III*. (Ч. IV. 327).

Ту́не́ць, -нця, *m.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulgaris).

Ту́ний, *a. s.* Та́ний. [II. 254)?

Ту́нути, *v. n.* ту́ну, *III*. (Гол.

Ту́п! *int.* des Stampfens mit den Füßen.

Ту́па́, *f. M. III.* 53. Tritt; Hufschlag, *m.*

Ту́па́к, *m.* stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stümper, *m. B.*

Ту́па́ло, *m.* derjenige, der mit den Füßen stampft, *III*.

Ту́па́но́, (-ня), *n.* das Stampfen, Auftreten mit den Füßen; Hin — u. Herlaufen, *n.*

Ту́па́нка́, *pl. ung.* Schuhe, *pl.*

Ту́па́ти, ту́пнути, *v. n.* mit den Füßen stampfen; hin u. her gehen;

* ко́ло чо́го Sorge für etw. tragen, sich um etw. bekümmern, etw. bewirtschaften, *III*.

Ту́пе́рь, *m.* Stümper, *m.* *III*.

Ту́пе́се́ньки́й, *a. dim. s.* Тупі́й.

Ту́пе́ць, *m. s.* Ту́па́к, *B.*

Ту́пі́й, *dim.* тупе́ньки́й, *a.* stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Ту́пі́рь, *m. s.* Тупе́рь, *Пис.*

Ту́пі́ти, (ту́плю, -пі́ш), *v. a.* stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, *III*.

Ту́пі́ця, *f. H.* 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Ту́пі́чка, *f. dim. s. d. v.* [gen.

Ту́пі́ла́ти, *v. a.* ко́го auf jmdn drän-

Ту́пі́сі́ньки́й, (-і́чкий), *a.* ganz stumpf; *adv.* тупі́сі́нько, (-і́чко), *III*.

Ту́пі́ість, -о́сти, *f.* Stumpfsinn, *m.*

Тупіти, *v. n.* stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.

Тупіш, (-ше), *adv. comp. s.* Тупо, III. Ш.

Тупішати, *v. n.* stumpfer werden, III. Ш. [*comp. s.* Тупій, III. Ш.]

Тупіший, *dim.* тупішенький, *a.*

Тупіщий, *a. comp. s.* Тупій; *adv.* тупіще.

Тупкати, *v. n. s.* Тупати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, III. Ш. [schwach; schwierig, langsam.

Тупо, *adv.* stumpf; 2) stumpfsinnig.

Туповатий, *a.* ein wenig stumpf & *s.* Тупій; *adv.* -то.

Тупоголовий, *dim.* тупоголовенький, *a.* beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, III. Ш.

Туподумство, *n.* Bornirtheit, *f. K.*

Тупокутний, *a.* stumpfwinkelig, *CM.*

Туполистатий, *a.* mit stumpfen Blättern, III. Ш. [nase, *f.* III. Ш.]

Тупоносий, *a.* stumpfnasig, Stumpf-

Тупонутти, *v. n. s.* Тупнути, Тупати, III. Ш.

Тупорілий, *a.* mit stumpfem Rüssel; III. II. 21. * stumpf, blasiert, verschoben. [(Ч. VII. 569).

Тупоріще, *n. s.* Тупоріще, III. Ш.

Тупосучканий, *a.* — зуб stumpfer Höckerzahn, *m. Пол.*

Тупот, *m.* Stampfen, Getrappel, *n.*

Тупотати, тупотіти, *v. n.* stampfen mit den Füßen, laut auftreten; * schnell laufen, III. Ш.

Тупотнява, тупотнява, *f.* dumpfer Schall v. Stampfen, Dröhnen, *n. Kв.* 84.

Туптанка, *f.* Ч. IV. 468. *s. d. v.*

Тупу-тупу! *int.* beim Stampfen mit d. Füßen.

Тупцьованє, *n. s.* Тупцяне, III. Ш.

Тупцьовати, *v. n. s.* Тупцяти.

Тупцяне, *n.* He. emsiges Tummeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, *Фр.*

Тупцяти, *v. n.* hin u. her gehen,

Тур, *m.* Auerochs, *m.* (Bosurus), *B.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *B.*; 3) *pl.* турі, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, *n.* Schanzkorb, *m.* С. II. 134. [III. Ш.]

Тур! *int.* des Geschreis e. Turteltaube,

Туралый, *a.* acht gebend, achtsam, *Гол.* III. 39.

Туранє, *n.* Fortjagen, *n.* Verweisung, *f.*; Nachsicht, *f.* III. Ш. [mer, *m.*

Туратєль, *m.* Kst. Schwärmer, Träuer. I. Турати, *v. a.* verjagen; verachten, vernachlässigen, nicht achten; — ся збєгєрн, III. Ш.

II. Турати, *v. n.* Kst. schwärmen, träumen; — ся *s.* Втручати ся *Фр.*

Турб, *gen.* турбу, *m.* Kummer, *m.* Ос. (61) VI. 23.

Турба, *f. s.* Журба, III. I. 355; 2) Belästigung, *f. K.*

Турбан, *m.* Turban, *m.*

Турбат, *m.* Турбата, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitatz, III. Ш. (Гол. I. 568. 572). [*f.* Zerwürfnis, *n.* Kв. I. 568. 572).

Турбация, *f.* Sorge, Verwirrung,

Турбаль, *m.* Из. 75. Schwarm, *m.*

Турбіна, *f.* Turbine, *f.* Kreisrad, *n.* Пол.

Турбованє, (на), *n.* das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, *m.* М. III. 97; *Кв.* I. 225.

Турбовати, турбувати, *v. a.* beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.

Турбота, *f. K.* Drangsal, *f.* Kummer, *m.*

Турботний, *a.* sorgenvoll, *ОП.*

Турготіти, *v. n.* klopfen, rütteln.

Тургун, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia dracunculul), III. Ш.

Турєнка, *f. dim. s.* Турня, kleiner Thurm, III. Ш. (Гол. III. 250).

Турєц, (-єць), -рєц, *m. dim. s.* Тур.

Турєцький, (-єцьк-), *a.* türkisch;

2) -є проєс *Amarantus caudatus*, III. Ш.;

3) -ий сльоз *Ross-* od. wilde *Malve*,

(*Malva silvestris*), III. Ш.; 4) — вінєк Schande e. Mädchens. [kische.

Турєчина, *f.* Türkei, *f.*; alles Tür-

Турїст, *m.* Tourist, *m.*

Турїти, (-рю, u. -ру, -риш), *v. a.* Ос. (62) V. 78. verjagen, vertreiben.

Турїця, *f.* Weibchen des Тур 1) *B.*; 2) *Nbfl.* des Бу; 3) Spitzklette, *f.* (*Xanthium strumarium*). [des Тур.

Турїв, -ова, -ове, *a.* zum Тур geh.,

Турїй, *a.* турїязїки e. Pflanzenart, *B.*

Турїя, *f.* *Nbfl.* des Бу.

Туркавка, (*dim.* туркавонька, -очка) *f.* Turteltaube, *f.* (*Columba turtur*), *B.*

Туркавчин, *a.* der Turteltaube.

Туркало, *c. s. d. v. B.*; 2) Schwätzer, *m. Шй.* [teltaube; 2) Schwatzen, *n. Шй.*
 Туркане, *n.* das Geschrei e. Tur-
 Туркати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) *v. n.* vom Geschrei e. Turteltaube, *Шй.*
 Туркач, *m. s.* Туркавка, *B.*
 Туркєня, *f. s.* Туркїня, *Шй.*
 Туркєнин, (-кїнин), *a.* zur Туркїня geh., der *T. Шй.*
 Туркїница, *f. s. d. f.*
 Туркїня, *f.* Türkin, *f.;* 2) Art grosse Zwetschken, *Шй.* [T. geh.
 Туркїв, -ова, -ове, des Türken, dem
 Туркїт, -оту, *m. s.* Тóркит, Getöse, *n.*
 Туркот, *m. s. d. v.;* 2) Trommeltaube, *f.* (*Columba dasypus v. tympanisans*), *B.;* 3) mürrischer Mensch, Brummbar, *m.;* ein zänkischer Mensch, *Шй.*
 Туркóта, *f. coll.* Türken, *pl. C.*
 Туркотати, туркотіти, *v. n.* girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, *Шй.*
 Туркун, *m. s.* Туркавка, *B.*
 Туркус, *m.* Türkiss, *m.*
 Турлаш, *m.* Eisstoss, Eisgang, *m. s.*
 Турнаш. [рїати I.
 Турлїти, турлїти, *v. a. M. s.* Ту-
 Турлук, *m.* Ziegelstein, *m. Шй.*
 Турлучний, *a.* aus Турлук, aus Lehm, Lehm, *Шй.*
 Турлїти, *v. a.* stossen, *Шй.*
 I. Турма, *f.* Schar, Herde, *f. s.* Гурма.
 II. Турма, *f. s.* Тюрма, *n.* 283.
 Турман, *dim.* турманець, *m.* Tummeler, *m.* Purzeltaube, *f. Шй.*
 Турманів, -ова, -ове, *a.* dem Турман eigenthüml., der Purzeltaube, *Шй.*
 Турманщик, *m.* der Züchter der Purzeltauben, *Шй.;* *adj.* Турманщиків, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.* [ма I.
 Турмонька, (-очка), *f. dim. s.* Туртурнаш, *m.* grosse Eisschollen, *B.*
 Турнїр, турнїй, *m.* Turnier, *n.* C. II. 206. ritterliches Kampfspiel.
 Турнути, *v. a. s.* Трўнути, трўтити, C. II. 57.
 Турня, *f.* *Гол.* II. 444. Thurm, *m.*
 Туровець, -вцї, *m.* Herkuleskäfer, *m.* (*Dynastes*), *B.* [heimisch (v. Pflanzen).
 Турóдский, *a.* hier geboren, ein-
 Турок, -рка, *m.* Türke, *m.;* 2) Ro-

sengimpel, *m.* (*Fringilla rosea*), *B.*
 Туроса, *f. n.* 271. Klatsch, *m.* Lüge, *f.*
 Турпан, *m.* Leinwandstreifen, -lappen, *m.?* *Шй.* (*Гол.* IV. 540); 2) *Зап.* II. 411. s. Турбан.
 Турський, *a. s.* Турецкий, *Шй.*
 Туртавка, *f. s.* Туркавка, *B.*
 Туртўри, *pl. s.* Тортўри, *Шй.*
 Туртўс, *m. D. c.* 64. s. Таргас.
 Туртўкати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) s. Туркотати, *Шй.*
 Турун, *m.* Küchenschabe, *m.* (*Blatta orientalis*), *B.;* 2) Laufkäfer, *m.* (*Carabus*), *B.*
 Турурў! *int. v.* Gackern der Henne.
 Турурўкати, *v. n.* gackern; * s. Туркати 1) 2), *Шй.*
 Турухтан, *m.* Kampfhahn, *m.* (*Macchetes pugnaх*), *B.;* *adj.* турухтанів, -ова, -ове.
 Турча, -ати, *n. s.* Турченя.
 Турчанїн, *m.* Türke, *m. Шй.* (*Гол.* II. 245). [derholen, oft reden, *Шй.*
 Турчати, *v. n.* girren; 2) etw. wie-
 Турченя, *n.* Kind eines Türken, *n.*
 Турчик, *m. dim. s.* Турок, *Шй.*
 Турчин, *m.* Türke, *m.*
 Турчїнойко, *m. dim. s.* Турчин, *Гол.* I. 50.
 Турчїня, *f. s.* Туркїня, *Шй.*
 Турчїти, *v. a.* zum Türken machen.
 Турщук, *m.* krummes, verkümmertes, Gesträuch, *B.;* 2) elend, kümmerlich aussehender Mensch, verkümmert Mensch; *adj.* турщуківати.
 I. Туря, *f.* Nбї. der Прїаєть, *Шй.*
 II. Туря, -ати, *n.* Junges v. Auerochsen, *B.*
 Туряка, *f. K. Пр.* III. 101?
 Туряне, *n. V.* Träumen, *n.* Phantasie, *f.* Träume, *pl.*
 I. Туряти, *v. a.* fortreiben, -schieben, *M.;* stossen, stürzen, *Ст.;* — ся Ч. III. 46. s. Вгавїти ся. [водїти.
 II. Туряти, *v. a. s.* Наклєнїти, Натусь = ту + сь = ту сєї, da bist du; тўсьмо = ту сьмо; тўсьте = ту сьте, *Шй.*
 Тусан, *m.* starker Schlag, Stoss, *m. Шй.*
 Тусати, *v. a.* stossen, schlagen, *Шй.*
 Тусьвітний, *a. v.* dieser Welt, diesseitig, *Цу.*

Туск, *m.* туска, *f.* s. Тоска, *Me.* 423; *H.* 30.

Тусклий, *a.* s. Мутный. Млавий, *Пол.*; 2) wehmüthig, traurig, *Ч.* V. 1053.

Тускувати, *v. n.* *D. c.* 139. s. Тоскувати.

Тут, тута, тут-же, *adv.* hier, allda; sogleich; dahier, daher; sieh da.

Тутавка, *f.* s. Туркавка, *B.*

Тутар, *m.* *Гол.* IV. 310. ein Hiesiger, Einheimischer.

Тутэйший, тутэйшний, *a.* *Ч.* IV. 244. s. Тутешний.

Тутень, (*Эг.*), тутенька, (-ки), тутечка, (-ки), *adv.* s. Тут.

Тутеский, *a.* hiesig, *B.* [hierortig.

Тутешний, (тутешн-), *a.* hiesig,

Тути, *adv.* s. Тут, *III.* (*H.* 207).

Тутырчати ся, sich ausbreiten, s. ausdehnen, s. herausziehen, *III.*

Тутка, тутки, туткина, *adv.* *B.* hier.

Тутнó, *n.* *Wgr.* 31. s. Тутон, Дудон.

Тух, *m.* *H.* 240. s. Тук.

Тухлий *a.* faul, riechend; *träge, *Пар.*

Тухлина, *f.* Gestank, *m.* *Пар.*

Тухлисть, -ости, *f.* Fäulnis, *f.* das Faule; Gestank, *m.* *III.* [*III.*]

Тухлятина, *f.* das Verfaule, Faule, Тухнуть, *v. n.* erlöschen; abnehmen (v. e. Geschwulst).

Туц! *int.* vom Stossen des Widders.

Туцати, *v. a.* stossen (v. Widder).

Туча, *f.* Gewitter, Ungewitter, *n.* Sturm, Platzregen, *m.*; 2) eine ungeheuerere Menge, *Ко.* 40.

Тучевый, *a.* Gewitter-, Sturm.

Тучене, *n.* Mästung, *f.*

Тученый, *a.* gemästet, genährt; bewirkt *H.* 233.

Тученька, тучечка, *f.* *dim.* s. d. f.

Тучка, *f.* *dim.* s. Туча.

Тучиско, *f.* *aug.* s. Туча, *III.*

Тучити, *v. a.* mästen, nähren.

I. Тучный, *a.* s. Тучевый.

II. Тучный, *a.* feist, gemästet.

Тучняк, *m.* Speckstein, *m.* *Пар.*

Туш, *m.* Tusche, *f.*

Түшá, *f.* geschlachtetes u. ausgenommenes Schwein, od. anderes Thier; 2) Fleisch, *n.*; 3) *pol.* Beleitheit, Corpulenz, *f.* *Кв.* 122; 4) ein aufgeblasener, stolzer Mensch, *III.*

Түшáра, *f.* Schafwolle von der zwei-

ten Schur, *R.* [scheren (die Schafe), *B.*

Түшáрити, *v. a.* zum zweitenmale I. Түшáти, *v. a.* löschen, dämpfen; 2) in einem verschlossenen Gefässe kochen, dämpfen, s. Душáти, *III.*

II. Түшáти, *v. a.* meinen, eine Hoffnung hegen, *Зак.*

Түшáка, *f.* *dim.* s. d. f.

Түшáа зáяча — *C.* II. 211.; geschlachtetes Haushier.

Түшáкóвати, (-кóю, -кóш), *v. a.* etw. in einem gedeckten Geschirr kochen; *jmdn bedecken, einhüllen dass er schwitzt, *III.*

Түшáкóвати, *v. a.* tuschen.

Түшáка, *f.* *aug.* s. Түшáа, *III.* (*Ч.* VII. 372).

Түшáя, *f.* Wahrer Eisenhut, blauer Sturmhut, (Aconitum napellus), *III.*

Тфe, (тфe, тфy, (тфy)! *int.* pfui!

Тфeкáне, (тфyк-), *n.* das „тфe (тфy)“ Rufen. [rufen, *III.*]

Тфeкáти, (тфyк-), *v. n.* „тфe (тфy)“

Тхáр, *gen.* тхорá, *m.* *Itis, m.* (Mustella putorius), *B.*; 2) Feigling, *m.*

Тхáнáе, (-ни), *n.* Athmen, Hauchen, *n.* Hauch, *m.* Geist, *m.* *He.* [chen, *B.*

Тхáнyти, *v. n.* hauchen; sinken, rie-

Тхорeнá, *n.* das Junge e. *Itis*, *III.*

Тхорáна, *f.* s. Тхáр; 2) Fleisch vom *Itis*, *III.* [sein, sich fürchten.

Тхорáти, *v. n.* stänkern; 2) feig

Тхорáв, -eвa, -eвe, *a.* des *Itis*,

Тхy! *int.* pfui! [vom *Itis*.

Тхy дáти кóмyсь *Ко.* 183. jmdn tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.

Тцeй, тця, тце, *pron.* = Отцáя & Ф.

Тцáлáвий, *a.* † sorgfältig, sorgsam, emsig, *III.* [sam, *III.*]

Тцáлáво, *adv.* † sorgfältig, sorg-

Тцe, тцo, *in d. Verbind.* на тцe,

-тцo (mit u. ohne цeрцa), *adv.* nüchtern, ohne gegessen zu haben, *III.*

Тцeá, *f.* leerer, fruchtloser Buch-

weizen, *B.*

Тцeтний, *a.* leer; eitel, unnütz, vergeblich, *III.* (*Гол.* II. 569).

Тци, *a.* nüchtern; eitel, unnütz, *III.*

Тю! *int.* holla! lass doch! тю-тю!

int. bei Verwunderung u. Spott. [*III.*]

Тюгý! *int.* Scheuchruf gegen Wölfe,

Тюгýкати, *v. n.* dem Wolfe das

„тюгý“ zuschreien, *III.*

Тюжиги, *v. a.* schelten.
 Тюй! *int.* s. Тю! тюу! *Шѣ.*
 Тюк, *m. gr.* Pask, *n.* Ballen, *m.* *Шѣ.*
 Тюкати, тютюкати, *v. a.* — звіря
 Raubthiere dh Geschrei тю! тютю!
 verscheuchen; 2) *н.* 53. zudringlich
 zureden.
 Тюль, *m.* Tüll, *m.* *He.*
 Тюлень, -льня, *m.* Seehund, *m.*
 Meerkalb, *n.* (*Phoca vitulina*).
 Тюльпан, *m.* s. Тульпан.
 Тюлька, *f.* *Alausa cultriventris*, *Шѣ.*
 Тюльовий, *a.* aus Tüll; * sehr lok-
 ker, *porös*, *Шѣ.*
 Тюлю! *int.* Larifari, *K.*
 Тюп! *int.* des Trippelns der Kinder, *Шѣ.*
 Тютати, *v. n.* trippeln (v. Kindern);
subst. тютане, *n.* Trippeln, *n.* *Шѣ.*
 Тютки, *adv.* trippelnd, *Kn.*
 Тютотіги, *v. n.* trippeln.
 Тюремний, *a.* zur Тюрма geh., in
 der Тюрма befindlich, dort eingeschlos-
 sen, *Шѣ.*
 Тюрёмщик, *m.* Kerkermeister, *m.* *Фр.*
 Тюрма, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis,
 Zuchthaus, *n.*
 Тюрю! *int.* vom langsamen Fahren.
 Тюрити, *v. a.* die Тюрá bereiten,
 kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *Шѣ.*
 Тюрáга, *f. aug.* *См.* s. Тюрма.
 Тютінька, (-ічка), *f. dim.* s. Түтя,
Шѣ.
 Тютка, *f.* *Ч.* IV. 599. s. Тітка.
 Тютьки, и не тютьки, *Кух.* gar
 nicht woran denkend, nicht im minde-
 sten ahnend. [*ringschätzung*, *Шѣ.*
 Тютю! *int.* des Spottes u. der Ge-
 Тю-тю! *int.* s. Тюй!
 Тютюкати, *v. n.* „Тю-тю!“ schreien.
 Тютюн, *dim.* тютюнець, *m.* Gemei-
 ner Tabak, (*Nicotiana tabacum*); Rauch-
 tabak, *m.*
 Тютюніна, *f.* тютюніве, *n. coll.*
 Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
 Тютюніско, тютюніще, *m. aug.* s.
 Тютюн.
 Тютюнкій, *pl.* e. Art Muster auf
 Geweben, (in d. Form einer Gurke), *Шѣ.*
 Тютюнківий, *a.* von der Form
 der „тютюнки“; 2) nach Brantwein
 riechend, *Шѣ.*
 Тютюний, *a.* s. Тютюнівий, *Шѣ.*
 Тютютник, *m.* Arbeiter bei der

Tabakpflanzung, *m.* -ниця, -йчка, *f.*
 -in, *f. B.*; 2) тютюнік, *m.* Tabak-
 pflanzer, *m.* *Kn.*; 3) тютюнік, *m.* Та-
 бакпflanzung, *f.* *Kn.*
 Тютюніків, -ова, -ове, *a.* zum
 Тютюнік geh., des Т. *Шѣ.*
 Тютюніцин, тютюніччин, *a.*
 der Тютюніця, (-ичка), geh. *Шѣ.*
 Тютюнівий, *a.* von Tabak.
 Тютюніна, *f. coll.* Tabaksteng-
 el, *pl.*
 Тютюнія, *m. aug.* s. Тютюн, *Шѣ.*
 Тютюнір, *m.* s. Табáчник.
 Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
 Тютя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt
 Vogel, *m.* *н.* 58. s. Личина.
 Тютій, *m.* der Unbeholfene, Unge-
 schickte, Langsame; тютія, *f.* *Шѣ.*
 Тютяги, *v. a.* schelten, *Шѣ.* (*н.* 253).
 Тя = тебе, *pron.* [блиця, *Шѣ.*
 Тяблиця, (*d.* табличка), *f.* s. Та-
 Тябрічиги, *v. a.* ausspannen; an-
 ziehen, anlegen (Kleider &); *Шѣ.* (*н.* 9).
 Тяв! *int.* des Winselns eines Hun-
 des; 2) des Piepens eines Küchleins, *Шѣ.*
 Тявкало, *n.* alles Winselnde, Pfei-
 fende, Piepende, *Шѣ.*
 Тявкане, *n.* Winseln, Piepen, *n.* *Шѣ.*
 Тявкати, тявкнути, *v. n.* winseln,
 piepen, *Шѣ.*
 Тяга, *f.* Flucht, *f.* тягу даги *Ко.* 3.
 sich fort machen, Reissaus nehmen, die
 Flucht ergreifen.
 Тягальник, *m. s.* Громадільник, *Зах.*
 Тягане *n.* das Schleppen; Zerren;
 * Processführen, *n.* *Шѣ.*
 Тяганець, -нця, *m.* Supplikant, der
 Process Führende; Zänker, *m.* *B.*
 Тяганіна, (*dim.* -нінка), *f.* das
 Führen eines Processes; Schererei, *f.*
 Тяганка, *f.* s. Позіване, *B.*
 Тягар, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram,
 Kummer, *m.* *Шѣ.*
 Тягарок, -ркі, *m. dim.* s. Тягар;
 Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
 Тягати, тягнути, *v. a.* herumziehen,
 herumschleppen, -treiben, -reißen, -zer-
 ren; heraus-, hervorziehen; одіж fort-
 während tragen; — право на когось
 mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht
 belangen; — ся schweifen, sich herum-
 treiben, s. herumschleppen; — по су-
 дах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, III. ѡ.

Тягелъ, *m. Zap. B.* I. 19. e. Art Waffentrock, -anzug, *m.*

Тягельцѣ, *n. dim. s.* Тягло; 2) e. schlichte Tabakspfeife mit e. kurzen Rohr, III. ѡ.

Тягѣль, *m.* starker lederner Kőrass.

Тягѣлко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schuhen), *Par.*

Тягѣнь, -ня, *f.* ehem. Name der Stadt Бендѣри am Dniester, *He. (xm. 25).*

Тягѣстний, *a. K. V.* -а, schwanger.

Тягѣтнѣйка, *n. pl.* Schwangerschaft, *f.* III. ѡ. (Гол. I. 90).

Тягѣтнѣй, *dim. тягѣтнѣйкий, (-ѣнький).* *a.* -а, schwanger, III. ѡ.

Тягѣлий, *a.* lang gestreckt, III. ѡ.; 2) von einem Wirt der sein eigenes Zugvieh (тягло) besitzt.

Тягѣлѣстий, *a.* zähe.

Тягѣлѣстѣть, -ости, *f.* Zähigkeit, *f.*

Тягло, *n.* Zugvieh, Gespann, *n.*; 2) oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins, *m.* Steuer, *f.*; 4) госудѣрне — Staatsmaschine, -regie, *f. K.* [Тягѣлий 2).

Тягловѣй, *a.* тягловѣк, *m. s.*

Тягнѣверѣта, *m. §.* Spottname des Steuerexecutors. [macher, *m.* III. ѡ.

Тягнѣшкѣра, (-шкѣра), *m. §.* Schuh-Tягнути, *v. a.* ziehen, schleppen;

* ausnützen, exploatieren; — за ким jmdm beistimmen; b) nachsingen, mitsingen, accompagnieren; — ся sich schleppen, wohin ziehen, gehen; * -а ослѣтнѣго das Letzte hergeben; III. ѡ.

Тягомъ, *adv. Ce.* immerfort, immerwährend.

Тягость, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.* у — кому съ слѣти jmdm zur Last fallen, schwer fallen; 2) * Schwangerschaft, *f.* Ч. II. 353. в — ти ходѣти.

Тяготѣ, *f.* Bürde, Last, Beschwerlichkeit, *f. K.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготѣне, *n.* Gravitation, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготѣти, *v. n.* gravitieren.

Тяготувѣти, *v. n. u.* — ся, zögern, sich bedenken, zaudern, Bedenken tragen, *Ф.*

Тягѣти! *v. a. s.* Тягнути; 2) führen, treiben; verrichten, thun слѣжбу; 3) rauchen; 4) trinken; 5) saugen; III. ѡ.

Тягѣня, *f.* kleines Zugnetz, III. ѡ.

Тягѣчий, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*

Тягѣйти, *v. a. K.* schwer drücken, lasten.

I. Тяжѣ, (-ж), *f.* Kette zum Befestigen des грядѣль an die колѣснѣици; *B.*; 2) Fuhrwerk, *n. M.*

II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайти в — schwanger werden, втяжѣ (бѣти) schwanger sein.

Тяжа, *f. Ce.* Last, Schwere, Bürde, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.* у тяжѣ.

Тяжѣр, *m. s.* Тягар, *V. K.*

Тяжѣбѣ, *f.* Streit, Rechtsstreit, Process, *m.* Processache, *f. C.* II. 175.

Тяжѣнный, *a. Ce.* schwerfällig.

Тяжѣйкий, тяжѣнький, *a. dim. s.* Тяжкий. [Тяжко, III. ѡ.

Тяжѣйко, тяжѣнько, *adv. dim. s.*

Тяжѣлий, *a. gr. V. s.* Тяжкий.

Тяжѣнный, *a. Cm.* sehr schwer.

I. Тяжѣна, *f.* buntgestreifte Leinwand, *Zak.* [Last, Bürde, *f.*

II. Тяжинѣ, *f. M.* II. 137. Schwere;

Тяжинѣвий, *a.* aus Тяжинѣ I. gemacht, III. ѡ.

Тяжѣти, *v. a.* beschweren, überladen.

Тяжѣще, *n.* Schwerpunkt, *m. Пол.*

Тяжѣти, *v. n. M.* schwer werden.

Тяжкий, *a.* schwer, nicht leicht, schwierig; * тяжкѣ schwanger.

Тяжкѣсть, -ости, *f.* Schwere, *f.*; Schwierigkeit, *f.*

Тяжко, *adv.* schwer, schwierig; sehr, überaus, *P. I.* 11. — старѣй; *Kv.* I. 156.

Тяжко, *m.* Name e. Hundes, III. ѡ.

Тяжкомѣвнѣй, *a.* stotternd, stammelnd, *Py.* [starken Füßen, *Kv.* 213.

Тяжконѣгий, *a.* mit schweren,

Тяжкорѣб, *m.* einer, der schwierige Arbeiten verrichtet.

Тяжкорѣкий, *a.* mit schwerer, wuchtiger Hand, *M.* [schwerleibig, *B.*

Тяжкотѣлий, *a.* schwerfällig,

Тяжкотѣпнѣй, *a.* strengflüssig.

Тяжлѣвий, *a. M.* sehr lastend.

Тяжѣвий, *a. s.* Тяжинѣвий; 2) aus einem Stück Leder gemacht (чѣботи), III. ѡ. [cesse Liegende, Streitende.

Тяжѣщий, *a. C. I.* 33. der im Pro-

Тяжче, тяжше, *adv. comp. s.* Тяжко.

Тяжчий, тяжший, *a. comp. s.*

Тяжкий. [chen, III. ѡ.

Тяжѣти, *v. a.* schwieriger ma-

Тязь, *f. s.* Ужэяка, Таж I. 1).
 Тѣкати, тѣкнути, *v. a. s.* Натѣкати, (*Фр.*); 2) тѣктѣ, тѣкнути, *v. a. Ф.* berühren, treffen, stossen.
 Тѣм, *m. М. III.* 19. Sinn, *m.* Besinnung, Fassung, *f.* Bewusstsein, *n.*
 Тѣма, *f.* Bewusstsein, *n.* Zurechnungsfähigkeit, не по тѣми im unzurechnungsfähigen Zustand, *M.* „Мета“ 1865. 318; 2) Mass, *n.* без тѣми = без міри, *ІБ.*
 Тѣмити (тѣмлю, тѣмиш), *v. a.* begreifen, kennen, wissen, verstehen; 2) im Gedächtnis behalten, sich erinnern; — ся sich besinnen; *III.*
 Тѣмка, *f. dim. s.* Тама; * *s.* Память, Gedächtnis. *n.*; тѣмкѣ, *pl.* чи мені в — ? = чи я памятаю?
 Тѣмкѣй, *a.* einsehend, vernünftig. überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis habend, *III.*
 Тѣмлівий, *a.* eingedenk. *s. d. v.*
 Тѣмний, *a. Ос.* (62) X. verständlich.
 Тѣмувати, *v. a.* gedenken, *B.*
 Тѣмуха, *s. Кн.* с. Тѣмуций
 Тѣмучий, тѣмуций, *a.* einsehend,

einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *III.*
 Тѣнути, *v. a. s.* Тягнути, *P. I.* 18.
 Тѣп! *int.* des Schlages, Stosses, *III.*
 Тѣпане, (-ня), *n.* das Hacken mit e. Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *III.*
 Тѣпати, *v. a.* langsam u. still mit einem Beil hacken; schlagen; * schwatzen, *III.*
 Тѣпкаръ, *m. s.* Киптар.
 Тѣр, *adv. Ф.* wahrlich, wohl auch, а тѣр und nun gar, ой тѣр!
 Тѣсмѣ, *f. s.* Тѣсьма, *B.*
 Тѣсьмѣн, *m.* Nbf. des Днѣпро.
 Тѣсьмѣця, *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*
 Тѣсьмка, *f. Ко.* 50. s. Тѣсьмка, *III.*
 Тѣти, (тѣу, тѣеш), *v. a.* schneiden, hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beissen, комарі тѣут; 4) eins u. dasselbe stets wiederholen; *III.*
 Тѣтѣва, *f.* Sehne, *f.*
 Тѣх, тѣх, тѣх! *int.* des Schlagens einer Nachtigall, *III.* (*Гол.* III. 344).
 Тѣчѣнка, *f.* Stange, *f.* *III.* (*Ч. IV.* 281).
 Тѣщій, *a. comp s.* Тяжкѣй, *III.*
 Тѣще, *adv. comp. s.* Тяжко, *III.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).
 У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei; у хѣти = біля хѣти nahe beim Haarse; не ставало сѣли у (в) козаків, *К.*; *Оз.* 187—188; 2) У = В (вѣ), *mit d. Accus.* namentlich wenn das vorhergehende Wort consonantisch schliesst u. das folgende mit einem od. zwei Consonanten anlautet, козакѣ не дуже вдавались у любові (*Кн.* 149) die Kosaken befassten sich nicht viel mit Liebchaften; ведѣ-ж гостѣй у свѣтлицю. (*Кн.* 37), führe die Gäste in's Zimmer! увалѣвсь у хѣту (*Кн.* 39) er stürzte in die Stube hinein, *Оз.* 176—177; у-поряд, nach der Reihe; у-слѣд nachfolgend, begleitend, *К.*; у-вишень in die Höhe, *M. III.* 40; у-рѣз *M. II.* 120. auf einmal, sogleich; 2) zusammen, zugleich; у-тѣмч „*Сн.*“ 154 = у тѣмну ніч; у крик laut; у волю satt; у поєвилъ zusammen *M. III.* 121; у відвѣт zur Antwort, entgegennend, *Зар.*; у двѣ-

рядѣ in zwei Reihen, *M.* in zwei Abtheilungen; у двѣ оці *M.* unter vier Augen *Оз.* (62) I. 99; пшеніця така гѣрна, колос у колос d. Weizen ist so schön, jede Aehre sieht der anderen gleich; всі вісім бѣдут однакові, волюс у волюс, гѣлос у гѣлос alle acht werden einander ganz ähnlich sein, indem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stimme haben werden (*P. II.* 90). *Оз.* 177; у волю *Кв.* I. 88. nach Belieben, wie viel man will, satt; уя очевидьки, *К.* augenscheinlich; 3) *mit d. Local.* *Оз.* 194—195. у кочергах *Зар.* beim Ofen, wo die Ofenkrüken gestellt werden; у вімкѣ *Кн.* = вимі; у кѣрах, *Гол.* I. 76. zur Zeit des frühesten Hahneneschreis; у трѣхъ *M. II.* 123. alle drei zusammen; у троні *M. II.* 176. nach der Spur; у доволѣ, — бѣти sich glücklich fühlen; у подбѣи стѣти комѣсь jmdm gefallen; у мнѣзі *Ме.* 185. in, mit e. Menge; у мѣ ока augenblick-

lich, in einem Nu! у первих, брат — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).

Убава, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f.* *Пис.*

I. Убавити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Пис.*

II. Убавити, убавляти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, s. vergnügen, — з ким mit jmdm *V.*

Убавленє, *n.* *Пис.* s. Убава.

Убавлений, *a.* verringert, vermindert, *Пис.*

Убагранка, *f. s.* Багранка 1), *B.*

Убаратаги, *v. a. s.* Оухати (пробо &). [greifen; verzehren, *Зак.*

Убрати, *v. a. s.* Вогати, *Не.*; 2) er-

Убезвѣчити, *v. a. s.* Обезвѣчити; verstümmeln, stark beschädigen, *B.*

Убезпѣчати, обезпѣчити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, s. vergewissern, — на щось auf etw. als sicher rechnen.

Уберати, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.

Уберѣжє, *n.* Gestade, *n. К. Ков.*

Уберечї, *v. a. К. s.* Устеречї.

Уберечко, *n. дим. s.* Убранечко.

Убдѣрити ся, *гов. импр. s.* убдѣрило ся ему es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.

Убивати, убити, *v. a.* todtschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то єго убило das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) убивати ся за ким, чим s. Побивати ся 2).

Убивство, *n. Кв. I. 56.* Ringen, Trachten, *n. s.* Побиванє 2).

Убийник, *m.* Mörder, *m. М.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.

Убийль, *f. s.* Убиток.

Убирати, *a. a. s.* Уберати.

Убирач, *m.* Ausputzer, *m. Пар.*

Убирок, -рку, *m.* Aufputz, *m. Пар.*

Убиря, *f.* Kleidung, *f. Фр.*

Убитє, *n.* Tödtung, *f.*

Убиток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheil, *m.* [Verlust.

Убиточно, *adv.* mit Nachtheil, mit

Убийник, *m. D. s. 44.* Bein. des Teufels.

Убигатель, *m.* Bewerber, Candidat, *m.*

Убигати ся, sich bewerben, о щось.

Убигач, *m. s.* Убигатель.

Убиглєць, *m. s.* Биглєць, *Пар.*

Убиж, *f. coll.* die armen Leute, *Pa. I. 371.*

Убий, *m.* Todtschlag, *m. Не. Ф.*

Убийний, *a.* mörderisch, *Пис.*

Убийник, *m.* Mörder, *m. М. II. 193.*

Убийство, *m. s.* Убий.

Убийчий, *a.* tödlich, mörderisch, *B.*

Убир, *gen. убору, pl. убори, Б. (Фр.),* Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*

Убirati, *v. a. s.* Уберати; 2) nach einander nehmen, *A.-Г. 155;* * auffressen 157. [Garderobezimmer, *n. Не.*

Убирний, *a.* -а кимнѣга Boudoir,

Убич, *gen. убочи, f. s.* Убоч.

Ублагати, *v. a.* erbitten, erflehen, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.

Ублагодворити, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *МIII.*

Ублажати, *v. a.* segnen, beglücken,

Убога, *f. Ос. (61) VII. s.* Небога.

Убогатити, убогачати, *v. a. Пол. s.* Збогатити.

Убогаченє, *n.* Bereicherung, *f. Зак.*

Убогенько, *adv.* ärmlich, *Кв. 100.*

Убогий, *a.* arm, dürftig.

I. Убожати, *v. n. s.* Убожити, *Пис.*

II. Убожати, *v. a. s.* Обожати.

Убожественний, *a. Ф.* vergöttert.

Убожество, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*

Убожиня, *f. s.* Біднѣга.

Убожити, *v. n.* arm werden, verarmen.

Убожший, *a. сопр. s.* Убогий; *adv.* убожше.

Убоїще, *n. М+Б. 360.* der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).

Уболіванє, *n. К.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*

Уболівати, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.

Убор, -ору, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f.*; — на конї Geschirr, Pferdgeschirr, *n.*

Уборкати, *v. a.* beruhigen, stillen.

Убосвнїж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.

Убоч, *adv.* — від тѣє *Ме. 376.* aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

Убоц, *m.* Ort, *m.* Stelle, *f.* an d. Seite ; Seite, *f.* *Пис.*

Убо́яти ся, erschrecken ; 2) — чо-гось sich einer Sache versehen.

Убра́не, (-а́нне, -ня), *n.* Kleidung, *f.* Putz, Schmuck, *m.*; 2) dunkelblaue Beinkleider der Huzulen.

Убра́нство, *n.* s. d. v. 1); Livree, *Пар.*

Убра́ти, уберáти, *v. a.* kleiden, schmücken ; * в шóри когó jmdn betrügen, überlisten, *Зак.*; — ся sich kleiden, sich schmücken ; 2) * sich davonmachen, entlaufen, *P. I.* 42; убра́ти ся до́ки wohin gelangen.

Убри́нути, *v. a.* *Д. с.* 376. s. *Кобнути.*

Убу́ванці, *pl. s.* Волóки, *B.*

I. Убува́ти, убу́ти, *v. a.* -чóботи & *s.* Ваува́ти, ву́ти.

II. Убува́ти, убу́ти, *v. n.* abnehmen, sich vermindern, sich verringern, sich verkleinern. [sich wo einleben.

III. Убува́ти ся, убу́ти ся, -дець

Убу́рювати ся, с. *Всика́ти ся*, *H.* 280. [Verlust, *m.* Lücke, *f.* s. *Уо́йток.*

Убу́ток, -тку, *m. T.* Abnahme, *f.*

Ува́га, *f.* Abwágen, Schátzen, *n. K.*; 2) Erwágunг, *f.* на ува́гу взáти in Erwágunг ziehen ; Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht, Vorsicht, *f.* ува́гу ма́ти = уважа́ти; ува́гу зверну́ти d. Aufmerksamkeit richten, Rücksicht nehmen ; 3) Ehre, *f.* Respect, *n. Ч.* III. 271 ; 4) Anmerkung, *f.*

Ува́жане, *n.* das Achtgeben, Aufmerksamkeit, Beobachtung, *f.*; 2) Ansehen, *n.* Rücksicht, *f. K.*

Уважа́ти, *v. a.* achten, Acht geben, beobachten ; 2) berücksichtigen. [geführt.

Ува́жистий, *a. C.* sorgfáltig aus

Ува́жити, *v. a.* *Ко.* 150. berücksichtigen, auf etw. Rücksicht nehmen, achten ; 2) — ко́му́ jmdn respectieren, gegen jmdn sich rücksichtsvoll benehmen. [nehmend, *He.*

Ува́жливий, *a.* aufmerksam, theil-Ува́жний, *a.* überlegt, bedáchtig, bedachtsam ; *adv.* ува́жно.

Ува́жник, *m. У.* Beobachter, *m.*

Ува́жність, -ости, *f. Ф.* Aufmerksamkeit, Vorsicht, Umsicht, *f.* [ма́ти.

Увалáти, увалювати, *v. a. s.* Пова-

Увар, *m.* Absud, *n.*

Уварáти, *v. a.* absieden, abkochen,

гар kochen, *s.* Зварáти.

Увэ́де, *adv. Ф.* s. *Всю́да.*

Увэ́зене, *n.* Fortführung, *f.*

Увэ́зти, (увóжу, -вóзаш), *v. a.* zu Wagen, zu Schiffe & weg, fortführen, fortschaffen.

Увентю́х, *m. Ко.* 388. Windbeutel, *m.*

Уверэ́джене, *n.* Beschädigung, *f.*

Уверэ́дýти, *v. a.* Schaden anthun, schädigen ; — ся sich sch. *C. II.* 139. sich verheben.

Уверэ́жувати ся, sich aufwerfen.

Уверну́ти, *v. a. s.* Зверну́ти 1); beim Gespräch entgegen ; — ся *Ко.* 296. ausweichen ; sich geschmeidig zeigen.

Уверть, *f.* mit Wurzeln herausgerissener u. umgeworfener Baum, *У.*

Увертáти ся, sich einbohren ; sich hinein einwickeln.

Увэ́рх, *adv.* aufwärts, *C. II.* 131.

Уверше́ний, *a.* *Зг.* vollkommen.

Увэ́сь, (весь), у сá, вся, у сь ó, у сé, всьо, (все), *a.* ganz, *s.* Цíлий, *Кв.* I. 6.

Увесь дэ́вички, *adv.* überall, *Кв.* I. 263 ; alle Tage *ГБ.*

Увэ́сти, (-увóджу, -диш), *v. a.* weg- führen, entführen ; — ся *s.* Задавнáти ся.

Увивáти, *v. a. s.* Увáти ; — ся, *s.* Увихáти ся. [gelena), *B.*

Увивáч, *m.* Labyrinthspinne, *f.* (А-Увиджа́ти ся, erscheinen, *s.* При- виджувати ся.

Увиднáти ся, *T.* увиднáти ся, sichtbar, ersichtlich, augenscheinlich werden ; sich ausprägen.

Увáкнути, *v. n.* sich angewöhnen, *B.*

Увилéвати, увильну́ти, *v. n. Ко.* 106. entkommen, entgehen.

Увилáти, *v. a. s.* Вилáти.

Увинáти ся, *Зан.* II. 525?

Увину́тий, *a.* einwärts gebogen, *B.*

Увиобра́жений, *a.* imaginár.

Увиобра́зня, *f.* Imagination, *f.*

Увáсилити ся, *M.* III. 49. sich hoch aufrichten.

Увисшáти, *v. a. B.* erhöhen, erheben.

Увихáти ся, увихнути ся, *B. Мл.* sich sputen, sich tummeln.

Увигну́тий, *a. He.* concav.

Увídати, *v. a.* за когóсь erfahren, *У.*

Увídовати, *v. a. У. s.* Звídувати ся.

Увídомити, *v. a.* benachrichtigen, verständigen.

Увідомленє, *n.* Benachrichtigung, Verständigung, Nachricht, *f.*

Увіа, *g.* ұвоу, *m.* Hohlweg, *m.* B.

Увіймати ся, *s.* Унимати ся, ruhiger, folgsamer werden.

Увійти, *v. n.* hineingehen, eintreten; einrücken; in etw. eingehen, sich in etw. einlassen; — в себе in sich gehen, zur Erkenntnis kommen; zu sich kommen; — в свою думку всімъ ganz dem Gedanken, dem Entschlusse sich ergeben; 2) entkommen, entgehen.

Увільнити, увільняти, *v. a.* befreien, freimachen; 2) *s.* Звільнити.

Увінчати, (-чяти), *v. a.* bekränzen, bekrönen.

Увірванець, -ця, *m.* Galgenstrick, liederlicher Mensch, *m.* Ог. 205. B.

Увірене, (-нне), *n.* Beglaubigung, Versicherung, Ueberzeugung, Probe, Gewähr, *f.*; 2) Glauben, *m.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* Зг.

Увірєний, *a.* gewiss, versichert.

Увірити, увірувати, *v. a.* glauben, Glauben schenken, III. I. 350; — ся sich überzeugen; 2) — ся кому́ jmdm sich anvertrauen; 3) jmdm schwer fallen.

Увіряти, *v. a.* на кобєъ auf jmdm sich verlassen, jmdm vertrauen.

Увістяти, увіщати, *v. a.* benachrichtigen. [tritt, *m.* Др.

Увіход, *m.* — в що Zutritt, Ein-

Увіходити, *v. a.* *s.* Увійти, *Пис.*

Увіче, *n.* Ко. 139. Verstümmelung, *f.*

Увічити, *v. a.* *s.* Скалічити, verstümmeln, *C.* [leutselig, *s.* Ввічливий.

Увічливий, *a.* *K.* zuvorkommend,

Увластяти, *v. a.* bevollmächtigen, die Macht zu etw. geben, ertheilen.

Уво, *праер.* = уві = ві = в, in.

Увображенє, *n.* *K.* Einbildung, Phantasie, *f.* [Anschauung, *f.*

Увображенє, *n.* *T.* Vorstellung,

Увѳд, *m.* (у що) Introduction, *f.* Др.

Увѳдина, *f.* +Б. Einleitung, *f.*

Увѳдитель, *m.* Entführer, *m.*; 2) Verführer, *m.*

Увѳдити, (увѳджу, увѳдиш), *v. a.* *M.* wegführen, beseitigen — прич; entführen; 2) verführen, betrügen.

Увольнити, *v. a.* — волю *L.* 70. *s.* Вволюти волю. [Joch.

Уволока, *f.* *e.* Art Feldmass = 40

Увопєрти, *v. a.* *s.* Впєрти.

Увядати, *v. n.* (an der Luft) trocknen, dürr werden.

Уввязь, ұввязка, (*B.*), *f.* Anbinden, Gebundensein, Band, *n.* Bandschnur, *f.* Bandriemen, *m.*

Уввязати, *v. a.* anbinden.

Уввязливий, *a.* zudringlich.

Уввзєний, *a.* verhaftet.

Уввзєнити, *v. a.* verhaften.

Увввнути, *v. n.* stecken bleiben.

Уввєло, *n.* das Gehänge als Kleinod, Schmuck, *m.* B. [Pa. I.

Угав, *m.* без угаву ohne Unterlass,

Угада, *f.* P. I. 131?

Угадати, *v. a.* *s.* Вгадати.

Угадько, *m.* H. 111. ein Gescheiter, ein verständiger Löser der Räthsel.

Угадно, *adv.* treffend; trefflich, *B.*

Угадувати, (-овати), *v. a.* *s.* Вгадувати.

Угадчиця, *f.* Witzlerin, *f.* +M.

Угам, *m.* K. II. 288. Ruhe, *f.*

Угамувати, (-мов-), *v. a.* — ся, *s.* Гамувати, — ся.

Угана, *f.* *s.* Догана.

Уганяти, *v. a.* treiben, wegtreiben;

2) *v. n.* *ц.* ся tummeln; за ким, чим jagen nach etw.

Угар, *m.* Abbrand, *m.* Пар.

Угарок, -рка, *m.* *s.* Огарок.

Угаряти, *v. n.* verbrennen; угарячий, *a.* verbrennbar, *Тор.*

Угасити, *v. a.* auslöschен.

Угати, *v. a.* *s.* Загати; 2)* einen Schlag versetzen, schlagen.

Угашенє, *n.* das Auslöschен.

Угашати, *v. a.* *s.* Угасити.

I. Угаяти, *v. a.* — час vergeuden, verpassen.

II. Угаяти, *v. n.* sich viel Mühe machen, ängstlich geschäftig sein, *Зап.*

Угинати, *v. a.* beugen, niederbeugen, krummbeugen; — ся sich beugen, *s.* krümmen; * nachgeben.

Угидь, *m.* Günstling, *m.* Пар.

Угидя, *f.* Favoritin, *f.* Пар.

Угластий, *a.* winkelig. [len, *M.*

Углебати, *v. n.* versinken, tief fal-

Угледати, (-джу, -диш), *v. a.* *s.*

Увїдїти. [ere, *f.*

Углєкислотá, *f.* Под. Kohlensäu-

Углєчевати, *pl.* Federkrautartige,

- pl.* (Halorageae). [*n.* Пол.] Угомони́ти, *v. a.* beschwichtigen, einschränken. [Лобный.]
- Углекок, -чка, *m.* Kohlenoxydgas, [Лобный.]
- Угле, *n. coll.* Kohlen, *pl.*
- Углик, *m. dim. s.* Уголь; 2) с. Угол.
- І. Угли́на, *f. P.* II. 109. Kohle, *f.*
- II. Угли́на, *f. s.* Угол.
- Угли́ни, *pl. Pol.* III. 413. 414. s. Огля́дини.
- Угли́стий, *a.* kohlenhältig, *Pol.*
- Угло, *n. s.* Угол, *B.*
- Угло́ва, *f.* Schleife; Dreschfliegelкаре, *f.* Dreschfliegelkopf, *m. B.*
- Угловати́й, *a.* *Pol. sp.* 103. eckig.
- Угловець, івця́, *m.* Winkelspinne, *f.* (Tegenaria), *B.* [Grundstein, *m. K.*
- Угловий, *a.* von der Ecke, — ка́мінь
- Угло́ни, *pl. s.* Огло́ни.
- Углорóт, *m.* Eckmund, *m.* (Trochus), *B.*
- Углості́нка, *f.* Plattenmiesmuschel, *f.* (Tichogonia), *B.*
- Углу́бити ся, sich vertiefen, *Фр. T.*
- Угнавий, *a.* угнавець, угна́к, *m.*
- угнати, угна́вити, *v. n. B. s.* unter
- Вуги — &. [bereinkommen, *n.*
- Уговір, -во́ру, *m.* Vertrag, *m.* Уе-
- Уго́вкати, *v. a. Ф.* zählen, kirre machen. [II. 22. s. Уговір.
- Уговóр, *m. P. I.* 31. *H.* 208. *Kv.*
- Уговорі́ти, уговóрювати, *v. a.*
- bereden, überreden; — ся sich bereden, unter sich abmachen, eins werden.
- Уго́втати, *v. a.* bereden, gefügig machen.
- Уго́да, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen, *n. III. I.* 385. *K. s.* Вигóда; 2) Vertrag, *m.* Uebereinkommen, *n.* Uebereinkunft, *f.* [дїти; 2) угодіти, s. Згодіти.
- Угоді́ти, угрожа́ти, *v. a. s.* Вро-
- Уго́дливий, *a.* gut, tauglich; gefällig, gelegen; bemerkenswert, beachtenswert, *Зак.*
- Уго́жий, *a.* bequem, passend, *K.*
- Угол, *gen. ұгла, m.* Winkel, *m.* Ecke, *f. s.* Вуго́л.
- Уголь, *gen. ұгля, m.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*; 2) Kohlenstoff, *m.* (Carbonium), *Пол. s.* Вуго́ль.
- Уго́льє, *n. coll. P. I.* 75. s. Угле.
- Уго́льний, *a. s.* Угловий.
- Уголов, угорова, *f. s.* Угло́ва; -стрілбо́й Flintenkolben, *m. Пар.*
- Уголовний, *a.* Criminal-, Blut-.
- Уголоски, *pl. ung. s.* Заповіда.
- Угориня́к, *m.* Juni- od. Brachkäfer, *m.* (Rhizotrogus solstitialis). [baum.
- Уго́рка, *f. He.* ungarischer Pflaumen-Уго́рно, *adv. M.* III. 129. s. Уно́рно.
- Угоро́вий, *a.* brach.
- Угороді́ти, *v. a. s.* Вгороді́ти; 2) hineinstossen, -schlagen, +*M.*
- Уго́рський, *a.* ungarisch.
- Угорща́к, *m.* Nam. e. ungar. Ochsen.
- Уго́рщина, *f.* Ungarland, Ungarn, *n.*
- Уго́стити, уго́щати, *v. a.* jmdn als Gast aufnehmen u. speisen, bewirten, tractieren; — ся ein Gastgelage halten, schmausen, *V.*; 2) — (в) до́ма sich zu Hause einfinden. [ment, *n.*
- Уго́щення, *n.* Bewirtung, *f.* Tracta-
- Уго́щений, *a.* bewirtet, tractiert.
- Угра́к, *m.* угракі́ *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (die von d. Larven der Rinderbremse: Oestrus bovis, verursachten Beulen); auch die Larven selbst, *B.*
- Угри́зка, *f.* (ұгризақ, *m. ?*) *Ф. s.* Грижа́, гриза́.
- Угри́коватий, *a.* — волосі́нок, Längliches Muffthierchen, (Pantotrichum enchelys), *B.*
- Угрин, *m.* ein Ungar.
- Угри́нка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Walzenthierchen, *n.* (Enchelys); *pl.* угринкі́, Walzenthierchen, *pl.* (Encheleina), *B.*
- Угри́нчук, *m. Ф.* Ungar, *m.*
- Угри́ба́ти, *v. a.* (= вгри́ба́ти) гній, den Dünger beim Ackern in die Furchen harken.
- Угри́шити ся, einen Fehler machen, sich versehen; sich verreden, sich versprechen, *H.* 281. s. Прогри́шити ся.
- Угровати́й, *a.* finnig.
- Угрожа́ти, *v. a.* drohen, bedrohen, *Под.*

Угроза, *f.* Androhung, *f.* Top.
 Угрущати, *v. a.* betrüben, ГБ.
 Угукати, *v. n.* „Uhu“ schreien (*v. d. Eule*). [müthig; halsstarrig.
 Угурний, *a. Зг. Пр. I. 54.* über-
 Удаване, *n.* Verstellung, *f.* Nachahmung, *f.* Nachahmen, *n.*
 Удавати, *v. a. s.* Уда́ти.
 Удавити, *v. a.* erwürgen, ersticken; — ся sich — —; чим ersticken.
 Удавлене, *n.* Erwürgung, Erstickung, *f.*
 Уда́ка. *f. s.* Уда́ча, Gelingen, Glück, *n. s.*
 Уда́ль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
 Уда́лене. *n.* Fortschaffen, Entfernen, *n.*
 Уда́лець, -ля, *m.* tüchtig, wacker; Held, *m. H. 200.* Wagehals, *m.*
 Уда́лий, *a.* gelungen, gut gerathen, wohlgestaltet, А; 2) tüchtig, wacker.
 Уда́лити, уда́ляти, *v. a.* entfernen, fortschaffen; — ся sich — —; meiden.
 I. Уда́не, *n.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kunst, *f. H. 23.* [Lüge, *f. Зак. Пис.*
 II. Уда́не, *n.* Erfindung, Erdichtung, Уда́ний, *a. К. s.* Уда́лий.
 Уда́р, *m.* Stoss, Schlag, *m.* — самострі́льчий, Апро́лексіе, *f. Пар.*
 Уда́рити, уда́рати, *v. a.* stossen, schlagen, einschlagen; — о́б зе́млю zu Boden werfen; — на ко́гось auf jmdn losgehen, losschlagen; — ся anstossen, stossen, anschlagen; 2) уда́рити до ко́гось sich an jmdn wenden; уда́рати на щось auf etw. rochen, vertrauen, М+Б. 300; кров уда́рила до голо́ви Blut stieg in den Kopf; то ма уда́рило das fiel mir auf.
 Ударува́ти, (-ров-) *v. a.* beschenken.
 Уда́ти, удава́ти, *v. a.* nachahmen, sich verstellen, e. Rolle spielen, sich stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, erdichten, lügen; 2) vermögen, können, treffen; 3) — ко́го jmdn (Unannehmlichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über jmdn falsch berichten, Зак.; — ся gerathen, gelingen; 2) — ся в ко́го jmdm ähnlich werden; 3) — ся до ко́го sich an jmdn wenden, s. zu jmdm verfügen.
 Уда́тний, *a. s.* За́тний, Зак.
 Уда́ча, *f.* Gelingen, *n.*; 2) Fertigkeit, Kunst; Fähigkeit, *f. H.*
 Уда́шний, *a. He. s.* Уда́лий; 2) Ч. IV. 461. s. Уда́тний.

Удво́ений, *a.* verdoppelt, doppelt.
 Удво́рити ся, Зг. sich niederlassen, wo einziehen. [verdoppeln.
 Удво́ювати, удво́яти, удво́їти, *v. a.*
 Удво́ючий, *a.* doppeltbrechend, Пол. [Еф. 13.
 Уде́нно, *adv.* den ganzen Tag über,
 Уде́рж, *m.* Einhalt, *m.* нема слезам уде́ржу Ам. 37.
 Уде́ржане, *n. s.* Утрімане.
 Уде́ржати, уде́ржувати, *v. a. s.* Утрімувати.
 Уде́ржка, *f.* Halter, *m.*; 2) Aehrenaxe, Aehrensindel, *f. B.*
 Уде́ржувати, *v. a. s.* Утрімувати; — ся s. Утрімувати ся; 2) — ся від чо́гось К. sich enthalten.
 Уде́ржувач, *m.* Erhalter, *m.* (світа etc.).
 Уде́рти, уде́рати, *v. a.* abreissen, abbrechen; * — ко́го jmdn betrügen, übervortheilen; 2) * hauen, schlagen; 3) * davon laufen, laufen.
 Уде́жигну́ти, *v. n.* entkommen, entwischen; 2) * *v. a.* etw. leichtsinnig thun, Зак.
 Уди́вяти, уди́влювати, уди́вляти, *v. a.* in Staunen setzen, verwundern; — ся erstaunen; 2) — ся в ко́го, в що́ seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen, s. Вди́яти.
 Уди́влене, (-ніе, Ч. IV. 3.), *n.* Erstaunen, Staunen, *n.* Verwunderung, *f.*
 Уди́вліне, *n.* До. s. d. v.
 Уди́вляти, *v. a. s.* Уди́вяти; — ко́го jmdn bewundern, s. Поди́вляти.
 Уди́льний, *a.* Zaum-.
 Уди́ло, *n. pl.* уди́ла, He. Макс. Gebiss, *n.* am Pferdezaume. [Нав.
 Уди́нець, -ця, *m.* der wilde Eber,
 Уди́ти, *v. a.* ри́бу angeln.
 Уди́ця, *f.* Angel, *f.*
 Уди́д, *m. s.* Удо́д, Вуду́д.
 Уди́ї, *gen.* удо́ю, *m. s.* Ви́диї.
 Уди́ляти, *v. a.* ко́гось mit jmdm fertig werden; — щось etw. thun, machen, verfertigen; — по́ле bearbeiten, bebauen.
 Уди́ляти, уди́ляти, уди́лювати, *v. a.* abtheilen, zuthemen, mittheilen, abgeben, bescheiden.
 Уди́льний, *a.* selbständig, souverän.
 Уди́ловувати, *v. n.* Пар. theilnehmen.

Удільство́ване, *n. Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*

Удка, *f.* Angel, *f. В.*

Удлище, *n.* Angelruthе, *f.*

Удница, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *В.*

Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n. В.*

Удобний, *a. АД.* I. 121. bequem, gut, passend.

Удобрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f.*; 2) Besänftigung, *f. Пар.*

Удобріти, удобрювати, *v. a.* verbessern; 2) besänftigen; 3) s. Одо́бріти, *Оз.*

Удобріти, *v. n. u.* — ся *s. d. f.*

Удобрұхати ся, sich besänftigen, wieder gut werden.

Удова, *f. s.* Вдова.

Удовець, *g.* удівця, *m. s.* Вдовець.

Удовж, *adv. s.* В-довж, *Пис.*

Удовин, удовиний, *a. s.* Вдовин.

Удовляти, удонляти, *v. a. Кс.* I. 103. *s.* Удоволіти.

Удоволь, (-віль), *adv.* genügend viel, satt, *Кс.* II. 18.

Удоволіти, (удовольніти), удоволяти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГПШ. Кс. С.* I. 117; — ся sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).

Удовувати, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зак.*

Удод, *m. s.* Вудуд.

Удобльний, *a. Пол.* tüchtig, wacker.

Удобля, *f.* Тüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f. Ил.*

Удомашніти, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — ся sich einheimisch machen.

Удбнити, *v. a. Н.* 288. ewig geben.

Удопта́ти, удоптувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (*z. B.* die Erde, den Steg &); — ся fest, hart, glatt getreten werden. [3] wegflehen, +*М.*

Удъбрити, *v. n. s.* Удрати, удёрти, Удосто́вірене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*

Удосто́вірениий, *a.* beglaubigt.

Удосто́вирити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accreditieren, *Пар.*

Удостойніти, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Ле.*

Удостойти, *v. a. s. d. v.*; — ся wür-

dig werden.

[lentirt.

Удотеплений, *a. К.* befähigt, ta-

Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis

barbatula), *В.* [davon machen, *В.*

Удрати, *v. a.* * schlagen; 2) *v. n.* * sich

Удружати, *v. a.* комұсь *Кс.* II.

149. *Кн.* jmdm freundschaftlichen Dienst

erweisen, *s.* Прислужити ся *к.*

Удрухніти, *v. n.* vermodern, *В.*

Удувати, удуть, *v. a.* aufblähen,

aufschwellen; — ся auf-, anschwellen.

Удуд, *m.* Wiedehopf, *m.* (Urupa

erops), *В.*

Удудок, *m. dim. s. d. v. В.*

Удушє, (-шья), *n.* Asthma, *n.*

Удушїти, удусїти, *v. a.* ersticken;

erwürgen; erdrücken, *s.* Задусїти.

Удушлявий, *a.* erstickend, erdrück-

kend, *Кн.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.

Уёмний, *a.* negativ.

Уж, ужака, *m.* Wasserschlange,

Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix), *В.*

Ужалєнє, *n.* Stich, *m.* (*e.* Insektes).

Ужалїти, *v. a.* stechen (*v. e.* Insekt).

Ужалїне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Kla-

ge, *f. Зє.*

Ужално, *n. s.* Пужак, Пужально.

Ужалїти ся, *s.* Жалувати ся.

Ужанця, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.*

(62) II. 54. (*f'* usance).

Ужас, *m.* У. Schrecken, *m.* Entsetzen,

n. Graus, *m.* Gräuel, Grauen, *n.*

Ужасати ся, ужаснўти ся, ко-

госє, чогосє vor jmdm (etw.) erschrek-

ken, zurückschaudern.

Ужати, *v. a. s.* Нажати; — ся mit

der Sichel sich eine Schnittwunde bei-

bringen.

Ужах, *m. s.* Жах, Ужас, *Оц. гр.* 33.

Ужахати ся, ужахнўти ся, *s.* Ужа-

сати ся &.

Ужва, ужєвка, *f.* ein aus Zwei-

gen geflochtenes Band, *В.* Bindgerte,

-weide, *f.*

Ужє, ужєнь, *adv.* schon.

Ужєн, *m.* soviel man vom Getreide

auf einmal mit der Sichel fasst.

Уживальний, *a.* brauchbar.

Уживальність, -ости, *f.* Nutz-

niessung, *f.* Gebrauch, *m.* *Пар.*

Уживанє, *n.* Nutzniessung, *f.* Ge-

brauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*

Уживати, ужїти, *v. a.* gebrauchen,

анwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) genießen. [н. В.

Ужлочковане, *n.* Nervensystem,

Ужйн, *m. s.* Ужйнок.

Ужйна, *f. s.* Ожйна, *B.*

Ужинати, *v. a.* absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужйнный, *m.* Brombeerstrauch, *m.*

Ужйнок, -нку, *m.* eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Abschneiden, Einernten, *n.* (von Getreide); Erträgnis an Getreide, *n.* Zuwachs, *m.* Зак.

Ужйско, *n.* Heuseil, langes starkes Seil, *n.* (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужйстка, *f.* Ophiolepis, *B.*

Ужитё, *n.* Anwendung, *f.* Gebrauch, *m.*

Ужити, *v. a. s.* Уживати.

Ужити ся, *v. k.* sich einleben, *Кн. s.* Вжити ся. [Gebrauch, *m.*

Ужитковане, *n.* Nutzniessung, *f.*

Ужиткувати, *v. a.* Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужитный, *a.* brauchbar; nützlich, *B.*

Ужиток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Gebrauch, *m. s.* Пожиток.

Ужиточный, *a.* nützlich.

Ужиточність, -ости, *f.* Nutzen, *m.* Nützlichkeit, *f.*

Ужйще, *n. s.* Ужйско.

Ужльопати ся, § sich voll saufen.

Ужов, *f. s.* 'Ужва, *B.*

'Уза, *f.* Stopfwachs, Vorwachs, *n.*

Узагальнене, *n.* Verallgemeinerung, *f.* Фр.

Узадкати, *v. a.* Эг. Цбфнѹти.

Узаконити, *v. a.* gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узасити ся, sich versorgen, *s.* versehen (mit etw.), Зак.

Узберати, *v. a. s.* Узбирати, узбирати.

'Узберіж, *adv.* dem Ufer entlang, *K.*

Узберіже, *n.* Gestade, Uferland, *n. K.*

Узбирати, узбирати, *v. a.* einsammeln, zusammenbringen.

Узбічний, *a. K.* von der Seite, Seiten-, Grenz-.

Узброїти, узбравати, *v. a.* bewaffnen, ausrüsten; — ся sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвалити, *v. a. s.* Повалити.

Узвар, *m. K. II. 24. e.* Art Gericht aus gedörstem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, Зак.; — родінний, *e.* узвар der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegenheit der Geburt eines Kindes.

Узвати, *v. a.* hineinrufen, -bescheiden.

Узвелічене, *n. Пар.* Erhöhung, *f.* Aufschwung, *m.*

Узвершина, *f. Кл. s.* Вершина.

Узвислянцина, *f.* Weichselland, *n. K.*

Узвичаїти, *v. a.* angewöhnen, Эг.

Узвоа, -оау, *m. K. I. 152.* Schlucht, *f.* Engpass, Berg, *m.*

Узволити, *v. a.* erlauben.

'Узворот, *m.* Rückkehr, *f.*

Узгіре, *n.* Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* Gesenke *e.* Berges, *n. K.*

Узголове, *n.* ein entsprechend zusammgelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, *n. B. M. II. 159.*

Узголовечко, *n. дим. M. s. d. v.*

Узграничаний, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

Узгранічє *n.* Grenze, Grenzmarke, *f.*

Узгрянйшник, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

'Узда, *f. s.* Уздэчка. [geben, *Ог. 205.*

I. Уздати, *v. a.* vergelten, statt etw.

II. Уздати, *v. a.* zäumen, den Zaum anlegen. [нѹти ся.

Уздвигнути ся, *Макс. s.* Здвиг-

Уздеа, *pl.* Zügel, *pl.*

Уздэчка, *f.* Zaum, Zügel, Halfter, *m.*

Уздйнция, *f.* Halfter, *m. B.*

Узднйпре, *n.* Dnieperland, *n. K.*

Уздоровйтельный, *a.* heilbar.

Уздоровити, уздоровляти, *v. a.* gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздрівати, уздріти, (узрїти), *v. a.* erblicken, bemerken. [bedecken.

Узеленати, *v. a. Ваг.* mit Grünem

Узивати, *v. a. Пр. II. 202. 204. s.* Називати, Прозивати, nennen *M. II. 192.*

I. Узир, *m. He.* Hintergrund, *m.* Hinteransicht, *f.*

II. 'Узирь, *m. He. s.* Гўзир.

Узйця, *f.* Karpe am Dreschflügel, *f. Пар.*

'Узич, *m.* Knotenkoralle, *f.* (Melitaea), *B.*

Узичити, *v. a.* wünschen, *Зак.*
 Узиче, *n. s.* Узиче.
 Узимку, *adv. H.* 275. im Winter.
 Узір, -зору, *m.* Muster, *n. pl.* узіри
 вологі *Me.* 306. goldene Stickmuster,
pl. s. Взір 2).
 Узкарпате, *n.* Karpathenland, *n. K.*
 Узкій, *a. s.* Вузкій, *B.*
 Узкокріляці, *pl.* Engflügler, *pl.*
 (Stenelytra), *B.*
 Узкріля, *n.* Flügel, Saum, Rand,
m. Еске, *f. Oz.*; Grenze, Mark, *f. K.*
 Узлик, (вузл-), *m.* Knoten, *m.*;
 2) Bündel, *n.*
 Узліти ся, erbosen, ergrimmen, на
 когось *K.* gegen jmdn böse werden.
 Узлісе, *n.* Waldrand, *m.*
 Узловатий, *a.* knotig, *III.* II. 60.;
 2) bündig, verschoben, verzwickt, bor-
 nirt, *III.* II. 67; räthselhaft, nnerforscht,
K. B. [enogonum), *B.*
 Узловатка, *f.* Spindelassel, *f.* (Пу-
 Узмисловити, узмисловляти, *v. a.*
 versinnlichen, anschaulich machen.
 Узьмінъ, *m.* tiefste u. reissendste
 Flusstelle die nie zufriert.
 Узнавати, узнати, *v. a.* erkennen,
 erfahren, einsehen; 2) anerkennen; ur-
 theilen; — за добро für gut finden;
 — себе в чім einer Sache bewusst sein;
 — ся = познакомити ся.
 Узник, *m.* Гуш. Gefangener, *m.*
 Узнобити ся, *s.* Ознобити ся, (*Фр.*).
 Узов, *m. s.* Узол.
 Узол, *m.* Knoten, *m. B.*
 Узолити, *v. a.* einlaugen, beuchen,
 (шмаге); 2) * §. einen Schlag versetzen,
 hauen (прулом &).
 Узольцеватий, *a.* knotenähnlich, *B.*
 Узоля, (-в), *n. coll. s.* Узол.
 Узорець, -ірця, *m. Ф.* Muster, *n.*
 zum Sticken. [nehmen.
 Узріти, *v. a.* erblicken, sehen, wahr-
 Узріче, *n.* Uferland, Flussgebiet, *n.*
 Oz. 205.
 Узтók, *m. Гол.* Osten, *m.*
 Узублене, *n.* das Gezähnelte, *B.*
 Узутé, *n.* Beschuhung, *f. +M.*
 Узятé, *n.* Nehmen, *n. Kч.* 301.
 Узяти, *v. a. s.* Взяти.
 Уйда, *s.* Peiniger, *m.* ein zudringli-
 cher, lästiger Mensch, *Ст.*
 Уйда́ти, *v. a.* * на когó, jmdn mit

beissenden od. stichelnden Reden ver-
 letzen; — ся * zanken; sich ärgern,
 sich giften. [kisch, *A-G.* 159.
 Уїдлівий, *a.* bissig, böartig, zän-
 Уїдливо, *adv.* bissig, verbissen, *T.*
 Уїзджати, уїздити, *v. a.* bereiten,
 zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* da-
 vonfahren, abreiten.
 Уїсти ся, sich hineinfressen.
 Уїдэ, *adv. Verbalansdr.* es wird ge-
 nügen; genügt, genügend.
 Уйма, *f.* Verkleinerung, Verkürzung,
 Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на ўй-
 му, *Гол.*
 Уйма́ти, уйма́ти, *v. a.* fassen, an-
 fassen; 2) abnehmen; schmälern, Ab-
 bruch thun, abziehen, verringern; —
 чéсти комý jmds Ehre Abbruch thun,
 schmälern; — ся за ким, чим, за когó,
 sich jmds annehmen.
 Уйтá, *v. a. s.* Уходити.
 Укаá, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Macht-
 spruch, *m.* [*f. Пол.*
 Указанé, *n.* Weisung, Unterweisung,
 Указáтель, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
 Указáти, ука́зувати, *v. a.* zeigen,
 verweisen, weisen; befehlen.
 Ука́зка, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für
 Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* An-
 leitung, *f. ГIII.* [Schlagwort, *n.*
 Ука́зний, *a.* -е слово Parole, *f.*
 Ука́зник, *m.* Register, *n.* Index, *m.* Пар.
 Укаля́ти, *v. a.* besudeln, beschmie-
 ren, *Зак.* [glatt rollen.
 Укача́ти, *v. a.* ebnen, glatt machen,
 Уквáсити, *v. a.* gut säuern, durch-
 säuern.
 Уквáшений, *a.* durchgesäuert.
 Уквáлити, *v. a.* empfindlich ver-
 kürzen, *Ф.*
 Уквítчаний, *a.* mit Blumen ge-
 schmückt, im Blumenschmuck.
 Уквítчáти, (уквіч-), *v. a.* mit
 Blumen schmücken; — ся sich —.
 Укйда́ти, укйда́вати, *v. a. s.* Про-
 кинути; 2) hineinwerfen.
 Укий, *a.* geschult, abgerichtet, dres-
 sirt, кінъ & (*oppos.* Нéук, неўкий).
 Укипáти, *v. n.* weich gekocht, ge-
 sotten werden. [stellung, *f.*
 Укiр, *g.* -óру, *m.* Vorwurf, *m.* Aus-
 Укiсній, (укисн-), *a.* schräg, über-
 zwerch.

Уклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contract, *m.*; 2) = звичай, Brauch, *m.* Sitte, *f.* який де ўклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтяжше взяти до чого ўклад = вложити ся, звикнути; 6) ўклад до чого взяти собі = постановити, beschliessen; 4) Anlage, *f.* System, *n.*

Уклада, *f.* укладу мати на когó gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im Schilde führen, *Kol.* I. 113. [dnen.

Укладане, *n.* das Zurechtlegen, Or-

Укладати, *v. a. s.* Уложити; — суд *Kч.* 194. Recht sprechen.

Укладистий, *a.* -а бécіда gewandte Rede, Sprache.

Укладник, *m.* Componist, *m.* (in d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse, (*Orobus niger* L.), *B.*

Укландати, *v. a.* §. P. I. 134. (mit Zähnen) zerreißen; 2) * *M+B.* 287. bewegen, bereden.

Укланяти, уклонювати, уклонити, *v. a.* senken, beugen; abwenden; 2) — ся, sich senken, s. beugen; einlenken; *АД.* I. 215. sich verbeugen, s. verneigen.

Укласти, *v. a. s.* Уложити.

Уклéпати, *v. a.* hämmern; — ся * mit etw. bekannt werden, *Зак.*

Уклéва, *f.* *Мл.* s. Уклій.

Уклікати, *v. a. s.* Заклікати.

Уклінати, *v. a.* viel fluchen.

Уклій, уклія ялець, Laube, *f.* (*Leuciscus vulgaris* und *L. alburnus*, *Alburnus lucidus*).

Уклін, -ону, *m.* Beugung, Verbeugung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*; 2) Biegung, Declination; Abweichung, Aberration, *f.* *Нар.* [укліно — Ф.

Уклінний, *a.* höflich, ergebenst; *adv.*

Уклóна, *f.* s. Поклін, *Пис.*

Уклонéний, *a.* gebeugt, geneigt, gesenkt; 2) * geführt, bewogen, *Пис.*

Уклонний, *a.* *КВ.* I. 292. nachgiebig.

Уклонити, *v. a. u. n. s.* Укланяти; — ся e. Verbeugung machen, sich verbeugen. [клононько.

Уклонухна, *f.* *Ч.* IV. 280. s. Пс-

Уклюнути, *v. a. s.* Дзьобнути; 2) — ся * sich hineindrängen.

Укмітити, *v. a. s.* Помітити.

Укнований, *a.* angezettelt, *Пис.*

Укновати, *v. a.* anzetteln, etw. im Schilde führen, schmieden.

Укнйжений, *a.* gefürstet.

Укований, *a.* geschmiedet.

Уковати, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укоіти, *v. a.* lindern; 2) thun, machen; — ся, s. Скоіти ся.

Уколене, *n.* Stich, *m.* [Колóти.

Уколóти, (укóлю, -леш), *v. a. s.*

Уколóшкати, *v. a.* bändigen, zähmen, kirre machen, *C.* II. 9.

Уконати ся, sich abmühen, *Гол.* I. 84.

Уконопáдити ся до когó, jmdn belästigen (mit e. Bitte &).

Уконтентувати, *v. a.* *Кч.* 245. vergnügen, Vergnügen bereiten; bewirken; beschenken.

Укорізна, *f.* Demüthigung, *f.* *Нар.*

Укóриці, *pl.* на — zum Trotz.

Укорінити, *v. a. u.* — ся s. Вкорінити, — ся. [gend, *C.* У.

Укорліво, *adv.* vorwurfsvoll, rü-

Укоротити, укорóчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen, verkürzen, kürzer machen; einhalten; — ся sich verkürzen; aufhören. [екладати, (*Фр*).

Укóрпати, *v. a. s.* Призбирати, На-

Укорпнџти, *v. a.* abreissen, abbrechen, abtrennen, *Пис.* [*n.* (*Loxodes*), *B.*

Укóсець, -ця, *m.* Lippenhieschen,

Укóсистий, *a.* schräg.

Укосити, *v. a. s.* Косити. [chen.

Укóськати, *v. a.* zähmen, kirre ma-

Укóсний, *a.* schief, *Пол.*

Укóсник, *m.* schiefwinkliges Parallelogramm, *Нар.* [einwälzen, -rollen.

I. Укóтити, укóчувати, *v. a.* hin-

II. Укóтити ся, Junge werfen (vom Schaf, e. Katze &).

Укохати, *v. a. s.* Покохати; — ся у когóсь s. Влюбити ся.

Укоштувати ся, verkosten, Geschmack gewinnen.

Укóювати, *v. a. s.* Укоіти.

Укравок, -вку, *dim.* укравочок, *m.* e. Stück, das Abgeschnittene, Abschnittsel, *m.*

Україна, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukraine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit entlegene, entfernte Gegend.

Українець, -ня, *m.* Bewohner der Украина 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Українка, *f.* Bewohnerin von Україна 1). Klein-Russin, *f.*

Українний, *a.* Grenz-, Grenzlands-, -а земля Grenzland, *n.* Grenzstrich, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*

Україногробний, *a.* die Ukraine Український, (-ский), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*

Україньство, *n.* Ukrainenthum, *n.*

Украєти, *v. a. s.* Украшати.

Украєтися, *sich* ausheitern (*v.* Himmel). [*ren,* verzieren.

Украшати, *v. a.* schmücken, zie-

украшенє, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*

Укращати, *v. a.* zähmen, *K.*

Укривало, *n.* Decke, *f.*

Укривати, укріти, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.

Укривжати, укривдити, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kränken.

Укривженє, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f.* *Зак.*

Укривжений, (-жон-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*

I. Укрій, *a. s.* Крутий.

II. Укрій, *a.* süß (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Це.*

Укритє, *n.* Versteck, *m. B.*

Укріти, *v. a. s.* Укривати.

Укритися, *комує* mit Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.

Укрівля, *f. s.* Вкрівля.

I. Укріп, -опу, *m. s.* Окріп.

II. Укріп воданий Ross-Wasserfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).

Укріпєць, -ця, *m. dim. s. d. v. I.*

Укріпати, укріпати, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — *ся* sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; *s. Покріпати ся, III.*

II. 224.

Укріпленє, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*

Укріплений, *a.* befestigt; gestärkt.

Укріп, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m. s.* Кріп.

Укроїти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — *ся* sich schneiden, *s.* verwunden; 2) * abnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроїло *ся* ємѣ.

Укріма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschiedenheit, *f.* bequemes Plätzchen,

Ос. (61) VII. *Пар.*

Укріме, *adv. s.* Окрімо, осібно.

Укріп, *m. s.* Укріп II. *Зак.*

Укротити, укротати, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — *ся* sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.

Укрутити, *v. a. s.* Вкрутити.

Укувати, *v. a. s.* schmieden; beschlagen.

Укусити, *v. a. s.* Вкусити.

Укутати, укутувати, *v. a. Ко.* 287. verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwickeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн. Зак.*

Укушений, *a.* gebissen; gestochen.

Улагодити, *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P. I.* 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.

Уладнанє, *n.* Ordnen, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *ОП.*

Уладнати, уладнувати, *v. a.* ordnen,

Уламок, -мку, *m. Мог. s.* Відламок, Stück, *n.* Theil, *m.*

Улан, уланін, *m.* Ulan, *m.*

Уланський, *a.* des Ulanen, Ulanen-Улас, *m.* Blasius.

Уласиха, *f.* Gattin des Улас.

Уласів, -ева, -еве, *a.* des Улас, dem *V.* geh. [tert werden, nachlassen.

Улегати, *v. n. s.* Легати; erleichtern, erleichtern, *n.* Erleichterung, *f. B.*

Улежати, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — *ся* teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.

Улекшати, улекшити, *v. a.* er-

Улень, -ня, *m. s.* Улий.

Уленути, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*

Улесливий, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Крон.*

Улестити, *v. a.* schmeicheln, *M. II.* 173.

Улеть, *f.* У. e. Strich Landes, Gegend, *f.*

Улетіти, улїтати, *v. n.* weg-, fort-, verfliegen; verfließen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.*

Улетучати *ся*, sich verflüchtigen,

Улещанє, *n. К.* List, Verführung, *f.*

Улещати, улещувати, *v. a. Ко.* 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *Ст.*

Уліва, *f. TP.* 93. Regenflut, *f.*

Уливáти, *v. a.* begiessen; — ся sich begiessen; 2) * уливáти, *v. n.* schnell fliehen, нес уливáв = утикав скóро, *B.*

Уливень, -вня, *m. s.* Ливень.

Улий, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.*

Улик, (улік), *m. dim. P. II. 15. s.* Улий,

Уліка, *f.* Макс. Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.

Улипáти, улинути, *v. n. s.* Прилипáти. [zen.

Уліскувати ся, schimmern, glän- I. Уліта, *f.* Julitta.

II. Уліта, *f.* Totanus calibris, *B.*

Улітин, *a.* der У. gehörig, *ГБ.*

Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. a. Spiele.

Уличáти, *v. a.* überführen, über weisen, чимось, *Кн.*

Уличка, *f. dim. s.* Улиця.

Улічний, *a.* Gassen-.

Улічник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.* [fliegen, entfliehen.

Улітáти, *v. n.* davon fliegen, ent-

Улітеплити ся, (водá-), lauwarm werden.

Улічáти, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.

Улов, *m. H. 149. s.* Ловля; Лови, *pl.*

Уловáти, уловляти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *III. II. 237; ** — в сáти бестриicken. [s. Лугá.

Улóга, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* улогáи,

Улогáй, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; -е поле ebenes Feld; -а горá е. Berg von sanften Abhängen; -е земліще е. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*

Уложене, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f. Гол.*

Уложáти, укладáти, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) в ким mit jmdm unterhandeln, sich vergleichen.

Улолóкати, *v. a. H. 217. s. d. v.*

Уломáти, (уломáти), *v. a.* brechen,

abbrechen.

[siech.

Улобни́й, *a.* gebrechlich, schwach; Улобни́сть, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*

Уломок, -мку, *m. s.* Уломок, *Пис.*

Улонька, *f. dim. s.* Улиця, *Зак.*

Улúда, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f. B. (Фр.).*

Улудлийвий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.* [(e. Weg), *Зак.*

Улузáти, *v. n. s.* Уйтá, zurücklegen

Улус, *m.* Tartarendorf, *n. III. I. 313.*

Улучáти, *v. a. s.* Влучáти, Влучáти.

Улучшáти, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.* [Lieblings-.

Улюблени́й, *a. M. II. 73.* geliebt;

Улюбля́ти, улюбáти, *v. a.* lieb gewinnen, sich gefallen, *Кч. 225; — ся P. I. 184.* sich lieben, *n.* verlieben.

Улю́ня, *f. dim. s.* Юлька.

Улягáти, улячá, *v. n. u.* — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся *s.* Улэжати ся.

Уля́глий, *a.* nachgiebig, fügsam.

Уля́глисть, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f. Фр.*

Уля́на, Уля, *dim.* Улька, Улечка, *f.* Julianna, Julia.

Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*

Умалýмок, -мку, *m.* Minnend, *m.*

Умалáти, умалювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H. 137.*

Умалькувáти, *v. a. Из. 13. s.* Уменшáти. [dat versehen.

Умандатóваний, *a.* mit e. Mandat, *m.* Einwohner der Stadt Умань. [der Гайдамаки, *Пис.*

Уманька, *f.* Benennung eines Liedes Умати, *H. 281.?*

Умесáти, *v. n. Зг.* davonlaufen.

Умен, *a. H. 65. s.* Умний.

Уменшáти, уменшáти, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.

Умерэжáти, *v. a.* sticken; 2) *H. 239. ** auffressen. [*m.* Leiche, *f.*

Умерлэць, *gen.* умерцá, *m.* Todter, Умерлáй, *a.* todt; (*m. sbst.*) der Todte, Verstorbene. [tödten, tilgen.

Умертвáти, умертвля́ти, *v. a.*

Умертáти, умерáти, *v. n.* sterben.

Умерчик, *m. s.* Умерлэць, (*Фр.*)

Умэць, *gen.* умцá, *m.* Ваг. Künstler, Dichter, *m.*

Умивáльниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Умѣванѣ, *dim.* умиванѣчко, *n.* Waschen, *n.* [— ся sich —.

Умивати, умѣти, *v. a.* waschen; Умигати ся, geläufig, gemein werden.

Умигнути, *v. a.* бком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).

Умилѣнный, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.

Умилѣнно, *adv.* *V.* inbrünstig.

I. Умилѣти, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *T.*; — ся innigst gerührt werden, *He.* [22. müde treiben.

II. Умилѣти, *v. a.* — коня *C. II.*

Умилосердѣти ся, Mitleiden haben, sich erbarmen. [— а оѣра *ОБ.*

Умилостивѣтельный, *a.* Sühn-, Умилостивѣти, умилостивѣти,

v. a. *Кн. С. II.* 139. mitleidig stimmen, zum Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.

Умилостивлене, *n.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n. T.* [Зак.

Уминати, *v. a. s.* Умѣти; 2) *fressen, Умирѣне, *n. T.* Beruhigung, Friedensstiftung, *f.*

Умирѣти, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.* [м.

Умисл, *m. K.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Умислити, *v. a.* *Кн.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.

Умѣти, умивати, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.

Умич, *m.* Seerose, *f.* (*Nymphaea*); — бѣлий, weisse Seerose, (*N. alba*); *B.*

Умичевати, *pl.* Seerosen, *pl.* (*Nymphaeaceae*).

Умишлѣти, *v. a.* щось *Кн.* 161. worauf sinnen, etw. im Schilde führen.

Умѣтний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.

Умѣлецъ, — лця, *m. s.* Артист, *Др.*

Умѣлий, *a.* *Кн. II.* 117. kundig; geschickt, verstѣndig, weise.

Умѣлость, *f. K.* Kenntnis, Fertigkeit, *f.* Умѣне, *n. Пр. II.* 270. Wissen, Kennen, *n.*

Умѣнный, *a. s.* Умѣлий.

Умир, *m.* Erschöpfung bis zum Tod, *f. B.*

Умирѣнный, умирѣнный, *a.* mässig; 2) genügsam.

Умиркванѣный, *a. s. d. v.*; billig.

Умирный, *a.* regelmässig, *B.*

Умѣтѣти, умѣтѣти, *v. a.* unter-

bringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.

Умѣтка, *f.* Inserat, *n.* Insertion, *f.*

Умѣти, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.

Умѣшка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f. B.*

Умѣщене, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) *s.* Умѣтка.

Умкнѣти, умкнѣти, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *A.-Г.* 154; 2) *v. a.* — мѣбу *s.* Відняти, відоймѣти.

Умлѣвати, умлѣти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.

Умный, *a.* intellectuell, geschickt.

Умнѣтельный, *a.* *Гуш.* wissenschaftlich. [scheiter.

Умница, *m.* ein Verständiger, Ge-

Умнѣчество, *n.* *У.* Wissenschaft, *f.* Умнѣсть, — сѣти, *f.* Verstand, *m.* Wissen, *n. У.*

Умѣва, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *m.*; Bedingung, *f.* *Кн. А.-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f. M.*

Умѣвина, *f.* *Под. s. d. v.*

Умѣвини, *pl. s.* Розглѣдини.

Умѣвити, умѣвати, *v. a.* когѣсь überreden, *C. II.* 264; — ся з ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2) mit Worten beschwichtigen, *M. II.* 110.

I. Умѣвка, *f.* Vertrag, *m.* Stipulation; Bedingung, *f.* *Ко.* 152.

II. Умѣвка, *f.* Stillschweigen, *n. Ко.* 68.

Умѣвлѣнный, *a.* verabredet, bedungen.

Умѣвно, *adv.* beredt, gewinnend, *M. II.* 109.

Умѣлѣти, *v. a. s.* Змѣлѣти.

Умѣлѣти, *v. a. s.* Молѣти, Намѣлѣти.

Умѣлѣтний, *a. s.* Намѣлѣтний.

Умѣлѣти, умѣлѣти, *v. a.* erfehen, erbeten, *Тор.*

Умор, *m.* Tod, *m.* *Зак.*

Умѣра, *f.* drückendes Verderben, Abtödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *m. B. K. I.* 289; 2) *s.* Змѣра, *Мак.*

Умѣрѣне, *n.* Hungertod, *m.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*

Уморѣти, умѣрѣвати, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (гѣлодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *s.* Замѣ-

рѣти ся; 2) с. Уто́мѣти ся.

Умо́стѣти ся, *sich einnisten, sich bequem machen, He.*

Умо́тѣти, умо́тувати, *v. a. einwickeln, P. I. 5; verwickeln.*

Умо́тво́рство, *n. das Schaffen des Verstandes, Нав. (Пр. VIII. 26).*

Умо́цнѣти, *v. a. befestigen, fest machen; stärken, Зак.*

Умо́цво́ваний, *a. befestigt; * bevollmächtigt, Зак.*

Умо́ча́ти, умо́чи́ти, умо́чувати, *v. a. nass machen, benetzen; eintauchen.*

Уму́дрѣти, умудра́ти, умудрува́ти, *v. a. unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, У.: — ся weise, klug, klüger werden, А-Г. 165, D. c. 18; nachdenken, erwägen, Мак; sich klug besinnen; 2) умудра́ти щось weise aussinnen, klug anstellen (Ще.); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, He.*

Ума́ти, *v. a. Гл. б. 34. auffressen, (bewältigen). [heit, f. Пис.*

Уна́да, *f. Gewohnheit, Angewohn-*

Уна́дити ся, с. Вна́дити ся.

Уна́бчнене, *n. Veranschaulichung, f.*

Уна́родо́вити ся, *sich einbürgern, Гол.*

Уна́слѣдувати, *v. a. erben, ererben, als Nachlass bekommen, К. Бил.*

Уневі́стѣти, *v. a. zur Frau machen, Пу. sbst. уневі́щене. n. Пу.*

Унепо́доблене, *n. Бор. Dissimulation, f.*

Уне́сти, *v. a. s. Уно́сѣти.*

Унеща́слѣвити, *v. a. unglücklich machen, Ф. [Muthlosigkeit, f. Пу.*

Уни́ване, *n. Niedergeschlagenheit,*

Уни́ва́ти, *v. n. verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, К. Зап. [all-, weltumfassend, К.*

Уни́верза́льный, *a. universell,*

Уни́верса́л, (-за́л), *n. das Rundschreiben, Circular, n. fürstlicher & of- fener an Alle gerichteter Brief.*

У-ни́зу, *adv. unten, unterwärts.*

Уни́ка́ти, *v. a. meiden, fliehen, ко- го́сь, чо́го́сь, від ко́го́сь, чо́го́сь, К.*

Уни́ма́ти, *v. a. Einhalt thun, weh- ren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, В.*

Уни́млі́вий, *a. schüchtern, В.*

Уни́ніе, *n. † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, f. III. II. 235. [schisch-katholisch], К.*

Уни́т, уни́та, *m. der Unirte (grie- Уни́ткнути, v. a. nachlassen, nach- geben, sich beruhigen, Зак.*

Уни́верза́льный, *a. allgemein, universell, die Gesammtheit betreffend.*

Уни́верси́тант, *m. Universitäts- hörer, m. He.*

Уни́верси́тѣт, *m. Universität, f.*

Уни́ма́ти, *v. n. verstummen, КС. IV. 488.*

Уни́т, *g. -ѣта, уни́та, m. s. Уни́т.*

Уни́я, *f. Union, Vereinigung, f. Bund, m. Föderation, f. [in, f. Пис.*

Уни́яр, *m. Föderalist, m.; -ярка, f.*

Уни́ярний, *a. verbindet, föderirt, Пис.*

Уни́ят, *m. s. Уни́т; уни́ятка, f. die Unirte, Пис. [unirten Ritus.*

Уни́ятский, *a. unirte, vom griechisch-*

Уно́рово́ти, уно́ро́вляти, *v. a. zäh- men, zahm machen, abrichten; — ся gesittet, civilisiert werden, Зг.*

Уну́дити, *v. a. abmüden, abquälen.*

Уну́к, *m. уну́ка, f. s. Внук, вну́ка.*

Уни́яти, *v. a. s. Уни́ма́ти, уи́ма́ти; — ся за ким, s. Обста́вати за к.*

Уни́ятли́вий, *a. aufmerksam, zart, rücksichtsvoll, zuvorkommend, gewin- nend, М. II. 153. 172.*

Уни́ятли́вость, *f. Aufmerksamkeit, Zu- vorkommenheit, f. Пис.*

Уору́жѣти, *v. a. bewaffnen, Фр.*

Уочи́вѣдячки, уочи́вѣ́дки, *adv. vor den Augen, angesichts; vor aller Augen, öffentlich, Ки. 96.*

Упа́вий, *a. Зап. В. I. 38. ?*

Упа́д, *m. Ко. 296. Fall, Untergang, m.; 2) Schaden, Verlust, m.*

Упа́да́ти, упа́сти, *v. n. fallen, nie- derfallen, umfallen, hinfallen; einfallen; * verfallen, in Verfall kommen, in Ab- nahme kommen, schwächer werden; упа́сти ся, fallen, hineinfallen, gerathen, (-межи ко́го, що); 2) упа́сти u. — ся, zufallen, zutreffen, sich zutreffen, (ко́му).*

Упа́дли́вий, *a. s. Запопа́дли́вий, См.*

Упа́дни́й, *a. -а го́дина с. Оста́тна го́дина. [vorkommend, dienstfertig.*

Упа́дни́к, *m. См. го́стаи sehr zu-*

Упа́док, -джу, *m. Fall, Sturz; Un- tertgang, Verfall, m. Neige, f.*

Упадчий, *a.* -а Гуцуліа, *Гол. I.* 695. unglücklich (?). [sunken.

Упáлий, *a.* gefallen; an Muth ge-

Упáлість, *-ости, f.* Falliment, *n.*

Concours, *m.* [schaftsgut werden, *Зак.*

Упановáти ся, Besitzer von e. Herr-

Упáртий, *a. H. 53. pol. s.* Упéртий.

Упáсти, *v. a. s.* Упадáти; § упáла

в глухий кут, *sc.* жінка = вягла.

Упевнѣти, упевнáти, *v. a.* ver-

sichern; — ся versichert sein, über-

zeugt sein, *M. II.* 145.

Упéкати ся в чим, (mit etw.) fertig

werden. [до чогó §. s. Учепити ся.

Упелюскати ся, — чогó, до когó,

Уперáти ся, sich stemmen; sich

stráuben, *s.* weigern; — при чимбѣ

hartnäckig worauf bestehen, *D. c.* 118.

Упереджáти, упередѣти. *v. n.*

zuvorkommen (im Laufen, Fabren &;

* auch in Erreichung e. Zweckes); 2)

когó jmdn im Voraus warnen.

Уперéдженьє, *n.* Vorurtheil, *n.*

Уперéджений, *a. K.* voreinge-

nommen.

Уперéдний, *a.* Vor-, vorläufig.

Уперѣд, *adv.* künftighin.

Упéрти ся. *s.* Уперáти ся.

Упéртий, *a.* eigensinnig, starrkö-

pfif, starrsinnig, hartnäckig, halsstarrig.

Упéртисть, *-ости, f.* Eigensinn,

Starrsinn, *m.* Halsstarrigkeit, Hartnä-

ckigkeit, *f.* [gerweise.

Упéрто, *adv.* hartnäckig; hartnäcki-

Упестрѣти, *v. a.* bunt färben.

Упечалѣти, *v. a. Ф. s.* Опечалѣти.

Упечáгливий, *a. s.* Бражливий, *K.*

Упилáти ся, *Ф. s.* Вялáти ся.

Упильнований, *a.* fleissig aus-

geführt, *ОП.*

Упѣн, *m.* Halt, Einhalt, *m.*

Упнѣти, упнѣти, *v. a.* anhalten,

zurückhalten, hemmen, verhindern; stil-

len; * im Zaume halten, mässigen, *K.*

Упинка, *f. Д. ep.* Beistrich, *m.*

Упѣр (aug. у пѣрѣга) *m.* Vampir, *m.*

Упирѣстий, *a. s.* Упéртий, *Пис.*

Упирѣка, *m. K.* Trotzkopf, Starrkopf, *m.*

Упѣс, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.;*

Inhalt, *m. Зак.*

Уписáти, *v. a. s.* Вписáти; 2) *Ф.*

bestreichen, beschreiben; 3) * aufessen, *Пис.*

Упѣти ся, sich berauschen, sich be-

trinken. [rauschung, *f. ВВ.*

Упѣй, *gen.* упѣю, *m.* Rausch, *m.* Ве-

Упѣльний, *a.* beiderseitig, wechsel-

seitig, (*Фр.*).

Упѣмненє, *n. s.* Упѣмненє.

Упѣмнѣти, *v. a. s.* Упоминáти.

Упѣн, *gen.* -ѣну, *m.* Bandseil zum

Anbinden, *n.* [sinn, *m. В.*

Упѣр, *gen.* -ѣру, *m.* Eigensinn, Starr-

Упѣрений, *a.* befiedert.

Упѣрливо, *adv.* *T. s.* Упѣрто.

Упѣрний, *a. s.* Упѣртий.

Упѣрчивий, *a.* упѣрчиво, *adv.*

Фр. hartnäckig, unverwandt.

Упѣсяний, *a. H.* 267. ?

Уплáта, *f.* Entrichtung, Zahlung, *f. К У.*

Уплекáти, *v. a. u.* — ся, *s.* Вѣ-

плекати, — ся.

Уплѣти, *pl. s.* Зáплѣтки, Прѣплѣтки.

I. Уплѣв, *m. В.* Verlauf, Ablauf,

m. Verfluss, *m.* [s. Вплив.

II. Уплѣв, *m. Гол. К.* Einfluss, *m.*

Упливáти, *v. a.* davonschwimmen;

wegfliessen; * verfliessen, vergehen; 2)

v. n. — в що Ueberfluss an etw. haben.

Уплѣвний, *a.* decursiv.

Уплѣсти, *v. n.* verfliessen, verlaufen.

Уплѣний, *v. a. У. Гуш.* gefan-

gen nehmen.

Уплѣтка, *f. s.* Зáплѣтка.

Уплоднѣти, *v. a.* befruchten, *T.*

Уплѣт, *gew. pl.* -ти, уплѣткѣй,

das Band etc. zum Einflechten in den

Haarzopf, Haarflechte, *f.*

Уплотѣти, *v. a.* verkörpern, *Зар.*; — ся

sich verkörpern, incarnirt werden, *Зг.*

Упнѣти, упнѣти, *v. a.* an-, binden;

2) — ся на свѣих мѣслях *K.* fest bei

seinem Entschlusse beharren, auf etw.

dringend bestehen. [nung, *f. III. II.* 215.

Уповáнїє, *n.* Vertrauen, *n.* Hoff-

Уповáтельно, *a. gr.* hoffentlich,

vermeintlich, *III.*

Уповáти, *v. n.* hoffen, vermuthen;

vertrauen, *Me.* 237. [Vollmond, *m.*

Уповень, -вня, *m. Ф. s.* Пѣвня,

Уповзати, *v. n.* fortkriechen.

Уповѣти, уповивáти, *v. a.* ein-

wickeln, einwindeln,

Уповѣсти, *v. a. s.* Повѣсти.

Уповнѣти, *v. a.* vervollständigen,

vermehrten. [mächtigen.

Уповновáстити, *v. a.* bevoll-

Уповодова́ти, *v. a.* begründen, *B.*
Уподо́ба, *f.* Gefallen, Wohlgefallen,
n.; 2) Willkür, *f.* *Фр.*

Уподо́бане, *n. s. d. v. 1).*

Уподо́бати, *v. a.* an etw. Gefallen
finden, etw. lieb gewinnen, -собі; — ся
s. Подо́бати ся.

Уподо́бѣти, *v. a.* vergleichen, gleich
machen; — ся sich gleich machen,
gleich werden.

Уподо́блене, *n.* Assimilation, *f.*

Уподо́вж, *adv.* der Länge nach, längs.

Упо́еній, *a.* betrunken, trunken.

Упо́їти, упо́ювати, *v. a.* betrunken
machen, berauschen.

Упо́кій, (-ко́ій), *m. P. I.* 133. Ruhe,
f. в упоко́ем, *АД.* II. 11. in Ruhe, in
Frieden, friedlich; на упоко́ї почи́-
ти *АД.* I. 216. Ruhe pflegen, ausru-
hen; за упо́кій (-ко́ій), für die Ruhe
der Seele eines Verstorbenen.

Упо́кійний, *a. K.* Friedens-, friedlich.

Упо́коїти, *v. a.* beruhigen, beschwich-
tigen; — ся sterben.

Упо́корїти, упо́коря́ти, *v. a.* de-
müthigen; — ся sich —.

Упо́мина́ти, упо́мну́ти, *v. a.* war-
nen, ermahnen; — ся mahnen, erin-
nern чо́го від ко́го, у ко́го von jmdm
etw. fordern, verlangen, ihn darum
mahnen.

Упо́мянок, -нку, *m. K. I.* 155.
Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*; 2) Anden-
ken, *n.* ein Geschenk zum Andenken,
zur Erinnerung, *K.* [*f.* Verweis, *m.* *Зах.*

Упо́мнене, *n.* Warnung, Ermahnung,

Упо́на, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*

Упо́р, *m. M. II.* 80. *s.* Упір.

Упо́рати ся, fertig werden mit e.
Arbeit, zu Ende bringen, beendigen.

Упо́рний, *a.* hartnäckig, halsstarrig.

Упо́рність, -ости, *f.* Hartnäckig-
keit, *f.* Starrsinn, *m.*

Упо́рство, *n.* Hartnäckigkeit, *f. K. V.*

Упо́руч, *adv.* daneben, nahe bei,
bei einander. [tigen.]

Упо́рхати, *v. a.* beruhigen, beschwich-

Упо́рчивий, *a. s.* Упертий; упо́р-
чивість, *f. s.* Упір.

Упо́рядїти, упо́рядкува́ти,
v. a. ordnen, in Ordnung bringen; —
ся solider, stett werden, ціна́ *Pa. I.* 377.

Упо́рядний, *a.* -е ві́ско, *K.* ausge-

rüstetes, schlagfertiges (stehendes) Heer.
Упо́слїд, *adv.* zuletzt; endlich; nach-
her, *B.*

Упо́слїджува́ти, упо́слїдити, *v.*
a. K. RB. zurücksetzen, hintansetzen,
verunglimpfen; — ся sich unterschätzen.

Упо́ста́чувати, *v. a.* personificie-
ren, verbildlichen, veranschaulichen, *BB.*

Упо́требїти, упо́требля́ти, *v.*
a. gebrauchen, brauchen, anwenden,
verwenden, verbrauchen, sich bedienen.

Упо́требля́нє, *n.* *Зг.* Gebrauch, *m.*
Benutzung, *f.* [machtvoll auftreten.

Упо́тужїти ся, sich kräftigen,
I. Упо́рава, *f.* Leitung, *f.*; Ausschuss,
m. s. Відділ, *M+B.* 374.

II. Упо́рава, *f. Ф.* „Н.“ (65) 202.
вїз ко́ваний з упо́равою?

Упо́равля́ти, *v. a.* regulieren.

Упо́равїтель, *m.* Verwalter, Inten-

dant, Leiter, *m. III. I.* 256.

Упо́равїтели́в. -ева, -еве, *a.* des
Упо́равїтель, dem *V.* gehörig.

Упо́равїтельський, *a.* des Ver-
walters, vom Verwalter, *He.*

Упо́равїтельша, *f. He.* Gattin des
Упо́равїтель, Frau Verwalterin, *f.*

Упо́равити ся, sich Rath schaffen;
fertig werden, +*M. s.* Упо́рати ся.

Упо́равля́ти, *v. a.* regieren, (ein
Amt, e. Geschäft) führen, verwalten,
(einem Amte, e. Geschäfte) vorstehen;
— ким, чим beherrschen, lenken.

Упо́равне́ний, *a.* berechtigt, beru-
fen, competent.

Упо́равник, *m. s.* Упо́равїтель.

Упо́равні́цтво, *n.* Leitung, Di-
rection, *f.*

Упо́равство, *n.* Administration, *f. Пап.*

Упо́ражити, *v. a.* schmoren, braten.

Упо́рацєваний, (упрацо́в-), *a.* mü-
de, matt, ermüdet, ermattet; beladen,
gedrückt, *Зах.* [*Pa. I.* 376.]

Упо́ретїти, *v. a. s.* Заборонїти,
Упо́риємнїти, упо́риємнюва́ти, *v.*
a. angenehm machen.

Упо́природне́не, *n.* Naturalisation, *f.*

Упо́природнїти, *v. a.* naturalisieren.

Упо́притомнїти, *v. a.* vergegen-
wärtigen. [schwitzig, schweissig werden.

Упо́прїти, упо́прива́ти, *v. n.* schwitzen,
Упо́продо́вж, *adv.* der ganzen Länge
nach, *M. III.* 67.

Упросіти, упрошувати, *v. a.* er-bitten; — ся sich einbetteln.

Упробтяж, *adv.* nacheinander, hin-tereinander paarweise angespannt.

Упруґ, *m. e.* Art Feldmas, = $\frac{1}{3}$ дня браня, *Др*; — ліса, *Кн.* „Пр.“ VIII. 94; 2) *e.* Zeitmass, *P.* II. 172. 175. об третьому упруґі; *III.* I. 111. з пів упруґа; *III.* II. 11.

Упруґий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*

Упруґість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f.* *Под.*

Упруґа, *f.* Einspannung, *f.* *Ф.*

Упряґати, *v. a.* s. Запряґати.

Упрямий, (упремий), *a.* stützig; fest haltend; — корінь eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgs-pflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2) hartnäckig, eigensinnig, rechtha-berisch. [bium Pertinax), *B.*

Упрямця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Ано-Упрямство, *n.* *Ко.* 302. Halsstar-ригіт, *f.* Eigensinn, *n.*

Упряґати, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упряґток, *pl.* -тки, *m.* das Zusam-mengelegte, Zusammengehäufte, Ersparte.

Упустіти, *v. a.* s. Впустіти; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упухнути, упухати, *v. n.* *Wgr.* III. s. Спухнути.

Упушити, *v. a.* *H.* 243. aufblähen.

Упяліти, (упе-), *v. a.* stechen, beis-sen, сорокґля го увелила die Kreuzot-ter hat ihn gebissen, *B.*

Упяніти, *v. a.* berauschen.

Упять, *adv.* wiederum.

Упяти, *v. a.* anbinden, s. Упняти.

I. Упятий, *a.* angebunden.

II. Упятий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah! [berathschlagen.

Урадіти, *v. a.* etw. beschliessen,

Урава, *adv.* s. Брава.

Урава, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Уразіти, уражати, *v. a.* beleid-i-gen, kränken.

Уразка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f.* *C. M.* II. 82.

Уразливий, *a.* beleidigend, anzü-glich, schmerzhaft, stechend, *C.*; 2) ver-driesslich, gereizt, *M.* reizbar.

Уразне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Уразний, *a.* не уразві коні von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Уразовий, *a.* verwundet, leidend, *Зак.*

Урачити, урачувати, *v. a.* reich-lich bewirten; — ся sich gütlich thun.

Урвати, уривати, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — ся reissen (*v. n.*), sich reissen.

Урвень, -еня, *m.* Lotterbube, *m.* *Пар.*

Урвіголова, *m.* *Пис.* s. Урвітель.

Урвіпола, *m.* *B.* s. Урвітель.

Урвіслава, *m.* Calumniant, *m.* *Пар.*

Урвітель, *m.* Galgenstrick, Gal-gendieb, Galgenschwengel, *m.* *B.*

Урвіще, урвіско, *n.* Felsabhang, *m.*

Урда, *f.* s. Вурда, *Зак.*

Уребріване, *n.* Nervenbildung, *f.* *B.*

Урезоніти, *v. a.* *M.* III. 14. über-zeugen, für etw. einnehmen.

Урёмня, урёмя, *n. s.* Врёмя (*Др.*); скорим урёмням schleunig.

Урётно, *adv.* niederschlagend; trau-rig; langweilig; самому урётно в хаті, *B.* [beschwören, bezaubern.

Уречі, *v. a.* besprechen, beschreiben,

Уривати, (уривати), *v. a.* (heim-lich) reissen, rupfen, raufen, pflücken; — кому abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen, *Кс.* I. 131.

Уривісто, *adv.* abgerissen, lakoni-sch, *Фр.* [ristisch, *К.*

Уривком, *adv.* fragmentarisch, apho-

Уривний, *a.* der (die, das) sich leicht reisst.

Уривок, -вка, *m.* *Ч.* II. 641. *B.* Bruchstück, *n.*; 2) *M+B.* 105. s. Верівка.

Уривочний, *a.* abgerissen, frag-mentarisch.

Уривочно, *adv.* s. Уривісто, урив-ком; staccato (musik. Term.).

Уривчатий, *a.* *He.* abgerissen.

Урїти ся, sich hineinwühlen, s. Врїти ся.

Урїтний, *a.* чоловік — abstossen-der, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) s. Влізливий, докучливий.

Урївнательний, *a.* *Гол.* *gr.* 99. Vergleichungs-, — ступень gradus com-parativus.

Урїже, *n.* Randstrich, *m.* *B.*

Урїв, *m. e.* Art Feldmass, *Pa.* I. 373.

Урізати, *v. a.* abschneiden; — ся sich schneiden; 2)*sich tüchtig besaufen.

Урізати, *v. a. Ro.* 316? [*fe, Ф.*

Урізати, *pl. без -ків, ohne Umschwei-*

Урізок, -зка, *m.* Abschnitzsel, *m.*

Урікати, урікнути, *v. a.* когось чимось jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, *Os.* (61), V. 29.

Урісник, *m.* — коралькóвець *Corallorhiza innata.*

Урічлівий, *a.* dem Beschreien, dem Zauber ausgesetzt.

Урльоп, *m.* Urlaub, *m.*

Урльобник, *m.* Urlauber, *m.*

Урма, *f.* Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.

Урна, *f.* Urne, *f.* Aschkrug, *m.*

Уробіти, уробляти, *v. a.* thun, ausführen, *P. I.* 173.

Уров, *m.* Hängekluft, *f. Ф.*

Уровіще, *n. Зг.* s. Урвіще (?); 2) *Зан. II.* 389. e. Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [Tölpel, *m.*

Урод, *m.* Missgeburt, *f;* 2) Narr,

Урбда, (врбда), *f.* Gestalt, Schönheit, *f.* das wohlgefällige Aeussere; 2) s. Урбжій.

Уродій, *m. H.* 280. s. Уродлівий.

Уродійни, *pl.* Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* [bringen, hervorbringen.

Уродіти, *v. a.* gebären, zur Welt

Уродлівий, *a.* schön, hübsch, wohlgestaltet.

Урбдонька, *f. dim.* s. Урбда.

Урбдник, *m.* schöner Mann; урбдниця, *f.* schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, *Pis.*

Уродувати, *v. a.* verunstalten, *Под.*

Уроєний, *a.* imaginär, erdichtet.

Урбжа, *f. Ф.* s. d. f. [reiche Ernte.

Урбжай, *m.* gutes Jahr, fruchtbare,

Урожайний, *a.* fruchtbar, ergiebig.

Урожайність, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, *f.* [Gestaltung, *B.*

Урозліченє, *n.* mannigfaltige

Урозлічнити, *v. a. B.* mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.

Урозуміє, *n. Кн.* Verständnis, *n.* Begriff, *m.* дати собі — sich Rechnung wovon geben.

Урозуміти, *v. a.* begreifen, er-, einsehen, verstehen.

I. Урбк, *m. gr.* aufgegebenе Arbeit, Lektion, *f. K.*

II. Урбк, *pl.* урбки, (врбки), Beschreien, *n.* (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Abergläubiger von einem Lobe od. Blicke eines Neiders entsteht); Bezaubern, *m.*

Урбн, *m.* Schade, Verlust, *m. До.*

Уроніти, *v. a.* verlieren, verwerfen, vergiessen.

Уронівина, *f. s.* Урбн, *Зак.*

Урості, уростати, *v. n.* wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) *M. III.* 102. s. Порості.

Урбче, *n. У.* Reiz; Zauber, Bann, *m.*

Урочйна, *f. Ч. I.* 1. 43. s. Урбки, Урбк II.

Урочістий, *a.* feierlich, festlich.

Урочістість, -ости, *f.* Feierlichkeit, *f.* das feierliche Begängnis, Feier, *f.*

Урочіти, *v. a.* beschreien, behexen, bezaubern. [2] Wiese, *f.* Thal, *n. Пар.*

Урбчище, *n.* Gegend, *f.* District, *m;*

Урбчний, *a.* aufgegeben, bestimmt, abgemessen.

Урбчо, *adv.* bezaubernd, *ОП.*

Урсів, *m. ungr.* s. Паніч, *Тор.*

Урубок, -бка, *m. s.* Поліно, *B.*

Уруганів, *n.* Scheltwort, Schimpfwort, *n.* Schmähung, *f. Зак.*

Уруна, *f. Ос.* (62) X. 110. e. Pflze.

Урунити ся, sich wie ein Vliess verdichten, жито урунило ся, *Пу.*

Уруч, *adv. Гр.* — схопити ся handgemein werden.

Уручати, *v. a. s.* Вручати.

Уряд, *m.* Amt, *n;* в уряді von Amtswegen.

Уряджати, уряджувати, урядіти, *v. a.* ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstalten; — ся sich einrichten. [*C. II.* 131.

Урядковати ся, sich verwalten,

Урядник, *m.* der Beamte; урядниця, *f. Др.*

Урядничий, *a.* Beamten-, Amts-.

Урядно, (уредно), *adv.* gut, ordentlich, dauerhaft, урядно уробіти що, *B.*

Уряднувати, *v. a.* кимось, leiten, dirigieren, verwalten.

Урядовець, -вця, *m.* der Beamte, *ОП.*

Урядовий, *a.* amtlich, Amts-.

Урядчик, *m. Ч. II.* 568. s. Урядник.

Ура́жник, *m.* Stutzer, süsser Herr, *m.* Ціс.

Уса́жувати, (уса́джувати, -жов-), уса́дити, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.

Усамо́вільніти, (-во́льн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.

Усамо́вольнене, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*

Уса́ня, *f. s.* Корса́тка.

Уса́ч, *m. s.* Мерена́.

Усви́рїпати ся, *H.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zu setzen, quälen.

Усвѣдо́мити, *v. a. s.* Увѣдо́мити.

Усвѣдо́влене, *n. s.* Увѣдо́влене.

Усе́ = все.

Усе́бѣчний, *a. He.* allseitig.

Усе́лєний, *a. Wgr.* XI. *s.* Зага́льний. [dite), *B.*

Усе́льник, *m.* Seeraupe, *f.* (Aphro-

Усе́нь, *m.* благово́нный, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).

Усе́нький, *a.* allesammt, *M.*

Усе́рдие, (-де), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f. K.* I. 40. aufrichtige Hingebung.

Усе́рдство, *n. s.* Щїрїсть.

Усе́рдствува́ти, *v. n.* ко́муь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Kч.* 258.

Уси, *pl. s.* Вѣси, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) уси ви́лковати, Gabelranken, Wickelranken, *pl. B.*

Усе́дїти, (все́д-), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.

Усик, *m. dim. s.* Уе, Вус.

Уси́лїти, *v. a. s.* Вси́лїти; 2) *s.* Приси́лїти, *B.*

Уси́лѣувати ся, sich anstrengen, sich abmühen, *M+B.* 236.; 2) dringend fragen.

Усе́льний, *a.* dringend, inständig, -а про́вба inständige Bitte, *Фр.* [eifrig.

Усе́льно, *adv.* dringend, inständig;

Уси́лѣувати ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*

Уси́лок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftäusserung, *f.*

Уси́новїти, уси́новля́ти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.

Уси́новлене, *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*

Уси́пáлице, *n.* Grabhügel, *m. C. II.* 12.

Уси́пáльний, *a.* zur Todtengruft geh. *K.*

Уси́пáльня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n. Щог.* [2] schütten, abschütten.

Уси́пати, *v. a.* bestreuen, bewerfen;

Уси́плївий, *a.* einschläfernd.

Уси́пля́ти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.

Уси́пок, -пку, *m. s.* Си́панка.

Уси́тїти, *v. a.* Meth bereiten.

Усе́дати, *v. n. s.* Усе́сти.

Усе́й, усе́я, усе́е, *s.* Вѣсь, вся, все.

Усе́кати, *v. a. s.* Усе́чи.

Усе́кнове́ние, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвято́го Ивана Хрестїтеля die Enthauptung Johannis des Täufers.

Усе́ль, усе́лка, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усе́льниця, (усе́лниця), *f. s. d. v.*; 2) *e.* Art Viekrankheit, *Term.*

Усе́лниця, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усе́сти, усе́дати, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рі́й усе́дає *s.* anlegen.

Усе́чи, усе́кати, *v. a.* kleinhacken; abhauen; enthaupten (го́лову).

I. Усе́яти, *v. a.* besäen.

II. Усе́яти, *v. n.* glänzen, *KС.* IV. 513.

Усе́каржати ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen. [wenig].

Усе́коблїти, *v. a.* abschaben (ein Усе́бка, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporogerkosaken sich gesellte, *Зак.*

Усе́корб, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* а усе́корбом auf Kesten, *Гол.*

Усе́корбїти, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen. [gen; 2) entkommen, entfliehen.

Усе́кчїти, (век-), *v. n.* hineinspringen.

Усе́кробати, *v. a.* abschaben; 2) * entkommen, entweichen, *Зак.*

Усе́кромїти, усе́кромля́ти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.

Усе́кѣнути, усе́кѣсти, *v. a.* zupfen, rupfen, zergen, pflücken.

Усе́славити, *v. a. s.* Всла́вити.

Усе́лада, *f. s.* Осоло́да. *He.*

Усе́лихати, *v. a. Ч.* V. 270. *s.* Учѣти.

Усе́лівѣ, *n.* Bedingung, *f.* *ОБ.*

Усло́ва, *f.* Capitulation, *f.* *Пар.*
 Усло́вина, *f.* *pl.* усло́вняни, Bedingung, *f.*; Capitulation, *f.*
 Усло́вити, усло́вляти, *v. a.* bedingen, — со́бі sich ausbedingen, *Пар.*
 Усло́во, *n.* Stipulation; Clausel, *f.* *Пар.*
 Усло́вний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-
 Усло́га, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*
 Усло́гувати, усло́жити, усло́говувати, *v. a.* ко́мусь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen. [vorkommend, *У.*
 Усло́жливий, *a.* dienstfertig, zu-
 Усло́жли́вість, -ости, *f.* *Важ.* Dienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*
 Усло́жний, *a.* *s.* Усло́жливий.
 Усло́жність, -ости, *f.* *s.* Усло́жливість.
 Усло́тити, *v. n.* *gew. impers.* усло́тило ко́го vom Schlagfluss, *v. d.* Epilepsie.
 Усло́хати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen. [gehorsam.
 Усло́хний, *a.* *Ф.* „*Пр.*“ *V.* 307.
 Усло́хливий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig. [mit Rotz beschmieren.
 Усо́маркати ся, sich berotzen, sich
 Усо́мертїти, *v. a.* tödten.
 Усо́мирїти, усо́марїти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *T.* III. I. 227. [*Пар.*
 Усо́мирлївий, *a.* niederschlagend,
 Усо́миря́ючий, *prtc.* *s.* Усо́мирїти.
 Усо́смївка, *f.* Ironie, *f.* *Пар.*
 Усо́смїх, *m.* das Lächeln.
 Усо́смїха́ти ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.
 Усо́смїхлївий, *a.* lächelnd.
 Усо́смїшка, *f.* *s.* Усо́смїх.
 Усо́смїшний, *a.* scherzhaft, lustig, *Др.*
 Усо́нїчка, *f.* Bartmundmoos, *n.* (Barbula), *B.*
 Усо́нїй, *a.* *R.* *s.* Усо́нїий.
 Усо́новати, (усо́нув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; * karten.
 Усо́нути, *v. n.* einschlafen.
 Усо́биця, *f.* III. I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.
 Усо́бник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg), III. II. 100.

Усо́бити ся, * finster werden (wie *e.* Eule).

Усо́вістїти, *v. a.* ко́гось jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *C.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч.* *V.* 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.

Усо́віговати, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.

Усо́віща́ти, *v. a.* *K.* *dh.* Vorstellungen zu bewegen suchen, beherrigen lassen, jmdm einschärfen.

Усо́ла́ти, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.

Усо́лодіти ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.

Усо́мніти ся, wanken, schwanken; die Hoffnung verlieren. [*ropoda*], *B.*

Усо́но́гі, *pl.* Rankenfüsser, *pl.* (*Circ.* Усо́но́жка гла́дка, *f.* Entenmuschel, *f.* (*Anatifa laevis*).

Усо́отка, *f.* *s.* Відсо́отка, *Др.*

Усо́хнути, *v. n.* *s.* Усо́хнути.

Усо́пати, *v. a.* einschläfern.

Усо́пелати, *v. a.* schöpfen, *s.* Спелати.

Усо́пениє, *n.* Entschlafen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пре́святї́ Богоро́диці́ Мари́ї Himmelfahrt, *f.*

Усо́пїв, *m.* Erfolg, *m.* *Пар.*

Усо́пїванє, *n.* das Gedeihen.

Усо́пївати, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen. [schritte, *pl.*

Усо́пїх, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fort-

Усо́пїха́ти, *v. a.* befördern, *Лє.* 71.

Усо́пїти, *v. n.* *s.* Усо́пївати; nicht zurückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.

Усо́пїшний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.

Усо́пїшно, *adv.* mit gutem Erfolge.

Усо́пїшно́сть, -ости, *f.* das Gelingen.

Усо́подобїти, *v. a.* theilhaftig machen, *Ос.* (62) *IV.* 73.; — ся *th.* werden.

Усо́поко́їти, усо́поко́ювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen,

Успорыти, успорювати, *v. a.* чо́гось У. verschaffen, eintragen, vermehren.

Успособити, успособляти, *v. a.* geschickt, tüchtig, fähig machen, heranzubilden, befähigen; — ся sich befähigen.

Успособленє, *n.* Geschicklichkeit, Fähigkeit, *f.*; 2) Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*

Усправедлывити, усправедлывлѣти, *v. a.* gerechtfertigen; — ся sich rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зак.*

Успроможныти, *v. a.* ermöglichen, *B.*

Уста, *pl.* der Mund.

Уста́в, *m.* vorgeschriebene Ordnung, Einrichtung, *f.* Gesetz, *n.*; -церковный, Kirchenordnung, *f.*; — держа́ви = конституция, *Др.-тіла*, Constitution, *f.* Пар.

Уста́ва, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung, Verfassung, *f.*

Устава́ти, *v. a.* s. Встава́ти.

Уста́вити, уста́вляти, *v. a.* etw. an seine Stelle setzen, zurecht stellen, aufstellen; 2) anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen.

Уста́вчий, *a.* beständig, unablässig; *adv.* уста́вчыне, immerwährend, *B.*

Уставка, *f.* ұставка, *pl.* gesticktes Axelstück am weibl. Hemd ärmel.

Уста́вний, *a.* *Мх.* constitutionell, verfassungsmässig, *legal.* [treu.

Уста́воі́рний, *a.* *Кл.* verfassungsmässig, *legal.*

Уста́вок, -вка, *m. s.* Уставка.

Уста́вці, *pl. s.* Уставки, ұставка.

Уста́вча́нка, *f.* ein Hemd mit ұставка.

Уста́лыти, Уста́лювати, *v. a.* befestigen, fest machen, sicher stellen, *КУ*; — ся befestigt werden, wo fest sitzen.

Уста́нь, *f. pl.* ұстани, gleich nachdem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*

Уста́но́ва, *f.* Anordnung, Einrichtung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Уста́но́вити, уста́но́вляти, *v. a.* anordnen, bestimmen, festsetzen, verordnen.

Уста́но́вленє, *n. s.* Уста́но́ва.

Уста́но́вле́ний, *a.* angeordnet, verordnet, festgesetzt, bestimmt; eingesetzt. [(Фр.).

Уста́но́вок, -вкy, *m. s.* Уста́но́ва,

Уста́но́вчий, *a.* *Зг. s.* Уста́вний.

Уста́нок, -нкy, *m.* Aufhören, *n.*

Уста́ра́ти, *v. a.* *Ф. s.* Постара́ти.

Уста́тко́ванє, *n.* Gestaltung, *f.*; 2) Antritt eines geordneten Lebenswandels, *m.*

Уста́ткува́ти ся, solid werden, ordentlich werden, *e.* ordentlichen Lebenswandel zu führen anfangen.

Уста́точні́ти, *v. n. s. d. v.*

Усте́лыти, усте́лювати, *v. a.* bedecken, belegen, auslegen; — ся bedeckt werden; * zu Boden fallen збіже усте́лыло ся. [für Schafe im Агел.

Усте́нок, -нка, *m.* enger Eingang

Усте́речя́, *v. a.* behüten, bewahren, bewachen; — ся (чо́г) sich vor etw. in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit einem Schaden od. Nachtheil entgehen.

Усте́в, *n.* Mündung, *f.*

Усте́рїки, *pl.* Zusammenfluss, *m. Це.*

Усте́джа́ти, *v. a.* beschämen, *Ч. V. 582.*

Усте́йн, *m. s.* Юсте́йна.

Усте́йна, Усте́я. *f. s.* Юсте́йна.

Усте́иск, *m. У.* Umarmung, *f.* Umfassen, *n.* [fassen, umarmen.

Усте́иска́ти, усте́исну́ти, *v. a.* um-

Усте́ійний, *a.* stett, ununterbrochen, *Др.*

Усте́ійні́сть, -ости, *f.* Standhaftigkeit, *f. У*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n. Др.*

Усте́ійчы́вий, *a.* standhaftig, standfest, *Пол.* [festigkeit, *f. Пол.*

Усте́ійчы́ві́сть, -ости, *f.* Stand-

Усте́їлка, *f. Це. Ч. I. 1. 114.* Einlagestroh, *n.*

Усте́ний, *a.* mündlich, Mund-

Усте́ні, *pl. КУ. I. 69.* Mund, *m.* Lippen, *pl.* [dung, *f.* (e. Flusses).

Усте́ня, *f. АД. I. 244. Махс.* Münd-

Усте́вка, *f.* der untere Theil von e. Ärmel im weibl. Hemd, *Зак.*

Усте́й, *m.* Gerüst, Gestell, *n. Под.*

Усте́ро́нь, *f.* abgelegener Ort, Einsamkeit; Einöde, *f.* [f. У.

Усте́ро́ненє, *n.* Abgeschiedenheit, Усте́ро́ны́ти, усте́ро́ня́ти, *v. a.* beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.

Усте́ро́бний, *a.* abgelegen, abgeschieden, einsam. [*Вах.*

Усте́ро́нок, -нка, *m. s.* Усте́ро́нь,

Усте́очка, *pl. dim. s.* Уста́.

Усте́очный, *a. s.* Восточный, *Wgr. III.*

Усте́баты, *v. n. u.* — ся, sich ablie-

gen, s. abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против кому́, чому́ Stand halten. [erdulden.

Устрадати, *v. a.* 3z. leiden, erleiden, Устрахнути ся, s. Устрашити ся, *Зак.*

Устрашити, *v. a.* erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устрашити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.

Устре(р)чи, *v. n.* за чимось, 3z. ? Устреміти, *v. a.* очи в когось, в щось den Blick auf jmdn scharf richten.

Устригти, *v. a.* ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, *Зак.*

Устриця, *f.* Auster, *f.* (Ostrea), *B.* Устричи, *v. a.* mit der Scheere abschneiden, abscheeren.

Устричний, *a.* Auster-

Устрівати, *v. a.* s. Стрічати.

Устрій, *gen.* устрій, *m.* Ordnung, *f.* Organisation, Einrichtung, *f.*

Устрійність, -ости, *f.* Organisation, *f.*

Устріч, *adv.* entgegen.

Устроїти, устроювати, *v. a.* in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründen.

Устроїство, *n.* Einrichtung; Bildung, *f.*; Bau, *m.*

Устроміти, устромляти, *v. a.* hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.

Устроювати, *v. a.* s. Устроїти.

Уступити, *v. a.* hineinheften, 3z. Уступ, *m.* Cession, *f.*; 2) Digression, *f.*; 3) Vorsprung, Abhang, *m.* (einer Mauer, eines Berges), *C. I.* 120.; 3) Absatz, *m.* (Unterbrechung, *f.*).

Уступати, уступити, *v. a.* weichen, nachgeben; 2) — кому́ щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, *Кв. I.* 24. за ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.

Уступець, -ця, *m. dim.* s. Уступ.

Уступка, *f.* Concession, *f.*

Уступлене, *n.* Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, *n.*

I. Уступний, *a.* *К.* s. Вступний.

II. Уступна, *f.* (с. грамота уступна), *Км.* Cession, *f.*

Уступчивий, *a.* nachgiebig, *T.*

Уступчивість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, *f.*

Устя, *f.* s. Юстіна.

Усувати, *v. a.* s. Усунути.

Усувати, *v. a.* s. Сувати.

Усумніти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlussig sein, *Кух. Кв.* 411.

Усунути, усувати, *v. a.* wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [кóти. — ся.

Усупоко́ти, *v. a.* u. — ся, s. Успоко́хнути, (усо́хнути), *v. n.* vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.

Усход, *m.* Aufgang, Sonnenaufgang, *m.*

Усці́бский, *a.* gern sich dreinmischend, naseweis, *Мх.*

Усю́гда, *adv.* (Фр.) s. d. f.

Усю́да, усю́ди, усю́деньки, усю́дечки, *adv.* überall, allenthalben.

Усю́дній, *a.* überall, allgemein herrschend, *Под.*

Усюно́шна, *f.* s. Всеночне, +*М.*

Усюський, -а, -е, *Н. II.* s. Вєсь.

Уся́кий, *a.* all, jede Art von —, von welcher immer Art.

Уся́ко, *adv.* verschieden.

Усяко́вий, *a.* s. Уса́кий.

Ута́єне, *n.* Verheimlichung, *f.*; Унтершлейф, *m.* *Пар.*

Ута́ти, *v. a.* s. Зата́ти. [treten.

Уталова́ти, *v. a.* niedertreten, zer-

Утварь, *f.* Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, *n.* *C. II.* 136.; Schmuck, Zierrat, *m.* *К.*

Утвержда́ти, утверди́ти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.

Утверези́ти ся, s. Вйтверезити ся.

Утвор, *m.* Gebilde, *n.* *Пол.*

Утво́рений, *a.* gebildet.

Утвори́ти, утво́рювати, *v. a.* bilden, schaffen.

Утво́рний, *a.* wohlgestaltet, von schöner Gestalt, *Гол. I.* 260.

Уте́глий, *a.* schwerfällig, *B.*

Уте́ка, *f.* s. Уте́ча.

Утеком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
 Утелѣпати, *v. a. s.* Натрясті 1).
 Утелѣха, *f. H.* 261. eine die zahm, kirre, ruhig gemacht werden kann.
 Утеня, (-ення), *gen. -яти, n. dim. s.*
 Утка, Enten, *n.* [ermüden].
 Утепѣнѣти ся, *Фр.* sich gewaltig
 Утерѣати, *v. a. s.* Утерѣти.
 Утерѣбити, *v. a. s.* Терѣбити.
 Утерѣне, *n. s.* Отрубѣи, *Wgr.* IX.
 Утерѣнѣти, *v. a.* erleiden, leiden.
 Утерѣти, утерѣти, (утирѣти), *v. a.*
 reiben, klein reiben; glätten, ebnen;
 2) abwischen, wischen, abtrocknen.
 Утерѣти, *v. a.* verlieren; *P.* II.
 78. підем на обід: утерѣть — нічого
 не втерѣмо.
 Утес, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &
 Утѣча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n.*
 Утѣчений, *a.* від когось jmdm ent-
 laufen, entwischen.
 Утикати, *v. a. s.* Втикати; — ко-
 му щось, *s.* Витикати 2).
 Утіна, *f.* Ч. V. 461. *s.* Утка.
 Утинас, *Гол.* I. 148.?
 Утинати, утати, *v. a.* abhauen,
 abschneiden; zerhauen, zerschneiden;
 2) plötzlich abrechen (z. B. e. Rede).
 Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m.* Пар.
 Утирало, *n.* Wischtuch, Handtuch,
n. Зар. II.
 Утирѣти, *a. a. s.* Утерѣти.
 Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung,
f. Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*
 Утискати, утиснути, *v. a.* eng
 machen, verengen; 2) * drücken, be-
 drücken, verfolgen, unterdrücken.
 Утискач, *m.* Verfolger, Unterdrü-
 cker, *m.*
 Утихати, *v. n. s.* Притихати.
 Утихомѣрити, утихомирѣти,
 (-мир-), утихомѣрити, (В.), *v. a.* be-
 ruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся
 sich legen, still werden, sich lindern,
 gelinder werden, nachlassen, *s.* Ути-
 хати, притихати.
 Утиця, *f. s.* Утка.
 Утік, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спи-
 рає ся утік es sammelt sich der Eiter
 an, *B. s.* Сѣкровиця.
 Утіканка, *f.* Ч. I. 278. *s.* Утѣча.
 Утікати, утечы, утікнути, (Фр.),
v. n. weggehen, fortgehen; entkommen,

entfliehen; (v. d. Zeit) verfließen, ver-
 gehen; verstreichen, dahin sein; 2) ver-
 meiden, meiden, fliehen.
 Утікач, *m.* der Fliehende, Flücht-
 ige, Flüchtling, *m. D. s.* 218. *K.*
 Утікачка, *f.* die Flüchtige, *Пис.*
 Утілений, *a.* verkörpert.
 Утіліти, *v. a. s.* Втіліти, *s.* Во-
 плотіти.
 Утінка, *f. dim. s.* Утка.
 Утіпати, *v. a. s.* Отіпати; — со-
 бѣю viel schaffen u. arbeiten; unruhig,
 geschäftig hin u. her laufen; -кѣньми,
s. Уганѣти; — жорнами sehr schnell
 u. rüstig mahlen.
 Утісняти, *v. a. s.* Утискати.
 Утіха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Be-
 lustigung, Ergötzung, *f.*; 2) Trost, *m.*
 Утішати, утішити, *v. a.* erfreuen,
 freuen, Freude, Vergnügen machen; 2)
 trösten, aufrichten; erquicken; — ся,
 sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnü-
 gen, Freude woran empfinden, sich freuen;
 2) sich trösten, sich beruhigen.
 Утішитель, *m.* Tröster, *m.*
 Утішка, *f. dim.* Freude, *f.* (harm-
 lose Freude), *M.* II. 193.
 Утішний, *a.* ergötzend, belustigend,
 scherzhaft; drollig.
 Утка, *f.* Ente, *f.*
 Уткати, *v. a.* weben.
 Уткнути, *v. a.* einstecken, hinein-
 stecken, hineinstossen; 2) очи & (ir-
 gendwo hin) kehren, wenden, richten,
 на що, в що die Augen, den Blick auf
 etw. richten, auf etw. heften; — в очи
 jmdm etw. vorwerfen; nie hineinstecken,
 * sich einmischen.
 Утковий, *a.* -а прѣжа, Einschuss-
 gespinnt, *n.* Пар. *s.* Утѣк 2).
 Утлий, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.
 Утлѣмити, утлѣмѣти, *v. a.* nie-
 derschlagen, — machen; unterdrücken.
 Утнути, *v. a. s.* Утинати, Утати, *Зак.*
 Утѣвити ся, sich in's Gedränge
 hineindrängen *Pa.* II. 211.
 Утовчѣи, *v. a.* stark schlagen, stossen,
 stampfen, zerschlagen, knacken (Nüsse).
 Утѣк, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Ata-
 que, *f. U.*; 2) Einschlag, Einschuss, *m.* Пар.;
 3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. K.*
 Утокмѣти ся, *s.* Угодѣти ся, У-
 мѣвити ся.

Утоляти, *v. a. M.* III. 66. stillen, beschwichtigen, trösten. [III. I. 56.]

Уто́ма, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*

Умомы́ти, умомля́ти, *v. a.* ermüden, abmatten, müde machen; 2) утомы́ти слэ́зи, *s.* Утоляти, *B.* — ся matt werden, müde werden, ermatten, sich ermüden.

Утоны́ти, *v. a. s.* Потоны́ти.

Уто́нька, *f. dim. s.* Утка.

Уто́ну́ти, *v. n.* versinken, untergehen, ertrinken, (ersaufen).

Уто́нче́не, *n.* Verfeinerung, *f. Эг.*

Уто́нчы́ти, *v. a. s.* Потоны́ти; verfeinern, *Эг.*

Уто́пце́ва́ти, *v. a.* feststampfen.

Утор, *gew. pl.* уто́ри, Zarge, Kimmе, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fassboden, *f. B. s.* Вто́ри.

Уторгува́ти, *v. a.* abhandeln, erhandeln, einnehmen. [ser, *n. B.*

Уто́рник, (уті́рник), *m.* Zargemes-

Уторо́пати, *v. a. s.* Второ́пати.

Уточы́ти, (вто́ч-), *v. a.* abzapfen; abgiessen.

Уточка, *f. dim. s.* Утка.

Утрактува́ти, *v. a. s.* Уго́стити.

I. Утра́пити, *v. a.* treffen; — ся sich treffen. [bedrängen.]

II. Утра́пити, *v. a.* plagen, quälen,

Утра́плене, утрапа́не, *n.* Plage, Bedrängnis, *f.*

Утра́та, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Утра́тити, *v. a.* verlieren; — ся sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel aufwenden. [bringend, *ЛД.*

Утра́тний, *a.* Schaden, Verlust

Утра́тува́ти, *v. a. s.* Стратува́ти.

Утрача́ти ся, *s.* Утра́тити ся 2), + *M.*

Утредня, *s.* Утрення, *Ч.* IV. 594.

I. Утрення, *n.* Frühmette, *f.* Frühgottesdienst, *m.*

II. Утрення, *f.* (по́ля) = 2 Joch.

Утры́мувати, утры́мати, *v. a.* erhalten, unterhalten, bewahren; 2) behaupten; 3) nähren, Unterhalt geben, U. verschaffen; — ся sich behaupten; 2) sich ernähren, seinen Unterhalt finden.

Утри́бки, *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) *e.* Art Gericht. *Зах.*

Утри́йний, *a.* giftig, *B.*

Утро́ба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide, *n.*; Mutterleib, *m.*; Gebärmutter, *f. B.*

Утро́бний, *a.* der (die, das) innere, *Mx.*

I. Утро́їти, *v. a.* verdreifachen, *C.*

II. Утро́їти, *v. a. s.* Стро́їти.

Утро́фым, *m. He. e.* Art Kleiderstoff.

Утру́дже́не, *n.* Anstrengung, Ermüdung, *f.*

Утру́ды́ти, утру́жда́ти, *v. a.* beschweren, bemühen, Mühe bereiten; — ся müde werden, sich abarbeiten.

Утру́дли́вий, *a.* schwierig, beschwerlich, *B.*

Утру́дны́ти, утру́дны́ти, *v. a.* erschweren, schwierig machen.

Уту́пы́ти, *v. a.* о́чи в зе́млю die Augen niederschlagen, *Kyx.* [Эг.]

Утура́ти, *v. a.* aussinnen, aushecken,

Утюра́ха, *f. КС.* IV. 69.?

Уту́чити, *v. a.* wästen, fett machen.

Ута́, ута́тко, *n. dim. s.* Утка, kleine Ente, junge Ente. [ну́ти.]

Утягну́ти, утяга́ти, *v. a. s.* Потяг-

Утягче́не, *n. Зак. s.* Утяже́не.

Утяжа́ти, *v. a.* erschweren, *Kn.*

Утяже́не, *n.* Unterdrückung, Be-

друк, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*

Утяжлі́вий, *a.* beschwerlich.

Утяжлі́вість, -сти, *f.* Beschwerlichkeit, *f.*

Ута́мити, *v. n. s.* Затя́мити, *Шог. B.*

Ута́нка, *f.* Gemeine Entenmuschel, *f.* (Anatifera levis), *B.*

Ута́ти, *v. a. s.* Утива́ти, abhauen, abschneiden; zerschneiden; 2) * kennen, verstehen, kunstvoll verfertigen; 3) * schlagen; * von der Musik: wacker, brav spielen.

Ута́тина, *f.* Entenfleisch, *n.*

У-тя-та́! у-тя-та́! у-га-та́! *int.* vom Gesang der Nachtigall, *B.*

Уфа́ты́ти, *v. a. s.* Ухо́пати.

Ух! *int.* des Schmerzes, *M.*; ух! ух! des Grauens III. I. 22.

Уха́! *int.* die Ohren spitzen!

Уха́б, *m. H.* 166. (ausgefahrenes) Loch, *n.* Grube, *f.* (auf dem Wege), *s.* Вва́йя.

Уха́н, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Plecotus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-]

Уха́тій, *a.* mit grossen Ohren, gross-Уха́тка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricula), *B.*

Уха́ч, *m.* Langohr, *n.*; 2) — грива́-

етий, Lövenrobbe, Ohrenrobbe, *f.* (Otagia jubata).

Ухва́ла, *f.* Beschluss, *m.* Verordnung, *f.*

Ухва́лений, *a.* beschlossen.

Ухва́ляти, ухва́ляти, ухва́лювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

'Ухват, *m.* Art Hausgeräth, *s.* Хва́тка.

Ухва́тити, *v. a.* ergreifen.

Ухва́тка, *f.* *H.* 169. *Kч.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede, *f.*

Ухе́кати, *v. n.* ermatten, ermüdet sein.

'Ухи да́хи справля́ти, *P.* I. 77. ächzen u. stöhnen.

Ухи́бѣти, ухи́бляти, ухи́бну́ти, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. versehen; — кому́ jmdn beleidigen.

'Ухил, *m.* *Кн.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirrung, *f.*

Ухиле́ний, *a. s.* Відхиле́ний.

Ухилѣти, ухилѣти, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, wegbringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чо́гось.

Ухильно, *adv. См. s.* Прихильно.

Ухильну́ти ся, ausweichen.

Ухитрѣти ся, ухитрѣти ся, klug werden, mit List vorgehen, *К.*

Ухитя, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f.* *Пис.*

Ухля́пати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухми́лка, (-мілка, *См.*) *f. s.* Усьми́шка, *Зак.* [lächeln, schmunzeln.

Ухмильну́ти ся, ухмиля́ти ся,

Ухна́ль, *m. eigentl.* Hufnagel, *m.*

'Ухнути, *v. n.* den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!“ ausstosen, *М.*

'Ухо, *n.* Ohr, *n.* ўхом не ве́сти про щось, *Не.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Henkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. drgl.).

Ухова́ти, *v. a. s.* Схова́ти, ви́ховати; — ся *s.* Ви́ховати ся.

Ухове́рт, *m. e.* Art Bohrer; 2) ухове́рт, *m.* ухове́ртка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *B.*

Ухо́д, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m. К.*; 2) ухо́д за сла́бим = до́зир., *Др.*; 3) Revier, *n.* -рѣо́ний, Gebiet der Fischerei, *n. К.*

Ухо́дець, -дця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m. У.*

Ухо́дѣни, *рл. Ч. I.* 238. *s.* За́хід (?).

Ухо́дѣти, *v. a. s.* Ви́ходити, *B.*;

2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren;

3) sich ergiessen, münden (*v.* Fluss);

4) — за ко́го, що́ für etw gelten, wo- für gehalten werden; 5) — zurücklegen

мно́го ми́ль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Ухо́дѣна, *f. s.* Похóдонька, *Ч.*

Ухо́жѣ́й, *m.* Revier, Rayon, *n.* (Jagd, Waldbienen — u. a.), *К.*

Ухо́пити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухо́ркати ся, keuchend sich abmühen, sich überanstrengen, +*М.*

Ухристи́янизува́ти, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *К.*

Уцѣ́вѣ́ванье, *n. B.* Blütenstand, *m.*

Уцѣ́ляти, *v. a.* treffen. [C.II.159.

Уцѣ́ляти, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцѣ́ряти ся, *Кол. II.* 107.?

Уцѣ́ркати, *v. a. s.* Побѣ́ти, (град збі́же, *Фр.*). [Le. 105.

Уцѣ́вѣ́ць, -вця, *m.* biederer Mann,

Уцѣ́вѣ́й, *a.* ehrlich, redlich, rechtschaffen, brav, wacker.

Уцѣ́вѣ́сть, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, Bravheit, *f.*

Уцѣ́кати, уцѣ́кнути, *v. a.* einhauen, einhacken, *s.* Утѣ́ти, (*v. d.* Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Кух.*).

Уча́дѣти, *v. a.* *Ру.* betäuben.

Уча́дѣти, *v. n.* vom Ча́д (*w. s.*) betäubt werden, berauscht werden, *Н.*

157; ersticken, ohnmächtig werden, III. I. 406.

Уча́кати, *v. a. s.* Навѣ́дувати ся.

Уча́сть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheiligung, *f.* [theilnehmen.

Уча́ствува́ти, *v. a.* theilhaben,

'Уча́стка, *f. s.* 'Уча́сьть, *D. c.* 423.

Уча́стливо, *adv. М. II.* 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

'Уча́стний, *a.* theilhaftig, theilhabend.

Уча́стник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haberin, Genossin, *f.*

Уча́стниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Уча́стність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f. Пар.*

'Уча́сток, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f.* У.
Участувати, *v. a. C. I.* 73. s. По-
частувати. [чати, *Др.*

Учати, учнути, *v. a. s.* Зачати, По-
Учащане, учащоване, *n.* Besuch,
m. — до школи Schulbesuch, *m.*

Учащати, *v. a.* oft besuchen, oft
wohin gehen; — ся sich mehren, zahl-
reicher vorkommen, *Bag.*

Учащий, *prtc.* lehrend, *subst.* der
Lehrende; учащий ся, lernend, der
Учебний, *a.* Lehr-. [Lernende.

Учебник, *m.* Lehrbuch, *n.*

Учебний, *a.* -а мова Unterricht-
sprache, *f. K. Bil.* [ling, *m. C. I.* 192. *K.*

Учень, *gen.* учня, *m.* Schüler, Lehr-
Ученье, *n.* Lehren, Unterrichten; Ler-
nen, *n.* Шї. I. 1. 50. Exercieren, *n.*

Ученик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehr-
bursche, *m.* [chen, *n.*

Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulfäd-
Учепити, *v. a.* anheften; — ся sich

anheften; * — когб mit jmdm anbin-
den, Händel suchen, Ränke machen;
jmdm nicht von der Seite gehen, einem
immer auf dem Halse liegen.

Учесати, *v. a.* kämмен, ordentlich
кämмен. [terrichts-.

Учильний, *a.* Lehr-, Schul-, Un-
Учинати, *v. a. s.* Зачинати, *Зак.*

Учинити, *v. a.* thun, machen; ver-
richten; begehen, zufügen; — грбми
aufbringen.

Учинковий, *a.* actuell, wirklich.

Учинок, -нку, *m.* That, Handlung,
f.; Verfahren, *n.*

Учиняти, *v. a.* verursachen, veran-
lassen; zufügen; 2) *s.* Розчиняти (ті-
сто, хліб &). [auflegen, besteuern, *K.*

Учиншбувати, *v. a.* Zins, Steuer

Учистити, *v. a.* aufräumen; * weg-
fressen, wegessen; 2) * vom Wege: zu-
rücklegen, *Ks.* II. 306.

Учитель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*
Учителів, -ева, -еє, *a.* des Leh-
rers, dem L. geh. [sterin, *f.*

Учителька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-

Учительський, *a.* vom Lehrer, Lehr-
rer-. [Кн.

Учителювати, *v. n.* Lehrer sein,
Учити, *v. a.* lehren, unterrichten,
unterweisen; — ся lernen, erlernen,
studieren.

Учищати, *v. a. s.* Учистити.

Учине, *n. M.* Lernen, *n.* Unterricht, *m.*

Учко, *n. dim. ung.* s. 'Очко.

Учкур, *m. s.* Очкур, *Зак.*

Учлийвий, *a.* höflich, *Зак.*

Учбпати, *v. n. s.* Уторбпати, *Зак.*

Учоловичити, *v. a.* civilisieren,
gesittet, human machen; — ся sich ci-
vilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*

Учора, *adv. s.* Вчєра, *Зак.*

Учот, *m.* Кн. Eskonto, *n.*

Учта, *f. s.* Пир, *Py.* [чувати ся.

Учувати ся, *P. II. 43.* + *M. s.* При-

Учут, *m.* Gerücht, *n. Mi.* II. 160.

Учўти, *v. a.* hören, erhören; 2) em-
pfunden, fühlen. [den.

Учўтий, *a.* gehört, erhört; 2) empfnn-

Уш! ўш! аўш! *int.* Scheuchruf ge-
gen Hühner.

Уш-ужч, scherzh. Benennung der
Militäristen, *Ос.* (61) III. 60.

Ушак, *m. gew. pl.* ушакї, Ober-
schwelle (einer Thür), *f.*

Ушановане, *n. Ко.* 196. Ehre, Ver-
ehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*

Ушанувати, *v. a.* ehren, achten;
2) schonen.

Ушатка, *f.* верба — Salbei- od. ge-
hörte Weide, (*Salix aurita*).

Ушєстя, (-є) *n. s.* Вшєстя, *Зак. (Кс.)*.

Ушєчко, *n. dim. s.* 'Ухо.

Ушибўти, *v. a.* schädigen, verletzen.

Ушїєк, *gen.* ушїйка, *m.* Nacken-
leder, *n. Mi.* II. 415; 2) schmaler Wald-
theil, überhpt ein schmaler Theil, der
zwei grössere verbindet, *B. s. d. f.*

Ушїйка, *f.* Nacken, *n.* * -ку дати,
einen Schlag auf's Genick versetzen.

Ушикований, *a.* geordnet, in Or-
dnung gestellt.

Ушиковати, (-кув-) *v. a.* in Or-
dnung bringen, in Ordnung stellen, in
Reihe u. Glied stellen.

Ушїти, *v. a.* nähən.

Ушиці, *pl. Ч.* III. 295. s. 'Уха.

Ушїще, *n. aug. s.* 'Ухо.

Ушка, *f.* Nbfs der Ушїца im rus-
sischen Podolien. [Лис. s. Ушкўйник.

Ушкал, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*

Ушкати, *v. a.* das russ. „ужь“ spre-
chen, seine kleinruss. Sprache damit
verderben.

Ушкварити, *v. a.* pregeln, krö-

schen; 2) * stark schlagen; 3) * knnstvoll, schön vollführen, *B.*

Ушки, *pl. e.* Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зах.*; 2) *Ос.* (61) *V.* 32. ааж — сьміюся?

Ушко, *n. dim. s.* Ухо; 2) — морске, Gemeines Seeohr, (*Haliothis tuberculata*).

Ушковецъ, -іця, *m.* Haliothis, *B.*

Ушкода, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f.* *Ст.* [theil, *m.* *B.*

Ушкода, *n.* Schädigung, *f.* Nach-

Ушкодження, *n. s. d. v. s.* Ушкода.

Ушкодженняй, *a.* beschädigt.

Ушкодина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.

Ушкодити, ушкоджувати, *v. a.*

Ушкўйник, (ушкўй), *m.* *АД.* I. 257. Räuber, *m.*

Ушкулїти, *v. a. s.* Удєрти, (*Фр.*).

Ушляхотнїяти, *v. a. pol. K.* veredeln.

Ушний, *a.* Ohren-.

Ушнийпити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*

Ушнийгнути, *v. a.* stechen, verletzen, *Ніс.* [stecken.

Ушпїлїти, *v. a.* einheften, ein

Ушта, *f. s.* Учта, *Зах.*

Уштївий, *a.* höflich, artig, *Не.*

Уштрикнїти, *v. a.* hineinstossen, *С.* II. 35.

Ушўл, *m. K.* 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*

Ушўстати, *v. a. s.* Шўстати.

Ущаслївити, ущаслївлїти, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.

Ущаслївлєний, *a.* beglückt, glücklich-

Ущєдрїти, ущєдрїти, *v. a. K.* reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

Ущєрб, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m. У.*

Ущєрбїти, ущєрбнїти, *v. a.* abbrechen; — гонор *B.* die Ehre verkürzen; — ся (місяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*

Ущєрпїти ся, *s.* Учєпїти ся, *K.*

Ущїпка, *f. Ч.* VI. Schaden, *m.*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; щїпки, *pl.* Anzüglichkeit, *f. Пар.*

Ущїплївий, *a.* beissend, stechend, *Не.*; stichelnd, anzüglich, *M.* II. 81.

Ущїпнїти, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.

Ущїпка, *f. s.* Зїщїпка.

Ущовб, (щовб), *m.* *Гол.* Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*

Ущолочїти, *v. n. Ч.* V. 898. *s.* Устобїти ся, (*v. d.* Flüssigkeit). [*Зах.*

I. Ущўхати, *v. n.* empfinden, fühlen,

II. Ущўхати, ущўхнути, *v. n. Ко.* 103. vom Winde: sich legen. [*Гєрїк, n.*

Уюк, *m. K. Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*

Уюкбвий, *a.* — кннь, Packpferd, *n.*

Уюн, *m. s.* Вюн. [*Phantasie, f.*

Уява, *f. Фр.* Einbildung, Vorstellung,

Уявїти, уявлїти, *v. a.* собі щось sich einbilden; — ся *M.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.

Уявлїне, *n.* Einbildung, Phantasie, *f. Не.* [lungsvermögen, *n. Фр.*

Уявлюване, *n.* сила-ня Vorstel-

Уявонька, *f. dim. s.* Уява, *M.* III. 101.

Уязвїти, *v. a. У.* *s.* Зранїти.

Уярмїти, *v. a.* unterjochen.

Уярмлєне, *n.* Unterjochung, *f. Зг.*

Уяїти, *v. a. s.* Уняїти, уймїти.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe

Фабрика, *f.* Fabrik, *f.* [(Фєртъ).

Фабрикїнт, *m.* Fabrikant, *m.*

Фабрикїнтка, *f.* Fabrikantin, *f.*

Фабрикувати, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.

Фабрїчний, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-

Фабўлити, *v. n.* fabulieren, plauschen, *s.* Плїбїти 2). [(beim Gärben).

Фаловати, *v. a.* скїру — abkratzen

Фаловнїк, (фалївн-), *m.* Kratzmes-

ser, *n. B.*

Фалот, *m.* Fagott, *n.*

Фалїк, *m.* Kitchenschabe, *f.* (*Blatta orientalis* L.) *B.* [*n. Зах.*

Фалїрка, *f.* Feuerbecken, Kohlenbecken,

Фалїон, (хва-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — білохвбстїй, *m.* Weisschwänziger Tropikvogel, (*Phaeton aethereus*).

Фазїн, *m.* Fasan, *m.* (*Phasianus*).

Фазанерїя, *f.* Fasanerie, *f.*

Фазанішій, *a.* des Fasanen, *Пол.*
Фай! *int. in d. Verbind.* Фай би му!
eine Verwünschung etwa: Krankheit
über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хороба на него, пек-за-пек! пек-осина!), *B.*

Файдá, *f. s.* Фандá.

Фáйка, *f.* Tabakspfeife, *f.*

Фáйненький, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —

Фáйний, *a.* fein, schön; *adv.* Фáй-Фáй стрíлати, *v. a.* in lange Stücke reissen, zerreißen.

Фáйт, *m. s.* Фель. [с. Цíва.

Фáйфа, *f. e.* Werkstück des Webers,

Фáйфурка, *f.* Porzellan, *n.*

Фáйфурóвий, *a.* porzellanen, Porzellan —

Фáків, *m.* weisser Ochs.

Фáкля, *f.* Fackel, *f.* Пар.

Фáкнýти, *v. a. s.* Загасíти. [keit, *f.*

Фáкт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-

Фáктíчний, *a.* factisch, thatsächlich.

Фáктовíй, *a. s. d. v. K.*

Фáктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*

Фáкторне, -ного, *n.* Mäklerlohn, *m.*

Фáкторский, *a.* Factors-, Mäkler-

Фáкторство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*

Фáкторувáти, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.

Фáлá, *f.* = Хвалá.

Фáлáт, *dim.* Фáлáток, *m.* Stück, *n.*

Фáлáтати, Фáлáтнути, *v. a.* in Stücke reissen, zerstückeln, zerreißen, (*Фр.*).

[Fetzen. *pl.*

Фáлáтe, *n. coll. s.* Дрáнтe, Lumpen,

Фáлбá, *f.* = Хвалбá. [bel, *f.*

Фáлбáна, *dim.* Фáлбáнка, *f.* Fal-

Фáлд, *m.* фалдá, *f.* Falte, *f.*

Фáлдíстий, *a.* faltig, faltenreich.

Фáлдíвка, *f.* Faltenmuschel, *f.* (Plicatula), *B.* [telt, in Falten gelegt.

Фáлдóваний, *a.* gefaltet; gefál-Фáлдóувáти, *v. a.* falten, in Falten legen, fálтeln. [Эухвáлий, Упéртий.

Фáлéчний, *a. s.* Фáлшíвий; 2) *s.*

Фáлíстий, *a.* wellenartig, wogig.

Фáлíти, *v. a.* = Хвалíти.

Фáлúда, *f. s.* Патерíця, (*Фр.*).

Фáльча, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Десятíна).

Фáльчáрь, *m.* Bearbeiter einer Фáльча. [вий.

Фáльчíвий, (фалч-), *a. s.* Фáлшí-

Фáльчувáти, *v. a. s.* Фáлшóувáти; 2) etw. zum Trotz machen, reden, & Фáльшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m.* Зак.

Фáлш, Фáлш, *m. u. f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m.*; 2) Fehler, Mangel, *m.* Кe. I. 126.

Фáлшíвий, (фалшв-), *a.* falsch, unwahr; 2) verfälscht. [сheln, *Фр.*

Фáлшíвити, *v. a.* vorlügen, heu-

Фáлшíвість, (-фалш-), -ости, *f.*

Falschheit; Unwahrheit; Unredlichkeit, *f.*

Фáлшíвосéрдий, *a.* falschherzig, *f.*

Фáлшíне, *n. s.* Фáшíне.

Фáлшíвнíк, (фалш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*

Фáлшóувáти, (фалшóв-), *v. a.* fäl-schen, verfälschen.

Фáлювáти, *v. n.* wogen.

Фáля, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-

Фáмíлíйний, *a.* von d. Familie,

Фáмíлíя, (хвám-), *m.* Familie, *f.*

Geschlecht, *n.* [lír; -но, *adv.* — —

Фáмíлíярний, *a.* vertraut, fami-

Фáмíлíярність, -ости, *f.* vertrau-

ter Umgang, Familiarität, *f.*

Фáмýла, *m.* ein abscheulicher Mensch,

s. Хамýла, (*Фр.*).

Фáна, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m.* Ф.

Фáнабéрия, *f.* Ziererei, Verstellung, *f.* Не.

Фáнабéрний, *a.* zierlich.

Фáналéвий, *a. s.* Фянелéвий.

Фáнáтизм, *m.* Fanatismus, *m.* Schwärmerei, *f.*

Фáнáтизувáти, *v. a.* fanatisieren.

Фáнáтик, *m.* Fanatiker, Schwärmer, *m.*

Фáнáтицтво, *n.* Fanatismus, *m. K.*

Фáндá, *f.* lange Peitsche.

Фáндóля, *f. H.* 36. *s.* Бандóля.

Фáнт, *m.* Pfand, Unterpfand, *m.*; *pl.*

Фáнти, забáва в — Пфáндerspiel, *n.*; 2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n.* Зак.

Фáнта, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n. B.*

Фáнтáзия, *f.* Phantasie, *f.* Einbildungskraft, *f.*; 2) * Einfall, *m.* Laune, *f.*; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*

Фáнтáзувáти, *v. a.* schwärmen, phantasieren. [schwärmerisch.

Фáнтáстíчний, *a.* phantastisch,

Фáнтáстíчність, -ости, *f.* das Phantastische.

Фанте, (-тя), *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*

Фантувати, *v. a.* pfänden, verpfänden.
I. Фара, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Ос.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.

II. Фара! *int.* Obacht! aus dem Weg!
Фаражив, *gen.* -лова, *m.* Beil, *n. B.*
Фараживча, *n. dim.* kleines Hand-
Фараон, *m.* Pharaon, *m.* [beil. *B.*
Фарба, *f.* Farbe, *f.*
Фарбаниця, *f.* *Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.

Фарбана, *f.* s. d. v. [arbeit, *f.*
Фарбитки, *gen.* -біток, *pl.* Häkel-
Фарбваня, *n.* Färben, *n.* [chen.
Фарбваний, *a.* gefärbt; angestri-
Фарботи, *pl.* schöne Schuhe, *Plc.*
Фарбувати, *v. a.* färben; anstreich-
chen; 2) abfärben, die Farbe abschmutzen.

Фарбяр, *m.* Färber, *m.*
Фарбярка, *f.* Färberin, *f.*
Фарбярня, *f.* Färberei, *f.*
Фарбярский, *a.* Färber-, Färbe-
Фарбярство, *n.* Färberkunst, *f.*
Фарина, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.* [dler, *m.*
Фаринник, *m.* Gaukler, Schwin-
Фарисей, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*

Фарисейский, *a.* pharisäisch; * scheinheilig. [isch benehmen.
Фарисеювати, *v. a.* T. sich pharisä-
Фарист, фариста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *s.* Фара.

Фармазон, *m.* (Franc-maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*
Фармазонський, *a.* freimaurerisch.
Фармацевт, *m.* Pharmaceut, *m.*
Фармацевтика, *f.* Pharmaceutik, Apothekerkunst, *f.*

Фармуза, *f.* Alkoven, *m.* *Plc.*
Фарнути, *v. a.* s. Вкрести, (*Фр.*).
Фартух, *m.* Vortuch, *n.*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*
Фартуховий, *a.* -ві містерії, *Ф.*?
Фартушина, *f.* фартушок, -шкя, *m.* *dim.* s. Фартух.

Фарча, *f.* s. Парча; *adj.* фарчовий, *s.* Парчевий, *Plc.*

Фаса, *f.* Fass, *n.*

Фаска, *f. dim.* Fässchen, *n.* kleines Fass.

Фаськовати, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren, ein Gewerbe treiben; suchen, *Зах.*

Фасолиня, *n. coll.* Fisolenstengel, *pl.*

Фасолька, *f. dim.* s. Фасоля.

Фасольковатий, *a.* fisolenförmig.

Фасоля, *f.* Fiole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*

Фасон, *m.* Façon, *f.*

Фасочка, *f. dim.* s. Фаска.

Фастиско, *n.* Unkraut, *n. B.*

Фастрига, *f.* Anschlagfaden, *m.*

Фастригувати, *v. a.* heften, anschlagen.

I. Фасувати, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben. [kommen, erhalten, beheben.

II. Фасувати, *v. a.* § fassen, be-
Фасунок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (*v.* Proviant &), s. d. v. [рапах), *B.*

Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius
Фать, фатка, *f.* e. Art Fischnetz, Senke, *f. B.*

Фаталашки, *pl.* Lumpen, Lappen, *pl.*

Фатальний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.

Фатальність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.

Фата́ти, фати́ти, *v. a.* s. Хапати, zugreifen, zulangen; зубами happen, *Пар.*
Фател, *m.* *Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*

Фатіла, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*

Фатигувати, *v. a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.

Фатів, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*

Фатьо, *m.* Knecht, *m.*

Фафула, *m.* § Taugenichts, Müssiggänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.* III. 203.

Фафулица, *f.* schlechte Speise, *f.*

Фацкати, *v. a.* s. Фйцкати.

Фацалий, *a.* s. Фацёрний.

Фацарити, *v. a.* s. Капарити, (*Фр.*).

Фацарний, *a.* stützig, boshaft, *B.*; 2) s. Капарний, (*Фр.*). [Лемчанка.

Фацелик, *m.* weisses Kopftuch einer
Фацёрний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch. [sen.

Фацёрність, -ости, *f.* diebisches We-

Фацеция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фацігати, *v. a.* ausschlagen, *B.*
 Фацка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*).
 Фацкати, фацкувати, фацнути,
v. a. schreigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*
 Фашіна, *f.* фашіне, *n.* (*coll.*), Fa-
 schine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*
 Фашкати, *v. a.* besudeln, beschmutzen,
 Фащінка, *f. dim. s.* Фаска. [(*Фр.*).
 Фаяти, *v. a.* чимось hin u. her be-
 wegen, schwingen.
 Феврѳнька, *f.* Pheuronia.
 Федь, Фѳдир, Фѳдькѳ, Фѳдор, Фѳдунь,
 Фѳдунькѳ, *m.* Theodor.
 Федіха, *f.* Gattin des Федь.
 Фѳдориha, *f.* Gattin des Фѳдор.
 Фѳдорів, -ева, -еве, *a.* des Фѳдор,
 dem Ф. geh.
 Федів, -ѳва, -ѳве, *a.* dem Федь geh.
 Фез, *m.* e. Art rothes Kӳppchen, wel-
 ches in manchen Gegenden die Bӳuerin-
 nen unter der Kopfbinde & zu tragen
 pflegen.
 Фель, *m.* *Wgr.* IX. s. Гатунѳк, Art,
 Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зак.*
 Фелѳга, *f.* abgetragener Bauernkit-
 tel; *pl.* фелѳги, zerrissene Kleider,
 Fetzen, *pl.* [bӳrgen, *B.*
 Фелелувати, (фелелув-), *v. a.*
 Фелетѳльник, *m. ungr.* Sanguiniker, *m.*
 Фелѳн, *m.* Ornat, *m.* Messgewand,
n. des Messe lesenden Priesters.
 Фельфѳбер, *m.* Feldwebel, *m.* Ф.
 Фѳма, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*
 Фенделѳнка, *f.* ein zerlumptes
 Фѳнна, *f.* Euphemia.
 Фѳнчир, *m. eig.* = фѳльчѳр, Feld-
 scheer, Wundarzt, *m.* *Гол.* I. 142.
 Ферделѳнка, *f.* ein viertel Koretz,
s. Дѳлѳтка, *B.* [*n.*], *B.*
 Фѳрдѳль, *f. s.* Дѳлѳтка, (*vgl.* Viertel,
 Фѳрѳзия, *f. e.* weiter, offener Ober-
 rock, *e.* Art Livrѳe. [*s.* Брѳвѳлѳя.
 Фернамѳувѳвий, *a.* -ѳ дерево,
 Ферѳвати, *v. a.* † verabreden, be-
 stimmen, *Зак.*
 Фѳрт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у
 бѳки фѳртом взѳти ся die Hӳnde in
 die Hӳften stemmen nach der Figur des Ф.
 Фѳртик, *m.* Geck, Zierbengel, Ha-
 senfuss, *m.*
 Ферфѳла, *f.* Schneegestѳber, *n.* (*Фр.*).
 Ферфѳлити, *v. n.* vom Schnee:
 dicht fallen, (*Фр.*).

Фѳрфѳлиця, *f. s.* Ферфѳла.
 Ферфѳлѳти, *v. n. s.* Ферфѳлити, *B.*
 Фершѳл, *m. eigentl.* Фѳльчѳр, *s.* Фѳн-
 Фѳська, Фѳся, *f.* Theodosia. [*чир.*
 Фѳськѳв-ова, -ове, *a.* dem Фѳськѳ geh.
 Фѳськѳ, *m.* Theodosius.
 Фѳсьчин, *a.* der Фѳська geh.
 Фѳстунѳк, -нѳку, *m.* Festung, *f.*
 Фѳся, *f. s.* Фѳська; 2) Maikӳfer, *m.*
 (Melolontha vulgaris L.), *B.*
 Фѳтер, (фѳтер), *m.* D. c. 63. Gestank, *m.*
 Фѳгѳль, *m. s.* Фѳгѳль.
 Филѳльѳваниѳ, *a.* mit Фѳглѳ (Schnѳr-
 keln u. dgl.) geschmѳckt, (vom Ко-
 ровѳй, *Гол.* III. 381).
 Филѳура, *f. s.* Фѳура.
 Филѳурѳно, *adv.* Ко. 175. in einer
 seltsamen Gestalt.
 Фѳжа, *f.* Schneegestѳber, *m. K.*
 Фѳйн, (фѳйн), *m.* Taufkind des Tauf-
 pathen, *Кол.* I. 153.
 Фик, *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*
 Фикѳти, *v. a.* aufbrausen, *B.*
 Филѳктѳрия, *pl. K.* (φουλακτѳριѳν)
 Gebetstreifen der Juden, Denktettel, *pl.*
 (Thephillim).
 Филѳлѳвати, (Филѳльѳв-, Филѳ-
 лѳв-), *v. a. ungr.* verantworten, bӳrgen
 fӳr etw. s. Фелелувати. [thus], *Зак.*
 Филѳнщѳики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-
 Фѳлѳчка, *f. dim. s.* Фѳля.
 Филѳйна, *f. s.* Похрѳстник, *Кол.* II. 9.
 Филѳнник, *m.* Osterluzei, *f.* (Ari-
 stolochia clematitidis), *B.*
 Филѳга, *f.* филѳгон, *m.* Goldamsel,
f. (Oriolus galbula), *B.*
 Филѳйник, *m. s.* Филѳнник, *B.*
 Фѳлька, *f.* Bube, *m.* (in den Kar-
 ten); 2) e. Art Kartenspiel fӳr 4 Per-
 sonen, *Нѳс.* [der Wellen, das Wogen.
 Филѳванѳ, *v. n.* heftige Bewegung
 Филѳвати, *v. a.* bewegen, in Wal-
 lung bringen; — ся, wogen, in Wellen
 sich wӳlzen, *K.*
 Филѳга, *f. s.* Филѳга, *B.*
 Фѳля, *f.* Welle, Woge, *f.*
 Филѳстиѳ, *a.* Wellen, wellenreich, *B.*
 Фимѳям, *m.* Thymian, Weihrauch, *m. K.*
 Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).
 Фѳйна, *f. s.* Филѳйна, Tauftochter, *f.*
 -kind, *n.*
 Финѳрѳ, *m. D. c.* 240. s. Фѳнѳрѳ.
 Финдѳжѳл, *m.* Becher, *m.* *Зак.*

Финдюрка, *f.* liederliches Weib, *Зак.*
Финдюровати, *v. n.* liederliches
Leben führen, *Лис.*

Фіник, *m. gr.* Dattel, *f.*

Финтіти, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.

Фирінка, *f.* Eichwald, *m.* (Atheri-
na pontica), *B.*

Фіркати, *v. a.* ausschlagen. [guss].

Фірмаш, *m.* Modell, *n.* zum Metall-

Фіскавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias
berus L.), *B.*

Фистіти, *v. n. s.* Квичати, (*Фр.*).

Фитіль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*

Фіцати, фіцкати, *v. a.* ausschlagen.

Фіща, *f.* Ungewitter, *n.* Sturm, *m.*
Ос. (62) X. 13.

Філа, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigen-
baumes; Feigenbaum, *m.*; показати ко-
му фігу, jmdm die Feige weisen, jmdn
höhneln, länseln; диграти фігу nichts
bekommen, mit einer langen Nase ab-
ziehen.

Філовий, *a.* von der Feige, Feigen-

Фігель, -ля, *pl.* філі, *m. D. c.* 181.
Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*;
2) * Schnörkel, *pl.*

Філювати, *v. a.* Possen treiben,
Streiche machen, spassen.

Філявий, *a.* lustig, zum Possen-
reißen aufgelegt, possenhaft, muthwil-
lig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswil-
lig; falsch.

Філяр, *m.* Possenreisser, *m. Ф.*

Філярний, *a. s.* Філявий.

Філярність, -ости, *f.* Lustigkeit,
Possierlichkeit, *f.*

Фігура, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das
Crucifix an Wegen.

Фігуровати, *v. a.* eine Figur spie-
len, Aufsehen machen; figürlich vor-
stellen. [2] Kreisphysikus, *m.* (Arzt).

Фізик, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;

Фізика, *f.* Physik, Naturlehre, *f.*

Фізикальний, *a.* physikalisch.

Фізіоль, *m.* Physiolog, *m.*

Фізіольгія, *f.* Physiologie, *f. adj.*

фізіологічний, physiologisch.

Фізіономія, *f.* Physiognomie, *f.*

Фізичний, *a.* physisch, natürlich;
2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.

Філь-лю, *m.* Art, Gattung; Race, *f. B. Ф.*

Філістер, *m.* Philister, *m.*

Філістерія, *f.* Philisterie, selbst-

süchtige, spießbürgerliche Lebensweise, *f.*

Фільзоф, *m.* Philosoph, *m.*

Фільзофіста, *m.* Philosoph, *m. B.*

Фільзофічний, *a.* philosophisch.

Фільзофія, *f.* Philosophie, Welt-
weisheit, *f.* [schlau, *B.*

Фільзофний, *a.* klug, studiert;

Фільзофовувати, *v. a.* philoso-
phieren.

Фільоль, *m.* Philolog, *m.*

Фільольічний, *a.* philologisch.

Фільольгія, *f.* Philologie, *f.*

Фільтифікэтный, *a. Ко.* 69?

Фільтрація, *f.* Filtrirung, *f. Под.*

Фільтрувати, *v. a.* filtrieren.

Фінанси, *pl.* Finanzen, *pl.*

Фінансовий, *a.* die Finanzen be-
treffend, von den Finanzen, Finanz-

Фінансовість, -ости, *f.* Finanz-
wesen, *n.* -verwaltung, *f. T.*

Фінда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).

Фінющина, *f. s.* Крїжмо.

Фінфа, *f.* der Rauch in die Augen,
unter die Nase; blauer Dunst, Blend-
werk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-

Фіолэтный, фіолэтовий, *a.* violett,
Фіра, *f.* Fuhr, *f.*

Фірас, *m.* Sägemühle, *f. s.* Тертак, *B.*

Фірма, *f.* Firma, *f.* (d. Kauf.); 2)
ein einer Bretzel nicht unähnliches, gla-
sirtes Gefäß, das als Leuchter gebraucht
wird, *B.* [Kutscher, *m.*

Фірман, фірманіна, *m.* Fuhrmann,
Фірманити, *v. n.* Fuhrmann sein,
e. Fuhrmann abgeben.

Фірманка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe
eines Fuhrmanns, *n.*

Фірманський, *a.* Fuhrmanns-

Фірмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*

Фірющина, *f.* Vieh, welches die
Taufpathen ihrem Täuflinge schenken,
(*Фр.*) [Pfortchen, *n.*

Фіртка, *dim.* фірточка, *f.* Pforte, *f.*

Фіст, *gen.* фєстá, *m. s.* Хвіст.

Фіть! *int.* beim raschen Wegfliegen.

Фітик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wi-
sperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*

Фітька, *f.* §. s. Чир 1).

Фітькавка, *f. s.* Фітик, *B.*

Фіціборний, *a.* stutzermässig; stolz,
vornehm, (*Фр.*)

Фіцька, *f.* Rotztasche, *f.*; leichtfer-
tige, junge Weibsperson, *B.*

- Фія́лівка, *f.* Veilchenschnecke, *f.* (Janthina), *B.*
 Фія́лка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2)
 Benennung eines kleinen Vogels, *B.*
 Фія́лковати, *pl.* Veilchengewächse,
pl. (Violaceae). [chen-
 Фія́лківий, *a.* von Veilchen, Veil-
 Фія́лок, -лка, *m.* s. Фія́лка 1).
 Фія́ти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*
 Фла́скати, *v. a.* schlagen (ins Ge-
 sicht) *Гол.* III. 703.
 Флеке́в, *m.* *pl.* флекеї, s. Фик, *B.*;
 2) s. Па́рубок. [mulgus europaeus L.), *B.*
 Фла́кер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri
 Фла́р, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зах.*
 Фла́рка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
 Фла́рникáр, *m.* Florweber, *m.*
 Фла́т, *m.* Flöte. *f.*
 Фла́тїст, *m.* Flötenspieler, *m.*
 Фла́цнути, *v. n.* § mit Geräusch
 fallen. [Пис.
 Флі́нка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*
 Флі́нькати, *v. n.* schluchzen.
 Флі́нта, *f.* Flinte, *f.*
 Флі́сник, *m.* Flösser, *m.* *B.* [B.
 Флі́стка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla),
 Флі́нькати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*),
 s. Пхі́нькати. [tile, *f.*
 Фла́бта, фла́бтія, *f.* Flotte, Flot-
 фла́ра, (фла́ра), *dim.* фла́рка,
f. Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit
 sechs Seitenlöchern, *B.* [des Webstuhls.
 Фла́дэць, -дця, *m.* e. Bestandtheil
 Фла́фор, *m.* Fluor, *n.* (Fluor), *Пол.*
 Фла́уоресценція, *f.* Fluorescenz, *f.*
 Фла́уорово́день, -дня, *m.* Fluor-
 wasserstoff, *m.* *Пол.*
 Фла́уорово́дний, *a.* Fluorwasser-
 stoff-, -а кислота́, *f.* Fluorwasserstoff-
 säure, Flussäure, *f.* *Пол.*
 Фла́ут, *m.* s. d. f.
 Фла́уту́р, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Back-
 fischchen, *n.* Ф. [Zeug dreschen.
 Фла́кува́ти, *v. n.* schwatzen, leeres
 Фла́куту́ри, *pl.* s. Нісенітниця
 Фла́юта, *f.* nasser Schnee, Schneere-
 gen, *m.* s. Плі́юта, *B.*
 Фла́вора, *f.* eine, die unanständige
 Worte spricht (*Фр.*).
 Фла́вори́ти, *v. n.* schwatzen, schwa-
 dronieren, in den Tag hinein reden, Ф.
 Фла́жеолето́вий, *a.* Flageolet, *Пол.*
 Фла́к, *m.* *pl.* фла́ки, Flecke, Kuttel-
 flecke, *m.*; * фла́ки в голові * Stroh
 im Kopfe. [dler, *m.* — ка́рка, *f.* -in, *f.*
 Фла́ка́р, *m.* Kuttler, Kaldaunenhän-
 Фла́нелéвий, *a.* flanelle, von Flanel.
 Фла́нелéя, (*dim.* фла́нелéйка), *f.* Fla-
 nell, *m.* [kischer Mensch.
 Фла́ра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-
 Фла́рїти, *v. n.* lästern.
 Фла́скати, Фла́цкати, *v. a.* mit
 einem Klatscher, Platscher woran schla-
 gen, *B.* [Фла́шка, *f.* Flasche, *f.*
 Фла́ша, *f.* (grössere) Flasche, *f.* *dim.*
 Фла́шочка, фла́шчына, *f.* *dim.* s.
 Фла́шка, eine kleine Flasche, ein Fläsch-
 chen.
 Фло́кус, *m.* s. Жа́рище, *Пол.*
 Фольва́рківий, фольва́рочний,
a. Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.
 Фольва́рок, -рку, *u.* -а, *m.* Vorwerk,
n. Meierhof, *m.*
 I. Фло́льга, *f.* Linderung. *f.* Nachlass,
m. -лу да́ти, nachgeben, nachlassen.
 II. Фло́льга, *f.* s. Пристру́нник.
 III. Фло́льга, *f.* Marienglas, *n.*
 Фольгува́ти, *v. a.* nachgeben, nach-
 lassen; schonen кому-
 Фло́лія́нт, *m.* ein Foliant.
 Фолькоти́ти, *v. n.* unverständlich
 reden, lispeln, *B.*
 Фоло́сїти, *v. a.* wirken, Wirkung
 thun (z. B. e. Arznei), helfen; Ф; —
 ся глúcken, gelingen, не фолóсит ся
 = не веде́ ся, es glúckt nicht, *B.*
 Фолува́ти, *v. a.* s. Ніщити, Тра́тити.
 Фло́люш, *m.* Walkmühle, *f.*
 Фо́люша́рь, -ря, *m.* Walker, Walk-
 müller, *m.* *T.* [eines Bildes).
 Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*
 Фона́р, *m.* Laterne, *f.*
 Фонд, *m.* Fond, *m.* [L.), *B.*
 Форе́ль, *m.* Forelle, *f.* (Salino fario
 Форе́мний, *a.* der Form gemäss,
 regelmässig, schön gestaltet.
 Форе́с, *m.* Vorreiter, *m.* *Зах.*
 Форе́рий, *a.* s. Хо́рий, *Гол.* III. 250.
 Фора́кане, *n.* Schnauben, *n.*
 Фора́кати, *v. n.* schnauben.
 Фора́ма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; * Art,
 Weise; Gattung, *f.*; 2) Format, *n.*; 3)
 Model, *n.* Musterform, *f.*
 Фора́мальний, *a.* formell, förmlich.
 Фора́мальність, -ости, *f.* Förm-
 lichkeit, Formalität, *f.*

Фóрмат, *m.* Format, *n.*
 Формация, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
 Форменний, *a.* der Form gemäss, nach der Form, III. II. 52.
 Формованє, *n.* Formieren, Bilden, *n.*; Gestaltung, *f.* [Former, *m.* Под.
 Формовщик, *m.* Formschneider,
 Формувати, *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
 Фóрмуляр, *m.* Formular, *n.*
 Фóрмаль, *m.* Pferdeknecht, *m.*
 Фóрмалька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
 Фóрост, *m. s.* Хворост.
 Фóростiль, *m.* Schnarrwachtel, *f.*
 Фóрсе, *m. s.* Бутá, (Фр.), *Ku.*
 Фóрса, *f.* Force, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
 Фóрскаля, *f.* Forskal's Scheibenqualle, *f.* (Forskalina), *B.*
 Фóрсувати, *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
 Фóртель, *m.* Gewinn, Vortheil, Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
 Фóртепян, *m.* Clavier, *n.* Pianoforte, *n.*
 Фóртеца, *f.* Festung, *f.*
 Фóртуна, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; *Glück, *n.*; *Habe, *f.* Vermögen, *n. B.*
 Фóртуни́на, *f. s. d. v. K.*
 Фóса, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
 Фóскати, фóснути, *v. n.* fauchen, *B.*
 Фóстатий, *a.* mit grossem Schweif; -а синiця, Schwanzmeise, *f.*
 Фóстáч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit e. grossen Schwanz; 2) e. Art Osterspiel der Knaben (грáти фóстáчá).
 Фóстáчки, *pl.* Art Birnen, *pl. B.*
 Фóстовé, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankaufe von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
 Фóстовий, *a.* Schwanz-, -а кiсть, Schwanzbein, *n.*
 Фóсфор, *m.* Phosphor, *m.* (Phosphorus).
 Фóсфорискувати, *v. n.* phosphorescieren, *Пол.*
 Фóта, *dim.* фóтка, *f.* Wollenschürze, *f.*
 Фóтóграф, *m.* Photograph, *m.*
 Фóтóграфiчний, *a.* photographisch.
 Фóтóграфiя, *f.* Photographie, *f.*
 Фóтóграфувати, *v. a.* photogra-

phieren.
 Фóфлавий, *a.* lispelnd, *B.*
 Фóфлати, *v. n.* lispeln.
 Фóфлатий, *a.* buschig.
 Фóшкавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lycopodon), *B.* [*pl. B.*; 2) Föhre, *f.*
 Фóбя, *f. coll.* Aeste der Nadelbäume,
 Фрáир, *m.* der Geliebte; фрáирка, *f.* die Geliebte, *B.*
 Фрáйтер, *m.* Gefreite, *m. Ф.*
 Фрак, *m.* Frack, *m.*
 Фрáло, *m. Wgr.* VI. Flöte, *f.*
 Фрáнка, *f.* Francisca.
 Фрáньо, *m. dim.* Franz.
 Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.* [Stutzer spielen.
 Франтувати, *v. a.* schwätzen; den
 Фрáнция, *f.* Frankreich, *n.*
 Францiскáн, (Францiшк-), *m.* Franciskaner, *m.*
 Францiшок, -шка, *m.* Franz; Францiшка, *f.* Francisca.
 Фрáнцуз, *m.* Franzose, *m.*
 Фрацúака, *f.* Französin, *f.*
 Фрацúзкий, *a.* französisch.
 Францюватиий, *a.* venerisch.
 I. Фрáс, *m.* Bügeleisen, *n.*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (Фр.).
 II. Фрáс! *int* vom Schlag; -в нiсок!
 Фрáснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen. [und kümmern.
 Фрáсувати ся, sich sehr betrüben
 Фрáсунок, -нку, *m. pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
 Фрáшка, *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фрáшки, Titel kleiner Gedichte.
 Фрэгáта, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — велика, Fregattenvogel, *m.* (Tachypetus aquila).
 Фрéйда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
 Фрéла, фрéля, *dim.* фрéлочка, *f. s.*
 Флóйра, *B.*
 Фрэмóйя, *f.* Schnur beim Vortuch, *f. B.*
 Фрэнзель, *g. -зя, m.* (Фрэндзель), Franze, *f.*
 Фривóльний, *a.* frivol.
 Фривóльность, *f.* Зг. Frivolität, *f.*
 Фрiгла, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz, *B.*
 Фрiка, *f. Ф.* Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
 Фрiтов, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
 Фрiчно, *adv. s.* Скóро.

Фрічка, *f.* geziertes Weibsbild.
 Фрішний, *a. ungr.* frisch, hurtig, schnell,
 Фрішно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*
 Фроська, *f.* Euphrosyne.
 Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Wegfliegens-, -fliehens. [coriarius), *B.*
 Фруз, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Prionus)
 Фрузька, Фрузя, *f. s.* Фроська.
 Фрунташ, *m.* Hauswirt, *m.*
 Фтодѡха, *f.* Theodora, Theodosia.
 Фтомѡ, *m.* Thomas.
 I. Фўга, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*
 II. Фўга, *f.* Schneegestöber, *n.* III.
 Фулати, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.
 Фўдити, *v. a.* schmeissen, werfen (*Фр.*).
 Фудўлити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*
 Фудўлія, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.
 Фудўльний, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*
 Фуждіти, Фужделіти, *v. n.* brausen (vom Winde) *Фр.* [berus L.), *B.*
 Фўжела, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias)
 Фуз, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*
 Фўзія, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*
 I. Фук, *m.* Schelten, Anfahren, Anschrauben, *n.*
 II. Фук (*m.?*), фўка (*f.?*), *in der Verbind.* на фўки роздробіти, *in* kleine Stücke zerreißen.
 Фўкати, фўкнути, *v. a.* schelten, schmälen, wettern, anschrauben, на корѡ; — ся aufbrausen, auffahren.
 Фўксія, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia cocinea).
 Фўма, *f. Ф.* Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*
 Фундѡмент, *m.* Fundament, *n.* Grund, *m.* [fundamental, gründlich.
 Фундѡментальний, *a.* Grund-,
 Фундѡтор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*
 Фундѡція, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*
 Фундувати, *v. a.* gründen, stiften.
 Фўндуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*
 Фунт, *m.* Pfund, *n.* [länglich), *B.*
 Фунтївкѡ, *pl.* Art Birnen (gross,
 Фунтѡвий, *a.* Pfund-, pfündig.
 Фўраж, *m. s.* Недобір I. не дам вам всю брѡндыю, бо сего року був

фўраж в полонїї.
 Фурѡбн, *m.* Packwagen, *m. He.*
 Фўрда, *f. §.* Dummheit, Kleinigkeit, *f.*
 Фурделіти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверўха фурделіт. [ти.
 Фўрити, Фўрнути, *v. a. s.* Шпурити.
 Фўркало, *m.* Kreisel, *m.* Pflirre, *f.*
 Фўркальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.
 Фўркати, Фўркнути, Фўрнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (*Фр.*).
 Фўрман, *m. s.* Фірман.
 Фурр! *int.* vom Aufplattern, *s.* Фррр!
 Фўрѡнтѡ, *n. coll. s.* Стрїпихи.
 Фурцювати, *v. n. Ко. 45.* trippeln, tanzen. [schwirren, (*Фр.*).
 Фурчѡти, Фурчїти, *v. n.* schnurren,
 Фўрщик, *m.* Fuhrmann, *m.*
 Фурїти, *v. a. s.* Шпурїти.
 Фўси, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).
 Фўста, *f. pl.* фўсти, Wäsche, *pl.*
 Фустїна, *f. s.* Хустїна.
 Фўстка, *f. s.* Хўстка. [Pelz.
 Футѡрко, *n. dim.* kleiner, leichter
 Фўтити, Футїти, *v. n.* schnauben; blasen; на все фўтити er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*
 Фўтькало, *m.* Brausekopf, *m.* (*Фр.*); 2) футькало, *n.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea Schneid.), *B.*
 Фўтко, *adv. s.* Хўтко.
 Фўтор, *m. s.* Хўтор.
 Футрѡрь, *m. s.* Кушнїр, *Пол.*
 Футрїна *f. dim. s.* Фўтро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürgerüst, *n.*
 Фўтро, *n.* Pelz, *m.*
 Фўфеля, Фўфелиця, Фўфловиця, *f.* Ungestüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*
 Фўфернѡ, *n. s. d. v. B.*
 Фуфўлиця, *f. s.* Фўфела.
 Фуч! *int.* pfutsch!
 Фучѡти, *v. n. s.* Фурїти.
 Фўшкѡвка, *f.* Spritze, *f.*
 Фўяра, (*dim.* Фўярка), *f.* Hirtenflöte, *f.*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.
 Фўярити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*
 Фўкати, *v. n.* flattern, *РБ.*
 Фўркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Mecops apiaster L.), *B.*

X.

- X, drei und zwanzigster Buchstabe, (Хіръ). [Lachen].
 Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim Lachen).
 Хáба, *f.* s. Хабéга.
 Хабáз, *m.* s. Хворóст, (Фр.).
 Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.*
 Хабалýця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f.* Ф.
 Хабáлка, *f.* s. d. v.
 Хабáльни́й, *a.* buhlerisch.
 Хабáльница, *f.* s. Хабалýця.
 Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.*
 Хабáр, *m.* Sportel, *f.* Ко.
 Хабарýй, хабáрни́к, *m.* der Gewinnsüchtige, Erpresser, *m.* Не.
 Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Sporteln, *pl.* Ки. [рóст (Фр.).
 Хабáче, *n.* coll. = хабнýк, хворóста, *f.* Schindmähre, *f.*
 Хабáва, *f.* s. Баинá.
 Хабáйна, *f.* Gemeiner Holunder, (Sambucus nigra), В. [Ruthe, *f.* В.
 Хабýна, *dim.* хабýнка, *f.* Gerte,
 Хабáз, *m.* s. Хворóст, (Фр.).
 Хабнýк, *m.* Gestrüpp, *n.* В.
 Хаборнýк, *m.* Mákler, *m.*
 Хабужáти, (-жети), *v. a.* durcheinanderwerfen, durcheinanderwirren, (Фр.).
 Хабýз, *m.* хабýз, *n.* coll. gröberes Unkraut; 2) s. Хворóст, (Фр.).
 Хáва, хáвка, *f.* gew. *pl.* Kinnbacke, -lade, *f.* Ф. [des Wachtelmännchens.
 Хавáвкати, *v. n.* vom Geschrei
 Хавдýй, *m.* ein Gefrässiger, Vielfrass, *m.* [Мóрда.
 Хáвка, хавчýра, *f.* §. Maul, *n.* s.
 Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen athmen; 2) s. Халасувáти, (Фр.).
 Хавкý, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mundwerk, *n.* s. Хáвка, Фр.
 Хавкýн, *m.* Vielfrass, *m.*
 Хавтýр, *m.* s. Хабáр, Ци.
 Хавтýра, *f.* III. II. 163. Зап. В. I. 35. s. Пóминки, Todtenfeier u. ein Gastgelage dabei, Зах.
 Хавтурувáти, (-ров-), *v. a.* von einem Pfarrer gesagt, der an grösseren Feiertagen von den Eingepfarrten Geschenke (gew. Lebensmittel) bekommt, Зах.
 Хавтурнýй, *a.* habsüchtig, К.
 Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.
 Хажáй, хажáйн, хажáйка, хажáй-стувáти &, = Хаз- &.
 Хазáйн, (-áйн), *m.* s. Хозяйн.
 Хазáйновýти й, *a.* s. Господáрний.
 Хазáйнувáти, (хозяйнув-), *v. a.* s. Господáрити.
 Хазáй, *m.* Н. 197. s. Хозяйн.
 Хазáйка, *f.* s. Господáйнн.
 Хазáйлýвий, *a.* М. s. Господáрний.
 Хазáйновýтий, *a.* wirtschaftlich, haushälterisch. [ство.
 Хазáйствечко, *n.* dim. s. Хазáй-Хазáйство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haushalt, *m.*
 Хазáювáти, *v. a.* s. Господáрити.
 Хáй, (= нехáй), *e.* Verbalwort: „mag, soll, lass“, es mag sein.
 Хáйни́й, *a.* sauber, reinlich.
 Хáкати, *v. n.* keuchen, Ци.
 Халабáйдати, *v. a.* mit einander mischen, (Фр.).
 Халабóда, (*dim.* халабóдка), *f.* elende Schilfhütte. Strohütte, *f.* C. I. 50.; Kiosk, *m.* Lanbe, *f.*; 2) Wagen, *m.* bedeckt mit Schilfmatte; Fuhre, *f.*
 Халáвкати, *v. a.* §. s. Халасувáти.
 Халáвиз, *f.* Ко. 19. Ruthenstreiche, *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f.* C. I. 56.
 Халáйстра, *f.* §. s. Халáстра.
 Халамáн, (харам-), *m.* -нá закрукýти, гнýти jmdn dh listige od. dumme Ausflüchte verwirren, jmdm etw. vormachen, (Фр.). [m. М+Б. 296.
 Халамáдник, *m.* Vagabund, Lump,
 Халамáжник, *m.* Nixohen, *n.* (Chlorogonium), В.
 Халáндрусь, *m.* §. Vielfrass, *m.*
 Халасáти, халасувáти, *v. a.* gierig verschlingen.
 Халáстати, (хар-), *v. a.* durcheinandermengen, zerdrücken, zerknüllen, (Фр.).
 Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pöbelvolk, *n.* Зах.
 Халасýн, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*
 Халáт, *m.* gr. Schlafrock, *m.*; gemei-Халáш, *m.* s. Салáш, В. [nes Kleid.
 Халéпа, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Unglück, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*

Халимон, *m.* Phileto.
 Халува́ти, *v. a. s.* Халасува́ти.
 Халу́га міхурча́та, *f.* Blasentang, *m.* (*Fucus vesiculosus*), *B.*
 Халуго́ві, *pl.* knorpelige Seealgen, (*Fucoideae*), *B.*
 Халу́па, *dim.* халу́пина, халу́пка, *f. pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
 Халу́пник, *m.* Hintersass, Häusler, *m.*
 Халу́с, *m.* Nascher, *m.* (*Фр.*).
 Хала́ва, *f. s.* Хола́ва.
 Хала́вище, *n. aug. s. d. v.;* 2) *Ч.* IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
 Хала́ндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кв.* I. 139. хала́ндри скака́ти den Хала́ндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зак.* [(*Фр.*).
 Хала́па, *f.* ein alter morscher Pilz, Хала́сува́ти, *v. n. M+B.* 258. hüpfen.
 Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [*моїда, (Фр.)*.
 Хамáйда, *m. u. f. s.* Волоцю́га. Дар-Хамáркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зак.*
 Хамéлити, *v. a. H.* 157. с. Хамляти.
 Хаменáйти ся, *Ф.* sich zusammen fassen. [*reinigen, (Фр.)*.
 Хамáйти, (*хамлб.-мїш*), *v. a.* putzen, Хамáноч, *m. H.* 274. *К.* („Хата“ 198) vom Teufel (?).
 Хамкотáти, *v. n.* näseln.
 Хамляти, *v. a.* mühsam essen, kauen.
 Хамлб, *n. s.* Хворбсг; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch, *Зак. Пис. Р. I.* 24.
 Хамлю́га, *m. aug.* Bauer, *m. D. c.* 115.
 Хамни́й, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
 Хамни́к, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n. B.*
 Хамно, *adv.* rein, reinlich, (*Фр.*).
 Хамра́н, *m.* Schwarzkünstler, *m. B.*
 Хамрýло, хамрýй, *m.* § von einem unfähigen Menschen, = Sau, *f.* (*Фр.*).
 Хамродь, *f. s.* Хамородь.
 Хаму́в, *m.* хаму́вс, *n.* (*B.*), Brei, *m.* (*погрбцив на хаму́в, збив на —, zu Brei schlagen, von Schanden hauen, B.*).
 Хаму́ла, *f.* sehr schlechte Kost; namentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
 Хáн, *m.* Chan, *m.*
 Хáндра, *f. Веч.* I. 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m. B.*

Хандрíжний, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypochondrisch, *Пис.*
 Хандрíжниця, хандрíжка, *f.* Heuchlerin, *f. Пис.*
 Хáнькíй, *pl.* -мнíти, *Ф.* Ziererei, Schererei machen, Umschweife thun; 2) *Кв.* II. 128. gaffen, Allotrien treiben.
 Ханб́жити, *v. a.* vergeuden, verschwenden. [*betreffend.*
 Хáньский, *a.* des Chan, den Chan
 Ханувáти, *v. n. К.* Chan sein, als Chan herrschen.
 Хáнша, *f.* Frau des Хан, *He.*
 I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
 II. Хап! *int.* rapps! [*gen, pl. Cm.*
 Хапáк, *pl.* хапáкí, *m.* Diebszan-Хáпáлка, *f.* Fangorgan, *n. Под.*
 Хáпань, *n.* Aufgreifen, Raffens; Entwenden, Rauben, *n.*
 Хáпаний, *a.* -е весíля aus dem Stegreif, improvisiert, schnell u. schlechthin aufgefressen, *He.*
 Хáпанка, *f.* Erpressung; Sportel, *f. Зак.*
 Хапáти, *v. a.* greifen, ergreifen, rasfen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (*за що*) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чо́го; 2) с. Квáпити ся, *He.*
 Хапатнíя, *f.* rasches Vergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserei, *f.;* 2) Zechgelage, *n.*
 Хáпкэ, *f.* Fangfliege, *f.* (*Ochthera*), *B.*
 Хапкíй, *a. M.* II. 200. frisch zugreifend, nasehaft; 2) diebisch.
 Хапкб, *m.* Dieb, *m. B.;* 2) *Bein.* des Teufels, *H.* 79.
 Хапкбм, *adv.* schnell, *Пу.* [*sig, Cm.*
 Хаплíвий, *a.* -а пра́ця eilig, fleis-Хáпнути, *v. a. s.* Хапáти.
 Хаповíця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
 Хаптéль, *m. Ф. Веч.* II. 126. Langfinger, *m.*
 Хаптýр, *m. s.* Хабáр, *Др. Зак.*
 Хаптýрни́й, *a.* bestechlich, verkäuflich, *Кв.* 225.
 Хаптýрник, *m.* Sporteljäger, *m. He.*
 Хапу́га, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Erpresser, *m.* [*m. Cm.*
 Хапу́жество, *n.* Diebstahl; Betrug,
 Хапу́н, *m.* Dieb, *m.* (*Фр.*).
 Хапчíвий, *a.* habsüchtig; diebisch.
 Хапáктер, *m.* Charakter, *m.;* Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f.*
 Характеризувати, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.
 Характеристка, *f.* Charakteristik, *f.*
 Характеристичний, *a.* charakteristisch. [teristisch.
 Характеричний, *a. K.* charakteristisch.
 Характерично, *adv. K.* charakteristisch. [ber-, Hexen-
 Характёрний, *a.* zauberisch, Zauberer, Zaubermeister, *m.*
 Характёрник, *m.* Hexenmeister, Zauberer, Zaubermeister, *m.*
 Характерничити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч. II.* 21. [xerei, *f.*
 Характёрство, *n.* Zauberei, Hexen-
 Характёрствувати, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Кч.* 144.
 Харалужний, *a.* ebern, *Фр.*
 Хараман, *m.* Beutler, Schwindler, *m*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — мавá гну́ти, solche Erzählungen vorbringen, *ОБ.* [рiти, *B.*
 Хараманити, *v. a. s.* Maniiti, Ду-
 Харамáркане, *n.* Geplárr, *n.*
 Харамáрки, *v. a.* plárren, Kauderwelsch sprechen, *III. I.* 162. (*Фр.*)
 Харáон, *m.* харао́ньский, *a. s.* Фа-
 рао́н, &
 Харáудити ся, scheu werden; *P. I.* 99 von schnaubendem, störrigem Pferde. [lich, (*Фр.*)
 Харáудно, *adv.* reinlich, ordent-
 Харáтати, *v. a.* wallachen.
 Хáренє, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f.*
 Хáрий, *a. Ко.* 139. hässlich, fratzenhaft.
 Хáристо, *adv.* reinlich.
 Хáрита, Харитiна, *f.* Charitina.
 Хáрити, *v. a.* reinigen, putzen, *B.*
 Харитiн, *m.* Charitinus.
 Харкáвити, *v. n.* schnarren.
 Хáрки, *v. n.* sich räuspern, auf-
 husten (um auszuspucken).
 Хáрки, *pl.* Spucken, *n.*
 Хáрьківщина, *f.* so wurde benannt
 der Aufstand der Kleinrussen im J. 1766.
 gegen den polnischen Adel unter der
 Führung des Сóтник Харькó, *Зак.*
 Хáрки, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*)
 Харькó, *m.* Chariton.
 Харкотiна, *f.* харкотiне, *n.* di-
 oker Speichel, Auswurf, *m.*
 Харкотiти, *v. n.* röcheln.

Харкотiвня, *n. s.* Харкотiне.
 Харлáй, харлáнь, *m. s.* Харлáк,
Ос. (61) XII. 33.; 2) *e.* Art gymnast.
 Gesellschaftsspiel der Jünglinge.
 Харлáк, *m.* armer Schlucker, bettel-
 armer Mensch; 2) kranker, elender Mensch.
 Харлáцкий, *a.* krank, elend.
 Хáрний, *a.* rein, reinlich.
 Хáрнiсть, -ости, *f.* Reinheit, Rein-
 lichkeit, *f.*
 Харпáк, *m. s.* Харлáк.
 Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes
 Gesindel, *C. II.* 242. [rin, *f.* *Нис.*
 Харпáчка, *f.* bettelarme Frau, Bettle-
 Харсфун, *m.* *Кух. Ос.* (61) XI. 16.
s. Борсфун. [* leuchten.
 Хархарiти, *v. a. aus d. Bettlerspr.*
 Хархiровати, *v. a.* listig handeln,
 List brauchen, *Зак.* [C. II. 242.
 Харцiз, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
 Харцiзство, *n.* Räuberei, *f.* *Зак.*
 Харцiвяка, *m. s.* Харцiз.
 Харцiзяцтво, *n. K. s.* Харцiзство.
 Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f.*
 Харчєвний, *a.* *Под.* Nahrungs-
 Харчєвник, *m.* Gastwirt, *m.*
 Харчєвня, *f.* Garküche, *f.* Restau-
 rant, *m.*
 Харчiти, *v. a. s.* Кормiти, *См.*
 Харчiвнiя, *f.* Restauration, *f.* *Пар.*
 Харчiти, *v. n.* röcheln.
 Харчовє, *n. s.* Стрáвне.
 Харчовнiк, *m.* Koch, Garkoch, *m. K.*
 Харчуáне, *n. K.* Nährpflicht, Be-
 köstigung, *f.* [ren; — ся in Kost sein.
 Харчувати, *v. a.* beköstigen, näh-
 Харчуварiмиий, *a.* verdaulich, *Под.*
 Харчфунк, -нку, *m. s.* Iдá.
 Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung,
f; Local, *n.*
 Хатiна, *f. dim.* (*dim.* хатiнка), *s.*
 d. *v.* eine kleine, *e.* elende Hütte.
 Хатiй, *m.* Stubenhocker, *m.* *Пар.*
 Хáтка, *f. dim.* *s.* Хáта, kleine Hütte.
 Хатнiй, *a.* zur Hütte, zum Zimmer
 gehörig; häuslich, Haus — хатнiй пес,
 Haushund, *m.* — злóдiй Hausdieb, *m*;
 — нi двєри Hausthür, *f*; 2) * Hausge-
 noss, *m.* бý и самi хатнi lauter Haus-
 genossen.
 Хáтонька, хáточка, *f. dim.* *s.* Хáта.
 Хáхолькi, *pl. H.* 214.?
 Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl. bes.*

beim Pferde (*Фр.*). [*кони (Фр.)*].
 Хáхоротий, *a.* ermüdet, müde, -тi
 Хáщi. *pl.* Gestrüpp, Gestäude, *n.*
 Хáяти, *v. a.* saubern, *Ф.*; 2) * тa-
 дeлн; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
 Хвáбрий, *a. s.* Хорóбрий, *КС.* (83)
 VII. 507. [*spielen, Пар.*]
 Хвáбрувáти, *v. n.* den tapferen
 Хвáйда, *f. s.* Пáтка, *Н.* 247.
 Хвáлá, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -бóжа
 Gottesverehrung; Andacht, *f.*
 Хвáлáбó! Gottlob!
 Хвáльбá, *f.* Prahlen, *n.* Prahlerei, *f.*
 Хвáлéбeн, -бна, -бне, *a. К.* I. 27.
s. Слáвний.
 Хвáлéбний, *a.* lobend, preisend
 Lob-, Lobes-, а пiсня Lobgesang, *m.*
К. III. II. 240.
 Хвáленé, *n.* Loben, Lob, *n.* III. II. 267.
 Хвáлетор, *m.* *P.* I. 33.?
 Хвáлýби, *f.* Baumlerche, Dullerche,
f. (*Alauda arborea*), *B.*
 Хвáлýтель, *m. s.* Хвáльнýк.
 Хвáлýти, *v. a.* loben, rühmen, prei-
 sen; — ся sich rühmen, sich loben;
 -чим womit prahlen, sich brüsten, gross-
 sprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
 Хвáлýй, *m.* Lobredner; Schmeichler,
m. Ст. [*f.* Ruhm, *m.*]
 Хвáлýсть, -осги, *f. Б.* Lob, *n.* Ehre,
 Хвáлкá, *f.* Prahlerei, Grosssprecheri,
 Eitelkeit, *f. Зак.* [*Prahlerei, Aufschneider, m.*]
 Хвáлкó, (хвáлькó), *m.* Grosssprecher,
 Хвáльний, *a.* achtbar.
 Хвáльнýк, *m.* Lobredner, Lobprei-
 ser; Schmeichler, *m.* [*schneiderei, f.*]
 Хвáльпýцтво, *n.* Prahlerei, Auf-
 Хвáльш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m. Зак.*
 Хвáсóля, *f. s.* Фасóля, *Зак.*
 Хвáст, *m.* Unkraut, *n. Зак.*
 Хвáсть, *f. Н.* 265. Prahlerei, Auf-
 schneiderei, *f.* [*ien, brüsten, Pa.* I.
 Хвáстáти, *v. n.* чим, womit прa-
 Хвáстик, *m. s.* Хвáстýн, *He.*
 Хвáстиця, *f.* пeячка, Löwenschwanz,
m. Herzgespann, *n.* (*Leonurus cardiaca*), *B.*
 Хвáстка, *f. He.* *s.* Фáска.
 Хвáстлýвий, *a.* prahlerisch, eitel,
 stolz, *M.* III. 14. [*Eitelkeit, f.* Stolz, *m.*]
 Хвáстлýвiсть, -осги, *f.* Prahlerei,
 Хвáстнýк трeвáлий, *m.* ausdauernd-
 es od. Waldbingel, (*Mercurialis peren-*
nis). *B.*

Хвáстýн, *m.* Prahler, Prahlhans,
 Aufschneider, *m.*
 Хвáт, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl,
 ein kühner, entschlossener Mensch.
 Хвáть! *int.* beim Ergreifen.
 Хвáтанýна, *f.* das Zugreifen, Schnap-
 pen, Haschen, Reissen. [*spiel, n.*]
 Хвáтанкá, *f.* Fangspiel, Häscher-
 Хвáтáти, *v. a.* ergreifen, nehmen,
 fassen, packen; auffangen, haschen; —
 ся чогó nach etw. greifen, sich anklam-
 mern; 2) sich tummeln, *P.* I. 42.
 Хвáтка, *f. Ч.* IV. 530. Fangreuse,
f. Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хваткá,
 Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Her-
 ausnehmen der Töpfe.
 Хвáткýй, *a.* greifend, fassend; 2)
 geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft,
 munter, *Зак.*
 Хвáтко, хвáтком, *adv.* in der Eile
 aufgegriffen, eiligst errafft; 2) gesohwind,
 schnell, eifertig, *Зак.*
 Хвáтнýй, *a.* -хвiст, Greifschwanz,
 Fangschwanz, *m. Пол.*
 Хвáтeкий, (хвáтeк-), *a.* wacker.
 Хвáцкýй, (хвáцк-), *a. s. d. v. С.* II. 193.
 Хвáшiя, *H.* 117. *e.* Streifen abge-
 zogener Haut (?).
 Хвéдóс, *m.* Theodosius.
 Хвéдóт, *m.* Theodatus.
 Хвéна, *f.* Theodosia, *Зак.*
 Хвéрт, *m. Кв.* H. 49. *s.* Фeрт (Buchst. Ф.).
 Хвéрцювáти, *v. n.* die Pracht lie-
 ben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
 Хвéрýзя, *f. Н.* 33. *s.* Фeрeзия.
 Хвéст, *m. Гол.* III. 497. *s.* Храм,
 Комашнýй.
 Хвiлýрний, *a.* künstlich ausge-
 führt od. gezeichnet, *C.* II. 159.
 Хвiлá, *f. s.* Фiлá, *Зак.*
 Хвiжá, *f. Н.* 132. Schneegestöber, *n.*
 Хвiлéвий, *a.* plötzlich, augenblick-
 lich, momentan.
 Хвiлýна, хвiлýнка, хвiлýнонькá,
 хвiлýночка, *f. дiм.* *s.* Хвiлý I. II.
 Weilchen, *n.* kleine Weile.
 Хвiлýти, *v. n.* wellen, (wogen).
 Хвiлýкá, *f. дiм.* *s.* Хвiлý I. II.
 Хвiлýльний, *a.* wogig.
 Хвiлýбвáнe, *n. Кв.* Wogen, *n.*
 I. Хвiлýя, *f.* Weile, gewisse Zeitdau-
 er, *f.* Augenblick, *m.*; на хвiлýю auf
 einen Augenblick, *a.* eine Minute; по

хвіля eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хвільми einen Augenblick; що хвіля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хвілю, хвільку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, *n.* s. Вéремє, Погода, *B.*

II. Хвіля, *f.* Woge, Welle, *f.*

Хвилістий, *a.* wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвилювати, *v. n. u.* — ся, wogen.

Хвінтик, *m.* Geck, *m.* Мор.

Хвінтити, *v. n.* Мор. sich hoffärtig betragen.

Хвирткій, *a.* abgefemt, *ОП.*

Хвіськати, *v. a.* *C.* I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвисткій, *a.* Ко. 97. elastisch.

Хвисть, *шт.* von schneller Schwenkung.

Хвисткій, *a.* М. rasch, flink.

Хвіцати, хвіцнути, *v. a.* s. Фіцати, ausschlagen, (*v.* Pferden).

Хвіщай, *f.* s. Хвіщка. [sen, *B.*

Хвіщній, *a.* wankend; unentschlossen. I. Хвіра, *f.* s. Фіра.

II. Хвіра, *f.* К. II. 33. s. Офіра.

Хвіртка, *f.* s. Фіртка, *Зах.*

Хвіст, *gen.* хвоста, *m.* Schweif, Schwanz, *m.*

Хвистатий, *a.* s. Хвостатий.

Хвистній, *a.* Schweif, -ні хвісти Schweifwirbel, *pl.* *B.*

Хвіть, *f.* *Wgr.* XVI. s. Хіть.

Хвітіаль, *m.* s. Фитіаль, *He.*

Хвіялка, *dim.* хвіялочка, *f.* хвіялківий, *a.* s. Фіялка, &.

Хвіяти, *v. n.* *Гол.* I. 269 до когось sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, *Зах.*

Хвоєвій, *a.* Nadelbaum-, Nadel.

Хвоїна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Fichtenwald, *m.* [Nadelbaum.

Хвоїнка, *f.* *dim.* М. I. 156. junger

Хвоїти, *v. a.* Н. 78. schlagen, fuchteln.

Хвоїнівка грубоудка, *f.* Gemeiner Dickschenkel, (*Pachymerus Pini*), *B.*

Хвоїновіць крицяк, *m.* Chalkophora Mariana, *B.*

Хвоїняк білокранчатий, *m.* weiss punktirter Rüsselkäfer, (*Pissodes notatus*), *B.*

Хволяга, *f.* s. Фольга, *III.* I. 150.

Хволий, *a.* М. III. 113. s. Хворий, хорий.

Хво́нар, *m.* хвона́рний, *a. s.* Фона́р &.

Хво́рати, *v. n.* krank sein.

Хво́рий, *a.* s. Хво́рий.

Хво́ріон, *m.* Ч. II. 183. 184. s. Дия́вол.

Хво́рість, -ости, *f.* s. Хороба́, *M.*

Хво́ркати, *v. n.* schnauben (*v.* Pferden), s. Фо́ркати.

Хво́рба, *f.* s. Хороба́, *Зах.*

Хво́рост, *m.* *dim.* хворості́на, *f.* Reisig, Reisholz, *n.* Strauchwerk, *n.*

Хво́рості́ль, *m.* s. Хорості́ль.

Хво́ростні́к, *m.* niederes Gehölz.

Хво́рота, *f.* *Гол.* III. 269. s. Хвороба́.

Хво́рту́на, *dim.* хвортуні́на, *f.* s. Форту́на.

Хво́статий, *a.* mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz-

Хво́статі, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (*Thysanura*), *B.*

Хво́статки, *pl.* Molche, *pl.* (*Caudata*).

Хво́стик, *m.* *dim.* s. Хвіст, Schwänzchen, *n.* Schwanz, *m.*; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, *B.*; 2) * Grosssprahler,

m. *Пар.* [monade, *f.* (*Bodo*), *B.*

Хво́сті́нець, -нця, *m.* Schwanz-

Хво́сті́ще, *n.* *aug.* s. Хвіст.

Хво́сті́вка, *f.* Sshwanzspanner, *m.* (*Asaena*), *B.*

Хво́стня́к, *m.* Gemeiner Tannengewedel, (*Hippuris vulgaris*), *Пис.*

Хво́стовé, *n.* s. Фостовé.

Хво́стові́й, *a.* Schwanz-.

Хво́стові́к, *m.* einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des

Граді́ль in der чепі́га fest eingerammt wird, *Ч.* VII. 399. [(*Uropoda*), *B.*

Хво́стонóга, *f.* Schwanzfuss, *m.*

Хво́сті́шок, *m.* Thecla, *B.*

Хво́сті́га, *m.* *aug.* s. Хсіг.

Хво́ті́на, *f.* Photinia.

Хво́щ сосо́нка, *f.* Winterschafthalm, Schachtelhalm, *m.* (*Equisetum hiemale*), *B.*

Хво́щай, *m.* e. Art Pflanze, *Пар.*

Хво́щанка, *f.* Bündel, *n.* aus Хвощ.

Хво́я, *f.* Nadelbaum, *m.* Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, *f.*

Хво́яні́к, *m.* Schwarzwald, *m.*

Хво́уга, *f.* s. Ху́га, *Пис.*

Хво́ук, *m.* Н. 196. s. Веретéно.

Хво́уста, *f.* *pl.* хвусті, s. Ху́ста, ху́сти, *Kol.* II. 57.

Хе́вкати, *v. n.* keuchen.

Хе́кати, *v. a.* s. Фе́кати, Пога́нити.

Хѣмородь, *f. s.* Хѣмородь, *Нав.*
 Херувѣм, *m. pl.* -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub, Cherubs-
 Херувѣмиѣ, -мекій, *a. TP.* 155. des
 Хибъ, *m.* Sturz, Stoss, *m.* Erschütterung, *f.* Ф.
 I. Хѣба, *f.* Mangel, *m.* Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, Uebelstand, *m.*
 II. Хибá, *conj.* es sei denn; ausser dass; хибá що ausser dass nur III. I. 200; vielleicht nur, *K.*
 Хибáль, *conj. s.* Хибá. [sig sein.
 Хибáти, *v. n.* *He.* zweifeln, ungeschlüssig
 Хѣбаты ся, *M.* II. 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.
 Хибѣта, *f.* Gelegenheit, Anlage, Fähigkeit, *f.* Glück, *n.* К.
 Хибѣти, хибнути, хибáти, хибувáти, *v. n.* mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хѣбло жѣто das Korn ist missraten.
 Хибкѣй, *a.* wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човно́к, *ОП.*; * wankelmüthig; сѣрце weich, *M.* I. 22.
 Хѣбкѣсть, -ости, *f.* Geschmeidigkeit, *f.* [2] schnell, rasch (водá плинѣ-).
 Хѣбко, *adv.* wankend, schwankend, *K.*;
 Хѣбнѣй, *a.* schwankend; irrig, unrichtig, *K.* [Fehler, *m.* Schattenseite, *f.* *He.*
 Хѣбность, *f.* Mangel, *m.* Mängel, *pl.*
 Хѣбнути, *v. n. s.* Хибѣти; — ся *s.* Похитну́ти ся. [aura), *B.*
 Хибóтка, *f.* Sieb-Gorgonie, *f.* (Плех.
 Хибувáти, *v. n. s.* Хибѣти, fehlen, mangeln.
 Хѣбча, *f.* *H.* 163. *s.* Хѣба I.
 Хѣвкати, *v. n. s.* Хѣвкати.
 Хѣвря, *f.* Pheuronia.
 Хѣдня, *f.* *H.* 77. Fieber, *n.*
 Хѣжа, *f.* Hütte, *f.* Haus, *n.* III. I. 328.
 Хѣжакъ, *m.* Räuber, *m.* *K. Pa.* I. 383; 2) Raubvogel, *m.* *Пол.* [süchtig.
 Хѣжакувáтиѣ, *a.* raubgierig, raub-
 Хѣжáти ся, чимóсь *См.* womit prahlen. [wild, *K.*
 Хѣжáцкѣй, *a.* Raub-, räuberisch,
 Хѣжáцтво, *n.* Raub, *m.* Rauben, *n.*
 Хѣжѣй, *a. s.* Хѣщнѣй; mörderisch.
 Хѣжѣсть, -ости, *f.* Wildheit, Raubgier, *f.*
 Хѣжка, *f. dim. s.* Хѣжа; — слимако́ва, Schneckengehäuse, *n. B.*; 2) Schnepfenfliege, *f.* (Empis), *B.*

I. Хѣжнѣй, *a. s.* Хѣщнѣй, — звѣр.
 II. Хѣжнѣй, *a.* zur Хѣжа geh., Haus-, -нѣ двѣри Hausthür, *f.*
 Хѣжнѣк, *m. s.* Хѣжакъ.
 Хѣжо, *adv.* wild, mit wilder Gier, *Kv.* 90.
 Хѣжокрѣлѣй, *a. W.* mit schnellen Flügeln.
 Хѣжу́н, *m.* Räuber, Raubvogel, *m. B.*
 Хѣжчѣна, *f. dim. s.* Хѣжа.
 Хѣз, хѣзи ѣ охѣзи *M+B.* 125?
 Хѣзувáти, *v. n. Pic.* prahlen, stolz sein; — ся *H.* 50. prahlen, grossthun.
 Хѣль, *int.* vom Neigen des Trinkglases.
 Хѣлѣй, *a.* niedergebeugt, *C. I.* 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.
 Хѣлитáти ся, *s.* Холитáти ся, *Py.*
 Хѣлѣти, хѣлѣти, *v. a.* neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.
 Хѣльнѣй, *a.* wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, *adv.* хѣльне, gebeugt, demüthig, (Фр.).
 Хѣльну́ти, *v. a. Kyx. См.* herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, *s.* Напѣти ся. [114. gebeugt, gebückt.
 Хѣльцѣм, *He.* хѣльцѣ, *adv.* *Ог.*
 Хѣлю-хѣлю! *int.* zum Verb. Хѣлѣти.
 Хѣлѣти, *v. a. s.* Хѣлѣти; — ся, *s.* Хѣлѣти ся; 2) ausweichen, entgegen, vermeiden, *Зак.*
 Хѣма, *dim.* Хѣмка, *f.* Euphemia.
 Хѣмѣра, *f.* Chimaere, Phantasie, Grille, *f.*; Einbildung, *f.* Trugbild; Hirngespinnst, *n.* abgeschmacktes Zeug, Ungereimtheit, *f.*
 Хѣмерѣти, *v. n. s.* Хѣмерувáти.
 Хѣмерѣстѣй, *a. s.* Хѣмернѣй.
 Хѣмерѣчка, *f.* Grillenfängerin, *f.* *Пар.*
 Хѣмернѣй, *a.* launisch, wunderbar, abgeschmackt; zänkisch; 2) unmöglich, unnütz, eitel.
 Хѣмернѣк, *m.* Grillenfänger, Sonderling, Schwärmer, Träumer, *m.*
 Хѣмернѣця, *f.* Schwärmerin, die Grillenhafte, *f.*
 Хѣмерувáти, хѣмерѣти, *v. n.* sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capriciös sein.
 Хѣмлу́шечка, *f. Me.* 209?
 Хѣмородь, *f.* Schatten, *m.* das Dunkel, ein dunkler Ort, *B.*
 Хѣморода, *f.* Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хімородою хіморо́д-
дита, *R. Oz.* 192. Gauklerkünste trei-
ben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinnst, *n.*
leerer Wahn, *R. B. pl.* хіморо́ди,
См. Wunderlichkeiten, *pl.*

Хіморо́де, *n. coll.* Lumpen, *pl.* un-
нützes Zeug, (*Фр.*).

Хіморо́дита, *v. a.* zaubern, he-
xen, Taschenspielererei, Gaukeleien ma-
chen, [ber-, Hexen, gauklerisch, *Пис.*

Хіморо́дний, *a.* zauberisch, Zau-
Хіморо́дник, *m.* Gaukler, Taschen-
spieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m. B.*

Хіморо́дница, *f.* Zauberin, Hexe,
f. Пис. [морóдита.

Химородничáти, *v. a. s.* Хи-
Хімський, *a. Шл. s.* Хемичний.

Хйна, *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хинина, *f.* Chinin, *n.*

Хинове́ць, *m.* Fieberrindenbaum,
m. (*Cinchona officinalis*), *B.*

Хи́ньский, *a.* chinesisches.

Хи́нчик, Хи́нчук, *m.* Chinese, *m.*

Хи́рєний, *a.* krank, siech, *III. I.*
320. 96. II. 211.

Хи́рий, *a.* kränklich, *B.* [schlafen.
Хи́рїти, *v. n.* kränkeln; 2) §* liegen,

Хи́рлати, хи́рлїти, хи́рлати, *v. n.*
kränkeln, *B.* [lich, *B.*

Хи́рлявий, (хирлєв-), *a.* kränk-
Хи́рляк, *aug.* хирлячїско, *m.* kran-
ker, elender Mensch. [kränklich.

Хи́рнєнький, *a. dim. s. d. f.* sehr
Хи́рний, *a.* kränklich; niederge-
schlagen.

Хи́ря, *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n.*
III. I. 96.; 2) kranker Mensch, *Пис.*

Хи́рявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Пис.*

Хи́ст, *m.* Geschicklichkeit, Gewandt-
heit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f.*
Кс. 162. *С. II.* 141; 2) etw. Sticthältiges,
Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хїсту,
III. II. 44. 50.

Хи́сть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand,
m. äussere Gestalt, Habitus, *m.* *III. I.*
386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кс.*
128; 3) Raub, Diebstahl, *m. К. Ос.* IV. 154.

Хи́ста, *f.* Lust, *f.* [schützen, *Wgr.* 95.

Хи́стїти, *v. a.* verdecken, verwahren,
Хи́стка, *f.* Fadenassel, *f.* (*Lepto-*
mera), *B.*

Хи́сткий, *a.* wankend, schwankend;
lose; gebrechlich, *He.*; 2) geschmeidig,

gewandt, *Кс.* 166.

Хи́тáти, хїтнути, *v. a.* wiegen, hin
u. her bewegen, schaukeln, erschüttern,
wankend machen, bewegen; — голово́ю
mit dem Kopfe schütteln; — ся sich
bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хи́твáнїти, *v. n.* kränkeln, (*Фр.*).
Хи́твáнный, *a.* wankend, *B.*

Хи́тер, -тра, -тре, *a. s.* Хїтрий,
Гол. гр. 90.

Хи́ткий, *a. s.* Хисткий; beweglich.
Хи́тлявий, *a.* wankend, unstät.
Хи́тлявєць, *m.* der Flatterhafte,
Leichtsinnige, Windbeutel, *m. Пис.*

Хи́тлянка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
sinnige, *Пис.* [terhaftigkeit, *f.*
Хи́тляньство, *n.* Leichtsinn, *m.* Flat-
Хи́тнїти, *v. n. s.* Хитвáнїти, (*Фр.*).
Хи́тнїти, *v. a. s.* Хитáти; — ся
aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хи́тбн, *m.* (*griech.*) Kleid, *n.* Mantel,
Rock, *m. III. II.* 233. [medes), *B.*
Хи́трак, *m.* Jagdspinne, *f.* (*Dolo-*
Хи́трєвий, *a.* sehr listig, *T.*
Хи́трєць, -єця, *m.* listiger Mensch,
Schwindler, *m.*; 2) — лєвий, Woll-
krebs, *m.* (*Dromia vulgaris*), *Пол.*
Хи́трий, *a.* listig, arglistig, schlau,
verschmitzt; verfänglich.
Хи́трїти, *v. a.* listig handeln, List
brauchen; — ся (*mit d. Infinit.*) an
etw. listig herantreten um es zu nehmen.
Хи́триця, *f. Фр.* die Listige, Schalk-
hafte. [genheit, Schlaueit, *f.*
Хи́триєть, -єти, *f.* List, Verschla-
Хи́тро, *adv.* listig, schlau.
Хи́трово, *adv. M. II.* 82. sinnig, li-
stig, klug. [redner, *m. Пу.*
Хи́тромовець, -вця, *m.* Kunst-
Хи́трошїтий, *a.* künstlich genáht,
gestickt, *III. I.* 350.
Хи́трощи, *pl.* listige Anschläge, List,
f. взїти ся, пугáти ся на хїтрощи
List anwenden.
Хи́трувати, хїтрїти, *v. a.* listig
sinnen u. handeln, List brauchen, auf
List sinnen. [dler, *m.*
Хи́труга, *m. Мл.* der Listige, Schwin-
Хи́труха, *f.* listiges Weib, *Оз.* 98.
Хи́ту́н, *m.* Pumpenstempel, *m.*; 2)
Pendel, *m. Пис.*
Хи́хати, *v. n.* schwer hauchen, (*Фр.*).
Хи́хлэгий, *a.* buschig, хвїер у лэ-

са хихлѣтій, *B.*
 Хихотати ся, kichern, laut lachen.
 Хихотнѣя, *f.* Kichern, Gelache, *n.*
 Хихотѣн, *m.* хихотѣля, *f.* der (die) aus vollem Halse lacht.
 Хицьковѣти, *v. n.* *ЛД.* hüpfen.
 Хйщій, *Зг.* хйщний, *a.* räuberisch, raubsüchtig, raubgierig, Raub-
 Хйв, *gen.* хйву, *m.* Zucht, Pflege, *f.*
 Хйвря, *f.* Phebronja.
 Хйд, *gen.* хйду, *m.* Gang, *m.* Gehen, *n.* Tritt, *m.*; Weg, *m.*
 Хйдлі, *pl.* Stelzen, Stelzfüsse, *pl.* *B.*
 Хйднѣя, *f.* Gang, *m.* Gehen, *n.* *A-I.* 160.
 Хйндя, *f.* *P.* II. 176. Fieber, *n.*
 Хйп! *int.* zum verb. Ханѣти, greifen, *Оз.* 217. 218. ripps! [beit], *Га.* II. 56.
 Хйпккѣй, *a.* emsig, flink (zur *Ar.* I. Хйр, *m.* Iltis, *m.* (Foetorius putorius), *B.* s. Тхйр.
 II. Хйр, *m.* Name des Buchst. X.
 Хйра, *f.* *Ф.* *Пр.* III. 244. ?
 Хйрлий, *a.* schwächlich, *Пар.*
 Хйрхйльний, *a.* listig.
 Хйсиб, *n.* s. Хосѣн.
 Хйсновѣч, *m.* Nutzniesser, *m.*
 Хйсновйтий, *a.* *МІІІ.* нützlich, er-priesslich.
 Хйсновний, *a.* *Wgr.* 39. нützlich.
 Хйснолюбѣць, -бця, *m.* der Gewinnsüchtige, *Ваг.*
 Хйснувѣти, *v. a. u.* — ся чимбъзъ, а чогбъ Nutzen ziehen.
 Хйть, *f.* Gier, Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* Sucht, *f.* *C.* *Ил.*; хйть або й нѣхйть *K.* = хоч не хоч.
 Хйтарь, *m.* Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f.* *Ф.*; 2) Rayon, *n.* [(*Фр.*).
 Хйткѣй, *a.* — до чогó s. Жвѣвий,
 Хйхотати ся, хихотнѣя & s. Хихотати ся &.
 Хлак, *m.* *D.* c. 240. Flagge, *f.*
 Хлам, *m.* Gerümpel, *n.*
 Хламѣти, *v. a.* fressen (v. Schweinen).
 Хламѣда, *f.* (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m.*
 Хлань, *f.* s. Прбѣсть *Kst*; 2) * eine grosse Menge, хланѣю налѣтѣти in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *ВБ*; 3) * Vielfrass, *m.* [mus], *B.*
 Хланник, *m.* Frassschnecke, *f.* (Buli-
 Хланути, *v. n.* gierig sein.

Хлебеснѣти, *v. a.* saufen (v. e. Trunkenbold), +*M.* [canadense), *B.*
 Хлед, *m.* Berufkraut, *n.* (Erigeron
 Хлѣвнѣ (m? f?), Art Pflze, *B.*
 Хлѣпѣстѣти, *v. a.* etwas wanken machen, (*Фр.*). [pern, schlappen.
 Хлѣпнути, хлѣптѣти, *v. a.* schlappen,
 Хлѣбнѣ, *m. f.* Seerinde, *f.* (Flustra); *pl.* хлѣбнѣ, Rindenpolypen, *pl.* (Flustraceae), *B.* [*f.* (Arion), *B.*
 Хлѣзѣць, -зця, *m.* Wegschnecke,
 Хлѣнути, *v. n.* hervorrieseln, brechen (v. Thränen), *ІІІ.* I. 75. *C.* I. 248.
 Хлѣнѣк, *m.* Schirmqualle, *f.* (Medusa Aurelia), *B.*
 Хлѣп, *m.* das Schluchzen, Weinen.
 Хлѣпа, *f.* Gurkenqualle, *f.* (Beroë), *B.*
 Хлѣпѣвка, *f.* s. Клѣпа, Ventil, *n.*
 Хлѣпанѣ, (-нѣ), *n.* Schluchzen, *n.*
 Хлѣпати, хлѣпнути, *v. n.* schluchzen, weinen.
 Хлѣскѣти, *v. a.* plätschern, spritzen.
 Хлѣстѣвка, *f.* e. Art Täubling, (*Фр.*).
 Хлѣстѣти, *v. a.* Ко. 7. saufen, schlürfen.
 Хлѣстик, *m.* eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др.*; 2) Reitpeitsche, -gerte, *f.* *He.*
 Хлѣб, *m.* Brot, *n.*; Nahrung, *f.*; 2) Getreide, *n.* Feldfrüchte, *pl.* Saat, *f.* Getreidefeld, *n.*; 3) Unterhalt, *m.* Erwerb, *n.* +*M.* хлѣб-сѣль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).
 Хлѣбнѣй, *a.* Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — уряд ergiebiges Amt, *K.*
 Хлѣбник, *m.* Bäcker, *m.* *Пис.*
 Хлѣбниця, *f.* Bäckerin, *f.* *Пис.*
 Хлѣбничбк, -ка, *m.* *B.* Bäcker, *m.*
 Хлѣбно, *adv.* *Гол.* III. 37. reichlich an Getreide.
 Хлѣбнѣя, *f.* Getreidekammer, Brotkammer, *f.*; 2) Backhaus, *n.* Bäckerei, *f.* *Пис.*
 Хлѣбовѣць, -вця, *m.* Brotbaum, *m.* (Artocarpus incisa), *B.*
 Хлѣбовѣвѣти, *pl.* Brotfruchtbaume, *pl.* (Artocarpeae), *B.* [борбб.
 Хлѣббвчик, *m.* *Гол.* III. 480. s. Хлѣ-
 Хлѣббдѣр, *m.* Bäcker, *m.*
 Хлѣббдѣць, -дця, *m.* Brodesser, *m.*; 2) Schmarotzer, *m.* *K.*
 Хлѣббнѣко, *m.* *дѣм.* s. Хлѣб.
 Хлѣббпѣка, *m.* Bäcker, *m.*
 Хлѣборідний, (-рбд-), *a.* fruchtbar an Getreide.

Хлібороб, *m.* Ackermann, Ackerbauer, *m*; Landmann, *m.*

Хліборобів, -ова, -ове, *a.* des Хлібороб. [Хлібороб]

Хліборобничок, -чка, *m. dim. s.*

Хліборобський, *a.* zum Feldbau gehörig. [bau, *m.*

Хліборобство, *n.* Ackerbau, Feld-

Хлібородний, *a.* *Vag.* fruchtbar.

Хлібосілка, *f.* gastfreie Frau, *M+B.* 108. (*vgl.* хліб-сіля).

Хлів, *m.* Stall, Schweinestall, *m.*

Хлівець, -вця, *m. dim. s. d. v.*

Хлівній, *a.* Stall-, *B.*

Хлівок, -вкя, *m. dim. s.* Хлів.

Хлівчик, *m. dim. s.* Хлів, kleiner Viehstall, kl. Schweinestall.

Хліпавка, *f.* Wimper, *f.*

Хліпати, *v. a. s.* Кліпати. [хліпе! I. Хло! *verkürzt. Vocat.* = хліпче!

II. Хло = бо, бже. *Kol. I.* 153. 155.

Хломий, *a.* II. 153. *s.* Хрómий.

Хлоню! *Vocat.* = Хліпче, *K.*

Хлоп, *m.* Bauer, Bauersmann, *m.*; 2)

Mann, *m.* Mannsperson, *f.*; * ein braver Kerl; хлоп в хліпа auserlesene Mann-

schaft; на хліпа so gross wie ein Mann; — висько, глүбько mannshoch, manns-

tief. [Lehrjunge, *m.*

Хлопак, *m.* ein Junge, Bursche;

Хліпати, *v. n.* schmalzen.

Хліпець, -ця, *m.* Bursche, Bub,

Knabe, Junge; Lehrbursche, *m.*

Хлопця, *f.* §. *s.* Хлоп.

Хлопсько, хлопціще, *m. aug. s.* Хлоп.

Хлопіти, *v. n.* bäurische Sitten annehmen, verbauern, bäurisch, grob, un-

gesittet werden, *s.* Схлопіти.

Хліпка, *f.* Bäuerin, Bauersfran, *f.*

Хлопкувати, *Me.* 403.?

Хлопнути, *v. a.* -рукáми klatschen.

Хлопович, *m.* Bauernsohn, *m.*

Хлопок, -пкя, *m. Me.* 75. *s.* Хліпеч; *id.* 403. *s.* Хлоп.

Хлопотá, *f.* *Ke.* I. 71. *s.* Клопіт.

Хлопотáти, *v. a. s.* Клопотáти; — *си,* sich viel Mühe machen ängst-

lich geschäftig sein. [bunden, *Под.*

Хлопотно, *adv.* mit viel Mühe ver-

Хліпський, (хлопськ-), *a.* bäuerisch, Bauern- (*coll.* die Bauern).

Хліпство, *n.* Bauernstand, *m*; 2)

Хлопчак, *m. s.* Хлопак.

Хлопчачий, *a. s.* Хлопачий, *He.* Хліпчик, *m. dim.* ein kleiner Junge, Knabe. [Knäblein, *n.*

Хлопчйна, *m.* ein armer guter Knabe,

Хлопчійско, хлопціще, *m. aug.* ein erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.

Хлопчівні, *f. coll.* die Burschen, *pl.*

Хлопчія, *f.* II. 125. = хліпечь der Bursch, der Junge.

Хлопá, хлопятко, *n. dim.* das Knäblein, ein kleiner Knabe, Bürsochen, *n.*

Хлопачій, *a.* Knaben-, Jugend-, jung. I. Хлор, *m.* Florus.

II. Хлор, (хлор), *m.* Chlor, *n.* (chlorum); 2) * хлорү дáти кому́ jmdm tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.

Хлоранбвий, *a.* chlorsauer, *Пол.* Хлороводень, -дня, *m.* Chlorwas-

serstoff, *m. Пол.*

Хлоснути, *v. a.* (derb) schlagen.

Хліста, *f.* II. 75 *Me.* 406. Ruthen-

hiebe, *pl.* Geisselung, Züchtigung, Strafe, *f.*

Хлостáти, *v. a.* züchtigen, geisseln.

Хліосткий, *a.* sinnig, trefflich, *Расс.*

Хліостко, *adv.* geschickt, treffend, *Расс.*

Хліпці! *Vocat. pl.* = Хліпці! *Kч.* 215.

Хлюйний, *a.* reinlich.

Хлюйність, -ости, *f.* Reinlichkeit, *f.*

Хлюи! *int.* platsch! patsch!

Хліпати, *v. a.* plätschern; — *си,* plätschern (*v. n.*).

Хліпкати, *v. a. s. d. v.*

Хліпнути, *v. a. s.* Хліснути.

Хліпати, *v. a. s.* Хліпáти.

Хлюрок, -ркя, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*

Хліснути, *v. a.* plätschern; spritzen, (mit Geräusch), giessen; 2) *v. n.* до-

рöга хлібеля beim Thauwetter.

Хлюсняк, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria); хлюснякя, *pl.* Wurmwälzen, *pl.*

(Holothuridea), *B.* [2] Daus, *n. C. I.* 221.

Хлюст, *m. Ko.* 15. *e.* Art Kartenspiel;

Хлюсть! *int.* platsch! patsch!

Хлюстні, *pl.* Seewälzen, *pl.* (Holothuridea), *B.*

Хлющ, *m.* хлюща, *m. u. f.* triefend von Nässe; 2) хлюща, *f.* Gussregen, Platzregen, *m.* [щяг zischen.

Хлющáти, *v. n.* в чоботях аж хлю-

Хлющник, *m.* Gemeiner Wasserläufer, (Limnobates stagnorum), *B.*

Хлябати, *v. a. s.* Хляпати, (*Фр.*); 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen, (*Фр.*). [Schnee mit Regen, *Зак.*

Хляга, *f.* nasses, nasskaltes Wetter, Хлягоза, *f. s. d. v.* *ОП.*

Хляк, *m.* Rand, *m.* Borte, *f.* *Пар.*; 2) *s.* Фляк, *Зак.*

Хляка, *f.* nasses Wetter, *s.* Слотá.

Хляп! *int.* patsch! klatsch!

Хляпа, *m. u. f.* eine unfláthige Person.

Хляпавиця, *f. s.* Хляга.

Хляпавка, *f. d. d. v.* [deres.

Хляпáйло, *m.* **Beiname* eines Plau-Хляпанáна, *f.* Schmiererei, Matzerei, *f.*

Хляпати, *v. a.* bespritzen; giessen; plátschern; * plauschen, plaudern; — ся plátschern (*v. n.*), sich mit Koth beschlumpfern, besudeln.

Хляпитура, *f. e.* Schmáhwort.

Хляти, *v. n.* *Пр.* II. 429. *Ф.* ohnmáchtig hinsinken, *s.* Охляти.

Хмалáстати, хмалáнути, *v. a.* wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln, züchtigen. [Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).

Хмарá, *f.* Wolke, *f.*; 2) *e.* grosse

Хмарати, *v. n. s.* Храмати.

Хмарий, *a.* finster, unwólkt.

Хмарýнка, хмарýночка, *f.* *dim.* Wólkchen, Wólklein, *n.* III. I. 141.

Хмарýстий, *a. s.* Хмарный.

Хмарити, *v. a.* umwólken, umnebeln; trüben; verfinstern; — ся, sich trüben, *s.* bewólken, *s.* umwólken; 2) * ein finsternes Gesicht machen.

Хмарка, *f. dim. s.* Хмарá, Wólklein, *n.*

Хмарлýвий, *a.* wolkig, unwólkt.

Хмарнéсеный, *a. dim. s.* Хмарный; *adv.* хмарнéсенью, *dim. s.* Хмарно.

Хмарный, *a.* wolkig, bewólkt, unwólkt, finster, dunkel, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch — чоловік.

Хмарно, *adv.* wolkig, bewólkt, unwólkt, finster, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch.

Хмарныйк, *m.* Gewólk, *n. B.*

Хмаровýще, *n. Cm.* dichte u. grosse wolkenáhnliche Schar, Haufen, *m.*

Хмарогóнець, -ндя, *m.* Wolken-трейер, *m. Кл.* [sammler, *m. Кл.*

Хмарозбóрець, -рця, *m.* Wolken-

Хмаролом, *m.* Wolkenbruch, *m.*

Хмарохóдний, *a.* (*subst.*) Wolken-

Малоруско-нѣмецкый Словар.

wandler, *m. Ру.* [wolkige, *m. Кл.*

Хмарочорныйга, *m.* der Schwarz-

Хмель, *m. s.* Хміль.

Хмелéвий, *a.* Hopfen-

Хмелýна, *f.* Hopfen, *m.*; 2) Hopfenran-

ке, *f. Пар.*; 3) Flachsseide, *f.* (Cuscuta), *B.*

Хмелýне, *n.* Hopfenranke, *f. Пар.*

Хмелýсько, хмелýще, *n.* Hopfenfeld, *n.* acker, *m. Пар.*

Хмелýти, *v. a.* mit Hopfen anmachen, den Hopfen geben; 2) — ся * herumstreichen, herumschlendern, *Пар.*

Хмельный, *a.* Hopfen enthaltend; berauschend; 2) *АД.* I. 214. berauscht, trunken.

Хмельныйк, *m.* Hopfengarten, *m. Пар.*

Хмельныйна, *f. s.* Хмелýна.

Хмельныйцтво, *n.* Hopfenbau, *m. Пар.*

Хмельныйця, *f. АД.* II. 135. *s.* Хміль.

Хмельничанин, *m. Кл.* Kampfgenosse des Хмельныйк, *m.*

Хмельныйчик, *m. АД.* II. 137. *e.* Soldat des Хмельныйк, *m.*

Хмельмýчина, (-ныйчина), *f.* die Zeit und die Geschichte des гетьман Хмельныйкый, *К.*

Хмельяк, *m.* короткориг, Hopfen-Spinner, *m.* (Hepialus Humuli), *B.*

Хмельяр, *m.* Hopfenbauer, Hopfen-sammler, *m. Пар.*

Хметелýне, *n.* trockenenes Unkraut.

Хмиз, *m.* Unkraut, niedriges Gestráuch, Gestrüpp, *n.*; 2) * elender kriechender Mensch, Kriechwurm, Balg, *m. B.*

Хмýза, *f. s.* Хворóст; 2) ein kleines, unansehnliches Pferd, *Зак.*

Хмизаний, *a.* aus Хмиз 1) gebaut.

Хмýлати, *v. a. s.* Нýпати, (*Фр.*), — ся *s.* Швýндати ся.

Хміль. (хмель) *gen.* хмелý, *m.* Hopfen, *m.* (Humulus Lupulus); * Rausch, *m.* під хмільком *P.* I. 74. beim kleinen Rausch.

Хмилýна, *f.* хмелýне, *n. s.* Гýчка.

Хмільный, *a. s.* Хмельный, *Пар.*

Хмолá, *f.* Unkraut, *n.*; Kaff, *n.* (*Фр.*).

I. Хмулá, *f. s. d. v.*

II. Хмулá, *m. u. f.* Phlegmatiker, *m.*

Хмулáвий, *a.* welk, matt; 2) unrein

-ва водá. [mit viel Spreu.

Хмулýстий, *a.* unrein, -е збýже

Хму́ра, *f. s.* Хмарá. [mürrisch.

Хмурáвий, *a. V.* düster, finster,

Хму́рий, хму́рный, *a.* unwólkt,

düster; finster.

Хмурити, *v. a.* wölken, bewölken, mit trüben Wolken umziehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finstres Gesicht machen, schmolten, ungehalten werden.

Хмурніти, хмурнішати, *v. n.* düster werden.

Хмуровокий, (*B.*), хмурокий, *a.* mit düsterem Auge; mürrisch.

Хмурявий, *a. КУ.* wolkig, düster.

Хнікати, *v. a.* greinen, schluchzen *Кв. II.* 219. *Кн.*

Хнюпити ся, *s.* Похнюпити ся.

Хнюра, хнюрко, *m.* mürrischer Mensch, *B.*

Хнюроватий, *a.* mürrisch, *B.*

Хобда, *f. s.* Хопта, (*Фр.*).

Хобза, *f.* Attich, *m.* (*Sambucus ebulus* L.), *B.* [zum Fischfang, *B.*

I. Хобот, *m.* Rüssel, *m.*; 2) Art Geräth

II. Хобот, *gen.* хіоты, *m.* grünes Viehfutter. [(*Proboscidalis*), *B.*

Хоботень, *m.* Gemeine Stielqualle,

Хоботник, *m.* Rüsselthier, *n.*

Ховак, *m.* Rüsselverberger, *m.* (*Ceutorhynchus*), *B.*

Хован, *m. s.* Вихванок.

Хованець, -нця, *m.* ein Teufelswesen als Schutzgeist u. Gönner des Haushaltes, *Ч. I.* 1, 208, Kobold, Incubus, *m.* (*Фр.*); 2) — мягкобестий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (*Pagurus Bernhardus*), *Пол.* [Verstecken; 2) Zucht, *f.*

Ховань, *n.* das Bergen, Verbergen,

Хованка, *f.* Versteck, *n.*; 2) Versteckspiel, *n.*

Ховати, *v. a.* verwahren, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —.

Ховалка, хованка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* Eisbahn, *f.*

Хованіна, *f.* Glatteis, *n.*

Ховзати ся, gleiten, glitschen.

Ховзійнь, *f. s.* Ховзаніна.

Ховзкій, *a.* schlüpfrig, glatt; *adv.* ховзко, — —.

Ховзнути, *v. n.* ausgleiten. [*rus.*], *B.*

Ховзтійк, *m.* Flohkrebs, *m.* (*Gamma*

Ховзун, *m.* Wasserläufer, *m.* (*Limnabates*), *B.* [*ptocephalus*], *B.*

Ховоглавка, *m.* Fallkäfer, *m.* (*Сру*

Ховпак, *m.* *Гол.* III. 438. *s.* Колпак.

Ховрашок, *m.* III. I. 34?

Ховснути, *v. a. s.* Хмалстати.

Ховст, *m.* dumpfer, gepresster Schall,

Ховста, *f.* Zaun, Zügel, *m.* [(*Фр.*).

Ховстало, *n. s. d. v.* [gen, (*Фр.*).

Ховстати, *v. a.* zäumen; 2) schla-

Ховстіти, *v. n.* sausen.

Ховсто, *n.* Zaun, *m.* [(*Фр.*).

Ховшень, *m.* Lotterbub, Raufbold, *m.*

I. Хода, *f.* Gang, Tritt, Schritt, *m.*

C. I. 122; Marsch, *m.* (Marschmelodie)

M. II. 191; Auftreten, *n.* *Кч.* 87; * Fluss,

Verlauf, *m.* — рєчи *К. Ос.* IX. 81.

II. Хода, *adv.* D. c. 354. 384. тай

ходá з хáти fort, weg, III. I. 103.

Ходак, *m.* Fürsprecher, Sachwalter,

Anwalt, *m.* Pa. I. 391; 2) *Ос.* (61) X.

21. *Кух.* Fußgänger, *m.*; 3) ходак, *pl.*

ходакí, Bastschuhe, úbrhpt: schlechte

Ходар, *m. s.* Пáир. [Schuhe, *pl.*

Ходачєнник, *m.* (spöttelnd) von

jmdm der stets in ходакí einhergeht:

Lumpenkerl, *m.* (*Фр.*). [Schuhflicker, *m.*

Ходачнійк, *m.* Bastschuhmacher;

Ходачóк, *m. dim. s.* Ходак 3).

Ходачý, (-чє), *n. dim. s.* Ходак 3).

Ходьба́, *f.* Gehen, Wandern, *n.* Gang,

m. Reise, *f.* *Кв.* I. 213. *Wgr.* 30. M.

Ходєнько, *m. dim. s.* Хід.

Ходжєний, *a.* -а́йма = пивніця.

Ходи, *pl.* Gänge, Spaziergänge, *pl. s.* Хід.

Ходівний, *a.* -а сорóчка Alltags-

hemd, *n.* [Stelzfüsse, *pl. B.*

Ходілиці, ходільніці, *pl.* Stelzen,

Ходільце, *n. pl.* ходільця, heisst

alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt,

z. B. Füße bei einer Wiege; dann úberhpt

alles Schwache, Bewegliche, стіл як на

ходільци, зуб як на ходільци &.

Ходіти, (ходжу, ходиш), *v. n.* gehen,

einhergehen, wandeln; грóмі хóдят

Зан. I. 321. gehen, im Course sein, cur-

sieren; 2) sich kleiden, хорóшо ходіти.

Ходільніця, *f. pl.* -ці, Stelzen,

Stelzfüsse, *pl.*

Ходько, *m.* Theodor.

Ходний, *a.* -ні но́ги Schreitfüße, *pl.*

Ходнійк, *m.* *Гол.* Gang, *m.* Alee, *f.*;

2) Fußsteppich, *m.* *Кол.* I. 68. [*Гол.*

Ходничєнько, *m. dim. s.* Ходнійк 1)

Ходнá, *f.* Gehen, *n.* Gang, *m.* *Кн.*

Ходовій, *a.* -а стєжка, Gangsteg, *m.*

Ходóк, -дкá, *m. gr.* Fußgänger, Fuß-

bote, *m.* *Др.*

Ходом, *adv.* *Ф.* im Gang (ohne zu verweilen), ходом тай назад hin und zurück.

Ходонько, *m. dim. АД. I.* 306. s. Хід. I. Ходор, *m.* Theodor.

II. Ходор, *m.* Alee, *f.* Пар.

Ходором ходѹти, *adv.* wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, хата ходит ходором, голова —, стѹл —; б) ходором = rasch, *Шог.*

Ходѹсеньки, *pl. Me. 2. dim. Gehen, n.*

Ходячий, *a.* gehend, gangbar.

Хожалый, *a.* zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, *B.* [*Ст.*

Хожати, *v. n.* einhergehen, wandeln,

Хожувати, *v. n.* öfters gehen, *B.*

Хожене, *n.* Geld für den Gang, Meilengeld, *n.*

Хозяин, хозяйн, *m.* der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, *m*; 2) * der erste Bienenstock.

Хозянувати, *v. a. s.* Господарити.

Хозяйка, *f.* Hausfrau, Wirtin, *f.*

Хозяновитий, *a.* wirtschaftlich, sparsam, *He.*

Хозянувати, *v. a.* Господарити.

Хозяйский, *a.* dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.

Хозяйство, *n.* Wirtschaft, Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.* Oekonomie, *f.*

Хозяйстайвий, *a. s.* Господарний.

Хола, *f.* Zucht, Pflege, *f.* „*Ск.*“ 194.

Холера, *f.* Cholera, *f.*

Холерний, *a.* cholerakrank; verpestet.

Холибати, *v. a. s.* Холибати.

Холива, *f. s.* Курень 2) Куринь, *Зак.*

Холити, *v. a.* reinigen, putzen.

Холибати, холибогати, *v. a.* hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.

Холив, *m. K.* s. Хлив.

Холигати, *v. a.* schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.

Холм, *m.* Hügel, *m.*

Холмѹць, *m. dim. B.* s. Горбѹк.

Холмівка, *f.* Buckelstern, *m.* (Oreaster), *B.*

Холмовина, *f. Макс.* Hügel, *m.* [*te, f.*

Холод, *m.* Kühle, Schattenkühle, Käl-

Холодѹць, -дѹя, *m. dim. s.* Холод, sanfte Kühle, *ГIII.*; 2) kaltes Essen, Gallerte, *f. Зак.*; 3) — зяичий, wilde

Spargel.

[*Под.*

Холодильник, *m.* Kühlapparat, *m.*

Холодина, *f. s.* Холод. [abkühlen.

Холодити, (-джѹ.-дѹш) *v. a.* kühlen,

Холоднѹвий, *a.* kühl, *Фр.*

Холоднѹча, *f. s.* Холод, Kälte, *f. K.*

Холодний, *a.* kühl, ziemlich kalt; холодна, *f. a. subst.* Arrest, *m.* Gefängnis, *n.*

Холодник, *m.* Laube, *f.* Schattengang, *m.* ein kühler Ort; 2) Kühllofen, *m.*; 3) s. Холодна.

Холодниця, *f. s.* Холодна.

Холодничѹвка, *f. dim. Wein.* der Темничѹвка, Темничя, *s.* Холодна.

Холоднѹсѹний, *a. dim.* ganz kühl, sehr kühl.

Холоднѹсть, -ости, *f.* Kühle, Kälte, *f.*

Холодновѹтий, *a.* zu kühl, kühler, zu kalt, frostig; * kalt, gefühllos, *M. II.* 151.

Холодѹк, -дка, *m. dim. s.* Холод; 2) Vorhang, Schattenspender, *m. Ч. III.* 173.; 3) — зяичий, вѹвчий, *s.* Шурап.

Холодошно, *adv.* kühl, *Кл.*

Холодѹщий, *a.* kühlend, *B.*

Холонѹти, (-лодн-), *v. n.* kühl werden; 2) vor Kälte starren, *III.* I. 79.

Холѹп, *m.* Leibeigener, Bauer, *m.*

Холѹст, *a. gr.* ledig, *L.* 136.

Холостѹти, *v. a. s.* Опихати.

Холоша, *f. D. s.* 241. eine Hälfte der Hosen, *s.* Штанка; *pl.* холѹши, *Кв.* 21. Hosen, *pl. s.* Холѹшнѹ.

Холѹшнѹ, *pl.* Hosen, *pl.* (aus Wolltuch).

Холщѹнка, *f. gr.* Leinwandtüchel, *n.*

Холя, *f. Ос.* (61) V. 15. s. Нѹг.

Холява, *dim.* холявка, (-лѹвка), *f.* Stiefelschaft, *m.*

I. Хомѹ, *m.* Thomas.

II. Хомѹ, *m.* Hamster, *m.* (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hausgrille, *f.* (Gryllus domesticus), *B.*

Хомѹвка, хомѹлка, *f. s.* Кибѹлка.

Хомѹвка, *f. s.* Парча.

Хѹми, *pl.* Art Kuchen aus gekneteter abgekochter Erbse u. zerschlagenen Hanfsamen.

Хомѹк, *m.* Hamster, *m. s.* Хомѹ II. 1). *B.*

Хѹмин, *a.* des Хомѹ (Thomas), — на недѹля der erste Sonntag nach Ostern.

Хомѹвка, *f. s.* Хомѹвка, *B.*

Хѹмля, *f. s.* Кибѹлка, *B.*

Хѹмнѹти, хомонѹти, *v. a.* stark

schlagen, (*Фр.*)

Хомут, *dim.* хомутець, *m.* Kummet, *n.*

Хомутный, *a.* im Kummet.

Хомяк, *m.* s. Хомя II. 1).

Хомять, *adv.* s. Сторцом.

Хоп = лоп, *Ч.* II. 20.

Хопта, *f.* s. Хобза, *B.*; 2) Unkraut, *n.* *B.*

Хор, *m.* Chor, *n.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хори; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Суховолого.

Хора, *f.* *Ф.* s. Хороба.

Хоробак, *m.* s. Хробак, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зах.* [*pl.* Rückgrat, *n.* Rippen, *pl.* *B.*

Хоробури, *pl.* (verächtl.) Knochen,

Хорый, *a.* krank; *sbst.* хорый, der Kranke.

Хорити, *v. n.* s. Хорувати, *Зах.*

Хоркавець, -вця, *m.* Räusperer, *m.*

Хоркавий, *a.* heiser, kreischend, *Кл.*

Хоркало, *m.* s. Хоркавець.

Хоркати, *v. n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.

Хороба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!

Хороблявий, *a.* s. d. *f.*

Хоробный, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоробрий, *a.* tapfer, muthig, herzhaft.

Хоробристь, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Хорувати, *v. n.* s. Хорувати.

Хоровитий, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоровитість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*

Хоровод, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*

Хороводити, (-воджу, водиш), *v. a.* den Reigen führen, vortanzen.

Хоробм, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хоробми = сиви, *ОБ.*

Хороба, *f.* H. 261. Haus, Gemach, *n.*

Хоробина, *f.* Ч. III. 12. s. d. v. Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, *n.* [Zimmer.

Хоробочка, *f.* *dim.* Me. 13. kleines

Хоробене, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*

Хороби, *pl.* s. Хоробми, *Wgr.* IX.

Хоронитель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*

Хоронителька, *f.* Beschützerin, *f.* *Пу.* Bewahrerin, *f.*

Хоронити, *v. a.* bewahren, verwah-

ren; hüten, beschützen; conservieren; 2) begraben, beerdigen.

Хоробство, *n.* Ч. V. 221?

Хоростиль, *m.* s. Хорустиль. [*B.*

Хорош, *m.* Prachtkäfer, *m.* (Buprestis),

Хороше, *adv.* s. Хорошо.

Хорший, *a.* schön, hübsch; 2) gnt, ausgezeichnet, *Зах.* [похором-).

Хоршити, *v. n.* schöner werden (gew.

Хорошо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.

Хорошун, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Фрон.* [(Canis leporarius).

Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*

Хортиця, *f.* Windhündin, *f.*

Хортище, *m.* *aug.* s. Хорт. [*Пис.*

Хортовий, *a.* schnell, rasch, hurtig,

Хортуватий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.

Хорувати, *v. n.* krank sein, k. liegen; * — на пана den grossen Herrn spielen.

Хоругов, *g.* -гва, *f.* Fahne, *f.*

Хоруговка, *f.* *dim.* s. d. v. Fahne, *f.*; -вігрова, Windfahne, *f.* *Пол.*

Хоружий, хорунжий, *a.* Fahnenträger, *m.* (im Kosakenheer), -полковий, der die Fahne eines Regiments (полк) trägt; — генеральний, Hüter der Standarte des гетьман, *Зах.*

Хорунжівнин, *a.* der Хорунжівна, *Кв.* II. 126. [рунжий.

Хорунжівна, *f.* Tochter eines Хо-

Хорустиль, хорустильник, *m.* Wasserralle, *f.* (Rallus aquaticus), *B.*

Хорчавий, *a.* -чоловік ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, *Ф.*

Хорющий, *a.* Ч. II. 11. *comp.* s.

Хоробий, (хоробший), хоробий 779; хоробший 195. [lich, *Пис.*

Хорявий, *a.* schmerzhaft, schmerz-

Хосен, *gen.* хісна, u. хіснү, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

Хосенний, *a.* vortheilhaft, nützlich.

Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wie-wohl, wenngleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть би и тоє, so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, III. II. 61; який хотя wer beliebig, *К.*; хоть-хоть entweder-oder.

Хотя, *f.* *КВ.* хотю-вадохами, *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Leidenschaft, *f.*

Триб, *m.* Begierde, *f.*

Хотар, *m.* Land, *n.* *Пар.*

Хотіне, *n.* Wollen, Streben, *n.* *Ил.*
Ган. Willen, *m.* *К.* с. Пóхоть.

Хотіти, *v. a.* wollen, begehren, verlangen; *impers.* — ся, мені хоче ся es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хоче ся ему er will nicht, er mag nicht, hat genug.

Хотяй, хотя, *conj.* с. Хоть.

Хотячка, (хотэчка), *f.* Gelüst, *n.*
Begerde, *f.* [dende Kokette.

Хóха, *f.* *H.* 276. auffallend sich klei-
Хохітва, *f.* Lachmöve, *f.* (*Larus ridibundus*), *B.*

Хóхличок, -чка, *m. dim.* с. Хохól.

Хохól, *m.* Schopf, *m.*; * bei den Gross-
Russen Spotname der Bewohner Klein-
Russlands.

Хохóлик, *m.* Doldentraube, *f.*

Хохотáти ся, laut lachen, aus vol-
lem Halse lachen.

Хохотіти, *v. n.* laut lachen, kichern.

Хохóль, *m.* Bisamratte, *f.* (*Myogale moschata*), *B.*

Хочь, *conj.* с. Хоть.

I. Хоч, хочá, *conj.* wiewohl, gleich-
wohl, obgleich, weniggleich; wenigstens;
хоч до лúка, хоч до дрюка, *Кух.* *Ос.*
(61), *XI.* 37. с. хоть-хоть.

II. Хоч = хочеш; хоч не хоч (хочá
не хочá) man mag wollen od. nicht (*lat.*
volens nolens).

Хоч-би, *conj.* gesetzt, wenn auch.

Хóчень, *conj.* с. Хоч I.

Хработіти, *v. n.* с. Хработіти.

Храбрéнный, *a.* sehr tapfer, *Рус.*

Храбрій, *a.* с. Хорóбрий. [вáти.

Храбріти ся, *C. II.* 213. с. Храбру-

Храбрій, *m.* Maulheld, *m.*

Храбóрувати, *v. n.* den tapferen
spielen, grossthun, bramarbasieren.

Храбóуст, *m.* храбóуста, *n. coll.* Blätter
vom Kohl; unentwickelte Kohlköpfe; 2)
Art Speise aus Kohlblättern mit Molken
u. Mehl bereitet, *B.*; 3) Kohl-Kratzdi-
stel, *f.* (*Cirsium oleraceum*), *B.*

Храм, *m.* Kirche, *f.*; 2) Kirchweihfest,
n. Kirchmesse, *f.*

Хра́мати, *v. n.* hinken.

Храмина́, *f.* Haus, Gebäude, *n.* *III.*
II. 252. *H.* 201.

Храмніця, *f.* с. д. в.

Храмовій, *a.* das Kirchweihfest
betreffend, *C. II.* 155.

Храмотá, *f. coll.* lahme Schafe.

Храму́ванє, *n. H.* 125. das Feiern
des Kirchweihfestes. [(Фр.).

Храму́вати, *v. n.* с. Празникувати,

Хра́нь, *imperat.* с. Храніти, хра́нь
Бо́же! Gott behüte!

Хра́на, *f.* Ф. *Пр.* *III.* 181?

Храні́ло, *n. К.* Wache, *f.* Schutz, *m.*

Храні́мий, *a.* beschützt, beschirmt,
III. *II.* 249. [м. *III.* *I.* 236.

Храні́тель, *m.* Beschützer, Hüter,

Храні́ти, *v. a.* с. Хороніти.

Храп, *m.* Schnauben des Pferdes, *n.*
KV.; 2) e. lange Stange von den Fi-
schern gebraucht zum Scheuchen der
Fische, *B.* с. Бовт.

Хра́па, *f.* festgefrorene Erdschollen, *B.*

I. Храпа́вий, *a.* rauh, uneben, *B.*
с. Ра́павий.

II. Хра́павий, *a.* с. Хриплівий, *ВБ.*

Хра́пи, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* (bei
Pferden), *vgl.* Храп I). [м. (Фр.).

Храпі́й, храпко́, *m.* Schnarcher,

Хра́пле, *n. coll.* с. Хра́па, *B.*

Храплі́вий, *a.* rauh, heiser.

Храпу́н, *m.* Schnarcher, *m.*

Хреб, *m.* Wirbel, *m.* [grat, *m.*

Хребéт, *gen.* -о́та, *m.* Rücken, Rück-

Хребеті́на *f.* *Columna vertebralis*, *B.*

Хребеті́ний, *a.* Rücken-, — стóвп-
чик, Фр. Rückensaite, *f.* Wirbel-, Rücken-
strang, *m.* (*Chorda dorsalis*).

Хребеті́ник, *m.* Wirbelthier, Rück-
gratthier, *n.* Фр. [Rückgrat, *m.* *B.*

Хребеті́ниця, *f.* Wirbelsäule. *f.*

Хребові́й, *a.* Wirbel-, -стóп, Wir-
belsäule, *f.* *B.*

Хребтові́й, *a.* Rücken-.

Хребтові́на, *f.* Rückenstück, *n.* *Рус.*

Хребтонóжки, *pl.* *Notopoda*.

Хребтонóс, *m.* дидельф Beutel-
ratte, *f.* (*Didelphys dorsigera*).

Хребто́чок, -чка, *m.* Nackenauge,
m. (*Notoommata*), *B.* [м. (*Nctonecta*), *B.*

Хребтопла́в, *m.* Rückenschwimmer,

Хребтопла́вка сірожа́вта, *f.* Ru-
derwanze, *f.* (*Nctonecta glauca*), *Пол.*

Хребторóдний, *a.* -дна піпа, *f.*
Wabenkröte, *f.* (*Pipa dorsigera*). [pl.

Хре́вті, *pl.* с. Хребті́й, Gebirgsrücken,

Хре́лівна, *f.* *K.* *II.* 76. viell. verdorb.
aus Фрейліна, *gr.* Hofdame, *f.*

Хрѣпнути, *v. a.* *Не.* с. Тріснути.

Хрест, *m.* Kreuz, *n.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хресту тримати, держати, aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-в-хрест, на-о-хрест, хрестна-в-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Oz.* 116.

Хрестьбѣни, *pl.* s. Хрестіни.

Хресте, *n.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten

Хрестик, *m.* *dim.* s. Хрест 1); 2) *pl.* хрестики, Trifolium repens. *Nic.*

Хрестикбвиѣ, *a.* mit kleinen Kreuzen. [becken, -stein, *m.*

Хрестильница, (-тіля-). *f.* Tauf-

Хрестіни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f.* Taufen, *n.*

Хрестіти, (хресту, хрестіш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хрестний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -отець Taufpathe, *m.*; -на маги Pathin, *f.* — тіждень, die vierte Woche der grossen Fasten, *Зах.*

Хрестопальник, *m.* der mit „Христос воскрес“ zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хрестовій, *a.* Kreuz; -ві уставки. *Кол.* I. 49. e. Art Leinenstickerei.

Хрестовійк, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polypala vulgaris), *B.* [Kreuzes. *Pa* II. 211.

Хрестовіна, *f.* Querbalken eines

Хрестоматія, *f.* Chrestomathie, Auswahl, *f.* [*m.* Kreuzfahrer, *m.*

Хрестонбс, хрестонбсець, -сця.

Хрестонбска музичка, *f.* Dorsadion cruciatum, *B.*

Хрестоцьвіті, *pl.* Kreuzblütler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестувати, *v. a.* zu Ostern mit „Христос воскрес“ grüssen, *Кн.* [*B.*

Хрестяк, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Ereina),

Хрестці, *pl.* s. Хрестний тіждень. *Зах.* [Хрестягий, *Гол.* III. 100.

; Хрестяк, *m.* Wein des Барвінок, *s.* Хрестястний, *a.* Ч. IV. 99. s. Хрестягий.

Хрестягий, *a.* kreuzförmig; -барвінок ästig; те полотво kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хрестятик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, (jetzt eine der grössten u.

schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew). [тнб, *B.*

Хрестятина, *f.* s. Хрестяге поло-

Хрестячий, *a.* s. Хрестягий.

Хрестяний, *a.* getauft; 2) -отець Pathe, Taufzeuge, *m.* -на маги, Pathin, *f.*

Хрестяк, *m.* Ч. III. 82. e. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хрипавка, хрипавиця, хрипка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f.* *B.* [werden]

Хрипати, *v. n.* heiser sein, heiser

Хрипіт, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хрипіти, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хрипкавий, *a.* heiser, rauh.

Хрипкий, *a.* heiser, rauh.

Хриплий, *a.* s. d. v.

Хриповиця, *f.* s. Хрипка.

Хрипотя, *f.* s. Хрипавка.

Христарядник, *m.* *Bettler, *m.* *См.*

Християнійк, *m.* Christ, *m.*; християнка, *f.* Christin, *f.*

Християньский, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; думá хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele. [stianisieren.]

Християніввати, *v. a.* *Нс.* chri-

Христоване, *n.* s. Христосуване.

Христовій, христов. *a.* von Christus, Christus. [ти ся.]

Христовати ся, s. Христосува-

Хриstopродáвецъ, -вця, *m.* Verräther u. Verkäufer des Christus, *m.* *См.*

Христбс, *m.* Christus.

Христосувати ся, sich am Osterfeste gegenseitig küssen; davon *subst.* христосуване. *n.*

Христя, *f.* Christina.

Хрич, *m.* *B.* s. Хрунь.

Хриц, *m.* *B.* s. Хрицяк; 2) хриц очертовий, *m.* Quirlblättrige Knorpel-

blume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хрицяк, *m.* Täufing, *m.*

Хрицяниця, *f.* Täufing, *m.*

Хрицяк, *m.* Knorpel, *m.* *Нас.*

Хрикавий, *a.* s. Хорчивий, *Ф.*

Хрин, *gen.* хрону, (хринь. *gen.* хрону), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armoracia rusticana, Cochlearia arm.).

Хринця (неца), *f.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderales); 2) — жерюха,

Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хрищ шийовий, *m.* Halswirbel, *m.*
 Хрищик, *m. pl.* хрищики, Knorpel, *m.*
 Хрия, *f.* Chrie, *f. Фр.* [Schweines.
 Хро-хро! *int.* vom Grunzen des
 Хробак, *m.* Wurm, *m.*; 2) Regen-
 wurm, *m.* (Lumbricus), *B.*; *pl.* хроба-
 кы, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
 Хробатий, хробоватий, *a.* rauh,
 uneben, *B.*
 Хробачливий, *a.* wurmstichig.
 Хробачня, *f. coll.* Würmer, *pl.*
 Хробіт, -оту, *m.* Geklirre, Gerassel,
 Geräusch, *n.*
 Хробоватий, *a.* uneben, rauh, *B.*
 Хробоватка, *f. s.* кружница, Ranz-
 lige Kreiselschnecke, (Turbo Rugosus), *B.*
 Хробот, *m. s.* Хробіт.
 Хроботити, *v. n.* rasseln.
 I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).
 II. Хром, *III.* II. 76?
 Хромак, *m.* hinkendes Schaf, *B.*
 Хромий, *a.* lahm. [erlahmen.
 Хромити, *v. n.* hinkend werden,
 Хромлаба, *m. u. f. §.* der (die) Lahme.
 Хрон, *m. s.* Хрін. [*pl.* Chronik, *f. Зак.*
 Хронопійсь, *m.* Jahrbücher, Annalen,
 Хронопієць, -ця, *m.* Annalist,
m. Ніс. [hörig; annalistisch, *Nіс.*
 Хронопієний, *a.* zur Chronik ge-
 Хробіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*
 Хропіти, *v. n.* schnarchen.
 Хропнути, *v. n.* *Ру.* niederstürzen.
 Хропок, -пкя, *m.* Schnarchen (im
 festen Schlaf), *n.*
 Хропостити, *v. a.* knuppern, *s.* Хру-
 пати, хропостит яблока, knuppernd
 isst er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*
 Хропостити, *v. n.* knarren, kni-
 Хропті, *v. n.* schnarchen, *III.*
 Хропун, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).
 Хропійна, *f.* Фроська. [Körper, *Nіс.*
 Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen
 Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch
 beim Nagen u. Fressen.
 Хрумати, *v. a.* Хрупати, *M.*
 Хрумка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).
 Хрумкати, хрумцати, хрумцати,
v. a. s. Хрупати, (*Фр.*), *B.*
 Хрумтити, *v. n.* knistern.
 Хрумчати, *v. a. s.* Хрупати, *Зак.*
 Хрунь, *m.* § Beiname des Schweines;
 *Trottel, *m.*
 Хрунькати, *v. n.* grunzen.

Хрунькіт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*
 Хрундати, *v. n.* grunzen.
 Хрун, *int.* vom Brechen u. Nagen.
 Хрунавка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*);
 2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*
 Хрупати, *v. a.* knuppern, *B.*
 I. Хрупіль, *m.* Fries, *m.* *Пар.*
 II. Хрупіль, *m.* чорний, *s.* Тру-
 фля; 2) білий, weisse Trüffel, (Rhizogon albus), *Вол.* [würbe.
 Хрупкий, *a.* knorpelig, knackerig,
 Хрупостити, *v. n.* knacken, kni-
 stern, *R.*; 2) * на коро́ mit Drohungen
 jmdn anfahren, (*Фр.*)
 Хрупостній, *f.* Knistern, *n.*
 Хрупотити, (хрупоту, -потім), *v. n.*
 krachen, knistern, knirschen.
 Хрускіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*
 Хруско, *adv.* *M.* III. 124?
 Хруснути, *v. n.* knistern, knatternd
 brechen. [stern, *Зак.*
 Хруст, *m. s.* Хворот; 2) das Kni-
 Хрусть, *int.* vom Knistern, Krachen.
 Хруставець, -вця, *m. s.* Трикавець.
 Хруставка, *f. gew. pl.* хрустав-
 кы, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*
 Хрусталь, *m.* Krystall, *n.*; 2) * =
 пацьорка.
 Хрусталик, *m. dim. s. d. v.*; 2) knor-
 peliger Horntheil des Auges, *P.* 254.
 Хрустала, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
 Хрустальний, *a.* krystall, *Фр.*
 Хрустати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).
 Хрустити, *v. n. s. d. v.*; 2) *v. a.*
 пальцями die Finger brechen u. da-
 durch einen besonderen Schall hervor-
 bringen.
 Хрустка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
 Хрустница, *f.* Knorpelqualle, *f.*
 (Porpita), *B.*
 Хрусталь, *m.* Krystall, *n.* *Пар.*?
 Хрусталевий, *a.* krystall.
 Хрустализация, *f.* Krystallisa-
 tion, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*
 Хрусталувати, *v. a.* krystal-
 лisieren.
 Хрущ, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha
 vulgaris), *B.*; 2) — волоський, Brach-
 käfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B.*; 3) überhpt.
 Käfer, *m. pl.* хрущі, Käfer, *pl.* (Co-
 leoptera), *B.*
 Хрущак мучний, *m.* Müller od,

Mahlkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*).
 Хруцівна, *f.* Tochter des Käfers, *Ст.*
 Хрюкати, *v. n.* grunzen. [*g.* essen.
 Хрякати, *v. a.* gierig verschlingen,
 Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.*
 Schnupfen, *m.* Пар.
 Хрякати, *v. a.* schneuzen.
 Хряпнути ся, sich niederwerfen,
 С. I. 132, stürzen, anprallen.
 Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.* Фр.
 Хряскит, -оту, *m.* s. d. v.
 Хрястка, *f.* Knorpel, *m.* В.
 I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*
 II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m.* В.
 Хрящиковий, *a.* knorpelig.
 Хрящковатий, *a.* knorpelig. [*Фр.*
 Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,
 Хрявость, -ости, *f. pol. K.* Hagier, *f.*
 Хтіти, *v. n.* s. Хотіти.
 Хто, *pron.* wer; хто-нехто, *K.* kaum
 der Eine od. d. Andere.
 Хтодонт, Хтодос, *m.* Theodat.
 Хтокало, *m.* der „хто“ gesagt hat,
 М+В. 256.
 Хтокати, *v. a.* „хто“ sagen. [*Фр.*
 Хуґа, *f.* Schneegestöber, *n.* III. I. 40. s.
 Хтобий, *a.* D. c. 232. s. Втобий.
 Худавий, *a.* etwas schwächlig, hager.
 Худак, *m.* vom mageren Vieh; 2)
 armer Schlucker.
 Худерлявий, *a.* mager, eingezogen.
 Худий, *a.* mager, hager; 2) *armselig.
 Худібка, *f.* *dim.* s. Худоба.
 Худібний, *a.* s. Худобний.
 Худібність, -ости, *f.* Armut, *f.*
 Худібчина, *f.* *dim.* s. Худоба.
 Худіти, *v. n.* mager werden.
 Худніти, худнути, *v. n.* mager
 werden, am Leibe abfallen.
 I. Худо, *n.* das Böse, Schlechte, das
 Uebel, *Ka.* I. 59. [2) schlecht, übel.
 II. Худос, *adv.* mager; wenig, dürftig;
 Худоба, *f.* Vieh, *n.* Hausthier, *n.*
 * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f.* III.
 I. 40. P. II. 12; 3) Armut, *f.* Зах.
 Худобіця, *f.* s. Худоба, *Зг.*
 Худобіти, *v. n.* viehisch, thierisch
 werden, *KV.* [III. В.
 Худобний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.
 Худобніти, *v. n.* D. c. 403. s. Убожіти.
 Худоба, *m.* *Ст.* s. Художник.
 Художний, *a.* Бл. kunstgerecht.
 Художник, *m.* Künstler, *m.*

Художницький, *a.* K. von dem
 Künstler, künstlerisch.
 Художничий, *a.* künstlerisch, *T.*
 Художничість, -ости, *f.* Kunst,
f. Kunstwert, *m.* T.
 Худонахоблок, -лка, *m.* ein armer
 Schlucker, ein armer Teufel; unansehn-
 lich dem Körper od. dem Vermögen nach.
 Худорба, *f.* H. 47. magere, hagere
 Person. [*ger.* schwach.
 Худорлявий, *a.* abgemagert, ha-
 Худорбодний, *a.* von niedriger Ab-
 kunft, *Зах.* [III. II. 244.
 Худосілий, *a.* kraftlos, schwach,
 Худосбчний, *a.* trocken, *Фр.*
 Худощавий, *a.* hager, mager.
 Хук, *m.* H. 71. ? хука дати на вівка
 М+В. 82. ?
 Хукати, *v. a.* s. Хухати, *Зах.*
 Хул, *m.* Kst. s. Хула.
 Хула, *f.* Lästerung, *f.* III. II. 66.
 Хулітель, *m.* Lästere, *m.* K.
 Хуліти, *v. a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*
 Хульний, *a.* lästern, *K.* [*m.* Пар.
 Хульнийк, *m.* Spötter, *m.*; 2) Krittler,
 Хундамент, *m.* s. Фундамент, *Зах.*
 Хунт, *m.* s. Фунт, *Зах.* хунтовий,
a. s. Фунтовий, *Пис.*
 Хунути, *v. n.* Под. s. Худнути.
 Хупавий, *a.* Me. 323. Ч. III. 235. М. III.
 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Шог.*
 Хупаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зах.*
 Хупавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.*
 Hoffart, *f.* Зах.
 I. Хура, *f.* s. Фіра.
 II. Хура, *f.* s. Заверуха.
 Хураго, *Luts. gr.* 165. ?
 Хурба, *f.* Vergehen, Verbrechen, *n.*
 Хурбёт, *m.* Oc. (61) I. 73. ein schlech-
 ter Mensch. [*trügerisch, Пис.*
 Хурбётський, *a.* spitzbübisch, be-
 Хурбётство, *n.* Spitzbüberei, *f.* Пис.
 Хурда, *f.* e. Schar kranker od. ma-
 gerer Schafe. [*m.* III. I. 15.
 Хурдага, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,
 Хурднік, *m.* abgegrenzte Räumlich-
 keit für die Хурда.
 Хуріти, *v. n.* wogen, wallen, *Пис.*
 Хурія, (Фурія), *f.* P. II. 130. Wuth,
f. Toben, *n.* хурію підняти, rasend
 werden; 2) Sturmwind, *m.* Og. 81.
 Хуркотій, *m.* Rüsselschwärmer, *m.*
 (*Macroglossa*), *B.*

Хуроване, *n. s.* Фирманка.
 Хуртэча, *f. s.* Хуртовина, *Шог.*
 Хуртина, *f. C. I.* 89. *s.* Хуртовина.
 Хуртовина, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Sturm, *m.* [gen, überführen (von Frachten).
 Хурувати, *v. a. Ос.* (61) VII. ausfüh-
 Хурчати, *v. n. s.* Гудити, *Зак.*
 Хурщик, *m.* Mietskutscher, Fuhr-
 mann, *m. Зак.* [Wäsche, *f.*
 Хуста, *f. gew. pl.* хўсти, Weisszeug, *n.*
 Хусте, *n. coll. Ч. III.* 300. *s.* Хўсти.
 Хустина, (*dim.* хустинка, хустин-
 онька, хустиночка), *f. dim. s.* Хўстка.
 Хустяця, *f. aug. s.* Хўстка.
 Хўстка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch,
n.; Halstuch, Kopftuch, *n.*
 Хўсточка, *f. dim. s. d. v.*
 Хўсточник, *m.* Erzeuger der (Kopf-,
 Hals-, Schnupf-) Tücher, *m. Т.*
 Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Be-
 gierde, *f. Зак.*
 Хўтир, -ора, *m. s.* Хўтор.
 Хуткий, *a.* geschwind, schnell, hur-
 тиг, eifertig.
 Хўткисть, -ости, *f.* Geschwindigkeit,
 Schnelligkeit, Eile, Eifertigkeit, *f.*

Хўтко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig,
 sogleich.
 Хутнийше, *adv. comp.* eher, lieber.
 Хўтор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Land-
 gut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
 Хўторець, -рця, хўторик, *m. dim.*
 Хўторний, *a.* zum Хўтор geh.; länd-
 lich, *К.*
 Хўторник, *m.* Meier, *m.*
 Хўторок, -рка, *m. dim. s.* Хўтор.
 Хўторский, *a.* zum Хўтор geh.
 Хўторяний, *m.* Bewohner eines Хў-
 тор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
 Хўторянка, *f.* Landbewohnerin,
 Bäuerin, *f.* [Pic.
 Хўторянский, *a. s.* Хўторский,
 Хўтро, *n. s.* Фўтро; хўтрований,
a. s. Фўтров. хўтроване, *n. s.* Фў-
 тров. Pic. [§. zurecht machen.
 Хўтрувати, *v. a. s.* Фўтровати; 2)
 Хўтринка, *f.* Pelzkleid, *n.*
 Хух, *m.* Hauch, Wind, *m. TP.* 183.
 Хўхати, *v. a.* hauchen, anhauchen;
 warm hauchen.
 Хўхри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei
 Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
 Цабанити, *v. a. s.* Двигати; 2)
 etw. Ungeheuerliches vorbringen, цінý
 & einen zu hohen Preis fordern; 3)
 schmollen, schimpfen; fluchen, (Фр.).
 Цабé! *int.* beim Lenken der Ochsen
 nach links.
 Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
 Цалéвий, *a.* einen Zoll dick, breit,
 lang, &. [Däumenlinchen, *n.*
 Цалінка, *f. Cm.* Daumenliese, *f.*
 Цалівка, *f.* zolldickes Bret, *n.*
 Цаністра, *f. ungr.* Reisetasche an
 d. Seite.
 Цанцўра, *f. §. s.* Оцўда.
 Цанцўрити, *v. a. §. s.* Оцўдити.
 I. Цап, *m.* Bock, Ziegenbock, *m.*; 2)
 * Mann mit einem grossen Barte; Spott-
 name der Grossrussen, Pic.; 3) e. Art
 Spiel, *Зак.* [s. Цапати, *Зак.*
 II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
 Цапар, *m.* ästiger Holzstock zum

Heutragen (ein Art Heugabel).
 Цапати, *v. a.* reissen, wegreissen,
 schnell ergreifen, packen; * wegstehlen,
Зак. [zelbaum, *m.*
 Цапéнь, -пя, *m.* Bockssprung; Bur-
 Цапити, *v. a. s.* Цапати. [m. Ф.
 Цапістрах, *m. eigentl.* Zapfenstreich,
 Цапки, *adv.* — ставати, стати, sich
 auf den Kopf stellen.
 Цапкувати, *v. n. s.* Цапки стати.
 Цапленій, *a.* bocksartig; * dumm,
 albern; 2) toll, rasend, *Зак.*
 Цапля, *f.* Grauer Fischreiher, (Ar-
 dea cinerea), *B.*
 Цаповий, *a.* des Ziegenbockes, Bocks-;
 пропав ні за цапову дўшу *sprchw.* :
 er ging unter elend, umsonst.
 Цапóк, -пкá, *m. dim. s.* Цап 1) 2);
 2) Name eines Ochsen dessen Hörner
 nach Hinten eingebogen sind, *B.*; 3) *s.*
 Цапéнь.
 Цапоногий, *a.* booksfüssig, *Пар.*

Цаплячий, *a.* bocksartig, Bocks-, -а борода Bocksbart, *m.*

Цар, (царь), *gen.* царя. *m.* Herrscher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-зіле, *n.* а) Wasserklette, *f.* (*Petasites officinalis* Moench.), *B.*; б) царь-зіле, *n.* Stinkender Haubehel, (*Ononis hircina*), *B.*; в) царь-зіле, *n.* Gift Hahnenfuss, *m.* (*Ranunculus sceleratus*), *Pluc.*; г) царь-зіле, *n.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (*Aconitum lycoctonum*), *Зах.*; 3) царь-огонь, *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Kyn.* 35.

Цара, *f.* Menge, *f.*

Царгати, царгнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*

Царгород, *m.* Stadt Constantinopel. Царгородець, -дця, *m.* *Фр.* Einwohner der Stadt Царгород.

Цардвоїца, *f.* *V.* Kaiserpaar, *n.*

Царевич, *m.* czarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz. [*m. K.*

Царедворець, -рця, *m.* Hofmann,

Царенко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.*

Цареня *gen.*-яги, *n.* Kind eines Czaren.

Цариград, *m.* Constantinopel.

Цариградка, *f.* *K.* Beiname der Tabakspfeife (aus Цариград).

Царик, *m.* *dim.* Chan, *m.*; 2) *e.* Fischgattung (*Aoerina* ?), *B.*

Царина, *dim.* царинка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B.*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в царину скакати Unzucht, Ehebruch treiben (*v.* Weibe).

Царинний, *a.* zur Царина geh. *V.*; -е сіно Heu von angebautem Felde; 2) царинний, *subst. m.* Feldhüter, *m.*

Царити, *v. a.* Цар sein.

Царіцин, *a.* der Czarin, *C. I.* 71.

Царіця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czar; Kaiserin, Königin, *f.*

Царівець, -вця, *pl.* царівці, *m.* Monarchist, *m.* *Др.* [Prinzessin.

Царівна, *f.* des Czaren Tochter,

Царівний, *a.* czarisch, kaiserlich; *subst. m.* = царевич, *Kol. II.* 231.

Царівщина, *f.* Regale, *n.*

Царка неїда, *f.* Königskoralle, *f.* (*Isis hippuris*), *B.*

Царьковати, *v. a.* in d Verbind. обцарьковати, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царович, *m. s.* Царевич.

I. Царок, *gen.* царка, *m. dim. s.* Цар, kleiner König od. Czar.

II. Царок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber &, Zwinger, *m. B.*

Царський, (царский), *a.* des Czaren, czarisch; kaiserlich, königlich; -кі врата, -двери die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий вінець, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борідка, *He.* Gemeine Wunderblume, (*Mirabilis jalapa*), 3) царська скобця, königliche Klappermuschel, (*Rogius Spondylus*), *B.*

Царствечко, *n. dim. s.* Царство.

Царство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небесне Himmelreich, *n.*

Царствованє, *n.* Regierung, *f.*

Царствувати, *v. a.* regieren, herrschen. [serstadt, *f.*

Царстолиця, *f. V.* Residenz, Kai-

Царувати, (царюв-), *v. a. Ч. II.* 171. *s.* Царствувати.

Царя, *n.* Czarenkind, *n. III. II.* 13.

Цафати, — ся, *s.* Цофати, — ся.

Цахнути, *v. n.* fallen.

Цвайка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.* [ständig sprechen, *B.*

Цваркати, *v. n.* zwitschern; unver-

Цвенькати, *v. n.* zwitschern, *Ф.*; plappern, unverständlich sprechen, *III.*

II. 27. *s. d. v.* [klirrend dareinschlägt.

Цвенькач, *m. K.* der mit dem Säbel

Цверкати, *v. a. s.* Церкати.

Цвіга, *f. Ф. Вев.* 44. ?

Цвігати, *v. a.* klopfen, schlagen, *Pluc.*

Цвікля, *f.* Betterave, *f.* (*Beta cicla*), *B.*

Цвіковник, *m.* Pflanze, *B.* [(*Фр.*).

Цвікоть, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*

Цвиндух, *m.* Unechte Bärenklau, (*Heracleum spendylium*), *B.*

Цвинтар, *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*

Цвинтаріще, *n.* Platz wo e. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m. Ф.*

Цвісти, (цвиту, -тєм), *v. n.* blühen.

Цвѣг, *m.* Geissel, *f. Пап.*

Цвѣганє, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*

Цвѣгати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.

Цвѣгач, *m.* Geissler, *m. Пап.*

Цьвіль, *f. s.* Плісьнь, Schimmel, Moder, *m. Ш.* II. 9.

Цьвільй, *a.* schimmelig; -а голова К. bemoostes Haupt; bornirter Kopf.

Цьвільити, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B.*

Цьвілья, *n. P.* II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*

Цьвирінькати, цьвирінькогати, (-тїти), цьвиркати, цьвиріньчати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.

Цьвирінчук, *m. s.* Цьвиркун.

Цьвирк, *m.* цьвиркітня, *f.* das Gezirpe.

Цьвиркар, *m.* Flusrohrsänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*

Цьвиркати (цвир-), *v. n. s.* Цьвирінькати; 2) --- в очи кому jmdm lästig, frech etw. aussetzen. [*n. Фр.*

Цьвиркіт, -коту (цвир-), *m.* Zirpen,

Цьвиркогати (цвир-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.

Цьвиркуля (цвир-), *f. s.* Щобегуха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.

Цьвиркун (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* цьвиркуні, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.

Цьвирчити (цвир-), *v. n. s.* Цьвир-

Цьвіт, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -житя die besten Jahre, *Пар.*; 2) -беземєргний. Strohblume, *f.* (Helichrysum), *B.*; 3) *pl.* цьвіти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl.* *Пар.* [ня), *B.*

Цьвітань, *f.* Meeranemone, *f.* (Acti-

Цьвітарня, *f.* Blumenhaus, *n. B.*

Цьвітень, -тня, *m.* Mon. April.

Цьвітін, *m.* Ме. 120. s. Цьвіт.

Цьвітіннь, *n. coll.* Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*

Цьвітїстий, *a.* blumenreich, blumig, *Vax.*

Цьвітка, *f.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвіткований, *a.* mit Blumen bemalt, *A. D.* I. 210.

Цьвітковатий, *a.* blumicht.

Цьвітмаковий, *a.* -сьвіт Ф. vergänglich, kurz dauernd wie die Mohnblüte.

Цьвітній, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*M.*; frisch am Gesicht; -а недїля Palmsonntag, *m.*

Цьвітнік, *m.* Blumenbeet, *n.* Blu-

mengarten, *m.*

Цьвітників, *m.* Florist, *m.* *Пар.*

Цьвітове, *n.* Flor, *m.* *Пар.*

Цьвітозбори *pl.* Blumenlese, *f.* *Пар.*

Цьвіток, *gen.* -тка, *m.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітолістий, *a.* bunt.

Цьвітолюб, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [käfer, *m.* (Anticus), *B.*

Цьвітомірок, -рка, *m.* Blumen-

Цьвітомуравий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenteppich bedeckt, *У.*

Цьвітонний, *a.* -на недїля = цьвітнї нед. *Кол.* I. 147.

Цьвітоносний, *a.* Ф. blumentragend, geschmückt; -ва недїля Palmsonntag, *m.* [(inflorescentia).

Цьвітостан, *m.* Blütenstand, *m.*

Цьвіточанкї, *pl.* s. Морскї поліпи.

Цьвіточниця, *f.* Florfliege, *f.* *Пар.*

Цьвітувати, *v. a.* -тютюи die Blüte wegreißen.

Цьвітуля, *f.* e. Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*

Цьвітуха, *f. s.* Калїфіор.

Цьвітучий, *a.* blühend.

Цьвіченє, *n. pol.* Uebung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *H.* 160.

Цьвічити, *v. a.* üben, abrichten;

Цьвок, цьвок, *m.* Nagel, *m.* (Фр.).

Цьвох, *int.* vom Peitschen.

Цьвох, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*

Цьвохкїй, *a.* stachelig (дїчка), +*M.*

Цьвягнути, *v. a. s.* Сьвягнути, (Фр.).

Цьвях. (цьвяк), *m.* Nagel, *m.*

Цьвяхар, *m.* Nagelschmied, *m.*

Цьвяхований, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Кч.* 5.

Цьвяховати, (цьвяхув-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цьвях.

Цьвячок, -чка, (цьвяшок), *m. dim. s.*

Цьвящечок, -чка, *m. dim. s. d. v.*

Цьвяшкований, *a.* цьвяшкувати, *v. a. s.* Цьвяхований, цьвяхувати, *Зах.* [stark fließen.

Цьбенїти, *v. n.* Ос. (61) IV. 62.

Цьбєнькати, *v. n.* кому в очи s.

Цьвиркати к. в о.

Цьбєр, -брá, *m.* Zober, Eimer, *m.*

Цьбєрець, *m.* Thymus serpyllum, *B.*

Цьбєрик, *m. dim. s.* Цьбєр.

Цьбр'яна, *f. e.* Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten, *m.* -einfassung, *f.*

Цебрѣти, *v. a.* -воду, *eigentl.* in e. Zober tragen, übhrpt tragen.

Цебрѣчочк, -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) *s.* Цебрець, *B.*

Цебрувѣти, *v. a. s.* Цебрувѣти.

Цегельнѣ, *n. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [*s.* Цегольный, цегольник.

Цегельный, *a.* цегельник, *m. Зак.*

Цегельня, *f. s.* Цегельня, *Зак.*

Цегла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.; coll.* Ziegeln, *pl.*

Цеглына, *f.* Ziegelstein, *m.*

Цеглынь, *n. coll.* *s.* Цегеллѣ.

Цеглынка, *f.* Stück v. einem Ziegel, *III. I.* 399.

Цеглыстый, *a.* ziegelförmig.

Цегловый, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-.

Цегляный, *a. s. d. v.* *Зак.*

Цегляр, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, -streicher, *m. Пар.*

Цеглярский, *a.* Ziegler-.

Цеглярство, *n.* Zieglerhandwerk, *n.*

Цеглыстый, *a.* ziegelroth, -кнѣ, *B.*

Цеголка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*

Цегольный, *a.* Ziegel-.

Цегольник, *m. s.* Цегляр. [*f.*

Цегольня, *f.* Ziegelei, Ziegelbrennerei,

Цеглыство, *n. s.* Цеглярство, *Пар.*

Цедрына, *f. s.* Кедрѣна.

Цедула, *dim.* цедулка, *f. eigentl.* Zettel, *m.;* Handschrift, *f.* Schein, *m.* Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Пис.*

Цей, ця (цѣя), це (цѣс), *pron.* = сей,

Цѣкит, -оту, *m.* Feld mit Schotter, Gerölle bedeckt.

Цекотѣти, *v. a. s.* Цекотѣти.

Цѣконѣти, *v. n.* abträufeln.

Цель, *f. K. s.* Цѣль. [*n. s.* Цебрѣна.

Цембрѣна, (цимбр-), *f.* цембрѣне,

Цембрѣва, *f. s. d. v.*

Цембрувѣти, *v. a.* den Brunnen einfassen, e. Brunnenkasten verfertigen.

Цѣмент, *m.* Cement, hydraulischer Mörtel.

I. Цѣнт, *m.* = 1 Kreuzer österr. Währ.

II. Цѣнт, *m. Ф.* Treffer in der Zielscheibe. [*Centrum, n.* Mittelpunkt, *m.*

Цѣнтр, *m.* цѣнтро, цѣнтрум, *n. Не.*

Цѣнтральный, *a.* central.

Цѣнтротѣжный, *a.* centripetal, *Др.*

Цѣнтурѣя, *f. s.* Жѣрка.

Цѣп, *m. D. c.* 384. *s.* Ланьцѣх.

Цѣпѣ, *f. s. d. v.* *Зак.*

Цѣпѣк, *m.* grosser Knopf mit dem die Kinder spielen, *B.*

Цѣпати, *v. n.* schlagen, дѣдунь цѣпае до пѣльця: скрип! der Musikkäfer (*Dorcadion holosericeum*) schlägt an den Finger mit einem knarrenden Geräusch an, *B.*

Цѣпенѣти, *v. n.* zittern.

Цѣпер, *adv. ungr. s.* Тѣпер.

Цѣперѣк, *m. s.* Авѣк. [I. 64.

Цѣпѣло, цѣпѣлѣ, *n. s.* Цѣпѣлно, *Кол.*

Цѣпати, *v. n.* pieren.

Цѣпѣта, (цѣпѣта), *pl. s.* Кѣпѣта.

Цѣпка, *f.* Goldammer, *f.* (*Emberiza citrinella*), *B.*

Цѣпку, *dim.* цѣпѣнку, цѣпѣночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*

Цѣра, *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. См.*

Цѣрѣта, *f.* Wachstum, *n.*

Цѣрегеѣли, *pl.* übertriebene Complimente, Fahren; Umstände, *pl. Пис.*

Цѣрегеѣлѣвѣти, *v. a.* wechseln; 2) ausklauben, auswählen, цѣрегеѣлоу вѣвѣцѣ, *B.*

Цѣремѣонѣти ся, (*Кс. II.* 147. царам-), viel Ziererei, Schererei machen.

Цѣремѣонѣя, *f.* Ceremonie, *f.;* 2) Umstände, *pl.*

Цѣремѣонѣя, *m.* Ceremoniel, *n.*

Цѣркѣти, (цѣркѣ-), *v. a.* melken, *B.*

Цѣркѣва, цѣркѣв, *f.* Kirche, *f.*

Цѣркѣвний, *a.* zur Kirche gehörig, Kirchen-, kirchlich.

Цѣркѣвник, *m.* Kirchenfürst, Hierarch, *m. K.;* 2) Kirchendiener, Küster, *m. Мог. VIII.;* 3) Haussperling, *m.* (*Fringilla domestica*), *B.*

Цѣркѣвница, *f.* Sonntagskleid, *n.*

Цѣркѣвноприходѣский, *a. Не.* Kirchen, Pfarr-.

[кѣвник 2).

Цѣркѣвнослужѣтель, *m. s.* Цер-

Цѣркѣвця, *f. dim.* kleine Kirche.

Цѣркѣвщина, *f.* Kirchenwesen, *n.;* 2) die kirchenslavische Sprache.

Цѣсарѣць, -рѣя, *m.* zur Цѣсарѣщина gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus d. Цѣсарѣщина, +*M.*

Цѣсарѣчик, *m. s. d. v.* *Зак.*

Цѣсарѣщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes. Oesterreich, *Пис.*

Цѣссѣя, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n.* Abtretung, Ueberlassung, *f.*

Цѣт, *in der Verbind.* цѣт цѣ лѣшка im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n.* *Нар.*

Цех, *m.* Zunft, Innung, *f.*; 2) * Zeichen (Fahne) der Zunft, *P. I.* 167. *Kv.* I. 133.; überhpt: Fahne, *f.* bes. *pl.* цехá, *He.* s. Хоругóв. [schen der Elster.

Цехліги, *v. n.* *Н.* 275. vom Krei-

Цехмістер, *m.* Zunftmeister, Obermeister, *m.* *Ко.* 77. [Zunft gehörig.

Цеховій, *a.* Zunft-, zünftig, zur *I.* *Ци, conj.* = *чи.*

II. *Ци!* *int.* mit diesem Ruf wird das Pferd aufgemuntert, *B.*

Ціб, *m.* Kopfbinde der Frauen auf Papier gespannt, *B.*; 2) Schlinge, Schleife, *f.* am Рубóк, рану́х. [langen Füßen.

Ціба́тій, *a.* *Н.* 165. *M.* III. 68. mit

Ціба́х, *m.* s. Бу́х.

Цібе́та ла́ша, *f.* Zibethkatze, *f.* (*Viverra Zibetha*), *Пол.*

Цібі́, *int.* s. *Цу.*

Цібу́лёвій, *a.* Zwiebel-.

Цібу́лина, *f.* Zwiebelschale, *f.* welche ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).

Цібу́лінэ, (-нэ), *n.* Pfeilkraut, *n.* (*Sagittaria sagitaeifolia*), *B.*

Цібу́лиця, *f.* s. Цібу́ля.

Цібу́лька, *f. dim.* kleine Zwiebel, Bolle, *f.*; цібу́лькою нагодува́ти, *C.* I. 53. abprügeln (?).

Цібу́льковáтій, *a.* bollig.

Цібу́льови́ще, *n.* ein Ackerstück, worauf im Vorjahre Zwiebel angebaut war, (*Фр.*). [*f.* (*Allium cepa*), *B.*

Цібу́ля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle,

Цібу́ляннік, *m.* Zwiebelfresser, *m. Ф.*

Цібу́лясти́й, *a.* gezwiebelt; 2) zwiebelartig.

Цібу́х, *m.* Pfeifenrohr, *n.*

Цы́ган, *m.* Zigeuner, *m.*; 2) * Betrüger, Gauner, *m.*; 3) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (*Fringilla montana*), *B.*

Цыганé, (-ня́), *gen.* -éти, (-я́ти), *n.* Zigeunerkind, *n.*

Цыга́нити, *v. a.* schwindeln, betrügen; 2) *Ч.* IV. 465. sich als Zigeuner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.

Цыгані́я, *f.* Zigeunergesindel, *n.*

Цыга́нка, *f.* Zigeunerin, *f.*; 2) *pl.* цыганкы́, *e.* Gattung Aepfel von röthlicher Farbe, mittelgross, *B.*; 3) (Pflanze)

Teufelszwirn, *m.* (*Clematis integrifolia*), *Пис.* [faches Messer.

Цы́ганок, -нка, *m.* § e. kleines ein-

Цыга́ньскій, *a.* Zigeuner, zigeunerisch; -а го́лка Stopfnadel, *f. adv.* цыга́ньски, по —. [trügerei, *f.*

Цыга́ньство, *n.* * Schwindelei, *Be-* Цыганча́, *gen.-áти. n.* Zigeunerkind, *n.*

Цыганчу́к, *m.* ein junger Zigeuner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (*Fringilla montana*), *B.* [га́нити 2).

Цыга́нщина, *f.* *Ч.* IV. 580. s. *Ци-* Цыга́кати, *v. a.* mit einem stumpfen

Messer schneiden; 2) * auf der Geige schlecht spielen.

Цыга́ро, *n.* Cigarre, *f.*

Цык! *int.* halt!

Цы́ка, цы́кало, *m.* der nach u. nach in kleinen Raten, läpperweise zahlt, *Га.* I. 258. [Zucker geröstet, *pl.*

Цыка́та, *f. coll.* Pomeranzschalen in Цы́кати, *v. a.* in kleinem Quantum ausscheiden, melken; läppern; * -до́вр läpperweise, in kleinen Raten zahlen.

Цыка́нина, цы́канка, *f.* Läpperschuld, *f.* *Нар.*

Цыке́рка, *f.* der letzte Tropfen, *V.*

Цыкла́стер, *m.* Schraubenzieher, *m.* (den die Kosaken neben dem Esslöffel im Sacke trugen), *Зак.*

Цыко́нїти, *v. n.* zittern (vor Kälte).

Цыко́рия, *f.* Cichorie, *f.* (*Cichorium intybus*); 2) Cichorienkaffee, *m.*

Цыку́н, *m.* Dorngrundel, *f.* (*Cobitis taenia*), *B.*

Цыку́тина, *f.* Cicutin, *n. B.*

Цылю́рик, *m.* s. Цыру́лик.

Цы́мбал, *m.* Cymbel, *f.*; цы́мбал, *pl.* цы́мбáлы Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.*; 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*

Цы́мбаліста, цы́мбалістїй, *m.* Cymbelspieler, -schläger, *m.*

Цымо́рина, *f.* s. Цебо́рина.

Цынь *f.* Blattzinn, *n.* Zinnfolie, *f. Me.* 137.

Цы́на, *f.* Zinn, *n.* (Stannum).

Цына́мко́вій, *a.* Zimmt-, *См.*

Цына́мо́к, -мкá, *m.* s. Цына́мон.

Цына́мон, *m.* Zimmtbaum, *m.* (*Persea cinnamomum*); Zimmtinde, *f.*

Цына́моно́вій, *a.* Zimmt-.

Цынгако́ра, *f.* s. Шы́ндокóра.

Цы́ндра, цы́ндра, *f.* Feilspäne, *pl. Пис.*; 2) die beim Schmieden von Eisen abfallenden Stückchen, Funken, *pl.* (*Фр.*).

Цы́ндриги, *v. a.* *III.* vergeuden, durchbringen.

Ці́ник, *m.* Zinnoxhyd, *n.* Zinnkrätze, *f.*
Ци́нівка, *f.* § * ein Gefäss aus Zinn,
Blech.

Цинк, *m.* Zink, *m.* (Zincum).

Цинковець, -івця, *m.* Kieselgal-
mei, *f.* Hemimorphit, *n.*

Цинковий, *a.* Zink-, aus Zink.

Цинóбер, *m.* Zinnober, *m.*

Цинóванє, *n.* Verzinnen, *n.* Пол.

Цинóваний, *a.* s. Циновий, Зак.

Циновець, -івця, *m.* Zinnerz, *n.*

Циновий, *a.* zinnern, Zinn-.

Цинолі́й, *m.* Zinngiesser, *m.*

Ці́нчок, *m.* Zinnoxhyd, weisses Nichts, *n.*

Ці́пи, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*

Ціпкі́, *pl.* Км. на ціпках ходіти
= на пальцях ходіти, auf den Zehen
gehen.

Ціплі́к, *m.* Zipfel, *m.* Вах.

Ціплі́я, *n.* gr. Küchlein, *n.*

Ціпрі́нки, *pl.* s. Раковічки.

Ці́прис, *m.* Cypresse, *f.*

Ціприсовий, *a.* Cypressen-.

Ціра́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas
querquedula), *B.* [orecca].

Ціра́ночка, *f.* Krichente, *f.* (Anas)

Цірк, *m.* Circus, *m.*

Ці́рка, *f.* Art Stickmuster für d. Hemd,
Ф. сорóчка в три цірки.

Ці́ркати, *v. n.* schnattern (v. wil-
den Enten), *K.*

Ці́ркель, -кля, *m.* Zirkel, *m.*

Цірклюва́ти, *v. a.* abzirkeln; 2)
*zustutzen, *Ал.*

Цірко́вий, *a.* des Circus; *K.* гóни
цірко́ві die Laufbahn im Circus.

Ціркува́ти, *v. a.* sticken (mit Mu-
stern).

Ці́ркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis,
m. Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreis-

amt, *n.*; *davon. adj.* ціркуля́рний, Kreis-
Kreisamt. [culation, *f.*

Ціркуля́ція, *f.* Umlauf, *m.* Cir-

цірфу́лік, ціру́льник, *m.* Wund-
arzt, Chirurg, *m.*; Fader, Barbier, *m.*;
2) — s. Сніжник бұрий.

Ціт, ціть, цітьже, (*sgl.*), цітьте,
цітьтеже, (*pl.*)! still!

Ціткати, *v. a.* stillsein lassen.

Цитрі́на, *f.* Zitronenbaum, *m.* Zi-
tronenfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).

Цитрі́нець, -нця, *m.* Zitronen-
vo gel, *m.* fliegendes Blatt, (Colias Rhamni), *B.*

Цитрі́нка, *f.* Zitronenfalter, *m.* *B.*
s. d. v.

Цитринóвий, *a.* Zitronen-; 2) -си-
ляк Zitronengelbe Krabbenspinne, (Tho-
misus citreus), *B.* [klasse, *f.*

Цифе́рний, *a.* -а грома́да Ziffern-

Ці́фра, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*

Цифро́вий, *a.* Ziffer-. [струва́ти.

Цихміструва́ти, *v. a.* § s. Сєкєє-

Цица́к, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa,
Пєс.

Цица́тий, *a.* stark von Brüsten.

Цицероні́вщина, *f.* ciceroniani-
sche Schreibart, *K.*

Цице́рoньський, *a.* ciceronianisch.

Цици́нделька, *f.* s. Бігунець пі-
сочний.

Циці́й, *m.* Muttersöhnchen, *n.*

Ці́цька, (ці́цька), *f.* eine der Brü-
ste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.*
pl. ці́цькі, Brustwarzen, Weiberbrüste, *pl.*

Ці́оа! *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*

Ці́обатий, *a.* *B.* s. Ціобатий.

Ці́ва, *f.* grosse Walze, Spindel, Spule, *f.*

Ціва́ти, *v. n.* piepen, *B.*

Ці́вка, *f.* Röhre, *f.* Röhren, *n.*; -про-
душна Windpfeife, *f.* Пол.; 2) Flinten-
lauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f.*; 4) Baum-
stamm, *m.* C. I. 63. s. Відє́мок.

Ці́вкaсти́й, *a.* rundlich, spindelförmig.

Ці́вкoва́тий, *a.* röhrig, Пол.

Ці́вкун, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Cha-
radrius), *B.*

Ці́вничка вигинча́та, *f.* Wurm-
röhre, *f.* (Serpula contortuplicata).

Ці́вoчниця́, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.*
(Inclusa). [phonophora], *B.*

Ці́вoчні́, *pl.* Röhrenquallen, *pl.* (Si-

ці́вoчниця́, *pl.* s. d. v.

Ці́д, *m.* Sauerteig, *n.* Под. [rung, *f.*

Ці́дженє, *n.* Durchseihung, Filtri-

Ці́джка, *f.* s. Ці́дїлко.

Ці́дї́лко, (ці́дї́вко), ці́дї́льце, *n.*
Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durch-
schlag, *m.*; 2) grosser Knoten gebunden
hinten dh das Kopftuch.

Ці́дї́ти, (ці́джу, -диш), *v. a.* seihen,
durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen,
strömen lassen; * -слова́ eine affektirte
Aussprache haben.

Ці́дї́лка, *f.* s. Ці́дї́лко, *Пєс.*

Ці́ду́ла, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.*
III. I. 245. s. Цє́ду́ла.

Цікавий, *a.* neugierig; 2) die Neugierde od. Wissbegierde anreizend, interessant; 3) leicht errathend, durchdringend, * begabt, talentvoll.

Цікавіна, *f.* neugierige Person, *Зг.*

Цікавість, -ости, (-вость), *f.* Neugierde, Wissbegierde, *f.*

Ціль, *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck, *m.* Absicht, *f;* 2) Zielpunkt, Schiesspunkt, *m.* (Scheibe).

Цілюба, *f.* Heilung, Genesung, *f.*

Ціле, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl, *Bag. Luts. gr.* 158; wirklich; та бо й ціле! ja freilich, (*Фр.*). [stet, *Це.*

Цілева, *f.* в цілеві ist unangeta-

Цілец, *m.* Schütze, *m.* *Га. I.* 258.

Цілець, (-ец), -ця, *m.* с. Цілина.

Цілецький, *a.* *М. II.* 9. с. Ціліський.

Ціли, *adv.* с. Цілком, ganz, wohl, wirklich.

Цілий, *a.* ganz, vollständig; unverseht, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.

Ціливі, *f.* ein mehrere Jahre hindurch brachgelegenes Feld, Brachfeld, *n.* *B.*

Цілиний, *a.* brach.

Цілитель, *m.* Heiler, Arzt, *m.* *Еф.* 7.

І. Цілити, *v. a.* unverletzt erhalten, retten, erhalten, *Ру;* 2) ganz machen; fügen.

ІІ. Цілити, *v. a.* zielen wonach, wohin, auf etw. zielen; * anspielen.

Ціліти, *v. n.* ganz bleiben, unverletzt bleiben; heilen, рана; 2) hart, bindig werden (*v. d.* Scholle), *Гн.* 65.

Цілісінський, ціліський, *a.* vollkommen unverseht; wohlbehalten.

Цілість, -ости, *f.* Ganzheit, Unversehrtheit, Völligkeit, *f;* guter Zustand, Wohlfart, *f.* Heil, *n.*

Цілка, *f.* Fuge, *f.*

Цілковий, *a.* integral; ganz.

Цілма, *adv.* durch u. durch, ganz.

І. Цільний, *a.* selbständig, unverseht, vollkommen, ganz, -ві чоботи Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).

ІІ. Цільний, *a.* gut zielend, gut treffend, *ТР.* 103; 2) durchgreifend, entscheidend, *Св;* 3) с. Чільний.

Цільність, -ости, *f.* Ganzheit, Gesamtheit, *f.* *Св.*

Ціло, *adv.* ganz, *МІІІ.*

Цілова, (*f.?*) *in d.* Verbind. в цілові коро́ва = trüchtig.

Цілова́жний, *a.* *МІІІ. До. У.* hochwichtig, überaus wichtig.

Цілова́льник, *m.* *Кв. I.* 251. Brantweinschenk, Schenkwirt, *m.*

Цілова́не, *n.* Küssen, *n.*

Цілова́нка, *f.* *W.* Kuss, *m.*

Цілова́ти, *v. a.* с. Цілува́ти.

Цілови́тий, *a.* *Гол.* ganz, vollständig.

Цілодо́дній, *a.* stundenlang.

Цілоде́нне, *adv.* den ganzen Tag über.

Цілоде́нний, *a.* den ganzen Tag während, ganztägig.

Цілокра́йй, *a.* *B.* ganzrandig.

Цілому́дріє, *n.* *асл.* Keuschheit, Reinheit, *f.* *ІІІ. II.* 261.

Цілоно́г, -ога, *m.* Holopus, *B.*

Цілосві́тний, *a.* aller Welt.

Цілоб́стний, *a.* ohne Rest, ділене; 2) universell, Gesammt, *ІІІ.*

Ціло́тижне́вий, *a.* wochenlang.

Цілош́бний, *a.* *М.* окно - е Fenster mit nur einer Glasscheibe.

Цілува́ти, *v. a.* küssen.

Цілу́й, *m.* Kuss, *m.* *Лір.* 14.

Цілу́н, цілу́нок, -нку, *m.* *Кст* Kuss, *m.*

Цілу́шка, *f.* Ranft, *m.* (beim Brot).

Цілю́рня, *f.* Baderstube, Barbierstube, *f.* [derthätig.

Цілю́щий, *a.* heilend, heilsam, wun-

Цілі́ти, *v. a.* с. Цілити ІІ.

Цімо́ра, цімо́рина, *f.* цімо́рине, *n.* dicke eichene Bretter od. Balken mit denen man die Wände eines Brunnens auszimmert, (*Фр.*).

Ціму́рець, -рця, *m.* модро́кый, Abendpfaueauge, *n.* (*Smerinthus ocellatus*); 2) -лісо́вий, Lindenschwärmer, *m.* (*Sm. tiliae*); 3) -топо́левий, Pappelschwärmer, *m.* (*S. populi*), *ІІІ.*

Ці́нь, *f.* *К.* Zinn, *n.*

Ці́на, *f.* Preis, Wert, *m;* * Schätzung, Achtung. *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert, *m.* Bedeutung, *f.*

Ці́ніти, *v. a.* bieten, den Preis sagen, fordern; 2) schätzen, taxieren; * schätzen, achten, hochhalten.

Ці́нкало, *n.* *Вейн.* des Finken, (*Фр.*); 2) Haubenlerche, *f.* (*Alanda cristata*), (*Фр.*).

Ці́нькати, *v. n.* vom Laute des Ці́нко́вий, *a.* *Ру.* kostbar, preiswürdig.

Ці́нний, *a.* schätzbar, wert.

Ці́нність, -ости, *f.* Schätzbarkeit,

- f.*; Wert, *m.* [bar, *Pic.*
 І. Цінований, *a.* geschätzt; schätz-
 II. Цінований, *a. s.* Циніваний, *Зах.*
 Ціновий, *a.* aus Zinn, zinnern.
 Ціновка, *f.* Doppelmatte, *f. He. Пр.*
 XI. 1. 109. H. 142.
 Ціновний, *a.* *Ст.* s. Цінний.
 Ціновщик, *m.* Schätzer, Taxator,
m. Кв. II. 269.
 Цінок, -нку, *m.* Zinn, *n.* *Pic.*
 Цінонька, *f. R.* 24. zinnerner Krug.
 Ціно́та, *f.* Wert, Preis, *m. Пол.*;
 Vorzug, *m. К.*; 2) Schätzung, *f. К.*
 Цінува́нє, *n. He.* Urtheil, *n.* Er-
 kenntnis, *f.*
 Цінува́ти, *v. a. M.* II. 88. H. 206.
 zu kaufen suchen, kaufen, den Preis an-
 geben; 2) schätzen, taxieren, *Ч.* V. 1019.
Р. ч. 129. [Flegel, *m.*
 І. Ціп, *gen.* ціпа, *m.* Dreschflegel,
 II. Ціп! ціп! *int.* Lockruf der Küch-
 lein, Hühner. [Hühner, *pl.*
 Ціпаньки, *pl.* Hühnchen, junge
 Ціпенє, *n.* junges Huhn. [ren.
 Ціпеніти, *v. n.* starr werden, erstar-
 Ціпільно, (ціпільно, ціпільно, ці-
 пільно), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*
 Ціпільна, *f. s. d. v. B.*
 Ціпка, *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*
 Ціпкати, *v. n.* piepen, piepsen.
 Ціпкий, *a.* starr, erstarret; fest, steif,
 stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*
 Ціпкіт, -оту, *m.* Gepiepe, Gepiepe, *n.*
 Ціпля́ти ся, an etw. fest sich klam-
 mern, halten, *H.* 55.
 Ціпніця осбка, *f. B.* Carex frigida.
 Ціповіа, *m.* der mit Ketten fesselt.
 Ціпock, -пка, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.*
 ціпкі, Leitersprossen, *pl. B.*
 Ціпоніти, *v. n. s.* Ціпкати.
 Ціпock, -чка, *m. dim. s.* Ціпock.
 Ціпу́ра, *f. aug. s.* Ціп, 2) Ціпock.
 Ціпьяк, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.*
 ціпьякі, Bandwürmer, *pl.* (Cestoidea), *B.*
 Ці́рити ся, *Ф.* (нов. 79) sich zie-
 ren, Ziererei machen.
 Ці́ркованик, *m. s.* Мерэжка.
 Ціса́вий, *a.* kastanienbraun, nuss-
 braun, -кінь, *B.*
 Ціса́рь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*
 Ціса́ре́ва, *f.* Kaiserin, *f.*
 Ціса́ре́вич, *m.* kaiserlicher Prinz.
 Ціса́рі́вна, *f.* kaiserliche Prinzessin.
- Ціса́рька, *f.* Heerstrasse, *f.* = ці-
 сарска дорóга, *B.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Nu-
 mida meleagris), *B.*
 Ціса́рски́й, *a.* kaiserlich, des Kai-
 sers, Kaiser; -а дорóга Heerstrasse, *f.*
 Ціса́рство, *n.* Kaiserthum, Kaiser-
 reich, *n.* [reich, *Др.*
 Ціса́рщина, *f.* Kaiserthum Oester-
 Ціси́й, *a. s.* Ціса́вий.
 Ціта́ти ся, Schererei machen, sich
 lange bedenken. [vollends, gänzlich.
 Ціти́на, *f. in d. Verbind.* до ціти́ни
 Ціти́ти, *v. a. starr,* erstarret machen, *Зг.*
 Ціткати, *v. a. s.* Доіти.
 Цітка, *gen. pl.* ціткá, *f. s.* Цяткі;
 2) *s.* Пацьóрки, *ОБ.*
 Ці́форити ся, *s.* Стро́ити ся, sich
 putzen, sich schmücken u. zieren.
 Ціха́, *f.* Zeichen, Unterscheidungszei-
 chen, *n.*; Gepräге, *n.* Stempel, *m.*; Brand-
 mal, *n.* Brandeisen, *n.* *Пар.*; Typus, *m.*
 Ціхува́ти, *v. a.* bezeichnen, ein Zei-
 chen aufdrücken, brandmarken; charak-
 терisieren, *У.* [pilio, *B.*
 Ці́цик мо́гяль, *m.* Lepidopteron Па-
 Ці́ціба́ба, *f. Ос.* (61) VI. 36. Blind-
 dekuhspiel, *m.* [(Alauda cristata L.), *B.*
 Ці́цібе́нька, *f.* Haubenlerche, *f.*
 Ці́цірі́к, *m.* Graukehlchen, *n.* (Accen-
 tor modularis).
 Ці́цьки́й, ці́цьні́кий, *a.* so klein.
 Ці́ша, *f. Гол.* III. 340. Ці́шиця, *Гол.*
 Ці́шенька, *f. R.* 89.? [III. 351.?
 Цько́ванє, *n.* Verhetzung, *f.*
 Цькува́ти, *v. a.* III. II. 56. anbetzen,
 verhetzen.
 Цма́кува́ти, *v. a. s.* Сма́кува́ти.
 Цма́к тру́па го́лова, *m.* Todten-
 korpschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos);
 2) -сосно́вий, Kieferschwärmer, *m.*
 (Sphinx Pinastri); 3) -вовчо́молочі́й;
 Wolfsmilchsschwärmer, *m.* (Sphinx Eu-
 phorbiae); 4) -бирю́чний або калино́-
 вий, Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Li-
 gustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *B.*
 Цми́н жо́втий, *m.* Strohblume, *f.* (He-
 Цмо́к, *m.* Saugpumpe, *f. Т.*; Spritze,
f. Heber, *m.* *Зах.*; 2) Kuss, *m.*
 Цмо́кати, цмо́кати, *v. a.* mit den
 Lippen schmatzen; schlürfen; -на ко́ні
 mit diesem Laute die Pferde antreiben;
 2) * -ко́го́ jmdn schmatzen (d. i. küs-
 sen dass es schmatzt); — ся з ким

sich mit jmdm küssen, * sich schnäbeln.
Цмоком, *adv.* gleichsam hineinschlürfend.

Цмоком, *m.* Glattschwärmer, *m.*

Цмоком, *adv.* ohne Absatz, ohne Unterlass, *Пар.*

Цмоли́ти, *v. a. s.* Цмули́ти.

Цмонтáр, *m. Зар. s.* Цвинтáр.

Цмо́чок, -чка, *m. dim.* Kuss, *m.*

Цмули́ти, *v. a.* saufen, schlürfen, *Кч. 291.* [ehrlich; tugendhaft, *Зак.*

Цни́й, *a.* schätzbar; achtungswert,

Цни́ти, *v. n.* — а голоду с. Нидіти.

Цно, *adv.* — мені = скучно, mir ist ängstlich.

Цно́та, *f. pol.* Tugend, *f. Зак.*

Цно́тлі́вий, *a.* tugendhaft, *M.III.21.*

Цно́тлі́вість, -ости, *f.* Tugendhaftigkeit, *f.*

Цну́ти ся, *s.* Кучити ся; мені цене ся ich habe Langeweile, (*Фр.*) [ders.

Цо! цо! *int.* Lockruf des Stammwid-

Цоб! *int. s.* Соб! *Зак.*

Цок! *int.* beim Einschlagen.

Цо́кане, *n.* das Anschlagen der behalten Eier.

Цо́кати ся, ко́ні цо́кают ся die Pferde werden störrig, stätisch, (*Бор.*)

Цоко́та́йло, *n.* Plaudermaul, *n.*

Цоко́та́ти, (-цокочу, -отіш), цокоті́ти, *v. n.* gackern (v. d. Henne); mit den Zähnen klappern; * plappern, schwatzen, plaudern, *Зак.*

Цоко́ту́н, *m.* Schwätzer, *m. Пис.*

Цоко́ту́ха, *dim.* цокоту́шка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Цо́моги, *pl.* Eingeweide, *pl. (Фр.).*

Цо́мати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.

Цо́нь! цо́нь! *int.* Lockruf der Pferde; 2) der Schweine. [Schwein, *n. (Фр.).*

Цо́нька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.; 2)*

Цо́пати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Цо́рк, *int.* vom Klirren des Eisens.

Цо́ркати, цо́ркнути, *v. a.* leicht klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*

Цо́ркіт, (-от), -оту, *m. B.* Klirren, Geklirre, *n.*

Цо́ркоті́ти, *v. n.* klirren, rasseln; — і́гур цо́ркотіт der Auerhahn schleift d. h. gibt von sich ein zwitscherndes Getöse, gleich dem Geräusch, wenn man eine Sense wetzt, *B.*

Цо́бра, *f. s.* Су́ка.

Малоруско-німецький Словар.

Цо́сь! *int.* Lockruf der Pferde.

Цо́тати ся, з ким mit jmdm streiten, hadern, zanken, (*Фр.*).

Цо́фати, цо́фнути, *v. a.* zurückschieben; zurücknehmen; — ся zurücksweichen. [Mädchen.

Цо́хля, *f. Ко. 120.* schnippisches

Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.

Цу́бірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (*Sciurus vulgaris*), *B.*

Цу́г, *m. He.* Zug, *m.* Pferdegespann, *n.* Fahrt, *f.* Paradenfahrt, *f.* [Lenkseil, *n.*

Цу́гель, *pl.* цу́гли, *m.* Zügel, *m.*

Цу́говий, *a.* -кінь Paradenpferd, *n.*

Цука́рня, *f.* Zuckerfabrik, *f. Ос. (62) I. 60.; 2)* Zuckerbäckerladen, *m.*

Цу́кор, -кру, *m.* Zucker, *m.; 2)* Lachtaube, *f. Зак.*

Цуко́рник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*

Цуко́рніцтво, *m.* Zuckerbäckerei, *f. Пар.* [Zuckerbüchse, -dose, *f.*

Цуко́рніця, *dim.* цуко́рнічка, *f.*

Цуко́ривка, *f. s.* Мобон; 2) *pl.* цуко́ривкі, *e.* Birnengattung süß u. ziemlich gross, *B.*

Цуко́ро́вар, *m.* Zuckersieder, *m. Пар.*

Цуко́ро́вня, *f.* Zuckersiederei, *f. Пар.*

Цуко́ро́вий, *a.* zuckerartig, *Пар.*

Цуко́рвий, *a.* Zucker-, zuckern.

Цуко́ро́вна, *f.* Zuckerbackwerk, *n. B.*

Цуко́ро́вка, *f.* Bonbon, *m. Пар.*

Цуко́ро́дка луска́та, *f.* Zuckergast, *m.* (*Lepisma saccharina*), *Пол.*

Цуко́ро́вати, *v. a.* zuckern.

Цу́кур, *m. s.* Цу́кор 1) 2) *Пар.*

Цу́ндра, *f. s.* Цу́ндре, (*Фр.*).

Цу́ндраний, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*

Цу́ндравка, *f.* altes zerrissenes od. geflicktes Hemd. [sche, Kleider.

Цу́ндрáк, *m. coll.* alte zerrissene Wä-

Цу́ндре, *n. coll.* цу́ндри, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.* zerrissene und in Streifen herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*).

Цу́ндрі́на, *f. s. d. v.* [Mensch].

Цу́ндрі́й, *m.* Lump, *m.* (armseliger

Цу́не́р, *m. Wgr. VI.* Spitze, *f.* Grat, *n.*

Цу́пити, (цу́плю, цу́пш), *v. a.* §. fassen, haschen nach etw., greifen.

Цу́пкати, цу́пнути, *v. n.* mit Geräusch herabfallen (gruskiy z déreva).

Цу́пкі́й, *a.* behend, geschmeidig, *С. I. 257.; 2)* stark, fest; *adv.* цу́пко —.

Цу́ппа! *int.* vom Hüpfen.

Цўприк, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Felsenspitze, *f.* R. [He.]

Цўпруква́ти, *v. a.* zausen, reissen, I. Цўр, *m.* ЛД. цўром врагў в о́чи глянв?

II. Цўр! *int.* weg davon! hüte dich!

Цўр-пéка, *pl.* спáте Lámmer.

Цўра, *H.* 39.?

Цўра́ти ся, sich absondern, meiden; sich zurückziehen, sich entziehen, sich lossagen, einer Sache entsagen.

Цўра́ха, *B.* = nicht zu behexen! (*vgl.* ніврóку).

Цўрика́ти ся, цўрика́ют ся з дівчыною Schererei, viele Umstände machen.

Цўрка, *f.* Spange, *f.* He. *Ир.* XI. 1. 119. Haft, *m.* Enterhaken, *m.* Ч. I. 1. 94; 2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten zugespitzt; 3) *s.* Перевесно́, *Зах.*; 4) Art Knabenspiel, *He.* (*xm.* 150) mit Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach denen man mit einem Stocke wirft, *Зах.*

Цўрка́нок, -нка, *m. s.* Гуцулячок, гуцуляк. [Сурéмка.]

Цўрóма, *dim.* цўрóмка, *f.* Me. 398. *s.*

Цўра́ль, *n.* zerbrochene Eierschalen, *He.*

Цўрпáлок, -лка, *m. s.* Цўрўпáлок, *B.*

Цўрпéляти, *v. a.* schleppen.

Цўрўпáлок, -лка, *m.* Spleisse, *f.* dünnes Stück Holz, Spánchen, *n. B.*

Цўхкíй, *a.* faul riechend, müffend, angegangen. [stinken, müffen.]

Цўхну́ти, *v. n.* angehen, anfaulen;

Цў-цу! *int.* Lockruf des Hundes.

Цўценя́, -яти, *n. dim.* Hündchen, *n.*; Haushund, *m. B.*

Цўцик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m. B.*; 2) *Gobius marmoratus*, *B.*

Цўцўкати, *v. n.* „Цў-цу“ als Lockwort des Hundes rufen.

Цўк! *int.* vom Hauen mit der Axt.

Цўкати, *v. a.* leicht hauen (mit e. Axt); leicht schlagen, stechen, *Зах.*

Цўмприк, *m. s.* Цўприк, (*Фр.*).

Цўник, *m.* Rohhammer, *m.* (*Emberriza schoeniclus*), *B.*; 2) e. kleine silberne Münze die öfters ausgegraben wird, *B.*

Цўнка, *f.* = кáока, крíхта, -водí &.

Цўпа, *dim.* цўпка, *f.* finstere enges Loch, finstere enge Stube; ärmliches kleines Stübchen; Gefängnisstube, *f.*

Цўпати, цўпкати, *v. a. s.* Цўкати; 2) *v. n.* trippeln.

Цўпотáти, (-тíти), *v. n.* plätschern, leicht schlagen; 2) plappern.

Цўприк, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.* (*z. B.* eines Berges), *B.*

Цўпцяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.

Цўра, *m. u. f.* Haushund, *m.* (*Canis familiaris*), *B.*

Цўрити, цўрíти, цўркотíти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich ergiessen, fließen, дощ цўркотíт vom starken Regenguss, *B. Ф.*

Цўрком, *adv.* mit Geräusch träufelnd, sprudelnd.

Цўрмá, *f.* W. *s.* Тюрмá.

Цўцька, *f.* Insect, *n.* (Insectum), *B.*

Цўцўбáбка, *f. s.* Цўцўбáба.

Цўця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*

Цўкáвий, *a.* neugierig; 2) witzig; 3) merkwürdig, *B.*

Цўмкати, *v. n.* schmatzen mit den Lippen (beim Essen), *B.*

Цўмрíна, *f.* gezimmerte Brunneneinfassung, *f. III.* I. 337.; 2) *s.* Жўравéль, *Зах.*

Цўну́ти, *v. n.* трópfeln, träufeln, herabträufeln, *B.*

Цўпати, цўпнути, *v. n.* трópfeln, träufeln, tropfen; 2) цўпати (цўпати), *v. a.* eintrópfeln, tropfenweise fallen lassen; * melken, (кóрову). [chen, *n.*

I. Цўпка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Трóпф-

II. Цўпка (цэпка), *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*

I. Цўпкати, *v. n.* трópfeln, träufeln.

II. Цўпкати (цэпк-), *v. n.* pierpen, pierpsen.

Цўпку, цўпўсю, *adv.* ein Bischen.

Цўпотíти, (оцў, -тíт), *v. n.* träufeln.

Цўтá, *f.* sprudelnder u. schäumender Tropfen, *Ф.* (*нов.* 20.); 2) цўт, цўтá, ein Bischen; до цўтí ganz u. gar, *B.*

Цўтáти ся, *s.* Чэчóвати ся.

Цўтíна, цўтíнка, *f.* Fleck, *m. B.* *Ф. s.* Цўтка.

Цўтíнок, -нка, *m.* Guttulina, *B.*

Цўтка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*; 2) *pl.* цўткí, kleine Korallen.

Цўткáтий, *a.* gefleckt, getüpfelt.

Цўткóваний, *a.* betüpfelt, sprenklig; -а порошнíця mit Nägeln & beschlagen (als Verzierung).

Цяткувати, *v. a.* betüpfeln, sprengeln.

Пятюкрілка, *f.* Syntomis phegea.
Цягу, цятку, *adv.* ein Bischen.

Цяцька, цяця, *f.* Spielzeug, Kinderspielzeug, *n. III.*; 2) *Schöne, *f.*

Цяцьківаний, *a.* gemodell, gemustert (vom Zeug), *Zak.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe, (Червь).

I. Ча! *int.* still! pst! Ф.

II. Ча! *int.* = Чабѣ! *Kol.* I. 65.

Чабак, *m. e.* Gattung des Cyprinus *Marx.* 164.

Чабан, *dim.* чабанець, *m.* Schafhirt, *Hirt, m.*; 2) Ochs, *m. Zak.*

Чабаний, *a. s.* Чабанський, *Zak.*

Чабаністий, *a.* -віл. *Гол.* III. 45.?

Чабанка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines Hirten, *f.*; 2) eine grosse Kuh, *Zak.*

Чабанський, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-, Rind-, *Zak.*

Чабануванє, *n.* Hirtenleben, *n.*

Чабанувати, *v. n. e.* Hirtenleben führen, *Hirt sein.*

Чабара, *f. s.* Чара. [lustige Lieder.

Чабарашка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze

Чабер, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis L.), *Pic.* [249. fest halten.

Чавити (чавлю, -виш), *v. a. D. c.*

Чавкати, *v. n.* langsam gehen, sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, *Zak.*

Чавун, *dim.* чавунець, чавунчик, *m.* Gusseisen, Roheisen, *n. Под.*; 2) Topf aus Gusseisen, *m. Zak.* [Gusseisen.

Чавунний, *a. He.* aus Чавун, aus

Чарай, *P. I.* 64.?

Чарар, *pl.* -рі. *m.* Gesträuch, Gebüsch, *n.* junges Holz, kleiner Wald von jungem Holze; Schilfrohr, *n. Zak.*

Чарарда, *f. s.* Шагардай.

Чарарець, -рця, *m. dim. s.* Чарар.

Чарарник, чарарняк, *m. pl.* -ки. *K. II.* 35. *B.* Röhricht, Gestrüpp, *n.* dichtes Gebüsch.

Чарун, *m. s.* Чавун, 1) 2).

Чад, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas, bes. Kohlengas, *n. C. I.* 248; 2) *Betäubung, *f.*

Чадь, *f. coll.* † = чада, *pl. s.* Чáдо.

Чаденько, *n. dim. Гол.* III. 75. Чáдо.

Чадіти, *v. n. u.* — ся, dampfen, Dampf machen, qualmen; 2) vom Dunst betäubt werden. [Dampf (von Kohlen), *См.*

Чадний, *a.* qualmig, dunstig, voll

Чáдо, *n. †* Kind, *n. V. III.* II. 137.

Чадовий, *a. K. V.* von betäubendem Qualm. [hamedanischen Frauen).

Чáдра, *f. He.* Schleier, *m.* (der мо-

Чáвнийк китайський, *m.* Thee-

страух, *m.* (Thea chinensis), *B.*

Чáєм, *adv.* приховати ся, Ф. lauernd (sich verstecken).

Чáєні, *n.* das Junge des Kiebitz.

Чáїний, *a.* des Kiebitz, Ч. II. 36.

Чáй, *gen.* ча́ю, *m.* Thee, *m.*

Чáйка, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus oristatus), *B.*; 2) *gr.* Möve, *f. Zak.*; 3) Barke, *f.* Boot, *n.* der Saporoger- Kosaken; 4)

Titel eines kleinrussischen Liedes, *Pic.*

Чáйковий, *a.* von der Barke, *Pic.*

Чáйма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n. K. I.* 176. *B.*

Чáйний, *a.* vom Thee, Thee-; -а ложка, Theelöffel, *m. OII.*; ча́йна, *f. sbst.* Ort wo abgekochter Thee verkauft wird, *Др.*

Чáйник, *dim.* ча́йничок, -чка, *m.* Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*

Чáйниця, *f.* Theebüchse, *f.*

Чáйно, *adv.* не ча́йно *M.* unverhofft.

Чáк, *m.* Grosser Steinschmätzer, [Saxicola (oenanthe Bechst.), *B.* [ter, *m.*

Чáканьош, *m. угр.* Polizeiwäch-

Чáклівніця, *f. s.* Чарівніця, *Крон.*

Чáкло колосове, *n.* Christophskraut, *n.* (Actaea spicata), *B.* [II. 106.

Чáклованє, *n. s.* Чарованє. *Кв.*

Чáкловати (-клув), *v. a. s.* Чарувати, *Кв.* II. 89.

Чáклу́н, *m. s.* Чарівник, *Кв.* II. 98.

Чáла! *int.* s. Чабѣ.

Чáландати, *v. n. s. d. f.*

Чáлapati, чáлпакати, чáлпакотіти, *v. n.* traben, *B.*; 2) im Kothe waten.

Ча́лий, *a.* scheckig; 2) falb, (*v.* Pferde, *Пис.*

Ча́лївнїй, *a.* betrügerisch.

Ча́лмá, *f.* *M.* Turban, türkischer Bund, *m.*

Ча́люва́ти, *v. a.* betrügen.

Ча́ма́ра, *f. dim.* чама́рка, langer Rock, manchmal bis unter'm Hals zugeheftet; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Ча́мбул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken, *Зах.*

Ча́мкати, *v. a. s.* Ча́мкати.

Ча́мяннїй, *a. D. c.* 404. *s.* Кра́снїй.

Ча́мвка, *f. B.* Art Fischernetz.

Чапа́ра, *f. e.* Art Kartenspiel.

Ча́пати, *v. n.* gehen; — ся (*wan-kend*) gehen, *s.* Хита́ти ся.

Чапа́ш, *m.* Steg, *m. B.*

Ча́пити ся, *s.* Чи́пати ся.

Ча́пиці, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Кух.*

Ча́пке́нько, *adv. dim. s.* Скорéнько.

Ча́пко, *adv. Кух. s.* Ско́ро, Шві́дко.

Ча́плїя, *f. Ко.* 128. *s.* Сковорóда.

Ча́пля, *f.* Fischreiher, *m.* (*Ardea*); *B.*; — серебри́ста, Silberreiher, *m.* (*A. egretta*); — гу́пало, *s.* Буга́й 2); — ква́ква, Nacht-Rabe, *m.* (*A. nesticorax*), *Пол.*

Ча́плин, *a.* Reiher-, *Пол.*

Ча́пов, *m.* *Гол. III.* 492. *ungr.?*

Ча́полоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (*Calamagrostis epigaeos L.*), *Пис.* [*Grasart.*

Ча́полочь, *m. Ос.* (61) *XI.* 139. eine

Ча́по́ха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl.* ча́пати).

Ча́прїга, *f.* Spange, *f.*

Ча́пу́га, *f. s.* Ча́полоть, *Пис.*

Чапу́ра, *f. s.* Ча́пля, *B.*

Ча́ра, *f.* Zauber. *m.* ча́ро́ю мя ча́руе, *Ф. pl.* ча́ри, Zauberei, Hexerei, *f.*

Ча́ра́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (*Anas querquedula L.*), *B.* [*Hiebes.*

Ча́ра́х! *int.* eines wuchtigen Stosses,

Ча́ра́хну́ти, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit e. Hiebe verwunden.

Ча́рївка, *f. B. s.* Ча́рївнїця.

Ча́рївля́вий, *a.* bezaubernd, *ОП.*

Ча́рївнїй, *a.* verzaubert, behext, *Ко.* 373.; zauberisch, bezaubernd, zauber-
voll, *III. I.* 403. [*ster, m.*

Ча́рївнїк, *m.* Zauberer, Hexenmeister
Ча́рївнїцкїй, *a.* Zauber-, zauber-
haft, *К.* [*berei, f.*

Ча́рївнїцтво, *n.* Zauberkunst, Zau-

Ча́рївнїця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Ча́рївнїченька, *f. dim. s. d. v.*

Ча́рївнїчїй, *a.* Zauber-, zauber-
haft, bezaubernd.

Ча́рївно, *adv.* bezaubernd, *Св.*

Ча́рка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Ча́ркати, *v. a. s.* Че́ркати, (*Фр.*)

Ча́ркува́ти, *v. a. u.* — ся den Trink-
becher herumgehen lassen, zechen.

Ча́ровїна, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол. III.* 164.

Ча́рóда, *f.* Nbfls der Боржа́ва.

Ча́роді́й, *m.* Zauberer, Hexenmeister,
Schwarzkünstler, *m.* [*künstlerisch.*

Ча́роді́йнїй, *a.* zauberisch, schwarz-

Ча́роді́йство, *n.* Zauberei, Hexe-
rei, Schwarzkünstelei, *f.*

Ча́роді́я, *m. s.* Ча́роді́й, *Пис.*

Ча́рома́нтїя, *f. Ос.* schwarze Kunst,
Zauberei, *f.*

Ча́ро́нька, *f. dim. s.* Ча́рка.

Ча́росо́н, *m.* Zaubertraum, *m. КУ.*

Ча́рочка, *f. dim. s.* Ча́рка; 2) — одно-
зуби́ця, *Modulus, B.* [*Zauberei treiben.*

Ча́рува́ти, *a. a.* zaubern, hexen,

Ча́рупи́на, *dim.* ча́рупи́нка, *f. Ос.*
(61) *IV.* 33. kleines Trinkgläschen.

Ча́с, *m.* Zeit, *f.*; на час: а) zur be-
stimmten, rechten Zeit; б) auf eine kur-
ze Weile; в сам час zur rechten Zeit,
gerade recht; не в час, не на часі zur
Unzeit; ко́ждого часу́ jederzeit, immer;
до часу́ eine Zeit lang, einige Zeit;
під той час, um die Zeit; 2) hohe Zeit,
höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene
Zeit, (сам час), в бо́жий час zur glück-
lichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Mus-
se, Zeit, *f.* не маю часу́; 4) Witterung,
f. Wetter, *n.*; *pl.* часі́, * Menstruation,
f. на часа́х schwanger, guter Hoffnung;
2) часі́. * *gr.* Uhrwerk, *n.* Uhr, *f. III. I.* 253.

Ча́си́на, *dim.* часі́нка, часі́ночка,
f. Weile, *f.* Weilehen, *n.* Minute, *f.* Au-
genblick, *m.*

Ча́сло́вецъ, *v. дя.* *m. s.* Ча́сосло́в, *Зах.*

Часний, *a.* zeitlich, irdisch, *Зан. В. I. 27.*
 Часнік, *m. s.* Чісник.
 Часоване, *n.* Agonie, *f.*
 Часовий, *a. II.* 140. zeitig, recht zeitig; — перегляд = хроніка, *Др.*; 2) *sbst. m.* Schildwache, Wache, *f.*
 Часовина, *f.* Zeitgrösse, *f.*
 Часовщик, *m. Под.* с Годивникар.
 Часок, *m. e.* freier Augenblick, -маги.
 Часом, *adv.* zuweilen, bisweilen, zu Zeiten; часом тим *Л. 9.* = тимчасом.
 Часомір, *m.* Chronometer, *n. Пар.*
 Часоморе, *n. Ф.* Zeitenmeer, *n.*
 Часописє, *f.* Zeitung, *f.*
 Часописєць, -ця, *m.* Chronolog, *m.*
 Часописний, *a.* Zeitungs-.
 Часослєв, *dim.* часослєвєць, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*
 Часослєво, *n.* Zeitwort, *n. Пар.*
 Часочок, *m. dim.* s. Часок.
 Часть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.*; Partie, *f.*; в части, по части zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *M.* Schicksal, Los, *n.* [weise.
 Частєво, *adv. К.* theilweise,stück-
 Частєвкий, *a. dim.* частєнько, *adv. s. d. f.* [fig; *adv.* частєсєнько.
 Частєсєнький, *a. dim.* sehr häufig.
 Частиий, *a.* häufig, öfter.
 Частина, *dim.* частинка, *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m. К.* [mentarisch, *Пол.*
 Частиновий, *a.* lückenhaft, frag-
 Частинный, *a.* theilig, Theil-, theilweise, partitiv; individuell; differentiell, *К.*
 Частиги, (чащє, частїш), *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).
 Частиця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n. Пол.*; 2) Partikel, *f.*
 Чаєтка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f. ГИ.*
 Часткованє, *n.* Theilung, *f.* [Theil-.
 Частковий, *a.* zu kleinen Theilen,
 Частний, *a.* partiell, particular, *B.*; частне, *n. sbst.* (sc. числє) Quotient, *m.* (in d. Mathem.).
 Частник, *m.* Theiler, *m.*
 Частно, *adv.* speciell, *Др.* [Ил.
 Частносуперєчний, *a.* conträr,
 Частованє, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
 Частовати, *v. a. s.* Частувати.

Частокіл, -кола, *m.* Pallisade, *f.* Pallisadenverhau, *m.* Stakenzaun, Pfahlzaun, *m. B.*
 Частоколістиий, *a. А. Д. I.* 59. aus Частокіл gebildet; mit dichten Latten.
 Частонь, *adv.* wohl oft, *Зар.*
 Часточка, *f. dim.* Theilchen, Stückchen, *n.* [Тор.
 Часточний, *a.* particular (відпуст),
 Частувати, *v. a.* bewirten, tractieren, — ся sich wechselseitig bewirten, tractieren.
 Чаєуха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (*Alisma plantago*), *Пис.*
 Часувати, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, s. Конати, (*ОБ.*).
 Часунка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *B.*
 Чата, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nachtwache, *f.*; *pl.* чати Lauern, Spioniren, *n.* на чатах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschiedte Soldaten, Streifparteen, *pl.*
 Чатїна, *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).
 Чатїничка, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (*Сосух*), *B.*
 Чатївний, *m. s.* Чатовний.
 Чатки-зачатки, *pl. II.* 258. s. Зачаток. [Vorposten, *m.*
 Чатовий, *a.* Lauer-, Streif-, *sbst. m.*
 Чатєвник, *m.* Auflauer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m. К.*
 Чатувати, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) recognoscieren, *Зак.*
 Чаує, *m.* Gusseisen, *n. s.* Чауєн.
 Чауєнка, *f.* Eisenbahn, *f.*
 Чауєний, *a. К.* eisern.
 Чаує, чаує, *m.* (*türk.*) türkischer Höfling, Kammerjunker, *m.*; türk. Gerichtsdienner; 2) Eilhote, *m.*
 I. Чахати, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр.*).
 II. Чахати, *v. n. Гyu.* fortheilen.
 Чахлий, *a.* schwächlich, schwach.
 Чахниця, *f. B.* s. Сухоти; 2) s. Грудниця 2) *Пис.* [schwinden, vergehen.
 Чахнути, *v. n.* abzehren, welken,
 Чахєнь, чахєня, *f. Марк.* 164. *Cyprius caltratus*, *Зак.* [tig.
 Чахєчний, *a. Под.* schwindtäusch-
 Чаша, *f.* Schale, *f.*; Napf, Kelch, *m.*
 Чашка, *f. dim.* s. Чаша, *C. I.* 96;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *ТР.* 27. Säbel, *m.*

Чашиик, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m.* *Пар.*; 2) Kelch Zinkenkoralle, *f.* (*Calycularis Cladocora*), *B.*

Чашовйна, *f.* oberer Theil des Joches (*Doppeljoches*).

Чашогóрти *рл.* Hüllblättohen, *рл. В.*

Чáйти, *v. a.* У. с. Чекáти; 2) lauern.

Чвáйвий, *a. s.* Скóрий, (-до робóти)

Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*

Чваль, *f. s.* Жвáвисть.

Чвалáй, *m.* mit schlotterndem Gang.

Чвалáти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*

Чвáлий, *a.* gasch u. listig.

Чвалкйй, *a.* galoppierend.

Чвалóм, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [*Galopp rennen, laufen.*]

Чвалувáти, *v. n.* galoppieren, im

Чвáля, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m.* *Вак.* s. Бистривá.

Чван, *m.* *ГШ.* s. Збан.

Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerei, Selbstüberhebung, *f.* *H. 50 Гл. б. 106.*

Чваньóá, *f.* Prahlerei, *f.*

Чвáneць, -вця, *m.* † Gefäss, Geschirr, *n.* Kelch, *m.* *Зак.*

Чвáнити ся, prahlen, *Ш.*

Чвáнька, *m. u. f.* Ч. IV. 480. чвáнькó, *m. С. II.* 68. Prahler, Prahlhans, Grossprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.]

Чваньковйтий, *a.* prahlerisch,

Чванькувáтий, *a.* prahlerisch, grossthuerisch.

Чваньлйвць, -вця, *m. s.* Чвáнькó.

Чваньлйвий, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufschneiderei, *f.*

Чваньлйвисть, -ости, *f.* Prahlerei,

Чваньнйй, *a.* stolz, prahlerisch.

Чваньство, *n.* Prahlerei, Grossthuererei, *f. С. I.* 181. [Tumult, *m.*

Чвáра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*

Чварвйй, *a.* zänkisch, *См.*

Чваровйтий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *К.*

Чваренфти, *v. n.* Ф. s. Шваркотйти.

Чвáти, *v. a.* s. Тровйти, — пса́ми;

* чвáсь одён на дрýгого mit beissenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*)

Чверенькó, *m.* Grille, *f.* (*Gryllus*), *B.*

Чверенькати, *v. n. s.* Чвиривькати.

Чверскйй, *a.* (хлѐб) s. Черствйй,

Чверть, *f.* Viertel, *n.* [(*Фр.*).

Чвѣртьень, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n.* *Пар.* [toliter.

Чвертѣвка, *f.* = $\frac{1}{4}$ Fass; = $\frac{1}{4}$ Hek-

Чвѣртка, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.*

vierter Theil; -панѣру Quartblatt, *n.*

Papier; -мѣса Viertel, *n.* (von einem

geschlachteten Thiere): перѣдна Vor-

derviertel, *n.* зáдна Hinterviertel, *n.*;

Mass für Getränke (Wein, Brantwein)

= $\frac{1}{2}$ Quart; 2) † e. poln. Münze =

Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberko-

peken), *Зак.* [*a.* viertheilen, vierteln.

Чверткувáти, чвертувáти, *v.*

Чвертнйк, *m. s.* Чвертѣвка.

Чвертьрóчнийй, *a.* vierteljährig.

Чвир, чвирк, *m.* чвѣра, *f.* Schnee-

gestöber, *n.* *Зак.*; 2) *С. I.* 237. *Ко. 5.*

Fusel, Bodensatz nach der Destillation

des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.*

trunkener Muth, *Зак.*; 4) s. Бага, *Пис.*

Чвиринькати, *v. n.* zirpen; zwit-

schern.

Чвѣрино́к, -нка, *m.* Grille, *f. В.*

Чвѣркнути, чвѣркати, *v. n.* her-

vorspritzen, hervorschiessen, *Пис.*

Чвѣрино́к, -нка, *m. Мл. s.* Чвѣрино́к.

Чвѣрка, *f.* Zahl Vier, *f.*; 2) vier Stück,

Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergespann,

n.; у чвѣрку zu Vieren, vier vereint,

vier mit einander.

Чвѣркати, *v. n. s.* Чвѣркати.

Чвѣртка, *f.* Ч. II. 50. s. Чвѣртка.

Чѣберя́чка, *f.* das Austrinken des

Bechers bis auf den Boden, *ГБ.*; 2) e.

Art Tanz, *Н.* 245. *Пис.*

Чѣбрѣць. *m.* Bohnenkraut, *n.* (*Satureja hortensis*),

oder 2) Feld-Thymian, *m.* (*Thymus serpyllum*), *Зак. Пис.*

Чѣбри́к матерйнка, *m.* Feld-Thy-

mian, *m.* (*Thymus serpyllum L.*), *B.*

Чѣбри́чок, -чка, *m.* Bohnenkraut,

n. (*Satureja hortensis*), *B.*

Чѣбу́ра, *f. s.* Чага́р, (*Фр.*).

Чѣвѣрница, *f.* *Purochroa coccinea*, *B.*

Чѣгли́к, *m. s.* Кóбуз.

Чѣзнути, *v. n.* *ТР.* 67. s. Счѣзати.

Чѣй, *conj.* vielleicht, vielleicht doch.

Чѣк, *m.* Wache, *f.* на чѣку auf d.

Wache, *М.* II. 48. жйти як на чѣку

М. II. 194.

Чѣка́, *f. s.* Сторóжка, *Зак.*

Чекáво, *adv.* s. Цікаво, С. I. 36.
 Чекáлий, *a.* erwartet, *Нис.*
 Чекáло, *n.e.* Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.
 Чекáн, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägstock, Prägtempel, *m.* (in d. Münze).
 Чéканэ, *n.* Warten, *n.*
 Чекáненэ, *n.* Prägen, *n.*
 Чекáніти, *v. a.* prägen, schlagen, *У.*
 Чекáр, *m.* II. 125. 164. 237. ?
 Чекáти, *v. n. u. a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на когó, на що, когó, чогó; -чекáс когóсэ es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.
 Чéкит, -оту, *m.* Grosse Krickelster, (Lanins excubitor), *B.*
 Чеккáнчик чорнохвóстий, *m.* Schwarzkehlchen, *n.* (Saxicola rubicola L.), *B.*
 Чеклáти, *v. a.* s. Четверáти.
 Чеклóвня, *f. Нс.* Art männliches Kleid.
 Чеклувáти, *v. a.* s. Четверáти.
 Чекмáн, чекмéнь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зах.*
 Чéконіти, *v. n.* s. Цéконіти.
 Чекотáти, *v. a.* zitschern, kreischen, krächzen.
 Челéдін, *m.* Knecht, Diener, *m. B.*
 Челéв, *m.* Ст. s. Член.
 Челéпати, *v. n.* s. Чалáпати, waten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зах.*
 Челлéний, *a.* s. Черлéний, червéний, *Гол.* III. 513. 514.
 Чéльний, *a.* 3g. Haupt, vorzüglich.
 Чéлюсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горішна Oberkiefer, *m.*; — долішна Unterkiefer, *m.*; чéлюсть, *pl.* чéлюсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rachen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*
 Чéлядь, (челéдь), *f. coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; бiла ч. Weiber, *pl.*
 Челндін, *m.* Diener, Knecht, *m.*; 2) *Марх.* 103. junger Mann; 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 37. Familienglied, *n.* (* v. der Tochter); 4) челядін überhpt = чоловiк der Mensch = *n.*

Челядiна, *f.* s. Чéлядь; Diener, *m.* Dienerin, *f.*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f.* Ч. V. 12. *Ме.* 350.; 3) = (überhpt) Frauenzimmer, *n.*
 Челядiнецъ, -нця, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, III. I. 406.
 Челýдiньскiй, *a.* der Чéлядь, d. i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*
 Челýдiний, (челéдний), *a.* Gesinde-; -хлiо ordináres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*
 Челýдник, (челéд-) *m.* Handwerks- gesell, Handwerksbursche, Gesell, *m.*; Handlungsdiener, *m.*
 Челýдниця (челéд-), *f.* Ч. V. 847. Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Haus- gesinde, *f.*
 Челýдно, (челéдно), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d. i. jungen Personen angehórig.
 Челýдчiй (челéд-), *a.* der Чéлядь, Челядчá, *m.* Familienmitglied, *n.*
 Чемайдáнчик, *m. dim.* s. Чемо- дáн, Reisetasche, *f.*
 Чемелýна, *f. e.* Baumart.
 Чéмер, *m.* Ч. I. 1. 57. e. Krankheit der Pferde; *pl.* чéмери e. Krankheit des Rückgrats; §. чéмери зломiти = den Rückgrat so fest zudrücken, dass es
 Чемéра, *f.* s. Чамáра. [kracht.
 Чемерýця жовтáва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (Veratrum Lobelianum Moench); 2) — чóрна, Schwarzer Ger- mer, (V. nigrum L.), *B.*
 Чемерiвка, *f.* Gifttrank aus weis- ser Niesswurz, *m.* Ч. V. 715.
 Чемéрка, *f. dim.* s. Чемéра, Чамáра.
 Чемернiк, *m.* чемернiця, *f.* Weisse Niesswurz, (Veratrum album), *B.*; 2) — чóрний, Schwarze Niesswurz, (Hel- leborus niger); 3) — зелéний, Grüne N. (H. viridis), *B.*
 Чемéрснути, *v. a.* s. Чéркати.
 Чемерствá, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кiлька чемарствá! = як богáго!
 Чемерýха, *f. s.* Чемерiця, *Кол.* I. 144.
 Чéмiр, *f.* s. Насéрдниця, (*Фр.*).
 Чемiт, *m.* Kleid aus weissem Woll- tuch, *n.*
 Чéмний, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф.* s. Придáтний.
 Чéмнiсть, остi. *f.* Artigkeit; Höflich- keit, *f.* [gehen, eilen, laufen.
 Чемсáти, чемхáти, *v. n.* schnell

Чемшѣти, *v. n.* hinschleichen, (*Фр.*).
 Чемчиковѣти, (-кувати), *v. n.*
 trippeln; mit kleinen Schritten schnell
 gehen od. laufen, *Ко.* 74. *B.*

Чень, *conj.* с. Чѣй, *B.* doch.

Ченѣр, *m.* Art italien. Tanz, *C.*

Ченѣць, -нѣцѣ, *m.* *Wgr.* IX. s. Чѣр-
 нѣць; * ченьцѣ пектѣ = eine kupferne
 Theekanne an's Feuer stellen, *Зак.*

Ченѣця, *f. s.* Чѣрнѣця, *Пис.*

Чѣнчик, *m. dim. s.* Чѣрнѣць, чѣрчик.

Ченчикувати, *v. n.* Чемчикувати.

Ченѣк, *m. s.* Ченѣць.

Ченѣш, *m.* Steg, *m. B.* [ser.

Ченѣлик, *m.* kleines schlechtes Mes

Ченѣлѣнка, *f. s. d. v.*

Ченѣлѣти, *v. a.* mit Mühe etw. thun,
 schneiden, spielen, *P. I.* 75. [*B.*

Ченѣратѣй, *a. s.* sich weit verästelnd,

Ченѣри, *pl. s.* Сохѣ.

Ченѣрѣти ся, sich ausputzen, sich
 schön kleiden, *Кол.* II. 119.

Ченѣць, *gen.* ченѣцѣ, *m.* Haube, *f.*;
 2) Netzmagen, *m.* [sterze, *f.*

Ченѣга, *f. gew. pl.* ченѣги, Pflug-

Ченѣти ся, sich an etw. ansetzen,
 anklammern, an etw. kleben.

Ченѣга, *f. s.* Ченѣга; 2) Himmels
 wagen, grosser Bär, *m. Зак.*

Ченѣль, *m. s.* Ченѣлик. [rosum, *B.*

Ченѣр морѣжнѣк, *m.* Nurnum squar-

Ченѣргѣтѣй, *a.* knorrig; mit vielen
 Aesten u. verschlungenen Zweigen. (*Фр.*).

Ченѣрнѣтѣй, *a.* federartig gespal-
 ten, gefranst, *B.*

Ченѣрнѣтка, *f.* Federmotte, *f.* (*Pter-*
ophorus); *pl.* ченѣрнѣтки, Geist-
 chen, *pl.* (*Pterophoridae*), *B.*

Ченѣрхѣтѣй, *a. s.* Ченѣргѣтѣй. (*Фр.*).

Ченѣти, *v. n.* hocken, müssig sitzen.

Ченѣкѣй, *a.* rasch, hurtig, конѣ -кѣ;
adv. чѣпко, = скѣро rasch, schnell,
 hurtig, *Ч. I.* 246. *Ос.* (62) VI. 42.

Ченѣлѣти, *v. a.* angreifen, anrühren,
 anfassen; — ся sich anhalten, s. an-
 hängen, sich anklammern, sich an etw.
 ansetzen, sich ranken.

Ченѣнути, *v. n.* sich niederkauen,
 sich niederbücken, sich hinhocken.

Ченѣвзати, ченѣвзнути, *v. n.* u.
 ченѣвзати ся kriechen.

Ченѣрѣха, *f.* Frauenzimmer, *n.* das
 den Putz liebt; ein reinliches, sauberes

Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitz-
 glas voll Brantwein, *Зак.*

Ченѣрага, ченѣрага, *f.* Spange,
 Klammer, *f. Ф. B.*

Ченѣулѣти (-лѣти), *v. n.* hinkend
 gehen, *B.*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen
 Messer schneiden. [trabend.

Ченѣурѣсти, *a.* geckenhaft, hoch-

Ченѣурѣти, *v. a.* aufputzen, schmü-
 cken; in Ordnung bringen; aufräumen;
 — ся sich putzen, sich ankleiden, sich
 schmücken; 2) * stolz sich geberden,
 stolz sein.

Ченѣурѣця, *f.* Stutzerin, *f. Ч. V.* 495.

Ченѣурка, *f. s.* Ченѣурѣха.

Ченѣурковѣтѣй, *a.* geziert, gespreizt,
 manierirt, *K. B.*

Ченѣурнѣй, *a.* geziert, zierlich, af-
 fectirt; nett, hübsch; 2) aufbrausend,
 capriciös, *Зак.*

Ченѣурнѣти, *v. n.* 32. s. Ченѣурити ся.

Ченѣурѣха, *dim.* ченѣурѣшечка, *f.*
 s. Ченѣурнѣй.

Ченѣчик, *m.* Pflze, *He.* (*xm* 97) го-
 рѣднѣй, Garten-Thymian, (*Thymus vul-*
garis); 2) — степовѣй, Feld-Thymian,
m. (*Th. serpyllum*), *Пис.*

I. Чѣрь, *f. s.* Чир *Wgr.* 14. [*Фр.*

II. Чѣрь, *f.* Baumark, *n.* (der Eiche),

Чѣрв, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; чѣрви,
pl. Würmer, *pl.*

I. Чѣрвь, *f.* die Biene im Larvenzu-
 stande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens *Ч.*

II. Чѣрвь, *m.* Benennung des Buch-

I. Чѣрва, *f. s.* Чѣрв, Чѣрвь I.

II. Чѣрва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spiel-
 karten).

Чѣрвѣк, *m.* Wurm, *m.*; 2) Frucht-
 wickler, *m.* (*Carposarpsa*), *B.*; 3) * -ли-
 хѣй, Kreuzotter, *f. B.* [wurmformig.

Чѣрваковѣтѣй, (-куватѣй), *a.*

Чѣрваковѣй, *a.* wurmfressig.

Чѣрвачнѣк ѳлощник, *m.* Apfel-
 wickler, *m.* (*Carposarpsa*), *B.*

Чѣрвачѣк, -чкѣ, *m. dim. s.* Чѣрвѣк,
 Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — ѳли-
 скѣчѣй, Johannwürmchen, *n.* (*Lam-*
puris noctiluca), *B.*

I. Чѣрвень, -вня, *m. s.* Чѣрв; 2)
 Schildlaus, *f.* (*Coccus*); Johannisblut, *n.*
 (*Coccus polonicus*), *B.*; 3) der Monat
 Juni, *III.*

II. Чѣрвень, *f.* Röthe, *f. Коє.*; 2) das

Blut vom Jungfernhäutchen, *Марк.* 141.

III. Червень, *ген.* червню, Schminke, *f. Пар.*

Червѣний, *a. s.* Червѣний.

Червѣнѣця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Pyrochroa coccinea), *B.*

Червѣнѣк, червѣнѣчок, -чкѣ, *m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*

Червѣць, -вця, *m.* — кактусовий, Cochenille, *f.* (Coccus cacti); 2) — лѣкѣвий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca);

3) — кермесовий, (C. ilicis), *Пол.*; 4) — рѣчний, jähriger Knäul, (Scleranthus annuus); 5) — тревѣлий, ansdauernder Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Monat Juni.

Червѣвий, *a. P. II.* 58. voll von Würmern, madig, wurmig, wurmstichig.

Червѣвити, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Würmer, Maden bekommen.

Червѣна, *f.* unansehnliches Insect, Würmchen, *n. III.*

Червѣтити, *v. a. u.* червѣтити ся, Brut erzeugen, sich vermehren, мѣтка червѣтити die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*

Червѣця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus); Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda), *B.*; 2) übrrht: Wurm, *m. Га.* I. 258.

Червѣнь, *f.* Coeur, *n.* (in d. Spielkarten).

Червѣнити, *v. a.* schminken, *Пар.*

Червѣнка, *f.* Bauchtyphus, *m.*; 2) Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthalmus), *B.*; 3) — зѣмна, Erdmilche, *f.* (Trombidium holosericeum), *Пол.*; 4) червѣнкѣ, *pl. e.* Aepfelgattung, roth, weinig, *B.*

Червѣнѣць, *f.* Röthe, *f. Фр.*

Червѣнѣвий, *a.* röthlich.

Червѣнавѣсѣрий, *a.* röthlichgrau.

Червѣнѣнѣкѣий, *a. dim.* schön roth; röthlich, rothfarbig.

Червѣнѣний, *a.* roth; 2) * als *subst. m.* = Ducaten, *m.*; 3) * als *subst. f.* червѣнона = кров; 4) — щир Rother Fuchschwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*

Червѣнѣтити, *v. a.* röthen, roth machen, *III. I.* 18. 90.

Червѣнѣнѣть, -ости, *f.* Röthe, *f.*

Червѣнѣтити, *v. n. u.* — ся, sich röthen, erröthen, roth werden; rothe Farbe haben; * schamroth werden. [ten.

Червѣнонѣбѣкѣий, *a.* mit rothen Sei-

Червѣнонѣбѣрий, *a.* rostbraun, rothbraun.

Червѣнонѣвѣтий, *a.* röthlich, + *M.*

Червѣнонѣвѣдѣий, *a.* rothwangig.

Червѣнонѣжѣвѣтий, *a.* gelbroth.

Червѣнонѣкратѣчатѣий, *a.* roth gestüpft.

Червѣнонѣзѣлѣтий, *a.* goldroth.

Червѣнонѣкрѣйлий, *a.* -а щѣпавка, Rothflüglicher Raubkäfer, (Staphilinus Erythropterus), *B.* [wangig, *III. I.* 325.

Червѣнонѣлѣцѣий, *a.* rothbackig, roth-Червѣнонѣобѣрдѣий, *a.* rothbackig, *He.*

Червѣнонѣогѣгий, червѣнонѣогѣий, *a.* mit rothen Füßen.

Червѣнонѣобѣсий, *a.* rothnasig.

Червѣнонѣпѣкѣий, *a.* rothbackig, + *M.*

Червѣнонѣпѣлѣвка, *f.* Rothauge, *n.* (Leuciscus rutilus).

Червѣнонѣрѣг (дрѣух), *m.* Rothhornkäfer, *m.* (Harpalus Rucoiformis), *B.*

Червѣнонѣрѣжка (скитѣрка), *f.* Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada Ruficornis), *B.*

Червѣнонѣчлѣннѣи, *pl.* Gliedleibige Spinnenthier, *pl.* (Arthrogastra), *B.*

Червѣнонѣшѣий (-шѣй) муравѣль, *m.* Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*; 2) — пригѣун, Elater Thoracicus, *B.*

Червѣнонѣувѣтий, *a. He.* röthlich.

Червѣнонѣук, *m. pl.* -кѣ, Art rothe essbare Pilze, *B.*

Червѣнонѣюх, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris), *B.*

Червѣнонѣявѣий, *a.* röthlich. [braun.

Червѣнонѣявѣобѣурѣий, *a.* röthlich-Червѣнонѣк, *m. s.* Потѣух.

Червѣнонѣястѣий, *a.* hellroth.

Червѣнѣтѣчка, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium); — упрѣмка, Trotzkopf, *m.* (Anobium pertinax), *B.*; 2) * Bächerwurm, *m. Пар.*

Червѣнѣтѣчка, червѣнѣтѣчина, *f.* Wurmstich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*

Червѣнѣтѣчка хлѣбнѣчка, *f.* Brot- od. Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*

Червѣнѣтѣчний, *a.* wurmfrässig, stichig.

Червѣчатѣий, *a.* scharlachroth.

Червѣчѣк, *m. pl.* червѣчѣк. *s.* Червѣчѣк, Wurm, *m.*; 2) Art Fasten-Gericht aus Erbsenmehl bereitet, *Зах.* [grütze.

Червѣчѣкѣий, *pl. e.* Art Buchweizen-

Черв'ячик, *m. s.* Свиріпа.
 Чѣрга, *f.* Ordnung, Reihe, *f.*; чѣр-
 гою, за-, по чѣрзі, der Reihe nach;
 2) Gefolge, *n. B.* [Rotation, *f.*
 Черговане, *n.* Nachfolge, *f.* -засіву
 Черговій, *a.* nach der Reihe fol-
 gend, Reihen-, *Ст*; 2) aus Reih u. Glied,
 -козак gemeiner *K.*
 Чергувати, *v. n.* nach der Reihe
 etw. thun, die Reihe einhalten; — ся
 nach der Reihe einander ablösen, mit
 einander nach der Reihe abwechseln.
 Чердак, *m. АД.* I. 216. Boden, Ober-
 boden, *m.* Verdeck; *n.* (auf dem Schiffe).
 Чердан, *m.* Ring aus Strohflechte
 mit bunten Glasperlen besetzt u. an die
 Haarflechten angepasst, *m.*
 Чердаш, *m. ungr.* Hirt, *m.* (einer
 Herde, *vgl.* черда́), *B.*
 Черва́йко, *m.* Schmerbauch, *m.*
 I. Черва́н, *m.* Bitterling, *m.* Plät-
 тель, *n.* (Rhodeus amarus), *B.*
 II. Черва́н, черва́нь, *m.* Dick-
 баuch, Schmerbauch, *m.*
 Черваністий, *a.* grossbäuchig.
 Черва́тець, -тця, *m.* Bauch Schleim-
 thier, *n.* (Muxozoon vel Gastrozoon).
 Черва́тий, *a.* dickbäuchig, mit
 grossem Bauch; черва́та, schwanger.
 Черва́тки, *pl. s.* Брюха́тки, *Вол.*
 Черва́ч, *m.* Schmerbauch, Dick-
 баuch, *m.*
 Черве́ць, *m. КУ.* I. 303. *s.* Ч-брѣць.
 Черв'як, *m.* Schuh, *m.*
 Черв'ячник, *m.* Schuhmacher, *m.*
 (bes. Frauenschuhmacher), *Га.* I. 258.
 Черв'ячок, -чка, *m. дѣт.* *s.* Черв'як;
 2) Pantoffelblume, *f.* Gemeiner Frauen-
 schuh, (Cypripedium calceolus), *B.*
 Черв'я́, *m. s.* Черва́ч.
 Черв'я́ка, *f.* Flachs-, od. Leinseide,
f. (Cusouta epilinum), *B.*
 I. Черв'я́ний, *a.* Darm-.
 II. Черв'я́ний, *a. s.* Черв'я́ний. (Фр.).
 Чѣрево, *n.* Bauch, Leib, *m.*; Mutter-
 leib, *m.*; 2) Magen, *m.*
 Червоні́. *pl.* Bauchfüsser od.
 Schnecken, *pl.* (Gasteropoda), *B.*
 Червопла́вчі, *pl.* Bauchflosser, *pl.*
 (Abdominales), *Пол.*
 Черв'я́ля, *f. s.* Черва́ч.
 Черв'я́ха, *f. s.* Черва́н I. *B.*
 Чѣрег, *m. s.* Чѣрга, в свій — *ОП.*

wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.
 Черѣд, *m.* Reihe, *f.* III. I. 381.; свѣ-
 ім черѣдѣм in besonderer Abtheilung,
K.; черѣдѣм, *adv.* nach der Reihe;
 nach der logischen Folge.
 Черѣда́, *f.* Reihe, Ordnung, *f.*; 2) Her-
 де, *f.* Rudel, *m.*; 3) черѣда́ werden ge-
 nannt die Falsenkatarakte im Dniestr
 bei Jampol. [Schaff, *m.* (soapus).
 Чѣредень, -дня, *m. B.* Stengel;
 Черѣдний, *a.* zur Черѣда́ 1) geh.;
 — баран Leithammel, *m.* [gend, *Зак.*
 Черѣдний, *a.* nach der Reihe fol-
 Черѣдник, (Черѣдник, *B.*), *m.* Hü-
 тер einer черѣда́. Gemeindegirt, Hirt, *m.*
Не. Н. 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter
 einer Herde.
 Черѣдниця, *f.* Hirtin, *f.* *Щог.*
 Черѣдува́ти (-дов-), *v. a.* einreihen,
K.; — ся nach der Reihe einander ab-
 lösen, *Фр.*; 2) scharenweise sich ver-
 binden, *K.*
 Чѣрез, *praep.* mit *d. Accus.* durch,
 über, mittels, während; а) *örtlich*: чѣ-
 рез плит переліз er stieg über einen
 Zaun; чѣрез село́ їхати durch das Dorf
 fahren, &; б) *zeitlich*: чѣрез місяць
 einen Monat hindurch, während eines
 Monats; чѣрез ніч über die Nacht, die
 Nacht hindurch; чѣрез кілька часу́ dh
 so lange Zeit; nach einiger Zeit, *Кн. в.*
übertragen causal: чѣрез него́ durch
 ihn; чѣрез то́с dadurch; чѣрез що́, wo-
 durch, weswegen; чѣрез край, *Кв.* über
 die Massen, &. [Mass.
 Черезвѣршній, *a.* über das volle
 Черезѣнь, *W.* = чѣрез него́ (*vgl.*
pol. przezeń).
 Черезмірний, *a.* übermässig, aus-
 serordentlich, überaus gross.
 Черезнічний, *a.* übernächtig.
 Черезплічний, *m.* Schulterriemen,
 Patrontascheriemen, *m.* Bandelier, *n.*
 Черезсільний, *a.* übermässig, die
 Kräfte übersteigend, *Под.*
 Черезсідельень, *m. Ч.* II. 674. *e.*
 Bestandtheil des Хом'я́т.
 Черезсідельник, *m. С.І.* 93. *s. d. v.*
 Черемний, *a. s.* Черемний, (Фр.).
 Чѣремош, (Чѣремш, *f. B.*), *m. a.*
 білий, u. б) чорний, Nebenfl. des Прут.
 Чѣрему́ха, *f. s.* Черемха, *Пис.*
 Черему́шки, *pl. s.* Черемкі, Мов-

сerschalen, *pl.* + *M.* [nus radus), *B.*

Черемха, *f.* Traubenkirsche, *f.* (Prun-

Черен, *m.* Strunk, Stiel, *m.* *B.*

Черень, черинь, *m.* der Boden des Backofens; Feuerherd, *n.* *Га.* I. 258.

I. Черénка, *f.* u. *pl.* черенкі, Messersohale, *f.* Griff, *m.*; 2) *pl.* черенкі, Teichmuschel, Malermuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*; 3) черенкі, Турен, *pl.* *Пар.*

II. Черénка, *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [zahn, *m.* *B.*

Черенний (-ній), *a.* -зуб Backen-

Череннік, *m.* Stielqualle, *f.* (Ge-ryonia), *B.*

Черенók, -нká, *m.* Schaft, *m.*

Череноружник, *m.* Waffenthierchen, *n.* (Stylonychia), *B.*

Черенá, *n.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), u. 2) Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.*

Череняк, *m.* Backenzahn, *m.* *pl.* черенякі, Backenzähne, *pl.* *B.* *Пол.*

Череп, *m.* Hirnschale, *f.* Hirnschädel, *m.*; 2) Scherbe, *f.* Thonscherbe, *f.*; * Gefäss aus Thon, *n.*

Черепáнька, *f.* *B.* s. d. v. 1) u. 2).

Черепáни, *f.* thönerne Pfeife zum Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), *B.*; 2) — ве́йка, Grosse Teichmuschel, (Anodonta cygnea); — малá, Enten-Teichmuschel, *f.* (A. anatina), *Пол.* *B.*

Черепáха, *f.* Teichmuschel, *f.* (Anodonta), *B.*; 2) Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea), *B.*

Черепáховáтий, *a.* muschelförmig.

Черепáшечка вохчáтка, *f.* Schildkröten-Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium testudo), *B.*

Черепáший, *a.* der Teichauster.

Черепáшина, *f.* Schildpatt, *n.* *Пол.*

Черепáшка, *f.* *dim.* s. Черепáха *B.*

Черепáв, *n.* *coll.* Scherben, *pl.* (von zerbrochenen Thongefässen).

Черепáця, *f.* *gr.* Dachziegel, *m.* *Пар.*

Черепкóвий, *a.* Scherben-, -суд. Scherbengericht, *n.* *Шл.*

Черепниий, *a.* -а́яма Schädelhöhle, *f.*

Черепниця *f.* Muschelschale, *f.* *Фр.*; *pl.* черепниці, Muscheln, *pl.* (Conchifera), *Пол.* [-чка), *m.* *dim.* s. Череп 2)

Черепók, (*g.* -пká), черепók, (*g.*

Черепольóл, *m.* Kraniolog, *m.* *Шл.*

Черепу́лька, *f.* s. Черепáня 1).

Черепу́ха, *f.* Schwanen-Teichmuschel, *f.* (Anodonta cygnea), *B.*; 2) Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Черепу́шка, *f.* = черепáв, *Вах.*

Черепáний, *a.* thöner, aus Thon, Thon-.

Черепáнка, *f.* s. Черепáня 1).

Черес, *m.* lederner breiter Gürtel, Geldkatze, *f.* [eisen, Sech, *n.*

I. Череслó, *n.* Pflugmesser, Pflug-

II. Череслá, *pl.* Lenden, *pl.* *Пар.*

Череслáк, *m.* Randassel, *f.* (Polydesmus), *B.*

Чересók, -скá, *m.* *dim.* s. Черес.

Черёт, *m.* s. Очерёт. [agrostis), *B.*

Черетнйця, *f.* Reithgras, *n.* (Calam-

Черётчка, *f.* черётчка конопляночка, *Ч.* V. 749. ?

Черéха, *f.* Art grössere, fleischige Kirschen, (Prunus duracina).

Черéць, -рцá, *m.* das Scharlachroth, e. Art rothes Zeug.

Череш, *m.* s. Черес, (*Макс.*).

Черешáна, *f.* Süsskirsohe, Vogelkirsche, *f.* (Prunus avium), *Пис.*

Черешковáтий, *a.* mit gestielter Blüte, (pedunculatus), *B.* [pflanzung, *f.* (?).

Черешнйк, *m.* M. I. 106. Kirschen-

Черешнйна, *f.* Kirschenholz, *n.* Kirschbaum, *m.* [avium), *B.*

Черешня, *f.* Süsskirsohe, *f.* (Prunus

Черешок, -шка, *dim.* черешчок, -чка, *m.* *B.* Blütenstiel, Blattstiel, *n.*

Чержити ся, nach der Reihe bei einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.

Черйчка, *f.* *Ч.* III. 427. e. Art kleine

Черрннь, *f.* Boden des Back-, n. Kochofens, *m.* — набивáти einstampfen, ausbessern, *P.* I. 134. III. 101.

I. Черк, *m.* у той самій черк, *M.*

III. 12. in demselben Augenblicke.

II. Черк, *m.* *He.* s. Черта, s. d. *f.*

Черрка, *f.* Streifen, *m.* Linie, *f.* *Пу.* Umriss, *m.* Grenzlinie, *f.* *Гол.*

Черркас, *m.* черркасйна, *f.* Circassienne, *f.* (wollener Kleiderstoff).

Черкати, *v.* *a.* streichen, streifen, anstossen щось до чогось; * schlagen черк єгó у пáку, *Зак.*; 2) * sich aufmachen, sich wohin begeben; — ся а ким sich mit jmdm berühren.

Черкес, *m.* Tscherkess, *m.*

Черкэска, *f.* Tscherkessin, *f.*; 2)

Oberkleid, *n.* С. II. 164. [Wasser.
 Черкітка, *f.* вода — rieselndes
 Чёркнути, *v. a. s.* Чёркати.
 Черкотати, *v. n. s.* Тарахкотіти.
 Черкоти, *pl.* Art Sporen mit Schel-
 len, von ungarischen Ruthenen an den
 Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.
 Черкотіти (-кочу, -тиш), *v. n.* rie-
 seln, gelind rauschen. [sicht).
 Черленецкий, *a. Ф.* roth (im Ge-
 Черлений, *a.* roth, *B.*
 Черленяк джок, *m.* Kleiner Wein-
 schwärmer, (*Sphinx poroellus*), *B.*
 Черлянка, *f.* Sammetmilbe, (*Trom-
 bidium*), *B.*
 Чёрмань (кампешіаньска), *f.* Blut-
 Blau-Camprecheholz, *n.* (*Haematoxylon
 camprechanum*), *B.*
 Чермнувати ся, *s.* Червоніти ся, *К.*
 Чермо́ха, черму́ха, *f.* Rothauge, *n.*
 (*Scardinius erythrophthalmus*), *B.*
 Чернь, *f.* Schwarzes, *n.* Schwärze, *f.*
 schwarze Farbe; 2) Ч. V. 489. schwar-
 zes Stickgarn; 3) * gemeines Volk, Pöbel,
m.; 4) * grosse, dichte Menge; 5) Mark, *n.*
 Черне́тка, *f.* Др. Brouillon, *n.*
 Черне́ць, *gen.* черца́, *pl.* черці́,
m. Mönch, *m.*; 2) Verleumder, *m.*
 Черне́цтво, *n.* Mönchsstand, *m.*
 Mönchthum, *n.*
 Черне́ча, *f. coll.* Mönche, *pl. Mi.* II. 173.
 Черне́чество, *n.* Mönchthum, *n. He.*
 Черне́чий, *a.* vom Mönche, Mönchs-;
 2) -а ра́да *He. s.* Чёрна ра́да.
 Черне́чина, *f.* Klostervermögen,
n. Klostergrund, *m.* Klosterpfünde, *f. B.*
 Черні́льниця, *f. s.* Калама́р,
M+B. 360. [lanthaceae), *B.*
 Черні́льова́ті, *pl.* Giftlilien, (Me-
 Черні́ти, *v. a.* schwärzen, schwarz
 machen; beschmutzen; 2) * — ко́ро́ jmdn
 anschwärzen, verleumden.
 Черні́ця, *f.* Nonne, *f.*; 2) Heidel-
 beere, *f.* (*Vaccinium myrtillus*), *B.*
 Черні́ченько, *m. dim. s.* Черне́ць.
 Черні́чити, *v. n.* zum Theil ein
 mönchähnliches Leben führen, *Max.*
 Черні́чник, *m.* Heidelbeestrauch, *m.*
 Черні́тка, *f.* пла́хта, alltäglich,
 ordinär, gemein, *Пт.* [boden, *m.*
 Черні́зем, *m.* Schwarzerde, *f.* Acker-
 Черні́клён, *m.* черні́клина,
f. s. Чорноклён, *Пис.*

Черну́ха, *f. s.* Чермо́ха, *B.*
 Черну́шка, (чорн-), *f.* Schwarzküm-
 mel, *m.* (*Nigella sativa*); — ро́лєва́, Acker-
 Schwarzkümmel, *m.* (*N. arvensis*), *B.*
 Чёрня, *f.* schwarze Ziege. [f. У.
 Чёрня́ва, *f.* dichter Schwarm, Horde,
 Чёрня́дка, *f.* Trauerente, *f.* (*Anas
 Oedemia*), *B.*
 Черпа́к, *m.* Schöpfgeschirr, *n.*; 2) e.
 Art Fischnetz, (= Hamen, *m.*?), *B.*
 Черпа́льня, *f.* Gebäude in der Pa-
 pierfabrik, worin die Papiermasse ge-
 schöpft wird, *n.*
 Чёрпало, *n. s.* Черпа́к 1).
 Черпі́ти́ха, черпі́та, *f.* Kothlerche,
 Haubenlerche, *f.* (*Alauda cristata*), *B.*
 Черпу́чий, *a.* Schöpf, *Пар.* [B.
 Черса́к, *m.* Kardendistel, *f.* (*Dipsacus*),
 Черса́кова́ті, *pl.* Karden Gewächse,
pl. (*Dipsaceae*), *B.*
 Черса́ти, черенути, *v. a.* kratzen,
 anstreichen, *B. Oz.* 49.
 Черства́к, *m.* Бол. *s.* Гриб щипа́к.
 Черстві́й, *a.* derb, hart, frisch, stark,
 kräftig; 2) хлі́б — nicht mehr frisch,
 trocken, rösch. [den (v. Brot).
 Черстві́ти, *v. n.* trocken, hart wer-
 черт, *m.* Teufel, *m. K. s.* Чорт.
 I. Черть, *f.* Strich, *m.* Linie, *f. Ки.*
 II. Черть! *int.* patsch! *B.*
 Черта́, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* Zug, *m.*
 Черта́к, *m.* Grenzwachthaus, *m. Пар.*
 Черта́ний, *a.* — при́лун Gemeiner
 Saatschnellkäfer, (*Elater lineatus*), *B.*
 Черта́стий, *a.* лёгко — vom Sten-
 gel des Buchweizens, *B.*
 Чертвова́ти, *v. a. У.* — мо́лотом
 hämmern, hauen, prägen.
 Черте́ж, *m.* Ackergrund, *m.* gewon-
 nen dh Vernichtung des Waldstandes.
 Черте́жник, *m. s. d. f. B.*
 Черте́ц, *m.* Grosse Haselmaus, (*My-
 oxus nitela*), *B.*
 Черті́нка, *f.* kleiner, feiner Strich.
 Черті́ти, *Гол. гр.* 20.?
 Черті́ця, (-ця), *f.* Baum ringsum
 abgeschält, *m. B.*
 Черті́ж, *m. s.* Черте́ц, *B.*
 Черті́жна, *Гол. гр.* 20.?
 Черто́ваний, *a.* mit Strichen ver-
 sehen, *B.* [Gebändes, *m. III.* II. 174.
 Черто́г, *m.* † der innere Theil eines
 Черточка, *f. dim. s.* Чёрта; 2)

чёрточка дрожинка, *f.* Zitterthierchen, *n.* (*Lineola vibrio*), *B.* [буква-, *У.*
 Чертувати ся, sich aufzeichnen,
 Черун, *m.* Kessel, *m.*; 2) с. Чертец, *B.*
 Черхавий, *a.* knorrig, (*Фр.*).
 Черцэвий, *a.* с. Червчатиий.
 Черчати, *v. n.* rieseln, *Lip.* 18.
 Черчатиий, *a.* -пояс, breit gewoben,
Kol. I. 46. [чэрвецъ.
 Черчэстиий, *a.* *Me.* 58. aus Черэць,
 I. Чэрчик, *m.* Pfrille, Ellritze, *f.*
 Bitterfisch, *m.* (*Phoxinus rivularis*), *B.*
 II. Чэрчик, *m.* schmucker schöner
 Junge, *Kol.* I. 122. [*n.* *Марк.* 141.
 Чэрчикок, *m. dim.* Jungferhäutchen,
 Чэршля, *f.* heisst der Ort wo der
 Wald ausgehauen wurde u. bloss einige
 junge Bäume übrig geblieben sind; 2)
 abgebrannter Feldraum.
 Чершошйце, *n.* *ZP.* с. Шйшка.
 Чесалка, *f.* Wollkrämpel, *f.*; 2) Strei-
 cherin, *f.* *Пар.* [cher, *m.* *Пар.*
 Чесальник, *m.* Wollkrämpler, Strei-
 Чесальница, *f. s.* Чесалка 2), *Пар.*
 Чесати, (чэшу, чэшем), *v. a.* auskäm-
 men, die Haare kämмен; -лен, вóвну
 hecheln, krämpeln; бürsten щіткою че-
 сати; 2) * когó jmdn durchhauen, prü-
 гелн; 3) * reden; 4) *v. n.* laufen, rennen;
 — ся sich kämмен; 2) *Kn.* jucken.
 Чэский, *a.* tschechisch, böhmisch.
 Чэсний, *a.* ehrlich, rechtschaffen,
 redlich; aohrtbar; Чэсного Хрэста,
 на — —, с. Воздвижене Ч. К.
 Чэсний, *a.* zeitlich, zur rechten Zeit,
 wann die Zeit kommt (не вмирае стар-
 рий але чэсний).
 Чэсний, *m.* с. Чисний.
 Чэсність, -ости, *f.* Redlichkeit, Ehr-
 lichkeit, *f.*; Ч. IV. 695. Unbeflecktheit,
 Reinheit, *f.* [245; чэствóче *Ko.* I. 262.
 Чэствóче! *vocat.* bei Павóтче, *Ko.* I.
 Чэсть, *f.* Ehre, Achtung, Hochschä-
 тzung, *f.* Ansehen, *n.* Verehrung, *f.*; 2)
 Ruhm, *m.*; — на сóби клáсти, поклá-
 сти auf seine Ehre Rücksicht nehmen,
 seine Ehre, sein Ansehen wahren, *Ko.*
 106. *He.* *Пр.* XI. 50. [verehren, *K.*
 Чэствовати (-вув-), *v. a.* † ehren,
 Чэстен, чэсна, *a.* Ч. V. 940. с.
 Чэстний. [Biedermann, *m.*
 Чэствйвецъ, -вця, *m.* Ehrenmann,
 Чэствйвий, *a.* rechtschaffen, ehrlich;

2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, *K.*
Пу.; 3) ehrсüchtig. [Tugend, *f.* *Пу. Ст.*
 Чэствйвість, -ости, *f.* Ehrlichkeit;
 Чэствйвно, (-во), *adv.* moralisch,
 sittlich, *He.*; 2) ehrfürchtvoll, *ОП.*
 Чэствйлюбець, -бця, *m.* der Ehr-
 сüchtige, *B.* [geizig.
 Чэствйлюбйвий, *a.* ehrсüchtig, ehr-
 Чэствйтель, *m.* Verehrer, *m.*; -тельница,
f. -in, *f.* *Пар.* [Ehre erweisen, (*Фр.*).
 Чэствйти, *v. a.* ehren, verehren, jmdm
 Чэствйти, *v. a.* oft besuchen, с. Чэствйти.
 Чэстний, *a.* с. Чэсний.
 Чэстнотá, *f.* Redlichkeit, Recht-
 schaffenheit, Ehrlichkeit; Tugend, *f.*
 Чэстнотйвий, *a.* tugendhaft, *Вах.*
 Чэстовати, (-ув-), *v. a.* с. Чэствовати.
 Чэстолюбйвий, *a.* ehrсüchtig, ehr-
 геизig, *Тор.* [sucht, *f.* Ehrgeiz, *m.* *Тор.*
 Чэстолюбйвість, -ости, *f.* Ehr-
 Чэстолюбйв, *n.* с. d. v.
 Чэстолюбйність, -ости, *f.* Ehrgeiz,
m. Ehrbegierde, Ehrsucht, *f.* *He.*
 Чэстю, чэстю, чэств, *adv.* mit
 Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege,
 гütlich.
 Чет, *m.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.* *Зак.*
 Четвэр, *gen.* четвэра, *m.* Donners-
 tag, *m.*; велйкий, Gründonnerstag, *m.*
 Четвэра, *f.* *МШ.* с. Чврка, Vierges-
 spann, *n.*
 Четвэргвйвий, *a.* zum Donnerstag
 geh.; am Donnerstag, Donnerstags-
 Четвэренъ, *a.* виз Viergespann, *n.* *Фр.*
 Четвэреньки, *pl.* на четвэрень-
 ках auf allen Vieren.
 Четвэрець, -рця, *m. dim.* с. Четвэр.
 Четвэрик, *m.* на четвэрику, *M.*
 im Viergespann; четвэрикóм, *adv.*
 mit Viergespann. [auf allen Vieren.
 Четвэринкй, *pl.* на четвэринкáх,
 Четвэрити, *v. a.* zu éinem Paare
 Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu
 spannen, (*Бор.*). [zu 4. *K.*
 Четвэриця, *f.* Anzahl von 4, je 4,
 Четвэрка, *f. s.* Чврка, Viergespann, *n.*
 Чэтвернь, *f.* kleiner aus vier Thei-
 len bestehender Deichsel am Pfluge.
 Чэтвернийця, *f.* с. Чврка, Vier-
 gespann, *n.* [Gerste (*Hordeum vulgare*).
 Чэтверняк (ячмінъ), *m.* *B.* gemeine
 Чэтверо, *num.* vier. [Tetrarch, *m.*
 Четверовластник, *m.* Vierfürst,

Четверогранный, *a.* viereckig, quadratisch.

Четвероугловый, *a.* viereckig.

Четвероыйкий, *a.* vierfach, viererlei, *Oz.*

Четвертáк, *m.* = $\frac{1}{4}$ Rubel = 25 Kopeken; 2) Viergroschenstück, *n.*

Четвѣртый, *num.* vierter.

Четвертýна, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemass in Russland = 2·099 Hektolitr. = 3·4137 W. Metzen.

Четвертívка, *f.s.* Чвертívка. (*Фр.*)

Четвертóвий, *a.* Viertel, ein Viertel eines Masses od. Gewichtes enthaltend, *Др.*

Четвертóк, -тáк, *m.* *e.* Mass, *B.*

Четвертувати, *v. a.* viertheilen, vierteln.

Четвертýк, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*

Четвїрний, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.

Четѣн, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Агѣл, *f.*

Четѣць, -тцá, *m.* *s.* Читáтель, *ОП.*

Четýна, *f.* *s.* Щетýна.

Четýнный, *a.* aus Четýна, borstig, mit Borsten.

Четýри, *num.* *s.* Чотýри.

Четирохрїжкáтый, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.

Четýрха, *f.* Rauhflye, *f.* (Coelopa), *B.*

Четирхáтый, *a.* gewimpert, rauh, *B.*

Четирхáтисть, -ости, *f.* Rauheit, *f.*

Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol. I.* 38.; 3) чехý, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*

Чѣхлик, *m.* kurzes Männerhemd.

Чехóл, *gen.* чехлá, *m.* Ueberzug, *m.* Decke, *f.* *C. II.* 201.

Чехолýти, *v. a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*

Чехóнь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [2] *s.* Млáка.

Чѣчва, *f.* rechter Nbfis des Днѣстѣр;

Чечевýця, *f.* *s.* Сочевýця, *Пис.*

Чечѣкати, *v. n.* zirpen.

Чѣчїр, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*

Чѣчїт, *e.* Vogelgattung, *B.*

Чечовáти ся, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [penser rutenus], *B.*

Чечýга, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Ac-

Чечýра, *f.* Ч. III. 441. *e.* Fischart.

Чѣша, *f.* *s.* Чехóнь, *B.*

Чѣшка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.

Чешушáтый, *a.* Ч. IV. 547. schup-

Чѣшка, *f.* *dim.* *s.* Чáшка. [nicht.

Чи. *conj.* Fragepartikel: ob?; es braucht aber im Deutschen meist nicht angedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж тáки? ist's möglich dass? чи мóже бóти? ist das möglich? Чý ти бá? = чи ти бáчим? ist's möglich? wie so gar? *He. xlv.* 233; 2) oder: чи ти хóчеш, чи не хóчеш du magst wollen od. nicht; чи сяк чи так es sei nun so oder anders.

Чибáрка, *f.* Trinkschale, *f. Га. I.* 258.

Чýбрик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Soomber scombrus L.), *B.* *s.* Скýмбрия. [sen, на корó, на щó.

Чýгати, *v. n.* lauern, auf etw. ras-

Чиготáти, *v. n.* den Laut „чигý“ hervorbringen (*v.* Kiebitz), чáйка чигóче, *B.*

Чигýн, *m.* Auflauerer, *m.* *Пар.*

Чиж, чýжник, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*

Чижмáк, *d.* чижмáчок, -чкá, *m.* ordinärer Schuh, Kamasche, *f.*

Чýжми, *pl.* Schuhe, *pl. Зак.* [gehörig.

Чий, чýя, чýе, *pron.* wessen, wem

I. Чик, *m.* *Гол. III.* 431. *s.* Вюн.

II. Чик, *int.* vom Schneiden.

Чýкавиця, *f.* набрáти ся з ким -цї. *Ос.* (61) X. 35. ? [кїт, *B.*

Чýчавка, *f.* *s.* Щýчавка; 2) *s.* Чѣ-

Чýкаýло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*

Чýкало, *n.* Art Fischnetz, *B.*

Чýкане, *n.* Ticken, *n.* *Пол.*

Чýкати, *v. n. s.* Чýкати, *Зг. zwitschern.*

Чикáч, *m.* *B.* *s.* Чѣкїт. [Brantwein.

Чикýлдиха, *f.* *Ко.* 30. schlechter

Чикирдѣй, *m.* *s.* Чукурдѣль, *B.*

Чýкїр, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parns major), *B.* [schneiden.

Чýкнути, *v. a.* *D. c.* 2. einschneiden,

Чýколонок, -нка, чýколóток, -тка, (чýколóдок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n.* *B.*

Чикýливка, *f.* Baumpieper Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus), *B.* [(*Бор.*)

Чýлий, *a.* gesund, stark, makellos,

Члїякнути, *v. n.* zwitschern.

Чильця, *n. coll.* Diadem, *n. Ф.*
 Чильчібель, (?) *Зак.* Echter Krähenaugenbaum, (*Strychnos nux vomica*).
 Чим, *pron. Instrum.* с. що; 2) *adv.* beim comparat. dient zur Bildung des superlat: чим бóрше auf's geschwindeste; чим дуж = чим бóрше, = чим бльше, *Зак.*; чим-тим, je desto.
 Чимайдán, *m. vgl. gr.* Чемодán, Mantelsack, *m.*
 Чималій, *a* genug gross, eben nicht klein; *adv.* чимáло, nicht wenig, genug.
 Чимбáрство, *n.* Gärberei, *f.*
 Чимбír, -бóру, *m. s.* Крайка, *B.*
 Чимбóрик, *m. s. d. v. B.*
 Чимбрáс, *m.* Saat-Wucherblume, *f.* (*Chrysanthemum segetum*), *B.*
 Чимирýха, *f.* Wein des Brantweins.
 Чймсати, *v. a.* zupfen, rupfen; 2) *s.* Чймхáти, *B. Oz.* 71.
 Чймха, *f.* Büschel, *n. B.*
 Чймхати, *v. a. s.* Чймсати, *Oz.* 71.
 Чимчикувáти, *v. n. s.* Чемчикувáти, *Зак.*
 Чин, *m.* Rang, *m.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* йншим чїном, auf e. ganz andere Weise, von e. ganz anderen Art; 3) Ceremoniel, *n.*
 Чинáр, *m.* morgenländischer Platanus.
 Чинáти, *v. a. Ч.* II. 16. *s.* Починáти.
 Чиньбá, (чинбá), *f.* Gärben, *n.* Zubereitung des Leders, *f. s.* Випрáва, *H.* 206; 2) Zurichtung, *f.* Abprüгeln, *n. H.* 78.
 Чинбáр, *m.* Gärber, *m. Зак.*
 Чинбáрский, *a.* Gärber-, vom Gärber.
 Чингáл, *m. C.* II. 12. *s.* Кинджáл (?).
 Чинджерушка, *f.* чинджír, *m.* kleiner Weidenzeisig, (*Sylvia rufa*), *B.*
 Чинéць, -нцá, *m. s.* Ченéць, червéць, *Зак.*
 Чинжírочка, *f. dim.* *H.* 292. (in dem Räthsel) von der Elster gesagt.
 Чинїтель, *m.* — закóну Vollzieher, *m. К.*
 Чинїти, *v. a.* thun, machen; handeln; hervorbringen; veranstalten; — одпрáву *M.* I. 16. den Gottesdienst abhalten; 2) — збїже *s.* Підчинїти 1); — ся gemacht, gethan werden; geschehen werden; 2) sich für etw. ausgeben, sich verstellen; — ся чимось sich zu etw. od. wozu machen, etw. aus sich machen; — ся комýсь чимось für jmdn

etw. gelten.
 Чинїта, *m. s.* Чарівнїк.
 Чинкї, *pl. s.* Чáри, *B.*
 Чїнний, *a.* thätig, beschäftigt.
 Чїнно, *adv.* thätig; 2) gut gearbeitet, *Pa.* II. 211.
 Чїноватий, *a.* gewirkt.
 Чїновий, *a.* mit e. Range (чин) bekleidet, (hoch) angestellt, *He.* zum Beamtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Ко.* 93. 173. [Rang hat, Beamte, *m.*
 Чїновник, *m.* der eine Würde, einen
 Чїнок, -нкá, *m. dim. s.* Чин, *Ко.* 355.
 Чїнча, *f. s. d. f.*
 Чинш, *m.* Zins, *m.* Geldabgabe (übrhpt), *f.*; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschaftsgefälle, *n.*; Miethzins, *m.*
 Чиншівник, чиншовїк, *m. К.* Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger, Zinsbauer; Miethsman, *m.*
 Чиншóвий, *a.* Zins-, Zins zahlend, auf Zins sitzend.
 Чипéра, *f.* Gabelast, *m.*
 Чипїжка, *f. dim. s.* Чепїга.
 Чипїти, *v. n.* worin stecken, woran kleben, haften; — над чимось unverdrossen woran sitzen, kauern, hocken.
 Чипїя, *f. Ч.* V. 698. *s.* Чепїга.
 Чипрáга, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus Messing welche die Korallenreihen etc. zusammenhält), *Нас.* [schwamm, *m.*
 Чир, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunder-
 Чирь, *f. Ф.* Ungeziefer, *n.*
 Чирáк, *m. s.* Чýрка.
 I. Чирáти, *v. a. V.* *s.* Чéрпати.
 II. Чирáти, *v. a.* austauschen, auswechseln, (*Фр.*).
 Чирачїця, *f. s.* Чýрка.
 Чирéнка, (-рáнка), *f.* Krickente, *f.* (*Anas crecca*), *B.* [*Anas querquedula*], *B.*
 Чирїца, *f. s. d. v.*; 2) Schnärrente, *f.*
 Чýрка, *f.* Geschwür, *n. B.*; 2) *s.* Чирїца 2) *B.*
 Чиркýн, *m. s.* Цївкýн, *B.*
 Чирлїй, *m.* Trillernder Wasserläufer, (*Totanns hypoleucos*), *B.*
 Чировáтий, *a.* breiig.
 Чýрочка, *f. s.* Чирїца 1) u. 2), *B.*
 Чирсáк, *m. Ф. Пр.* III. 238. ?
 Чирýн, *m.* Pfanne, Südpfanne, *f. B.*
 Чиря, *n. s.* Чирїца 1) u. 2), *B.*
 Чирянка, *f. s.* Чирéнка, *B.*
 Чиряти, *v. a. s.* Чéрпати.

Чисельний, *a.* -а величина Zahlengrösse, Zahl, *f.*

Чисельник, *m.* Zähler, *m.*

Численє, *n.* Zählen, Rechnen, *n.*

Численний, *a.* zahlreich; *adv.* численно.

Численник, *m.* der Zählende, *Dr.*

Численність, -ости, *f.* Anzahl, Menge, *f.* Пол.

Числимий, *a.* zählbar.

Числити, *v. a.* zählen, rechnen; * halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden. [*n.* (numerales)].

Числівник, *m.* Zähler, *m.* Zahlwort,

Числò, *n.* Zahl; Anzahl, Menge, *f.*; Ziffer, *f.*; Nummer, *f.*; — одиничне Einzahl, einfache Zahl, *f.* Singular, *m.*;

— мно́ге Mehrzahl, merfache Zahl, *f.* Plural, *m.*

Числованє, *n.* Numerieren, *n.*

Числова́ти, (-слув-), *v. a.* numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, *Par.*

Числовий, *a.* Zahlen-; statistisch, *Dr.*

Число, *n. e.* Anzahl Faden im Пасмо́.

Чисни́ця, *f.* P. II. 17. три чисни́ці до смёрти, ? *He. Пр.* VIII. 911. XII. 345. чисни́ці, *pl.* Ч. I. 289. ?

Чиста, (?) повиходили Москалі в чисту *Ос.* (62) V. 88.

Чисташ, *m.* ungr. s. Зруб.

Чистьба́, *f.* Reinigung, *f.* Klären, Raffinieren, *n.* B.

Чистенький, *a.* *dim.* schön rein, ganz rein, sehr rein; *adv.* чистенько.

Чистець, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta);

— болотний, Sumpfziest, *m.* (S. palustris); — німе́цький, Deutscher Z. (S. germanica); — лісовий Wald-Ziest, *m.* (S. silvatica); — річний, Jähriger Ziest, (S. annua), *B.*; 2) Mauerpfefter, *m.* (Sedum acre), *B.*

[*gal.* *f.*

Чистівість, *f.* *K.* Sittlichkeit, Мо-

Чистий, *a.* rein, reinlich, sauber; * keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser);

rein, weiss, unbeschrieben (z. B. Papier &); чистий зиск reiner Gewinn; чиста правда reine, unverfälschte Wahrheit; чистий випадок reiner Zufall, blosser Zufall; чисте поле offenes, freies Feld;

чистий гóлос reine, helle Stimme; чистий дощ ein Regen ohne Donner od.

Hagel, *B.*; чистий четвёр, *Марк.* 4. s. Живний ч.; вивести когò на чисту воду jmdn blamieren, blösstellen, *Ос.* (61) IX. 40.

Чистик, *m.* s. Чистець 2), *Пис.*

Чистилище, *n.* Fegefeuer, *n.*

Чистило, *n.* Mutterkuchen, *m.* *B.*

Чистина́, *f.* vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; *adv. adj.* чистинаний, — хлòб Brot daraus. [*f.* Mutterkuchen, *m.* *B.*

Чистисько, (-йско), *n.* Nachgeburt,

Чистити (чи́щу, чи́стиш), *v. a.* reinigen, rein machen, säubern, rein fe-

gen, auskehren; щіткою ausbürsten; 2) reinigen, abführen (v. Arzeneien); 3) abnehmen (z. B. Fische); 4) castrieren; — ся sich reinigen, sich säubern; sich putzen; 2) sich aufheitern, s. klären.

Чистінь, *n.* s. Чашенє.

Чистість, -ости, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinkheit, *f.*

Чистняк, *m.* s. Чистець 1) *Пис.*

Чисто, *adv.* rein; 2) ganz, vollständig.

Чистобрéха, *f.* geschickter Aufschneider, Lügner, *m.* *Ос.* (61) V.

Чистокрòвний, *a.* — кинь, vollblütig, *K. Фр.*

Чистонь-то, *conj.* wie wenn, als wenn, als ob, чистонь-то він не знає.

Чистотá, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinkheit, *f.*; вже на чистоту пішло, *Кн. Пр.* XII. 83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).

Чистрити, *v. a.* die Wolle kämмен.

Чистуха, *f.* sauberes, reinliches Weib.

Чистюнький, *a.* s. Чистенький, (*Фр.*) [*ра cinerea*], *B.*

Чистю́х, *m.* Wasserscorpion, *m.* (Ne-

Чистя́к, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta), *B.*; 2) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus), *B.* [(*radicans*), *B.*

Чита́вий, *a.* -а вісь wurzelnde Ахе

Чита́льник, (-льн-), *m.* *He. ОII.* Leser, *m.*

Чита́льня, *f.* Lesehalle, *f.* Lesesaal, *m.*

Чита́нка, *f.* Lesebuch, *n.*

Чита́тель, *m.* Leser, *m.*; чита́тель-ка, *f.* Leserin, *f.* [cum, *n.* Lesewelt, *f.*

Чита́тельство, *n.* Гол. Lesepubli-

Чита́ти, *v. a.* lesen; 2) Гол. III. 702. rechnen, zählen.

Чита́ч, *m.* Leser, *m.* *Kч.* 100.

Читэць, -ця, *m.* Leser, *m.* B.
 Читный, читливый, *a.* leserlich,
Par. [anthus), *B.*
 Читница, *f.* Ranken-Koralle, *f.* (Zo-
 Чйхавка, *f.* чйханв, *n.* Niesen, *n.*
 Чйхати, *v. n.* niesen.
 Чйчва, чйч, *f.* schlechtes, auf Sumpf-
 boden wachsendes Futtergras, *B.*
 Чичекати, *v. n.* schwätzen, (v. der
 Elster), *Га. I. 12. B.* [чик (васильок).
 Чичйничик, *m.* Reimw. zu Василь-
 Чичйрк! *in d. Verbind.* ні чичйрк!
 still! schweig! [linaria), *B.*
 Чичітка, *f.* Leinfink, *m.* (Fringilla
 Чичота, *f.* s. d. v. *B.*
 Чичурка, *f.* Reiher, *m.* (Ardea), *B.*
 Чйш-чйш, *int.* vom Geräusch beim
 Schneiden des Getreides.
 Чйш-то-мак, *D. c. 404. s.* Нйче, *Мов.*
 Чйшнев, *n.* Reinigung, *f.* das Reinigen.
 Чйвка, *f.* Schopf, *m.* B; 2) Aehren,
pl. (in einer Garbe, *oppos.* гўзйр). [m. *B.*
 Чйлка, *f.* Verderkopf, *m.* Зг.; 2) Schopf,
 Чйльній, *a.* Stirn-; Front, — від-
 ряд Vorhut, *f.* Фр; чйльнй волосе die
 über der Stirn wachsenden Haare, (Фр.);
 2) *B.* vorzüglich, ausgezeichnet.
 Чйльність, *f.* Vorzug, *m.* B.
 Чйльцй (чйльцй *B.*), *n.* Stirnbinde,
 Kopfbinde, *f.* Kopfdiadem, *n.* Ф. *Нав.*
 Чймка, *f.* lange Wollzotte, *f.*
 Чймкати, *v. a.* ausziehen (lange Wolle).
 Чймхати, *v. a.* s. Чемсати; beschnei-
 den, abreißen.
 Чйнджйк, *m.* Name für einen klei-
 nen affectirten Menschen, *B.*
 Чйніти ся, *v.* Чйніти ся, werden, *B.*
 I. Чйп, *gen.* чопá, *m.* Zapfen, Stöpsel,
m.; * Tölpel, *m.*; 2) Zingel, *m.* (Aspro-
 zingel), *B.* [kel u. Hunde.
 II Чйп! *int.* Scheuchruf gegen Fer-
 Чйпати, *v. a.* anhängen, anheften;
 2) angreifen, ergreifen, fassen; — корó
 u. — ся корó jmdn antasten, mit jmdm
 anbinden; sich an jmdn hängen; an
 jmdm haften bleiben.
 Чйпйць, -ця, *m.* Haube, Frauen-
 haube, *f.*; 2) Fettnetz beim Magen (beim
 Hausvieh), *n.* s. Здйр.
 Чйпйти, *v. n. s.* Чйпйти, kauen, hocken;
 2) jmdm auf dem Halse sitzen.
 Чйпкár, *m.* Haubenmacher, *m.* *Пар.*
 Чйпкйй, *a.* sich leicht an etw. an-

setzend, an etw. hängend, klebend, haf-
 tend; -а хорóба ansteckend.

Чйпляне, *n.* Anhängen, *n.*
 Чйпнар, *m. ungr.* Mundschenk, *m.* B.
 Чйпный, *a.* s. Хватный, *Пол.*
 Чйпорня, *f.* Art Spiel, welches dar-
 in besteht, dass Stöcke zum Ziele ge-
 worfen werden.
 Чйпóчник, *m.* Haubenstock, *m.* *Пар.*
 Чйпóчница, *f.* Haubenmacherin, *f.*
 Чйпрáга, *f.* s. Чйпрáга. [Пар.
 Чйцурный, *a.* чйцурити ся, *s.*
 Чйцурный, чйцурити ся.
 Чйпчик, *m.* дйм. Haube, *f.* B.
 Чйпчити, *v. a.* die Haube aufsetzen.
 Чйрва, *f. s.* Чйрвйя (in Karten), Coeur.
 Чйрзйк, *H. 32. e.* Scherzwort, (?).
 Чйркати, *v. n. s.* Цьвйркати.
 Чйрхавйй, *a.* uneben, nicht glatt,
 rauh, struppig, (Фр).
 Чйрхати ся, *v.* Чўхрати ся.
 Чйснйця, *f.* = drei Fäden, *Kol I. 68.*
 Чйстнйця, *dim.* чйстнйчка, *f.* Ф.?
 Чйстóйно, *conj.* s. Нйбн, нйбн то.
 Чйстрйнка, *f.* Hechelthierchen, *n.*
 (Oxytricha); чйстрйнкй, *pl.* Hechelthier-
 chen, *pl.* (Oxytrichina), *B.*
 Чйстриити, *v. a.* hecheln.
 Чйт, heim Spiel Чйт чй лйшка Paar
 od. Unpaar, gleich od. ungleich, (*vgl. gr.*
 чётъ; четá Paar, *n.*).
 Чйтўра, *f.* Blechbüchse, *f.* B.
 Чйхати, чйхрати, *v. a.* reiben, krat-
 tzen; 2) kraus machen, zerzausen; § * bei
 den Haaren raufen; — ся sich kratzen.
 Чйхрáтий, *a.* behaart, zottig, *B.*
 Чйча, *dim.* чйчка, *f.* (in d. Kinderspr.)
 e. Blume; үбрhpt e. schöne Sache, Spiel-
 zeug, *n.* &; * von einer verzärtelten
 Person; 2) чйча, als *int.* schön! (zu
 kleinen Kindern beim Vorzeigen hüb-
 scher Sachen).
 Чйчаний, *a.* schön (Kinderspr.).
 Чйчв, *n. coll.* Blumen, *pl.*
 Чйчник, *m.* Löwenzahn, *m.* (Leon-
 todon taraxacum), *B.*
 Чкурнўти, чкурйти, *v. n.* §. da-
 vonlaufen, *Др.* (Фр.), *s.* Подўти I).
 Чланóк, -нкá, *m.* Ч. I. 281. e. Trink-
 geschirr.
 Член, *m.* Glied, Gliedmass, *n.*; 2)
 Mitglied, *n.* (einer Gesellschaft); 3) Glied
 einer Periode, *n.* Satz, *m.*; 4) Artikel,

Punkt, *m.* (-віри &).

Членістий, *a.* gegliedert, Glieder-.

Членістість, -ости, *f.* Gliederung, Küstenentwicklung, *f.* *Ил.*

Членіти, *v. a.* anatomieren, anatomisieren, *Пар.*

Членівство, *n.* Mitgliedschaft, *f.* Angehörigen zu e. Vereine, *n. T.*

Члєнівий, *a.* anatomisch, *Пар.*

Члїниця, *f.* члїнованє, *n.* Anatomie, *f.* *Пар.*

Члїновати, *v. a. s.* Членіти, *Пар.*

Члє, *adv. H.* 272. es ziemt, es passt; — комуєь es ziemt, ist geziemend, *ВВ. Пр. X.* 4. 51.

Чмаканє, *n.* Schnalzen, *n.*

Чмакати, *v. n.* schnalzen.

Чмаєний, *a.* neblig, finster, trübe; * mürrisch, *Пис.* („Ск.“ 105). [*f.* *Зак.*

Чмаєра, *f.* Scheuche, Vogelscheuche,

Чмєлєний, *a.* *M+B.* 17. ?

Чмєлик, *m. dim. s.* Чміль.

Чмїга, *f.* не до чмїги *C. II.* 192. *s.* Шмїга. [*f.* *Зак.*

Чмїр, *m.* Rausch, *m.* Berauschung, *I. Чмїх, m. H.* 38. Flucht, *f.; 2) Ос.* (61) *VI.* 37. e. Art Gesellschaftsspiel: Enthaltен des Lachens. [*fliehens.*

II. Чмїх! *int.* des Fortlaufens, Ent-Чмїхати, *v. n.* schnauben, *B.*

Чмїхнути, *v. n.* schnell davonlaufen; 2) musken, musken (*v.* Lachen).

Чміль, *m.* Hummel, *m.* (Bombus), *B.*

Чмовєж, чмовєжик, *m.* Sprechweise, *f.* Kleiber, *m.* (Sitta europaea), *B.*

Чмобкнути, *v. a.* küssen; чмобкнути ся, einander küssen, *III.* I. 342.

Чмолє, *f.* Holzbiene, *f.* (Xylocopa violacea), *B.* [*скўда 2).*

Чмуд, *m.* als Schimpfwort: *s.* Па-

Чмутнїк, *m.* muthwilliger, ausgelassener Mensch, Spassmacher, *m.* *Зак.*

Чмутовати, *v. a.* liebkosen, caresieren, *Мак.*

Чмутовїтий, *a. H.* 233. klug (?).

Чмутовїха, *f.* Schäckerin, *f.* *Мак*

Чо, *adv.* = чоє? warum? *Ф.*

Чобєк, *m. C.* Behälter für Getränke, *m.*

Чобєн, *m. s.* Чабєн. 1) Ochs, *m. Kol.* II. 181.; 2) Hirt, *m. Kol.* II. 256.

Чобєна, *f. e.* Kuh mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.* [*oilla), B.*

Чобєник, *m.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Чобєит, *gen.* чобєота, *m.* Stiefel, *m.;* чобєоти наставити auf's Stiefelbrett nehmen; — заєбєяти die auf's Stiefelbrett genommenen Stiefel an der Sonne aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif werden, *B.* [*Чобєтєць.*

Чобєткї, чобєтцї, *pl. dim. s.* Чобєтєк, Чобєтнїк, *dim.* чобєтнїчєк, *m. s.* Чобєтєр.

Чобєтєк, -ткє, *m. dim.* Stiefelchen, *n.*

Чобєтєр, *m.* Schubmacher, *m. III.* I. 124.

Чобєтєрєнкє, *m.* Sohn des Чобєтєр, *Пис.* [*f.* *Зак.*

Чобєтєрїха, *f.* Schuhmachersfrau, Чобєтєрївна, *f.* Tochter eines Чобєтєр, *Пис.* [*dim. s.* Чобєит, kleiner Stiefel.

Чобєтєць, бїтцї, *pl.* чобєтцї, *m.* Чобєтєк, *gen.* чобєткє, *pl.* чобєткї, *m. dim. s. d. v.*

Човг, *int.* vom Kratzfuss, *M.*

Човганка, *f. s.* Сєвганка.

Човгати, *v. n.* schlendern, *He.;* — ся *s.* Хєвзати ся.

Човєн, *gen.* човнє, *m.* Kahn, *m.* Boot, *n.*

Човнїк, *m. dim. s. d. v.* Schiffchen, Kiel, *n. B.;* 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina), *B.*

Човнїкєпєтїй, *a.* kabnförmig, *B.*

Човнєк, *m.* Schiffchen, *n.*

Човпїти, *v. a.* — гєбєву *s.* Сушїтї гєбєву; — ся *H. 52. s.* Нєсїтї ся.

Човпїтї, *v. a.* in einem fort reden; jmdm etw. einreden, beweisen, (*Фр.*).

Човпєтї, *v. n. D. s.* 179. trottelnd gehen; — ся *Ч. III.* 425.

Човптї, *v. a.* begreifen, verstehen, *Зак.*

Чобгнути, *v. n. W. s.* Чахнїти.

Чогє. *pron. gen. n. s.* Щє; 2) *adv.* warum? weswegen?; чоєє дєбєрєго wenn es gut geht, leicht möglich, sehr wahrscheinlich.

Чогєсь, *pron. gen. n. s.* Щєсь; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt warum. [*Schakal, m. (?)*.

Чєкєлєк, -лєк, *m. RC.* (83) VII. 508.

Чєкнїтка, *f.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*

Чєкє. *int.* vom Klirren des Stiefeleisens.

Чєлєк, *m.* Stirnblatt mit Stacheln versehen kleinen Kälbern angelegt damit sie nicht saugen.

Чєлєн, *m. s.* Дєвїн 3), Radfelge, *f.*

Чєлєтїй, *a.* grosstirnig.

Чолпий, *a.* Stirn; Haupt; vornehmst, *Зах.*

Чолó, *n.* Stirn, *f.*; на чолі мáти написане auf der Stirn geschrieben stehen; без чолá unverschämt, frech; 2) Fronte, *f.* vorderer, höherer, erhabener Theil verschiedener Gegenstände, — будівкy Vorderseite eines Gebäudes, Façade, *f.*; — ві́стка Front, *m.* Spitze der Arme; на чолі an der Spitze; 3) das Vornehmste, Auserlesenste; чолóм б́ити auf sein Angesicht niederfallen, tiefe Unterthänigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthigen, demüthig anbeten; чолóм! unterthänigster Diener! Gehorsamster! *Кч.* 210.

Чолоб́йтний, *a.* ehrerbietig, *Пар.* Чолоб́йтність, -ости, *f.* Ehrerbietigkeit, *f. Пар.* [bein, *n.* B.

Чоловій, *a.* Stirn-, -а кість Stirn-

Чоловік, *m.* Mensch; Mann, ein ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann, Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche: man, чоловік рóбит man arbeitet

Чоловіковѓбдник, *m.* K. der sich bei den Menschen einschmeichelt. [*m.* K.

Чоловікоѓбець, -б́ця, *m.* Mörder,

Чоловікоѓбство, *n.* Menschenmord, Mord, *m. Пар.*

Чоловіколюб́ний, *a.* menschenliebend, menschenfreundlich, leutselig.

Чоловіколюб́ність, -ости, *f.* Menschenliebe, *f. Пар.*

Чоловіколюб́ство, *n.* Menschenfreundlichkeit, Humanität, *f. K.*

Чоловіцтво, *n.* Menschlichkeit, Humanität, *f. Ф.* [*f. Тор.*

Чоловічество, *n.* Menschennatur,

Чоловіче, *n.* (*nur im Nominat.*) s. Чоловік. [schen-

Чоловічий, *a.* menschlich, Men-

Чоловічина, *m.* *Н* 59. *Кч* 318. „ein Mensch“, Männlein, *n.* Homunculus *m.*

Чоловічити, *v. a.* *Vax.* vermenschlichen, personificieren.

Чоловіч́ско, чоловіч́ще, *m. aug.* s. Чоловік. *Wgr.* 34.

Чоловічний, *a.* human, *K.*

Чоловічник, *m.* Mittelraum der Kirche (wo die Männer gew. stehen, *oppos.* Баб́инець), *m.*

Чоловічок, -чка, *m.* *dim.* s. Чоловік, Männlein, *n.* kleiner Mensch, Menschlein, *n.*; 2) Sehloch, *n.* Pupille, *f. B.*

I. Чолóм, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*

II. Чолóм, *adv.* s. Чолó.

Чолóмкати, чолóмкнути, *v. a.* küssen; 2) grüssen; — ся sich küssen, einander küssen, *C. I.* 221. 100; 2) einander grüssen. [Gruss, *m. Пар.*

Чолóмок, -мя, *m.* Empfehlung, *f.*

Чом́ *adv.* s. d. f. 2).

Чом́у, *pron. Dat. n. sing.* s. Що; 2) *adv.* warum, u. warum?

Чом́у́сь, *pron. Dat. n. sing.* s. Що́сь; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt aus welchem Grunde, unbekannt warum.

Чóпик, *m. dim.* s. Чіп; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*

Чопиков́тий, *a.* zapfenförmig.

Чопівка, *f.* Zapfenqualle, *f.* (Eucharis), *B.*

Чопна́рь, *m.* s. Чіпна́рь.

Чопнути, *v. a.* s. Уд́арити.

Чопов́ий, *a.* Zapfen; *sbst. m.* Kellermeister, *m.*; чопов́е, *sbst. n.* Zapfengeld, *n.* [Чепу́рний &

Чопу́рний, *a.* чопу́рити ся, *s.*

Чóрба, *f.* s. Дя́га, (*Фр.*).

Чорна́вий, *a.* s. Чорня́вий.

Чорне́нечкий, *a. dim.* s. Чóрний, *B.*

Чорне́нький, *dim.* чорне́енький, *a.* schwarz, sehr, ganz, vollkommen schwarz.

Чорне́цький, *a.* -а рáда = Чóрна Рáда, *He.* (*xm* 35) s. Рáда (чóрна).

Чóрний, *a.* schwarz; * finster; чóрна рáда, *s.* Рáда Чóрна; чóрна рóжа Stockrose, *f.* (Althaea rosea), *B.*; чóрні рі́жкы Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus), *Пис.*; * чóрна кішка (кішка) пробігла між подру́жем zwischen den Eheleuten ist ein Zerwürfnis eingetreten; *sbst. f.* чóрна = Тю́рма, Темні́ця, *Ос* (61) VIII. 95.

Чорні́лиця, *f.* Tintenfass, *n.* *C. I.* 163; 2) — каламу́тка або с́пія. *f.*

Тинте́нфисх, *m.* (Serpia officinalis), *Пол.*

Чорні́льниця *f.* Tintenfass, *n.* (*Фр.*).

Чорні́ло, *f.* Tinte, *f.* *C. I.* 164.

Чорні́тель, *m.* Anschwärzer, Verleumder, *m.*

Чорні́ти, *v. a.* schwarz machen, schwärzen; beschmutzen; * jmdn anschwärzen, verleumden.

Чорні́ця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (Ru-

bus caesius), *B.* [lanosomata), *Пол.*
 Чорниші, *pl.* Schwarzkäfer, *pl.* (Me-
 Чорніш острогубець, *m.* Todten-
 käfer, *m.* (Blaps mortisaga), *Пол.*; 2) *s.*
 Чорний, *H.* 90.

Чорніт *v. n.* sich schwärzen, schwarz
 werden; schwarz erscheinen.

Чорнобілль (чорнобіль), *m.* Beifuss,
m. (Artemisia vulgaris), *B.*

Чорнобілка, *f.* Penthina, *B.*

Чорнобрівець, -вця, *m. s.* Чорно-
 бривий, *Ш. I.* 356; 2) *s.* Черноого-
 ловець, *Ос. (61) XII.* 28; 3) Aufrechte
 Sammtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4)
 auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*H.*) *Зак.*

Чорнобривий, чорнобривий, *a.*
 mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобривенький, чорнобров,
a. dim. s. d. v.

Чорнобрівка, *f.* ein Frauenzimmer
 mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобрівець, -вця, *m.* (e. Mann)
 mit schwarzen Augenbraunen, *B.*

Чорнобрунатний, *a.* dunkelbraun.

Чорнобурій, *a.* schwarzbraun,
 dunkelbraun.

Чорноватий, *a.* schwärzlich.

Чорногловець, -вця, *m. Ос. (61)*
XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwar-
 zem Leder. [Kopf, schwarzköpfig, *B.*

Чорногловий, *a.* mit schwarzem

Чорноголовка, *f.* Sumpfmiese,
 Mönchmiese, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2)

Чорноглава, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*

Чорногривий, *a.* schwarzmähnig,
Фр. [conia alba), *B.*

Чорногуб, *m.* Weisser Storch, (*Ci-*

Чорногубка, *f.* *Spotname:* mit
 schwarzem Hinteren, *+M.*

Чорногуняник, *m.* der schwarze
 Гуня trägt.

Чорножовтий, *a.* schwarzgelb.

Чорноземля, *f.* Humus, *m. B.*

Чорнозем, -му, *m. s. d. v.* [reich.

Чорноземний, *a.* humus, humus-
 Чорноземок, -мка, *m.* Dammerde,
f. Пол. [*m.* (Acer campestre), *B.*

Чорноклен (-клин), *m.* Feldahorn,

Чорнокленовий (-клинов-), *a.*
 aus Чорноклен.

Чорнокмін, *He.?* [stler, *m. K.*

Чорнокніжник, *m.* Schwarzkün-

Чорнокніжництво, *n.* Schwarz

kunst, *f. Пар.*

Чорноколоска, *f.* -пшениця, Art
 Weizen. [Haarflechten.

Чорнокбсний, *a.* mit schwarzen

Чорнокрапистий, *a.* schwarz-
 tüpfelig, *Пар.* [gler, *pl.* (Melanosomata), *B.*

Чорнокрільці, *pl.* Schwarzflü-
 Чорнолиций, *a.* schwarz von Ge-
 sicht.

Чорномазій, *a.* schwarz, schwärz-
 lich, mit schwarzem Haar, *Зак.*; schwarz
 vom Schmutz, *M+B.* 187.

Чорнобрець, -рця, *m.* Küsten-
 bewohner, *m.* am Schwarzen Meer.

Чорнобрексий, *a.* Schwarzmeer-,
 am od. auf dem Schwarzen Meere be-
 findlich. [melanops, *B.*

Чорночка пірнчка, *f.* Tanypus

Чорнопасмістий, *a.* schwarz-
 streifig, mit schwarzen Streifen.

Чорноперий, *a.* schwarzfederig,
 schwarzgefedert.

Чорнопірочка, *f. dim. Bein.* der
 Галочка, schwarz befiedert, *Ч. V.* 459.

Чорноріжка польвка, *f.* Schwarz-
 fühlerige Feldwanze, (Cimex nigrocor-
 nis), *B.*

Чорнороб, *m.* gewöhnlicher Arbei-
 ter, Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Др.*

Чорноробство, *n. coll.* Arbeiter,
pl. welche schwer arbeiten, *Др.*

Чорноротий, *a.* mit schwarzem
 Mund, *B.* [ze spielend.

Чорнорусий, *a.* braun in's Schwar-

Чорнорубий, *a.* schwarz getupft.

Чорносівий, *a.* schwarzgrau;
 -кінь Schwarzsimmel, *m. Пар.*

Чорносіний, *a.* schwarzblau.

Чорносірий, *a.* schwarzgrau.

Чорнобелив, *m. coll.* gedörrte Zwetsch-
 ken, *B.*

Чорнострокатий, *a.* schwarzge-
 fleckt; -кінь Schwarzschecke, *Пар.*

Чорноусий, *a.* mit schwarzem
 Schnurbart.

Чорноха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*

Чорнохрѣба, *m. e.* falbes Pferd
 mit schwarzem Rücken, *B.* [*Пар.*

Чорночервоний, *a.* schwarzroth,
 Чорнуватий, *a.* schwärzlich, *He.*

Чорнушка, *f.* Schwarzkümmel, *m.*
 (Nigella arvensis).

Чорнюлька, *f.* -дівчина Brünette, *f.*

Чорніох, *m.* Melandrya, *B.*
 Чорніоха, *f.* Brünette, *f.*
 Чорнівий, *a.* schwärzlich.
 Чорнівка (чорнівка), *f.* Brünette, *f.*
 Чорнігта, *f.* Reiherente, *f.* (Fulgula cristata).
 Чорнігта, чорнігта, *f.* Haubenlerche, Kothlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
 Чоретвіти, *v. n.* -серцем verhärten, hartherzig werden.
 Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*
 Чортвіть що = чортвість (?) *P.* I. 75. der Teufel weiss was —.
 Чортеня, *gen.* -яти, *n. dim.* kleiner Teufel; * böser Bube.
 Чортик, *m.* s. d. v. [II. 312.
 Чортінець, -нця, *m.* Hölle, *f.* Mi.
 Чортіний(-ній), *a. TP.* s. Чортовій.
 Чортіско, чортіще, *m. aug.* s. Чорт.
 Чортіха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*
 Чортіця, *f.* s. d. v. teuflisches, böses Weib.
 Чортів, -това, -тове, *a. s.* Чортовій.
 Чортівня, *f.* Teufelsunwesen, *n.* Teufel, *pl. St.*
 Чортівський, *a. s. d. f.*
 Чортовій, *a.* Teufels, teuflisch.
 Чортовіня, *n.* Teufelsbrut, *f.*
 Чорток, -тка, *m. dim.* s. Чорт, *Efb.* 67.
 Чортбла смердюча, *f.* stinkendes Stöckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula assa foetida), *B.*
 Чортболох, *m. s.* Чукурдэль. *B.*; 2) Xanthium spinosum, *Pic.* [wend, Ф.
 Чортополоний, *a.* Teufel banch.
 Чортопорох, *m.* Blätterschwamm, *m. Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *III.*
 Чортопхайка, *f. Ko.* 18. Teufel.
 Чорторій, *m.* Wirbel u. Strudel im Wasser (vom Teufel aufgewirbelt), *Kv.* 351.
 Чортя, чортятко, *n. dim.* kleiner Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl.* *Зак.*
 Чортятство, *n.* Teufel, *pl.*; Teufelei.
 Чортячий, *a.* Teufels-, teuflisch.
 Чос, *m.* Schlag, Stos, *m.* задати чо́су кому́сь jmdn weidlich durchprügeln, *C.* I. 251.
 Чоснік, *m. s.* Чіснік, *Пар.*
 Чоснічка, *f.* Knoblauchshederich, *m.* (Alliaria officinalis), *B.*
 Чотиреградний, *a.* vierkantig, *B.*
 Чотирезубка колюча, *f.* Kropfger

Stachelbauch, (Tetraodon hispida), *Пол.*
 Чотирезявні, *pl.* Vierkiemer, *pl.* (Tetrabranchiata), *B.* [конюжний.
 Чотиреплавчатий, *a. s.* Плав-
 Чотирерогий, *a.* vierhörnig; -а
 олестня, vierhörniger Meerschirm, (Quadracornia lucernaria), *B.*
 Чотирерукий, *a.* vierhändig; *pl.*
 -кі, Vierhänder, *pl.* (Quadrumana), *Пол.*
 Чотиресильний, *a.* viermächtig, tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*
 Чотиречленці, *pl.* Vierzehige, *pl.*
 Чотіри. *num.* vier.
 Чотиріжди. *num.* viermal, *K.* [Пол.
 Чотирипальцевий, *a.* vierzehig, Чотіриста, *num.* vierhundert.
 Чотирнадцять (-найц-), *num.* vierzehn. [der vierzehnte.
 Чотирнадцятий (-найц-), *num.*
 Чотірники, *pl. in d. Räthsel:* die vier kleinen Finger, *Kron.*
 Чотиробік, -обку, *m.* Carré, *n. Пар.*
 Чотиробкий, *a.* vierseitig, *Ст.*
 Чотиробчник, *m. s.* Чотирокітник. [hunderte dauernd.
 Чотировічний, *a.* *Mog.* vier Jahr-
 Чотирогранний, *a. B.* vierkantig, vierzeilig.
 Чотирогранчастий, *a.* viereckig.
 Чотирозуб, *m.* Tetraphis, *B.*
 Чотирокітник, *m.* Viereck, *n.*
 Чотирохлітний, *a.* vier Jahre dauernd, vierjährig.
 Чоткі, *pl.* Rosenkranz, *m. III.* I. 228.
 Чотковатий, *a.* perlschnurförmig, rosenkranzförmig.
 Чохла, *f. M.* II. 77. breite Ausgänge der weibl. Hemdärmel; *pl.* чохла, *B.* Manchetten, *pl.*
 Чохлатий, *a.?* [spielen, *Зак.*
 Чочовати ся, das „Чит“ (w. s.)
 Чочурник, *m. s.* Сьвічурник, *B.*
 Чрести, *v. a.* abrinden. [I. 222.
 Чтенць, -нця, *m. s.* Читател, *Веч.*
 Чтирїчи, *num.* *Pу.* vierfach.
 Чтироплужний, *a.* -ні воли Зоря, IV. 108. ? [Св.
 Чтироповерхній, *a.* vierstöckig,
 Чтіти, (ччу, чтиш), *v. a.* ehren.
 Чтірня, *f.* в-ню молотати zu Vierern.
 Чу-чу! *int.* von Behorchen.
 Чу = чу́ш, чи чу хло? ей чу!
 Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Kopfe; * Kopf, *m.* взяти за чуб in die Haare fahren, bei den Haaren zausen; 2) * Kopfzierat, Kopfputz, *m.*

Чубáчка, *f.* Wein. der Чáйка.

Чубáйка, *f. s.* Чуб, Busch, *m. Пис.*

Чубáн, *m. e.* Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*

Чубáнина, *f.* Rauferei, *f.*

Чубáрка, *f.* Brantweinglas, *n. Пар.*

Чубáрний, *a.* getigert, *Пар.*

Чубáтень, *m.* Sperber, *m. ОП.*

Чубáти, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren.

Чубáтий, *a.* geschopft, schopfig, gehaubt, bnschig, banschig.

Чубáтка, *f.* Haubenweise, *f.* (Parus cristatus), *Пар.* [europaea], *B.*

Чубáтник, *m.* Lärche, *f.* (Larix

Чубэ́рка, *f. dim. s.* Це́бричок, *Нав.*

Чуберна́стий, *a.* drollig, seltsam, *Н. 32.*

Чуби́ти, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.

Чуби́й, *m.* Raufser, *m. Пар.*

Чубо́к, -ба, *m. dim. s.* Чуб; чубо́к, в чубо́к. Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; ма́ги в чубо́ку betrunken sein; 2) *pl.* чубо́кы́, Art Äpfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, buschig, *B.*

Чубли́вий, *a.* raufsüchtig, *Пар.*

Чубри́к, *m. s.* Чубо́к, Чубер, *B.*

Чубри́кати ся, *Ал. s.* Кланя́ти ся.

Чубри́й, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Ос. (61) VIII. 16.*

Чубу́к, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *n. B.*

Чубу́квець, -вця, *m. s.* Яеман.

Чувáл, *m. s.* Мимо́к.

Чувáлий, *a.* gehört, wovon man schon gehört hat, + *M.* [fahren.

Чувáти, *v. n.* hören, vernehmen, or

Чувни́й, *a.* empfindlich, *Пол.*

Чувсте́нный, *a.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.

Чувсте́нный, *m.* Interjection, *f. Пар.*

Чувсте́нно, *adv.* innig, mit Gefühl, *У.* [gefühlvoll.

Чувсте́тельный, *a.* empfindsam,

Чувсте́тельность, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*

Чувсте́тельно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Ос. (61) VI. 44.*

Чувство́, *n.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*

Чувствова́нн, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* [den; 2) spüren, merken.

Чувствова́ти, *v. n.* fühlen, empfinden.

Чу́га, *f. s.* Чу́ганя.

Чу́гайна, *f. s. d. f.* [Св́йга, Опанча́.

Чу́гай, *m. e.* Art Männerkleid, *s.*

Чу́ган, *m.* Tasche, *f.*

Чу́ганя, *f.* wollenes Oberkleid (Mantel) mit einer Pelerine bei den Лэ́мки.

Чу́гунний, *a. gr.* eisern (чугу́н, *gr.* Eisen, *n.*).

Чу́гунка, *f. gr.* Eisenbahn, *f.*

Чуд. *m. s.* Чудо; чуд.-зі́лв. *n.* Зап.?

Чуда́к, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*

Чуда́р, *m.* Sonderling, Narr, *m. См.*

Чуда́сія, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*

Чуда́цкий, (-да́цьк-), *a.* wunderbar, seltsam, sonderbar.

Чуда́чний, *a.* rössirlich, *К У. s. d. v.*

Чуде́нный, *a.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.* [seltsam.

Чуде́рнийцкий, *a. Не.* wunderbar,

Чуде́сний, *a.* wunderbar, wundervoll; wunderbar, seltsam; *adv.* чуде́сно.

Чуди́ти, *v. n.* mit stiller Bewunderung da sitzen. [wunderlich.

Чуде́нький, *a. dim.* sehr seltsam,

Чу́дний, *a.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderbar, seltsam; *adv.* чу́дно.]Bizarrerie, *f.*

Чу́дність, -ости, *f.* Wunderlichkeit,

Чу́дновáтий, *a.* wunderbar, seltsam.

Чу́до, *g.* чу́да, *pl.* чудеса́ *n.* Wunder, *n.*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо-ю́до, *n. К.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n. К.*

Чу́довати ся, sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.

Чу́довий, *a. s.* Чуде́сний. *Зак.*

Чу́довиско, чу́довище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*

Чу́довний, *a.* wundervoll, *III. II.*

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*

Чудодійний, *а. См.* wundervoll.

Чудодієць, -дієця, *т. К.* Wunderthäter, *т.* [derwirkend, Zauber-, *Фр.*

Чудодійний, *а.* wunderthätig, wun-
Чудокрам, *т.* reiche Fülle der Wunder.

Чудонько, *н. dim s.* Чудо.

Чудотворець, -рця, *т.* Wunderthäter, *т. III. II.* 166. [wunderwirkend.

Чудотворний, *а.* wunderthätig,

Чудотворник *т.* Buch, *н.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*

Чужа, *ф. Ф. Пр.* III. 239.?

Чужак, *т.* Fremdling, *т. К. Ку.*

Чужаніна, (-жен-), *ф. АД.* I. 197. *с.*

Чуженія.

Чужати ся, *с.* Цурати ся, *н.* 180.

Чужбінá, *ф. Ч.* V. 198. *с.* Чужбá.

Чуждáти, *в. а.* злодії дóбре чуждáют etwa: wirtschaften (als fremde Leute); -- *сн.* *с.* Цурати ся.

Чужеземний, (чужов-), *а.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *К.*

Чуженік, *т.* der Fremde, Fremdling, *т;* чуженія, *ф.* eine Fremde.

Чуженний, *а.* fremd. [rasita), *Пол.*

Чужепáси, *рл.* Schmarotzer, *рл.* (Па-

Чужепáсний, *а.* schmarotzend, *Пол.*

Чужепáснi, *рл.* Schmarotzer, *рл.* (Parasitica), *Пол.* [fremde Abstammung

Чужеродівієть, -єсти, *ф. Пар.*

Чужесторбнець, -нця, *т.* Fremdling, *т. Др.* [von auswärts; fremd.

Чужесторбний, *а.* ausländisch,

Чужестрáнний, *а. gr. s. d. v.*

Чужезяйчний, *а.* fremdsprachig, *Гол.*

Чужій, *а.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen gehörig; 2) anderer, *К. I.* 31.

Чужінá, *ф.* Fremde, *ф.* Ausland, *н;* 2) *т. и. ф.* Fremdling, *т.* eine Fremde.

Чужинéцький, *а.* fremd, ausländisch.

Чужінка, *ф. P.* II. 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *КV.* fremdes Weib.

Чужовірий, *а. К.* andersgläubig.

Чужовлáдство, *н.* Fremdherr-

schaft, *ф. Фр.*

Чужогóбродний, *а.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Др.*

Чужоземець, -ця, *т.* Fremder, Ausländer, *т. Кол.* II. 76.

Чужоземка, *ф.* Ausländerin, Fremde, *ф. К.* [Пар.

Чужоземлець, *т.* Ausländer, *т.*

Чужоземний, *а.* ausländisch, fremd.

Чужоземниця, *ф. с.* Чужоземка, *Пар.* [Fremde, *ф.*

Чужоземщина, *ф.* Ausland, *н.*

Чужо́дний, *а.* parasitisch, schmar-

ротzend.

Чужолю́бити, *в. а.* ehebrechen, *Пар.*

Чужолю́бний, *а.* ehebrecherisch,

Пар. [-ниця, *ф.* Ehebrecherin, *ф. Пар.*

Чужолю́бник, *т.* Ehebrecher, *т;*

Чужолю́бство, *н.* Ehebruch, *т. Пар.*

Чужомóвний, *а.* fremder Sprache.

Чужо́нáродний, *а.* *Пар.* fremd.

Чужорóдний, *а.* fremdartig, *Зар.*

Чужосéльний, *а.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).

Чужосéльський, *а. с. d. v.*

Чужослóвний, *а.* fremder Sprache.

Чужосторбнець, -нця, *т.* Fremdling, Fremde, *т.*

Чужо́йдник, *т. К.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *т.*

I. Чўйка, *ф. У.* Ohr, *н;* 2) Fühler, *т.*

II Чўйка, *ф.* Mantel mit Aermeln, *т.* *Зак.*

Чу́йко, *т.* Name eines Hundes.

Чу́йнй, *а.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (*v.* Hunden); 2) *с.* Чутвій, (*Фр.*).

Чук! *int. хор!* *Пис.*

Чукáн, *т. с.* Чокáн, Keilhaue, *ф. В.*

Чўкати, *в. а. с.* Цўкати.

Чукій, *int. хор!* ой гоп . . . та чукій, *Reimw.* zu козакі.

Чукурдéль, чукурдáль, *т.* Baumlerche, Dullerche, *ф.* (Alauda arborea), *В.*

Чукурлiй, *т. с. d. v. В;* 2) Haubenlerche, *ф.* (Alauda cristata), *В;* 3)

Wasserstar, *т.* (Cinclus aquaticus) *В;*

4) Totanus cinclus, *В;* 5) — річний,

Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *В.*

Чулан, *m. gr. C.* 59. Verwahrungskammer, *f.* Verschlag, *m.*

Чуларь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*

Чулий, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; zart; 2) zärtlich.

Чулинда, *f. II.* 174. ?

Чулити, *v. a.* -уха, die Ohren spitzen, *s. Шурити, Пар.*

Чулість, (-ость), -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*

Чулко, *n.* (чулок, -лка, *m. Фр.*), ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittag) den Brautkranz anlegt, *B.*

[Strumpf, *m.*

Чулочок, -чка, *m. dim. Л.* 2.

Чума, *f.* Pest, Seuche, *f.*

Чума́к, *m. pl.* чумаки́, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Ochsen nach der Krim od. an den Don fuhren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.

Чумакува́ти, *v. a.* ein Чума́к sein, als Чума́к die Reise unternehmen, (*s. d. v.*).

Чума́ти, *v. n.* betäubt sein, + *M.*

Чума́рка, *f. s.* Чамарка, Чемёрка.

Чума́ство, *n. coll. s.* Чумаки́, *Рух.*

Чума́цки́й, *a.* zum Чума́к geh.; -а до́рога Milchstrasse, *f.*; -а ва́лка das Lager der Чумаки́. [tigung der Чумаки́.

Чума́цтво, *n.* Geschäft, *n.* Beschäftigung.

Чума́чына, *f. Me.* 21. e. Abtheilung od. Gesellschaft der Чумаки́; 2) *s.* Чума́к.

Чума́чя, *f. P. ч.* 190. *aug. coll. s.* Чумаки́.

Чума́чка, *f. s.* Чума́цтво, *Под. Др.*

Чу́мище, *n. aug. s.* Чу́ма.

Чу́мів, *gen. чу́мова, m.* тютюву́, бакуну́ Brief Tabak, *m. B.*

Чумни́й, *a.* verpestet, siech, *Ст.*; -а годі́на Pestzeit, *f. Мор.*

Чунé, *n. V.* krankhaftes Schlummern, Marasmus, *m.*

Чу́нный, *a. s.* Чу́дний, *B.*

Чу́нвяи́й, *a.* kränklich, schläfrig, *V.*

Чу́пати, *v. n. s.* Шкандиба́ти.

Чу́пер, -пра, *m. Ф.* *s.* Чупри́на.

Чупи́рда́ти, *v. n.* vom langsamen

unsicheren Gehen eines Kindes.

Чу́пкати, *v. a.* schlagen, stampfen mit d. Füßen, laut treten, нога́ми о́б зе́млю.

Чупо́рни́й, *a. B.* von der Henne. (?)

Чупри́на, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; *взя́ти за чупри́ну* in die Haarer fahnen; *s.* Оселе́дець, bei den Saporogerkosaken, *Зак.*

Чупри́нді́р, *m. Ко.* 107. Haarraufer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чупри́на hat, *Зак.*

Чупри́нді́й, *m. s.* Чукурде́ль, *B.*

Чупри́й, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*

Чупро́ви́й, *a.* -ві сва́жки die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Кол. I.* 237.

Чупру́н, *m. Ко.* 203. gemeiner Bauer.

Чупудри́й, *m. s.* Чукурде́ль, *B.*

Чупу́рни́й, *a. s.* Чепу́рний.

Чупуру́н, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*

Чур, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.

Чу́ра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*

Чу́рек, *m.* Haferkuchen, *m. III.* II. 57.

Чури́ти, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*

Чури́ти, *v. n.* rinnen, rieseln; auf-

Чу́ркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*

Чу́ркати, чурко́ти, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*

Чурха́ти, *v. a. s.* Чу́храти, *Ке. I.* 147.

Чурхну́ти, *v. n.* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimoseae), *B.*

Чуствицьова́ти, *pl.* Sinnpflanzen,

Чустви́ця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (*Mimosa sensitiva* od. *pubica*), *B.*

Чуствó, *n. K. s.* Чувствó.

Чу́стри́й, *Ч. III.* 52. ? [prügeln, *He.*

Чу́стри́ти, *v. a.* peitschen, züchtigen,

Чу́стря, *f. II.* 129. ?

Чу́ть, *adv.* auch: чу́ть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P. I.* 25. *III. I.* 94. 125.

Чу́те, *n.* Gefühl, *n.*; Empfindung, *f.*

Чу́ти, (чу́ю, чу́еш), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чу́ти чим riechen; — ся Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — ся в са́лі sich bei Kräften fühlen; sich hewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чутівий, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*

Чутиво, *n.* K. Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*

Чутівельний, *a.* Riech-, *Пол.*

Чутіти (чучу, чутіш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Ил.*

Чутіти, *v. n. s.* Гудіти, (*Фр.*).

Чутка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*

Чуткий, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) scharf, = їдкий; 4) кі ўши scharfhörend, *Еф.* 9.

Чуткість, -ости, *f.* Geruch, *m.* ВВ

I. Чутко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *М.* II. 24; 2) empfindlich, *Фр.*

II. Чутко, *m.* Name eines Hundes.

Чутливий, *a.* empfindlich; zart, *Фр.* *Ил.*

Чутливість, -ости, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*

Чутний, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.

Чутнісько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), *s.* Чутно. [sein, *n.* ВВ.

Чутність, -ости, *f.* Gefühl, Bewusst-

Чутно, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.

Чутня, *f.* Те. *s.* Сторожа.

Чуточка, *f.* *dim.* *s.* Чутка; чуточку, *adv.* *Ausdr. Ос.* (61) XII. 42. ein wenig, ein Bischen.

Чух *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*

Чухати, *v. a. s.* Чихати, чухрати.

Чухирчити, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зах.*

Чухмарити ся, *s.* Чухрати ся.

Чухня, смерть-чухна, чухно-мачухно. *Ч. V.* 573. ? [los werden, (*Фр.*).

I. Чухнути, *v. n.* den übeln Geruch

II. Чухнути, *v. a.* treffen, *В.*

Чухрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — ся sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зах.*

Чухрій, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m.* *В.*

Чучва, чучвєра, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *В.*

Чучверіти, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *В.*

Чучєло, *n.* vermummte Larve.

Чучеревіти, *v. n. s.* Чучверіти.

Чучу́га, *f. s.* Чечуга, *В.* [pfindsam.

Чучу́щий, *a.* *М.* II. 37. fühlend, em-

Чучу́яти, *v. n.* *М.* III. 91. fühlen, empfinden.

Чхати, *v. n. s.* Чхати, *Зах.*

Чхну́ти, *v. n. s.* Чхнути, *М.* I. 42.

Чюркало, *n.* *Гол.* *s.* Чуркало.

Чякнути, *v. n.* sich niederdrücken, sich niederlegen, *Фр.* [miliaris), *В.*

Чякра, *m.* Haushund, *m.* (Canis fa-

Чяпавка, *f.* Art Geräth zum Fischfang.

Чяпайло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *В.* [Fischfang, *В.*

Чястовіть, *f.* Art Geräth zum

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша). [bieten).

Ша! *int.* st! (Stillschweigen zu ge-

Шаба, *f.* §. *s.* Стругач.

Шабальник, *m. s.* Шувар.

Шабас, *m.* Sabbath, *m. s.* Сабаш.

Шабасівка, *f. s.* Сабашівка.

Шабасовий, *a.* Sabbath-, den Sabbath betreffend. [feiern.

Шабасувати, *v. n.* den Sabbath

Шабату́ра, *dim.* шабату́рка, *f.* §. Kapsel, Schachtel, *f.*

I. Шабаш, *m. s.* Шабас.

II. Шабаш! *int.* = genug! *Сб.* III. 37.

Шабашковий, *a. s.* Шабасовий.

Шабель, -бля, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *В.*

Шабелька, *f.* *dim.* *s.* Шабля.

Шабельний, *a.* *Гр.* Säbel-.

Шабельник, *m.* Säbelschmied, *m.*

Шабельта́с, *m. eig.* Säbeltasche, Scheide, *f.* *К.*

Шабинкува́ти, *v. n.* *Ос.* (62) VI. 14.?

Шаблєваний (-блєв-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Recht hat den Säbel zu tragen, *К. См.*

Шаблєвий, *a. s.* Шабельний, *Нис.*

Шаблю́ка, *f. aug. s. d. f.* 1).

Шабля, *f.* Säbel, *m.*; 2) *s.* Шабель, *В.*

Шавка, *f.* *Кс.* 238. Spitz, Spitzhund, *m.*

- Шáвлія, *f. s.* Шалвія, *Зак.*
 Шаг, *m. e.* Art Münze = 2 Kopeken, *Зак.*; 2) übrhpt eine kleine Münze, Heller, *m.* [spiel der Knaben, Ч. III. 103.]
 Шагардáй, *m. e.* Art Gesellschafts-
 Шагáти, *v. n.* wandeln, *Мор.*
 Шагнúти, *v. n.* auflodern.
 Шаговáй, *a.* was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, *Пис.*
 Шáдий, *a.* grau, graulichweiss, -бик, *B.*
 Шадкáй, *a.* -тютюн Art Tabak, Ч. VI.
 Шадúля, *f.* eine graue, graulich-
 weisse Kuh (s. Шáдий), *B.*
 Шажóк, -жкá, *m. dim. s.* Шаг.
 Шáйдвассер, *m.* Scheidewasser, *n. Пол.* [дiв &].
 Шáйка, *f.* Bande, *f.* (опрышкiв, зло-
 Шáйний, *a.* heftig, entsetzlich, *МШ.*
 Шáйность, *f. II.* 220.?
 Шáйнúти, *v. a.* aufschnellen, *Пар.*; 2) heftig schneiden.
 Шáйтáн, *m.* Teufel, *m. Зак.*
 Шáйтур, *m.* Scheiterholz, *n. B.* [reus].
 Шакáль, *m.* Schakal, *m.* (Canis au-
 Шáкша, *f.* Milz des Schafes, *f.*
 Шал, *m.* Raserei, *f.* Anfall von Toll-
 heit, *m.*; * Feuer, *n.*
 Шаль, *m.* Shawl, *m. III.* II. 144.
 Шалавáла, шалавáло, *m.* leicht-
 sinniger, unbeständiger Bub, Mensch, *W. s.* Шалацýта. [(Фр).
 Шаламанте, *n. coll. s. s.* Дрáнте.
 Шаламéйка, *f. s.* jüdische Mütze.
 Шаланá, *f. s.* Шувáр.
 Шалáп! *int. s.* Чалáп.
 Шалацýта, *m.* Wirtkopf; Brause-
 kopf; toller, unruhiger Kopf, *m.*
 Шалáта, *f. s.* Салáта, *Пар.*
 Шалáш, *m. s.* Салáш, Hütte, *f. Пар.*
 Шальбáр, *m. B.* Betrüger, Schwin-
 dler, Charlatan, *m.*
 Шальвiрь, *m. Wgr.* IX. s. d. v.
 Шальвiя, (шалвiя), *f.* Salbei, *f.*
 (Salvia officinalis), *B.*
 Шальгá, *f.* Wuth, Wasserscheu, *f.*
B. Мi. II. 280; 2) Wahnsinn, *m. Фр.*
 Шалéвий, *a. K.* I. 252. пояс — s.
 Шалéввий.
 Шалевiрство, *n.* Betrug, Schwin-
 del, *m.*; Charlatanerie, *f. КС.* V. 353.
 Шалéвка, *f. s.* Шалiвка, *Зак.*
 Шалéн, *m. Ч. III.* 404. e. Art Frau-
 enkleid.
- Шалéний, *a.* wahnsinnig, rasend,
 toll, verrückt.
 Шалiти ся, wüthend sein, неc ша-
 лиг ca der Hund ist wüthend, *B.*
 Шалiвка, *f.* dünnes Brett zur Ver-
 schalung.
 Шалiвлiвий, *a.* muthwillig, aus-
 gelassen, leichtsinnig, flott, *C. I.* 17.
 Шалiй, *m. s.* Смертéльвик.
 Шалiнiвка, *f.* ein wollenes Kopf-
 tuch od. Umhängetuch.
 Шалiнóвий, *a.* shawlartig.
 Шалiселiвий, *a. s.* Шалiвлiвий.
 Шалiти, *v. n.* verrückt sein, nicht
 recht bei Sinnen sein; rasen, toben,
 wüthen; ausgelassen sein, tollern; — за
 ким, за чим heftig verlangen nach
 jmdm (etw.), heftig streben, wahnsin-
 nig schmachten.
 I. Шáлька *f.* Tolkorn, *n.* Taumelloch,
m. (Lolium temulentum), *B.*
 II. Шáлька, *pl.* шалькi, *f.* Wag-
 schale, Wage, *f. Зак.*
 Шальвiй, *a.* wahnsinnig, rasend,
 toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.
 Шальнiк, *m.* Wahnsinniger, *m. B.*
 Шаловiна, *f.* Tollkirsche, *f. Цар.*
 Шаловлiвий, *a.* lustig, muthwil-
 lig, drollig, flott.
 Шалтáн, *m. s.* Султáн.
 Шалювáти, *v. a.* verschalen, mit
 Brettern verschlagen.
 Шáля, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Насáд.
 Шамáйка, шамáя, *f.* Aspius clu-
 peoides, *B.* [II. 158.]
 Шамбáш, *m.* = Гáссан Бáша, *C.*
 Шáмка, *f.* Aelchen, *n.* (Anguillula), *B.*
 Шáмкати, *v. a.* Geräusch machen;
 2) leise sprechen, lispeln (vor Alter), (Фр.).
 Шамкáй, *a.* flink, hurtig, *M. II.* 37.
 Шамнúти, *v. a.* mit dem Ruder
 schlagen; 2) *v. n.* * entwischen, entfliehen.
 Шамотáти (шамóчу, -чеш), *v. a.*
 herumreissen, herumschütteln, rütteln;
 — ся sich herumreissen; — ся з ким
 mit jmdm sich herumbalgen.
 Шамотiти (шамóчу, -тiш), *v. n.*
 rauschen; säuseln, *Зак.* [Unruhe, *f. Зак.*
 Шамотнá, *f.* Geräusch, Rauschen, *n.*
 Шамрáнка, *f.* Werkstück des We-
 bers: zum Glätten der Leinwand.
 Шанá, *f.* Hochachtung, Achtung, Ehr-
 erbietung, *f.*; 2) Bewirtung, *f. Пис.*

Шандра, *f.* Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*

Шанѣбний, *a.* ehrenvoll, *ОП.*

Шанѣбність, -ости, *f.* Decenz, *f.* *ОП.*

Шанівний, *a.* achtbar, ehrwürdig.

Шаність, -ости, *f.* *V.* *Лс.* 81. *s.* Пошанѣванѣ.

Шанѣба, *f.* Achtung, Ehrfurcht; Schonung, *f.* Ehre, *f.* *Зар.* *H.* 225.

Шанѣблівий, *a.* achtbar, ehrwürdig, *Нар.* [Achtbarkeit, *f.* *Нар.*

Шанѣблівість, -ости, *f.* Ehrfurcht,

Шанѣбний, *a.* ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig. [Würde, *Ст.*

Шанѣбність, -ости, *f.* Ehre und

Шанѣбно, *adv.* ehrerbietig, *Зар.*

Шанѣвати, *v.* *a.* *s.* Шанувати.

Шанѣйти, *a.* ehrbar, geehrt, *Ст.*

Шанѣтість, -ости, *f.* Ehrfurcht, Achtung, *f.*

Шанѣвливий, *a.* ehrwürdig, *Біл.*

Шанѣвний, *a.* ehrwürdig, achtbar, geehrt, *M.* *I.* 139.

Шанѣнок, -нку, *m.* *s.* Шинѣк, шинк.

Шанѣлюб, *m.* *ОП.* der Ehrgeizige.

Шанѣлюбний, *a.* ehrgeizig.

Шанѣлюбство, *n.* Ehrgeiz, *m.* *ОП.*

Шанѣга, *f.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria), *B.*; 2) Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*

Шанѣгалѣвець, -вця, *m.* Lump, *m.*

Шанѣгалѣвий, *a.* lumpig. [*f.* *K.*

Шануванѣ, *n.* Achtung, Ehrfurcht,

Шануватѣль, *m.* *K.* *s.* Почитатѣль.

Шанувати, *v.* *a.* *s.* schonen; 2) *ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, *a.* leben.

Шанувемий, *prtc.* geehrt, verehrt, *Шл.*

Шанѣц, *m.* *Гол.* *III.* 445. *ungr.* Schanze, *f.* Wall, *m.*

Шанѣпа, *f.* *aug.* *Зг.* *s.* Шанѣпка.

I. Шанѣпѣрь, *m.* *H.* 119 *s.* Шанѣпѣрь

II. Шанѣпар, *m.* *s.* Шанѣпар, *Зак.*

Шанѣпѣще, *n.* *aug.* *s.* Шанѣпка.

Шанѣпѣць, -вця, *m.* *D.* *c.* 360. *e.* Art Zauberhmütze. [zen), *B.*

Шанѣпка, *f.* Mütze, *f.*; Hut, *m.* (bei Pil-

Шанѣпѣрь, *m.* Mützenfabrikant, Mützenmacher, *m.*

Шанѣкобѣранѣ, *n.* *He.* das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe

nehmen.

Шанѣкувати (-ков-), *v.* *a.* die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) *jmdm hoferen, schmeicheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, *Зак.*

Шанѣлѣк, *m.* *s.* Шанѣлѣк.

Шанѣвал, *m.* Walker, Walkmüller, *m.*

Шанѣвалка, *f.* Walkerin, Walkersfrau, *f.* *Пис.* [земля Walkenerde, *f.* *Нар.*

Шанѣвальний, *a.* Walken, -а

Шанѣвальня, *f.* Walkmühle, *f.* *Нар.*

Шанѣвальський, *a.* -е сукно, wollen, *Пис.* [spiel (das Mützenaufheben).

Шанѣорня, *f.* *Га.* *I.* 142. *e.* Art Oster-

Шанѣочка, *f.* *dim.* Mützechen, *n.* kleine Mütze. [tzenfabrikant, *m.*

Шанѣчник, *m.* Mützenmacher, Mü-

Шанѣпошки, *pl.* *s.* *d.* *f.*

Шанѣношник, *m.* Art Spiel mit Stabwerfen, *Ч.* *IV.* 41.

Шанѣрѣн, *m.* *s.* Шанѣрѣн, *Зак.*

Шанѣрѣнчик (жовтѣх). *m.* Myrmidone, (Colias Myrmidone), *B.* [s. Шанѣпка.

Шанѣурка, *f.* Hut, *m.* (bei Pilzen),

Шанѣчерѣйна, *f.* *s.* *d.* *f.*

Шанѣчина, *f.* *dim.* *s.* Шанѣпка, Mützechen, *n.* eine einfache, schlechte Mütze.

Шанѣчурѣйна, *f.* *aug.* *s.* Шанѣпка.

Шанѣр, *m.* Schichte; Reihe, *f.*; 2) Platz, Ringplatz, *m.* *B.*; 3) Stück, *n.* шар землі, (*Фр.*); 4) Kugel, *f.* — земний Erdball, *m.* *Нар.*

Шанѣрабѣн, *m.* Kutsche, *f.* *He.* (*n.* 138).

Шанѣравѣри, *pl.* lange weile Hosen, *pl.*

Шанѣрѣвий, *a.* etwas grau, graulich, *Зак.*

Шанѣрада, *f.* Sylbenräthsel, *n.* Charade, *f.*

Шанѣрѣн, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus), *B.*

Шанѣранѣ, шаранѣа, *f.* *s.* Саранѣа, са-

Шанѣрапѣут, *m.* *s.* Шанѣранѣа. [ранѣа.

Шанѣрасть! *int.* *s.* Шарѣх! [schen.

Шанѣрѣх! *int.* vom schnellen Forthuschen, *Шанѣрѣхкати, шаранѣути, v.* *n.*

geräuschvoll forthuschen, *K.*; zahlreich sich wohin eilends begeben, *Кс.* *II.* 23.

Шанѣрварка, *f.* *Зак.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Hin- u. Herlaufen, *n.*

Шанѣрварок, -рка, *m.* Scharwerk, *n.* öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) *s.* *d.* *v.*

Шанѣрѣрѣина, *f.* *s.* Шанѣрварок 1).

Шанѣрѣга, шарѣга, *f.* nasses, stürmisches Wetter, *Kst.*

Шарѣт, -оту, *m. s.* Овїѣдла.
 Шарѣжа, *f.* Charge, *f.* [grau.
 Шарїй, *a.* grau; dunkelgrau; wolfs-
 Шарїк, *m. dim. s.* Шар 2) Kügelchen, *n.*
 Шарїти, *v. a.* stöbern, suchen, durch-
 suchen, *P. I.* 184.
 Шарїти, *v. n.* grau werden; 2) däm-
 mern, dunkel werden. [Gewand.
 Шарлат, *m. Cm.* scharlachfarbenes
 Шарлатан, *m.* Charlatan, Markt-
 schreier, Quacksalber, *m.*
 Шарнїти, *v. a.* anstossen, anrei-
 ben; schneiden; 2) hineinlangen; — по
 нїд unter etw. mit einem Stock & hin-
 einfahren um es hervorzulangen, *Ч. IV.*
 514.; *s.* Шарїти; — ся sich anstossen,
 anreiben; *s.* schneiden.
 Шаровати, *v. a. s.* Шарувати.
 Шарок, -рка, *m. dim. s.* Шар, Reihe,
 Zeile, *f. Гол. I.* 333.
 Шарпак, *m. III. I.* 279. ein ärmlich,
 lumpig gekleidetes Individuum, bettel-
 armer Schlucker; 2) Dieb, *m. Nic.*
 Шарпанїна, *f.* Reissen, Zausen;
 Getümmel, *n.* Kauferei, Hetze, *f.*; 2) *Кс.*
 118. was zum Zerfleischen preisgegeben
 wird, der Antheil des Leithundes von
 e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht,
 a) von Wild, *Зак.*; b) von Fischen, *Nic.*
 Шарпати, *v. a.* reissen, zausen, zupfen;
 rütteln; zerfleischen; * чїю славу, jmds
 gutem Rufe schaden, verleumden; — ся
 reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
 Шарпатїнє, *n.* Charpie, *f. (Фр.).*
 Шарпїна, *f. s. d. v.*
 Шарпнїти, *v. a. s.* Шарпати.
 Шарптий, *a.* -ї дожджове *Гол. II.*
 69. heftig (?).
 I. Шарувати, *v. a.* -стїнїу grau an-
 streichen, grau übertünchen.
 II. Шарувати, *v. a. s.* Шурува-
 ти. *Зак.* reiben, waschen.
 Шарфа, *f. s.* Шарфа, *(Фр.).*
 Шарфити (шарфажу, -дїш), *v. n.*
 zwitschern, *Ч. V.* 640.
 Шарудїти, *v. n. Ос. (62) I.* 69. ?
 Шаснїти, *v. n. М.* in einem Nu fort-
 schwinden; überfliegen, überstreichen.
 Шасть! *int.* vom Hineinschleichen,
 vom schnellen Hineintreten.
 Шастанє, *n.* Hin- und Herlaufen,
 Tummeln, *n.*
 Шастати, *v. a.* umherwerfen, etw.

hin u. her bewegen, mit Geräusch be-
 wegen; 2) verschwenden, unnutz aus-
 geben, грїшми; — ся herumlaufen,
 sich herumtummeln.

Шат, *m. ungr. Гол. III.* 516. *s.* Сад.
 Шата, *f. пол.* Kleid, Gewand, *n. К.*
 Шатан, *m.* Satan, Teufel, *m.*
 Шатанїна, *f.* Getümmel, *n.* Ver-
 wirrung, *f.* das Hin- u. Herlaufen.
 Шатаньскїй, *a.* satanisch, Teufels-
 Шатати ся, sich tummeln, sich spu-
 ten; 2) *s.* Здрїгати ся.
 Шатер, -тра, *m. s.* Шатро. [193.
 Шатєрник, *m. e.* Zeltbewohner, *Кс.*
 Шатїрїти, *v. a.* stöbern. [bel, *m.*
 Шаткївнїця (-ков-), *f.* Krautho-
 Шаткувати (-ков-), *v. a.* klein
 schneiden, klein hacken (канфєту, рїсто).
 Шатно, *adv.* gut gekleidet, in voller
 Ausstattung, *Кс.* 330. (*vgl.* Шата).
 Шатнїти ся, hin u. her sich wer-
 fen etw. nachsuchend; 2) sich beeilen,
 sich sputen. [Schirm, *m.*
 Шатрик, *m.* (Regen-, Sonnen-),
 Шатро, *n.* Zelt, *n.*
 Шатровїй, *a.* Zelt-
 Шафа, *f.* Schrank, *m.* [theiler, *m.*
 Шафар, *m.* Schaffner; Ausgeber, Ver-
 Шафрка, *f.* Schaffnerin; Haushal-
 terin, Vertheilerin, *f.* [seschrank, *m.*
 Шафрнїя, *f.* Speisekammer, *f.*; Spei-
 Шафрскїй, *a.* Schaffners.
 Шафєр, *m. Нє. (xm. 45)* Schaffer, *m. s.*
 Дрїжба.
 Шафїр, *m.* Sapphir, *m.*
 Шафїровїй, *a.* Sapphir-, aus, von,
 mit Sapphir; 2) sapphirblau [Schrank.
 Шафка, *f. dim. s.* Шафа, kleiner
 Шафлїк, *m.* Schaff, Fass, Spulschaff,
 Scheuerschaff, *n.*
 Шафран, *m.* Saffran, *m.*
 Шафравовїй, *a.* Saffran-, aus
 Saffran; 2) saffrangelb.
 Шафувати, *v. a.* verschaffen, liefern,
 geben; -чим etw. austheilen, ausspen-
 den; * verschwenderisch mit etw. um-
 gehen, freigebig sein.
 Шафунок, -нку, *m.* Verwaltung, *f.*;
 Recht, *n.* etw. zu vertheilen, zu geben, *Зак.*
 Шафурка, *f.* Becherhulle, *f.* (z. B.
 bei der Haselnuss), *B.*; 2) Hut, *m.* (bei
 d. Pilzen), *(Фр.).*
 Шахвѣрь, *m. Cm. s.* Шафар.

Шахи, *pl.* Schachspiel, *n.*; 2) Schachstein, *m.*

Шахивніця, *f.* Schachbrett, *n.*

Шаховка, *f.* kleiner Schrein.

Шахрай, *m.* Schacherer, *m.*; * Schwindler, *m.*

Шахрайка, *f.* Schacherin; Schwindlerin, *f.*

Шахрайский, *a.* Schacherer, Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.

Шахрайство, *n.* Schacherei, Schwindelei, *f.* Betrug, *m.* [trügen; täuschen.

Шахрувати, *v. a.* schachern; be-

Шахт, *m.* шахта, *f.* Schacht, *m.*

Шацувати, *v. a.* schätzen, abschätzen, taxieren; 2) * achten, schätzen.

Шацѣнок, -нку, *m. pol.* Schätzung, *f.*

Шашель, -шля, *m.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium), *B.*; 2) Schiffbohrer, *m.* (Teredo navalis), *III.* II. 259. (?) [1. 11.

Шашлиця, *f.* Holzgewürm, *n.* Ч. I.

Шашйна, *f.* Гол. III. 401. хатка в шашни-, ? [Schachfigur, *f.*

Шашка, *f.* Stein im Damenspiel, *m.*

Шашкований, *a.* Нс. Пр. XI. 2. 26. gewürfelt, gescheckt, bunt, (?).

Шашлик, *m.* Bratspicss, *m. Ko.*; 2) Шашель 1), *B.*

Шашні, *pl.* lustige Streiche, Schelmenstreiche, *pl.* Цт. 102. [чорний?

Шашок, -шка, *m.* Ос. (62) V. 81.

Шаштовий, *a.* -черевічок, Ч. IV.

Шва, *f.* Naht, *f.* Пар. [175. ?

I. Шваб, *m.* Schwabe, *m.*; verächtl. = Deutsche, *m.*

II. Шваб, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 2) Carabus Scheidleri, *B.*

Шваба, *f.* -бу дати, задати viel zu schaffen geben, übel zurichten; tüchtig abprügeln, С. I. 188.

Швабка, *f.* Schwäbin, *f.*; Deutsche, *f.*

Швабнути, *v. a.* §. stehlen.

Швабський (швабский), *a.* schwäbisch; 2) ausländischer Fabrik; fein; -е полотно Florleinwand, *f.* Пар.

Швабщина, *f.* (von deutschen Krämmern gekaufte) feine Leinwand.

Швагати, *v. a.* mit einer Peitsche hauen, schlagen.

Швагер, -гра, *m.* Schwager, *m.*

Швагра, *f.* Escadre, *f.* Geschwader, *n.* Лис. [Schwägerin, *f.*

Швагрова, *f.* Frau des Schwagers,

Швагронистий (швадр-), *a.* К.

I. 264. Anführer einer Escadron.

Швайка, *f.* Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.*; 2) s. Прогачка; 3) übrht etw. Spitziges, Schmales, Dürres: стремит в гору як швайка; корова худá як швайка, (Фр.); 4) Alandblecke, *f.* (Aspius bipunctatus), *B.* /

Швайка, *f.* s. Швайка 1), *Зах.*

Швакотіти, *v. n.* vom „Швау, швау!“ des Enterichs.

Шваля, *f.* Ф. s. Швачка.

Швандигати, *v. n.* fliegen, *Зах.*

Швандяти, *v. n.* s. Швандяти, *Зах.*

Швар, *m.* Segge, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*; 2) -тютюну́ = швур *m.* (Фр.).

Швара, *f.* Tau, *n.* W.

Шварлотати, шварлотити, *v. n.* schwatzend, laut, in widerlichem, unangenehmem Tone sprechen; plauschen, plärren. [schend; zwitschernd, *Ле.*

Шварлотливий, *a.* plärend, plau-

Шваркий, *a.* -а осóка s. Різба.

Шваркит, -сту, *m.* Geplapper, *n.* Ф.

Шваркнути, *v. a.* §. werfen, schmeissen, (Фр.). [s. Шварлотити.

Шваркотіти (-кóчу, -бóчем), *v. n.*

Шварний, *a.* s. Мотóрний.

Шварчок, -чка, *m.* *dim.* s. Швар.

Шварц, *m.* Schwärze, Schubwiche, *f.*

Швацький (швацк-), *a.* Nähe-

Швачка, *f.* Näherin, *f.* [Näh-, *Лис.*

I. Швед, *m.* Schwede, *m.*

II. Швед, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*

Шведчина, *f.* Schweden, *n.*; 2) der schwedische Krieg: Karl XII. Mazepa u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. *К.*

Швельгіт, -оту, *m.* Geschwätz, *n.* Пар.

Швандати ся herumschweifen. [fen.

Швандяти, *v. n.* schlendern, schwei-

Швєткий, *a.* biegsam, -бич, *B.*

Швець, *gen.* шевця, *m.* Schuhmacher, Schuster, *m.*

Швєя, *f.* s. Швайка 3), *B.*

Швигалка, *f.* Wurfspieß, *m.* Под.

Швигар, *m.* Ende der Peitsche, *B.*

Швидкий, *a.* schnell; jäh, hastig; geschwind, flink; 2) * jäh, hitzig, vorschnell, unbedachtsam.

Швидкість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, *f.*; 2) Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*

Швајко, *adv.* eilig, geschwind; на

швидку in der Eile, *Шл.* [gehend.
 Швидкойдучий, *а Нс.* schnellver-
 Швидкои́г, -ога, *т.* Охурода, *В.*
 Швидкои́гий, *а.* schnellfüssig.
 Швидч, *adv. comp.* zu Швидко, *с. d. f.*
 Швидче, швидше, *adv. comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald, schnell; швидче - ніж eher als, *Под.*
 Швидкнуги, *в. а. с.* Швидати. (*Фр.*).
 Швиргати, *в. а.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf.
 Швиргома, *adv. Н.* 272. vom weit
 Швиргнуги, швирнути, *в. а.* werfen, schmeissen, *См.*
 Швиркати, *в. н.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *В.*
 Швирчати, *в. н. с. d. v. 1).*
 Швїя, *ф. с.* Швїяка 3), *В.*
 Швїкати (швї-), *в. а. с.* Швїати, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen.
 Швїренъ, -рня, *т.* Ч. I. 1. 94. ?
 Швѣвий, *а.* Naht, *В.*
 Швор! швор! *int.* vom dumpfen Tritt.
 Швѣра, *ф.* (сѣра). Koppel, *ф. С. II.* 205.
 Швѣрка, *dim.* швѣрочка, *ф.* Faden, *т.* Schnürchen, *н.* [у драбину &
 Шворужити, *в. а.* reiben, *Ф.* колесо
 Швяткій, *а.* locker, haltlos, *В.*
 Ше, *adv. с.* Ще, (*Фр.*).
 Шебернуги, *в. н.* rascheln.
 Шев, *gen.* шѣу, *т.* Н. 41. Naht, *ф.*
 Шѣвелень, *ф.* У. Rauschen, Lispeln, Säuseln, *н.* [sich-, *Фр.*
 Шѣвелїти, *в. а.* rühren, regen; — ся
 Шѣверюга, *ф. с.* Scherzw. *Зан. II.* 599. *с. d. f.* [beinig, *с.* Кривонігий
 Шѣвернїгий, *а.* Ч. V. 1127. *Ф.* säbel-
 Шѣвкїня, *ф. с.* Шѣвчїха; 2) *с.* Шѣвчїка.
 Шѣвко, *т.* Schuster, *т.* Ог. 97.
 Шѣвлїя, *ф. с.* Шѣвлїя, *В.*
 Шѣвлюга, *т.* Gauner, abscheulich, *с.* verabscheuungswürdiger Mensch, *т.* *Зак.* [sters, *ф.* *Зак.*
 Шѣвня, *ф.* Werkstätte eines Schu
 Шѣвскїй, (шѣвскїй), *а.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *ф.*
 Шѣвство, *н.* Schusterhandwerk, *н.*;
 Шѣвцевїк, *а.* Sohn des Шѣвць.
 Шѣвцїв, -ѣва, -ѣве, *а.* Schuster-, Schuhmachers-, dem Schuster geh.

Шѣвцївна, *ф.* Tochter des Schuhmachers. [с. Шѣвць.
 Шѣвцїюга, шѣвцїюра, *т.* *aug verächtl.*
 Шѣвчѣнко, *т.* Sohn des Шѣвць.
 Шѣвчик, *т.* *dim.* с. Шѣвць.
 Шѣвчїна, *т.* *verächtl.* с. Шѣвць.
 Шѣвчїха, *ф.* Frau des Schuhmachers, *ф.*
 Шѣвчїук, *т.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *т.*
 Шѣдївий, *а.* bereift; grau, weiss, *Зак.*
 Шѣдїара, *ф.* *Ф.* Zither, *ф.*
 Шѣїма, *ф. с.* Шѣїлма, *Ч. V.* 841.
 Шѣкало (шѣ-), *н.* Plumpsack, *т.* *Кол. I.* 191. [sener Tanz.
 Шѣкѣня, *ф.* *Кух.* е. Art ausgelassene
 Шѣкувати, *в. а.* *Ф.* in Reihe u. Glied stellen, *с.* Шакувати.
 Шѣлѣварок, -рку, *т. с.* Шарварок.
 Шѣлѣвїло, *н. с.* Шалапуга.
 Шѣлѣвїти (-вїю, -вїш), *в. н.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.*; 2) säuseln, wıter шѣлѣвїс, *Фр.*
 Шѣлѣвїя, *т.* Flatterer; Wollüstling, *т.*
 Шѣлѣвки, *pl.* -мїна? *Цар.*
 Шѣлѣгати ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*).
 Шѣлѣнди, *pl.* с. Храбїс.
 Шѣлѣнѣтиха, *ф.* Klatschschwester, *ф.*; 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
 Шѣлѣц, *int.* vom Säuseln und Schleichen. [пѣчш), *в. н.* rascheln.
 Шѣлѣпїти, шѣлѣпїти. (-пѣчу,
 Шѣлѣснїтий, *а.* *Гол. III.* 56. *ясївъ-?*
 Шѣлѣст, -стру, *т.* Säuseln, Rascheln, *н.* *III.* I. 22; Gelispel, *н.*; 2) Feuerblume, Klatschrose, *ф.* (Papaver rhoeas), *В.*
 Шѣлѣсть! *int.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen.
 Шѣлѣстїти (шѣлѣщї, -стїш), *в. н.* säuseln, rascheln; lispeln.
 Шѣлѣхнуги, *в. н.* fortschwinden.
 Шѣлѣвїло, *н. с. d. f.*
 Шѣлїхвїст, -оста, *т.* Н. 19. Windbeutel, Galgenvogel, Lotterbub, *т.*
 Шѣлїхвостка, *ф.* *См.?*
 Шѣїлма, *т. и. ф.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *т.*
 Шѣїлмїн, *а.* Schelmen.
 Шѣїлмѣванець, -нця, *т.* Schelm, Strolch, *т.*
 Шѣїлѣм, -ѣма, *т.* Helm, *т.*
 Шѣїлѣмїнїй, *а.* helmschüttelnd, *Фр.*

Шелушній, *a. Гл.* 61. s. Сгучковий.
 I. Шелюг, *m. Schilling, m.; *Heller, m.*
 II. Шелюг, *m. шелюга, Zugespitzte Weide, (Salix acuminata), Зак.*
 Шелюжійна, *f. dim. s. d. v. II. Ніс. Щог.*
 Шелюжковий, *a. -ві уставки е.*
 Art Stickerer, *Kol. I. 48.*
 Шелюг, *m. dim. шеляжок, шеляжочок, s. Шелюг, I. Зак.*
 Шемат, *m. Schema, Model, Muster. n.*
 Шематизм, *m. Schematismus, m.*
 Шемени́ти, *v. a. s. Ударити, schlagen, einen Schlag versetzen, (Фр.).*
 Шемерований, *a. mit Gold u. Silber ausgenäht, Зак.*
 Шемерувати, *v. a. ausnähen mit Gold u. Silber, Ніс.*
 Шеметати, *v. a. werfen, schleudern; — ся sich heftig hin u. her bewegen, Фр.*
 Шемр, *m. Св. Gemurm, Riesela, n.*
 Шемрань, *n. Gemurre, Murren; Murmeln, n. [murmeln.*
 Шемрати, *v. n. brummen, murren;*
 Шендерендя, *f. Ч. IV. 499. Bein der weibl. Scham.*
 Ше(н)добрити (шад-), *v. a. Wgr. VIII. s. Перевергати. [spler, m. (Фр.).*
 Шепелёвецъ, (-ля-), -вця, *m. Li.*
 Шепелёвка, (-ля-) *f. eine die lispelt.*
 Шепелівий, *a. der (die) lispelt, lispelnd; adv. шепеляво, lispelnd.*
 Шепеліти, *v. n. lispeln, lispelnd sprechen. [Га. I. 258.*
 Шепец, шепетух, *m. Lispeler, m.*
 Шепечина, *f. faules Holz, Га. I. 258.*
 Шепіт, -оту, *m. Geflüster; Lispeln, n.; pl. шепоти, s. Запентуване; 2) seichte rauschende Bachströmung, Га. I. 258.*
 Шепкати, *v. n. s. d. f.*
 Шепнути, *v. n. lispeln; 2) v. a. flüstern, zuflüstern.*
 Шепотати, шепотіти, *v. n. lispeln; 2) v. a. flüstern; шепотати ся з ким mit jmdm lispeln. [raunen, См.*
 Шепотнути, *v. n. u. a. lispeln,*
 Шепти, *pl. Flüstern; Geflüster, n.*
 Шептун, *m. Lispeler, Flüsterer, m.*
 Шептуха, *f. die Lispelnde; 2) Weisagerin, f. s. Воробка. [canina), B.*
 Шепшина, *f. Hundsrose, f. (Rosa Шепшинівий, шершівий, a. aus Шепшина.*

Шераль, *f. s. Плиніця.*
 Шервет, *m. gesticktes Halstuch.*
 Шеремобрко, *m. § ein obdachloser Mensch, Vagabund, m. (Фр.).*
 Шерён (шерёнъ), *m. III. Wgr. X. s. Сёрен (-нь).*
 Шеренік, *m. Gebirgspitze der Karpathen unter 49° n. B. von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, Гол. [decken.*
 Шереніти, *v. n. sich mit Шерён be-*
 Шерёна, *f. feile, garstige Dirne, III. K.*
 Шерестіти (шересту-, стійш), *v. n. zwitschern, Ч. V. 557.*
 Шерех, *m. sehr dünne Eiskruste.*
 Шереха, *f. Feilenmuschel f. (Lima), B.*
 Шерехатий, *a. rauh, chagrinartig, B.*
 Шереховатий, *a. rauh, nicht glatt, Пар.*
 Шереховатість, *[heit, f. Пар.*
 Шереш. *f. s. Кріга.*
 Шерешити ся, *ріка шерешит ся vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht and an den Seiten noch festgefroren steht.*
 Шёржень, *f. s. Інея, Пар.*
 Шерженіти, *v. n. impers. шерженіе es reift, Пар. [Кч. 167.*
 Шерміцєрія, *f. Fechtkunst, f.*
 Шерсть, *f. Thierhaare, pl. Flocken, pl. (von Wolle).*
 Шерстїна, *f. s. d. v.*
 Шерстїний, *a. s. Шерстяний.*
 Шерстїнік (шерстен-), *m. Filzdeckel, m. den man unter den Sattel legt.*
 Шереткавий, *a. B. ein wenig rauh.*
 Шереткий, *a. rauh, nicht glatt, steifhaarig; * rauh, hart, unfreundlich.*
 Шеретколісти, *pl. Rauhblätterige, pl. (Asperifoliae), B. [schläger, m.*
 Шерстобїт, *m. Zan. I. 385. Woll-*
 Шерстяній, *a. von, aus Flocken od. Haaren der Thiere gemacht.*
 Шерстянік, *m. Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, f.*
 Шерстянка, *f. s. Псїнка.*
 Шерхнути, *v. n. leicht zufrieren.*
 Шерцо, *n. Гол. III. 254. ungr. s. Сёрце.*
 Шершавий, (*dim.* -вєнький), *a. K. straubig, rauh, zottig. [beln, M.*
 Шершавіти, *v. n. kriecheln u. wie-*
 Шершень, -ня, *m. шершун, -на,*

m. Hornisse, f. (Vespa crabro), B.
 Шість, *f. Excremente, pl. (Фр.).*
 Шестак, *m. Art Münze: Sechser, m. = 10 Kr. östr. Währ.; 2) 50 Kopeken, Зак.; 3) der sechste Theil von etw. Зак.*
 Шестачійско, *m. aug. s. d. v.*
 Шестувати, *v. n. gehen, reisen, ziehen, С. II. 99.* [Пар.]
 Шестеріць, -ірця, *m. Hexaeder, n.*
 Шестерік, *m. Sechsgespann, n. adv.*
 шестеріком, *mit Sechsgespann.*
 Шестёрка, *f. s. Шестірній; шестёркою, adv s. Шестірнею.*
 Шестеро, *num. sechs.*
 Шесте, *n. ungr. s. Щасте.*
 Шести, *n. der (die, das) sechste.*
 Шестикутник, *m. Sechseck, n.*
 Шестилітний, *a. sechsjährig; alle sechs Jahre vorkommend &.*
 Шестимір, *m. Hexameter, m. Пар.*
 Шестипазурний, *a. mit sechs Krallen, Ч. II. 281.* [Кв. 356 (?).]
 Шестирік, *m. sechsdrähtiger Strick,*
 Щестирібчий, *a. 3г. s. Шестилітний.*
 Шестишаговік, *m. e. Scheidemünze = 6 тівів (w. s.) D. c. 189.*
 Шестін, *m. Kubus, Würfel, m. Пар.*
 Шестиньоватий, *a. würfelförmig; -а кість Würfelbein, n. B.*
 Шестірка, *f. Sechsgespann, n.; adv. шестіркою mit Sechsgespann.*
 Шестірнійця, *f. s. d. v. (Фр.).*
 Шестірній, *f. Sechsgespann, Gespann von 6 Ochsen, n.; adv. шестірнійцею, шестірнею mit Sechsgespann; 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Marquieren des Zargenkreises am Fass, Zargzieher, Bodenzieher, m. B.*
 Шестечко, *n. dim. ungr. s. Шесте.*
 Шестокрїлий, *a. mit sechs Flügeln, sechsflügelig.*
 Шиб, *gen. шіба, f. Gestalt, f. на тоту шиб von dieser Gestalt, B.*
 Шіба, *f. Schacht, m.; 2) Glasscheibe, Fensterscheibe, f.*
 Шібавий, *a. der hin u. her geht.*
 Шібай-голова, (шібайголова), *m. Brausekopf, Abenteuerer, m.*
 Шібак, *m. Hühnerhabicht, m. (Astur palumbarius), B.*
 Шібанець, -ця, *m. Ochs, m. von einem anderen Paar, Пар.*

Шибаніна, *f. das Hin- u. Hergehen.*
 I. Шібати ся, § hin u. her gehen.
 II. Шібати, *v. n. на когó jmdm ähnlich sehen, B.; 2) -чим, nach etw. riechen.*
 Шібень, -бня, *m. s. Шібениця.*
 Шібеник, шібеничник, *m. Galgenstrick, Galgendieb, m.; Gehenker, (der am Galgen hängt).*
 Шібениця, *f. Galgen; Galgentod, m.*
 Шібеничний, *a. Galgen.*
 Шібка, *f. dim. s. Шіба.*
 Шібкій, *a. flink, schnell; rege, hin u. her eilend, М+Б. 353; 2) reissend, шібка вода reissendes Wasser, B.*
 Шібколетний, *a. Moz. schnellfliegend.*
 Шібнути, *v. a. s. d. f.*
 I. Шібсти, *v. a. hin u. her bewegen; werfen; шібоби им на ум У. sie sollen von Sinnen werden. [chen, (Фр.).*
 II. Шібсти, *v. n. чим nach etw. rie-*
 I. Шіворот, *m. Н. 145. Kragen, m.*
 II. Шіворот, *adv. s. Навіворот.*
 Шідравий, *a. s. Порóхнавий.*
 Шішба, *f. s. Шитє.*
 Шішка, *f. dim. s. Шія; Halschen, n.; у рака Krebssschwanz, m.; -Фляшки Hals, m. an der Flasche; 2) Griffel, Stanbweg, m. (bei den Pflanzen), B.; 3) enger Durchweg; Landenge, f. Isthmus, m. Вах.; 4) pl. шійкї ракові, Krebswurzel, f. (Polygonum bistorta), B.*
 Шійкїя, *a. Кл. -взір schneidend, durchbohrend.*
 Шійний, *a. des Halses, Hals, B. Под.*
 Шійчакї, *pl. Halskäfer, pl. (Trachelophora), B.*
 I. Шік, *m. Reihe, f. Glied, n. Ordnung, f. до шіку in Reihe u. Glied, Кв. 343.*
 II. Шік, *m. Chic, m. ГД.*
 Шікарний, *a. s. Шіковний, Щог.*
 Шікати, *v. n. s. Сичати, zischen.*
 Шіковний, *a. geschickt; passend.*
 Шіковність, -ости, *f. Geschicklichkeit, Geschicktheit, f.*
 Шікувальник, *m. Ordner, m. Кл.*
 Шікувати, *v. a. ordnen, in gewisse Ordnung bringen; in Reihe u. Glied anstellen.* [krötenschale, f.]
 Шільдкрет, шількрет, *m. Schild-*
 Шільдкретовий, (шількр-), *a. Schildkröten-, Фр.*

Шильник, *т. Н.* 23. ?
 Шило, *н.* Ahle, *ф.* Pfrieme, *ф.* Pfriem, *т.*; * шилом їхати, *В.* mit zwei od. drei Pferden fahren indem vor ein Pferd ein zweites, od. vor ein Paar Pferde ein drittes angespannt ist.
 Шилова́йка кривоклю́вка, *ф.* Säbelschnäbler, *т.* (Recurvirostra avocetta), *Пол.*
 Шилоклю́вки, *пл.* Pfriemschnäbler, *пл.* (Subulirostres), *Пол.*
 Шилохвóстиця *ф.* Thurmschwalbe, *ф.* Mauer-Segler, *т.* (Cypselus apus), *В.*; 2) Spiessente, *ф.* (Anas acuta), *В.*
 Шильцьова́тий, *а. В.* pfriemen förmig.
 Шиля́га, *ф.* *Кн.* s. Шелюга I.
 Шимба́лка, *ф.* e. Vorrichtung in der Ecke beim Ofen in der Wohnstube des Huzulen wo die Ofenkruke gestellt wird.
 Шимше́вий, *а. Ч.* IV. 73. sämisch.
 Шина, *ф.* Stange, Schiene; eiserne Stange, *ф.*
 Шинда, *ф. с.* Перестрич. [Калита.
 Шиндоко́ра (чинд-). *ф. Ч.* III. 425. *с.*
 Шинк, *т.* Schank, *т.* Schenke, *ф.*
 Шинка, *ф.* Schinken, *т.*
 Шинка́р (-карь), *т.* Schenk, Schenk-wirt, Schankwirt, *т.*
 Шинка́рити, *в. а.* Schenkwirt sein, schenken, Getränke aufischen.
 Шинка́рка, *дим.* шинка́рочка, шинка́ронька. *ф.* Schenkerin, Schenkwirtin, *ф.*
 Шинка́рський, *а.* Schenk-, Schenk-wirts-. [wirtschaft, *ф.*
 Шинка́рство, *н.* Schank, *т.* Schenk-
 Шинкарува́ти. *в. а. с.* Шинка́рити.
 Шинбаний, *а.* mit Schienen beschlagen, umfasst, *Зах.* [Schieneneisen, *н.*
 Шинбвий, *а.* Schienen-, -е желізо
 Шинувати, *в. а.* mit Schienen umfassen, beschlagen.
 Шип, *т.* Ф. Flasche, *ф.*; 2) e. Art Tischlerwerkzeug, *Щоз.* [*н. Пол.*
 Шипіне, *н.* Aufbrausen, Brausen,
 Шипіт, -оту, *т.* Zischen; Brausen, *н.*; 2) reissend fließendes Wasser; 3) ein kleiner Wasserfall.
 Шипіти, *в. н.* brausen.
 Шипкати, *в. н.* ein heiseres Zwitschern von sich geben, sóгуп шипкає der Auerhahn zwitschert, *В.*

Шипля, *ф. с.* Фёбра.
 Шипнути, *в. н. с.* Шієнути.
 Шиповій, *т.* Stechwinde, *ф.* (Smilax medica), *В.*
 Шипово́ві, *пл.* Spargelartige od. Smilaxgewächse, Stechwindenartige, *пл.* (Smilacae), *В.* [lispeln.
 Шиполити, *в. н.* heiser sprechen,
 Шипо́рні, *пл.* Art Osterspiel mit einem Hut der zerrissen wird, *Кол.* I. 195.
 Шипот, *т. с.* Шіпіт.
 Шипоті́нник, *т.* шипоті́н-ниця, *ф.* Kreuzotter, *ф.* (Peliás berus), *В.*; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch (Frau), *Піс.* [*в. н.* zischen.
 Шипоті́ти (шипочу́, шипоті́ш),
 Шипча́к, *т.* Hundsrose, *ф.* (Rosa canina), *В.*
 Шипша́нка золоті́ста, *ф.* Rosen-od. Goldkäfer, *т.* (Cetonia anrata), *Пол.*
 Шипша́на, *ф. с.* Рóжа дика, Сверхо́гуз, *Пол.*
 Шипті́нець, -нця, *т.* Rosengallwespe, *ф.* (Rhodites Rosae), *В.*
 Шир, *т.* Reihe, *ф.* два ширі ка-мениць, (*Фр.*); 2) Schichte, *ф.*
 Ширачі́ти, *с.* Ширіти 1) *Зах.*
 Шірий, *а. МШ.* s. Широкій.
 Ширі́на, *ф.* Breite; 2) *АД.* I. 84. *с.*
 Ширі́нка. [*Хустина, В.*
 Ширі́нка, (*дим.* ширі́ночка), *ф. с.*
 Ширі́твас, *т.* Kufe, *ф.*; ein aus zwei Theilen bestehendes Fass, *Зах.*
 Ширі́тель, *т.* Verbreiter, Propagator, *т. Т.*; Träger, *т.*
 Ширі́ти (шірю, шіриш), *в. а.* ausbreiten, verbreiten.
 I. Ширі́нь, *ф.* Breite, *ф.*
 II. Ширі́нь, *а. с.* Широкій.
 Ширі́не, *н.* der freie Flug, *Ст.*
 Ширі́ти, *в. н.* immer breiter werden, *МШ.*; sich breit machen, *Н.* 188; 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), *Піс.*
 Ширлэ́чка, *ф. дим.* s. Ширі́нка.
 Ширм, *т.* Schirm, *т. Не.*
 Ширмі́чка, *ф. Ч.* III. 394. ?
 Ширмі́рство, *н. †* Fechtkunst, *ф. Зах.*
 Ширмува́ти. *в. а. †* fechten; schützen, *Зах.* [gewissen Form (широ́кий ?), *Зах.*
 Широкáнчик, *т.* Topf von einer Широкій, *а.* breit; weit; * weitläufig; * umständiglich, ausführlich.
 Широкі́сть, -ости, *ф.* Breite; Weite;

* Grösse, Geräumigkeit, *f.*; *pl.* ширóкости, weite Felder, *Ст.*

Широ́ко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчѣстий, *a.* breitschulterig, *Лс.* 90. [tönend, laut schallend, *К.*

Широковѣщательный, *a.* laut

Широковладный, *a.* weitherrschend, *Кл.* [schend, *КУ.*

Широкодержавный, *a.* weitherr-

Ширококлáвий, *a.* mit dem *latus clavus* (von d. römischen Senatoren), *К.*

Ширококо́стий, *a.* mit breiten Knochen, *+М.* [gebiete habend, *К.*

Ширококра́йй, *a.* weite Länder-

Ширококра́йлий, *a.* breitflügelig, *В.*

Широколы́стий, *a.* breitblättrig, *III.* II. 84.

Широконо́сий, *a.* breitnasig.

Широкопы́ский, *a.* breitmäulig; * klatschsüchtig.

Широкоплéчий, *a.* breitschultrig.

Широкопóльйй, *a.* mit breiten Flu- ren, Aeckern, *III.* II. 72. [Aermeln, *М.*

Широкорукáвий, *a.* mit breiten

Широкосла́вный, *a.* weit be- rühmt, *К.*

Широкося́глий, *a.* *ВВ.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Широкува́тий, *a.* breitlich.

Широпýта, широпýтник, *m.* Landläufer, *m.* *Га.* I. 258.

Шѣрот на́рлист, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (*Platanthera bifolia*), *В.*

Широцѣзний, широцѣстий, *a.* sehr breit, *Га.* I. 258. [*f.* *Га.* I. 258.

Широчéнь, широчина́, *f.* Breite,

Ширóчити, *v. v.* *Ч.* III. 158. breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum

Aufschwung bringen, *He.* *Пр.* XII. 687; — ся sich ausbreiten, *He.*; 2) fortschreiten.

Широчéнный, *a.* sehr breit; sehr

Шѣрочíнь, *f.* Breite, *f.* [weit.

Широчóлий, *a.* *Ст.* mit breiter Stirn; — дуб mit weit ausgebreiteten Aesten. [die Breite.

Ширш, *in d.* *Verbínd.* в ширш in

Ширшáти, *v. n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *III.*

Ширя́не, *n.* — фаназані кühner Flug der Phantasie.

Ширя́ти, *v. n.* sich ausbreiten; auf

u. abwallen, *Фр.*; 2) schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьóá, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.*

Шитвó, *n.* das Genähete, Naht, *f.* *He.*; das Nähen, *М.* II. 169.

Шитé, *n.* Nähen, *n.*; 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, бiле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen.

Шѣти, *v. a.* nähen; 2) * § каминём

Шитíнка, *f.* Nähen u. Sticken, *n.* *ЗР.*; s. Шитé.

Шѣтки, *v. a.* schaukeln.

Шитóк, — тká, *pl.* шиткí, *m.* Näharbeit, *f.* *ГЕ. М. Ос.* (62) I. 89. Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шѣтýн, *m.* *Ч.* IV. 66. ?

Шѣфра, *f.* Chiffre, *f.*

Шѣфрýн, *m.* s. Шафрáн.

Шѣфрува́ти, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шихó, (?) *Га.* I. 42.

Шишáк, *m.* Helm, *m.*; 2) — лéду Eiszapfen, *m.* *Га.* I. 258.

Шишáковáтий, *a.* helmförmig, *Пар.*

Шишáльничка, *f.* *Ч.* IV. 683. Weib, welches die шишкí zur Hochzeit aus Teig formt.

Шишѣрхнути, *v. n.* mit leisem Geräusch flattern, rascheln, *А-Г.* 153.

Шѣшлати, *v. a.* benagen, kauen, (*Фр.*).

Шѣшка, *f.* Tannenzapfen, Fichtenzapfen, *m.*; Kätzchen, *n.* (an Weiden &); 2) e. Art Hochzeitwieback, *P.* I. 149;

Art Verzierung des Коровáй; 3) *pl.* шишкí Blutgeschwür, *n.* Hemorrhoidalknoten, *pl.* [zapfenähnlich.

Шишкóвáтий, *a.* tannen-, fichten-

Шишкóвий, *a.* Tannenzapfen; *pl.* шишкóвi, Zapfenbäume, Nadelhölzer, *pl.* (*Coniferae*), *В.* [Шишáльничка.

Шишкóрница, *f.* *Ч.* IV. 685. s.

Шишлáк, *f.* Mütze aus Schafpelz, *f.*

Шѣшлати, *v. a.* § kauen.

Шишýлка, *f.* Schote, *f.* *Пар.*

Шѣя, *f.* Hals, *m.*; на лóб на шѣю über Hals u. Kopf; шѣя! her da den Hals!

(beim Anspannen der Ochsen in das Joch); Hals, *m.* (an der Flasche; an der Geige); — в пивнѣци Kellerhals, Vorkeller, *m.*; * enger Durchweg.

Шѣя́ка, *f.* *aug.* s. Шѣя, *Кч.* 73.

Шѣйничка, *f.* Halsthierchen, *n.* (*Trachelius*); *pl.* шѣйничкí, Halsthier-

chen, *pl.* (Trachelina), *B.*

Шівар, *m. s.* Шувар.

Шільга, *f.* Wassersucht, *f.* (Фр.);
2) Verrücktheit, *f.* (Фр.).

Шілцувати, *v. a.* — воли на три плуги, коні на три броби, віці на три сгрунці, *Kol. I.* 97.?

Шімки, *in d. Verbind.*: шімки-олімки, а гробні віддай! Ф. dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шінель, *f. gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шіпавий, *a.* schäbig, *B.*

Шіпати ся, § sich kratzen, schaben, *B.*

Шісдесятъ, *num.* sechzig; шісдесяти й, *num.* der sechzigste.

Шіснадцять, шіснайцять, *num.* sechzehn; шіснадцяти й, (шіснай-), *num.* der sechzehnte.

Шіснацятилїте, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Kn. Pr. VIII.* 634.

Шіснайцятка, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шість, *num.* sechs.

Шістерня (шест-), *f.* C. II. 210. Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelarm schlägt. [sechszellig, *B.*

Шістєгранний, *a.* sechskantig,

Шістєдїрний, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, -а тарївка sechslöcheriger Scheibenigel, (Sexforis scutella), *B.*

Шістєбокїй, *a.* sechsäugig; — обсновак, Gemeine Zellenspinne, (Segestria senoculata), *B.*

Шістєплям (красавчик), *m.* Rothfleck mit sechs Punkten, *m.* (Zygaena filipendulae), *B.*

Шістерняк (ячмінь), *m.* sechszeilige Gerste, (Hordeum hexastichon), *B.*

Шіетка, *f. s.* Шїетка.

Шіфурка, *f. s.* Шафурка 2). (Фр.).

Шкаба, *f.* Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos), *B.* [Шапобник, Ч. IV. 41.

Шкабалка, *f.* Stab, *m.* im Spiele Шкабати, *v. a.* beim Spiele Шапобник, *s. d. v.* [Stück, Splitter, *n.*

Шкабуртїна, *f.* abgebrochenes

Шкабуртнути, *v. a.* § werfen.

Шкаворожити ся, Ekel haben.

Шкаворонок, -нва, *m.* -весняний, Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis); — зи-

мовий Baum-, Kothlerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Шкал, шкаль, *n.* Ф. grobe Zotten mit Acheln, (Hanf-) Flachssplittern, *pl.*

Шкале, *n. coll.* Fassdauben, *pl.*

Шкалєвати, *v. a. s.* Шкалювати.

Шкалєшник, *m.* Glashändler, *m.* Пис.

Шкалик, *m.* Trinkglas, *n.* Pa. II. 211.

Шкалі, *pl.* Fassdauben, *pl. B.*

Шкалубати, *v. a.* stochern; hasteln, *B.*

Шкалубина, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шкам, *m.* Ф. feinste Wolle.

Шкаматє, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шкандибал, *m.* § der Lahme; 2)

* alles was jmdn hinken macht (z. B. Brantwein &), *Зак.*

Шкандибати, *v. n.* § keuchend, mit Mühe hingehen, sich hinschleppen, zotteln; hinken.

Шкандра, *f. s.* Трїска, (Фр.).

Шкап, шкаф, *m. gr.* Schrank, *m.*

I. Шкапа, *f. s. d. v.* *Зак.*

II. Шкапа, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шкапє, -ети, *n. verächtl.* s. d. v.; *pl.* шкапєта = elende, schwache Pferde, *pl.*

Шкапїна, шкапїйчина, *f. dim.* s. Шкапа, + *M.*; 2) Pferdehaut, *f. Га. I.* 258.

I. Шкаповий, *a.* zum Schranke gehörig, Schrank, *Пис.*

II. Шкаповий, *a.* vom Pferde, Pferde-, Ross-, -а шкіра Pferdehaut, Rosshaut, *f.*; -ні чоботи Stiefel aus Pferdehaut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зак.*

Шкаповїти й, *a.* abgemattet, ab-

Шкаравать, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.*

Шкарадний, *a.* hässlich.

Шкаралупа, *dim.* шкаралупка, *f.* Schale, Eierschale, *f.*

Шкаралупник, *m.* шкаралупники *pl.* Krustenthiere, *pl.* (Crustacea), *B.*

Шкаралупці, *pl. s. d. v.* *Пол.*

Шкаралупчик, *m.* Testacella, *B.*

Шкаралющина, *f.* Hülse, Schale, *f.*

Шкарапаня (-не), *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Шкаробан (-бїн), *m.* alter abgetragener Stiefel, *P. I.* 213. *C. I.* 245.

Шкарїдъ, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.* [ben, (Фр.).

Шкарїдувати, *v. n.* чим Ekel ha-

Шкарповати, *v. a.* gegen das Ende hin oben auf enger machen (-пич).

Шкарт, *m. s.* Пересок.

Шкарубйна, *f. s.* Шкалубйна.

Шкарупый, *a. КС. I. 26.?*

Шкатула, *dim.* шкатулка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *n.*

Шкафа, *f. e.* Art Kratzmesser, Schabmesser, *n.* (der Kürschner), *B.*

Шкварець, -рця, *m. B. s.* Шпак.

Шкварити, *v. a.* kröschen, kreischen, etw. Fetttes prägeln, abbraten; — ся braten (*v. n.*); — ся на сонци in der Sonne braten. [*dend, Cm.*]

Шкваркий, *a.* — мороз schneiden.

Шкваркый, *a. Ч. II. 40.?*

Шкваркотый, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зак.*

Шкварок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*

Шкварчати, *v. n.* quirren, schwirren.

Шкверендїти, *v. n.* *Фр.* sich tummeln, sprucken (*v.* Geistern).

Шквїря, *f. Кс. I. 53.* Schneegestöber, Unwetter, *n.*

Шкворівщина, *Ч. I. 1. 94.?*

Шкельце, *n.* Opernglas, *n. ОП.*

Шкеля, *f. s.* Скала, *Зак.*

Шкепїтя, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl. B.*

Шкеребэртъ, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, *III. I. 377.*

Шкеребэртя, *n. Ч. III. 52.?*

Шкирїнка, *f.* Brotrinde, *f. Гол. I. 220.*

Шкїтавий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Ог. 71.*

Шкитїльг, *int.* vom Hinken.

Шкитїльгати, *v. n.* hinken, *Зак.*

Шкїбля, *f. s.* Скїблиця, Скїбличка.

Шкїдлївий, *a.* schädlich, nachtheilig. [*keit, Nachtheiligkeit, f.*]

Шкїдлївїсть, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit.

Шкїднїй, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.

Шкїднїк, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. B.* [*keit, f. B.*]

Шкїднїсть, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit.

Шкїлка, *f. dim. s.* Шкїла; 2) Baumschule, Pflanzschule, *f.* [*treffend.*]

Шкїльнїй, *a.* Schul-, die Schule betreffend.

Шкїльнїк, *m.* Schüler, *m. B.; 2)*

Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Ju-

Шкїра, *f. s.* Скїра. [*denschule.*]

Шкїрїстїй, *a.* lederartig, *B.*

Шкїрїти, *v. a.* — зуби die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — ся die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, *Ф.*

Шкїрка, *f. dim. s.* Шкїра, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — хлїба Brotrinde, Brotkruste, *f.*

Шкїрнїцтво, *n.* Lohgärberei, *f. Пар.*

Шкїрочка, *f. dim. s.* Шкїрка.

Шкїрчїна, (*dim.* шкїрчїнка), *f. dim. s.* Шкїра. [*aus Leder.*]

Шкїрянїй, *a.* ledern, Leder, von,

Шкїлївий, *a.* glasig, *Пол.*

Шкїлїво, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m. Пол.*

Шкло, *n. s.* Скло.

Шклоый, *f.* Glaskörper, *m.* (-бчна).

Шклянїстїй, *a.* glasartig, *Пол.*

Шклянка, *f. s.* Склїнка.

Шкляннїй, *a.* gläsern, aus Glas, Glas-

Шклянолїщї, *pl.* Schmelzschupper, *pl.* (Ganoidei vel Accipenserini), *Пол.*

Шкляр, *m.* Glaser, *m.*

Шкїда, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкїда! leider! o! шкїда! *Св.* ach leider!

Шкїдити (шкїджу, -дїш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкїду — *К. I. 215.* Schaden anrichten.

Шкїдїше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*

Шкїдїти, *v. a. s.* Шкїдувати.

Шкїдка, *f. dim. s.* Шкїда. [*theilig.*]

Шкїдлївий, *a.* schädlich, nach-

Шкїдлївїсть, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*

Шкїдлївка, *f.* кїтка, — Schadenmacherin, Schadenstifterin, *f. Крон.*

Шкїдлїво, *adv.* schädlich, nachtheilig.

Шкїдлївость, *f.* Schadenersatz, *m.*

Шкїднїк, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. К. На.*

Шкїднїйш (-ше), *adv. comp. Ч. I. 1. 63.* менї чогабь — es ist mir mehr leid um etw. [*denstifter, m. B.*]

Шкїдороб (-рїб), -бба, *m.* Scha-

Шкїдоробнїця, *f.* Schadenstifterin, *f.*

Шкїдувати, *v. a.* — чогабь etw.

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.

Шкодца (-ца), *m.* † Schadenstifter, *m.* *Зак.*

Школа, *f.* Schule, *f.* ходіти до школи die Schule besuchen; посилати до школи in die Schule schicken; скінчити школу seine Schulstudien beenden; позустати школу die Schule (Schüler) entlassen; нині нема школи heute findet kein Unterricht statt; неперед школою, по школі vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); поза школу ходити um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — жидівська; а) Judenschule, *f.*; б) Synagoge, *f.*; 2) Schule, *f.* (Manier, Disciplin, *f.*).

Школити, *v. a.* *M.* II. 43. schulen, abrichten.

Школка, *f.* *dim.* s. Шкілка.

Школьний, *a.* s. Шкільний.

Школяр, *m.* Schüler, *m.*; 2) Schulfuchs, Pedant, *m.*

Школярник, *m.* *dim.* s. d. v.

Школярский, *a.* schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bübisch, kindisch *He.* (*xm.* 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.

Школярство, *n.* *coll.* Schüler, *pl.*; 2) Schulgelehrten, *pl.* A.-Г. 159; 3) Schulfuchserie, Pedanterei, *f.* flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Sebulkram, *m.* *Зак.*

Шкоматъ, *n.* *coll.* Lumpen, *pl.*

Шкоматър, *m.* Lumpensammler, *m.*

Шкоринка, *f.* *dim.* Brotrinde, *f.*

Шкорлат, *m.* Шкарбан.

Шкордити (шкорджу, -бдиш), *v. a.* s. Скородити, (*Фр.*) [rio], *B.*

Шкорпін, *m.* Scorpion, *m.* (Scor-

Шкорупа, *f.* s. Шкаралупа.

Шкраб, *m.* alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, *m.*

Шкрáбати, *v. a.* kratzen; abschaben; 2) — чобітьмй s. Шлампати.

Шкрáбість, *adv.* чоботи взувати в — s. Голбись.

Шкребáчка, *f.* s. Шкрибáк.

Шкреботіти (-ббчу, -ботиш), *v. n.* rasseln. [abschaben; abschälen.

Шкребáти, *v. a.* kratzen, abkratzen,

Шкребáч, *m.* Kratzer, *m.* (Echi-

norhynchus), *B.*

Шкребáчка, *f.* Kratze, *f.* *B.*

Шкретóк, -тка, *m.* Feldstück von grösserem Complex abgerissen, *n.* *Фр.*

Шкрибáк, *m.* Streicheisen, *n.* *Пар.*

Шкрíбати, *v. a.* s. Шкрáбати.

Шкрíбнути, *v. a.* *s. Ударити, (*Фр.*).

Шкрáбати, *v. a.* kratzen; schaben, schrappen.

I. Шкрум, *m.* Geruch, *m.* von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &

II. Шкрум, на — *adv.* *Ф.* gänzlich.

Шкруміть, *f.* шкруміте, *n.* etw. ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &

Шкрáбати, *v. a.* kratzen; kehren.

Шкрябáчка, *f.* § ein alter, schlechter Besen. [*v. a.* kratzen, schaben.

Шкряботіти (-ббчу, -ботиш),

Шку́ла, *f.* s. Ску́ла, *Пис.*

Шку́лити, *v. a.* die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (*Фр.*).

Шку́лька, *f.* Ч. V. 595. 600. ?

Шку́льний, *a.* belästigend, arg zusetzend, *Зак.*

Шку́ра, *f.* Haut, *f.*; Leder, *n.*

Шкурáт (-лат), *m.* e. Stück Haut od. Leder. [2) Rinde, Brotrinde, *f.* C.I. 13.

Шкуратóк, -тка, *m.* *dim.* s. d. v.;

Шкуратяний, *a.* s. Шкіряний,

Шкурáт, *m.* s. Шкурáт; шкурáтє, *n.* *coll.* alte, unnütze Hautlappen, *pl.*

Шкурінка, *f.* s. Скоріна, скорінка.

Шкурлáт, *m.* Hautläppel, *n.* Stück Haut od. Leder, *B.* s. Шкурáт. [*m.* T.

Шкурлáтина, *f.* Kruste, *f.* Schorf,

Шкуряк, *gew. pl.* шкурякі, Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, *B.*

Шкурятяний, *a.* ledern, s. Шкіряний. [gelb, *n.* *Зак.*

Шкут, *m.* шкута, *f.* Boot mit Se-

Шкутильгáти, *v. n.* s. Штильгукáти, *He.* [Tuche.

Шлак, шляк, *m.* Sahlleiste, *f.* am

Шлампáк, *m.* § alter zerrissener Stiefel, Schuh.

Шлампати, *v. n.* § schlappen, schlurfen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.

Шлапáк, *m.* § s. Шлампáк; 2) * (hinetrottelnder) Bummler.

Шлапати, *v. n.* § s. Шлампати.

Шлаптю, *adv.* Кух. im Trab.

Шлафір, *т. Кн. Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *т.* (?).

Шлійка, *ф. pl.* -кы, Hosenträger, *pl.*

Шлик, *т.* hohe, spitzige Pelzmütze, *B.*

Шликівка, *ф.* Karpenmuschel, *ф.* (Cucullaea), *B.*

Шлифовальщик, *т.* Polirer, *т. Под.*

Шличок, -чка, *т. dim.* с. Шлик.

Шлиа, *ф.* Pferdegeschirr, *п.*

Шлійка, *ф.* (у бича) Schlinge, Schleife, *ф.*; 2) Hosenträger, *т. Га.* I. 258.

Шліхта, *ф.* geschlichtete Partie der Tabakblätter.

Шльонка, *ф. C. I.* 91. Schaf schlesischer Race, *п.*; 2) Wolle, *ф.* dieser Schafe, *Зак.*

Шльоп, *int.* vom Klatsch ins Wasser.

Шльоха, *ф. Ко.* 7. liederliches Weib, das sich in schlechten Orten herumtreibt, (*vergl.* Шляти ся). [weinen.]

Шльохати, *в. п.* schluchzen, laut

Шлунок, *т. Кн. Пр.* XI. II. 49. 50. Magen, *т.*; Rachenhöhle, *ф. Зак.*

Шлюб, *т.* Gelöbniß, Gelübde, *п.*; 2) Ehegelübde, *п.* Trauung, *ф.*

Шлюбний, *а.* Gelübde-, gelobt, angelobt; 2) ehelich, Ehe; — перетинь Ehering, Trauring, *т.*; — на жінка Ehefrau, *ф.*

Шлюбувати (-бов-), *в. а.* geloben, angeloben, ein feierliches Gelübde thun; — кому́ jmdm etw. angeloben, versprechen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen

Шлюза, *ф.* Schleuse, *ф.* [lassen.]

Шлюсар, *т.* Schlosser, *т.*

Шлюсарка, *ф.* Schlosserin, *ф.*; 2) Schlosserhandwerk, *п.*

Шлюсарский, *а.* Schlosser-.

Шлюсарство, *п.* Schlosserhandwerk, *п.* Schlosserei, *ф.*

Шлюфа, *ф.* с. Шлюфа.

Шлюфір, *т.* Schleifer, *т. Ков.*

Шлюфа, *ф. dim.* Schleife, *ф.*

Шлюфований, шлюхований, *а.* geschliffen. [fen, scharf machen.]

Шлюфувати, (-фов-), *в. а.* schleifen

Шля, *ф. III.* Weg, *т.* Richtung des Weges, *ф.* (*vgl.* Шлях).

Шляк, *т.* Rand, Saum, *т.*; Sahleiste, *ф.* am Tuch; 2) Spur, *ф.*

Шлямпак, *т. с.* Шлампак.

Шлямпати, *в. п.* §. с. Шлампати; — ся *Зг.* hin u. her trotteln.

Шлям, *т.* Schlamm, Schmutz, Unrath,

т. Unreinlichkeit, *ф.* [Schlamm reinigen.]

Шлямувати, *в. а.* schlämen, vom

Шляпак, *т.* шляпати, *в. п.* §. с. Шлампак &

Шляти ся, hin u. her trotteln, bumeln; — побруч з ким mit jmdm Arm in Arm lustwandeln, dahergehen, *М.*

Шляфрок, *dim.* шляфрочок, *т.* Schlafrock, *т.*

Шляфроківий, шляфрочковий, *а.* Schlafrocks; — а п'яна Fräulein das nunmehr vornehmere Kleider trägt.

Шлях, *gen.* шляху, *т.* Strasse, Heerstrasse, *ф.*; 2) Spur, *ф.*; чорний шлях der Weg auf welchem die Tartaren u. Türken ihre Einfälle machten und sengten; * всі шляхи погубити, *М. II.* 116. die Besinnung u. die Fassung verlieren.

Шляховий, *а.* zum Шлях geh.

Шляхотний, *а.* edel. [muth, *т.*

Шляхотність, -ости, *ф.* Adel; Edel-

Шляхотцкий, *а.* Adel-; adelig, adlig; по шляхотки, *adv.* wie ein Edelmann,

adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.

Шляхотство, *п.* Adel, Adelstand, *т.*

Adelschaft, *ф.* [herrschaft, *ф.*

Шляхотчина (шляхотч-), *ф.* Adel-

Шляхта, *ф. coll.* Adel, *т.* Edelleute, *pl.*

Шляхтич, *т.* Edelmann, Adeliger, *т.*

Шляхтун, *т. с. d. v.*

Шляхт'янка, *dim.* шляхт'яночка,

ф. adeliges Fräulein; Adelige, *ф. III.* I. 77.

Шляхцюра, *т.* (verächtl.) с. Шляхтич.

Шлячок, -чка, *т. dim.* с. Шляк; шлячок-колпачок, *Га.* I. 42. von der Mütze des Дружба.

Шляшчок, -шкы, *т. dim.* с. Шлях, kleiner Weg, Holzweg, *т.* [peitschen.]

Шмагати, *в. а.* streichen, schlagen,

Шмаїлів, -лова, *т.* Stadt Ismailow.

Шмальцюга, (шмальцюга, *Зак.*), *ф. К.* Waidasche, *ф.*; 2) Waidaschefabrik, *ф.*

Шманати, *в. п.* Мор. с. Шляти ся.

Шмаралд, *т.* Smaragd, *т.*

Шмаралдик (бліскавець), *т.* Gewöhnlicher Türkisschwärmer, (Atychia Statice), *B.* [ragdgrün, Smaragd-]

Шмаралдовий, *а.* smaragden, smaragdgrün,

Шмарити, *в. а.* werfen, schleudern, (*Бор.*) [geln, rotzen.]

Шмаркати, *в. а.* schnüffeln, schnur-

Шмаркати, *а.* rotzig.

Шмаркáč, *m.* Rotzbube, *m.*; -áчка, *f.* 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglícht, *n.*

Шмаркóль, -кля, *m.* s. d. f. 1).

Шмаркотýне, *n.* Rotz, Schleim, *m.* (in d. Nase); 2) Schwarzer Nachtschatten, (*Solanum nigrum*), *B.*

Шмаровóз, *m.* s. Смаровís.

Шмарок, -рка, *m.* s. Смарок.

Шмарувáти (-овá-), *v. a.* s. Смарувáти; 2) §.**v. n.* einhergehen, *M+B.25.*

Шмат, *m.* abgerissenes Stück von etw., Fleck, *m.* Bruchstück, *n.* Theil, *m.*; 2) e. grosse Menge, e. grosse Anzahl.

Шмáта, *f.* Lappen, Flecken, Fleck, *m.*

Шматáти, *v. a.* stückeln.

Шмáте, *n. coll.* Stücke, *pl.* на — in Stücke; 2) Wäsche, *pl.*

Шмáтка, *f. dim.* s. Шмáта.

Шматóк, -ткá, *m. dim.* ein Stück von etw. (von Tuch, Brot &). [ler, *m.*

Шматóшник, *m. M.* Lumpensamm.

Шмáточка, *f. dim.* s. Шмáтка.

Шматувáти, *v. a.* in Stücke reisen, stückeln, *Ст.*

Шмачýти, *v. a.* -кáшý, *Ч. IV. 82.?*

Шмерселъ, -слá, *m.* Schmergel, *m.*; Butterblume, Dotterblume, *f. Пар.*

Шмердавкa, *f. §.* Katarrh, *m.*

Шмýга, *f. e.* Art Schlingen für Vögel, *B.*; 2) Windmühlenflügel, *m. Зак.*; 3) * liederliches Weib, *Зак.*

Шмýгати, *v. n.* s. Шмýгнути.

Шмиглéнький, *a.* schwächlich, (*Фр.*). [rührig, (*Фр.*).

Шмýглий, *a.* dünn u. biegsam;

Шмиглáти, *v. n.* dahintroteln, dahingehen, *III. I. 71.*

Шмигнýй, *a.* flink, hurtig, шупáк шмигнýй: ту е, ту го немá, (*Фр.*).

Шмигну́ти, *v. n.* schnell vorüberlaufen; entwischen, *B.*

Шмигло́ла, *f.* Krammetsvogel, *m.* (*Turdus pilaris* L.), *B.*

Шмýкати, *v. a.* §. -табáку s. Нýхати.

Шмир, *m.* Geräusch, *n. Зз.*

Шмóндя, *f.* eine unsittliche Weibsperson; ein unreines Mensch, *B.*

Шморг, *int.* vom Geräusch u. Schnurren.

Шмóрга, *f.* Streif, Streifen, *m. Пар.*

Шморганýстий, *a.* gestreift, *B.*

Шморгáтий, *a.* bunt, buntfarbig.

Шморгéль, *m.* Kuchen aus Buch-

weizenmehl in Oel geschmorrt. [*A-I.*

Шмóргнути, *v. n.* s. Шмигну́ти,

Шморшóк, -шкá, *m. He.* Falte, Furche, *f.*

Шмýга, *f. s.* Смýга, *Зак.*

Шмуклýр (-клер), *m.* Posamentirer, Bortenwirker, Bandweber, *m.*; -áрка, *f.* Frau des Шмуклýр; Posamentirarbeiterin, *f.*

Шмуклýрский (-клерский), *a.* Posamentirers-, Bortenwirkers-

Шмуклýрство (-клер-), *n.* Posamentirgeschäft, *n.* Bortenwirkerei, *f.*

Шмулýнка (-лénка), *f.* eine Handvoll von reinem Hanf od. Flachs.

Шмулýти, *v. a.* reiben; 2) * den Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.

Шнéпа, *f.* Waldschnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola*, L.), *B.*

Шнýпорити, *v. a.* s. Нýшпорити, emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*

Шнирýти, *v. a.* grübeln, nachsuchen; 2) *v. n.* eilen, davonfliegen, *B.*

Шнýти, *v. n.* s. d. v. 2) *МIII.*

Шнýпорити, *v. a.* s. Шнýпорити, (*Фр.*).

Шнур, *m.* Schnur, *f.*; Seil, *n.*; 2) als Mass: = etw. mehr als ein Joch, шнур пóля, *ОБ.* [brust, *f.*

Шнурívка, *f.* Schnürleib, *m.* Schnür-

Шнуркóваний, *a. Ст.* мац — mit Schnüren versehen, besetzt.

Шнурковáти, *v. a.* mit Schnüren einfassen, besetzen. [Faden-

Шнуркóвий, *a.* Schnur-, Schnüren-

Шнурóване, *n.* das Schnüren; 2) die Schnüre. [Шнурívка, *Зак.*

Шнýровиця, *f.* Schnürband, *n.*; 2) s.

Шнурóк, -ркá, *m. dim.* Шнур.

Шнурóчок, -чка, *m. dim.* s. d. v.

Шнурувáти (-ров-), *v. a.* schnüren; zuschnüren, zusammenschnüren; 2) — дóску & mit der Schnur zeichnen.

Шнýвка, *f. e.* Froschart.

Шнýгла, *f.* Kröte, *f.* (*Bufo*), *B.*

Шо, = що, шóбá, = шóбý, (*Фр.*).

Шóбрáти, *v. a.* kratzen, (*Фр.*); 2) s. Шубóртати.

Шовóбáль, *int.* s. Шубóвсть.

Шовк, *m.* Seide, *f.*

Шовкínка, *f. Ч. IV. 195.* seidene Mütze; 2) * eine Grasart, *B.*

Шовковáть, *f.* Wasserfaden, *m.*

(*Conferva rivularis*), *B.*; 2) *Cladophora viadrina*, *B.*; 3) — сітковата, Wassernetztang, *m.* (*Hydrodictyon utriculatum*), *B.*

Шовковатий, *a.* seidenartig.

Шовковатицьоваті, *pl.* Fadentange, *pl.* (*Confervaceae*), *B.*

Шовковатиця річна, *f.* Bachwasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (*Conferva rivularis*), *B.* [квіий.

Шовковенький, *a.* *dim.* с. Шовковбий, *a.* seiden, Seide-; 2) -ва травá, Schilfartiges Glanzgras, (*Phalaris arundinacea*), *Plc.*

Шовковина, *f.* Seidenstoff, *m.* *B.*; 2) Faden Seide, *m.* *Plc.*

Шовкостий, *a.* seidenartig, Seiden-; -а вата Seidenwatte, *f.* *Pol.*

Шовковистоблестячий, *a.* seidenglänzend.

Шовковиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (*Conferva*), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m.* *He.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*

Шовковний, *a.* seidenartig; -а мокляха Gemeine Sumpfmilbe, (*Trombidium aquaticum*), *B.*; 2) -а ховоглявка, Seidenglänzender Falkäfer, (*Cryptocephalus sericeus*), *B.* [квоа.

Шовковниця, *f.* с. Пряжа шов-

Шовкотрав очеретоватий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (*Phalaris arundinacea*), *B.*

Шовкун, *m.* Maulbeerbaum, *m.* *Par.*

Шовчатка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (*Trombidium holosericeum*), *B.*

Шовчина, *f.* seidenes Garn, *См.*

Шовчиноваті, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (*Asclepiadeae*), *B.*

Шовчок, -чка, *m.* *dim.* с. Шовк.

Шовгнути, *v.* *n.* с. Шугнути.

І. Шовкати, *v.* *a.* flehend bitten, *Ko.* 167.

ІІ. Шокати, *v.* *n.* undeutlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Plc.*

Шовльвар (?) *См.* (*серб.* 306)?

Шоловія, *f.* с. Шальвія, *B.*

Шоловоріг, -рога, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (*Tritonium*), *B.*

Шолом, *m.* с. Шелом.

Шоломий, *a.* verblüfft.

Шоломистий, *a.* helmartig; -рубовубець Helmartiger Seitenschnabel (*Chilidon cucullus*), *B.*

Шоломка, *f.* Grosse Tonne, (*Galea*),

B.; 2) Cassis, *B.*; 3) с. Чарка.

Шоломок, -мка, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Käppchen, *n.* *Par.*

Шолопáй, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m.* *Зак.* (*Гр.*).

Шолопати, *v.* *a.* stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.

Шолопотіти (-пóчу, -потáш), *v.* *n.* rauschen, ein Geräusch verursachen.

Шолопути, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Plc.*

Шолопутіти, *v.* *a.* einen Шолопáй hinters Licht führen, betrügen, *Зак.*

Шолопутня, шолопутнява, *f.* Betrügerei, Schelmerei, *f.* Schelmstück, *n.* *Зак.*

Шолобстати, *v.* *a.* — ячмінь reinigen dh Stampfen.

Шоблуди, *pl.* Schorf, *m.* [kopf, *m.*

Шолудівець, *gen.* -вця, *m.* Grind-

Шолудивий, *a.* rüdig.

Шолудівка, *f.* Kartoffel-Spindel-schimmel, *m.* Kartoffelfäule, *f.* (*Rhizosporium*, *Fusisporium solani*), *Vol.*

Шолуднік, *m.* Gallmücke, *f.* (*Cecidomyia*), *B.*; 2) — пшеничний Getreideverwüster, *m.* (*Cecidomyia destructor*), *B.*

Шолудáй, *m.* с. Шолудівець.

Шолупайка, *f.* с. Шкаралупа, *K.*

Шолупина, *f.* Hülse; Schale, *f.* *Par.*

Шобнтавий, *a.* *B.* lumpicht, zerrissen.

Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (*Procyon lotor*); *pl.* шóпи, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n.* *Pol.*

Шóпа, *f.* Schuppen, *m.* blos mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*

Шóпка, *f.* *dim.* с. д. в.

Шопóртати, *v.* *n.* rascheln.

Шопóт, -óту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n.* *III.* *II.* 35.

Шопотіти, *v.* *n.* lispeln, murmeln.

Шопотня, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*

Шóра, *f.* *gew.* *pl.* шóри, Pferdegeschirr, *n.*; * уóрати в шóри betrügen.

Шóрити, *v.* *a.* с. Шáрити.

Шóрник, *m.* *H.* 23. Riemer, *m.*

Шорóнка, *f.* *KC.* *I.* 25.?

Шороховатий, *a.* spróde, *Par.*

Шороховатість, -ости, *f.* Spródigkeit, *f.* [schen, Rascheln, *n.*

Шóрош, *m.* Gesäusel, Gelispel, Rau-

Шост, *m.* Stange, *f.* *Зак.*

Шостáк, *m.* с. Шестáк, *Зак.*

Шостачок, -чка, *m. dim. s. d. v.*;
2) sechsjährig.

Шóсти́й, *num. s. Шéсти́й, (Фр.)*.

Шосто́голо́вий (шес-), *a. sehs-*

Шпáда, *f. Degen, m.* [köpfig.

Шпáдер, *m. Spleisse, f. B.*

Шпак, *gen. шпáка, m. Star, m.* (Sturnus vulgaris), *B.* 2) * graugesprenkeltes Pferd; * шпáками годований, pfflig, alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпáка злaпáти, (scherzh) = спáти, fest schlafen.

Шпакóвáти́й, *a. bunt wie ein Star; — кинь graugesprenkelt, Eisen-, Stahlschimmel, m. B.* [bunt.

Шпакóви́й, *a. vom Star; 2) gefleckt,*

Шпáковня, *f. Käfig für Stare, m.; Höhlung (in einem Baume &) wo die Stare nisten, Pic.; 2) * Kasematte, f. Gefängnis, n. K. I. 74.*

Шпáлeр, *m. pl. шпáлeри, Spalier, n. Allee, f. Kв. I. 144; 2) Kn. buntbemaltes Papier, Tapete, f; Wandteppich, m.*

Шпáлeтa, *f. Spalte, f. lange schmale Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.*

Шпáнка, *f. вóнна — spanische Wolle.*

I. Шпáра, *f. Spalte, Ritze, f.*

II. Шпáра, *f. pl. шпáри, s. Крóква, Зак.*

Шпáраг, *m. Spargel, m. (Asparagus), B.*

Шпáрагóви́й, *a. Spargel.*

Шпáрaл, *m. Skarteke, f. altes beschriebenes od. bedrucktes Papier; pl. шпáрaли́ alter Skartenkram, Зак.*

Шпáргáльник, *m. Sammler von Skarteken, m. Pic.*

Шпáргáльниця, *f. Sammlerin von Skarteken, f.; 2) Aufbewahrungsort, m. Niederlage, f. von alten Skarteken, Pic.*

Шпáрти, *v. a. rösten, schmoren.*

Шпáрка, *f. s. Шпáра I.*

Шпáрки́й, *a. frisch; rüstig, behend, hurtig, link, schnell; adv. шпáрко — —, B.*

Шпáрки́сть, -ости, *f. Rüstigkeit, Hurtigkeit, Behendigkeit, f.*

Шпáркóвeць, -кivцá, *m. Hüpfeling, m. (Cyclops), B.* [гарис), *B.*

Шпáркóс, *m. Star, m. (Sturnus vul-*

I. Шпáрувáти, *v. a. sparen.*

II. Шпáрувáти, *v. a. Risse ausfüllen.*

Шпáрyн, *m. Kв. II. 6. Stütze, f. Stützpfiler, m. [2) eine Pferdekrankheit.*

Шпáт, *m. полевiй, Feldspath, m. Вол;*

Шпáтáр, *m. Spleisse, f.; 2) Dau-*

benbrett zum Verschiessen einer Hürde, *n. B.*

Шпáтeр, *m. Spleisse, f. B.*

Шпáти, *v. a. кóло чогóсь, в чимóсь wühlen, stöbern; 2) v. n. sich tummeln.*

Шпáчeпá, *n. Junges des Stares, n.*

Шпáчok, -чка, *m. junger Star.*

Шпáяти, *v. a. stöbern, krabbeln.*

Шпeнь, *m. s. d. Шпeннeк.*

Шпeнeт, *m. Bischen, Stückchen, n. немá нi шпeнeтa хлiбa es ist kein Bischen Brot, (Фр.)*

Шпeнeк, *m. Splitter, n.; 2) abgebrochene Spitze, z. B. eines Nagels & B.; Spitze eines Geschosses, od. Messers, Kв. 240.; 3) kleiner Kolben, Stempel, m.; 4) Zunge, f. Dorn, m. in einer Schnalle.*

Шпeтa, *f. не до шпeтa C II. 111. etw. Unschickliches, Ungeziemendes.*

Шпeтiти (шпeчy, шпeтiш), *v. a. entstellen, hässlich machen; zur Schande gereichen, K.; 2) schelten, schmähen, H. 69.* [шпeтнeнкo, *Kв. I. 147.*

Шпeтнeнкiй, *a. dim. s. d. f. I. adv.*

I. Шпeтнiй, *a. hübsch, stattlich, Kв. II. 141.* [lich, scheusslich, *B.*

II. Шпeтнiй, *a. hässlich, abscheu-*

Шпeтнiсть, -ости, *f. Hässlichkeit, f. Зак.*

Шпeк, *in d. Verbind.: до шпeкá bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.*

Шпeти, *v. a. s. Шпáти, сви́нi вeмлю шпeт, durchwühlen.*

Шпeгóн, *m. Kв. 140. Spion, m.*

Шпiгáти, шпiгáти, *v. a. s. Шпiгáти & (Fettem beschmieren, Гa. I. 258.*

Шпикóвáти, *v. a. чóбoти mit etw.*

Шпиль, *m. Spitze, f.; Bergspitze, f. BB.; scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (Фр.)*

Шпiлeнь, -ля, *m. s. d. v. + M.*

Шпiлeчok, -чка, *m. dim. Bergspitze, f. BB.* [bohren.

Шпiлiти, *v. a. durchstechen, durch-*

Шпiлькa, *f. Stecknadel, f.* [Фр.

Шпiлькáтий, *a. nadelig, -a ялiна,*

Шпiльнyти, *v. a. s. Шпáрути.*

Шпiлiстiй, *a. spitz wie eine Steoknadel; 2) konisch, Pic.* [Messers, *B.*

Шпiнь, *m. Hals, m. z. B. eines*

Шпiнáт, *m. волокóви́й, Spinat, m. (Spinacia oleracea), B.*

Шпiрáкa, *m. Grübler, m.*

Шпíрати, *v. a.* grübeln, nachsuchen, spüren. [кóник — ?]
 Шпиримíстей, *a.* Гол. III. 464.
 Шпíрка, *f.* Speckgriebe, *f.* geröstetes Stückchen Speck. *n.*
 Шпирнóти, *v. a.* stossen, *Kч.* 212.
 Шпитáль, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-].
 Шпитáльний, *a.* Spital-, Kranken-
 I. Шпíти, шпитíти, *v. a.* wühlen, *B.*
 II. Шпíти, *v. n.* Ф. Пр. III. 284. zischen.
 Шпиткó, *m.* Wühler, Grübler, *m. B.*
 Шпихлёр, *m. s.* Шпихлёр.
 Шпíця, *f. s.* Спíця.
 Шпичáк, *m.* Stengel, *m. He.* (*n.* 241).
 Шпíчка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, Gespitztes.
 Шпíг, *m.* Spion, *m. Kч.* 142.
 Шпíгувати, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
 Шпíгун, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
 Шпíгунити, *v. a. s.* Шпíгувати. *Пар.*
 Шпíгунка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
 Шпíгунський, *a.* Spions-; einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
 Шпíгунство, *n.* Spioniren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
 Шпíк, -ку, *m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
 Шпíкмáр, *m. s.* Шпíхлёр, *Ч. V.* 657.
 Шпíкувати, *v. a.* spicken. [Пар.
 Шпíкулецъ, -ля, *m.* Spicknadel, *f.*
 Шпíн, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (*Фр.*). [Spindel, *He.*
 Шпíнька, *f.* das spitzige Ende der
 Шпíрувати, *v. a.* züchtigen, quälen, *M. I.* 45.
 Шпíц, *m. §.* Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (*e.* Hundegattung).
 Шпíчáстий, *a.* spitz, spitzig.
 Шпóнька, *f.* Hemdeknopf, *m. Зак.*
 Шпóри, *pl.* Sporen, *pl. III. I.* 41.
 Шпóртало (шпóргайло), *m. §.* Grübler, Nachsucher, *m.* [rascheln; grübeln.
 Шпóртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
 Шпоргонóти, *v. a.* einstossen.
 Шпóтане, *n.* Straucheln, *n. Мх.*
 Шпóтати ся, stolpern, strancheln, *B.*
 Шпóувати, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wogen nóре мнóв, *Зак.*
 Шпóвци, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Tur-

bellaria), *B.*
 Шпóга, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *B.*
 Шпóйний, *a.* durchdringend, schneidend (*v.* Winde), *Зак.* [Drehen der Spule.
 Шпóлер, *m.* Art Vorrichtung zum
 Шпóлька, *f.* Spule, *f.*
 Шпóндер, -дра, *m.* шпóндра, *f.* Schweinbruststück, *n. Ко.*
 I. Шпóнт, шпóнтуш, *m. Ос.* (61)
 I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
 II. Шпóнт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
 Шпóнтóвий, *a.* Spund; *sbst. n.* шпóнтóвóе, *s.* Чопóвóе. [спónden.
 Шпóнтувати, *v. a.* spónden, zu-
 Шпóргати, шпóрити, шпóррати, шпóрляти, шпóрнути, *v. a.* werfen, schleudern, schmeissen, *C. I.* 17.
 Шпóти, *v. a. Ко.* 28. *s.* Шпáти.
 Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
 Шрамóвати, *v. a.* schrammen, eine Schramme, *e.* Schmarre verursachen.
 Шрíт, *gen.* шрóту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
 Шрот, *m.* — солонíни ein länglich geschnittenes Stück Speck, (*Це.*).
 Шротóвий, *a.* Schiessschrot; 2) geschrotен. [mahlen (*d.* Getreide).
 Шротóвати, *v. a.* schroten, grob
 Шрóба, *dim.* шрóбка, *f.* Schraube, *f.*; — безконéчна Schraube ohne Ende, *Пол.*
 Шрóбóвий, *a.* Schrauben-, — вíток Schraubengang, *m.*; -е веретéно Schraubenspindel, *f. Пол.* [m.
 Шрóбок, *m.* Schraubenstöpsel, -pfropf,
 Штáб, *m.* Stab, *m.* Gesamtheit der höheren Officiere.
 Штáба, *f.* Stab, *Zain, m.* Stange, *f.*
 Штáга, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *B.*
 Штáга, *f.* Querstange am Webstuhl, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
 Штáйфíркí, *pl. e.* Erdäpfelgattung (mit einer harten Schale), *B.*
 Штáлт, *m. (pol.)* Gestalt, *f.* Modell, *n. III. I.* 379. [fließert, -а кýрка.
 Штанáтий, *a.* * an den Füßen be-
 Штáндар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Träg- od. Stützbalken), *OE.*; 3) *pl.* штáндáри,

- leerer Platz unter dem Ofen, *P. I. 9.*
 лѣвъ під штандари.
 Штанѣга, *pl. dim. s. d. f.*
 Штанѣ, *pl. Hosen, pl.*
 Штанка, *f. eine Hosenhälfte.*
 Штанці, *pl. dim. s. Штанѣ.*
 Штанний, *a. geschickt; 2) niedlich;*
 schön, *B.* [ти, +*M.*
 Штапувати, *v. a. s. Штемлюва-*
 штат, *m. gr. Staat, Etat, m. Status,*
m.; Zunft, f. K.
 Штафѣта, *f. Staffette, f.; Eilbote, m.*
 Штахѣга, *f. gew. pl. штахѣти, Stacket,*
n. Pfahlzaun, Lattenzaun, m.
 Штахѣтки, *pl. dim. s. Штахѣти.*
 Штельвага, *f. штельваг, m. Vor-*
 derwage, Wage, *f. auf dem Deichsel.*
 Штемп, *m. Stempel, m. Brandmar-*
 ке, *f. III. II. 19.* [brandmarken.
 Штемлювати, *v. a. stempeln,*
 Штемплярня, *f. Prägwerk, n. Пол.*
 Штемпованій, *a. gestempelt, ge-*
 brandmarkt, *III. II. 19.*
 Штемповати, *v. a. s. Штемлю-*
 вати, *III.* [вий I.
 Штѣний, *a. Ф. Кв. II. 141. s. Шпѣт-*
 Штепурний, *a. s. Чепурнай, B.*
 Штередцеть, *num. ungr. Гол. III.*
 417. vierzig, *s. Сброк.*
 Штефан, *m. Stephan.*
 Штефанка, Штефана, Штефань-
 ця, Штѣна, Штѣтенка, *f. Stephanie.*
 Шти, *gen. v. шеть, s. Честь, II. 57.*
 Штиб, *m. T. Bauart, f.; 2) Charakter,*
 Inhalt, *m. +Б.; 3) Form, f.; Schlag, m.*
 не того штибу nicht von diesem Schlag.
 Штѣба, *f. s. Штѣба.*
 Штигѣлькати, *v. n. hinken.*
 Штигати, *v. a. stechen, stossen, B.*
 Штигѣлькати, *v. n. s. Шкатѣль-*
 гати.
 Штигѣн, *m. Meuchelmörder, m.*
 Штиль, *m. s. Стиль, Cm.*
 Штильгѣ-штильгѣ, *int. von*
 hinkendem Gang. [lahm gehen, hinken.
 Штильгѣкати, штильгати, *v. n.*
 Штилет, *m. Dolch, m.*
 Штилетовати, *a. dolchförmig, B.*
 Штилі, *pl. Art Heugabeln (zum Weg-*
 tragen des ausgedroschenen Strohes), *Зах.*
 Штиля (-лѣ), *n. P. I. 53. Spiess, m.*
 Штим, *m. krause Grundwolle, Нас.; 2)*
 Schopf, Pferdeschopf, *m. Oc. (61) X. 25. Кух.*
- Штимоватий, *a. von Thieren: mit*
 nackten, unbewachsenen Körpertheilen,
Пис. [Strahl, *m. (an d. Federfahne).*
 Штипірець, -рця, *m. Faser, f.*
 Штири, *num. vier.*
 Штиривка, *f. Art Münze = ein*
 Vierkreuzerstück österr. Währ. (*Фр.*).
 Штирк, *m. H. 52. Grossthuer, Auf-*
 schneider, *m.*
 Штиркати, *v. a. s. Штиркати.*
 Штиробік, -оку, *m. Viereck, n. (Фр.).*
 Штиробочний, *a. viereckig, vier-*
 seitig. [bohren, *Пис.*
 Штирхонѣти, *v. a. heftig durch-*
 Штиря, *f. unfruchtbares Schaf, КС.*
 (83) 907. [Штанувати, *ГВ.*
 Штияти (шчу, штиш), *v. a. s. Чтияти,*
 Штих, *m. Nähstich, m. Naht, f.;*
 * *sprichwörtl. пѣхи на чотѣри штихи*
 viel eitel Stolz.
 Штиханець, -нця, *m. Stoss, m. B.*
 Штихати, *v. a. stechen; stossen, B.*
 Штишбк, -шкѣ, (*dim. штишонько,*
m. R. 47), m. dim. s. Штих.
 Штовб, *m. hohler od. fauler Baum-*
 strunk; Strunk, *m. B.*
 Штовкати, штовкати, *v. a.*
 stossen; — ся sich durchbrechen (dh
 Stösse), *III.* [217—218.
 Штовхѣць, *int. vom Stoss, Ог.*
 Штовхнути, штовхнути, *v. a.*
 stossen.
 Штовкати, *v. n. das russische „что“*
 (што) sprechen u. damit seine kleinrus-
 sische Sprache verderben.
 I. Штолѣ, *f. Stollen, Schacht, m. B.*
 II. Штолѣ, *f. Fels, m. B.*
 Штолѣ, *n. coll. grössere Felsstücke,*
 grössere Steine, *B.*
 Штолѣна, штолѣне, (*B.*), *f. Stollen, m.*
 Штолѣний, *a. Stollen-.*
 Штолѣник, *m. Stöllner, m. Пар.*
 Штолѣня, *f. Stollen, Schacht, m.*
 Штоп, *m. КС. (83) VII. 506. vierecki-*
 ge Flasche; 2) Stoff, *m. (Mass für Ge-*
 tränke). [Blatta orientalis, *B.*
 Шторган, *m. Küchenschabe, m.*
 Шторпати, *v. a. s. Шпорпати.*
 Шторхати, *v. a. M. III. 58. s. Штир-*
 кати.
 Шторц, *m. Sturz, m.; на шторц*
 щось поставити etw. aufrecht in die
 Höhe stellen.

Шторцом, *adv. s. d. v.* = на штóрц.
Шторцува́ти, *v. a.* etw. aufrecht
in die Höhe stellen.

Штохма́ль, *m.* Mehlstaub, *m.*

Штра́мати, *v. n.* reissen, stechen,
(vom Schmerz in Gliedern).

Штра́гати, *v. n.* stechen, (*Фр.*).

Штри́к, *int.* vom Hinaufspringen.

Штра́кати, штра́кнути, *v. n. u. a. §.*
springen, (*Фр.*); 2) spiessen, stechen,
hineinstossen. [*f. Пар.*]

Штри́хováнь, *n.* Schraffierung,

Штри́хувáти, *v. a.* schraffieren, *Пар.*

Штра́бати, штра́кати, (штра́б-
кати), *v. n. s.* Штра́мати, reissen (in
Gliedern).

Шту́б, *m. s.* Штовб, *B.*

Шту́ба, *f. §* *Elementarschule, *f.*

Шту́ба́к, *m. §* *Schüler der Elemen-
tarschule, Schulbub, *m.*; 2) *s.* Штовб, *B.*

Шту́дер, *m. §.* Speculant, *m. Пар.*

Шту́де́рний, *a. §.* speculativ, *Пар.*
arglistig, verschmitzt, (*Фр.*). [*рен, Пар.*]

Шту́дєрува́ти, *v. a. §.* speculie-

шту́зува́ти, *v. a.* stossen, *s.* Стру́-
сати, (*Фр.*).

Шту́ка, *f.* Stück, Stückchen, *n.* Theil,
m.; — *пологна́* Stück, *n.* Leinwand (e.
bestimmte Anzahl Ellen); — *мáса* Stück,
n. Portion, *f.*; 2) Meisterstück, *n.* Kunst,
f. Kunststück, *n.*; 3) Kunstgriff, *m.* List,
f. *вiдiйти* *кoгo* *шту́кою* mit List;
Streich, *m.*

Шту́ка́р (-рь), *m.* Künstler, *m. Т.*
ОБ.; 2) Streichmacher, Spassvogel, *m. Не.*

Шту́ка́рка, *f.* Künstlerin, *f. Пар.*

Шту́кату́ра, *f.* Stuccaturarbeit, *f.*
Verzierung in Gips & an Zimmerde-
cken, Gebäuden &.

Шту́кату́рний, *a.* Stuccatur-.

Шту́ке́рія, *f.* Kunststück, *n.*; 2)
Spass, Streich, *m. C. I.* 262.

Шту́кува́ти, *v. a.* *s.* *шту́кати*; an-
шту́кати, *zusammenstücken*, -setzen; 2)
künsteln. [*Dahintrotteln.*]

Шту́льгу́к, *int.* von hinkendem

Шту́нда, *f.* evangelischer Verein
„die Stunde“ unter den Kleinrussen;
2) dessen Religionslehren.

Шту́нда́р, шту́нда́ст, *n.* An-
hänger der Шту́нда.

Шту́нда́вий, *a.* zur Шту́нда geh.

Шту́рба́к, *m.* ein ungeschickter

Mensch, Trottel, *m. B.*

Шту́ркәнець, -ня, *m.* Stoss, *m.*

Шту́рка́ти, *v. a.* stossen.

Шту́рма, *f.* Uebel, Ungemach, *n.*
(*л. св.* 29).

Шту́рма́к, *m. s.* Шту́рба́к, *B.*

Шту́рманува́ти, *v. a. Ко.* 72.
Steermannsdienst versehen. [*ангрiff, m.*]

Шту́рм, *m.* Sturm, heftiger Massen-

Шту́рмува́ти, *v. a.* stürmen; 2)
— *ким* *jmdn* nach seinem Willen be-
wegen, (*Фр.*). [*s.* Шту́рба́к.]

Шту́рпа́к, *m. aug.* штурпаче́ско,

Шту́рха́ти, *v. a. s.* Шту́рка́ти.

Шту́рхо́бчий, *a.* -бой vom Stoss
in die Seiten, *Ко.* 129.

Шту́сува́ти, *v. a.* stossen (*Фр.*).

Шту́ха́ти, шту́хнути, *v. a. s.* Шту́р-
ка́ти, stossen, (*Фр.*).

Шту́чний, *a.* künstlich, kunstvoll;
кünstlich gemacht, mit Kunst ausge-
führt; 2) *erkünstelt.

Шту́чно, *adv. s. d. v.*

Шту́чни́сть (-ость), -ости, *f.* Kunst,
Künstlichkeit, *f.*; 2) *Не.* Kunst, Kunstlehre,
Aesthetik, *f.* [*Pelz, n.*]

Шту́ба, *f.* Pelzrock, Pelzmantel, *m.*

Шту́ба́лєвий, *a. s.* Со́бо́лєвий.

Шту́бе́йка, *f. dim.* kleiner, kurzer
Pelzrock. [*I.* 134.]

Шту́бельо́вий, *a. s.* Со́бо́лєвий, *Кол.*

Шту́бо́вснути (шту́бо́всьн-), *v. n.*
jäh hineinfallen, hineinstürzen, *C. II.* 128.

Шту́бо́всьть, *int.* von jähem Sturze,
III. I. 43. [*fallen, -stürzen.*]

Шту́бо́встнути, *v. n.* jäh hinein-
Шту́бо́вть, *int.* von jähem Sturze
(in's Wasser &). [*(im Wasser).*]

Шту́бо́втати ся, *sich* herumwälzen

Шту́бо́втнути, *v. n.* *sich* hinein-
stürzen, *Кн.*

Шту́бо́нька, *f. dim. s.* Шту́ба.

Шту́бо́рта́ти, *v. a.* grübeln, wühlen;
suchen. [*Lumpenhund, m.*]

Шту́бра́вецъ, -вця, *m.* Lumpenkerl,

Шту́бра́вий, *a.* lumpig, zerlumpt.

Шту́бра́вство, *n.* Lumpengesindel, *n.*

Шту́ва́лий, *a. s.* Ці́ка́вий.

Шту́ва́р, -ру́, *m.* Kalmus, *m.* (*Асо-*
рус calamus), B.

Шту́ва́рóвий, *a.* Binsen-.

Шту́вердиця, шу́верница, *f. s.* За-
веру́ха, (*Фр.*).

Шүверть, *f. s. d. v.*
 Шүвир, (*m. ? f. ?*) Sturm, *m. B.*
 Шүвний, *a. ungr. schön, Гол. III. 228.*
 Шугалія, *f. Ос. (61) I. 230. Art Boot, Зах.*
 Шугати, шүгнути, *v. n. hinhuschen, -flattern, -fliehen, (Фр.); 2) v. a. — лопатою worfeln, Ра. I. 372.*
 Шуглбни, *pl. Art Kleiderstaat, +M.*
 Шүгля, *f. Fieber, n.*
 Шүгнути, *v. n. losgehen, eilen, s. Шүгати 1).*
 Шүдра, *f. Кол. II. 154. Kobsweib, n.*
 Шүйбіч, *adv. links, Ос. 115.*
 Шуйбічний, *a. an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, Зах.*
 Шукати, *v. a. suchen; 2) vermissen.*
 Шукáč, *m. M. III. 29. Sucher, Nachspürer, Häsher, m.*
 Шул, *m. Ч. VII. 378. s. Стовп, слуп.*
 Шуль, *int. s. Плюсь, B.*
 I. Шульгá, *m. u. f. der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, Ко. 137.*
 II. Шульгá, *f. Phallusia, B.*
 Шүлэр, *m. Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, m. [3] s. Шулерство.*
 Шулерка, *f. Spielerin, f.; 2) s. d. f.;*
 Шулерня, *f. Spielwinkel, m. Spielhölle, f.*
 Шулерский, *a. Spiel.*
 Шулерство, *n. beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, n. [lich] spielen, hazardieren.*
 Шулерувати, *v. a. (leidenschaftlich)*
 Шүлий, *a. Wgr. X. s. Скбей; 2) s. Шүтий.*
 Шүлик, *m. Stossvogel, m. B.; 2) Honigkuchen mit Mohn, Ко. Зах.*
 Шүлити, *v. a. s. Шүрпiti.*
 Шулік, *m. geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, Pic.*
 Шуліка, *m. s. Шуляк, Habicht, m.*
 Шуліченя, *n. Junges eines Habichts.*
 Шүлька, *f. Kolben, m. (Blütenstand), spadix, B.*
 Шүлькати, *v. n. im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, B.*
 Шульківці, *pl. Kolbenblütler (Spadiciflorae), B. [käfer, m. (Claviger), B.*
 Шулькоріг, *gen. -рґа, m. Keulenschülnuти, v. n. s. Скбчiti, springen, sich werfen, hineinfallen, (Фр.).*

Шүльбок, -лька, *m. s. Шүлька; 2) s. Күшка.*
 Шульпіка, *m. С. I. 54. s. Шуляк 2.*
 Шуляй, *m. der dem anderen Stösse gibt, Га. I. 258.*
 Шуляк, *m. Stoss, m. -ка дати einen Stoss geben, Га. I. 258.; 2) Sperber, m. (Astur nisus), B.; — голубячий, Hühnerhabicht, m. (Astur palumbarius), B.; 3) s. Шүлька. [Sperbers.*
 Шуляковий, *a. des Habichts; des Шүляти, v. a. stossen, (ОБ.).*
 Шулячка, *f. Habichtsfiege, f. (Dioctria), B.*
 Шум, *m. schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, n. Schleuse, f. He.; schäumender Wasserfall, Цар.; 2) Geräusch, Rauschen, n. Lärm, m.; Toben, n.; 3) * s. Гультай, Ос. (61) XII. 46.; 4) e. Art Frühlingsspiel, Пр. IX. 217.; 5) s. Пина, Schaum, m. Ф. [Me. 300.*
 Шүмá, *f. Schaum, m.; 2) s. Тума 2)*
 Шумáва, *f. Böhmerwald, m.*
 Шумéла, шумелйна, *f. шумелйне, n. coll. Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, pl. B. [ВВ.*
 Шумівітер, -тру, *m. s. Вітрогн,*
 Шумйголова, *m. Brausekopf, Brausewind, m. Цар. [n. Цар.*
 Шумйха, *f. Rauschgold, Flittergold,*
 Шумівє, *n. Schaum, m. Hefe, f. Фр.*
 Шумівка, *f. Brausepulver, n. Цар.*
 Шуміти, *v. n. sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шумйт в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen Ф.; 3) * viel Aufsehen machen; gross thun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.*
 Шүмка, *f. fröhliches Volkslied.*
 Шумкйй, *a. schäumend, kochend, He.*
 Шумлявий, *a. rauschend, geräuschvoll, Фр.*
 Шумлява, *f. Geräusch, n. Cm.; 2) lustiges, brausendes Gelage, Cm.*
 Шумній, *a. brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.*
 Шумнійстий, *a. rauschend, ВВ.*
 Шүмно, *adv. s. Шумній.*
 Шумновеселйй, *a. rauschend u. fleissig, Вах. [schaum, Schaum, m.*
 Шумовйна, *f. шумовйне, n. Ab-*

Шумовинистий, *a.* schaumig.
 Шумотіти (шумѡчу, -могійш), *v. n.* rauschen.
 Шумувати (шумов-), *v. a.* den Schaum abnehmen, schäumen, abschäumen, abfäumen; 2) *v. n.* schäumen, mousieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*
 Шундрак, *m.* wildes Ferkel, Frischling, *m.* [ren, *pl. B.*
 Шуніця, *f. pl.* шуніці, Erdbee.
 Шупеня, *f.* Art Gericht aus gekneteten Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.
 Шүпити, *v. a.* Біл. *Пр.* II. 177. *K.* verstehen, wissen. [begreifen, *s. d. v.*
 Шүпіти, *v. a.* *A. F.* 162. verstehen,
 Шүпнути, *v. n.* rauschen, *A. F.* 166.
 Шупбня, *f.* Art Gericht: mit Mehl od. Hirse eingemachte Fisolen, *См.*; 2) Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen, *f. Га.* I. 258.
 Шур, *int.* von schnellem Wurf.
 Шүра, *f.* Gebäude zum Trocknen der Tabakblätter, *n.* [74. *s.* Шүрин.
 Шүрак, *dim.* шурачок, -чка, *m. Ч. V.*
 Шүрбіт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*
 Шүрганяна, (шүрг-) *f. s.* Біяка,
 Шүргіч, *int. s.* Шүр. [(Фр).
 Шүрлѡтѡ, *n. coll.* unnütze grüne Kohlblätter, (Фр). [des Truthahnes.
 Шүрду-бүрду, *int.* vom Geschrei
 Шүренець, -нця, *m. dim. s.* Шүрин.
 Шүрий-бүрий-попільти, *a.* grau, *Н.* 259. [ger, *m.*
 Шүрин, *m.* Frauen Bruder, Schwager.
 Шүринець, -нця, *m. dim. s. d. v.*; 2) *gew. pl.* шуринці vier kleine Buben mit Stäbchen als Ehrenwache bei der Braut, *Ч.* IV. 625. [ris), *B.*
 Шүриця, *f.* Wollspinner, *m.* (Лира).
 Шүркати, *v. a. s.* — ногами, *s.* Сүвати; 2) в очи froch jmdm etw. aussetzen, *s.* Цівіркати в очи.
 Шүрмувати, *v. a.* toben; lärmern, *Зак.*
 Шүрнүти, *v. a. s.* Шүркати; 2) *v. n.* u. — ся rasch hineinlaufen, sich fortmachen, losgehen, *P.* I. 10.
 Шүрубейник, *m.* Taugenichts, Müsiggänger; Landstreicher; Raufbold, *m. B.*
 Шүрубүрити, *v. n. s.* Вередувати, (Фр).
 Шүрувати (шуров-), *v. a.* scheuern, rein scheuern; putzen, rein, blank machen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schrit-

ten einhergehen, schnell laufen.
 Шүрхати, шүрхнути, *v. n.* hinbrausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hineinwerfen, *C. I.* 30.
 Шүрша, *f.* Haufen, *m.* тасувати у шүршу in's Gauze, in den Haufen hineinbringen.
 Шүряк, *m. s.* Шүрин, *Кн. Кч.* 183.
 Шүря, *f.* шүря-бүря, *K.* Gestöber, heftiges Ungewitter. [(Фр).
 Шүславець, -вця, *m. s.* Смаркч,
 Шүснути (шүсьнути), *v. n.* huschen, davonlaufen.
 Шүсть, *int.* von rascher Bewegung, *v.* Huschen, миш шүсть у норү; 2) vom raschen Wurf.
 Шүстати, *v. a. s.* Опихати.
 Шүстваль, *m.* Schürze eines Schusters, *f.* (Фр).
 Шүстка, шүска, шүстіль, *f.* eine Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (Фр).
 Шүстрий, *a.* geschickt, geschult.
 Шүт, *m.* Spott, *m.*; на шүт піднимати коб, *Кс.* mit jmdm Spott treiben; 2) Narr, *m. См.*
 Шүта, *f.* (*sc.* корова), Kuh ohne Hörner, *f. B.*; 2) *s.* Серна, (Бор).
 Шүтер, -тру, *m.* Schotter, *m.*
 Шүтій, *a.* verstümmelt, abgestutzt, abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Ш. I.* 2. 63.
 Шүтити, *v. n.* plauschen, *K.*; 2) bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.
 Шүтиця, *f.* e. Art volksthümlicher I. Шүтка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurzweil, *f.* [Palme, *f.*
 II. Шүтка, *f. s.* Багнітка, *B.*; 2)
 III. Шүтка, *f. s.* Ягня, *B.*
 Шүткѡвий, *a.* -а неділя Palmsonntag, *m.* [spassen, um zu scherzen.
 Шүткѡм, *adv.* im Spass, um zu
 Шүткувати, *v. n.* spassen, scherzen.
 Шүтлівий, *a.* spasshaft, lustig, drollig, witzig. [tigkeit, *f. Пар.*
 Шүтлівість, -ости, *f.* Spasshaft.
 Шүтник, *m.* Spassmacher, *m. K.*
 Шүточка, *f. Н.* 257. *s.* Шүтий.
 Шүтровати, *a.* mit Gerölle.
 Шүтрувати (шүтров-), *v. a.* schottern; 2) *s.* Шүрувати.
 Шүтак, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*
 Шуфата, *f.* Greuerwathe, Schere, *f.* (zum Fischfang), *B.*

Шуфлювати, *v. a.* durchschaufern.
Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
Шушвальный, *m.* Gesindel, *n.* +*B.*
Шушерепити, *v. n.* ganz vertrocknen, *g.* dörren, (*Фр.*).
Шушерепка, *f.* Morchel, *f.* (*Morchella*), *B.*
Шушбон, шушбун, *m.* *o.* Art weibl.

Ueberkleid, *Кв.* I. 133.

Шушшү-шүшшү, *int.* vom Geflüster.
Шушшүкане, *n.* Flüstern, Lispeln, Raunen, *n.*
Шушшүкати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
Шуювати, *v. n.* §. ein ausgelassenes Leben führen.
Шушя, *m.* §. Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe, (*Ща*).

Щабель, -бля, *m.* *He.* s. Щебелъ.
Щаблястий, *a.* mit Sprossen, voll Sprossen. [*m.* (*Perlis portula*), *B.*
Щабра болотная, *f.* Asterquendel,
Щавá, *f.* Ampfer, *m.* (*Rumex*), *B.*
Щавель, *m.* *Wgr.* 14. Sauerampfer, *m.*; — водяной Flussampfer, *m.* (*Rumex hydrolapathum*); — киньский, Stumpfblättriger Ampfer, (*R. obtusifolius*); — наський, Gemeiner Ampfer, (*R. acetosa*), *Пис.*
Щавельный, *a.* Ampfer-, *B.*
Щавий путный, *m.* Gemeiner Ampfer, (*Rumex acetosa*), *B.*; — кудерявый, Krauser Ampfer (*R. crispus*); — купчастый, Geknäuelter A. (*R. conglomeratus*); — водяной, Fluss Ampfer (*R. hydrolapathum*); — тылолистий Stumpfblättriger A. (*R. obtusifolius*); — морский, Schmalblättriger A. (*R. maritimus*); — альпийский, (*R. alpinus*), *B.*
Щавийница (оперэзка), *f.* Sauerampferreule, *f.* (*Triphaena pronuba*), *B.*
Щавный, *m.* Ampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), *Вол.*
Щавокнуть, *v. n.* *o.* Laut von sich geben, *o.* Geräusch machen, *Кн.*
Щавух заячий, *m.* *Пис.* s. Квасеніяця.
Щадити (щаджү, щадйш), *v. a.* sparen; schonen.
Щадний, *a.* s. Ощадний, *МШ. Фр.*
Щадність, -ости, *f. s.* Ощадність, *Пар.*
Щадок, -дка, *m.* Nachkomme, Sprössling, *m.* *К. pl.* щадки. Nachkommen, Kinder, *pl. Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Reliquien, *pl. ТР.* 9. [Щедрувати.
Щандровати, *v. a.* *Гол.* III. 145. s.
Щауити, *v. a.* s. Щепити.

Щасливець, -вця, *m.* glücklicher Mensch, Glückskind, *n.* *Пар.*

Щасливий, *a.* glücklich, beglückt; 2) glückbringend, beglückend; щасливі побутки Wohlergehen, *n.*
Щасливити, *v. a.* beglücken, glücklich machen, *К.*; — ся Glück finden, selig, glücklich sein, *Эг.*
Щасливість (-ость), -ости, *f.* Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *n.*
Щасний, *m.* u. *f.* *М.* II. 135. glücklicher Mensch, Glückskind, *n.*; *Н.* 35. glückliches Weib.
Щаснорід, -бду, *m.* *W.* glückliche Nachkommenschaft.
Щасте, *n.* Glück, *n.*; * сліве щасте blindes, dummes Glück; пробовати щасте sein Glück versuchen; мати щасте Glück haben, — до когó bei jmdm Glück haben; маєм щасте! das ist dein Glück!; то еше щасте man kann sich noch glücklich schätzen dass...; на щасте zum Glück, glücklicherweise.
Щастити, *v. a.* Glück, Gedeihen geben; *G.*, *G.* verheissen, *Кч.* 148; segnen; щасті Біг! щасті Бóже! Glück auf! (Gott gebe Glück!), *B.*; 2) *impers.* щастить *К.* II. 36. u. — ся es glückt, gedeihet, gelingt. [Щасте.
Щастячко (щастеч-), *n.* *dim.* s.
Щвильати ся, *Эг.* s. Нападати на когó, находити на к.
Ще, *adv.* noch. [sprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
Щебелъ -бля, *m.* Sprosse, Leiter.
Щебельчастий, *a.* -і ноги Stellenbeine, *pl. B.* (Писнути, (*Фр.*).
Щебернуть, *v. a.* s. Обізвати ся,
Щебетане, *n.* Plappern, Schwatzen, *n.* Geschwätz; Gozwitscher, Gezirp, *n.* (der Vögel).

Щебетанія чко, *n. dim. s. Щебетане.*

Щебетати, *v. n.* plaudern, plappern (v. kleinen Kindern); zwitschern, schwirren (v. Vögeln); * schwätzen, plaudern.

Щебетій, *m.* Schwätzer, *m.*; guter Redner, Sängor, *m.*; *Beiname* des Соловій, *Вох.*

Щебетлівий, *a.* plauderhaft, plapperhaft; schwirrend, zwitschernd; schwatzend. [haftigkeit, *f.*

Щебетлівість, -ости, *f.* Plauder-

Щебетнійця, *f. s.* Цокоу́ха, *Мх.*

Щебетонька, *f. dim. s. Щебетюшка.*

Щебетун, *m.* Schwätzer, Plauderer, *m. Nic.*

Щебетю́ха, (-ту́ха), *dim.* щебетюшка, щеберу́шка, *f.* plauderhaftes, plapperhaftes, geschwätziges Weib, Mädchen, Schwätzerin, *f.*; auch als *Beiname* der пра́шка.

Щебру́шка, *f.* *Asynos vulgaris, B.*

Ще́вий, *m. s.* Ща́вий, *B.*

Ще́голь, *m.* Grosser Weinschwärmer, (Sphinx Elpenor), *B.*

Ще́глий, ще́гуленний, *a. s.* einzeln; besonderer. [ник.

Щедрене́ць, -нця́, *m. B. s.* Рокит-

Щедрё́ць, -ёця́, *m.* milder Geber, *Ч. II. 666.*

Ще́дрій, *a.* freigebig; reichlich; — вѣчер Vorabend des Neujahrs, od. des Festes des heil. Basiliius, *He.* auch des Festes der Erscheinung od. der drei Könige.

Ще́дряк, *m.* Girlitz, *m.* (Fringilla serinus), *B.*; 2) Marienkälbchen, Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella), *B.*

Ще́дріти, *v. a.* ко́гось *K.* jmdn freigebig, reichlich beschenken.

Ще́дрівка, *f. pl.* Art Lied, (Weihnachtslied), *pl.* welches am Ще́дрій вѣчер (w. s.) gesungen wird.

Ще́дрівніця, *f. Ч. III. 476.* zum Ще́дрій вѣчер geh.

Ще́дрівчаній, *a. He.* der Ще́дрівка́, in diesen enthalten.

Ще́дрість, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*; Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*

Ще́дро, *adv.* freigebig; reichlich.

Ще́дровій, *a. Ч. III. 472.* zum Ще́дрій вѣчер geh. [mit Munificenz.

Ще́дроло́бвий, *a. KV.* freigebig,

Ще́дрора́ни, *pl.* Morgenstunden

am Tage des Ще́дрій вѣчер.

Ще́друва́ти, *v. a.* am Ще́дрій вѣчер die ще́дрівкі́ singen.

Ще́дру́ха, *f.* — весна́ *KV.* freigebig.

Ще́душні́й, *a. Kn.* ще́душній, *a. Kn. I. 234.* schwächlich, siech.

Ще́за́к, *m. s.* Чорт.

Ще́за́ти, ще́знути, *v. n.* verschwinden, vergehen, untergehen.

Ще́зник, *m. s.* Чорт.

Ще́каві́ка, *f.* Name eines Stadthügels in Kijew. [gleiten.

Ще́ковза́ти, ще́ковану́ти, *v. n.* aus-

Ще́леп, *m. s.* Що́ка, Kiefer, *m.*; 2) Wange, *f. B.*

Ще́ліна, *f.* Ritze, Spalte, *f.*

Ще́ліпак, *m.* Cheyletus, *B.*

Ще́літи, *v. n. gew. impers.* ще́літ *z. B.* — зу́б = болит; — ся aufspringen, *Пар.*

Ще́ло́к, *m. s.* Луговина, *Пол.*

Ще́мельна́ сѣня́, *f.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis), *B.*

Ще́не́, *n. s.* Щеня́.

Ще́ніти, *v. a.* Junge werfen (v. Hunde), *III. II. 256.*; — ся́, Junge werfen, *B.*

Ще́нтність, -ости, *f. s.* Відержка.

Ще́ню́к, *m.* junger Hund od. junger Wolf, *B.*; auch als Schimpfwort.

I. Щеня́, *dim.* щеня́тко, *n.* Junges vom Hunde, Hündchen, *n.* Junges vom Wolf, *B.* [Eiter.

II. Щеня́, *n. D. c. 31.* Bläschen mit

Ще́па, *f.* Pflropfreiss, *n.*; junges gepflropftes Bäumchen.

Ще́пане́, *n. s.* Лупане́, *Пол.*

Ще́па́р, *m.* Impfarzt, *m.*

Ще́па́ти, *v. a.* spalten.

Ще́пі́на, *f.* Bandholz an den Dachsparren, *n.*

Ще́піти, *v. a. e.* Baum pflropfen, oculieren; — вісny Blattern einimpfen.

Ще́пі́й, *m.* Impfarzt, *m. + M.*

Ще́плене́, *n.* Pflropfen, Oculieren; (-вісny) Impfung, *f.* [geimpft.

Ще́плє́ний, *a.* gepflropft, oculiert;

Ще́плува́тий, *a.* hager, schwäch-
tig, *Nic.* [keit, *f. Nic.*

Ще́плува́тість, -ости, *f.* Hager-

Ще́пу́н, *m.* Impfarzt, *m.*

Ще́рб, *m.* Scharte, *f.*; Schmarre, Zahn-
lücke, *f.*

Щѣрба, *f. s. d. v.*; 2) dünne saure Fischbrühe aus Roggenmehl, (Gericht der Saporogerkosaken), *H. 235. Зах.*

Щѣрбáк, *m. stumpfes schartiges Messer, Пис.*; * Mensch, der Zahnlücken hat, *m.*; 2) — придорожник, *m. Endivie, f. (Cichorium endivia), R.*

Щѣрбáн, *m. великий, Wassergrabenkratzdistel, f. (Cirsium rivulare), B.*; 2) — малый Stinkender Rainkohl, (*H. oseris foetida*), *B. [2], B.*

Щѣрбанѣць, -нцá, *m. малый, s. d. v.*

Щѣрбáти, *a. schartig, voll Schar-ten (z. B. ниж); — зуб ausgebrochener Zahn; — клóс nicht voll.*

Щѣрбáч, *m. Bärenklau, f. (Heracloum spondylium).*

Щѣрбѣць, -бцá, *m. горбáний, a. Pfefferkraut, Bohnenkraut, n. (Satureja hortensis), B. [m. Kluft, f.*

Щѣрбáна, *f. kleine Scharte; Riss,*

Щѣрбáчка, *f. (= Сербáчка, vgl. сѣрбáти?), Brühe, Suppe, f. K. I. 230. dünner Brei.*

Щѣрбáка, *f. M. Töpfelchen, n.*

Щѣрбáвий, *a. — зуб Lüokenzahn, m.*

Щѣрбáк, -бáкá, *m. Scharte, f.*

Щѣрбáвъ, *f. coll. abgenützte Wirt-schaftsgeráthe, pl.*

Щѣрáна, *f. s. Щѣлáна, Og. 70.*

Щѣрáти, *a. — е гнáдó? КС. IV. 493.*

Щѣрть, *f. Höherpunkt, m. K.*; у щѣрть gestrichen voll, *Фрон.*

Щѣрць, *m. d. Verbind. все до щѣр-ця Alles bis zu Ende, „Сн.“. 107.*

Щѣт, *m. s. Щот.*

Щѣтѣний, *a. borstig, Borsten.*

Щѣтáна, *f. Borste, Schweinsborste, f.*; 2) * Nadeln, *pl. bei Nadelhölzern.*

Щѣтáнецъ, -нцá, *m. Borstenthier-chen, n. (Chaetonotus), B.*

Щѣтáни, *a. borstig, Borsten-, B.*

Щѣтáни, *v. a. aufstráuben.*

Щѣтáнка, *f. dim. s. Щѣтáна.*

Щѣтинохвѣстки, *pl. Larpen-schwánze, pl. (Thysanura), Пол.*

Щѣтáний, *a. -i вѣси Schnurbor-sten, pl. Пол.*

Щѣтовѣдѣць, -дцá, *m. Buchhalter, Rechnungsführer, m. Пар. [Пар.*

Щѣтовѣдство, *n. Buchhalterei, f.*

Щѣтовѣдчий, *a. Buchhalter-, Пар.*

Щѣтáк, *m. pl. -кá, Borstenthiero,*

Малоруско-пáмѣдкий Словар.

pl. (Setigera), Пол.

Щѣтáчка, *f. -сѣрáця steifes Bor- stengras, (Nardus stricta), B.*

Щѣя, *f. unbrauchbarer Buchweizen B.*

I. Щѣбáти, *v. n. Jucken verursachen, нóги щѣбають, s. Лоптáти 2), B.*

II. Щѣбáти, *v. a. abschlagen, — яблóка бѣком, B. [сѣг, (Tringa), B.*

Щѣбѣлецъ, -бѣлцá, *m. Strandläu-*

Щѣбáлик, *m. Zwergstrandläufer, m. (Tringa minuta Leisl.), B.*

Щѣбóрбáгий, *a. (— вил) mit ab- gebrochenem Horn, B.*

Щѣгáлик, *m. Stieglitz od. Distelfink, m. (Fringilla carduelis), Пол.*

Щѣгáль, -гáль, *m. s. d. v. B.*

Щѣкáвицá, *f. Art Pflze. [cken, m.*

Щѣкáвка, *f. Schlucksen, n. Schlu-*

Щѣкáти, *v. n. schlucken, schluchzen, Schlucken haben; auch impers. щѣкае ся кому.*

Щѣкáти, *v. n. geizig sein.*

Щѣкáнути, *v. n. s. Щѣкáти.*

Щѣкóлоток, -тáкá, *m. s. Чѣкó- лоток, Зах.*

Щѣкóр, *m. Braunkehlchen, n. (Sa- xicola rubetra Bechst.), B.*

Щѣкóтѣрка, *f. Schminke, f. См.*

Щѣлáна, *f. s. Щѣлáна, Зах.*

Щѣлáвно, щѣлáвно, *adv. dicht, nahe bei einander, Зах. Ме. 315.*

Щѣмáти, *v. n. s. Скемáти.*

Щѣмáкá, *f. Klemme, Presse, Zwingo, f. H. 195.*

Щѣна, *f. pl. щѣни, s. Сяклини.*

Щѣпа, *f. Spleisse, f.*

Щѣпáвка, (— клѣщáга, Пол.), *f.*

Ohrwurm, *m. (Forficula auricularia), B.*

2) Raubkáfer, *m. (Staphilinus), B.*; 3)

Steinbeisser, *m. (Cobitis taenia), B.*; 4)

щѣпáвка воднá, Schwimmkáfer, *m.*

(Ditiscus), *B.*; 5) — воднá Wasserscor-

pion, *m. (Nepa cinera), Пол.*

Щѣпáк, *m. Impfáarzt, m.*; 2) *pl. щѣ-*

пáкá Laufkáfer, *pl. (Carabidae), Пол.*

Щѣпáльцá, *pl. Kiefer, pl. (bei In-*

secten), *B.*

Щѣпáнка, *f. s. Стáпанка.*

Щѣпáти, *v. a. kneipen, kneifen, ab-*

kneipen; beissen, schneiden, нѣрец щѣ-

пáк (за) язык der Pfeffer beisst in die

Zunge; морóз щѣпáк der Frost schnei-

det; * sticheln, mit beissenden Worten

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*

Щипа́гий, *a.* kneipend, *B.*

Щипа́чок, -чка́, *m.* — золотістий Goldschmidt, *m.* (*Carabus auratus*); — мідяній Kupferrother Laufkäfer, (*C. cancellatus*); — фіолетовий Veilchenblauer Laufkäfer, (*C. violaceus*); — скірістий, Mattschwarzer Leder-Laufkäfer, (*C. coriaceus*), *Пол.*

Щипе́ць, -щя́, *m.* Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*), *Піс.*

Щипи́ця, *f.* Ohrwurm, *m.* (*Forficula auriculata*), *B.*

Щипка́, *f.* das Kneipen, Kneifen; 2) Spleissen, *n.* *Зах.*; 3) *dim.* s. Щіпа, Spleisse, *f.*; 4) *Veiname* der Рі́бка, *B.*

Щипкі́й, *a.* spleissig, *Пар.*

Щипли́к, *m.* Bücherscorpion, *m.* (*Chelifer*), *B.*

Щи́пці, *pl.* Kneipzange, Beisszange, *f.*; 2) Lichtschere, Lichtputze, *f.*

Щи́пчики, *pl. dim. s. d. v.*; Zange, *f. Пол.*

Щи́р, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz, (*Amarantus retroflexus*), *B.*

Щи́ран, *m.* *Ф. Пр.* III. 188?

Щи́ре́нький, *a. dim.*; щи́ре́нько, *adv. dim.* s. Щи́рий; Щи́ро.

Щи́ре́ць, -ря́, *m.* alles Gediegene, Lautere, *Ос.* (61) IV. 33.; Quintessenz, *f. См.*; 2) echter Sand, *B.*; 3) sandiger Landstrich.

Щи́рий, *a.* rein, lauter; unvermischt, unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, redlich; ernst. [56. *B.*

Щи́ринá, *f.* die Mitte selbst, *M. III.*

Щи́рийця, *f.* s. Щи́р, *B.*

Щи́рість, -ости, *f.* Unverfälschtheit, Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Treuherzigkeit, *f. Пар.*

Щи́ро, *adv.* aufrichtig, offenherzig.

Щи́роблакі́тний, *a.* rein blau.

Щи́родра́жеский, *a. У.* in aufrichtiger Freundschaft. [*Gold, Кч.* 101.]

Щи́ровло́тій, *a.* aus gediegenem

Щи́ролю́дский, *a.* echt human, menschlich, *Фр.* [*Пар.*

Щи́ромисля́чий, *a.* treugesinnt,

Щи́ронька, *f. dim.* *АД.* I. 270. s.

Щи́рість. [gen Herzens, *К.*

Щи́росе́рдечний, *a.* aufrichtig-

Щи́росе́рдечність, -ости, *f.* s.

Щи́рість, *Пар.*

Щи́росе́рдний, *a.* reinen, aufrich-

tigen Herzens, offenherzig, *К.*; redlic.

Щи́росе́рдно, *adv.* aufrichtigel. Herzens, aufrichtig, treuherzig, *См.*; redlich, rechtschaffen.

Щи́рость, *f.* s. Щи́рість, *Зах.*

Щи́ротá, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit, *f. W.* [цзя reine Zahlenproportion.

Щи́рочисе́льний, *a.* -а проубр-

Щи́рчик, *m.* linker Nbfis des Дністер.

Щи́т, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Dachzinne, *f. Кч.* 5. Dach-Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*

Щи́ть, *in d. Verbind.* усе́го б тут у три щя́ті *M. Ос.* (62) I. 97.?

Щи́тáти, *v. a.* zählen, an-, rechnen; — ся sich anreohnen, angesehen werden.

Щи́те́чниця, *f.* Deckwanze, *f.* (*Тетра*), *B.*

Щи́тик, *m. dim.* Beschlag beim Schloss mit einem Loch zur Aufnahme des Schlüssels, *m.* [drüse, *f.*

Щи́тико́вий, *a.* -а зелéзка Schild-

Щи́ти́нок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*

Щи́ти́тися, sich schirmen, schützen, *К.* (*vgl.* щят Schild, *m.*).

Щи́ти́ще, *n. aug.* spitziger Berg- rücken; 2) *e.* grosser Schild. [cken, *К.*

Щи́товáти, *v. a.* scharfkantig de-

Щи́тові́дний, *a.* schildförmig; 2) Schilddrüsen-, *Под.* 71.

Щи́то́вий, *a.* Schild; -а хря́чка Schildknorpel, *m. Пол.*

Щи́тоде́ржець, -жця, *m.* Warpenhalter, *m. Пар.* [ster), *B.*

Щи́тово́р, *m.* Schildigel, *m.* (*Clupea-*

Щи́то́к, -тка́, *m. dim.* s. Щя́т.

Щи́тонóсець, -сеця, *m.* Schildträ- ger, Schildhalter, *m. Пар.*

Щи́то́чник по́стінний, *m.* Wand- Baumflechte, *f.* (*Parmelia parietina*), *B.*

Щи́тчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (*Cas- sida*), *B.*

Щи́вні́к, *m.* s. Щя́вій, *B.*

Щи́кні́ти, *v. n.* kargen, darben.

Щи́лка, *f.* Pore, *f. Под.* Riss, *m.* Ritz- chen, *n.* Spalte, *f. Кч.* 228; 2) Zeile, *f.* Vers, *m. Оп. Ру.*

Щи́лкова́тий, *a.* porös, *Под.*

Щи́лі́нá, *f.* s. Щя́ліна.

Щи́льни́й, *a. D. c.* 68. dicht, genau zusammenpassend, luftdicht verschlossen.

Щи́льні́к, *m.* (мéду) Honigscheibe, -wabe, *f. B.*

Щи́льно, *adv.* s. Щи́льний.

Щі ль ня к, *m.* Holzlaus, *f.* (Psocus), *B.*
 Щі ло ч ка, *f.* *dim.* *Py.* s. Щілка, Zeile, *f.*
 Щі н к і, *pl.* s. Зашіпка.
 Щі п, *gen.* щіпу, *m.* Stamm, Volksstamm, *m.* *Vox.* [*n.* Einleger, *m.* *Пар.*
 Щі па, *f.* Sprössling, Spross, *m.* Reiss,
 Щі н ё р, *m.* Impfarzt, *m.*
 І. Щі п ка, *f.* Splesse, Schleisse, *f.* Holzspan, *m.*
 ІІ. Щі п ка, *f.* Agraffe, *f.* *Пар.*
 Щі п н ій, *a.* spaltbar, *Пар.*
 Щі п ъ н, *m.* Impfarzt, *m.* *ОБ.*
 Щі т ь, *f.* Borste, *f.*
 Щі т ь на, *f.* s. Щётна.
 Щі т ь н и к, *m.* *Ос.* (61) ІІ. 71. Borstenviehändler, *m.* (?).
 Щі т ка, *f.* Bürste, *f.*; Kamm, *m.* Raufe, *f.* (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber Keulenpilz, (Clavaria flava), *B.*
 Щі т ка н, *m.* щітканя, *f.* s. d. v. 2) *B.*
 Щі т ка р, *m.* Bürstenmacher, *m.*
 Щі т ко ва т и й, *a.* -а осёлка *B.* weissstachelige Segge, (Carex muricata), *B.*
 Щі то ч ка, *f.* *dim.* s. Щітка; 2) *pl.* щіточкы, Kardendistel, *f.* (Dipsacus silvestris), *B.*
 Щі то ч ко ва т и й, *a.* büstenartig.
 Щі то ч ни ця, *f.* Bürstenspinner, *m.* (Orgyia), *B.*
 Щі х о в ну т и ся, ausgleiten.
 І. Що, *pron. interr. neutr.* was? welcher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat.* *n.* was, welcher, -e, -es, (*singl.* u. *pl.*); що-то was nur immer, auch das Geringste; що-но = що-ино kaum dass, eben — *Lip.* 19; що да ти то да ти es mag kosten was es will; що мож, möglichst; що мога, що могы, aus allen Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що годны, що дня, що року alle Stunden, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre, jedes Jahr, що вітрка, jeden Dienstag, *B.* &; що разу jedes Mal, mit jedem Mal; що тілько, що лишё, лишё що sobald nur, kaum; um ein Weniges, um ein Haar, nur einen Augenblick; що до мене, що до вёго, що до тогó & was mich, jenen, dieses anbetrifft, anlangt, &; що не міра eine unermessliche Menge; що пан то пан, що хлёпец то хлёпец, ähnlich dem Deutschen: jeder Zoll ein König, od. sprichwörtl: vom Scheitel bis zur

Zehe; що старіи и молодіи so alte wie junge, alle: Jung u. Alt; що найкрасний jeder Schönste, *pl.* що — ши alle die Schönsten; 3) als *int.* was für! wie gross! wie sehr! що то за чоловік!
 ІІ. Що, *conj.* dass, so dass; *P.* I. 112. и каже, що: — дай мені воді; що хибá, що й хибáби wie denn anders, wie doch, vollends gar, was fehlte noch, такé krásне, дóбре & що й хибáби es kann nichts Schöneres, Besseres & geben; що го́ді *Фр.* was etwa, vielleicht was; 2) = wie, що той *Кч.* wie, gleichwie der; 3) als, = ніж, як; дóрше що = дóрше ніж, як.

Що б, щобы, *conj.* dass, auf dass, damit; щоб ти знав, parenthetisch: „sollst wissen“, „wisse es“.

Що бо, *adv.* *Ос.* (61) IX. 50. = Чоробь
 Щов б, *m.* Fels, *m.*; *pl.* щовбы, Felsengebirge, *n.* *Пар.*

Щов ко в ы к (прядка), *m.* Maulbeerspinne, *f.* (Bombyx Mori), *B.*

Щов па ти, *v.* *a.* glätten, ebnen; — ся sich ebnen, s. glätten, щовпає ся дорóга, es ebnet sich der Weg (der zugefroren ist).

Що г і д, *adv.* *W.* s. Що-року.

Що гла, *f.* *K.* I. 56. Stange, *f.*; Stange, die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зак.*; 2) Mastbaum, Mast, *m.*

Що гла ст и й, *a.* mit hohen Mastbäumen, mastbaumreich, *III.* I. 16.

Що го б д н і й, *a.* s. Щорбчний.

Що го б д но, *adv.* alljährig, *Ант.* 43.

Що д ё н н и й, *a.* alltäglich, tagtäglich.

Що д ё н н и к, *m.* Tageszeitung, *f.* Tagesblatt, Journal, *n.* [*keit,* *f.* *Пар.*

Що д ё н н і с т ь, -ости, *f.* Alltäglich-

Що д ё н но, *adv.* täglich, alltäglich, tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.

Що д н ё в и й, *a.* s. Щодённый, *Пар.*

Що ка, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*

Що ка ти, *v.* *n.* „was“ (що) fragen, *B.* *Ос.* 111. [mit grossen Backen, *He.*

Що ка т и й, *a.* backig, fettwangig,

Що к ну т и, *v.* *n.* mit Zähnen klappern, *M.* III. 142. [ferbein, *n.* *B.*

Що ко в ы й, *a.* Backen-; -á кість Кие-

Що ко б л ь в е к, *adv.* *pol.* *Га.* I. 36. ein wenig, etwas.

Що ло к, *m.* *K.* Lauge, *f.*

Що ло ка, *f.* *D.c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

Щомісячний, *a.* alle Monate, jeden Monat.

Щонь-тонь, *Мх.* wenigstens doch ein wenig, doch etwas. [*lich.*

Щорічний, щорічний, *a.* alljähr-

Щось, *pron. indef. n.* was, etwas; 2) *adv.* etwas, ein wenig; щось не при собі, *мов.* *P. I.* 190. nicht bei gesunden Sinnen, wie man sagt; щось днів після того не в-скільких, *Ос.* (61) IX.

48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke. [*Rechenbrett, n. Пар.*

Щот, *m.* Rechnung, *f.*; *рл.* щоти.

Щотник, *m.* Arithmetiker, *m. Пар.*

Щотниця, *f.* Rechenkunst; Arithmetik, *f. Пар.* [*chen, Пар.*

Щотничий, *a.* arithmetisch, Re-

Щотом, *adv.* der Zahl nach, *Др.*

Щотопісь, *f.* + *Б.* *Пр.* VI. 74. Statistik, *f.* (?).

Щотчик, *m.* Rechenmeister, *m. Др.*

Щочасний, *a.* *M. II.* 100. 150. von jederzeit, immerwährend, jeweilig.

Щоченя, *n. dim. s.* Щока.

Щубрати, *v. a.* zusammenlegen; aufsuchen, (*Фр.*).

Щувач, *m.* Anhetzer, *m. Пар.*

Щуд, *m.* † *s.* Чудо; 2) Missgeburt, *f.* Ungeheuer, *n. Зак.*

Щудала, *рл.* Stelzen, *рл.* [*Пол.*

Щудлатий, *a.* stelzenartig, -ті ноги.

Щудлачок (червонобжка), *m.* der rothfüssige Strandreiter, (*Himantopus rufipes*), *Пол.*

Щука, *f.* Hecht, *m.*; 2) — морска, Hornhecht, *m.* (*Belone rostrata*), *В.*

Щукашечка, *f. dim. s.* Щука.

Щулити, *v. a.* drücken, andrücken, senken, *Зак.*; — ся sich niederducken, *В. Ол.*; 2) — ся. *Не.* (*n.* 138) die Augen zusammenziehen, *s.* Жмурити ся.

Щупа, *f.* щупак, *m.* Hecht, *m.* (*Esox lucius*), *В.*

Щупальце, *n.* Tastkörperchen, *n.*; *рл.* щупальці Tasterpaar, *n.* (*palpi*).

Щупати, *v. a.* betasten, befühlen.

Щупеля, *n.* kleiner Hecht, *Ос.* (61) V. 53.

Щупець, -ця, *m.* der betastet um etw. zu prüfen.

Щупіль, *m. s.* Щупак, *В.*

Щуплий, *a.* dünn, zart, schwächlig; klein, gering, winzig, *Зак.*

Щуплик, *m.* kleiner Hecht, *В.*

Щупний, *a. s.* Щуплий.

Щупитати, *v. a.* berühren, betasten; streicheln, *В.* [(als Familiengott), *m.*

I Щур, *m.* Vorfahr, Ahn, Ahnherr

II. Щур, (— прибудень, *Пол.*), *m.*

a) Wanderratte, *f.* (*Mus deoumanus*);

б) Hausratte, *f.* (*Mus rattus*), *В.*; в) — водний, eigentliche Wasserratte, (*Hypudaeus amphibius*), *Пол.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), *В.*; 3) Fichtengimpel, *m.* (*Fringilla enucleator pinicola*), *В.*; 4) Gemeiner Fuchsschwanz, (*Amarantus retroflexus*), *В.* [дну щуру?

Щура, *f.* *M+B.* 259. ватались в о-

Щурець, -ця, *m. s.* Щур 4), *В.*

Щурик, *m. dim. s.* Щур; 2) Kannalaufkäfer, *m.* (*Amara fulva*), *В.*; 3) *s.* Щур 2), *В.*

Щуриця недопарка, *f.* Schwamm-

spinner, *m.* (*Liparis dispar*), *В.*

Щурій, *m. s.* Щур 4), *В.*

Щурка, *f.* Bienenfresser, *m.* (*Megrops apiaster*), *В.*

Щуролов, *m.* Rattenfänger, *m. Фр.*

Щурбрати, *v. a.* zupfen, rupfen, — траву fressen, weiden.

Щурій, *m. P. I.* 86.?

Щурячий, *a.* Ratten-, Ratzen-

Щуток, -тка, *m.* Nasenstieber, *m. Пар.*

Щучин, *a.* vom Hecht, des Hechtes, Hecht-

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.

Ю, *conj.* schon, (*Фр.*).

Юбілей, *g.* -ія, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n. III. II.* 183.

Юбілянт, *m.* Jubelgreis, *m.*

Юбкоббрець, -ця, *m. III. II.* 241?

Ювеліт, *m.* Juwel, *n.* [*Jubelfeier, f.*

Ювилей, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.*;

Ювилейний, *a.* Jubel-, Jubeljahrs-

Юг, *m.* Süden, *m.*; 2) *V.* Südwind, *m.*

Юга, *f.* warmer Wind, *Mi.* II. 23.
 Юга́с, *m.* ungr. Schafhirt, *m.*
 Югівéць, (югове́ць), -вця, *m.* Bewohner des Südens, *m.* *Pis.*
 Югівщани́н, *m.* *pl.* -щане, Bewohner des Südens, рýські Югівщане Bewohner Südrusslands, Kleinrussen, *pl.* *Pis.*
 Югнути, *v. n.* forthuschen, entkommen, entfliehen, *Зах.*
 Юговий, *a. s.* Южный; 2) drückend heiss, warm, brennend, *Pis.*
 Юда, *m.* Judas; 2) *habsüchtiger, geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlechten fähiger Mensch; nichtswürdiger Verräther.
 Юдин, -а, -е, *a.* Judas-, des Judas.
 Юдити (юджу, юдим) *v. a.* aufhetzen, anreizen. [*ge, f. B.* s. Вуж.
 Юж, *m.* Ringelnatter, Wasserschlange.
 Юж, *conj.* schon, (*Фр.*).
 Южа́к, *m. s.* Югівéць, *Pis.*
 Южані́н, *m. s. d. v.*
 Южний, *a.* südlich, Süd-, des Südens.
 Южноєвропейський, *a.* südeuropäisch, *B.*
 Южноруский, (-ський), *a.* südrussisch, kleinrussisch, ruthenisch.
 Юзь, *m.* Josef. [*rus officinalis*], *B.*
 Юзэфок, -фка, *m.* Усор, *m.* (Husso-
 Юзів, -ева, -еве, *a.* des Юзь, ihm geh.
 Юзик, Юзько, Юзьо, *m. dim.* Josef.
 Юзька, *f. dim.* s. Юзя. [*geh.*
 Юзьків, -ова, -ове, *a.* des Юзько, ihm
 Юзьчин, *a.* der Юзька, ihr geh.
 Юзя, *f.* Josefine.
 Юк, *m.* Last, Bürde, *f.*
 Юкст, *m.* Büchel, *n. V.*
 Юла́, *f.* Art Spiel (um's Geld) mit e. Brummkiesel; 2) Frau, welche nie still sitzt, sich immer hin u. her dreht, immer hin u. her läuft, immerwährend umherstreift, &, *Зах.* [*Julian.*
 Юлечка, *f.* Юлечко, *m. dim.* Julie,
 Юлити, *v. n.* sich drehen, sich herumdrehen, sich herumtummeln, *Pis.*
 Юлиця, *f. s.* Улиця, *Pis.*
 Юлія, Юлія́нна, *f.* Julie.
 Юліян, *m.* Julian.
 Юлка, *f.* Brummkiesel, *m.* *Pis.*
 Юлька, *f. dim.* Julie.
 Юлько, *m. dim.* Julian.
 Юлонька, *f. dim. s.* Юлиця, Улиця.
 Юльця, Юльцуня, *f. dim.* Julie.

I. Юн, *m. s.* Юна́к, ле́бники-ю́ни, *Ф. В.*
 II. Юн, *m.* *Pis.* s. Мнїх.
 III. Юн = Він, вона, вонб, *Ч. IV.* 652.
 Юна́к, юна́ка, *m.* junger, rüstiger Bursch, Jüngling; Held, Kämpfe, *m. K.*
 Юна́рь, *m.* der Quappen (юн) fischt, *Pis.*
 Юна́цкий, *a.* jugendlich; tapfer, heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; *grossthuend, aufschneiderisch, ruhmredig.
 Юна́цтво, *n.* Heldenmuth, *m.* Tapferkeit, *f. Kв.* 117; *Tollkühnheit, Waghalsigkeit, *f.*; *Grossthuerei, Prahlerei, *f.* [*gendliche Alter, Pis.*
 Юна́чество, *n.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *Pis.*
 Юна́чий (-чний), *a.* jugendlich, jung, *Pis.*
 Юна́чка, *f.* junges Fräulein.
 Юне́ць, -нця, *m.* Ochsenkalb, Bullenkalb, *n. Пол.*
 Юний, *m.* Monat Juni, *B.*
 Юний, *a.* jung, *M. II.* 40.
 Юность, *f.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *K.*
 Юноша, *m.* Jüngling, junger Mensch, *m.*
 Юноши́, Cavalieri, Buhlen, *pl.* (*Бор.*).
 Юпка, *f.* Jure, Joppe, *f.* Jüppchen, *n.*; Corset, *n.*
 Юповця, юпчина, *f. dim.* s. Юпка.
 I. Юр, *m.* Georg. [*Га. I.* 258.
 II. Юр, юрбк, -рба, *m.* Schlinge, *f.*
 Юра́с, *m. s.* Юрбк, *Зах.*
 Юра́а, *f.* Menge, *f.* Andrang, *m.* Gewühl, Gewimmel, *n.* [*meln, Zap.*
 Юрб́йти ся, in Haufen sich sammeln
 Юрб́ця, *f. s.* Юра́а. [*pl. Pis.*
 Юрда́, *f.* Oelkuchen aus Hanfsamen,
 Юрѓгелът, юргелът, *m. †* Jahrgeld, Jahrgelt, *n. Зах.*
 Юрѓдика, *f.* adeliges Burggericht, ehem. Gerichtsbezirk eines Gutsherrn, *Ч. VI.*; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wissenschaft, *f.*
 Юрѓчний, *a.* rechtlich, juristisch.
 Юрѓдка́, *f.* Gerichtsbarkeit, Jurisdiction, *f.*
 Юрий, Юрїй, *m.* Georg.
 Юрїст, юрїста, *m.* Jurist, Rechtsgelehrter, *m.* [*wissenschaftlich.*
 Юрїстїчний, *a.* juristisch, rechts-
 Юрїти, *v. n.* sich entrüsten, unwillig werden; *sich aufblähen, *Кв.*
 Юрїштан, *m.* Georg.
 Юркий, *a. s.* Юрїй.

Юркну́ти, *v. n. s.* Югну́ти, +*Б.*
Юрко́, *m.* Georg.
Юрла́вий, *a.* Ко. 108. geil, lüstern.
Юрма́, *f.* М. II. 143. Ал. Haufen,
m. Schar, *f. s.* Юрба́. [drängen.
Юрмува́ти ся, *sich* in Scharen
Юрни́й, *a.* geil, wollüstig, ausgelassen.
Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstig-
keit, Ausgelassenheit, *f.* Зак.
Юрови́й, *a.* des Юр; юрова со-
ба́ка, *K. V. I.* 226. Procyon, Hundstern, *m.*
Юрба́, *m.* Narr, Thor, *m.* Кч. 130.
Юродя́вий, *a.* irrsinnig, dumm, blöde,
albern, närrisch, *III.* I. 254.
Юрба́ство, *n.* Verrücktheit, Narr-
heit, *f.*; toller Streich, *Кч.* 107.
Юрба́ствува́ти, *v. n. u. a.* verrückt,
irrsinnig sein, sprechen &, *C.* II. 172.
Юрба́к, *m.* Bergfink, *m.* (Fringilla
montana), *B.*; 2) Stück Holz zum feste-
ren Binden der Garben.
Юрта́, *f.* АД. II. 148. *s.* Юрба́.
Юртува́ти ся, *з ким* mit jmdm
streiten, *К.*; 2) im Aufruhre sein.

Юрца́б, Юрца́нь, Юрца́ньо, *m.*
dim. Georg.
Юрца́нѣв, -ѣва, -ѣве, *a.* des Юр-
ца́нь, Юрца́ньб.
Юрчи́к, *m.* *dim.* Georg.
Юсти́н, *m.* Justin, Justinus.
Юсти́на, *f.* Justine.
Ютро, *in d. Verbind.* на ю́трі на
за́ри *Л.* 26. am frühen Morgen.
Юха́, *f.* §. Blut, *n.* Blutjauche, *f.*
Eiter, *m.*; 2) Suppe, Brühe, *f.* Brei, *m.* Зак.;
* als Schimpfwort: Bösewicht, Schuft, *m.*
Юхи́м, *m.* Euphemi, Euthymius.
Юхт, *m.* юхта, *f.* Juchten, Juften, *m.*
Юхто́вий, *a.* Juchten-, von, aus Juchten.
Ючнѣ́й, *a.* Saum-, Last-, (*vgl.* Юк).
Юша́ти, *v. a.* blutig machen; 2) *v.*
n. u. — ся, fließen, bluten, von Blut
triefen, *А Г.* 157. *Кс.* 188.
Юши́ти, *v. n. s. d. v.* 2).
Юшка́, *f.* *dim.* Юха, Brühe, Suppe, *f.*
Юшно́, *adv.* II. 239. mit guter Suppe,
Brühe.
Юшо́ве, *pl. s.* Гу́ни, *Гол.* III. 354.

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron.* ich.
Я! *int.* der Verwunderung, *s.* 'Яй!
'Ябе́дь, *f. s.* 'Ябедник.
'Ябе́да, *f.* (boshafte) Anklage, Ehren-
schändung, Denunciation, *f.* Пар.
'Ябе́дник, *m.* (verleumderischer) An-
kläger, Verleumder, Anzeiger, Denun-
ciant, Ehrenschilder, *m.* Пар.
'Яба́ко, *n. s.* 'Яблоко.
'Яба́леко, *n. s.* 'Яблоко. [gemacht.
Яба́лчнѣ́й, *a.* Aepfel-, aus Aepfel
Яба́лчник, *m.* Aepfelmost, Aepfel-
wein, *m.* Пар.
'Яба́лчко, *n.* Kniescheibe, *f.* В.
Яба́лка, *f.* Apfelfrucht, *f.* В.
'Яба́лка, *f.* Apfelbaum, *m.* (Pyrus
malus L.), *B.* [Kernobst, *n.* (Ромасеае), *B.*
Яба́ла́ти, *pl.* Apfelfrüchtler, *pl.*
'Яба́леко, *n.* Apfel, *m.* [Apfelbaum-
Яба́ло́вий (-не́вий), *a.* Apfel,
'Яба́лочко, *n.* *dim. s.* 'Яблоко.
Яба́ло́шник, *m. s.* Яба́лчник, *Пар.*
'Яба́луко, *n.* Apfel, *m.*

'Яба́лунь, *f. s.* 'Яба́лка, *B.*
'Яба́луне, *n. coll.* Apfelbäume, *pl.*
Яба́лу́е́вий, *a.* Apfel-, Apfelbaum-
Яба́лу́нѣ́вка, *f.* Aepfelmost, *m.* Ст.
'Яба́лунка, *f. s.* 'Яба́лка. [Ру.
Яба́лу́ннѣ́й, *a.* des Apfelbaumes, Apfel-,
'Яба́лу́шнѣ́й, *a.* Apfelbaum-, Apfel-, *К.*
'Яба́луня, *f. s.* 'Яба́лка.
'Яба́лу́чниця, *f.* Aepfelverkäuferin, *f.*
Яба́ро́нт, *m. e.* Gattung des Pappel-
baumes, (*Бор.*) [keit, *f.* У.
Яв, *m.* Wachen, *n.* Пар.; 2) Wirklich-
'Ява́, *f.* Wachen, Wachsein, *n.*; 2) Er-
scheinung, Form, *f.* К.; 3) Auftritt, *m.*
Scene, *f.* Пар.
Явдо́ким, *m.* Eudocimus.
Явдо́ха, *dim.* Явдо́ня, Явдо́нька,
Явдо́шка, *f.* Eudocia.
'Явда́, *f.* Ф. Kobold, *m. s.* Відміна II.
'Явдѣ́ник, *m. s.* Чорт.
Явза́, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f.* Зак.
Явза́ти ся, egoistisch sein, *Зак.*
Явза́ч, *m.* Egoist, *m.* Зак.
Явѣ́ти, явля́ти, *v. a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; 2) aufweisen, auszeichnen, *Кс. II. 4.*; — ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.

‘Явище, *n. Schreckbild, n. Пар.*

‘Явір (кленъ), *gen. явора, m. Weisser, Grosser od. Waldhorn, m. (Acer pseudoplatanus), B.*

Явѣриночка, *f. dim. s. Яворина.*

‘Явкати, *v. n. s. Нявкати, (Фр.); 2) schnattern, Пар.* [nung, Offenbarung, *f.*

‘Явлене, *n. u. явлене ся, Erscheinung.*

Явлѣнный, *a. wundervoll, vom Himmel erschienen (v. einem Heiligenbilde), III. II. 242.*

Явлѣти, — ся, *s. Явити, — ся.*

‘Явний, *a. offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.*

‘Явність, *n. -ости, f. Offenbarkeit, öffentliche Kunde, Deutlichkeit, Klarheit, f.*

‘Явно, *adv. klar, deutlich, offenbar, öffentlich.*

Явноцвѣтій, *a. offenblühend, ростіни -ті, B. Blütenpflanzen, Phanerogamen, pl.*

‘Явор, *m. s. Явір, Зак.*

‘Яворець, *-ірця, m. dim. s. Явір.*

‘Яворик, *m. dim. s. Явір; 2) e. Art Гаївкї.*

‘Яворина, *f. s. Явір; 2) Ahornholz, n.*

Яворовий, *a. Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.*

‘Яворонько, *m. dim. s. Явір.*

Явтух, *m. Eutychus.*

‘Яга, *f. баба-яга, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, f.; böses Weib.*

‘Яга (гола), *f. Tausendknoten, m. Пар.*

Ягій, *a. böse, Мї. II. 14.*

Ягівка, *f. s. Гаївка, B.*

Ягідник, *m. Erdbeerstrauch, m.; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.*

Ягїлка, *f. s. Гаївка.*

Ягїля, *f. s. Дягель, B.*

Ягїлячка, *f. s. Прїлїска, B.*

‘Ягни, *pl. Art Speise, Зак.*

‘Ягніця, ягнічка, *f. junges Schaf, B.*

Ягнїсик, (ягнїшик), *m. ein wohlfeiles Angehängе, Зак.*

Ягнї, *n. Lamm, n. B.*

Ягнїтина, *f. Lammfleisch, n.*

Ягнїтко, ягнїточко, *n. dim. Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, n.*

Ягнїтник бородатий, *m. Lämmer-*

Bartgeier, Geieradler, *m. (Gypaëtos barbatus), Пол.; 2) Lämmerhirt, m. B.*

‘Ягода, *f. Beere, (bacca), B; 2) Walderdbeere, f. (Fragaria vesca), B.*

‘Ягодник, *m. Hügelerdbeere, f. (Fragaria collina), B. [bes grossularia), B.*

‘Ягрес, *m. Gemeine Stachelbeere, (Ribes), m. Gift, n. III. II. 149.*

Ядам, *dim. Ядамко, m. Adam.*

‘Ядерний, *a. kernig, kräftig, derb, dicht; * бündig, lakonisch, Пар.*

‘Ядерність, *-ости, f. Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, f.; * Bündigkeit, f. Пар.*

‘Ядерно, *adv. s. Ядерний.*

Ядловець, *-івця, m. s. Яловець.*

Ядовитий, *a. giftig.*

Ядовитість, *-ости, f. Giftigkeit, f. Пол.*

Ядболоць канарійска, *f. Euphorbia canariensis, B.*

‘Ядра, *pl. Buchweizenkleie, f. Га. I. 258.*

Ядрєний, *a. perwig, Пар. s. Ядерний.*

Ядрєник, *pl. Kernpilze, pl. (Pyrenomycetes), B.*

Ядрєний, *a. kernig, Oz. 100.*

Ядрїнка, *f. Drüsensack, m. Пол.*

Ядркїй, *a. kräftig, frisch, rüstig, hurtig.*

Ядрб, *n. Kern, Korn, n.; Mark, n. Keim, Same, m.; * Gehalt, m.; pl. ядра, Geilen, pl. Пар.*

Ядрїний, *a. Me. 322. kernig, gesund.*

‘Ядух, *m. derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, Га. I. 258.; 2) s. Дїхавиця, Пар.*

‘Ядуха, *f. Engbrüstigkeit; s. Дїхавиця, Пар.*

‘Ядушливий, ‘Ядушний, *a. s. Дїхавичний. [Ядуха.*

‘Ядушливість, *-ости, f. s. Ядух, Яечко, n. dim. kleines Ei.*

Яєчник, яєчниця, *f. Eierschwamm, Kaiserling, m. (Agaricus caesareus); 2) яєшниця пошвиєта, Birkenschwamm, m. (Ag. vaginatus), Вол.*

Яєшник, *m. Kaiserling, m. (Agaricus caesareus), B; 2) Eierkuchen, m. Пар.*

Яєшниця, яєшня, яєчниця, *f. Eierspeise, f.*

Яз, *m. Wehre, f. Damm, m. B.; 2) Art Geräth zum Fischfang, Шог.*

Язь, язік, язік, *m. язіця, язя, f. Giesen, (Leuciscus idus), B.*

Язьв, *f. W. Qual, Pein, f.*

'Язв́а, *f.* У. s. Рána; 2) s. d. v. — морова́, Pest, *f.* С. II. 136.; 3) Нехе, *f.* böses Weib, *B.*

Язв́ець, *m.* Dachs, *m.* Пар.

Язв́ина, *f.* МIII. s. Рána; 2) МIII. *B.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m.* Loch, *n.*

Язв́ина. *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vgl.* Язв́).

Язв́ити, *v. a.* verwunden. (пна), *B.*

Язѓир, *m.* Kaulbarsch, (*Acerina cer-*

Яздрá, *pl.* Kiemen, *pl.* *B.*

Язѓик, *m.* Zunge; * Sprache, *f.*; 2) Kundschafter, *m.* Кч. 142; 3) Erdzunge, Landzunge, *f.*; 4) морський, Seezunge, *f.* (*Solea nasuta* Pall.), *B.*

Язѓикáтій, *a.* mit einer grossen Zunge; *plauderhaft, schwatzhaft; Maulheld, *m.*

Язѓовáтій, *a.* zungenförmig.

Язѓов́ий, *a.* Zungen-; Sprach-, Пар.

Язѓовнáне, *n.* Ог. Sprachwissenschaft, *f.*

Язѓослóв, *m.* Linguist, *m.* Пар.

Язѓческий, *a.* Не. s. Погáньский.

Язѓковáтї, *pl.* Zungenblütige, *pl.* (*Liguliflorae*), *B.*

Язѓков́ий, *a.* *dim.* Zungen-; -a сопілка, Zungenpfeife, *f.* Пол.

Язѓчний, *a.* Zungen; 2) heidnisch, Heiden-, Мог.

Язѓчник, *m.* Heide, *m.*; 2) — ко- смохвóстий, Taubenschwanz, *m.* (*Macroglossa stellatarum*), Пол.

Язѓчниця, *f.* Heidin, *f.*; 2) Zungenfarn, *m.* (*Scolopendrum officinarum*).

Язѓчок, -чка, *m.* *dim.* s. Язѓк, Züngelchen, Zünglein, *n.* Zunge, *f.* (einer Wage); Zunge, *f.* Dorn, *n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *n.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m.* (*Ligula*), *B.*; 3) *pl.* язѓчки, Lanzettblättriger Wegerich, (*Plantago lanceolata*), *B.*

I. Язнь, *f.* das „Ich“, Пар.

II. Язнь, *f.* s. 'Язнь.

'Язьо, *m.* (Kinderspr.), Язѓк.

Язов́ець, -вця́, Ог. (61) IV. 38. ?

Язóк, -зкá, *m.* s. Яз 2), Шог.

'Язя, *f.* Нехе, Furie, *f.* böses Weib, *B.*

'Язкати, язкотїги, *v. n.* ach rufen, ächzen, wehklagen, jammern.

'Яй! *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.

Яйц́е, *gen.* яйця́, *n.* Еї, *n.*; яйц́е-бельц́е, Ч. II. 16. Zauberei, *n.*

Яйц́евáтій, яйц́ев́ий, *a.* eiförmig, *B.*

Яйц́івка, *f.* Eischnecke, *f.* (*Ovula*), *B.*

I. Як, *m.* Уаск, Grunzochse, *m.* (*Bos gruniens*).

II. Як, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лиш́е, — тілько sobald nur, als nur; 2) wenn; як щó wofern, wenn, fals, Шл. Ч. IV. 599. 695.

III. Як, *adv.* wie, als, так за влї-кий якя, so gross wie ich; як на не-го, то дóсить für ihn ist das genug; як то бувáв wie es zu geschehen pflegt; як стїй, aus dem Stegreif; б) in einem Nu; як ся трáфит wie es sich trifft; як мóга wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся мáеш? wie geht es dir? як на імá тóго пána? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *M.* I. 138; як! wie! и ещ́е як! und wie! як будь, як нéбудь schleuderhaft; як-раз eben; genau; knapp; gerade; як-ся, *M.* II. 125. = якóсь; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сей так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schláft u. schláft in einem fort.

I. 'Якóби, *conj.* wenn. [wenn.

II. 'Якóби, *adv.* als wie, als ob, als Якї́й, *a.* was für ein? was für einer?; welcher; якї́й дóбрїй! (*iron.*) wie gut er ist! якї́й ти мўдрїй! wie klug du doch bist! якї́й ти пан! da sieh' mir den Herrn!; якї́м рóдом auf welche Art, *P.* I. 84; 2) якї́й-такї́й wie einer, so andere; авї́й сей, такї́й той *id.*; 3) якї́й тáкї́й, irgendeiner, irgendwelcher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, Зг.

Якї́йсь, якї́й ся, *M.* II. 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.

Якї́кати, *v. n.* Пол. I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.

Якї́м, *m.* Joachim.

Якї́мів, -ова, -ове, *a.* des Якї́м.

Якї́нт, *m.* Hyacinth, *m.* Пар.

'Якї́чки, *adv.* wie eben.

'Якї́в, -ова, *m.* Jakob; * sprichwórtlich: уе́я:ому по 'Якóву für jeden etwas, Мор.

Якї́вка, *f.* Betonie, *f.* Zehrkrant, *n.* Пар.

Яківочний, *a. Oc.* (62) IV. 87. zweideutig; verdächtig.

Якір, -ора, *m. Anker, m. Пар.*

Якірний, *a. Anker; subst. n. якірне* Ankergeld, *n.*; Ankerrecht, *n.*; Ankerzoll, *m. Пар.*

Якірник, *m. Ankerschmied, m. Пар.*

Якість, -ости, *f. Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, f. Пол.*

Яклити, *v. n. H.* 238. *s. Кванькати, Кавкючити*

I. Яко, *adv.* wie, als, gleich; яко тако so so, nicht zum besten.

II. Яко, *conj.* dass, *До.*

Якоби, *adv.* *s. Якоби.*

Якобий, *a.* wie beschaffen, von welchen Eigenschaften.

Яковиха, *f. Gattin des Яків.*

Яковишин, *a.* der Яковиха, ihr geh. [ihm geh.]

Яковів, -ова, -ове, *a.* des Яків, Яковість, -ости, *f. Beschaffenheit, f. Qualität, f. Вах. Др.*

Яковб, *adv.* wie beschaffen, *M. II. 105.*

Якогісінський, *a.* ні яког. *Кч.* 237. nicht der geringste, gar kein.

Яко́го, *adv.* wie viel, wie zahlreich.

Яко́ном, *m. P. I. 167. eig. Еко́ном, (w. s.).*

Якор, *m. s. Якір.*

Яко́рниця, *f. Ankertau, n. B.*

I. Яко́сь, *adv.* zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermaßen, gewissermaßen, etwas.

II. Яко́сь, *conj.* einst, einmal. [Ил.]

Яко́стний, *a.* qualitativ, besonders, Якуру́т, *adv.* *s. Акуру́т.*

Якша́ти ся, *Кух.* — зкимось sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.

Яль звичайна, *f. s. Яліця, B. Edel-tanne, Pechtanne, Weisstanne, f. (Abies pectinata).*

Яла́к, *m.* — собачий Hundetopf, *m.*

Яле́ваті, *pl.* Tannenartige, *pl. (Abietineae), B.* [vulgaris], *B.*

Яле́ць, -ля́, *m.* Hasel, (*Leuciscus*)

Ялий, *a.* schön, niedlich, fein, *Пар.*; 2) gut, tüchtig, brauchbar, *Зар. Веч. I. 334.*; 3) roth glänzend, funkelnd, *V.*

Ялі́на, (*діт.* ялі́нка), *f.* Tannenholz, *n. B.*; 2) Tanne, *f. Пар.*

Яли́нийк, *m.* Tannenwald, *m.*

Ялино́вий, *a.* Tannen-.

I. Ялі́ти, *v. a.* schmücken, zieren; — ся *Ф.* roth glänzen.

II. Ялі́ти, *v. a.* (дерево) abrinden (u. dadh trocken lassen).

Ялице́вий, *a. s. Яловий.*

Ялі́ця, *f.* Tanne, *f.*

Ялі́чка, *f. діт.* *s. d. v.*; 2) Meertanne, *f. (Abietina), B.*

Ялі́чний, *a.* Tannen-, *Пар.*

Ялі́чник, *m. s. Борове́ць бу́рий.*

Ялі́шник, *m.* Rindviehhändler, *m. (?)*.

Ялі́оний, *a.* niedlich, wohlgefällig, wohlständig, schicklich, *Пар.*

Ялі́бно, (єлі́бно), *adv.* *Ф.* gut anstehend, schicklich, hübsch.

Ялі́вець, -вця, *m. s. Ялове́ць.*

Ялі́вка, ялі́виця, *f.* Kalbe, eine junge Kuh, Färse, *f. B.*

I. Ялі́вийк, *m.* junges Hornvieh, *B.*

II. Ялі́вийк, *m.* Wachholderdrossel, *m. (Turdus pilaris), B.* [Wachholder.]

Ялі́вцевий, *a.* Wachholder-, von Ялі́вчанійк, *m.* Wachholderbeerenverkäufer, *m. (Бор.).* [tigkeit, *f. Пар.*

Ялі́сть, -ости, *f.* Schönheit; 2) Тüch-

Ялі́ти, *v. n.* welken, *Пар.*

Ялка, *f.* Tannenbäumchen, *n.* (als Christbaum).

Ялму́жна, *f.* Almosen, *n.* milde Gabe.

Яло́ватий, *a.* unfruchtbar.

Яло́вє́ла, *f.* junges, Schaf, unfruchtbares Schaf & *B.*; 2) *aug. s.* Ялі́вка.

Яло́вець, -івця́, *m.* звича́йний, Gemeiner Wachholder, (*Juniperus communis*), *B.*

[trocken.]

Яло́вий, *a.* unfruchtbar; * unnützig;

Яло́віна, *f. coll.* unfruchtbares Vieh; 2) Kalbenfleisch, *n.*

Яло́виця, *f. s.* Ялі́вка. [Kuh-.

Яло́вичий, яло́вичний, *a.* Kalben-, Яло́вичина, *f. coll.* Kalbenfleisch, Kuhfleisch, *n. Га. I. 258.*

Яло́вля́, яло́вля́, *f. n. coll.* junges Vieh, Kalben, Kälber, *pl. &*

Яло́вийк, *m. s.* Ялі́вийк.

Яло́за, *m. u. f. H.* 214. *e.* schmutziger Mensch, Schmutzian, Sudler, *m.*

Яло́зити, *v. a.* beschmieren, besudeln; — ся sich — *Зак.*

Яло́зний, *a. H.* 214. schmutzig, besudelt, schmierig.

Яло́мок, -мка́, *m.* Käppchen, *m.* Platt-

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зак.*

Ялоскати, *v. a.* mit Fett beschmierен; beschmutzen, *Га.* I. 258.

Ялшешенька, *f. dim.* *s.* Ялівка.

Яльчик, *т. s.* Ялєць, *B.*

Яльчїнка, *f.* Fichtenwickler, *т.* (Cossux abiegnana), *B.*

Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *т.*

Ямб, *т.* Jambe, *т.*

Ямбовий, *a.* Jamben-, jambisch.

Ямїна, *dim.* ямїнка, *f.* Kluft; Grube, *f.* Пол. [Grube, *f.* Loch, *n.*

Ямїско, *n. aug.* *s.* Яма, Höhle, Ямїстий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.

Ямка, *f. dim.* *s.* Яма, *e.* kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — в оці Augenhöhle, *f.*

Ямкуватий, *a.* М. II. 34. -ті очі?

Ямкўр, *т.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.* [гувати, *Мак.* II. 54.

Ямлїти, *v. a. s.* Купувати, Тор-Ямник, *т.* Dachshund, *т.* (Canis vertagus).

Ямнище, *n. Гл.* 64. Schlammfänger, *т.*

Ямочеревні, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*

Ямочка, *f. dim.* *s.* Ямка. [Ст.

Ямчїтий, *a.* löcherig; mit Grübchen,

Ямчїна, ямчїнка, *f. dim.* *s.* Яма. Ян, *т.* Johann. [gaddus).

Янладський, *a.* aus Engedis (Engelstein, *n. III.* I. 256. *s.* Ангелїтко.

Яндрўх, *т. s.* Андрїй.

Яне, *3. pers. praes. fut.* von яги (янути) = зачїти *Гол.* III. 33.

Янєнько, *т. dim.* Häuschen.

Яничар, *т.* Janitschar, *т.*

Яничарка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*

Янкб, *т. dim.* Johann.

Янб, *т. dim.* Johann.

Янтар, *т.* Bernstein, *т.*

Янтарка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *B.* [stein, *Пар.*

Янтарний, *a.* Bernstein-, aus Bern-Янтїн, *т.* Antonius.

Янцьб, Янцьуньб, *т. dim.* Johann.

Янчар, *т.* Lämmerhirt, *т. B.*

Янчарка, *f.* Säbel, *т.*; 2) *s.* Яничарка.

Япбрти, *pl.* Art Winteräpfel, gross hart, spät, *B.*

Яр, *gen.* ар҃, *т.* Schlucht, Felskluft, *f.*

Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *т. Пар.*; 2) *s.* Ярина.

Яребїна, *f. s.* Орїбина, *Кол.* II. 122.

Ярем, *gen.* ярма, *т. s.* Ярмб.

Ярема, *dim.* Яремко, *т.* Jeremias.

Ярепуд, *т. e.* Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зак.* [fels-, *A-Г.* 158.

Ярепудовий, *a.* haeretisch, Teu-

Яретїч, яретїчий, *a.* Ме. 454. *s.* Бретїцкий.

Ярець (-єць), *т.* Gerste, *f.* (Hordeum), *B.*

Ярїга, *т. s. d. f. Пис.*; 2) Säufer, *т.* *Га.* I. 258.

Ярїжник, *т. Ко.* 79. Wucherer, *т.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зак.*

Ярїза, *т. АД.* I. 215. *Зак. s. d.*

Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer-, збїже Sommergetreide, *n.* Sommersa-

f.; -ий віск Sommerwachs, Jungferwachs, *n.*; — огонь = грань; ярі пчблоньки, junge Bienen, *АД.* I. 214; 2)

реїв, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОП.*

I. Ярїна, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).

II. Ярїна, *f. s.* Орїна.

Яринєць, -нцї, *т.* Gemüse-Lauch, *т.* (Allium oleraceum).

Ярїнный, *u.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Ярїнні, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).

Ярїти, *v. a. s.* Жарити; 2) * reizen, zum Zorne reizen, *C.*; — ся *s.* Жарити

ся; 2) * in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.

Ярїця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommerroggen, *т. s.* Ярина I; 2) Ч. IV. 668.

Ербвєре, *f.*

Ярїч, *т. s.* Їж, *Пар.*

Ярїсть, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f. Пар.*

Ярїти, *v. n.* Strahlen zuoken, (*Фр.*).

I. Ярка, *f.* junges Schaf, *B.*; 2) Sommerweizen, *т. Зак.*

II. Ярка, *f.* böses Weib, *s.* Яга, Язя.

Яркїй, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.*

ярко — —.

Яркість, -ости, *f.* Stärke, *f. Пол.*

Ярковатий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *K.*

Ярлйвий, *a.* grimmig, *Ст.*

Ярлйво, *adv.* lüstern, *Ст.* [Pass, *m.*

Ярлйк, *m.* *Рч.* 15. Schein, Freizettel,

Ярмак, *m.* *ungr.* *s.* Ярмарок.

Ярмалка, *f.* Ярмалок, -лка, *m. s.*

Ярмарка, Ярмарок, *H.* 20. *Кч.* 67.

Ярманка, *f.* Ярманок, -нка, *m. P.* I. 196. *s.* Ярмарка, Ярмарок.

Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*

Ярмарковий, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *subst. n.* ярмарковѣ, Jahrmarktsgelühr, *f.* Standgeld, *n.* ярмарковѣ, *subst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.

Чрмаркувати, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel sehen.

Ярмарок, -рку, *m. s.* Ярмарка;

* Лärm, *m.* Getöse, *n.* Ярмарок ро біти lärmem, Lärm machen.

Ярмарошній, ярмарочний, *a. s.* Ярмарковий. [lichkeit, *f.*

Ярмйз, *m.* *Ко.* Unordnung, Unanehm-

Ярмівка, *f.* Ч. IV. 195. *e.* Art Mütze.

Ярміс, *m.* М+Б. 166. *H.* 82.

Ярмб, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.* [Joche niederhalten, plagen.

Ярмовати, *v. a.* *He.* unter schwerem

Ярмовий, *a.* Joch-; -а кість Joch-

беіп, *n. B.*

Ярмолбй, *m. s.* Ярмолбй, *Зак.*

Ярмонка, *f.* *H.* 108. *P.* II. 175. *s.*

Ярмарка. [drücken, *s.* Ярмовати.

Ярмувати, *v. a.* mit dem Joche

Ярмуж, *m.* Art Blätterkohl, *n.* (*Brasica oleracea aloides*).

Ярмўлка, ярмўрка, *f.* Kärpchen, Mützothen, *n.* (bes. d. Juden).

Ярній, *a. s.* Весняній, *У.*

Ярнік, *m.* Schneeglöcklein, *n.* (*Galanthus nivalis*), *B.*

Ярнійця, *f. s.* Ярнійця 1).

Ярбўйний, *a. B.* mit frischem Muthe.

I. Ярвати, *v. a. s.* Веснувати.

II. Ярвати, *v. n. s.* Ярїти ся 2), *Зак.*

Ярватий, *a.* schluchtig.

Ярватість, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthales.

Яровий, *a. s.* Ярїй, -вѣ жїто = яре ж. [rung, *f.* *Кв.* II. 8.

Яровина, *f.* Sommersaat, Somme-

Ярозеленій, *a.* hellgrün, grasgrün, *Ст.* [Schlucht; Graben, *m.*

Ярбк, *gen.* яркѣ, *m. dim. s.* Яр, kleine

Ярбўджий, ярбўжний, *a.* räuberisch, *C.* II. 224.

Яросити (ярошу, -сиш), *v. a.* koř jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*

Яросливиий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *M.* I. 152. [Пар.

Яросливість, -ости, *f.* Grimm, *m.*

Яростити (ярошу, -стиш), *v. a. s.* Яростити, *Пар.*

Яростний *a.* zornig; verhasst, *У.*

Ярбта, *f. coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*

Ярочка, *f. dim. s.* Ярка.

Ярочковий, *a.* von Lammfellen.

I. Яррош, *m.* Hierotheus.

II. Яррошь, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га.* I. 258.

Яррелев, *m.* Ч. III. 336. ?

Ярўга, *f. aug. s.* Яр, Felsenkluft, *f.*

Ярўн, *m. Ко.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.

Ярўнда, *f.* Langeweile, *f.* (?).

Ярчѣ, *n.* junges Schaf; Lamm, *m. B.*

Ярчѣк, *m.* etw. zur Bekleidung des Чабѣн Gehöriges: *viel.* Mütze.

Ярчѣний, *a. s.* Ячмінний.

Ярчѣвина, *f. e.* Schafskrankheit = Schafskrätze in Folge der Gänge dh Sümpfe.

Ярчўк, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *К.* II. 38. собѣки-ярчўкї, Hund mit e. Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *C.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u. eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.

Ясь, *m. dim.* Johann. [*f.* Aufruf, *m.*

Ясѣ, *f. К.* I. 168. Bekanntmachung,

Ясафѣт, *m.* Josephat.

Яселнїчий, *m.* Stallmeister, *m. К.*

I. Ясенъ, -сеня, *m.* звичѣйний, Gemeine od. Hochesche, *f.* (*Fraxinus excelsior*), *B.*

II. Ясенъ, -ня, *m. К. У.* Polarstern, *m.*

Ясенѣвий, *a.* Eschen-, aus Eschenholz.

Ясенѣць, -нцѣ, *m. dim. s.* Ясенъ I; 2) Tausendgüldenkraut, *n. Пар.*; 3) *s.* Ясенѣць.

Ясеніна, *f.* Escbenholz, *m.*
 Ясенійско, *m. aug. s.* Ясень I.
 Ясетр, *m.* Stör, *m.* (Acipenser sturio), *B.*
 Ясик, *m. dim. s.* Ясь.
 Ясіна, *f. s.* Яса. [Sklaverei, *f.*
 Ясир, *m.* Beute, *f.*; Gefangenschaft,
 Ясирник, *m.* Gefangener, Sklave, *m. K.*
 Ясіти (ясѣ, ясіш) *v. a. K.* verkünden.
 Ясінь, *m. s.* Ясень I.
 Ясіниця (стягівка) *f.* Blaues Or-
 densband, (Catocala fraxini), *B.*
 Яска, *f. Cm.* alles Glänzende, schim-
 mernde Schneeflocke, Sternchen, *n.*
 Яскір, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranun-
 culus), *B.* [weisse, grosse Fisolen.
 Ясько, *m. dim.* Häschen; 2) Art
 Яскор, *m. Ч. I. 1, 181. s.* Яскір (?).
 Яскравий, *a. grell*; blendend, schim-
 mernd. [schreiende Farben, *pl.*
 Яскравість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
 Яскрало, *n.* Flitter, *m.* Flitterwerk,
n. Эг.
 Яскріти ся, funkeln, schimmern, *Par.*
 Яскріця, *f.* funkeldes Licht, *Cm.*
 Ясла, *pl.* Zahnfleisch, *n. B.*; 2) Krippe, *f.*
 Ясмин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch,
m. (Philadelphus coronarius).
 Ясмінна, *f. s. d. v.*
 Ясьмін, *m. s.* Ясмин, Ясьмін-
 вий, *a.*
 Ясненький, *a. dim. s.* Ясний.
 Яснєць, (-єц), *m.* glattes Eis (nicht
 mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis,
 (Це.) *Га. I. 258.*
 Ясний, *a.* hell; glänzend; klar;
 * klar, deutlich, verständlich, in die Au-
 gen fallend; natürlich (ясна річ).
 Ясніти ся, hell leuchten, schimmern.
 Ясність, -ости, *f.* Helle, Hellig-
 keit, Heiterkeit, Klarheit, *f.*; * Deutlich-
 keit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.*
 (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
 Ясніти, *v. n.* hell sein, leuchten,
 glänzen; hell, licht werden, *He.*
 Ясно, *adv.* hell, licht; klar, unbe-
 wölkt (am Himmel); * klar, deutlich;
 einleuchtend.
 Яснобарвий, *a.* hell-, buntfarbig, *Ваг.*
 Яснобілий, *a.* hellweiss.
 Яснобрівий, *a. W.* mit lichtblon-
 den Braunen.
 Яснобрунатний, *a.* hellbraun.
 Ясновельможний, *a.* erlaucht,

III. II. 69. [Durchlaucht, *f. C. I. 184.*
 Ясновельможність, -ости, *f.*
 Ясновєць, -івця, (бузків-огєнь),
m. Lichtnelke, Kuckucksblume, *f.*) Lych-
 nis flos cuculi); 2) blanke Münze.
 Ясновід, *m.* ясновіда, *m. u. f.*
 Hellscher, *m. Пар.* [keit, *f. Пар.*
 Ясновідність, -ости, *f.* Hellsichtig-
 Ясновидющий, *a.* hellsehend, *K.*
 Ясножовтий, *a.* hellgelb.
 Яснозелєний, *a.* hellgrün.
 Яснозорий, *a.* hell blickend, hellläu-
 gig, *Cm.* [flechten.
 Яснокобий, *a.* mit blonden Haar-
 Ясноможний, *a.* erlaucht, *Cm.*
 Яснобкий, *a.* helläugig.
 Яснополовий, *a.* hellfahl.
 Яснопунєвий, *a.* hellponceau.
 Яснорійжий, *a.* -кінь Lichtfuchs,
m. Пар.
 Ясноржівий, *a.* hellroth.
 Ясносійвий, *a.* grauweiss; — кінь
 Lichtschimmel, *m.*
 Ясносіний, *a.* hellblau, lichtblau.
 Ясносинявий, *a. s. d. v.*
 Ясносірий, *a.* lichtgrau.
 Ясночервоний, *a.* hellroth.
 Ясокір, *m.* Schwarzrappel, *f.* (Po-
 pulus nigra), *B.*
 Ясочка, *f. dim. s.* Яска.
 Яспіда, Яспідь, *f.* böses Weib.
 Ясса, *f. АД. I. 217.* Salutirung, Be-
 grüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
 Ясский, *a.* aus Jassy.
 Ястер, *m. s.* Ястриб, *B.*
 Ястребаня, *f.* etwa: e. Henne die
 der Habicht fressen mag, eine nichts-
 nutzige Henne, (*Фр.*).
 Ястрибиня, *f.* Scheuchruf gegen
 Hühner (*Еор.*).
 Ястриб, *m.* Habicht, *m.* (Astur), —
 курячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur pa-
 lumbarius), *B.*; — пташачий або по-
 тячий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
 Ястрибиця, *f.* Weibchen eines
 Habichts, *n.* [habicht, *m. B.*
 Яструб, *m.* (— великий), Hühner-
 Яструбеня, *n.* Junge eines Sper-
 bers, e. Habichts, *n.*
 Яструбєць, -бця, *m. dim. s.* Яструб;
 — малій Sperber, *m. B.*
 Ясувати, *v. a.* sagen, mittheilen,
 erklären; kundgeben, andeuten, *Cm.*

Ясу́нь, Ясу́ньо́, Ясу́ньцо́, *m. dim.*
Hänschen.

'Ятва *f. Пу.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*

'Ятел, ятель, яті́ль, *m.* Sprech, *m.*
(Picus), *B.*

'Ятели́н, *a.* des Spechtes, *He.*

'Ятер (-ір), *m.* Reuse, *f. B.*

'Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся
(чогó) an etw. treten, etw. unterneh-
men; 2) *impers.* я́б ся = прилі́чно,
красно́ es ziemt, es passt, ist schön.

Яті́на, *f.* Griffelbein, *n. B.*

'Ятка. *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Кв.*
I. 127; 2) Fleischbank, *f.* Fleischscharren, *m.*

Яті́ня (-ле-), *n. P.* I. 155.?

'Яточка, *f. dim.* s. 'Ятка.

Ятра́к, *m. B.* s. Ва́тер.

Ятри́стий, *a.* eiternd, (*Фр.*).

Ятри́ти, *v. a.* reizen; о́го́нь anfa-
chen; ра́ну eine Wunde eitern, schwä-
ren machen; — ко́го́ reizen, erbittern;
— ся aufflackern; eitern, schwären;
sich erzürnen, erbittert werden.

Ятри́вка, ятро́вка, ятро́ха, *f.* des
Bruders Frau, Schwägerin, *f.*

I. Ятро́ха, *f. s. d. v. Га.* I. 258.

II. Ятро́ха. *f.* kaltes Fieber, *Ми.* II. 289.

Ятри́ний, *a.* hell flackernd, — о́го́нь
heftiges Feuer, *B.*

'Яфі́на, *f.* Heidelbeere, *f. s.* Черні́ця.

Яфі́нник, *m.* Heidelbeere, *f.* (*Vac-*
cinium myrtillus), *B.*

'Яфі́ра, *pl. яфи́ри*, *s.* 'Яфі́на, *B.*

Яфі́рник, *m. s.* Яфі́нник, *B.*

Яхі́дний, *a.* boshaft, tückisch, listig,
s. Єхі́дний, *Зак.* [list, *f.*

Яхі́дство, *n. Ко.* 231. Schlangen-

'Яхо́нт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin,

Hyacinth, Amethyst, Saphir).

Яць, Яці́на, Яці́к, *m.* Hyacinthus.

Яці́нний, *a.* Hyacinth-; — цві́т,
Hyacinthe, *f. Пар.*

Яча́ти, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.

Яча́ти, *v. a. АД.* I. 213. weinerlich,
kläglich reden, beten. [gehen, *Зак.*

Яча́ти, *v. n.* leise etw. thun, weg-

Яча́ти, *gen.* яча́тню, *m.* Gerste, *f.*
(Hordeum); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf
dem Auge. [*n. B.*

Яча́тиско, *n.* Gersten-Stoppelfeld,

Яча́тка, *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art
frühe Aepfel, süß, weiss (grünlich),
reifen gleichzeitig mit der Gerste.

Яча́тний, *a.* von Gerste, Gersten-

Яча́тник, *m.* Gerstenammer, *m.*

(*Encheriza milliaria*), *B.*; 2) Gersten-
brod, *n. Пар.*

Яча́тниця, *f.* Gerstenstroh, *n.*

'Яча́тня, яча́тня, *f. s. d. v.*

'Яшва, *f. He. Пр.* XII. 604.?

Яшка́р, *m.* Kaulbarsch, *m.* (*Acerina*
cernea), *B.*

'Яшко, *m. s.* 'Ясько.

'Яшні́й, я́чний, *a. s.* Яча́тний,
P. I. 152. *Me.* 233.

'Ящи́к, *m.* Büchse, Butter, od. an-
dere Meste, *f. B.*

'Ящи́рня, *n.* Junges einer Eidechse.

'Ящи́риця, *f.* Laubmoos, *m. Пар.*

'Ящи́рка, *f.* Eidechse, *f.* (*Lacerta*
agilis, viridis).

'Ящи́рчин, *a.* Eidechsen-

'Ящу́р, *m.* Salamander, *f.* (*Salaman-*
dra), *B.*; 2) Art Frühlingsspiel (*vgl.*
Га́йка).

